"ಅಭಿನವ ಪಂಪ" ನಾಗಚಂದ್ರ ಕೃತ-

ರಾಮಚಂದ್ರ ಚರಿತ ಪುರಾಣ

ಅಥವಾ

ಪಂಪ ರಾಮಾಯಣ

1892

[illegible]

6·3·97

శ్రీ

చిత్రరాగప్రసంగాదిలన
శక్తిప్రకటనవిస్తృహసూరశ్లేషి
సిద్ధమూర్ధన్యాదిశోభ్యపతిత్రి
సిసం. మైజైకయాం. దవారి
ఏదిశోదిడధమర్దలిదుశం.
దరరాగలెం. దుసస్పార్ధ
నాధి —
చేవెలం. దప్పాశిద్ధప్పాం. సాఠి
కాఠ్కినయత్తినహల్లి తాలూకు
శిస్నావి —

తా॥ 20-6-1913

BIBLIOTHECA CARNATACA

PAMPA RÂMÂYAṆA

SOLD AT

BANGALORE, BY CURATOR, GOVERNMENT BOOK DEPÔT.

LONDON: ARCHIBALD CONSTABLE & Co.

LEIPZIG: OTTO HARRASSOWITZ.

THE

PAMPA RÂMÂYAṆA,

OR

RÂMACHANDRA CHARITA PURÂṆA

OF

NÂGACHANDRA OR ABHINAVA PAMPA.

An ancient Jaina Poem in the Kannaḍa Language.

ಅಭಿನವಪಂಪನೆಂಬ ನಾಗಚಂದ್ರ ಕೃತ

ರಾಮಚಂದ್ರ ಚರಿತ ಪುರಾಣ

Revised Edition.

Edited by
B. LEWIS RICE, C.I.E., M.R.A.S.
Director of Archæological Researches,
and Secretary to the Government of Mysore.

BANGALORE:
MYSORE GOVERNMENT CENTRAL PRESS.
1892.

INTRODUCTION.

The former edition of this interesting Jaina work, printed for the first time in 1882,[1] was a recension from three manuscripts on palmyra leaf (*ôle*), the oldest dated S'aka 1350 (A.D. 1428),[2] but was chiefly based on one dated S'aka 1517 which was in my hands long before. In preparing the present revised edition use has been made of other manuscripts since discovered, and numerous corrections have been introduced.

The author describes himself as *Abhinava Pampa*, the 'new Pampa.' Similarly the author of the Brahman version of the Râmâyaṇa in Kannaḍa (a comparatively modern work, of our 16th century) styles himself *Kumâra Vâlmîki*, the younger Vâlmîki, after the famous author of the Sanskrit epic. *Pampa* or *Hampa* was one of the most illustrious of the ancient poets and early cultivators of the Kannaḍa or Karṇâṭaka (so called Canarese) language. He is quoted alike by *Nâgavarmma* and by *Kês'irâja* or *Kêśava*, the two earliest known grammarians of the language, who belong respectively to the 12th and 13th centuries. Fortunately Pampa's period has been exactly ascertained from a M. S. I have of his first work, the *Âdi Purâṇa*, the oldest in Kannaḍa with a date that I have met with. From this we learn that Pampa was born in S'aka 824 (A.D. 902) and composed it in S'aka 863. But the second of his poems, named *Vikramârjuna-Vijaya* and popularly known as the *Pampa Bhârata*, written in the same year, supplies fuller particulars regarding him, as well as important information throwing light on the

---

[1] I published the first five *âs'vâsas* separately in 1874, for the 1876 B. A. examination of the Madras University; and subsequently five more for the succeeding year's examination.

[2] Copy kindly lent by the Rev. F. Kittel.

history of the times. This work is now in type and will be published immediately.

Pampa or *Kavitâguṇârṇava* (his chief *nom de plume*, others being *Sukavijanamanômanasôttaṃsa Haṃsa*, and *Sujanôttaṃsa Haṃsa Râja*) was descended from a Brahman family, of the Vatsa-gôtra, who belonged to *Veṅgi-palu* in the *Beṅgi-maṇḍala* (the Kṛishṇa district). But his father *Abhirâma Dêva Râya* adopted the Jaina faith. Pampa, who was thus brought up a Jaina, entered the service of *Ari Kêsari*, a prince of the Châlukya family, whose capital it would appear was at *Puligere* (the modern Lakshmêśvara in the Dhaṛwar district). Under this royal patronage Pampa composed his poems, which speedily became famous, and he was rewarded for them with the village of *Dharma-uram* in the *Bachche Sâsira* (or Thousand) as a *śâsana agrahâra*, which he renamed *Sâram*. Pampa professes to write "in the pithy Kannaḍa of Puligere" (*Puligereya tiruḷa-Kannaḍadôḷ*) from which it must be inferred that the language was there spoken with the greatest purity: while his Bhârata and Âdi Purâṇa put all former poems under their feet (*munnina kabbaman ellam ikki meṭṭidavu*).[1]

Such was the distinguished poet after whom our author called himself *Abhinava Pampa*. But from the two concluding stanzas of this work there is no doubt that his real name was *Nâgachandra*. He also at the end of each *âśvâsa* introduces one of the following as his cognomen,—*Kavitâ-manôharam*, *Bhâratîkarṇapûram*, or *Sâhitya-vidyâdharam*. From the colophon we learn that he was a disciple of *Bâlachandra muni*. Our author's praise is celebrated in the *Nêminâtha-Purâṇa*, a work by *Karṇapârya*, written probably in the 13th century, under the patronage

[1] These statements effectually dispose of the suspicion which has been entertained that Pampa might be identical with Kamba, the author of the Tamil Râmâyaṇa. The latter belonged to Kamba-nâḍu (whence his name) in the Tanjore country, and wrote under the patronage of Râjêndra Chôḷa in the middle of the 12th century. (See Dr. Caldwell's *Gram. Drav. Lang.*, s. v. Kambar; also Dr. Murdoch's *Class. Cat. Tam. Bks.*)

of Gôvarddhana, king of *Kilkila-durga* (apparently in the Kolhapur country). Karṇapârya says "in writing poems *Ponna* seems nearly equal to *Nara Pampa*, and no one before or after has excelled these": continuing in the following verse, "though the latest (*adyatara*), yet being praised as king (*dore*) of the oldest poets, great was the fame that *Nâgachandra* obtained." Ponna or Honna is quoted in Kêśava's *S'abdamaṇidarpaṇa*, and was the author about 950 A.D. of the *S'ânti Purâṇa*. *Maṅgarasa*, the author of *Nêmi Jinês'a Saṅgati*, also mentions *Nâgachandra* as having written the histories of Râma and of Malli. Moreover, immediately preceding him he refers to *Pampa*, *Guṇavarmma*, *Jannuga*, *Ranna* and *Ponna*; and after him to *Kaṇṇapa*, *Aṅgika Nêmi* (Nêmichandra) and *Bandhuvarmma*, as poets who wrote *Kannaḍa champu kâvyas*. *Dêvachandra*, the author of a more recent work named *Râmakathâvatâra*, states that he "kept before him the poem of *Abhinava Pampa kavi* as a guide," and also that "among those who have written Sanskrit and Kannaḍa poems *Nâgachandra* was distinguished for his skill."

Abhinava Pampa, in the introduction of his poem, mentions the names of predecessors that may serve as a guide to his period, which from the nature of the case must be posterior to that of Pampa, or the 10th century. In v. 10 he mentions *Samantabhadra*, and v. 11 praises *Kavi-paramêshṭhi* and *Pûjyapâda*. These three are referred to by Pampa and nearly all the old poets as if the earliest authors in the Kannaḍa language.[1] Pûjyapâda, as determined by inscriptions, probably lived in the 5th century A.D. We then have praise of *Kuṇḍakundâchârya*, who can be recognized as a celebrated Digambara teacher,[2] the preceptor of Vajrabanda, said to have founded the Drâviḍa sect, perhaps in the 5th century.[3]

[1] See my Introduction to *Karṇâṭaka S'abdânus'âsana*.

[2] *Digambara*, sky-clad, or clad with space, *i. e.* with nothing; one of the two chief divisions among the Jainas, the other being the *Svêtâmbara*, clad in white. The Jainas of the south belong to the former.

[3] The *Koṇḍakundânvâya* is mentioned in the Gaṅga inscription of S'aka 388. (*Mysore Inscriptions*, 282; *Ind. Ant.* I, 362).

Akalaṅka Chandra, "the moonlight of whose speech" is described as having "caused the *chakôra*[1] the blessed people or Jains to rejoice and the lotus of opponent speakers (*anyavâdi*) to shut up" is the Jaina teacher from S'ravaṇa Beḷgoḷa who confuted the Buddhists in a public disputation before the court of Hêmisîtala at Kâñchî (Conjevaram) in 788, the result of which was the banishment of the Buddhists to Ceylon. *Varddhamâna*, "an ocean to the waters of the *divya bhâshâ*" is probably the *yati* at whose exclamation of *Hoy Sale*! the tiger was slain by Sala, who thence became the founder of the Hoysala dynasty which ruled over the Mysore country from the 9th to the 14th century.[2] *Bâlachandra muni*, next mentioned, was the author's own *guru*, as before stated. Of the other names which follow, *Vâsupûjya muni* is stated by the Humcha maṭha to have been *guru* to Ballâḷa Râya, the elder brother of Vishṇu-varddhana, and therefore belongs to the 11th century. Then comes *Traividya S'rutakîrtti*, who is praised at some length, and was, it may be conjectured from the reference to a pleasing discourse he delivered on the subject of the *âdi-kathâ-traya* (whatever they were), to have been a contemporary of the author's. He is said to have "cut off the wings of his opponents with the *syâd vâda* weapon in the same manner as Dêvêndra cut off the wings of the mountains." *Syâd vâdi* was a name applied to the Jainas from their being "assertors of possibility" in the case of certain propositions affecting the doctrines of the Hindu philosophical schools. *Syâd vâ*, "It may be so sometimes" (whence the name), was the reply with which they met these dogmas, arguing that while they were true in some respects they were not so in others, and therefore not entitled to implicit trust. As this reasoning was opposed by Râmânuja it dates earlier than the 12th century.[3] S'rutakîrtti is also described as the author, *gata pratyâgatadim*, of a *Râghava-Pâṇḍavîya*,

---

[1] *Chakôra*, the *bartavelle* or Greek partridge, said to feed on the rays of the moon.

[2] See *Mysore Inscriptions* p. lxxv; and *Mysore Gazetteer.*

[3] See H. H. Wilson's *Religious Sects of the Hindus*, p. 316.

that is, of a poem which read one way gave the history of Râma and read the other way the history of the Pâṇḍus.[1] He was apparently the same as *Dhanañjaya* and one of his works gives us 1123 A.D. as his date.[2] The last on the list is *Vîranandi siddhântika*, of whom we have the interesting information, discovered by Mr. Pâṭhak,[3] that his father Mêghachandra was the author of a work in 1150 A.D. at the end of which he states that it was written—*vitata-yaśô-nidhi Pampana sutaṅge tiliv-antu pochcha-Posa-Kannaḍadim*—'in the new Hosa Kannaḍa, so that the son of (Abhinava) Pampa, an ocean of universal fame, could understand it.' From this announcement we may infer that he was probably the boy's tutor, and for Vîranandi himself we have the date 1154 A.D. as that of one of his works.

From the foregoing data there is every reason to conclude that the present work was composed about the middle of the 12th century A.D. Its author, who calls himself *Abhinava Pampa*, was *Nâgachandra*. This is quite clear from another work by him, called *Mallinâtha Purâṇa*, which however adds nothing regarding his personal history. In its opening chapter he praises *Pampa*, who wrote the *Âdi Purâṇa* (941 A.D.); *Ponna*, who wrote the *S'ânti Purâṇa* (c 950); and *Raṇṇa*, who wrote the *Ajita Purâṇa* (983). Nâgachandra also wrote a little Jaina tract, composed of verses on morality, *nîti-sâra*, and called *Jina-muni-tanayâ*, with which words each stanza concludes. Such then must be the 'Sanskrit and Kannaḍa poems' which he is stated by Dêvachandra to have written, and the '*Karṇâṭa Saṃskṛita kâvyaṅgaḷ*' claimed by himself in the last stanza of the present work.

Having resolved on the composition of a great poem, our author, who styles his work *Râmachandra Charita Purâṇa*, found no theme so worthy as the story of Râma, 'the *Râma kathe*

---

[1] A similar work existing in Telugu, and of the same name, is a much later composition. The better known work of this name in Sanskrit, by Kavi-râja, dates perhaps from the 11th century.

[2] See Introduction to *Karṇâṭaka S'abdânus'âsana*, p. 33. [3] *Ind. Ant.* xii, 20.

which Gautama the *gaṇâgraṇi* [1] related in Vipulâchala at the side of Vîra Jina for the benefit of the king of Magadha' (40). In the *Râmakathâvatâra*, previously referred to, *Dêvachandra* informs us (20) that this *Râma kathe* was at the beginning related to Âdi chakri Bharatêśvara in the presence of Âdi Dêva by Puru Paramêśvara in 'sweet celestial language' (*mṛidu-madhura s'râvyanappa divya-bhâsheyim*).[2] It was thence handed down by the succession of disciples, till the last Tîrthaṅkara Vîra Varddhamâna,[3] who 'in universally intelligible language' (*sarva-bhâshâ svabhâvadim*) made it known to S'rênika mahâmaṇḍalêśvara. Through an unbroken succession of gurus it was spread abroad, and related by *Kûcha Bhaṭṭâraka*, *Nandi Muni*, *Kavi-paramêshṭhi*, *Ravisênârya*, *Vîrasêna*, *Siddhasêna*, *Padmanandi*, *Guṇabhadra*, *Sakalakîrtti*, and others; and included in the purâṇas by *Châmuṇḍa Râya*, *Nâgachandra*, *Mâghanandi Siddhânti*, *Kumudêndu*, *Nayasêna* and others, in works named *Râma-charita*, *Kumudêndu Râmâyaṇa*, and *Puṇyas'rava Kathâ Sâra*.

Moreover he says (1517) that Abhinava Pampa's Râmâyaṇa is equal to one by *Vâdi Kumuda Chandra Paṇḍita*, the son of Mâghanandi Siddhânta Chakravarti, of the S'rî Mûla-saṅgha and Balôtkâra-gaṇa, taken from the *kathe* related by Gautama gaṇadhara to S'rênika Mahârâja in the presence of Varddhamâna Tîrthaṅkara and handed down by a succession of munis. On this account, and among those who have written Sanskrit and Kannaḍa poems Nâgachandra being distinguished for his skill, from his work, and from the *mahâ purâṇa* containing the 63 characteristics related at length by *Guṇabhadra svâmi*, disciple of

---

1 Gautama was the principal disciple of Mahâvîra or Varddhamâna, the great Jaina apostle and last of the Tîrthaṅkaras. Gautama survived him and became a *gaṇadhara* or founder of a school. By some he has been confounded with Buddha.

2 In X. 95 we have *as'êsha-bhâshâtmakam appa divya-bhâsheyol*, "in the divine language which is the source of all languages." Compare the opening verses of the *Karṇâṭaka Bhâshâ-Bhûshaṇa* and *Karṇâṭaka S'abdânus'âsana*.

3 The traditional date of Varddhamâna's death is 527 B.C. but there is reason to fix it in 467. Jacobi, Int. to *Kalpa-Sûtra*, 6.

Jinasênârya, and others, taking the story, and inserting all the *Jina śâstra kathe*, he professes to have made the whole clear: for, he adds, *Jainâgamadi saṃśayam paḍa bahudê ?* (should any doubt be felt regarding the Jainâgama ?).

It appears therefore that he claims a Jaina origin for the story of Râma, or the Râma katha, which (in 8) he styles a great ocean (*mahâ samudra*) likening his own work to a pond (*kûpa*) or a lake (*sarôvara*); and that he regards the story as of divine revelation embodied in human speech, whence the name of his work, *Râmakathâvatâra.* It is needless to say that the *Râmâyaṇa* story is attributed by some eminent Orientalists (as Weber) to Buddhist sources, and by others (as Lassen) is considered to be of Brahman origin. Some regard it as historical, others as allegorical. As regards its date, Sir Monier Williams says " we cannot be far wrong in asserting that a great portion of the Râmâyaṇa, if not the entire Râmâyaṇa now before us, must have been current in India as early as the 5th century B.C."[1] Weber [2] states that the first mention he has met with " of a poem of this name is in the *Anuyôgadvârasûtra* of the Jains ; in which it takes its place with (though after) the *Bhârata* at the summit of profane literature," and this sûtra he assigns to " about the 3rd or 4th century of our era."

The earliest form of the story he finds in the Buddhist legend the *Das'aratha Jâtaka*, in which however there is nothing of the abduction of Sîtâ by Râvaṇa, or of the siege of Laṅkâ. " It is *possible* " he continues " that in the addition of these two elements by Vâlmîki we should recognise the influence of an acquaintance with the Homeric saga-cycle." The following quotation further illustrates his views—" In the Râmâyaṇa we find ourselves from the very outset in the region of allegory ; and we only move upon historical ground in so far as the allegory is

1 *Indian Epic Poetry*, 3.

2 *On the Râmâyaṇa*, translated from the German by the Rev. D. C. Boyd, pp. 63, 110.

applied to an historical fact, namely to the spread of Aryan civilisation towards the south, more especially to Ceylon. The characters are not real historic figures, but merely personifications of certain occurrences and situations. Sîtâ, in the first place, whose abduction by a giant demon and subsequent recovery by her husband Râma constitute the plot of the entire poem, is but the field-furrow,[1] to which we find divine honours paid in the songs of the Ṛik, and still more in the Gṛihya ritual. She accordingly represents Aryan husbandry, which has to be protected by Râma—whom I regard as originally identical with Balarâma "halabhṛit" (the plough-bearer)[2] though the two were afterwards separated—against the attacks of the predatory aborigines. These latter appear as demons and giants; whereas those natives who were well disposed towards the Aryan civilisation are represented as monkeys."[3]

Except admitting that a germ of the story is contained in the *Daśaratha Jâtaka*—which however he considers to be transformed by the Buddhists from a Brahman original—Lassen has opposed all the views above stated,[4] as also have learned natives in Bombay.

Talboys Wheeler considers that the poem represents the struggle between the Brahmans and the Buddhists, the latter being described as Râkshasas. He finds in it "four distinct phases of religion and civilisation. First, there is an old Kshatriya tradition, replete with Vêdic ideas and institutions, of the exile of Râma from the Râj of Ayôdhyâ. .. Secondly, there is a yet more modern Brahmanical tradition of a Râma who apparently flourished as the champion of the Brahmanical Linga-worshippers of the Dekhan against the Râkshasas of the peninsula of India and

[1] She was called Sîtâ because not born from a woman, but from a furrow (*sîtâ*) while Janaka was ploughing (*Vâl. Râm.*)

[2] In the present work Râma is introduced as Haladhara, Lakshmaṇa as Kṛishṇa—see I, 41; XII, 58.

[3] *Hist. Ind. Lit.* p. 192.

[4] See *Ind. Ant.* III, 102: also II, 209.

island of Ceylon. . . Thirdly, there is a Buddhist element, inasmuch as the so-called Râkshasas were evidently Buddhists. .. Fourthly, there is a religious element, belonging to the age of Brahmanical revival ; an age when the Brahmans set up the god Vishṇu as a higher conception of deity than the old Vêdic dêvatas, and represented the Râma of the two traditions as an incarnation or avatâr of that spiritual divinity". .. He further adds, "Vâlmîki, the author of the Râmâyaṇa, appears to have flourished in the age of Brahmanical revival ; and the main object of his poem is to blacken the character of the Buddhists, and to represent Râma as an incarnation of Vishṇu."[1]

In contradistinction from all the views thus propounded as to the origin and object of the poem, this *Pampa Râmâyaṇa* is from beginning to end Jaina, and all the characters are Jina worshippers. Though the main outline of the story is the same as that of Vâlmîki's celebrated work, the incidents grouped around it are either totally different or are differently related, and the whole is cast in an entirely different mould ; Râma however being described as a *kâraṇa purusha*, meaning apparently that he was born to fulfil a particular destiny.[2] Râma and Lakshmaṇa are also called the 8th Baladêva and Vâsudêva, the 8th chakravartis, and Baláchyutar.

The poem or purâṇa is divided into 16 âśvâsas, of which the following are the titles :—

I. Pîṭhikâ Prakaraṇam.
II. Daśaratha-vaṃśa Varṇanam.
III. Daśaratha-putrôdaya Varṇanam.
IV. Janaka-Jinabhavana Darśanam.
V. Sîtâ-svayaṃvara Varṇanam.
VI. Vana-pravêśa Varṇanam.

---

[1] *Hist. Ind.* II, lxxii, lxxiv.

[2] Among the Coorgs, the spirit of a male ancestor is called *Kâraṇa.* (See my *Gazetteer*, III, 259.)

VII. Araṇya Varṇanam.
VIII. Châraṇa-yugaḷa Darśanam.
IX. Sîtâ-haraṇa Varṇanam.
X. Daśavadana-vaṃśa Varṇanam.
XI. Laṅkâ-dahana Varṇanam.
XII. S'rî-Râmachandra-Laṅkâ-digvijaya-prayâṇa Varṇanam.
XIII. Balâchyutara puṇya-prabhâvôdaya Varṇanam.
XIV. Raghuvîra-vijaya Varṇanam.
XV. Sîtâ-parityâga Varṇanam.
XVI. Nirvâṇa-kalyâṇôtsava Varṇanam.

The division of Vâlmîki's *Râmâyaṇa*, it need scarcely be stated, is into 7 kâṇḍas, namely Bâla, Ayôdhyâ, Araṇya, Kishkindhâ, Sundara, Yuddha, and Uttara. The points of comparison and difference between the Jain and the Brahman version will be readily distinguished by a reference to the list of contents prefixed to each chapter, and the analysis of the poem that follows this introduction.

The story begins in the 3rd chapter, with an interview between Nârada and Daśaratha, in which the former tells the latter in private how when recently at Laṅka he heard that Vibhîshaṇa had consulted a seer (*naimittika*) named Sâgarabuddhi as to the manner of Râvaṇa's death, and that the seer had predicted "on account of Jânakî (Sîtâ) the lord of Laṅkâ (Râvaṇa) will die by the hands of Dâśarathi (Râma): this is as certain as if engraved on the rock." Nârada further warns Daśaratha that Vibhîshaṇa had in consequence planned to kill him and Janaka, in order to prevent the birth of their respective children. Through this warning the danger is averted, but in such a way that Vibhîshaṇa supposes his purpose to have been accomplished. Daśaratha and Janaka then make a tour in company, and on arriving at Kautuka-maṅgala-pura, find preparations going on for a *svayaṃvara.* They attend the ceremony, and Daśaratha is chosen by the bride, Kaikêyî. The other suitors then attack him, but he routs them, Kaikêyî taking

the place of his charioteer when the latter is killed. For this aid he subsequently offers to grant her a boon. She names nothing at the time, but reserves the right to claim it when required. The rest of the chapter relates the birth of four sons from Daśaratha's four wives—Râma from Aparâjitâ, Lakshmaṇa from Sumitre, Bharata from Kaikêyî, and S'atrughna from Suprabhe.

The 4th chapter relates the birth of Sîtâ to Janaka, king of Mithilâ, by his wife Vidêhî. With her is born a twin brother, who is carried off by a *niśâchara* and dropped at Rathanûpura-chakravâlapura in the Dakshiṇa śrêṇi; where, under the name of Prabhâ-maṇḍala, he is adopted by Indugati its Vidyâdhara king. Some time after, a raid is made into Janaka's territories by Kirâtas or Bêḍas. He seeks aid from Daśaratha, on which Râma and Lakshmaṇa volunteer to go to his assistance. They defeat the enemy, and Janaka in return bestows Sîtâ upon Râma. Nârada, hearing of this, manages to get a sight of her; and being struck with her beauty, draws a picture of her, which he places where it is seen by Prabhâ-maṇḍala, who falls hopelessly in love. With the view of getting her for him, Janaka is carried off by stratagem to the Vidyâdhara capital, and (5th chapter) his daughter demanded of him. He states how she has been given to Râma. At length he is released on an agreement that, if Râma can string a certain vidyâdhara bow named Vajrâvarta, he shall retain Sîtâ; if not, she shall be given to Prabhâ-maṇḍala. Râma accomplishes the feat, and his marriage with Sîtâ immediately takes place.

The 6th chapter opens with a statement of Kaikêyi's jealousy of the fame of Râma and Lakshmaṇa, and that her son Bharata had gained no distinction. Prabhâ-maṇḍala discovers his relationship to Sîtâ and is reconciled. Daśaratha, on account of the revelations of a certain sage as to his former existence, resolves to abdicate and retire from the world. He declines to be dissuaded, and invests Râma with the sovereignty. Bharata an-

nounces his desire to retire from the world too. A woman informs Kaikêyî, who dreading the prospects of her desolate condition when left by both husband and son, to prevent this determines to get the crown for her son. Remembering the boon formerly proffered, she now claims as its fulfilment that the crown shall be given to Bharata, be it only for 14 years. The king is greatly perplexed at the dilemma. Râma, to settle the matter, relinquishes the crown in favour of Bharata and resolves to retire to the forest. Bharata's unwillingness to accept the throne is overcome. Lakshmaṇa is indignant and resolves to accompany Râma. The chapter ends with the departure of the exiles. The 7th and 8th chapters are taken up with their travels and adventures.

In the 9th chapter they arrive near Pâtâḷa Laṅka, where Lakshmaṇa acquires a magic sword, and in doing so accidentally slays S'ambhuka who had been doing penance for 12 years in order to obtain it. He is the son of Khara, king of Pâtâḷa Laṅka, by Chandranakhi, younger sister of Râvaṇa. On discovering what has happened, Khara leads his army against the exiles. Lakshmaṇa goes forth to engage the enemy alone, saying that if he needs assistance he will sound the *siṃha-nâda.* Râvaṇa, on hearing of the affair, sets out through the air to the aid of Khara. On approaching the scene he sees Râma and Sîtâ in their arbour, and becomes so enamoured of the latter that he calls up a *s'akti* to counsel him how to obtain her. She informs him of the agreement about the *siṃha-nâda*, and directs him to go and sound it, which he does. Râma, hearing this signal, leaves Sîtâ to go to the aid of Lakshmaṇa, on which Râvaṇa descends and carries her off. Râma discovers the deception and the loss of Sîtâ. Lakshmaṇa is victorious, and finds Prabhâ-maṇḍaḷa, the twin brother of Sîtâ, in Pâtâḷa Laṅka. Meanwhile Râvaṇa bears Sîtâ away to Laṅka, and every attempt to make her yield to him either by inducements or threats is fruitless. The chapter ends

with the arrival of Sugrîva, king of Kishkindha, of the race of the monkey flag (*kapi-dhvaja*), at the site of the late battle.

In the 10th chapter Sugrîva, hearing the praises of Râma and Lakshmaṇa, goes to Pâtâḷa Laṅka ; and informing them of the plot by which a false or Mâyâ Sugrîva has usurped his throne, obtains the promise of their aid in recovering it. On being reinstated at Kishkindha, he immediately sends out spies who are acquainted with Sîtâ, obtained from Prabhâ-maṇḍala, to make search for her. They discover Ratnajaṭi, and from him learn who has carried her off and whither. In reply to Râma's inquiries Jâmbûnada relates at length the history of Râvaṇa, the Râkshasas and Laṅka ; and in connection with it the history of Kishkindha and the *vânara* (or monkey) race to the end of the chapter.

The 11th chapter opens with the lifting of Siddha S'aila by Lakshmaṇa, the ability to do which would, according to a certain prophecy, indicate the conqueror of Râvaṇa. It is now resolved to send for Hanumân prince of Hanuvara-dvîpa, and despatch him to Laṅka as an envoy to Râvaṇa, demanding the release of Sîtâ. The chapter is occupied with his adventures in carrying out this enterprise, in the course of which he has an interview with Sîtâ, and brings back tokens from her.

The 12th chapter describes the march of the forces and their encampment near Laṅka, Vibhîshaṇa, Râvaṇa's brother, having come over to their side. The 13th and 14th chapters are occupied with an enumeration of the forces on either side and description of the battles, ending with the death of Râvaṇa by the hand of Lakshmaṇa.

In the 15th chapter, Râma, after settling the government of the conquered countries, returns with Sîtâ to Ayôdhyâ. Bharata retires from the world and Râma assumes the crown. He is then induced by the remarks of some of his subjects to put away Sîtâ, who is pregnant. She is taken by Vajrajaṅgha to Puṇḍa-

rikini. The 16th and last chapter describes the birth of Lava and Kuśa, their attack on Ayôdhyâ and the discovery of their relationship to Râma. Sîtâ passes through the ordeal of fire and then retires from the world. In reply to inquiries, a sage relates the history in their former births of each of the principal characters ; all of whom in succession retire from the world and obtain nirvâṇa.

Such in brief is the substance of the story as related in this work, but many of the episodes are very interesting. Not the least in importance is the *quasi* historical information contained in the 10th chapter. From that we gather that three great kingdoms existed in the south of India at the time of Râma, namely, the Râkshasa kingdom, with capital at Laṅka (in the island of Ceylon) and extensive possessions on the mainland, extending on the western coast to Gôkarṇa ; the Vânara or Kapi-dhvaja kingdom, with capital at Kishkindha (the modern Ânegundi on the river Tuṅgabhadra) ; and north of it the Vidyâdhara kingdom, with capital at Rathanûpurachakravâlapura (? Ratanpur in the Central Provinces). There is a certain verisimilitude in the accounts of the lines of kings, their wars and alliances, the foundation of Kishkindhâ-pura, &c., all which may be followed in detail in the accompanying analysis of the Poem.[1] In regard to the Vânara or Kapi-dhvaja line, that is, the line distinguished by the monkey flag, we have here (in X. 117) probably the real origin and meaning of what Vâlmîki too literally describes as monkeys. In addition to the fact that Kapi-dhvaja was a name of Arjuna, the most popular of the five Pâṇḍus, it may be pointed out that the Kapi-dhvaja or monkey flag was the standard of the Kadamba kings, who ruled the countries through which the Tuṅgabhadra flows, from the 2nd century onwards, and whose capital was first at Banavàsi—men-

---

[1] In the sections on History in my *Mysore Gazetteer* and *Mysore Inscriptions* I have pointed out the coincidences of these statements with what we learn from other sources.

tioned by Ptolemy—and later at Virâṭa-nagara, the modern Hânugal in Dharwar. It is now the emblem of the Balagai or right-hand faction. The Hanuvara or Hanuruha dvîpa, of which Hanumân was the prince, may probably be identified with Honâvâra or Honore on the western coast.

To conclude. The work before us, which is a favourable specimen of the best age of Kannaḍa literature, is composed in a variety of metres,[1] interspersed with paragraphs in prose. The diction is lofty and fluent, yet chaste and natural;[2] the admix-

---

[1] They have been indicated against each stanza. The following is a list of those employed.

Kannaḍa metres :—

*akkara**	*kanda*	*utsâha**

Metres common to Kannaḍa and Sanskrit :—

utpalamâlâ	*champakamâlâ*	*mattêbhavikrîḍitâ*
*taraḷa**	*prithvî**	*mallikâmâle**
*mandâkrânta**	*mâlinî**	*mattakôkila**
*rathôddhatâ**	*svâgata**	*dritavilambita**
s'ârdûlavikrîḍita	*hariṇî**	*sragdhara*
*vananalina**		*mahâsragdhara*

Of the above, those marked with a * are infrequent in the literature of the language. The paragraphs in prose are indicated by ವ for *vachana*.

[2] In this respect, as well as in its independent version, it presents a favourable contrast to the Tamil imitation of Vâlmîki's Râmâyaṇa by Kamba, which Dr. Caldwell says (*Drâv. Gram.* 133) "never condescends to be natural, much less prosaic, but is always elaborately rhetorical and ornate. It piles up epithet on epithet, simile on simile, till the thought is obscured and the narrative interrupted and almost forgotten."

The Telugu Râmâyaṇa, one of the oldest poems in that language (the oldest being Nannaya Bhaṭṭa's translation of the Mahâ Bhârata, of the same period, completed by Tikkanna Sômayâjulu), dates from the reign of Vishṇu-varddhana of the Eastern Châḷukya family at Râjamandri in the 12th century. It is said to be the work of Raṅganâtha, though attributed to Koṇa Buddha Râz the son of Koṇa Viṭṭhal Bhûpati. It is a translation from Vâlmîki, in *dvipada* metre (Brown's *Tel. Dict.* iii, xii.)

In Malayâlam, in the Râmacharitam "we probably have the oldest Malayâlam poem in existence" (Dr. Gundert's *Mal. Dict.* Pref.) "though not, after all, of any very great antiquity. It exhibits substantially the same phase of the language as the Jewish and Syrian s'âsanas." (*Dr. Gr.* 23.)

The Kannaḍa version of Vâlmîki, made in the 16th century by Kumâra Vâlmîki, and dedicated to the god Narasiṃha of Torave in Sôlâpûr, whence it is called the *Torave Râmâyaṇa*, is in *shaṭpadi* metre, and simple in style like its original.

ture of Sanskrit is moderate. A high moral tone is maintained throughout, and the work is entirely free from the erotic passages which disfigure many Hindu poems. The whole treatment of the subject, in short, which is new to the known compositions based upon the same tale, is worthy of the theme, the history of Râma, who so remarkably stands forth as the highest human exemplar to the Hindu race, endowed with all heroic and self abnegatory virtues, and the incidents of whose life to this day have not abated one jot in interest to the millions of this country.

This revised edition has been very carefully corrected throughout by Buraḍaguṇṭe S'rînivâs Ayyaṅgâr, Senior Paṇḍit of my office, one of the best scholars in the Kannaḍa language that I have met with, and he may be considered its editor. Several valuable corrections have also been supplied by Bêgûr Mallappa, Head of the Mahârâja's Kannaḍa School, Mysore. To these my hearty thanks are due, as well as to any others who have assisted in the prolonged work of revision.

Bangalore, August 1892.

ANALYSIS OF THE POEM.

(The figures refer to the number of the stanza; *p* after a number refers to the prose which follows the stanza.)

I. Introduction.

(1) The author invokes *Muni-Suvrata* (the 20th Tîrthaṅkara), (2) the *Siddhas*, (3) the *Âchâryas*, (4) the *Upâdhyâyas*, (5) the *Sâdhus*, (6) *Sarasvatî*, (7) the *Kêvalis* :—Gautama, Sudharma, Jambu; (8) the *S'ruta-Kêvalis* :—Vishṇu-vrati, Nandi-muni, Aparâjita, Gôvardhana, Bhadrabâhu; (9) the *Daśapûrvadharas* and *Êkâdaśâṅgadhâris*, viz: (10) Bhûtabali, Pushpadanta, Jinasêna, Vîrasêna, Samantabhadra.

(11) Praises *Kavi-paramêshṭhi* and *Pûjyapâda*; (12) *Kuṇḍakundâchârya*; and (13) *Akalaṅka-Chandra*, the moon-light of whose speech diffused on all sides caused the blessed (or Jains) as a *chakôra* to rejoice and the lotus of opponent speakers (*anyavâdi*) to shut up; (14) *Vardhamâna Bhaṭṭâraka*, who had crossed over the ocean of the *divya-bhâshâ*; (16) *Bâlachandra-muni*, (his own instructor, as appears from the conclusion of each *âśvâsa*); (19) *Mêghachandra Traividya*; (21) *S'ubhakîrtti*, reckoned a new *gaṇadhara*, well skilled in the *divya-bhâshâ*, who drove away the evil sects (*kumata*), and (22) broke the pride of opponents; (23) *Vâsupûjya-muni*; (24) *Traividya S'rutakîrtti*, who delivered a discourse pleasing to the learned on the subject of the *âdi-kathâ-traya*, cut off the wings of his opponents with the *syâdvâda* weapon in the same manner as Dêvêndra cut off the wings of the mountains, (25) and was the author *gata-pratyâgatadim* of a *Râghava-Pâṇḍavîya*: (26) *Vîranandi Siddhânti*.

(28) May the feet of all my great poet predecessors be as a garland of flowers round the house of my thoughts? (30) As a pearl-diver is not deterred by fear of the cruel crabs (*kuḷîra*) from

entering the ocean and bringing up precious pearls, so a good poet will not be deterred from composing poetry by fear of evil critics. (31) The tongue of the bee which cannot taste the *champaka*, the eyes of the owl which cannot look on the light of the sun, the orifice of the ears of those who cannot hear good poetry with pleasure,—these, why did Brahma create? (32) Being under the influence of the *rajô-guṇa*, he united certain evil things with what were good, as the jewel with the serpent's hood, the *amṛita* with poison, the ocean with whirlpools, rain with lightning; thus with good people the evil.

(33) The story of Râma will I relate. (34) If a poet through pride of learning praise the violent and evil as good, it is like planting a grove of poisonous trees; (35) the tongue which reads not praise of the good and condemnation of the evil is no tongue; and he who so writes, is he a poet? (36) In the high road of the old poets will I walk, not in a new way. (37) The hero (*kathâ-nâyaka*) being Râghava (or Râma) it must turn out well, for though a necklet of baser metal may not please, one of gold will. 38) Thinking on the story of Râma as received from the Jinas, and gaṇadharas, and the excellencies of the former poems, with a pure desire did I resolve to write this poem; otherwise would it be possible? (39) As the sun in his course illuminates all nature so that even after he has set some light remains, even so is the reflection of the light of Gautama and others who have formerly related this story, by aid of which light will I relate it though it be not possible to ordinary men. (40) The *Râma-kathe* which Gautama the *gaṇâgraṇi* related in Vipulâchala at the side of Vira-Jina for the benefit of the king of Magadha, will I repeat with new embellishments.

(41) Cosmogony, the *yugas*, the Manus, time, the Jinas, the *chakravartis*, Haladhara (Râma) and Krishṇa (Lakshmaṇa) etc., these will I describe in the *S'rî-Râma-Charita*. (42) The creation (43) Jambû-dvîpa, (44) mount Mêru, (45) to the south of it the

Bharata-tri-khaṇḍa: among them *Arya-khaṇḍa.* (46) The cycles of Ârya-khaṇḍa. (69) The 14 Manus. (90) Nâbhi-Râja. (91) In his time men first had to work for their living; (92) he was the first king and the 14th Manu; (93) he first taught men (*kṛishi*) to till the soil, hence began the Kṛita-yuga; (94) he first taught how to extract juice from the sugar-cane (*ikshu*), hence was he called Ikshvâku. (96) His wife was Maru-Dêvî. (99) To them was born Puru-Dêva, for whom Indra had created the city of Ayôdhyâ and given it to Nâbhi. (100) Nâbhi was the best of all kings, Kôsala the best of all countries, and Sâkêta the best of all cities. (129) Nâbhi's son Âdi-Brahma had a son Âdi-Bharata, emperor of the six divisions of the world. (132) His descendant in the time of Muni-Suvrata was Vijaya-Ratha, whose wife was Hêma-Mâlinî. (134) Their son was Surêndra-manyu, whose wife was Kîrtti-śrî. (135) They had two sons:—Vajra-Bâhu and Purandara.

II. The Genealogy of Das'aratha.

(1) Invocation praising himself.[1] (2) Vijaya-Ratha sitting in state, a messenger comes in. (3) He announces the arrival of Udaya-Sundara, son of Ibha-vâhana, ruler of Nâgapura, who (6) states that his father has sent him to propose a marriage between his younger sister Anangônmâde and Vajra-Bâhu. (7) Vijaya-Ratha consents.

(9) Vajra-Bâhu makes a tour on elephants. (13) Comes to Vasantagiri, where there is (14) a *yôgîndra* preparing for *nirvâṇa.* [2] (19 *p*) Both princes resolve to perform *tapas* with (23 *p*) the *yôgi*, whose name was Guṇasâgara-Bhaṭṭâraka. (25) The intended bride also takes *dîkshe.* (25 *p*) Vijaya-Ratha hearing of this, (28) leaves the kingdom to Purandara, and with Surêndra-manyu takes *dîkshe*

[1] It is a peculiarity of the poem that the concluding and opening stanza of each *ás'vása*, in continuing the action described in the narrative, introduces the author's name in place of the hero's.

[2] This term seems to be Jaina as well as Bauddha.

with Nirvâṇaghôsha. Purandara, after enjoying the kingdom for a time, also takes *dîkshe* with Kshêmaṅkara. (29) His son Kîrtti-dhara succeeds. (30) On account of an eclipse of the sun, resolves to take *dîkshe.* (32) His ministers persuade him to remain till he has a son. (34) His queen Sahadêvî bears a son. (37) He invests the infant, named Sukauśala, with the government and takes *dîkshe.*

(40) One day a *yati* comes there. (43 *p*) Sukauśala's nurse recognizes him as Kîrtti-dhara. (45) Tells the king. (46) He sees his father and resolves to take *dîkshe.* (50) Goes out for that purpose to his father's place, directing that the infant now in the queen's womb shall be crowned on birth. (53) Sahadêvî dying is born again as a *peṇ-buli* (tigress). (54) On this the prince and his father die.

(57) The queen, Vichitramâle, bears a son, Hiraṇya-garbha, who is crowned. (59) His son was Nahusha, (61) whose son was Siṃharatha, (63) whose son was Chaturmukha, (64) whose son was Hêmaratha, (65) whose son was Sakalêndunâtha, (66) whose son was Bhânuratha. (66 *p*) In that race Maya, Mândhâta, Vîrasêna, Kamalabandhu, Vasantatilaka, Kubêradatta, Mṛigâridamana, Dviparatha, Hiraṇyakaśipu, Arkaratha, Dilîpa, Purûrava, Raghuvîra, and others ruled in succession and took *dîkshe.*

(67) By this succession of able rulers was the Ikshvâku-vaṃśa greatly celebrated. (67 *p*) In it was born Anaraṇya, ruler of Vinitâpura. (68) He surpassed all who went before. (71) His wife was Pṛithvîvati. (72) She bore Anantaratha and Daśaratha. (73) Anaraṇya hears how Sahasrakiraṇa, ruler of Mâhishmatî, being defeated by Daśânana, had taken *dîkshe.* (75) He proposes to abdicate in favour of Anantaratha and take *dîkshe.* But the latter resolves also to take *dîkshe.* So Daśaratha, one month old, is crowned. (75 *p*) They both join Abhayaghôsha Bhaṭṭâraka. (76) Anaraṇya dies. Anantaratha becomes Anantavîrya-kêvali.

III. The Sons of Das'aratha.

(9 *p*) Daśaratha marries Aparâjite, Sumitre and Suprabhe. (18) One day, when sitting in state, Nârada appears, (21 *p*) who states that he has come from the *pari-nishkramaṇa* of Sîmandhara-svâmi, of Puṇḍarîkinipura in Eastern Vidêha. (22) On being left alone with the king, he says, "Going to Laṅka and worshipping S'ânta Jina, I heard some news in Râvaṇa's assembly, which I have come to tell you. (22 *p*) Vibhîshaṇa sent for a seer (*naimitti-ka*) named Sâgara-buddhi and questioned him as to the manner of Râvaṇa's death. (23) He replied, 'On account of Jânakî the lord of Laṅka will die in battle by the hand of Dâśarathi: this is as certain as if engraved on the rock (*s'ilânikshiptâksha-ram*).' (24) Vibhîshaṇa thence considering that if he can prevent the birth of Jânakî and Dâśarathi, his brother will be saved, (25) has resolved to kill you and Janaka. Hearing this, I have come to tell you and am going to tell Janaka." (25 *p*) He goes to Mithile and tells Janaka.

Meanwhile Daśaratha informs his minister Samudra-hṛidaya, who says the remedy for this is *kâlavañchana* (cheating or changing the time). Sending away the king, he calls to him a painter, and these two, unknown to any one else, prepare paints and pigments, (26) with which they make an exact image of the king, which speaks and does everything just like him. (26 *p*) This they place in the palace. (27) Janaka's minister arranges some similar device, and no one knew where Daśaratha and Janaka were.

(27 *p*) Assassins from Vibhîshaṇa come there but are not admitted. (28) They go back; but Vibhîshaṇa flying there, gets in by the roof, has the sham king stabbed and carries away his head. (31) 'Is the writing Brahma has written on the forehead *jala-lipi*?' remarks the poet. (31 *p*) The assassins treat Janaka in the same way. (32) Vibhîshaṇa considers that all danger has been removed and the seer's words falsified; (33) erects a Jina temple as penance for the two murders.

(34) Daśaratha and Janaka make journeys for pleasure. On one of them they see Kautuka-maṅgala-pura. (36) On approaching, Daśaratha feels his right arm and right eye quiver. (36 *p*) They see there a *svayamvara-maṇṭapa* (37) in which were seated many kings and princes. (38) They enter and sit on one side, observing.

(40) The bride Kaike enters. (43) Who is she to choose in a moment from so many ? (44) She casts a glance at Daśaratha, (45) falls in love, (46) gives him the garland. (47) All the others prepare to fall upon him. (49) Kaikêyi's father S'ubhamati is frightened and advises Daśaratha to take her inside. But he prepares for battle. (51) She mounts into his chariot. (52) His charioteer is killed, but she takes his place. (53) The horses obey her as if of the same mind. (54) The princes are all put to flight. (60) Hêmaprabha alone returns to the fight and loses his glory. (60 *p*) Daśaratha with his bride and the others enter the city. (61 *p*) He is recognized as Daśaratha. (62) The marriage takes place. (62 *p*) Daśaratha departs to Ayôdhyâ with Kaikêyî : Janaka departs to Mithile.

(63) One day Daśaratha calling Kaikêyî into a select court, offers to grant her a boon for acting as his charioteer at that critical time. (67) She names nothing, but makes request that whenever she may claim the boon it shall be granted, (68) and the king lives happily with his four wives.

(69) Aparâjita Mahâdêvî is made *agra-mahishi.* (74) She adorns herself for the bridal chamber. (77 *p*) Daśaratha enters it. (80 *p*) They sleep. (81) As it is getting light, she has a dream, in which she sees an elephant, a lion, the sun and the moon. (81 *p*) It is morning. (82) The morning ceremonies over, (83) she goes to the *chitra-s'âle.* (83 *p*) Her attendants decorate and dress her. (88 *p*) She is looking in the mirror, (89) when Daśaratha enters. (90) She tells him her dream. (90 *p*) He rejoices, (91) and says it indicates that she will have an heroic son. (92) The pregnancy and signs of the child's greatness.

(109) A son is born. (to 119) The rejoicings. (119 *p*) He is named Râmachandra. (to 131) His childhood and growth. (133 *p*) Sumitre bears Lakshmaṇa, Kaikêyî bears Bharata, Suprabhe bears S'atrughna. (to 141) Their childhood and growth. (to 152) The training and education of the four princes. (to end) Their prowess and promise.

IV. Janaka's Visit to the Jina Temple.

2) Vidêhî, wife of Janaka, the king of Mithilâ, being about to give birth, (5) a *niśâchara* lies in wait to destroy the child. The reason of which is as follows:—Manasvî, wife of Chandradhvaja, the ruler of Chandrapura, bore a daughter named Chittôtsave. She was of the same age and brought up along with Kapila, the son of that king's *purôhita*. (6) These two were all in all to one another.[1] (6 *p*) They fell in love, and (7) unknown to their parents eloped to Vidagdhapura. (8 *p*) While there, Kuṇḍala-maṇḍita, the king of the city, son of Siṃha, (9) came by in procession. (10) That girl cast an amorous glance at him from the terrace of the house on which she was standing, which he noticed. (11) [The poet condemns her conduct].[2] (11 *p*) The king sends a messenger for the girl and marries her. Kapila is made mad and driven away. In despair he goes to an *âchâri* named Âryagupta, (12) and performs *tapas*.

---

[1] The pretty verse describing this little idyll is worth quoting:—

odan âḍiyum oḍan ôdyu I m oda veḷadum palavu kâladind anubandham II
gidad oḍav eraḍ asuv ond ene I gede vakkigaḷ ante kûḍi naliyuttirdar II

Together playing, together reading, together they grew, for many days in innocent union, two in body but one in mind, as happy together as a pair of birds.

[2] The following is his reflection:—

bageyade tanna munnin olavam neleyind oḍagûḍi bandudam I
bageyade pâḷiyam pasugeyam guṇa-hâniyan aprasiddhiyam I
bageyade banda dûduvige chittaman oppisi kûṭad âseyam I
baged aḷid âva kautukamo nârige nachchina kaidu kaituvam II

Heeding not her former love and her home deserted for it; heeding not the stain, the division, the lost character, the disgrace; heedlessly yielding her consent to the female servant who came for her, and ruining herself all for desire; how amazing that a woman should so betray trust.

(13) Gaining some courage, and still loving the girl, he dies cherishing the purpose of doing some injury to his enemy Kuṇḍala-maṇḍita. The latter also dies, and (14 *p*) by his *tapas* Kapila understands is conceived in the womb of Vidêhî, to be born again with a girl as twins. (15) Kapila therefore, in the form of a *niśâchara*, lay in wait with the intention of carrying him off as soon as born, in such a way as not to injure the twin girl or the mother.

(16) The boy and girl are born. He carries off the boy. (16 *p*) While going with him through the sky, (17) considers what he shall do to him. (18) Relents, (19 *p*) considering that it would be a great sin to destroy the child. Hence, casts him down by the power of *parṇa-laghu-vidya* (20) so that he falls unhurt into the royal bed in Ratha-nûpura-chakravâla-pura, situated in the south (*dakshiṇa-śrêṇî*), the king of which, named Indugati, and his wife Pushpavatî, having no child, adopt him as sent by God, and give him the name of Prabhâmaṇḍala.

(21) Vidêhi's grief that the son she bore was carried away by a râkshasa, as she had no son. (24) Janaka hears of it and also grieves. (24 *p*) The astrologers assure them that though carried away, the child is not dead, but will come to power: also that the girl now born will be highly celebrated. On which they are comforted. (to 29) The public rejoicings. (29 *p*) The girl is named Sîte, and taught all accomplishments. (to 34) Her beauty and sense.

(35) One day a messenger comes with news that Kirâtas have entered the country, and are plundering in every direction. (36) States that the local authorities are not strong enough to put them down, and that the king's presence is required. (37) Moreover says he :—In the great Mlêchchha-*dêśa* called Ardhapara, situated north of Dhanadâchala and south of Vijayârdhâchala, (37 *p*) Taraṅgatama who rules a S′abara encampment (*s′ibira*) there called Mayûra-mâle, having assembled all the Bêḍa forces, is plundering the Kapôta, Kâmbhôja, Kaṇa and other countries,

(38) massacring men, women and children, and destroying all the castes. This Bêḍarasa Taraṅgatama is acting is if ambitious that there should be no kings besides.[1]

(39) The king with great anger vows (40) to destroy him, (41) saying—A king who cannot protect his country deserves not the name of Pârthiva. (42) The ministers recommend that the assistance of Daśaratha should be taken. (42 *p*) Accordingly the king sends a message to him by a courier (*lêkha-vâhaka*) and marches forth. (43) Daśaratha on reading the letter (*lêkha*), orders the *bhêri* (big drum) to be sounded as a signal of alarm. (44) Râma and Lakshmaṇa come to inquire the cause. (47) Râma says.—While we are here, for you to go forth with the army against these savages is not right. Entrust this enterprise to us. (Among other arguments urges that Lakshmaṇa is an eighth Kêśava). (50 *p*) Obtains permission. (51) Marches forth with the army. (52) By daily marches they form a junction with Janaka. (53 *p*) Râma mounts a chariot, Lakshmaṇa goes as his guard, Janaka and Kanaka (his brother) ride on an elephant. (57) Several skirmishes take place. (59) A pitched battle follows. (63) Great slaughter of the Kirâtas. (65 *p*) Taraṅgatama, the Kirâta king, engages Râma and Lakshmaṇa. (71) He is beaten and begs for quarter. (73) They grant it. (76) The bows, &c., are worshipped. (78) Janaka, addressing Râma, says—How can I requite you, prince? I will give you Jânakî, more beautiful than Mênakî, to be your wife. (79) Thus will our ancient alliance be perpetuated. (79 *p*) They return to Ayôdhyâ.

(80) Hearing the news, Nârada wishes to see Jânakî. (to 87) Passing through the air, he sees her at the door of her apartments. Is amazed at her beauty. She, alarmed at the appearance, rushes inside. (87) He goes on to Kailâsa. (89) There draws a likeness of her. (89 *p*) Places it in the pavilion of a pleasure garden in the Vidyâdhara capital Ratha-nûpura-chakravâḷa-pura.

[1] This is a pun,—*Bêḷ-aras-emba-garvadim* meaning either "with the pride of a Bêḍa king" or "with the pride of saying 'Let there be no kings.'"

(90) Prabhâmaṇḍala comes there and sees it. (92) Wonders and swoons. (93 *p*) Indugati his father comes to him. (94) He revives. (94 *p*) Inquiry is made as to who put the picture there. Nârada appears. (95) Says—This is Sîtâ, the daughter of Janaka, king of Mithilâ, and his wife Vidêhî. Considering this jewel of women to be a match for this jewel of princes, I put the picture here—and departs.

(97) The prince becomes melancholy and distracted. (98) His father says—Why do you grieve so for a human female? But if you want her, I will send and get her. Janaka will not refuse me. (99) A *viyachchara* says—What necessity to ask Janaka? The best way is to go to Mithilâ and carry off the girl. (100) The king replies—That would be stealing. It is better to ask Janaka and obtain her. (101) A union of *bhûchara* (walkers on the earth, men) with *khêchara* (walkers in the air, *vidyâdhara*) is not good; but as my son wants it, I must carry it out. (101 *p*) Chandra-varddhana, the chief of the *kula*, says, (102) *bhûchara* are always base. If we seize Janaka and bring him here, he will give up his daughter through fear. (102 *p*) A *vidyâdhara* named Chapala-vêga undertakes to do this. (104) Coming from the north to the south through the air, he descends on Mithilâ. (104 *p*) Alights in a lotus garden, and thinking to himself—Janaka is fond of horses: (105) if he hears that a good horse has come, he will not rest till he has mounted it; and as soon as he mounts I will carry him off—the *khêchara* assumes the form of a horse. (106) Gallops all over the garden, destroying the plants. (107) The servants try to catch him, but he eludes them like a *bisil-gudure* (mirage, lit. heat horse). (to 112) Kills a lot of people and terrifies the whole town. (113) The king, hearing of it, comes forth with his courtiers to see. (114) The horse, on seeing the king, becomes quiet. The horsemen (*savârigaḷ* [1]) put a sharp bit in his mouth. (115) It gives him great pain. They take him into a stable (*lâya*). [1]

[1] The use of these words at this period as if they were Kannaḍa words is worthy of notice.

(116) A S'abara comes with the report that a large elephant was in their forest. (117) The king wants to see it. (119 *p*) The horse is brought. (120) The king mounts it. (120 *p*) While all are looking on, it goes up into the air. (121) Their amazement. (123) The horse goes to a grove near Ratha-nûpura-chakravâḷa-pura. (125) Janaka reflects on what has brought this fate on him. (to 128) No escaping fate. (To end) Description of the grove, where Janaka sees a Jinâlaya.

V. The Marriage of Sîtâ.

(1) Janaka enters the Jinâlaya and supplicates the lord of the three worlds (*tribhuvana-prabhu*).[1] (to 10) His prayer. (11) He feels fortified. (12) The horse resumes his own shape and goes to his king. (13) Announces that he has brought Janaka, who is in the Jina-*mandira* in the Ramyaka-vana. (14) Indugati goes there in gratitude to offer gifts. (15) Janaka perceives that he is among *khêchara*. The king welcomes Janaka. (16) Says : I will reveal something to you. (17) It will be for your interest to give your daughter Sîtâ to my son and make an alliance with me. (18) Janaka replies that he should have been very happy to do so, but he had already promised his daughter to Râma ; and would the world approve if he broke his word. (19 *p*) A vidyâdhara named Sanmati says (20) Would you refuse your daughter to the son of the reigning Vidyâdhara, and give her to a simple man who is no king ? (21) What a king requests must not be denied. Who is Râma that you should consider him ? (21 *p*) Janaka replies : But for Râma's help against the S'abara king, all my country would have become Mlêchchha country. Therefore I gave him my daughter. Another *khêchara* says. (22) Do you praise him so highly for simply defeating a Bêḍa ? This is not considered a great thing in the assembly of the all knowing *vidyâdharas*. (23) They can go through the air and obtain whatever they desire. Can men do this ? (23 *p*)

[1] As usual in the first stanza of an âs'vâsa, the author in continuing the narrative substitutes his own name, Abhinava Pampa, for Janaka.

Janaka, getting angry, replies: (24) From the earliest times, from Puru Jina to Bharatêśa and others, all the emperors ruling the earth have been men *(bhûchara)*; where then was your race of *khêchara*? What can you do more than we, except fly like birds? This is not the habit of men, and for you to depreciate my praise is not right. (25) Repeats praise of Râma and Lakshmaṇa. (25 *p*) Indugati gets angry and says: (26) This shall be the agreement. If the Râma you praise so highly can string the bow Vajrâvarta, he shall have Vaidêhî; if not, she shall be given to my son Prabhâmaṇḍala. Janaka agrees. (26 *p*) They decorate Janaka, pay him all respect, and send him home in a *vimâna*, accompanied by Chandra-varddhana, and a force as a guard for the bows Vajrâvarta and Sâgarâvarta and other weapons which Nâga-râja at the command of Âdi-Bhaṭṭâraka had given to Nami and Vinami, the progenitors of the Vidyâdhara race.

(27) The astonishment of the people of Mithilâ. (28 *p*) Chandra-varddhana is provided with suitable accommodation. (29) The weapons are fixed for the trial. (30 *p*) Janaka tells his wife where he has been and the agreement made about Sîtâ. (31) She laments, saying: One child was carried away, and now they are trying to carry away the other. (32) He comforts her, saying: Fear not, Râma will succeed. (33 *p*) Sends for the *grika-mahatta* (head mason). (34) Directs him to construct a *svayambara-griha*, which he does in a minute. (34 *p*) Description of it. (35 *p*) Janaka comes there with all his ministers, &c. (36) Princes arrive of the Puru-vaṃśa, Kuru-vaṃśa, Hari-vaṃśa, Nâtha-vaṃśa and Ugra-vaṃśa. (37) Then Daśaratha, Râma, Lakshmaṇa, Bharata and S'atrughna enter. (38) Appearance of the assembly.

(39) Sîtâ is prepared and dressed for the ceremony. (39 *p*) Description of her bath. (42 *p*) Her adornment. (46) According to the Hari-vaṃśa custom, the favourite *purôhita* having determined an auspicious moment, a car is sent for her. (46 *p*) Her procession. (50) She enters the hall. (to 57) The sensation produced. All the princes desire to have her. One admires one of her orna-

ments, another admires another, and so on. (57 *p*) Sîtâ's appearance. (to 67) The thoughts and feelings of the various princes. All eyes are rivetted on her. (68) An aged female describes to her the various princes. (to 70) She looks round on all. (71) Notices Râma. (72) The woman's praise of him. (73) Says: He is worthy of you in descent, bravery, &c.

(73 *p*) The *vidyâdhara-mahatta* worships the bow according to rule. (to 75) Description of the bow. (75 *p*) The vidyâdharas seeing what fear it excites, feel sure that none but they can string the bow, and that Prabhâmaṇḍala will obtain Sîtâ. (76) Proclamation of the contest. All the princes rise. (to 82) Janaka urges them to try at once. On inspecting the bow they all retire afraid. (83) Râma comes forward. (85 *p*) Approaches the bow. (86 *p*) It appears to him no more than a stalk of the castor-oil plant. (87) Lifts the bow (*vajrâvarta*) and strings it. (88) Effect on the assembly. (to 91) The rejoicing and shouts of victory. (93) Sîtâ approaches with a garland, (95) throws it round Râma's neck. (97) Lakshmaṇa approaches. (100) Strings *sâgarâvarta* (the second bow). (105) Chandra-dhvaja resolves to give him his daughters. (105 *p*) Janaka makes many offerings to the bows, and (106) all set out for Mithilâ.

(to 111 *p*) The procession and entry into the city. (112) The marriage hall. (113) There were painted in rows many *sura-dampatigaḷu* (wedded couples of the gods), *vidyâdhara-dampatigaḷu*, *narêndra-dampatigaḷu* (human royal couples) and *kinnara-dampatigaḷu*. (114) The walls were painted with pictures from the history of Puru Jina, of Bharata-chakravarti, of Sagara-chakravarti, and of the heroes of the Hari-vaṃśa. (to 122) The decorations of the hall. (123) Over the dais were tied all manner of fruit. (126 *p*) The position taken up by the king, queens, &c. (127) Preliminary offerings. (129) Janaka gives away the bride, with pouring of water. Râma takes Sîtâ's hand. (to 137) Description of the pair. (141) Gifts to the guests.

VI. The Exile.

(2) Kaikêyî is jealous at the fame of Râma and Lakshmaṇa, and that her own son Bharata has gained no distinction. (3) Bharata is getting thin through grief at not being married. (4) Begs her husband to obtain for him Kanakaprabhe, the daughter of Kanaka and Suprabhe. (4 *p*) Janaka sends for Kanaka. (5) Proposes the matter. (6) Kanaka replies that he has long wished it. (6 *p*) A lucky day is fixed. (7) The marriage takes place.

(7 *p*) The vidyâdhara, amazed at all that has happened, goes from Mithilâ to Ratha-nûpura-chakravâḷa-pura and appears before Indugati. (8) Informs him that on witnessing the power and rise of Râma and Lakshmaṇa he fears that they are *kâraṇa-purushar*, and will gain the dominion of the whole earth. (8 *p*) The king is grieved; and his son Prabhâmaṇḍala, dwelling on the loss of Sîtâ, (9 *p*) informs his friend Vasanta-dhvaja of his distress. (10) Says; You must by any means get her. (10 *p*) A vidyâdhara named Bṛihat-kêtu, hearing him, says: (11) We have lost our two bows. Sîtâ has been wedded to Râma with the witness of Agni. We shall have to fight Râma and Lakshmaṇa if they come against us. (12) The prince in a rage says: (13) Shall *men* be able to stand before *me*? I will go and drive them off, and bring back the bows and that Jânakî. (14) The poet reflects on the consequences of such pride and envy of others' good fortune.

(14 *p*) Prabhâmaṇḍala sets out with some *khêchara*, but while going through the air, looking down, sees Vidagdha-nagara, where he spent his former existence as Kuṇḍala-maṇḍita. At sight of which he swoons. The attendants carry him back to Indugati. (15) Remedies are applied and he revives. (16) His father says: I will get you a *khêchara* maiden a hundred times more beautiful than Sîtâ. Do not grieve. (16 *p*) He replies that he did not swoon for Sîtâ, but because he saw the place where he was born in a former existence as Kuṇḍala-maṇḍita, the son of Pratâpa-siṃha, and where he was disobedient to his father. (17) Describes the trouble he used to give (18) and

how he took away the wife of a *dvija* (Brahman) and made her his wife. (19) How he was driven away to a foreign country, and performed penance with a chief Jina-muni. (19 *p*) "I and my *dèvî* died, and were born again in the womb of Vidêhî, the wife of Janaka; but my enemy Kapila resolved to destroy me and carried me off. On seeing me he relented, and placing his *maṇi-kuṇḍala* in my ear, by the *parṇa-laghu-vidyâ* dropped me into your city, where you gave me to the chief queen and finally made me Yuva-Râja. Sîtâ is thus my younger sister, without knowing which I have desired her. (20) The king is amazed. (to 23) Takes *dîkshe*, leaving the throne to Prabhâmaṇḍala (23 *p*) and retires to Sarva-bhûtahita Bhaṭṭâraka in the Mahêndra-*udyâna*. (24) Praise of Indugati's penance.

(24 *p*) Janaka gives Sîtâ all royal gifts and sends her to Ayôdhyâ. Daśaratha accompanies them and enters Vinîta-nagara. (25 *p*) A messenger informs him that Sarvabhûtahita Bhaṭṭâraka, a great ṛishi, is in the neighbouring grove. (26) He at once goes there with attendants. (29 *p*) They see with him Indugati as a ṛishi, and also Prabhâmaṇḍala sorrowing. (31 *p*) The Bhaṭṭâraka tells them the reason of all this.

(32) Prabhâmaṇḍala inquires of Indugati's former existence. (32 *p*) The Bhaṭṭâraka replies: In a *grâma* named Dhâma there was a *dharâmara* (Brahman) named Vimuñchi, whose wife was Anumati. They had a son Atibhûti. (33) He had a wife named Sarase, who eloped with a great sinner named Kaya. (34) The poet reproaches Kaya for his conduct. (35) Though she had deserted him, still Atibhûti sought her sorrowing. (35 *p*) Vi-muñchi and his wife hearing of this, set out with Sarase's mother Uri, in search of their son, and arrived at S'ambara-pura, where they obtained instruction from Sarva-muni and there died, (36) through their virtue entering svarga. (36 *p*) Sarase, ending a guilty life, was born in Naraka; and after wandering about there, was born in Balâhaka-beṭṭa as a deer; and again dying, was born as Chittôtsave, the daughter of Manasvi, wife of king Chandra-

dhvaja. (37) Kaya was born as Kapila, and became the son of Dhûmakêśa. Thus various is the fate of our deeds, reflects the poet. (37 *p*) Atibhûti, after wandering about in Naraka, was born as a *kala-haṃsa*, or swan, in a *haṃsa-vana* called Târâksha. There hearing the praise of Jina, he next became a Kinnara. Then he was born as Kuṇḍala-maṇḍita, and while he was ruling in Vidagdhapura, Kapila came there with his wife Chittôtsave. Having been your wife before, you took her. Vimuñchi before mentioned was born as Indugati. His former wife Anumati was born as Pushpavati. Therefore they befriended you. Therefore as soon as Jânakî was born they took you. Uri your mother-in-law when you were Atibhûti, was born as Vidêhî, Janaka's wife. (38) All are very much astonished. (39) Prabhâmaṇḍala makes *namaskâra* to Daśaratha (41) and blesses Sîtâ.

(42) All go to Sâkêtapura. After showing the country to Prabhâmaṇḍala they send a vidyâdhara named Pavanavêga to Mithilâ, (43) informs Janaka of the whole story. (to 47) The public rejoicings. (47 *p*) They go to Ayôdhyâ. The mutual greetings. (51) After staying there a month, they return to Mithilâ, where Janaka abdicates in favour of his *kiriyamma* Kanaka, and goes with Prabhâmaṇḍala to Ratha-nûpura-chakravâḷa-pura, where he lives according to the vidyâdhara customs.

(53) One day Daśaratha sees Sarvabhûtahita Bhaṭṭâraka (54) and inquires of his previous existence. (55) He replies: After many existences,[1] (55 *p*) in the eighth generation from this, you were born in Sênapura, (56) troubling the munis and hating the Jina-matha, and had great sorrow. (56 *p*) From performing *savipâka-nirjare* you were next born as Dhâraṇa, the son of Chandra, king of Chandrapura, and his wife Dhâriṇî; and had a wife Sudharme, through whom you became devoted to Jinadharma. Dying, you were next born in Kurava, to the north of Mandara, in the east of Dhâtakîshaṇḍa, where you lived happily

[1] Modal iilenippa saṃsâ- | radalli sukha-duḥkhamam chatur-gatiyoḷ mâ- |
ṇade tiridus'ubhâs'ubha ka- | rmada phalaman nagutu-maḷutu-muṇutum bandai ||

and died. (57 *p*) You were then born as Nandi-varddhana, the son of Nandi-ghôsha, king of Puṇḍarîkanipura in the country of Pushkalâvati, and his wife Vasumatî. Your father, abdicating in your favour, made *tapas* with Yaśôdhara Bhaṭṭâraka. You died, and became in the fifth *kalpa* a Dêva (a god) in Nâka-lôka. (58) What is too hard for the believers in Jina-dharma ? reflects the poet. (58 *p*) You were next born as Sûryañjaya, the son of Ratnamâli, king of S'aśipura in the Vijayârdha mountain of Apara-Vidêha in Bharata, and his wife Vidyullate. War broke out between your father and Vajralôchana, the king of Siṃhapura. The former becoming very angry on the march, (59) an immortal said to him : Why so angry ? (60) Listen to a story : In S'aśipura the ornament of the Vijayârdha mountain, a king named S'rîbhûti had a son Subhûti. (62) His *purôhita* was Upamanyu. One day the king went to Kamala-garbha yatipati. (62 *p*) And while performing penance with him, Upamanyu through ill will spoilt the ceremony. The latter afterwards died and was born as Aravinda, the son of Yôjanagandhî, wife of Subhûti. One day seeing Kamala-garbha, he joined him in penance, and became a Dêva in S'atâra-kalpa. (63) S'rîbhûti's vow being spoilt, he was born as a deer, and got burnt in a jungle fire in Mandâra-kâḍu. (63 *p*) Next he was born as Kiriñjaya, a Kirâta in Kâmbhôja, (64) and was hunting and slaying in the forest, (64 *p*) when that Dêva (late Upamanyu), recognizing him as the king whose vow he had interrupted, went and instructed him in the faith. Whence you were next born as Ratnamâli. That Dêva was myself. Ratnamâli hearing this, desired to abdicate in favour of his son Sûryañjaya and take *dîkshe*. But the latter wanted to retire from the world. His son Kalpâmara was therefore installed, and the above father and son took *dîkshe* under Tilaka-sundara-muni. Born in the *Mahâs'ukra-kalpa,* and enjoying happiness for 16 sâgara days, that Sûryañjaya was born as yourself, Daśaratha. The Nandighôsha who was your father when you were born as Nandi-varddhana, became me, Sarvabhûtahita Bhaṭṭâraka. S'rîbhûti and Upa-

manyu were born as your brothers-in-law (*maiduna*) Janaka and Kanaka. Daśaratha on hearing this is greatly astonished, (66) and inclined to abdicate and take *dîkshe.* (to 72) Reflects on the duties and cares of royalty, and finds nothing to be lasting but *puṇya* (merit) and *pâpa* (sin). It is hard to leave all his glory, but when he dies he cannot take it with him. Informs the *yati* that he will resign all, and return.

(73) Goes to Ayôdhyâ. (73 *p*) His assembly. (75 *p*) Sends for his sons. (76) Their appearance. (78) They salute their father and are seated. (80) Daśaratha announces his intention. (83 *p*) Râma replies, dissuading him. (86) Daśaratha insists; (86 *p*) making Râma comply. Bharata rises and says (88) he will take *dîkshe* too. (88 *p*) A woman (*ôrvaḷu*) goes and tells Kaikêyî. (89) She thinks he must have resolved thus because the throne was given to Râma. (90) Reflects what her condition will be without husband or son. (92) Remembers the boon promised by Daśaratha. (93) Goes to the king's private apartments. (95) Entreats him in various ways to give the crown to Bharata, (97) even for 14 years, thus spreading her shame into the 14 worlds. (98) He is much grieved (99) and perplexed. (100) Thinking he cannot avoid his promise of a boon, and yet cannot set aside his investiture of Râma, he is as dumb. (101) Bharata hearing of it is very sorry for what his mother has done. (105) The citizens are surprised at her. (106) Say Râma alone should rule. (107) All this comes of having many wives (108) and confirms the *nâḍanuḍi* (proverb) *Ati môham gati geḍisugum* (Too much love will ruin one's fortune). (109) If Râma hears of it he will give up the kingdom.

(110) Râma hearing of the matter (113) reflects that he had better retire to the forest. (113 *p*) Let Bharata reign (he thinks), I will conquer other lands to add to the kingdom. (114) Informs Kaikêyî of his intention. (118) Goes to his father and informs him, (to 124) giving reasons for doing as he proposes. (125) Daśaratha is relieved. (126) Bharata objects, and says he prefers

to retire to *tapas*. (129) Daśaratha tells him he is too young to do so. (130) Râma persuades him to remain, and he consents. (to 137) The astonishment of the public, and their praise of Râma's generosity. (137 *p*) Lakshmaṇa hears of the matter. (138) Is very angry. (139) Threatens all manner of evil. (144) Seeing Râma annoyed, he ceases.

(148) Râma says to Daśaratha, (149) I obey your orders and go. (149 *p*) Goes out of the assembly. (150) Daśaratha swoons. (151) The poet's reflection on the scene.[1] (152) Kaikêyî leaves the assembly. (153) Lakshmaṇa follows Râma. (to 156) All are distressed.

(156 *p*) Sumitre hears of the matter, and comes to Aparâjita Mahâdêvî (*i. e.* Kausalya, Râma's mother). (to 158) Tells her what has happened. Both grieve. (158) Râma and Lakshmaṇa come to them to say farewell. (to 169) Kausalya expresses her grief and blames every one. (170) Reproaches her son. (170 *p*) Lakshmaṇa says: (172) Râma is unconquerable. Though his banishment is unjust, you need not fear for him wherever he is. I will make arrangements for your comfort. (174 *p*) She is pacified, but says: Sîtâ will have to go with you. She cannot stop here. Râma agreed. (175) They say farewell and depart. (176) Sumitrâ counsels her son (Lakshmaṇa) to be a protection to Râma and Sîtâ. (177) The poet's reflections.[2]

(177 *p*) They set out on foot and reach the high road. (to 180) The remarks of the people on the absence of all royal show, &c. (181) They reach the outskirts on the west of the city by sunset, and halt in a Jinâlaya.

---

[1] Kaḍe-gaṇṇim karṇṇa-mûlikk oged udutare bâshpâmbugaḷ suydya poyil i- |
rdd eḍeyoḷ sandêhamam saṅgaṇise miḍuku daṇaûgaḷ allalli satvam |
giḍe dhairyan geṭṭu samsâraman urada mahâ satvanum mûrchhe vôdam |
gaḍa-janm-âraṇyadoḷ mikkaran aḷalisade môha-dâvâgni-dâham ||

[2] Guṇaman nôḍad araṇyamam pugisidaḷ râjya-ârhanam putra-kâ- |
raṇadim Kaike Sumitre Râman oḍa pôgend aṭṭidaḷ pâlisa- |
l guṇamam Lakshmaṇam jagam paḷivin-nê yembinam kêvalam |
guṇahînar guṇavantar annayaman ôḷpan mâḷpud âs'charyamê ||

VII. The Forest.

(to 2) They praise Jina.[1] (to 7) Description of sunset. (7 *p*) Their mothers come to see them and take farewell. These return, and the three exiles sleep. Rising at midnight and doing obeisance to Jina, they go out by the small gate, taking bows and arrow—Sîtâ being in the middle—and take their course to the south. Going slowly on account of Sîtâ, and passing many villages and towns, they arrive at a large river, where they dismiss all the attendants. Some of them, unable to bear the sorrow, take *dîkshe* there with S'rutakêtu, a *gaṇadhara-svâmi* who lived on the banks. Daśaratha hears of all this (8) and takes *dîkshe* with Sarvabhûtahita Bhaṭṭâraka.

(8 *p*) Bharata is on the throne. Aparâjita Mahâdevî is in great sorrow for her son (Râma). (to 13) Her lament. (13 *p*) Kaikêyî hearing of their sorrows (14) reproaches herself. (14 *p*) Counsels her son to go and recall Râma and Lakshmaṇa. He reaches the party and falls at Râma's feet. (15) Swoons; revives, and addressing Râma, (to 18) urges reasons for his retnrn. (18 *p*) Kaikêyî approaches. (19) Râma advances to meet her and does reverence to her. She reproaches herself all the more. (20) The poet's reflections.[2] (20 *p*) She entreats him to return. He replies; (21) My life has been without stain. If I should return I shall break my word. (21 *p*) To the same effect to Bharata, (22) on whom Râma bestows the kingdom. (23) Bharata says he will rule in the fear of Râma and not from his own desire. (23 *p*) They return to the city. The wanderers set out on their journey. (24) Bharata rules, (24 *p*) seeking not for pleasure but to do justice.

(to 29) The doings of the exiles. (30) Come in sight of the Chitrakûṭa mountain. (31 *p*) Pass it, leaving it on the right;

---

[1] As usual the poet introduces his own name in the 1st stanza.

[2] Sthâna chyuti mâḍidaḷ em- | b î nôvill êka kuṇḍalam Kaikeġe pâ- |
dânatan âdam pâdapim | mâna-kashâyakke takkan eḍegoṭṭapanê ||

and going through the Avanti country, rest under a banyan tree. (32) While conversing on what they see, and thinking it must be a deserted country, (32 *p*) a man coming along the road is struck by their appearance and frightened. Lakshmaṇa says: Fear not, and asks him why the country is deserted. (33) He replies: This is the Avanti country. In it is Ujjayini the capital. Its king is Siṃhôdara. (33 *p*) He, thinking that Vajrakarṇṇa a vassal king did not show him respect, laid siege to his capital Daśapura. (34) Owing to this war the country is deserted, for Daśapura is not far from here. (34 *p*) Thus saying, he goes away.

(to 36) They go on and arrive near Daśapura. (37) Vajrakarṇṇa, who is on the top of his palace, sees them. (38) Decides that they are not common people but persons of distinction. (39 *p*) They enter into a *Jinêndra-mandira* at the northern gate and do obeisance to the god. (to 47) Their hymns of praise. (47 *p*) Cheered and comforted, they rest in the cool near a lotus pond. Vajrakarṇṇa sends refreshments and apologizes for not coming himself or sending for them on the ground that a hostile force is besieging the city. They accept the food and dismiss the messengers. Then Râma says to Lakshmaṇa: (48) This king has done us this kindness unasked: he must be a good man, and that Siṃhôdara who has made war on him must be a proud one. Do you remove this trouble. Lakshmaṇa taking up his bow and arrows, (48 *p*) marches fearless into Siṃhôdara's assembly, (to 52) and says: Bharata is now universal sovereign. He has ordered that no one shall war on the Jainas. Is Vajrakarṇṇa a *dôshi* (heretic)? Why then do you war on him? This is a shame. Raise the siege at once. If not, your head shall lose the shadow of royal canopy. (52 *p*) Siṃhôdara in a rage says: (53) Is Bharata my teacher (*upâdhyâya*) to lecture me thus? If he be just, how is it he has taken the crown from the appointed heir? I am not subject to Bharata: if he wants to fight let him come. (55 *p*) Lakshmaṇa smiles. (56) Seeing which, Siṃhôdara draws his sword. (57) Lakshmaṇa by a stratagem seizes it. (58 *p*) Siṃhô-

dara's men rush on him. (to 61) Lakshmaṇa destroys the army wholesale, (62) and defeats Siṃhôdara.

(62 *p*) Vajrakarṇṇa from his palace looks with astonishment at the fight. (63) The praises of the people. (64) Siṃhôdara's queen falls at Lakshmaṇa's feet. (to 68) Râma rejoices and praises Lakshmaṇa. (to 73) Vajrakarṇṇa coming forth with attendants makes obeisance to Râma and Lakshmaṇa. (74) Vidyudaṅga comes with an army and joins them, sitting down by Vajrakarṇṇa. (75 *p*) Râma and Lakshmaṇa asking who he is, Vajrakarṇṇa says he is Vidyudaṅga, a merchant of Kundalapura, who, going to Ujjini, became the favourite of Kâmalate who lived in the *peṇḍa-vâsa* (female apartments). Through her, he heard that Siṃhôdara, learning that I had vowed saying 'I will not reverence any one who does not worship the *ratna-traya*, had resolved to kill me.' On which, coming with an army, he offered to assist me in the war. Râma pleased to hear that he has kept his vow, offers to do anything for him he wishes. (to 78) He praises Râma (78 *p*) and requests mercy for Siṃhôdara. (79) The poet's reflection on this.[1] (80 *p*) Siṃhôdara and Vajrakarṇṇa are made to shake hands.

(81 *p*) Vajrakarṇṇa invites Râma and Lakshmaṇa to the palace. The city is decorated and there is general rejoicing. (84) Next day at a lucky time Vajrakarṇṇa bestows in marriage upon Lakshmaṇa his own eight daughters and besides them 300 virgins from the city. (84 *p*) Siṃhôdara is permitted to go to Ujjini. The others remain there some days. (85) The hot season begins. (to 98) Description of it.

(99) The exiles set out again, taking the road to the great southern forest. (100) Description of the heat. (103 *p*) Thus travelling, they pass a great forest to the west of Ujjini, and com-

---

[1] Kaḍedode pâlgaḍal vividha vastuvan iyade têye chandanam |
kuḍade sugandhamam piḷiye kabb inid âgade kâse kâñchanam |
paḍeyade kântiyam nijadin oḷḷidar appavarentu bâdhe va- |
ṭṭoḍey upakâramam perargge mâḍade bâdheyan êke mâḍuvar ||

ing near a town called Kurava, Sîtâ sits down under the shadow of a banyan tree while Lakshmaṇa goes for water. (104) Seeing a garden in front with a lotus pond and some young women guarding it, he goes there for water. (105 *p*) On coming up from the pond he sees a beautiful person coming along, who looks pointedly at him with side glances. He perceives she is a woman in man's dress, and thinks how to find out the cause of this. (106) She seeing him (106 *p*) with joy descends from her *vâhana*, and recognizing that he is a foreigner to that country, presses him to come to her house, where she seats him in the seat of honour and asks him who he is. He replies that he will tell her anon but that he is just carrying water to his thirsty brother and sister-in-law. She replies that she will have that done, and despatches messengers with the water who bring Râma and Sîtâ back with them. They are all hospitably entertained with refreshments, after which, ordering all the attendants to retire, she puts off her male attire and appears as a woman. (107) Her great beauty appears even greater than that of Sîtâ's. (108 *p*) She goes and sits by Sîtâ. (109) Seeing her great beauty, Lakshmaṇa gives his whole soul to her. Râma inquires of her the reason for her putting on male attire. Her mother Pṛithvi-mate replies :—My lord is Vâlakhilya, the ruler of this city Kuruva. Raudrabhûti, a Mlêchchha râja of the Vindhya forest, came with a countless army of Kirâtas, laid waste all the country and took my lord prisoner. Siṃhôdara the lord of Avanti hearing of that, laid claim to the country on the ground of there being no heir, but our minister informed him that Vâlakhilya's wife was pregnant. I then gave birth to this girl, on which the minister gave out that it was a boy, naming it Kalyâṇamâla, and she has been kept thus disguised. One day a holy seer came here, and we asked him how Vâlakhilya could be released from prison. (110) He replied, Whoso coming through the gardens near your town sees through this male disguise and takes her hand as his wife shall be your deliverer. (110 *p*) From that day have we been carefully watching, and now

you have come. Thus she spoke, shedding tears of joy. Lakshmaṇa begs Sîtâ (111) to allow the girl to keep on her male attire until he goes and destroys the Bêḍar army, rescues her father and returns to marry her. (112) He sets out at midnight and crosses several countries. (115) The fight. Raudrabhûti is afraid and cries for pardon. Lakshmaṇa assures him and tells him to bring forth Vâlakhilya. He brings him. (to 121) Vâlakhilya describes the power of Raudrabhaṭṭa, that he had even defeated Siṃhôdara, and that none but Lakshmaṇa could have terrified him. (121 *p*) He inquires why Lakshmaṇa has taken all this trouble for him. The latter says, When you get home you will know all. They arrive there, have a happy meeting, Lakshmaṇa is married to the princess, and after a time Râma and Lakshmaṇa proceed on their journey southward.

(122) Description of the Vindhya mountains. (124) The forest. (124 *p*) Crossing the Vindhya mountains, and the river Târe, they come to an *agrahâra* named Aruṇe, where they enter a house in which is a Brahman woman. (125) She gives refreshments to Sîtâ. (125 *p*) Her husband arrives and blames her for admitting them. (126) Lakshmaṇa is enraged, but thinking there was no cause to kill him, they all go out and reach the high road (*pervatte*). (127) They come to a place where there was a large banyan tree. (127 *p*) In it there lived Ibha-karna Dêva. He being afraid, runs off to Krîḍapûta, a Yaksha-râja of the Vindhya forest, and informs him ; who by avadhi-jñâna knows that they are the Baladêva and Vâsudêva of this age and resolves to show them all respect. (128) Krîḍapûta creates a magnificent city. (131) Leads them into it. (132) Says the rainy season is approaching and invites them to stay there. (133) They are crowned and take possession. (134 *p*) One, Kapila, a constant wanderer in the forest, (135) coming there is amazed to see a city which was not there before. (135 *p*) He meets a Yakshi named Samaya and asks her what city it is. (136) She says—This is Râmapura, the king of which is Raghu-Râma. He is sorry. (137) And asks her

to show him how he may see this king. She directs him to go to a muni in a Jinagṛiha in the east of the city and do whatever he says. (137 *p*) He does so and gains admission to Râma, who seeing he has become a Jaina, is pleased. (138) Râma and his party are very comfortable through the attentions of the Yaksharâja. (139) Setting in of the western monsoon. (163 *p*) The rains cease. The *śarat-kâla* sets in.

VIII. The Visit of two Châraṇas.

(1 *p*) The *śarat* season being over, the Yaksha king presents gifts to Râma, Lakshmaṇa and Sîtâ and they take their departure. He causes the city to disappear, and goes to his own place. The travellers by daily stages come near Vijayapura, and enter a grove outside the city. (4) Râma sleeps while Lakshmaṇa watches. (4 *p*) Vanamâle, the daughter of Pṛithvîdhara, king of that city, and of Indrâṇi his wife, being in a small garden near, having heard of Lakshmaṇa, is in love with him. Who could help it ? says the poet. (5 *p*) Her father and mother had originally resolved to give her to Lakshmaṇa ; but when Râma went into retirement, hearing that Lakshmaṇa had gone into exile with him, they had decided to give her to Sundarakumâra, the king of Indrapura. She knowing this, had come forth with her companions to pray to the Vana-dêvati and was watching fasting, the others being asleep. (7) Wondering at her being there alone and all asleep around her, Lakshmaṇa is going near to see, when she rises and stands under a banyan tree. (7 *p*) Saying to the Vana-dêvati,—If Lakshmaṇa ever comes this way tell him Vanamâle died for love of him, (8) puts a rope round her neck. He (here called Kṛishṇa) calls out to her that he for whom she wants to kill herself is come. (10) Her joy. (14) He takes her to where Râma and Sîtâ are. (15) Her attendants awaking are alarmed not to see her. But finding her, and whom she is with, go and inform the king, who comes forth with pomp and escorts them to the city. (16) The marriage takes place.

(16 *p*) A messenger now arrives from Ativîrya, king of Nandyâvartapura, to request the help of the king in making war on Bharata, which Lakshmaṇa hears of (17) and inquires the reason. (17 *p*) The messenger says that his master summoned Bharata to become his vassal, (18) sending a messenger to Vinîtapura for the purpose. (19) S'atrughna in a rage said he would destroy Ativîrya, and dismissed the envoy with threats. (20) They resolved to march at once to avoid the disgrace of being attacked. (20 *p*) Accordingly Bharata and S'atrughna set out for Nandyâvartapura. With them are Kanaka, king of Mithilâ, Siṃhôdara, king of Ujjini, and an immense army. On the other hand Pṛithvîdhara sets out with Râma and Lakshmaṇa for the seat of war and encamps near Nandyâvartapura. (21) Lakshmaṇa undertakes to subdue Ativîrya before Bharata arrives. (22 *p*) Râma asks why. Lakshmaṇa, says if Bharata is defeated it would be a disgrace to our family. Râma says he has heard that S'atrughna gained a great victory three days before. Lakshmaṇa, leaving Râma and Sîtâ in a Jina-mandira, (23) goes to Ativîrya unarmed and stands before his palace. His interview with him. (27) Threatens him, saying, If you do not at once submit to Bharata you shall be destroyed. You may live at ease as his *âḷu* (vassal) but if you wish to live as a *ballâḷa* (or independent king) you will find it difficult.[1] (to 30) They fight, and Lakshmaṇa defeats Ativîrya. (32) Takes him to Râma, (33) Ativîrya submits. Says he has no desire for his kingdom, they may give it to whom they will, (34 *p*) and takes *dîkshe* with S'ruta-dhâraṇa Bhaṭṭâraka. (36) They give the throne to his son Vijayaratha, and marry his sister Ratimâle to Lakshmaṇa.

(36 *p*) Leaving Nandyâvartapura, Râma, Lakshmaṇa and Sîtâ journey to Kshêmâñjalipura. Râma and Sîtâ rest in a grove outside, while Lakshmaṇa enters the town to see it. Going through the high street, he comes to a crowd who are all talking about Jitapadme, and inquires who she is. Seeing that he is a *kâraṇa-*

---

[1] This may be a complimentary allusion to the Hoysaḷa or Ballâḷa kings.

purusha, an old man says, (37) Jitapadme is the beautiful daughter of king S'atrundama and his queen Kanakâbhe. (37 *p*) At her birth a *s'akti* was born in the armoury, and a voice from heaven proclaimed that she should be married to one who should conquer the śakti and be the king of Dakshiṇa-Bharata. Many princes have striven to get her, but without success. Lakshmaṇa immediately presents himself at the palace as a suitor. (38) He is admitted, and all feel sure that he is the right champion. (40 *p*) S'atrundama tells him the terms. (to 45) Lakshmaṇa slays the śakti. (45 *p*) Râma and Sîtâ are brought into the city, which is decorated, and the marriage takes place.

(46 *p*) The exiles again set out, eastwards, and arrive at Vaṃśa-sthala, with a mountain near it. It being sunset, they are surprised to see the people running hither and thither in fear. Inquiring the reason, they are informed that from the third day before, a most fearful noise, like that of many thunderbolts, comes from the mountain. Râma goes to see the cause of it and finds a muni doing *tapas*, and a number of snakes and scorpions around. These disappear at the approach of Râma and Lakshmaṇa. All kinds of wild animals assemble and roar, lightnings and thunders play. (47) Notwithstanding all, the Jina-muni continues his *tapas* without opening his eyes. (48) Râma and Lskshmaṇa twang their bows, on which, recognizing that they were the 8th Baladêva and Vâsudêva, Agnikêtu, who was tormenting him, flees. (50) The hosts of heaven descend to worship the Kêvali, named Dêśabhûshaṇa. (50 *p*) He then opens his eyes with joy. Râma salutes him and asks who he is. He says :—The king Vijayaparvata who rules in Padmapura had a servant named Amṛitasvara. He and his wife had two sons, Udita and Anudita. With her a Brahman of that city named Vasubhûti committed adultery. She fearing discovery, the adulterer secretly murdered Amṛitasvara, (51) and she thought to kill her sons also. (52) The poet's reflections on the case.[1] (52 *p*) Udita's wife overhearing

[1] Dâruṇa karmakke kâmukar ppêsuvarê,

this informed her husband. Anudita was also informed, and they made away with Vasubhûti, who was born as a S'abara named Kâlajangha in the S'ârdûlâsya forest. Vijayaparvata, hearing that an *âchâri* named Sumati-varddhana had come to the *udyâna-vana* of Padmapura, went out to do him reverence and took *dîkshe.* Udita and Anudita did so too and went to Sammêda-śaila. On their way Kâlajangha saw them and came to kill them. (53) But was prevented by his master. (54) Râma and Lakshmaṇa ask why. (54 *p*) He says : In a *grâma* named Yaksha were two brothers, Surûpa and Karusha. One day a hunter brought them a bird he had caught. Pitying it, they bought and let it go. They were afterwards born as Udita and Anudita, while the bird they let go was eventually born as that forest lord. Hence his interference. (55) At length Udita and Anudita died and became gods. (55 *p*) That hunter was in course of time again born as a man, and performing *tapas* and dying, was born in Jyôtir-lôka as a *dêva* (god) named Agnikêtu. On the other hand, Priyavrata, the king of Arishṭapura in Bharata-kshêtra, had two queens, Padmâvati and Kanakâbhe. To Padmâvati the former Udita and Anudita were born as Ratnaratha and Vichitraratha. That jyôtishka was born to Kanakâbhe as Anundara. Priyavrata, leaving the kingdom to his sons, kept the vow of a sannyâsi for 6 days and by the *samâdhi-maraṇa* went to *svarga.* A certain king thought to give his daughter S'rîprabhe in marriage to Ratnaratha, but Anundara asked him to give her to him. Not obtaining that *kûsu* (infant), he attacked the father, whom the two other princes defended. (56) Seizing and deposing, they banished him. He suffered great troubles and became a fearful ascetic. (56 *p*) The other two, ruling happily for some time, performed penance and died. After enjoying Nâka-lôka they were again born as Dêśabhûshaṇa and Kulabhûshaṇa, the sons of Kshêmandara the king of Siddârtha-nagara. Our father placed us for our education (*vidyâbhyâsa*) [1]

[1] This appropriate and expressive term, though adopted to designate the Education Department, has not been met with in any other author.

in another city under Sâgara-ghôsha who taught us all knowledge. On returning to our city after completing our education, at the entrance we saw a girl on a terrace, and wondered whether she was a princess our father had brought to marry us. But on entering the palace we found she was our sister, and regretted the thoughts we had entertained towards her. We accordingly retired from the world and took *dîkshe.* Our father died of grief, and was born as Mahâlôchana, the king of the *garuḍas* (vultures). Now, we having become *kêvalis,* he has come to worship us. (57) That Anundara remained as an ascetic at Kaumudipura. (58) But the wife of the king of that city resolved to destroy his penance and give him her daughter in marriage. (58 *p*) Instructing her daughter how to act, she sent her to the place where that *muni* was. (60 *p*) He was making *japa* of a *sûkta* when the tinkle of her anklet caught his ear, and forgetting his *japa* he opened his eyes and saw her beauty. (61) Becoming enamoured he said (61 *p*) What is the cause of your coming thus fearless here alone? She said; "My mother without any cause threatened me and sent me to you. I am happy to have found you, and pray you to give me your *dîkshe.*" "Why so?" he replied; "but if you wish take it at once." She said: "I am a *koḍa-gûsu* (a girl who is a minor), therefore go and ask my mother to give me to you." He said "They will not give me their daughter?" She said "They will." He wishes to take her hand. She said; "Why this fear? Ask my mother and marry me in the proper way." Thus she conducted him to the city. (62) He, going along with her, forgot all about his penance. (62 *p*) Arriving at the palace at night with this princess Nâgadatte, he entered, and asked her mother Madanavêge to give her to him in marriage. The king coming in and seeing him, got very angry and turned him out. (63) In great grief he went forth and again did penance, (63 *p*) and dying, was born as Agnikêtu, a *dêva* in Jyôtir-lôka. On the other hand, a Dêva came from the Dêvasabhe to worship Anantavîrya-kêvali, and said to him; What

kêvali will be like you in the holy line of Muni-suvrata Tîrthaṅkara for *dharma?* (64) He replied, The munis Dêśabhûshaṇa and Kulabhûshaṇa will be like me. (64 *p*) Agnikêtu hearing of this in the Dêva-sabhe, and knowing we were his ancient enemies, came to destroy our penance; but seeing you, and knowing you were *kâraṇa-purushar* he has fled.—Garuḍapati hearing this is very glad, (65) and saying to Râma, "I will come to you whenever you think of me" departs to his *lôka.*

(67 *p*) Suprabha, the king of Vaṃśa-sthala, comes forth and does obeisance to Râma. Erects there for him a splendid Jinâlaya and changes the name of his city to Râmagiri. Thence they (Râma and Lakshmaṇa) travel southwards to a river named Karṇa-rave. Crossing it, they rest in a pleasant spot on the southern bank. While there, two *châraṇa*, named Sugupta and Gupta, descending from the sky, gaze at them. (68) Râma and Lakshmaṇa do reverence to them.

IX. The Abduction of Sîtâ.

(1 *p*) Râma and Lakshmaṇa place good food before the *châraṇa.* They eat and pronounce upon them the blessing *akshaya-dânam astu.* (2 *p*) While listening to the *dharma-katha*, (3) a kite on a *sâl* tree opposite drops down at the feet of the *châraṇa,* and recalls the history of its former existence. (3 *p*) Râma, surprised, inquires how this creature that was not a human being acquired such a desire for *upaśânti.* The *châraṇas* say; In this desert were formerly Karṇa-kuṇḍala and many other *grâmas*, whose ruler was the king Daṇḍaka. His wife was Durmmanaske, who had adopted the *maskari-samayam.* Daṇḍaka once went a hunting and passed a *ṛishi* doing penance. Getting nothing, on his way back he found a dead snake, which he took and wound round the neck of the *ṛishi.* Next day, going the same way to hunt, he saw a man passing by take the dead snake off the *ṛishi's* neck, and asked him who put it there. (4) He replied he did not know, but that some evil person had insulted

the *rishi* and placed himself in danger of Naraka. (5) Daṇḍaka being afraid begged the *muni's* forgiveness. (6) The muni forgave him,[1] (7 *p*) and Daṇḍaka embraced his doctrine regarding the sin of taking life. (8) His wife and his minister following evil, drinking spirits and eating flesh, resolved, to destroy the king's holy resolutions. (9) The king perceiving their intention was grieved, but gradually his wife prevailed and he gave up his good resolutions. Moreover, as she told him the *rishi* came there in his absence doing mischief, (10 *p*) he turned him out of his town, (11) threatening to put to death any one like him who came there. (11 *p*) While Daṇḍaka was thus heaping up guilt deserving of immediate vengeance, a great ascetic approaching the town was warned not to go there; and on being told the reason, (12) his wrath was kindled, (13) from which a flame proceeded which burned up the town. (15 *p*) That Daṇḍaka, after a long time spent in hell and in various births, was born as this bird.

Hearing this, the bird grieves; but the châraṇas comfort it, saying, Now you have seen us, all your guilt is removed: you will be born into a good state. The châraṇas bless Râma, Lakshmaṇa and Sîtâ and depart. (16) The bird is afterwards known as Jaṭâyu.

(16 *p*) Comforted by the interview with the châraṇas Sugupta and Gupta, next day Râma and Lakshmaṇa continue their journey southwards through the Daṇḍakâraṇya. They cross the Krauñchanadi and rest in an arbour of leaves on the bank. Near it is Daṇḍaka-*giri* in which is a *guha* (cave) one-eighth of a *yôjana* deep, in which is the *pura* (town) of Pâtâḷa-Laṅke. Its ruler is Khara. His wife Chandranakhi, the younger sister of Râvaṇa. They have two sons, S'ambhuka and Sundara. For the space of 12 years the former had performed penance to obtain the sword Sûryahâsa. Saying, Let him have it, a thousand Yaksha deities bring and place it in a clump of bamboo near him, worshipping it

[1] Saying, Kshami isuvudê mukhyam sam I yamakke nis'ṡ'alyanalladam samyamiyê II

with flowers. Lakshmaṇa, coming through the wood, (18) scents a celestial perfume, (19) and following its direction is led like a bee to the clump. (20) Seeing the glitter in it, he is astonished; puts forth his hand for the sword, which comes to him; (23) cuts through the bamboo clump with it. In so doing he cuts off the head of S'ambhuka who was doing penance there. (24 *p*) Reproaches himself for the death of an innocent person. (25) But, reflects the poet, he had performed penance to obtain it for his own ends, hence his death befel. (25 *p*) The Yaksha deities who guard the sword now recognize Lakshmaṇa as their master. He returns and tells Râma the story.

(27) S'ambhuka's mother, calculating this to be the very day on which the penance for the sword would be completed, comes forth to look for him. (27 *p*) Descending from the sky, (28) she sees her son's head in one place, his body in another, and immediately becomes like a bundle of firewood in the fire of grief. (29) She laments, saying, Who can have killed him who was the son of Khara and the nephew of Râvaṇa? (30) Who can be unmoved at the loss of a son? says the poet. (to 33) Swears to revenge his death, and raging about, sees Râma and Lakshmaṇa. (34) Notwithstanding her feelings, she becomes enamoured of Lakshmaṇa on seeing his beauty. What feelings will not the sensual corrupt? reflects the poet. (35) This *viyachchara* (air-walker) assumes the form of a beautiful maiden, and stands before them weeping. (38) Sîtâ comforts her. (39) Râma inquires how she came into that wild place. (39 *p*) She says she is an orphan who came there to destroy herself, but having found them begs that one of them will take her in *gandharva* marriage. Sîtâ hearing this smiles. (40) Being refused, her rage returns, (41) and with a threat she disappears through the air. (42) Returns to the city and falls weeping at the feet of Khara. (to 46) Tells him how her son is slain, and that the murderers have insulted her—her, his wife and the own sister of Râvaṇa the lord of the three worlds. (47) His rage. (50) Assembles his ministers, who say, Be careful.

They are no ordinary men who have acquired the Sûryahâsa sword, for which such penance was necessary. (51 *p*) They advise him not to go against them with one or two, but to assemble all his forces and tributary kings. This is done, and an envoy sent to Râvaṇa. (52) Khara prepares for battle, (53) he and Dûshaṇa setting out with a force of 14,000 men.

Sîtâ, hearing the noise, asks what it is. (54) Râma says it is no doubt the friends of the man whom Lakshmaṇa slew in finding the sword. (55) How calm he was! says the poet, merely putting his hand on his bow. (56) Do not you trouble, says Lakshmaṇa. These are not gods. I will dispose of them. (56 *p*) Do not leave Sîtâ. But if I should be in any danger, I will sound the *siṃha-nâda*. (57) Arms and faces the foe. (to 70) The fight.

(70 *p*) Râvaṇa receiving the message of S'ambhuka's death, feels for Khara, and is furious against the murderers. (73) Rises from his throne to arm and set out. Now began the star of Râvaṇa's fortune to set (*astamita-puṇya Daśânana*). (74) He mounts the *pushpaka-vimâna*. Evil omens appear. Arrives at the Daṇḍakâraṇya. (75 *p*) Sees Râma and Sîtâ in their arbour. (to 86) Is enamoured of Sîtâ's beauty. Forgetting the honour of his race, his duty to Khara, &c., &c., resolves to carry her off. Even as the sea, says the poet, sometimes overflows its bounds. (to 89) His desire for her. (89 *p*) Calls to mind a *śakti* named Avalôkini-vidye, who appears. He asks her who these people are. She informs him. He inquires by what means he can acquire Sîtâ. The *śakti* is terrified and trembles. (90) She remonstrates, saying, To do such injury to common men would be wrong. But these are *kâraṇa-purushar*. How can you succeed if you injure them unprovoked? (94) He gets angry. Those who wander from the right way ridicule good advice, says the poet.[1] (95) Do as I direct and do not preach to me, he says. (96) The *dêvi*, thinking to herself it is his destiny to carry off Sîtâ and fall by the hands of Daśaratha's sons; who can escape the consequence of deeds done

[1] Bidiyam mîrugume peraru pêḷd upadês'am.

in a former birth? (97) says to him, Lakshmaṇa told Râma that if he could not subdue the army he would sound the *siṃha-nâda.* (97 *p*) Go and sound it so that Lakshmaṇa may not hear. He does so. Râma hears it, and (98) though knowing that Lakshmaṇa was invincible, yet thinks it must be going hard with him. But in fact, says the poet, the hour had arrived for Sîtâ's abduction and none escape from destiny. (99) Leaving Jaṭâyu to guard Sîtâ, Râma goes to the aid of Lakshmaṇa.

(100) Râvaṇa descends from the air—the first step in his descent to hell, says the poet, as of all who seduce the wives of others. (101) The evil see not the danger before them; as the guilty lay hold of the red-hot iron, or a child catches hold of a serpent, so did Râvaṇa recklessly lay hands on Sîtâ. Placing her in his *vimâna* (102) he bears her off as Râhu bears away the moon. (103) Jaṭâyu in a rage attacks him as if he would swallow him. (104) Râvaṇa cuts off his wings as Indra did those of the mountains, and he falls.

(to 113) Sîtâ like a bird in the snare of the fowler. Her grief. (113 *p*) Râvaṇa, without calling to mind that his vow to Anantavîrya-kêvali was broken, bore off the weeping Sîtâ.

(114 *p*) Râma goes to Lakshmaṇa, who says, Why have you left Sîtâ in this wilderness and come? He says, Hearing the *siṃha-nâda* I came to your help. Lakshmaṇa replies, There must be some deception in this. I require no aid. Hasten back to Sîtâ and I will be there in a trice. (115) Râma reproaching himself, saying, Why did I not see if the *siṃha-nâda* was Lakshmaṇa's? Why did I not think of the danger of leaving Sîtâ? returns. (115 *p*) Finds no Sîtâ in the arbour, and his spirit goes like quicksilver in the fire, says the poet. (116) Calling out her names and getting no response, he swoons away, like a flame blown down by the wind. (117) Again rising, he searches about and finds Jaṭâyu dead. This must be connected with Sîtâ's disappearance—he says. (118) Goes on grieving, calling on the trees and all things to tell him where Sîtâ is.

(122) Virâdhita comes to Lakshmaṇa on the battle field and claims his protection. (123) Calls out to Khara, You killed my father and now this battle will be the end of you. (to 127) The fight gets fiercer. (128) Khara's head is cut off. (130) Dûshaṇa attempts to avenge his brother's death and is at once sent to Yama. (131) Lakshmaṇa victorious. (to 134) Virâdhita congratulates him, saying, A ṛishi informed me that the destroyer of Khara was coming: now you are come, hence came I to join you.

They return to Râma, who informs them of the loss of Sîtâ, and requests Virâdhita as being a resident of that forest to send people and make a search. (136) He sends some *vidyâdharas.* (137) They search in vain. (137 *p*) Virâdhita invites them to rest in the inaccessible stronghold of Pâtâḷa-Laṅke, which he had inherited from his forefathers, while he went and consulted Prabhâmaṇḍala, the elder brother of Sîtâ. As they are entering, (138) Sundara, the second son of Khara, opposes them. (139) Virâdhita fights him. (140) He flees and goes to Laṅka. (140 *p*) They enter Pâtâḷa-Laṅke.

On the other hand, Râvaṇa is travelling rapidly through the air. (141) Sîtâ is weeping. Implores the dwellers on the hills, the nine planets, and all who see it, to rescue her from this shame. (143 *p*) Ratnajaṭi the son of Arkajaṭi hears her lamentation. (144) He opposes the *vimâna* of Râvaṇa. (145) Remonstrates with him, saying, Is this worthy of you, the emperor of both Bhûcharas and Khêcharas? (146) Râvaṇa, on account of his friendship for his father, spares his life, but deprives him of the power of going through the air, and (147) he falls on Kambu-dvîpa. (148) As they approach Laṅka, Râvaṇa puts his hand on Sîtâ. (148 *p*) She swears that if he touches her she will tear out her tongue and die. He desists and reflects how he shall prevail over her. (149) Hasta and Prahasta come out and salute him with cries of victory. Sîtâ, seeing this, concludes that her captor must be Râvaṇa. (150) Resolves that till she hear some news of her husband she will not eat.

(150 *p*) Râvaṇa, arriving at Laṅka, enters his private garden named Gîrvâṇa-ramaṇa. (151) The trees shake their heads as if warning him, says the poet. (151 *p*) Placing Sîtâ in a pavilion, he goes up to the top of his palace. Chandranakhi, having heard of the death of Khara and Dûshaṇa, also comes there. (to 153) Lamenting with Maṇḍôdari the loss of all her family, she comes and informs her brother. He vows to slay the murderer of her husband, (153 *p*) performs worship in all the temples of the Arhants; and returning, enters his bed-chamber. (154) Reflecting how he shall overcome Sîtâ, he is lost in silence. (155) Maṇḍôdari seeing this, says, You are lord of the world, what can be disturbing you unless it is some question of women? (158) He says, You have partly guessed: (158 *p*) without reflection I carried off Sîtâ, but she will not submit to me. If I cannot succeed with her I shall die. (159) She says, I will make her give in. (160) With all her attendants she goes and sits near Sîtâ. Says to her, (160 *p*) Brahma gave you so beautiful to an unworthy husband Râma; but Manmatha, distressed at this, has presented you to the splendid Râvaṇa, that you may wear the diadem of *paṭṭa-arasi* and rule the whole world. (161) Sîtâ reproaches her for speaking thus being a wife. A wife who so speaks is not a *kula-strî*. In the Hari-vaṃśa wives dare not so speak.

(171) While this is going on, Râvaṇa comes there holding the sword Chandrahâsi. Sîtâ is afraid. He says, Fear not and dismisses all. (171 *p*) I had many wives, he says, but your beauty has subdued my heart. You shall be the head of all in the female apartments, who are only worthy to be your servants. You shall have the *pushpaka-vimâna* entirely at your disposal, in which you may go when you will to the hills and the gardens. On the couch made of ivory from the tusks of the elephants of Indra whom I subdued, stuffed with down from the swans of Brahma whom I conquered, covered with the splendid garments worn by the regents of the points of the compass, shall you sleep. Goddesses with sweet

strains shall awake you. I know such and such sciences by which I subdued Indra in a moment, and conquered the whole of Dakshiṇa-Bharata. No mortal man can therefore overcome me. When you can live in splendour here with all delights, why think of roaming in the jungle with Râma having nothing to eat? (172 *p*) Thus, says the poet, slandering others and praising himself, (179) he tried a hundred ways to overcome Sîtâ. But did he succeed? If dirt be smeared on the sky will it be stained? [1] (180) She says, Chih! All you say is as disgusting as betel that has been chewed. (182) Better is the virtue of the poor than the splendour of the evil. Lakshmaṇa, Râma's brother, can destroy millions of forces. (184) As for Râma, the three worlds cannot stand before him. What king is equal to him? Had he been present when you carried me off, you could never have lived. You meanly came while he was away. But you shall yet fall by his invincible arrow. (186) Râvaṇa devours her words though so cruel. Concludes that she cannot be overcome by flattery, but must be frightened. (188) Just then the sun filled with *râga* (or red) sank in the west, as if to warn him that one under the influence of *râga* (desire) cannot but fall. (189) He goes away with threats. (190) She is unmoved.

(190 *p*) Vibhîshaṇa, coming that way, hears her crying and stops to ask who she is and why crying? (191) She tells him that while her husband had gone to assist his brother, who was fighting with Khara and Dûshaṇa, she was carried off and brought here, hence is she crying. (191 *p*) Vibhîshaṇa, dreading that some great evil will result from this, (192) remonstrates with Râvaṇa. (192 *p*) Mârîcha does the same. (193) Râvaṇa replies that he is the proper object of the affection of the jewel of women, and that being invincible, no one can interfere with him.

(193 *p*) Râvaṇa places Sîtâ in the *pushpaka-vimâna*, and himself, on the elephant Trijagat-bhûshaṇa, carries her round the city, showing her all its wonders. (194) But according to the

---

[1] Gaganaman anulêpan geydadalli masis attugume ||

proverb *Duḥkhitê manasi sarvam asahyam*, she could look at nothing. (194 *p*) He confines her in the Pramada-vana.

While he is quiet, reflecting on how to overcome Sîtâ, the chief minister Sambhinna comes, and with a most serious voice says ; Râma and Lakshmaṇa have slain our closest allies Khara and Dûshaṇa, driven away Sundara and placed Virâdhita on the throne of Pâtâḷa-Laṅka, and discovering the loss of Sîtâ, not knowing where she is, have made alliance with our enemy Sugrîva and our implacable foe Hanuman. (195) Râvaṇa laughs in derision. What harm to the ocean to lose a drop ? and what harm to me if Khara and Dûshaṇa are lost ? what can *bhûchara* do in alliance with the monkey flag (*kapi-chinha*) against the *khêchara-chakravarti*. (195 *p*) The minister Sahasramati says, The *bhûchara* Tripishṭa destroyed the mighty *khêchara* Aśvagrîva, and so it might happen again. Better to win over Sugrîva by some concession ; then Laṅka cannot be assailed, and Râma, seeing no way of recovering Sîtâ, will die, and as a consequence Lakshmaṇa will die.

(196) On this side (*ittalu*), Sugrîva, hearing of war between Khara and Dûshaṇa and another party, comes to join one or the other. Sees the battle field covered with the slain, (197) Asks some one what has occurred. Is informed, and that Râma and Lakshmaṇa are in Pâtâḷa-Laṅka. (200) Praise of Râma's greatness.

X. Genealogy of Râvaṇa.

(2) Sugrîva hearing of the greatness of Râma and Lakshmaṇa, decides that by them alone can his enemy be subdued. He therefore sends an envoy to Vîrâjita, proposing to visit them. Lakshmaṇa inquires who Sugrîva is. Vîrâjita informs him that (2 *p*) he is the king of Kishkindha, of the race of the monkey flag (*kapi-dhvaja*), son of Sûryañjaya, younger brother of Vâli Bhaṭṭâraka, and father of Aṅgada. (3) Sugrîva comes, does obeisance to Râma and Lakshmaṇa. Vîrâjita does obeisance to

Sugrîva. (4 *p*) Lakshmaṇa inquires the reason of his coming. Jàmbava rises and replies; (5) Sugrîva's wife is Sutâre. Some evil man, personating Sugrîva in his absence, came and took his place, (6) and imposed on all the ministers and people. (7) But Sutâre began to suspect him. (8) Her suspicions being confirmed, she took refuge on the top of the palace. (10) Meanwhile Sugrîva returning, the Mâyâ-Sugrîva ordered no one to be admitted, and a fight took place. (10 *p*) No one knows which is the true Sugrîva. The latter being helpless, went and informed Hanuman, (13) who came to kill Mâyâ-Sugrîva; but could not decide which was the true Sugrîva. (13 *p*) Hence has Sugrîva come to claim your protection.

(14) Lakshmaṇa says to Râma, This man is afflicted in the same way that we are: we must help him. Râma refused aid to no one who asked him, says the poet, such was his disposition. (16) Vîrâjita informs Sugrîva of the loss of Sîtâ, the war with Khara &c. (17) Who has taken Sîtâ, or where, Râma knows not. (17 *p*) In seven days will I get news of her, vows Sugrîva.

By daily marches they all go to Kishkindhâ-pura and send in a messenger to summon the false king. (18) The messenger warns him, saying, You are sure to be killed; therefore think in time and throw yourself at Lakshmaṇa's feet. (19) In a rage he assembles the army and comes to fight. (20) At sight of him Sugrîva is inflamed with rage. (to 26) They fight. (26 *p*) Sugrîva is wounded and swoons. Râma sees him revive. (27) Says, He is too strong for you. To-morrow your enemy shall be slain. (28) Next day, when Mâyâ-Sugrîva appears, Lakshmaṇa seizes him. His assumed form is at once lost and he appears in his true form. (to 33) The army with Aṅgada recognize the true Sugrîva and submit to him. The Mâyâ-Sugrîva, who was Sâhasagati, dies. (to 35) Sugrîva invites them to the city, and begs to be admitted to the number of Râma and Lakshmaṇa's servants. (to 37) They enter the city and are entertained. (39) Sugrîva offers his 12 daughters to Râma in marriage. (to 45) But he thinks the more of Sîtâ.

(46) Sugrîva recollects his promise and sends to Prabhâmaṇḍala for a few spies well acquainted with Sîtâ. (48) With them and others he sets out eastwards. (49) The wind is favourable. (50) Finds Ratnajaṭi, who fears they are men sent by Râvaṇa to kill him. (52) Sugrîva inquiring how he was wounded, he gasps out, I cannot say much. The most important thing is Râvaṇa has carried off Sîtâ to Laṅka. (53) Rejoicing, he carries Ratnajaṭi to Râma and Lakshmaṇa. (54 *p*) Lakshmaṇa inquires who he is. (55) Sugrîva replies, He is the son of Arkajaṭi of the Khachara-kula, a very clever man. He saw Sîtâ being carried off. (56) Lakshmaṇa in a rage says, Who was it carried her off? Why did you let him go? (to 58) He describes what happened. (59) They give him all reward, and driving out his enemies, establish him on the throne at Dêvôpanita-pura and return to Kishkindhâ-pura.

(61) There Sugrîva holds an assembly, surrounded by Naḷa, Nîla, Aṅgada, Jâmbava and other generals, courtiers and friends, in which Râma and Lakshmaṇa shone like the sun and moon. (61 *p*) Lakshmaṇa says to Sugrîva, (62) Having heard news of the queen, we must not sit here idle. I am able alone to destroy this marauder and recover Sîtâ. I will destroy Laṅka and its king, root and branch, and anoint my shoulder with his blood to take away the pain I have there. (64) Râma smiling, says to Jâmbûnada, (65) You are well versed in Jainâgama: relate all about the Dânava-vaṃśa, and what Laṅka is like. (66) He was a very learned man, says the poet, and thus was able to relate what the *gaṇadharas* had delivered regarding the world of the king of Daityas, pleasing all with his eloquence.

(66 *p*) He spoke as follows:—Dêva! After Puru Paramêśvara, the lord of the three worlds, had promoted the faith as a Dharma-tîrtha, (68) after some time, in that line arose Tridaśañjaya, a great conqueror, ruling all the earth. (69) His *agramahishî* (chief queen) was Chandralêkhî. (70) They had two sons, Jitaśatru and Vijayasâgara. (70 *p*) In course of time these made

friends with Ananda the lord of Paudanapura, (71) and his daughters Vijaye and Sumaṅgale became their queens. (72) Tridaśañjaya, after a long reign, retired from the world, abdicating in favour of his son Jitaśatru and performed penance in Kubêra-giri. (74) Vijayâmbike bore a son Ajita-Bhaṭṭâraka. (75) Sumaṅgale bore a son Sagara-chakrêśvara. (76) One bore a Jinapati, the other a Janapati: thus did they surpass all other queens.

(77 *p*) At that time to Pûrṇaghana, the *viyachchara* king of Ratha-nûpura-chakravâḷa-pura of Vijayârtha, was born a son Tôyada-vâhana. On the other hand, in the northern district, in Ambaratilaka, to Sulôchana was born a daughter Utpalanêtre, junior to Sahasralôchana (his son.) Pûrṇaghana, requesting her in marriage for his son Tôyada-vâhana, was informed that it was decreed that she should become the *agra-mahishi* of the chakravartti Sagara: therefore they would not give her. Pûrṇaghana in a rage laid siege to Ambaratilaka with a large army, whereon Sulôchana by his science transformed his son and daughter into birds and sent them out of the city. Sulôchana was defeated, and Pûrṇaghana, entering the city and not finding the girl, returned to his own town. (78) Meanwhile, Sahasralôchana and Utpalanêtre entered the S'arabha forest and arrived at the banks of the river Vêtrâvati. At that time a troublesome horse belonging to Sagara ran away and came there, and he came after it. (to 82) Seeing the prince and princess he was struck with their beauty, (83) and inquired how they came to be in that forest exposed to the wild beasts. (83 *p*) Sahasralôchana informed him, (84) and asked in return who his questioner was. (84 *p*) The latter said he was Sagara, king of Ayôdhyâ, come in search of his horse. (85) The other surprised said, Our father always told us if we wished for prosperity to make friends with Sagara and now you have come here. (86) Assuring them of his protection, (87) when his attendants came up, placing one on each side of him on an elephant (88) returned to his capital, (88 *p*) and married

Utpalanêtre. (89) Conquering the 6 *khaṇḍas* of Bharata, (91 *p*) he gave the Vidyâdhara-lôka to Sahasralôchana, who made war upon Ratha-nûpura-chakravâḷa-pura, laying siege to it in three circles, on which Pûrṇaghana, finding himself unable to cope with him by his science, transformed Tôyada-vâhana into a swan and sent him away. A great battle ensued. Pûrṇaghana was slain, after which Sahasralôchana, like a serpent, came after Tôyada-vâhana. (92) As the pursuit continued their mutual enmity diminished, (92 *p*) when they arrived at the place of Ajita-Bhaṭṭâraka and worshipped him.

Sagara being there in religious conference, Sahasralôchana said to the *gaṇadhara* ; (93) Inform me of the cause of the enmity of my father and Tôyada-vâhana's father. (93 *p*) He said :— In this Bharatârya-khaṇḍa, in the city called Shaḍarttuka, there was a *paradam* (merchant) named Bhâvana. He gave to his son Haridâsa 4 *kôṭi* varahas and went abroad. Haridâsa squandering that wealth on evil courses, made a secret passage from his own house to the king's palace, and lived on what he stole from there. His father Bhâvana, having made much money, returned suddenly one night ; finding all in confusion and spying the secret passage, he entered in to see where it led. His son, thinking he was discovered by the king's servants, rushed upon the intruder so that both were killed. They were then born as animals having a natural enmity. Next they were born in Puṇḍarîkini-pura in East Vidêha as two brothers Uttara and Anuttara and performed penance. Next they were born in Satâra-kalpa, and at last Bhâvana was born as Pûrṇaghana and Haridâsa as Sulôchana. Whence Sulôchana died by the hands of Pûrṇaghana. (94) The poet dwells on the evil results of hatred and anger.

(95) Sagara inquired of the sage why Sahasralôchana was attracted to him. (95 *p*) He replied in the divine language which is the source of all languages (*aśêsha-bhâshâtmakam appa divya-bhâsheyoḷ*) :—" In this Bharata country in Padmapura there was a Brahman named Ârambhika, who had two disciples Bali and

S'ibi. These, through rivalry in their studies, began to quarrel, and fighting, killed one another. (96) Bali was born as a śabara (hunter), S'ibi was born as a bull. The hunter killed the bull, which became a rat. Bali died and became a cat. (97) After many births as mutual enemies, they were born as the sons of a Jinadêvaditta in Vâraṇâsi-pura. (97 *p*) Then they were born as Surûpa and Sundara, and next in Hêmapura as Kuladhara and Pushyabhûti. They became rivals for the same wife, but through merit met with a holy sage, and being reconciled by him, died. They were then born in Upapâta-kalpa in Sanatkumâra-kalpa and enjoyed the happiness of Nâka-lôka. Next they were born in Vijayapura in the Vijayâvati country of Western Vidêha in Dhâtaki-shaṇḍa as two brothers Krûradhara and Amaradhara. The king of that place, Sahasraśîrsha, going one day into the forest in pursuit of elephants, was surprised to see all the most naturally hostile animals at peace with one another, and going on met with Vinayandhara-kêvali and there took *dîkshe*. At the same time Krûradhara and Amaradhara joined the sage, and through their penance forsaking their bodies (*s'arîramam toredu*) enjoyed untold bliss in S'atâra-kalpa. That Bali and S'ibi were born as Sahasralôchana and Tôyada-vâhana." (98) All in the assembly were greatly rejoiced to hear that *divya-bhâshe*. (98 *p*) "That Ârambhika, after feeding many ṛishis, was born in a happy land and then went to *diva* (heaven), where enjoying celestial happiness, at length he was born as S'rutakîrtti the son of Harivarmma,—king of Chakrapura in the Vijayâvati country in Western Vidêha of Dhâtaki-shaṇḍa—and of Gândhârî, and performing penance was born in svarga. Again he was born as Payôbala, son of Abhayaghôsha—king of Ratnasañchayapura in Pûrva Vidêha—and of Chandrâyaṇî, and living a pure life died. Next he was born as Jayakîrtti, son of Jayandhara, king of Pṛithvîdhara-pura, and of Vijaye; and ruling the kingdom, finally retired from the world as a *parivrâjaka* under Janaka-sûri. Thence going above, you have now become Sagara, the second

chakravartti. You being originally Ârambhika, thence follows the affection of Sahasralôchana for you."

(99) Bhîma, king of the Râkshasa-kula, having heard the *Jina-vachana*, and having in a previous birth been a father to Tôyada-vâhana, said with affection, (100) "Son, your enemies in the Vijayârtha mountain are too powerful: you can never be happy there. Can one live in union with snakes and enemies? [1] (101) In the Southern Ocean are many groups of islands inhabited by Kinnaras and the races of the Ashṭa-Maruts. (101 *p*) Among them is the Râkshasa-dvîpa, 700 yôjanas in extent. (102) In its centre is the Trikûṭa mountain, surrounded with 7 golden ramparts, having many *gôparas*, 7 beautiful gardens ever full of fruit, and a *Jina-gêha* (or temple) 80 yôjanas long 50 yôjanas broad. (103) On a peak of that mountain is Laṅkâ-nagara, 30 yôjanas in extent, with walls set with gems, and reaching to the sky, the most beautiful place in the world." (103 *p*) Bhîma-râkshasa, ruling in peace this impregnable Laṅka, through affection sprung from a former birth, taking Tôyada-vâhana to his city, crowned and placed him on the throne, teaching him the Râkshasa-vidya and many other sciences, giving him new state-jewels and all manner of wealth, together with Pâtâḷa-Laṅka with its 9 treasuries,—and declaring him adopted into the Râkshasa-kula, went away to some other island, taking his wife with him.

Tôyada-vâhana married Suprabhe, daughter of Ratimayû-kha—king of Kinnarapura of Vijayârtha—and of Anumati; and after many days, giving the kingdom to his eldest son Mahâ-râkshasa, took *dîkshe* and attained *môksha*. (104) Mahâ-râkshasa ruled in Laṅka, protecting the good and subduing his enemies, as an Adhirâja. (104 *p*) He had two sons Amara-râkshasa and Bhânu-râkshasa. One day Mahârâkshasa, going to his *krîḍa-vana* at sunset, saw a bee die in a lotus which it had entered for honey, and which closed when the sun went down.

[1] *Pâvinoḷam pageyoḷam ondâgi jîvisal bandapudê?* Perhaps a proverb.

(105) Reflecting that he too must die in the same manner though surrounded by all comforts, desire arose to forsake such fleeting pleasures. (105 *p*) Going to S'ruta-sâgara-châraṇa-ṛishi, he inquired of him how he became possessed of all his glory. Who said—"Kanakaratha, king of Paudanapura, making *Jina-pûje*, you saw it and rejoiced; by merit of which you were born as a Yaksha in Kâñchanapura, and relieved the *sâdhu-saṅgha* (assembly of the good) of a certain trouble (*upasarga*), by reason of which you were born as Udita to a Khêchara named Taṭilaṅgha and his wife S'rîprabhe. Seeing the greatness of a vidyâdhara named Vikrama, who was a devoted adherent of the Jaina doctrine, you desired the same; and having understood the cause thereof, you went to Îśâna-kalpa and thence were born as Mahârâkshasa. Hence did you obtain all this glory." Hearing this, he abdicated in favour of his son Amara-râkshasa, and retiring from the world, obtained *môksha*. (106 *p*) Amara-râkshasa and his brother Bhânu-râkshasa had 10 sons each, to whom the kingdom was divided, and they both obtained *nirvâṇa*. Many kings (*anêka arasugaḷu*) succeeded: after whom, (107) in that line arose a distinguished king Ghana-prabha. His son (108) was Dhavaḷa-kîrtti.

(108 *p*) On the other hand Atîndra was the Viyachchara king of Mêghapura in the southern range (*dakshiṇa-śrêṇi*) of the Vijayârtha-giri. He had two children, a son named S'rîkaṇṭha and next to him a daughter Dêvile. Pûrvôttara, king of Ratnapura, asked her in marriage for his son Pushpôttara, but was refused, (109) and she was given to Dhavaḷa-kîrtti. (109 *p*) But one day when S'rîkaṇṭha was going to the Mandara peak for the worship of Jina, while coming (through the air) by way of Ratnapura to Mêghapura, Padmôtpale, the younger sister of Pushpôttara, was singing on the top of the palace. (110) The sweetness of her song (112) attracted him near. The girl seeing him was enamoured, whereupon he carried her off without fear to Laṅka, (112 *p*) and placed her in Dhavaḷa-kîrtti's palace.

Pushpôttara learning this, went against Laṅka with a large army. (113 *p*) On which Dhavaḷa-kîrtti tried negotiation, and sent some *mahattararu* (men of rank) to Pushpôttara (114) who said; "The two are worthy of one another and love one another. Better let them marry." An alliance was accordingly made.

Some time after, S′rîkaṇṭha being about to return home, was advised not to stay among enemies in Vijayârtha mountain, and went to Vânara-dvîpa, the principal among the groups of islands. He there saw the Vânaras and calling them to his assistance, built a city 14 yôjanas in extent on Kishkindha-giri and named it Kishkindhâ-pura.

One day, going with Achyutêndra to the worship of Nandîśvara, attempting to pass by Manushôttara-dvîpa, where men were not allowed to go, his *vimâna* stopped and he was obliged to turn back. Hence on returning he abdicated in favour of his son Vajrakaṇṭha and went to do penance. (116 *p*) One day Vajrakaṇṭha hearing the Jaina doctrine from Trikâladarśi-mahâṛishi, asked of him the reason of the friendship which his father S′rîkaṇṭha had for Achyutêndra. He said—"Arhadatta, a merchant of Vîtaśôkapura, had two sons Dhanadatta and Vasudatta. When their father retired from the world to do penance, they quarrelled about a woman; and being reconciled by *gurûpadês′a*, they did penance. The elder then became Achyutêndra. The younger becoming a god and enjoying Nâka was born as S′rîkaṇṭha. One day, meeting, they recognized their former relationship and became friends. Going to perform penance, their way was stopped, whence S′rîkaṇṭha retired in your favour." Hearing this, Vajrakaṇṭha also abdicated in favour of his son Indrâyudha and retired from the world.

(117) To Indrâyudha succeeded many others of the *kapikula* as kings of Kishkindhâ until the coming of Vâsupûjya (the 12th Tîrthaṅkara). (117 *p*) At length in that line arose Amara-prabha. On the other hand, in Laṅka, after many great descendants of Dhavaḷa-kîrtti had ruled, there arose Trikûṭa.

His daughter was Guṇavatî, whom they brought to Kishkindhâpura with the view of giving her in marriage to Amara-prabha. On her *vivâha-vêdike* (or marriage dais) were painted creepers, and among them pictures of *vânara* (monkeys). Seeing them, Amara-prabha inquired who painted them and why they were painted. The *griha-mahatta* (elder of the house) replied "Your ancestor and progenitor S'rîkaṇṭha having extolled them (*koṇḍâḍi*), it has ever since been the custom on festival occasions of the royal house to paint them thus." He annoyed said—"Why if they were so important draw them to be trodden under foot? Henceforth let them be engraved on the crown and placed on the flags." Thus did he extol and bring into common use the terms *vânara-dhvaja* and the *vânara-kula*.[1] (118) Amara-prabha abdicated in favour of his son Kapikêtu and retired from the world.

(118 *p*) Thus many had reigned and died, when Vidyutkêśa was king in Laṅka. His queen was S'rîchandre. They had a son Sukêśa. (At the same time) Mahôdadhi was king in the *vânara-dhvaja-kula*. He and Vidyutkêśa were friends. One day when Vidyutkêśa was going through the forest, a monkey wounded S'rîchandre, on which Vidyutkêśa shot an arrow at him so that he went to Chârạṇa-ṛishi and there gave up his life with religious ceremonies and prayers and became a Dêva. On his descending again to worship his body, he saw Vidyutkêśa killing other monkeys, and becoming enraged, created big *vânaras* as big as mountains to fall upon him. (119) Seeing them pulling up trees and hills with which to attack him, he fled with his hair dishevelled and fell at the feet of Divya-muni. (119 *p*) The latter appeased the *vânara* king and gave them religious instruction, saying to Vidyutkêśa—"You two came through many lives slaying one another. At last born as men, you became Yaśôdatta in S'râvasti-pura. There by merit you took *dîkshe* and did great penance, on the

[1] Antâdoḍ ivam meṭṭuv edeyoḷ êke bareyuvir endu patâkigaḷoḷam makuṭaṅgaḷoḷam maṇi-kanaka-virachitaṅgaḷam kîlisi koṇḍâḍi vânara-dhvajarum vânara-kularum emba rûḍhiyam mâḍi.

Dharaṇi-bhûshaṇa mountain in the Avanti country. Then this king, who was born as a Bêḍa, coming there to hunt, saw and abused you. You through grief at that gave up your life and were born as Vidyutkêśa. That Bêḍa dying became a monkey (*kôḍaga*), when, acquiring the favour of a muni, he was next born as Mahôdadhi." (120) Hearing this, Vidyutkêśa abdicated in favour of his son Sukêśa and retiring from the world attained *svarga*. (120 *p*) On the other hand, the king of the Vânara-dvîpa, ruling for some time, (121) gave the kingdom to his son Pratibindu, and retiring, obtained *môksha*. (121 *p*) Pratibindu, fearing the approach of old age, gave his kingdom to his two sons Kishkindha and Andhraka.

(122 *p*) [At this time] the king of Âditya-nagara of the Vijayârtha mountains, (123) was Mandara-mâle the Viyachchara. He had a most beautiful daughter S'rîmâle, for whom a *svayaṃvara* was proclaimed. (123 *p*) To which from the south and the north came many *khachara* princes. Also Vijaya-siṃha, son of Âśanivêga the Vidyâdhara-chakravartti, the monkey flag princes Kishkindha and Andhraka, and Sukêśa the king of Lanka. (124) S'rîmâle having cast her garland over the Cupid-like Kishkindha, Vijaya-siṃha was enraged, (125) and prepared to fight. (125 *p*) Andhraka and Sukêśa, sending the wedded pair to Kishkindhâ-pura, encountered him. (126) Defeating and slaying him, they returned to Kishkindhâ-pura. Aśani-vêga hearing of his son's death, came through the air and laid siege to Kishkindhâ-pura. Andhraka was slain, and Kishkindha and Sukêśa retired to Pâtâḷa-Lanka. Aśani-vêga giving Lanka, Sukêśa's capital, to Nirghâta, returned to his own kingdom. (127) After a time, giving the kingdom to his son Sahasrâra, he retired from the world.

(127 *p*) Kishkindha, founding a city on Madhu-parvata, lived there happily with S'rîmâle. (128) They had two sons, Ṛikshaja and Sûryaja, and a daughter Sûrya-mâle. (128 *p*) Her they gave to Siṃha-mardana, the son of Mêru-suta, king of Mêgha-pura.

He went to Karṇa-parvata and there founded a city named Karṇa-kuṇḍala, where he ruled. (129) On the other hand, Sukêśa and his wife Indrâṇi had three sons—Mâli, Sumâli and Mâlyavanta. (129 *p*) They grew up and learnt every science and were very brave. One day while they were having a game, their father called them and warned them never to go to the southern ocean. On their inquiring why, he said, " The city of Laṅka, which was handed down in regular descent from our forefather Tôyada-vâhana, Aśani-vêga seized upon and gave to Nirghâta. He being skilled in many sciences, has so protected it that no one can enter. If he sees you he will kill you." Hearing that they were sorry, (130) and said, " All this time you have kept us in ignorance of the disgrace put upon our race. How can we now suffer it to continue ?" (130 *p*) Thence raising a great army they went against Laṅka through the air, and laid siege to it. (131) Nirghâta was slain, and the conquerors bringing their parents from Pâtâḷa-Laṅka, settled in Laṅka, (133) and removing the disgrace of their family, they received tribute from all the rulers of both ranges (*ubhaya-śrêṇi*). (133 *p*) After a time Sukêśa their father, settling the kingdom on them as Adhirâja and Yuva-raja, retired from the world in company with Kishkindha.

Meanwhile the queen of Sahasrâra, the khachara king of Ratha-nûpura-chakravâḷa-pura, being with child, conceived a longing to see the glory of Indra. The king by his science exhibited it to her, and in due time (134) she bore a son, who was named Indra. (134 *p*) He, growing up with all wisdom, became the khachara emperor, bringing into his power *ubhaya-śrêṇi*, and was like Indra himself. (135) Mâli, in Laṅka, hearing that Indra levied tribute on *ubhaya-śrêṇi*, resolved to subdue him. (135 *p*) Accordingly Mâli, Sumâli and Mâlyavanta, united with Ṛikshaja and Sûryaja, went forth with a great army and came to Vijayârtha mountain. Indra, hearing of it, came forth on his elephant Airâvata to encounter them, with all his tributary kings. (136) Mâli was slain, (136 *p*) and the others fleeing took refuge in

Pâtâḷa-Laṅka. (137) Indra sounded the drum of victory and decorated his city. (137 *p*) Then taking Vaiśravaṇa, the son of Viśvâvasu, king of Yakshapura and of Rôhiṇî his wife, he gave him the title of Lôkapâla and invested him with the sovereignty of Laṅka. To another Vidyâdhara, named Yama, he also gave the title of Lôkapâla and made him king of Kishkindhâpura.

(138) In Pâtâḷa-Laṅka, to Sumâli and Prîtimati was born Ratnaśrava. (138 *p*) He becoming famous, cultivated many sciences in the great forest of Pushpôttara ; and while praising *siddha-paramêshṭhi*, the *vyômachara* king of Kautukamaṅgala-pura, named Vyômabhânu, by the advice of a holy muni brought his jewel of a daughter named Kaikesi and gave her to him. He by his science created there a city named Pushpôttara, and bringing his parents there, was married to the girl. She one day, after her fourth day's bath, having joined her husband again, (139) in the morning watch had a dream, in which she saw a lion, the moon and the sun. On waking (139 *p*) she told her husband of it. (140) Who informed her the lion indicated that she had conceived a son who should become the chief ruler of Bharatârtha ; the moon, that he should excel in all wisdom ; the sun, that he should be distinguished for knowledge of *tatva*. (144 *p*) She bore a son, at whose birth a jewel with ten faces, handed down from Bhîmarâkshasa, being in the lying-in room, his face was reflected as ten faces, whence on the tenth day he was named Daśamukha. After him were born Bhânukarṇa, Chandranakhî, and Vibhîshaṇa, in order. They grew up skilled in the sciences and were like the chief jewels of the royal assembly. (145) One day Vaiśravaṇa going through the air in great state, (145 *p*) Daśamukha asked who he was. Kaikesi said, "This is my elder sister's son Vaiśravaṇa, who is ruling our kingdom of Laṅka, which Indra the king of the two *śrêṇis*, killing your ancestor Mâlî, gave to him ; and we have to be afraid of him." Vibhîshaṇa comforts her, saying "Râvaṇa is born to slay all our enemies. Therefore should we acquire all the *vidya* of our race." (146) They take

leave of their parents and go into a terrible forest, (147) where, holding no communication with the world, they sit like munis in the palyaṅkâsana (147 *p*) acquiring the great 16 letter vidya. [1] Âdrita, king of Jambû-dvîpa, while on an excursion discovered them and attempted to destroy their penance, but without success.

(148) Râvaṇa acquired a great sword, (148 *p*) by his *vidya* built a city called Svayamprabha, (149) and dwelt there with all his relatives. (149 *p*) Maya, the minister of Surasaṅgîtakapura, being advised to marry his daughter Maṇḍôdari to Râvaṇa, did so. One day Râvaṇa roaming abroad, came to the Mêghaśṛiṅga mountain, in a lake on which he saw Padme, Vidyutprabhe, Aśôkalate and other maidens to the number of 6,000, disporting in the water. Wanting to marry them all, he was attacked by their father Surasundara assisted by Kanakamâle, whom he defeated, but let them go (150) on their agreeing to his marrying the girls. He returns to his own city with great joy, (150 *p*) where he marries Bhânu-karṇa to Vidyutvêge, daughter of Mahôdara of Kumbhapura and of (his wife) Surûpe. From the great delight he took in listening to the stories of his wife about Kumbhapura, he obtained the name of Kumbhakarṇa. To Vibhîshaṇa he married Râjîvasarase, daughter of S'uddhakamala, king of Jyôtiprabhâpura and (his wife) Ânandamâle, (151) Maṇḍôdari gave birth to Indagi, Mêghavâhana, S'atrundama and Amitabala.

(152) Râvaṇa then invaded Laṅka to recover it, (153 *p*) on which its ruler sent word saying "I am the son of your mother's sister, we should not fight." But Râvaṇa laughed, saying, "having come to fight, I must fight." (154 *p*) Vaiśravaṇa was wounded and borne off to Vijayârdha-nagara. Râvaṇa, seizing the *pushpaka-vimâna* and standards, returned to Svayamprabha. (155) Vaiśravaṇa took *dîkshe* with Vinayandhara-châraṇa and died.

(155 *p*) Subduing all the feudatories of Indra on the shores of the Southern Ocean, Râvaṇa entered the *pushpaka-vimâna* with Hasta, Prahasta, Sumâli, and Mâlyavanta, and (156) made

---

[1] Antu das'a-kôṭi-mantradoḷ kûḍida shôḍas'âkshara-mahâ-vidyeyam sâdhisutt irpudum.

an expedition to the north, receiving the submission of all the kings. (156 *p*) While encamped in Suradâru-vana, west of Sammêdagiri, belonging to Kailâsa-parvata, (157) he heard the sound of a wild elephant, which he pursued; and finding it a very fine one, caught and trained it (159) as the royal elephant, giving it the name of Trijagat-bhûshaṇa.

(160) A messenger now arrived from the sky, dripping with wet, and saluting Râvaṇa, (160 *p*) said, "My name is S'ôbhâvali. I am a servant of the *vânara-dhvaja*. Sûryaja and Ṛikshaja, without awaiting you, set out from Pâtâḷa-Laṅka to besiege Kishkindhâpura and recover their ancient city. (161) But Ṛikshaja was taken prisoner, and Sûryaja, trying to rescue him, was defeated by Yama-Râja. (161 *p*) On which we carried him off to our city, and I have come here to tell you." (162) Râvaṇa, enraged, went and besieged Java, (*i. e.* Yama), (162 *p*) on which Sâṭôpa, one of the Java's generals, came forth to fight, whom Khara and Dûshaṇa defeated. Yama then came forth, but unable to stand against the arrows of Râvaṇa, retreated, (163) and going to Indra, informed him of the power of Râvaṇa. (164) Indra, rising to go against him, was dissuaded by his ministers, (164 *p*) on which he gave Surasaṅgîtapura to Yama, and Râvaṇa giving Kishkindha to Sûryaja and Ṛikshaja, returned in triumph to Laṅka.

(165) In course of time Indumâle, the wife of Sûryaja, bore two sons—Vâli and Sugrîva, and a daughter S'rîprabhe; (166) while the wife of Ṛikshaja bore two sons, Naḷa and Nîla. (166 *p*) Sûryaja appointing Vâli and Sugrîva as Adhirâja and Yuvarâja, took *dîkshe* with Pihitâśrava Bhaṭṭâraka and obtained *môksha*.

(167) Râvaṇa having gone somewhere with a view to marriage, Khara carried off Chandranakhî out of Laṅka, (167 *p*) and killing Chandrôdara who was hostile to Râvaṇa, took possession of Pâtâḷa-Laṅka. Râvaṇa returning, (168) swore that he would do for whomever had carried off his sister. But his wife appeased him (168 *p*) saying "He has removed your enemy Chandrôdara. It is not right that you should injure him and make your sister

a widow." On the other hand, Chandrôdara's widow Amaradêvî being pregnant, went forth with some of her people and in due course bore a son, who as he was in the womb when his enemies prevailed was named Virâdhita, and he grew up meditating how to overcome his enemies.

(169) While Vâli devoted to the Jaina-dharma was in happiness, (169 *p*) Râvaṇa sent a *ôle* by the hands of some chief men demanding his younger sister S'rîprabhe in marriage, [1] on which Vâli summoned Sugrîva and all his ministers and relatives to a council. To whom he says, (170) "Râvaṇa is a bad man (*madândham dharmmânugan allan*). It would be a shame to give our sister to him. (171) If she is given to him our race will also be injured. (172) On the other hand, if I do not give her and a war arises, all the world will say the long existing friendship between the râkshasa and vânara races was destroyed by me. (173) The sin of slaying all those who fall in the war will also attach to me, and even sovereignty is but a bubble." (173 *p*) So to avoid this sin and blame, he gave the government to Sugrîva and took *dîkshe* with Saddarśanagagana-chandra, (174) while Sugrîva gave his sister to Râvaṇa.

(174 *p*) Râvaṇa then married Ratnâvali, the daughter of Nityalôka, the vidyâdhara ruler of Nityalôkapura and of S'rî-Dêvi. On his return his *vimâna* stopped over a mahâmuni on Kailâsa mountain and would not move. By his *avalôkinî-vidya* he discerned that this was Vâli, who had not yet given up his feeling against him. Saying "let us see what comes of his stopping my vimâna. I will take the whole mountain and throw it into the sea," he descended to Dhanadâchala, (175) and tried to lift up Kailâsa with his 1,000 sciences. But Vâli pressed it down on them with his toe, (175 *p*) and Râvaṇa screamed out. (176) Maṇḍôdari then came with all her friends and interceded with the muni, who let him go. (176 *p*) From his calling out, he got

[1] Âtana tanujeyam S'rîprabheyam bêḍi Das'amukham mukhya-purushara kayyoḷ ôleyan aṭṭuvudum. [*Ôle,* a palmyra leaf; that is, a letter written on one.]

from that time the name of Râvaṇa. (177) He then performed worship in a Jain temple there, and (177 *p*) while singing praises, (178) the king of the snakes (*phaṇipam*) hearing him, comes up delighted, (178 *p*) and gives him the boon of a certain power. (179) Vâli resumes his penance.

(180) Râvaṇa conquers the powerful rulers of the islands of Nandyaka and Suvêla. Then taking with him Kumbhakarṇa and Vibhîshaṇa, Indagi and Mêghavâhana, Kharamarîchi, Sugrîva, Aṅgada, with all the chiefs of the monkey flag and all the vidyâdhara kings, he set out for the north against Indra. Halting his army on the bank of the Rêvati river, he set up an image of Jina on the sand and worshipped it. (180 *p*) The river being now in flood out of season, he sent to ascertain the reason, and learnt that Sahasrabâhu the king of Mâhishmatîpura had by engines (*jantraṅgaḷim*) stopped the river when in flood and turned it into his town for the purpose of aquatic sports (*nîrâṭa*), and now having removed the engines the water was flowing down. Mounting Trijagadbhûshaṇa, Râvaṇa went with a force, and seizing Sahasrabâhu, (181 *p*) brought him back to the camp. His father S'atabâhu, a *jaṅghachâraṇa*, interceding for him, he was released, (182) and giving the kingdom to his son Subâhu, took *dîkshe* together with his father.

(183) Râvaṇa proceeded on his expedition, (183 *p*) taking tribute from all the kings, when hearing that Maruttu, king of Râjapura, was preparing for a great sacrifice with slaughter of animals, went there, released the animals tied to the yûpastambha, destroyed all the preparations, and beat the sacrificial priests. Maruttu falling at his feet was pardoned, (184) and gave him his daughter Kanakaprabhe, (184 *p*) who bore a daughter Svîkṛitachitte, whom Râvaṇa married to Madhu the son of Hari-vaṃśa the ruler of Madhure.

In 18 years having conquered Vinitâ-khaṇḍa, Râvaṇa arrived at the Kailâsa mountain, where, remembering the power of Vâli, he encamped. (185) Nalakûbara, ruling in Durlaṅghyapura,

which was tributary to Indra, (185 *p*) sent word of Râvaṇa's approach to Indra, who went to the Mandara mountain to worship Jina. A servant informed Nalakûbara, who by engines so fortified and protected his city as to make good its name of Durlaṅghyapura. (187) Râvaṇa sending Prahasta to bring an account of the place, (187 *p*) he reported that they must beware of the engines and get possession of the place by stratagem. (188) Uparambhe the wife of Nalakûbara had long cherished a secret love for Râvaṇa. Informing a female friend of her passion, (188 *p*) she sent her, Chitramâle by name, a very clever woman, to Râvaṇa, (189) wrapped in a blue sheet, by night, she being able to see then as well as by day. She went through the air and entered Râvaṇa's residence with the appearance of the Lakshmî of victory. (189 *p*) Approaching Râvaṇa, (190) she said, "Our queen Uparambhe, to whom Rambhe alone can be compared, has sent me to you. (191) She has long been thinking on you. (192) She is clever and beautiful as a goddess. If she comes to you, you will obtain all your desires." (192 *p*) Râvaṇa, thinking this a discreditable proposal, sent for Vibhîshaṇa and informed him of it. He advised to encourage her to come, and obtain from her the secret for gaining the fort. So Râvaṇa said to the woman,—"I agree to your proposal" and gave her the ambiguous answer *âkeyam tâ yendu* (bring her) or *âke yam tây endu* (she is my mother). She at once went and brought Uparambhe. Râvaṇa smiling a false smile, said "Arrange for us to unite in Durlaṅghapura." She said "Agreed. I will do so" and taught him the *sâlavidyâ-bhêdini*. (193) Without thinking of the destruction that would result and the ruin of her husband, this woman who knew all sciences thus gave up her knowledge. What wonder that men under the influence of lust are destroyed? (193 *p*) Learning from her the secret, he sends her back and next day, putting into practice the *sâlavidyâ-bhêdini*, closely besieges the city. (194) Vibhîshaṇa seizes Nalakûbara like a wild beast. (195) At that moment, through the merit of

the *râkshasa's* former existence, a *chakra* weapon springs forth in his armoury. (196) On that Sudarśana-chakra appearing, Râvaṇa secretly sends for Uparambhe and says to her, "You are of a virtuous family, born to Kuśa-dhvaja and Madhukânte. Do not bring ruin on your family, but follow the course of virtue. Moreover, having taught me this science, you are my guru. Think therefore no evil thoughts but remain happily with Nalakûbara." Thus saying, he banished her evil desires. (196) Sending for Nalakûbara, he spoke to him with tenderness and made him one of his attendants.

(197) Râvaṇa going on to the Vijayârdha mountain, (197 *p*) Indra came forth to war and sounded the big drum. (199 *p*) The forces met. (200) The fight. (200 *p*) Râvaṇa's troops began to give way, but his leaders Vajravêga, Hasta, Prahasta, Mârîcha, Udbhaṭa, Ujvala, Vajra, Mahâjaladhara, Sandhyâbhra, Krûra and others came to the front and drove back the enemy, on whose side the leaders Mêghabali, Tatittuṅga, Adri, Sañjvala, Pâvaka and others (201) killed some of Râvaṇa's officers. (206) Indra and Râvaṇa encountered one another, (209) fighting on elephants. (209 *p*) Râvaṇa seized Indra, bound him, saying "I will not kill you," (210) and bore him off to camp. (210 *p*) Giving assurance of life to the sons of Indra, he returned to Laṅka in triumph, taking Indra with him. (211) Sahasrâra, Indra's father, coming there, (211 *p*) was received with respect and asked what he wanted. (212) He said—You have defeated Indra: let him go. It will increase your fame. (212 *p*) Accordingly Râvaṇa sent for Indra and releasing him sent him back to his kingdom. Abdicating in favour of his eldest son, Indra took *dîkshe* and obtained *môksha.*

Râvaṇa now resolved on an expedition against Varuṇa, and sent a messenger to Hanumara-dvîpa, to inform Pratisûrya and Pavanañjaya. The latter, sending for Âñjanêya, (213) directed him to have charge of the kingdom while he went. But Âñjanêya begged to be allowed to go instead and received permission. (213 *p*) Râvaṇa, seeing Hanuman coming in a *vimâna* through the

air, (214) received him with joy. (215) Going forth to war, (215 *p*) he laid siege to Pâtâḷa-Puṇḍarîkapura. Varuṇa came forth to meet him. (216) The fight. (218) Hanuman by his *dânava-vidya* carried destruction on all sides. (218 *p*) Seizing Varuṇa's sons, (219) and Varuṇa himself, (219 *p*) he handed them over to Kumbhakarṇa. Varuṇa was brought before a council, (220) and released with a warning to remain friendly in his kingdom. (220 *p*) He in return gave his daughter Satyavatî to Râvaṇa. The latter returning to Laṅka, married Anaṅgapushpe, the daughter of Chandranakhî, to S'rîśaila (Hanuman, v. XI, 103) and gave him the government of Karṇakuṇḍalapura, where he lived in happiness the beloved of a thousand women, and also married Padmarâge, the daughter of Sugrîva and Sutâre.

(221) Thus does Râvaṇa rule over all three khaṇḍas of Bharata. (to 227) Praise of him, his valour, his sword, his elephant, &c. (228) His brothers are Kumbhakarṇa and Vibhîshaṇa. (229) His sons are Mêghavâhana and Indagi.

(231) Lakshmaṇa, hearing all this story, smiles. (232) Says, "Râvaṇa is no doubt powerful, but wait and see what Râma can do."

XI. The Burning of Laṅka.

(1 *p*) Jâmbava and others say, (2) "Such is Râvaṇa's power that it is no easy matter to overcome him and rescue Sîtâ. None have been able to stand before the Râkshasa power." (3 *p*) Râma replies, (4) "That may be the case with others, but I, of the race of the sun, am able to overcome him. If he give up Sîtâ, well. If not, I will fight him." (6) Jâmbûṇada is surprised and encouraged, and thinks to mention a circumstance related of old by a holy muni. (7 *p*) He says, "Râvaṇa once went to Anantavîrya-kêvali for religious instruction, and asked him whether he would die by the hand of another. To which the muni replied that he would die by the hand of him who should lift the Siddha-śaila, which being an impossibility Râvaṇa

considers himself safe from every one." (8) Lakshmaṇa says, "We can easily do that." (8 *p*) Jâmbûnada takes Sugrîva, Nala, Nîla, Arkamâli, with Râma and Lakshmaṇa in a car secretly through the air to the mountain. (9) Upêndra (Lakshmaṇa) lifts the mountain. (10) Rain of flowers, commotion of things on and under the mountain. (14 *p*) The *vânara-dhvaja* chiefs astounded worship Râma and Lakshmaṇa, and all return to Kishkindha.

(18 *p*) On assembling in council, Padma-dêva, addressing Râma and Lakshmaṇa, says, "No fear now. Let us march to Laṅka." (20) Jâmbava adds, "We are in the right and it is just that we should go. Râvaṇa has no one to advise him of what is right, unless it be Vibhîshaṇa." (23) Proposes that an envoy be sent to Râvaṇa through Vibhîshaṇa demanding Sîtâ; and if he will not give her up, to declare war. (25) Mahôdadhi says, "How is it possible for any one to get into Laṅka? (25 *p*) If any one could do it, perhaps Âñjanêya might, no one else." (26 *p*) Sugrîva is pleased at the advice, and sends Gṛihabhûti to Hanuvara-dvîpa to bring Hanuman. (to 30) Gṛihabhûti informs him how Sugrîva met with Râma and Lakshmaṇa, and the feats they had performed. (31) Hanuman goes with him, thinking he would give his life for those who had assisted Sugrîva.

(to 33 *p*) The town is decorated, and Sugrîva goes forth with his chief men to receive Hanuman and his force. They conduct him to Râma's palace. (to 36) Jâmbava relates his praises. (37) Sugrîva informs Hanuman of Râma and Lakshmaṇa's greatness. They are *kâraṇa-purushar* not *sâdhâraṇa*. (38 *p*) Hanuman, addressing Râma and Lakshmaṇa, says, "You were born for the good of the world. We cannot return your benefits. We can only do you service." (40) Râma, pleased with his speech, (41) gives him his earrings. (42) Mahôdadhi, a *vidyâdhara*, says to Hanuman, "Except you there is no one able to go to Laṅka and bring news about Sîtâ." (43) Hanuman undertakes to go and do what he can, either bring back Sîtâ or news of her. (45) Râma says, "To bring news of her is as much as you can do.

To release her is Lakshmaṇa's work. (46) She may be dying with sorrow, assure her of help. This much will be an obligation beyond all reward." (46 *p*) Telling him some secrets for Sîtâ's ear, (47) and giving him as a token *ravimaṇḍala*, (47 *p*) directs him to bring back Sîtâ's *chûḍâmaṇi*. He agrees, does obeisance and starts at once in a *vimâna*.

On the way, sees in the middle of the Mahêndra mountain a curious town. (48) Recognizes it as his birth place, Mahêndrapura. (49) Here it was (he remembers) that the Chârana-ṛishi Amitagati took care of my mother. (49 *p*) While I was in the womb, her mother-in-law and father-in-law, the king of this place, (50) making some unfounded charge against her, drove her forth without any shame, helpless in the world. (51) Enraged at the recollection, he besieges the place. (51 *p*) Prasanna-kîrtti comes forth to fight. His force driven back, (52 *p*) he is taken prisoner. Mahêndra the king releases him, and inquires who Hanuman is. The latter informs him, and they discover that Mahêndra is his mother's father. (54) Hanuman begs pardon of his grandfather. (54 *p*) Informs of the expedition on which he is going, and directs them to hasten to form alliance and friendship with Râma and Lakshmaṇa at Kishkindha. Goes off south.

Mahêndra and Prasanna-kîrtti go to Hanumara-dvîpa to Hanuman's palace. (55) Meet with his mother. (56) Their mutual joy. The poet's remarks on pure happiness. [1] (56 *p*) They go to Kishkindhâ-pura and make friendship with Râma and Lakshmaṇa.

(57) Hanuman, on his way, sees Dadhimukha-parvata, (58) and on it three most beautiful virgins doing penance with two *châraṇa*. (59) A forest fire springs up on the mountain. Hanuman with *jala-varsha-vidyâ* puts it out. (60) Those virgins see Hanuman worshipping the *sannyâsis*. (60 *p*) Thank him for the benefit he had done them. (61) He asks them why they are there

---

1 ....enal chitrame dêhig ishṭa-samyôgam anishṭa-viyôgam eraḍe sukha-janakaṅgaḷ ll

in that fearful forest. (62) Knowing him to be a great one, the youngest replies, "Our father is the king of Dadhimukha-nagarî. His name is Gandharva. (62 *p*) Our names are Chitralêkhe, Vidyutprabhe and Tarangamâle. Our father, refusing to give us to many vidyâdharas and others, and even to Angâravêga-vidyâdhara, going to a Jina temple, (63) consulted a great muni as to who should be a worthy husband for us three. (63 *p*) To which he replied—Whoso kills Sâhasagati, the chief ruler of the north, shall be their husband. On hearing this, we have been here 12 years learning *manôvêga-vidya*, and 6 years learning *divya-vidya*. It was Angâravêga who tried now to injure us. (64) Saying—"He who has slain Sâhasagati is now in Kishkindhâpura, the glorious Râghava"—Hanuman departs. (64 *p*) The virgins perceive their father coming towards them, rejoiced at their having completed the *siddha-vidya*. (65) They salute him, (66) and inform him what Hanuman told them. He goes forthwith to Kishkindhâpura and marries his three daughters to Râma.

(66 *p*) Hanuman arrives at Lanka, and leaving his army outside, approaches the city. (67) The battlements were filled with wild beasts, preventing all entry. (67 *p*) Prithumati, Hanuman's minister, describes the plan of the fort. (68) Hanuman descends and dresses in armour. (69) Destroys the wall. Is opposed by Vajramukha. (70) Slays him. (71) His daughter Lankâsundari comes forth to kill her father's murderer. But on seeing Hanuman, falls in love with him, and writing a promise on a *paṭa* (or cloth) that she will come over to him and teach him all her *vidya*, throws it to him. (72) He catches it, and reading it, seeing her beauty marries her. (73) By *sambhinna-vidya* creating a town in the sky and stationing his army there, makes for the palace. (73 *p*) The girl asks him what he is doing. He tells her his errand. (74) She says—Having slain Vajramukha and entered the fort, nothing can stop you. Better consult Vibhîshaṇa how to act. (76) He agrees and goes with a few attendants. (77) Meets with Vibhîshaṇa. They both agree that Râvaṇa's power and

glory are magnificent, but that having taken away another's wife by force he is sure to suffer for it. Hanuman tells Vibhîshaṇa to warn him to give her up or his race will be destroyed. (80) Vibhîshaṇa replies that in the matter of women nothing will turn him. In everything else he will be advised, but not in this. (81) He has confined Sîtâ in the Pramada-vana, and is unmoved although she has fasted for eleven days. Those who are poisoned by lust will listen to no good advice.

(82 *p*) Hanuman goes to the grove where Sîtâ is. Discovers her seated in sorrow under an *aśôka* tree, surrounded by Maṇḍôdari and many women. (83) Praises her beauty to himself. (86) In invisible form he comes near the tree. (87) Gives her the token ring. Her joy. (87 *p*) The others noticing it, think that she has resolved to submit to Râvaṇa. She states the reason of her joy and shames them for their insinuation. (91) Maṇḍôdari derides her, saying how could any one cross the sea and enter here? Some *karṇa-piśâchi* has whispered in her ear. (92) Sîtâ asks Hanuman his race, &c. (92 *p*) Reveals himself in his own form. Maṇḍôdari and the others in fright crowd behind Sîtâ. (93) He says. "My father is Pavanañjaya, the Khachara king. My mother Añjane. My name is Hanumanta. Being sent by Râma, I have come." (94) Tells her the circumstances which Râma had mentioned to him, as proofs of his having come from him. (99 *p*) Sîtâ, convinced, asked how he came there and how he became acquainted with Râma. (100) He says. "I slew Vajramukha, came in, and saw you." (100 *p*) Relates the story of what happened after her abduction. (102) Sîtâ praises his prowess.

(102 *p*) Maṇḍôdari, the daughter of Mayana, (103) also does so, (103 *p*) and relates how he distinguished himself in the war with Varuṇa, and how he obtained Anaṅgapushpe, the daughter of Chandranakhi, Râvaṇa's younger sister, in marriage as a reward. (104) His only fault is that, having received such favours from the *viyachchara*, he should now have gone and joined

himself to the *bhûmigôchara* (men) in a subordinate capacity. (104 *p*) He replies that he has come to release a woman carried off by force, and is on the side of right, which is no blame. (105) She angrily rejoins—Râvaṇa shall slay you all. (106) Sîtâ, as if uttering a prophecy, declares "Within 28 days shall Râma and Lakshmaṇa have crossed the sea, slain Râvaṇa, and made you a widow." (107) Maṇḍôdari, her eyes flashing fire, gnashing her teeth with rage, abusing Sîtâ, rushes upon her to beat her. Hanuman comes between. (107 *p*) She goes to Râvaṇa's council to complain.

(108) Hanuman gives Sîtâ some food obtained by fervently praising the *pañcha-paramêshṭi.* (109) He offers to carry her off to Râma. (110) She says this would not be proper, but gives him her *chûḍâmaṇi* to carry to Râma and quickly return to her help. (110 *p*) Tells him some past events to repeat to Râma to prove her identity. (111) He appeases her sorrow, saying, "I am only commissioned to bring news of you. Otherwise I have power to kill this Râvaṇa and give his blood to the *piśâchis.*"

(113) Hanuman departing thinks, "I must leave some evidence of my having come, or no one will believe it." (114) Meanwhile Maṇḍôdari informs Râvaṇa of what has happened. (115) In a rage, (115 *p*) he calls several *râkshasas* by name, (116) and orders them to go and kill whoever is in the grove. They go, thinking it is some ordinary man. Had they known it was Hanuman they would not have gone, says the poet. (117) Hanuman thrashes them with a stick, and begins destroying the grove. (128) Leaves only a few fruit trees round the *aśôka* where Sîtâ is sitting. (128 *p*) A messenger informs Râvaṇa. (130) Not thinking of the shame of going against an inferior, he rises. (132) His son Indagi stops him, saying, "Let me go and fight him. I will soon bring him to you." (132 *p*) Hanuman kills many of them, (133) but thinks instead of simply killing a number it would be better to set the city on fire. (134) Allows himself to be seized. They bring him before Râvaṇa, state what he

has done, and add—What is to be done with him the Dêva only knows. (135) Râvaṇa, uttering an expression of anger, (136) says, "Boy, after associating with our great air-walking race, have you gone and joined the earth-walkers as a servant? (137) You have returned evil for good. You shall be punished." (137 *p*) The other *râkshasas* reproach him with disgracing his race. (138) He replies, "Having carried off another's wife, judge whether you have disgraced the race of Tôyada-vâhana or I?" Predicts that they shall all be slain by Râma. (140 *p*) Râvaṇa orders to disgrace him, and send him off with the name of Râma-dûta. (141) They seize him, when he knocks them all over and kills many. (141 *p*) Flies up, (144) with *dahana-vidya* sets fire to house after house. (145) The burning of the city. (150) Râvaṇa's palace on fire. (154) The horses and elephants all break loose. (155) Vâyu, being Hanuman's father, feeds the fire with wind. (156) The spectators remark to one another that all this has come from carrying off Sîtâ. Were Râvaṇa's mind not darkened by lust, could he not put out all these flames with *jala-varsha-vidya?*

(158) Hanuman sets out for Kishkindhâpura. (161) Arrives and enters the palace of Râma with a few chosen friends. (162) All read his success in his countenance. (163) Is seated in honour. (164) Delivers the *chûḍâmaṇi.* (165) Râma sheds tears at sight of it. (166) Hanuman describes Sîtâ's condition. (168) Relates the past circumstances she had mentioned. (169) Pṛithu-mati rises and describes all that Hanuman did to Laṅka. (171) Hanuman makes further statements. (173) Lakshmaṇa's rage Says he will dry up the sea, and go there &c. (174) Sugrîva says, "We will cross by *nabhôgamana-vidya.* What need of a bridge?" (175) Siṃhanâḍa says, "If *one* did so much, what difficulty will there be to us." (175) The names of all the leaders ready for war. (177) Evening. Sunset. (180) Night. (185 *p*) All retire. (186) Morning.

XII. Râma's Victorious Expedition.

(2) After praise of Jina, Râma bathes and pours a libation to the *pañcha-parama-guru*. (to 10) Worships with offerings of flowers, fruits, &c. (15) Comes forth and sits in a hall, arrayed in splendid garments. (16) Goes to the assembly hall. (16 *p*) Description of the leaders. The purôhita says the auspicious moment has arrived, and blesses the expedition. (17) The *bhêri* sounds as if calling on Râvaṇa for the last time to deliver up Sîtâ. (18) The sound of the conchs awake the echoes of the mountains. (21) The women offer *ârati*. (22) Another gives him the *bâsiga* (*bhâshiṅga*). The elders bless Râma. (22 *p*) He rises from the throne. (to 28) Sixteen virgins wave *châmaras* around him. Women go before singing. (29) Lakshmaṇa like a moon. (30 *p*) They come out into the city. (31) Râma mounts his chariot. (31 *p*) Appoints the stations of the several leaders. Takes Lakshmaṇa and Hanuman, one on each side, as body guards (*mey-gâpu*).

(32) March of the army. (35) They go south. (36) Arrive at Vêlândha-naga and Vêlândhapura. (36 *p*) Its king Samudra, a vidyâdhara, opposes the advanced guard under Nala. (37) Nala seizes and makes him prisoner. (38) Brings him to Râma, (38 *p*) who pardons him. He gives Lakshmaṇa his four daughters, Satyaśrî, Kamale, Guṇamâle and Ratnamâle. (39) On the march, Suvêla, the king of Suvêlâchala, a *khachara*, joins them. Arrive at Haṃsa-dvîpa, opposite to Laṅka. The king, a *khachara*, withstands them with an immense army. (49) Nala defeats him. His name Dvîpiratha. (49 *p*) They encamp there and send forces to subdue the neighbouring islands.

(41) The splendour and security of Râvaṇa. (47) A messenger comes to inform him of the arrival of the hostile army, composed of *men*, and that Râma and Lakshmaṇa have seized all the *khachara* chiefs of the islands and forced them to join. (49 *p*) Râvaṇa smiles and says, (50) "Because I took away Sîtâ have they come. Let us see what they can do." (51 *p*) Vibhîshaṇa

says, (52) "A fool gives advice according to the wish of the person advised, but the wise give true advice fit for this world and the next." Describes the wrong and danger of carrying off Sîtâ, and counsels to restore her. (52 *p*) Râvaṇa replies seriously, (63) "Should I, the head of the khacharas, give up this jewel of a woman through fear of men? What can they do against me? Can they kill me?" (66) Vibhîshaṇa replies, "Without thinking of the disgrace, you have resolved to bring ruin on your father's house. Râma is invincible." Relates his feats and repeats the counsel to give up Sîtâ. (71) Râvaṇa in a rage, (72) seizes the sword *chandrahâsa*. (72 *p*) Vibhîshaṇa takes a club. The elders separate them. (73) Râvaṇa banishes Vibhîshaṇa, (73 *p*) who departs, taking certain leaders and a large army with him. (75) His departure was as if virtue itself was forsaking the city.

(76 *p*) Vibhîshaṇa goes to Haṃsa-dvîpa and sends a messenger to Râma, (77) saying Vibhîshaṇa, who has been banished by Râvaṇa for giving him good advice, claims your protection. (77 *p*) Râma's ministers recommend caution, saying this is Râvaṇa's brother and they are trying some artifice. (78) Râma says, "Had Râvaṇa been able to carry off Sîtâ by fair fight, he would not have carried her off secretly by stratagem. This shows his weakness. Why then should we fear to receive Vibhîshaṇa. To refuse protection to one who claims it is unworthy." (79 *p*) Hanuman relates the help he received from Vibhîshaṇa, and certifies that his character is different from that of the râkshasas. Râma tells the messenger to bring him. (80) Vibhîshaṇa with his army comes over to Râma, like a great river flowing into a great ocean. (81) Râma receives him in council and gives him a seat. (81 *p*) Converses with him and directs him to join the army again.

(87) Next day the forces march to the sea, (88) which moderates its waves in homage. (91) Nala, by the *nabhôgamana-vidyâ* transports the army as if on a bridge through the air.

(93) The chiefs go over in *vimâna.* (96 *p*) Encamp on a battle field 20 yôjanas broad by 30 long. (97) The architect by the *sambhinna-vidyâ* erects suitable houses for all ranks. (98) Each house had a well, an apartment for the family, &c. (99) The situation and comfort of the chiefs.

XIII. The Power of Râma and Lakshmaṇa.

(2) The noise of the camp. Râvaṇa, on hearing the *bhêri*, feels the nerves of his arm relax—a bad omen. (2 *p*) The names of the cities whose forces assembled to Râvaṇa, forming an army of 34,000 *akshôhiṇi.* (4 *p*) On the other hand Râma and Lakshmaṇa had an *akshôhiṇi* composed as follows :—(5) 1 elephant and attendant, 1 chariot, 3 horses and 5 foot soldiers formed a *patti.* (6) Treble that was a *sêne*, treble this a *sênâmukha*, and treble this again a *gulme.* (7) Treble that formed a *vâhini*, treble this a *pritane* and treble this a *chamû.* (8) Treble that formed an *anîkini*, and ten times this the *akshôhiṇi.* Only the excellent Jains can compute this, not others who are fools.[1] (8 *p*) The *akshôhiṇi* thus contained 21,870 elephants, 21,870 chariots, 65,610 horse, 109,350 foot. (10) Such were the numbers in the respective armies at first, but they soon increased beyond the power of figures to express. (11) As easy to count the stars in the sky, the drops of the rain, the waves of the sea, the atoms in the air, &c.

(11 *p*) Night. Next morning (12) Râvaṇa's army march out of the city with confidence. Names of the chiefs. (17 *p*) Arrive on the battle field. (18) Râvaṇa, mounted in a *vimâna*, makes a survey of all the points of the compass. (19) Many bad omens occur to him.

(21) Râma's army form in battle array. What leaders were opposed to what. (31) Vibhîshaṇa comes. (32) Râvaṇa drops his head on seeing the array. (34) Râma and Lakshmaṇa are in the centre. (34 *p*) Nala and Nîla in one wing, Hasta and Prahasta on the other, wave their hands as a signal to advance.

[1] Jainôttaman anyar ettal arivar mûrkhar (!)

(35) The drums sound. (36) The forces charge one and other, horse to horse, elephant to elephant, &c. (39) Blood falls like rain. (to 90) Description of the battle. (91) Night. The forces return to their camps. The boasting of the deeds done. (94) Morning. The battle array again formed. (to 109) Second day's fight. (110) Night again. (112) Morning. The fight continues. (146 *p*) Mêghavâhana and Kumbhakarṇa by *nâgapâśa-vidyâ* bind Sugrîva, Prabhâmaṇḍala, Hanuma and other chiefs. (148) Vibhîshaṇa undertakes to release them. (150) Releases Hanuma. (151 *p*) The nephews decline to fight their uncle Vibhîshaṇa. (152) Night comes on. (156) Mahâlôchana, king of the Garuḍas, sends Chintavêga to teach Râma and Lakshmaṇa the *siṃha-vâhini* and *garuḍa-vâhini*, which they acquire. (157) They ascribe their success to the *yôgis* Dêśabhûshaṇa and Kulabhûshaṇa.

XIV. Râma's Victory.

(2) Râma and Lakshmaṇa congratulate themselves on the knowledge gained from Dêśabhûshaṇa and Kulabhûshaṇa. (3 *p*) By it Sugrîva and Prabhâmaṇḍala are released. (4) Sunrise. (4 *p*) Râvaṇa, and Râma and Lakshmaṇa, after worship, &c., come splendidly armed on to the field of battle. (7) The fight continues. (10) Vibhîshaṇa goes against Râvaṇa, who reproaches and abuses him. Tells him to go, as he does not wish to fight with him. (13 *p*) Vibhîshaṇa again counsels him to avert ruin by giving up Sîtâ. (14) They fight.

(17) Râma and Lakshmaṇa take part. (27) Lakshmaṇa is wounded and swoons. (31) Râvaṇa is hard beset by Râma, but is still unwounded. (33) Evening. Both sides withdraw to their encampments. (34 *p*) Râma's distress at seeing Lakshmaṇa in a swoon. His ministers assure him, saying, Saumitri being the 8th Kêśava, Râvaṇa must die by his hand and not he by Râvaṇa's. (35) Sugrîva by his *vidyâ* makes *sapta-gupti* or seven walls round Lakshmaṇa, and appoints vidyâdhara guards.

(to 42) Their names and posts. (43) Râvaṇa consoles himself with the thought that Lakshmaṇa will surely die during the night. (43 *p*) Sîtâ hears of it (44) and wonders if the prophecies are being falsified.

(46) A messenger from Janaka descends from the sky to ask for news. Hearing of Lakshmaṇa's state, says he can cure him. (to 59) Relates a story of his own cure on one occasion by Bharata with *gandhôdaka*, and connects the circumstance with a previous existence of Lakshmaṇa. (61) Morning. (61 *p*) The news of Lakshmaṇa's swoon reaches Ayôdhyâ. Bharata and S'atrughna resolve to go and fight Râvaṇa. (62 *p*) Prabhâmaṇḍala begs them instead to obtain the *gandhôdaka*. (64) They say that Viśalya-sundarî, the daughter of Drôṇa-mêgha, in whose keeping it is, it was foretold by a muni should be married to Lakshmaṇa. They therefore send messengers for her. (65) Her father, on receiving the message, sends her with 100 maidens as attendants. (65 *p*) They all come in *vimâna* through the air. As they approach Lakshmaṇa begins to improve. (to 69) Viśalya-sundarî comes near and touches Lakshmaṇa. Applies the *gandha-salila*. (70) He revives, and immediately asks "Where is Râvaṇa ?" (71) The joy of Râma and the others.

(75) Râvaṇa hears of what has happened. (77) His ministers advise him to give up Sîtâ and make alliance with Râma. (78) He is enraged. (79) Says, "I who conquered Indra, shall I submit to Upêndra (Lakshmaṇa) ? Even suppose he conquers me, better to lose life than honour." (82) Resolves to conquer by *bahu-rûpiṇi-vidyâ*. To gain which (82 *p*) he issues an order prohibiting slaughter throughout Laṅka and the nâḍ, and that all classes should daily perform Jina-pûje. Informs Maṇḍôdarî, and (83) enters the Jina-mandira in his palace, where with all his jewels, &c., worshipping S'ântîśvara, (83 *p*) he proclaims a truce.

(84) Vibhîshaṇa hearing of this, informs Râma. (85) Says, if Râvaṇa use the *bahu-rûpiṇi-vidyâ* it will be difficult to overcome him. (86 *p*) Advises Râma at once to attack Laṅka before he

gains the power. (87) Râma declines, saying "He is unarmed; moreover to attack him while engaged in worship is not right."

(87 *p*) Vibhìshaṇa and others resolve to carry out their plan without the knowledge of Râma. (88) The Kapidhvaja enter Laṅka, destroying the groves on every side. (89 *p*) They enter the palace, (90) and terrifying the women, raise loud shouts. Râvaṇa, though he hears them, continues his japa. (90 *p*) The dêvatas of the Jina-bhavana, taking different shapes, come and drive them off. (92) The Yaksha-adhipati of Râvaṇa's palace informs Râma and Lakshmaṇa of what those of the monkey flag are doing. They say, "He has carried off a woman without the least provocation, how can he complain of mischief?" (94 *p*) The Yaksha says, "Do what you please to spoil his ceremony, but he must not be killed while engaged in it."

(96) Aṅgada goes there with his forces, and penetrating to the Jina-bhavana, and doing *darśana-stuti*, sees Râvaṇa sitting there motionless. (97) Says to him; "You, Râvaṇa, destined to fall by Râma's arrows, you with your evil mind, why do you perform *japa*? Think of your crimes. (100) When a man's house is on fire, is that the time to begin digging a well to put it out?" (100 *p*) They beat him with cloths, snatch away the instruments of worship, strip his wife of her jewels, tie together the hair of the girls there, take their necklets and put them round the Jina images, insult and defy him in every way. (104) The women begin to cry in Râvaṇa's ears, "What is the use of your *japa?* See what is done to us before your eyes." (104 *p*) Râvaṇa remains unmoved.

(105) By this abstraction he gains what he seeks, and the *vidyâ* appears before him. (105 *p*) Says to him, "Save Râma and Lakshmaṇa, all the rest can I subdue." He replies, "If these be not subdued, of what use is the conquest of the rest?" He does obeisance to her: comes forth and circumambulates the Jina-bhavana three times. The intruders disappear. (106) Comforts the women, saying he will revenge the insults they have

received. (106 *p*) Performs mahâpûja, and practising the vidyâ is satisfied.

(107) The women inform Sîtâ of his approach. (109) Râvaṇa informs her he has acquired the bahu-rûpiṇi-vidyâ, there is no longer any hope for her. Invites her to forget Râma and submit to him. (110) She faints. (111) Râvaṇa is afraid. (112) His passion for her ceases. (113) Praises her to the attendants. Reproaches himself for carrying her off and driving away Vibhîshaṇa. (119) "But if now I give her up, it will be attributed to fear. First I will subdue them, and then give her up." Returns to the palace with this resolve.

(120) Evil omens. (122 *p*) Maṇḍôdarî, seeing these, comes to dissuade him from war. (123) Says, "I will go and give up Sîtâ and bring back the prisoners. Do you give up the fight?" He is enraged and tells her to go away. (124) She says, "These are the 8th chakravartis: you cannot subdue them."

He prepares for war. (to 129) Spite of bad omens, goes forth to battle. (130 *p*) Lakshmaṇa comes forth to meet him. (to 161) Description of the fight. Râvaṇa by the *bahu-rûpiṇi-vidyâ* seems present everywhere, in the sky, on the earth, and at every point of the compass. (171 *p*) Eight *viyachchara* maidens appear in the air, the daughters of Chandravarddhana. The Dêvâpsaras ask them why they have come. They say, "At Sîtâ's svayaṃvara we saw Lakshmaṇa and desired him: now we have come to see him fight." Lakshmaṇa, hearing this conversation, looks up. They say, "With *samayôchita-sammôhana-śara-śakti* you can destroy him." He uses the mantra. (184 *p*) Râvaṇa throws a chakra at him which he uses in return. (189) Râvaṇa falls. (192) Sounds of victory from Râma's camp.

(192 *p*) The news reaches Râvaṇa's palace. His wives to the number of 48,000 come and (to 201) lament over him. (202) Râma comforts them and Vibhîshaṇa. (203 *p*) Lakshmaṇa, mounting an elephant, goes to Maṇḍôdarî and comforts her. Making a pile with sandal chips, they burn the body. Kumbhakarṇa and

the other prisoners are released. (204) Vibhîshaṇa is appointed as Râvaṇa's successor on the throne of Laṅka. (204 *p*) Evening. (206 *p*) All repair to Apramêya-Bhaṭṭâraka.

XV. The Putting away of Sîtâ.

(1 *p*) Indrajit, Mêghavâhana, Kumbhakarṇa, &c., hearing from him the relation of their former births, there take *dîkshe*. Maṇḍôdarî and the 48,000 vidyâdharîs take dîkshe with S'aśikântârika. Râma, mounting the elephant Trijagatbhûshaṇa, comes with all the leaders to the gardens (*upavana*) near Laṅka. (3) They enter the city. (3 *p*) Go towards the grove where Sîtâ is. (4) Râma's meeting with Sîtâ. (5) The leaders are presented to her and do obeisance. (8) They enter the palace. (9 *p*) Perform worship in the S'ânti-Jina-bhavana. Vibhîshaṇa brings his wife to them and performs all the rites of hospitality.

(13) Aparâjita, mother of Râma, is in distress in Ayôdhyâ, thinking of her son. (16) Nârada brings word of this to Laṅka, and says she will die if she does not soon see him. (18) They send for Vibhîshaṇa and inform him that the period of exile is concluded, they will now return to Ayôdhyâ. (21) Mounting a *pushpaka-vimâna* they set out. (27) Bharata comes forth on an elephant to meet them. (28) They enter Ayôdhyâ. (29 *p*) Lakshmaṇa is made king of Trikhaṇḍa-maṇḍala. (30) Bharata leaves the city.

(32) A *ṛishi-nivêdaka* brings word that Dêśabhûshaṇa-Bhaṭṭâraka has come to Mahêndra-udyâna-vana. Rising from his throne, Râma takes seven steps in that direction and does obeisance. (33 *p*) All go forth to him. (to 52) In reply to a question by Nârâyaṇa (Lakshmaṇa), he relates at great length the former existence of Bharata and the elephant Trijagatbhûshaṇa. (54) Bharata hearing this, retires to *tapas*. Kaikêyî does the same. Trijagatbhûshaṇa goes to Brahmôttara-kalpa. Bharata, obtaining kêvalajñâna, goes to môksha. Kaikêyî goes to svarga.

(55) Râma and Lakshmaṇa rule in happiness over *khêcharas* and *bhûcharas*. (55 *p*) Râma offers S'atrughna one of four cities—Sâkêtapura, Paudanapura, Puṇḍarîkinipura, or Râjagṛihapura. He declines either, but asks for Uttara-Madhura. (to 57) Conquers and takes possession of it. (to 60) Lakshmaṇa subdues Ratnaratha, king of Ratnapura in the Dakshiṇa-śrêṇî of Vijayârtha-parvata, and marries his daughter Manôrame by his wife Chandrânane.

(62) Sîtâ has a dream (63) that two śarabha entered her mouth, and that she fell out of a pushpaka-vimâna. (63 *p*) She informs Râmasvâmi. (64) He says, " You will bear two brave sons ; but falling out of the vimâna betokens evil. " (65) One day her right eye twitches. (65 *p*) The gṛiha-mahattara advise distribution of charity to overcome the evil omen.

(66) Some *okkaligaru* (cultivators) come to Râma on business ; (66 *p*) which being disposed of, they say : (67) "How is it you have taken back as your wife Sîtâ who for some time lived with the wicked Râvaṇa among the râkshasas ? If *you* act thus, what will became of the virtue of the country ? " (68) Râma is grieved. (69) Reflects that through Sîtâ his glory and justice are clouded, and that by putting her away he will be clear. (69 *p*) Informs Lakshmaṇa. He is grieved. (70) Says, " Why notice what is said ? " (71) Râma replies, " No one from Puru downwards in the Ikshvâku-vaṃśa has obtained disgrace. How can I ? " (74) Orders Kṛitântavaktra to convey her to an uninhabited dreadful forest (*bhîmâṭavi*) and leave her there. (to 83 *p*) She is found by Vajrajaṅgha, king of Puṇḍarîkinipura, who takes her to his city and places her with his younger sister S'îlavatî. (84) They spend their time in worship. (to 85) Râma and Lakshmaṇa do the same.

XVI. Nirvâṇa obtained.

(1 *p*) Râma appoints Chandrakalaśa as purôhita to distribute charity.

(2) On the full moon of the month S'râvaṇa, by day, under

the constellation S'ravaṇa, Sîtâ brings forth twin sons. (2 *p*) They are named Lava and Aṅkuśa. (3) Are instructed in all sciences. (3 *p*) When they grow up, Vajrajaṅgha marries Lava to his daughter S'aśimâle, and for Aṅkuśa sends *pêrgaḍe* to ask for Kanakamâle, daughter of Pṛithu, king of Pṛithvîpura, and of (his wife) Amṛitamati. (4) He objects, not knowing who Aṅkuśa is. (5) But is defeated and forced to consent. (5 *p*) Lava and Aṅkuśa make a tour of victory through Vaṅga, Magadha and other countries, cross the Ganges, go to the north of mount Kailâsa, and by way of the (river) Sindhu reaching the western ocean, from thence marching and taking tribute on all sides, they return to Puṇḍarîkapura.

(6) Nârada having discovered Sîtâ's retreat, comes there through the air. (6 *p*) Seeing Lava and Aṅkuśa, he blesses them, saying "May you be as Râma and Lakshmaṇa." (7) Lava and Aṅkuśa ask the *mâyâ-jôgi* who they were. (7 *p*) He relates in brief the whole story. (8 *p*) They ask how far it is to Ayôdhyâ, and are informed 1150 yôjanas. They go there with a large army, and send messengers to Râma and Lakshmaṇa saying, "Retire at once from the kingdom or come and see us." The messengers are sent back with the question, "Is this your own message or that of your master?" Lava and Aṅkuśa come forth to battle. Meanwhile the unavoidable mischief-maker (*siddhârtha-kshulluka*) Nârada goes to Prabhâmaṇḍala and informs him all about Lava and Aṅkuśa. He with Janaka and Vidêhî comes to Puṇḍarîkinipura. Taking Sîtâ and the wives of Lava and Aṅkuśa he goes to Ayôdhyâ and joins the army. (9) Râma and Lakshmaṇa come forth to fight.

(to 17 *p*) Râma and Lakshmaṇa cannot overcome Lava and Aṅkuśa, and wonder if they are the Baladêva and Vâsudêva who are to succeed them. Nârada appears and informs Lakshmaṇa who they are. (18) Lakshmaṇa informs Râma. (21) All come together. Lava and Aṅkuśa do obeisance to Râma and Lakshmaṇa. (22) Lakshmaṇa blesses them. (22 *p*) Sîtâ, seeing that

her sons are reconciled to their father, returns to Puṇḍarîkinipura. The others all enter Sâkêta (Ayôdhyâ) and dwell there happily. (23) Sugrîva and others propose to send for Sîtâ. (24) Râma praises her, and they fetch her to Ayôdhyâ.

(25) Râma's interview with Sîtâ. (25 *p*) Informs her that for the satisfaction of the world she must pass through the ordeal of fire. She consents, and all the preparations are made. (26) Calling in a loud voice on all the gods and living things that if she ever set heart on any but Râma she may be punished, (26 *p*) she enters the fire. (27) The feelings of the spectators. (28) Is unhurt by the fire. (29) Reflections of the poet. (29 *p*) The fire is transformed into a splendid throne and bears up Sîtâ in sight of all. (to 32) The universal joy. (33) Râma asks her forgiveness and invites her to be as before. (33 *p*) Sîtâ says no forgiveness is needed. All has happened according to her deeds. Such are the vicissitudes of family life. She will retire to perform tapas. Pulling out her thousand curls she lays them before him. (34) Râma's sorrow. He swoons. (34 *p*) Meanwhile Sîtâ goes to the Mahêndra-udyâna-vana and joins herself to Sakalabhûshaṇa-kêvali-Bhaṭṭâraka.

(35) Râma follows her there. (36) Vibhîshaṇa asks the Bhaṭṭâraka what merit Râma had acquired in a former birth, and what evil Râvaṇa had done that he should carry off Sîtâ and come to ruin. (37) He replies : (37 *p*) "In this Bharata was a merchant named Nayadatta of Yakshapura. His wife was Sunande. Of them was born for the first time Dhanadatta, devoted to Jina-dharma, who was next born to Samyagdṛishṭimêru, merchant of S'rêshṭipura, and his wife Dhâruṇî, as Padmaruchi ; walking in Jina-mârga he was born in the Îśâna-kalpa and completed one existence. Thence he was born to Nandîśvara, a vidyâdhara, king of Nandyâvartapura, situated in Vijârdha-naga in Western Vidêha, by his wife Kanakâbhe, as Nayanânanda. Enjoying the pleasures of the Vidyâdhara kingdom, at last retiring from the world and doing penance for a long time, he thence went to Mahêndra-kalpa

and there enjoyed the happiness of Sura-lôka. Thence coming he was born to Vimalavâhana, king of Kshêmapura in Eastern Vidêha, to his chief wife Padmâvatî, as S'rîchandra. After coming to the throne and ruling for many thousands of years, taking *dîkshe* with Samâdhigupta-âchâri, and performing great penance, he went to Brahma-kalpa. Thence coming he became Râma."

(38) Next relates Lakshmaṇa's former births. (38 *p*) "To the merchant Nayadatta of Yakshapura before mentioned, was born a son Vasudatta. After that life he was born as S'rîbhûti, the purôhita to S'ambhu, son of Vijaya-sêna, king of Mṛiṇâla-kuṇḍalapura. Walking in a good way, he was by his master killed on account of a virgin, and obtained dêvagati. Thence coming and in Pratishṭapura performing penance as Punarvasu, a vidyâdhara, he again obtained dêvagati. Thence coming he became Lakshmaṇa."

Next Râvaṇa's former births. "To Vijaya-sêna, king of Mṛiṇâlakuṇḍalapura aforesaid, was born a son S'ambhu, who, forsaking Jina-dharma, eating flesh and drinking wine, going to Naraka and there enduring many things, on account of his father's virtue he was born to a Brahman Kuśadhvaja and his wife, as a son Bhâsakuṇḍala. Becoming the disciple of Chitrasêna-muni, he was daily going to and returning from the Jinêndra-bhavana on Samudra-giri. There seeing the power of Kanaka the vidyâdhara and being astonished, thinking by doing penance to acquire the same power, performing penance and ending his life he went to Sanatkumâra-kalpa. Thence coming he became Râvaṇa the king of Trikhaṇḍamaṇḍala."

(39) Relates Sîtâ's former births. (39 *p*) "In this Bharata, in Yakshapura, was a merchant named Sâgaradatta. His wife was Ratnaprabhe. To whom being born as a daughter Guṇavatî, growing up and passing her life without religion, she was then born several times as an animal, and at last as a female elephant. While roaming about on the banks of the Ganges, one day going to drink water, sinking into the mud and being unable to get out,

Taraṅgatama, a vidyâdhara, passing through the air, saw her in that condition and coming to her told her the *pañcha-namaskâra*, on which coming to a good mind she died, and was next born to S'rîbhûti the purôhita and his wife Sarasvatî as a daughter Vêdavatî. One day she derided the ṛishis who came wandering to the house. Her father hearing it taught her the Jina-dharma, which she receiving, walked in the Jaina-mârga. Then S'ambhuka, who was to be born after three generations as Râvaṇa, seeing her and falling in love, applied for her. Her father being unwilling to give her to a man who was not religious, S'ambhuka in a rage slew him. But on begging her herself, she also refused, and in the sorrow for her father's death, predicted that she would in another birth be the cause of his death and avenge her father's. For that purpose doing penance, and going to Brahma-kalpa, she thence came and was born as Chittôtsave, and in due course has now become Sîtâ."

The former births of Prabhâmaṇḍala. "Guṇavarma, a merchant, was born as the king Kuṇḍala-maṇḍita. At last he became Prabhâmaṇḍala."

"Yâjñavalki, the friend of Vasudatta, was born as Vibhîshaṇa, and thus owing to their former friendship he came over and joined Lakshmaṇa. A *vṛishabha* (ox) which heard the *pañcha-namaskâra* from Padmaruchi before mentioned, was born as a royal prince, and performing penance, was born in svarga. Thence coming he became Sugrîva: and on account of the former benefits he had received he came and joined Râma. S'rîbhûti the purôhita, having died by the hand of S'ambhu who became Râvaṇa, therefore as Lakshmaṇa slew him. Sîtâ, when she was Vêdavatî, calumniated Sudarśana-ṛishi of the company of ṛishis in Kuṇḍalapura, saying that he kept his sister Sudarśane (as wife): therefore did she suffer all this injury. Because she afterwards obtained absolution and did virtuously and went to dêva-lôka; therefore has she obtained this much of good." (40) The poet remarks on the unfailing consequences of our deeds. (41) Râma and the others take leave of the muni.

(42 *p*) After some years, Sîtâ, keeping the vow of a *sanyâsi* for 36 days, goes to Achyuta-kalpa and is born as Svayamprabha, a Pratîndra. Prabhâmaṇḍala, after enjoying the Vidyâdhara kingdom for a long time, is struck by lightning while on the roof of his palace, and dying is born in Dêvakuru. Hanuma takes dîkshe, becomes a yati and obtains nirvâṇa.

(44) A conversation takes place among the gods as to destiny of man, and they wonder why Râma does not take *dîkshe.* One replies that it is owing to his friendship for Lakshmaṇa. If one dies the other will die. (47 *p*) Two gods named Ratnachûla and Amṛitachûla go to Ayôdhyâpura to test this. (48) By *vaikurvaṇa-pariṇati* the former causes Lakshmaṇa to fall down dead. (to 50) The lamentations of all. (50 *p*) Sugrîva proposing to burn the body, Râma prevents him. (51) Saying he will keep the corpse, he bears it away, (52) and decorating it, watches by it half insensible. (53) Thus 6 months passed, and according to the *nâṇṇuḍi* (proverb) *Baladêvana peṅgaḷa peṇam kundadu* (Baladêva's distinguished corpse will never decay) it remained unchanged. (56 *p*) Râma's consciousness returns, and he is convinced by his friends of the uselessness of what he is doing. (58) He resolves to take *dîkshe.* (58 *p*) Lakshmaṇa's body is burned on the banks of the Sarayûtha. Râma gives the crown to Lava's eldest son and retires to the chârana-Suvrata to do *tapas.* Vibhîshaṇa gives the throne of Laṅka to his son Subhûshaṇa and takes *dîkshe* there too. Sugrîva gives his throne to Aṅgada and does the same.

Râma becomes a yatipati. (62) Becomes a Kêvali. (62 *p*) Râma-Bhaṭṭâraka, thinking on what has happened to Lakshmaṇa, performs severe penance and remains 12 days without food. (63) On the 13th day he goes forth to beg (63 *p*) to Vaṃśasthali. (64) Leaves it and goes into the forest, (65 *p*) where he maintains a fast for 24 days, notwithstanding that a king Pratinandi, coming there in search of his horse, indulges in various sports with women at a pond. His wife comes there after him. At the end of Râma's fast the king offers him food.

(66 *p*) One night Râma-Bhaṭṭâraka ascends Siddha-śaila, which Lakshmaṇa had lifted up, and there engages in penance. Sîtêndra, by *avadhi-bôdha* being aware of this, comes to him from Achyuta-kalpa. (67 *p*) There she causes the trees to put forth all the fruits of the 6 seasons ; assumes the real form of Sîtâ, and surrounded with vidyâdhara maidens, coming near tempts him to give up his penance and return to enjoyment. He remains unshaken. (68) He masters the *divya-bhâshâ*, and obtains *kêvala-bôdha*. (68 *p*) From the trembling of their seats they understand this by *avadhi-bôdha*, and (69) many gods come to worship Râma-kêvali. (70) The sun and moon, and all the deities come. (70 *p*) Sîtêndra also does *kêvala-jñâna-pûja*.

And thence goes to the Naraka called S'arkkaraprabhe in order to instruct Lakshmaṇa in dharma. Sees there Lakshmaṇa, Râvaṇa and S'ambhuka, each surrounded by 100 nârakas of torment. With pity instructs them in dharma, and cautioning them not to forget this *samyaktva*, returns to lAchyuta-kalpa. Once again coming to Râma-Bhaṭṭâraka and doing worship, inquires the fate of Daśaratha and the others.

(71) The Kêvali says,—By the fruit of superior *samyama* Daśaratha has attained to a kalpa. (71 *p*) Relates the fate of the others. (72) Relates the fate of Râvaṇa and Lakshmaṇa.

(72 *p*) "Coming from Naraka, they will be born in Vijayavati-pura, situated east of Mandara (mountain), as the sons of a cultivator (*okkaliga*) Nanda and his wife Rôhiṇî, under the names of Arhaddâsa and Ṛishidâsa. Observing the śrâvaka-vratas, after death they will go to Dêvalôka. Thence coming, they will be born in Vijayapura, spend their time in giving food to ṛishis : then be born in Harivarusha. Thence going to Dêvalôka, they will be again born in the above Vijayapura as the sons of its king Kumâra-kîrti and his wife Lakshmîmati, under the names of Jayakânta and Jayaprabha. (73) After enjoying the kingdom for a long time, doing penance, they will go to Lântava-kalpa."

(73 *p*) "You (to Sîtêndra) coming from Achyuta-kalpa, will

be universal emperor (*sakala-chakravarti*), when these two, coming from Lântava-kalpa, will be born to you as sons named Induratha and Mêgharatha: of whom, Daśagrîva, the elder, forsaking the world and doing penance, performing the 16 rites (*shôḍas'a-bhâvane*) will be born in Vaijayanti-vimâna. Again coming, he will be born in Ratnapura in Bharata-kshêtra as the son of a tîrthaṅkara and be a chakravarti. (74) After acquiring the empire of the whole world, abandoning it, he will obtain the state of a Tîrthaṅkara. You will then be a gaṇadhara. And obtain mukti." Sîtêndra hearing this, is glad.

(74 *p*) "In regard to Râma-Bhaṭṭâraka and Lakshmaṇa; Mêgharatha, doing penance, going to Dêvalôka and thence coming, will be born as S'rutakîrti, king of Pṛithvîpura. There doing penance, performing the 16 bhâvane, going to Dêvalôka and enjoying its pleasures, he will be born in Padmapura of Western Vidêha in the Pushkara-dvîpa as a chakravarti and the son of a Tîrthaṅkara. Enjoying the pleasures of the kingdom, doing penance, he will go to môksha as a Tîrthaṅkara. I in two years more will go to môksha."

(76) Attaining to 16 bow lengths in stature and to 18,000 years, Râma-Bhaṭṭâraka is ready for mukti. (77) Instructing all in nirvâṇa-bôdhaka, he goes to Kubêrâdri, (to 81) performs all the rites for forsaking the body, and obtains mukti. (to 95) All the gods and goddesses come and perform to him *nirvâṇa-pûje.*

(96) To make short the *Râma-kathe* which was long, and write it in the style of the country, at the same time retaining the original beauty of both so that it might please the learned, and with no irregularities, to whom but the *sat-kavi* (true poet) *Nâgachandra* has Sarasvatî granted the boon? (97) With learning and impartiality, though sought with fondness among Karṇâṭa and Sanskrit poems, with meaning, taste and skill, who in the past or the present has related the beautiful (abhirâma) *Jaina-kathe* so well as *Nâgachandra-vibhudam* has narrated it?[1]

---

[1] Pirid enisirda Râma-katheyaṃ kiridâg ire dês'a-mârgamaṃ- ||
b eraḍaroḷaṃ rasam baḍedu paṇḍita-maṇḍaḷi mechche nêrpuv e- ||
tt iral avirôdhamâge kṛitiv êḷida sat-kavi Nâgachandran an- ||
t ire perar âr Sarasvati kuḍal paḍedar varamaṃ kavîs'varar || 96 ||

kṛita-vidyar sama-chittarâge padapind ârayye Karṇâṭa-Saṃ- ||
skṛita-kâvyangaḷoḷ arthadiṃ rachaneyiṃ nêrpaṭṭu vidvach-chama- ||
tkṛitiy appant ire Nâgachandra-vibudham pêḷd andadind âdyar a- ||
dyatanar pêḷd abhirâma-Jaina-katheyaṃ saipiṅgadar pâgade || 97 ||

THE

PAMPA RÂMÂYAṆA,

OR

RÂMACHANDRA CHARITA PURÂṆA

OF

NÂGACHANDRA OR ABHINAVA PAMPA.

ಅಭಿನವಪಂಪನೆಂಬ ನಾಗಚಂದ್ರಕೃತ

ರಾಮಚಂದ್ರ ಚರಿತ ಪುರಾಣ.

ಶಾ ॥ ಶ್ರೀಕೇಳೀನಿಳಯಂನಿಜಾಂಘ್ರಿಕಮಳಂವಿದ್ಯಾನಟೀನಾಟ್ಯವೇ ।
ದೀಕಲ್ಪಂಮುಖಚಂದ್ರಬಿಂಬಮಖಿಳೇಂದ್ರೋತ್ತಂಸಮಾಣಿಕ್ಯದೀ ॥
ಪಾಕೀರ್ಣ್ಣಂಹರಿಪೀಠಪಾರ್ಶ್ವನೆನಿಪಂಪೂಜಾರ್ಹನಾರ್ಹಂತ್ಯಲ ।
ಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಂಮುನಿಸುವ್ರತಂನಮಗೆಮಾೞ್ಕಿಷ್ಟಾರ್ತ್ಥಸಂಸಿದ್ಧಿಯಂ ॥ 1

ಸ್ರ ॥ ಏನಸ್ಸಂತಾನಮೆಂಟುಂಕಿಡೆನಿಜಗುಣಮೆಂಟುಂಮೊಗಂದೋಱೆಮೆಯ್ಯಂ ।
ದೇನಾನುಂಗುಂದೆಲೋಕಾಗ್ರದೊಳಿರೆಸಹಜಾನಂದಚೈತನ್ಯರೂಪಂ ॥
ಜ್ಞಾನಜ್ಞೇಯಪ್ರಮಾಣಂಪಸರಿಸೆಗಣನಾತೀತರಾಗಿರ್ದ್ದಮುಕ್ತಿ ।
ಶ್ರೀನಾಥರ್ಸ್ಸಿದ್ಧರಾತ್ಯಂತಿಕಸುಖಪದವೀಸಿದ್ಧಿಯಂಮಾೞ್ಕೆಯೆಂಮೊಳ್ ॥ 2

ಮ ॥ ಮನಮಂಕಟ್ಟಿಗುಣಂಗಳಿಂತುಳಿದುಪಂಚಾಚಾರದಿಂಪಂಚಬಾ ।
ಣನಬಾಹಾಬಲಮಂಸಮಗ್ರತರಶಿಷ್ಯಾನುಗ್ರಹಪ್ರೌಢಿವೆ ॥
ತ್ತನವದ್ಯರ್ದ್ಧಯೆಗೆಯ್ವರಕ್ಕೆದಯೆಯಿಂಭವ್ಯಾಳಿಗುದ್ವೃತ್ತಪೋ ।
ಧನವಿದ್ಯಾಘನದಿಂಮಹಾಮಹಿಮೆವೆತ್ತಾಚಾರ್ಯ್ಯರಾಚಾರಮಂ ॥ 3

ಶಾ ॥ ಪಾತ್ರೀಭೂತವಿನೇಯಸಂತತಿಗೆಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನಜ್ಞಾನಚಾ ।
ರಿತ್ರಂಗಳ್ನಿಜಮಪ್ಪನಂತಸುಖಮಂರಾಗಾದಿಗಳ್ಜನ್ಮಮೃ ॥
ತ್ಯುತ್ರಾಸಂಗಳನೀವುವೆಂದುಸದಸದ್ಭೇದಂಗಳಂಪೇಳ್ವವರ್ ।
ಸೂತ್ರಪ್ರಾಯರಜೇಯರೀಗೆಮಗುಪಾಧ್ಯಾಯರ್ಸ್ಸುಖೋಪಾಯಮಂ ॥

ಮ ॥ ತಪಮಂಶೀಲಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದುಕರಣಗ್ರಾಮಂಗಳಂಗೆಲ್ದುಚಿ ।
ತ್ತಪದೈಕಾತಿಥಿಮಾಡಿಶಾಂತರಸಮಂಕಾರುಣ್ಯಮಂತಾಳ್ದಿತ ॥
ತ್ವಪರಿಜ್ಞಾನಮನಪ್ರಮತ್ತಚರಿತಪ್ರಸ್ಥಾನಮಂಸಾರ್ದ್ದಸಾ ।
ಧುಪದಂಗಳ್ಗಮಗೀಗೆಸಾಧುಪದಮಂಕೈವಲ್ಯಮಾಂಗಲ್ಯಮಂ ॥ 5

ಪರಮಬ್ರಹ್ಮಶರೀರಪುಷ್ಟಿಜನಿತಾಂತದ್ದರ್ಷ್ಟಿಕೈವಲ್ಯಬೋ ।
ಧರಮಾಮೌಕ್ತಿಕಹಾರಯಷ್ಟಿಕವಿತಾವಲ್ಲೀಸುಧಾವೃಷ್ಟಿಸ ॥
ವ್ಯಾರಸೋತ್ಪಾದನವೀನಸೃಷ್ಟಿಬುಧಹರ್ಷೋತ್ಕೃಷ್ಟಿಸರ್ವಾಂಗಸುಂ ।
ದರಿವಿದ್ಯಾನಟಿನಾಟಕಂನಲಿಗೆಮತ್ಕಾವ್ಯಸ್ಥಲೀರಂಗದೊಳ್ ॥ 6

ಕಂ ॥ ಅನಘರನುಬದ್ಧಕೇವಳ ।
ರೆನಿಸಿದಗೌತಮಸುಧರ್ಮ್ಮಜಂಬೂಗಣಭೃ ॥
ದ್ವಿನುತರೆಮಗೀಗೆಶಾಶ್ವತ ।
ಧನಮೆನಿಸಿದವಿಶ್ರುತಶ್ರುತಾರಾಧನಮಂ ॥ 7

ಶ್ರುತಕೇವಳಿವಿಷ್ಣುವ್ರತಿ ।
ಯತಿಚಕಲನಂನಂದಿಪರಮಮುನಿಪದಮಪರಾ ॥
ಜಿತಪಾದಂಗೋವರ್ದ್ಧನ ।
ಯತಿಕ್ರಮಂಭದ್ರಬಾಹುಚರಣಂಶರಣಂ ॥ 8

ದಶಪೂರ್ವ್ವಧರರುಮೇಕಾ ।
ದಶಾಂಗಧಾರಿಗಳುಮೆನಿಪಮುನಿಪದನಖದೀ ॥
ಪ್ತಿಶರಚ್ಚಂದ್ರಿಕೆದರ್ಶನ ।
ವಿಶುದ್ಧಿಯಂಮಾಡುಗಘಾತಮೋವಿಘಟನಮಂ ॥ 9

ಭೂತಬಲಿಪುಷ್ಪದಂತ ।
ಖ್ಯಾತರಜಿನಸೇನವೀರಸೇನಮುನೀಂದ್ರ ॥
ಖ್ಯಾತರಸಮಂತಭದ್ರ ।
ಖ್ಯಾತರಪದಪಾಂಸುಕಿಡಿಸುಗಘಪಾಂಸುಗಳಂ ॥ 10

ಕವಿಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳಗುಣ ।
ಸ್ತವನಂಗಳ್ಪೂಜ್ಯಪಾದಯತಿಪತಿಯಾಗುಣ ॥
ಸ್ತವನಂಗಳೊರ್ಮ್ಮೆನಾಲಗೆ ।
ಗೆವಂದಮಾನವನವಾಗ್ಮಲಂನಿಂದಪುದೇ ॥ 11

ಚತುರಂಗುಳಚಾರಣಿಯು ।
ದ್ಧಿತವುಗೆಸಮನಿಸಿದುದೆನಿಪತಪದುನ್ನತಿಯಿಂ ॥
ಶ್ರುತದಿಂಭೂಮಂಡಲವಿ ।
ಶ್ರುತರೆನಿಸಿದರಲ್ತೆಕೊಂಡಕುಂದಾಚಾರ್ಯರ್ ॥ 12

ಅಕಳಂಕಚಂದ್ರವಾಕ್ಚಂ ।
ದ್ರಿಕೆಯಿಂಧವಳಿಸೆದಿಗಂಬರಂಶ್ರೀಭವ್ಯ ॥
ಪ್ರಕರಚಕೋರಂನಲಿದುದು ।
ಮುಕುಳಿತವಾಯ್ತನ್ಯವಾದಿವದನಾಂಭೋಜಂ ॥ 13

ಉ ॥ ಚಾರುಚರಿತ್ರತೀರ್ಥಜಲದಿಂದಘಕರ್ದಮಮಂಕಳಲ್ಚಿಸಂ ।
ಸಾರಸಮುದ್ರಮಂತೃಣಪಯಃಕಣದಿಂದಿಳಿಕೆಯ್ದುದಿವ್ಯಭಾ ॥
ಷಾರಸಪೂರ್ಣ್ಣಮಂಶ್ರುತಪಯೋಧಿಯನೀಸಿದವರ್ಧಮಾನಭ ।
ಟ್ಟಾರಕರಂವಚಸ್ಸ್ವರಭಿಚಂದನಚರ್ಚೆಗಳಿಂದಮರ್ಚಿಪೆಂ ॥ 14

ಕಂ ॥ ವಿಮಲಶ್ರುತಂಬಹುಕ್ರೈವ ।
ಲ್ಯವೆಂಬಸಂಕಲ್ಪವನಿತೆನೇರ್ಗ್ಗಿರಿಯಂ ವಿ ॥
ಶ್ವಮನಱಿವಮಹಿಮೆಯಿಂವ ।
ರ್ಧಮಾನಜಿನಪತಿಗೆವರ್ಧಮಾನಮುನೀಂದ್ರಂ ॥ 15

ಮ ॥ ಪುರಿದಂತಾದುವುಪ್ಪೂವಿನಂಬುವಿನಿವಿಲ್ನಿಸ್ಸ್ವರವಾದತ್ತುಸೀ ।
ಕರಿವ್ರೋದತ್ತುಮೃಣಾಳತಂತುರಚಿತಜ್ಯಾಲೇಖವಿಮಾನಧ್ವಜಂ ॥
ಕೊರಗಿತ್ತಗ್ಗದಕಂತುಸೀದಗೆಱಿಯಂತಾದಂತಪೋರಾಜ್ಯತ ।
ತ್ಪರಯೋಗೀಶ್ವರಬಾಲಚಂದ್ರಮುನಿನಾಥಜ್ಞಾನನೇತ್ರಾಗ್ನಿಯಿಂ ॥ 16

ಮ।ಸ್ರ॥ ಅರವಿಂದಸ್ಮೇರವಾಸ್ಯಂತಿಳಿಪೆಹೃದಯಸಂಶುದ್ಧಿಯಂಮಾನಸಂಪಾಂ ।
ತರಸಾಧೀನಂಸಮಾಧಾನಮನಱಿಪೆತಪಸ್ತಪ್ತಮುತ್ತಪ್ತಕಾರ್ತ್ತ ॥
ಸ್ವರಶೋಭಾಶೀಲೆಯಂಪಾಲಿಸೆತನುನಯನಂಕಾಳ್ಪ್ವರಂಮಾಡೆಕಾರು ।
ಣ್ಯರಸಸ್ರೋತಂಗಳಿಂಲೋಕಮನೆಜಿಗಿಪಿದಂಬಾಲಚಂದ್ರವ್ರತೀಂದ್ರಂ ॥ 17

ಕಂ ॥ ಪ್ರಚುರಕಲಾನ್ವಿತರಕುಟಿಲ ।
ರಚಂಚಲಶ್ರ್ಯರ್ಧಪಕ್ಷವೃತ್ತದೋರ್ಷಾ ॥
ಪಚಯಪ್ರಕಾಶರೆಸೆಬಾ ।
ಲಚಂದ್ರಮುನಿವರಪ್ರಭಾವವೇನಚ್ಚರಿಯೋ ॥ 18

ಕಂ ॥ ಮೂವತ್ತಾಱುಂಗುಣದಿಂ ।
ಭಾವಜನಂಕಟ್ಟಿ ಪೆಟ್ಟವೇಳದವೃಷದಿಂ ॥
ಭಾವಿಪೊಡೆಮೇಘಚಂದ್ರ ।
ತ್ರೈವಿದ್ಯರದೆಂತುಶಾಂತರಸಮಂತಳೆದರ್ ॥ 19

ಮ ॥ ಮುನಿನಾಥಂದಶಧರ್ಮಧಾರಿದೃಢಷಟ್ತ್ರಿಂಶದ್ಗುಣಂಗಿವ್ಯಬಾ ।
ಣನಿಧಾನಂನಿನಗಿಕ್ಷುಚಾಪಮಳಿನೀಜ್ಯಾಸೂತ್ರಮೋರೊಂದೆಪೂ ॥
ವಿನಬಾಣಂಗಳುಮಯ್ದೆ ಹೀನನಧಿಕಂಗಾಕ್ಷೇಪಮೇಂಮಾಳ್ಪುದಾ ।
ವನಯುಂದರ್ಪಕಮೇಘಚಂದ್ರಮುನಿಯೊಳ್ಮಾರ್ಣಿಂನದೋರ್ದರ್ಪಮಂ ॥ 20

ಕಂ ॥ ಅಭಿನವಗಣಧರರೆನೆದಿ ।
ವ್ಯಭಾಷೆಯಂತಾಳ್ದಿ ಕುಮತಮಂತೂಳ್ದಿದರಂ ॥
ಶುಭಕೀರ್ತಿದೇವರಂಸಕ ।
ಲಭುವನಜನಪೂಜ್ಯಪಾದರೆಂನದರೊಳರೇ ॥ 21

ಚ ॥ ಮದನನದರ್ಪಮಂಕಿಡಿಸಿಮಾಣದೆತಮ್ಮತಪಃಪ್ರಭಾವದಿಂ ।
ಮದಯುತರಪ್ಪವಾದಿಗಳದರ್ಪಮನೋವದಿದಿಚ್ಚಿರ್ತತ್ಸಭಾ ॥
ಸದರಭಿವರ್ಣ್ನಿಸಂತುತಪದಿಂಶ್ರುತಃ ನುವನಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗಾ ।
ಸ್ಪದರೆನಿಸಿದ್ದರೆಂಬೆಸಱಿಯಿಂಪೊಗಳಲ್ಶುಭಕೀರ್ತಿದೇವರಂ ॥ 22

ಉ ॥ ಕೋಡಿಡೆವಾಸುಪೂಜ್ಯಮುನಿಯೊಳ್ಮರುಳಾವಪೆಚಿತ್ತಜನ್ಮನೀಂ ।
ನೋಡಿನಿಜಾಪ್ತವರ್ಗದಳವಂಮಳಯಾನಿಳನಸ್ಥಿರಂವಣ ॥
ಕ್ರೀಡೆಗೆನಿಲ್ವನೇಪರಭೃತಂನಿನಗಪ್ಪನೆಯುದ್ಧದೊಳ್ಬಿಗು ।
ತ್ತೋರ್ಡದೆಮಾಣ್ಬನೇಮೃಗಧರಂಮಧುಪಂಪ್ರಥನಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯನೇ ॥ 23

ಶಾ ॥ ಆನ್ರೊಂದಾದಿಕಥಾತ್ರಯಪ್ರವಣದೊಳ್ವಿದ್ವಜ್ಜನಂಮೆಚ್ಚೆವಿ ।
ದ್ಯಾವಷ್ಟಂಭಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದು ಪರವಾದಿಕ್ಷೋಣಿಭೃತ್ಪಕ್ಷಮಂ ॥
ದೇವೇಂದ್ರಂಕಡಿವಂದದಿಂದೆಕಡಿದುಂಸ್ಯಾದ್ವಾದದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರದಿಂ ।
ತ್ರೈವಿದ್ಯಶ್ರುತಕೀರ್ತಿದಿವ್ಯಮುನಿಪಂವಿಖ್ಯಾತಿಯಂತಾಳ್ದಿದಂ ॥ 24

ಕಂ ॥ ಶ್ರುತಕೀರ್ತಿತ್ರೈವಿದ್ಯ ।
ವ್ರತಿರಾಘವಪಾಂಡವೀಯಮುಂವಿಬುಧಚಮ ॥
ತ್ಕೃತಿಯೆನಿಸಿಗತಪ್ರತ್ಯಾ ।
ಗತದಿಂಪೇಳ್ದಮಲಕೀರ್ತಿಯಂಪ್ರಕಟಿಸಿದಂ ॥ 25

ಗಣಧರರಂಶ್ರುತದೊಳ್ಚಾ |
ರಣಋಷಿಯರನಮಲಚರಿತದೊಳ್ಯೋಗಿಜನಾ ||
ಗ್ರಣಿಗೆಣೆಯೆನ್ನದೆಮಿಕ್ಕರ |
ನೆಣೆಯೆಂಬುದೆವೀರಣಂದಿಸಿದ್ಧಾಂತಿಕರೊಳ್ || 26

ಹರಿಹರಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭರ |
ನುರುವಣೆಯಿಂಗೆಲ್ದ ಕಾಮನಂದೀಪ್ತತಪೋ ||
ಭರದಿಂದುರುಪಿದರೆನೆಬಿ |
ತ್ತರಿಸದರಾರ್ವೀರಣಂದಿಸಿದ್ಧಾಂತಿಕರಂ || 27

ಮ| ಸ್ರ|| ಉಪದೇಶಂಗೆಯ್ದುಕಾವ್ಯಷ್ಟಭದಿನಖಿಲಧರ್ಮಂಗಳಂಲೋಕಮಂಧ |
ರ್ಮಪಥಪ್ರಸ್ಥಾನದೊಳ್ಯೋಜಿಸಿಪರಮಪುರಾಣಂಗಳಂಪೇಳ್ದ ಕಲ್ಪಾಂ ||
ತಪವಿತ್ರಖ್ಯಾತಿಯಂತಾಳ್ದಿದಪರಮಕವಿಜ್ಯೇಷ್ಠರಾದ್ಯರ್ತ್ತದೀಯಾಂ |
ಘ್ರಿಪಯೋಜಂಗಳ್ಮದೀಯಾಶಯಮಣಿಭವನಕ್ಕಕ್ಕೆ ಪುಷ್ಪೋಪಹಾರಂ || 28

ಚ || ವೃಮಪದಬಂಧಮಂಬಗೆಯುಭಾವದಮೆಯ್ಸಿರಿಯುಂರಸಪ್ರವಾ |
ಹದನೆಲೆವೆರ್ಚ್ಚನಿಂಬಗೆದುಭಾವಿಸಿಭಾವಿಸಿಮೆಚ್ಚಿಮೆಚ್ಚಿಪೊ ||
ಣ್ಮಿದಪುಳಕಂಗಳಿಂನಯನದೊಳ್ಕರೆಗಣ್ಮಿದಹರ್ಷಬಾಷ್ಪವ |
ರ್ಷದಿ ನನುರಾಗಮಂಪಡೆವಸಜ್ಜನಸಂಸ್ತವಮೊಂದೆಸಾಲದೇ || 29

ಕಂ || ವಾರಾಸಿಯುಮಣಿಗಣಮಂ |
ಕ್ರೂರಕುಳೀರಕ್ಕೆಸುಗಿದುಸಾಂಯಾತ್ರಿಕನೇಂ ||
ತಾರನೆಕೃತಿವೇಳ್ಬಗೆ |
ದೂರನೆಸತ್ಕವಿನಿಸರ್ಗ್ಗದುರ್ಜ್ಜನಭಯದಿಂ || 30

ಚ || ವಿಕಸಿತಚಂಪಕಕ್ಕೆಳಸಿಬಂದುಣಲೊಲ್ಲದಚಂಚರೀಕನಾ |
ಸಿಕಮನಶೇಷಮಂಪೆಳಗೆತಿಗ್ಮಕರಂದೆಸೆಗಾಣದಿರ್ಪ್ಪಕೌ ||
ಶಿಕನಮನಂಗಳಂಸುಕವಿಕಾವ್ಯಮನಾಲಿಸಿಕಾಯ್ವದುರ್ಜ್ಜನ |
ಪ್ರಕರದಕರ್ಣ್ಣಕೋಟರಮನೇಕೆಯೊಮಾಡಿದನಬ್ಜವಿಷ್ಟರಂ || 31

ಕಂ || ಪಡೆದಂರಜೋಧಿಕಂವಿಧಿ |
ಪೆಡೆಮಣಿಯುಂಫಣಿಯುನಮೃತರಸಮುಂವಿಷಮುಂ ||
ಕಡಲಂಸುೞಿಯುಂಮುಳಿಯುಂ |
ಸಿಡಿಲಂಪಡೆದಂತೆಸುಜನರಂದುರ್ಜ್ಜನರಂ || 32

ಮ॥ ರಸಮಂಭಾವಮನರ್ತ್ಥಮಂರಚನೆಯಂಕಾವ್ಯಜ್ಞರಾರೈದುಭಾ ।
ವಿಸೆನಾರೀಪದನಾಯಕಾಭ್ಯುದಯಪರ್ಯ್ಯಂತಂಬರಂಕೂಡೆಸೋ ॥
ದಿಸಿನೋಡೀರಘುವಂಶರಾಮಕಥೆಯಂಪತ್ತೆಂಟುಪದ್ಯಂಗಳಂ ।
ಪೊಸೆವೆಂಯುಷ್ಮದಿನಾದ್ಯರದ್ಯತನರಾರೇನೆಂದೊಡಂಪೇಳರೇ ॥ 33

ಶಾ ॥ ರಾಗದ್ವೇಷನಿಬಂಧಮಪ್ಪಕೃತಿಯಂನಿರ್ಬ್ಬಂಧದಿಂಬಂಧಮಿಂ ।
ಬಾಗರ್ತ್ಥಂಪೊಸತಾಗೆಪೇಳ್ದಖಿಲಮಂರಾಗಾವಿಳಂಮಾಳ್ಪವಿ ॥
ದ್ಯಾಗರ್ವ್ವಗ್ರಹಪೀಡಿತರ್ಸ್ವಪರಬಾಧಾಹೇತುವೆಂದುಸ್ತರೋ ।
ದ್ಯೋಗಕ್ಕೇಶಿತರಾಗಿಬಿತ್ತಿಬೆಳೆವಂತಕ್ಕುಂವಿಷೋದ್ಯಾನಮಂ ॥ 34

ಚ ॥ ಪೊಗಳ್ದಮಹಾತ್ಮರುಜ್ವಳಮೆನಿಪ್ಪಗುಣಂಗಳನುಜ್ವಳಪ್ರಸಿ ।
ದ್ಧಿಗೆಪೊಲನಾಗದುಜ್ವಳಿಸಿದಪ್ರತಿಮಪ್ರತಿಭಾಪ್ರಭಾವಮಂ ॥
ಪೊಗಳ್ದದುರಾತ್ಮರಂಮೊಗದೊಳಿರ್ದ್ದಗುಳಂಪೊಱಗಿಕ್ಕಲಾದನಾ ।
ಲಗೆಯುಮನೆತ್ತುನಾಲಗೆಯೊಳೋದಿದವಂಕೃತಿಯೇಕೃತಾರ್ತ್ಥನೇ ॥ 35

ಉ ॥ ಛೇದಿಸೆಭಾನುಭಾಸುತಮಮಂತಱಿಸಂದುಪದಾರ್ತ್ಥಮಂಪರಿ ।
ಚ್ಛೇದಿಸಿಕಾಣ್ಬಪ್ರೊಜ್ಞನವಿಲೋಚನಮಪ್ರತಿಮಪ್ರಭಾವರ ॥
ಪ್ಪಾದಿಕವೀಶ್ವರರ್ನ್ನಡೆದಪದ್ಧತಿಯಿಂತನಗರ್ತ್ಥಶುದ್ಧಿವೆ ।
ತ್ತಾದೊರೆಯಂಗಮೇಂನಡೆವುದಚ್ಚರಿಯೇಕವಿರಾಜವೀಥಿಯೊಳ್ ॥ 36

ನಾಯಕನನ್ಯನಾಗೆಕೃತಿವಿಶ್ರುತಮಾಗದುದಾತ್ತರಾಘವಂ ।
ನಾಯಕನಾಗೆವಿಶ್ರುತಮೆನಿಪ್ಪುದುವಿಸ್ಮಯಕಾರಿಯಲ್ತುಕಾ ॥
ಳಾಯಸದಿಂವಿನಿರ್ಮ್ಮಿಸಿದಕಂಠಿಕೆಕಾಂಚನಮಾಲೆಯಂತುಪಾ ।
ದೇಯಮೆನಿಕ್ಕುಮೇವಿಷಯಮೊಪ್ಪದೊಡಾವುದುಮೊಪ್ಪಲಾರ್ಕ್ಕಮೇ ॥ 37

ಮ ॥ ವಿಗತಾಷ್ಟಾದಶದೋಷರಪ್ಪಜಿನರುಂಜ್ಞಾನರ್ದ್ಧಿಸಂಪನ್ನರ ।
ಪ್ಪಗಣಾಧೀಶ್ವರರುಂಕ್ರಮಂಗೆಡದೆಮುನ್ನಂಪೇಳ್ದದಂಶ್ರಾವ್ಯಕಾ ॥
ವ್ಯಗುಣಖ್ಯಾತಿನಿಮಿತ್ತಮಲ್ಲದೆಶುಭಧ್ಯಾನಾರ್ತ್ಥಿಯಿಂಪೇಳಲಾಂ ।
ಬಗೆದಂದೇಂರಘುವಂಶರಾಮಕಥೆವೇಳ್ಪಂತನ್ಯಸಾಮಾನ್ಯಮೋ ॥ 38

ರವಿಮಾಱಿಟ್ಟಳಿದಂವಿಯತ್ತಳಮನಾಶಾಸೀಮೆಯಂದಾಂಟುವಂ ।
ನೆವರಂತಂಸಾಗರಂಗಳಿಂದೆನೆವೆಱಂಗೇಮೊಗ್ಗೆಮುನ್ನಂಗಣ ॥
ಪ್ರವರಗ್ಗೌತಮರಾದಿಯಾಗೆಮುನಿಮುಖ್ಯರ್ಪ್ಪೇಳ್ದರೆಂದಂದುಮಾ ।
ನವರೆಂಮುಂದಿನರಾರ್ಪ್ಪರೇರಚಿಯಿಸಲ್ರಾಮಾನ್ವಯಖ್ಯಾತಿಯಂ ॥ 39

ಕಂ ॥ ವಿಪುಲಾಚಳದೊಳ್ವೀರಜಿ ।
ನಪಾರ್ಶ್ವದೊಳ್ಗೌತಮಂಗಣಾಗ್ರಣಿಮಗಧಾ ॥
ಧಿಪನಱಿಯೆನೆಱೆಯೆಪೇೞ್ದದ ।
ನಪೂರ್ವಮೆನೆರಾಮಕಥೆಯನಘವರ್ಣ್ಣಿಸುವೆಂ ॥ 40

ಜಗಮುಮಂಯುಗಮುಮಂಮುನ್ನಾ ।
ದಿಗಳಂಕಾಲಸ್ವರೂಪಮುಮಂಜಿನರಿಂಚ ॥
ಕ್ರಿಗಳಂಹಲಧರಕೃಷ್ಣ ।
ದಿಗಳಂ ಶ್ರೀರಾಮಚರಿತದೊಳ್ವರ್ಣ್ಣಿಸುವೆಂ ॥ 41

ವ ॥ ಅದೆಂತೆನೆ ॥

ಮ॥ಸ್ರ॥ ಕಡೆಪೋಱತ್ತಿಲ್ಲೆನಿಪ್ಪಾಗಸದನಡುವೆವಾಯುತ್ರಯಂಸುತ್ತೆಪೇೞಾ ।
ಪ್ಪಡೆವಂನರ್ತ್ತಂನನೆಂಬಗ್ಗಳಿಕೆವಡೆದಧಸ್ತಿರ್ಯ್ಯಗೂರ್ದ್ಧ್ವತ್ರಿಭೇದಂ ॥
ಬಡೆದಾಜಿಂದ್ರವ್ಯದಿಂ ಮೆಯ್ವಡೆದಖಿಲಜಗಂರಜ್ಜುವೀರೇೞತುದ್ದಂ ।
ಬಡೆದತ್ತಾಪ್ತಂಜಿನಂಕೇವಳವಿಪುಲತುಲಾಕೋಟಿಯಿಂತೂಗೆತಂನಂ ॥ 42

ಕಂ ॥ ಅನತಿಶಯಮಾದುದಾತ್ರಿಭು ।
ವನಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆಮಧ್ಯಮೆನಿಪಮಧ್ಯಮಲೋಕಂ ॥
ಜನಹೃದಯಹಾರಿಗಂಭೀ ।
ರನಾಭಿಮಂಡಳಮಿದೆನಿಸಿ ಜಂಬೂದ್ವೀಪಂ ॥ 43

ವ ॥ ಜಂಬೂದ್ವೀಪದನಟ್ಟನಡುವೆ ॥

ಕಂ ॥ ಮುಟ್ಟಿದುದುಮೊದಲದಿವಮಂ ।
ಮೆಟ್ಟಿದುದೆರಡನೆಯವಜ್ರಿಯಂಮೇಖಲೆಯಿಂ ॥
ನಿಟ್ಟಿಗೆಪೊಲನಾದುದುಪೊಂ ।
ಬೆಟ್ಟಂಜಿನಜನ್ಮಸವನಮಣಿಮಯಪೀಠಂ ॥ 44

ಅಕ್ಷೋಣೀಧರವಲ್ಲಭ ।
ದಕ್ಷಿಣದಿಗ್ಮುಖದೊಳೆಸೆದುಶಶಿಖಂಡದವೋಲ್ ॥
ಲೀಕ್ಷಣಸುಖಮಯಮಿರ್ಪ್ಪುದು ।
ದಕ್ಷಿಣಭರತತ್ರಿಖಂಡದಾರ್ಯ್ಯಖಂಡಂ ॥ 45

ವ ॥ ಅಲ್ಲಿವರ್ತ್ತಿಸುವುತ್ಸರ್ಪ್ಪಣಾವಸರ್ಪ್ಪಣಿಯುಗಸ್ವರೂಪನಿರೂಪಣವಿವಕ್ಷೆಯಿಂ ಪು
ಖ್ಯವ್ಯವಹಾರನಯದೊಳುಭಯಾತ್ಮಕಮೆನಿಪ್ಪಕಾಲಸ್ವರೂಪಮೆಂತೆನೆ ॥

ಕಂ ॥ ಜೀವಾಜೀವದ್ರವ್ಯಪ ।
ರಾವರ್ತನಹೇತುವರ್ತನಾಲಕ್ಷಣಸ ॥
ದ್ಭಾವಂನಿತ್ಯಮಮೂರ್ತಂ ।
ಕೇವಲಗಮ್ಯಂಸದಾನುಮೇಯಂಕಾಲಂ ॥ 46

ಧಾರಾಹತಿಯಿಂಖಂಡಿಸ ।
ಲಾರಂಜಿನನಾಥನುಳಿಯಲುಳಿದರನೇಕಾ ॥
ಕಾರಂಲೋಕಾಕಾರದೊ ।
ಳೋರಗಲಮೆನಿಪ್ಪಕಾಲಚಕ್ರಮಮೋಘಂ ॥ 47

ವ್ಯವಹಾರಕಾಲಭೇದಮ ।
ನವರಿವರೆತ್ತಱಿವರಾಪ್ತರಲ್ಲರ್ಜ್ಜನಪ್ರಂ ॥
ಗವರಲ್ಲವಣುವನಣುದಾಂ ।
ಟುವಪ್ರೋತ್ತಂಸಮಯಮೆಂದುಪೇಳ್ವನಾವಂ ॥ 48

ಸಮಯಸಮೂಹಮಸಂಖ್ಯಾ ।
ತಮಾದೊಡಾವಳಿಯೆನಿಕ್ಕುಮಾವಳಿಸಂಖ್ಯಾ ॥
ತಮೆನಿಪ್ಪುದಾದೊಡುಚ್ಛ್ವಾ ।
ಸಮೆನಿಕ್ಕುಂಸ್ತೋಕಮಕ್ಕುಮೇಳುಚ್ಛ್ವಾಸಂ ॥ 49

ಸ್ತೋಕಂಸೆರೆದೇಳಾಗೆಲ ।
ವಾಕಾಲಂಮೂವತೆಂಟುವರೆಯೆನಿಪಲವಾ ॥
ನೀಕಂನಾಳಿಕೆತನ್ನಾ ।
ಳಿಕಾಯುಗಂಪ್ರಮುಹೂರ್ತಮೆನೆವರ್ತಿಸುಗುಂ ॥ 50

ಸಮಯಂಗುಂದೆಮುಹೂರ್ತದೊ ।
ಳಮೋಘಮಂತರ್ಮುಹೂರ್ತಮಕ್ಕುಂಮೂವ ॥
ತ್ತುಮುಹೂರ್ತಮಾಗೆದಿವಸಂ ।
ಕ್ರಮದಿಂಪದಿನಯ್ದುದಿವಸಮಾದೊಡೆಪಕ್ಷಂ ॥ 51

ಮಾಸಂಪಕ್ಷದ್ವಿತಯಂ ।
ಮಾಸದ್ವಯಮೊಂದೆಋತುಋತುತ್ರಯಮಯನ ॥
ನ್ಯಾಸಮಯನದ್ವಯಂಜಿನ ।
ಶಾಸನದೊಳ್ವರ್ಷಮಯ್ದುವರ್ಷದೊಳಿಯುಗಂ ॥ 52

ಎರಡುಯುಗಂದಶವರ್ಷಂ ।
ತರತರದಿಂದಿಂತುದಶಗುಣಂಪೆರ್ಚ್ಚುತ್ತುಂ ॥
ಬರೆಪೆರ್ಚ್ಚುವಕಾಲಕಲಾ ।
ಪರಿಸಂಖ್ಯೆಯನಾವನಱಿವನಾತನೆದೇವಂ ॥ 53

ತವೆಸಾರವೃನಿಂನೆಗಳುಂ ।
ಸವೆಯವೃನಾಳಿಗಳುಮದಱಿಸೆಲೆನೆಱೆಯಮುಲೆ ॥
ಕ್ಕವಿಡಲ್ಶಬ್ದಂನೆಱೆಯವೃ ।
ಪವಣಿಸಲೇಂಕಂಡರಾರೊಕಾಲದಕಡೆಯಂ ॥ 54

ಅವಸರ್ಪ್ಪಣದೊಳ್ಕಾಲ ।
ವ್ಯವಸ್ಥೆಷಡ್ವಿಧಮೆನಿಕ್ಕುಮುತ್ಸರ್ಪ್ಪಣದಂ ॥
ತೆವೊಲಲ್ಲಿಮೊದಲಕಾಲಂ ।
ಪ್ರವರ್ತ್ತಿಕುಂಸುಷಮಸುಷಮಮೆಂಬೀಪೆಸರಿಂ ॥ 55

ಎರಡನೆಯಸುಷಮಕಾಲದ ।
ಪೊರೆಯೊಳ್ಮೂಱನೆಯಸುಷಮದುಷ್ಷಮಕಾಲಂ ॥
ಚರಿಯಿಸುಗುಂನಾಲ್ಕನೆಯದು ।
ಪರಿವಿಡಿಯಿಂದಪ್ಪುದಲ್ತೆದುಷ್ಷಮಸುಷಮಂ ॥ 56

ಅನುಸಂಧಾನಂಗಿಡದ ।
ಯ್ಪನೆಯದುದುಷ್ಷಮಮೆನಿಪ್ಪಕಾಲಂಬಳಿಕಾ ॥
ಱನೆಯದಱಿದುಷ್ಷಮಂವ ।
ರ್ತ್ತನಮಿಂತೀತೆಱನೆರಹವೃಘಟಿಕಾನ್ಯಾಯಂ ॥ 57

ತನುಭೋಗಾಯುಷ್ಯಂಗಳ್ ।
ಮನುಷ್ಯರೊಳ್ಪೆರ್ಚ್ಚುವಡೆಗುಮುತ್ಸರ್ಪ್ಪಣದೊಳ್ ॥
ತನುಭೋಗಾಯುಷ್ಯಂಗಳ್ ।
ಮನುಷ್ಯರೊಳ್ಕುಂದುವಡೆಗುಮವಸರ್ಪ್ಪಣದೊಳ್ ॥ 53

ಎರಡುಯುಗವೊಂದೆಕಲ್ಪಂ ।
ನಿರಂತರಂಶುಕ್ಲಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷಂಗಳವೋಲ್ ॥
ಪರಿವರ್ತ್ತಿಸುಗುಂತತ್ಕ ।
ಲ್ಪರಾಸಿಗಾರಯ್ವೊಡಿಲ್ಲಮೊದಲುಂತುದಿಯುಂ ॥ 59

ವ ॥ ಅಂತನಂತಾನಂತಕಲ್ಪಪರಿವರ್ತ್ತನಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದು ಆರ್ಯ್ಯಖಂಡದವಸರ್ಪ್ಪಿಣಿ
ದವೊದಲಕಾಲದೊಳ್ ॥

ಮ।ಸ್ರ॥ ಸುರಭೂಜಂಜ್ಯೋತಿರಂಗಂಬೆಳಗೆತಮದಮಾತಿಲ್ಲಚಂದ್ರಾರ್ಕ್ಕರುಂಮೆ ।
ಯ್ಗರೆದಿರ್ಪ್ಪರ್ತ್ತೋರ್ಱಿವಾಱುಂಋತುಪಗಲಿರುಳೆಂಬೀವಿಭೇದಂಗಳಿಲ್ಲಾ ॥
ಳರಸೆಂಬೀಪಂಬಲಿಲ್ಲಾಜ್ಜರ್ವರೆಮನುಜರೆಲ್ಲಂಜರಾತಂಕವಿಲ್ಲಾ ।
ತುರಮಿಲ್ಲಾಶ್ಚರ್ಯ್ಯಭೂತಂಸುಷಮಸುಷಮಕಾಲಸ್ವಭಾವಪ್ರಭಾವಂ ॥ 60

ಕಂ ॥ ದಂಪತಿಗಳ್ಪುಟ್ಟುವರಾ ।
ಗರ್ಭ್ಭಂಪೊಲ್ಲಮೆಪುಟ್ಟದನತಿಶಯರೂಪಕಳಾ ॥
ಸಂಪನ್ನತೆನಿಸಿಸುರಗತಿ ।
ಯುಂಪಡೆವರ್ಕ್ಕಡೆಯೊಳುಚಿತಭೂಷಾವೇಷರ್ ॥ 61

ಅಪಮೃತ್ಯುವಿರಹಿತಮೂರ್ ।
ಱುಪಳಿತಮಾಯುಷ್ಯಮುದ್ದಮಱುಸಾಸಿರಬಿ ॥
ಲ್ಲಪಸಾರಿತಮಲಮೂತ್ರಾ ।
ವಿಪ್ರುಷಹಪೋಷವಪಘನದಂಪತಿಯಾ ॥ 62

ಮಾ ॥ ತ್ರಿದಿನಪವಿತುಕಾಲಕ್ಕೊರ್ಮ್ಮೆಸಂಸಾರಸೌಖ್ಯ ।
ಪ್ರದಮಿನಿದೆಪದಿವ್ಯಾಹಾರಮಂಭೋಜನಾಂಗಂ ॥
ಬದರಫಲಸಮಾನಾಕಾರಮಂಕೊಟ್ಟುದಂಕೊಂ ।
ಡಪಱಿಬಲದೆವಾಸಂಬೆತ್ತುಯುಗ್ಮಂಗಳಿರ್ಕ್ಕುರ್ಗಂ ॥ 63

ಕಂ ॥ ಸಿರಿಯುಪೊಸಮೊಗದಮೆಯ್ಸಿರಿ ।
ಸಿರಿಯೆನಿಕುಂಪೂಗೊಳಂಗಳಾನೆಲನನಿತುಂ ॥
ಸುರಚಾಪದಬೆಳಸಿನಹರ ।
ವರಿಯೆನಿಕುಂಪಂಚರತ್ನರುಚಿವಲ್ಲರಿಯಿಂ ॥ 64

ಚತುರಂಗುಳಮೆನಿಸಿದತರು ।
ಣತೃಣಗ್ರಾಸದೊಳೆತಣಿದುತಿಳಿನೀರಂಪೀ ॥
ರ್ದ್ದತನುಕ್ರೀಡಾರತಮೃಗ ।
ತತಿಗಳ್ದಂಪತಿಗಳಲ್ಲಿನಲಿಯುತ್ತಿರ್ಕ್ಕುಂ ॥ 65

ಮ ॥ ಕುಸುಮಸ್ರಗ್ವಸನಾನ್ನಪಾನವಿವಿಧಾತೋದ್ಯಪ್ರಕಾಶಪ್ರದೀ ।
ಪಸುಧಾಸದ್ಮವಿಚಿತ್ರಭಾಜನವಿಭೂಷಾನೀಕಮಂಕೊಟ್ಟುಸಂ ॥

ತಸಮಂಮಾಡೆದಶಾಂಗಕಲ್ಪತರುಗಳ್ಸ್ವರ್ಗ್ಗಕ್ಕೆ ಸಂಸಾರಸು ।
ಧಸುಖಕ್ಕಗ್ಗಳಮೆನ್ನದಾಪ್ರಥಮಕಾಲತ್ರೇಯನೇವಣ್ಣಿಸಿಂ ॥ 66

ವ ॥ ಅಂತಾಕಾಲಮುತ್ತಮಭೋಗಭೂಮಿಸ್ಥಿತಿನಾಲ್ಕುಕೋಟಿಕೋಟಿಸಾಗರೋಪಮನ ನುಕ್ರಮದಿಂಕುಂದುತ್ತುಂಬಂದನಂತರಂಸುಷಮಮೆಂಬರಡನೆಯಕಾಲದಮಧ್ಯಮ ಭೋಗಭೂಮಿಸ್ಥಿತಿಯೊಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ತನುನಾಲ್ಸಾಸಿರಬಿಲ್ಲಿಡಿ ।
ದೆನಿಕ್ಕುಮಾಯುಷ್ಯಮೆರಡುಪಳಿತೋಪಮಮಂ ॥
ದಿನಮನುಜಅಕ್ಷಫಲವೆನಿ ।
ತೆನಿತುರಸಾಯನಮನೆರಡುದಿವಸಕ್ಕುಣ್ಬರ್ ॥ 67

ವ ॥ ಮತ್ತಮಾಕಾಲಂಮೂಱುಕೋಟಿಕೋಟಿಸಾಗರೋಪಮಂಕಳೆದಿಂಬಳಿಯಂಸುಷ ಮದುಷ್ಷಮಮೆಂಬಮೂಱನೆಯಕನಿಷ್ಠಭೋಗಭೂಮಿಯಾದುದಂದಿನಮಿಥು ನಂಗಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಅಳವಿಯಲೆಕ್ಕಂತಂಮೊ ।
ಳ್ಪಳಿತೋಪಮಮಾಗೆದೇಹಮಿಚ್ಛಾಸಿರಬಿ ॥
ಲ್ಲಳೆಯೆಸುಧಾಸಾರಮನಾ ।
ಮಳಕಫಲಪ್ರತಿಮಮಂದಿನಾಂತರಮುಣ್ಬರ್ ॥ 68

ವ ॥ ಮತ್ತಮಾಜಘನ್ಯಭೋಗಭೂಮಿಪ್ರವರ್ತ್ತನಮೆರಡುಕೋಟಿಕೋಟಿಸಾಗರೋಪ ಮದಕಡೆಯಪಳಿತೋಪಮದೆಂಟನೆಯಭಾಗಮುಳಿಯೆಬಳಿಯಂಕುಳಧರಾವತಾರ ಮಕ್ಕುಮದೆಂತೆನೆ ॥

ಕಂ ॥ ಅಜ್ಞಾನತ್ರಯರಹಿತ ।
ತ್ರಿರ್ಜ್ಞಾನಧರರ್ವ್ವಿದೇಹದಿಂಬಂದಧಿಕ ॥
ಪ್ರಜ್ಞರ್ಪ್ಪುಟ್ಟುವರೀನೆಲ ।
ನಾಜ್ಞಾಮುದ್ರಿತಮೆನಲ್ಚತುರ್ದ್ದಶಮನುಗಳ್ ॥ 69

ವ ॥ ಅಲ್ಲಿಮೊದಲಕುಲಧರಂಪ್ರತಿಶ್ರುತಿಯೆಂಬಂ ॥

ಕಂ ॥ ಬಲವರ್ಪ್ಪಕಾಲಪುರುಷನ ।
ಕಲಧೌತವಿಶಾಲಕರ್ಣ್ಣಕುಂಡಲಯುಗಮಂ ॥
ಗೆಲೆಬಂದುಸೂರ್ಯ್ಯಶಶಿಮಂ ।
ಡಲಮಾಸುರಮಾಗೆಗಗನದೆರಡುಂಕೆಲದೊಳ್ ॥ 70

ವ || ಅವಂಕಾಣಲೊಡಮಂದಿನಯುಗಳ ಮುತ್ಪಾತಮುಗಳವೊಗೆದುವೆಂದುಭೀತರಪ್ಪುದುಂಜ್ಯೋತಿರಂಗತರುತೇಜೋಭಂಗದಿಂಕಾಣಲಾದುವಿವುಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯರವಿಮಾನಂಗಳೆಂದುಮೊಳವಿಲ್ಲಿಂದಿತ್ತವಿಂತೆತೋರ್ಕ್ಕುಮಿವರ್ಕ್ಕೆರ್ಪಚ್ಚದಿರಿ ವೆಂದವಱಮನದ ಸಂಕೆಯುಂಕಳೆದನಾತನಿಂಬಳಿಯಲೀರಡನೆಯಕುಳಧರಂಸನ್ಮತಿಯೆಂಬಂ ||

ಕಂ || ಕಿಸುಸಂಜೆಪೆರ್ಚ್ಚಿನುರ್ವ್ವಿಸೆ |
ನಿಸಿತಾರಾನಿಕರವೊಗೆಯೆಬಳ್ಕುತ್ತುಂಬೆ ||
ಕ್ಕಸಮುತ್ತರ್ಭ್ಭಯರಸದಿಂ |
ದೆಸೆಗೆಟ್ಟುಕರ್ಕ್ಕಂಡದೃಷ್ಟಪೂರ್ವ್ವಮನಾರ್ಯ್ಯರ್ || 71

ವ || ಅಂತುಭಯಸ್ಥರಾದಾರ್ಯ್ಯರಂಸೂರ್ಯ್ಯಕಿರಣಾಸ್ತಮಾನಸಮಯದೊಳ್ತಪ್ತತಪನೀಯಮೆನಿಪ್ಪನಿಷಧನಗದೆಸೆಗೆದಕೆಂಜೊಳಪಿನೊಳ್ಪಳಂಚಿರಂಜಿಸಿದ ಸಂಜೆಪರೆಯೆ ಕವಿದಕತ್ತಲೆಯೊಡನೆತಾರಾಗ್ರಹನಕ್ಷತ್ರಂ ತಲೆದೋಱುಗುಮಿಲ್ಲಿಂದಿತ್ತಲಹೋರಾತ್ರಿಭೇದಮಕ್ಕುಮೆಂದವಱಮನೋವಿಷಾದಮಂಕಳೆದ ನಾತನಿಂಬಳಿಯಂಮೂಱನೆಯಕುಳಧರಂಕ್ಷೇಮಂಕರನೆಂಬಂಸಿಂಹಶರಭಶಾರ್ದ್ದೂಳವ್ಯಾಳಮೃಗಮಿಥುನಂಗಳ್ ಕಾಲಸ್ವಭಾವದಿಂಋಜುಸ್ವಭಾವಮಂಪತ್ತುವಿಟ್ಟು ವಿಷಮಸ್ವಭಾವಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ವುದುಂ ||

ಕಂ || ವಿಪರೀತಮಾದಮೃಗಕುಲ |
ದುಪದ್ರವಂನಿಮಗೆದಂಡಪಾಶಾದಿಗಳಿಂ ||
ದಪಹರಿಸುಗುಮೆಂದಾರ್ಯ್ಯ |
ರ್ಗ್ಗುಪದೇಶಂಗೆಯ್ದುಕಳೆದನವಱದವಳಲಂ || 72

ವ || ಆತನಿಂಬಳಿಯಂನಾಲ್ಕನೆಯಕುಲಧರಂಕ್ಷೇಮಂಧರನೆಂಬನಂಧಕಾರಮುಪ್ಪುದುಂಪ್ರಜೆಗುಪದ್ರವಂಕ್ಷುದ್ರಮೃಗಯುಗಳಮೊಡರಿಸೆ ||

ಕಂ || ರವಿರಶ್ಮಿಗಳಿಂಪುಟ್ಟಿದ |
ರವಿಕಾಂತೋಪಳಕೃಶಾನುವಿಂಕೊರ್ಮ್ಮಿಗಮಂ ||
ದಿವಸದವಸಾನಸಮಯದೊ |
ಳವನಂಜಿಸಿಮೆಂದುಪಾಯಮಂಪ್ರಜೆಗಿತ್ತಂ || 73

ವ || ಆತನಿಂಬಳಿಯಮಯ್ದನೆಯಕುಲಧರಂಸೀಮಂಕರನೆಂಬಂಕಲ್ಪತರುಗಳಲ್ಪಫಲದಂಗಳಾಗೆಭೋಗಭೂಮಿಜತ್ತರ್ವಮತಮಗೆನೆಱೆಯವೆಂಬಸಂಕಲ್ಪದಿಂ ||

ಕಂ ॥ ಓರೋರ್ವ್ವರಸುರತರುಗಳ ।
ನೋರೋರ್ವ್ವರಿವೆಂಮವೆಂಬುದುಂಪೂರ್ವ್ವಸ್ಥೀ ॥
ಕಾರವ್ಯವಸ್ಥೆನಿಲೆಸಾ ।
ಧಾರಣಸೀಮಾವಿವಾದಮಂಬಾರಿಸಿದಂ ॥ 74

ವ ॥ ಆತನಿಂಬಳಿಯಮಾಱನೆಯಕುಲಧರಂಸೀಮಂಧರನೆಂಬಂ ॥

ಕಂ॥ ಕಲುಷಾಂಧರ್ಸ್ಸುರತರುಸಂ ।
ಕುಲವೆಂಮವೃತಮ್ಮವೆಂದುತಂಮೊಳಗಾರ್ಯ್ಯ ॥
ರ್ತ್ತಲಿಪ್ಪೊತ್ತೆಗುಟ್ಟಿಪ್ಪೊಯ್ದವ ।
ಬಲವಳಿಕೆಯೊಳಾದತೋಟಿಯಂತೊಲಗಿಸಿದಂ ॥ 75

ವ ॥ ಆತನಿಂಬಳಿಯಮೇೞನೆಯಕುಲಧರಂವಿಮಲವಾಹನನೆಂಬಂ ॥

ಕಂ ॥ ಅಡಿದೞ್ರ್ಗೆಧರಾವಲಯಮುಂ ।
ಕಡುವೆಟ್ಟೆತ್ತಾಗೆನಡೆಯಲಱಿಯದೆಮನುಜ ॥
ರ್ಸ್ನೆಡೆಯೆಹಯಾದಿಗಳಿಂದಂ ।
ನಡೆಯಿಸಿದಂಕಲಿಸಿವಾಹನಾರೋಹಣಮಂ ॥ 76

ವ ॥ ಆತನಿಂಬಳಿಯಮೆಂಟನೆಯಕುಲಧರಂಚಕ್ಷುಷ್ಮನೆಂಬನಂದಿನಮಿಥುನಂಗ
ಳ್ಸುತಮುಖವಿಲೋಕನದಿನತಿಕುತೂಹಲಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ವುದುಂ ॥

ಮ॥ ಸ್ರ॥ ಯುಗಳಂಗಳ್ಪುಟ್ಟಿಸೀಂತಾಗುಸಿಪಿತೃಯುಗಂಸತ್ತುಸಗ್ಗಂಗಳೊಳ್ಪು।
ಟ್ಟುಗುಮಿಲ್ಲಿಂಮುಂನಮಿತ್ತುಲ್ಕತಿಪಯದಿನದಿಂಮಕ್ಕಳಂನೋಡಿಸಾವೆ ॥
ಯ್ದುಗುಮಾಗಳ್ಕರ್ಮ್ಮಭೂಮಿಸ್ಥಿತಿಮೊಗಸಿದುದಿಂಬಾಲಕಾಲೋಕದಿಂದು ।
ಜ್ಬೆಗಮಿಲ್ಗೆಂದಿಂತುಕಾಲಸ್ಥಿತಿಯನವರ್ಗೆತಿವ್ಯಕ್ತಮಪ್ಪಂತುಸೇೞ್ದಂ ॥ 77

ವ ॥ ಆತನಿಂಬಳಿಯಮೊಂಬತ್ತನೆಯಕುಲಧರಂಯಶಸ್ವಿಯೆಂಬಂ ॥

ಕಂ ॥ ಅವರಿವರೆಂನದೆಮುನ್ನಾ ।
ರ್ಯ್ಯವೆಸರ್ಪೆಸರಾಗೆಬೇಱೆಬೇಱಿಂದಿನಮಾ ॥
ನವರ್ಗೆಪೆಸರಿಟ್ಟುನಾಮ ।
ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಂಪಡೆದುಮನುಗಳೊಳ್ಪೆಸರ್ವಡೆದಂ ॥ 73

ವ ॥ ಆತನಿಂಬಳಿಯಂಪತ್ತನೆಯಕುಲಧರನಭಿಚಂದ್ರನೆಂಬನಾಕಾಲದೊಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಉಡುಪತಿಯುಮನುಡುಗಣಮುಮ ।
ನೆಡೆಯುಡುಗದೆತೋಱಿತೋಱುಕಿಱುಗೂಸುಗಳಂ ॥
ನುಡಿಗಲಿಸಿದಂತೊದಳ್ನುಡಿ ।
ಪಡೆವಿನೆಗಂಪಿತೃಯುಗಕ್ಕೆ ಕರ್ಣ್ಣಾಮೃತಮಂ ॥ 79

ವ ॥ ಆತನಿಂಬೞಿಯಂಪನ್ನೊಂದನೆಯಕುಲಧರಂಚಂದ್ರಾಭನೆಂಬಂ ॥

ಮ:। ಸ್ರ॥ ಇನನಂಶೀತಾಂಶುವಂಮುಂಜಿನಮುಗಿಲತೊಡಪ್ಪಿರ್ಂಜನಂಕಾಣದಾಕಂ ।
ಪನಮಂಕ್ಕೈಕೊಳ್ವುದಂಪೇಳ್ವನೆಬೆಳಗಲೊಡಂತೋಱುಗುಂಕರ್ಮ್ಮಭೂವ ॥
ರ್ತ್ತನಮತ್ಯಾಸನ್ನಮೆಂದಾಸ್ಥಿತಿಯನಱಿಪಿಸಂತೈಸಿಸಂತಾಪವಿಚ್ಛೇ ।
ದನಮಂತಂದಂಯಶಶ್ಚಂದ್ರಿಕೆಗೆನೆಱಯದೆಂಬಂನಮಾಶಾಂತರಾಳಂ ॥ 80

ವ ॥ ಆತನಿಂಬೞಿಯಂಪನ್ನೆರಡನೆಯಕುಲಧರಂಮರುದೇವನೆಂಬಂ ॥

ಕಂ ॥ ಸರಿಸುರಿಯೆಮಿಂಚುಮಿಳ್ಸೆ ।
ಸುರಚಾಪಂನೆಗೆಯೆಬೆಗಡುಗೊಂಡವರಂಸಂ ॥
ವರಿಸಿಘನಾಗಮಸಮಯ ।
ಸ್ವರೂಪಮಂತಿಳಿಪಿಕಳೆದನವರುಮ್ಮಳಮಂ ॥ 81

ವ ॥ ಆತನಿಂಬೞಿಯಂಪದಿಮೂಱನೆಯಕುಲಧರಂಪ್ರಸೇನಜಿತ್ತೆಂಬನಕಾಲದೊಳ್ ದರಿ
ಯುಂಕುೞಿಯುಂಕುತ್ತರುಂಪೆಟ್ಟುಮುಂಘಟ್ಟುಮುಮುಪನದಿಯುಮುಪ ಸಮುದ್ರ
ಮುಂಪುಟ್ಟಿಸಲಿಲಸಂಘಾತದಿನಪಮೃತ್ಯುಪುಟ್ಟೆಮಾನಿಸರಸಹ್ಯಶೋಕಾನಲವಂದಹ್ಯ
ಮಾನಮಾನಸರಾಗೆ ॥

ಕಂ ॥ ತವೆತ್ತೈಲಂದೀಪಂನಂ ।
ದುಮಂತೆಗೞಿಯಿಸೆನಿಷೇಕಮೞಿವರ್ಮ್ಮನಂ ॥
ಪವನಪ್ರಹಾರದಿಂತೈ ।
ಲವುಳ್ಳೊಡಂನಂದುವಂತೆಪೊಂದುವರೀಗಳ್ ॥ 82

ಬಡಿಕೊಳ್ಕಾಯುಂಪಣ್ಣುಂ ।
ತೊಡಂಬೆಪಱಿದುದಿರ್ವಮಾಳ್ಕೆಯಿಂಕಿಱಿವಿರಿಯ ॥
ರ್ಮ್ಮಡಿವರನುಕ್ರಮದಿಂಸಾ ।
ವೊಡರಿಸದೊಡರಿಸುವುದಲ್ತೆಕದಳೀಘಾತಂ ॥ 83

ಉದಯಿಸಿನಡುವಗಲಪ್ಪುದು ।
ಮುದಿತೋದಿತನಾಗಿ ಸೂರ್ಯ್ಯನಸ್ತಮಿಸುವವೋ ॥
ಉದಯಿಸಿ ಜವ್ವನಮುಂತಳೆ ।
ದೊದವಿದಮುಪ್ಪಿನೊಳೆಕಳೆವರಲ್ಲಿಂಬಳಿಯಂ ॥ 84

ವ॥ ಎಂದುಕಾಲಸ್ವರೂಪನಿರೂಪಣಂಗೆಯ್ದುಪವಱಿಕೋಕಪ್ರತ್ಯನೀಕಮನಿಱುಪ್ಪಿ
ವನೀಪೇಳ್ದ ಕುಲಧರಸಂಕುಲಕ್ಕೆ ॥

ಕಂ॥ ಬಂದುಪಳಿತದದಶಾಂಶದೊ।
ಳೊಂದಂಶಂಮೊದಲಮನುಗೆಪದಿಮೂವರೊಳಂ ॥
ಪಿಂದಣವರ್ಗಳದಶಾಂಶದೊ ।
ಳೊಂದಂಶಂಮುಂದಣವರ್ಗೆ ಪರಮಾಯುಷ್ಯಂ ॥ 85

ಸಾಸಿರಮುಮೆಂಟುನೂಱು ಶ ।
ರಾಸನಮೋರ್ವ್ವಂಗೆ ಪಂಚಶತಹೀನಂಬಾ ॥
ಣಾಸನಮಿರ್ವ್ವರ್ಗ್ಗಳಿದ ।
ಗ್ಗೀಸರಿಕುಂಕ್ರಮದಿನುದ್ಧಮಿಪ್ಪತ್ತೈವಿಲ್ ॥ 86

ಮನುಚಂದ್ರಾಭಂಪಾಂಡುರ ।
ತನುತೆಯಶಸ್ವಿಪ್ರಸೇನಜಿಚ್ಚಕ್ಷುಷ್ಮ ॥
ನ್ವರ್ಗನಜದಳ ಚ್ಛವಿಗಳ್ಕಾಂ ।
ಚನರೋಚಿಷ್ಣುಗಳಿಮಿಕ್ಕ ಕುಲಧರರೆಲ್ಲಂ ॥ 87

ಮಂತಣಮೇನಾದಿಯುಮ।
ನ್ವಂತರದೊಳಶೀತಿಭಾಗೆಪಲ್ಯದೊಳಾಮ ॥
ನ್ವಂತರದಶಮಾಂಶಂಮ ।
ನ್ವಂತರಮಕ್ಕುಂ ಪ್ರಸೇನಜಿತ್ಪರ್ಯ್ಯಂತಂ ॥ 88

ಕ್ರಮದ್ಯೈವಱಿಂದಹಾದಂ ।
ಡಮುಯ್ವರುಂಮನುಗಳಿಂದಹಾಮಾದಂಡಂ ॥
ಸಮನಿಸೆಹಾಮಾದಿಗ್ದಂ ।
ಡಮುಯ್ವರಿಂದಾಯ್ತು ಭರತನಿಂತನುದಂಡಂ ॥ 89

ವ॥ ತದನಂತರಂಪದಿನಾಲ್ಕನೆಯಕುಲಧರಂನಾಭಿರಾಜನೆಂಬಂ ಸಂಚಕವಿಂಶತ್ಯು
ತ್ತರಪಂಚಶತಶರಾಸನೋತ್ಸೇಧನುಂಪೂರ್ವ್ವಕೋಟಿಪರಮಾಯುಷ್ಯನು
ಮೆನಿಸಿ॥

ಕಂ ॥ ಮುಂನಿನಜನ್ಮದಸುಕೃತಮೆ ।
ಸಂನಿದಮಾಯ್ತೆನೆಮತಿಶ್ರುತಾವಧಿಬೋಧಂ ॥
ತಂನೊಡನೆಪುಟ್ಟೆಪುಟ್ಟಿದ ।
ನೇಂನಾಭಿಯಶಸ್ವನಾಭಿಗೋಕುಲಧರರೊಳ್ ॥ 90

ಶಾ ॥ ಒರೊಂದಂ ಕುಡುಗುಂದಶಾಂಗಸುರಭೂಜಂಪೇೞ್ವುದಂಭೂತಳ ।
ಕ್ಕಾರೇನಂಪಡೆದೆಂತು ಜೀವಿಸುವರೆಂಬೀಕರ್ಮ್ಮಭೂವರ್ತ್ತನ ॥
ಪ್ರಾರಂಭೋಚಿತಜೀವನೋಪಕರಣೋಪಾಯಂಗಳಂತೋಱಿಕೊ ।
ಟ್ಟಾರಾತೀಯುಮನುಪ್ರಧಾನರನುದಾತ್ತಂನಾಭಿಕೇಳ್ಮಾಡಿದಂ ॥ 91

ಕಂ ॥ ಮೊದಲಿಗನವನೀಶ್ವರರೊಳ್ ।
ಪದಿನಾಲ್ಕನೆಯಂಮನುಪ್ರಧಾನರೊಳೆಂತೂ ॥
ಳ್ಪದಿತೋದಿತಮೆನೆಮಹಿಮಾ ।
ಸ್ಪದನಾದಂನಾಭಿನಾಭಿಖಂಡನಕುಶಳಂ ॥ 92

ಭುವನಜನಜೀವನೋಪಾ ।
ಯವೃತ್ತಿಯಂತೋಱಿಕೊಟ್ಟು ಕೃತಕೃಷಿಕರ್ಮ್ಮ ॥
ವ್ಯವಹೃತಿಯಿಂಕೃತಯುಗಮೆಂ ।
ಬವಿಕಲ್ಪಮನಾದಿಕಾಲದೊಳ್ಪುಟ್ಟಿಸಿದಂ ॥ 93

ಪಿಂಡಿಪಿೞಿದಿಕ್ಷುರಸಮಂ ।
ಕೊಂಡುಪ್ರಯೋಗಿಸುವುಪಾಯಮುಮಂ ತೋರ್ಪ್ಪುದುಮಾ ॥
ದಂಡಧರವಂಶಮವನೀ ।
ಮಂಡನಮಿಕ್ಷ್ವಾಕುವಂಶಮೆನಿಸಿತ್ತಿಳೆಯೊಳ್ ॥ 94

ಮ ॥ ನಯನಂನೀಲಸರೋಜಮಂಸೆಣಸುಗುಂವಕ್ಷಸ್ಥಳಂವಜ್ರವೇ ।
ದಿಯನಾಳರ್ಪ್ಪಿಸುಗುಂಮುಖಂಕಮಳಮಂಕೀಳ್ಮಾಡುಗುಂಕೈಗಳಾ ॥
ನೆಯಕಯ್ಯಂನಖಕಾಂತಿಚಂದ್ರಿಕೆಗಳಂಕೀಳ್ಮಾಡುಗುಂಜಾನುಬಾ ।
ಳೆಯಕಂಭಂಗಳನೆಂದೊಡೇಪ್ರೊಗಳ್ವೆಶೋಭಾನಾಭಿಯಂನಾಭಿಯಂ ॥ 95

ಕಂ ॥ ಮರುದೇವಿಯೆತಕ್ಕಳ್ನಾ ।
ಭಿರಾಜವಲ್ಲಭೆಯೆನಲ್ಕೆ ವಲ್ಲಭನೆನಿಸಲ್ ॥
ಮರುದೇವಿಗೆತಕ್ಕಂನಾ ।
ಭಿರಾಜನನುರೂಪರಿಂನದಾರ್ದ್ದಂಪತಿಗಳ್ ॥ 96

ಪರಿಚಾರಕಿಯಪ್ಸರಸಂ ।
ದರಿಮುಪ್ಪೊಡವಟ್ಟುಪೂಜಿಪಂ ಪುರುಹೂತಂ ॥
ಪುರುದೇವಂಪೆತ್ತಮಗನೆನೆ ।
ಮರುದೇವಿಯಮಹಿಮೆ ಬಣ್ಣಿಸಲ್ಬಂದಪುದೇ ॥ 97

ಅವತಂಸಂ ತಂನಗುಣ ।
ಸ್ತವನಂಧರೆಗೆನಿಸಿನಾಭಿರಾಜಂಧರಣೀ ॥
ಯುವತಿಗೆಮರುದೇವಿಯೆದ ।
ಲ್ಸವತಿಯೆನಲ್ಸುಖದಿನರಸುಗೆಯ್ಯುತ್ತಿರ್ದ್ದಂ ॥ 98

ವ ॥ ಅಂತಿರ್ಪ್ಪುದುಂ ॥

ಕಂ॥ ಮರುದೇವಿಗೆಪುಟ್ಟುವಪಂ ।
ಪುರುದೇವಂಬಂದುದಿವದಿನೆಂಬವಧಿಯಿನಾ ॥
ಪುರುಹೂತನಱಿದಯೋಧ್ಯಾ ।
ಪುರಮಂ ನಾಡಾಡಿಯಲ್ಲದಂತಿರೆಪಡೆದಂ ॥ 99

ಶಾ ॥ ನಾಡೊಳ್ಕೋಸಲದೇಶಮೊಂದೆಪುರದೊಳ್ಸಾಕೇತಮೊಂದೀಕ್ಷಣ ।
ಕ್ರೀಡಾವಾಸಮೆನಲ್ಪ್ರಪಂಚರನಲಂಪಿಂನಾಭಿರಾಜಂಗೆಮಂ ॥
ಮಾಡಿಟ್ಟಂಕುರುವಿಟ್ಟುಮನ್ಮಥನೆಬಣ್ಣಂಗೆಯ್ದನಂದೆಂದೊಡಾ ।
ನಾಡುಂಬೀಡುಮನೊಂದೆನಾಲಗೆಯೊಳಿಂನೇವಣ್ಣಿಪಂಬಣ್ಣಿಪಂ ॥ 100

ಕಂ॥ ಬೀಡುಸುಕೃತಕ್ಕೆ ಚೆಲ್ವಿಂ ।
ಗಾಡುಂಬೊಲನಾಶ್ರಯಂಸುಖಕ್ಕೆನೆಪೆಱತೇಂ ॥
ನಾಡಾಡಿಯನಾಡಲ್ಲದು ।
ನಾಡೊಳಗುತ್ಕೃಷ್ಟಮಲ್ತೆ ಕೋಸಲದೇಶಂ ॥ 101

ಉ ॥ ಪರ್ವ್ವತಸಾನುಸರ್ವ್ವಮಣಿಯಿಂಪಳುಸರ್ವ್ವಫಲದ್ರುಮಂಗಳಿಂ ।
ದುರ್ವ್ವರೆಸರ್ವ್ವಸಸ್ಯದೊದವಿಂತರುಗುಲ್ಮಲತಾವನಸ್ಥಲಂ ॥
ಸರ್ವ್ವಋತುಪ್ರವೇಶದಿನಶೇಷಜನಂಪರಿಪೂರ್ಣ್ಣಲಕ್ಷ್ಮಿಯಿಂ ।
ಸರ್ವ್ವಗುಣಂಗಳಿಂದೆಸೆಯೆ ಸರ್ವ್ವಸುಖಾವಹಮಾಮಹೀತಳಂ ॥ 102

ಮ॥ ಅಮರ್ದ್ದಂಮುಂದಿಡೆಮಂದಹಾಸವಲರ್ಗಣ್ಬೆಳ್ದಿಂಗಳಂಬೀಱತೋ ।
ಳಮೊದಲ್ಗೆಯ್ದಿ ಪೊವಳ್ದಪೆಮ್ಮೊಲೆಗೊಡಂಗಳ್ಸೂಸೆಲಾವಣ್ಯತೋ ॥
ಯಮನಾಲೋಕನಮಾತ್ರದಿಂಮಱೆದುಪಾಂಥಶ್ರೇಣಿನೀರಳ್ಕೆಯಂ ।
ಶ್ರಮಮಂತೀರಮೆಯಿಂಪ್ರಪಾಂಗನೆಯರಿಂಕಣ್ಗಾಪುದಾದೇಶದೊಳ್ ॥ 103

ಕಂ ॥ ತೀವಿದ ತಿಳಿಗೊಳದಿಂಪೊಂ ।
ದಾವರೆಗೊಳದಿಂದರಳ್ದನೆಯ್ದಿಲ್ಗೊಳದಿಂ ॥
ದಾವಲ್ಗೊಳದಿಂಚೆಲ್ವಿಂ ।
ಗಾವಾಸವೆನಿಪ್ಪವೊಪ್ಪವಾನಾಡೊರ್ಗ್ಗಳ್ ॥ 104

ಕಳಕಂಠಕ್ಕ ತನುಗೆ ಚಾ ।
ಪಲತಾರೋಹಣವಿಕಾರವಳಿಗಾಮ್ರಕುಜಾ ॥
ವಳಿಗೆ ಮಧುವಿಕೃತಿಮಾನವ ।
ಕುಲಕ್ಕೆ ಕನಸಿನೊಳಮಿಂತಿವಿಲ್ಲಾ ನಾಡೊಳ್ ॥ 105

* * * *

ಉ ॥ ಕಂಣೆಮೆಯಿಕ್ಕವಾಜಿಖುರಚುಂಬನದಿಂಸಿರಿಕೆಯ್ವೊಲಂಗಳಿಂ ।
ಕಂಣಿಮೆಯಿಕ್ಕಳಲ್ಲಿಪಥಿಕರ್ಗ್ಗಿಳಿಸೋವಬಳಾಜನಂಗಳಿಂ ॥
ಕಂಣೆಮೆಯಿಕ್ಕರೀಕ್ಷಿಸೆಪುರಂಸುರಲೋಕಮದೇಕೆರಿಕ್ಕಟಂ ।
ಕಂಣೆಮೆಯಿಕ್ಕದೆಂದುನಗುಗುಂನಿಜರತ್ನಗೃಹಾಂಶುಜಾಳದಿಂ ॥ 107

ವ ॥ ಆಪುರೋಪವನದೊಳಸಮಶರ ಕಿಶೋರಕೇಸರಿಗಜರಿಗರ್ಜ್ಜಿಸದಕೃತಕಗಿರಿಗಳಿಲ್ಲ, ಮನೋಜರಾಜವಿಜಯಕೇತನಶಫರಸಂಚಾರವಿಲ್ಲದಸರೋವರಂಗಳುಮಿಲ್ಲ, ರತಿಪತಿಯಪ್ರಾಗಣೆಯದೊಣೆಗೆದಱದಪ್ರಾದೋಂಟಮಿಲ್ಲ, ಕುಸುಮಶರಕೋಪಖಿಯನುದ್ದಮುರಿಪದತಣ್ಣಾಳಿಯಿಲ್ಲ, ರತಿಯಲಾವಣ್ಯರಸಪ್ರವಾಹದಿಂಪಲ್ಲವಿಸದಚೂತವನಮಿಲ್ಲ, ಕಾಮರಾಗರಸಮಂಕಾಳ್ಪುರಂಮಾಡದಶೋಕವನಮಿಲ್ಲ, ಕಂದರ್ಪ್ಪದಂಡಶೂಕಮಾವರಿಸದಚಂದನವನಂಗಳಿಲ್ಲ, ಮನೋಜರಾಜನೀರಾಜನದೀಪಕಳಿಕೆಯಂಪೞಗದಚಂಪಕವನಮಿಲ್ಲ, ಮಕರಧ್ವಜವಿಜಯಪಂಚಬಾಣಕೃಪಾಣಪಟ್ಟದೊಡನೆಕೊನೆಯಬಿಣ್ಪಿಂತೊನೆದುತೂಗದಪೂಗವನಮಿಲ್ಲ, ಮದನಮೋಹಾಂಧಕಾರಮಂಕೆದಱದತಮಾಲವನಮಿಲ್ಲ, ರತಿಪತಿಯಮಧುಪಾನಗೋಷ್ಠಿಯಂಮೆಱೆಯದಸುವರ್ಣ್ನನವಕರ್ನ್ನಿಕಾರಮಿಲ್ಲ, ಮಕರಧ್ವಜವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿನಲಿದುನರ್ತ್ತಿಸದವನದವೇದಿಕೆಗಳಿಲ್ಲ, ಮಧುಮಹಾದೇವಿಪಟ್ಟಂಗಟ್ಟದಮಾಧವಿಗಳಿಲ್ಲದಿಲ್ಲ, ಕಂತುದಂತಿಬಿನದಂಬರಿಯಬವೇಳಾವನವೀಥಿಗಳಿಲ್ಲ, ಪುಷ್ಪಶರವಶೀಕರಣಮಂತ್ರಮಂಪವಂಗಟ್ಟದಕೋಗಿಲೆಗಳಿಲ್ಲ, ಸ್ಮರನಬಿರುದಂಬಿನಂಕಮಾಲೆಗಳ ನೋದದಗಿಳಿಗಳಿಲ್ಲ, ಅಂತಃಕರ್ಣಾಸಮುದ್ಭವಚಾಪಟಂಕೃತಮನಲಂಕರಿಸದಜಳದೇವತಾಕಳಕೂಜಿತಮನುಪದೇಶಂಗೆಯ್ಯದಸಾರಸಂಗಳಿಲ್ಲ, ಚಿತ್ತಜನಕೀರ್ತ್ತಿಲತೆಯಬಿತ್ತುಮೊದಲೆನಿಸದವಿಕಚವಿಚಕಿಲವಲ್ಲರಿಗಳಿಲ್ಲ, ಜಗದ್ವಶೀಕರಣದತಿಲಕಮೆನಿಸದತಿಲಕದವನಮಿ

ಲ್ಲ, ಮನೋಭವನಭುಜವಿಜಯಮುಮಂನಿರಾಕುಳಂಮಾಡದವಕುಳವನಮಿಲ್ಲ, ಮನ್ಮಥಂಗೆಪಥಿಕರಂಪಿಸುಣ್ಬೇಳ್ವಪಾರಾವತಂಗಳಿಲ್ಲ, ದರ್ಪ್ಪಕನೆದೆಲೇಪನಮನುದ್ದಪನಂಮಾಡದರಥಾಂಗಮಿಥುನಂಗಳಿಲ್ಲ, ವನದೇವತೆಗೆಪೇಲಿದಳೆಯನೆತ್ತಿಸದಸೋಗೆನವಿಲುಗಳಿಲ್ಲ, ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ ॥

ಉ॥ ಪೌರಬನಂಗಳೊಳ್ಕುಸುಮಸಾರಭಸಾರಸವಿಹಾರಮಂದಸಂ ।
ಚಾರಮೆಪಾಂಥರಳ್ಕಿದೆಯನಾರ್ದ್ರಿಸುವಂಗಜಬಾಣಮೋಕ್ಷಮುಂ ॥
ಕಾರಮೆಬಂಡನುಂಡುನನೆಗೊಂಬುಗಳಂಮೊರೆವೇಳ್ವಭೃಂಗಘೋಷಂ ।
ಕಾರಮೆಮೊಳ್ಪುದಾರಬಗೆಗಂಪುದನೋತ್ಸವಹರ್ಷಭಾರಮುಂ ॥ 108

* * * *

ಮ॥ ಪದಪಂಬೇಱುಗುಮಾಪುರೋಪವನಮೊಳ್ ಪೆಣ್ದುಂಬಿವಿಂಡಿಂಕೆಱಂ ।
ಗಿವನೆಯ್ದಲ್ಗೊಳನಂಜೆವಿಂಡನೊಳ್ಕೊಂಡಂಭೋಜಷಂಡಂತಥಾ ॥
ಪ್ಪೂರ್ದಿದೇಳಾವನದೊಡ್ಡುಗೊಂಡಕದಳೀಕಾಂಡಂತರಂಗೊಂಡಪೂ ।
ತದಸಾಲ್ಬಂದನವೀಥಿಸಂಪಗೆಯಜೊಂಪಂಮಾಧವೀಮಂಟಪಂ ॥ 110

ಕಂ॥ ವನಜವನರಾಜಿಕೂಜ ।
ದ್ವನವಿಹಗವಿರಾಜಿಪುರಬಹಿಃಪ್ರರಕೇಳೀ ॥
ವನದೊದವುರತಿಯಪ್ರೊಸಜ ।
ವ್ವನದೊಡವೆನೆನೆಱೆಯೆಪ್ರೊಗಳಲಾವಂನೆಱೆವಂ ॥ 111

ಜೇರ್ವ್ವಿಡಿದುಕಾಯ್ತುಪಲಸಿಂ ।
ನೀರ್ವ್ವೊನಲಂಕೆಱೆವತೆಂಗುಹೊಂಬಾಳೆಗಳಿಂ ॥
ಸೋರ್ವ್ವಡಿಕೆಯಸಸಿಪೆಳಸಿಂ ।
ಪೇರ್ವ್ವಲೆವಳ್ಳಿಗಳಸೊಗಯಿಕುಂಪುರವನದೊಳ್ ॥ 112

ವ॥ ಅಂತುಕಂತುಗಜವಿಹಾರವೀಥಿಯುಂಸುಕೃತಸುರಭಿಸಂಭಾರಸುಕ್ಷೇತ್ರಮುಂನೇತ್ರಪುತ್ರಿಕಾಪ್ರಾಸಾದಸವನಮುಂಲಕ್ಷ್ಮೀಲಾಸ್ಯರಂಗಸ್ಥಳಮುಮೆನಿಪಪುರಬಹಿಃಪುರದಿಂದೊಳಗೆ ॥

ಕಂ॥ ಬಡಬಾನಳಂಗೆಸೆಡೆದಿಂ ।
ಗಡಲಿಶರಣ್ಬೊಕ್ಕುದಮರಶೈಳಮನೆಂಬೀ ॥
ಪಡೆಮಾತಂನೀರ್ಗ್ಗಡಿಗೆ ।
ಪಡೆಯುತ್ತುಂಪೊಂನಕೋಂಟೆಯುಂಬಳಸಿರ್ಕ್ಕುಂ ॥ 113

ಕಂ ॥ ಚೆಂಬೊನ್ನಕೋಂಟೆಪರಿವೇ ।
ಷಂಬೆತ್ತೞನೇಸಱಿಂತೆ ನೀರ್ಗ್ಗಾರ್ಗಡಿಗೆಯುಂ ॥
ತುಂಬಿದನೀಪ್ಪೂರ್ಗಳವಲ ।
ವುಂಬರ್ಣದಿನಾರಕಂಣುವುಂಸೆಱೆಗೆಯ್ಗುಂ ॥ 114

ಮಂದರಕಂದರಮೆಂಬೀ ।
ಸಂದೆಗದಿಂವಿಶಾಱಿಸೂತನಂಕೇಱಿನಿಜ ॥
ಸ್ಯಂದನಮಂಕೋಂಟೆಗೆಭರ ।
ದಿಂದೆಳೆಗುಂಕಚ್ಚರ್ಗಿಳೆಮಿನನಹಯಂಗಳ್ ॥ 115

ಮುಗಿಲಟ್ಟಳೆಗಳ ಕೆಲದಂ ।
ಬುಗಂಡಿಯಿಂನುಸುಳ್ದು ನಡೆವದಿನಕರನಹಯಂ ॥
ಗಗನಾಧ್ವಖೇದಃ ಸಂಪಳ ।
ಯಿಗೆಗಳತಣ್ಣೆಲರತೀಟದಿಂತೊಲಗಿಸುಗುಂ ॥ 116

ವ ॥ ಅಂತಲಂಘ್ಯಮುಮಭ್ರಂಕಷಮುಂ ವಿವಿಧಾಟ್ಟಾಳಕಮುಮೆನಿಪ್ಪ ಪ್ರಾಕಾರದಿಂ
ದೊಳಗೆ ॥

ಚ ॥ ಬರೆದವಿಚಿತ್ರಪತ್ರನಿಚಯಂನಿಜಲೋಚನಚಂದ್ರಿಕಾಪರಂ ।
ಪರೆಗಳವಟ್ಟುಸೋರ್ವಶಿಕಾಂತದಕೇಗ್ಗರ್ಗಳನೀರ್ವ್ವನಲ್ಗೞಿಂ ॥
ಪರೆಯೆಚನಲ್ದು ಕಣ್ಗೆಕಿಸುಗಣ್ಚಿಹರಿನ್ಮಣಿಭಿತ್ತಿಭಾಗದೊಳ್ ।
ಪುರವನಿತಾಜನಂಬರೆಯುತಿರ್ಪ್ಪದಭಂಗುರಪತ್ರಭಂಗಮಂ ॥ 117

ಮ। ಸ್ರ॥ ನಱುಸುಯ್ಗಂವಾಲೆಗಂಸೋಳಱಿದೆಱಗುವಿನಂತುಂಬಿಗಳ್ನೋಡಿದರ್ಮ್ಮ ।
ಯ್ಮಱೆವಂನಂಬಾಹುಮೂಲಂಪೊಗಪನುಗುರ್ವಿನಂಕಣ್ಮಲಬ್ಬಾರ್ಗಳ್ಮಿಂಚಂ ॥
ಕಱಿವಂನಂಮಾಕಿಪೂವಂನೆಗಪಿಸೊಗಯಿಕುಂನೀಱಿರೊಳ್ಪುಷ್ಪಚಾಪಂ ।
ಗುಜರಿಯಿಂ ಸಂತೋಜಿಲಂಬಂಪೊದೆಗೆದಱಿದಪ್ರೋಲ್ಪುಷ್ಪಲಾವೀಕದಂಬಂ ॥ 118

ಚ ॥ ಸುರಸನವಜ್ರಮಂಹರಿಯಕೌಸ್ತುಭಮಂಹರನಿಂದುಲೇಖೆಯಂ ।
ವರುಣನಮುತ್ತಿನೆಕ್ಕಸರಮಂಗರುಡಾಂಗದಪಚ್ಚೆಯಂಫಣೀ ॥
ಶ್ವರಫಣರತ್ನಮಂಪೆಲೆಗೆಬಿಣ್ಮಿದುವಲ್ಲಮೆನಿಪ್ಪರತ್ನದಿಂ ।
ದೆರಡನೆಯಬ್ಧಿರಂತವಸರಂಗೆಲೆವಂದುಸುರೋಹಣಾದ್ರಿಯಂ ॥ 119

ಮ। ಸ್ರ॥ ವನಜಂಪಂಕಾಂಕಿತಂಗೋವೞಿತಿಯುಮೊಲೆಯೊತ್ತಿಂಗೆಪಕ್ಷಾಯುತ್ತಗೋವ ।
ರ್ಧನವಕ್ಷೋಭಾಗಮೌರ್ವ್ವಜ್ವಲನಬಹುಳಧೂಮಾಕುಲಂಪೊಲಮುಂನೀ ॥

ರನಪಾಯಸ್ಥಾನಮೆಂದಾಪುರವರದಮಣಿಗ್ವಾಟಹರ್ಮ್ಯಂಗಳೊಳ್ಸ್ಮರಂ ।
ನಿನಸಂಚಾರಸ್ವಭಾವಂಪರಿಪಡೆಪನಪಿಂಲಕ್ಷ್ಮಿನಿಶ್ಚಿಂತಮಿರ್ದಪಳ್ ॥ 120

ಕಂ ॥ ದಿವಿಜವಿಮಾನಂಮಾಡದು ।
ವಿವುಮಾಡಿದುವೆಂಬಭೇದಮಲ್ಲದೆಚೆಲ್ವಿಂ ॥
ನವರತ್ನರಚನೆಯಿಂಭೇ ।
ದವಿಲ್ಲತತ್ಪುರದಭವನಮೆನಿತನಿತಱೊಳಂ ॥ 121

ಇರುಳುಂಪಗಲುಂಪುರದೊ ।
ಳ್ವೆರಸಿರ್ಪ್ಪುವುಪದ್ಮರಾಗಗೃಹದೆಳವಿಸಿಲಿಂ ॥
ಹರಿನೀಳಗೃಹದತಮದು ।
ಬ್ಬರದಿಂಶಶಿಕಾಂತಗೃಹದಚಂದ್ರಾತಪದಿಂ ॥ 122

ಸಿಲ್ಪಿಗಡಕಲ್ಪಪತಿಸಂ ।
ಕಲ್ಪಂರತ್ನೋಪಲಂದಳಂಗಡಶೋಭಾ ॥
ತಳ್ಪಮಿದೆಂನದೆಪೇಱೆವಿ ।
ಕಲ್ಪಿಸುವಂಗಾಂಪನೆನಿಸುಗುಂಕರುಮಾಡಂ ॥ 123

ನೆಲೆಮಾಡದಪೊಸದೇಸಿಯು ।
ನೆಲೆಮಾಡದಕಲ್ಪಸದನಮೆಯ್ದದಣಂಕೇ ॥
ಳ್ನೆಲೆಯಾದುದಿದಱತೆಱದಿಂ ।
ನೆಲೆಯಾದುದೆಸಕಲಜನದಕಣ್ಗಂಮನಕಂ ॥ 124

ಉ ॥ ಬಾಳತೃಣಂಗಳೆಂದೆಳಸುಗುಂಪಸುರ್ಗಲ್ಗಳಕಾಂತಿಯಂಮೃಗೀ ।
ಬಾಳಕವಲ್ಲಿಮಾಣಿಕದಕೆಂಬೊಳಪಂಬಿಸಿಲೆಂದುನಟ್ಟುರುಳ್ ॥
ಮೇಱಿಸುಗುಂರಥಾಂಗಮೆಳಲಿಕ್ಕಿದಮುತ್ತಿನಸೂಸಕಂಗಳ ।
ಬಾಳಮೃಣಾಳಮೆಂದುಕರ್ದುಕಲ್ಬಗೆಗುಂಕಳಹಂಸಪೋತಕಂ ॥ 125

ಚ ॥ ಗಿಳಿಗಿಳಿವೆಣ್ಗೆಚೂತಫಲಮಂಕಳಹಂಸೆಗೆಹಂಸನಬ್ಜಕಂ ।
ದಳಮನಿಭಂಕರೇಣುಗೆಲವಂಗದಳಂಗಳನೀವಭಾವಮಂ ।
ತಳೆದುವಿಳಾಸಮಂಮೆಱೆವರಾಣಿಯವಾಸದಬಳ್ಳಿಮಾಡದು ।
ಜ್ವಲಮಣಿಭಿತ್ತಿಚೆಲ್ವನೊಳಕೊಂಡೊಳಕೊಂಡುದಪೂರ್ವಭಿತ್ತಿಯುಂ ॥ 126

ಕಂ ॥ ಚರಲಂಮಿಡಿಯಿಪಪುಳಕಾಂ ।
ಕುರಮಂಪುಟ್ಟಿಸುವನೋಡೆತಲೆದೂಗಿಸಸುಂ ॥

ದರಮೆನಿಪಕುಸುರಿವೆಸದಿಂ ।
ದರಮನೆವಾಳ್ಪುದುಮಯಂಗ ಮತಿವಿಸ್ಮಯಮಂ ॥ 127

ಮ ॥ ನೆರೆದಿರ್ಪರ್ಕ್ಷುತ್ತುರಾನನರ್ಪ್ಪಲಬರೆಂಬೊಳ್ರಾಜಬಾಧಾಪರಂ ।
ಪರೆಂ ಸಂಕಂಟಕರಾಜಿಯುಂ ರಜಮುಮೆಂಬೊಂದೊಳ್ಪೊರ್ದ್ದವೆಂಸೊಳ್ಕಿರಂ ॥
ತರವೆೞಪ್ಪಂಗಿಡವೆಂದುನಾಭಿಕಮಳಾವಾಸಂಪುರಂನಾಭಿಪಂ ।
ಕರುಣಕ್ಕೀವುದುನೀಲರತ್ನಗೃಹಕಾಂತಿಧ್ವಾಂತದಿಂದೈನ್ಯಮಂ ॥ 128

ವ ॥ ಅಂತತಿಶಯಮೆನಿಪಯೋಧ್ಯಾಪುರಪತಿ ॥

ಮ ॥ ಮನುಚೂಡಾಮಣಿನಾಭಿನಾಭಿಸುತನಾದಿಬ್ರಹ್ಮನಾಬ್ರಹ್ಮನಂ ।
ದನನಾಗರ್ಗ್ಗಂಮಿಗಿಲಾದನಾದಿಭರತಂಷಟ್ಖಂಡಭೂನಾಥನಾ ॥
ಮನುಜೇಂದ್ರಾತ್ಮಜನರ್ಕ್ಕಕೀರ್ತ್ತಿನೆಗಳ್ದಂತದ್ವಂಶಮತ್ಯಂತಮಾ ।
ಮನಮುತ್ತ್ಯುಂನತಮಾಯ್ತುಸದ್ಗುಣಪತಾಕಾವಂಶಮೆಂಬಂನೆಗಂ ॥ 129

ಮ। ಸ್ರ॥ ನೆಲನಂಮರ್ಯ್ಯಾದೆಯಿಂಪಾಲಿಸಿನಿಯಮಿಸಿವರ್ಣ್ಣಾಶ್ರಮಾಚಾರಮಂದೋ ।
ಷಲವಂಮೆಯ್ವೆರ್ತ್ತದಂತೀಂದ್ರಿಯಸುಖದೊಳಮಂತೀರ್ತ್ತಿಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದೊಳ್ಮಾ ॥
ನಲಿದಲ್ಲಿಂದತ್ತಲಾತ್ಯಂತಿಕಸುಖಪದಮಂಪೆತ್ತರಾಜಾಧಿರಾಜ ।
ರ್ಪ್ಪರಿಂದಿಕ್ಷ್ವಾಕುವಂಶಂಕುಲನದಿಯವೊಲಾಯ್ತು ವ್ಯವಚ್ಛಿಂನರೂಪಂ ॥ 130

ಕಂ ॥ ಜನಿಯಿಸಿನಾಭಿನರೇಂದ್ರನಿ ।
ನನುಕ್ರಮಂಗಿಡದೆಪೆರ್ಚ್ಚುವಡೆದಾವಂಶಂ ॥
ಮುನಿಸುವ್ರತಜಿನಪತಿವರ ।
ಮನೂನಮಾದತ್ತುದಾತ್ತ ಶಾಖಾಕೀರ್ಣ್ಣಂ ॥ 131

ಕ್ಷಿತಿನಾಥಂತನ್ಮುನಿಸು ।
ವ್ರತನಾಥರಕಾಲದಂದುತದ್ವಂಶದೊಳ್ ॥
ಪ್ರತಿಮಂವಿಜಯರಥಂತ ।
ತ್ಸತಿಹೇಮಲತಾಂಗಿ ಹೇಮಮಾಳಿನಿಯೆಂಬಳ್ ॥ 132

ವಿಜಿಗೀಷುವೃತ್ತಿಯಿಂಭೂ ।
ಭುಜರಂಬೆಸಕೆಯ್ಸಿಕೊಂಡು ಭೂಮಂಡಲಮಂ ॥
ಭುಜದಂಡದೊಳಿರಿಸಿದನೇ ।
ನಜೇಯಭುಜಬಲನೊವಿಜಯರಥನರನಾಥಂ ॥ 133

ವ ॥ ಆ ನರೇಂದ್ರನಂದನಂ ।

ಕಂ ॥ ಜಿತರಿಪುಸುರೇಂದ್ರಮನ್ಯು।
ಕ್ಷಿತಿಪತಿರಿಪುನೃಪಕುಲಾಂಗನಾಜನಮನ್ಯೂ॥
ದ್ಗತಬಾಷ್ಪಸಲಿಲಧಾರಾ।
ಪ್ರತಾನದಿಂಕೀರ್ತಿವಲ್ಲಿಯಂ ಪೊರ್ಮಿಸಿದಂ॥ 134

ವ॥ ಆವಿಶದಕೀರ್ತಿಗೆಕೀರ್ತಿಶ್ರೀಯೆಂಬಳರಸಿಯಾಗೆ॥

ಕಂ॥ ಅಂದಮದಟಲೆಯೆಮನಸಿಜ।
ನಂದಮನಳವಳವಿಗಳೆದಕೇಸರಿಯುಳವಂ॥
ಪೆಂಡಗುಳೆವಜ್ರಬಾಹುವು।
ಕಂದರರೆಂಬೀರ್ವ್ವರವರ್ಗೆನಂದನರಾದರ್॥ 135

ಕಡಿದುವಿಪಕ್ಷಮನಿಂದ್ರಂ।
ಕಡಿವಂತೆಕುಲಾದ್ರಿಪಕ್ಷಮಂತೋಳ್ವಲಮಂ॥
ಪಡೆದಂಪರಪ್ರತಾಪದ।
ಪೊಡವುರ್ಕಿಡುವಂತೆವಜ್ರಬಾಹುಕುಮಾರಂ॥ 136

ಪರಪುರಮನುರಿಪಿಡೆಸೆಗುರಿ।
ಪರಿವಿನೆಗೆಂತನ್ನ ತೇಜವರಿನೃಪವದನಾಂ॥
ಬುರುಹಂಕರಿಂಕುವರಿದಿರೆ।
ಪುರಂದರಂನೃಪಪುರಂದರಂಪೊಗಳಿಸಿದಂ॥ 137

ಮಗನೊರ್ವ್ವಂತನಗಿರ್ವ್ವ।
ರ್ಮ್ಮಗಂಗೆಸುತರಾಗೆಮೂಱುಕಂಣೆನೆಮೂಱುಂ॥
ಜಗಮಂತನಗೆಜಗಿಸಿದಂ।
ತ್ರಿಗುಣಿಸೆಶಂನೊಳ್ಮನೋರಥಂವಿಜಯರಥಂ॥ 138

ಚ॥ ವಿಜಯರಥಂಧರಿತ್ರಿಗೆಮನೋರಥಸಿದ್ಧಿಯನಿತ್ತು ವಕ್ತ್ರಪ।
ಕಜವರರಾಜಹಂಸಿವರವಾಗ್ವಧುರಂಜಿಸೆತಂನಕೀರ್ತಿಸ್ಫದಿ॥
ಗ್ಗಜರದನಕ್ಕೆ ಕೀರ್ತ್ತಿಮುಖವಾಗೆಜಗಜ್ಜನಕಂಠಭೂಷಣಂ।
ನಿಜಗುಣನಾಮವಾಗಿರವಿರಾಜಿಸಿದಂಕವಿತಾಮನೋಹರಂ॥ 139

ಗದ್ಯ॥ ಇದುಪರಮಜಿನಸಮಯಕುಮುದಿನೀಶರಚ್ಚಂದ್ರ ಬಾಲಚಂದ್ರಮುನೀಂದ್ರಚರಣನಖಕಿರಣಚಂದ್ರಿಕಾಚಕೋರಂ ಭಾರತೀಕರ್ಣ್ಣಪೂರಂ ಶ್ರೀಮದುಭಯಭಾಷಾಕವಿರಚಿತಮಪ್ಪಶಾಂತಿಚಂದ್ರಚರಿತಪುರಾಣದೊಳ್ಪೀಠಿಕಾಪ್ರಕರಣಂಪ್ರಥಮಾಶ್ವಾಸಂ॥

ದ್ವಿತೀಯಾಶ್ವಾಸ ಪ್ರಾರಂಭ.

—:0:—

ಕಂ || ಶ್ರೀಯಂವಿತರಣದೊಳ್ವಾಕ್ |
ಶ್ರೀಯಂಸೌಜನ್ಯವೃತ್ತಿಯೊಳ್ವಿಮಳಯಶಃ ||
ಶ್ರೀಯಂಜಿನಪ್ರವಚನ |
ಶ್ರೀಯದೊಳತಿಶಯಿಸಿನೆಗಳ್ದನಭಿನವಪಂಪಂ || 1

ವ || ಆವಿಜಯಪುರಧನರನಾಥನೊಂದುದಿವಸವೊಡ್ಡೋಲಗಂಗೊಟ್ಟುಯಿರಲಾಸಮಯ
ದೊಳ್ ||

ಮ || ಸಕಲಕ್ಷತ್ರಕಿರೀಟತಾಡಿತಪದಾಂಭೋಜಾತನಾಸ್ಥಾನವೇ |
ದಿಕೆಗುತ್ತಾನಿತಚಿತ್ರವೇತ್ರಲತನೋರ್ವ್ವಂಕಾರ್ಯ್ಯವಿಜ್ಞಾಪನೋ ||
ತ್ಸುಕಚಿತ್ತಂಧವಳೋತ್ತರೀಯವಸನಂಲಂಬೋದರಂಲಂಬಕೂ |
ರ್ಚ್ಚಕಳಾಪಂಸಿತಕಂಚುಕಂತ್ವರಿತದಿಂಬಂದಂಪ್ರತೀಹಾರಕಂ || 2

ವ || ಅಂತುಬಂದುವೊಗಸಾಲೆಯೊಳ್ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿವೊಗಸುತ್ತಿನದುಗುಲದಬಿನ್ನಪವಸೆರ
ಗನಧರಪಲ್ಲವಕ್ಕೆತೆಗೆದುದೇವಾನಾಗಪುರವನಾಳ್ವಇಭವಾಹನನತನೂಭವನುದಯ
ಸುಂದರಕುಮಾರನರಮನೆಯಬಾಗಿಲೊಳ್ಬಂದುನಿಂದಿರ್ದ್ದಪನೆಂದುಬಿನ್ನವಿಸೆ ಬರ
ವೇಳೆಂಬುದುಂ ||

ಮ|ಸ್ರ || ದಿವದೊಳ್ಬೆಟ್ಟಿಂಗಳಂಬಿತ್ತರಿಸೆತರಳಮುಕ್ತಾವತಂಸಪ್ರಭಾಪ |
ಲ್ಲವಮಾಕಾರಂಸ್ಮರಾಕಾರಮಜನಿಮಿಸೆಪೊಕ್ಕಂನೃಪಾವಾಸಮಂಪಾ ||
ಸವಸೌಂದರ್ಯ್ಯಂಧರಾವಲ್ಲಭಸುಭಗಸಭಾಲೋಕನಾಕರ್ಷಣಂಮಾ |
ಡೆವಿಶಾಲೋರಸ್ಥಳೀನಿಸ್ತುಲಚಳಚಲಿತಸ್ಫಾರಹಾರಂಕುಮಾರಂ || 3

ಕಂ || ಕತಿಪಯಪರಿಜನಪರಿವೃತ |
ನತಿಲಲಿತಾಕೃತಿಸಿತಾತಪತ್ರದನೆಳಲೊಳ್ ||
ಸಿತಶತಪತ್ರಚ್ಛಾಯಾಂ |
ಚಿತಬಾಳಮರಾಳಲೀಲೆಯಂಪಾಲಿಸಿದಂ || 4

ವ || ಅಂತುಬಂದುನೃಪಸಭಾಸದನಮಂಪೊಕ್ಕು ||

ಕಂ || ಓಲಗಿಸಿವಸ್ತುವಾಹನ |
ಮಾಲೆಯನುತ್ತಂಸಮಣಿಮರೀಚಿಗಂಭೂ ||

ಪಾಲನಚರಣಸರೋಜ ।
ಕ್ಕೋಲಗಿಸಿದನುದಯಸುಂದರಂತಣ್ಣೆಸಿಲಂ ॥ 5

ವ ॥ ಅಂತುವಿನತನಾದನಂತರಂ ಸುರೇಂದ್ರಮನ್ಯುವಜ್ರಬಾಹುಪುರಂದರರೊಳಂವಿನಯವೃತ್ತಿಯಿಂಮೆಱೆನುಸಮುಚಿತಾಸನದೊಳ್ಕುಳ್ಳಿರ್ದ್ದು ಮುಕುಳಿತಾಂಜಲಿಪುಟನಾಗಿ ॥

ಮ ॥ ಸಕಲಕ್ಷತ್ರಪವಿತ್ರನಿನ್ನಚರಣಾಂಭೋಜಾತಸೇವಾಸಮು ।
ತ್ಸುಕನಸ್ಮತ್ಪಿತೃವೆನ್ನತಂಗಿಯುನನಂಗಶ್ರೀನಟೀನಾಟ್ಯವೇ ॥
ದಿಕೆಯಂತನ್ನಮಗಳ್ಗೆ ಸೋದರಯೆಯುನಂಗೋನ್ಮಾದೆಯಂವಜ್ರಬಾ ।
ಹುಕುಮಾರಂಗಿಭವಾಹನಂಮದುವೆಮಾಳ್ಪುತ್ಸಾಹದಿಂದಟ್ಟಿದಂ ॥ 6

ವ ॥ ಎಂದುಬಿಂನಪಂಗೆಯ್ಯೆ ವಿಜಯರಥಮಹೀನಾಥನುದಯಸುಂದರನಮುಖಾರವಿಂದಮಂನೋಡಿ ॥

ಉ ॥ ಕನ್ನಿಕೆವಜ್ರಬಾಹುಗನುರೂಪೆಗಡಂಕುಡುವಂಗಡಂಜಗ ।
ನ್ಮಾನ್ಯನೆನಿಪ್ಪುದಾತ್ತನಿಭವಾಹನವಲ್ಲಭನಿಂತಿದನ್ಯಸಾ ॥
ಮಾನ್ಯಮೆನಂಮಕೊಳ್ಗೊಡೆಗೆತಕ್ಕೆಡೆಯಂಸಮಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟನೆಂ ।
ದುನ್ನತಚಿತ್ತನೊಪ್ಪೆನುಡಿದಂಪ್ರಿಯಮಂವಿಜಯಾಂಗನಾಪ್ರಿಯಂ ॥ 7

ಕಂ ॥ ಅಧಿರಾಜಂವದನಾಂಬುಜ ।
ಮಧುವೆನಿಸಿದಮಧುರವಚನದಿಂ ತಣಿಪೆಮನೋ ॥
ಮಧುಕರಮನುದಯಸುಂದರ ।
ನಧಿಕೋತ್ಸವರಸತರಂಗಿತಾಶಯನಾದಂ ॥ 8

ವ ॥ ಅಂತಾತನಂಸಂತೋಷಂಬಡಿಸಿ ವಿಜಯರಥಂವಿವಾಹಮಂಗಳೋಪಕರಣಪುರಸ್ಸರಮಾಗೀವ್ವಾದನಿನದಮೊದವೆಮದುವೆಯಂಶುಭದಿನಮುಹೂರ್ತ್ತದೊಳ್ವಿಸರ್ಜ್ಜಿಸುವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಓರಂನರೆನಿಪರಾಜಕು ।
ಮಾರಕರೊಡನೇಱೆವಜ್ರಬಾಹುಕುಮಾರಂ ॥
ವಾರಣಮನೇಱಿದಂದಿ ।
ಗ್ವಾರಣಮಂದಿಕ್ಕುಮಾರರೇಱುವತೆಱದಿಂ ॥ 9

ಪಟುಪಟಹಶಂಖರುತಿದಿ ।
ಕ್ತಟಮಂತಳ್ಪೊಯ್ಯೆಗಂಡಮಂಡಲತಟದೊಳ್ ॥

ನಟಿಬಿಸಿಮಣಿಕುಂಡಳರುಚಿ ।
ಪಟಳಂನೃಪನಣೆದುನೂಂಕಿದಂವಾರಣಮಂ ॥ 10

ಮ ॥ ಎರಡುಂಪಕ್ಕದೆಪಣ್ಣಿದೋಲ್ಜೆವಿಡಿಯುಂಕಲ್ಗೊಡ್ಡುದ್ದಂಡದೇಹಚ್ಛಟಾ ।
ಮರನುಂಕಂನೆಯರಿಕ್ಕೆ ಲೋಹಖುರಗನಾದಂಗಳುತ್ತುಂಗಲ್ಗಾಪಿನೊಳ್ ॥
ಬರೆಬಂದಂಧವಳಾತಪತ್ರದಡಿಯೊಳ್ಕಾಲ್ಗೋಡುಗಂಧಾಂಧಸಿಂ ।
ಧುರಮಂಮೊಯ್ಗುಲಿವಜ್ರಬಾಹುಮಹಿಪಂವಜ್ರಾಯುಧಂಬರ್ಪ್ಪನ್ತ್ರೋಲ್ ॥ 11

ಕಂ ॥ ಕೆಲಕೆಲದೊಳ್ರಾಜಸುತರ್ ।
ಕೆಲಬರ್ಬ್ಬರೆರಾಜಚಿಹ್ನಪಾಳಿಧ್ವಜಸಂ॥
ಕುಲಮುಂಭಟಕಟಕಮುಮಾ ।
ತಲೆಯೊಳ್ಬರೆವಜ್ರಬಾಹುಪಯಣಂಬಂದಂ ॥ 12

ವ ॥ ಅಂತುಬರುತ್ತುಂ ॥

ಮ ॥ ಮುಗಿಲಂಮುಟ್ಟಿದರತ್ನಕೂಟರುಚಿಯಿಂಜ್ಯೋತಿರ್ವ್ವಿಮಾನಂಗಳಂ ।
ನಗುವಂತುದ್ಧತನಿರ್ಜ್ಝರಪ್ಲವನದಿಂಗಂಗಾಸರಿತ್ಪೂರಮಂ ॥
ನಗುವಂತುನ್ನತಿವೆತ್ತಕಲ್ಪತರುಸಾನೂದ್ಯಾನದಿಂಮೇರುವಂ ।
ನಗುವಂತೊಪ್ಪುವುದಂವಸಂತಗಿರಿಯುಂಕಂಡಂಮಹೀಮಂಡನಂ ॥ 13

ವ ॥ ಆವಸಂತಗಿರಿಯೊಳೆಡೆಯಾಡುವವಿದ್ಯಾಧರವಧೂಜನದಸೋರ್ಮ್ಮುಡಿಯಿಂಸೂಸಿದ ಪೂಂಗೇದಗೆಯಕುತ್ತುಂಗಱಿಯತುಱುಂಗಲುಮಂ, ಸಿದ್ಧಕಾಮಿನಿಯುರಕಪೋಳಪತ್ರದಿಂಮದನಕೇಳಿಯೊಳುದಿರ್ದಕತ್ತುರಿಯುಮಂಕನಕಕದಳೀದಳದಪತ್ರಭಂಗಂಗಳುಮಂ, ಕಿಂಪುರುಷದಂಪತಿಗಳಸುರತಕೋಳಾಹಳದಿಂದನಂಗಸಂಗೀತಕಸದನಮೆನಿಸುವೆಳಲತೆಯಜೊಂಪುಗಳುಮಂ, ಕಿಂನರನಿತಂಬಿನಿಯುರ್ಬ್ಬಿದಂಬೊಂನಶಿಲೆಯಮೇಲೆವಿರಚಿಸಿದಚೆಂನೆಯ್ದಿಲೆಸಳಪಸೆಗಳುಮಂ, ಗಂಧರ್ವ್ವಗಣಿಕೆಯುರಬಹಳಪರಿಮಳಕ್ಕೆಳಸಿಬಳಸುವೆಳದುಂಬಿಗಳ ನಾದಕ್ಕೆ ಬೆರ್ಚ್ಚಿಬಿಸುಟಕರ್ಣ್ಣಪೂರಪಾರಿಜಾತಸ್ತಬಕಂಗಳುಮಂ, ಒರೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ಕಿಸುಸಂಜೆಯುಂಪಸರಿಸುವಕೆಸುಗಲ್ಲಕೂಟಂಗಳುಮಂ, ಒರೊಂದೆಡೆಯೊಳಂಧಕಾರಮಂಕೆದಱುವಿಂದ್ರನೀಲದೊಡ್ಡುಗಲ್ಲುಮಂ, ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆನಿದ್ರ್ರವಜಳಧ್ಯತಿಯನೊಡರಿಸುವವೈದೂರ್ಯ್ಯಶಿಖರಂಗಳುಮಂ, ಒರೊಂದಡೆಯೊಳೆಳವೆಳ್ದಿಂಗಳಂಬಿತ್ತರಿಸುವಚಂದ್ರಕಾಂತಶಿಲಾತಳಂಗಳುಮಂ, ಎಲ್ಲಾದೆಸೆಗುಂತಣ್ಬಿಸಿಲನವಟಯಿಸುವವಜ್ರಶಿಲಾತಲಂಗಳುಮಂ, ಪೇಱುವೇಱುವಮಾಣಿಕದಪೊಳಪುಮುಟ್ಟಿಕಿಡಿವಿಡುವ ಸೂರ್ಯ್ಯಕಾಂತದಶಿಲೆಗಳುಮಂ, ಅತಿಕುತೂಹಳದಿಂನೋಡುತ್ತೆಖರ್ಪ್ಪರಸಮಯದೊಳ್ತೊಟ್ಟನೆಕಟ್ಟಿದಿರೊಳ್ ॥

ಮ॥ಸ್ರ॥ಮನಮಂಮುಟ್ಟಯಿಸ್ಸಮಧ್ಯಂದಿನಪಬಿಸಿಲುವೆಳ್ದಿಂಗಳಂತಾಗೆತಂನಿಂ।
ತನುವಂಬೇಕ್ಕೆಯುದ್ದುಬಾಹ್ಯೇಂದ್ರಿಯಮನುಡಿಗಿಕ್ಕೈಯಿಕ್ಕಿನಿರ್ವ್ಯಾಣಸಾಮ್ರಾ॥
ಜ್ಯನಿವಾಸಕ್ಕೊರ್ವನಂತಮ್ಮುಖನಣಿಮುಖನಾಬತ್ಯೆಬಿಂಬಕ್ಕೆ ಯೋಗೀಂ।
ದ್ರನತಂದ್ರಂನಿಸ್ಸಿರೋಷಂನಗನಿಕಟಹಟದ್ರತ್ನಕೂಟಂಬೊಲಿರ್ದ್ದಂ॥ 14

ವ॥ ಅಂತಾಮಹಾತಿಥಿನಯನಾತಿಥಿಯಾಗಿರ್ಪ್ಪುದುಂ॥

ಕಂ॥ ಮುಗಿದುವುಕರಕಮಲಂಗಳ್।
ಬಗೆಯಿಂಮುಂಪರಿದುಮುನಿಮುಖಾಂಬುಜಮಂತುಂ॥
ಬಿಗಳಂತೆಮುಸುಱಿದುವುದಿ।
ಟ್ಟಿಗಳೇನಭಿನುತನೊವಜ್ರಬಾಹುಕುಮಾರಂ॥ 15

ದಾರುಣಸಂಸರಣಮಹೋ।
ರ್ವ್ವೀರುಹಮಂಕೀಳ್ವಬವಸೆಯಿಂದಿರ್ದ್ದಪನೀ॥
ಧೀರನೆನುತ್ತುಂರಾಜಕು।
ಮಾರಕನಾಮುನಿಯಬಗೆದಬಗೆಯುಂಬಗೆದಂ॥ 16

ಇನಮುಖದರುಶನದಿಂತೊ।
ಟ್ಟನೆಕತ್ತಲೆಪಿಂಗುವಂತೆಮುನಿಪತಿಮುಖದ॥
ಶ್ಯನದಿಂಚಿತ್ತದಕತ್ತಲೆ।
ಜನಪತಿಗೋರ್ವ್ವದಲೆಪಿಂಗಿಪೋದತ್ತಾಗಳ್॥ 17

ವಿನಯ್ಯಖಳ್ಗಧಾರೆಯ।
ಜೇನ್ನೆಯ್ಯಂನಕ್ಕುವಂತೆಸಂಸಾರಸುಖ॥
ಕ್ಕಾನಳಿವೆವಿಷಯಲೋಭದಿ।
ನೇನಸ್ಸಂತಾಪಮಂನನೇನಳಲಿಸದೋ॥ 18

ವ॥ ಎಂದುತಱಿಸಂದುಮನದೆಱಕದಿಂದವಳೋಕಿಸುತ್ತಿರ್ಪ್ಪುದು ಮಾಸಮಯದೊಳುದ ಯಸುಂದರಂವಜ್ರಬಾಹುಕುಮಾರನ ಮುಖಾರವಿಂದಮನವಲೋಕಿಸುತ್ತಲಂದಿಂ ತೆಂದಂ॥

ಉ॥ ಭಾವಮುನೀಂದ್ರರಂಬಿಡದೆನೋಡಿದಪೈಮನವೊಲ್ದುಡಂತಪ।
ಶ್ರೀನಧುಕಾಮಿನೀಜನದವ್ರೋಲ್ಪಿನಗೀವಳಿಕೂತ್ತುರವಸ್ತ್ರಭೂ॥
ಷಾವಳಿಯಂಕಟಾವಳಿಯನೀವಧುಗರ್ವ್ವದಥಾಳುವಸ್ತ್ರಭೂ।
ಷಾವಳಿಯಂಕಟಾವಳಿಯನಿತ್ತರನಲ್ಲದೆಪೊರ್ದ್ದಲೀವಳೇ॥ 19

ವ ॥ ಎಂದುಸರಸಮಂನುಡಿದೊಡರಸನುದಯಸುಂದರಂಗೆಂದನಾಂತಪಂ ಕಯ್ಕೊಂಡೊಡೆ
ನೀನೇಗೆಯ್ವೆಯೆನೆನಿಂನೊಡನೆನಾನುಂತಪಮಂಕಯ್ಕೊಳ್ವೆನೆಂಬುದುಂ ॥

ಸ್ರ ॥ ಒಡಂಬಡಿಸಿವಾಗ್ವಿಡಂಬನದಿನಾತನಂಬಂಧಮಂ ।
ಪಡಲ್ವಡಿಪಪೇೞ್ಗಬಿಂದಿೞಿದುಮಾರ್ಗಣಸ್ಕಂಧದಿಂ ॥
ತೊಡರ್ಪ್ಪಱಿದವನ್ಯವಾರಣದಮಾಳ್ಕೆಯಿಂದೇಱಿದಂ ।
ತೊಡರ್ಪ್ಪನಿನಿಸಾನುಮಂಬಗೆಯದಾಕುಭೃತ್ಸೂನುವಂ ॥ 20

ವ ॥ ಆಗಳಾತನಮನದತಱಿಸಲವಂಕಂಡು ॥

ಕಂ ॥ ನಗೆದಿಟಮಾದೊಡೆನಾಡೆಯು ।
ಮಗಿದುಸುಹೃಜ್ಜನಮುಮುದಯಸುಂದರನುಂಕೈ ॥
ಮುಗಿದೆಱಗೆಮಾಣ್ಬನಲ್ಲಂ ।
ಬಗೆಯದಿರಿಂಪೆಱತನೆಂದುಪರಿಪಡೆನುಡಿದಂ ॥ 21

ಈಮುನಿಯುಮನೀಮನಮುಮ ।
ನೀಮೆಯ್ಯುಮನೀಮನುಷ್ಯಗತಿಯುಮನಾಮ್ಮುಂ ॥
ನೇಮಾತೊಪಡೆದೆನಿಲ್ಲಿಯ ।
ಸಾಮಗ್ರಿಯೊಳಪ್ಪಕೆಯ್ವೆನಘವಿಘಟನಮಂ ॥ 22

ವ ॥ ಎಂದು ಮನದಪರಿಚ್ಛೇದದೊಳ್ಪಱಿದಿಕ್ಕಿದಂಜಸಂಪರ್ಬ್ಬುವಿನಂಜಗತ್ರಯಂನಾಲಗೆ
ಗೆತಂದು ಪರಿಜನಮನೊಡಂಬಡಿಸಿ ॥

ಉ ॥ ಕರ್ವ್ವಿನಬಿಲ್ಲನಿಕ್ಕಿಭಯದಿಂಮದನಂಪರಿದೇಱೆ ಪುತ್ತ್ರನಾ ।
ಪರ್ವ್ವತಮಂನರೇಂಪ್ರಸುತನೇಱಿವಿರಾಜಿತಕೇಶಪಾಶಮಂ ॥
ಪರ್ವ್ವಿದಮೋಹಪಾಶದೊಡನೊರ್ಮ್ಮೊದಲೊಳ್ಪಱಿದಿಕ್ಕಿದಂಜಸಂ ।
ಪರ್ವ್ವಿನಂಜಗತ್ರಯಮನಾಮುನಿನಾಥರಪಾದಪಾರ್ಶ್ವದೊಳ್ ॥ 23

ವ ॥ ಅಂತು ವಜ್ರಬಾಹುಕುಮಾರಂಗುಣಸಾಗರಭಟ್ಟಾರಕರಚರಣೋಪಾಂತದೊಳ್ತಪ
ಶ್ಚರಣನಿರತನಪ್ಪುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಎಂನೊಡವಂದಂತಕನಂ ।
ಬೆಂನಟ್ಟಲೊಡರ್ಚ್ಚಿದಂ ಜಿತಾತ್ಮಂಸೆಡೆದಂ ॥
ದೆಂನಜಸಮಳಿಗುಮೆನಗಡೆ ।
ಬಂನಂಬಂನಕ್ಕೆ ಪೇಱೆಕೋಡೆರಡೊಳವೇ । 24

|| ಎಂದುವಯಸುಂದರಂ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ತಂನೊಡನೆತಪಕ್ಕೆ ತಱಿಸಿದಿಪ್ಪತ್ತುಮೂವ
ರರಸುಮಕ್ಕಳ್ವೆರಸುತಪೋನಿಧಿಯಾಸಂನಿಧಿಯೊಳ್ ಜಾತರೂಪಧರರಪ್ಪುದುಂ ||

ಂ || ಅಗ್ರಜನೊಳಾದ ಜಿನದೀ |
ಕ್ಷಾಗ್ರಹಣಮನನುಜಕೇಳ್ದು ತಾನುಂ ಜಿನದೀ ||
ಕ್ಷಾಗ್ರಹಣಂಬಡೆದಳ್ ಲ |
ಬ್ಧಿಗ್ರಹಣದಿಸೊಳ್ಪನಡೆವ್ರದೊಂದಚ್ಚರಿಯೇ || 25

ತ || ಅಂತನಂತಗುಣೋದಯನಿರ್ಭರತಪೋಭರಮಂತಳೆದಿರ್ತ್ತಲ್ ವಿಜಯರಥಮಹೀ
ನಾಥಂತಂನಪೊಂಮನಪ್ಪವಜ್ರಬಾಹುಕುಮಾರನತಪಃಪ್ರಭಾವಮಂತಿರ್ದು ||

ಕ || ಮದುವೆಗೆಪೋಪುದೆತ್ತ ಗಿರಿಕಂದರದೊಳ್ಮುನಿಯುಂ ಮನಸ್ವಿಕ |
ಟ್ಟಿದಿರೊಳ್ ಕಾಣ್ಬುದೆತ್ತದುವೆ ಕಾರಣಮಾಗಿ ಕಡಂಗಿ ಮೋಹಮಂ ||
ಕದ ತೊಡಱುಂಬಿದಿರ್ಚಿ ದೆಸೆಯೆಂಟುಮನಂ ನಿಜಕೀರ್ತಿಯುಂ ನಿಮಿ |
ರ್ಚಿವನೆನೆ ವಜ್ರಬಾಹುವನೆಗಳ್ತೆ ಪೊಗಳ್ತೆಗಳುಂಬಮಾಗದೇ || 26

ಕಂ || ಯುವರಾಜಂನವಯೌವನ |
ನವಯುವದಿಂ ತನುವನೊಡ್ಡಿದಂ ದೀಕ್ಷೆಗದೇ ||
ನವಿಚಳನೊಕುವಾರಂವೋ |
ಹವಿಷಾಹಿಯಕಾಳಕೂಟರದಮಂಕೀಳ್ತಂ || 27

ಕಿಱುಗೂಸುವಿಷಯಸುಖಮಂ |
ತೊಱೆದು ತಪಂಬಟ್ಟನಿಂನೆವರಮಪ್ಪಿಂದಾಂ ||
ಮಱೆದಿರ್ದ್ದನೆಂದುತಂದಂ |
ತಱಿಸಲವಂತಂನ ಚಿತ್ತದೊಳ್ ವಿಜಯರಥಂ || 28

ವ || ಅಂತುವಿಜಯರಥನರೇಂದ್ರಂ ನಿಜತನೂಜನಪ್ಪಸುರೇಂದ್ರಮನ್ಯುವೆಂಸುತಂನಮೊ
ಮ್ಮನಪ್ಪ ಪುರಂದರಂಗೆ ನಿಜರಾಜ್ಯಮನಿತ್ತು ನಿರ್ವಾಣಘೋಷರೆಂಬ ಮುನಿ
ಮುಖ್ಯರ ಸಮೀಪದೊಳ್ ತಪೋರಾಜ್ಯದೊಳ್ನಿಂದ ನಿತ್ತಲುಂಪುರಂದರಂ ಸಕಲಸಾ
ಮ್ರಾಜ್ಯಸುಖಸುಧಾರಸದಿಂತಣಿದು ವಿಷಯವೈರಾಗ್ಯತತ್ಪರಂಕ್ಷೇಮಂಕರ ಮು
ಮುಕ್ಷುಗಳ ಸಮಕ್ಷಮದೊಳ್ ದೀಕ್ಷೆಯಂಕಯ್ಕೊಂಡು ನಿಲ್ವುದುಂ ||

ಕಂ || ಕೀರ್ತಿಮುಖದಂತೆ ಕೀಲಿಸೆ |
ಕೀರ್ತಿ ದಿಶಾದಂತಿದಂತಮಂತದಪತ್ಯಂ ||

ಕೀರ್ತಿಧರನೆಂಬನರಸಂ ।
ಕಾರ್ತಸ್ವರಕುಧರದಂತು ಯಿಳೆಯಂತಳೆದಂ ॥ 29

ವ ॥ ಆಕೀರ್ತಿಧರನರೇಂದ್ರನೊಂದುದಿವಸಂಮಣಿಮಾಡದಮೇಲೆ ಮಣಿಮಯಾಸನದೊ
ಳಿಷ್ಟಪರಿಜನಪ್ರಧಾನಪರಿವೃತನೊಡ್ಡೋಲಗದೊಳಿರ್ಪುದುಮಾಸಮಯದೊಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಇನಮಂಡಲಮಂಸ್ವರ್ಭಾ ।
ನುಮುಂಗೆಕಡುಗಂದಿಕುಂದುಗೊಂಡಿರ್ಪುದುಮಾ ॥
ಜನನಾಥನದುಮೆನಿರ್ವೇ ।
ಗನಿಮಿತ್ತಮೆನಲ್ವಿರಾಗಮಂಕಯ್ಕೊಂಡಂ ॥ 30

ಜಗಮಂಬೆಳಗುವಚಂಡಾಂ ।
ಶುಗಮೀಸ್ಥಿತಿರಾಹುವಿಂದ ಮಾದತ್ತೆನಲೇ ॥
ನುಗಿಬುಗಿಮಾಡದೊಕಾಳೋ ।
ರಗಪಸ್ಮದ್ವಿಧರನಸ್ಯರಾಜನ್ಯಕಮಂ ॥ 31

ವ ॥ ಎಂದು ವೈರಾಗ್ಯಪರಿಣತಿಯಿಂ ಚತುರುದಧಿವಳಯವಳಯಿತಧರಿತ್ರಿಯಂಜರತ್ತೃ
ಣಮಂಬಗೆವಂತೆಬಗೆಯೆಮಂತ್ರಿಮಂಡಲಮಹಾಸಾಮಂತರತಿಚಕಿತಚಿತ್ತರಾಗಿ ॥

ಮ ॥ ಪರಚಕ್ರಕ್ಕೆಡೆಮಾಡಿಭೂವಳಯಮಂ ಭಂಡಾರಮಂ ಬಾಲವೃ ।
ದ್ಧರನೀಡಾಡಿ ತಪಕ್ಕೆ ಪೋಪುದನಯಂ ಭೂಪಾಳನಿಂನೆಂಪುರಂ ॥
ದರನೀರಾಜ್ಯಭರಕ್ಕೆ ಯೋಜಿಸಿ ತಪೋರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಮೆಯ್ತಂದನಂ ।
ತಿರನೀನಾಚರಿಸಲ್ಲದಂದುಧರೆಮ ತ್ಸ್ಯನ್ಯಾಯಮೇನಾಗದೇ ॥ 32

ವ ॥ ಅದಱಿನನ್ವಯರಾಜ್ಯರಕ್ಷಣಾರ್ತ್ಥಮಾತ್ಮಜನಂಪಡೆದು ತಪಂಬಡುವುದೆಂದುಮಂ
ತ್ರಿಮಂಡಳಮೊಡಂಬಡಿಸೆ ಕೀರ್ತಿಧರನೊಡಂಬಟ್ಟು ಪಲವುಕಾಲಮರಸುಗೆಯ್ಯು
ತಿರಲಾಮಹೀವಲ್ಲಭನ ಸಹದೇವಿಪೆಸರ ಮಹಾದೇವಿಗೆ ॥

ಕಂ ॥ ಪೀನಕುಚಾನನದೊಳ್ಕ ।
ಪ್ಪಾನನದೊಳ್ ಬೆಳ್ಪುತೋಱೆ ತೋಱಿದುದಾಜಂ ॥
ದ್ಯಾನನೆಗೆ ಗರ್ಭಚಿಹ್ನಂ ।
ಮಾನಸದೊಳ್ ತೋಱೆಬೇಱೆಹರ್ಷವಿಷಾದಂ ॥ 33

ಉ ‖ ಸಂತತಿರಾಜ್ಯರಕ್ಷಣೆಗೆಪುಟ್ಟಿದಸಂತಸಮುಂಮಹೀಭುಜಂ ।
ಸಂತತಿಪುಟ್ಟಿಬಿಟ್ಟುಧರೆಯಂತಪದೊಳ್ತುಱಿಸಲ್ಕುಮೆಂಬಚಿಂ ‖
ತಾಂತರಮುಂಮನಕ್ಕೆಬರೆಮಾಡಿದಳಾಕ್ಷಣದೊಳ್ನರೇಂದ್ರಸೀ ।
ಮಂತಿನಿತದ್ವಿರುದ್ಧರಸನಾಟಕರಂಗಮನಂತರಂಗದೊಳ್ ‖ 34

ವ । ಅಂತಾಕೆ ಗೂಢಗರ್ಭದಿಂಕೆಲವುದಿವಸಕ್ಕೆಮಗನಂಪಡೆವುದುಂಬಡವಂನಿಧಾನಮಂ ಪಡೆದಂತೆನೆಱರಱಿಯದಂತೆನಡಪುತಿರ್ಪ್ಪುದುಂ ‖

ಕಂ ‖ ಭೇದಿಸಿಸಹದೇವಿಗೆಮಗ ।
ನಾದುದನೋರ್ವ್ವಂಥನಾರ್ತ್ಥಿಮೆಚ್ಚಪಡೆವೊಂ ‖
ದಾದರದಿನಱಿಪೆಭೂಪತಿ ।
ಗಾದುದುಬಗೆತೀರ್ದ್ದುದೀಗಳೆಂಬನುರಾಗಂ ‖ 35

ಮ ‖ ಮಗನಾದಂಸಹದೇವಿಗೆಂದೊಸಗೆವೇಳ್ದಾತಂಗೆಚೆಂಬೊಂನರಾ ।
ಶಿಗಳಂವಸ್ತ್ರವಿಲೇಪನಾಭರಣಮಂಸಾಲ್ವಂನೆಗಂಕೊಟ್ಟನಾ ‖
ಜಗತೀವಲ್ಲಭನೆಂನಪೂಣ್ಕೆತುದಿಗೆಯ್ದಿತ್ತೆಂದುಸಂಪ್ರೀತಿಕೈ ।
ಮಿಗೆಸಂಸಾರಶರೀರಭೋಗಪರಿನಿರ್ವ್ವೇಗಂತಪಃಪ್ರೀತಿಯಿಂ ‖ 36

ಕಂ ‖ ತೊಟ್ಟಿಲಮಗಂಗೆಪಟ್ಟಂ ।
ಗಟ್ಟಿಜರತ್ತೃಣಸಮಾನಮೆನೆವಸುಮತಿಯುಂ ‖
ಬಿಟ್ಟುಜಿನದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡಂ ।
ಮುಟ್ಟುವಿನಂಕೀರ್ತ್ತಿದೆಸೆಗಳಂಕೀರ್ತ್ತಿಸಿದಂ ‖ 37

ಉ ‖ ಇತ್ತಸುಕೌಶಲಕ್ಕೊಡೆಯನಾಗಿಸುಕೌಶಲನೆಂಬನಾಮಮಂ ।
ಪೆತ್ತುನಿರಂತರೋಪಚಯದಿಂನವಯೌವನನಾಗಿಮಾಱಿದು ‖
ದ್ವೃತ್ತರನಿಕ್ಕಿಸತ್ತ್ವಣಕಡಲ್ವರೆಗಂನೆಲನಂನಿಮಿರ್ಚ್ಚಿಭೂ ।
ಪೋತ್ತಮನಿಂತುತಂನಜಸಮಂದೆಸೆಯೆಂತುವರಂನಿಮಿರ್ಚ್ಚಿದಂ ‖ 38

ಕಂ ‖ ಚತುರುದಧಿಮೇಖಳಾಳಂ ।
ಕೃತವಸುಧಾದೇವಿಗಜ್ಜಗಾಪಿನವರ್ದ್ದಿ ‖
ಕೃತಿಗಳೆನೆಸಾರ್ವ್ವಭೌಮೋ ।
ನ್ನತಿಯುಂತಳೆದಂಸುಕೌಶಲಕ್ಷಿತಿನಾಥಂ ‖ 39

ವ ‖ ಆಸುಕೌಶಲನಜನನಿಯಪ್ಪಸಹದೇವಿಸಹಚರೀಸಮನ್ವಿತೆಮಣಿಮಾಡದನೆಲೆಯುಮ ಣಿಮಯಾಸನದೊಳ್ಲೀಲೆಯಿಂಕುಳ್ಳಿರ್ಪ್ಪುದುಮೊಂದುದಿವಸಂ ‖

ಕಂ॥ ಊರಡವಿಯೆಂಬಬಗೆಯಂ ।
ತಾರದತಿತ್ವರಿತಮಂದಮಲ್ಲಿ ನೆಗತಿಯಿಂ ॥
ದೂರಂಯತಿಪತಿಪೊಕ್ಕಂ ।
ತಾರಾಪತಿಯಂತೆಪಡೆದುನಯನೋತ್ಸವಮಂ ॥ 40

ಮುನಿಯಂಕಂಡಾಕ್ಷಣದೊಳ್ ।
ತನೂಭವಂದೀಕ್ಷೆಗೊಳ್ಗುಮೆಂ ಬಾದೇಶಂ ॥
ಮನದೊಳಿರೆಲೋಚನಾತಿಥಿ ।
ಯನತಿಥಿಯಂಕಂಡುಕಲುಷಮಂಕಯ್ಕೊಂಡಳ್ ॥ 41

ಗುಣಹೀನೆಧರ್ಮ್ಮಹಾನಿಯು ।
ನೆಣಿಸದೆಪಾಪಕ್ಕೆ ಮಣಿಯದುಪವಾಸದಪಾ ॥
ರಣೆಯೊಳೆಪೊಳಲಿಂದತಿದಾ ।
ರುಣಮತಿಪೊಱಮಡಿಸಿಕಳೆದಳಾಯತಿಪತಿಯಂ ॥ 42

ಮ॥ ಪತಿಮುನ್ನಂತನಗೆಂಬುದಂಬಗೆದಳಿಲ್ಲಿ ಕ್ಷ್ವಾಕುವಂಶಾವನೀ ।
ಪತಿಲೋಕಸ್ತುತನೆಂಬುದಂಬಗೆದಳಿಲ್ಲೀಗಳ್ತಪೋಮಾರ್ಗ್ಗವಿ ॥
ಶ್ರುತನೆಂಬುನ್ನತಿಯಂವಿಚಾರಿಸಿದಳಿಲ್ಲೀಕಾಂತೆದುರ್ಮ್ಮೋಹದಿಂ ।
ಮತಿಗೆಟ್ಟಾಯತಿಯಂಪರಾಭವಿಸಿಚರ್ಯ್ಯಾವಿಘ್ನಮಂಮಾಡಿದಳ್ ॥ 43

ವ॥ ಆಗಳದಂಕಂಡುಸುಕೌಶಲನದಾದಿಯಪ್ಪವಸಂತಮಾಲೆ ಕೀರ್ತ್ತಿಧರನರೇಂದ್ರನಪ್ಪು
ದನಱಿದು ॥

ಕಂ॥ ಅಪಮಾನಮಂಸುಕೌಶಲ ।
ನೃಪಾಲಜನಕಂಗೆಪತಿಗೆಕೀರ್ತ್ತಿಧರಕ್ಷ ॥
ತ್ರಪವಿತ್ರಂಗೊಡರಿಸಿದಳ್ ।
ವಿಪರೀತಮಿದೆಂದುನೊಂದುಶೋಕಂಗೆಯ್ದಳ್ ॥ 44

ವ॥ ಆಗಳ್ ॥

ಮ॥ ಬಸಿಱಿಂಮೋದಿಕೊಳುತ್ತುಮಳ್ವನಿಜಧಾತ್ರೀವಕ್ತ್ರಮಂನೋಡಿಬೇ ।
ವಸವಂನಿಂನಮನಕ್ಕೆ ನಿರ್ಭ್ಭಯದಿನಾವಂತಂದನಾತಂಗೆಸ್ಯೈ ॥
ರಿಸೆನಾನೆಂದುಸುಕೌಶಲಕ್ಷಿತಿಭುಜಂಕಟ್ಟಾಗ್ರಹಂಗೆಯ್ಯೆಸೂ ।
ಚಿಸಿದಳ್ಕಾಂತೆವಸಂತಮಾಲೆನಿಜಶೋಕೋದ್ರೇಕ ವೃತ್ತಾಂತಮಂ ॥ 45

ವ॥ ಆಗಳದಂನೆಱೆಯೆಕೇಳ್ದು ॥

ಮ ‖ ಪಸುಗೂಸಿಂಗೆನಗಿತ್ತು ರಾಜ್ಯಪದಮಂನಿಂದಂತಪೋರಾಜ್ಯದೊ ।
ಳ್ವಸುಧಾವಲ್ಲಭನಃಮುನೀಶ್ವರನಪಾದೋಪಾಂತಮಂಪೊರ್ದ್ದಿಸಾ ‖
ಧಿಸುವೆಂನಿರ್ವೃತಿಸಾಖ್ಯಮಂವಿಷಯಸಾಖ್ಯಂಮುಖ್ಯಮಲ್ಲೆಂದು ಭಾ ।
ವಿಸಿಬಿಟ್ಟಂಸಿರಿಯಂ ಸುಕೌಶಲನದೇಂವೈರಾಗ್ಯಸಂಪನ್ನನೋ ‖ 46

ಕಂ ‖ ಮುನಿಭೋಜನವಿಘ್ನಂಮು ।
ಜ್ಜನನಿಯಿನಾಯ್ತೆಂನದೂಸರಿಂತಾಯ್ತೆನಂ ‖
ಮುನಿವೆನೊಮುನಿಯಪ್ಪಂನೆಗ ।
ಮುನಶನಮೆನಗೆಂದುಚಿತ್ತದೊಳ್ತಱಿಸಂಪಂ ‖ 47

ವ ‖ ಅಂತುಪರಿಚ್ಛೇದಿಸಿ ‖

ಕಂ ‖ ಧವಳಾತಪತ್ರವಾರಣ ।
ವಿವಿಧಧ್ವಜಚಾಮರಂಗಳಂರಾಜ್ಯಶ್ರೀ ‖
ಗಿವೆತೊಡವೆಂದವನೊಲ್ಲದೆ ।
ಭುವನೇಶಂರಾಜಭವನಮಂಪೊಱಮಟ್ಟಂ ‖ 48

ವ ‖ ಅಂತುಪೊಱಮಟ್ಟುಪಾದಮಾರ್ಗದಿನುಪವನಮನೆಯ್ದಿ ಕೀರ್ತಿಧರಭಟ್ಟಾರಕರಂ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಂಗೆಯ್ದು ದೀಕ್ಷಾಪ್ರಸಾದಮೆಂದುವಂದಿಸಿಕುಳ್ಳಿರ್ದುಮಾಗಳಖಿಳಪರಿಜನಂಸಂಭ್ರಮಂಬೆರಸುಬಂದು ‖

ಮ ‖ ಎಮಗಿಂನಾರ್ಶ್ಶರಣೆಂದುಮಂಡಳಿಕರುಂಸಾಮಂತರುಂ ಮಂತ್ರಿವ ।
ರ್ಗಮುಮಂತಃಪುರಮುಂವಿಳಾಸಿನಿಯರುಂಬಾಯ್ವಿಟ್ಟುಪುಯಲ್ಕೆಕೋ ‖
ಕಮಿದೇಕೇಕೆಯಗರ್ಬ್ಭದರ್ಬ್ಭಕನೆನಿಂಮಂರಕ್ಷಿಸಲ್ಸಾಲ್ಗುಮೆಂ ।
ದುಮಹಾದೇವಿಗೆಚಿತ್ರಮಾಲೆಗೆವರಂಭೂಪಾಲನೊಟ್ಟೈಸಿದಂ ‖ 49

ಕಂ ‖ ಸ್ತ್ರೀಬಾಲಸಾಧ್ಯಮಿಳೆನಿಂ ।
ಮ್ಮಾಬಾಹಾಬಲದಿನಾದುದೆನಗಾತೆಱದಿಂ ‖
ದೀಬಾಲೆಯಗರ್ಬ್ಭದೊಳಿ ।
ರ್ಪ್ಪಾಬಾಲನನರಸುಮಾಳ್ಪುದಿದುನಿಮಗೆಬೆಸಂ ‖ 50

ವ ‖ ಎಂದುಪರಿಜನಮನೊಡಂಬಡಿಸಿಕೀರ್ತ್ತಿಧರಮುಮುಕ್ಷುಗಳಸಮಕ್ಷದೊಳ್ ದೀಕ್ಷೆಯಂಕಯ್ಕೊಂಡು ‖

ಕಂ ‖ ಶ್ರುತದಗ್ಗಳಿಕ್ಕೆತಪದುಂ ।
ನತಿಕ್ಕೆತಂನೊಳ್ನೆಗಳ್ತೆವೆತ್ತಿರೆಭೂವಿ ‖

ಶ್ರುತನೆನೆಸುಕೌಶಲವೃತಿ ।
ಪತಿತಪದಿಂಶ್ರುತದಿನಾರುಮಂಗೆಲೆವಂದಂ ॥ 51

ವ ॥ ಅಂತವಿಶ್ರಾಂತತಪಃಶ್ರೀಯುನಪ್ಪುಕೆಯ್ದಿರ್ಪ್ಪಿನಂ ॥

ಕಂ ॥ ಕಡವಲೆರ್ದುರ್ವುವೊಲ್ಲ ಯುಪ್ಪೂ ।
ಗುಡಿನಿಮಿರ್ದುರ್ವುಸೋಗೆಕೇಗಿದುವುಕೇದಗೆಜೆ ॥
ಳ್ಗಡಿವ್ರೋದುವುಚಾದಗೆಗಳ್ ।
ಕಡಂಗಿನುಂಗಿದುವುತೋರವನಿಯುಂಕಾರೊಳ್ ॥ 52

ವ ॥ ಆಘನಸಮಯಪ್ರವೇಶದೊಳ್ತನ್ಮುನಿಯುಗಳಂವೃಕ್ಷಮೂಲನಿಯೋಗಯೋಗನಿ
ರ್ವ್ವರ್ತ್ತನಾನಂತರಂಯೋಗ್ಯಕಾಲಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಂಕಾಂತಾರಭಿಕ್ಷೆಗೆಬರುತಿರೆ ॥

ಉ ॥ ಕಣ್ಬರೆಗೆಟ್ಟುದಿವ್ಯಮುನಿಗಿತ್ತಪಮಾನದಿನಾತ್ತರೌದ್ರದಿಂ ।
ಪೆಣ್ಬಲಿಯಾಗಿಪುಟ್ಟಿಸಹದೇವಿಬರುತ್ತಿರೆಕಂಡಶಂಕಿತ ॥
ಕ್ಕರ್ಣಹೊಬ್ಬಲದೊಳ್ನಿವೃತ್ತಿಪರಿಣಾಮಮೊಡಂಬಡೆಧರ್ಮ್ಮಶುಕ್ಲದೊಳ್ ।
ಜಾಣ್ಬಡೆದಿಕ್ಕಿಕಯ್ಯನುಪಸರ್ಗ್ಗಸಹಿಷ್ಣುಗಳಿರ್ದ್ದರೀರ್ವ್ವರುಂ ॥ 53

ಮ॥ಸ್ರ॥ತನುಮಂಬೇರ್ಕ್ಕೆಯುದ್ಧತಂಮಿಂಮುನಿಪತಿಗಳನುಪ್ರೇಕ್ಷೆಯಂತಾಳ್ದಿಸನ್ಯಾ ।
ಸನಯುಕ್ತಚ್ಚಿತ್ತದೊಳ್ನಿಶ್ಚಳಮಿರಿಸಿಜಿನಶ್ರೀಪದಾಬ್ಜಂಗಳಂಪಂ ॥
ಘನಮುಸ್ಥಾಳಂಗಳಂನಾಲಗೆಜಪಿಯಿಸೆಗುಂಜದ್ಗುಹಾರಂಜಿತಕಾರ್ಕ್ಕಂ ।
ಘನಶೈಲದ್ವಂದ್ವಮಿರ್ಪ್ಪಂತಿರೆಶುಭಚರಿತಪೂರ್ವ್ವಣ್ದ್ದಕೈಯಿಕ್ಕಿನಿಂದರ್ ॥ 54

ವ ॥ ಅಂತುನಿಂದಮುನಿಪತಿಯುಗಳಮಂಕಂಡುಕಡುಮುಳಿದು ।

ಮ॥ಸ್ರ॥ಜಡಿಯುತ್ತುಂಬಾಲಮಂಕಂಣುರಿಯುನುಗುಳೆಜಿಹ್ವಾನಲಂಪೇರ್ಚ್ಚೆಬಾಯ್ಬಿ ।
ಟ್ಟೊಡೆವನ್ನಂಗರ್ಜ್ಜಿಸುತ್ತುಂಪವನಜವದೆಮೇಲ್ವಾಯ್ದುಪೊಯ್ದುತ್ತುಕೈಯೋ ॥
ಱೆಡೆಯಿಂಬಾಯೋಱಬಾಯಿಂದೊಡನೆರುಧಿರಮುಂಖಂಡಮುಂಸೂಸುವನ್ನಂ ।
ಸಿಡಿಲೆಂಬಾಶಂಕೆಯಂಪೆಣ್ಬುಲಿಪಡೆದುಮೃಗೀರಕ್ತಸೇವಾನುರಕ್ತಂ ॥ 55

ವ ॥ ಅಂತುಪುಲಿಮುನೀಂದ್ರಯುಗಳದಮೇಲೆಪಾಯ್ದುಗಿಬಗಿಮಾಳ್ಪುದುಮಾಮಹೋ
ಪಸರ್ಗ್ಗಮಂಸೈರಿಸಿ ॥

ಕಂ ॥ ಘಾತಿಯುಮನಘಾತಿಯುಮಂ ।
ಘಾತಿಸಿಕೀರ್ತ್ತಿಧರಯೋಗಿಮುಕ್ತಿಗೆಸಂದಂ ॥
ಘಾತಿಕ್ಷಯದಿಂಕೈವ ।
ಲ್ಯಾತಿಶಯಂಬೆತ್ತನಾಸುಕೌಶಲಮುನಿಪಂ ॥ 56

ಉ ॥ ಇತ್ತವಿಚಿತ್ರದೂಲೆಗೆತನೂಭವನಾಗೆಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭನೆಂ ।
ದತ್ತುಧರಿತ್ರಿಗರ್ಭದೊಳೆವಲ್ಲಭನಾಗೆಸಮಸ್ತರಾಜ್ಯಸಂ ॥
ಪತ್ತಿಗೆತತ್ಸುತಂಬಳೆದುಬಾಗದಬೀರದಪೇರ್ಮೆಯಿಂದಿಶಾ ।
ಭಿತ್ತಿಯನೆಂಟನೆಯ್ದುತಿರೆಸುತ್ತಿದನಾತ್ಮಯಶೋದುಕೂಲದಿಂ ॥ 57

ಕಂ ॥ ಸರಸಬಿಸಗರ್ಭಗೌರಂ ।
ಪರೆಯೆಜಸಂಪರಪುರಕ್ಕೆ ಗರ್ಭಸ್ರಾವಂ ॥
ದೊರೆಕೊಳೆಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭಂ ।
ಧರಿತ್ರಿಯುಂಹರ್ಷಗರ್ಭವೆನೆಪಾಲಿಸಿದಂ ॥ 58

ತದಪತ್ಯಂನಹುಷಂಚತು ।
ರುದಧಿವರಂವಸುಧೆಯಂನಿಮಿರ್ಚ್ಚಿಭುಜಾಗ ॥
ರ್ವದಗುರ್ವಂಮೂರ್ದ್ಧನೆಚತು ।
ರುದಧಿಯೊಳಂದವಾಸಮಿರಿಸಿದಂರಿಪುನೃಪರಂ ॥ 59

ಈಸಕಳಧರೆಯನುಗ್ರಭು ।
ಜಾಸಿಯೊಳಳವಡಿಸಿನಹುಷನಗ್ರಸುತಂಸಂ ॥
ವಾಸಂರಿಪುನೃಪಸುತರಂ ।
ದಾಸೇರಕರೆನೆಪೊಡರ್ಪುಗಿಡೆನಡೆಯಿಸಿದಂ ॥ 60

ವ ॥ ತತ್ತನೂಭವಂ ॥

ಕಂ ॥ ಸಂಹರಿಸಿರಿಪುಮದದ್ವಿಪ ।
ಸಂಹತಿಯುಂಬೀರಸಿರಿಗೆವಲ್ಲಭನಾದಂ ॥
ಸಿಂಹಪರಾಕ್ರಮನೆನಿಸಿದ ।
ಸಿಂಹರಥಂಸಾರ್ವಭೌಮವಿಭವಸನಾಥಂ ॥ 61

ಓರ್ವನೆಧನ್ವಿಯೆನಲ್ಪಕ ।
ಲೋರ್ವರೆಯುಂಕಾದುತನ್ನಬಾಣದಮೊನೆಯೊಳ್ ॥
ಮಾರ್ವಲಮಂತವಿಸಿದನೆನೆ ।
ದೋರ್ವಲಮೇಂಸಿಂಹರಥನೊಳವಿರಥಮಾಯ್ತೋ ॥ 62

ವ ॥ ತತ್ತನಯಂ ॥

ಕಂ ॥ ಸಮರಮುಖದೊಳ್ವಿರೋಧಿ ।
ಪ್ರಮುಖರನೆಯ್ದಿಸೆಳೀಮುಖಂಯಮಮುಖಮಂ ॥
ಕ್ಷಮೆಯಂತಳೆದಂಬಾಪಾ ।
ಗಮಚತುರಚತುರ್ಮುಖಂಚತುರ್ಮುಖನೆಂಬಂ ॥ 63

ಭೂಮಂಡಳಮಂತಳೆದಂ ।
ಕ್ಷೇಮಾಸ್ಪದಮಾಗೆನಾಮಮಹಿಮೋನ್ನತಿಯಿಂ ॥
ಹೇಮಾಚಲಮಂಮೆಚ್ಚಂ ।
ಹೇಮರಥಂಶ್ರುತಿಮುಖಂಚತುರ್ಮುಖತನಯಂ ॥ 64

ಆರಾಜಸುತಂಕೀರ್ತಿಸು ।
ಧಾರಸದಿಂತಣ್ಪುವಡೆದುಪರಿಪೂರ್ಣಕಳಾ ॥
ಧಾರಂಸಕಳೇಂದುರಥಂ ।
ವೈರಿಮನೋರಥರಥಾಂಗಮಂವಿಘಟಿಸಿದಂ ॥ 65

ವ ॥ ಆಮಹೀಭುಜನತನೂಭವಂ ॥

ಕಂ ॥ ತೇಜಂಪುದುವಿಲ್ಲೆನಿಸಿವಿ ।
ರಾಜಿಸೆಪರರಾಜಮಂಡಳಂತತ್ತನ್ನಿ ॥
ಸ್ತೇಜಂಪೆತ್ತಿರೆಬೆಳಗಿದ ।
ನೀಜಗಮಂಭಾನುವೆಂಬಿನಂಭಾನುರಥಂ ॥ 66

ವ ॥ ಮತ್ತಂತದನ್ವಯದೊಳ್ ಮಯ, ಮಾಂಧಾತ, ವೀರಸೇನ, ಕಮಳಬಂಧ ವಸಂತತಿಲಕ, ಕುಬೇರದತ್ತ, ಮೃಗಾರಿದಮನ, ದ್ವಿಪರಥ, ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪು, ಅರ್ಕರಥ, ದಿಳೀಪ, ಪುರೂರವ, ರಘುವೀರಪ್ರಮುಖರೆನಿಬರಾನುಮರಸುಗಳನು ಕ್ರಮದಿಂರಾಜ್ಯಂಗೆಯ್ದು ವಿಷಯವೈರಾಗ್ಯದಿಂಕೆಲಬರಮರಕಾಮಿನೀಕಚಗ್ರಹಣಮಂಪಡೆವುದುಂಕೆಲಬರಮೃತಲಕ್ಷ್ಮೀಪಾಣಿಗ್ರಹಣಮಂಪಡೆವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಧರಣೀಪ್ರಾಕಾರಂವೀ ।
ರರಸಾರ್ಣವಸೇತುದಾನಗುಣಭೂಷಣದಿ ॥
ಕ್ಕರಿಧರ್ಮರತ್ನರೋಹಣ ।
ಗಿರೀಂದ್ರಮಿಕ್ಷ್ವಾಕುವಂಶಮಾಯ್ತುಪ್ರತಿಮಂ ॥ 67

ವ ॥ ಆವಂಶದೊಳ್ವಿನೀತಾಪುರಮನಾಳ್ವನನರಣ್ಯನೆಂಬರಸನಖಿಳರಾಜ ಕುಳಮಣಿಮ ಕುಟಮಕರಿಕಾಪತ್ರವಿಚಿತ್ರಚಿತ್ರಿತಪಾದಪೀಠಂ ॥

೦ ॥ ನೆನೆಯಿಸುವಂಮಾನ್ಯಪುರಾ ।
ತನರಾಜನ್ಯಕಮನತುಳಬಾಹಾಬಲದಿಂ ॥
ದನರಣ್ಯಂಕೃತಪುಣ್ಯಂ ।
ಮನುವಂಶವರೇಣ್ಯನಖಿಳಭುವನಶರಣ್ಯಂ ॥ 68

ಅನರಣ್ಯನೆಂಬಪೆಸರಂ ।
ಜನಪತಿದೇಶದೊಳರಣ್ಯಮಿಲ್ಲೆನೆನಾನಾ ॥
ಜನಪದಮಂಪಡೆದುಜಗ ।
ಜ್ಜನಂಕುಡಲ್ಪಡೆದನುಂತೆಪಡೆದನೆಪೆಸರಂ ॥ 69

ನ್ಯಾಯಾರ್ಜ್ಜಿತವಿತ್ತಂಧ ।
ರ್ಮ್ಮಯುತ್ತಮೆನಿಪ್ಪರಾಜವೃತ್ತಂತನಗೇ ॥
ಕಾಯುತ್ತಮಾಗೆಧರೆಯಿಂ ।
ಜೇಯೆನಿಸಿದನಿಂತುದಾತ್ತಚರಿತರುಮೊಳರೇ ॥ 70

ಆವಸುಧಾವಲ್ಲಭನಮ ।
ನೋವಲ್ಲಭೆರೂಪವತಿಕಳಾವತಿಸತಿಪೃ ॥
ಥ್ವೀವತಿಧೈರ್ಯ್ಯದೊಳಂಪೃ ।
ಥ್ವೀವನಿತೆಗೆಯುವತಿಸವತಿಯೆನೆಪೆಸರ್ವಡೆದಳ್ ॥ 71

ಕಡುಚಲ್ವಿಂರತಿಗೆಗ್ಗಂ ।
ಪಡೆದುವಿಳಾಸಕ್ಕೆದೇಸಿವಡೆದವನಿಪನೊಳ್ ॥
ಪಡೆದುಪಿರಿಯರಸಿತನಮುಂ ।
ಪಡೆದಳ್ತನಯರನನಂತರಥದಶರಥರಂ ॥ 72

॥ ಆಪೃಥ್ವೀವತಿಮಹಾದೇವಿಯೊಳಖಿಳ ಪೃಥ್ವೀವಲ್ಲಭಂಧರ್ಮ್ಮಾರ್ತ್ಥವಿರುದ್ಧಮಾಗ ದಂತುವಿಷಯಸುಖಮನನುಭವಿಸುತ್ತಿರ್ದ್ದೊಂದುದಿವಸಂ ॥

॥ ಭುವನಸ್ತುತ್ಯಪದಂಸಹಸ್ರಕಿರಣಂಸ್ವರ್ಬ್ಭಾನುವಿಂದಂಪರಾ ।
ಭವಮಂಪೊರ್ದ್ದುವವೋಲ್ಸಹಸ್ರಕಿರಣಂಮಾಹಿಷ್ಮತೀವಲ್ಲಭಂ ॥
ಬವರಂಗೆಯ್ದುದಶಾನನಂಗೆರಣದೊಳ್ಸೋಲ್ತೇವದಿಂಕ್ಷತ್ರಪು ।
ತ್ರವರೇಣ್ಯಂಜಿನದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡನನರಣ್ಯಂಕೇಳ್ದನಾವಾರ್ತ್ತೆಯಂ ॥

॥ ಅಂತುಕೇಳ್ದುದುಮೆತನಗೆ ನಿರ್ವ್ವೇಗಮಾಗೆ ॥

ಕಂ ॥ ಕೆಳೆಯುಂಸಹಸ್ರಕಿರಣಂ ।
ತಳೆದಂದೀಕ್ಷೆಯನುಪೇಕ್ಷಿಸಲ್ಪದನಲ್ಲೆಂ ॥
ದಿಳೆಯನುಪೇಕ್ಷಿಸಿನೆರೆದಾ ।
ಗಳನಂತರಥಂಗೆನುಡಿದನಿಂತನರಣ್ಯಂ ॥ 74

ಮ। ಸ್ರ॥ ಪಡೆದೆಂನಿಂನಂಗಡಂರಕ್ಷಿಸಲಖಿಳಧರಾಚಕ್ರಮಂಪುತ್ರನೀಂಪೆ ।
ಳ್ಗೊಡೆಯಂಕಯ್ಕೊಳ್ಧರಾಭಾರಮನಿಳಿಪೆನಗೆಂದಂಗೆದಂತಾಂಶುಜಾಳಂ ॥
ಕುಡಿಮಿಂಚಂಬೀಱೆಕಯ್ಯಂಮುಗಿದುನುಡಿದನೇಮಾತೊನಿರ್ವ್ವಾಣಮಾರ್ಗ್ಗ ।
ಕ್ಕೊಡಸಲ್ವೆಂನಿಮ್ಮಚಿತ್ತಕ್ಕೆಡರಿದ ನೆಲನಂದೇವಕಯ್ಕೊಳ್ವನಲ್ಲಂ ॥ 75

ವ ॥ ಎಂದುತಂನೊಡನೆತಪಂಬಡಲೊಡಂಬಟ್ಟು ತಱಿಸಂದುನುಡಿವುದುಮೊಂದುತಿಂಗಳ ಮಗನಪ್ಪದಶರಥಂಗೆಪಟ್ಟಂಗಟ್ಟಿತಾನುಮನಂತರಥನುಮಭಯಘೋಷಭಟ್ಟಾರಕ ರಪಾದೋಪಾಂತದೊಳ್ ತಪಂಬಟ್ಟು ॥

ಕಂ ॥ ಅನರಣ್ಯಂಮುಕ್ತಿಶ್ರೀ ।
ವನಿತಾವರನಾದನಂದನಂತರಥಂಚಿ ॥
ತ್ತನಿರೋಧದಗ್ಧಕರ್ಮ್ಮೇಂ ।
ಧನಭಾರನನಂತವೀರ್ಯ್ಯಕೇವಳಿಯಾದಂ ॥ 76

ವ ॥ ಆಮಹಾಮಹಿಮೆಯೊಳ್ ॥

ಮ।ಸ್ರ॥ಅಮರೇಂದ್ರೋದ್ಯಾನದಿಂಪೂಮಳೆಗಱೆಯೆಸುರೇಂದ್ರಾಗಮಂರಾಗಮಂಬೀ ।
ಱೆಮರುದ್ಗಂಭೀರಭೇರೀನಿನದಮೊದವೆನಿರ್ವ್ವಾಣಕೈವಲ್ಯಮಾಂಗ ॥
ಲ್ಯಮಹೋತ್ಸಾಹಪ್ರಮೋದಾಮರಕಳಕಳಮಾನಂದಮಂಮಾಡೆರೋಮಾಂ ।
ಚಮನಾನಂದಾಶ್ರುಮಂತಾಳ್ದಿದನಮಳಯಶಂಭಾರತೀಕರ್ಣ್ನಪೂರಂ ॥ 77

ಗದ್ಯ ॥ ಇದುಪರಮಜಿನಸಮಯಕುಮುದಿನೀಶರಚ್ಚಂದ್ರಬಾಲಚಂದ್ರಮುನೀಂದ್ರಚರಣ ನಖಕಿರಣಚಂದ್ರಿಕಾಚಕೋರಂಭಾರತೀಕರ್ಣ್ನಪೂರಂ ಶ್ರೀಮದಭಿನವಪಂಪವಿರ ಚಿತಮಪ್ಪರಾಮಚಂದ್ರಚರಿತಪುರಾಣದೊಳ್‌ದಶರಥವಂಶವರ್ಣ್ನನಂದ್ವಿತೀಯಾಶ್ವಾ ಸಂ ॥

ತೃತೀಯಾಶ್ವಾಸ ಪ್ರಾರಂಭಃ.

ಕಂ ॥ ಶ್ರೀವನಿತೆವಕ್ಷದೊಳ್ವಮು ।
ಕ್ತಾವಳಿಯಂತೆಸೆಯೆತೊಟ್ಟಲೊಳ್ಪುಟ್ಟಿತ್ತು ॥
ಲ್ಭೂವಳಯಂಭುಜದೊಳ್ಶೋ ।
ಭಾವಹಮೆನೆಪೆಂಪುವೆತ್ತನಭಿನವಪಂಪಂ ॥ 1

ಎಳನೇಸಱಂತೆಜಗಮಂ ।
ಬೆಳಗಿದನೆಳದಿಂಗಳಂತೆಸಕಳಧರಿತ್ರೀ ॥
ತಳಮನೆಱಗಿಸಿದನೆಳವೆಯೊ ।
ಳೆಳೆಬಂಣಿಸೆದಶರಥಂಭಗೀರಥಚರಿತಂ ॥ 2

ಆವಂಶಜರಗುಣಂಗಳ ।
ನಾವಗವೊಳಕೊಂಡುತನ್ನವಿಶದಯಶೋಮು ॥
ಕ್ತಾವಳಿಯಂಧರೆಗಿತ್ತುಧ ।
ರಾವಲ್ಲಭನತ್ಯುದಾತ್ತನೆನೆಪೆಸರ್ವಡೆದಂ ॥ 3

ಚಿರಕಾಲದಕಳಿವೂವೆಂ ।
ದಿರದೆವಿರಿಂಚಿಯಮುಖಾರವಿಂದಮನುಳಿದಾ ॥
ದರದಿಂದಿರ್ದ್ದಳಿಸಿತಮಧು ।
ಕರವಧುವಾಗ್ವಧುನರೇಂದ್ರಮುಖಸರಸಿಜದೊಳ್ ॥ 4

ಜಡಧಿಯರತ್ನಂಗಳ್ಪೊಂ ।
ದೊಡವಿನುಪಾಶ್ರಯದಿನೆಸೆವವೋಲ್ದಶರಥನಿಂ ॥
ಜಡಜಜನವಿದ್ಯೆಗಳ್ನೂ ।
ರ್ಮ್ಮಡಿಸಿದುವಾಶ್ರಯವಿಶೇಷಮೇಂಕೇವಲಮೇ ॥ 5

ಅಱುವತ್ತುನಾಲ್ಕುವಿದ್ಯೆಯ ।
ನಱಿದುಂದಶರಥನಚಿತ್ತಮನುರಾಗದಿನೇ ॥
ನೆಱಗಿದುದೊಧರ್ಮ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ।
ಕ್ಕಱಿವುಳ್ಳಂವಿಕಥೆಯೊಳ್ಮನಂನಿಲಿಸುಗುಮೇ ॥ 6

ಓದಿದೊಡೇನರಗಿಳಿಕ ।
ಲ್ತೋದುವವೋಲ್ಧರ್ಮ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಮಂದಶರಥನಂ ॥

ತೋದಿತಿೞದವನಿಪತಿಮರಿ ।
ಯಾದೆಯೊೞಸಗುವುದುಧರ್ಮ್ಮಪರನೆನೆಲೋಕಂ ॥ 7

ಕಂ ॥ ಕಾದಳ್ವಣ್ಣಾರ್ಗಶ್ರಮಧ ।
ರ್ಮ್ಮಾದಿಗಳಂಮೀಱಿದಂತುನೆಲನಂನೃಪನಾ ॥
ಜ್ಞಾದೇವತೆವೇದಿಕೆಮ ।
ರ್ಯ್ಯಾದೆಯೊಳಂಭೋನಿಧಾನಮಂನಿಲಿಸುವವೋಲ್ ॥ 8

ಚ ॥ ಮನಮೊಳದಾಗೆವೈರಿಗೆಮನೀಷಿಜನಂಮನಮೀಯೆಮಾನಿನೀ ।
ಜನಮಭಿಮಾನಮಂಮುಱಿಯೆಭೂಭುವನಸ್ತವನೀಯಮಾದುದಾ ॥
ತನಬಲಗಯ್ಯೊೞಿರ್ಪ್ಪಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಗಮಾತನಸೊಲ್ಲೊೞಿರ್ಪ್ಪವಾ ।
ಗ್ವನಿತೆಗಮಾಮಹೀಸತಿಗಮಪ್ರತಿಮಂಪರಿಪೂರ್ಣ್ಣಯೌವನಂ ॥ 9

ವ ॥ ಅಂತುದಶರಥನರನಾಥಂನವಯೌವನಲಕ್ಷ್ಮಿಯನಪ್ಪುಕೆಯ್ದುಲಾವಣ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀವಿರಾಜಿತೆಯೆನಿಪ್ಪಪರಾಜಿತೆಯುಂ ಮದನಮೋಹನವಿದ್ಯಾದೇವತೆಯಮಿತ್ರೆಯೆನಿಪ್ಪಸುಮಿತ್ರೆಯುಂ ಕಂತುಸಂತಾಪನದೀಪಕಳಿಕಾಪ್ರಭೆಯೆನಿಪ್ಪಸುಪ್ರಭೆಯುಂ ಓರೊರ್ಮ್ಮೆಪೇರುರದೊೞಿರ್ಪ್ಪಸಿರಿಯುಂಗಾಢಾಲಿಂಗನದನೆವದಿಂನೆಲೆಮೊಲೆಯೊೞಿಟ್ಟೊತ್ತುವಂತೆರ್ದೆವತ್ತುಗೆವೆತ್ತುಸಕಳಭಾಷಿತಸುಧಾಜಲದಿಂ ಸರಸ್ವತಿಯಕಳಾವಲೇಪಮಂಕರ್ಚ್ಚಿಕಳೆವಂತೆಮೊಗಂಬಡೆದುಪ್ರಣಯಕಲಹಕೇಳಿಯಿಂವಿಜಯಶ್ರೀಯನಜನಿಸುವಂತೆತೋಳ್ವೆರಗನಪ್ಪುಕೆಯ್ದುತನಗೆಮನೋನಯನವಲ್ಲಭೆಯರೆನಿಸೆ ॥

ಕಂ ॥ ಕುಲವನಿತೆಯರಿಂನೃಪದಾ ।
ನಲೇಖೆಯಿಂದಿಗಿಭಮಮೃತಕಳೆಯಿಂಶಶಿಮೇ ॥
ಖಲೆಯಿಂಮಂದರಶೈಲಂ ।
ವಿಲಾಸಮಂತಳೆದುದೆನೆಬೆಡಂಗಂತಳೆದಂ ॥ 10

ಇನನೆಂತುಬೆರಸಿಸಂಜೆಯೊ ।
ಳನುರಾಗಿಯೆನಿಪ್ಪನಂತೆನೃಪನಾನೃಪನಂ ॥
ದನೆಯರೊಳನುರಾಗದಿನಿ ।
ರ್ದ್ದನವರತಂತೊಳಗಿಬೆಳಗಿದಂಸತ್ಪಥಮಂ ॥ 11

ನೀರೊಳಗಿರ್ದ್ದುಂಪೊರ್ದ್ದದು ।
ನೀರಂನೀರೇಜಮೆಂಬವೋಲಬಲಾಶ್ರಯಂ ॥

ಗಾರರಸಮಗ್ನನಾಗಿ ।
ದ್ವಾರಳವನೆತಳೆದನರಸನಿಂದ್ರಿಯಜಯಮಂ ॥ 12

ಮ।ಸ್ರ॥ಕುಳಭೂಭೃತ್ಕೂಟದೊಳ್ ಮಾಣಿಕದೆಳವಿಸಿಲೆಂತಂತೆದಿಕ್ಕುಂಭಿಕುಂಭ ।
ಸ್ಥಳದೊಳ್ಸಿಂದೂರಮೆಂತಂತಮರನದಿಯೊಳಾರಕ್ತನೀರೇಜಪತ್ರಾ ॥
ವಳಿಯೆಂತಂತಬ್ಧಿಯೊಳ್ವಿದ್ರುಮಸಮುದಯಮೆಂತಂತೆಪರ್ವ್ವಿತ್ತುರಾಗಾ ।
ವಿಳಮಪ್ಪಂತುರ್ವ್ವರಯೆಲ್ಲಂದಶರಥವಸುಧಾಧೀಶತೇಜಃಪ್ರಕಾಶಂ ॥ 13

ಉ ॥ ಖಂಡಿಸಿವೈರಿವಂಶವನಮಂಕಡಿದುದ್ಧತಶಾಖೆಯಂಭುಜಾ ।
ದಂಡಕೃಪಾಣದಿಂಸಮಱಿಕಂಟಕಮಂಸಮೆದಾತಪತ್ರದಿಂ ॥
ಚಂಡಕರಪ್ರತಾಪಮಖಿಳೋರ್ವ್ವರೆಗಿಲ್ಲೆನೆತಣ್ಪುಮಾಡಿದಂ ।
ದಂಡಧರೋತ್ತಮಂದಶರಥಂಸಫಲೀಕೃತಸನ್ಮನೋರಥಂ ॥ 14

ಚ ॥ ಅನಿಮಿಷಗಾಯಕರ್ದ್ದಶರಥಕ್ಷಿತಿನಾಯಕನಂಕಮಾಲೆಯಂ ।
ತನತನಗೊಲ್ದುಪಾಡುವೆಡೆಯೊಳ್ಪುಳಕಂಪೊಱಪೊಣ್ಮೆಸೋಲ್ತುಕೇ ॥
ಳ್ವನಿಮಿಷನಾಯಕಂತನಗೆಚಾಮರವಿಕ್ಕುವದೇವಕಾಮಿನೀ ।
ಜನಮಣಿಕಂಕಣಧ್ವನಿಗೊನಲ್ದುವರಂಕಿಸುಗಣ್ಚಿನೋಡುವಂ ॥ 15

ಉ ॥ ನೋಡಿರೆಕೇನರರ್ದ್ದಶರಥಕ್ಷಿತಿನಾಥನಬೀರದೇಳ್ಗೆಯಂ ।
ಪಾಡೆಮಗುಳ್ದುಕೇಳ್ವಪದದೊಳ್ಕವಿಸಾರ್ದ್ದಜೆನುಂಗೆಸಾರಭ ॥
ಕ್ಕಾಡುವತುಂಬಿಗಳ್ಬಿವಿಜನಾಥನದಕ್ಕೆಕನಲ್ದುಮಾಣದೀ ।
ಡಾಡುವನಾನಮೋರುಕುಸುಮಸ್ತಬಕಂಗಳಕರ್ಣ್ಣಪೂರಮಂ ॥ 16

ಕಂ ॥ ಬಾಳಬಿಸಿಲಿನನತೇಜಮು ।
ನೇಳಿಸೆನೆಲನಂಪಯೋಧಿಪರ್ಯ್ಯಂತಂಬಾಯೆ ॥
ಕೇಳಿಸಿದಶರಥನೊಪ್ಪಿಂ ।
ಪಾಲಿಸಿಸುಖದಿಂದಮರಸುಗೆಯ್ಯುತ್ತಿರ್ದ್ದಂ ॥ 17

ವ ॥ ಆನಿಖಿಳರಾಜಕುಲಕಿರೀಟಕೀಲಿತಹರಿನೀಲಮಣಿಮದಾಳಿಮಾಳಾಪರಿಚುಂಬಿತಚರಣಾ ರವಿಂದನೊಂದುದಿವಸಮಾಪ್ತಪರಿಜನಂಪರಸುಕರುಮಾಡದೇಳನೆಯಸೆಲೆಯ ಮೊಗಸಾಲೆಯೊಳಿಕ್ಕಿದಮಣಿಮಯಾಸನಮನಲಂಕರಿಸಿಕರ್ಣ್ಣಪೂರಪಾರಿಜಾತಸ್ತಬಕ ಪರಿಮಳಕ್ಕೆಳಸಿಬಳಸುವೆಳದುಂಬಿಯುಕಳವರಮನಾಲಿಸುತಿರ್ಪ್ಪುದು ಮಾಸಮ ಯದೊಳ್ ॥

ಮ ॥ ನಯನೋತ್ಸಾಹಮನಿತ್ತುದೇಹರುಚಿಯಿಂದೆಯ್ತಂದನಾಕಾಶಗಂ ।
ಗೆಮುನೀವರ್ಮ್ಮನಿಸಸೆಂಬಿನಂದಶರಥಕ್ಷೋಣೀಶನಾಸ್ಥಾನಮಂ ॥
ಮಿಮುನಾನೀರದಮಾರ್ಗ್ಗದಿಂದಿೞಿದುಸನ್ಮಾರ್ಗ್ಗಕ್ಕೆಮೊಯ್ದಾರದಂ ।
ನೆಯುಮಂಸಾರದನಾವಕಾಳಗದೊಳಂಕರ್ಣ್ಣಾರದಂನಾರದಂ ॥ 18

ಕಂ ॥ ಬಿಸಸೂತ್ರದಕಟಿಸೂತ್ರಂ ।
ಪೊಸದುಗುಲದಕೋವಣಂಕಮಂಡಲುರಾರಾ ॥
ಜಿಸೆದಂಡಪಾಣಿಪೊಕ್ಕಂ ।
ಕಿಸುರೞಿಪಂಪಿಸುಣಪಸರಿಗಂನೃಪಸಭೆಯಂ ॥ 19

ವ ॥ ಅಂತಾನಾರದಂನಭೋಮಂಡಲದಿಂಸಭಾಮಂಡಲಕ್ಕವತರಿಸೆ ॥

ಕಂ॥ ಇದಿರೆದ್ದಿರ್ಬ್ಭ್ಯಾಕಾರಮು ।
ನುದಾತ್ತನೇನಿತ್ತುಮಾಣ್ದನೇಕಾಂಚನಪೀ ॥
ಠದೊೞಿರಿಸಿಮುಕುೞಿತಾಂಜಳಿ ।
ಸದರ್ಭ್ಭಸಾಕ್ಷತಮನರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಮನಿತ್ತಂ ॥ 20

ಬಂದಬರವಾವುದೀಬರ ।
ವಿಂದಂಚರಿತಾರ್ತ್ಥನಾದೆನಾನೆಲ್ಲಿಂದಂ ॥
ಬಂದಿರೆನೆನೃಪತಿನಾರದ ।
ನೆಂದಂದಶನಾಂಶುಕೆದಱೆಚಂದ್ರಾತಪಮಂ ॥ 21

ವ ॥ ಆನೀಜಂಬೂದ್ವೀಪದಪೂರ್ವ್ವವಿದೇಹದಪುಂಡರೀಕಿಣೀಪುರದಸೀಮಂಧರಸ್ವಾಮಿಗಳ
ಪರಿನಿಷ್ಕ್ರಮಣಕಲ್ಯಾಣವಿಭೂತಿಯಂನೋಡಿಬಂದೆನೆಂದುಸಭೆಯಂಕಣ್ಸನ್ನೆಯಿಂ
ತೊಲಗಿಸಿದಶರಥಂಗೆಕಟ್ಟೇಕಾಂತದೊೞಿಂತೆಂದಂ ॥

ಉ ॥ ಲಂಕೆಗೆಪೋಗಿಶಾಂತಿಜಿನಭಕ್ತಿಯೊಳಾಂಸ್ಮರದಾನದಂತಿವ ।
ಜ್ರಾಂಕುಶದರ್ಶನಸ್ತವನದಿಂಚರಿತಾರ್ತ್ಥನೆನಾದೆನಾಗಿವೀ ॥
ತಾಂಕುಶನಪ್ಪರಾವಣನೊಳಂನೆರೆದೀನುಡಿಗೇಳ್ದನಾಡೆಯುಂ ।
ಶಂಕೆಯೊಳೊಂದಿಬಂದೆನಱಿಪಲ್ವೆಱತೇಂನಿಮಗಾಪ್ರಪಂಚಮಂ ॥ 22

ವ ॥ ಅದೆಂತೆನೆವಿಭೀಷಣಂಸಾಗರಬುದ್ಧಿವೆಸರನೈಮಿತ್ತಿಕನಂಬರಿಸಿರಾವಣನಮರಣಕಾರ
ಣಮಂಪೆಸಗೊಳ್ವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಏನುಂತೊದೞಿಲ್ಲಿದುವೆಶಿ ।
ಲಾಸಿಕ್ಷಿಪ್ತಾಕ್ಷರಂವಿಭೀಷಣರಣದೊಳ್ ॥

ಜಾನಕಿಯದೂಸರಿಂಲಂ ।
ಕಾನಾಥಂದಾಶರಥಿಯುಕಯ್ಯೊಳೆವಡಿಗುಂ ॥ 23

ವ ॥ ಎನೆವಿಭೀಷಣಂವಿಷಣ್ಣಚಿತ್ತನಾಗಿ ॥

ಕಂ ॥ ಆರಯುಲವರುತ್ಪತ್ತಿಗೆ ।
ಕಾರಣವೆನಿಸಿದ್ದ೯ಜನಕನಂದಶರಥನಂ ॥
ಮಾರಣಮಂಪೊದ್ದಿ೯ಸುವೆಂ ।
ಕಾರಣವಿಘಟನವೆಕಾರ್ಯ್ಯ೯ವಿಘಟನವಲ್ತೇ ॥ 24

ವ ॥ ಎಂದುತಱಿಸಂದು ॥

ಚ ॥ ಎನಗಿದಯುಕ್ತವೆಂನಬಗೆಪಾಪನಿಬಂಧನವೇವುದೆಂಬಿದಂ ।
ನೆನೆಯದೆತಂನಸೋದರನೊಳಪ್ಪವಿಪತ್ತಿಗಣಂವಿಭೀಷಣಂ ॥
ಮನದೊಳಳಲ್ದುನಿಂಮನಳಿಯಲ್ಬಗೆದಂದನಿದಕ್ಕೆತಕ್ಕುದಂ ।
ನೆನೆದಿರಿನಾನಿದಂತಡೆಯದೇಜನಕಂಗಱಿಪಲ್ಕೆಪೋದಪೆಂ ॥ 25

ವ ॥ ಎಂದುನಾರದಂನೀರದಪಥಕ್ಕೆನೆಗೆದುಮಿಥಿಳೆಯನೆಯ್ದಿಜನಕಂಗಮಾಸ್ವರೂಪವುನ ಱಿಪಿಪೋಪುದುಮಿತ್ತಲ್ದಶರಥನಾವಾರ್ತ್ತೆ೯ಯೆಲ್ಲಮಂಸಮುದ್ರಹೃದಯನೆಂಬತಂ ನಮಂತ್ರಿಮುಖ್ಯಂಗಱಿಪುವುದುಮಾತನಿದಕ್ಕೆಕಾಲವಂಚನವೆಕಾರ್ಯ್ಯ೯ಮೆಂದು ಬ್ಬಯುಂಗೆಯ್ದುದಶರಥನಂಕಳುಪಿಚಿತ್ರಕನುಂತಾನುಮಲ್ಲದೆಪೆಱರಱಿಯದಂತು ಕರುವಿಡಿಸಿಲಾಕ್ಷಾರಸಾದಿಗಳಿಂಸಪ್ತಧಾತುಗಳಂಪಡೆದುವರ್ಣ್ನ೯ಕ್ರಮಂಗೆಯ್ಯೆ ॥

ಕಂ ॥ ಇದುಭೂಪನರೂಪಿದುಲೆ ।
ಪ್ಪದರೂಪೆನಲೆಂತುಮಱಿಯಲರಿದೆನೆಬಗೆಗೊಂ ॥
ಡುದುನಡೆವನುಡಿವತೆಱದಿಂ ।
ಪ್ರದೇಶಸಾಪ್ಯವೆಮದೇಂವಿಚಿತ್ರವೊಚಿತ್ರಂ ॥ 26

ವ ॥ ಅಂತುಪರವಿದ್ಧಮಂಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಂಮಾಡಿದಚಿತ್ರಕನಪರಿಣತಿಯುಂಮನದೆಗೊಂಡು ಲೆಪ್ಪದರಸನಂಕರುಮಾಡದೇಳನೆಯನೆಲೆಯಮೊಗಸಾಲೆಯೊಳಿರಿಸಿಪರಿಜನಮುಂತಾ ನುಮೋಲಗಿಸುತ್ತಿರೆ ॥

ಕಂ ॥ ಜನಕನಮಂತ್ರೀಕ್ರಮದಿಂ ।
ದನುಷ್ಠಿಸಿಯೆಕಳುಪೆಜನಕನುಂದಶರಥನುಂ ॥
ದಿನಕರನುಂಹಿಮಕರನುಂ ।
ಘನಾಘನಾಂತರಿತರಾದರೆನೆತಲೆಗರೆದರ ॥ 27

ವ ॥ ಅಂನೆಗಮಿತ್ತ ವಿಭೀಷಣಾದೇಶದಿಂಬಂದತೀಕ್ಷ್ಣಪುರುಷರ್ಪುರಮಂಪೊಕ್ಕು ಕರುವಾ
ಡಮಂಪುಗಲ್ಪಡೆಯದೆತಡೆದಿರ್ಪ್ಪುದುಂ ॥

ಉ ॥ ಅಟ್ಟಿದಜಟ್ಟಿಗರ್ತ್ತಡೆದುದಕ್ಕೆ ಕನಲ್ದು ವಿಭೀಷಣಂಮುಗಿ ।
ಲ್ಮುಟ್ಟೆಯಿನಟ್ಟುತಿಂಬಜವನಂತಿರಯೋಧ್ಯೆಗೆಬಂದುಪೊಕ್ಕು ಪೊಂ ॥
ಪಟ್ಟಮೆನಿಪ್ಪಪೊಂನಕರುವಾಡಮನೊಂದಿರುಳಲ್ಲಿಕಂಡುಕ ।
ಣ್ಮುಟ್ಟನೊಳಿರ್ದ್ದಲೆಪ್ಪದರಸಂಕೊಲವೇಳ್ದನಸಾರಚೇತನಂ ॥ 28

ವ ॥ ಅಂತುಪೇಳ್ಪುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಪೆಸನಂವಿದ್ಯುದ್ವಿಳಸಿತ ।
ವೆಸರವಿಯಚ್ಚರಭಟೋತ್ತಮಂಪಡೆದುಜವಂ ॥
ಮುಸಗಿದನೆಸೆಕಾಪಿನವ ।
ರ್ದ್ದೆಸೆಗಿಡೆಪೊಕ್ಕಿಱಿದುಕೊಂಡುತಲೆಯುಮಂತಂದಂ ॥ 29

ವ ॥ ಆಸಮಯದೊಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಪರಿಜನದಭೂಪನಂತಃ ।
ಪುರದಬಳಾಜನದನೆಗೆದಹಾಹಾರವಮೆ ॥
ಯ್ತ್ತರೆಕಿವಿಗೆಕೇಳ್ದುನಲಿದಂ ।
ಕರುಣಾರಸರಹಿತನಾವನಾಖಚರನವೋಲ್ ॥ 30

ಕೊಲಲೆಂದುಬಂದುಲೆಪ್ಪದ ।
ತಲೆಯಂಕೊಂಡೊಯ್ದನಾವಿಭೀಷಣನಾರುಂ ॥
ಕೊಲಲಾಪ್ಪರೆಸಾಯದರಂ ।
ಲಲಾಟದೊಳ್ವಿಧಿಯಬರೆದಲಿಪಿಜಲಲಿಪಿಯೇ ॥ 31

ವ ॥ ಅಂತವನೆತಂದತಲೆಯಂಕಡಲೊಳೀಡಾಡಿಜನಕನುಮನಂತೆಮಾಡಿಮಗುಳೆಲಂಕೆಗೆ
ವೋಗಿ ॥

ಮ ॥ ಮನದೊಳ್ತ್ತಂನನೆಗಳ್ತ್ತೆಯಂನೆನೆದುಕಷ್ಟಂಗೆಯ್ದನಾನೀದಶಾ ।
ನನನಂಕೊಲ್ವವನಾವನೀಕಡಲನಾವಂದಾಂಟುವಂಲಂಕೆಗಾ ॥
ವನೊರ್ಬ್ಬಂಗಡಭೂಮಿಗೋಚರನಿದಂನೈಮಿತ್ತಿಕಂಪೇಳ್ದೊಡಾ ।
ತನವಾತಿಂಗವಿಚಾರಿತಂನೆಗಳ್ದೆನೆಂದುಬ್ಬೇಗಮಂತಾಳ್ದಿದಂ ॥ 32

ಕಂ ॥ ಜಿನಗೃಹಮಂಪ್ರಾಯಶ್ಚಿ ।
ತ್ತನಿಮಿತ್ತಂನಿರತಿಶಯಮೆನಲ್ಮಾಡಿಸಿದಂ ॥
ತನಗೆಕಷಾಯೋದಯದಿಂ ।
ಜನಿಯಿಸೆಪೊಲ್ಲಮೆಯನೊಳ್ಳಿದಂಸ್ವೈರಿಪನೇ ॥ 33

ವ ॥ ಅಂನೆಗಮಿತ್ತ ದಶರಥನಜನಕನಪರಿಜನಂಲೆಪ್ಪದರಸನಪ್ಪುದನಱಿದುಸಂತೋಷಂಬ ಟ್ಟುಪರ್ವದುಮತ್ತ ದಶರಥನುಂಜನಕನುಂರೂಪಪರಾವರ್ತನದಿನನೇಕದೇಶಂಗಳಂ ನೋಡುವುದೆತಮಗೆವಿನೋದಮಾಗೆತೊಳಲುತ್ತುಂಬಂದು ॥

ಕಂ ॥ ಸಕಲರ್ತುಕವನದಿಂದೀ ।
ರ್ಘಿಕೆಯಿಂಪುಷ್ಕರಣಿಯಿಂಸರೋವರದಿಂಕೌ ॥
ತುಕಮನವಕ್ಕಂಡಕ್ಕೌ ।
ತುಕಮಂಗಳಪುರಮನುರ್ವರಾನೂಪುರಮಂ ॥ 34

ಚ ॥ ಮಿಸುಗುವಪೊಂನಕೋಂಟೆಮುಗಿಲಂತುಡುಕುತ್ತಿರೆವೆಂಪುವೆತ್ತಗ ।
ಳ್ಪಸರುಹಮುಳ್ಳರಲ್ದುಸಿರಿಕಣ್ದೆಱೆವಂತಿರೆಸುತ್ತಲುಂಬನಂ ॥
ಕುಸುಮಶರಂಗೆಪೊಚ್ಚಪೊಸಜವ್ವನದಂತಿರೆರಾಜಧಾನಿಕ ।
ಣ್ಗೆಸದಳವೊಪ್ಪಿತೋಱಿದುದುಕೌತುಕಮಂಗಳಮಾತ್ತಮಂಗಳಂ ॥ 35

ವ ॥ ಆಪುರದಪೊಱವೊಳಲನೆಯ್ದೆವರ್ಪಾಗಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಲಲನಾರತ್ನದೊಳಂಜಯು ।
ಲಲನಾರತ್ನದೊಳಮಪ್ಪತೋಳ್ಪೆರಸನನಾ ॥
ಕುಲಮಱಿವುವಂತೆಬಲಗ ।
ಣ್ಬಲಗಯ್ಕುತ್ತಿದುವುದಶರಥಂಗೋರ್ವ್ಮಾರ್ಗದಲೊಳ್ ॥ 36

ವ ॥ ಅಂತೆಯ್ದೆವರ್ಪುದುಮಾಪುರದಬಹಿಃಪುರೋದ್ಯಾನಪ್ರದೇಶದೊಳ್ಕನಕಪ್ರಾಕಾರ ಕಮನೀಯಮುಮಂಬರತಳಚುಂಬಿತಂಕಧ್ವಜರಾಜಿವಿರಾಜಮಾನಮುಮನೇಕ ಮಣಿಭವನಭಾಸುರಮುಮೆನಿಸಿಜನಮನೋಹರಂಸ್ವಯಂವರಭೂಮಿ ನಯನಾಭಿ ರಾಮಮಾದುದಲ್ಲಿ ॥

ಕಂ ॥ ಪಳುಕಿನಚೌಕಂಡಂಗಳ ।
ಕೆಳಗಣಚೆಂಬೊನ್ನಮತ್ತವಾರಣದೊಳ್ಕ ॥

ಣ್ಗೊಳಿಸಿದರನೇಕದೇಶಂ ।
ಗಳರಾಜತನೂಜರೋಳಿಯಿಂದಿಕ್ಕೆಲದೊಳ್ ॥ 37

ವ ॥ ಆಗಳಲ್ಲಿಗೆ ॥

ಮ ॥ ನಯನಾಕರ್ಷಣವಿದ್ಯೆಗಂಡುವಱಿಜಂಕಯ್ಕೊಂಡುದೋಗಂಡಗಾ ।
ಡಿಯನೀತಂಗೆಮನೋಜನೊಪ್ಪಿಸಿದನೋಪೇಳೆಂಬಿನಂಬಂಣಿಸ ॥
ಲ್ಬಯಸಲ್ತಕ್ಕಬೆಡಂಗುಕಣ್ಗೊಳಿಸೆತಂನಂಕಂಡಣಂಕಂನೆಯಾ ।
ಸೆಯನಾರಾಜಕುಮಾರಕರ್ತೊಱೆವಿನಂಪೊಕ್ಕಂಸಭಾಸದ್ಮವಂ ॥ 38

ಚ ॥ ತೊಡವುಗಳೆಡ್ಡಮಾವನಿತಱಿಂತನಗಕ್ಕುಮೆಗಾಡಿಗಾಡಿಮೆ ।
ಯ್ದೊಡವೆನೆಮಾಸಿರೂಪುಗರೆದಿರ್ದ್ದೊಡಮಾತನರೂಪಿದೊಂದುಕ ॥
ಣ್ದೊಡವೆನೆಪೇಱಿದೊಂದುಬಗೆಗಿಕ್ಕಿದಠಕ್ಕೆನೆವಶ್ಯದೊಂದುಕ ।
ಣ್ದೊಡವೆನೆನೋಳ್ಪನೋಟಕರಕಣ್ಗೊಳಗಾದುದುಕಂಣಪಾಸೆವೋಲ್ ॥ 39

ವ ॥ ಅಂತುದಶರಥಂಸ್ವಯಂವರಸಭಾಸದನಮಂಪೊಕ್ಕು ತಾನುಂ ಜನಕನುಮೊಂದುಕಡೆ
ಪಟ್ಟಕಾಂಚನಮಂಚೋಪಾಂತದೊಳ್‌ನಿಂದುನೋಡುತ್ತುಮಿರೆ ॥

ಕಂ ॥ ಏಱಿಮಣಿವೆಸದಸಿವಿಗೆಯ ।
ನೇಱಿಸಿಕುಡುವಿಲ್ಲನೊಡನೆಬರೆಕಂದರ್ಪಂ ॥
ನೀಱೆಮುಗಿಲ್ವೊರೆಯೊಳ್‌ಮಿ ।
ಯ್ದೋಱುವಶಶಿಕಳೆಯನಾಡೆಯುಂಗೆಲೆವಂದಳ್ ॥ 40

ಯುವತೀರತ್ನದಕೆಲದೊಳ್ ।
ಧವಳವಿಲೋಚನಮರೀಚಿತಿಂಗಳಸಿರಿಯಂ ॥
ಕವರ್ದ್ದುಕೊಳೆಕುಂಚದಡಪದ ।
ಡವಕೆಯಕನ್ನಡಿಯಕನ್ನೆಯರ್ಕ್ಕಣ್ಗೆಸೆದರ್ ॥ 41

ಚ ॥ ಎಳವೆಱೆವೊಂನಪುತ್ಥಳಿಗೆರಂನದದೀವಿಗೆತಂನಪುಷ್ಪಕೋ ।
ಮಳತನುಬೇಱೆಬೀಱೆನಜನೋತ್ಸವಮಂನಿಜಲೋಚನಂಗಳು ॥
ತ್ಪಳದಳಧಾಮಮಂಕೆದಱೆಕಣ್ಗೆಸೆದಳ್ನವರತ್ನಮಾಲಿಕೆಂ ।
ದಳದೊಳನಂಗಪಾಶಮೆನೆಕೈಕೆಮನೋಜನಬಯ್ತ್ತುಬಯ್ಕೆವೋಲ್ ॥ 42

ವ ॥ ಆಸಮಯದೊಳಖಿಳರಾಜಕುಲದುಭಯವಿಶುದ್ಧಿಯುಮನನ್ವಯಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯುಮ
ನಱಿಪಿ ॥

ಕಂ ॥ ಕಂಚುಕಿಪರಿವಿಡಿಯಿಂನೃಪ ।
ಸಂಚಯುವುಂತೋಱೆನಿಂದುದಿಲ್ಲವಳತಟ ॥
ತ್ಸಂಚಲನಯನಯುಗಂನಿಜ ।
ದಿಂಚಳವೊಂದೆಡೆಯೊಳಿಂತುವೇಂನಿಂದಪುವೇ ॥ 43

ಉ ॥ ಆನೆರೆದಿರ್ದ್ದರಾಜಸುತರಂಪರಿವೆಯ್ದಿಬಳಲ್ದುವಿಶ್ರಮು ।
ಸ್ಥಾನಮುನಾಮುಹೀಭುಜನಮೆಯ್ಸಿರಿಯಂಸೆಱೆಗೆಯ್ಯೆತತ್ಸರೋ ॥
ಜಾನನೆತನ್ನಲೋಲನಯನೋತ್ಪಲಮಾಲೆನೃಪಂಗೆಮಾಲೆಯಂ ।
ತಾನೊಸೆದಿಕ್ಕಿದಳ್ನಿಖಿಳರಾಜಕುಳಂಮನಮಿಕ್ಕುವಂನೆಗೞ್ ॥ 44

ಕಂ ॥ ಆರಾಜನ್ಯಕಮಿರೆಕ ।
ನ್ಯಾರತ್ನಂರೂಪುಗರೆದೊಡಂನಿಜಪುಣ್ಯ ॥
ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂಕೈಸಾರ್ದ್ದ ।
ತ್ತಾರಘುವೀರಂಗೆಪುಣ್ಯದೊಳ್ಪುರುಡುಂಟೇ ॥ 45

ಉ ॥ ಎತ್ತಿದುವಾತಪತ್ರಶತಮಿಕ್ಕಿದುವಾಗಳೆಹೇಮುಚಾಮರಂ ।
ಮುತ್ತಿನಸೇಸೆಯಂತಳೆದರಂಗನೆಯುಗ್ಗಗನಾಂತರಾಳಮಂ ॥
ಮುತ್ತಿದುದುತ್ಸವಾನಕರವಂದ್ವಿಜಮಂಗಳಮಂತ್ರನಾದಮು ।
ಣ್ಮೆತ್ತಿನಿತುಂವಿಭೂತಿಪತಿಗಾದುದುಬಾಲಕಿಸೂಡೆಮಾಲೆಯಂ ॥ 46

ವ ॥ ಅಂತಾತಂಗೆಕಂನೆಕೈಸಾರ್ದ್ದುದುಂ ॥

ಉ ॥ ಬಾಲಕಿಮುಗ್ಧೆತಕ್ಕುದೞಿಯುಳ್ಪಲರಂಪೆಱಗಿಕ್ಕಿಸೂಡಿದ ।
ಳ್ಮಾಲೆಯನಾಕೆಯಂಕಳೆದುಕೊಳ್ವುದುದೇಸಿಗನಂತಗುಳ್ವದೀ ॥
ಕಾಲವಿಳಂಬಮೇವುದೆನುತುಂರಣಬಾಲಕರಾಸಮುಸ್ತಭೂ ।
ಪಾಲಕಬಾಲಕಕ್ಕದನಕೇಳಿಗೆಮುಚ್ಚರಮುಂತೊಡರ್ಚಿದರ್ ॥ 47

ಮು ॥ ಅನರಣ್ಯಪ್ರಿಯನಂದನಂದಶರಥಂಸಾಕೇತನಾಥಂಶರಾ ।
ಸನವಿದ್ಯಾಗುರುವೀರನೆಂದಱಿದುದಿಲ್ಲೇಕಾಕಿಸಾಮಾನ್ಯನೆಂ ॥
ದನಿತುಂರಾಜಸಮಾಜವಾಜಿಗುರದೆಯ್ತಂದತ್ತುನೀಗ್ಗತ್ತುಪೆ ।
ಳ್ತನದಿಂಕತ್ತರಿವಾರಿಯಂಜಡಜನಂಕೈಗುತ್ತಲೆಳ್ತರ್ಪ್ಪವೋಲ್ ॥ 48

ವ ॥ ಅಂತುರಣಪಟಹಪಟುನಿನಾದದೊದವೆವಿಳಯಜಳಧಿಯಂತೆನೆಲೆಯಿಂತಳರ್ದ್ದರಾಜ
ಕುಲಮುಂಕಂಡುಕೈಕೆಯುಜನಕಂಭಯಚಕಿತಚಿತ್ತನಾಗಿ ॥

ಚ ॥ ಶುಭಮತಿಪೂಡಿತಂದುರಥಮಂತಡೆಯಲ್ಪದನಲ್ತುಸಾಮದಿಂ ।
ಶುಭನುಸೊಡರ್ಚಲಾಂನೆಱೆವೆನೇಱಿಸಿಕೈಕೆಯನೀವರೂಥಮಂ ॥
ಸಭೆಯಿನಗಲ್ದುಪೋಪುದೆನೆಕೇಳ್ದುನಿಸಂನಸುನಕ್ಕುಭೂಭುಜ ।
ಪ್ರಭುನುಡಿದಂಮುಖೇಂದುಕಿರಣಂನಿಮಿರ್ವಂತಿರೆದಂತಕಾಂತಿಗಳ್ ॥ 49

ಉ ॥ ಆನೆಕಲಂಕುವಂತೆಕೊಳನಂಬಿಡದಾನೆಕಲಂಕುವೆಂಕಱು ।
ತ್ತೀನೆರೆದಾಂತರಾಜಕಮನೊಂದಿನಿಸಂನಡೆನೋಳ್ಪದೆಂದುಪಂ ॥
ಚಾನನದಂತೆಗರ್ಜಿಸಿರಘೂದ್ವಹನೇಱಿವರೂಥಮಂಘನ ।
ಜ್ಯಾನಿನದಂಭಯಂಗೊಳಿಸೆಜೇವೊಡೆದಂನಿಜಚಾಪದಂಡಮಂ ॥ 50

ಚ ॥ ಅತಿಶಯಮಾಗೆತನ್ನಮುಖಚಂದ್ರಬಲಂಮಣಿಮೇಖಲಾರವಂ ।
ಶ್ರುತಿಪಥಮಂಪಳಂಚೆಜಯಡಿಂಡಿಮನಿಸ್ವನದಂತೆಮೇಲುದು ॥
ದ್ಗತಜಯಕೇತುವಂಮಿಗೆಮನೋರಥಸಾರಥಿಕೈಕೆಬಂದುಭೂ ।
ಪತಿಯೊಡನೇಱಿದಳ್ರಥಮನಾರಘುವೀರನವೀರಲಕ್ಷ್ಮಿವೋಲ್ ॥ 51

ವ ॥ ಆಗಳಕಾಲಜಲಧರಂಗಳಂತೆನಿಖಿಳನೃಪಸುತರ್ಸುತ್ತಿಮುತ್ತಿಶರವರ್ಷಮಂಕಱೆ
ವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ತಾಗೆಸರಲ್ಪಾವಿನಪ ।
ಲ್ತಾಗಿದವೋಲ್ಮೂರ್ಛೆವೋಗೆಸಾರಥಿರಥಮಂ ॥
ಬೇಗಂಚೋದಿಸಿದಳ್ವಧು ।
ರಾಗರಸಂದಶರಥಂಗೆನೆಲೆವೆರ್ಚ್ಚವವೋಲ್ ॥ 52

ಮೀಱಿದೆಕೇಱಿದೆನೇಣಿಂ ।
ತೋಱಿದದೆಸೆಗಾಕೆಗಂಹಯಕ್ಕಂಚಿತ್ತಂ ॥
ಬೇಱಿಲ್ಲೆನೆಪರಿದುದುಜವ ।
ನೇಱಿದರಥಮಿಂತಿದೆನೆರಥಂದಶರಥನಾ ॥ 53

ಚ ॥ ದೆಸೆಮುಸುಳ್ವಂನೆಗಂಮುಸಗಿರಾಜತನೂಭವರೆಚ್ಚಬಾಣಮಂ ।
ಪೊಸಮಸೆಯಂಬಿನಿಂಕಡಿದುಕತ್ತಲೆಯಂಪದಿಟ್ಟಕಣ್ಗಗು ॥
ರ್ವಿಸುವಿನಮಂಡಳಕ್ಕೆಪರಿವೇಷಮದಾಯ್ತೆನೆತೀವ್ರತೇಜಮಂ ।
ಪಸರಿಸಿಕಣ್ಗೆಕುಂಡಳಿತಚಾಪಮಗುರ್ವಿಸಿದಂಮಹೀಭುಜಂ ॥ 54

ಕೆಲರವರೂಥಮಂಕೆಲರವಾಜಿಗಳಂಕೆಲರುಗ್ರಬಾಣಮಂ ।
ಕೆಲರಕಿರೀಟಮಂಕೆಲರಚಾಪಮನಿಕ್ಕಡಿಮಾಡಿತನ್ನದೋ ॥

ರ್ವ್ಗಲದಪೊಡಪ್ಪ್ರಜೀಯೆನಿಸೆವೂರ್ಪ್ಪಡೆಯಂಕೊಲಲೊಲ್ದನಿಲ್ಲವೆಯೆ ।
ಗಲಿರಘುವೀರಸಾತನಶರಾಸನವಿದ್ಯೆಗಿದಾವವಿಸ್ಮಯಂ ॥ 55

ಕಂ ॥ ಗಱಿಯಿಂನೋಟ್ಟಿರ್ದವೆನಿಕೆಂ ।
ಗಱಿಯಿಂಪೇರ್ವ್ವಟ್ಟೈರಾಜಸುತಸಂದೋಹಂ ॥
ಗಱಿಸೋಂಕದೆವೇಳೆರಳೆಗೆ ।
ಗಱಿಮೂಡಿದತೆಱದಿನೋಡಿಪೋದತ್ತಾಗಳ್ ॥ 56

ಮ ॥ ಮೃಗರಾಜಂಗಗಿದೋಡುವಾನೆಗಡುಪಂಕಯ್ಕೊಂಡುಯೂಥಾಧಿಪಂ ।
ಮಗುಳ್ದಂಸಿಂಹದಮೇಲೆವಾಯ್ವತೆಱದಿಂಹೇಮಪ್ರಭಂರಾಜಸೂ ॥
ನುಗಳಂತಂನೊಡಗೂಡಿಕೊಂಡುಕಱೆದಂಜ್ಯಾಘಾತಮೋಘಧ್ವನಿ ।
ಸ್ಥಗಿತಾಶಾಮುಖನುನ್ಮುಖಾಂಶುಚಪಳಾವೇಗಂಶರಾಸಾರಮಂ ॥ 57

ವ ॥ ಆಸಮಯದೊಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಇದುಮಾಯಾಬಲಮೊಂದ ।
ಲ್ಲಿದುಕೋಟಾಕೋಟರಥಮೆನಲ್ವೈರಿಬಲಂ ॥
ಬೆದಱೆಮನೋಜವದಿಂಪರಿ ।
ದುದುಪೂರ್ಣ್ಣಮನೋರಥಂರಥಂದಶರಥನಾ ॥ 58

ವ ॥ ಅಂತುಪರಿದುನೆರೆದರಾಜನ್ಯಕಮಂಪ ಯಂತೆಪಳಾಯನಶೀಲಮಂಮಾಡೆಹೇಮಪ್ರ
ಭನಂಮುಟ್ಟೆವಂದು ॥

ಕಂ ॥ ಕಡುಕೆಯ್ದುಗಂಡಮಾತಂ ।
ನುಡಿದಿದಿರಾದಂತೆಗಂಡನಾಗೆನುತುಂತಾಂ ॥
ಮುಡಗದೆದಶರಥನೆಚ್ಚಂ ।
ಸಿಡಿಲೊಗ್ಗಿಡಿಗಳವೊಲಂಬನಂಬಟ್ಟುವವೋಲ್ ॥ 59

ವ ॥ ಅಂತಿಸುವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಉಡಿಯೆಪಳಯಿಗೆವರೂಥಂ ।
ಕೆಡೆಯೆಭುಜಾದಂಡವಜ್ರಮಯಕೋದಂಡಂ ॥
ಕಡಿಖಂಡಮಾಗೆಪರಿಪಡೆ ।
ಪೊಡಪ್ಪ್ವಹೇಮಪ್ರಭಂಹತಪ್ರಭನಾದಂ ॥ 60

ವ || ಆಸಮಯದೊಳ್ ದಶರಥನಭಯಘೋಷಣೆಯೊಡನೆಜಯಪತಾಕೆನಭವನನಳ್ಳಿಱಿ
ಯೆವೀರ ಸೇಸೆಯೊಡನೆಸ್ವಯಂವರಸೇಸೆಯನಾಂತು ಪೌರಜನದಮನದೊಡನೆಕೌ
ತುಕಮಂಗಳಪುರಮಂಪುಗುವಾಗಳ್ ||

ಉ || ಓಡಿಸಿದಾತನೀತನಿದಿರಾದವಿರೋಧಿಗಳಂವಿಳಾಸದಿಂ ।
ಱೋಡಿಸಿದಾತನೀತನಸಮಾಯುಧನಂತನಗೊಲ್ದುಮಾಲೆಯಂ ॥
ಸೂಡಿಸಿದಾತನೀತನವನೀಶ್ವರಕಂನೆಯನೆಂದುತೋಱಿಮಾ ।
ತಾಡಿದುದೊಲ್ದುನೋಡಿದುದುಪೌರವಧೂಜನವಾದಿರಾಜನಂ ॥ 61

ವ || ಅಂತುಪುರಮಂಪೊಕ್ಕರಮನೆಗೆಬಿಜಯಂಗೆಯ್ವುದುಂದಶರಥಮಹೀನಾಥನಪ್ಪುದನ
ಱಿದು ||

ಉ || ನೋಡಿರೆಕಂನೆಯುಂದಶರಥಂಗನುರೂಪೆಯನೀವಸೈಪುಕೈ ।
ಗೂಡಿದುದೆಂದುತಂನವಿಭವಕ್ಕನುರೂಪಮೆನಲ್ವಿವಾಹಮಂ ॥
ಮಾಡಿದನುತ್ಸವಕ್ಕೆಪೆಱರೋರ್ವ್ವರುಮಿಲ್ಲೆನೆಕೊಟ್ಟುಸಂತಸಂ ।
ಮಾಡಿದನಾರೊಳಂಶುಭಮತಿಕ್ಷಿತಿನಾಥನಿದೇನುದಾತ್ತನೋ ॥ 62

ವ || ಆಗಳಾವಿವಾಹಾನಂತರಂ ಕೈಕೆವೆರಸುದಶರಥನಯೋಧ್ಯೆಗೆಜನಕಂಮಿಥಿಳೆಗೆಪೋಗಿ
ಮುಂನಿನಂತೆಸುಖದಿನರಸುಗೆಯ್ಯುತ್ತಿರ್ದ್ದರಿತ್ತಲ್ದಶರಥನರೇಂದ್ರನೊಂದುದಿವ
ಸಂ ||

ಕಂ || ಪರಿಮಿತಪರಿಜನಪರಿವೃತ ।
ನರಸಂಬಗೆದರಸಿತೆಱನೆಸಗಿದಗೆಲಮಂ ॥
ತರವೇಳಿವೃದ್ಧಕಂಚುಕಿ ।
ತರೆಬಂದಳ್ಕೈಕೆಬಳಸಿಬರೆಸಹಚರಿಯರ್ ॥ 63

ತರಳಕಟಾಕ್ಷಂಮೋಹನ ।
ಶರಮೆನೆಮೇಖಳೆಯಪಾರಿಹಾರ್ಯ್ಯದಮಣಿನೂ ॥
ಪುರದಮಧುರಸ್ವನಂಮು ।
ಪ್ಪುರಿಗೂಡಿದಮದನಪಾಶಮೆನೆನಡೆತಂದಳ್ ॥ 64

ವ || ಅಂತುಬಂದು ||

ಕಂ || ತನುಸೋಂಕುಸೋಂಕೆಸಿಂಹಾ ।
ಸನದೊಳ್ತಂನೊಡನೆಕೈಕೆಕುಳ್ಳಿರೆಪುಳಕಂ ॥

ತನಗೆತಲೆದೋಱಿದದಶರಥ ।
ಜನಪತಿಕೈವಂದಕಲ್ಪತರುವಂಪೋಲ್ತಂ ॥ 65

ವ ॥ ಅನಂತರಮಾಕೆಯಮುಖಾರವಿಂದಮನಾನಂದವಿಸ್ಫಾರಿತವಿಳೋಚನನಾಗಿನೋಡಿ ॥

ಕಂ ॥ ಈಕೆರಥಮೆಸಗೆವೈರಿಪ ।
ತಾಕಿನಿಯಂಗೆಲ್ದನೀಕೆಗೆಯ್ದುಪಕೃತಿಗಾ ॥
ನೀಕೆಯಬೇಡಿದುದಂನಿ ।
ರ್ವ್ಯಾಕುಳಮೀಯದೊಡೆಮೆಚ್ಚುಪೊಳ್ಳಾಗಿರದೇ ॥ 66

ವ ॥ ಎಂದುಪರಿಜನದಮೊಗಮಂನೋಡಿ ಕೈಕೆಯಂನಿನ್ನಮೆಚ್ಚಿದುದಂ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳೆಂಬುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಏನಂಬೇಡುವೆನೆಂದ ।
ಬ್ಜಾನನೆಬಗೆಬೆದಱಿಬಗೆಗೆಬಂದೊಡಮೆಯನೊ ॥
ಲ್ದಾನೆರೆದಾಗಳೆಕೊಡಿಮೆಂ ।
ದಾನೃಪತಿಗೆಕೈಕೆಬೈಕೆಗೊಟ್ಟಳ್ಮೆಚ್ಚಂ ॥ 67

ವ ॥ ಅನಂತರಂನಿಜಪ್ರಿಯನನಿಯಮದಿನರ್ದ್ಧಾಸನದಿನೆರ್ದ್ದುಪೂವಾಲೆಯುಮನವನಿಪತಿಯನಯನಕುವಳಯ ಮಾಲೆಯುಮನಾಂತುಬಳಲ್ಕುಡಿಯಚೆಲ್ವಿಂಗೆಮುಡಿಗವಿದಂತೆಸೊಗಯಿಸೆಯುಂ, ಕೊರಲೊಳಿಕ್ಕಿದೆಕ್ಕಸರದಕೆಂಬಟ್ಟೆಯತೊಂಗಲನಂಗಜಂಗಮಲತೆಯತಳಿರತೊಂಗಲಂತೆಪೊಳೆಯೆಯುಂ, ಮೇಲುದರಸೆಱಂಗನುಱೆಸೆಱೆಗೆಯ್ದುಪೊಱಪೊಣ್ಮುವಪರಭಾಗದಶರೀರಕಾಂತಿಲಾವಣ್ಯರಸದತಂದಲನಗುಂದಲೆಮಾಡೆಯುಂ, ಘನನಿತಂಬಮಂಬಳಸಿದಮೇಖಲಾವೃತಮಣಿಕಿಂಕಿಣೀಮಧುರಧ್ವನಿಮನುಜಮಕರಧ್ವಜನಮನಮನೊಡನೊಡನೆಕರೆವಂತಡಿಗಡಿಗೆಪೊಣ್ಮೆಯುಂ, ಮನೋಜರಾಜರಾಜನನೀರಾಜನದೀಪಕಳಿಕೆಯಂತೆನಿಜನಿವಾಸಕ್ಕೆಕೈಕೆಬಿಜಯಂಗೆಯ್ವುದುಂ ॥

ಚ ॥ ನೆನೆಯಿಸೆಪೂವಿನಂಬನಪರಾಜಿತೆಕಣ್ಗೆಸುಮಿತ್ರೆಮೈತ್ರಿಯಂ ।
ಜನಿಯಿಸೆಬೀಱೆಸುಪ್ರಭೆತನುಪ್ರಭೆಯಂಗೆಲೆಕೈಕೆಕಂತುರಾ ॥
ಜನಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂನಿಜಕುಲಾಂಗನೆಯಪ್ಪೆಸರ್ವೆತ್ತನಾಲ್ವಱಿಂ ।
ಜನಪನರಾಜಲೀಲೆಗೆಲೆವಂದುದುಮನ್ಮಥರಾಜಲೀಲೆಯಂ ॥ 68

ವ ॥ ಅಂತುದಶರಥಮಹೀನಾಥನಿಷ್ಟವಿಷಯಸೌಖ್ಯಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿರ್ಪುದುಂ ॥

ಕಂ॥ ಅಪರಾಜಿತಾಮಹಾದೇ।
ವಿಪತಿವ್ರತೆಶೀಲಗುಣಕಳಾಪರಿಣತಿಯಿಂ ॥
ನೃಪನಮನಂಬಡೆದುಂಧ।
ರ್ಮ್ಮಪತ್ನಿಯೆನೆಪಡೆದಳಗ್ರಮಹಿಷೀಪದಮಂ ॥ 69

ವ॥ ಅಂತಾಕಾಂತೆದಶರಥನಮನೋರಥಜನ್ಮಭೂಮಿಯೆನಿಸಿರ್ದ್ದೊಂದುದಿವಸಂ ॥

ಚ॥ ಋತುಮತಿದೇವಿರಂನದವಿತರ್ದ್ದಿಕೆಯೊಳ್ನೆಲಸಿರ್ದ್ದಮಾಧವೀ।
ಲತೆಯಪಡಂಗುವೆತ್ತಸೆಳೆಯಿಂಪಿಡಿದಂಗಜಮೋಹಪಾಶಮಂ ॥
ರತಿಪಿಡಿದಂತೆದೇಸಿವಡೆದಳ್ಪಡೆವಂತುಮದಾಲಸಂಗಳಾ।
ಯತನಯನಂಗಳಾತ್ಮರುಚಿಮಂಜರಿಯಿಂಕುಸುಮೋಪಹಾರಮಂ ॥ 70

ಕಂ॥ ಕಮಳಾನನೆಗೆದರಸ್ಮಿತ।
ಕುಮುದಾಕ್ಷಿಗೆಕರ್ಣ್ಣಿಕಾರಕೋಮಳೆಗೆವಿಚಿ ॥
ತ್ರಮೆಪುಷ್ಪವತಿಗೆನೇತ್ರ।
ಭ್ರಮರಾಕರ್ಷಣವಿಳಾಸಮೆನೆಸೊಗಯಿಸಿದಳ್ ॥ 71

ವ॥ ಅನಂತರಂಕೌಸಲ್ಯೆಚತುರ್ತ್ಥಸ್ನಾನಮಾಂಗಲ್ಯಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ಯು ॥

ಚ॥ ಮಳಯಜದಣ್ಪುಮಲ್ಲಿಗೆಯಸೋರ್ಮ್ಮುಡಿನೀರ್ಪೊಸತಪ್ಪಮೌಕ್ತಿಕಂ।
ಗಳತೊಡವುಟ್ಟುಪಟ್ಟೆಗೆದಂತಮರೀಚಿಗಳಿಂಪಳರ್ತ್ತಬೞಿ ॥
ಯ್ಪುಳಕಿನಪೆಣ್ಗೆಪಾಸಟಿಯೆನಿಪ್ಪವಿಳಾಸಮನೀಯೆಪುಷ್ಪಕೋ।
ಮಳೆವಧುಕೊಂಡಪೆಳ್ಪಸದನಂಸೆಱೆಗೊಂಡುದನಂಗನಾಜ್ಞೆಯಿಂ ॥ 72

ಮ॥ ಕಡೆಗಣ್ಕಾಮಶರಂಗಳಂಕೆದಱೆಭೃಂಗಾಕೃಷ್ಟಿಯಂಮಾಡೆಸೋ।
ರ್ಮ್ಮುಡಿಲಾವಣ್ಯರಸಪ್ರವಾಹಭರಮಂತುಂಗಸ್ತನಂತಾಳ್ಕೇ ॥
ಸಡಿಗಳ್ಕೇಸರಪಾಂಸುವಂಕೆದಱೆಬಂದಳ್ದೋರ್ಲ್ಲತಾಂದೋಳಮಂ।
ಪಡೆವಂನಂಮಣಿಪಾರಿಹಾರ್ಯ್ಯರವದಿಂಕರ್ಣ್ಣಾಮೃತಾಸಾರಮಂ ॥ 73

ವ॥ ಅಂತು॥

ಕಂ॥ ಶಶಿಲೇಖೆಬಂದುಪುಗುವಂ।
ತೆಶರದ್ಘನಕೂಟಸದನಮಂಲೀಲೆಯಿನಾ ॥
ಶಶಿವದನೆಬಂದುಪೊಕ್ಕಳ್।
ಶಶಿಕಾಂತವಿಳಾಸಕಾಂತಶಯ್ಯಾಗೃಹಮಂ ॥ 74

ವ || ಅಂತುಪೊಕ್ಕು ||

ಕಂ || ಪಳುಕಿನಪಾವುಗೆಯಿಂದಂ |
ತೊಳಗುವಹಂಸೋಪಧಾನಕಲ್ಪಿತತಲ್ಪ ||
ಸ್ಥಳದಿಂರಂಜಿಪಱನದ |
ಸೆಳೆಮಂಚದಮೇಲೆಲೀಲೆಯಿಂಕುಳ್ಳಿರ್ದರ್ಳ್ || 75

ವ || ಆಗಳಾಗೃಹಾಧಿದೇವತೆಯಧರಮಣಿಯಂತೆ ಜಲಜಲಿಸುವಮಾಣಿಕದಸೊಡರ್ಗ್ಗುಡಿಗಳುಂ, ಇಕ್ಷುಚಾಪಶರಮೋಕ್ಷಹೂಂಕಾರದಂತೆ ಶಿಳೀಮುಖಝುಂಕಾರಮುಖರಂಗಳೆನಿಸುವುಪಹಾರ ಕುಸುಮಂಗಳುಂ, ಸ್ಮರಗುರುಶಿಷ್ಯರಂತೆ ಸಂಮೋಹನಮಂತ್ರಮಂಪಡಂಗುಟ್ಟುವಶುಕಶಾರಿಕೆಗಳುಂ, ಸಂಭೋಗರಸತರಂಗಿಣಿಯತೆರೆಯುಲಿಪದಂತೆಮಧುರಮಾದಪಾರಿವದುಲಿಪಂಗಳುಂ, ಮದನಮೋಹನಮೂರ್ಛೆಯಂ ಬೀಱುವಂತೆತಂಡತಂಡದಿಂದಂಚೆವಿಂಡನೆಳಸಿ ಸುೞಿವಬಾಳಮರಾಳಂಗಳುಂ, ಕಾಮುಕಾಳೋರಗಲೇಖೆಯಂತೆಮಿೞಿರ್ವನೀಳಮಣಿಸ್ತಂಭದುನ್ಮುಖ ಮಯೂಖರೇಖೆಯಂಕರ್ದುಂಕುವದೀಹದನವಿಲ್ಗಳುಂ, ಪಚ್ಚೆಯಜಗಲಿಯಚೆಲ್ವಿಂಗೆಕಣ್ದೆರವಿಯಾದಂತೆತೆರಂಬೊಳೆವದೀಹದಹರಿಣಿಗಳಲೋಚನಪ್ರತಿಬಿಂಬಂಗಳುಂ, ಚಂದ್ರಾತಪಕ್ಕೆತನಿಗಂಪಾದಂತೆ ಚಂದ್ರಕಾಂತದಚಷಕಂಗಳೊಳ್ಮಗಮಗಿಸುವಚಂದನಕರ್ದ್ದಮಮುಂ, ಮಣಿಭಾಜನಂಗಳೊಳ್ಮನಂಗೊಳಿಸುವಕುಸುಮಶರಕೃಶಾನುವಿನುರಿಯುಂಪೊಗೆಯುಮೆಂಬಂತೆಮೋಗೆನೆಗೆವಮಱಿದುಂಬಿಯಬಂಬಲಿಂದೆಸೆವಕುಂಕುಮಪಂಕಮುಂ, ಕಂದರ್ಪ್ಪಘಟಸರ್ಪ್ಪದಂತೆಧೂಪಘಟದಿಂನೆಗೆವಗರುವಿನಪೊಗೆಯುಮತಿರಮಣೀಯಮಾಗೆ ||

ಕಂ || ಪಳುಕಿನಶುಕ್ತಿಕೆಯೊಳ್ಕ |
ಣ್ಗೊಳಿಸುವಕತ್ತುರಿಯಕರ್ದ್ದಮಂಹಿಮಕರಮಂ ||
ಡಳದಕಱೆಯಂತೆನಯನೋ |
ತ್ಪಳಮನಲರ್ಚ್ಚಿರ್ದುದುಸಾಧಶಯ್ಯಾಗೃಹದೊಳ್ || 76

ಚ || ಉಗಿಬಗಿಮಾಡಿಧೂಪದಕವಲ್ಪೊಗೆಯೊಳ್ತನಿಗಂಪನುಂಡುತಂ |
ಣಗೆತಣಿದೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನಿದಿರುಂಬಱಿಯುಂನೆಗೆಯುತ್ತುಮಿರ್ಪ್ಪತುಂ ||
ಬಿಗಳೞವಂಮನಕ್ಕೆದರಲಾರ್ತ್ತವೃತಗ್ಗೃಹದೇವತಾಜನಂ |
ಸೊಗಯಿಸುವಿಂದ್ರನೀಲಮಣಿಯಿಂತಿಱುಕಲ್ಗಳನಾಡುವಂತೆವೋಲ್ || 77

ವ || ಅಂತುಸೊಗಯಿಸುವಸೆಜ್ಜೆವನೆಯೊಳಪರಾಜಿತಾಮಹಾದೇವಿಸರೋವರದೊಳಿರ್ಪ್ಪಜಲದೇವತೆಯಂತೆವಿಳಾಸತಳ್ಪತಳದೊಳಿರ್ಪ್ಪುದು ಮಾಗಳುಪಚರಿತಗರ್ಭ್ಭಾಧಾನಮಂಗಳವಿಧಾನಂ ದಶರಥಮಹೀನಾಥಂ ನಿಜನಿರತಿಶಯರೂಪು ದರ್ಪ್ಪಕನರೂಪದ

ರ್ಪ್ಪಮನದಿರ್ಪ್ಪಭೂಷಣಮಯೂಖಲೇಖಾಚಿತ್ರಭಿತ್ತಿಗೆನಿರ್ವ್ವಾಣಲೇಖೆಯೆನಿಸೆಚ
ರಣನಖಕಿರಣದಿನುಪಹಾರಕುಸುಮಂಗಳಂದ್ವಿಗುಣಿಸುತ್ತುಮೊಳಪುಗುವುದುಂ ॥

ಮ॥ ಮದನಂಜೇವಡೆಗೆಯ್ದವೋಲ್ಕನಕಕಾಂಚೀನಿಸ್ವನಂಪೊಣ್ಮೆಮೇ ।
ಲುದನೊಟ್ಟಯ್ಸಿಕುಚಂಕದಕ್ಕದಿಸೆಮುಗ್ಧಾಲೋಕನಂಲಜ್ಜೆಯಂ ॥
ಪದಪಂಮುಂದಿಡೆಮೇರೆದಪ್ಪೆನಿಜಲಾವಣ್ಯಾರ್ಣ್ಣವಂಭೂಭುಜಂ ।
ಗಿದಿರೆರ್ದ್ದಗಳ್ಸತಿಪುಷ್ಪಚಾಪಚತುರಂಗಂಮೀಱಿಮೇಲೇಳ್ವವೋಲ್ ॥ 78

ವ॥ ಆಗಳರಸನರಸಿಯುಮನಃಕುಮುದಿನಿಯಂಚತುರಪರಿಹಾಸವಚನಚಂದ್ರಿಕೆಯಿಂದ
ಲರ್ಚ್ಚಿ ॥

ಕಂ॥ ಮರಕತಮಣಿಮುದ್ರಿಕೆಯಿಂ ।
ನರೇಂದ್ರನಂಗನೆಯಕೋಮಳಾಂಗುಳಿಯನಲಂ ॥
ಕರಿಸುವನೆವದಿಂಮೆಲ್ಲನೆ ।
ಬರೆತೆಗೆದುತ್ಸಂಗತಳ್ಪಮಂದಯೆಗೆಯ್ದಂ ॥ 79

ವ॥ ಅನಂತರಂ ॥

ಕಂ॥ ಓರೋರ್ವ್ವರತನುಸೋಂಕಿಂ ।
ದೋರೋರ್ವ್ವರಮೆಯ್ಯೊಳೊಗೆಯೆರೋಮಾಂಚಂಶೃಂ ॥
ಗಾರಸುಧಾರಸವಾರಿಧಿ ।
ತೀಶಲತಾದ್ರುಮದಲೊಗೆದಕೊನರೆಂಬಿನೆಗಂ ॥ 80

ವ॥ ಅಂತುಸೊಳ್ಗಿಬಂದುನಿದ್ರಾಭರನಿಮೀಳಿತಲೋಚನೆಯಾಗಿ ॥

ಕಂ॥ ದಾನದ್ವಿರದನಮುಂಪಂ ।
ಚಾನನಮಂಚಂಡಭಾನುವಂಚಂದ್ರಮನಂ ॥
ಮಾನಿನಿನಿಶಾವಸಾನದೊ ।
ಳೀನಾಲ್ಕುಂಶುಭದಮಪ್ಪಕನಸಂಕಂಡಳ್ ॥ 81

ವ॥ ಆಸಮಯದೊಳ್ನಿಜರಾಜಸದನಸರಸೀಸರೋಜರಜಮನೊಟ್ಟೈಕೊಂಡುಸುಳಿವಸು
ಪ್ರಭಾತಪ್ರಭಂಜನನುಂ ಮದನಮದಕುಂಜರದಮಣಿಯೇಱಿಂಮೀಱುವರಾಜಹಂ
ಸಕೂಜಿತಮುಂ ದಿನಮುಖದರ್ಶನಾತುರತೆಯಿಂಬರ್ಪ್ಪಸಂಧ್ಯಾದೇವತೆಯನೂಪು
ರನಿನದಮಂನೆನೆಯಿಸುವಚಂಚರೀಕದಿಂಕರವಮು ಮುದಯನಗನಿಕುಂಜಮನೇಱು
ವರವಿಯರಥಚಕ್ರಚೀತ್ಕಾರಮಂಚಲ್ಲವಾಡುವರಥಾಂಗರವಮುಂ ನೆಯ್ದಿಲೊಳದ
ಸೊಬಗುಸೊಪ್ಪಾಗೆಕಮಳಿನಿಗೆಪುಟ್ಟಿದಟ್ಟಹಾಸಮನುದಾಸೀನಂ ಮಾಳ್ಪಪೊಣರ್ವ
ಕ್ಕಿಯಕಳಕಳಧ್ವನಿಯುಮನುಕೂಲಮಾಗೆ ॥

ಕಂ॥ ಮಂಗಳಪಾಠಕರವಮುಂ।
ಮಂಗಳಗಾಯಿನಿಯಗೀತರವಮುಂಪರಿಚ॥
ಯ್ಯಾಂಗನೆಯುರನೂಪುರದರ।
ಮಂಗಳುಮಿತ್ತುವುಸುಬಪ್ರಘೋಷಮನಾಗಳ್॥ 82

ವ॥ ಅಂತುಪ್ಪವಡಿಸಿ॥

ಕಂ॥ ವ್ಯವಹಾರಮಂಗಳಾಚಾ।
ರವೆಲ್ಲಮಂತೀಟ್ಟ್ವಮುಖ್ಯಮಾಂಗಲ್ಯಮನಾ॥
ಯುವತಿಜಿನಪೂಜೆಯಂಮಾ।
ಡಿವಿಚಿತ್ರಮೆನಿಪ್ಪಚಿತ್ರಶಾಲೆಗೆಬಂದಳ್॥ 83

ವ॥ ಅಂತುಬಂದು ಮರಕತಮಣಿವೇದಿಕೆಯನಡುವಣಚೆಂಬೊಂನಪಟ್ಟವಣೆಯಮೇಲೆ ರೋಹಣನಗನಿತಂಬದೊಳ್ಪೊಳೆವ ರತ್ನ ಶಲಾಕೆಯಂತೆನಿಜಶರೀರಕಾಂತಿಪಸರಿಸೆಕು ಳ್ಳಿರ್ಪ್ಪುದುಮಾಗಳುಭಯಪಾರ್ಶ್ವದೊಳಂಚಾಮರಗ್ರಾಹಿಣಿಯುಕ್ಕ ಳ್‌ಕಾಶಕಣಿ ಶಂಗಳಿಂದೆಸೆವ ಶರಲ್ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂನೆನೆಯಿಸೆಕುಂ ಚದಡಪದಡವಕೆಯಕನ್ನಡಿಯಪರಿ ಚಾರಕಿಯರ್ಕುಸುಮಶರವಶೀಕರಣಮಂತ್ರಾಧಿದೇವತೆಯರೆನಿಸೆ॥

ಕಂ॥ ಕರಕಿಸಲಯರುಚಿಯಿಂದಂ।
ಬರಭಾಗಂಬಡೆದರಾಗಮಂಬೀಱುವಿನಂ॥
ಚರಣಮಣಿವೆಳಯಮಂನೂ।
ಪುರಮಂನೃಪವಧುಗೆತುಡಿಸಿದಳ್ಮತ್ತೊರ್ವ್ವಳ್॥ 84

ಗೆಲೆವಂದುವಲರ್ದಕಂನೆ।
ಯ್ದಿಲವೂಗಳಚೆಲ್ವನೀಗಳೆನೆಕೆಂನೆಗಳಾ॥
ದಲೆಗೆಯ್ದಿದಚಂನೆಯಕ।
ಣ್ಮಲರೊಳ್‌ಕಾಡಿಗೆಯನೆಚ್ಚಿದಳ್ಮತ್ತೊರ್ವ್ವಳ್॥ 85

ಅಂಬುಜದಬಂಡನುಣ್ಬೆಳ್।
ದುಂಬಿಯನೆನೆಯಿಸೆಮನೋಜಗಜಗಮನೆಯುವ॥
ಕ್ತ್ರಾಂಬುಜದೊಳ್ಮತ್ತೊರ್ವ್ವೆ।
ಳ್ತಾಂಬಾಧರೆಮೃಗಮದಾಂಬುತಿಳಕಮನಿಟ್ಟಳ್॥ 86

ಕಂ ॥ ತೊಳಗುವವತಂಸಮುಕ್ತಾ ।
ಫಲರುಚಿಯೊಳ್‌ಕೆಲದಕಂನೆಯರನಗೆಗಣ್ಗಳ್ ॥
ಪೊಳೆದುವುಪೊಸವೆಳ್‌ದಿಂಗಳ ।
ಬಳಸಿಂಗೊಳಗಾದಚಲಚಕೋರಂಗಳವೋಲ್ ॥ 87

ಉ ॥ ಬಂದೆಲೆವೋದಶೋಕೆಯೆರಡೊಳ್ಗುಡಿವೋದತಮಾಳಷಂಡದೊಳ್ ।
ಮಂದಸಮೀರನಿಂಪೊಳೆವವೋಲ್‌ತಳಮುಂನಳಿತೋಳ್ಗಳಂದಮಂ ॥
ಮುಂದಿಡೆಪಿಕ್ಕಿಪಿಕ್ಕಿಪುಡಿಗತ್ತುರಿಯಂತೞದಳ್ವಿಱಿಲ್‌ಲತಾ ।
ಸುಂದರಿಕಾಮಪಾಶದವೊಲಿರ್ದ್ದಲತಾಂಗಿಯಕೇಶಪಾಶದೊಳ್ ॥ 88

ವ ॥ ಅಂತುಕೈಗೆಯ್ದುಮಣಿದರ್ಪ್ಪಣಮನವಳೋಕಿಸುತ್ತಿರ್ಪ್ಪುದುಮಾ ಪ್ರಸ್ತಾವದೊ
ಳ್ ॥

ಉ ॥ ಚಿತ್ರಲಯಪ್ರಗಲ್ಭಹಯವಲ್ಗನದಿಂಮಣಿಕುಂಡಳಾಂಶುಗಳ್ ।
ಚಿತ್ರಿಸೆಗಂಡಭಿತ್ತಿಯನುರಸ್ಥಳರಂಗದೊಳಂಗಹಾರಮಂ ॥
ಸೂತ್ರಿಸೆತಾರಹಾರರುಚಿಮಂಜರಿಗಳ್‌ನಿಜರೂಪಮಂಗನಾ ।
ನೇತ್ರವಿಕಾಸಮಂಪಡೆಯೆಪೊಕ್ಕನಿಳಾಧಿಪನಾನಿವಾಸಮಂ ॥ 89

ವ ॥ ಅಂತುಪೊಕ್ಕುಪರಿಮಿತನಿಜಪರಿಜನಂದಶರಥಮಹೀನಾಯಕನುಚ್ಚೈಶ್ರವದಿನಿೞಿವನಿ
ೞಿಪನಾಯಕನಂತೆವಾಹನದಿನಿೞಿದುಬಂದುನಿಜಸತಿಯಂಗಮಂಸೋಂಕಿಕುಳ್ಳಿರ್ಪ್ಪ
ದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಅರಸಿಸುಲಿಪಲ್ಲಪಸರಿಪ ।
ಮರೀಚಿಮನಸಿಜನಜಸಮಿದೆನಲಮರ್ದಿನಬ ॥
ಲ್ಸರಿಸುರಿದಪುದೆನಲವನೀ ।
ಶ್ವರಂಗಿರುಳ್ತಂನಕಂಡಕನಸಂಪೇಳ್ದಳ್ ॥ 90

ವ ॥ ಆಗಳವನೀಪತಿನಿಜಮನೋವಲ್ಲಭೆಯಶುಭಸ್ವಪ್ನದರ್ಶ್ಶನಕ್ಕೆಹರ್ಷ್ಷಚಿತ್ತನಾಗಿ ॥

ಮ ॥ ಸತತಂದಾನಿಮದೇಭದಿಂಸಕಳಭೂಭೃನ್ಮಸ್ತಕನ್ಯಸ್ತಪಾ ।
ದತಳಂಕೇಸರಿಯಿಂಪ್ರತಾಪನಿಳಯಂತಿಗ್ಮಾಂಶುವಿಂಸತ್ಕಳಾ ॥
ಚತುರಂಚಂದ್ರನಿನಾದಪಂನಿನಗೆನೇತ್ರಾನಂದನಂನಂದನಂ ।
ಪತಿನೀನಲ್ಲದರಿಂನಮುಷ್ಕನಸಂಕಾಣ್ಬಂತುಮುಂನೋಂತರಾರ್ ॥ 91

ವ ॥ ಎಂದುತತ್ಫಲಸ್ವರೂಪಮಂನಿರೂಪಣಂಮಾಳ್ಪುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಶ್ರುತಿಪಥಮಂಸಾರ್ತ್ತರೆಘನ ।
ರುತಿರಾಗಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ವುವೋಲ್ಪೊಣ್ಗೆನವಿ ॥
ಲ್ಪುತಲಾಭಮಾರ್ತ್ತೆಯಂಕೇ ।
ೞ್ದತನೂದರಿರಾಗರಸತರಂಗಿತೆಯಾದಳ್ ॥ 92

ವ ॥ ಅನಂತರಮವನಿಪತಿಸತಿಗೆಸಮಯೋಚಿತಪರಿಚರ್ಯ್ಯಾಚತುರೆಯರಂನಿಯೋಜಿಸಿ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ವುದುಂಕತಿಪಯದಿವಸಂಗಳ್ನಿರತಿಶಯಸುಖಸ್ವರೂಪಂಗಳಾಗಿಪೋಗೆ ॥

ಕಂ ॥ ಎೞವಸಿಱೊಳ್ಸತಿಯಮೊಗಂ ।
ಬೆಳರ್ತ್ತುದನ್ವರ್ತ್ಥಮಾಯ್ತುಚಂದ್ರಾನನೆಯೆಂ ॥
ದಿಳಿಪೊಗಳ್ವಮಾತುನೀಳ್ದುದು ।
ಲಳಿತಾಳಕಮಾಳೆಸುಯ್ಗೆಪಾರ್ವ್ವಳಿಗಳವೋಲ್ ॥ 93

ಮಕರಾಂಕದ್ವಿಪಮದಪ ।
ಟ್ಟಿಕೆಯೆನಿಸಿಕಪೋಲಮೂಲಮಂಮುಟ್ಟಿದುವಾ ॥
ಚಕಿತಾಕ್ಷಿಯಹರಿನೀಳಾ ।
ಳಕಂಗಳಾನನಸರೋಜಿನೀಮಧುಪಂಗಳ್ ॥ 94

ತೋರಮೊಲೆಗಳಮೊಗಂಗಳ್ ।
ರಾರಾಜಿಸಿಕರ್ಪ್ಪವೆತ್ತುಮೋಹನಧೂಮೋ ॥
ದ್ಗಾರಿಗಳಂಕಾಂಚನಭೃಂ ।
ಗಾರಿಗಳಂಪೋಲ್ತುಮೆಱೆಸಿಗಂತೆಳವಸಿಱೊಳ್ ॥ 95

ಜಟ್ಟಿದುವೆನಿಪ್ಪಮೊಲೆಗಳ ।
ತೊಟ್ಟುಕಱಂಗುವುದುಮೊಡನೆಸರ್ವ್ವಸ್ವಮುಮಂ ॥
ಕೊಟ್ಟುಕಱಂಗಿದರಹಿತ ।
ಕ್ಕೆಟ್ಟುವುವೞಿಯೊಡನೆವೈರಿವಂಶಾವಳಿಗಳ್ ॥ 96

ಚ ॥ ಉದರದೊಳಿರ್ಪ್ಪಬಾಲಕನಶೇಷಕಲಾನಿಧಿತಪ್ಪದಪ್ಪನ ।
ಲ್ಲದೊಡೊಗೆದೊಂದೆನಾಳದೊಳೆಹೇಮಸರೋಜಮುಮುಳ್ಗಳಾಗಿಪು ॥
ಟ್ಟಿದುವವರೊಳ್ಮದಾಳಿನೆಲಸಿರ್ದ್ದಪುವೆಂದೆನೆನೀಳ್ದಬಾಸೆಬೀ ।
ಗಿದಮೊಲೆಸೀಳಚೂಚಕಮಿವೆಂಬಗೆಗೊಂಡುವೊಲೋಲನೇತ್ರೆಯಾ ॥ 97

ಕಂ ॥ ಉದರದೊಳೆರ್ಪ್ಪ ತನೂಜನ ।
ವದಾನ್ಯತಾಗುಣದಪೇರ್ಮ್ಮೆಯಂಪೇಳ್ವವೊಲಾ ॥
ಸುದತಿಗೆನಿರಂತರಂಪಾ ।
ತ್ರದಾನಮಂಮಾಳ್ಪಬಯಕೆಪುಟ್ಟಿತ್ತಾಗಳ್ ॥ 98

ಉಭಯಶ್ರೇಣಿಯಖಚರ ।
ಪ್ರಭುಗಳಸಿಂಹಾಸನಂಗಳೊಳ್ಕುಳ್ಳಿರಲಂ ॥
ದಿಭಗಮನೆಬಯಸಿದಳ್ಸಾ ।
ರ್ವ್ವಭೌಮನೀತನಯನೆಂಬುದಂಸೂಚಿಪವೋಲ್ ॥ 99

ಪರಭೂಪಾಲದ್ವೀಪಾಂ ।
ತರಾಳಕೇಳೀವನಂಗಳಂಕೇಳ್ತು ಂತ ॥
ತ್ಪುರಮನುರಿಪುವುದನೀಕ್ಷಿಸ ।
ಲರವಿಂದಾನನೆಗೆಬಯಕೆಯಾಯ್ತುಳವಸಿಱೊಳ್ ॥ 100

ಕುಲಕುಧರಮನೇಱಿದಿಶಾ ।
ವಲೋಕನಂಮಾಡುವಖಿಲಕುಲವಾಹಿನಿಯೊಳ್ ॥
ಜಲಕೇಳಿಯನಾಡುವಬಯ ।
ಕೆಲತಾಕೋಮಳೆಗೆಪುಟ್ಟಿದತ್ತುಳವಸಿಱೊಳ್ ॥ 101

ಬಸಿಱಮಗಂಗಿಲ್ಲಿವರಂ ।
ವಸುಧಾತಳಮೇಕಭೋಜ್ಯಮೆಂದಱಿಪುವವೋ ॥
ಲ್ವಸುಧೆಯನಾಲ್ಕುಂಕಡೆಯೆಡೆ ।
ಯಸುರಭಿವೃತ್ತಿಕೆಯನರ್ತ್ಥಿಯಿಂಸೇವಿಸಿದಳ್ ॥ 102

ಅವನೀಶ್ವರನಾಗಳ್ಪುಂ ।
ಸವನಂಮೊದಲಾಗೆಸಕಲಮಾಂಗಲ್ಯಮಹೋ ॥
ತ್ಸವಮಂಮೆಱೆದಂತಣಿವ ।
ನ್ನವಿತ್ತುವಸುಮತಿಗೆವಸ್ತ್ರಭೂಷಾವಳಿಯಂ ॥ 103

ವ ॥ ಅಂತುನೆಗಳ್ದಮಹೋತ್ಸವಂಗಳೊಡನೆಗರ್ಭ್ಭಮುಂಬಂಧುಜನಹರ್ಷ್ಷಗರ್ಭ್ಭಮುಂ ಪರಿಪೂರ್ಣ್ಣನಾಗೆ ॥

ಚ ॥ ಮರಕತರಂಗದೊಳ್ರಮಣಿತೀವಿದಗರ್ಭದಬಿಣ್ಪಿನಿಂನಯಂ ।
ಬೆರಸೆಡೆಯಾಡುವಾಗಳಡಿಯೂಡಿದವೊಲ್ಲಡಿವಜ್ಜೆಗಳ್ಮನೋ ॥
ಹರಮೆನಿಸಿರ್ದ್ದವೀಸತಿಯಗರ್ಭದೊಳಿರ್ಪ್ಪತನೂಜನಾದಪಂ ।
ವರನೆನಗೆಂದಿಳಾವಧುಗೆಪಲ್ಲವಿಸಿತ್ತನುರಾಗಮೊಂಬಿನಂ ॥ 104

ಉ ॥ ಹಾರವನಿಕ್ಕಿಮಿಕ್ಕಕನಕಾಭರಣಂಗಳಬಿಣ್ಪನೇನುಮಂ ।
ಸೈರಿಸದಿರ್ಪ್ಪದೊಪ್ಪದೆವಲಂಕನಕಾದ್ರಿಯಬಿಣ್ಪನಪ್ಪೊಡಂ ॥
ಸೈರಿಸದರ್ಭಕಂಬಳೆಯೆಗರ್ಭಸರೋಜದೊಳಾವಿನೀಳನೀ ।
ರೇರುಹನೇತ್ರೆತತ್ಕನಕಮಾತ್ರದಬಿಣ್ಪನದೇಕೆಸೈರಿಪಳ್ ॥ 105

ಚ ॥ ತನುತನುವಾದಗರ್ಭಿಣಿಗೆತತ್ಸಮಯೋಚಿತಮಂಗಳಪ್ರಸಾ ।
ಧನಮೆಸೆದತ್ತುಕರ್ಪ್ಪುರದಕಂಠಿಕೆಬಂಗಾರದಸಂಣಮಾಲೆತೆಂ ॥
ಗಿನತಿರುಳೋಲೆತಾವರೆಯನೂಲುಡೆನೂಲ್ಸರಿಖಂಡದಣ್ಪುಮು ।
ತ್ತಿನತಿಸರಂಮೃಣಾಳಿಕೆಯಮುದ್ರಿಕೆಪೂವಿನಪಿಂಜುಗಂಕಣಂ ॥ 106

ಘನಕುಚೆಮೇಳದಂಗನೆಯಮೇಲೆಮಲಂಗಿಸರೋಜಪತ್ರಮೀ ।
ಜನಪವನಂವಿಕಾಸಮನೊಡರ್ಚ್ಚೆಮನಕ್ಕೆಸುಧಾಪ್ರವಾಹಮೆಂ ॥
ಬಿನಮೆರಡುಂಕೆಲಂಬಿಡಿದುಬಾಜಿಸವಾದ್ಯದಿನೋಜೆಮೆತ್ತಗಾ ।
ಯನಿಯರಸೀಯೆನಪ್ಪರಸಗೇಯಮನಾಲಿಸುತಿರ್ಪ್ಪಳೊರ್ಮ್ಮೆಯುಂ ॥ 107

ಉ ॥ ಸೋರ್ಮ್ಮುಡಿಮಾಲೆಯಿಂಕದಪುಗಳ್ಮಲಯೋದ್ಭವಪತ್ರಭಂಗದಿಂ ।
ಪೇರ್ಮ್ಮೊಲೆಹಾರದಿಂದೆಸೆಯೆಬಂಬಲಬಾಡಿದರೂಪುಗಾಡಿಯಂ ॥
ನೂರ್ಮ್ಮಡಿಮಾಡೆಮೇಳದವಳಂಸತಿನಿರ್ಭರಗರ್ಭಭಾರದಿಂ ।
ನೆರ್ಮ್ಮಿನಿಮಿರ್ಚ್ಚುವಳ್ಪುರುಷರೋಳ್ಪರಿಹಾಸವಚೋವಿಳಾಸಮಂ ॥ 108

ವ ॥ ಅಂತುವಿವಿಧವಿಳಾಸಂಗಳಿಂದಿವಸಂಗಳಭಿಲಷಿತಫಲಪ್ರಸವಂಗಳಾಗೆಸುಖಪ್ರಸವಸಮಯದೊಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಉರ್ವ್ವರೆಮಣಿಪರ್ವ್ವತಮಂ ।
ಶರ್ವ್ವರಿಪರಿಪೂರ್ಣ್ಣಚಂದ್ರನಂಪಡೆವಂತೆಂ ॥
ತರ್ವ್ವತ್ತಿಸರ್ವ್ವಲಕ್ಷಣ ।
ಸರ್ವ್ವಗುಣಾನ್ವಿತನೆನಿಪ್ಪಸುತನಂಪಡೆದಳ್ ॥ 109

ಕಂ || ನೀರಜವಾದುದುಮೇದಿನಿ |
ನೀರಜಮಿತನಚರಿತ್ರಮೆಂದಱಿಪುವವೋಲ್ ||
ನೀರಚ್ಛವಾದುದೀವಸು |
ಧಾರಮಣಂಸ್ವಚ್ಛಹೃದಯನೆಂದಱಿಪುವವೋಲ್ || 110

ಉದಯಿಸಿದತನೂಜನತೇ |
ಜದೊಳೇನುಂಮಲಿನಭಾವಲಾಂಛನಮಿಲ್ಲೆಂ ||
ಬುದನಱಿಪುವಂತೆಪೊಗೆಯಿ |
ಲ್ಲದೆಪೊಣ್ಮಿತ್ತಗ್ನಿದಕ್ಷಿಣಾವರ್ತ್ತಮುಖಂ || 111

ಈತನಯನೆಸಕಳೋತ್ಸವ |
ಹೇತುಜಗತ್ತಾಪಶಮನನೆಂದಱಿಪುವವೋಲ್ ||
ಶೀತಳಸಮೀರನೆಸಗಿ |
ತ್ತಾತನಜಸದಂತೆವಿಶದಮಾಯ್ತಾಕಾಶಂ || 112

ಎಳವಿಸಿಲುಂಪೆರ್ದ್ದಿಂಗಳು |
ಮೊಳಸಿದುವೆನೆರಮ್ಯಹರ್ಮ್ಯಶಿಖರಸ್ಥಳಿಯೊಳ್ ||
ಪೊಳೆದುವುಪೊಂಗಳಸಂಗಳ |
ಪೊಳೆವುಂಕೇತನದುಕೂಲಚೇಲಾಂಚಲಮುಂ || 113

ಅವಿರಳಮೆನೆಪೂವಲಿಪ್ರದಿ |
ದುವುಗುಡಿಯುಂತೋರಣಂಗಳುಂತಳಿಯುಂತ ||
ಳ್ತುವುಬದ್ಧವಣಂಬಾಜಿಸಿ |
ದುವುಬದಿಯೊಳ್ಕೇರಿಕೇರಿಯೊಳ್ಮನೆಮನೆಯೊಳ್ || 114

ಉ || ರಾಗದಬಳ್ಳವಲ್ಲಿಯೆನೆರನ್ನದತೋರಣಮಾಲೆಕೂಡೆಚೆ |
ಲ್ವಾಗಿರೆದಾನಮೇಘರುತಿಯಂತಿರೆಮಂಗಳತೂರ್ಯ್ಯನಾದಮಾ ||
ಶಾಗಜಕರ್ಣ್ಣಪೂರಮೆನೆರಾಗರಸಾಮೃತವಾರ್ದ್ಧಿಘೋಷದಂ |
ತಾಗಿರೆಪುಣ್ಯಪಾಠಕರವಂಪೊಸತಾದುದುರಾಜಮಂದಿರಂ || 115

ದೆಸೆಗೆವಿಳಾಸಮಂಪಡೆಯೆಗೊಂದಣಮೆಗ್ಗಳವಾಗಳಾನೃಪಾ |
ವಾಸದೊಳಾಡಿದತ್ತೆಸೆಯೆಪಾಣಿತಳಂಪಡೆವಂತೆಕುಂಕುಮ ||
ಸ್ಥಾಸಕಮಂಕುರುಳ್ಗೆದಱುವಂತೆತಮಾಳನವಪ್ರವಾಳಮಂ |
ಕೇಸಡಿಪಾಸುವಂತೆತಳಿರಂನಗೆಗಣ್ಣುಗುಳ್ವಂತೆನೆಯ್ದಿಲಂ || 116

ಚ ‖ ಉದಯಿಸುದುಂತ್ರಿಳೋಕತಿಲಕಂಗೃಹದೇವತೆಯರ್ಪ್ರಸನ್ನವೇ।
ಷದಿನೊಸೆದಾಡುವಂತೆಮಣಿಭಿತ್ತಿಗಳಂಮಣಿಕುಟ್ಟಿಮಂಗಳಂ ‖
ಪುದಿದುಮನಕ್ಕೆ ಸಂತಸಮನಿತ್ತುವುನೃತ್ಯರಸಾಮೃತಪ್ರವಾ।
ಹದೊಳವಗಾಹಮಿದ್ದ ಗಣಿಕಾಪ್ರಚಯಪ್ರತಿಬಿಂಬಲಕ್ಷ್ಮಿಗಳ್ ‖ 117

ವ ‖ ಆಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್ ದಶರಥಮಹೀನಾಥಂಸುತಮುಖನಿರೀಕ್ಷಣಭರದಿಂಪಾರಿಜಾತಂ ಕೋರಕಿತಮಾದಂತೆಪುಳಕಿತಶರೀರನಾಗಿ ‖

ಮ ‖ ಜಿನಪೂಜೋತ್ಸವಮಂಸುರೇಂದ್ರನಳವಲ್ತೆಂಬನ್ನೆಗಂಮಾಡಿಪೇ।
ಳ್ಪನಿತಂಪೇಳ್ವವರ್ಗಿತ್ತುಕಲ್ಪಕುಜಮಂಕೀಳ್ಮಾಡಿಸನ್ಮಾನಭಾ ‖
ಜನರಂಸಜ್ಜನರಂವಿಚಿತ್ರವಸನಸ್ರಗ್ಭೂಷಣಾಲೇಪದಿಂ।
ಜನಪಂಮಂನಣೆಮಾಡಿತತ್ತನಯಜನ್ಮೋತ್ಸಾಹಮಂಮಾಡಿದಂ ‖ 118

ಚ ‖ ದಿವಿಜಕುಜಂಗಳಾರವೆಗಳಾದುವುಸಿದ್ಧರಸಂತಟಾಕಮಾ।
ದುವುಸುರಧೇನುಪಿಂಡಳಿಯದೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ನೆರೆದಿರ್ದ್ದವೆಂಬಿನಂ ‖
ಭುವನಜನಕ್ಕೆ ಬಾಂಧವಜನಕ್ಕೆ ಖಿಳಾರ್ತ್ಥಿಜನಕ್ಕೆ ಹರ್ಷದಿಂ।
ದವರಿವರೆಂನದಿತ್ತುಮೆಱೆದಂಜನಪಂಸುತಜಾತಕರ್ಮ್ಮವಂ ‖ 119

ವ ‖ ಅಂತುಜಾತಕರ್ಮ್ಮೋತ್ಸವಮಂಮಾಡಿದಶಮದಿನದೊಳ್ಪದ್ಮಾಲಂಕೃತವಿಶಾಲವಕ್ಷಸ್ಥಳನಪ್ಪುದಱಿಂಪದ್ಮನುಂಸಕಲಶುಭಲಕ್ಷಣಾಭಿರಾಮನಪ್ಪುದಱಿಂರಾಮಚಂದ್ರನುಮೆಂದಿವುಮೊದಲಾಗೆಪಲವುಮನ್ವರ್ತ್ಥನಾಮಂಗಳನಿಟ್ಟುಕತಿಪಯದಿನಂಗಳೊಳ್ ‖

ಕಂ ‖ ರವಿಕಿರಣಂಸೋಂಕದೆಹಾ।
ಸವಿಳಾಸಂಬಡೆದಕಮಳಮಂನೆನೆಯಿಸುಗುಂ ‖
ನೆವಮಿಲ್ಲದನಗೆಯಿಂದೊ।
ಪ್ಪುವಾಸ್ಯಮುತ್ತಾನಶಯ್ಯೆಯೊಳ್ಬಾಲಕನಾ ‖ 120

ನಿರಪೇಕ್ಷಕಮೆನಿಸಿಯುಮೇಂ।
ಪರಿದತ್ತಲೆಪರಿವಸುತನಕಣ್ಬೊಳಪಿಂದಂ ‖
ತೆರೆಮಸಗಿದುದರಸಿಯುಮೇ।
ಹರಸಂಚಂದ್ರಿಕೆಯಿನಮೃತಜಲರಾಶಿಯವೋಲ್ ‖ 121

ಕಂ ॥ ಹರಿನೀಳೋಪಳವಿರಚಿತ ।
ಮರಳೆಲೆಬಾಲಕನನಿಟಿಲದೊಳ್ನಯನಮನೋ ॥
ಹರಮಾದುದರ್ಧಚಂದ್ರೋ ।
ದರದೊಳ್ಕಣ್ಗೊಳಿಸಿತೋರ್ಪ್ಪ ಕರ್ಪ್ಪೆಂಬಿನೆಗಂ ॥ 122

ಅರುಣಮಣಿಕರ್ಣ್ಣಭೂಷಣ ।
ಮರೀಚಿಪಸರಿಸುವರಾಮಚಂದ್ರಶರೀರಂ ॥
ಪರಿಭವಿಸಿದುದೆಳವಿಸಿಲಾ ।
ವರಿಸಿದಕಮನೀಯಪುಂಡರೀಕಶ್ರೀಯಂ ॥ 123

ಅರಸಿಯಮನದೊಳ್ಕೆಂಜೆಡೆ ।
ದೊರೆಕೊಳಿಸುವುದುಚಿತಮೊಡನೆಕಜ್ಜಲರುಚಿಯೊಳ್ ॥
ಪೊರೆದನಯನೋತ್ಪಲಂಗಳ್ ।
ದೊರೆಕೊಂಬುದುಚಿತ್ರಮಲ್ತೆ ರಾಗೋತ್ಸವಮಂ ॥ 124

ಧಾತ್ರಿಯೊಳನ್ಯರತೇಜೋ ।
ಮಾತ್ರಮನಾಂಸಹಿಸೆನೆಂಬತೆಱದಿಂಪೊಯ್ಯ ॥
ಲ್ಧಾತ್ರಿಯಕಯ್ಯಿಂನಿಮಿರ್ವ್ವಂ ।
ಕ್ಷತ್ರಶಿಖಾಮಣಿಮಣಿಪ್ರದೀಪಾಂಕುರಮಂ ॥ 125

ಕಿವಿಗಿನಿದೆನಿಪ್ಪವೀಣಾ ।
ರವದೊಳನಾದರಮನುಂಟುಮಾಡಿತ್ತುತನೂ ॥
ಭವನತಳರ್ನ್ನಡೆಯೊಳ್ಪೊ ।
ಣ್ಮುವಮೃದುಪದಕನಕಕಿಂಕಿಣೀಝುಣಝುಣಿತಂ ॥ 126

ಶ್ರವಣಕ್ಕರ್ತ್ಥವ್ಯಕ್ತಿಯ ।
ನವಟಯಿಸದೆನೆಗಳ್ವವಶ್ಯಮಂತ್ರಾಕ್ಷರದಂ ॥
ತೆವೊಲೆಲ್ಲರುಮಂಸೋಲಿಸಿ ।
ದುವುತೊದಳೊಳ್ಪ್ಪಿದಿದರಾಮಚಂದ್ರನನುಡಿಗಳ್ ॥ 127

ತಿಳಿಗೊಳದೊಳಗೆಡೆಯಾಡುವ ।
ಕಳಹಂಸನಬಾಲಕೇಳಿಪುದುಪೆನೆಮಧುಪಾ ॥

ಟಳನೇತ್ರಂಧವಳಾಂಗಂ ।
ಪಳುಕಿನಕುಟ್ಟಿಮದಮೇಲೆದಟ್ಟಡಿಯಿಟ್ಟಂ ॥ 128

ನಡೆಗಲ್ವಂದುಂಬಿಣ್ಪಿಂ ।
ಕೊಡೆನೆಗೆದಪುದುರ್ವಿಯೆಂದುಮಾಸುಗಿಪಲವುಂ ॥
ಪೆಡೆಯುಂಶಿಶುನಡೆವೆಡೆಯೊಳ್ ।
ಪಡೆದಾಂತುಸಹಸ್ರಫಣನೆನಲ್ಪೆಸರ್ವಡೆದಂ ॥ 129

ಮಣಿಯೋಲಿಂಚೆಂಪೊಂನುಡೆ ।
ವಣಿಯುಲಿಗೆಲೆಗೆಲ್ದನಂಗರುಚಿಯಿಂದ್ಯೈರಾ ॥
ವಣಮಂಕುಮಾರಚೂಡಾ ।
ಮಣಿಲಾಲಾಜಲದೊಳಂಚಕತುದ್ದರ್ಂತದೊಳಂ ॥ 130

ಅಮೃತಾಂಶುವೆಚ್ಚೆರ್ಪೆಚ್ಚುರ್ವ ।
ಸಮುದ್ರಮೆಂತಂತೆರಾಮಚಂದ್ರಂದಿವಸ ॥
ಕ್ರಮದಿನಭಿವೃದ್ಧಿವೆತ್ತು ।
ಕ್ರಮಿಸಿದನತಿಮುಗ್ಧಭಾವಮಂಶೈಶವಮಂ ॥ 131

ವ ॥ ಅಂತುರಾಮಚಂದ್ರನಾದಿತ್ಯನಂತೆನಿತ್ಯೋದಯಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಬಾಲತ್ವದೊಳುಮುದಾತ್ತಗು ।
ಣಾಲಯನೆನಿಸಿದತನೂಜಮುಖಚಂದ್ರಮನಂ ॥
ಲೀಲೆಯಿನೀಕ್ಷಿಸಿದಶರಥ ।
ನೋಲಾಡಿದನಧಿಕರಾಗರಸವಾರಿಧಿಯೊಳ್ ॥ 132

ವ ॥ ಅಂತುಸಂತೋಷದಪರಮಪದಮನೆಯ್ದಿರ್ಪ್ಪುದು ಮದಲ್ಲದೆಯುಮಾಮಹೀವಲ್ಲಭನವೋಹವಲ್ಲರಿಗಳೇಪ್ರೂತುವೆಂಬಂತೆಪುಷ್ಪವತಿಯರಾಗಿನಾಲ್ಕುನೀರಮಿಂದುಬೆಳ್ಪಸದನಂಪೊಸದೇಸಿವಿಳಾಸಂಬಡೆಯೆಸೂಳ್ಗೆವಂದು ಶುಭಸ್ವಪ್ನದರ್ಶನಾನಂತರಂಕೆಲವುದಿವಸಮಿರ್ಪ್ಪಿನಂ ॥

ಕಂ ॥ ಕುಲದೊಡವಿಂಗೀಸತಿಯರ ।
ಕುಲದೇವತೆಯುಕ್ಕರ್ಗಳೆಂಬಬಗೆಪುಟ್ಟುವಿನಂ ॥
ತಲೆದೋಱಿದೆಗರ್ಭಚಿಹ್ನಂ ।
ತಲೆದೋಱಿದುದವನಿಪತಿಗೆರಾಗೋದ್ರೇಕಂ ॥ 133

ವ ॥ ಆಗಳಾಕೆಗಳಪಸುರ್ಪ್ಪಸೆವಸಿಯುಬಾಸೆಲಾವಣ್ಯನದಿಯಶೈವಾಲಲತೆಯಲಾಸ್ಯವುನ ಪಹಾಸ್ಯಂಗೆಯ್ಯೆಯುಮಾಕೆಗಳಕಱಂಗಿದ ಕುಚಚೂಚುಕಂಗಳಿಂದೆಸೆದು ತೋಳ ವೊದಲಂಜಕ್ಕು ಲಿಸುವಪೇರ್ವ್ಮೊಲೆಕಂನೆಯ್ದಿ ಲೆಸಳಂನಲಿದು ಕಚ್ಛ್ಛಪಜಕ್ಕ ವಕ್ಕಿಯವಿಳಾಸವನಿಕ್ಕಿ ಮೆಟ್ಟೆಯುಮಾಕೆಗಳವುಖರಸದೊಳ್ಮೂಡಿಮುಳ್ಗಾಡುವ ಕಪೋಳಯುಗಳಂತಿಳಿಗೊಳದೊಳಗಣ ಬಿಳಿಯತಾವರೆಯೆಸಳಂಸರಸವಾಡೆಯು ಮಾಕೆಗಳಪೆಱೆನೊಸಲಂಮೆಟ್ಟನಿಮಿರ್ದ್ದತೋರಗುರುಳತೊಂಗಲೆಳವೆಱೆಯನಂ ಧಕಾರವಮಾವರಿಸಿದಂತೆ ತೋಱೆಯುಮನಂತರಮವಗ್ಗೆಪುಂಸವನಸೀಮಂತೋ ನ್ನಯನಸಕಲಮಂಗಳಮಂ ದಶರಥನರನಾಥಂಮಾಳ್ಪುದುಮನುಕ್ರಮದಿಂಶುಭದಿ ನಮುಹೂರ್ತ್ತದೊಳ್ ಸುಮಿತ್ರೆಲಕ್ಷ್ಮಣನಂಕೈಕೆಭರತನಂಸುಪ್ರಭೆಶತ್ರುಘ್ನನಂ ಪಡೆವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಪಸರಿಸೆಪೂವಲಿಗಳ್ಬಾ ।
ಜಿಸೆಬದ್ಧವಣಂಗಳೊಡನೆಮಿಳಿರಿಸೆಗುಡಿಗಳ್ ॥
ದೆಸೆಬಿದ್ದವಾಡೆತರುಣಿಯ ।
ರೊಸಗೆಯಮೇಲೊಸಗೆಯಾದುದಂಪರಮನೆಯೊಳ್ ॥ 134

ವ ॥ ಆಸಮಯದೊಳ್ದಶರಥಂಸುತಮುಖದರ್ಶನೋತ್ಸುಕಂಕತಿಪಯಾಪ್ತಪರಿಜನಪ ರಿವೃತಂಸುಮಿತ್ರಾದೇವಿಯಸೂತಿಕಾಸದನಮಂಪೊಕ್ಕು ॥

ಮ ॥ ಸಿರಿಸಿಂಹಕ್ಕಭಿಷೇಕಮಂಪಡೆವುದಂರತ್ನಾಕರಂಸುತ್ತಿದು ।
ರ್ವ್ವರೆಯುಂಭಾಸುರಚಕ್ರಮಂಕನಸಿನೊಳ್ಪೊಂಬೆಟ್ಟವೇಱಿದ್ದುದಂ ॥
ಹರಿಣೀನೇತ್ರೆಸುಮಿತ್ರೆಕಂಡುದಱಿನಾಳ್ಗಂಪೆಳ್ಪಪಟ್ಟಂಬರಂ ।
ಭರತಕ್ಷೇತ್ರಮನೆಂದುಕಣ್ತಣಿವಿನಂಸೌಮಿತ್ರಿಯಂನೋಡಿದಂ ॥ 135

ಕಂ ॥ ಬಾಲಾರ್ಕ್ಕಮರೀಚಿಯೆನ ।
ಲ್ಬಾಲಕನಶರೀರಕಾಂತಿಪಸರಿಸೆಹರ್ಷೋ ॥
ನ್ಮೀಲನದಿಂದಶರಥನರ ।
ಪಾಲಕಮುಖಕಮಳಮೋಂಮನಂಗೊಳಿಸಿದುದೋ ॥ 136

ವ ॥ ಅನಂತರಂಭರತಶತ್ರುಘ್ನಜನ್ಮೋತ್ಸವಮಂಗಳಮನಾಚರಿಸಿ ॥

ಮ ॥ ಮನುವಂಶಾಂಬರಭಾನುಕಲ್ಪತರುಕೈವಂದಂತೆರೈವೃಷ್ಟಿತೊ ।
ಟ್ಟನೆಕೋದಂತೆಸುರೇಂದ್ರಧೇನುಕಱೆದಂತಾರ್ತ್ತತ್ತುಕೂರ್ತ್ತತ್ತುಸಂ ॥

ಮನದಿಂದಿತ್ತು ಸುಹೃಜ್ಜನಂಪರಿಜನಂವಿದ್ವಜ್ಜನಂಜೇಯೆನ ।
ಲ್ತನೆಯುಮ್ಮೂರ್ತ್ತಿವರಜಾತಕರ್ಮಮುಮನತ್ಯುತ್ಸಾಹದಿಂಮಾಡಿದಂ ॥ 137

ವ ॥ ಅಂತು ದಶರಥಮಹೀನಾಥಂಸಂತಾನಸಮೃದ್ಧಿಯಿನತಿಪ್ರವರ್ಧಮಾನಸುಖಾಧೀನ ಮಾನಸನಾಗಿರ್ಪ್ಪುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಅವನೀವಲ್ಲಭತನಯ ।
ನ್ನರ್ವಶಶಿಕಲೆಯಂತೆಪಡೆದುನಯನೋತ್ಸವಮಂ ॥
ದಿವಸಕ್ರಮದಿಂದಂವೃ ।
ದ್ಧಿವಡೆದರಮರಾವನೀಜದಗೆಯೆಂಬಿನೆಗಂ ॥ 138

ನಸುನಗೆಕಮಳದಸಿರಿಯಂ ।
ನಸುನಗೆಜನನಿಯರಲೋಚನಭ್ರಮರಂಗಳ್ ॥
ಮುಸುಱಿದುವುಮೋಹವಲ್ಲರಿ ।
ಪಸರಿಸಿಪರ್ವ್ವಿದುದುಸುತರಲಾಲಾಜಲದಿಂ ॥ 139

ತಳರಡಿಯಿಡುವತ್ತಲೆಪರಿ ।
ದೆಳಸುವಜನನಿಯರದಿಟ್ಟಿಮಣಿಕುಟ್ಟಿಮಮಂ ॥
ಬಳಸೆಪೊಸತಲರ್ದನೆಯ್ದಿ ।
ಲ್ದೊಳದೊಳಗಣರಾಜಹಂಸನಂನೆನೆಯಿಸಿದರ್ ॥ 140

ಚ ॥ ಅರಳೆಲೆಮುತ್ತಿಗಾಯ್ಪುಲಿಯುಗುರ್ಮ್ಮವರತ್ನದಕಂಕಣಂಗಳುಂ ।
ಗುರಮುಡಿನೂಲುಪೊನ್ನಮಣಿಕಿಂಕಿಣಿರನ್ನದಘಂಟೆನೂಪುರಂ ॥
ವರವಲಯಂಗಳೆಂಬಪಲವಂದದಚಂದದಬಾಳದ್ದಂದಮೊ । ೮
ಪ್ಪಿರೆಪಿತೃಮಾತೃಗಳ್ಗೆಪಡೆದತ್ತರ್ನಯನರ್ಮ್ಮಯನೋತ್ಸವಂಗಳಂ ॥ 141

ವ ॥ ಅಂತುದಶರಥಮಹೀನಾಥನಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶ್ರೀಯಮಣಿಮಯಾಭರಣದಂತೆಸೊಗಯಿಸುವಸುತರಬಾಲಕೇಳೀದರ್ಶನದಿಂ ಸುಮಿತ್ರೆಯನಯನಪುತ್ರಿಕೆನಲಿದುನರ್ತ್ತಿಸೆಯುಂಕೈಕೆಯತನುಲತಿಕೆಪುಳಕಕಳಿಕೆಯನಪ್ಪುಕೆಯ್ಯೆಯುಂ ಸುಪ್ರಭೆಯಮನಃಪ್ರಮೋದಮುದಿತೋದಿತಮಾಗೆಯುಂ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣಭರತಶತ್ರುಘ್ನರನುಕ್ರಮದಿಂಶೈಶವಮನತಿಕ್ರಮಿಸೆ ॥

ಕಂ ॥ ವಸುಮತಿವೆಸರನ್ವರ್ತ್ಥಂ ।
ವಸುಧೆಗೆನಲ್ಕಱಿದುಪೊಂನಮಳೆಯುಂದಾನ ॥

ವ್ಯಸನಿದಶರಥನದೇಂಪೊಸ ।
ಯಿಸಿದನೊಚೌಲೋಪನಯನಮಹಿಮೋತ್ಸವಮಂ ॥ 142

ಕಂ ॥ ಪರಮಪ್ರೇಮಂಜನ್ಮಾಂ ।
ತರದಿಂದೊಡವಂದುದೆನಿಸಿಗೆಡೆಪಚ್ಚವ್ರೊಲ ॥
ಚ್ಚರಿಯಾಗೆರಾಮಲಕ್ಷ್ಮೀ ।
ಧರರೊಳವಾದತ್ತು ಭರತಶತ್ರುಘ್ನರೊಳಂ ॥ 143

ಅಮಳ್ಗಳಿವರೆಂಬಿನಂತಮ ।
ಗಮಳ್ವೆಸರಮರ್ದೆಸೆಯೆತಾಯತಂದೆಯಚಿತ್ತ ॥
ಕ್ಕಮರ್ದಿನಮಳಿಯಂಕಜಿದ ।
ಕ್ಕುಮಾರಕಮೂರ್ತ್ತಿಗೊಂಡಪುರುಷಾರ್ತ್ಥದವ್ರೋಲ್ ॥ 144

ಮ ॥ ಸುರಧೇನುಸ್ತನಭಾರದಂತೆಪುರುಷಾರ್ತ್ಥಂಮೂರ್ತ್ತಿಗೊಂಡಂತೆನಾ ।
ಲ್ವರುಮೊಂದಾಗಿರೆನಂದನರ್ದ್ದಶರಥಂನಾಲ್ಕುಂಸಮುದ್ರಂಬರಂ ॥
ಧರೆಯಂಕೂಡೆನಿಮಿರ್ಚ್ಚಿನಾಲ್ದೆಸೆಯೊಳಂನಾಲ್ಕುಂಜಯಸ್ತಂಭಮಂ ।
ಚರಿತಾರ್ತ್ಥನ್ನಿಲಿಸಲ್ಸಮರ್ತ್ಥರಿವರೆಂದುತ್ಸಾಹಮಂತಾಳ್ದಿದಂ ॥ 145

ವ ॥ ಮತ್ತಂನಿಜತನೂಭವರನಿರ್ಜ್ಜಿತ ಮನೋಜಾಕಾರಮುಮಂಮುಡಿಳಮಸೂರಿಕಾ
ದಿಶುಭವ್ಯಂಜನರಂಜಿತಪ್ರಶಸ್ತಾವಯವಂಗಳು ಮಂಹಲಕುಲಿಶಶಂಖಚಕ್ರಲಾಂಛ
ನಂಗಳಪ್ಪಕರಚರಣಂಗಳುಮಂನೋಡಿಸಕಲಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶ್ರೀಯನಪ್ಪುಕೆಯ್ದಂತೆ
ಸಂತೋಷದಂತಮನೆಯ್ದಿ ॥

ಕಂ ॥ ಸವಿವವಸರಮಿದುವಿದ್ಯಾ ।
ಯುವತಿಯುವದನಾರವಿಂದಮಧುವನೆನುತ್ತುಂ ॥
ವಿವಿಧಕಳಾಚಾರ್ಯ್ಯರನಾ ।
ರ್ಯ್ಯವರ್ಯ್ಯರಂಗುರುನಿಯೋಗದೊಳ್ಯೋಜಿಸಿದಂ ॥ 146

ಶುಭದಿನಮುಹೂರ್ತ್ತದೊಳ್ಪು ।
ಣ್ಯಭಾಗಿಗಳ್ಕಲಿಸೆಗುರುಗಳೊಡವಂದುದೊಪ್ಪಂ ॥
ರ್ವ್ವಭವೋಪಾರ್ಜ್ಜಿತವಿದ್ಯಾ ।
ವಿಭವಮೆನಲ್ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರಪರಿಣತರಾದರ್ ॥ 147

ರೋಮಾಂಚಮನೊಡರಿಸಿಯುಂ ।
ರಾಮನಲಕ್ಷ್ಮಣನಭರತಶತ್ರುಘ್ನರವಿ ॥

ದ್ಯಾಮಹಿಮೆಚತುಷ್ಷಷ್ಟಿಕ ।
ಲಾಮಹಿತರಮನದೊಳ್ಪೇಷ್ಷರ್ಯಯುಂಪುಟ್ಟಿಸುಗುಂ ॥ 148

ಮ ॥ ಸೊವರಂಪೊತ್ತಿಸಿಕೊಂಡುಪೋಗೆಸೊಡರೊಳ್ತೇಜಂಗುಣಾಧಿಕ್ಯದಿಂ ।
ಕಡುಗೊರ್ವ್ವಂಪಡೆವಂತೆತಂಮವಿಶದಪ್ರಜ್ಞಾಗುಣೋತ್ಕರ್ಷದಿಂ ॥
ಪಡಿಮಾತೇನಱುವತ್ತುನಾಲ್ಕುಕಳೆಯುಂತತ್ಕ್ಷೇವಿದಮ್ಮರ್ಚ್ಚಿನೊ ।
ವರ್ಮ್ಮಡಿಮೇಲಾದುವುರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಿನೇಂಸತ್ಸೇವೆಸಾಮಾನ್ಯಮೇ ॥ 149

ಚ ॥ ಕಲಿತನಮುಂಮಹಾಬಲಮುಮುಳ್ಳನಕಯ್ದುವೆಕಯ್ದುಪಂದೆದು ।
ವರ್ಗಲನೆನಿಸಿದ್ದರ್ವಂಪಿಡಿವಕೈದುವದೇತಱಿಕೈದುವೆಂಬಿನಂ ॥
ಕಲಿಸಿದಭಾರ್ಗ್ಗವಾತ್ಮಜರನೋಡಿದತಜ್ಞರಮುಯ್ವನೆತ್ತಿಯುಂ ।
ಗೆಲೆಸಲೆರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರದೇಂನೆಱೆಕಲ್ತರೊಕೈದುವೆಲ್ಲಮಂ ॥ 150

ಮ ॥ ಮಿಗೆವಂದೆಲ್ಲಱಬಿಲ್ಲಬಿಂನಣದಬಿಣ್ಪಂರಾಮಲೇಸೆಂಬಿನಂ ।
ಮಿಗೆತಂನ್ನೇಸುಪವಮಾನಮಾದುದೆನೆರಾಮುಂಕಲ್ತಬಿಲ್ಬಲ್ಮೆಯುಂ ॥
ಪೊಗಳಲ್ಪೇಳ್ವದೆರಾಮನೊಳ್ಸದೃಶವೆಂಬಂನಂಥನುರ್ವ್ವಿದ್ಯೆಯಿಂ ।
ಜಗಮಂಮೆಚ್ಚಿಸಿಚಾಪಚಾಪಲತೆಯಂಕೊಂಡಾಡಿದಂಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ॥ 151

ವ ॥ ಅಂತವರ್ಸಕಲಸಸ್ತ್ರಶಾಸ್ತ್ರವಿದ್ಯಾವಿಶಾರದರಾಗಿಕುಮಾರದ್ದರ್ಶಾತಿಶಯಮನಪ್ಪು
ಕೆಯ್ವ್ವುದುಂ ॥

ಚ ॥ ಹಿಮಕರಬಿಂಬದಿಂಕಡೆದುದೋಪಳುಕಿಂಪಡೆದತ್ತೊಪ್ಪುಗಳಿಂ ।
ಸಮೆದುದೊಚಂದ್ರಕಾಂತಮಣಿಯಿಂಜೆಸಕೆಯ್ದುದೊಮೌಕ್ತಿಕಂಗಳಿಂ ॥
ಸಮನಿಸಿದತ್ತೊಕೋಮಳಮೃಣಾಳಿಕೆಯಿಂಪರಿಪೂರ್ಣ್ನಮಾಯ್ತೊವೇ ।
ಳಿಮಿದೆನೆರಂಜಿಸಿತ್ತುರಘುರಾಮನಪಾಂಡುರದೇಹಮಂಡಳಂ ॥ 152

ಕಂ ॥ ಉನ್ನತಲಲಾಟಪಟ್ಟಂ ।
ಮನ್ನಿಸದಷ್ಟಮಿಯಚಂದ್ರನಂನಗೆಗಣ್ಗಳ್ ॥
ಮುನ್ನುರವಿಡಿದುವುಕಮಳಮ ।
ನಿನ್ನೇವಂಣಿಪ್ಪುದೊರಾಮನಭಿರಾಮತೆಯುಂ ॥ 153

ಚ ॥ ತೆರೆಕರೆಗಣ್ಮಿದಿಂಗಡಲಗಾಡಿಮನೇಳಿಸಿತೋರಮುತ್ತಿನೈ ।
ಸರದಮರೀಚಿಯಿಂಸಿರಿಮುತಾಯ್ಮನೆರಾಮನಪೇರುರಂಮನೋ ॥
ಪರಮೆನಿಸಿತ್ತುವಾರವನಿತಾಜನವಶ್ಯವಿಧಾನವೇದಿಯೊಳ್ ।
ದೊರೆಯೆನಿಸಿತ್ತುಧೈರ್ಯಗುಣರೋಹಣಶೈಳಶಿಳಾತಳೋಪಮಂ ॥ 154

ಕಂ ॥ ಏಳಿಸಿದುವುಲಕ್ಷ್ಮಣನವಿ ।
ಶಾಳವಿಲೋಚನಯುಗಂಗಳಂಗಪ್ರಭೆಯಿಂ ॥
ಮೇಳಿಸಿನಗೆಯಂಪಾಳಿಸಿ ।
ಕಾಳಿಂದಿಯೊಳಲರ್ದಪುಂಡರೀಕಶ್ರೀಯಂ ॥ 155

ಹರಿನೀಳರತ್ನಮಂಕಂ ।
ಡರಿಸಿದಕಣ್ದೆರವಿಗೆಯ್ದೆಜೀವಂಬೊಯಿದಂ ॥
ತಿರೆತೋರ್ಪ್ಪಗಂಡಗಾಡಿಗೆ ।
ಪುರುಷೋತ್ತಮನೆಂದುಕೊಂಡುಕೊನೆದುದುಲೋಕಂ ॥ 156

ಚ ॥ ಮನಮನಲರ್ಚ್ಚಿದತ್ತುಪುರುಷೋತ್ತಮನುಜ್ವಲಲಾಟರೇಖೆಕೃ ।
ಷ್ಣನಕುರುಳೋಳಿವಿಷ್ಣುವಿನಪೇರುರಮಾಯತಿವೆತ್ತವಾರಿಜಾ ॥
ಕ್ಷನಚಪಲೇಕ್ಷಣಂಪುರುಷಸಿಂಹನಸಿಂಹಕಟೀತಟಂಜನಾ ।
ರ್ದ್ದನನಭುಜಂಗಭೀಮಭುಜಮಂಬುಜನಾಭನನಾಭಿಮಂಡಲಂ ॥ 157

ಪೊಳೆವನಖಾಂಶುಮಂಡಲಫಣಾಮಣಿಪಂಚಫಣಾಸಿತಾಹಿಗಳ್ ।
ಬಳೆದಪುವೀಂಟಲೆಂದುದಶಕಂಠನಬಲ್ಸಿರಮಂತದೀಯುನಿ ॥
ರ್ಮ್ಮಳತರಕೀರ್ತ್ತಿದುಗ್ಧರಸಪಾನಮನೆಂಬಿನೆಗಂಪೊದಳ್ದಕೋ ।
ಮಳತೆಯನಾಳ್ದುನೀಳ್ದುಬಗೆಗೊಂಡುವುಕೃಷ್ಣನಬಾಹುಶಾಖೆಗಳ್ ॥ 158

ಉ ॥ ಹಾರಮರೀಚಿಯಂಮರಕತಚ್ಛವಿಯಂಗೆಲೆದೇಹದೀಪ್ತಿನೀ ।
ಹಾರಮರೀಚಿಯಂಕುಸುಮಸಾಯಕನಂಗೆಲೆಗಂಡಗಾಡಿಕಂ ॥
ಭೀರವನಾದಮಂಜಲಧರಧ್ವನಿಯಂಗೆಲೆಪೇಜಿಪೇಜಿಗಂ ।
ಭೀರರವಂಬಲಾಚ್ಯುತರದೇನೆಸೆದಿರ್ದ್ದರೊರಾಮಲಕ್ಷ್ಮರ್ ॥ 159

ಮ ॥ ರಣದೊಳ್ರಾವಣನಂಜವಂಗೆಪೊಸತಿಕ್ಕಲ್ತ್ರರಶೈಲಕ್ಕೆತೆಂ ।
ಕಣಮಂಕಂಕಣದಂತೆಕೈಗೆವರಿಸಲ್ಭೂಚಕ್ರಮಂಚಕ್ರಮಂ ॥
ರಣದೊಳ್ಸಾಧಿಸಲೆಂದುಪುಟ್ಟಿದವರೇಂಸಾಮಾನ್ಯರೇರಾಮಲ ।
ಕ್ಷ್ಮಣರಪ್ರಾಕೃತವಿಕ್ರಮರ್ತ್ರಿಭುವನಪ್ರಖ್ಯಾತಕೀರ್ತ್ತಿಧ್ವಜರ್ ॥ 160

ವ ॥ ಅಂತುರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣಭರತಶತ್ರುಘ್ನರೆಂಬನಾಲ್ವರ್ತ್ತನೂಭವರುಂನಾಲ್ಕುಂರತ್ನಶಿ
ಲಾಸ್ತಂಭಂಗಳಂತೆರಘುಕುಲಸಮುದ್ಧರಣಸಮರ್ತ್ಥರಾಗೆದಶರಥಂಪರಿಪೂರ್ಣ್ಣಮ
ನೋರಥನಾಗಿ ॥

ಮ॥ಸ್ರ॥ಧನಮಂಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದಾರ್ಜಿಸಿವಿಷಯಸುಖಾಸ್ವಾದನಂದೋಷನಿಷ್ಪಾ।
ದನಮಲ್ತೆಂಬಂತೆಚಿತ್ತಕ್ಕೊದವಿಸೆಪದಪಂಭಾರತೀಹಂಸೆವಕ್ತ್ರಾ॥
ಬ್ಜಿನಿಯೊಳ್ನಾನಾವಿಧಂನರ್ತಿಸೆಹಿಮಕರಭಾಸ್ವದ್ಯಶೋವಲ್ಲಿಗಾಳಂ।
ಬನಮಂಭೋರಾಶಿವೇಳಾವನಮೆನೆನೆಗಳ್ದಂಭಾರತೀಕರ್ಣಪೂರಂ॥ 161

ಗದ್ಯ॥ ಇದುಪರಮಜಿನಸಮಯಕುಮುದಿನೀಶರಚ್ಚಂದ್ರಬಾಲಚಂದ್ರಮುನೀಂದ್ರಚರಣನಖಕಿರಣಚಂದ್ರಿಕಾಚಕೋರಂಭಾರತೀಕರ್ಣಪೂರಂಶ್ರೀಮದಭಿನವಪಂಪವಿರಚಿತಮಪ್ಪರಾಮಚಂದ್ರಚರಿತಪುರಾಣದೊಳ್ದಶರಥಪುತ್ರೋದಯವರ್ಣನಂತೃತೀಯಾಶ್ವಾಸಂ॥

ಚತುರ್ಥಾಶ್ವಾಸ ಪ್ರಾರಂಭಃ.

—:o:—

ಕಂ॥ ಶ್ರೀಸುದತಿತಂನುರಸ್ಸರ ।
ಸೀಸದನದೊಳಿರ್ದ್ದಪಾತ್ರದಾನವ್ಯಸನ ॥
ವ್ಯಾಸಂಗಮನೊದವಿಸೆಸಾ ।
ಖ್ಯಾಸೀನಂಪೆಂಪುವೆತ್ತನಭಿನವಪಂಪಂ ॥ 1

ವ॥ ಅಂನೆಗಮಿತ್ತಲ್ ॥

ಕಂ॥ ಮಿಥಿಳಾಪುರಾಧಿನಾಥಂ ।
ಪ್ರಥಿತಯಶಂಜನಕನಾಮಹೀಭುಜನಮನೋ ॥
ರಥಭೂಮಿವಿದೇಹಿಗದೇಂ ।
ಪೃಥುಕುಚಯುಗದೊಡನೆಕೊರ್ವ್ವವಡೆದುದುಮಧ್ಯಂ ॥ 2

ಶಶಿಕಾಂತಮುಕುರದಂತಿರೆ ।
ಶಶಿಮುಖಿಯಕದಂಪುಗಳ್ಬೆಳರ್ತ್ತುವುಹರಿನೀ ॥
ಲಶಲಾಕೆಯಂತೆಬಾಸೆಗೆ ।
ವಿಶೇಷಮೆನೆಪಸರಿಸಿತ್ತುಕರ್ಪ್ಪೆಳವಸಿಱೊಳ್ ॥ 3

ವಳಿರೇಖೆಮಸುಳೆಗರ್ಭ್ಭಂ ।
ಬಳೆವುದುಮೊಡವಳೆದಸತಿಯಮಧ್ಯಂಚೆಲ್ವಂ ॥
ತಳೆದುದುನಯನಾನಂದಮ ।
ನೆಳವೆಱೆಪರಿಪೂರ್ಣ್ಣಮಾದೊಡಂಪ್ರಟ್ಟಪರ್ವ್ವೋಲ್ ॥ 4

ವ॥ ಆಸಮಯದೊಳ್ ॥

ಕಂ॥ ಭವಬದ್ಧವೈರದಿಂಕಾ ।
ಮವಿದೇಹಿಯಗರ್ಭ್ಭಮಂನಿಶಾಚರನಿರ್ದ್ದಂ ॥
ವಿವಿಧೋಪಸರ್ಗ್ಗಮಂಪಡೆ ।
ಯವೆಮುೞಿಸಂಪಡೆವಮುೞಿಪದುಶ್ಚರಿತಂಗಳ್ ॥ 5

ವ॥ ಆವಿದೇಹಿಯಗರ್ಭ್ಭಮನಾನಿಶಾಚರನದೇಕಾರಣದಿಂಕಾಯ್ದಿರ್ದ್ದನೆಂದೊಡೆಚಂದ್ರಪುರ
ಮನಾಳ್ವಚಂದ್ರಧ್ವಜನರಸಿಮನಸ್ವಿಯೆಂಬಳಾಕೆಗೆಪುರ್ಟ್ಟಿದಚಿತ್ತೋತ್ಸವೆಯೆಂಬಬಾ
ಲಕಿಯುಮಾನೃಪನಪುರೋಹಿತನಮಗನಪ್ಪಕಪಿಳನೆಂಬಬಾಲಕನುಂ ॥

ಂ ॥ ಒಡನಾಡಿಯುಮೊಡನೋದಿಯು ।
ಮೊಡವಳೆದುಂಪಲವುಕಾಲದಿಂದನುಬಂಧಂ ॥
ಗಿಡದೊಡಲೆರಡಸುವೊಂದೆನೆ ।
ಗೆಡೆವಕ್ಕಿಗಳಂತೆಕೂಡಿನಲಿಯುತ್ತಿರ್ದರ್ ॥

॥ ಅಂತವರೋರೋರ್ವರಂಮೆಚ್ಚಿ ॥

॥ ಪವಪಿಂಚುಂಬಿಸದುಂಮಳಂಬಯಿಸಿದಾಗಳ್ಮನ್ಮಥಕ್ರೀಡೆಕೂ ।
ಡವಳಲ್ಕದ್ದೊಡಗೂಡುವುಜ್ಜುಗಮನಕ್ಕುದ್ವೇಗಮಂಮಾಡೆನೋ ॥
ಡದೆತಾಯ್ತಂದೆಯಗಲ್ಕೆಯಂಮದನರಾಗೋನ್ಮಾದದಿಂಮುಂದುಗಾ ।
ಣದೆಮುಗ್ಧಾಶಯರಾವಿದಗ್ಧಪುರಮಂಪೊಕ್ಕಿರ್ದರಾಈರ್ವರುಂ ॥ 7

ಂ ॥ ಅನಿತಿಂದ್ರಿಯಸುಖಮುಂಸ್ಪ ।
ರ್ಶನಸುಖಮೊಂದಱೊಳಡಂಗಿದತ್ತೆನೆನೃಪನಂ ॥
ದನೆಯುಂದ್ವಿಜನಂದನನುಂ ।
ಮನೋಜಸುಖರಸವಿಲೀನಮಾನಸರಿರ್ದರ್ ॥ 8

॥ ಅಂತಿರ್ಪ್ಪುದುಮೊಂದುದಿವಸಂತತ್ಪುರಾಧಿಪತಿಯಪ್ಪ ಪ್ರತಾಪಸಿಂಹನಸುತಂ ಕುಂಡಲಮಂಡಿತನೆಂಬಂ ॥

॥ ಕೊಡೆವಿಡಿದಂತೆಮಂಡಳಿಸೆಮೇಲೆಕಿರೀಟಮರೀಚಿಸುತ್ತಲುಂ ।
ಕಡಿತಲೆಯಾಳ್ಕಡಂಗಿಬರೆಮಾರ್ಗ್ಗಮೊಡಂಬಡೆರಾಜಮಾರ್ಗ್ಗದೊಳ್ ॥
ನಡೆಯೆಹಯಂವಿಳಂಬಿತದೆಕುಂಡಳಮಂಡಿತನೇಂವಿಳಾಸಮಂ ।
ಪಡೆದನೊಪದ್ಮರಾಗಮಣಿಕುಂಡಳಮಂಡಿತಗಂಡಮಂಡಲಂ ॥ 9

॥ ಅಂತುಬರುತ್ತುಂ ॥

॥ ಶರದದಚಂದ್ರನಂನಗೆಮೊಗಂನಗೆಚಂದ್ರಮರೀಚಿಮಾಲೆಯಂ ।
ತರಳಕಟಾಕ್ಷಮಾಲೆಗೆಲೆವೆಂದುಗೃಹಾಂಗಣದೊಳ್ಲತಾತನೂ ॥
ದರಿನಡೆನೋಡೆಕಂತುನಡೆಸೂಡಿದಪೂಗಣೆಗೆತ್ತುನಾಡೆಕಾ ।
ತರತೆಯನಪ್ಪಕೆಯ್ಯೆಬಗೆನೋಡಿದನಾಕೆಯನಾಕುಮಾರಕಂ ॥ 10

॥ ಅಂತುಕಣ್ಸೋಲ್ತುನೋಡಿದೂದವಿಯನಟ್ಟುವುದುಂ ॥

॥ ಬಗೆಯಱದೆತನ್ನಮುನ್ನಿನೊಲವಂನೆಱೆಯಿಂಮೊಡಗೂಡಿಬಂದುದಂ ।
ಬಗೆಯದೆಪಾೞಿಯಂಪಸುಗೆಯುಂಗುಣಹಾನಿಯನಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಂ ॥

ಬಗೆಯುದೆಬಂದದೂದವಿಗೆಚಿತ್ತಮನೊಪ್ಪಿಸಿಕೂಟದಾಸೆಯಂ ।
ಬಗೆದಳಿದಾವವಿಸ್ಮಯಮೊನಾರಿಗೆನಚ್ಚಿನಕೈದುಕೈತವಂ ॥ 11

ವ ॥ ಅಂತಾಕೆಯನಾಕುಮಾರಂಬರಿಸಿತನಗರಸಿಮಾಡಿಕಪಿಳನಂಮರುಳ್ಮಾಡಿಕಳೆವುದು ಮಾತನದುವೆ ನಿರ್ವೇಗಕಾರಣಮಾಗೆಕೆಲವುಕಾಲದಿ ನಾರ್ಯಗುಪ್ತರೆಂಬಾಚಾರ್ಯರಸಮೀಪದೊಳ್ಬಾಹ್ಯತಪೋರೂಪಮಂತಳೆದು ॥

ಕಂ ॥ ಆಸುದತಿನೆಲಸೆಚಿತ್ತನಿ ।
ವಾಸದೊಳಾಕಪಿಳಮುನಿತಪಶ್ರೀತನುಮಂ ॥
ಬಾಸಣಿಸೆತೆಗೆದುಪೊನ್ನಂ ।
ಪೂಸಿದಕರ್ಬ್ಬೊನಪಾಸೆಯಂತೆವೊಲಿರ್ದ್ದಂ ॥ 12

ಒಪ್ಪಿಸಿಮನಮಂಮಾನಿನಿ ।
ಗೊಪ್ಪಿಸಿತನುವಂತಪಕ್ಕೆಮುನಿಮನಸಿಜನಿಂ ॥
ಸೊಪ್ಪಾಗಿರ್ದ್ದೊರ್ಬ್ಬವಡಿಯ ।
ಕುಪ್ಪಸಮಂಪೋಲ್ತುಪೊಱಗೆನೇಱಿದನಾದಂ ॥ 13

ಮುನಿನಡೆದಾತಪದೊಳ್ಜೀ ।
ವನಮಂತನೆಪೀರ್ದ್ದದೇವಗತಿಸಮನಿಸೆಮುಂ ॥
ನಿನಪಗೆಯಂಕುಂಡಲನಂ ।
ನೆನೆದವಧಿಯಿನಳವಿಗಳೆದಮುಳಿಸಂತಳೆದಂ ॥ 14

ವ ॥ ಅಂತುನಿಜವಿರೋಧಿಯಪ್ಪಕುಂಡಲಮಂಡಿತಂಪೆಱತೊಂದುಪೆಣ್ಗೂಸುವೆರಸುವಿದೇಹಿಯಗರ್ಭದೊಳ್ಬಳೆವುದಂತಿಳಿದು ॥

ಕಂ ॥ ಗರ್ಭದಪೆಣ್ಗೂಸಿಂಗಂ ।
ಗರ್ಭಿಣಿಗಂಬಾಧೆಪಿಂಗೆಪೆತ್ತಾಗಳಿಗ ॥
ಬ್ಭಾರ್ಗರ್ಭಕನನೊಯ್ವೆನೆಂಬೀ ।
ದುರ್ಭಾವನೆಯಿಂವಿದೇಹಿಯಂಕಾದಿರ್ದ್ದಂ ॥ 15

ಮ ॥ ಹರಿದಿಕ್ಕಾಂತೆಗೆಚಾರುಚಂದ್ರಕಳೆಯುಂಚಂಡಾಂಶುವುಂಪುಟ್ಟುವಂ ।
ತಿರೆಭೂವಲ್ಲಭಚಿತ್ತವಲ್ಲಭೆಗೆಪುತ್ರೀಪುತ್ರರೊಂದಾಗಿರಾ ॥
ಗರಸಂಕೈಮಿಗೆಪುಟ್ಟೆಪೂರ್ವಭವಬದ್ಧಕ್ರೋಧದಿಂಬಾಲನಂ ।
ಸುರನೋರ್ವಂಪಿಡಿದೊಯ್ದನೊಯ್ವತೆಱದಿಂಸ್ವರ್ಭಾನುಬಾಲಾರ್ಕನಂ ॥ 16

ವ ॥ ಅಂತುಕೊಂಡುನೆಗೆದುಗಗನಮಾರ್ಗ್ಗದೊಳ್ಪೋಗುತ್ತುಂ ॥

ಚ ॥ ಒಗೆವೆನೊಬೀಸಿಪಾಸಱೆಯೊಳರ್ದ್ದುವೆನೋಕಡಲೊಳ್ಕರುಳ್ಗಳಂ ।
ತೆಗೆವೆನೊಕುತ್ತಿಕತ್ತಿಗೆಯೊಳಿಕ್ಕುವೆನೋವಿಪಿನಾಗ್ನಿಯೊಳ್ಕಱು ॥
ತ್ತುಗಿವೆನೊಕೂಡೆಮೆಯ್ದೊವಲನಲ್ಲದೊಡೆನ್ನಳಲಾಱದೆಂದುದಿ ।
ಟ್ಟಿಗಳೊಳೆನುಂಗುವಂತೆನಡೆನೋಡಿದನಾಶಿಶುವಂನಿಶಾಚರಂ ॥ 17

ವ ॥ ಅಂತುನೋಡಲೊಡನರ್ಭ್ಭಕನಪೂರ್ವ್ವಭವದಣುವ್ರತಸಾಮರ್ತ್ಥ್ಯದೊಳಂನಿಜ ಮಹಾವ್ರತಸಂಸ್ಕಾರದೊಳಂ ॥

ಕಂ ॥ ಫಣಿಗರುಡಾಂಗದಪಚ್ಚೆಯ ।
ಮಣಿಯುಂಕಂಡಂತೆಮಣಿಯೆಶಿಶುವದನನಿರೀ ॥
ಕ್ಷಣದಿಂದಾಕ್ಷಣದೊಳ್ದಾ ।
ರುಣಭಾವಂದೇವನುಪಶಮಕ್ಕೆಡೆಯಾದಂ ॥ 18

ಒಡಲೊಳಗುಡಿದಸರಲ್ಪೊಱ ।
ಮಡುವುದಯಸ್ವಾಂತಸಂನಿಧಾನದೊಳೆಂತಂ ॥
ತೊಡಲಿಂಪೋದುದುಮುನಿಸಿನ ।
ಪೊಡಪುರ್ವ್ವನಕ್ತಂಚರಂಗೆಱುಸಂನಿಧಿಯೊಳ್ ॥ 19

ವ ॥ ಅಂತುಪಶಮಭಾವಮುಂಪಾಪಭೀರುತ್ವಮುಂ ತನಗೆತೊಟ್ಟನೆಪುಟ್ಟೆತಂನ ಕರ್ಣ್ಣಕುಂಡಲಮಂಬಾಲಕನ ಕರ್ಣ್ಣಯುಗಳಂಗಳೊಳಮುರ್ಚ್ಚಿಪರ್ಣ್ಣಲಘುವಿದ್ಯೆಯಿನೀಡಾಡಿಪೋಪುದುಂ ॥

ಚ ॥ ತನುರುಚಿಕರ್ಣ್ಣಕುಂಡಲಮರೀಚಿವಿಯತ್ತಳಮೆಲ್ಲಮಂಪಳ ।
ಚ್ಚನೆಬೆಳಪಂತುಪರ್ಣ್ಣಲಘುವಿದ್ಯೆಯಿನೊಯ್ಯನೆಬಂದುಖೇಚರೇಂ ॥
ದ್ರನಮೃದುತಳ್ಪದೊಳ್ಸುರಕುಮಾರಕನಂದುಪಪಾತತಳ್ಪದೊಳ್ ।
ಜನಿಯಿಸಿದಂತೆಕಣ್ಗೆಪಡೆದಂಶಿಶುನಿರ್ಭ್ಭರಹರ್ಷ್ಷಭಾರಮಂ ॥ 20

ವ ॥ ಅಂತಾಶಿಶುವಂದಕ್ಷಿಣಶ್ರೇಣಿಯರಥನೂಪುರಚಕ್ರವಾಳಪುರಮನಾಳ್ವ ನಿಂದುಗತಿವಿಯಚ್ಚರೇಂದ್ರನಂದಿನಸೂಳ್ಗೆವಂದಪುಷ್ಪವತಿವೆಸರಮಹಾದೇವಿಫಲವತಿಯಾದಳೆನಿಸಿಕೊಟ್ಟುಕುಂಡಲಪ್ರಭಾಮಂಡಲವಿಳಾಸಮಂತಳೆದುದಱಿಂಪ್ರಭಾಮಂಡಲನೆಂದುಪೆಸರನಿಟ್ಟನಂನೆಗವಿತ್ತಲ್ ॥

ಉ॥ ಈಗಳೆಪುಟ್ಟಿದೆನ್ನಶಿಶುವಂಕರುಣಂತನಗಿಲ್ಲದೆತ್ತಿಕೊಂ ।
ಡಾಗಸದತ್ತಲಂತಕನದೂತನವೋಲ್ಪಿಡಿದೊಯ್ದನೋರ್ವನಿಂ ॥
ನೇಗಳಗೆಯ್ವೆನೆಂದಳೆವಿದೇಹಿನವೋತ್ಪಲಮಾಲೆಕಾಱುವಂ ।
ತಾಗಕೆದುಷ್ಣವಾರಿಗಳನುಣ್ಮಿದುವಾಕೆಗೆಬಾಷ್ಪವಾರಿಗಳ್ ॥ 21

ಕಂ॥ ಬಡವಂಚಿಂತಾಮಣಿಯಂ ।
ಪಡೆವಂತೆಂತಾನುಮೋರ್ವನಂತನಯನನಾಂ ॥
ಪಡೆದಾಗಳೆಮತ್ತೋರ್ವಂ ।
ಪಿಡಿದೊಯ್ದಂದನುಜನೆಂದುಶೋಕಂಗೆಯ್ದಳ್ ॥ 22

ರಕ್ಷಾವಿಧಾನಮಂತನು ।
ರಕ್ಷಕರಂಬಗೆಯದೆಂನತನಯನನೊಯ್ದಂ ॥
ರಾಕ್ಷಸನೆಂದತ್ತಳ್ಧವ ।
ಳೇಕ್ಷಣೆದಳದಳಿಸಿಸುರಿಯೆಬಾಷ್ಪಜಲಂಗಳ್ ॥ 23

ಕುಳವೃದ್ಧೆಯರುಂಧಾತ್ರೀ ।
ಕುಳಮುಂಶುದ್ಧಾಂತಕಾಂತೆಯರ್ಕಳುಮಳಲಿಂ ॥
ದಳೆಕಂಡುಜನಕನತಿವಿ ।
ಹ್ವಳಚಿತ್ತಂಶೋಕರಸಮನೊಳಕೊಂಡಿರ್ದಂ ॥ 24

ವ॥ ಆಗಳ್ಮುಹೂರ್ತಿಕರೀಶುಭಮುಹೂರ್ತದೊಳ್ಪುಟ್ಟಿದಬಾಲಕಂಗಮೋಘಮಪಾ
ಯಮಾಗದೀಕೆಯುಮಗಣ್ಯಪುಣ್ಯವತಿಯಕ್ಕುಮೆಂದುಶೋಕಮನದಿರ್ಪಿಸೆವಿದೇಹಿ
ಸಂತೋಷಂಬಟ್ಟುನಿಜತನೂಜೆಯಮುಖಸರೋಜಮಂನೋಳ್ಪುದುಂ ॥

ಕಂ॥ ಆಸತಿಗೆಪುಟ್ಟೆಹರ್ಷವಿ ।
ಕಾಸಂಮಧುಬಿಂದುಮಾಲೆನೀಲೋತ್ಪಲದಿಂ ॥
ಸೂಸುವವೋಲ್ನಗೆಗಣ್ಣಿಂ ।
ಸೂಸಿದುವಾನಂದಬಾಷ್ಪಬಿಂದುವಿತಾನಂ ॥ 25

ವ॥ ತದನಂತರಂ ॥

ಕಂ॥ ಆರಾಜಭವನದೊಳ್ಮಣಿ ।
ತೋರಣಮೊಡರಿಸಿದುವೀಕ್ಷಣಾಕರ್ಷಣಮಂ ॥

ಭಾರತಿಕನಾಗೆಮಂದನ ।
ಮೀರಂಕೈನಿಸುವುತ್ಸವಧ್ವಜತತಿಗಳ್ ॥ 26

ಕೆದಱಿದಪಿಷ್ಟಾತಕದಿಂ ।
ದೊದವಿದಪಟವಾಸಚೂರ್ಣದಿಂದಳವಡೆಕ ॥
ಟ್ಟಿದರನ್ನದಮೇಲ್ಕಟ್ಟಿಂ ।
ಪದಪಂಪುಟ್ಟಿಸಿದುದಿಟ್ಟಳಂನೃಪಸದನಂ ॥ 27

ಬದ್ಧವಣಂಬಾಜಿಸೆದೆಸೆ ।
ಬಿದ್ದಂಕುಣಿದಾಡೆಗಣಿಕೆಯರ್ಪ್ಪವಲಿಯೊಳ್ ॥
ಮುದ್ದಾಡೆತುಂಬಿಗಳ್ಮ್ರಗಿ ।
ಉದ್ದಂಡುರಿದತ್ತುಹರ್ಷರಸಮಾಪುರದೊಳ್ ॥ 28

ಕ ॥ ಪಡೆದುದುಗಾಯಿನೀಮಧುರಮಂಗಳಗೇಯಮುಪಾಯನಂಗಳಂ ।
ಕುಡಲೆಡೆಯಾಡುತಿರ್ಪ್ಪಗಣಿಕಾಮಣಿನೂಪುರಕಿಂಕಿಣೀರವಂ ॥
ಕುಡಿದುಪಹಾರಪುಷ್ಪರಸಮಂಮೊರೆದೇಳ್ವಳಿನೀರವಂಮುಗ ।
ಳ್ವಡೆಯೆವಿದೇಹಿಪಾರಜನಕರ್ಣರಸಾಯನದೊಂದುತಂದಲಂ ॥ 29

ವ ॥ ಅಂತುಜಾತಕರ್ಮ್ಮೋತ್ಸವಂಮಾಡಿದಶಮದಿನದೊಳ್ಸರ್ವ್ವಲಕ್ಷಣಸಸ್ಯಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಸೀತೆಯುಪ್ಪುದಱಿಂಸೀತೆಯೆಂದುಪೆಸರನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಾಡಿನಡೆಪುತ್ತುಮಿರೆಮದನಮೋಹನದೀಪಕಳಿಕೆಯಂತೆಯುಂ, ಕಾಮಕಲ್ಪಲತೆಯಂತೆಯುಂ, ನಿರಂತರೋಪಚಯಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದುಭರತಶಾಸ್ತ್ರಾದಿಸಕಲಕಲೆಯೊಳತಿಪರಿಣತಿವಡೆದು ॥

ಕಂ ॥ ಶಶಿಲೇಖೆಯೆನಲ್ಕಪೂರ್ವ ।
ರಶಲಾಕೆಯೆನಲ್ವಿಳೋಚನೋತ್ಸವಮಂಮಾ ॥
ಡಿಶಿಳೀಮುಖಕುಂತಳೆಮದ ।
ನಶಿಳೀಮುಖದಂತೆಭುವನಮಂಸೋಲಿಸಿದಳ್ ॥ 30

ಮನಸಿಜನಾಜ್ಞಾರೂಪಮಿ ।
ದೆನೆಕರ್ಬ್ಬಿನಬಿಲ್ಲನೊಲ್ಲದುಚರ್ಬ್ಬವಸಂಮೋ ॥
ಹನಶರಮೆನೆಬಾಜಿಸಿದುದು ।
ಜನಕಜೆಯಜೆಡಂಗುಮದನಜಯಡಿಂಡಿಮಮಂ ॥ 31

ಉ ॥ ಲೀಲೆಯನಪ್ಪುಕೆಯ್ದುನಯನೋತ್ಸವಮಂದಯೆಗೆಯ್ವಗಾಡಿಯಿಂ ।
ದೇೞ್ಸಿಕಾಮಕಲ್ಪಲತೆಯಂಪರಿಪೂರ್ಣ್ಣಕಳಾವಿಳಾಸದಿಂ ॥
ದೇೞಿಸಿಚಾರುಚಂದ್ರಕಲೆಯಂನೆಲೆವೆರ್ಚ್ಚಿಸಿದಳ್ಕರಾಳಲೀ ।
ಲಾಲಸಯಾನೆಜಾನಕಿವಿದೇಹಿಗೆಮೋಹರಸಪ್ರವಾಹಮಂ ॥ 32

ಕಂ ॥ ಜನಕಂಗೆಹರ್ಷದೊದವಂ ।
ಜನಿಯಿಸಿಜಾನಕಿಯರೂಪವಿಭವಂಮಾಡಿ ॥
ತ್ತನುರೂಪಂನೃಪಸುತನಾ ।
ವನೊವರನೀವನಿತೆಗೆಂಬಮನದುಂಮಳಮಂ ॥ 33

ಚ ॥ ಜನಕಜೆಮೀಱಿಶೈಶವಮನೇಂತಲೆದೋಱಿದುದೋನವೀನಯೌ ।
ವನವಿಭವಂಮುಗುಳ್ನಗೆಯನೊಂದೆರಡಂನಿಜಪಲ್ಲವಾಧರಂ ॥
ನನೆಯಸರಲ್ಗಳೊಂದೆರಡುಮಂಕಡೆಗಣ್ಕುಡುವುರ್ವ್ವಕಾಮದೇ ।
ವನಕಬ್ಬುವಿಲ್ಲನೊಂದೆರಡುಮಂಪಡೆದೊಪ್ಪಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ವಿನಂ ॥ 34

ವ ॥ ಅಂತುಜಾನಕಿಜನನೀಜನಕರಮನಕ್ಕೆಸಂತೋಷಮನೊದವಿಸುತಿರ್ಪ್ಪಿನಮೊಂದು
ದಿವಸಂ ॥

ಮ।ಸ್ರ॥ಚರನೋರ್ವ್ವಂಬಂದುಬೇಗಂಜನಜನಸಭೆಯಂಪೊಕ್ಕುಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿಭೀತಾ ।
ತುರಚಿತ್ತಂಚೀನಚೇಳಾಂಚಳಮನಧರಕೆತ್ತೊಯ್ದುಚಿತ್ತ್ರಿಸಿದೊಂದಂ ॥
ಹರಿವಂಶೋತ್ತಂಸಲೋಕಾದ್ಭುತಮನಸಮಯೋತ್ಪಾತಮಂಲೋಕಲುಂಟಾ ।
ಕರಸಂಖ್ಯಾತಕ್ಕಿರಾತರ್ನ್ನೆರೆದುನಿಖಿಲಭೂಚಕ್ರಮಂಸೂಱೆಗೊಂಡರ್ ॥ 35

ಕಂ ॥ ಇಱಿದುತವಿಸುವಡೆಪಡೆನಾ ।
ಡೆಱೆಯರಕಯ್ಯಳವಿಯಲ್ತುಕಂಡಂತುಟನೆ ॥
ನ್ನಱಿವಂತುಟನುಳ್ಳಂತುಟ ।
ನಱಿಪುವೆನವಧರಿಪುದೆಂದುಚರನಿಂತೆಂದಂ ॥ 36

ಧನದಾಚಲಕ್ಕೆಬಡಗಣ ।
ದೆನೆವಿಜಯಾರ್ದ್ಧಾಚಳಕ್ಕೆತೆಂಕಣದೆನೆದು ॥
ಷ್ಟನಿವಾಸಮರ್ದ್ಧಪರಮೆಂ ।
ಬನಾಮದಿಂಮ್ಲೇಚ್ಛದೇಶಮಿರ್ಪ್ಪುದಪಾರಂ ॥ 37

ವ ॥ ಅಲ್ಲಿಮಯೂರಮಾಲೆಯೆಂಬಶಬರಶಿಬಿರಮನಾಳ್ವತರಂಗತಮನೆಂಬಶಬರನಾಯಕಂ
ತಂನಾಳ್ವನಾಡಜೇಡಪಡೆಯೆಲ್ಲಮಂಕೂಡಿಕೊಂಡುಕಪೋತಕಾಂಭೋಜಕಣಾದಿ
ದೇಶಂಗಳಂಕಿಡಿಸುತ್ತುಂಬಂದು ॥

ಉ ॥ ನಾಡರಸಂತಗುಳ್ದುಕಡೆಗಾಲದಮಾರಿಯಮಾರಿಯಂತೆಕ |
ಣ್ಕೋಡದೆಬಾಲವೃದ್ಧವನಿತಾವಧೆಗೆಯ್ದುಕವರ್ತ್ತೆಗೊಂಡುಸು ॥
ಟ್ಟೋಡಿಸಿಜಾತಿಯಂಕಿಡಿಸಿನಾಡವನಂಕಡಿದಿಕ್ಕಿಮೆಟ್ಟಿದಂ |
ಜೇಡರಸಂತರಂಗತಮನಾಗಿರೆಬೇಡರಸೆಂಬಗರ್ವ್ವದಿಂ ॥ 38

ವ ॥ ಎಂದುಬಿನ್ನವಿಸೆ ॥

ಕಂ ॥ ಚರವಚನಮನಾಲಿಸಿತೂ |
ಉರಕೊಳ್ಳಿಯತೆಱದಿನಂಬರಕ್ಕೆಸಿಡಿಲ್ದು ॥
ಹರಿವಂಶಕೇತುಕಣ್ಕಿಸು |
ಸೆರೆವರಿಯೆಕೃತಾಂತನಂತೆಮುಳಿದಿಂತೆಂದಂ ॥ 39

ಉ ॥ ಬಂದೆಕಾಂತಾರದಿಂದಡವಿಯಂತಱಿವಂತಿರೆಪೋಡುಗಾಱನೆ |
ನ್ನೊಂದೆಭುಜಾಸಿಯಿಂಶಬರಕೋಟಿಯನಿಕ್ಕಿಪಿಶಾಚಕೋಟಿಗಾ ॥
ನಂದಮನುಂಟುಮಾಳ್ಪೆನುಳಿದಾನಿದನೇಳಿಸಿದಂದುದುರ್ಯ್ಯಶೋ |
ದುಂದುಭಿನಾದಮಾವರಿಸದಿರ್ಕ್ಕಮೆಕೂಡೆಜಗಂಗಳೆಲ್ಲಮಂ ॥ 40

ಕಂ ॥ ಇಱಿಯದೆಪೇಡಿದೊಡೀಯದೆ |
ಬಱಿದೆಕುಲೀನತೆಗೆಬೆಸೆದುಪಾರ್ತ್ಥಿವಶಬ್ದ ॥
ಕ್ಕೆಱವಟ್ಟೆನಿಸಿಧರಿತ್ರಿಗೆ |
ಪೊಱೆಯೆನಿಪಂರಾಜನಾಮಧಾರಕನಲ್ತೇ ॥ 41

ವ ॥ ಎಂದುಪರಿಚ್ಛೇದಿಸಿನುಡಿಯೆ ॥

ಕಂ ॥ ನಿನಗೆಸಹಾಯಂದಶರಥ |
ಜನನಾಥಂತತ್ಸಹಾಯದಿಂಲುಬ್ಧಕವಾ ॥
ಹಿನಿಯುಂಮರ್ದ್ದಿಸುಧುರದೊಳ್ |
ನಿನಗಂತನಗಂಜವಂಗಮಿದಿರಾಂಪವರಾರ್ ॥ 42

ವ ॥ ಎಂದುಮಂತ್ರಿಮಂಡಲಂಬಿನ್ನವಿಸೆಜನಕಂದಶರಥನಲ್ಲಿಗೆಲೇಖವಾಹಕನನಟ್ಟಿಸಮರ
ಸಂನದ್ಧನಾಗಿಬೇಗಪೊಂದೆರಡುಪಯಣಮಂನಡೆದನಿತ್ತಲ್ ॥

ಕಂ ॥ ಬಾರಿಸಿಲೇಖಾರ್ತ್ಥಮನವ ।
ಧಾರಿಸಿದಶರಥಮಹೀಭುಜಂಪೊಯ್ಸುವುದುಂ ॥
ಭೇರಿಯಭಂಭಾರವಮದು ।
ಭೈರವರವದಂತೆತೀವೆಗಗನೋದರಮಂ ॥ 43

ವ ॥ ಅನಂತರಮಾವೃತ್ತಾಂತಮಂತಿಳಿದು ॥

ಚ ॥ ಪುದಿಯೆವಿಭೂಷಣಾಂಶುನಭಮಂತನುದೀಧಿತಿಬೇಱದೊಂದುಜೊಂ ।
ನದಸಿರಿಕಾರಕಾರಿರುಳಮೆಯ್ಸಿರಿತಪ್ಪದೆನಲ್ದಿಗಂತಮಂ ॥
ಪುದಿಯೆಬಲಾಚ್ಯುತರ್ತ್ತರುಣಕೇಸರಿವೋಲ್ಪುಗುತಂದರಿರ್ವ್ವರುಂ ।
ಕದನಮದೋದ್ಧತರ್ದ್ದಶರಥಕ್ಷಿತಿನಾಥಸಭಾಂತರಾಳಮಂ ॥ 44

ವ ॥ ಅಂತುಬಂದುತಂದೆಯಪಾದಾರವಿಂದಕ್ಕೆಱಗಿ ॥

ಕಂ ॥ ಬಲದೆಡಗೆಲದಾಸನದೊಳ್ ।
ಬಲಾಚ್ಯುತರ್ನ್ನೆಲಸಿಮೇರುನಗದುಪನಗಮಂ ॥
ಗೆಲೆವಂದರ್ಪ್ಪಸರಿಸೆನಿ ।
ಸ್ತುಳಮುಕ್ತಾಭರಣಕಿರಣನಿರ್ಝ್ಝರನೀರಂ ॥ 45

ವ ॥ ಅನಂತರಂ ॥

ಕಂ ॥ ಗೆಲೆನಿಟಿಲವರ್ದ್ಧಚಂದ್ರನ ।
ವಿಳಾಸಮಂನೊಸಲೊಳೆಸೆಯೆಕರಸರಸಿಜಕು ॥
ಟ್ಮಳಮಮೃತಕಳೆಗೆದಂತಾಂ ।
ಶುಲೇಖೆವಾರ್ಪ್ಪೊಳೆಯೆರಾಮಚಂದ್ರಂನುಡಿದಂ ॥ 46

ದೇವರ್ದ್ದಿಗ್ವಿಜಯವ್ಯಸ ।
ನಾವಷ್ಟಂಭದೊಳೆನಡೆಯದಾಟವಿಕರೊಳಾ ॥
ದೀವಿಗ್ರಹಕ್ಕೆನಡೆವುದಿ ।
ದಾವುದೊಜಸಮಿಱುವೆಗಾನೆವೊಗಮಿಕ್ಕುವುದೇ ॥ 47

ವ ॥ ಅಗಱಿಂದೇವರೀಬೆಸನನೆನಗೆದಯೆಗೆಯ್ವುದಿವರನಾಸ್ವಾದಿತರಣರಸರ್ಕ್ಕಳ್ಕಿಱಿಯ
ರೆಂದುಬಗೆಯವೇಡದೆಂತೆನೆ ॥

ಚ ॥ ಕಿಡಿಕಿಱಿದಾದೊಡಂಸುಡದೆಕಾನನವಂತರುಣಾರ್ಕನಾದೊಡಂ ।
ಕಿಡಿಸನೆತೀಬ್ರವುಷ್ಪತವುಮಂಹರಿಬಾಲಕನಾದೊಡಂಪಡ ॥
ಲ್ವಡಿಸದೆಗಂಧಸಿಂಧುರಘಟಾವಳಿಯುಂಕಿಱುಗೂಸೆನಲ್ಕೆವೇ ।
ಡಪರಿದೊಡಂಜವಂಗೆಪೊಸತಿಕ್ಕನೆವಿಕ್ರಮಶಾಲಿಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ॥ 43

ಕಂ ॥ ಮಾತೇನೊಕಿಂಕಿರಾತಂ ।
ಘಾತಂತೆಕಿರಾತಸೇನೆಪುಣ್ಬಿಡಶರಸಂ ॥
ಘಾತದನವಿದೋರ್ಕ್ಕಂರಘು ।
ಜಾತಂಗೆಂಟನೆಯಕೇಶವಂಗಿದಿರುಂಟೇ ॥ 49

ಶಾ ॥ ಅಂಬೇಱಿಂದಾಂತರಂತತ್ತರದಱಿದುಭುಜಾಗರ್ವ್ವಮಂಬಿಟ್ಟುಬಾಯ್ಬಿ ।
ಟ್ಟಂಬೇಯೆಂಬನ್ನೆಗಂಬೆಂದಗುಳ್ದುಮೆಱೆದುಬಿಲ್ಬಲ್ಮೆಯಂನಾಡನಿಂನೆಂ ॥
ದುಂಬೇಡಪ್ಪೊರ್ದ್ದದಂತಾಗಿರೆನಿಯಮಿಸಿಬಂದಪ್ಪೆನಾನೆಂದುಶೌರ್ಯ್ಯಾ ।
ಳಂಬಂರಾಮಂರಣಕ್ಕಳ್ತಿಗನೆನೆಬಸನಂತಂದೆಯಂಬೇಡಿಕೊಂಡಂ ॥ 50

ವ ॥ ಅಂತುಬೆಸನಂಬೇಡಿಕೊಂಡುತಂದೆಯಂಬೀಳ್ಕೊಂಡು ॥

ಕಂ ॥ ಅಪರಿಮಿತಮೆನಿಪಚತುರಂ ।
ಗಬಲಾಕಿನಿತಮಗೆಕದನಕೇಳಿಗೆನೆರವ ॥
ಲ್ತುಪಕರಣಮೆನಿಪಕೋದಂ ।
ಡಪಾಣಿಗಳ್ದಂಡಪಾಣಿಗೆಣೆಯೆನೆತಳರ್ದರ್ ॥ 51

ಗೆಲಲರಿದಿವರೀವ್ವರದೋ ।
ರ್ವ್ವಲವಂತ್ರಿಭುವನದೊಳಿವರ್ಗೆನೆರವಲ್ತುಚತು ॥
ರ್ಬ್ಬಲಮಿನಿತುಂನುಡಿನೆರವೆನೆ ।
ಬಲಾಚ್ಯುತನ್ನಿರ್ಜ್ಜವಯಣದಿಂದೆಯ್ತಂದರ್ ॥ 52

ವ ॥ ಅಂತೆಯ್ತಿವರ್ಪ್ಪುದುಮವರನುಚಿತಪ್ರತಿಪತ್ತಿಯಿಂಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ॥

ಪೃಥ್ವೀ॥ ನೆಲಂಬೆಸಲೆಯೂದಪ್ಪೊಳ್ನೆರೆದಲುಬ್ಧಕವ್ಯೂಹಮಂ ।
ಗೆಲಲ್ಕೆಱೆದೆನೀಗಳೆಂಬಬಲಗರ್ವ್ವಮಂತಾಳ್ದಿದಂ ॥
ಬಲಾಚ್ಯುತರಕೂಟದಿಂಜನಕನುಗ್ರವನ್ಯದ್ವಿಪಂ ।
ಬಲಂಬಡೆದುದೆಂಬಿನಂವಿಕಟದಂತಕೂಟಂಗಳಿಂ ॥ 53

ವ ॥ ಅನಂತರಮುದಾತ್ತರಾಘವನಮೋಘಶರಾಸನಾದಿವಿವಿಧಾಯುಧಸನಾಥನಾಗಿ ರಥ
ಮನೇಱಿಲಕ್ಷ್ಮಣಂಕಾಲ್ಗಾಪಿನೊಳ್ನೆರೆದುಬರೆಜನಕಕನಕರೀರ್ವ್ವರ್ವ್ವಿಜಯಗಜ
ಮನೇಱಿಮುಂಗೋಳೊಳ್ನಡೆಯೆನಾಡಗಡಿಯನೆಯ್ದಿಬರ್ಪ್ಪಸಮಯದೊಳ್ ॥

ಮ ॥ ಬಲಭಾರಕ್ಕೆಬಿಗುರ್ತ್ತುಸುಯ್ಯೆಫಣಿರಾಜಂಸುಯ್ದುಸುಯ್ಯಿಂಧರಾ ।
ವಲಯಂಕಿತ್ತುನಭಕ್ಕೆಪಾಱಿದಪುದೋಪೇಳೆಂಬಿನಂಭಾನುಮಂ ॥
ಡಲಮಂಮುಂಡಳಿಸಿತ್ತುತದ್ಬಲಪದಪ್ರೋದ್ಧೂತಧೂಳಿಚ್ಛಟಾ ।
ವಳಿಕಲ್ಪಾಂತಕೃಶಾನುಧೂಮಪಟಳೀಶಂಕಾಸಮುತ್ಪಾದಕಂ ॥ 54

ವ ॥ ಅನಂತರಂನೆಲಂಬೆಸಲೆಯಾದಂತೆಬರ್ಪ್ಪಬೇಡವಡೆ ರಸೆಯಿಂನೊಗೆವಸುರವಡೆಯಂತೆ
ಯುಂಪ್ರೇಮತಳದಿನಿಳಿವಧೂಮಕೇತುಗಳಂತೆಯುಂಕಡೆಗಾಲದೊಳಡಿಯೊತ್ತಿಸು
ತ್ತಲುಂನೆಗೆವನಲನಪೊಗೆಯಂತೆಯುಂನಡೆವನಂಜನಪುಂಜದಂತೆಯುಂ ಕರ್ಬ್ಬಲಿ
ಯಪಿಂಡಿನಂತೆಯುಂಸಿಂಗದಜಂಗುಳಿಯಂತೆಯುಂಜವನೆಂಮೆಪ್ರೋಥಿವಿಂಡಿನಂತೆಯುಂ
ಬರಸಿಡಿಲಬಳಗದಂತೆಯುಂಕಾಳಾಯಸಕಾಳಪುರುಷಪರಿಷಜ್ಜನದಂತೆಯುಂ ಕಾಳ
ರಕ್ಕಸನಸಂತಾನದಂತೆಯುಂಕುಳಿಕನಕುಳಮಹತ್ತರಕುಲದಂತೆಯುಂ ಅರ್ದ್ಧಪ್ರ
ಹಾರವರ್ದ್ಧನದಂತೆಯುಂಯಮಘಂಟಾಸಂಘಾತದಂತೆಯುಂಮಾರಿಯಮಾರಿಯಂ
ತೆಯುಂಕ್ರೂರಗ್ರಹಪರಿಗ್ರಹದಂತೆಯುಂ ಅಗುರ್ವ್ವಮದ್ಭುತಮುಮಾದುದಲ್ಲಿಂಬ
ಳಿಯಂ ॥

ಚ ॥ ಕರಿಗಳೆಱಂಕೆವೆಟ್ಟುಗಳವೋಲ್ನಡೆತಂದುವುವಾಜಿರಾಜಿಗ ।
ಳ್ತೆರೆಗಳತೆಕ್ಕೆಯಂತೆಕವಿತಂದುವುಲುಬ್ಧಕಸೈನಿಕಾಬ್ಧಿಯೊ ॥
ಳ್ಕರಿಮಕರಂಗಳಂತೆರಥಕೋಟಿಗಳಾಸುರಮಾಗೆಬಂದುವಾ ।
ವರಿಸಿದುವಾವಗಂಗಗನಮಂವೃಕಕಾಕಸೃಗಾಲಕೇತುಗಳ್ ॥ 55

ಕಂ ॥ ರುಂಜೆಯದನಿದಿಕ್ಪಾಲರ ।
ನಂಜಿಸೆತಳ್ತೊಗೆವಕೋಡಕಾಳೆಯದನಿದಿ ॥
ಕ್ಕುಂಜರಮಂಪೆಳಱಿಸೆನಭ ।
ಮಂಜೇವೊಡೆಯುಲಿಪುಸುತ್ತಿಮುತ್ತಿತ್ತಾಗಳ್ ॥ 56

ಪಲದಿವಸಕ್ಕೆಂತಾನುಂ ।
ಕಲಹಂದೊರೆಕೊಂಡುದೆಂದುಕೆಲಬರ್ಬ್ಬಿಲ್ಲಂ ॥
ಗೊಲೆಗೊತ್ತಿತೀವಿತೆಗೆದೇಂ ।
ನಲಿವರಿದರೊಜವನದೂತರೆನಿಸಿಕಿರಾತರ್ ॥ 57

ಕರಿಘಂಟಾನಾದಂಹಯ ।
ಖುರಪ್ರಟುನಿನದಂವರೂಥಚೀತ್ಕಾರಂಕಿಂ ॥
ಕರಚಾಪಟಂಕೃತಂಭೋ ।
ರ್ಗ್ಗರೆವಿನಮಾರ್ದ್ದತ್ತಿದತ್ತುವನಚರಸೈನ್ಯಂ ॥ 58

ವ ॥ ಮತ್ತಿತ್ತರಾಮಚಂದ್ರನಬಲಮುಂಚಂದ್ರಬಲಮಾಗೆ ॥

ಕಂ ॥ ಆನೆಹಯಂತೇರಾಳಿಂ ।
ಬೀನಾಲ್ಕುಂಸೇನೆಬೇಡವಡೆಯೊಡೆಯನವೇ ॥
ರಾನೆಹಯಂತೇರಾಳಿಂ ।
ಬೀನಾಲ್ಕುಂಸೇನೆಯೊಡನೆತಾಗಿದುವಾಗಳ್ ॥ 59

ಉ ॥ ಪಂದಲೆಪಾಱೆಪುಟ್ಟೆಬಿಸುನೆತ್ತರಸುಟ್ಟುರೆಬಾಣಜಾಳದಿಂ ।
ಪಂದರವಿಕ್ಕಿದಂತಿರೆನಭಂಮದದಾನೆಯದಂತಶಲ್ಕವೆಂ ॥
ಟುಂದೆಸೆಗುಳ್ಕದಂತೆಸೆಯೆಕೂರಸಿಕೂರಸಿಯೊಳ್ಪಳಂಚಿಭೋ ।
ರೆಂದೊಡನುಣ್ಮೆತೋಱೆಕಿಡಿತಾಗಿದುವಂದೆರಡುಂಚತುರ್ಬ್ಬಲಂ ॥ 60

ವ ॥ ಅಂತುಕಾದುವಾಗಳ್ ॥

ಚ ॥ ಇನಿತುಸಿಡಿಲ್ಗೆಕಾಯ್ಪಿನಿತುನಂಜಿನಗಾಳಿಗೆಬೇಗವಿಲ್ಲೆನ ।
ಲ್ಕನಕನನಾಜಿಯೊಳ್ಪಿಡಿದುಕಟ್ಟಿದನಳ್ಕುಱೆಸುತ್ತಿಮುತ್ತಿದಂ ॥
ಜನಕನನೆಚ್ಚನಚ್ಚುಡಿಯೆಲಕ್ಷ್ಮಣನೇಱಿದತೇರನಾವನಾಂ ।
ಪನೊಯಮನಂತರಂಗತಮನಂಸುಭಟೋತ್ತಮನಂಮಹಾಜಿಯೊಳ್ ॥ 61

ಶಾ ॥ ತೇರೆಚ್ಚಂಮುಱಿಯೆಚ್ಚುಬಿಲ್ಲನುಡಿಯೆಚ್ಚಶ್ವಂಗಳಂಸೂತನಂ ।
ಕೂರಂಬಿಂಕೆಡೆಯೆಚ್ಚುತಾಂಗಡೆನಗಂಮಾರ್ಪಂಪಗಂಡಂಗಡೆಂ ॥
ದಾರುತ್ತುಂಗೆಲೆಕಾದಲಕ್ಷ್ಮಣನುಮಂಕಂಡಂತದಂಲೋಕಸಂ ।
ಹಾರಂಮಾಳ್ಪಕೃತಾಂತನಂತೆರಘುಜಂಕೊಂಡಂಧನುರ್ದ್ದಂಡಮಂ ॥ 62

ಚ ॥ ಬದವಿದಚಾಪಟಂಕೃತಿಭಯಂಕರಮಾಗೆವರೂಥಭಾರದಿಂ ।
ದದಿರೆನೆಲಂಮನಃಪವನವೇಗದಿನೆಯ್ದಿಬಲಂಮಹಾಬಲಂ ॥
ಕದನಮದಾವಿಲಂಕಱೆಯೆಬಲ್ಸರಿಯೆಂಬಿನವೆಂಬನಂಬುನ ।
ಟ್ಟುದೆನೆಱವಾಗೆಕೂಡೆಗತಜೀವಿತಮಾಯ್ತುಕಿರಾತಸೈನಿಕಂ ॥ 63

ವ ॥ ಆಗಳ್ ॥

ಕಂ॥ ಗೆಲ್ದಾರೆಜನಕಸೇನೆಸಿ।
ಡಿಲ್ದಗಿಯೆಕಿರಾತಸೇನೆದಶರಥರಾಮಂ ॥
ಬಿಲ್ದೆಗೆದಿಸೆಮಾರ್ಪ್ಪಡೆಯೊಳ್ ।
ಬಲ್ದಲೆಯರ್ಶಬರನಾಯಕರ್ಪ್ಪಡಲಿಟ್ಟರ್ ॥ 64

ವ॥ ಆ ಸಮಯದೊಳ್‌ಲಕ್ಷ್ಮಣಂಲಯಸಮಯಸಮುತ್ಪಾದನಸಮಗ್ರವೀರಗ್ರಹಾವೇಶ ಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದು ॥

ಕಂ॥ ಪಾರದೆಕೈದುವಬಲಮಂ ।
ಪಾರದೆನೆರೆವಲಮನೊಂದೆತೋಳ್ವಲದಿಂಸಂ ॥
ಹಾರಿಸಿದಂಮ್ಲೇಚ್ಛಬಲಮಂ ।
ವಾರಿಜನಾಭಂಗೆಸಂಗರಕ್ಕಿದಿರುಂಟೇ ॥ 65

ವ॥ ಅಂತುರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ್ಕ್ಕಡಂಗಿಕಾದುವಾಗಳವರಬವರಕ್ಕಸುಗಿದುಮಂಡಳಿಸಿಮೆ ಯ್ದೆಗೆವಪೇಡವಡೆಯಂಕೂಡಿಕೊಂಡು ॥

ಚ॥ ಅದಿರದಿದಿರ್ಚ್ಚಿತಾಗಿದತರಂಗತಮಂದಿನನಾಯಕಂಗಿದಿ ।
ರ್ಚ್ಚಿದತಮದಂತೆಮೆಯ್ದೆಗೆಯೆಮ್ಲೇಚ್ಛಬಲದಾನೆಗೆಕೂಟಪಾಕಳಂ ॥
ಕುದುರೆಗೆಕಣ್ಣದೂಷಿಕೆರಥಕ್ಕೆಸಿಡಿಲ್ಭಟಮಂಡಳಕ್ಕೆಕೆಂ ।
ಡದಮಳೆಯೆಂಬಿನಂಕಱೆದನಂಬಿನಪೇರ್ಮ್ಮಳೆಯಂಹಲಾಯುಧಂ ॥ 66

ಉ॥ ಕಾದಲಿದಿರ್ಚ್ಚಿಕೈದುವಿಡಿಯಲ್ಬಗೆದಪ್ಪುದುಮೊಗ್ಗಮಂಜಿನಂ ।
ತಾದುದುನಂಜನೆಂಜಲಿಸಿದಂತೆಪೊಲಾದುದುಬೇಗೆಪರ್ವ್ವಿದಂ ॥
ತಾದುದುಗಾಳಿಗೊಡ್ಡಿದಮುಗಿಲ್ಗೆಣೆಯಾದುದುಕೂಡೆಯೊಕ್ಕಿದಂ ।
ತಾದುದುರಾಮಬಾಣಹತಿಯಿಂದಿದಿರಾದವಿರೋಧಿಸೈನಿಕಂ ॥ 67

ವ॥ ಅಂತಾಗಳ್ ॥

ಕಂ॥ ಬಲವಳಿಯೆತರಂಗತಮಂ ।
ಪಲಾಯನೋದ್ಯುಕ್ತನಾಸೆವಟ್ಟಂಜಂಘಾ ॥
ಬಲಮಂದಶರಥರಾಮನ ।
ಶಿಳೀಮುಖಕ್ಕೆಡಱುವಂತವಂದಶಮುಖನೇ ॥ 68

ಓಡಲೊಡರಿಸುವೊಡಂತೊಡೆ ।
ಸೇಡೊಡರಿಸಿದಪ್ಪುದೆಂದುಭಯರಸದಿಂದ ॥

ಲ್ಲಾಡೆಮನಂಕ್ಕೈದುವನೀ ।
ಡಾಡಿದನಂಜಿಸುಗುವಹಾರುವುಂರಾಮಶರಂ ॥ 69

ತುೞಿಲಾಳ್ತನಕ್ಕವಂನೀ ।
ರಿೞಿವಂತಳವೞಿದುಸೂಸೆಕಣ್ಣೀರ್ತ್ತೆರಿಂ ॥
ದಿೞಿದಂನೆಲಕ್ಕೆ ಬಸವಡಿ ।
ಗಿೞಿವಿನೆಗಂಉಬ್ಧಕಂನೆಲಂಪೞಿವಿನೆಗಂ ॥ 70

ಚ ॥ ಸುಗಿಯದೆಚಂದ್ರಮಂಡಲದವುಂದೆತಮಂಕಿಡೆದಿರ್ದ್ದುದೆಂಬಿನಂ ।
ಮುಗಿಯೆಕರಾಂಬುಜಂಕುವಳಯಂನಗುವಂತೆನೆಲಕ್ಕೆ ರಾಮನೇ ॥
ಳ್ಗೆಗೆದೆಸೆಗೆಟ್ಟುತೊಟ್ಟನೆತರಂಗತಮಂಶರಣೆಂದುಬೀೞ್ವುದುಂ ।
ಗಗನಮನಾಗಳಾವರಿಸಿದತ್ತುಪಹಾರಘನಾನಕಸ್ವನಂ ॥ 71

ಕಂ ॥ ಅಂಬರಮಂವಿಜಯಪತಾ ।
ಕಾಂಬರವ್ರೊಡನೊಡನೆಸಕಳದಿಗ್ವನಿತಾವ ॥
ಕ್ತ್ರಾಂಬುಜಮನಭಯಘೋಷಂ ।
ಚುಂಬಿಸಿದುದುಕಱೆದುದಮರಕುಸುಮಾಸಾರಂ ॥ 72

ವ ॥ ಆಸಮಯದೊಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಅಂಜದಿರಂಜದಿರನೆಮುಗಿ ।
ದಂಜಳಿಪುಟದಿಂತರಂಗತಮನಿದಿರೊಳ್ನಿಂ ॥
ದಂಜನಗಿರಿಯವ್ರೊಲಿರೆಕೊ ।
ಟ್ಟಂಜಯಜಾಯಾಸಹಾಯನಭಯಮನಾಗಳ್ ॥ 73

ಉ ॥ ಮುತ್ತಿನಪೊನ್ನವೇದ್ರೊಡಿಗೆಯಂವಸನಂಗಳನಿತ್ತರಣ್ಯದೊ ।
ೞ್ನತ್ತರಿಸಂತುನಾಡಗಡಿಯಂಮಱೆದಂಪುಗದಂತವಂಗೆಭೂ ॥
ಪೋತ್ತಮನಾಜ್ಞೆಯೆಂಬಮಣಿಮಂಡನಮಂನಡುನೆತ್ತಿಗಿತ್ತುದಿ ।
ಗ್ಭಿತ್ತಿಗೆಕೀರ್ತ್ತಿಚಂದನವಿಲೇಪಮನಿತ್ತನಿದೇನುದಾತ್ತನೋ ॥ 74

ಕಂ ॥ ಪ್ರಬಳನಬಲನವ್ರೊಲಂತಾ ।
ಶಬರಂಬೀಳ್ಕೊಂಡುಬೇಗಮೊಂದುದನೇಕೊಂ ॥
ಡುಬದುರ್ಗಂಕಿಮೋದನೆನೆರಾ ।
ಮಬಾಣಮಂಕದನಭೂಮಿಯೊಳ್ಮಿಱುವರಾರ್ ॥ 75

ವ ‖ ಆಗಳನೇಕಮಂಗಳಾನಕರವಂಗಳೊದವೆ ‖

ಕಂ ‖ ನಗುವಂತೆವೆಱಱಬಿಲ್ಬ ।
ಲ್ಮೆಗಳಂಕಣ್ಬೆಳಗನುಗುಳೆಪೂಜಿಪನೆವದಿಂ ‖
ಜಗದಧಿಪಧನುಗ್ಗುಣಮಂ ।
ತ್ರಿಗುಣಿಸಿದಂತೋಱಮುತ್ತಿನೇಕಾವಳಿಯಿಂ ‖ 76

ವ ‖ ಅಂತುಪೂಜಿಸಿ ‖

ಉ ‖ ಮಾರಣಮಂತ್ರನಾದಮೆನಿಸಿತ್ತುವಿರೋಧಿಗೆಶಾಂತಿಕಕ್ರಿಯಾ ।
ಕಾರಣಮಂತ್ರನಾದಮೆನಿಸಿತ್ತುಧರಿತ್ರಿಗೆಮೃತ್ಯುವಂಚನೋ ‖
ಚ್ಚಾರಣಮಂತ್ರನಾದಮೆನಿಸಿತ್ತೆಮಗಚ್ಚರಿನಿಂನಚಾಪಟಂ ।
ಕಾರನಿನಾದಮೊಂದೆಪಲವುಂತೆಱನಂತಳೆದಂದಮಾವುದೋ ‖ 77

ಕಂ ‖ ಏನೆಂಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರಮ ।
ನಾನೊಡರಿಸುವೆಂಕುಮಾರಕಂನೆಯನಿತ್ತಂ ‖
ಮೇನಕಿಯಿಂಮಿಗಿಲೆನಿಸಿದ ।
ಜಾನಕಿಯಂಮದನವಶ್ಯಮಣಿದೀಪಿಕೆಯಂ ‖ 78

ಅನುಬಂಧಮನ್ವಯಾಗತ ।
ಮೆನಿಸಿದುದದನಧಿಕಮಾಗೆಮೊಳ್ಪನುನಯದಿಂ ‖
ದನುಗುಣಸಸ್ಯದಸಂಪಾ ।
ದನಸೀತೆಯೆನಿಪ್ಪಸೀತೆಯಂನಿನಗಿತ್ತಂ ‖ 79

ವ ‖ ಎಂದುನುಡಿದು ರಾಮನುಮಂಸೌಮಿತ್ರಿಯುಮಂವಿಚಿತ್ರವಸ್ತ್ರಭೂಷಣಾದಿಗಳಿಂದ ರ್ಚಿಸಿಜನಕಂಕತಿಪಯಪ್ರಯಾಣಂಗಳಿಂ ಕಳಿಪುವುದುಂರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಯೋಧ್ಯೆ ಯಂಪೊಕ್ಕುಸುಖದಿನಿಪ್ಪುದುಮೊಂದುದಿವಸಂ ‖

ಕಂ ‖ ಜನಕಂತನುಜೆಯನಿತ್ತಂ ।
ಮನುವಂಶಲಲಾಮನಪ್ಪರಾಮಂಗೆಂಬೀ ‖
ಜನವಾರ್ತೆಗೇಳ್ದುನಾರದ ।
ಮುನಿಗಾದುದುನೋಳ್ಪಕೌತುಕಂಜಾನಕಿಯಾ ‖ 80

ಉ ‖ ಪೆಂಡಿರಲೀಲೆಯುಂಯುತಿಗೆನೋಳ್ಪುದುಪಾಳಿಯೆಮುಂಜಿಕಚ್ಚಟಂ ।
ಗುಂಡಿಗೆಬೋಳವುಂಡೆಮಣಿದಂಡಮಿವೀಕ್ಷಣಸಾಖ್ಯಹೇತುವೇ ‖
ಕಂಡೊಡೆಬಾಲೆಯುತ್ತ್ರನಗೆವೇಸದೆಮಾಣ್ದರೆನಾರದಂಮರು ।
ಳ್ಗೊಂಡವೊಲಾಗಸಕ್ಕೆ ನೆಗೆದಂವ್ಯಥೆಯುಲ್ತ್ತಸರಾಗಸಂಯಮಂ ‖ 81

ವ ‖ ಅಂತುನಾರದಂಗಗನವೀಧಿಯಿಂವಿಃಥಿಳೆಗೆವಂದುಕನ್ನೆ ಮಾಡದಬಾಗಿಲ್ವಾಡಮಂಪುಗು
ವಾಗಳ್ ‖

ಕಂ ‖ ಬಿರಿಮುಗುಳಿಂತುಬಗಿದತಾ ।
ವರೆಗೊಳದೊಳಗಾಡುವಂಚೆವೆಂಣನದೇಂಚ ‖
ಪ್ಪರಿಸಿದಳೊಸೀತೆಕನ್ಯಾ ।
ಪರಿವೃತೆವೈಡೂರ್ಯ್ಯರತ್ನಮಯುವೇದಿಕೆಯೊಳ್ ‖ 82

ವ ‖ ಆಗಳದೃಷ್ಟಪೂರ್ವ್ವಮಂನಾರದನವಿಕೃತಾಕಾರಮಂಕಂಡು ತರುಣಿಹರಿಣಿಯಂತೆ
ಬೆಚ್ಚಿ್ರಬಿರುವೋಡುವುದುಂ ‖

ಕಂ ‖ ತತ್ತರುಣಿಯುಬಳಿವಳಿಯಂ ।
ಪತ್ತಿಹಿತಾಹಿತವಿವೇಕವಿಕಳಂವಳಿಯಂ ‖
ಚೆತ್ತಾಮುನಿಪಂಭ್ರಾಮಕ ।
ದತ್ತೆಳಸುವಪಚ್ಚಗಬ್ಬುನಕ್ಕೆ ಸೆಯಾದಂ ‖ 83

ನಾರದನೇಂತಳೆದನೊಕಾಂ ।
ತಾರತ್ನಮನೆಳಸಿಪರಿವಪರಿಣತಿಯಿಂನಿ ‖
ಸ್ಸಾರಮನಂನೀಲಕಲಾ ।
ಕಾರತ್ನಮನೆಳಸಿಪರಿವರ್ತ್ಯಣಪರಿಣತಿಯಂ ‖ 84

ವ ‖ ಅಂತುಬಳಿವಳಿಯನುಳಿಯದೆಯ್ತ್ತಪ್ಪ್ರದುಂ ‖

ಕಂ ‖ ಧಾತ್ರಿಪಳಿವಂತುತಂನಂ ।
ಧಾತ್ರೀಜನವಡಸಿಪಿಡಿದುಪರಿಭವಿಸುವುದುಂ ‖
ಮಿತ್ರಂಕಲಭಕ್ಕೆನೆಮುನಿ ।
ನೇತ್ರೇಂದ್ರಿಯುಲೋಭದಿಂದಪೆಂದಫಪಟ್ಟಂ ‖ 85

ವ ‖ ಆಗಳಾಕಳಕಳಮಂಕೇಳ್ದು ‖

ಕಂ ॥ ಕಡಿತಲೆಯಂತೂಗುತ್ತುಂ ।
ಕಡುಗಲಿಗಳ್ಮುಟ್ಟೆಬರ್ಪುದುಂಭಯರಸದಿಂ ॥
ನಡುಗುತ್ತುಂನಾರದಮುನಿ ।
ಕುಡುಮಿಂಚಿನಗೊಂಚಲಂತೆಗಗನಕ್ಕೊಗೆದಂ ॥ 86

ವ ॥ ಅಂತುಪೊಳೆದುಪಾಱಿ ॥

ಶಾ ॥ ಪಿಂದಂಪೆಂಡಗುಳ್ದಪ್ಪರೆಂದುಪೆಱಗಂನೋಡುತ್ತುಮೋಡುತ್ತುಮೆ ।
ಯ್ತಂದಂಗಾಳಿಗೆಱಂಕೆಮೂಡಿದವೊಲಾಕಾಶಂಬರಂನೀಳ್ದದಂ ॥
ಕುಂದೇಂದುಪ್ರಭೆಯಿಂಮನಂಗೊಳಿಪುದಂವಿದ್ಯಾಧರೀಲೋಚನಾ ।
ನಂದಸ್ಯಂದಿತಟಕ್ಷ್ಮಾಸನವನಮಂಕೈಲಾಸಮಂನಾರದಂ ॥ 87

ವ ॥ ಅಂತಾನಗಮನೆಯ್ದಿ ಸಾನುನಂದನಲತಾಮಂದಿರದೊಳಗಣಿಂದುಕಾಂತಶಿಳಾತಳದೊಳ್ವಿಶ್ರಮಿಸಿ ಮನೋವಿಷಾದಮುಮಂಗಗನಾಧ್ವಖೇದಮುಮಂಕಳೆದುತಂನೊಳಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ಖೇದಮನೆನಗಿನಿತಂಸಂ ।
ಪಾದಿಸಿದಾಕಂನೆಗಳಲನದವಳಲಂಸಂ ॥
ಪಾದಿಸುವೆನೆಂದುಪರಪೀ ।
ಡಾದುಶ್ಚರಿತಕ್ಕೆನಾರದಂಬಗೆದಂದಂ ॥ 88

ವ ॥ ಅಂತುಬಗೆದಂದು ॥

ಉ ॥ ನೂಲಪವಣ್ಗೆಕಣ್ಗೆಬರೆನಿಮ್ನಘನೋಂನತಮಂಪ್ರದೇಶಮಂ ।
ಪಾಲಿಸಿನಾರದಂವಿಷಮಚಿತ್ರಕಳಾನಿಪುಣಂವಿಚಿತ್ರದಿಂ ॥
ಬಾಲೆಯಮುದ್ದುಗೆಯ್ತಮುಮನಾಕೆಯಸುಂದರಮಪ್ಪರೂಪುಮಂ ।
ಲೀಲೆಯುಮಂದುಕೂಲಪಟದೊಳ್ಬರೆದಂಪ್ರತಿಬಿಂಬಮೆಂಬಿನಂ ॥ 89

ವ ॥ ಅಂತುಪರವಿದ್ಧಪರಿಣತಿಯಂಮೆಱೆದಾಪಟಮಂವಿದ್ಯಾಧರರಾಜಧಾನಿಯಪ್ಪರಥನೂಪುರಚಕ್ರವಾಳ ಪುರದಪೊಱವೊಳಲವಿನೋದವನದೊಳಗಣಮಣಿಭವನದೊಳಗೆ ನೆರೆಪಿಪೋಪುದುಮಿತ್ತಲ್ ॥

ಮ ॥ ಕೆಲಬರ್ಖೇಚರರಾಜಕರ್ಬಳಸೆಯುಂಕೇಳೀವನಾಸ್ಥಾನದೊಳ್ ।
ಚಲಣನ್ಯಾಸವಿಳಾಸಮಂಮಱೆಯದೇಹಚ್ಛಾಯೆಯುಂರತ್ನಕುಂ ॥

ಡಲಭೂಷಾರುಚಿಯುಂಪಳಂಚೆದೆಸೆಯಂಸೌಂದರ್ಯ್ಯದಿಂಮನ್ಮಥಂ ।
ಗಲೆದಿಕ್ಕಲ್ಕಡೆವಂತೆವಂಪಗತಿಯಿಂಬಂದಂಪ್ರಭಾಮಂಡಲಂ ॥ 90

ವ ॥ ಅಂತುಬರುತ್ತುಮಾನಿಕೇತನದೊಳಿರ್ದ್ದಚಿತ್ರಪಟಮಂನೋಡಿ ॥

ಕಂ ॥ ಸಮುದಾಯಶೋಭೆವರ್ಣ್ನ ।
ಕ್ರಮದಿಂಪ್ರತ್ಯೇಕಶೋಭೆಚೆಲ್ವಿಂನಯನ ॥
ಕ್ಕಮರ್ದಂಮುಂದಿಡೆಖೇಚರ ।
ನೆಮೆಯಿಕ್ಕದೆಬಯಸಿನೋಡೆಬರೆಪದಪೆಣ್ಣಂ ॥ 91

ಉ ॥ ಅನುರಾಗಂತನಗಾಗೆಕಂಡನಿತಱಿಂದಾವಿದ್ಧಮಂತನ್ನಮುಂ ।
ನಿನಜನ್ಮಾಂತರದಳ್ಕಱಂಪೊಸೆಯಿಪಂತಾಳೋಕಿಸುತ್ತಿರ್ಪ್ಪದುಂ ॥
ನನೆಯಂಬಿಂದಿಸೆನಿದ್ರ್ದೆಯಂಮನಸಿಜಂಕಣ್ಣಾಂತವಿಭ್ರಾಂತಲೋ ।
ಚನಯುಗ್ಮಂನಸುಮುಚ್ಚೆಮೂರ್ಛೆಗೊಳಗಾಗಿರ್ದ್ದಂಪ್ರಭಾಮಂಡಳಂ ॥ 92

ಕಂ ॥ ಬರೆದುರಗಲೇಖೆಮೂರ್ಛ್ಛೆ ।
ಪರಿಣತಿಯಂಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯಿಂಪುಟ್ಟಿಪವೋ ॥
ಲ್ಬರೆಪದಕನ್ನೆಭವಾಂತರ ।
ಪರಿಚಯದಿಂಮೋಹಮೂರ್ಛ್ಛೆಯಂಪುಟ್ಟಿಸಿದಳ್ ॥ 93

ವ ॥ ಅದನಾತನತಂದೆಯುಪ್ಪಿಂದುಗತಿಕೇಳ್ದುಸಂಭ್ರಮದಿಂಬಂದುಶೀತಳಕ್ರಿಯೆಗಳನೊ
ಡರ್ಚ್ಚೆ ॥

ಕಂ ॥ ಶಿಶಿರೋಪಚಾರದಿಂಖಚ ।
ರಶಿರೋಮಣಿನಯನಕುವಲಯಂಬಿರ್ಚ್ಚೆಮನೋ ॥
ಜಶಿಲೀಮುಖಕೀಲಿತಹೃ ।
ತ್ಕಶೀಕಯಂಕಳೆದುಮೂರ್ಛ್ಛೆಯಿಂದೆಚ್ಚತ್ತಂ ॥ 94

ವ ॥ ತದನಂತರಮಾವಿಯುಚಕ್ರಾಧಿರಾಜನೀಪಟಮನಿಲ್ಲಿಗಾತನ್ದರೆಂದುಂಮಳಿಸುತ್ತು
ಮಿರೆನಾರದನಾಗಳಲ್ಲಿಗೆಬಂದುಚಿತಾಸನದೊಳಿರ್ದ್ದುಖಚರಪತಿಗಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ಜನಕಂಮಿಥಿಳಾಧಿಪನಾ ।
ತನವನಿತೆವಿದೇಹಿಯೆಂಬಳಾಕೆಗೆವಿಯದಂ ॥
ಗನೆಗೆತುಹಿನಾಂಶುಕಳೆಯೆನೆ ।
ಜನಿಯಿಸಿದಳ್ಸೀತೆಯೆಂಬಕನ್ಯಾರತ್ನಂ ॥ 95

ಮ ॥ ಸುರವಿದ್ಯಾಧರಕನ್ಯಕಾಜನದೊಳಾಸ್ತ್ರೀರತ್ನಮಂಪೋಲ್ವರೋ ।
ರ್ವ್ವರುಮಿಲ್ಲೀನೃಪರತ್ನಮಾಕೆಗನುರೂಪಂರತ್ನಮೇಳಾಪಕಂ ॥
ದೊರವೆತ್ತಿರ್ಕ್ಕಮಿದಂನಿವೇದಿಸುವೆನೆಂದಾಕನ್ಯಕಾವಿದ್ಧಮಂ ।
ಬರೆದಾನಿಲ್ಲಿಗೆತಂದೆನಕ್ಕೆನಿಮಗಂಭದ್ರಂಶುಭಂಮಂಗಳಂ ॥ 96

ವ ॥ ಎಂದುನಾರದಂಪರಸಿಪೋಪುದುಮಿತ್ತಲ್ ॥

ಉ ॥ ಏನುಮನಾರೊಳಂನುಡಿಯದುಂಮಳದಿಂವಿರಹಾಕುಳಂಮನೋ ।
ಗ್ಲಾನಿಯನೊಂದಿಪೆಂಣಬರೆಪಂಬರೆದಂತಿರೆಚಿತ್ರಭಿತ್ತಿಯೊ ॥
ಳ್ಜಾನಿಸಿಚಿತ್ತಮಂಪುದಿಯೆಮೋಹತಮಂಜೆಮರುಣ್ಮೆಪೊಣ್ಮೆಲ ।
ಜ್ಜಾನಮಿತಾನನಂತಳೆದನಾಖಚರಾಗ್ರಣಿಮೌನಮುದ್ರೆಯಂ ॥ 97

ವ ॥ ಅಂತುದಿಗ್ಮೂಢನಾದಮಗನಮೊಗಮನಿಂದುಗತಿನೋಡಿ ॥

ಉ ॥ ಮಾನವಕನ್ನೆಯಂಬಯಸಿನಂದನನಿಂನಮನಕ್ಕೆಚಿಂತೆಯಂ ।
ಮ್ಲಾನತೆಯಂಮುಖಕ್ಕೆತರವೇಳ್ಪುದೆಕೊಳ್ಕಡೆಗಳ್ತಿವಟ್ಟೆನಂ ॥
ದಾನೆರೆದಟ್ಟೆನಿಂನದೊರೆಯಂವರನಂಪಡೆದಿರ್ಪ್ಪೆಕೇಳ್ವನೇ ।
ಜಾನಕಿಯಂವಿವಾಹವಿಧಿಯಿಂಜನಕಂನಿನಗೀಯದಿರ್ಪ್ಪನೇ ॥ 98

ವ ॥ ಎಂದುನಿಜನಂದನನಮನೋವಿಷಾದಮಂಕಳೆದುನಮಗಿಲ್ಲಿಗೆತರ್ಕ್ಕದಾವುದೆನೆವಿಯ
ಚ್ಚರವೀರನೋರ್ವ್ವನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ಇದುಮಂತ್ರಾಲೋಚಂಬರ ।
ಮುದಾತ್ತಮಣಮುಲ್ಲುಮಿಥಿಳೆಯಿಂಜನಕನುಮಂ ॥
ಬೆದರಿಸಿಜಾನಕಿಯಂತ ।
ಪ್ಪುದುಮಾಳ್ಪುದುದೇವಸುತವಿವಾಹೋತ್ಸವಮಂ ॥ 99

ವ ॥ ಎನೆವಿಯಚ್ಚರೇಂದ್ರನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ಈಯೆತರವೇಳ್ವುದಬಲೆಯ ।
ನೀಯದೆತಂದಂದುತನಗದತ್ತಾದಾನಂ ॥
ಸ್ತ್ರೀಯುಮದಱಿಂದೆಮನಕೆ ।
ಶ್ರೀಯುಮನಾಚರಿಸದಲ್ತೆಖೇಚರವಂಶಂ ॥ 100

ಸಮನೆನಿಪನೊಡನೆಕೊಳ್ಳೊಡೆ ।
ಸಮನಿಸೆಸಮದತ್ತಿಭೂಚರರ್ಕ್ಖೇಚರರೊಳ್ ॥
ಸಮನಲ್ಲಸ್ಸುರ್ತವೋಹದಿ ।
ನೆಮಗವಮದಶ್ರೀಯಮಾದೊಡಂಕರಣೀಯಂ ॥ 101

ವ ॥ ಎಂಬುದುಮಿಂದುಗತಿವಿಯಚ್ಚರೇಂದ್ರಂಗೆಕುಲಮಹತ್ತರಂಚಂದ್ರವರ್ದ್ಧನನಿಂ
ತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ಎರೆದಟ್ಟಿದೊಡೀಯಬ್ಭೂರ್ ।
ಚರರೆಂತುಂನೀಚರದಱಿನಿಲ್ಲಿಗುಪಾಯಾಂ ॥
ತರದಿಂತಂದೆರೆಯೆಭಯಾ ।
ತುರದಿಂದಾತ್ಮಜೆಯನೀವೊಡೀಗುಂಜನಕಂ ॥ 102

ವ ॥ ಎಂಬುದುಮಾಪಸನಂಚಪಳವೇಗನೆಂಬವಿದ್ಯಾಧರಂಬೇಡಿಕೊಂಡು ॥

ಕಂ ॥ ಗಗನೇಚರತೇಜಶ್ಶಿಖಿ ।
ಪಗೆವರಭಾಸುರಯಶೋವಿತಾನಮನುರಿಪಲ್ ॥
ನೆಗೆದುದೆನೆಚಪಳವೇಗಂ ।
ನೆಗೆದಂಗಗನಕ್ಕೆ ವಿಜಿತಚಪಲಾವೇಗಂ ॥ 103

ವ ॥ ಅಂತುನೆಗೆದು ॥

ಕಂ ॥ ಭೋಂಕನೆಬಡಗಣದೆಸೆಯಿಂ ।
ತೆಂಕಣದೆಸೆಗಾಗಿನಡೆದುದುಳ್ಕಮಿದೆಂಬಾ ॥
ಶಂಕೆಯನೊಡರಿಸಿಮಿಥಿಳೆಗ ।
ಶಂಕಿತಚರನೋರ್ವ್ವನಿಳಿದನಂಬರತಳದಿಂ ॥ 104

ವ ॥ ಅಂತವನಿಗವತರಿಸಿಪುರಶ್ರೀಯಮುಖಶ್ರೀಯನನುಕರಿಸುವಕಮಳವನಸಮೀಪದೊ
ಳ್ವಿಶ್ರಮಿಸಿಜನಕಂಹಯಪ್ರಿಯನಪ್ಪುದಂತಿಳಿದು ॥

ಮ ॥ ನೃಪನೀತಂತುರಗಪ್ರಿಯಂವಿಷಮವಾಹಾರೋಹಣಾತ್ಯಂತಲೋ ।
ಲುಪನೊಲ್ದೇಱದೆಮಾಣನೇಱಿದೊಡೆಸಾಲ್ಗುಂಕೊಂಡುಪೋಪೆಂಮದೀ ॥
ಯಪುರಕ್ಕೆಂನಯಪೂಜ್ಯತೀಕ್ಷ್ಣಮಿದಱಿಂಪೋಗೆಂದುನಿಶ್ಚೈಸಿರೂ ।
ಪಪರಾವರ್ತ್ತನವಿದ್ಯೆಯಿಂತುರಗರೂಪಾದಂಚರಂಬೇಚರಂ ॥ 105

ವ ॥ ಅಂತುವಿಷಮಹಯವೇಷಮಂತಳೆದು ॥

ಕಂ ॥ ಎಯ್ದು ದೆಡೆಯೆಲ್ಲಮಂಪರಿ ।
ದೆಯ್ದಿ ಪುರೋಪವನಮೆಲ್ಲಮಂತುಳಿದುಪಲ ॥
ಬ್ಬಾಗಯ್ದೆ ಱಿದುಪುಷ್ಯಲಿಡೆಕಡು ।
ಕೆಯ್ದುಕ್ಕೆವಗುದುರೆಪೊಳಲನಳಲಿಸಿತಾಗಳ್ ॥ 106

ಅದುತಿಗುರಿಯಂದದಿಂತಿರಿ ।
ದುದುವುುಂದಂನೆಗೆದುಬಂದನೀಡಾಡಿಬಿಸಿ ॥
ಲ್ಗುದುರೆಯವೋಲ್ಬಿಱವಱಿವರಿ ।
ದುದುಕೆರಳ್ದಕೃತಾಂತನಂತಿಧೆನೆಕೃತಕಾಶ್ವಂ ॥ 107

ಕತ್ತರಿಸಿಕಿವಿಗಳಂನಸು ।
ಗಿತ್ತುತ್ತುಂಮೆಯ್ಯಖಂಡಮಂಘುರುಘುರೆನು ॥
ತ್ತೊತ್ತರಿಸಿಘೋಣಿಉಪವನನು ।
ದಾತ್ತಂಮಸಗಿತ್ತುವಾಜಿಪೇಮ್ಮಾರಿಯವೋಲ್ ॥ 108

ಖರಖುರಹತಿಯಿಂಖರವಂ ।
ಕರಭಂಗಳನಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಿದಂತಾಹತಿಯಿಂ ॥
ಪರಿದೊರಸಿಮನುಷ್ಯರನಾ ।
ತುರಗಂಪುಗಿಸಿತ್ತುನಿಮಿಷದಿಂಯಮಪುರಮಂ ॥ 109

ಇಡೆಗುಂಡೆಯ್ದುಪುಪೊಯ್ದೊಡೆ ।
ಬಡಿಕೊಳ್ಳಪುಕುತ್ತೆಕಯ್ದುವೃಕ್ಷಪುಮನದಿಂ ॥
ಕಡುಗಡಿದುಮಿಥಿಳೆಯಂಕೂ ।
ಗಿಡಿಸಿದುದದ್ಭುತತುರಂಗಮಂಸಿಂಗಪವೋಲ್ ॥ 110

ಮ|ಸ್ರ॥ ಕರೆವೋಯೆಂಬತ್ತಲಿತ್ತಲ್ತೊಲಗುತೊಲಗುಪೋಗೆಂಬಬಾಯೆಂಬಬಿದ್ದಂ ।
ಪರಿಯೆಂಬೋವೋವೊಯೆಂಬೀಪುಯಲಿಡೆಸುಗಿದೇನೇಗೆಯ್ವೆನೆಂಬುಚ್ಚನೀಚಂ ॥
ಪುರುಷಸ್ತ್ರೀಬಾಲವೃದ್ಧಸ್ಥವಿರಯುವಜನಾತಂಕಶಂಕಾತಿರೇಕಂ ।
ಪುರದೊಳ್ಪೊಣ್ಮಿತ್ತುವಿದ್ಯಾಧರಕೃತಕಹಯಾಟೋಪಘೋರಪ್ರಳಾಪಂ ॥ 111

ಉ ॥ ಬಾಲಕರಂಕೆಲವ್ಮುರ್ದುಪರಂಕೆಲರಕ್ಷಿವಿಹೀನರಂಕೆಲ ।
ಬ್ಬಾಲೆಯುರಂಕೆಲಪ್ಪಿಡಿದುಚೆಚ್ಚರದಿಂದರರೀಪುಟಂಗಳಂ ॥
ಕೀಲಿಸಿತಂಮತಂಮಮನೆಯೊಕ್ಕರೆತಪ್ಪರಮೆಲ್ಲಮಲ್ಲಕ ।
ಲ್ಲೋಲಮಕಾಲಮೃತ್ಯುಘಮವಿಪ್ಲಳಮಾದುದುಸೂಕಳಾಶ್ವದಿಂ ॥ 112

ವ ॥ ಆಸಮಯದೊಳ್ ॥

ಚ ॥ ಕಳಕಳನಾದಮಾದರೆಜನಂಜನಕಂತಿರಿದಾಸಮಾರಿಗ ।
ಳ್ತಳೆದುಬಿಲ್ಲೀಸಂತೀಪದಿಂಬರೆಸಂದಿಸಿಪಿಂದೆರಾಜಮಂ ॥
ಡಳಬರೆಬಂದುನಿಂದುಹಯಮಂನಡೆನೋಳ್ಪುದುವೀಕ್ಷಣಾಂಶುಮಂ ।
ಡೆರಿಸಿದುವಿಂದುರಸ್ಮಿಯೊಳಿತೀಚ್ಚಿರ್ತೊಡಚ್ಚಿರ್ದಕೀಳನೇಣವ್ರೋಲ್ ॥ 113

ರ ॥ ಅಂತುನೋಡಲೊಡಂ ॥

ಕಂ ॥ ಸೂಕಳವುಳ್ತಿದುಸಕಳಗು ।
ಣಾಕರಮೆನೆಜನಕಮುಖವಿಳೋಕನದಿಂದು ॥
ದ್ರೇಕಮನುಳಿದಿರೆವಾಹಕ ।
ರಾಕುಟಿಲಾಶ್ವಕ್ಕೆ ಖರಖಲೀನಮನಿಟ್ಟರ್ ॥ 114

ಉ ॥ ಬಟ್ಟಜೆಗೆಟ್ಟುಕಾಯ್ದುರ್ವಸದಿಂಖಿಕರಂಪಿಡಿವಟ್ಟುಪಲ್ಲಣಂ ।
ಗಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡುಮೇನೊಮುಖಲೀನಖಲೀನಕಶಾಭಿಘಾತದಿಂ ॥
ತೊಟ್ಟನೆನೋವನೆಯ್ದಿದನಿದಾವುಮಜೋದ್ಯಮೊಕ್ಕೈತವಕ್ಕೆ ಕೈ ।
ಗೊಟ್ಟಖಳಂಗೆತೀವ್ರಪರಿವೇವನಬಂಧನಮಾಗದಿಕ್ಕುರ್ಮೇ ॥ 115

ವ ॥ ಅಂತುಮಾಯಾಹಯಮಂಹಯಮಂದಿರಕ್ಕೆ ತಂದುಕಟ್ಟುವುದುಮಾಸಮಯದೊಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಮೃಗನಾಭಿಯನಾನೆಯಕೊಂ ।
ಬುಗಳಂಪೇರ್ವಿರ್ದಿರತೋಜಿಮುತ್ತಂಕಣ್ಬೇ ॥
ಲಿಗಳರಿಮುಂದಿಟ್ಟೋರ್ವ್ವರ್ಗಂ ।
ಪುಗುತಂದರಾಜಭವನದೊಳಗಂಶಬರಂ ॥ 116

ವ ॥ ಅಂತುಬಂದು ತನ್ನತಂದುಪಾಯನಮಂಕೊಟ್ಟೆಱಗಿ ಪೊಡವಟ್ಟುದೇವನಂಮಬನ
ದೊಳೊಂದುಭದ್ರಗಜಮಿರ್ಪ್ಪುದೆಂದುಬಿಂನವಿಸೆ ॥

ಕಂ ॥ ಜನಕಂವನ್ಯಗಜಾಲೋ ।
ಕನಕೌತುಕಚಿತ್ತನಾದನುಚಿತಮೆನಲಮಾ ॥

ವನೊಭೂಭುಜಂಗಜಪ್ರಿಯು ।
ನೆನಿಸದನರಸಾನೆಯಿಲ್ಲದೇನೊಪ್ಪುಗುಮೋ ॥ 117

ವ ॥ ಅನಂತರಂ ॥

ಕಂ ॥ ಪರಿಜನಮುಮಾಪ್ತಜನಮುಂ ।
ಪರಿಕಾಱರುಮೋಜೆವಿಡಿಯುಮೊಡೆವರೆವನ್ಯ ॥
ದ್ವಿರದನಬಂಧನಕೌತುಕ ।
ನರಣ್ಯಮಂಮುಟ್ಟೆವಂದನಂದುನರೇಂದ್ರಂ ॥ 118

ವ ॥ ಆಮಹಾಗಹನಸರಳಸಲ್ಲಕೀಪ್ರದೇಶದೊಳ್ ॥

ಮ ॥ ಮುಗಿಲೊಡ್ಡಂಗೆಲೆವಂದಕಾಯಬಲದಿಂಪೊಂಪೆಟ್ಟನೊಟ್ಟೈಪದಿ ।
ಟ್ಟೈಗಳಿಂಕಾಳಿಗನಾಗನಂಮಿಗುವಕಯ್ಯಿಂಕಾರತಂದಲ್ಲೊಲ ॥
ಲ್ಲುಗುವೆಂಟುಂಮದವಟ್ಟೆಯಿಂಪೆಱೆಯಸೌಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆತೋಡಾದಕೋ ।
ಡುಗಳಿಂದಂಜನಕಂಗೆಹರ್ಷಜನಕಂತಾನಾಯ್ತುವನ್ಯದ್ವಿಪಂ ॥ 119

ವ ॥ ಆಗಳಾಗಜದಬಳಿಸಂದುನಡೆವಾನೆವಾಹಕರೊಡನೆಪೋಗಲೆಂದು ಪಲ್ಲಣಿಸಿಕೆಲದೊಳಿ
ರ್ದ್ದಕೃತಕತುರಂಗಮಂತರಿಸಿ ॥

ಕಂ ॥ ಉಂಗುಟಮನಂಕವಣಿಗೆಕ ।
ರಾಂಗುಳಿಯಂಸ್ಕಂಧಸಂಧಿಗೊಯ್ದೇಱಿದನು ॥
ತ್ತುಂಗತುರಂಗಮುಮಂನೃಪ ।
ತುಂಗಂಸೂಕಳಮಿದೆಂದುಸೆಡೆಯದೆಮನದೊಳ್ ॥ 120

ವ ॥ ಅಂತುಬೆಂಗೆವಂದುಕೀಳನಳವಡೆಪಿಡಿದುತೊಡೆಯೊಳವುಂಕಿನೂಂಕುವುದುಂಬಿಸಿಲ್ಗ
ದುರೆಯಂತೆಪೊಳೆದುಚ್ಚೈಶ್ರವದಂತೆನಭಕ್ಕೆನೆಗೆದುರವಿಯರಥವಾಜಿಯಂತೆ ಪವನ
ಪಥದೊಳ್ಪರಿವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ತ್ರಿದಶಂಮೇಣ್ಖಚರಂಮೇ ।
ಣ್ಕುದುರೆಯರೂಪಿಂದಮರಸನಂಮುನ್ನಿನಜ ॥
ನ್ಮದಪಗೆವನೊಯ್ದನಂತ ।
ಲ್ಲದೊಡೆವಿಯದ್ಗಾಮಿಯುಪ್ಪಕುದುರೆಗಳೊಳವೇ ॥ 121

ವ ॥ ಎಂದುಸಕಲಪರಿಜನಂಗಳ್ ವಿಕಳರಾಗಿಯುಂನೈಮಿತ್ತಿಕದಿಂದರಸನಬರವಱಿದುಂ
ಮುಳಮನುಳಿದಿರ್ಪ್ಪುದುಮಿತ್ತಲ್ ॥

ಕಂ ॥ ಎಡೆಯೆಡೆಯುಬೆಟ್ಟನೆಡೆಯೆಡೆ ।
ಯುಡವಿಯನೆಡೆಯೆಡೆಯನಾಡನೆಡೆಯೆಡೆಯೂರಂ ॥
ಮಿಡಿದನಿತುವೇಗದಿಂಕಳೆ ।
ದೊಡರಿಸಿದುದುನೃಪತಿಗಾಹಯುಂವಿಸ್ಮಯಮಂ ॥ 122

ಚ ॥ ತ್ವರಿತದಿನೆಯ್ದಿವಂದುಪುರಮಂರಥನೂಪುರಚಕ್ರವಾಳವಂ ।
ಪುರವನವೀಧಿಯೊಳ್ನಡೆಯೆವಾಜಿವಿಳಂಬಿತದಿಂಧರಾಧಿಪಂ ॥
ಧರಣಿಗೆವಾಯ್ದುಕಯ್ಯಕರವಾಳೞಿಮಾಲೆಸರೋಜಕೋಶದೊಳ್ ।
ವೊರೆಯುದೆನಿಂದವ್ರೋಲಿರೆವಸಂತನನೇೞಿಸಿದಂವನಾಂತದೊಳ್ ॥ 123

ಕಂ ॥ ಇಡಿದಡರಿಕಾಯ್ತುಮೂವರ ।
ದಡಿಯೊಳ್ವಿಶ್ರಮಿಸಿಪಥಪರಿಮ್ಲಾನತೆಯಂ ॥
ಕಿಡಿಸಿನರೇಂದ್ರಂತನ್ನೊಳ್ ।
ನುಡಿದಂಸಂಸೃತಿಯುವಿಷಮುಕಮ್ಮರ್ಗಸ್ಥಿತಿಯಂ ॥ 124

ಅಮೃತಂವಿಷಮುಕ್ಕುಂವ ।
ಕ್ರಮಾದೊಡಾವಿಷಮುಮಮೃತಮುಕ್ಕುಂವಿಧಿವ ॥
ಕ್ರಮನುೞಿದೊಡಂತೆಹಯಮೆಂ ।
ನುಮನಿಲ್ಲಿಗೆತಂದುದಿಂನವಘಟಿತಮೊಳವೇ ॥ 125

ಆನೆಲದಿಂಮಾಯೂಹಯ ।
ಮೀನೆಲದತ್ತಿಂನನೆಳೆದುತಪ್ಪರ್ದುಮಾಕೆ ॥
ಟ್ಟಾನೆಯುಮಾಕುದುರೆಯುಮಾ ।
ಸೇನೆಯುಮೇನೆನಗೆಮಾಡಲಾರ್ತ್ತವೆಹಿತಮಂ ॥ 126

ಸಮನಿಸಿದನಿಷ್ಟಸಂಯೋ ।
ಗಮನಿಷ್ಟವಿಯೋಗಮಂಚತುರ್ಗ್ಗತಿಗಳೊಳಂ ॥
ಭ್ರಮಿಯಿಸೆಕ್ಕೈಕೊಳ್ಗುಂತಾ ।
ನೆಮಿಕ್ಕವರ್ನ್ನೆರೆದುತನಗೆನೆರಮಾದಪರೇ ॥ 127

ಉದಯಿಸಿದಶುಭಾಶುಭಕ ।
ರ್ಮ್ಮದಫಳಮಂಸದೃಶಮಾಗೆಕಾಣ್ಬುದುಸಮಚಿ ॥
ತ್ತದೊಳಿರ್ಪುದುತಕ್ಕುದುತ ।
ಕ್ಕುದಲ್ತುತಕ್ಕಂಗೆತಗದಹರ್ಷವಿಷಾದಂ ॥ 128

ವ ॥ ಎಂದುದಾತ್ತಚಿತ್ತನಲ್ಲಿಂತಳರ್ದುವನವಿಳಾಸಮಂನೋಡಿಮೆಚ್ಚುತ್ತುಂನಡೆಯೆಮುಂ
ದೆಮಾಕಂದನಂದನವನದಬಳಸಿನೊಳಮಶೋಕ ವನದಪುದುವಿನೊಳಂನಾಗಚಂಪ
ಕವನದಸುತ್ತಿನೊಳಮತಿರಮಣೀಯಮಾಗಿ ॥

ಮ ॥ ಪದಪಂಕಣ್ಗೆ ಮನಕ್ಕೆ ಸಂತಸಮನಿತ್ತೀಂಮಾಣ್ಬುದೇಮಾಣ್ಬುದಿ ।
ಲ್ಲಿದುಪೇೞೊಂದಮರಾಚಲೇಂದ್ರಮೆನೆನಾನಾರತ್ನಕೂಟಾಂಶುಜಾ ॥
ಳದಿನಾಶಾವಧುಗಿತ್ತುಚಿತ್ರಪಟಮಂಚೈತ್ಯಾಲಯಂಮತ್ತಮಿ ।
ತ್ತುದುಸಪ್ತಾಶ್ವನಸಪ್ತಸಪ್ತಿಗೆಸಮುಗ್ರಪ್ರಗ್ರಹಾಶಂಕೆಯಂ ॥ 129

ಪೃಥ್ವಿ॥ ಇರುಳ್ಕುಮುದನೇತ್ರದಿಂಕಮಳನೇತ್ರದಿಂದಂಪಗ ।
ಲ್ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವಪೇಕ್ಷೆಯಿಂವಸುಧೆತಜ್ಜಿನಾವಾಸಮಂ ॥
ದರಸ್ಮಿತಮುಖಂಗಳಂಪಲವನಪ್ಪುಕೆಯ್ದಿರ್ಪ್ಪವೋ ।
ಲ್ಸರಸ್ಸಮಿತಿಸುತ್ತಿಪೊಂಮುಗಿಲಸುತ್ತಲುಂರಂಜಿಕುಂ ॥ 130

ವ ॥ ಅಂತತಿಶಯಮಪ್ಪಜಿನಭವನಮಂಕಂಡುಬಲಗೊಂಡು ॥

ಮ ॥ ಅಳಿಮಾಳಾಮಿಳಿತಪ್ರಸೂನಸುರಭಿದ್ರವ್ಯಂಗಳಿಂದರ್ಚ್ಚನಾ ।
ಫಳಶಾಲ್ಯಕ್ಷತದೀಪಧೂಪಚರುಸಂದೋಹಂಗಳಿಂಸರ್ವ್ವಮಂ ॥
ಗಳಸಂಪೂರ್ಣ್ಣಮೆನಿಪ್ಪಜೈನಗೃಹಮಂಪೊಕ್ಕಂಜಿನಸ್ತೋತ್ರಚಾ ।
ಪಳಜಿಹ್ವಾಗ್ರಸಮಗ್ರನಾಟಕನಟಂಸಾಹಿತ್ಯವಿದ್ಯಾಧರಂ ॥ 131

ಗದ್ಯ ॥ ಇದುಪರಮಜಿನಸಮಯಕುಮುದಿನೀಶರಚ್ಚಂದ್ರಬಾಳಚಂದ್ರಮುನೀಂದ್ರಚರ
ಣನಖಕಿರಣಚಂದ್ರಿಕಾಚಕೋರಂ ಭಾರತೀಕರ್ಣ್ಣಪೂರಂ
ಶ್ರೀಮದಭಿನವಪಂಪವಿರಚಿತಮಪ್ಪರಾಮಚಂದ್ರಚರಿತಪುರಾಣದೊಳ್
ಜನಕಜಿನಭವನದರ್ಶನಂಚತುರ್ತ್ಥಾಶ್ವಾಸಂ.

ಪಂಚಮಾಶ್ವಾಸ ಪ್ರಾರಂಭಃ.

—:o:—

ಕಂ ॥ ಶ್ರೀಜಿನಗೃಹಮಂತ್ರಿಭುವನ ।
ಪೂಜಿತಮಂಪದ್ಮರಾಗಮಣಿತೋರಣವಿ ॥
ಭ್ರಾಜಿತಮಂಪೊಕ್ಕಂಜನ ।
ರಾಜಂಗಮಕಲ್ಪವೃಕ್ಷನಭಿನವಪಂಪಂ ॥ 1

ವ ॥ ಅಂತುಪೊಕ್ಕು ಪದಪಯೋರುಹಮರೀಚಿಯಿಂ ಮಧ್ಯರಂಗಮನಳಂಕರಿಸಿಮುಕುಳಿ
ತಕರಾಂಬುಜಂತ್ರಿಭುವನಪ್ರಭುಗಭಿಮುಖನಾಗಿ ॥

ಉ ॥ ಕೇವಲಬೋಧದಿಂದಱಿದುಪಾತ್ರಮಪಾತ್ರಮಿದೆಂಬಭೇದಮಂ ।
ದೇವರದೇವಸಂಭವಕರಕ್ಷಯಮೋಕ್ಷಸುಖಕ್ಕೆನಲ್ವಿನೇ ॥
ಯಾವಳಿಗಿತ್ತುದಾತ್ತದಿವಿಜೇಂದ್ರನರೇಂದ್ರಫಣೀಂದ್ರರಾಜ್ಯಲ ।
ಕ್ಷ್ಮೀವಿಭವಂಗಳಂತಳೆದೆನೀಂಜಸಮಂಜಗದೊಳ್ಜಿನೇಶ್ವರಾ ॥ 2

ಇತ್ತಪೆನೀನೆದೇಹಿಗನುರೂಪಮೆನಲ್ಸುಖಲೇಶಮಾದಿಯಾ ।
ಗತ್ತಲನಂತಸೌಖ್ಯಮವಸಾನಮೆನಲ್ಪೆಱರಾರುಮೀವರಿ ॥
ಲ್ಲಿತ್ತಪರನ್ಯರೆಂದುಬಹಿರಂಗನಿಮಿತ್ತದಿನೆಂಬವಂಗೆದೇ ।
ವೋತ್ತಮನೀನೆಚಾಗಿವೆಸರಂಪಡೆದೈಜಗದೊಳ್ಜಿನೇಶ್ವರಾ ॥ 3

ಚ ॥ ಪಗೆಕೆಳೆಯೆಂಬಭೇದದಱಿತಂತಮಗಿಲ್ಲದೆತಮ್ಮನಂಟರಂ ।
ಪಗೆವರೆಗೆತ್ತುಕೊಂಡುಕಲಿಯಪ್ಪವರಕ್ಕೆಮಘಾತಿಕರ್ಮವಂ ॥
ಪಗೆವಡೆಯುಂಪಡಲ್ವಡಿಸಿಕೀಱಿಕೃತಾಂತನಸಿಕ್ಕಿವೀರಲ ।
ಕ್ಷ್ಮಿಗೆನೆಲೆಯಾದಮೆಯ್ಗಲಿಯೆನೀನೆವಲಂಜಗದೊಳ್ಜಿನೇಶ್ವರಾ ॥ 4

ಸನೆಗಣೆಯಿಂಜಗತ್ರಯಮನಂಡಲೆದಂಗಭವಂಗೆಭಂಗಮಂ ।
ಜನಿಯಿಸಿದೈಚರಾಚರರುಮಂತವೆನುಂಗಿದಕಾಲದಂದಶೂ ॥
ಕನರದಮಂಕಳಲ್ಚಿಕಳೆದೈಕಡುಬಲ್ಲಿದನಪ್ಪಮೋಹಮ ।
ಲ್ಲನಬಲಗಯ್ಯನಯ್ಯಮುಱಿದೈಕಲಿನೀನೆವಲಂಜಿನೇಶ್ವರಾ ॥ 5

ಉ ॥ ನೀಱೆಯರುನ್ನತಸ್ತನಭರಂಗಳಭಾರಮವುಂಕೆಸೋಂಕೆನೇ ।
ರೇಱಿದರೇಱಿದಪ್ಪೆಜಿನಪೀಠಮನನ್ಯರೊಳಾಪ್ತರೆಂಬವಾ ॥

13

ತೇಱಿದುಭಾರತೀಸ್ತನಭರಂಗಳಭಾರಮನುಂಕಿಸೋಂಕೆನೀ ।
ರೇಱಿದೆಸಿಂಹವಿಷ್ಟರಮನೇಱಿದೆನೀನೆವಲಂಜಿನೇಶ್ವರಾ ॥ 6

ಚ ॥ ಸುಗತಿಗೆಭಕ್ತಿದುರ್ಗ್ಗತಿಗೆನಿನ್ನಪದಪ್ರತಿಕೂಲವೃತ್ತಿಮು ।
ಕ್ತಿಗೆನಿಜತತ್ವಭಾವನೆಯೆಕಾರಣಮೆಂದೊಡೆನೀನೆದೇಹಯಾ ॥
ತ್ರೆಗೆಸುಖದುಃಖಯೋಜನೆಗೆದೇಹಿಗೆವ್ಮುಖ್ಯ. ನಿನ್ನನಂತರಂ ।
ಜಗಮನಶೇಷಮಂಪಡೆವೆನೆಂಬುದುಯುಕ್ತಿಪಲಂಜಿನೇಶ್ವರಾ ॥ 7

ಕೊಲೆಯುವಿಕಲ್ಪಕೋಟಿಗಳೆದುಷ್ಕೃತಮೆಲ್ಲಮುಬಾಧೆಯೆಂದುಬಂ ।
ಬಲುಸುಕೃತಂಗಳೆಲ್ಲಮುಪಸಿಬ್ಬರ್ಗೆಯಾಗಿರೆಮಾಡಿಮಾನವ ॥
ಪ್ಪೊರ್ಲಗಿಡದಂತುದುಃಖಸುಖಹೇತುಗಳಂನಿಜದಿವ್ಯಭಾಷೆಯಿಂ ।
ಜಲಕನೆತೋಱಿದೈಸಕಲದೇಹಿಗೆನೀನೆಶರಣ್ಜಿನೇಶ್ವರಾ ॥ 8

ಮದನಪತತ್ರಿನಿನ್ನದೆಸೆಗಾಣದುಮೋಹಮಹಾಹಿನಿನ್ನನ ।
ಣ್ಮದುಕಲುಷಾನಲಂನಿಜದಯಾರಸದಿಂಮುಸಿಯಾಯ್ತುಪಾಪವಿ ॥
ಲ್ಲದಪಯಣಕ್ಕೆನಿನ್ನನುಡಿಸಂಬಳಮಾಯ್ತೆನೆಸೆಂಣಮಂಣಮೋ ।
ಹದಪರಮಾತ್ಮರಂತಿರಲಿನೀನೆಜಗಸ್ತುತನೈಜಿನೇಶ್ವರಾ ॥ 9

ಉ ॥ ನೋಟದತೀಟಮಾಲಿಸುವಸೇವಿಪವಾಸನೆಗೊಳ್ವಸೌಖ್ಯಮಂ ।
ಮಾಟದಸೌಖ್ಯಮೆಂದುಪೆಸರ್ಗೊಳ್ಳದೆನಿನ್ನೊಳೆಭೇದಮಾದಕೊಂ ॥
ಡಾಟದನಂಗಸೌಖ್ಯಮೆನೆಮೆಚ್ಚಿದಮುಚ್ಚಿಗೆಯೊಳ್ತೊಡರ್ಚ್ಚಮಾ ।
ರಾಟದಿನೆನ್ನಶುದ್ಧಿಯನಮೂಲ್ಯಮೆನಲ್ಜಗದೊಳ್ಜಿನೇಶ್ವರಾ ॥ 10

ವ ॥ ಎಂದುದರ್ಶನಸ್ತುತಿಗೆಯ್ದು ॥

ಕಂ ॥ ಜಿನಮುಖದರ್ಶನದಿಂದಂ ।
ಜನಕಂಮುಂನಾದಖೇದಮಂಮಱೆದುಸುಧಾ ॥
ವನನಿಧಿಯೊಳ್ಮುಳುಗಿದವೋಲ್ ।
ತನುಪುಳಕಿತಮಾಗಿಹರ್ಷರಸಮಯನಾದಂ ॥ 11

ವ ॥ ಅಂನೆಗಮಿತ್ತಲ್ ॥

ಚ ॥ ಕೃತಕತುರಂಗಮಾಕೃತಿಯನಂದುಪಸಂಹೃತಿಮಾಡಿಮುಂನಿನಾ ।
ಕೃತಿಯೊಳೆಪೊಗಿಪೊಕ್ಕನುಚರಂಖಚರಂಖಚರೇಂದ್ರಸದ್ಮಮಂ ॥
ಪತಿಯುಪದಾರವಿಂದಮನರಿಂದಮನರ್ಚ್ಚಿಸಿದಂಕಿರೀಟಕೀ ।
ಲಿತಹರಿನೀಲರತ್ನರುಚಿಮಂಜರಿಯೆಂಬಲತಾಂತಮಾಲೆಯಿಂ ॥ 12

ವ || ಅಂತುಸರ್ವಾಂಗಪ್ರಣತನಾಗಿ ||

ಕಂ || ತಂದೆಂರವ್ಯಕವನಜಿನ |
ಮಂದಿರದಕೆಲಕ್ಕೆ ಮಿಥಿಳೆಯಿಂಜನಕನನೆಂ ||
ದಿಂದುಗತಿಗನುಚರಂಪೋ |
ದಂದಮುಮಂಬಂದತೆಱಿಸುಮಂನೆಱಿಪೇಳ್ದಂ || 13

ವ || ಆಗಳಾವಿಯಚ್ಚರಾಧಿರಾಜನತಿಹೃಷ್ಟಗಾತ್ರನಂಗಚಿತ್ತವನಿತ್ತು ||

ಮಹಾಸ್ರ|| ಗಗನಾಂತರ್ಭಾಗದೊಳ್ಪೊಗೋಳನಲರ್ದವೊಲಿಂಬಾಗೆಚಿತ್ರಾತಪತ್ರಂ |
ಪಗಲಂಭೂಷಾಂಶುಜಾಲಂದ್ವಿಗುಣಿಸೆಮುಗಿಲಂಪುಟ್ಟನಾನಾಧ್ವಜಂಗಳ್ ||
ಭಗವಜ್ಜೈನಾಂಘ್ರಿಪೂಜಾಪರಿಕರಸಹಿತಂಮಂಗಳಾತೋದ್ಯನಾದ |
ಸ್ಥಗಿತಾಶಾಖಂಡನಾಖಂಡಳವಿಭವದಿನೆಳ್ತಂದನಾಖೇಚರೇಂದ್ರಂ || 14

ವ || ಆಸಮಯದೊಳ್ ||

ಕಂ || ಇದುಖಚರಲೋಕಮಿಾಬ |
ಪ್ಪುದುಖೇಚರನಿಚಯಮುಂದುಮನದೊಳ್ಜನಕಂ ||
ಪದೆದೀಕ್ಷಿಸುವಂನೆಗಮದು |
ಪುದಿದುದುಮಣಿಮಕುಟಕಿರಣದಿಂದಾಬನಮಂ || 15

ವ || ಅಂತುಗಗನತಳದಿನವನೀತಳಕ್ಕವತರಿಸಿದಿಂದುಗತಿಮುಂಪಗತಿಯಿಂ ಜಿನಮಂದಿರಮಂಬಲಗೊಂಡುಪೊಳಗಂಪೊಕ್ಕು ದರ್ಶನಸ್ತುತಿಗೆಯ್ದನೇಕಾರ್ಚನೆಗಳನರ್ಚಿಸಿ||

ಕಂ || ಆಗಗನಚರಪ್ರವರಂ |
ಸ್ವಾಗತಸಂಭಾಷಣಂಗಳಿಂಜನಕನನ ||
ಭ್ಯಾಗತನಂಮಂಪಿಸಿದಂ |
ಶ್ರೀಗೆಂತುಂವಿನಯಮೊಂದೆಭೂಷಣಮಲ್ತೇ || 16

ವ || ಅಂತುಮನ್ನಿಸಿ ||

ಕ || ಅಲರ್ದಮುಖಾಬ್ಜಮಂದಱಿಪೆಚಿತ್ತದಪತ್ತುಗೆಯುಂಕಡಂಗಿಕ |
ಣ್ಮಲರನುರಾಗಮಂಕೆದಱಿನೋಡಿನರೇಂದ್ರಮುಖಾರವಿಂದಮಂ ||
ಜಲಜಲಿಸುತ್ತುಮಿರ್ಪದಶನಾಂಶುಪೊದಳ್ದತಪದ್ವಿಳಾಸಮಂ |
ಗೆಲೆನುಡಿದಂಘನಧ್ವನಿಘನಧ್ವನಿಯಂವಿಗೆಖೇಚರಾಧಿಪಂ || 17

ಕಂ || ಎನ್ನತನಯಂಗೆತಕ್ಕಳ್ |
ನಿನ್ನತನೂಜಾತೆರೂಪವತಿಸೀತೆಗಡಾ ||

ಕನ್ನೆಯನೆಂನಮಗಂಗಿ ।
ತ್ತೆನ್ನೊಡನೊಡರಿಸುಧರಾಧಿಪತಿಕೊಳ್ಳೊಡೆಯಂ ॥ 18

ವ ॥ ಎನೆಜನಕನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ನಿಂನತನಯಂಗಮೀವಂ ।
ಶೋಂನತೆಕುಡಲಪ್ಪುದಾದೊಡಾಕಂನೆಯನಾಂ ॥
ಮುಂನಮೆರಾಮಂಗಿತ್ತೆನ ।
ದಂನಿಲೆನುಡಿಯದೊಡೆಮೆಚ್ಚಲಱಿಗುಮೆಲೋಕಂ ॥ 19

ವ ॥ ಎನೆಸನ್ಮತಿವೆಸರವಿದ್ಯಾಧರನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ದೊರೆಕೊಂಡನಿಧಿಯನೊಲ್ಲದೆ ।
ಜರಗಂಕಚ್ಚುವುದೆತಂನತನಯಂಗೆವಿಯ ॥
ಚ್ಚರರಾಜನೆರೆದೊಡೀಯದೆ ।
ದೊರೆಯಲ್ಲದಮಾನವಂಗೆಕುಡುವುದೆಕೂಸಂ ॥ 20

ಆರಾದೊಡಮೆರೆವಕ್ಕ ।
ನ್ಯಾರತ್ನಮನೆರೆದೊಡೀವೆವೆಂಬರೆಕುಡುವಂ ॥
ತಾರಾಮನೊಳೇಂಕಂಡೈ ।
ಪೌರುಷಮಂತಕ್ಕುದಱಿದುನೆಗಳ್ವೇಡಾ ॥ 21

ವ ॥ ಎನೆಜನಕಂಮುನಿಸಂಮೊಗಕ್ಕೆತಾರದೆರಾಮನಭುಜಪ್ರತಾಪಮಿಲ್ಲದಂದುತರಂಗತಮ
ನೆಂಬಶಬರನಾಯಕನಿಂವಿನತಾಖಂಡ ಮನಿತುಂಮ್ಲೇಚ್ಛದೇಶಮಕ್ಕುಮಂತಾಗದಂ
ತೆಂಮುಮನೆಂಮಭಿಮಾನಮುಮಂಕಾದೊಡೆಂಮಮಗಳಂಕನ್ಯಾರತ್ನಮಂ ಸೀತೆ
ಯನಿತ್ತೆನೆನೆಮತ್ತೋರ್ವ್ವಖಚರನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ಎರಳೆಯುಮಂಶ್ವೇಡನುಮಂ ।
ಧುರದೊಳ್ಬೆಂಕೊಂಡನೆಂದದಂಸಾಹಸಮಾ ॥
ಗಿರೆಪೊಗಳ್ವೆಸಕಳವಿದ್ಯಾ ।
ಧರವಲ್ಲಭಸಭೆಯೊಳಿದುಪೊಗಳ್ತೆಗೆಪೊಲನೇ ॥ 22

ಗಗನಾಂಗಣದೊಳ್ನಡೆವ ।
ಬ್ಬಗೆದೆಡೆಗೆಡೆಬಾತ್ತೆಬಾತ್ತೆಯಾದೊಡಮೆಗಳಂ ॥
ಬಗೆದಾಗಳೆಕುಡುಗುಂವಿ ।
ಪ್ಯಗಳೆನೆಖೇಚರರಮಹಿಮೆಭೂಚರರರ್ಗುಂಟೇ ॥ 23

ವ ॥ ಎನೆಜನಕಂಮುನಿದು ॥

ಚ ॥ ಪುರುಜಿನರಾದಿಯಾಗೆಜಿನಪುಂಗವರುಂಭರತೇಶನಾದಿಯಾ ।
ಗಿರೆಸಕಲಾರ್ಧಚಕ್ರಿಗಳುಮೆಂಗಳಗೋಚರರಲ್ಲದಾರೊಳೇ ॥
ಚರರವನೇಕಸೇನೆಯೊಳಮಾಸಿದೊಡಂಫಲಮುಂಟೆಪಕ್ಷಿಯುಂ ।
ತಿರೆಪ್ರಯಾಸಾರ್ಥಮಲ್ಲದೆಪರಾಂಗನೆಮಾತ್ರಗುಣಪ್ರಶಂಸೆಯುಂ ॥ 24
ನಿಮಗವರೇತಕಿಂದುಜವದಿಂದಿಕೆಯ್ವುದೊಪಂಪಿಯುರ್ದ್ದವೊಳ್ ।
ಸಮನವರ್ಗ್ಗರುಮಿಲ್ಲವರಶೇಷಕಳಾಕುಶಲಪ್ರಚಂಡವಿ ॥
ಕ್ರಮರವರೀತ್ರಿಖಂಡಭಂಡಾರ್ವ್ವರಮುಂಭುಜದಂಡದಿಂದಲಾ ।
ಕ್ರಮಿಸುವಗಂಡಗರ್ವ್ವದಬಲಾಚ್ಯುತರಲ್ಲರೆರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ್ ॥ 25

ವ ॥ ಎಂಬುದುಮಿಂದುಗತಿವಿಯಚ್ಚರೇಂದ್ರನಾನುಡಿಗೆಕನಲ್ದು ॥

ಮ ॥ ದೆಸೆಬಿದ್ದಂಬಲಗರ್ವ್ವಮಂಪೊಗಳ್ವೆವಜ್ರಾವರ್ತಮಂರಾಮನೇ ।
ಅಸಿಸೆವ್ವದೇಹಿಯನೀವುದಾಜಿದೊಡೆಮತ್ಪುತ್ರಂಪ್ರಭಾಮಂಡಲಂ ॥
ಗೆಸರೋಜಾಕ್ಷಿಯನೀವುದೀನುಡಿಯನೇಗೊಳ್ಳೆಂಬುದುಂರಾಮನಾ ।
ಹಸಮುಂಬಲ್ಲುದಜಿಂದವಾನುಡಿಯನೇಗೊಂಡಂಮಹೀವಲ್ಲಭಂ ॥ 26

ವ ॥ ಅನಂತರಂಜನಕನಂವಿಚಿತ್ರವಸ್ತ್ರಾಭರಣಂಗಳಿನಚ್ಚರಿಸಿವಿದ್ಯಾಧರಕುಲಕ್ಕೆಮೊದಲಿಗರಪ್ಪನಮಿವಿನಮಿಗಳ್ಗೆಶ್ರೀಮದಾದಿಭಟ್ಟಾರಕಕಾರ್ಣವಾಗೆನಾಗರಾಜನಿತ್ತನಾಗವಿದ್ಯಾಧಿಷ್ಠಿತಂಗಳಪ್ಪವಜ್ರಾವರ್ತಸಾಗರಾವರ್ತಂಗಳೆಂಬಬಿಲ್ಗಳಂಹಲಾಯುಧಗದಾಯುಧಸಮನ್ವಿತಂಗಳಂತರಿಸಿಕೊಟ್ಟುಪೆಕ್ಕೆಚಂದ್ರವರ್ಧನನೆಂಬಮಹತ್ತರನಂಕಾಪ್ಪವೇಳ್ಪುಕಳಿಪ್ಪುದುಂ ವಿಯಚ್ಚರಬಲಂಪರಸವರೀರ್ವ್ವರುಂಮಣಿಮಯವಿಮಾನಂಗಳನೇಱಿಪವನಪಥದೊಳ್ ಮನಃಪವನವೇಗದಿಂಮಿಥಿಳೆಗೆಬರುತ್ತಿರ್ಪ್ಪುದುಂ ॥

ಚ ॥ ಗಗನದೊಳೊಡ್ಡುಗಟ್ಟಬೆಳಗಾಬರುತಿರ್ಪ್ಪದದಲ್ತುರೋಹಣಾ ।
ದ್ರಿಗಳಿಳಿತರ್ಪ್ಪವಲ್ಲವುನವಗ್ರಹಮಂಡಲವಲ್ತುಕಲ್ಪನಾ ॥
ಸಿಗರವಿಮಾನವಲ್ತುಜನಕಂಬರುತಿರ್ದ್ದಪನೆಂದುಕಣ್ಬೊಲಂ ।
ಪುಗೆನಲಿದತ್ತುದಿಟ್ಟವೆಳಗಿಂಗುಡಿಗಟ್ಟಿಪುರಾಂಗನಾಜನಂ ॥ 27

ಉ ॥ ಎಲ್ಲಿಗೆಪೋದನೆಂಮರಸನಿಂನೆಮಗಾಸ್ಪರಣೆಂಬಖೇದಮಂ ।
ತಲ್ಲಣಮುಂಮೊಡಲ್ಗಿಡಿಸಲಾಬರುತಿರ್ಪ್ಪನೆನಂಮನ್ಯೈಪನಿಂ ॥
ದಿಲ್ಲಿಗೆಭೂಪನೆಂದುನಡೆನೋಳ್ಪೆಡೆಯೊಳ್ನಿಜಲೋಚನಪ್ರಭಾ ।
ಪಲ್ಲವದಿಂವಿಪಲ್ಲವಮನಿತ್ತುದುಚಂದ್ರಿಕೆಗಂಗನಾಜನಂ ॥ 28

ವ ॥ ಅಂತುಬಂದುಜನಕಂಮಿಥಿಳೆಯಂಪೊಕ್ಕುಚಂದ್ರವರ್ಧನಾದಿಗಳನುಚಿತಪ್ರತಿಪ
ತ್ತಿಯಿಂಮಂನಿಸಿಬೀಡಿಂಗೆಪೆಸಸೆಪುರದಬಹಿರ್ಭಾಗದರಮ್ಯಪ್ರದೇಶದೊಳ್ ॥

ಮ ॥ ಸೆಲೆವಮಾಡಂಗಳನೇಕವಾಗೆನೆಲೆವೀಡಂವಿದ್ಯೆಯಿಂಮಾಡಿಮೆ ।
ಯ್ಗಲಿತಳ್ವಿಲ್ಲದೆಚಂದ್ರವರ್ಧನನಭೀಪ್ಸಾವಲ್ಲರೀವರ್ಧನಂ ॥
ಬಲನಾರಾಯಣಬಾಹುದಂಡದಳವಂನೋಡಲ್ಗದಾದಂಡದಿಂ ।
ಹಲದಿಂಕೂಡಿದಚಾಪದಂಡಯುಗಮಂಸ್ಯತಲ್ಲಿಕಾದಿರ್ಪ್ಪದುಂ ॥ 29

ವ ॥ ಇರ್ಪ್ಪಿನಮಿತ್ತಲ್ ॥

ಕಂ ॥ ಪ್ರಿಯಸಂಭಾಷಣಸಹಿತಂ ।
ಬಯಸಿದುದಂಪರಿಜನಕ್ಕೆ ಸಾಲ್ವಿನಮಿತ್ತು ॥
ಪ್ರಿಯಮಂಪುಟ್ಟಿಸಿದಂಸುರ ।
ಭಿಯೊಳೇನೌದಾರ್ಯ್ಯನಿಧಿಯೊಜನಕನರೇಂದ್ರಂ ॥ 30

ವ ॥ ಅನಂತರಂಮಜ್ಜನಭೋಜನಾದಿದಿವಸವ್ಯಾಪಾರವಂತೀರ್ಚ್ಚಿಸೆಜ್ಜೆವನೆಯೊಳ್ವಿತಾ
ನೋಪಧಾನಾದಿವಿರಾಜಮಾನಹಂಸತೂಲತಳ್ಪದೊಳ್ವಿಶ್ರಮಿಸಿ ನಿಜಮನೋವಲ್ಲಭೆ
ಗೆತಂನಪ್ಪೋದಬಂದ ವೃತ್ತಾಂತಮಂನೆಱೆಯೆಪೇಳೆಘನನಿನದಮಂಕೇಳ್ದಹಂಸವನಿ
ತೆಯಂತೆವಿಕಳೆಯಾಗಿ ॥

ಉ ॥ ನೋಡಿರೆಪುಟ್ಟಿದಾಗಳೆ ಖಳಂಶಿಶುವಂಪಿಡಿದೊಯ್ದೊಡೀಕೆಯಂ ।
ನೋಡಿತನೂಜನಂಮಱೆದೆನೀಕೆಯುಮಂಗಳಬೆಲ್ಗಳಂನೆವಂ ॥
ಮಾಡಿವಿಯಚ್ಚರಾನುಚರರೊಯ್ದಪರೆಂದುವಿದೇಹಿಮೆಯ್ಯನೀ ।
ಡಾಡಿಕಪೋಳದಿಂತಳೆದಳುಣ್ಮುವಲೋಚನವಾರಿಧಾರೆಯಂ ॥ 31

ವ ॥ ಇಂತುವಿದೇಹಿವಿಕಳೆಯಪ್ಪುದುಂ ॥

ಉ ॥ ಅಂಬುಜನೇತ್ರನಿಂನಮನದುಂಮಳಮಂಬಿಡುತಂನತೋಳ್ಗೆ ಪಾ ।
ಱುಂಬಳೆಭೂರಿಭೂವಳಯಮಂತಳೆದಿರ್ದ್ದನನಂತವೀರ್ಯ್ಯನೆಂ ॥
ಱಂಬಲಭದ್ರನೇಱಿಸುಗುವಂಕದಬಿಲ್ಲನಳುರ್ಕ್ಕೆಗೆಟ್ಟುಬಿ ।
ಲ್ಲಂಬೆಱಗಾಗಿಪತ್ತುವಿಡೆಕನ್ನೆಯಲೋಭಮನನ್ಯರಾಜಕಂ ॥ 32

ಮ।ಸ್ರ॥ ಖುಣವಿಲ್ಲಂಬಿಲ್ಗೆವಿದ್ಯಾಧರರ್ಗೆವೃಷಿಯುಣಸಂಬಂಧದಿಂರಾಮನಂಲ ।
ಕ್ಷ್ಮಣನಂಪೊರ್ದ್ದಲ್ಕೆವೇಡಿರ್ದ್ದುವುನೆವದೊಳೆಕ್ಕೈಸಾರ್ದ್ದುವಾಬಿಲ್ಗಳಿಂಧಾ ॥
ರಣಿಯಂಬಾಯ್ಕೇಳಿಸಲ್ಕಾರಣಪುರುಷರಿವರ್ಪ್ಪುಟ್ಟಿದರ್ಪ್ಪಕ್ಷವಿಕ್ಷೇ ।
ಪಣಮಾತ್ರಂಕಾರ್ಮ್ಮುಕಾರೋಪಣಮುವರ್ಗದಱಿಂದೇಕೆಶೋಕಾತಿರೇಕಂ ॥ 33

ವ ॥ ಎಂದುಸತಿಯಶಂಕೆಯಂಕಳೆದುಗೃಹಮಹತ್ತರಂಗೆಪೆಸಸುವನ್ನೆಗಂ ॥

ಕಂ ॥ ಬಹಿರುದ್ಯಾನದಕೆಲದೊಳ್ ।
ಬಹುರತ್ನಸುವರ್ಣ್ಣಮಯಮೆನಲ್ಕಯನಸುಖಾ ॥
ವಹಮುಂಮಾಡಿಸಿದಂಗೃಹ ।
ಮಹತ್ತರಂನಿಮಿಷದಿಂಸ್ವಯಂಬರಗೃಹಮಂ ॥ 34

ವ ॥ ಆಸ್ವಯಂಬರಭೂಮಿಪೂರ್ವ್ವಾಪರಾಯತಚತುರಶ್ರಮನಿಸಿಪೊಳ್ವಪೊಂಮೊಗಿಲ್ಗಳ
ಳಸಿನೊಳಂದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರಮುಖಂಗಳಾಗಿತೋರ್ಕೆವೆತ್ತಕೆಲವನಲೆಮಾಡಂಗ
ಳೊಳಮುಮಜಮುಂದೆಸೆಂದುಕೋಣೆಯ ಬಯಲಮಂಡಪದೊಳಮುಮೆಱುಕಿಕ್ಕಿಲದಕ್ಕ
ಕ್ಕೆ [illegible]ಕೆಗಳೊಳಮುಮಂಸುತ್ತಿಮುತ್ತಿದಮಾಣಿಕದಮತ್ತವಾರಣಂಗ
ಳೊಳಮುಲ್ಲಿಂಪ್ರೊಜಗೆಶೋಣಮಣಿಕಳಕಕರಕಿಸಲಯಂಗಳಿಂನಭಶ್ರೀಯನಾಲಿಂಗಿಸು
ವಬಾಗಿಲ್ವಾಡಂಗಳೊಳಮುಮಜಮುಂದೆ ಸಂದಣಿಸಿದಮರಕತಮಕರತೋರಣಂಗ
ಳೊಳಮತಿರಮಣೀಯಂಗಳಾಗಿ ॥

ಮ ॥ ದಿವಿಜೋರ್ವ್ವೀರುಹಮಿತ್ತದೇವರಮಣವ್ಯಾಪಾರದಿಂದಾದದೇ ।
ವವಿಮಾನಂಗಳಿವೆಂಬಭೇದಮೊಳ್ಭೇದಂಮಾಟಕೂಟಂಗಳಿಂ ॥
ನವರತ್ನೋಪಲಕರ್ಮ್ಮಬಿಂಮಣಿವಿತಾನಶ್ರೇಣಿಯಿಂಭೇದಮೆಂ ।
ಬುವರಾರೆಂಬಿನೆಗಂಸ್ವಯಂಬರಗೃಹಂಕಣ್ಗೊಂಬೆಷಂಗಾದುದೋ ॥ 35

ವ ॥ ಅಸ್ವಯಂಬರಗೃಹವಿಹಾರಕ್ಕೆ ಜನಕಂಪ್ರಧಾನಪುರುಷಪುರಸ್ಸರಂಬಂದು ॥

ಕಂ ॥ ಪುರುವಂಶದಕುರುವಂಶದ ।
ಹರಿವಂಶದನಾಥವಂಶದುಗ್ರಾನ್ವಯದು ॥
ರ್ವ್ವರೆಯೊಡೆಯರಾದಿಯಾಗಿರೆ ।
ನರನಾಥಸುತರ್ಕ್ಕಳನಿಬರಾನುಂಬಂದರ್ ॥ 36

ನಾನಾವಾಹನಚಯಮುಂ ।
ನಾನಾನಕವಂಶವಿದಿತನಾನಾಧ್ವಜಸಂ ॥
ತಾನಮುಮೆಸೆದಿರೆಬಂದ ।
ರ್ನ್ನಾನಾದೇಶಾಧಿನಾಥನಂದನರನಿಬರ್ ॥ 37

ವ ॥ ಅನಂತರಮಾಸಮಯದೊಳ್ದಶರಥಂರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣಭರತಶತ್ರುಘ್ನರ್ವೆರಸುಬಂ
ದೊಂದುಪಳಿಕಿನಚೌಪಳಿಗೆಯೊಳ್ರತ್ನಮುದ್ರಿಕೆಯ ಮಧ್ಯನಾಯಕರತ್ನದಂತಿ
ರ್ಪ್ಪುದುಂ ॥

ಚ ॥ ಶರನಿಧಿರತ್ನರಾಶಿಗಳನುರ್ವ್ವರೆರೋಹಣಪರ್ವ್ವತಂಗಳಿಂ ।
ಸುರಗಿರಿಸಾನುಕಲ್ಪಕುಜದಿಂಗಗನಸ್ಥಳತಳ್ತತಾರಕಾ ॥

ಪರಿಕರದಿಂಸರೋಜಿನಿಮರಾಳದಿನೊಪ್ಪುವವಾಳ್ಕೆಯಿಂಸ್ವಯಂ ।
ಬರಗೃಹವೊಪ್ಪಮಂತಳೆದುದೊಪ್ಪುವರಾಜತನೂಜರಾಜಿಯಿಂ ॥ 38

ವ ॥ ಅಂನೆಗಮಿತ್ತಲ್ ॥

ಚ ॥ ಮಳಯಜಮಿಶ್ರಿತೀರ್ತ್ಥಜಲಧಾರೆಗೞಿಂಶಿಕಾಂತಕಾಂತಮಂ ।
ಗಳಕಲಶಾಂಶುಧಾರೆಗಳಿನಿಮ್ಮಡಿಸಿತ್ತು ವಿವಾಹಮುಖ್ಯಮಂ ॥
ಗಳಸವನಂವಿಳಾಸವತಿಸೀತೆಗೆದಿಕ್ತಟಮಂಪಳಂಚೆವಂ ।
ಗಳಪಟಹಸ್ವನಂಪುದಿಯೆಮಂಗಳಗಾಯಕಗೀತನಿಸ್ವನಂ ॥ 39

ಕಂ ॥ ಹಿಮಕಿರಣಮಾಲಿಮುಸುಕಿದ ।
ಕುಮುದಿನಿಯಬೆಡಂಗುತನಗೆಪುದುವೆಸೆವ್ಮೃಗನೇ ॥
ತ್ರೈಮನಂಗೊಂಡಳ್ಮಳಯಜ ।
ಹಿಮಕರ್ದ್ದಮಸುರಭಿಸಲಿಲಸವನೋತ್ಸವದೊಳ್ ॥ 40

ವ ॥ ಆಮಂಗಳಸವನಸಮಯಾನಂತರಂಜಾನಕಿನೀರಾಜನವಿರಾಜಮಾನೆಧಾರಾನಿಳಯಜಲಯಂತ್ರಪುತ್ರಿಕೆಯಂತೆನಯನಪುತ್ರಿಕೆಗೆಮಣಿಭೂಷಣಮೆನಿಸಿಪಳುಕಿನಪಟ್ಟವಣಿಕೇಸಡಿಯಕೆಂಪಿನಿಂದರುಣಮಣಿಯನೊಟ್ಟೈಸೆಮೆಟ್ಟನಿಲ್ಪುದುಮಾನಿತಂಬಿನಿಯನಿತಂಬಸೂತ್ರದೊಳ್ತೊಡರ್ಚಿದತೋಱುಮುತ್ತುಗಳಂತೆಯುಮಾನ್ಯತ್ತಕುಚಕೆಯಕುಚಕಳಸದೊಳೊಸರ್ವ್ವಲಾವಣ್ಯರಸಬಿಂದುಗಳಂತೆಯುಮಾಕನಕಕೇತಕೀದಳನಖಿಯನಖಮುಖದೊಳುನ್ಮುಖಮಯೂಖಮಂಜರಿಯಂತೆ ಯುಮಾಪಲ್ಲವಾಧರೆಯಧರಪಲ್ಲವದೊಳ್ ಪೊಳೆವದರಹಾಸಕಳಿಕೆಯಂತೆಯುಮಾಚಳಾಳಕಿಯಳಕವಲ್ಲರಿಯೊಳ್ ಪೆಳತ್ತರ್ಬಿರಿಮುಗುಳಂತೆಯುಂಪ್ರೋರೊಂದೆಜಲಬಿಂದು ಬಿಡುತಪ್ಪುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಆರಮಣಿಯತನುಲತೆಯಿಂ ।
ವಾರಿಕಣಪ್ರಚಯಮಂದುಕೂಲಾಂಚಲದಿಂ ॥
ವಾರಾಂಗನೆಯತೊರ್ಡೆದ ।
ನ್ನೀರಂಜಿಸುವಂತೆಮಣಿಶಲಾಕೆಯನಾಗಳ್ ॥ 41

ಮ ॥ ನಗೆಗಣ್ಣೊಸೆವಿಳಾಸಮಂನಗೆಮೊಗಂಲಾವಣ್ಯಮಂಬೀಱೆಸಾ ।
ವಗಿಸುತ್ತುಂಕಟಕಬಂಧಮಂಸಿಥಿಲನೀವೀಬಂಧಮಂಕಾಂಚಿಯೊ ॥
ಳ್ತೆಗೆಯುತ್ತುಂಸ್ಮರಮಂತ್ರದೇವತೆಯವೋಲ್ಬಾಹಾಲತಾಂದೋಳನಂ ।
ಬಗೆಯಂಬಲ್ಸೆಱೆಗೆಯ್ಯೆಬಾಲೆಮೆಱೆದಳ್ಲೀಲಾಪದನ್ಯಾಸಮಂ ॥ 42

ವ ॥ ಅಂತುಬಂದುಚೆಂಬೊಂನಕಂನೆಮಾಡದಮೊಗಸಾಲೆಯೊಳ್ಕೆತ್ತಿದಮುತ್ತಿನಬಿತ್ತರಿಗೆಯೊಳ್ಕುಳ್ಳಿರ್ಪುದುಂಮೇಳದಂಗನೆಯರ್ಮ್ಮಂಗಳಪಸದನಂಗೊಳಿಸಲವಸರಂಬಡೆ

ದುವಿಚಿತ್ರಚೀನಾಂಬರಮಂನಿಱಿವಿಡಿದುಡಿಸಿಕೆಂದಾವರೆಯನೆಳವಿಸಿಲೆಳಸುವಂದ
ಮಾಗೆಲಾಕ್ಷಾರಸದಿನಡಿಯೂಡಿಯುಂಚರಣನಖಚಂದ್ರಮಾಲೆಗೆನಕ್ಷತ್ರಮಾಲೆಯು
ನೋಲಗಿಸುವಂತೆಮುಕ್ತಾಫಲನೂಪುರಮಂತುಡಿಸಿಯುಂ ಪುಳಿನವಳಯಮಂಪೊಂ
ದಾವರೆಯಬಳ್ಳಿಬಳಸಿದಂತೆನಿತಂಬವಳಯದೊಳ್ಮಣಿಮೇಖಲೆಯಂತೊಡರ್ಚ್ಚಿ
ಯುಂಮದನಮದರದನೀರವನದೊಳ್ಕೀರ್ತ್ತಿಮುಖಮಂಕೀಲಿಸುವಂತೆಶತಪತ್ರಭಂ
ಗಮಂತುಂಗಸ್ತನಭಾಗದೊಳ್ಸಂಗಳಿಸಿಯುಂಪೀವರಪಯೋಧರಸುಂಡಳಕ್ಕೆಪರಿ
ವೇಷಮಂಪಡೆದಂತೆಪಂಚರತ್ನದಬಣ್ಣಸರಮಂಕೊರಲೊಳಿಕ್ಕಿಯುಂಬಾಹುಲತೆ
ಯಬೀಳಲಂತೆರತ್ನಕಾಂತಿಕವಲ್ವರಿವಿನಮಂಗದಮಂನಳಿತೋಳ್ಗಳವಡಿಸಿಯುಂಸಿ
ರೀಸದಬಾಸಿಗಮಂಭೃಂಗಮಾಲೆಬಳಸುವಂತೆ ನಳಿತೋಳೊಳ್ಪಚ್ಚೆಯಪಿಂಡುಗಂ
ಕಣಮನೇಱಿಸಿಯುಂನನೆಗಣೆಗೆಗಱಿಗಟ್ಟುವಂತಂಗುಳಿಯೊಳ್ ರತ್ನಮುದ್ರಿಕೆ
ಯಂಮುದ್ರಿಸಿಯುಂಸ್ಮರವಶೀಕರಣಯಂತ್ರಮಂಬರೆವಂತೆಕಪೋಳತಳದೊಳ್ಮ
ಕರಿಕಾಪತ್ರಮಂಬರೆದುಂಪೊಸಮಸೆಯಪೂಗಣೆಗೆಪೊಗರಂಪಡೆವಂತೆನಗೆಗಂಣ್ಗಳೊ
ಳಂಜನಮನಕ್ಕೆಗೆಯ್ದುಂಕರ್ಣ್ಣಾಂತವಿಶ್ರಾಂತಲೋಚನದೊಳ್ಪಡಿಯಿಟ್ಟುನೋ
ಳ್ಪಂತೆಕಿವಿಯೊಳವತಂಸೋತ್ಪಲಮಂತೊಡರ್ಚ್ಚಿಯುಂ ||

ಚ || ಉಗುರ್ಗಳಕಾಂತಿಯಿಂದಳಕವಲ್ಲಿಗೆನೀರ್ದ್ದಳೆವಂತೆಮೆಲ್ಲಮೆ ।
ಲ್ಲಗೆತಲೆವಿಕ್ಕಿಚಂದ್ರಕಿರಣಂಗಳನಾಗಳೆರಾಹುನುಂಗಿಮು ||
ತ್ತುಗುಳ್ದಪುದೆಂಬಿನಂಮುಡಿಸಿಬಾಲೆಯಸೊರ್ಮ್ಮುಡಿಯಂಲಲಾಟದೊಳ್ ।
ಮೃಗಮದಬಿಂದುವಂಪೆಱೆಗೆನುಣ್ಗಱೆಯಂಪಡೆವಂತೆತಿರ್ದ್ದಿದಳ್ || 43

ವ || ಆಗಳಾಕೆಯುಮಂಗಳವಸದನಮೆತನಗೆವೀರವಸದನಮಾಗೆ ||

ಕಂ || ಬಾಲೆಯಕಡೆಗಣ್ನೋಟಮೆ ।
ಸಾಲದೆನನೆಗಣೆಗಳೇವುವೆಂದುಮನೋಜಂ ||
ಶೂಲಿಯನೊಸಲುರಿಗಣ್ಣಿಂ ।
ಪೀಲಿಯಕಂಣೆಂಬನಾವನೆನಗಿದಿರೆಂಬಂ || 44

ಮನಸಿಜನೆನೆರತಿಯೆನೆಕ ।
ರ್ಬ್ಬಿನಬಿಲ್ಲೆನೆಕುಸುಮಬಾಣಮೆನೆಕೋಕಿಲನಿ ||
ಸ್ವನಮೆನೆಮಧುಕರಝುಂಕೃತ ।
ಮೆನೆಸೀತೆಯುಪಸದನಕ್ಕೆಪರ್ಯ್ಯಾಯಂಗಳ್ || 45

ವ || ಅಂತುಕೈಗೆಯ್ಸುವುದುಮಾಸಮಯದೊಳ್ ||

ಕಂ ॥ ಹರಿವಂಶನಿಯುಮದಿಂಹಿತ ।
ಪುರೋಹಿತಂಶುಭಮುಹೂರ್ತ್ತದೊಳ್ಕಂನಿಕೆಯಂ ॥
ತರವೇಳೆವೃದ್ಧಕಂಚುಕಿ ।
ವೆರಸುಮನೋರಥಮೆನಿಪ್ಪರಥಮಂತಂದಂ ॥ 46

ವ ॥ ಆಗಳಾಪುರೋಹಿತಾದೇಶದಿನನೇಕಮಂಗಳಾನಕನಿನದಮೊದವೆರಥಮನೇಱಿ ॥

ಕಂ ॥ ರಮಣಿಯರೆರಡುಂಕೆಲದೊಳ್ ।
ಚಮರರುಹಮನಿಕ್ಕೆ ಬೀಱಿಬೆಳ್ಗೊಡೆಬೇಱೊಂ ॥
ದಮೃತಾಂಶುವನಾಕ್ಷಣದೊಳ್ ।
ಹಿಮಾಂಶುಮುಖಿಮೆಱೆದಳೀಕ್ಷಣಾಕರ್ಷಣಮಂ ॥ 47

ವ ॥ ಆಗಳಾಸ್ಯಂದನಮಂಸುತ್ತಿಮುತ್ತಿಕುಂಚದಡಪದಡವಕೆಯ ಕಂನಡಿಯಪರಿಚಾರಕಿಯರುಮೊಡನಾಡಿಗಳಪ್ಪಯ್ಯೂರ್ವ್ವರ್ಕ್ಕನ್ನೆಯರುಂಮಂಗಳೋಪಕರಣದ್ರವ್ಯಂಗಳಂಪಿಡಿದುನಡೆಯೆ ॥

ಚ ॥ ಮದನಪತಾಕೆಚುಂಬಿಸೆವಿಯನ್ಮುಖಮಂಸ್ಮರಚಾಪಟಂಕೃತಂ ।
ಪುದಿಯೆದಿಗಂತಮಂಕುಸುಮಸಾಯಕಸಾಯಕಮುಚ್ಚೆರಾಜಲೋ ॥
ಕದಮನವಂಮನೋಜವಿಜಯಾಂಗನೆಜಾನಕಿಪೊಕ್ಕಳಾಸಭಾ ।
ಸದನಸುವರ್ಣ್ನಗೋಪುರಮನೇಱಿಹಿರಣ್ಮಯಮಂವರೂಥಮಂ ॥ 48

ಕಂ ॥ ಕನ್ನೆಯರಖಿಲಕಲಾಸಂ ।
ಪನ್ನೆಯರಯ್ಯೂರ್ವ್ವರಲರ್ದತಾವರೆಗಳವೋಲ್ ॥
ತನ್ನೊಡವರೆಬಂದಳ್ಸಿರಿ ।
ಸನ್ನಿದನಾದಂತೆಸೀತೆಕನ್ಯಾರತ್ನಂ ॥ 49

ವ ॥ ಅಂತುಬಂದು ॥

ಚ ॥ ಜನಕಜೆವಶ್ಯದೀಪಕಳಿಕಾಕೃತಿಯಿಂಪುಗೆತತ್ಸಭಾನಿಕೇ ।
ತನಕುಸುಮೋಪಹಾರಮಣಿರಂಗಮನಂಗಣಮಂನರೇಂದ್ರನಂ ॥
ದನರ್ಗೆಮನೋವಿಕಾರದೊಡನಂಗವಿಕಾರಮಿದೇಂಪೊದಳ್ದುದೋ ।
ನನೆಕೊನೆಯೇಱುವಂತೆವನರಾಜಿಮಧುಪ್ರಥಮಪ್ರವೇಶದೊಳ್ ॥ 50

ಕಂ ॥ ಉದಯಿಸೆಶಶಿಕಳೆತೆರೆಮಸ ।
ಗಿದಪಾಲ್ಗಡಲಂತೆನೃಪಕುಮಾರಕದಂಬಂ ॥

ಸುದತಿಪುಗೆಸಭೆಯನೊಳಕೊಂ ।
ಡುದುಮದನವಿಕಾರಚೇಷ್ಟೆಯಂಬಹುವಿಧಮಂ ॥ 51

ದಿನಲಕ್ಷ್ಮಿಯಪ್ಪುಗಿಲ್ಪೊಳಕ್ಕೇ ।
ಕನದಾಕರನಿಕರಮೊಡನಸಕ್ರ ಸಗುವವ್ರೋಲ್ ॥
ಜನಕಾತ್ಮಜಸ್ರಗೆಸನಿಯಂ ।
ಜನಿಯಿಸಿದುದುಮದನಚೇಷ್ಟೆರಾಜನ್ಯಕದೊಳ್ ॥ 52

ವ ॥ ಅಗಳಾಕೆಯುಬಾನ್ಯಮುಬಿರಾರಸನವಸಯಿಂಕರಮೊಸೆಕ್ಕಿ ॥

ಕಂ ॥ ದ್ವಿಗುಣಿಸಿನಖರುಚಿಪ್ರೂಮಾ ।
ಲೆಗಳಂಕಾರಿರುಳೊಳೊಗೆದತಾರಾವಳಿಯುಂ ॥
ನಗೆತೋಱದುಬುಂಬಂಸಾ ।
ವಗಿಸಿದನಡಿಗಡಿಗೆನೃಪಕುಮಾರಕನೋರ್ವ್ವಂ ॥ 53

ಪರಭಾಗಂಪೆತ್ತಿರೆಪ ।
ದ್ಮರಾಗಮಣಿಪಾಣಿಪದ್ಮರಾಗದಿನೋರ್ವ್ವಂ ॥
ನರನಾಥಸುತಂಮೆಱಿದಂ ।
ಕಿರೀಟಮುಂತಿದ್ದುರ್ವಂತೆಭುಜಶಾಖೆಗಳಿಂ ॥ 54

ತಾರಾವಳಿಯಂತಳೆದನ ।
ಘೋರಂಗದಭಂಗಿತನಗೆಪುದುವೆನಿಸಿದುದಂ ॥
ಪೇರುರಮನದೇಂಪೆಱಿದನೊ ।
ಹಾರಮನೋಸರಿಸುವಂತೆನೃಪಸುತನೋರ್ವ್ವಂ ॥ 55

ಮಂಗಳಮಣಿಪೀಠಂವಿಜ ।
ಯಾಂಗನೆಗೆನೆತೋರ್ಪ್ಪವಡೆದುದಂಮತ್ತೋರ್ವ್ವಂ ॥
ತುಂಗಭುಜಃಖರಮಂರ ।
ತ್ನಾಂಗದಮಂಸಾಜ್ಜರ್ವ್ರೊಂದುನೆವದಿಂಮೆಱಿದಂ ॥ 56

ಉ ॥ ಶ್ರೀವಿಪೆಡಂಗುವೆತ್ತಕಮಲಾಕರದೊಳ್ರಮಣೀಯಮಾದಕೆಂ ।
ದಾವರೆಪೂವಿನೊಳ್ಸೆಣಸಿದತ್ತುಕುಮಾರವಿಶಾಲವಕ್ಷದೊಳ್ ॥
ಸಾವಗಿಸುತ್ತುಮಿರ್ಪ್ಪಪದದೊಳ್ಪೊಳೆದೊಪ್ಪುವತೋಱಮುತ್ತಿನೆ ।
ಕ್ಕಾವಸೂಸುವಂಶುಜಲದಿಂಬೆಳಗರ್ಗಂಪಳವಟ್ಟುಕೆಂದಳಂ ॥ 57

ವ ॥ ಅಗಳಾಸ್ವಯಂಬರಮಧ್ಯಭೂಮಿಗೆಮಣಿಭೂಷಣಮೆಸಿಸಿಮನಂಗೊಳಿಸುವವಳು

ಕಿನೞ್ತಾಪಳಿಗೆಯನೀಲಶಿಲಾಸ್ತಂಭಮಂಮುಲಂಗಿಪೊಂನಪುತ್ತಳಿಗೆಯವಿಳಾಸಮನಸ
ಕಳೆದುತಟಿದ್ವಲ್ಲರಿಬಳಸಿದಶರಲ್ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂತೆಯುಂತಾರಾವಳಿಬಳಸಿದಿಂದುಕಳೆಯಂ
ತೆಯುಂವಿದ್ರುಮಲತೆಬಳಸಿದಲಾವಣ್ಯರಸಸಮುದ್ರದಹೆಚ್ಚುವೇಲೆಯಂತೆಯುಂಕ
ನ್ಯಕಾಕದಂಬದಬಳಸಿಂಬಗೆಗೊಳಿಸಿನಿಖಿಳಜನಮನಃಪೀಠದೊಳ್ ಮನಸಿಜಂಪ್ರತಿ
ಷ್ಠೆಗೆಯ್ದರತಿಯಂತೆಸಿರತಿಶಯಮಾಗಿರ್ಪುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಸಕಳೇಂದುಮುಖಿಯನಾಕ ।
ನ್ನಿಕೆಯಂಕಣ್ಸೋಲ್ತುನೋಡಿಮತ್ತೋರ್ವ್ವಂಕೌ ॥
ತುಕದಿಂದೆವೆಯಿಕ್ಕದಿರಾ ।
ಜಕುಮಾರಂಸುರಕುಮಾರನಂಗೆಲೆವಂದಂ ॥ 58

ತರುಣಿಯಲಾವಣ್ಯರಸಾಂ ।
ಬುರಾಶಿಯೊಳ್ತೆಂಕೆತಂನಕಂಣುಂಮನಮುಂ ॥
ಮರವಾನಿಸನಂತೋರ್ವ್ವಂ ।
ಸ್ಮರಸಂಮೋಹನಶರಕ್ಕೆಗುಱಿಯಾಗಿರ್ದ್ದಂ ॥ 59

ಅಳವಡಿಸುವಂತೆಮಣಿಕುಂ ।
ಡಳಮಂನಸುಮುರಿದುಜನಕಸುತೆಯಕಪೋಳ ॥
ಸ್ಥಳಮಂನ್ಮೃಗಮದಪತ್ರಾ ।
ವಳಿವಿಳಸಿತಮಂಮರಲ್ದುನೋಡಿದನೋರ್ವ್ವಂ ॥ 60

ತಳವೆಳಗಾದಂವನಿತಾ ।
ತಿಳಕದಪೆಜ್ಜೆನೊಸಲಲೋಚನಾತಿಳಕದಚೆ ॥
ಲ್ವೆಳಕುಳಿಗೊಳಿಸಂಮೋಹನ ।
ತಿಳಕದವೋಲ್ಮನಮನವನಿಪಾಲಕತಿಲಕಂ ॥ 61

ಬಾಲೆಯಸೋರ್ಮ್ಮುಡಿಮನಸಿಜ ।
ಕಾಲೋರಗನಂತೆಮನದೊಳಾಕಂಪನಮಂ ॥
ಮೇಳಿಸೆಮತ್ತೋರ್ವ್ವಂಭೂ ।
ಪಾಳಂಪಾವಡರ್ದನಂತೆಪಱಿಗಾಗಿರ್ದ್ದಂ ॥ 62

ಮ ॥ ತನುರೋಮಾಂಚಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ಯೆನೃಪನೋರ್ವ್ವಂಕನ್ಯಕಾರೂಪದ ।
ರ್ಶನದಿಂತತ್ಪುಳಕಂಗಳಂಕಳವಿಪಂಚೀನಾದಮಂಕೇಳ್ದುಭೋಂ ॥

ಕನೆಮೆಯ್ವೆಚ್ಚಿರ್ದುವೆಂದುವಂಚಿಸಿಯುಮೋಂಮೇಲ್ವಾಯ್ದುದೆಂಲೋಲಲೋ ।
ಚನಮಂತಾಂಗಿದನಲ್ಲಜಾನಕಿಯುಸೌಂದರ್ಯ್ಯಕ್ಕಿದಾಶ್ಚರ್ಯ್ಯಮೇ ॥ 63

ಉ॥ ಪಲ್ಲವಪಾಟಳಾಧರೆಯುಮೇಣಸಂಗೋಧರಮುಂಡಳಂಗಳಾ ।
ಪಲ್ಲಕರೀಪರಂಪರೆಯುಮೀಯುಸಮುತ್ಸುಕಲೋಚನಪ್ರಭೂ ॥
ಪಲ್ಲವದಿಂಮಾಕೂಲನವಪಲ್ಲವಶೋಭೆಯುನಾಗಳೋರ್ವ್ವನಿ ।
ತ್ತಲ್ಲಿಮುಕಣ್ವಳಿಂಚಲಯುಜಾನಕಿಯುಂಪುನವಿರ್ವೊಲ್ದುನೋಡಿದಂ ॥ 64

ಮ॥ ಕೆಲರಾಗಳ್ಪುಜ ವಿಬುಧರ್ಗಳುಮಿಂತೆಂಸೂಚೆಯಿಂದಂಕೆಲ ।
ರ್ವ್ವಲವೃಂಭಂಗಿಯಿನಿದ್ದರ್ಜಾನಕಿಯರೂಪಾಶ್ಚರ್ಯ್ಯಮಂನೋಡಿಕ ॥
ಣ್ಮಲರಂಚಿತ್ತಮನಿತ್ತು ಚಿತ್ರಿಸಿದವೋಲ್ನಿಸ್ಪಂದರಾಗಿರ್ಪ್ಪದುಂ ।
ಗೆಲೆವಂದತ್ತು ವಿಚಿತ್ರಚಿತ್ರಸಭೆಯಂಭೂಭೃತ್ಸಭಾಮಂಡಲಂ ॥ 65

ಕಂ॥ ಅನಿತಿಂದ್ರಿಯಮುಂವಿಷಯಮು ।
ನನಾಕುಳಂಬಿಟ್ಟುದರ್ಶನೇಂದ್ರಿಯಮೊಂದ ॥
ಕ್ಕನುವಶಮಾದುವೆನಲ್ನೃಪ ।
ತನಯುಜ್ಜಾನಕಿಯಮೇಲೆಕಂಣಾಗಿರ್ದ್ದರ್ ॥ 66

ಕರಣಂನಯನಮೆವಿಷಯಂ ।
ತರುಣಿಯೆಪೆಱತೇನುಮಿಲ್ಲೆ ನಲ್ರಾಜತನೂ ॥
ಜರಕಣ್ಗಳೆಳಸಿಬಳಸಿದು ।
ವುರವಣಿಸಿದುವಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಿದುವುಜಾನಕಿಯಂ ॥ 67

ವ॥ ಅನಂತರಂ ॥

ಕಂ॥ ಬಿಸರುಹನೇತ್ರೆಗೆಜಾನಕಿ ।
ಗೆಸುಟ್ಟಿತೋಱುತ್ತುಮಱಿಪಿದಳ್ಪರಿವಿಡಿಯಿಂ ॥
ಪೆಸರ್ಗೊಂಡುವೃದ್ಧಕಂಚುಕಿ ।
ಪೆಸರನೃಪಾತ್ಮಜರವಂಶವೀರ್ಯ್ಯಶ್ರುತಮಂ ॥ 68

ವ॥ ಅಂತಱಿಪುವುದುಂ ॥

ಕಂ॥ ಕಡುಮಂದಮಪ್ಪಕಣ್ಣೆ ಮೆ ।
ಕುಡುಪುರ್ಬ್ಬಿಂತುಡುಕೆನೋಡಿಮೊಗರಸಮೆಂಬಿಂ ॥

ಗಡಲೊಳ್ಪೊಳೆವೆಳವಾಳೆಯ ।
ಬೆಡಂಗನೊಳಕೊಂಡುವಕ್ಷಿಗಳ್ಜಾನಕಿಯಾ ॥ 69

ಚ ॥ ನನೆಯಸರಳ್ಗಳಂತೆನೆಱೆದಿಂಗಳತಣ್ಗದಿರಂತೆಕಂತುವಾ ।
ಜನಕರವಾಳಮೆಯ್ವೊಳಪಿನಂತೆನವೋತ್ಪಲದಾಮದಂತೆಪೂ ॥
ವಿನಮಳೆಯಂತೆತುಂಬಿಗಳಮಾಲೆತೆಱಂಬೊಳೆವಂತೆಲೋಲಲೋ ।
ಚನರುಚಿಸುತ್ತಿಮುತ್ತಿಗುದಶೇಷನೃಪಾಲಸಭಾಂತರಾಳಮಂ ॥ 70

ವ ॥ ಅಂತುನೋಡಿ ॥

ಚ ॥ ಎಱಗದೆಪ್ರಾತಚಂಪಕವನಕ್ಕೆನಮೇರುಮಹೀರುಹಕ್ಕೆಬಂ ।
ದೆಱಗುವಚಂಚರೀಕದವೊಲಾಕೆಯಕೇಕರವನ್ಯರಾಜಕ ॥
ಕ್ಕೆಱಗದೆರಾಘವಂಗೆಱಗೆಕಂಚುಕಿಕಂಣಱಿದಾಲತಾಂಗಿಗ ।
ಳ್ಕಱೊಳಭಿವರ್ಣ್ಣಿಸಲ್ಬಗೆದಳಾಧರಣೀಶಗುಣೈಕದೇಶಮಂ ॥ 71

ಉ ॥ ಪ್ರಾಕೃತನಲ್ಲನೀದಶರಥಾಗ್ರತನೂಭವನೇಕವಾಕ್ಯನಾ ।
ಶಾಕರಿಕರ್ಣ್ಣಚಾಮರಯಶಂಚರಮಾಂಗನನಂತವೀರ್ಯ್ಯನಿ ॥
ಕ್ಷ್ವಾಕುಕುಳಾಮೃತಾರ್ಣ್ಣವಸುಧಾಕಿರಣಂರಣಮೇರುಬೋಕಲುಂ ।
ಟಾಕನಿದಾಘತಾಪಶರವರ್ಷಣಮೇಘನುದಾತ್ತರಾಘವಂ ॥ 72

ಕಂ ॥ ಕರಿಯಂಕಾಮಂಬಿಸಪಾಂ ।
ಡುರವರ್ಣ್ಣಂರಾಮನಿದುವೆಭೇದಮಭೇದಂ ॥
ನಿರತಿಶಯಮಪ್ಪರೂಪಿಂ ।
ವರನಾಗಲ್ಕಿನಗೆತಕ್ಕನೀರಘುವೀರಂ ॥ 73

ವ ॥ ಎಂಬಿನಮಾಸಮಯದೊಳ್ವಿದ್ಯಾಧರಮಹತ್ತರಂವಿಧಿಪೂರ್ವ್ವಕಮಾಗಿಯಾವಿಷಮ
ಚಾಪಮನರ್ಚ್ಚಿಸುವುದುಂ ॥

ಮ॥ಸ್ರ॥ ರಸನಾಶಂಪಾಶತಂಸಂಚಳಿಸೆಪುದಿಯೆಫೂತ್ಕಾರಮಾಶಾಂತಮಂದ ।
ಳ್ಳಿಸೆವಹ್ನಿಜ್ವಾಲೆನಾಗಾನನಕುಹರಸಹಸ್ರಂಗಳಿಂಕಣ್ಗಳಿಂದೆ ॥
ಣ್ದೆಸೆಗಂಗಾರಂಗಳತ್ತಂಕೆದಱೆಫಣಸಹಸ್ರಂಗಳಂಬಿಚ್ಚಿರ್ಕಣ್ಬೆ ।
ಚ್ಚಿರ್ಸೆವಜ್ರಾವರ್ತ್ತಚಾಪಂಪಡೆದುದುಭಯಮಂಕಾಳಕಾಳಾಹಿರೂಪಂ ॥ 74

ಕಂ ॥ ಸಿಡಿಲಂತೆಮೊಳಗಿನೆಲನಂ ।
ಪೊಡೆಯುತ್ತುಂ ಪತ್ತುದೆಸೆಗಮುವ್ವಳಿಸುತ್ತುಂ ॥

ಪಡೆದುದಗುರ್ವ್ವಂಜವನೆರ್ದೆ।
ಗಿಡೆವಜ್ರಾವರ್ತ್ತಸಾಗರಾವರ್ತ್ತಂಗಳ್ ॥ 75

॥ ಅಗಳವರವುಸಕ್ತಮುಂಕಂಡುಭಯಮುಂಗೊಂಡುಬಿಚರವುಂಡಲಂಪ್ರಭಾಮಂಡಲಂಗೆ
ಕಾಣೆಕ್ಕೈಸಾರ್ಧ್ದಳೆಂದುಸೆಜಿಸಾರ್ದ್ದನೋಡುತ್ತಿರ್ಪ್ಪದುಂ ॥

॥ ಈವಜ್ರಾವರ್ತ್ತಕೋದಂಡಮನವಯುವದಿಂದೇಱಿಸಲ್ಸಾರ್ಪ್ಪದೋರ್ದ್ದಂ ।
ನಾವಷ್ಟಂಭಂಪ್ರಕಂಪಂಜನಕಜೆಗೆವರಂಬಪ್ಪುದೆಂಬೀವ್ಯವಸ್ಥಾ ॥
ರಾವಂಕರ್ಣ್ನಾವತಂಸಂಪಸರಿಸೆನಿಜಪೀಠಂಗಳಿಂದೆರ್ದ್ದದಾಗ ।
ತ್ತೀವೃತ್ತಿರ್ಪ್ಪನೆಗಂಭೂಷಣರುಚಿಕಕುಭಾನೀಕಮುಂರಾಜಲೋಕಂ ॥ 76

ಂ ॥ ಮನಸಿಜನುಂಚಂದ್ರಮನುಂ ।
ದಿನಕರನುಮನೇಕರೇಕೆನೆರೆದರೊಪೇಳೆಂ ॥
ಜಿನೆಗಂನೃಪತನಯರ್ಬಿ ।
ಲ್ಲನೇಱಿಸಲ್ತುಂಮಬೆಳಗುಬೆಳಗೆನೆಬಂದರ್ ॥ 77

ತ ॥ ಅಂತುಬಂದಗುರ್ವ್ವಪರ್ವ್ವರೆವಿಗುರ್ವ್ವಿಸಿದಬಿಲ್ಗಳಂಕಂಡುಭಯಮುಂಗೊಂಡು ॥

ರು ॥ ಉರಿಯುಂಕಾಜುವಕೆಂಡಮುಂಕಟಿವಬಿಲ್ಲಂಕಂಡೆಱಿಲ್ಲುಕ್ಕೈವಂ ।
ತರುಣೀರತ್ನಮನೆರ್ದ್ದುಕೊಳ್ವಸಮಕಟ್ಟಂದಟ್ಟಿದಂಬೇಚರಂ ॥
ಮರುಳಾದಂಜನಕಂವ್ಯವಸ್ಥೆಯನೊಡಂಬಟ್ಟಿರೊಕಲ್ಯಾಣತ ।
ತ್ಪರರೀಮಂಗಳಲಗ್ನದೊಳ್ಕುಳಿಕದಂಷ್ಟ್ರಾಲಗ್ನಮುಂಸ್ಯೈರಿಪರ್ ॥ 78

ಕಂ ॥ ಅಹಿದರ್ಶನಮಲ್ತುಶುಭಾ ।
ವಹಂವಿವಾಹಕ್ಕೆವಿಷಮುಮಿಾಮಾರ್ಗ್ಗಮುಹಿ ॥
ಗ್ರಹಣಂಮುಂನಂಪಾಣಿ ।
ಗ್ರಹಣಂಬಳಿಯಂಗಳಿಂನವಘಟಿತಮೊಳವೇ ॥ 79

ಮಧುಪರ್ಕ್ಕಮಲ್ತುಮಂಗಳ ।
ವಿಧಾನದೊಳಗೊಂದುಮಲ್ತುಪಾವಂಪಿಡಿವೀ ॥
ವಿಧಿಕನ್ಯಾಪರಿಣಯನ ।
ಪ್ರಧಾನಕಾರ್ಯ್ಯಂಗಳಿಂನವಘಟಿತಮೊಳವೇ ॥ 80

ಕುಡುವೆಂಜಾನಕಿಯಂಪಿಡಿ ।
ದೊಡಜಗರ್ರಮನೆಂದುಮುಂನಪೇಳ್ದೊಡೆಯಾಗಾ ।

ಋಡಮಂಕಲ್ತುವಿವಾಹ ।
ಕ್ಕೊಡರಿಸುವಂಬೞಿದೆಪಿಡಿವನಾವನೊಪಾವಂ ॥ 81

ಉ ॥ ದೂರದೊಳಂಜವೀಕ್ಷಿಸುವಕಣ್ಗಲಿಗಳ್ನೃಪರಾರುವಿಲ್ಲಿನ ।
ಲ್ಸಾರೆವರಲ್ಮಸಂಗಿಡದಮೆಯ್ಗಲಿಯಾವನೊಬಾಹುವೀರ್ಯ್ಯದಿಂ ॥
ದಾರವನೆತ್ತಲಾರ್ಪ್ಪರೆನಲೇೞಿಸಲುದ್ಧತವೃತ್ತಿನಾಡೆಯುಂ ।
ದೂರವಿಃವಕ್ಕೆಬಿಲ್ವೆಸರನಿಟ್ಟವನುರ್ವ್ವಿಗೆನಂಜನಿಟ್ಟವಂ ॥ 82

ವ ॥ ಎಂದುನೆರೆದರಸುಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರಾಬಿಲ್ಲಂಕಂಡುಬಲ್ಗ್ರಹಂಪಿಡಿದವರಂತೆಪೆಡಂಮಗುಳೆ ॥

ಶಾ ॥ ದೇಶಾಧೀಶತನೂಭವಸ್ಸೆಡೆವುದುಂಸಾಕೇತಸಿಂಹಾಸನಾ ।
ಧೀಶಂಕಂಡುದರಸ್ಮಿತಂದಶರಥಂಭ್ರೂವಲ್ಲರೀಪಲ್ಲವಾ ॥
ದೇಶಂನೋಡೆಮುಖಾಬ್ಜಮಂಸಭೆಯಿನೆರ್ದ್ದಂತುಂಗವಂಶಂಸುರೇಂ ।
ದ್ರಾಶಾದಂತಿಬಲಂಜಿತಾಹಿತಬಲಂದುರ್ವ್ವಾರಬಾಹಾಬಲಂ ॥ 83

ವ ॥ ಅಂತುತಳರ್ವ್ವದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಜನನಯನಪ್ರತಿಬಿಂಬಂ ।
ತನುರುಚಿಯೊಳ್ಪೊಳೆಯೆನಡೆವನೆಯ್ದಲ್ಗೊಳನಂ ॥
ನೆನೆಯಿಸಿವರ್ಣ್ಣದನೆರಾಮಂ ।
ನೆನೆಯಿಸಿದನನುಕ್ಷಣಂಸಹಸ್ರೇಕ್ಷಣನಂ ॥ 84

ಮ ॥ ಬಲಭದ್ರಂರಜತಾದ್ರಿಬರ್ಪ್ಪತೆಱದಿಂಬಂದಂಘನುದ್ದರ್ಶ್ಶನಾ ।
ಕುಳರಂರಾಜತನೂಜರಂಸ್ಮಿತಮುಖಂನೋಡುತ್ತಲುದ್ಭ್ರೂಲತಂ ॥
ಕೆಲರಂಮೂರ್ಛೆಗೆಸಂದರಂಕೆಲಬರಂಬಳ್ಕುತ್ತೆಜಂನಿತ್ತರಂ ।
ಕೆಲರಂಬೆಕ್ಕಸಮುತ್ತರಂಕೆಲಬರಂಶಂಕಾವಿಷಾತಂಕರಂ ॥ 85

ವ ॥ ಅಂತೆಯ್ದೆವರ್ಪ್ಪದುಂ ॥

ಚ ॥ ಪದನಖದೀಪ್ತಿಮಂಜರಿನಿಜ್ಞಾಳಕದಂತಿರೆತಂನನಾವಗಂ ।
ಪುದಿಯಲೊಡಂವಿಗುರ್ವ್ವಣೆರಘೂದ್ವಹಸಂನಿಧಿಯಿಂದದೃಶ್ಯಮ ॥
ಪ್ಪುದುಮಿಳಿದಾಯ್ತುಚಾಪಲತೆರೋಹಣಶೈಲವಿಷಾಪಹಾರರ ।
ತ್ನದವಿತತಾಂಶುತಳ್ತಡರೆನಿರ್ವ್ವಿಷಮಾದಮಹಾವಿಷಾಹಿವೋಲ್ ॥ 86

ವ ॥ ಆಗಳಾವಿಷಮಕೋದಂಡಮನೇರಂಡಕಾಂಡಮಂಬಗೆವಂತೆಬಗೆದು ॥

ರು ॥ ಪದುಳಂನಿಂದೆಡಗಯ್ಯೊಳೆತ್ತಿ ರಘುಜಂ ಕೋದಂಡಮಂ ಪಾದಾಂಗುಷ್ಠಮೂ ।
ಲದೊಳೊತ್ತೆ ಕಾಲದಂಡನಿಭಮಂ ಕೋದಂಡಮಂ ಭೂತಳಂ ॥
ಪದುಳಂನಿಂದು ಮಹೇಷ ಕಂಠ ಕಠಿಣಾಸ್ಥಿ ಶ್ರೇಣಿ ನುಗ್ಗಾಗಟು ।
ನ್ನುಗ್ಗದ ಕೂರ್ಮನತಖರ್ಪರಂ ನೆಳೆದುದೆಂ ನಂಪತ್ತದೇಂ ಮಾಣ್ದುದೇ ॥ 87

ಕಂ ॥ ಇರ್ಮ್ಮೆ ಭರಂಗೆಯ್ದು ನೆಗೊಲೆ ।
ಗೋರ್ಮ್ಮೆ ಪಲೆತ್ತಿ ನಸಗುರ್ಮ್ಮ ಮುರ್ಮ್ಮಿತ್ತು ದನಾ ॥
ಕಾರ್ಮ್ಮುಕಮಂ ರಘುವೀರನ ।
ದೋರ್ಮ್ಮಂಡಳಶಕ್ತಿ ಮನುಜಸಾಧಾರಣಮೇ ॥ 88

ಮ ॥ ಪುಳಕಂ ಜಾನಕಿಗುತ್ಸವಂ ಜನಕರಾಜಂಗುಂ ಮಳಂ ಬೇಚರಾ ।
ವಳಿಗುದ್ವೇಗಭರಂ ನರೇಂದ್ರಸುತಸಂದೋಹಕ್ಕೆ ಸಂಮೋಹನಂ ॥
ಲಲನಾಶ್ರೇಣಿಗೆ ವಿಸ್ಮಯಂ ಪುರಜನಕ್ಕಾಕರ್ಷಣಂ ಲೋಚನಾ ।
ವ ಗಾಯ್ತ್ತೆ ಮಿಸಿ ನೀವಿಜೇನ್ರೊಡೆಯೆ ವಜ್ರಾವರ್ತ್ತಮಂ ರಾಘವಂ ॥ 89

ವ ॥ ತದನಂತರಂ ॥

ಮ ॥ ಸಮದಂ ಲೀಲೆಯಿನೆತ್ತಿ ಖೇಚರಮದಂ ಕೀರ್ತ್ತಿ ಪಾರಿತ್ತನು ।
ಕ್ರಮದಿಂ ದಾನತಮಾಗೆ ಕೊಳ್ಪಿ ಪಿರಿದುಂ ಲಜ್ಜಾನತಂ ರಾಜಲೋ ॥
ಕಮುಣಂ ಬೆಕ್ಕಸಮುತ್ತು ದೇಖಿಸುವುದುಂ ಕೋದಂಡಮಂ ರಾಮನ ।
ಶ್ರಮದಿಂ ಮನ್ಮಥನಾಗಳೇಖಿಸದೆ ಮಾಜಿಚ್ಚಂ ಪುರಸ್ತ್ರೀಯರಂ ॥ 90

ಕಂ ॥ ಅವತಂಸವಾದುವಮರ ।
ಸ್ತವನಂಗಳ್ ಸಕಳಜನ ಪಜಯ ಜಯನಿನದಂ ॥
ಕ ವಿಶಬ್ದಂ ಗಿಡಿಸಿದುವು ।
ತ್ಸವಪಟಹಧ್ವನಿಗಳುಣ್ಮಿ ಪೊಣ್ಮಿದುವಾಗಳ್ ॥ 91

ಎತ್ತಿದುದು ಮುಂಗಳಧ್ವಜ ।
ವೆತ್ತಿದುದು ಸಿತಾತಪತ್ರ ವಾಗಸಮಂ ಪೊ ॥
ತ್ತೆತ್ತಿದುದಾಶೀರ್ವಾದಂ ।
ಮುತ್ತಿನ ಸೇನೆಗಳನಿಕ್ಕಿದವರ್ಮ್ಮನಿನಿಯರ್ ॥ 92

ವ ॥ ಆಗಳಾಬಳನದೋರ್ವ್ವಳಕ್ಕೆ ಕಂಚುಕಿರೋಮಾಂಚಕಂಚುಕಿತಶರೀರೆಯಾಗಿ ಜಾನಕೀದೇವಿಯು ನಿಜಮನೋರಥಂ ಸಫಲಮಾದುದಿದುವೆ ಪುಣ್ಯಾವಹಸಮಯಮಖಿಲರಾಜಕುಲಶೇಖರನಂ ಕುಸುಮಶೇಖರನಂ ಮಾಳ್ಪೆಂದು ಬಿಂನವಿಸೆ ॥

ಉ ॥ ಆವೆಡೆಹಂಸಿನೀನಡೆಯಚೆಲ್ವೆನೆನೂಪುರದಿಂಚರಂಸ್ಮರಂ ।
ಜೇನ್ನೊಡೆದಂದಮಾಗೆಮೃದುಪಾದತಳಂಗಳಕೆಂಪುಕೂಡಿಕೆಂ ॥
ದಾವರೆಪೂಗಳಂಕೆದಱುವಂತಿರೆಕುಂತಳಸೌರಭಕ್ಕೆಭೃಂ ।
ಗಾವಳಿಮೇಲೆಪೀಲಿದಳೆಯಂತಿರೆಬಂದಳದೊಂದುಲೀಲೆಯಿಂ ॥ 93

ಕಂ ॥ ಅಲರ್ಗಣೆಯನಂಗಜಂಗೀ ।
ಯಲೆಂದುರತಿಬರ್ಪ್ಪಮಾಳ್ಕೆಯಿಂಮಾಲೆಯನಾ ॥
ಲಲಿತಾಂಗಿಪಿಡಿದುಕರ್ಣ್ಣಂ ।
ಕೆಲಕ್ಕೆಮಾದಾಶರಥಿಯಬಗೆಗಂಬಂದಳ್ ॥ 94

ವ ॥ ಅಂತುಬಂದು ॥

ಉ ॥ ಮಾಲೆಯಮೇಲೆತುಂಬಿಗಳಮಾಲೆತೆಱಂಬೊಳೆದಾಡೆಬೇಱೆಪೂ ।
ಮಾಲೆಯಲೀಲೆಯುಂಕೆದಱೆಕೇಕರಮಾಲೆಸಿರೀಷಮಾಲೆಯುಂ ॥
ಸೋಲಿಸೆನೀಳ್ದಬಾಹುಲತೆತೋಳಮೊದಲ್ಮದನಾನುರಾಗಮಂ ।
ಸಾಲಿಡೆಸಾರ್ದ್ದುಸೀತೆರಘುವಂಶನಮೇರುಗೆಮಾಲೆಸೂಡಿದಳ್ ॥ 95

ಮ॥ಸ್ರ॥ತನುಸೋಂಕಿಂಮೆಯ್ಗೆರೋಮಾಂಚಮನೊದವಿಸಿರಾಮಂಗೆವೈದೇಹಿನೀರೇ ।
ಜನಿಸರ್ಗ್ಗಮೋದಗಂಧೋದಕಸವನಮನಿತ್ತಳ್ಕಱಿಂಬಾಹುಮೂಲಂ ॥
ಸ್ತನಮೂಲಂನಾಭಿಮೂಲಂತ್ರಿಗುಣಿಸೆಸುಮನಃಶೇಖರಂಮಾಡಿಕಂದ ।
ರ್ಪ್ಪನವಾಮೋಪಾಂತದೊಳ್ರಂಜಿಸುವರತಿಯಸೌಂದರ್ಯ್ಯಮಂಸೂಱೆಗೊಂ [ಡಳ್ ॥ 96

ಕಂ ॥ ಬಲದೇವಂಗೇವ್ರದೊಪಂ ।
ಬಲಮಾತನೊಳಾದಮೋಹದಿಂಕೃಷ್ಣಂದೋ ॥
ರ್ವ್ವಲಬೃಪ್ತಂಸೆಣಸಿದರಂ ।
ಕೊಲಲುಂಗೆಲಲುಂಕಡಂಗಿಪಿಂದನೆಬಂದಂ ॥ 97

ಆಕಾರಮಲ್ತುವಜ್ರ ।
ಪ್ರಾಕಾರಮಿದೆನಿಸಿಲಕ್ಷ್ಮಣಂಬರೆಚಾಪಂ ॥
ವೈಕುರ್ವ್ವಣವಿಷಮಫಣೀಂ ।
ದ್ರಾಕೃತಿಯಂಬಿಟ್ಟುಮಟ್ಟವಿರ್ದ್ದತ್ತಾಗಳ್ ॥ 98

ಗರುಡೋದ್ಗಾರಮಣಿಚ್ಛವಿ ।
ಗರುಡಧ್ವಜನೆನಿಪಕೃಷ್ಣನಿದಿರೊಳ್ಧನುತಂ ॥
ನುರಗಾಕಾರಮನುಪಸಂ ।
ಹರಿಸಿನಿಜಾಕೃತಿಯಿನಿಪ್ಪುದೊಂದಚ್ಚರಿಯೇ ॥ 99

ವ ॥ ಅಂತುಬಂದು ॥

ಚ ॥ ನಗಧರನೆತ್ತಿನೇಧನುವನೇಱಿಸನೇನಗಸಾನುಕೂಟಮಂ ।
ಪಗೆವರನೇಱಿಸಲ್ಕೆಱೆವಲಂಘ್ಯಬಲಂಬಲಗರ್ವ್ವದಿಂದದಂ ॥
ಬಗೆದನೆಪುಬ್ಬನೇಱಿಸುವವಮ್ಮಳಿಕೆಯಿನಶ್ರಮದಿಂಪೊಡಪ್ಪುಕೈ ।
ಮಿಗೆರಿಪುಮದ್ದನಂಧನುವನೆತ್ತಿದನೇಱಿಸಿದಂಜನಾರ್ದ್ದನಂ ॥ 100

ಪೃಥ್ವಿ॥ ಪರಾಭವಿಸಿದಂಗುಣಪ್ರಗುಣಚಂಡಕೋದಂಡದಿಂ ।
ಪರಿಸ್ಫುರಿತಪಂಚರತ್ನರುಚಿಸಾಗರಾವರ್ತ್ತದಿಂ ॥
ವಿರೋಧಿಬಳದೈತ್ಯವೀರರಸಸಾಗರಾವರ್ತ್ತದಿಂ ।
ಸುರೇಂದ್ರಧನುವುೂಡಿದಂಬರಮನಂದುಪೀತಾಂಬರಂ ॥ 101

ಚ ॥ ಉದಧಿಕಲಂಕಿದತ್ತುದೆಸೆತಲ್ಲಣಿಸಿತ್ತಮರಾದ್ರಿಗಾಳಿಗೊ ।
ಡ್ಡಿದಸೊಡರಂತೆಸಂಚಲಿಸಿದತ್ತುನೆಲಂನಡುಗಿತ್ತುದಿಗ್ಗಜಂ ॥
ಮದವುಡುಗಿತ್ತುಖೇಚರಬಲಂಪೆಳಱಿತ್ತುಕಱುತ್ತುದಿವ್ಯಚಾ ।
ಪದತಿರುವಾಯ್ಗೆದಿವ್ಯಶರಮಂತರೆದೋರ್ವ್ವಲಶಾಲಿಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ॥ 102

ಕರಕಮಲಂಗಳಂಮುಗಿದುಲಕ್ಷ್ಮಣದೇವಶರಣ್ಯನೆಂಬದೇ ।
ವರನುಡಿಪೊಣ್ಮಿದತ್ತಲರಪೇರ್ಮ್ಮಳೆಕೊಂಡುದುದೇವದುಂದುಭಿ ॥
ಸ್ವರವೊದಗಿತ್ತವಕ್ಕಗಿದುಖೇಚರರಾಜಮಹತ್ತರಂಭಯಾ ।
ತುರನೆಮೆಯಿಕ್ಕದೆಂಟನೆಮುಕೇಶವನಂಪಱಗಾಗಿನೋಡಿದಂ ॥ 103

ಕಂ ॥ ಅದಟಂವಜ್ರಾವರ್ತ್ತ ।
ಕ್ಕೆದಿವ್ಯಮೆನಿಸಿದಹಲಾಯುಧಂಪೆರಸುಬಲಂ ॥
ಗದೆವೆರಸುಸಾಗರಾವ ।
ರ್ತ್ತದಿವ್ಯಚಾಪಕ್ಕುಪೇಂದ್ರನಧಿಪತಿಯಾದಂ ॥ 104

ಚಂದ್ರಾಸ್ಯೆಯುರಂಮನದೊಳು ।
ಪೇಂದ್ರಂಗೀರೊಂಬದಿಂಬರಂನಿಜ್ಜಿತದೇ ॥

ವೇಂದ್ರಗಣಿಕೆಯರನಂಕದ ।
ಚಂದ್ರಧ್ವಜನೞ್ಕಕಪ್ಪವೀವವೊಲಿತ್ತಂ ॥ 105

ಪ ॥ ಆಗಳನೇಕಾರ್ಚ್ಚನೆಗಳಿಂಧನುರ್ಯ್ಯುಗಳಮಂಜನಕನರ್ಚ್ಚಿಸುವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಅನರಣ್ಯಸುತಂದಶರಥ ।
ಜನಪತಿಕರಿಘಟೆಯೊಳಶ್ವದಳದೊಳುಪೇಂದ್ರಂ ॥
ಜನಕತನೂಜೆಯುಮಂರಾ ।
ಮನುಮಂಮುಂದಿಟ್ಟುಮಿಥಿಳೆಗಭಿಮುಖರಾದರ್ ॥ 106

ವ ॥ ಅಂತುಸ್ವಯಂಬರಶಾಲೆಯಿಂತಳರ್ವ್ವುದುಂ ॥

ಉ ॥ ಅಟ್ಟಳೆಯುಂಪಳಂಚಿಪುರಗೋಪುರಮುಂಪರಿದೇಱುಕೋಂಟೆಯುಂ ।
ಮೆಟ್ಟಿಸುಧಾಗೃಹಾವಳಿಗೆಲಂಘಿಸಿಹರ್ಮ್ಮ್ಯತಳಕ್ಕೆವಾಯ್ದುಬೌ ॥
ಪಟ್ಟಮನೆಯ್ದಿದೇವಕುಲದಾದಲೆಯಿಂಗಗನೋದರಕ್ಕೆದಿಂ ।
ಕಿಟ್ಟುದುದುಂದುಭಿಸ್ವನಮನೇಳಿಸಿಭೋಂಕನೆಶಂಖನಿಸ್ವನಂ ॥ 107

ವ ॥ ಆಗಳಾಪುರಜನಂಗಳುತ್ತುಂಗವಾಟಕೂಟಪ್ರಾಸಾದಂಗಳನೇಱು ॥

ಚ ॥ ತಲೆವರಿದಾನೆಸುತ್ತಿಪಲವುಂಬರೆತಳ್ತಿರೆಮೇಘಡಂಬರಂ ।
ಲಲನೆಯರಿಕ್ಕೆಚಾಮರಮನಿಕ್ಕೆಉದಾನೆಯಪುಷ್ಪಕಂಗಳೊಳ್ ॥
ನೆಲಸಿಕುಳಾಚಳಾಕೃತಿಯನೇಱುಗಜೇಂದ್ರಮನಿಂದ್ರನಂತೆಬ ।
ರ್ಪ್ಪಲಘುಪರಾಕ್ರಮಂದಶರಥಂಪರಿಪೂರ್ಣ್ಣಜಗನ್ಮನೋರಥಂ ॥ 108

ವನಧಿತರಂಗದಂತಿರೆತುರಂಗದಳಂಬರೆವಾಜಿರಾಜವ ।
ಲ್ಗನದಿನುರಸ್ಥಲಂಬಿಡಿದಲಕ್ಷ್ಮಿಯಕೇಕರದಂತೆತೋಱಿಮು ॥
ತ್ತಿನತಿಸರಂತೆಱಂಬೊಳೆಯೆಮಿಂಚಿನವೋಲ್ಮಣಿಕುಂಡಲಾಂಶುಗ ।
ಳ್ತೊನೆಯೆಕದಂಪಿನೊಳ್ಮದನನಂತಿರೆಬರ್ಪ್ಪವನಲ್ತೆಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ॥ 109

ಮ ॥ ತನುಸೋಂಕಿಂತನಗೀಯೆಹರ್ಷ್ಷಭರಮಂಲಜ್ಜಾರಸಾಕುಂಚಿತಾ ।
ನನೆವೈದೇಹಿತದೀಯಕುಂತಳಸಹಸ್ರಕ್ಕಿತ್ತುತಿರ್ಯ್ಯಗ್ವಿಳೋ ॥
ಕನಮಂಹೇಮವರೂಥದೊಳ್ನೆಲಸಿನೇತ್ರಾನಂದಮಂಮಾಳ್ಪರೂ ।
ಪಿನಚೆಲ್ವಿಂಮದನಂಗೆಲಾಘವಮನಿತ್ತಾಬರ್ಪ್ಪವಂರಾಘವಂ ॥ 110

ಱಳನೀಳಾಚಲರತ್ನಕೂಟಮೆನೆಕಾಲ್ಗೆಱೆದಾನೆಯುಂದೋರ್ಬ್ಭುಜಂ ।
ಗಲತಾವಂಷ್ಟ್ರಕೆಕಣ್ಣ ಗುರ್ವ್ವಿಸುವಿನಂವಜ್ರಾಂಕುಶಂಮಾಕಿರ್ತ್ತಕಾ ॥
ವೞವಕ್ಷಸ್ಸರಸೀಮೃಣಾೞಕೆಜೆಡಂಗಂಬೀಱೆಚಂದ್ರಾರ್ಕ್ಕರಂ ।
ಗೆಲೆವಂದಾಬರುತಿರ್ಪ್ಪವರ್ಬ್ಬಿರತಶತ್ರುಘ್ನಪ್ರ್ವರೋಭಾಗದೊಳ್ ॥ 111

ವ ॥ ಎಂದುಪುರಜನಪರಿಜನಂಗಳೋರೋರ್ವ್ವರೊಳ್ನುಡಿಯೆಪುರಮಂಪೊಕ್ಕು ಕರುಮಾಡದಮುಂದಣವಿವಾಹಮಂಡಪದಮುಂದೆವಾಹನಂಗಳನಿೞಿದು ಪುಣ್ಯಪುಣ್ಯಾಂಗನಾಜನದತೞವಸಜಳಧವಳ ಕಳಮಾಕ್ಷತಂಗಳನಳಕವಲ್ಲರಿಯಂ ಕುಸುಮಿಸುತ್ತುಮೊಳಪುಗುವುದುಂ ॥

ಮ॥ಸ್ರ॥ಹರಿನೀಲಸ್ತಂಭಮಂಜಾಗದಪಡಲಿಗೆಯುಂತುಂಗಭೃಂಗಾರಮುಂನೆ ।
ಮ್ಮಿರೆಭಾಸ್ವದ್ಭಿತ್ತಿಯುಂಸುತ್ತಿರೆಸುರುಚಿರಚಿತ್ರಂಹರಿದ್ರತ್ನಮಧ್ಯಾ ॥
ಜಿರಮುಂಮುಕ್ತಾವಳೀರಂಗವಲಿಬಳಸೆಕರ್ಕ್ಕೇತನದ್ವಾರಶಾಖಾಂ ।
ತರಮುಂರತ್ನಸ್ಫುರತ್ತೋರಣಮೆಸೆಸೆಡಂಗಾದುದುದ್ವಾಹಗೇಹಂ ॥ 112

ಕಂ ॥ ಸುರದಂಪತಿಗಳವಿದ್ಯಾ ।
ಧರದಂಪತಿಗಳನರೇಂದ್ರದಂಪತಿಗಳಕಿಂ ॥
ನರದಂಪತಿಗಳವಿದ್ಧಂ ।
ವಿರಾಜಿಸಿತ್ತದಜಪೊಳೆವಪಳುಕಿನಕೇರೊಳ್ ॥ 113

ಪುರುಜಿನಚರಿತಂಭರತೇ ।
ಶ್ವರಚರಿತಂಸಗರಚಕ್ರವರ್ತ್ತಿಯಚರಿತಂ ॥
ಹರಿವಂಶವೀರಪುರುಷರ ।
ಚರಿತಂಬರೆದಿರ್ದ್ದವಲ್ಲಿಕೆಲಕೆಲವೆಡೆಯೊಳ್ ॥ 114

ಆಮೋದಮುದಿತಮಧುಕರ ।
ದಾಮಕದೊಳ್ನೀಲರತ್ನದಾಮಂಮಲ್ಲೀ ॥
ದಾಮಕದೊಳ್ಮುಕ್ತಾಫಲ ।
ದಾಮಂತೊಡವಾದುವೊಡನೆಮಣಿಮಂಡಪದೊಳ್ ॥ 115

ಆಳಂಬಿತಮಣಿಘಂಟಾ ।
ಜಾಳಕದೆಡೆಯೆಡೆಯೊಳೆಳಲೆಕಟ್ಟಿದಮುಕ್ತಾ ॥

ಮಾಳಿಕೆಯುಂನವವಿಚಕಿಳ ।
ಮಾಳಿಕೆಗೆತ್ತೆಳಸಿಸುಳಿವುವಳಿಕಳಭಂಗಳ್ ॥ 116

ಮಂಗಳಗಾಯಿನಿಯರಗೀ ।
ತಂಗಳನುಪಹಾರಕುಸುಮಮಧುಪಾನವ್ಯಾ ॥
ಸಂಗದೊಳಿರ್ದ್ದೆಳದುಂಬಿಗ ।
ಳಿಂಗೊರಲಿಂಮಡಿಸಿದತ್ತುರಾಜಾಂಗಣದೊಳ್ ॥ 117

ಪಳುಕಿನಕಂಭಂಗಳ್ಕ ।
ಣ್ಗೊಳಿಸುವಮಾಣಿಕದಸೊಡರ್ಗಳಿಂನಾಡೆಮನಂ ॥
ಗೊಳಿಸಿದುವುಲಸಿತಭಸಿತೋ ।
ಜ್ವಳಗಾತ್ರಂಸ್ಥಾಣುನೊಸಲಕಣ್ದೆರೆದವೋಲ್ ॥ 118

ಅರುಣಮಣಿದೀಪರುಚಿಯಿಂ ।
ಪರಭಾಗಂಬಡೆದನೀಳರತ್ನಸ್ತಂಭಾಂ ॥
ತರದಬಳಾಪ್ರತಿಬಿಂಬಂ ।
ಸಿರಿನೆಂಮಿದಳೆನಿಸಿದತ್ತುಪೀತಾಂಬರನಂ ॥ 119

ಚ ॥ ಉಗುಳ್ದಪುದಿಂದ್ರಚಾಪಲತೆಯುಂನವರತ್ನವಿತಾನವಾಡಿದ ।
ತ್ತಗರುವಧೂಪಧೂಮಲತೆತುಂಬಿಯನೀಲದಮೆಯ್ಗೆಹಾಸ್ಯಮಂ ॥
ಪಗಲನಿರುಳ್ಗೆಮಾಣಿಕದದೀವಿಗೆಕ್ಕೈಸೆಜಿಗೊಟ್ಟುದುತ್ಪತಾ ।
ಕೆಗಳನಿಲಂಗೆಮಾಡಿದುವುಮಾರ್ಗನಿರೋಧಮನಾನಿವಾಸದೊಳ್ ॥ 120

ವ ॥ ಆಮಂಟಪದಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶದೊಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಮರಕತಮಂಗಳವೇದಿಕೆ ।
ಧರಾಂಗನಾಕೇಶಬಂಧದಂತಿರೆಮುಕ್ತಾ ॥
ವಿರಚಿತರಂಗವಲಿಮನೋ ।
ಹರವಾದುದುತೊಳಗಿಪೊಳೆವತಲೆದುಡುಗೆಯುವೋಲ್ ॥ 121

ಪಸುರ್ವರಲಜಗಲಿಯೊಳ್ರಂ ।
ಜಿಸಿದುದುಚಂಪೊಂನಪಟ್ಟವಣೆಪಸುರೆಲೆಯಿಂ ॥

ಮುಸುಕಿದತಾವರೆಗೊಳದೊಳ್ ।
ಪಸುರ್ಗೞಿಗುಮರಲ್ದರಲ್ಗಪೊಂದಾವರೆವೋಲ್ ॥ 122

ಎಳಅಡಕೆಯಗೊನೆಯಿಂಮಾ ।
ತುಳುಂಗದಿಂನಾಳಿಕೇರಫಲದಿಂದ್ರಾಕ್ಷಾ ॥
ಫಲದಿಂಕಾಂಚನಕದಳೀ ।
ಫಲದಿಂದೊಪ್ಪಿದುದುವೇದಿಕಾಂತರ್ಭಾಗಂ ॥ 123

ಮ ॥ ಬಿಸಸೂತ್ರತ್ರಿತಯಂಯುವಾಂಕುರಕೃತಗ್ರೈವೇಯಕಂಪಲ್ಲವೋ ।
ಲ್ಲಸಿತಾದರ್ಶಸುದರ್ಶನೀಯಮಮಲಸ್ರಕ್ಸುಂದರಂಪಂಚರ ॥
ತ್ನಸಮಸ್ತೌಷಧಿಗರ್ಭವಕ್ಷತಯುತಂದೂರ್ವಾಂಚಿತಂಸರ್ವಥಾ ।
ನ್ಯಸಮುತ್ತಂಭಿತಪೂರ್ಣಕುಂಭಮೆಸದತ್ತಾವೇದಿಕಾಮಧ್ಯದೊಳ್ ॥ 124

ಅನುರೂಪಂಸ್ಫಟಿಕಾಬ್ಜದೊಳ್ದಧಿಸುವರ್ಣಕ್ರೌಂಚದೊಳ್ರೋಚನಂ ।
ಘನಹಾರೀತಕಹಂಸಿಯೊಳ್ಹರಿತದೂರ್ವಂರಾಜತದ್ರೋಣಿಯೊಳ್ ॥
ಘನಸಾರಂಹರಿನೀಲಶುಕ್ತಿಕೆಗಳೊಳ್ಕಸ್ತೂರಿಮಾಣಿಕ್ಯಭಾ ।
ಜನದೊಳ್ಕುಂಕುಮಪಂಕಮೋಂಮೆಱೆದುವೋಮಾಂಗಲ್ಯಸಾಕಲ್ಯಮಂ ॥ 125

ಕಂ ॥ ಮಿಸುಗುವಕೆಂದಳಿರಂದ್ವಿಗು ।
ಣಿಸಿಮೇಗೊಗೆವಂಶಮಾಳೆವೇದಿಕೆಯೊಳೆರಂ ॥
ಜಿಸಿದುವೆಳನೇಸಱಿಂನೆನೆ ।
ಯಿಸುವಚತುಃಕೋಣಶೋಣಮಣಿಕಳಶಂಗಳ್ ॥ 126

ವ ॥ ಆಸಕಳಮಂಗಳದ್ರವ್ಯಸಂಸೇವ್ಯಮಾನಮಣಿವೇದಿಕಾಮಧ್ಯವಿಶಾಲಕಲಧೌತಪೀಠ
ದೊಳ್ರತಿಯುಂರತಿಪತಿಯುಮಿರ್ಪ್ಪವೋಲ್ದಂಪತಿಗಳಿರ್ದ್ದರಲ್ಲಿಪೂರ್ವಭಾಗದೊಳ್
ದಶರಥನಿಂದ್ರನಂದದಿನುಪೇಂದ್ರಭರತಶತ್ರುಘ್ನಸಮನ್ವಿತನುಮನೇಕಮಕುಟಬ
ದ್ಧಪರಿವೃತನುಮಾಗಿರ್ದ್ದಂಮತ್ತಮಪರಭಾಗದೊಳಪರಾಜಿತಾಮಹಾದೇವಿಸುಮಿ
ತ್ರೆಸುಪ್ರಭೆಕೈಕೆವೆರಸನಂತಸಾಮಂತಸೀಮಂತಿನಿಯರನಡುವೆ ಸುರಪುರಂಧ್ರಿಯ
ರ್ಬ್ಬಳಸಿದಿಂದ್ರಾಣಿಯಂತೆಮಹಾಮಹಿಮೆವೆತ್ತಿರ್ಪ್ಪುದುಮಿತ್ತಲ್ ॥

ಉ ॥ ರಂನದಬಾಯಿನಕ್ಕೆಪಲವಂದದಚಂದದಸೀರೆಗೆಂನವ ।
ತ್ತರ್ಂನವರೆಂನದಿತ್ತೊಸಗೆಗೀನೆಲದೊಳ್ಪೊಱಗಾರುಮಿಲ್ಲೆನ ॥

ಲ್ಕಂನಿಸಿಮೈಮೆಯುಮಂಮೆಱೆದಳಂದುವಿದೇಹಿವಿವಾಹಗೇಹದೊಳ್ ।
ಸಂನಿದವಾದಕಲ್ಪಲತೆಯೋಸುರಧೇನುವೊಪೇೞಿಮೆಂಬಿನಂ ॥ 127

ವ ॥ ಅಂತಪಾರಪುಣ್ಯಪುಣ್ಯಾಂಗನಾಜನಕ್ಕೆ ಪಂಚರತ್ನದುಪಾಯನಮನಿತ್ತು ಪಳಂಚಿ
ನುಂಗುರದನೂಪುರದನೂಲತೊಂಗಲಿನಸಂಕಲೆಯುಪಿಂಡುಗಂಕಣದಕಳಕಳನಿನದ
ನತನುಚಾಪಲತಾಟಂಕಾರಶರ ಮೋಕ್ಷಹೂಂಕಾರದಂತೆಕಿವಿಶಬ್ದಂಗಿಡಿಸೆಕಡೆಗಣ್ಣ
ಕಾಂತಿಕುಡುಮಿಂಚಿನಗೊಂಚಲಂತೆ ಸಂಚಲಿಸೆಪೆಂಡವಾಸದವಿಳಾಸಿನೀಜನಂಗಳಂಗ
ಜಜಂಗಮಲತೆಯಂಸುತ್ತಿದೆಳಲತೆಗಳೆನೆವಿವಿಧೋಪಾಯನರತ್ನಪಟಲಿಕೆಗಳಂಪಿಡಿ
ದೊಡನೆಬರೆಬಂದು ॥

ಉ ॥ ಕತ್ತುರಿಜೊಟ್ಟನಿಟ್ಟುಬಿಡುಮುತ್ತಿನಸೇಸೆಯನಿಕ್ಕಿಮಾಲೆವೂ ।
ವೆತ್ತಿವಿಚಿತ್ರವಸ್ತ್ರಮಣಿಭೂಷಣಮಂಮಣಿಭಾಜನಂಗಳಿಂ ॥
ದಿತ್ತುವಿದೇಹಿಸಾರಘನಸಾರದರಂನದಬಾಯಿನಂಗಳಂ ।
ಚಿತ್ತವಿಕಾಸಮಂಪಡೆದಳಂದಪರಾಜಿತೆಗಂಸುಮಿತ್ರೆಗಂ ॥ 128

ವ ॥ ಆಸಮಯದೊಳ್ಜನಕನಭಿಜನಸನಾಭಿಜನಸಮನ್ವಿತಂಗಣಕಗಣ ಪುನಃಪುನರು
ಚ್ಚರಿತಪುಣ್ಯಾಹಪ್ರಶಸ್ತರವದೊಡನಗಣ್ಯಪುಣ್ಯಪುಣ್ಯಾಂಗನಾಜನದಾಸೀವಾರ್
ದನಾದವೊದವೆಯುಂಮಾಂಗಲ್ಯಗೀತಮಧುರಧ್ವನಿಗಳೊಡನೆಮಂಗಳಪಾಠಕಪಠ
ನಧ್ವನಿಗಳುಣ್ಮೆಪೊಣ್ಮೆಯುಂರಘುಕುಲರಾಜಭವನಕಲಶೋದ್ಧರಣಮೆನಿಸಿದರಾಮ
ಚಂದ್ರಂಗೆಸುರುಚಿರಸುರಭಿಸಲಿಲಪೂರ್ಣಸುವರ್ಣಕಲಶಮನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ॥

ಮ ॥ ಜಗತೀಜಂಗಮಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಮಿದೆಕೈವಂದತ್ತೆನಲ್ಬಾಹುಶಾ ।
ಖೆಗಳೊಳ್ಪೊಂಗಳಸಂಪುನಂಗೊಳಿಸೆಭೂಪಂತಂನಸಂತಾನವೃ ॥
ದ್ಧಿಗೆಪೊಯ್ನೀರೆಱೆವಂತೆಹರ್ಷಪುಳಕಂಕೈಗಣ್ಮೆಹರ್ಷಾಶ್ರುಕೈ ।
ಮಿಗೆಕೈನೀರೆಱೆದಂಪಳಂಚೆದೆಸೆಯಂಮಾಂಗಲ್ಯತೂರ್ಯಸ್ವನಂ ॥ 129

ವ ॥ ಅಂತುಪಾಣಿಗ್ರಹಣಂಗೆಯ್ವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ತೆಂಕಣಗಾಳಿಯುಸೋಂಕಿನೊ ।
ಳಂಕುರಿಸುವಚೂತಲತೆಯವೊಲ್ಕೆಂದಳಮಂ ॥
ಸೋಂಕೆಬಲಕರತಳಂಪುಳ ।
ಕಾಂಕುರಮೊದವಿದುವುಜಾನಕಿಯತನುಲತೆಯೊಳ್ ॥ 130

ಅಪಮಾನಿಸಿದಂಬಾಲಾ ।
ತಪಮೊಳಸಿದಪುಂಡರೀಕಷಂಡದಸೊಬಗಂ ॥

ಚಪಳಾಕ್ಷಿಯಕೋಮಳಪಾ ।
ಣಿಪಲ್ಲವಸ್ಪರ್ಶಹರ್ಷದಿಂರಘುರಾಮಂ ॥ 131

ಅತಿಲಲಿತಾಕೃತಿಯಿಂದಂ ।
ಪತಿಯಂನೋಡಿದುದುಪುರಜನಂನೋಡುವವೋಲ್ ॥
ಶತಮುಖನಂಶಚಿಯುಂರತಿ ।
ಪತಿಯಂರತಿಯುಂಹಿಮಾಂಶುವಂರೋಹಿಣಿಯುಂ ॥ 132

ವ ॥ ಅಂತುನೆರೆದುನೋಳ್ಪಾಗಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಅನುವಿಸಿದುದುರಜತಾಚಳ ।
ದನರ್ಘ್ಯಮಣಿವಿಕಟಕೂಟಮಂದಶರಥರಾ ॥
ಮನಮಣಿಮಯಮುಕುಟಂಕಾ ।
ಮನಬಿಲ್ಲಂಬೀಱೆಬೀಱೆನಿಜದೀಧಿತಿಗಳ್ ॥ 133

ಮರಕತಮಣಿಕುಂಡಲರ ।
ಶ್ಮಿರೇಖೆಯಿಂಗಂಡಮಂಡಲಂಸೇವಾಳಂ ॥
ಜೊರೆದಸಿತಕಮಲದಂತಿರೆ ।
ಕರಮೆಸೆದಂನೃಪಕುಮಾರಚೂಡಾರತ್ನಂ ॥ 134

ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯಮಣಿಪೀಠಂ ।
ಭಯಾನತಕ್ಷತ್ರವಜ್ರಪಂಜರಮೆನೆನ ॥
ಲ್ನಯನೋತ್ಸವಮಂಪಡೆದುವು ।
ಜಯದೀಶನಬಾಹುಯುಗಳದಂಗದಯುಗಳಂ ॥ 135

ಉಭಯಪ್ರಕೋಷ್ಠಶಾಖಾ ।
ಸುಭಗಧನುರ್ಗುಣಕಿಣಂಗಳುಂಮಣಿಮುದ್ರಾ ॥
ಪ್ರಭೆಯುಂಗೆಲೆವಂದುವುಬಾ ।
ಹುಭುಜಂಗನಕೊರಲಕಱೆಯಫಣಾಮಣಿರುಚಿಯುಂ ॥ 136

ಜಲಬುದ್ಬುದಮಾಲೆಗಳವಿ ।
ಚಲಂಗಳಂಗಡಲಮಡುವಿನೊಳ್ಪೊಳೆವವೋಲೇಂ ॥
ಪೊಳೆದುವೊನಿಸ್ತುಲಮುಕ್ತಾ ।
ವಳಿಗಳ್ಹಲಧರವಿಶಾಲವಕ್ಷಸ್ಥಲದೊಳ್ ॥ 137

ಉ ॥ ಪಿಂಗಿದುದಂಗಜಂಗೆಕಡುಗಾಡಿಯಗರ್ವಮಪೂರ್ವಸೃಷ್ಟಿಚೆ ।
ಲ್ವಿಂಗಿನಿತೆಡ್ಡತುಪ್ಪರೆಫಣೀಂದ್ರಸುರೇಂದ್ರಕುಮಾರರೆಂದುಕ ॥
ಣ್ಪಿಂಗದೆಪತ್ತೆ ಚಿತ್ತದೊಡನೀಕ್ಷಿಸಿದತ್ತು ಪುರಾಂಗನಾಜನಂ ।
ಮಂಗಳಭೂಷಣಪ್ರಚಯದಿಂದಭಿರಾಮನೆನಿಪ್ಪರಾಮನಂ ॥ 138

ರಾಜಕುಮಾರರಿಕ್ಕೆ ಸುರರಾಜಕುಮಾರಕರೊಳ್ಮನುಷ್ಯಕ ।
ನ್ಯಾಜನಮಿಕ್ಕೆ ಮಿಕ್ಕ ಸುರಕನ್ನೆಯರೊಳ್ದೊರೆಯಪ್ಪರಾರೊಪೇ ॥
ಳೀಜಿತಕಂತುಗೀಜಿತಮನೋಭವಕಾಂತೆಗೆನುತ್ತು ಮಂಗನಾ ।
ರಾಜಿನಿರೀಕ್ಷಿಸಿತ್ತು ರಘುನಂದನನಂಜನಕಾತ್ಮಜಾತೆಯಂ ॥ 139

ಚ ॥ ತೊಡವುಗಳೀಸರೋಜದಳನೇತ್ರೆಯಮೆಯ್ಯೊಳಗಿಂದುಪಾಶ್ರಯಂ ।
ಬಡೆದುವುನೋಳ್ಪರುಂಮುಳಿಸುವಂತಿರೆರತ್ನವಿಭೂಷಣಂಗಳಿ ॥
ರ್ದ್ದಡೆಯವಿಳಾಸಮಂಮುಱಿಸಿದಪ್ಪುವೆನಲ್ತೊಡವಾಕೆಗೊಪ್ಪಮಂ ।
ಪಡೆವೆಡೆಗಲ್ಲವಾವಧುಗೆಮಂಗಳಕಾರಣಮಲ್ತೆ ಭೂಷಣಂ ॥ 140

ವ ॥ ಎಂದುಪುರಜನಂಗಳತಿಕುತೂಹಲದಿನವಲೋಕಿಸುತಿರ್ಪ್ಪುದುಮಾವಿವಾಹಮಂಗಳ
ಮಹೋತ್ಸವಮಹಾಮಹಿಮೆಯೊಳ್ ॥

ಮ।ಸ್ರ॥ ಸೆಱರಾರಿಂತೀವರೆಂಬೀಜನದಕಳಕಳಂಪೊಣ್ಮೆ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಚಿಹ್ನಂ ।
ಪೊಱಗಾಗತ್ಯಂತಪಸ್ತ್ರಾದಿಗಳನಖಿಲಲೋಕಕ್ಕೆ ಸಂಕಲ್ಪವರುಷಂ ॥
ಕಱೆದತ್ತೆಂಬಂತುಧಾತ್ರೀಪತಿಜನಕನುದಾತ್ತಂಮಹೋತ್ಸಾಹಚಿತ್ತಂ ।
ನೆಱೆದತ್ತಿಲ್ಲೆಂನದಾನಕ್ಕಖಿಲಜನಮೆನುತ್ತುಂಮೊಗಂನೋಡದಿತ್ತಂ ॥ 141

ವ ॥ ಅಂತುಜನಕಂಬೀಯದಚಾಗದವೇರ್ಮ್ಮೆಯಂ ಮೆಱೆವುದುಂರಾಮಚಂದ್ರಂಚಂ
ದ್ರೋದಯದಸಮುದ್ರದಂತೆಪೆರ್ಚ್ಚುವಡೆದು ॥

ಮ ॥ ಪಡೆದಂಶಾಶ್ವತಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂಪರಹಿತವ್ಯಾಪಾರಮಂಪಾಲಿಸ ।
ಲ್ಪಡೆದಂಪಂನಗರಾಜದಿವ್ಯಧನುವಂಭೂಚಕ್ರಮಂಪಾಲಿಸ ॥
ಲ್ಪಡೆದಂದರ್ಪ್ಪಕರೂಪದರ್ಪ್ಪಮನದಿರ್ಪ್ಪಲ್ಮೂರ್ತ್ತಿಯಂಕೀರ್ತ್ತಿಯಂ ।
ಪಡೆದಂಕೀಳ್ಪಡಿಸಲ್ಸುಧಾಜಲಧಿಯಂಸಾಹಿತ್ಯವಿದ್ಯಾಧರಂ ॥ 142

ಗದ್ಯ ॥ ಇದುಪರಮಜಿನಸಮಯಕುಮುದಿನೀಶರಚ್ಚಂದ್ರಬಾಲಚಂದ್ರಮುನೀಂದ್ರಚರಣ
ನಖಕಿರಣಚಂದ್ರಿಕಾಚಕೋರಂ ಭಾರತೀಕರ್ಣ್ಣಪೂರಂಶ್ರೀಮದಭಿನವಪಂಪವಿರಚಿ
ತಮಪ್ಪರಾಮಚಂದ್ರಚರಿತಪುರಾಣದೊಳ್ಸೀತಾಸ್ವಯಂವರವರ್ಣ್ಣನಂಪಂಚಮಾ
ಶ್ವಾಸಂ ॥

ಷಷ್ಠಾಶ್ವಾಸ ಪ್ರಾರಂಭಃ.

—:o:—

ಕಂ ॥ ಶ್ರೀರಾಮಂವಿಶದಯಶ ।
ಶ್ರೀರಾಮಾರಮಣನರ್ತಿಜನತಾಸುರಭೂ ॥
ಜಾರಾಮಂಧರ್ಮೋದ್ಯಮ ।
ಧೌರೇಯನುದಾತ್ತಚಿತ್ತನಭಿನವಪಂಪಂ ॥ 1

ವ ॥ ಅಂತುರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರೊಳುದಿತೋದಿತಮಾದಗಣ್ಯಪುಣ್ಯಪ್ರಭಾವಮಂಕಂಡು ॥

ಮ ॥ ಸಿರಿಯುಂಮೈಮೆಯುಮಾದುವಗ್ರಜರೊಳಾಯ್ತಿಲ್ಲೆನ್ನೊಳೆಂಬೇವದಿಂ ।
ಭರತಂಲೋಭರತಂವಿಷಾದಭರತಂದ್ರೀಭೂತಚಿತ್ತಂತಪೋ ॥
ಭರತೃಷ್ಣಾಪರನಪ್ಪುದುಂತಿಳಿದುತದ್ವೃತ್ತಾಂತಮಂಕೈಕೆಮೋ ।
ಹರಸಂಕ್ಕೈಮಿಗೆಕಾದಲಂಗೆಪತಿಗೆಂದಿಂತೆಂದಳೇಕಾಂತದೊಳ್ ॥ 2

ಕಂ ॥ ಭರತನವದನಾಂಭೋಜಂ ।
ಕೊರಗಿದುದುಮನಸ್ಸರೋಜದೊಡನೆತ್ತಾನುಂ ॥
ಪರಿಣಯನೋತ್ಸವಚಿಂತಾ ।
ಭರಮಾತನಬಗೆಗೆಬಂದುದಾಗಲೆವೇಳ್ಕುಂ ॥ 3

ಕನಕಂಗಂಸುಪ್ರಭೆಗಂ ।
ಜನಿಯಿಸಿದವಿಶಾಲನೇತ್ರೆಕನಕಪ್ರಭೆಯಂ ॥
ಜನನಾಥಮದುವೆಮಾಡಾ ।
ತನನಿರದೆತೊಡಚ್ಚುರ್ವೋಹಪಾಶದತೊಡರೊಳ್ ॥ 4

ವ ॥ ಎನೆಮನದೆಗೊಂಡುಜನಕನುಮಂಕನಕನುಮಂಬರಿಸಿ ॥

ಕಂ ॥ ಅನುಬಂಧಪರಂಪರೆಯಂ ।
ಜನಿಯಿಸಲೆಮಗರ್ತ್ಥಿಯಾದುದೀವುದುನಿಜನಂ ॥
ದನೆಯುನನುರೂಪೆಯಂಮ ।
ತ್ತನಯಂಗೆನೆದಶರಥಂಗೆಕನಕಂನುಡಿದಂ ॥ 5

ಮುಂನವೆಭರತಂಗೀವೆಂ ।
ಕಂನೆಯನೆಂಬಳ್ಪುಮನದೊಳಿರೆಮನದಳ್ಪಂ ॥

ಬಿಂನವಿಸಲಿರ್ದ್ದನಾಪಸ ।
ನಂನಿಂಮಡಿಪೆಸಸೆಬಯಕೆಕೂಡಿದುದೀಗಳ್ ॥ 6

ವ ॥ ಎಂದಂದಿನದಿನದೊಳ್ಮೌಹೂರ್ತ್ತಿಕನಿರೂಪಿತಶುಭಮುಹೂರ್ತ್ತದೊಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಇನಿವಿರಿದುವಿಭವಮಾದುದೆ ।
ಜನಕತನೂಭವೆಯಮದುವೆಯೊಳಮೆಂಬಿನೆಗಂ ॥
ಕನಕಪ್ರಭೆಯಂಪದಪಿಂ ।
ಕನಕಂಭರತಂಗೆಮದುವೆಮಾಡಿದನಾಗಳ್ ॥ 7

ವ ॥ ಆವಿವಾಹವಿಭವದೆಸೆಕಕ್ಕಮವರಭುಜಬಲದಮಸಕಕ್ಕಂವಿದ್ಯಾಧರಮಹತ್ತರಂವಿಸ್ಮಿತಚಿತ್ತನಾಗಿ ಮಿಥಿಳೆಯಿಂರಥನೂಪುರಚಕ್ರವಾಳಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದುನಿಜಪತಿಯನಿಂದುಗತಿಯಂಕಂಡು ॥

ಚ ॥ ಗಣನೆಗಳುಂಬಮಾಗೆಮೊದಲಿಂತುದಿಯೆಯ್ದೆ ತಗುಳ್ದ ರಾಮಲ ।
ಕ್ಷ್ಮಣರಮಹತ್ವಮಂಮಹಿಮೆಯಂನೆಱೆಬಣ್ಣಿಸೆಕೇಳ್ದು ಖೇಚರಾ ॥
ಗ್ರಣಿಕಿಱಿದಾಯ್ತು ನಂಮದೆಸೆಕೇವಲರಲ್ಲರವರ್ದ್ದಿಟಕ್ಕೆ ಕಾ ।
ರಣಪುರುಷರ್ತ್ರಿಖಂಡಭರತೋರ್ವ್ವಿಗೆವಲ್ಲಭರಾಗದಿರ್ಪ್ಪರೇ ॥ 8

ವ ॥ ಎಂದುಬಗೆಬೆದಱಿವಿದ್ಯಾಧರಾಧಿರಾಜನುಷಸ್ಸಮಯದರಾಜಮಂಡಲದಂತೆನಿಸ್ತೇಜನಾಗಿರ್ಪ್ಪುದುಮಾಖಚರವಲ್ಲಭತನೂಭವಂಪ್ರಭಾಮಂಡಲಂಮನಃಕರಂಡದೊಳಾಕನ್ಯಾರತ್ನಮಂತಳೆದು ॥

ಕಂ ॥ ಆಯ್ದುವಲರ್ಗಣೆಗಳಿಂಕಡು ।
ಕೆಯ್ದುಸೆಮದನಂವಿಯೋಗಿಯೋಗಿಯತೆಱದಿಂ ॥
ದಯ್ದುಂವಿಷಯಸುಖಕ್ಕಂ ।
ಮೆಯ್ದುಗೆದಾಕೆಯನೆಬಿಡದೆಜಾನಿಸುತಿರ್ದ್ದಂ ॥ 9

ವ ॥ ಅಂತುಕನ್ಯಾಸಕ್ತಿಯಿಂಕನ್ಯಾಸಕ್ತನಾದಾದಿತ್ಯನಂತೆಪ್ರಭಾಮಂಡಳಂಹತಪ್ರಭಾಮಂಡಳನಾಗಿ ವಸಂತಧ್ವಜನೆಂಬ ತಂನಸಹಚರಂಗೆ ಸೀತಾವಿರಹದಿಂದಾದತಂನಮನೋವಿಷಾದಮನಱಿಪಿ ॥

ಕಂ ॥ ಆರಮಣಿಯಧರಮಣಿಯಸು ।
ಧಾರಸದಿಂದಲ್ಲದೆಂನಮನಸಿಜತಾಪಂ ॥

ತೀರದುತೀರ್ಚ್ಚುವುದೆಂನವು ।
ನೋರಥವುನಿದಕ್ಕೆನೀನೆಸಖಸಾರಥಿಯ್ಯೆ ॥ 10

ವ ॥ ಎಂಬುದುವಾತನಕೆಲದೊಳಿರ್ದ್ದ ಬೃಹತ್ಕೇತುವೆಂಬವಿದ್ಯಾಧರನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಉ ॥ ಪೋದುವುನಂಮಖಿಲ್ಲಳರಮುಂಜನಕಾತ್ಮಜೆಗಗ್ನಿಸಾಕ್ಷಿಯಿಂ ।
ದಾದುಮರಾಮನೊಳ್ಮದುವೆಬಿಲ್ದೆ ಜ್ಞಿದೆತ್ತುಬರ್ದುಂಕಿಪುಣ್ಯದಿಂ ॥
ಪೋದವುಹತ್ತರಂಮಗುಳ್ದನಾಕೆಯಪಂಬಲೊಳಪ್ಪುದೇಂರಣಾ ।
ಸ್ವಾದನಲಂಪಟನ್ನೆರೆದುಕಾದುವವುಪ್ಪೊಡೆರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ್ ॥ 11

ವ ॥ ಎನಲೊಡಂ ॥

ಕಂ ॥ ಪುರ್ವ್ವಿನಗಂಟುಂಕಣ್ಣೊ ।
ಳ್ಪರ್ವ್ವಿದಕಿಸುಸೆರೆಗಳುಂಕಪೋಲಸ್ಥಲದೊಳ್ ॥
ಕೊರ್ವ್ವಿದಬೆವರ್ವನಿಯುಂಕರ ।
ಮುರ್ವ್ವಿಸೆಮುನಿಸಿಂಕುಮಾರನಂದಿಂತೆಂದಂ ॥ 12

ಉ ॥ ಮಾನವರೆಂನೊಳಯ್ಯಕಲಿಗಳ್ರಣಕೇಳಿಗೆಸಾಲ್ವರೆಂಬಿದಂ ।
ನೀನುರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರನಶ್ರಮದಿಂಬದಟಿಟ್ಟುತಂದಪೆಂ ॥
ಜಾನಕಿಯುಂಕುಳಾಗತಧನುರ್ಯ್ಯುಗಳಂಗಳನೆಂದುಕೀಲಿಪಂ ।
ಚಾನನದಂತೆಗರ್ಜ್ಜಿಸಿವಿಮಾನವನೇಱಿದನಾಕುಮಾರಕಂ ॥ 13

ಚ ॥ ಕುಲಮದವೊಂದುರೂಪುಮದವೊಂದುವಯೋಮದವೊಂದುತಂನದೋ ।
ರ್ವ್ವಲಮದವೊಂದುಜಾತಿಮದವೊಂದುಕಲಾಮದವೊಂದುದೇವತಾ ॥
ಬಲಮದವೊಂದುರಾಜ್ಯಮದವೊಂದಿನಿತಲ್ಲದೆಬೇಱೆರಾಗಮು ।
ಗ್ಗಲಿಸಿದದೋಷದೃಷ್ಟಿವಿಷಯಾತುರರೇಂಗಡಮುಂದುಗಾಣ್ಬರೇ ॥ 14

ವ ॥ ಅದಱಿನಾಮುದಾವಲಂಬನನವರನಬಲನಂಬಗೆವಂತೆಬಗೆದುಕತಿಪಯಖಚರಪರಿಜನಂಬೆರಸುಗಗನಮಾರ್ಗ್ಗದಿಂಪೋಗುತ್ತುಂದಿಗವಲೋಕನಂಗೆಯ್ದು ತನ್ನ ಮುಂನಿನಜನ್ಮದೊಳ್ಕುಂಡಳಮಂಡಿತನಾಗಿರ್ದ್ದಂದಿನವಿದಗ್ಧನಗರಮಂಕಾಣಲೊಡಂಜಾತಿಸ್ಮರನಾಗಿಮೂರ್ಚ್ಛೆಗೆಸಲ್ವುದುಮೊಡನೆಯಾವಿಯಚ್ಚರರಾತನಂರಥನೂಪುರಚಕ್ರವಾಳಪುರಕ್ಕಿಂದುಗತಿಖಚರಚಕ್ರವರ್ತ್ತಿಯಕೆಲಕ್ಕೆತಪ್ಪುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಘನಸಾರಸಲಿಲಮುಂಚಂ ।
ದನರಸಮುಂತಳಿದುಬೀಸೆಬಿಜ್ಜಣಿಗೆಯತ ॥

ಣ್ಣನೆತೀಡುವೆಲರತೀಟದಿ ।
ನಿನಿಸಾನುಂತಡೆದುಮೂರ್ಛೆಯಿಂದೆಚ್ಚತ್ತಂ ॥ 15

ವ ॥ ಆಗಳಾವಿಯಚ್ಚರಾಧಿಪತಿಕುಮಾರನಮುಖಾರವಿಂದಮಂನೋಡೀ ॥

ಕಂ ॥ ಜನಕಜೆಯಿಂನೂರ್ಮ್ಮಡಿಮಿಗಿ ।
ಲೆನಿಪ್ಪಕಡುಚೆಲ್ವೆತ್ತಖೇಚರಕನ್ಯಾ ॥
ಜನದೊಳ್ವಿವಾಹಮಂಗಳ ।
ಮನೊಡರ್ಚ್ಚುವೆನಂಮಬಿಸುಡುಮನದುಂಮಳಮಂ ॥ 16

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂಪ್ರಭಾಮಂಡಲಂಕಿಂಚಿದುನ್ನಮಿತಕಂಧರನಿಂದುಗತಿಯಮದನೇಂದು ಮಂನೋಡಿಮುಕುಳಿತಕರಕಮಲನೆಂನಮೂರ್ಛಾಪ್ರಪಂಚಕ್ಕದುನಿಮಿತ್ತಮಲ್ತು ಪೋದಭವದೊಳಾಂಪ್ರತಾಪಸಿಂಹನೆಂಬ ದೇಶಾಧೀಶಂಗೆಕುಂಡಳಮಂಡಿತನೆಂಬಮ ಗನಾಗಿಪುಟ್ಟಿತಂದೆಗವಿಧೇಯನಾಗಿಪೋಗಿ ॥

ಕಂ ॥ ಬಿಟ್ಟಱನನೆನಗೆಸಾಪದ ।
ಬಟ್ಟೆಯೆಪೇರ್ಬಟ್ಟೆಯಾಗೆನಾಡಂಬೀಡಂ ॥
ಸುಟ್ಟೆಱಿದುಕಟ್ಟೆಕವರ್ದಾಂ ।
ಕಟ್ಟಾಳ್ತನದಿಂವಿದಗ್ಧನಗರದೊಳಿರ್ದ್ದೆಂ ॥ 17

ಎನಗರಸಿಮಾಡಿದೆಂಕಪಿ ।
ಳನೆಂಬನಾಪುರದೊಳಿರ್ಪ್ಪನೋರ್ವ್ವಂದ್ವಿಜನಾ ॥
ತನಗೆಂಡತಿಯುಂದರ್ಪ್ಪಂ ।
ಧನೆನಾಡದಗೊಡ್ಡಮೇನುಮಿಲ್ಲೆಂಬಿನೆಗಂ ॥ 18

ವ ॥ ಅಂತಿರ್ಪ್ಪುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಅನರಣ್ಯನಪಡೆವಳ್ಳಂ ।
ಮುನಿದಿಱಿದೋಡಿಸಿದೊಡೋಡಿಪರಮಂಡಳದೊಳ್ ॥
ಜಿನಮುನಿಮುಖ್ಯಂಕುಡೆಪಡೆ ।
ದೆನಣುವ್ರತಮಂವಿನೇಯಜನಸಮ್ಮತಮಂ ॥ 19

ವ ॥ ಅಂತಾಮಾರ್ಗ್ಗಮಂಪತ್ತಿಪತ್ತುವಿಡದೆನಡೆದುಜೀವಿತಾವಧಿಯೊಳ್ದೇವಗತಿವಡೆದಾ ನುಮೆಂನದೇವಿಯುಮಾದೇವಲೋಕದಿಂಬಂದಿಲ್ಲಿಜನಕಮಹಾದೇವಿಯಪ್ಪ ವಿದೇಹಿ

ಯುಗಬರ್ಭದೊಳಮಳ್ಗಳಾಗಿಪುಟ್ಟುವುದುಮಾಸಮಯದೊಳೆಂನಮುಂನಿನಪಗೆಯ
ನಪ್ಪಕಪಿಳಂದೇವಗತಿವಡೆದುಮೆನ್ನಂ ಪಿಡಿದೊಯ್ದು ಕೊಲಲೊಡರ್ಚೆ ಕಾಣಲೊ
ಪಂಕರುಣಿಸಿತಂನಮಣಿಕುಂಡಳಮನೆಂನ ಕಿವಿಯೊಳ್ತೊಡರ್ಚೆ ಪರ್ಣಲಘುವಿದ್ಯೆ
ಯಿಂನಿಂಮತ್ತಳ್ಪದೊಳಿರಿಸಿಪೋಗೆದೇವರೆಂನಂಪಿರಿಯರಸಿಗೆದಯೆಗೆಯ್ದುಕೊಂಡಾಡಿ
ನಡಪಿಯುವರಾಜಪದವಿಯಂದಯೆಗೆಯ್ದಿರಾನುಮೆಂನತಂಗಿಯುಪ್ಪದನಱಿಯದೆಸೀ
ತಾದೇವಿಗಾಸಿಸಿದೆನೆಂದುಬಿಂನವಿಸೆ ॥

ಕಂ ॥ ಖಚರಪತಿವಿಸ್ಮಯಾಕುಳಿ ।
ತಚಿತ್ತನಜ್ಞಾನತಿಮಿರವಿಘಟನದೀಪ ॥
ಪ್ರಚುರರುಚಿಯೆನಿಸೆಮಣಿಮಕು ।
ಟಚಳಕನತ್ಕಾಂತಿತಲೆಯನೇಂತೂಗಿದನೋ ॥ 20

ವ ॥ ಅಂತುಬಗೆಯೊಳೊಗೆದವಿಸ್ಮಯಮೇತನಗೆವೈರಾಗ್ಯಹೇತುವಾಗೆ ॥

ಕಂ ॥ ದೊರೆಕೊಳ್ಳದೊಳ್ಳಿತಾದುದು ।
ತರುಣಿಯುಸಂಬಂಧವೀಸುತಂಗೆತ್ತಾನುಂ ॥
ದೊರೆಕೊಂಡೊಡೆಂನವಂಶಂ ।
ದುರಂತದುಷ್ಕೀರ್ತಿದಾವಶಿಖಿಗೊಳಗಕ್ಕುಂ ॥ 21

ಉಪಕಾರಮನೊಡರಿಸುವುದು ।
ಮುಪಕಾರಮನುಂಟುಮಾಳ್ಕೆ ಮುಪಕಾರಿಗೆತಾ ॥
ನುಪಕಾರಮನೊಡರಿಸುಗುಂ ।
ವಿಪರೀತಂಬಗೆದುನೋಡೆಕರಣಗ್ರಾಮಂ ॥ 22

ಉ ॥ ಪೋದುವುಮತ್ಕುಲಾಗತಧನುರ್ಯ್ಯುಗವೆಂನಮಹೋಂನತಿಕ್ಕೈಕೀ ।
ಳಾದುದುರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರತೇಜಮಗುಂದಲೆಯಾದುದೇಂದುನಿ ॥
ರ್ವ್ವೇದಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದುಗಗನೇಚರಸಂಪದಮಂಪೊಗಳ್ತವೆ ।
ತ್ತಾದೊರೆತಾಂಜರತ್ತೃಣಸಮಾನಮೆನಲ್ಬಗೆವಂವಿಯಚ್ಚರಂ ॥ 23

ವ ॥ ಅಂತುವೈರಾಗ್ಯಪರಂ ನಿಜವಿಯಚ್ಚರಾಧಿರಾಜವಿಭವಮಂ ಪ್ರಭುಮಂಡಳಂಗಿತ್ತು
ಮಂದಿನದಿವಸದೊಳ್ಮಹೇಂದ್ರೋದ್ಯಾನದೊಳಿರ್ದ್ದಸರ್ವ್ವಭೂತಹಿತಭಟ್ಟಾರಕ
ರಪದಪಯೋರುಹಸಮಕ್ಷದೊಳ್ದೀಕ್ಷೆಗೊಳ್ವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಇಂದುಗತಿಯುಂತೆರಾಜ್ಯಮ ।
ನೊಂದಕ್ಕಂಬುತ್ತೆರ್ಗೆಯ್ಯದಾವನೂತೂಱುದಂ ॥

ಮಂದರಧೈರ್ಯ್ಯಂನೃಪನೆಂ ।
ದೊಂದುತ್ತರಮಮರಸಮಿತಿಪೊಗಳ್ದತ್ತಾಗಳ್ ॥ 24

ವ ॥ ಅಂತುವಿಯಚ್ಚರಾಧಿರಾಜಂಮುನಿರಾಜಪದವಿಯನಪ್ಪುಕೆಯ್ವುದುಮಿತ್ತಲ್ಜನಕಂಸಕಳಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಚಿಹ್ನಮುಳಿಯುಲುಳಿದವಸ್ತುವಾಹನಾದಿಗಳಂಸೀತೆಗೆ ಬಳುವಳಿಗೊಟ್ಟಯೋಧ್ಯೆಗೆಕಳಿಪುವುದುಂದಶರಥಂಕತಿಪಯಪ್ರಯಾಣಂಗಳಿಂವಿನೀತಾನಗರಮಂ ಪೊಕ್ಕಿರಲೊಂದುದಿವಸಂ ॥

ಕಂ ॥ ಸುಕೃತಸುರದ್ರುಮವನಪಾ ।
ಲಕನೆಂಬಿನಮುಚಲವಿಚಕಿಳೋದ್ಗಮಮಂತಂ ॥
ದಕಲುಷಚಿತ್ತಂದಶರಥ ।
ಸಕಲೋರ್ವ್ವೀಶಂಗೆಋಷಿನಿವೇದಕನಿತ್ತಂ ॥ 25

ವ ॥ ಅಂತುಸಮಯೋಚಿತಸುಮನೋದರ್ಶ್ಶನಮನಿತ್ತುದೇವಾನಂಮುಸರಯೂನದೀತೀರದಮಹೇಂದ್ರೋದ್ಯಾನದೊಳ್ಮನಃಪರ್ಯ್ಯಯಜ್ಞಾನಿಗಳಪ್ಪಸರ್ವ್ವಭೂತಹಿತಭಟ್ಟಾರಕರ್ಮ್ಮಹಾಋಷಿಸಮುದಾಯಂಬೆರಸುಯೋಗನಿಯೋಗದಿಂದಿರ್ದ್ದರೆಂದು ಬಿಂನವಿಸೆ ॥

ಕಂ ॥ ನೊಸಲೊಳ್ಕರಪಲ್ಲವಪುಟ ।
ಮೊಸೆದಿರೆದಶರಥನೃಪಂಮುನೀಶ್ವರರಿರ್ದ್ದಾ ॥
ದೆಸೆಗೆವೊಗಮಿತ್ತುತಂನಿ ।
ರ್ದ್ದಸಿಂಹವಿಷ್ಟರದಿನೆರ್ದ್ದುವಿನಮಿತನಾದಂ ॥ 26

ವ ॥ ಆಗಿದಶರಥಂಪರಿಮಿತಪರಿಜನಂಬೆರಸುಮುನೀಂದ್ರರಿರ್ದ್ದಮಹೇಂದ್ರೋದ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ॥

ಉ ॥ ದೀಪಕಳಾಪಮಂತಳೆದುಬಾಲಕಿಯುರ್ಬ್ಬರೆಸುತ್ತಿಮುತ್ತಿತಾ ।
ರಾಪತಿತಾರೆಗಳ್ವೆರಸುಮಂದರಮಂಬಲಗೊಳ್ವಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ ॥
ಭೂಪತಿಸರ್ವ್ವಭೂತಹಿತದಿವ್ಯಮುನೀಂದ್ರರನಂದುಬಾಲಚಂ ।
ದ್ರಾಪರನಾಮಧೇಯಖರನದೇಂಬಲಗೊಂಡನೊಭಕ್ತಿಪೂರ್ವ್ವಕಂ ॥ 27

ವ ॥ ಅಂತುಬಲಗೊಂಡಷ್ಟವಿಧಾರ್ಚ್ಚನೆಗಳಿಂದರ್ಚ್ಚಿಸಿಗುರುಭಕ್ತಿಪೂರ್ವ್ವಕಂವಂದಿಸುವುದುಂ ॥

ಕಂ ।। ಮದನಫಣಿನಿರ್ವ್ವಿಷೀಕರ ।
ಣದಿವ್ಯಮಂತ್ರಸ್ವನಂಜರಾಮರಣಕಲಿಲಾ ।।
ವಿನಾಶ[illegible] ।
ಣ್ಮೆದತ್ತು ಮುನಿಪರಸೆಧರ್ಮ್ಮವೃದ್ಧಿನಿನಾದಂ ।। 28

ಕ್ಷುಭಿತದಯಾರ್ಣ್ಣವಘೂರ್ಣ್ಣಿತ ।
ರಭಸಮೆನಲ್ಪರಸಿದತ್ತನಂತರವಾಸ ।।
ತ್ಸಭೆವಿನತಮಕುಟಮಣಿರುಚಿ ।
ವಿಭಾಸಿಯಂನೃಪಪುರಸ್ಸರಂರಾಜಕಮಂ ।। 29

ವ ।। ಅನಂತರಂಪರಸಂಸಮುಚಿತಾಸನದೊಳ್ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣಭರತಶತ್ರುಘ್ನ ವೈರಸುಕು
ಲದ್ಪರ್ದೀಕ್ಷಿತನಾದ ಯಿಂದುಗತಿಯುಮಂಪರಿವ್ಲಾನದೀನಾನನನಾಗಿತನ್ಮನಿಯ
ಸಮಕ್ಷದೊಳದ್ದರ್ಪಪ್ರಭಾಮಂಡಳನುಮಂಕಂಡುಮುನಿಮುಖ್ಯಂಗೆಜಗಿ ಮುಕುಳಿ
ತಾಂಜಲಿಪುಟನಾಗಿ ।।

ಉ ।। ಬಾಲಮೃಣಾಳದಂಡಮಿದುಕೀಳ್ವಪ್ರಲಪ್ರಮದಿಂಮನೋಭವ ।
ವ್ಯಾಲಗಜೇಂದ್ರದಂತಮುಗನಂಗಳನೇಕೆಯೊಕ್ಕೀಳ್ತನೇಕೆನಿ ।।
ಮ್ಮೂರ್ಲಿಸಿದಂಘಟಾಟವಿಯನೀಜಿನರೂಪಕುಠಾರದಿಂಪ್ರಪೋ ।
ಧಾಲಮವೇಳ್ವಿಶಾಲತರಕರ್ಮ್ಮಯೊಳಾವತಪಃಪ್ರಸಂಗಮಂ ।। 30

ವ ।। ಎಂದುಬಿಂನವಿಸೆ ।।

ಕಂ ।। ಶ್ರುತದೇವತಾಕಟಾಕ್ಷ ।
ದ್ಯುತಿಪಸರಿಸಿದ್ವರ್ಣಸಂಪದಿಂನಿಜದಂತ ।।
ದ್ಯುತಿಪಸರಿಸೆದಯೆಯಿಂಯತಿ ।
ಪತಿನುಡಿದಂಮಧುರಮೃದುಗಭೀರಧ್ವನಿಯಿಂ ।। 31

ವ ।। ಈಖಚರಪ್ರಭುಪ್ರಭಾಮಂಡಲನಪ್ಪೋದ ಭವದೊಳಾದವೃತ್ತಾಂತಮುಮನೀಭವ
ದೊಳಾದಸೀತಾಪ್ರಸಂಗಮುಮಂತಿಳಿದುಮವೆನಿರ್ವ್ವೇಗವಾಗೆದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡನೆಂಬು
ದುಮನನಂತರಂಪ್ರಭಾಮಂಡಳಂವಿನಯವಿನಮಿತಶಿರಸ್ಸರೋಜನಾಗಿ ।।

ಕಂ ।। ಇಂದುಗತಿಖಚರಪತಿಪಿರಿ ।
ದೊಂದಕ್ಕ ಜನಿಸಿನೀನಾಳ್ದ್ವಂಪೆಸನಿಂನೀ ।।
ಮೊಂದುಮುಕುಳಿತಕರಂಮುನಿ ।
ವೃಂದಾರಕರಂಕುಮಾರಕಂಬೆಸಗೊಂಡಂ ।। 32

ವ ॥ ಅಂತುಬೆಸಗೊಳ್ವುದುಮವರಿಂತೆಂದುಬೆಸಸಿದದಾರ್ಧಮನಾಮಧೇಯಗ್ರಾಮದೊಳಿರ್ಪ್ಪಂಧರಾಮರಂವಿಮುಂಚಿಯೆಂಬ ನಾತನ ಕುಲವಧುವನುಮತಿವೆಸರೆಂಬಳವರ್ಗ್ಗತಿಭೂತಿಯೆಂಬತನಯನಾದಂ ॥

ಕಂ ॥ ಆತಂಗೆಸರಸೆಯೆಂಬಳ್ ।
ಪಾತಕಿಕುಲವನಿತೆಯೆನಿಸಿಕಯನೆಂಬಮಹಾ ॥
ಪಾತಕನೊಳ್ಪುದುವಾಳ್ದಳ್ ।
ಜಾತಿಯನೀತಿಯನೆಗಳ್ತೆಸೆಲೆಗಿಡುವಿನೆಗಂ ॥ 33

ಆಯುರ್ದ್ದಶೆಯಳಿಗುಂಸರ ।
ಕಾಯುಷ್ಯಂಕಟ್ಟುಗುಂಪರಾಭವಮುಕ್ಕುಂ ॥
ಶ್ರೀಯಳಿಗುಮೆಂನದನ್ಯ ।
ಪ್ರೇಯಸಿಯುಂಸರಸೆಯುಂಕಯುಂಕಳ್ದೊಯ್ದುಂ ॥ 34

ವ ॥ ಅಂತಾಕೆಯುಂಕಯುಂಕಸವರಂಬೆರಸುಕಳ್ದೊಯ್ವುದುಮತಿಭೂತಿಮತಿವಿಕಳನಾಗಿ॥

ಕಂ ॥ ಸುಡುಪೊಲ್ಲದನೆಂನದೆತಂ ।
ನೊಡಮೆಯುಪೋಗಿಂಗಮವಳಪೋಗಿಂಗಂನಿ ॥
ರ್ಗ್ಗಡಿಬೆಂನೊಳಱಿಸಿಪೋದಂ ।
ಕಡುಮೋಹಿತರಾರುಮುಚಿತಮಂನೆನೆದಪರೇ ॥ 35

ವ ॥ ಮತ್ತಿತ್ತವಿಮುಂಚಿಯುಂದಾನಾರ್ತ್ಥಿಯಾಗಿಮಗುಳ್ದುಬಂದುಮಗನವಾರ್ತ್ತೆಯಂ ಕೇಳ್ದುತಾನುಂತಂನಪೆಂಡತಿಯುಪ್ಪನುಮತಿಯುಂಸರಸೆಯತಾಯುಪ್ಪುರಿಯುಂಕಪ್ಪಡವನುಟ್ಟುತಿಭೂತಿಯನಱಸುತ್ತುಂಬಂದುಶಂಬರಮೆಂಬಪುರದೊಳ್ಸರ್ವ್ವಮುನಿಗಳೆಂಬದಿವ್ಯಜ್ಞಾನಿಗಳಪಕ್ಕದೆಧರ್ಮ್ಮಮಂಕೇಳ್ದುವಿಮುಂಚಿಮುಂಚಿತೊಱೆದಮನುಮತಿಯುಮುರಿಯುಂಕನಕಶ್ರೀಗಂತಿಯರಪಕ್ಕದೆತೊಱೆದುದೇವಗತಿವಡೆದರ್ ॥

ಕಂ ॥ ಅಪವರ್ಗ್ಗಲಕ್ಷ್ಮಿಯುಂಕುಡು ।
ವಪರಮಜಿನಚರಣಸೇವೆಗರಿದಾವುದೊನಾ ॥
ಕಪದಪ್ರಾಪ್ತಿಯನೊದವಿಸು ।
ವಪೇರ್ಮ್ಮೆಯೆನೆದಿವದೊಳನಿಬರುಂಜನಿಯಿಸಿದರ್ ॥ 36

ವ ॥ ಮತ್ತಿತ್ತಸರಸೆದುರಾಚಾರದಿಂಕಾಲಮಂಕಳಿಪಿನರಕಗತಿತಿರ್ಯ್ಯಗ್ಗತಿಗಳೊಳ್ತಿರಿಯುತ್ತುಂಬಂದುಬಳಾಹಕವೆಂಬಪಟ್ಟದೊಳ್ಪುಲ್ಲೆಯಾಗಿಪುಟ್ಟಿಬೇಗೆಗಿಚ್ಚಿನೊಳ್ಸತ್ತುಚಂದ್ರಧ್ವಜನೆಂಬರಸನರಸಿಮನಸ್ವಿಯೆಂಬಳಾಯಿರ್ವರ್ಗ್ಗಂಚಿತ್ರೋತ್ಸವೆಯೆಂಬಮಗಳಾಗಿಪುಟ್ಟಿದಳದಲ್ಲದೆಯುಮತ್ತಲಾಕಯನುಂ ॥

ಮ ॥ ಮಕರಾಂಕದ್ವಿಪದಂತದಂಡದಳಿತಸ್ವಾಂತಂಪರಪ್ರೇಯಸೀ ।
ವಿಕಲಂಮಾರ್ಗ್ಗತಿಯೊಳ್ಕಯಂತಿರಿತರುತ್ತುಂಬಂದುಮತ್ತಂಕ್ರಮೋ ॥
ಳಕನಾದಂಕೌದಲ್ಲಿಯುಂಕಪಿಳನೆಂಬಂಧೂಮಕೇಶಂಗೆದಾ ।
ರಕನಾದಂಕಡೆಯೊಳ್ವಿಚಾರಿಸೆವಿಚಿತ್ರಂಕರ್ಮ್ಮನಿರ್ಮ್ಮಾಪಣಂ ॥ 37

ವ ॥ ಮತ್ತಿತ್ತಲತಿಭೂತಿಯುಂನರಕಾಯುಷ್ಯಾದಿಭವಾಟವಿಯೊಳ್ತೊಳಲುತ್ತುಂಬಂ
ದುತಾರಾಕ್ಷವೆಂಬಹಂಸವನದೊಳ್ಕಲಹಂಸನಾಗಿಜಿನಸ್ತವನಶ್ರವಣದಿಂದುಪಶಮ
ಚಿತ್ತನಾಗಿ ಕಿಂನರಗತಿವಡೆದನಂತರಂಕುಂಡಳಮಂಡಿತನಾಗಿವಿದಗ್ಧಪುರಮನಾಳು
ತ್ತಿರೆಕಪಿಳಂಚಿತ್ರೋತ್ಸವೆಯುಂತನಗೆಪೆಂಡತಿಮಾಡಿತಂದಾಪುರದೊಳಿರ್ಪ್ಪುದುಂನೀ
ನತಿಭೂತಿಯಾದಂದಿನನುಬಂಧಕಾರಣವಾಗೆನೀನಾಕೆಯುಂಕಪಿಳನಕಯ್ಯಿಂಕಳೆದು
ಕೊಂಡ್ಯೆಯುಂನೆಸೇಳ್ಕೆವಿಮುಂಚಿಯುಂಸುರಲೋಕದಿಂಬಂದು ಯಿಂದುಗತಿಯಾದ
ನಾತನಪೆಂಡತಿಯುಪ್ಪಂದಿನನುಮತಿಪ್ರುಷ್ಪವತಿಯಾದಳದುಕಾರಣದಿಂದಿವರ್ನ್ನಿನಗತಿ
ಸ್ನೇಹಿತರಾದರಂದಿನಕಯುನುಂನೀಂಪುಟ್ಟಿದಾಗಳೆನಿಂನಂ ಕೊಂಡುಪ್ರೋದಂನೀನತಿ
ಭೂತಿಯಾದಂದಿನಸುರಿಯೆಂಬನಿಂಮತ್ತೆ ದೇವಗತಿಯಿಂಬಂದು ಜನಕಮಹಾದೇವಿವಿ
ದೇಹಿಯಾಗಿನಿನಗೀಗಳಬ್ಬೆಯಾದಳೆಂದುಭಟ್ಟಾರಕರ್ಬ್ಬೆಸಸುವುದುಂ ॥

ಮ ॥ ಅಱಿದಾತ್ಮೀಯಸುಹೃದ್ಭವಾಂತರಮನಾವ್ಯಂತಂಪ್ರಭಾಮಂಡಳಂ ।
ಪೆಱಗಾದಂರಘುರಾಮನುಂದಶರಥಕ್ಷೋಣೀಶನುಂಸ್ಸೈಪುಕ ॥
ಸ್ಸೈಜಿದಂತುತ್ಸುಕರಾದರುಣ್ಮೆಪುಳಕಂಕ್ಯೆಗಣ್ಮೆಹರ್ಷಾಶ್ರುಮುಮ್ ।
ಮಱೆದಳ್ಜಾನಕಿಕೇಳ್ದುಕೇಳ್ದುತಲೆಯುಂತೂಗಿತ್ತುರಾಜನ್ಯಕಂ ॥ 38

ಕಂ ॥ ಅಮೃತಚೆಡಲೊಳ್ಮುಳುಂಗಿ ।
ತ್ತಮೃತಾಂಶುಮಯೂಖಲೇಖೆಯಂತಕ್ಕರ್ಯಿಸ್ಸಿ ॥
ತ್ತಮರ್ದಂಮುಕ್ಕುಳಿಸಿತ್ತೆನೆ ।
ಸಮನಿಸಿದುದುರಾಜಸಭೆಗೆಹರ್ಷೋತ್ಕರ್ಷಂ ॥ 39

ವ ॥ ಅಲ್ಲಿಂಬಳಿಯಂ ॥

ಕಂ ॥ ಮಣಿಕುಂಡಳಕಿರಣಂಗ ।
ಳ್ಸೆಣಸುವಿನಂನಖಮಯೂಖದೊಳ್ದಶರಥಧಾ ॥
ರುಣಿಪತಿಯಪದಪಯೋಜ ।
ಪ್ರಣಮನಮನೊಡರ್ಚ್ಚಿದಂವಿಯಚ್ಚರತಿಳಕಂ ॥ 40

ವ ॥ ಆನಂತರಂರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣಭರತಶತ್ರುಘ್ನರೊಳ್ವಿನಯವೃತ್ತಿಯಂಮೆಱೆವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಅನುಜೆನಿಜಾಗ್ರಜಪದಕೋ ।
ಕನದಕ್ಷಾನಂದಬಾಷ್ಪಬಿಂದುಘನಿಷೆ ॥
ತ್ತನುನಯದಿನೆಱಗಿದಳೆಸೀ ।
ತೆನಗುವಿನಂಭ್ರಮರಕಂಭ್ರಮದ್ಭ್ರಮರಕಮಂ ॥ 41

ವ ॥ ಅಂತುವಿನಯಭರದಿನೆಱಗಿದನುಜೆಯಂ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲಸಖಂಡಿತಸ್ತ್ರೈಣ್ಯಭಾಗಿಯಾ
ಗೆಂದುಪರಸಿಪರಮಾನಂದಪರಂಪರೆಯನಪ್ಪುಕೆಯ್ದಿರ್ಪ್ಪುದುಂ ॥

ಸ್ರ ॥ ಆದಿವ್ಯಜ್ಞಾನಿಯಿಂದಂತಿರ್ದುಪದಪದಾರ್ತ್ಥಂಗಳಂಪೂರ್ವ್ವಜನ್ಮ ।
ಪ್ರಾದುರ್ಭ್ಭಾವಪ್ರಪಂಚಂಗಳನಧಿಕಮನೋರಾಗದಿಂತನ್ಮುನಿಶ್ರೀ ॥
ಪಾದಾಂಭೋಜಂಗಳಂಪೂಜಿಸಿವಿನಮಿಪೇೞ್ಕಂಜಯಭೇರೀನಿನಾದಂ ।
ರೋದೋಂತರ್ಭಾಗಮಂಜಕ್ಕುಲಿಸೆನೃಪತಿಸಾಕೇತಮಂಬಂದುಪೊಕ್ಕಂ ॥ 42

ಮ ॥ ಮಣಿಘಂಟಾಮಣಿಕಿಂಕಿಣೀಮಣಿವಿತಾನಸ್ವರ್ಣ್ಣಲಂಬೂಷಭೂ ।
ಷಣಮಂರತ್ನವಿಮಾನಮಂಭರತನುಂಶತ್ರುಘ್ನನುಂರಾಮಲ ॥
ಕ್ಷ್ಮಣರುಂತಂನೊಡನೇಱಿಸೋದರೆಸೋತ್ಸಾಹಂಪರಿದೃಷ್ಟತೋ ।
ರಣಶೋಭಾವಹಮಂನರೇಂದ್ರಗೃಹಮಂಪೊಕ್ಕಂಪ್ರಭಾಮಂಡಳಂ ॥ 43

ವ ॥ ಅಂತುಪುಗುವುದುಂಕುಮಾರನಂಮಣಿಮಯಾಸನದೊಳಿರಿಸಿಮಧುಪರ್ಕ್ಕಪೂರ್ವ್ವ
ಕಮಪಾರಸಾರವಸ್ತ್ರಾಭರಣಾದಿವಸ್ತುಪ್ರಸಂಗದಿಂಪೂಜಿಸಿಬಳಿಯಂ ಜನಕಂಗೆಬ
ೞಿಯನಟ್ಟುವುದುಂವಿದ್ಯಾಧರಮಹತ್ತರಂಪವನವೇಗನೆಂಬಂಮನಃಪವನವೇಗದಿಂ
ಮಿಥಿಳೆಯನೆಯ್ದಿರಾಜಮಂದಿರಮಂಪೊಕ್ಕು ॥

ಕಂ ॥ ನಮಿತಂಖಚರಾನುಚರಂ ।
ಕ್ರಮದಿಂತಿೞ್ವಂತುತನಗೆತನಯನವೃತ್ತಾಂ ॥
ತಮನಱಿಪೆಜನಕನತಿಸಂ ।
ಭ್ರಮಚಿತ್ತಂಪಡೆದುಪಲವುಸೂಳ್ಬಸಗೊಂಡಂ ॥ 44

ವ ॥ ಅಂತುಬೆಸಗೊಂಡು ॥

ಮ ॥ ಕೊಲಲೆಂದೊಯ್ದನಿಶಾಚರಂಖಚರರಾಜಂಗೊಯ್ದುಕೊಟ್ಟಂಗಡಂ ।
ಕುಲನಿಸ್ತಾರಕನೆಂನದಾರಕನನಾತಂಬಂದುಸಾಕೇತದೊಳ್ ॥
ನೆಲಸಿರ್ದ್ದಂಗಡಸ್ಮೈಪುಕಣ್ದೆಱೆದುದೆಂದಾನಂದಬಾಷ್ಪಾಂಬುಕ ।
ಣ್ಮಲರಿಂಕೈಗಳವಾಗಿಪೊಣ್ಮೆಜನಕಂರೋಮಾಂಚಮಂತಾಳ್ದಿದಂ ॥ 45

ವ ॥ ಅಂತುಹರ್ಷರಸತರಂಗಿತಾಂತರಂಗನಾಗಿ ॥

ಕಂ ॥ ತನುಜಾಗಮನೋತ್ಸವಮಂ ।
ತನಗಱಿಪಿದವಂಗೆನಿಜರಾಜ್ಯಮುಮೀ ॥
ವನಿತುವರಮಧಿಕರಾಗಂ ।
ಜನಿಯಿಸೆಜನಕಂನಿಜಾಂಗಚಿತ್ತಮನಿತ್ತಂ ॥ 46

ವ ॥ ಅನಂತರಂ ॥

ಕಂ ॥ ರವಿರಥಮನುತ್ಸವಧ್ವಜ ।
ನಿವಹಂತುಡಿಕಿದುವುಕೆದಱಿದುವುಪೂವಲಿಗಳ್ ॥
ಕಿವಿಕಬ್ಬಂಗೆಟ್ಟರೆಬ ।
ದ್ದವಣಂಬಾಜಿಸಿದುವೊಡನೆಮಿಥಿಳಾಪುರದೊಳ್ ॥ 47

ಚ ॥ ತನಯನುಮಿರ್ವರುಮಳಿಯರುಮೀಕ್ಷಿಸಲುತ್ಸುಕನಪ್ಪಚಿತ್ತದೊಳ್ ।
ನನೆಕೊನೆವೋಗೆಸಜ್ಜನಸುಭಾಷಿತಮೊಳ್ಪುದುವೊಕ್ಕುಸೇಸೆಯುಂ ॥
ಮನವೊಸೆದಾಂತುಬಾಂಧವಜನಂಬೆರಸುತ್ಸವದಿಂವಿದೇಹಿಯುಂ ।
ಜನಕನುಮೇಱಿದರ್ಸ್ವರ್ಣವಿತಾನವಿರಾಜಿತಮಂವಿಮಾನಮಂ ॥ 48

ವ ॥ ಅಂತುವಿಮಾನಾರೂಢರಾಗಿ ಕಿಱಿದಾನುಂಬೇಗದಿಂದಯೋಧ್ಯೆಗೆಬಂದುರಾಜಭವನಮಂಪೊಕ್ಕು ಜನಕನುಂವಿದೇಹಿಯುಂದಶರಥಂಗಮಪರಾಜಿತಾಮಹಾದೇವಿಗಂತುಳಿಲ್ಗೆಯ್ವುದುಂರಾಮಾದಿಗಳವರ್ಗೆವಿನಯವಿನತರಾಗಿಪರಕೆಯುಂಕೈಕೊಳ್ವುದುಂಜಾನಕಿಯುಂಜನಸೀಜನಕರಂನಿಬಿಡಾಲಿಂಗನಂಗೆಯ್ದುಮವರಪದಪಯೋರುಹಕ್ಕೆಱಗೆತದನಂತರಂಪ್ರಭಾಮಂಡಳಂತಂದೆಯಪಾದಾರವಿಂದಮಂ ಮಣಿಕುಂಡಲಪ್ರಭಾಮಂಡಳಬಾಲಾತಪದಿನರ್ಚಿಸುವಂತೆಜನಕಂದಿಕ್ಕರಿಕರಾನುಕಾರಿಗಳಪ್ಪತೋಳ್ಗಳಿಂತೆಗೆದುತಕ್ಕೈಸಿಮಗನಮೊಗಮನಳ್ಕರ್ತುನೋಡಿಕಲ್ಪತರುಕೋರಕಿತವಾದಂತೆಪುಳಕಮಂತಳೆದಾನಂದಬಾಷ್ಪಬಿಂದುಸಂದೋಹದಿಂ ನಂದನನಸಹಸ್ರಕುಂತಳಕಳಾಪಕ್ಕೆಬಿಡುಮುತ್ತಿನತಲೆದುಡುಗೆಯುಂಪಡೆದುಮೋಹರಸಸುಧಾರಸದೊಳವಗಾಹಮಿರ್ಪುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಅಂಬಿರಿವಿಡೆಭೋಂಕನೆನಯ ।
ನಾಂಬುಗಳತಿವಿಹ್ವಳಂಪ್ರಭಾಮಂಡಲನಾ ॥
ತ್ಮಾಂಬಿಕೆಯಪದಕ್ಕೆಱಗಿದ ।
ನಂಬುರುಹಕ್ಕೆಱಗಿದಳಿಗಳೆನಿಸಿಕುರುಳ್ಗಳ್ ॥ 49

ವ ॥ ಆಗಳಾವಿದೇಹಿಸುತಪರಿಷ್ವಂಗಸುಖಾನುಭವಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ವುದುಂ ॥

ಮ ‖ ಮೊಲೆವಾಲಂಬಿರಿವಿಟ್ಟುಸೂಸೆಮೊಲೆಯಿಂಬಾಷ್ಪಾಂಬುಕೈಗಣ್ಮೆಕ ।
ಣ್ಮಲರಿಂಮೆಯ್ನವಿರ್ಗಳ್ಪೊದಳ್ದೊಗೆಯೆಮೆಯ್ಯಿಂಗದ್ಗದಂಕಂಠಕಂ ‖
ದಲದಿಂದುದ್ಗತಮಾಗೆಮನ್ಯುಮಿಗೆನಾನಾಚೇಷ್ಟೆನಾನಾರಸಂ ।
ತಲೆದೋಱಿತ್ತುವಿದೇಹಿಗಚ್ಚರಿಸುತವ್ಯಾಮೋಹಕೌತೂಹಲಂ ‖ 50

ಚ ‖ ಉದಯಿಸಿದಾಗಳಾತನನಗಲ್ದಳಲಾತನಬಾಲಕೇಳಿಯಂ ।
ಪದೆದವಲೋಕಿಸಲ್ಪಡೆಯದುಂಮಾಳವಾತನಸೋಂಕಿನೊಳ್ಪೊದ ‖
ಳ್ದೊದವಿದಮೋಹವಾತನಮುಖಾಬ್ಜವಿಳೋಕನಜಾತಕೌತುಕಂ ।
ಸುದತಿವಿದೇಹಿಗೇಂಪಡೆದುದೋರಸಸಂಕರಚಿತ್ರಚೇಷ್ಟೆಯಂ ‖ 51

ತನಯನನಾಗಳೆಂತೆಪಡೆದಂತೆಮನೋಮುದಮಂವಿದೇಹಿಯುಂ ।
ಜನಕನುಮಪ್ಪುಕೆಯ್ಯೆರಘುವಂಶನಮೇರುವಿಚಿತ್ರರತ್ನಮಂ ‖
ಡನವಸನಂಗಳಿಂದೊಸೆದುಮುನ್ನಿಸೆಹರ್ಷಮಳುಂಬಮಾಯ್ತುಜಂ ।
ದನರಸಮಗ್ನರಪ್ಪವರನಪ್ಪಿದುವಿಂದುಕರಂಗಳೆಂಬಿನಂ ‖ 52

ವ ‖ ಅಂತುದಶರಥನಭ್ಯಾಗತಪ್ರತಿಪತ್ತಿಯಂಮಾಳ್ಪುದುಮನುದಿಸಂಪ್ರಭಾಮಂಡಲಂರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರೊಡನೆಕೂಡಿವಿವಿಧವಿನೋದಂಗಳಿಂದಿವಸಂಗಳನೇಕಂಗಳಾಗಿಯುಮೇಕಕ್ಷಣದಂತೆನಿರಂತರೋತ್ಸವಮನೊದವಿಸೆಸುಖದಿನೊಂದುತಿಂಗಳ್ವರಮಯೋಧ್ಯೆಯೊಳಿರ್ದ್ದುಮಿಥಿಳೆಗೆಬಂದುಜನಕನರಾಜ್ಯಮಂತಮ್ಮಕಿಱಿಯಂಮನಪ್ಪಕನಕಂಗೆಕೊಟ್ಟುಜನಕಸುಂವಿದೇಹಿಯುಂಬೆರಸುರಥನೂಪುರಚಕ್ರವಾಳಪುರಕ್ಕೆಪೋಗಿವಿದ್ಯಾಧರವಿಭೂತಿಯೊಳ್ಸುಖದೊಳಿರ್ದ್ದನಂನೆಗಮಿತ್ತಲೊಂದುದಿವಸಂ ‖

ರಥೋದ್ಧತ ‖ ಉರ್ವ್ವರಾಧಿಪತಿಕಂಡನರ್ಚ್ಚನಾ ।
ಪೂರ್ವ್ವಕಂದಶರಥಾವನೀಶ್ವರಂ ‖
ಸರ್ವ್ವಭೂತಹಿತನಾಮಧೇಯರಂ ।
ಸರ್ವ್ವಭೂತಹಿತಸಾಧುಮುಖ್ಯರಂ ‖ 53

ವ ‖ ಅಂತುಕಂಡುಗುರುಭಕ್ತಿಪೂರ್ವ್ವಕಂವಂದಿಸಿ ‖

ಕಂ ‖ ಏನ್ನಭವಾವಳಿಯುಂದಯೆ ।
ಯಿನ್ನಿಂಮಡಿಪೆಸಸಿಮೆಂದುಕೈಮುಗಿದಿರೆಕಿಂ ‖
ಚಿನ್ನಮಿತಕಂಧರಂಪದ ।
ಸನ್ನಿಧಿಯೊಳ್ದಶರಥಂಮುನೀಶ್ವರನೆಂದಂ ‖ 54

ಮೊದಲಿಲ್ಲೆನಿಪ್ಪಸಂಸಾ ।
ರದಲ್ಲಿಸುಖದುಃಖಮಂಚತುರ್ಗ್ಗತಿಯೊಳ್ಮಾ ‖

ಣದೆತಿರಿದುಶುಭಾಶುಭಕ ।
ರ್ಮದಫಲಮಂನಗುತುಮಳುತುಮುಣುತುಂಬಂದೈ ॥ 55

ವ ॥ ಅಂತನಂತಮಾದಭವಾವಳಿಯಂತಿರಿತರುತ್ತುಮೀಭವಕ್ಕೆಂಟನೆಯ ಭವದೊಳೊ ರ್ಮಸೇನಾಪುರಮೆಂಬಪುರದೊಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಮುನಿಚರ್ಯಾವಿಘ್ನದೊಳಂ ।
ಜಿನಧರ್ಮದ್ವೇಷಮತಿಯೊಳಂದುರ್ಗ್ಗತಿಯೊಳ್ ॥
ಜನಿಯಿಸಿದುರಂತದುಃಖಮ ।
ನನುಭಸಿದೆವಕ್ರಭಾವಮಳಲಿಸದಾರಂ ॥ 56

ವ ॥ ಅಂತೆತ್ತಾನುಂಸವಿಪಾಕನಿರ್ಜ್ಜರೆಯಿಂದುಷ್ಕರ್ಮಫಲಮಂತವಿಸಿನಿಜದಿನುಪಶಮ ಭಾವಮಂಬಡೆದದಱಫಲದಿಂಚಂದ್ರಪುರಮನಾಳ್ವಚಂದ್ರನೆಂಬನರೇಂದ್ರಂಗಮಾತ ನಮನೋಹಾರಿಣಿಧಾರಿಣಿಗಂಧಾರಣನೆಂಬಮಗನಾದೆನಿನಗೆಸುಧರ್ಮೆಯೆಂಬಳ್ಪ ತ್ನಿಯಾದಳಂದುಜಿನಧರ್ಮಮಂಪತ್ತುವಿಡದೆನಡೆದುಚತುರ್ವ್ವಿಧದಾನಶೂರನಾಗಿಶ ರೀರಭಾರಮನಿಳಿಪಿಧಾತಕೀಷಂಡದಮೂಡಣಮಂದರದುತ್ತರಕುರವದೊಳ್ಪುಟ್ಟಿ ಮೂಱುಪಳಿತೋಪಮಂಬರಮಲ್ಲಿಯಸುಖಮನನುಭವಿಸಿತದನಂತರಂ ದೇವಗತಿಪ ಡೆದು ॥

ಉ ॥ ಪೂಸದಸಾರಭಂತವದಮೆಯ್ಸಿರಿಬಾಡದದಾಮಮುಟ್ಟೊಡಂ ।
ಮಾಸದಸೀರೆಧಾತುಮಲವಿಲ್ಲದೊಡಲ್ಪರಿಪೂರ್ಣ್ಣಯೌವನಂ ॥
ಲೇಸೆನಿಸಿರ್ದ್ದರೂಪುಶುಭಲಕ್ಷಣವೆಂಬಿವನಪ್ಪುಕೆಯ್ದನಾ ।
(ಯಾಸದೊಳೀಸಿದೈಮೊದಲಸರ್ಗ್ಗದಬಾಳ್ಕೆಯೆರಳ್ಕಡಲ್ಗಳಂ ॥) 57

ವ ॥ ಮತ್ತಮಲ್ಲಿಂದಂಬಂದುಪುಷ್ಕಳಾವತಿವಿಷಯದಪುಂಡರೀಕಿಣಿಪುರಮನಾಳ್ವನಂದಿಘೋ ಷನರಪತಿಗಮಾತನರಸಿಯಪ್ಪವಸುಮತಿಗಂನಂದಿವರ್ದ್ಧನನೆಂಬನಂದನನಾದೆನಿಂನ ತಂದೆಯಪ್ಪನಂದಿಘೋಷನೊಂದುದಿವಸಂಕ್ರೀಡಾವನಕ್ಕೆಪೋಗಿದಿವ್ಯಯೋಗಿಗಳಂ ಕಂಡುಧರ್ಮಮಂಬೆಸಗೊಂಡುಸಂಸಾರಶರೀರಭೋಗನಿರ್ವ್ವೇಗಪರನಾಗಿನಿನಗೆರಾ ಜ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟುಯಶೋಧರಭಟ್ಟಾರಕರಚರಣೋಪಾಂತದೊಳ್ ತಪಶ್ಚರಣನಿರತ ನಾಗಿಸಮಾಧಿವಿಧಿಯಿಂವಿಗ್ರಹಮನುಳಿದುಬಳಿಯಂನವಗ್ರೈವೇಯಕಮಧ್ಯಮ್ನಾಯ ಕನಾದಂನೀನುಮೊಂದುಪೂರ್ವ್ವಕೋಟಿಕಾಲಮರಸುಗೆಯ್ದು ಜಿನಧರ್ಮಮಂಪ ತ್ತುವಿಡದೆನಡೆಮುಕಡೆಯೊಳಯ್ದನೆಯಕಲ್ಪದುಪಪಾತಕಲ್ಪದೊಳ್ದೇವನಾದೈ ॥

ಕಂ ॥ ಆಯುಷ್ಯಂಕಲ್ಯಾಣಮನಿ ।
ತ್ತೆಯ್ದೆ ಪುದಯ್ದ ನೆಯುಗತಿಯುನವಯುವದಿಂಥಾ ॥
ನಯ್ದು ನೆಯುನಾಕಲೋಕಮ ।
ನೆಯ್ದಿ ಪುದುಜಿನೇಂದ್ರಸೇವೆಗಾವುದುಗಹನಂ ॥ 58

ವ ॥ ಅಂತಲ್ಲಿಯುಸುಖಮನನುಭವಿಸಿಬಂದುಭರತದಪರವಿದೇಹದ ವಿಜಯಾರ್ಧದಶಶಿಪುರಮನಾಳ್ವರತ್ನಮಾಲಿಗಂವಿದ್ಯುಲ್ಲತೆಗಂಸೂರ್ಯ್ಯಜಯನೆಂಬ ಮಗನಾದೆನಿಜಜನಕನಪ್ಪರತ್ನಮಾಲಿಸಿಂಹಪುರಮನಾಳ್ವವಜ್ರಲೋಚನನೊಳ್ ಕಾದಲೆಂದುಚತುರಂಗಬಲಸಹಿತನಾಗಿಪೋಗುತ್ತುಮಿರೆ ॥

ಕಂ ॥ ಮನದಮುನಿಸೆಂಬಕಳ್ತಲೆ ।
ಯುನಲೆವಮಾಣಿಕ್ಯದೀಪಮೆನೆದಿವದಿಂದಾ ॥
ತನಮುಂದಣ್ಗೆಳೆತಂದಂ ।
ದಿನಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆತಂನದೇಹರುಚಿಕುಡೆಕೊಬ್ಬಂ ॥ 59

ವ ॥ ಅಂತುಬಂದು ॥

ಕಂ ॥ ವಿಗ್ರಹದೊಳ್ಸನಗಿನಿತೇ ।
ಕಾಗ್ರಹವುಳಿಮುಳಿಸನೊಂದುಕಥೆಯುಂಕೇಳೇ ॥
ಕಾಗ್ರಮನದಿಂದವೆಂದುಸ ।
ಮಗ್ರಾವಧಿಬೋಧನಮರನಂದಿಂತೆಂದಂ ॥ 60

ಈಭರತದವಿಜಯಾರ್ಧ್ಧವು ।
ಹೀಭೃತ್ತಟತಿಲಕಮೆನಿಪಶಶಿಪುರದೊಡೆಯಂ ॥
ಭೂಭುವನಪ್ರಥಿತಯಶಂ ।
ಶ್ರೀಭೂತಿಸುಭೂತಿವೆಸರಸುತನಂಪಡೆದಂ ॥ 61

ಉಪಮನ್ಯುವೆಂಬವಂತನ ।
ಗೆಪುರೋಹಿತನಾಗೆಪಿರಿಯಸಿರಿಯಿಂಸುಖದಿಂ ॥
ದುಪಭೋಗಿಸುತ್ತುಮಿರ್ದ್ದಂ ।
ವೆಸ್ಪೊರ್ದ್ದವಂಶಮಲಗರ್ಭ್ಭಯತಿಪತಿಪದಮಂ ॥ 62

ವ ॥ ಅಂತಾತಪೋನಿಧಿಯಸಂನಿಧಿಯೊಳ್ಮಧುಮಾಂಸನಿವೃತ್ತನಾಗಿಜತಿರ್ಥಸುತ್ತಿಪೂರ್ವಂಶ್ರೀಭೂತಿಯುತತ್ಪುರೋಹಿತನಪ್ಪಉಪಮನ್ಯುಮಷ್ಟಮತಿನಷ್ಟವ್ರತಂಮಾಡಿತಾನುಂರಣಮರಣದಿಂವಾರಣವಾಗಿ ಮತ್ತಂಮರಣಮನೆಯ್ದಿಮುಂನಂತಂನಪತಿ

ಯುಪ್ಪಶ್ರೀಭೂತಿಯುಮೋಹದಿಂದಾತನಸುತನಪ್ಪಸುಭೂತಿಗಂಯೋಜನಗಂಧಿಗಮ
ರವಿಂದನೆಂಬನಂದನನಾಗಿತಾನೊಂದುದಿವಸಂಕಮಲಗರ್ಭಮಹಾಮುಷಿಯದರ್ಶ-
ನದಿಂಜಾತಿಸ್ಮರನಾಗಿತತ್ಸಮೀಪದೊಳ್ತೋಱಿದುತಪೋನಿಷ್ಠೆಯೊಳ್ನಿಱಿದುದೇವ
ನಾಗಿಶತಾರಕಲ್ಪದೊಳನಲ್ಪಸುಖಮನನುಭವಿಸುತಿರ್ದ್ದನಂನೆಗಮಿತ್ತಲ್ ॥

ಕಂ॥ ಅಂದುದುರಾಚಾರದಫಲ ।
ದಿಂದಂಶ್ರೀಭೂತಿಸತ್ತುಪುಲ್ಲಿಯಬಸಿಱೊಳ್ ॥
ಬಂದಂಕಾಳ್ಕಿಚ್ಚುಸುಡ ।
ಲ್ಬಂದಂಮಂದಾರಮೆಂಬಗಹನಾಂತರದೊಳ್ ॥ 63

ವ ॥ ಅಂತುಕಳೆದುಕಾಂಭೋಜದೊಳ್ಕಿರಿಂಜಯನೆಂಬಕಿರಾತನಾಗಿ ॥

ಕಂ॥ ಆಡಿದಕಾಡೊಳ್ಜವನೆ ।
ಟ್ಟಾಡಿದನೆನೆಕೊಂದುತಿಂದುಕಯ್ಯುಂಕಾಲುಂ ॥
ಮೂಡಿದುವುಪಾತಕಕ್ಕೆನೆ ।
ಕಾಡೊಡೆಯನುಮೞಿದುಶರ್ಕ್ಕರಪ್ರಭೆಗಿೞಿದಂ ॥ 64

ವ ॥ ಅದನುಪಮನ್ಯುಚರನೆಂಬದೇವನವಧಿಯಿನಱಿದಲ್ಲಿಗೆಬಂದುನಿನಗೆಧರ್ಮ್ಮೋಪದೇ
ಶಂಗೆಯ್ಯೆಕೈಕೊಂಡುನೀನೀಗಳ್ ರತ್ನಮಾಲಿಯಾದೆನಿನಗೆಧರ್ಮ್ಮೋಪದೇಶಂಗೆಯ್ದೆ
ವಾವೆಂದುಪೇಳೆಕೇಳ್ದುದುವೆನಿರ್ವ್ವೇಗಕಾರಣಮಾಗೆ ಸೂರ್ಯ್ಯಂಜಯನೆಂಬನಿಜತ
ನೂಜನ್ನಂರಾಜ್ಯಮಂಕೈಕೊಳ್ವುದೆನಲಾತಂತಪೋರಾಜ್ಯಮನಲ್ಲದೊಲ್ಲೆನೆಂಬುದುಂ
ತದಪತ್ಯನಪ್ಪಕಲ್ಪಾಮರಂಗೆರಾಜ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟುರತ್ನಮಾಲಿಸೂರ್ಯ್ಯಂಜಯಂಪೆ
ರಸುತಿಲಕ ಸುಂದರಮುನಿತಿಲಕರಸಮಕ್ಷದೊಳ್ದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡನೇಕಕಾಲಂ ತಪಂಗೆ
ಯ್ದುಮಹಾಶುಕ್ರಕಲ್ಪದೊಳ್ಪುಟ್ಟಿಪದಿನಾಱುಸಾಗರೋಪಮಮನಲ್ಲಿಯಸುಖಮ
ನನುಭವಿಸಿಬಂದಂದಿನಸೂರ್ಯ್ಯಂಜಯಂನೀನೀಗಳ್ದಶರಥನಾದೆನೀಂನಂದಿವರ್ದ್ಧ
ನನಾದಂದಿನನಿಂನತಂದೆಯಪ್ಪ ನಂದಿಘೋಷರೆಂಬವರ್ತ್ತೋಱಿದುನವಗ್ರೈವೇಯ
ಕದೊಳ್ನೆಲಸಿ ಬಂದುಸರ್ವ್ವಭೂತಹಿತರಾದೆವಾಶ್ರೀಭೂತಿಯುಮುಪಮನ್ಯು
ವುಂಬಂದುನಿನ್ನಮಯ್ದುನರಪ್ಪಜನಕನುಂಕನಕನುಮಾದರೆಂದುಭಟ್ಟಾರಕರ್ಬೆಸ
ಸೆದಶರಥಂವಿಸ್ಮಯಾಕ್ರಾಂತಸ್ವಾಂತನಾಗಿ ॥

ಚ ॥ ಯತಿಪತಿಪೇಳೆಕೇಳ್ದುಭವಸಂತತಿಯಂಬಗೆದಾಜವಂಜವ ।
ಸ್ಥಿತಿಯುನನಾದಿಯುಂಸುಕೃತದುಷ್ಕೃತಕರ್ಮ್ಮವಿಪಾಕಸೌಖ್ಯಮು ॥
ಸ್ಥಿತಿಗಳನುಂಡುರಾಟಳದಗುಂಡಿಗೆಯಂತೆವೊಲಾದೆನೆಂದುನಿ ।
ರ್ವೃತಿಸುಖದತ್ತಲಾಟಿಸಿದನೇಂರಘುಸೂನುಮಹಾನುಭಾವನೋ ॥ 65

ಚ ॥ ಅವಚರದಿಂನೆಗಂಸವಿದೆನಿಂದ್ರಿಯಸೌಖ್ಯಮನಗ್ರನಂದನಂ ।
ಕವಚಧರಂಜಿತಾಹಿತಬಲಂಬಲನಂನನಿರಲ್ಮಹಾಪರಾ ॥
ಭವಮದಱಿಂದಮಾವುದೆನೆಗೆಂದಿರದುತ್ತರಿಸಲ್ಕೊಡರ್ಚ್ಚಿದಂ ।
ಭವಜಲರಾಶಿಯಂದಶರಥಂಜಿನರೂಪಬಹಿತ್ರಯಾತ್ರೆಯಂ ॥ 66

ಮ ॥ ಪರಪೀಡಾಕರಮೆಂತುನೋಡುವೊಡಮರ್ತ್ಥೋಪಾರ್ಜ್ಜನಂತದ್ದುರಾ ।
ಚರಿತೋದೀರಿತದುಃಖತಿಕ್ತಫಲಸೇವಾಕಾಲದಂದೋರ್ವ್ವರುಂ ॥
ನೆರವಿಲ್ಲಾಧನಸೇವೆಯಿಂದೆನೆರನಪ್ಪರ್ನ್ನೆಂಟರೆಂದಂದುತಾಂ ।
ಮರುಳಕ್ಕುಂಪುರುಳಕ್ಕುಮೇಮಱೆದುಹಾನಾದಾನವಿಜ್ಞಾನಮಂ ॥ 67

ವನಿತಾಸಂಕುಲಮುಂಷಡಂಗಬಲಮುಂಭಂಡಾರಮುಂವಸ್ತುವಾ ।
ಹನಮುಂತಂನೊಡವಪ್ಪುವಲ್ಲವೊಡವಕ್ಕುಂಪುಣ್ಯಪಾಪಂಗಳೆಂ ॥
ಬಿನಿತಂಭಾವಿಸಿತಾನೆತಂನದೆಸೆಯಿಂತಂನಂದಮಂಭಾವಿಸಲ್ ।
ಮನಮಂತಾರದೆಬಾಹ್ಯಮಂಬಯಸುವಂತಚ್ಛೊನ್ಯನೇಂಮಾನ್ಯನೇ ॥ 68

ಅೞಿವೆಂಣಾದೊಡಮೊಂದೆರಳ್ದಿವಸಮೊಂದಾಗಿರ್ದ್ದವಂನಂಟನೆಂ ।
ದುೞಿದಂದನ್ಯರನಾಸೆಗೆಯ್ಯುಳವೞಿಂನಿರ್ವ್ಯಾಕುಳಂಪೊಲ್ಲಿವೞ್ ॥
ಪೞಿಗಂಜಳ್ಭರತಾದಿಗಳ್ಪಲವುಕಾಲಂತಂನೊಳೊತ್ತಿರ್ದ್ದವ ।
ರ್ಕ್ಕೞಿದಂದಾಕ್ಷಣದೊಳ್ಧರಾರಮಣಿಮತ್ತೊರ್ವ್ವಂಗೆಪುರ್ವ್ವಿಕ್ಕುವೞ್ ॥ 69

ಮೃಗಭೂಮಿಶ್ರಿತಸಾಂದ್ರಚಂದನರಸಂಗಳ್ಚಂದನೋಶೀರವಾ ।
ರಿಗಳುಂನರ್ತ್ತಿತಹೇಮಚಾಮರಚಳಳ್ಮಂದಾನಿಳಂಗಳ್ವಿಳಾ ॥
ಸಗೃಹಂಗಳ್ಕಳೆಯಲ್ಕೆಸಾಲ್ದಪುವೆರಾಗದ್ವೇಷವೇಗಂಗಳಿಂ ।
ಬಗೆಯೊಳ್ಪೆರ್ಚ್ಚಿದತಾಪಮಂಕಳೆವವೊಲ್ಜೈನಾಂಘ್ರಿಕಲ್ಪಾಂಘ್ರಿಪಂ ॥ 70

ಕಂ ॥ ಎನಿತೆನಿತಂಪುಂಜಿಸಿದೊಡ ।
ಮನಿತನಿತುಂಮಣಿಯಲಱಿಯದಣಿಯರಮುಱಿಗುಂ ॥
ಧನದಿಂಲೋಭಾಗ್ನಿಯನಿಂ ।
ಧನಭಾರದಿನಾವನಗ್ನಿಯಂನಂದಿಸುವಂ ॥ 71

ಜನಕನನರಣ್ಯನಗ್ರಜ ।
ನನಂತರಥನಿಳೆಯನೊಂದುತಿಂಗಳಕೂಸಿಂ ॥
ಗೆನಗಿತ್ತುತೊಱೆದರೆಂನವೊ ।
ಲಿನವಂಶದೊಳಿಂತುಮೋಹಮೂರ್ಚ್ಛಿತರೊಳರೇ ॥ 72

ಅಕ್ಕರ ॥ ಸಾವಪುಟ್ಟುವಭಯಮುಮಂಸಂಸಾರಮುಮಂಸಪ್ತಧಾತುಜದೇಹಸ್ಥಿತಿಯು ।
ನಾವವಸ್ತುವನುಂಡೊಡಂತಣಿವಿಲ್ಲದಕಾಂಕ್ಷೆಯೆಂಬಗೆದುತಂನೊ ॥
ಳೇವುಬೀತೊಡಪ್ಪೆನಗಿದೇಕೆಂದುದಶರಥಂಭಾವಿಸಿ ।
ಭಾವಿತಾತ್ಮನಂಪರಮಯೋಗೀಂದ್ರನಂಬೀಳ್ಕೊಂಡಯೋಧ್ಯೆಗೆಪೋದನಾಗಳ್ ॥ 73

ವ ॥ ಅಂತರಮನೆಯನಧಿರಾಜಂಪೊಕ್ಕು ನಿರ್ವರ್ತಿತ ನಿತ್ಯನಿಯಮನಾಸ್ಥಾನಮಂಟಪ
ಮಧ್ಯಸ್ಥಿತಸಿಂಹಾಸನದೊಳಿರ್ಪುದುಂ ॥

ಚ ॥ ನೆಲಸಿದರಾಜಮಂಡಳಿಯುಮಂಡಳಿಕರ್ಕಳದಂಡನಾಥಮಂ ।
ಪಲಿಯುನಿಯೋಗಿವರ್ಗದಪುರೋಹಿತವರ್ಗದಮಂತ್ರಿವರ್ಗದು ॥
ಜ್ವಲನವರತ್ನಭೂಷಣಕಿರೀಟಪಟದ್ಯುಚಿಯಿಂದದೇಂಪಳಂ ।
ಚಲೆದುದೊರಾಜರಾಜಸಭೆಕುಂಭಜನೀಂಟಿದತೋಯರಾಶಿಯಂ ॥ 74

ಕಂ ॥ ಗುರುಜನಮುಮಾಪ್ತಜನಮುಂ ।
ಪರಿಜನಮುಂಬಂಧುಜನಮುಮಾಶ್ರಿತಜನಮುಂ ॥
ಪುರಜನಮುಂತಿಂತಿಣಿಯಾ ।
ಗಿರೆಸಭೆಪೋಲ್ತಳ್ತುರತ್ನಮೇಳಾಪಕಮಂ ॥ 75

ವ ॥ ಅಂತೋಲಗಂಗೊಟ್ಟುದಶರಥಮಹೀನಾಥಂನಿಜತನೂಭವರಂಬರವೇಳ್ದಟ್ಟುವುದುಂ
ತದಾಜ್ಞೆಯಂತಲೆಯೊಳಾಂತು ॥

ಚ ॥ ಹಲಮುಸಲಾಯುಧಂನಡೆವತಾರನಗೇಂದ್ರಮನೊಂದುಕಾಮ್ರ್ಮಗಿ ।
ಲ್ಬಳಸಿದವೋಲ್ವಿರಾಜಿಸೆವಿನೀಲಪಟಂನಡೆತಂದನೇಕಕುಂ ॥
ಡಲನುದಯಾರ್ಕಮಂಡಲಮನೇಳಿಸೆಶೇಷನಶೇಷಧಾತ್ರಿಯುಂ ।
ತಳೆವೆಡೆಯೊಳ್ನೆರಂಬಡೆದವೋಲಿರೆದಕ್ಷಿಣವಾಮಬಾಹುಗಳ್ ॥ 76

ಮ ॥ ಘನದೋರ್ದಂಡವಿಮಂಡಿತಂಘನಗದಾದಂಡಂಬೃಹತ್ಕಾಲದಂ ।
ಡನಿಭಂಭೀಕರಮಾಗೆಪೀತವಸನಂಸಂಧ್ಯಾಂಬುದಂಕೋದನೀ ॥
ಲನಗೇಂದ್ರಂನಡೆತಪ್ಪವೊಳ್ಕೆಯಿನುಪೇಂದ್ರಂದುರ್ಜಯಂರಾಮಚಂ ।
ದ್ರನಪಿಂದಂನಡೆತಂದನಾಯತಸಿತಾಂಭೋಜೇಕ್ಷಣಂಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ॥ 77

ಚ ॥ ಇದಿರ್ವರೆತತ್ಸಭಾಜನದಕಣ್ಮಲರುಂಮನಮುಂಕೆಲಕ್ಕೆವಂ ।
ದೊದವಿದಭಕ್ತಿಯಿಂದೆಱಗಿದಂಪಿತೃಪಾದಯುಗಕ್ಕೆರಾಘವಂ ॥
ಪದನಖಚಂದ್ರಮಂಡಲಕೆಚಂದ್ರಿಕೆಯುಂಕುಡೆದೇಹದೀಪ್ತಿಹಾ ।
ರದನೆವದಿಂದವೋಲಗಿಸೆತಾರಗೆಯುಂನಿಜಕಂಠಕಂದಳಂ ॥ 78

ವ ॥ ಅನಂತರಂಲಕ್ಷ್ಮಣಭರತಶತ್ರುಘ್ನರ್ಸರ್ವಾಂಗಪ್ರಣತರಪ್ಪುದುಮನಂತಸುಖಭೋ
ಗಭಾಗಿಗಳಾಗಿಮೆಂದುಪರಸಿಪರ್ಯ್ಯಂಕಪಾರ್ಶ್ವದೊಳಿಕ್ಕಿದಮಣಿಮಯಾಸನದೊ
ಳ್ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದಶರಥಂರಾಮಚಂದ್ರನಮುಖಚಂದ್ರಮನಂನೋಡಿ ॥

ಚ ॥ ನಿಲೆನುಡಿದೀವಕಾವಧರೆಯುಂಪ್ರತಿಪಾಲಿಪಧರ್ಮ್ಮವೃದ್ಧಿಯುಂ ।
ತೊಲಗದಪೇರ್ಮ್ಮೆಯುಂತಳೆದಪೇರ್ಮ್ಮೆಗನಂಭುವವಾಧಿಪತ್ಯದೊಳ್ ॥
ನಿಲಿಸಿನಿಸರ್ಗ್ಗದುರ್ಗ್ಗಮೆನಿಸಿರ್ದ್ದಪವರ್ಗ್ಗಪದಕ್ಕೆಧಾಳಿಯಿ ।
ಟ್ಟಲಘುಪರಾಕ್ರಮಕ್ಕೆನೆಲೆಯಾಗದಪಾರ್ತ್ಥಿವನೇಂಕೃತಾರ್ತ್ಥನೇ ॥ 79

ಮ ॥ ನೊಸಲೊಳ್ಕಣ್ಬಡೆವಂತೆಪುತ್ರಪಡೆದೆಂನಿನ್ನಂಸ್ಫುರತ್ತೇಜನಂ ।
ವಸುಧಾರಾಜ್ಯಮನೊಪ್ಪಗೊಳ್ನಿಲಿಸುನೀನೆಂನಂತಪೋರಾಜ್ಯದೊ ॥
ಳ್ಪಸುಗೊಸಿಂಗೆನಗಿತ್ತುಮಜ್ಜನಕನೀಸಂಪತ್ತಿಯುಂಪೂಣ್ದುಸಾ ।
ಧಿಸಿದಂಸಜ್ಜನತಾಶರಣ್ಯನನರಣ್ಯಂಮೋಕ್ಷಸಂಪತ್ತಿಯುಂ ॥ 80

ಸುತನಂಮನ್ವಯದೊಳ್ಪುರಾತನಜಗದ್ವಿಖ್ಯಾತಭೂನಾಥರೀ ।
ಸ್ಥಿತಿಯಿಂರಾಜ್ಯಸುಖಂಗಳೊಳ್ತಣಿದುತತ್ವಾಭ್ಯಾಸವಿಶ್ರಾಂತಜೀ ॥
ವಿತರಾದರ್ಮ್ಮೆಱೆದೀಕುಳಕ್ರಮಮನಾನಿಂತಿರ್ದ್ದುಸನ್ಮಾರ್ಗ್ಗಪ ।
ದ್ಧತಿಯುಂಹಾಸ್ಯರಸಪ್ರವಾಹಜಲದಿಂಪ್ರಕ್ಷಾಳಿತಂಮಾಳ್ಪೆನೇ ॥ 81

ತಿಳಕಾಕಾರದಿನಿರ್ಕ್ಕೆಸಿನ್ನನೊಸಲೊಳ್ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಪಟ್ಟಂಧರಾ ।
ವಳಯಾಲಂಕೃತಮಕ್ಕೆನಿಂನಭುಜದಂಡಂನಿನ್ನಮೌಳಿಪ್ರಭಾ ॥
ವಳಿಯಿಂಚಿತ್ರಿತಮಕ್ಕೆಬೆಳ್ಗೊಡೆತಪ್ಪೀಗಾಂಮನಂವಂದೆನೆಂ ।
ನೊಲವಂಪಾಲಿಸುಪಾೞಿಯಲ್ತುಪಿತೃವಾಕ್ಯೋಲ್ಲಂಘನಂರಾಘವಾ ॥ 82

ಚ ॥ ಕಿಡಿವಿಡಿಕರ್ಪ್ಪರಂಸುಗಿದುಮೆಯ್ದ್ದಗೆದಂಕಮಠಾಧಿಪಂಪಡ ।
ಲ್ಪಡೆಪೆಡೆಗಳ್ಫಣಿಪ್ರಭುಮೊಗಂದಿರಿದಂದೆಸೆಯಾನೆಮಾರ್ಕ್ಕೊರೆ ॥
ಲ್ಪಡೆಯದೆತಗ್ಗಿಮುಗ್ಗಿದುವಿವಕ್ಷತಿಭಾರದೊಳಾದಸೇದೆಯಂ ।
ಕಿಡಿಸಿತನೂಜನೀಂತಳೆವುದೀನೆಲನಂನಿಜಬಾಹುದಂಡದೊಳ್ ॥ 83

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂರಾಮಚಂದ್ರಂಮುಕುಳಿತಕರಸರೋಜನಾಗಿ ॥

ಮ ॥ ಧರೆಯಂದ್ವಾದಶಚಕ್ರವರ್ತ್ತಿಗಳನಿತ್ತಲ್ದೇವನಿಂಮೀಭುಜಾ ।
ಪರಿಘಕ್ಕೊಪ್ಪಿಸಿಪೇಳ್ಪುದಂಪಡೆದುಮೆಂತಾನುಂದಿಶಾದಂತಿದಿ ॥
ಕ್ಕರಿಣೀಸೇಚಕಚುಂಬನೈಕಸುಖಮಂಶೇಷೋರಗಂಭೋಗಿನೀ ।
ಪರಿರಂಭೋತ್ಸವಮಂಪುರಾಣಕಮಠಂನಿದ್ರಾಂಗನಾಸಂಗಮಂ ॥ 84

ಚ ॥ ಬಳವದರಾತಿಮಂಡಲಮನಂಡಲೆವುದ್ಧತಬಾಹುದಂಡದಿಂ ।
ದಿಳೆಯನಿಳೇಶನಿಂತಳೆದುದಂರಣಬಾಲಕರೆಂಮುವಂದಿಗ ॥
ತ್ತೞೆವರೆವಿಶ್ವಲೋಕಮುಮನಶ್ರಮದಿಂಪ್ರಬಲಪ್ರಭಂಜನಂ ।
ತಳೆವಪ್ರೊಲಕ್ಷಮಂತಳೆಯಲಾರ್ಕ್ಕುಮೆವೀಜನಮಂದಮಾರುತಂ ॥ 85

ವ ॥ ಎನೆದಶರಥಂತನಯನವಿನಯವಚನಮಂಮನದೆಗೊಂಡು ॥

ಮ ॥ ತನಯಂಗೊಪ್ಪಿಸಿರಾಜ್ಯಮಂನಿಯಮದಿಂನಿಲ್ವರ್ತ್ತಪೋರಾಜ್ಯದೊ ।
ಳ್ಮನುವಂಶಕ್ಷಿತಿನಾಥರೀಸ್ಥಿತಿಗೆನಿನ್ನಂಪ್ರಾರ್ತ್ಥಿಸಲ್ವೇಡನಂ ॥
ದನಸಂಕ್ರಂದನವಂದನೀಯಪದದೊಳ್ನಿಲ್ವಂತಪೋರಾಜ್ಯದೊಳ್ ।
ನಿನಗಸ್ಮದ್ವಚನಂವಿಧೇಯಮದಱಿಂಕೈಕೊಳ್ಧರಾಭಾರಮಂ ॥ 86

ವ ॥ ಎಂದಿವುಮೊದಲಾಗೆ ಪಲವುತೆಱದಿಂಮಱುಮಾತಿಂಗೆಡೆಯಿಲ್ಲದಂತುನುಡಿದೆಂತಾನುಂ ರಾಮನನೊಡಂಬಡಿಸಿರಾಜ್ಯಸ್ಥನಪ್ಪಂತುಮಾಡೆತದನಂತರಂಭರತಂಮುಕುಳಿತಕರ ಸರೋಜನಾಗಿ ॥

ಚ ॥ ಒಡಲಶುಚಿತ್ವಮಂಗತಿಚತುಷ್ಟಯದೊಳ್ದಿರೆಕೊಳ್ವನಿಷ್ಟಮಂ ।
ಕಿಡುವಸುಖಂಗಳಿಂತಣಿಯದಾಯಸಮಂತಿಳಿದಿರ್ದ್ದವೇನೊನಿಂ ॥
ಮಡಿನಿಮಗಳ್ಕ ಬಿಂನವಿಸದಿಂನೆವರಂಸೆಡದಿರ್ದ್ದನಿನ್ನೆರಂ ।
ಬಡೆದೆನಿಳೇಶನಿಂಮೊಡನೆಸಾಧಿಸುವೆಂಪರಮಾರ್ತ್ಥಸೌಖ್ಯಮಂ ॥ 87

ಉಪಚಿತಸೌಖ್ಯಮೊಂದಧಿಕದುಃಖಸಮಾಗಮಜನ್ಮಭೂಮಿಯೊಂ ।
ದಪಗತದೋಷಮೊಂದಖಿಲದೋಷಸಮನ್ವಿತಮೊಂದೆತಾಪಮೊಂ ॥
ದಪರಿಮಿತಾನುತಾಪಪರಮೊಂದದಱಿಂನಿಜಪಾದಕಲ್ಪಪಾ ।
ದಪಪರಿಸೇವೆಗಂಜನಪಸಂಪದಸೇವೆಗಮಾವುದಂತರಂ ॥ 88

ವ ॥ ಎಂದುತಱಿಸಂದುಭರತಂ ಬಿಂನವಿಸೆತತ್ಸಭೆಯೊಳೋರ್ವ್ವಳತಿತ್ವರಿತಗತಿಯಿಂಬಂ ದುರಾಮಂಗೆರಾಜ್ಯಮನಿತ್ತುದಶರಥಂಭರತಂಬೆರಸುತಪೋವನಕ್ಕೆ ಪೋಪುದಂನಿವೇ ದಿಸೆಕೈಕೆವಿಕಳೆಯಾಗಿ ॥

ಕಂ ॥ ಧರೆಯಂರಾಮಂಗಿತ್ತಂ ।
ಗುರುವಾನಳಿಪಿಂದಮಿರ್ದ್ದೊಡೆನಗಕ್ಕುಂಕಿಂ ॥
ಕರಭಾವಮೆಂಬಬಗೆಯಿಂ ।
ಭರತಂಗೊಡರಿಸಿದುದಕ್ಕಮಾನಿರ್ವ್ವೇಗಂ ॥ 89

ಕಂ ॥ ಅವನೀಶ್ವರನೊಡನೆತನೂ ।
ಭವಂತಪಂಬಟ್ಟೊಡಾಸೆಯಾರೆನಗೆಂದಾ ॥
ಯುವತಿಭಯಚಕಿತೆಚಿಂತಾ ।
ರ್ಣ್ಣವಗರ್ತ್ತನಿಮಗ್ನೆ ಮಱೆದಳೆಮೊಯಿಕ್ಕುವುದುಂ ॥ 90

ತಕ್ಕಳಿದೆನಗೆಸಪತ್ನಿಯ ।
ರಿಕ್ಕುಂಕೂಳಿಂಗೆಬಯಸಿಪಾರ್ದ್ದಿರ್ಪ್ಪವಿಷಾ ॥
ದಕ್ಕೆಗುರಿಯಪ್ಪದುರ್ಯ್ಯಶ ।
ಮಕ್ಕುಂತನಯಂತಪಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕಾಗಲೊಡಂ ॥ 91

ವ ॥ ಎಂದಿಂತುಪಲುಂಬಿಪಂಬಲಿಸುತ್ತುಮಿರ್ಪ್ಪದುಮಾಸಮಯದೊಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ತವಗಿನಿಯನಿತ್ತಮೆಚ್ಚಂ ।
ನೆನೆದಳ್ಮಡಗಿಟ್ಟುಮಱೆದಧನಮಂಬಡವಂ ॥
ನೆನೆವಂತೆಕಾಂತೆಚಿಂತಾ ।
ಘನಾಂಧಕಾರಪ್ರದೀಪರೂಪೋಪಮಮಂ ॥ 92

ವ ॥ ಅಂತುನೆನೆದುಮನದೊಳ್ಗುಡಿಗಟ್ಟಿಭರತನಂರಾಜ್ಯಮೋಹದೊಳ್ ತೊಡರ್ಚ್ಚಲೆಂ
ದೊಡರ್ಚ್ಚಿ ॥

ಚ ॥ ಕನಕವಿಭೂಷಣಪ್ರಭೆತನುಪ್ರಭೆಯಿಂತನಿಗೊರ್ವ್ವಕೊರ್ವ್ವೆಮೋ ।
ಹನಮನೊಡರ್ಚ್ಚಲೆಂದುಗುಣಹಾನಿಗೆಬೆಚ್ಚದೆಧರ್ಮ್ಮಹಾನಿಯಂ ॥
ನೆನೆಯದೆಪಾತ್ರಸೇವೆವೃಥೆಯಾದುದೆನಲ್ಮಲಿನಾಂತರಂಗೆತ ।
ಕ್ಕಿನಸೊಡರಂತೆಕೈಕೆಪುಗುತಂದಳಿಳಾಧಿಪರಮ್ಯಹರ್ಮ್ಮ್ಯಮಂ ॥ 93

ಕಂ ॥ ಉದ್ವೇಗಭರಂಸಭೆಗೆಜ ।
ಗದ್ವಲ್ಲಭನಭಿಮತಕ್ಕೆ ವಿಘ್ನಮಪಾಯಂ ॥
ವಿದ್ವಜ್ಜನಕ್ಕೆ ಪಸುಗೆಗೆ ।
ವಿದ್ವೇಷಣವಿದ್ಯೆಬರ್ಪ್ಪತೆಱದಿಂಬಂದಳ್ ॥ 94

ವ ॥ ಅಂತುಕೆಲಕ್ಕೆ ಬಂದು ॥

ಚ ॥ ಅನುಚಿತಮೆಂಬುದಂಬಗೆಗೆತಾರದೆದುರ್ಯ್ಯಶಮಕ್ಕುಮೆಂಬುದಂ ।
ನೆನೆಯದೆಕೈಕೆದೇವರೆನಗೀವುದುಬೈಕೆಯಮೆಚ್ಚನೆಂಬುದುಂ ॥

ಮನುಕುಲದೊಳ್ತೊದಳ್ನುಡಿಪೊದಳ್ಗುಮೆಚ್ಚದೆಪೇಡಿಕೊಳ್ತಪೋ ।
ವನಗಮನಕ್ಕೆವಿಘ್ನಕರಮಲ್ಲದುದಂಮೃಗಶಾಬಲೋಚನೇ ॥ 95

ವ ॥ ಎನೆಮನದೆಗೊಂಡು ॥

ಚ ॥ ವದನಸುಧಾಂಶುಬಿಂಬದಕಳಂಕದಬೆತ್ತುಗಳಂತೆವಕ್ತ್ರಪ ।
ದ್ಮದಮಧುಪಾನಮಂಸವಿದುಸೊಕ್ಕಿದತುಂಬಿಗಳಂತೆನೀಳ್ದುವಾ ॥
ಸುದತಿಸಮಗ್ರನಗ್ರಜನಿರಲ್ಪಳಿಗಂಜದೆಪಾಪಭೀರುವಾ ।
ಗದೆಭರತಂಗೆರಾಜ್ಯಭರಮಂಕುಡುವೇಳ್ದಮಲೀಮಸೋಕ್ತಿಗಳ್ ॥ 96

ಕಂ ॥ ದಶರಥನಂಕೈಕೆಚತು ।
ರ್ದಶವರ್ಷಾವಧಿಯುನವನಿಯುಂಬೇಡೆಚತು ॥
ರ್ದಶಭುವನಾವಧಿಯೆನೆದು ।
ರ್ಯಶಪಟಹಗಭೀರನಾದಮೋನೊದವಿದುದೋ ॥ 97

ಘನವೆನಿಪಕಾಳರಾತ್ರಿಯು ।
ದನಿಯುಂತಾನೃಪನಕಿವಿಗೆದುಸ್ಸಹಮಾಯ್ತು ॥
ವನಿತೆಯುನುಡಿಕಿವಿಗೆಯ್ತರೆ ।
ಮನಕ್ಕೆಪಡೆದತ್ತುವೇದನಾಸ್ವಾದನಮಂ ॥ 98

ಡೋಲಾಯಮಾನಮನನ ।
ಸ್ತಾಲಾಪಂಗತಮನೋರಥಂದಶರಥನಾ ॥
ಬಾಲೆಯದನಿಕಿವಿಪುಗೆಘನ ।
ಮಾಲೆಯದನಿಗೇಳ್ದಹಂಸನಂತಳವಳಿದಂ ॥ 99

ಮ ॥ ಎರಡಕ್ಕುಂನುಡಿಮೆಚ್ಚುಗೊಟ್ಟುಕೊಡದಂದೀಕೈಕೆಗಾನಿತ್ತೊಡಂ ।
ಧರೆಯುಂಸ್ತ್ರೀಜಿತನಾಗಿಕೊಟ್ಟನವನೀಶಂರಾಮನಿರ್ದ್ದಂದದಿಂ ॥
ಭರತಂಗೆಂಬಪವಾದಮಕ್ಕುಮದಱಿಂದೇನೆಂಬೆನಾನೆಂದುಮೂ ।
ಗರವೋಲ್ಮನದೊಳೊಂದಿಪಚ್ಚಬಗೆಯಿಂದುಬ್ಬೇಗಮಂತಾಳ್ದಿದಂ ॥ 100

ವ ॥ ಅಂತುದಶರಥನರನಾಥಂದಿವಸದವಸಾನದರಥಾಂಗದಂತೆಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿರ್ಪ್ಪು
ದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಮಜ್ಜನನಿನೆಲನನೆನಗ ।
ಸ್ಮಜ್ಜನಕನನೆರೆದಳೆಂದುನೊಂದಂಭರತಂ ॥

ಲಜ್ಜಾನತನಭಿಮಾನದ ।
ಪಜ್ಜೆಯನೇಂತಪ್ಪಿಮೆಟ್ಟಲಱಿಗುಮೆತಕ್ಕಂ ॥ 101

ಇಷ್ಟಮೆನಸಗೆಲ್ತುಪತಿಗದ ।
ನಿಷ್ಟಂಭಾವಿಸಿದಳಿಲ್ಲತನಗಂದೃಷ್ಟಾ ॥
ದೃಷ್ಟವಿರೋಧಂದುರ್ನ್ನಯ ।
ಚೇಷ್ಟಿತಮಂಜನನಿಮುಗ್ಧಮತಿತಿಳಿದಪಳೇ ॥ 102

ವ ॥ ಎಂದುಭರತಂವಿಷಾದಭರತಂದ್ರೀಭೂತಚಿತ್ತನಾಗಿರ್ಪ್ಪುದುಂ ॥

ಚ ॥ ನುಡಿದಳನಿಷ್ಟಮಂನುಡಿದಳಪ್ರಿಯಮಂಪತಿಗಂವಿರುದ್ಧಮಂ ।
ನುಡಿದಳಸೇವ್ಯಮಂನುಡಿದಳನ್ವಯರಾಜ್ಯವಿನಾಶಹೇತುವಂ ॥
ನುಡಿದಳೆನುತ್ತುಮಳ್ಕದೆನರೇಂದ್ರಸಭಾಜನಮಂದುಕ್ಕೈಕೆಯಂ ।
ನುಡಿದುದುಮೆಚ್ಚಿದಂದದೊಳೆದೋಷಮೆದುರ್ವ್ವಳಮಾಗದಿರ್ಕ್ಕುಮೇ ॥ 103

ಮನದಳಿಪಿಲ್ಲದಂಗನೆಯರೋರ್ವ್ವರುಮಿಲ್ಲೆನೆಕೈಕೆಬೇಡಿಮೇ ।
ದಿನಿಯನಿದೇಕೆಮಾಡಿದಳೊಮುಗ್ಧೆಸಹೋದರರೊಳ್ವಿಭೇದಮಂ ॥
ತನಗಪವಾದಮಂದಶರಥಂಗೆವಿಷಾದಮನೀಗಳಾತ್ಮನಂ ।
ದನನಮನಕ್ಕೆಖೇದಮನಿದೊಂದುಚಿತಾಚರಣಪ್ರಮಾದಮಂ ॥ 104

ಕಂ ॥ ಇತರರಳವಲ್ಲದಪರಾ ।
ಜಿತಾಸುತಂಗಲ್ಲದೇಕೆದೇವಿಧರಿತ್ರೀ ॥
ಪತಿಯುಂವಸುಮತಿಯುಂಜಡ ।
ಮತಿಬೇಡಿದಳೆಂದುಕೆಲಬರೇಳಿಸಿನುಡಿದರ್ ॥ 105

ಕೀರ್ತ್ತಿಸೆಧರೆತಲೆಗರೆದಿರೆ ।
ಮಾರ್ತ್ತಲೆರಾಘವನಮೋಘಶರಮುಂವಜ್ರಾ ॥
ವರ್ತ್ತಮುಮಲ್ಲದೆರಕ್ಷಿಸೆ ।
ಲಾರ್ತ್ತಪುವೇನೆಲನನುಳಿದರಂಬುಂಬಿಲ್ಲುಂ ॥ 106

ಗುಣಹಾನಿಗೆಬೆಚ್ಚದೆಧಾ ।
ರಣಿಯುಂಪ್ರಣಯದಿನಿಳೇಶನಿತ್ತೊಡಮೇಂಲ ॥
ಕ್ಷ್ಮಣನೀಯಲೀಯನೆಂಬುದ ।
ನೆಣಿಸದೆಜಡಮತಿಗಳಾಗದಿರ್ಪ್ಪರೆಸತಿಯರ್ ॥ 107

ಸುತಮೋಹದಿನೀವಧುಪತಿ ।
ಹಿತಮಂಭಾವಿಸೆದೞಲ್ಲತನಗಮಣಂದು ॥
ರ್ಗ್ಗತಿಹೇತುವನತಿಮೋಹಂ ।
ಗತಿಗಿ[illegible]ಡಿತಪ್ಪುಗುಮೋ ॥ 108

ಮೋಘಮನಖಿಳಪರಿಗ್ರ[illegible]
ದ್ರಾಘಮನೀಕ್ಕೈಕೆಬೇಡೆಧರೆಯಂತೃಣದಿಂ ॥
ಲಾಘವಮೆನೆಬಗೆದೀಗಂ ।
ರಾಘವನ[illegible]ರ್ಯತುಂಗನ[illegible]ದಾಟವೇ ॥ 109

ಮ|ಸ್ರ॥ ಭರತಂಲಜ್ಜಾನತಂತಾಯ್ಸಿಕೆಳೆದಶರಥಂವಿಹ್ವಳಂಲಕ್ಷ್ಮಣಂಕೋ ।
ಪರಸಾಮೇಶಂಸಭಾಮಂಡಲಮುಸಕ್ಕೃದಸದ್ವಾಕ್ಯಮುಕ್ತೋಷ್ಠಮಂತಃ ॥
ಪುರಮಂತಶ್ಶೂನ್ಯಮಿಂತಿಪ್ಪ್ರದುಮುಪಚಿತಕಾರುಣ್ಯದೃಷ್ಟಿಪ್ರಭಾನಿ ।
ರ್ಭರಪೂರಂಪಾರಿಜಾತಂಕಡಲನಡುವೆಕ್ಕೈವಂದವೊಲ್ರಾಮನಿರ್ದ್ದಂ ॥ 110

ಉ॥ ತಂದೆಯುನನ್ನಿನಿಲ್ವುದುಮನೋರಥವಪ್ಪುದುತಾಯ್ಗೆರಾಜ್ಯದೊ ।
ಳ್ನಂದಪನೆಂನತಂಮನೊಸೆದಿತ್ತುಕೃತಾರ್ತ್ಥನೆನಪ್ಪೆನೆಂನಸ್ಸೈ ॥
ಪಿಂದೊರೆಕೊಂಡುದೀಪರಮಲಾಭಮೆನುತ್ತುಮುದಾತ್ತಚಿತ್ತನಾ ।
ನಂದಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದುಪ್ರಳಕೋದ್ಗಮನುಂತಳೆದಂಹಲಾಯುಧಂ ॥ 111

ಚ॥ ಮಗನೆನಿಪಂಗೆಮಾತೃಪಿತೃಭಕ್ತಿಯೆಕೃತ್ಯಮಿಹತ್ರೆಗಂಪರ ।
ತ್ರೆಗಮುಪಕಾರಿಬೇೞ್ಪೆಜತಾವುದೊಚಾರುಚರಿತ್ರಮೆಂದುಕೀ ॥
ರ್ತ್ತಿಗೆದೆಸೆಸಾಲಮೆಂಬಿನೆಗಮರ್ಣ್ಣವಮೇಖಳೆಯಂಧರಿತ್ರಿಯಂ ।
ಬಗೆಯುತೆಬಾರ್ತ್ತಿಗೆಯ್ಯನೆಜರತ್ತೃಣಲಾಘವಮೆಂದೆರಾಘವಂ ॥ 112

ಅಸದನುಶಾಸನಂಸದವನಂನೃಪಲಕ್ಷಣಮೊಂದುಬಾಹುಸಾ ।
ಹಸಗುಣಮೊಂದುದಾನಗುಣಮಿಾಯೆರಡುಂನಿಮಿರ್ವರ್ಗಂತುಪೋಗಿಸಾ ॥
ಧಿಸುವೆನರಾತಿಮಂಡಲಮನೆಂನನುಜಂಗೆನಗಂಮನಿತ್ತುದಂ ।
ವಸುಧೆಯನೀವೆನೆಂದುಮನದೊಳ್ತುಬಿಸಂದನುದಾತ್ತರಾಘವಂ ॥ 113

ವ॥ ಅಂತುನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕ್ಕೈಕೆಯುಮುಖಕಮಲವಿಲೋಕನಂಗೆಯ್ದುಮುಕುಳಿತಕರಕಮ
ಳನುಂವಿಕಸಿತಹೃದಯಕಮಳನುಮಾಗಿ ॥

ಚ॥ ಪುಸಿಪೊಲನಲ್ತುನಾಲಗೆಗೆಸಂದೆತನಂಮೊಜೆಯಲ್ತುಕಯ್ಯಕೂ ।
ರಸಿಗೆಕುಳಕ್ರಮಂರಘುಕುಲಕೆ ದುಮೇವಿಯರ್ಗಂನದೂಸಜುಂ ॥

ಪುಸಿನುಡಿಯಂಮದೀಯಜನಕಂನುಡಿದಂದುಜನಾಪವಾದವೆ ।
ಣ್ದೆಸೆಗಮನರ್ಗ್ಗಳಂಪರೆಗುಮಾನದನೇೞಿಸೆದೈನ್ಯಮಾಗದೇ ॥ 114

ಮ॥ ಧರೆಯಂತಂದೆಯನಂಸಿಗಿತ್ತುಧರೆಯಂಕೈಕೊಂಡೊಡೆಂನೊಳ್ಪಬೀ ।
ಸರಮಕ್ಕುಂಬಗೆಕೂಡದೆಂದುನಿಮಗಕ್ಕುಂಪ್ರಾರ್ತ್ಥನಾಭಂಗಮೀ ॥
ಯೆರಡುಂದುರ್ನ್ನಯಮೆಂನಕೀರ್ತ್ತಿಗೆಕಲಂಬಂಮಾಡುಗುಂರಾಜ್ಯಮಂ ।
ಭರತಂಗಕ್ಕುಜಿಯೊೞಿತ್ತೆನೆಂನನುಡಿಯಂನೀನಿಂತುನಂಬಂಬಿಕೇ ॥ 115

ಕಂ॥ ಎನಗೆಬೆಸಸಿದೊಡೆಸಾಲದೆ ।
ಜನನಿಯರೀಧರೆಯನೆಂನತಂಮಂಗಾನೀ ॥
ಯೆನೆಬೇಡವೇಳ್ವುದೇವ ।
ಜ್ಜನಕನನಿಲ್ಲಿವರಮಿಂತಿದಾವುದುಗಹನಂ ॥ 116

ವ॥ ಎಂದುತಾಯುಬಯಕೆಯಂತೀರ್ಚ್ಚಿ ॥

ಮ॥ ಜನಕಂರಾಜ್ಯಮನೀಯೆರಾಮನಮುಖಂಹರ್ಷಕ್ಕೆಪಕ್ಕಾದುದಿ ।
ಲ್ಲನುಜಂಗಯ್ಯನನಂನಿಯಂಸಲಿಸಲೆಂದೀವಲ್ಲಿಹರ್ಷಕ್ಕೆತಾ ॥
ಯ್ಯನೆತಾನಃದುದಿದಾವುದಚ್ಚರಿಯೊಪೆೞೀವಲ್ಲಿಸತ್ಪಾತ್ರದೊಳ್ ।
ಧನಮಂಪೋನಲಿವಂದದಿಂನಲಿಗುಮೇಧನ್ಯಂಧನಪ್ರಾಪ್ತಿಯೊಳ್ ॥ 117

ವ॥ ತದನಂತರಮುದಾತ್ತರಾಘವಂತಂದೆಯಮುಖಾರವಿಂದಮಂನೋಡಿ ॥

ಚ॥ ಎಡೆಗುಡದಿರ್ದ್ದೊಡಂಗಗನಮಂಡಲಮುರ್ವ್ವರೆತಾಳದಿರ್ದ್ದೊಡಂ ।
ಮಿಡುಕದೆಗಾಳಿಮುಯ್ಗರೆದೊಡಂಮಳೆಗಳ್ಮೞೆಗಾಲದಂದಣಂ ॥
ತಡೆದೊಡಮಗ್ನಿತೋಱದೊಡಮುಷ್ಣತೆಯಂರಘುವಂಶಜರ್ತ್ತೊದ ।
ಳ್ನುಡಿದೊಡಮಾಹವಕ್ಕೆಸೆಡೆದಿರ್ದ್ದೊಡಮೆಂತುಜಗಕ್ಕೆಜೀವನಂ ॥ 118

ಕಂ॥ ದೇವರೆನಗಿತ್ತುದಂವಸು ।
ಧಾವಲಯಮನಾಳ್ವರೆಂನತಂಮಂದಿರೆಚಿಂ ॥
ತಾವಿಷಯಮಲ್ತುಭರತಂ ।
ಗೀವುದುವಸುಮತಿಯನೆಂನೊಳೆಡೆಗಟ್ಟುಂಟೇ ॥ 119

ಭರತಂತಪಕ್ಕೆನಡೆಗುಂ ।
ಧರೆಯೊಳ್ನಿಲಿಸದೊಡೆಸುತನಗಲ್ಕೆಯೊಳಕ್ಕುಂ ॥
ಮರಣಂಜನನಿಗೆನಿಮಗಂ ।
ದೊರೆಕೊಳ್ಗುಮದೃಷ್ಟಬಾಧೆಪರಸಪವಾದಂ ॥ 120

ಪ್ರಾಪ್ತಿಯುನಸಕಳೆಯಲುಮ ।
ಪ್ರಾಪ್ತಿಯುನಾಗಿಸಲುವಾಗದದಱಿಂದೋಷಾ ॥
ವಾಪ್ತಿಯನೇಂನಿಂಮಂನರ್ ।
ಸುಪ್ತರವ್ರೋಲ್ವೋಹಮೂರ್ಛೆಯಂತಾಳ್ವವರೇ ॥ 121

ಎಂತುಟುಶುಭಾಶುಭೋದಯ ।
ವಂತುಟನನುಭವಿಪರಾರುಮಿದನಱಿಯುತ್ತುಂ ॥
ಚಿಂತಾಜ್ವರವುಂಪಿರಿಯರ್ ।
ಸ್ವಾಂತದೊಳಿರಿಸುವುದದೇವಜಡಮತಿಗಳವ್ರೋಲ್ ॥ 122

ಮ ॥ ಪಡೆಮಾತೇಂಸುತಮೋಹದಿಂದಶರಥಂಮಾತಾಡಿದಂತಪ್ಪನೆಂ ।
ದೊಡೆದೇವಗರ್ಗಪವಾದಮಕ್ಕುಮೆನಗಂರಾಮಂಗಡಂಕೇಳ್ದುಮಾ ॥
ನುಡಿಯಂರಾಜ್ಯಮನಾಸೆಗೆಯ್ದನೆನೆದೈನ್ಯಂಬಕ್ಕುರ್ಮಿಂನಾಸೆಗೆ ।
ಯ್ದೊಡೆನಿಂಮಾಜ್ಞೆಗೆತಪ್ಪಿದೆಂಸಲಿಸಿಮ್ರೊಂಮಿಂಗೆಂನಮಾಗ್ವ್ಯಲ್ತ್ತಿಯುಂ ॥ 123

ಪದಿನಾಲ್ಕುಂವರ್ಷಮಂತಾಯ್ತನಯುನತಪಮಂಮಾಣೆಸಲ್ರಾಜ್ಯಮಂಬೇ ।
ಡಿದಳೊಳ್ಪಂಮಾಡಿದಳ್ಸೋದರವಿರಹಿತಮೇಬಾರ್ತ್ತೆಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಸಂಪ ॥
ತ್ಪದಮುಸ್ಮದ್ಬಾಹುವೀರ್ಯಪ್ರಕಟನದೊಲವಿಂದಂನೆಗಂದಿಗ್ಜಯೋದ್ಯೋ ।
ಗದಿನೀಗಳ್ಪೋಗಿಬರ್ಪ್ಪಂಭರತನನೊಸಲೊಳ್ನಿಲ್ಕೆ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಪಟ್ಟಂ ॥ 124

ವ ॥ ಎಂದುಬಿಂನವಿಸಿದ ರಾಘವನಮೋಘವಾಕ್ಯಮಾಣಿಕ್ಯಕಿರಣದಿನಪಸಾರಿತಮೋಹಾಂಧಕಾರನಾಗಿ ॥

ಮ।ಸ್ರ॥ ಪರಮಶ್ರೀವಲ್ಲಭಂಗೀಕರಮತನುಗಿದೇಬಾರ್ತ್ತೆನಂಮಿಾವರಾಜ್ಯಂ ।
ಪರಮಾಣುಪ್ರಾಯುಮೆಂದಾತನಯುನವಿನಯಾಕ್ರಂನರುಕ್ತಂಮನಕ್ಕಂ ॥
ಚರಿತಕ್ಕಂಪೆಕ್ಕಸಂಬಟ್ಟ್ವಧಿಪತಿತಲೆಯುಂತೂಗಿದಂಸೂಸುವಂನಂ ।
ಸುರಚಾಪಶ್ರೇಣಿಯಂಭಾಸುರಮಣಿಗಣನಾನಾಂಶುಕೂಟಂಕಿರೀಟಂ ॥ 125

ವ ॥ ಆಸಮಯದೊಳ್ಭರತಂದಶರಥಂಗೆಮುಕುಳಿತಾಂಜಳಿಪುಟನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ಜ್ಯಾಯುನರಾಜ್ಯಮನಯ್ಯಕ ।
ನೀಯುನಪೇಕ್ಷಿಸುವುದುಚಿತಮಲ್ತುತಪೋರಾ ॥
ಜ್ಯಾಯತ್ತಮೆಂನಚಿತ್ತಂ ।
ನ್ಯಾಯಾಜ್ಞೆರ್ತಮಲ್ಲದೆನಿಪಥನಮೋಭಂಡಂ ॥ 126

ಕಂ ॥ ಹೇಯಮನಱಿದುಂರಾಜ್ಯಮ ।
ನೀಯಲಪೇಕ್ಷಿಸುವಿರೆನಗೆನೀವಲ್ಲದುದಂ ॥
ಶ್ರೇಯಸ್ಕರಮಲ್ಲದುದಂ ।
ಹೇಯಮುಪಾದೇಯಮೆನಗದೆಂತಾದಪುದೋ ॥ 127

ಎಂನೆವರಂವೈರಾಗ್ಯಂ ।
ತಂನೊಳ್ತಲೆದೋಱದನ್ನೆವರಮೊಲವಕ್ಕುಂ ॥
ತಂನಂತಾನಱಿದಬಳಿ ।
ಕ್ಕೆಂನಂಗಂವಿಷಯಸುಖದೊಳೊಲವಾದಪುದೇ ॥ 128

ವ ॥ ಎನೆದಶರಥಂಭರತನಪರಿಚ್ಛೇದಮಂ ಮನದೊಳ್ಮೆಚ್ಚಿ ತನಯನಿನಗಿದಂನೆವರಂಸ
ಮಯಮಲ್ತದೆಂತೆನೆ ॥

ಕಂ ॥ ಪರಮಪುರುಷಾರ್ತ್ಥಮಿರ್ದ್ದುದು ।
ಚರಮದೊಳಂನೆವರಮುಳಿದಪುರುಷಾರ್ತ್ಥದೊಳಾ ॥
ಚರಿಸುವುದುತಕ್ಕುದದಱಿಂ ।
ಪರಿವಿಡಿಯಂತಪ್ಪಲಾರ್ಗ್ಗಮೇಂಬಂದಪುದೇ ॥ 129

ವ ॥ ಅದಱಿಂನಿನಗೆನಿಜಾಗ್ರಜನವಚನಮೆವಿಧೇಯಮೆನೆ ಮಱುಮಾತುಂಗುಡಲಱಿಯ
ದೆಭರತನಿರೆರಾಘವನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಉ ॥ ನಂನಿಗೆಬಂನವಾದೊಡಯಶಂಪಿರಿದಪ್ಪುದುತಂದೆಗೆಂಬಿದಂ ।
ನಿಂನವಿಯೋಗದಿಂಜನನಿಗಪ್ಪುದುಜೀವವಿಯೋಗಮೆಂಬಿದಂ ॥
ನಿಂನನೆಗಳ್ತೆಗಂಮಹಿಮೆಗಂಪಿತೃವಾಕ್ಯಮೆಕೃತ್ಯಮೆಂಬಿದಂ ।
ನಿನ್ನೊಳೆನೀಂವಿಚಾರಿಸುವುದೇಳಿಸಲಪ್ಪುದಿದಾಗದೆಂಬುದಂ ॥ 130

ಚ ॥ ಕ್ರಮಪರಿಪಾಲನಾರ್ತ್ಥಮೆನಗಿತ್ತನಿಳಾಧಿಪನಿತ್ತೆನೆಂನರಾ ।
ಜ್ಯಮನಧಿರಾಜಸತ್ಯಪರಿಪಾಲನೆಗಾಂನಿನಗಳ್ಕಱಿಂದದ ॥
ಕ್ರಮಮಣಮಲ್ತುನೀಂತಳೆವುದೊರ್ಮ್ಮನದಿಂಯುವರಾಜರಾಜ್ಯಭಾ ।
ರಮನಧಿರಾಜವಾಕ್ಯಮೆನಗಂನಿನಗಂಕರಣೀಯಮಲ್ಲವೇ ॥ 131

ವ ॥ ಎಂದುರಾಮನನುಜನಂರಾಜ್ಯದೊಳ್ನಿಲ್ವಂತೆತಾನುಮೊಡಂಬಡಿಸೆವಿಸ್ಮಯಂಬಟ್ಟು ॥

ಉ ॥ ಏದೊರೆಯರ್ಮ್ಮಹಾಪುರುಷರಾದ್ಯರಿದಂಪಿಡಿದೋರ್ವ್ವರೋರ್ವ್ವರೊಳ್ ।
ಕಾದಿದರೋಡಿದರ್ಮ್ಮಡಿದರಲ್ಲದೆತಂದೆಯನಂನಿಗಿತ್ತರಾ ॥
ವರ್ಮ್ಮೇದಿನಿಯಂಜರತ್ತೃಣಮನೀವವೊಲೆಂದುಕಡಂಗಿಬಂಣಿಸಿ ।
ತ್ತಾದರದಿಂಮಹೀಭುಜಸಭಾವಳಯಂಬಲಭದ್ರರಾಮನಂ ॥ 132

ಶಾ ॥ ಉರ್ವೀನಾಥರನೇಕರುಂಮಡಗಿಭಂಡಾರಂಗಳಂಲೋಭದಿಂ ।
ಪೇರ್ವಾವಾಗಿಪಿಶಾಚಮಾಗಿಪಲಕಾಲಂಕಾದುಕೊಂಡಿರ್ದರಾ ॥
ದುರ್ವಿತ್ತಕ್ರಮನಿಂತುಕೊಟ್ಟರನುಜಂಗೆಂದಾಸಭಾವಿಷ್ಟರೋ ।
ಗೀರ್ವಾಣರ್ಬ್ಬೆಱಗಾಗಿಸಿದರ್ಪ್ಪರಾರ್ತ್ಥ್ಯಗುಣಕಲ್ಪಾಬಾನುನಂಬಾವುನಂ ॥ 133

ಕಂ ॥ ಕಾಗಿಣಿಗೆಮರಂಬೀಳ ।
ಲ್ಪೋಗಿಕ್ಕ್ಕೆಸಕಲಸಚಿವಾನಿಮಿದರ್ವ್ವಮಹೀ ॥
ಭಾಗಮನನುಜಂಗಿತ್ತಂ ।
ಭೋಗಿಗಳಾಸ್ನೇಹಪಾಶಿಯೊರೆಗೆಂದಱೆಗಂ ॥ 134

ಎಱಗುವುದೂರ್ದ್ಧ್ವಜ್ವಾಳಮೇ ।
ತೇಜನೆನಿಸಿದಧೀಶನರ್ತ್ತಿನಿಧಿಗಾನಿಧಿಯುಮಂ ॥
ತೊಱೆದಂದಲೆಂದೊಡಾರ್ಪ್ಪಿನ ।
ತಱಿಸಲವಂಕಂಡನೇಕಕುಂಡಲನೆವಲಂ ॥ 135

ವಸುಮತಿಯಂಮೃತ್ಪಿಂಡ ।
ಕ್ಕೆಸಮಂಗಂಡಾರೊಕೊಟ್ಟುತಂದೆಯುಪಳಿಯುಂ ॥
ಮುಸುಳಿಸಿಹಳಿಯುವ್ರೊಲೆಂಟುಂ ।
ದೆಸೆವರೆಗಂವಿಶದಕೀರ್ತ್ತಿಯಂಪಸರಿಸಿದರ್ ॥ 136

ಏನಾನುಮನಿತ್ತುಕೆಲ ।
ದ್ದಾನಗುಣಕ್ಕಂತೆಪೆಸೆವರಯ್ಯನಸತ್ಯ ॥
ಕ್ಕೇನಯ್ಯರಘುಜನಂತಂ ।
ಭೋನಿಧಿವಳಯಿತಮನಿಳೆಯನಿತ್ತವನಾವಂ ॥ 137

ವ ॥ ಎಂದುಪೊಗಳ್ವಸಭಾಜನದಸ್ತವನಕ್ಕಂಭರತಂಕ್ರಮಂದಪ್ಪಿಸಾಕೇತಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಪಟ್ಟಮನೊಡಂಬಟ್ಟುದಕ್ಕಂಲಕ್ಷ್ಮಣಂಕಟ್ಟುಕಡೆದು ॥

ಕಂ ॥ ಅಡಿವೊತ್ತೆಕೋಪಶಿಖಿಕ ।
ಣ್ಗಿಡಿಯುಂಕೆಂಡಮುಮನುಗುಳೆಪುರ್ವ್ವುರ್ವ್ವಿಸೆಮೋ ॥
ಗಡರ್ವಪೊಗೆಯುಂತೆಕೃಷ್ಣಂ ।
ಕಡೆಗಾಲದೊಳೊಗೆದಧೂಮಕೇತುವ್ರೊಲಿರ್ದಂ ॥ 138

ವ ॥ ಅಂತುಕೋಪರಸವಶಗತನಾಗಿ ॥

ಶಾ ॥ ಕಾರಾಗಾರದೊಳಿಂದ್ರನಂಸೆಱೆಯಿಡಲ್ಗೋತ್ರಾದ್ರಿಯಂಭಾಳಿಸಲ್ ।
ತಾರಾಮಂಡಲಮಂನೆಲಕ್ಕೆನೆಲನಂವ್ಯೋಮಕ್ಕೆಪಕ್ಕಾಗಿಸಲ್ ॥
ಪಾರಾವಾರದನೀರನೀಂಟಲಖಿಳಾಶಾದಂತಿದಂತಂಗಳಂ ।
ಬೇರಿಂದಂಕಿೞಲಂಪದೇಂಬಗೆದನೋರಕ್ತೇಕ್ಷಣಂಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ॥ 139

ಕಂ ॥ ಸೌಮಿತ್ರಿವಿಳಯಕಾಲದ ।
ಹಾಮೋಘಸ್ಕಂಧನಿಕಟವನರ್ತಿತವಿದ್ಯು ॥
ದ್ದಾಮಮಿದೆನೆದಂತಾಂಶು ।
ಸ್ತೋಮಂಪೊಳೆದುಳ್ಕೆಪಟ್ಟುವೆಟ್ಟನೆನುಡಿದಂ ॥ 140

ಭರತಾವನಿಯಂಕೊಟ್ಟಂ ।
ಭರತಂಗೆರಘುಪ್ರವೀರನಯ್ಯನನುಡಿಯಂ ॥
ಪರಿಪಾಲಿಸಲೆಂಗುಮೆಸೇ ।
ಳ್ಧರೆಯಂಪೆಳ್ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆಂಗುಂಲೋಕಂ ॥ 141

ಕ್ರಮಮನತಿಕ್ರಮಿಸಿಪರಾ ।
ಕ್ರಮಮಿಲ್ಲೆಂದಿೞಿಕೆಗೆಯ್ದುಭರತಂಗಿತ್ತಂ ॥
ದಮಿತಾರಿದಶರಥಂರಾ ।
ಜ್ಯಮನೆಂಗುಂರಾಮನಿತ್ತನೆಂಗುಮೆಲೋಕಂ ॥ 142

ಮ॥ಸ್ರ॥ನಮಗಕ್ಕುಂನಿಸ್ಸಹಾಯಂಬಹುದಿನದಿನಪಾಯಂಸುಖೋಪಾಯಮಕ್ಕುಂ ।
ತಮಗೇಕಾಯತ್ತಮಕ್ಕುಂಪ್ರಜೆಪರಿಜನವೆಂದಬ್ಬೆಕೌಟಿಲ್ಯದಿಂರಾ ॥
ಜ್ಯಮನೀರೇೞಬ್ದಮಂಬೇಡಿದಳಱಿಯದೆನೀವಿತ್ತೊಡಂಮಿಕ್ಕರಂಮ ।
ಟ್ಟುಮಿಡಲ್ಪೇೞ್ಗುಮೇರಾಘವಕೊಡೆನೆಳಲೊಳ್ಸಾಗರಾವರ್ತಚಾಪಂ ॥ 143

ವ ॥ ಎಂದುಪೊಡೆವಸಿಡಿಲಂತೆಗರ್ಜಿಸಿಮಣಿಮಯಾಸನದಿನೆದ್ದರ್ ॥

ಕಂ ॥ ರೋಮಾಂಚದೊಡನೆಸಭೆಗೆಮ ।
ನೋಮುದಮಪ್ಪಂತುನುಡಿಯೆಲಕ್ಷ್ಮಣದೇವಂ ॥
ರಾಮಂಪರಾರ್ತ್ಥಚರಿತ ।
ಪ್ರೇಮಂಕಣ್ಣರ್ಜ್ವಜರ್ವ್ವಿನೋಡಿದನಾಗಳ್ ॥ 144

ಪಿರಿಯಂಣನಜರ್ವ್ವಿಂಗೋ ।
ಸರಿಸಿದನಲ್ಲದೊಡೆಶಾರ್ಙ್ಗಪಾಣಿಯುಮುನಿಸುಂ ॥
ಹರನುರಿಗಂಣುಂಲೋಕಮ ।
ನರೆಘಳಿಗೆಗೆಬೂದಿಮಾಳ್ಪುದೊಂದಚ್ಚರಿಯೇ ॥ 145

ಪರಿಹರಿಸಿದನೊದವಿದಕೋ ।
ಪರಸಾವೇಶಮನುಪೇಂದ್ರನಣ್ಣನಚಿತ್ತಂ ॥
ಕೊರಗಿದಪ್ರದೇಶಮುದಾತ್ತಂ ।
ಪಿರಿಯಂಗಿಚ್ಛಾವಿಘಾತಮಂಮಾಡುವನೇ ॥ 146

ದಾರುಣಭಾವಮನುಪಸಂ ।
ಹಾರಿಸಿಕಣ್ಣುರಿದುಮುಟ್ಟಮಣ್ಣನಕೆಲದೊಳ್ ॥
ವಾರಿಜನಾಭಂಗರುಡೋ ।
ದ್ಗಾರಿಹರಿನ್ಮಣಿಯಕೆಲದಫಣಿಯವೊಲಿರ್ದಂ ॥ 147

ವ ॥ ಅನಂತರಂದಶರಥಂಗೆರಾಮನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಮ ॥ ಇರವೇಳ್ಕುಂಪೆಱಪಿಂಗಿಪಾಂಗಱಿಯದಾನಿಲ್ಲಿರ್ಪುದುಂಪತ್ತುಗುಂ ।
ಪರಿವಾರಂಗುಣಹಾನಿನೆಟ್ಟನೆನಗಕ್ಕುಂಮುಂನಮೆಂನಿತ್ತುದುಂ ॥
ಭರತಂಪೆತ್ತುದುಮಾಳಮಕ್ಕುಮಪವಾದಾತೋದ್ಯನಾದಂವಸುಂ ।
ಧರೆನಿಲ್ವಂನೆವರಂದಿಶಾಕರಟಿಕರ್ಣಾಸ್ಫಾಲನಂಮಾಡುಗುಂ ॥ 148

ಮ॥ಸ್ರ॥ ತಲೆಯೊಳ್ನಿಂಮಾಜ್ಞೆಯಂರಂನದತಲೆದೊಡವಂಪೊತ್ತುಮೆಯ್ವೆತ್ತಬಾಹಾ ।
ಬಲದಿಂಬೆಂಕೊಂಡಬಿಂಡಪ್ರಭರನಹಿತರಂಸಾಧಿಪೆಂವಿದ್ವಿಷನ್ಮ್ರಂ ॥
ಫಲಮಂಬೇಳ್ಕೊಂಡೆನೆಂದಯ್ಯನಚರಣಯುಗಕ್ಕರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಂಗಳಂನಿ ।
ಸ್ತುಲಮಾಗಿಸ್ಥೂಲಮುಕ್ತಾಫಲರುಚಿಜಲದಿಂರಾಮನುದ್ಧಾಮನಿತ್ತಂ ॥ 149

ವ ॥ ಅಂತುವಿನಯವಿನಮಿತಮಸ್ತಕನಾಗಿಸಭೆಯಿನೆರ್ದ್ದುಪೋಗೆ ॥

ಕಂ ॥ ಬಡನೆದಶರಥನಕಣ್ಗಳ್ ।
ನಡೆದುವುಕಣ್ಣೊಡನೆತಳರ್ದುನಿಲ್ಲದೆಮನಮುಂ ॥
ನಡೆದುದದಱೊಡನೆನಿಡುಸು ।
ಯ್ನಡೆದುದುಸುಯ್ಯೊಡನೆನೃಪತಿಮೂರ್ಛೆಗೆಸಂದಂ ॥ 150

ಮ॥ಸ್ರ॥ ಕಡೆಗಂಣಿಂಕರ್ಣಮೂಲಕ್ಕೊಗೆದುಗುತರೆಬಾಷ್ಪಾಂಬುಗಳ್ಸುಯ್ಯುಪೊಯ್ಲಿ ।
ರ್ದ್ದೆಡೆಯೊಳ್ಸಂದೇಹಮಂಸಂಗಳಿಸೆಮಿಡುಕುದಾಣಂಗಳಲ್ಲಲ್ಲಿಸತ್ವಂ ॥
ಗಿಡೆಧೈರ್ಯಂಗೆಟ್ಟುಸಂಸಾರಮನುಱಿದಮಹಾಸತ್ವನುಂಮೂರ್ಛೆವೋದಂ ।
ಗಡಜನ್ಮಾರಣ್ಯದೊಳ್ಮಿಕ್ಕರನಳಲಿಸದೇಮೋಹದಾವಾಗ್ನಿದಾಹಂ ॥ 151

ವ ॥ ಅಂತುದಶರಥಂಮೂರ್ಛಾಗತನಪ್ಪುದುಂ ॥

ಮ॥ಸ್ರ॥ಪತಿಪುತ್ರಂಪೋಗೆಮೂರ್ಛಾಭರಪರವಶನಾಗಿರ್ಪುದುಂಕೈಕೆಲಜ್ಜಾ ।
ನತೆಕಾಂಚೀರತ್ನಘಂಟಾರವದೊಡನಪವಾದಪ್ರಣಾದಂದಿಶಾಸಂ ॥
ತತಿಯಂತೞ್ಪೊಯ್ಯೆತೞ್ಪೊಯ್ದೆ ವೆದಱುಗಲನೊಟ್ಟಯ್ಸಿಬಾಷ್ಪಾಂಬುಧಾರಾ ।
ತತಿಮುಕ್ತಾಹಾರಮಂಪೇರ್ಮೊಲೆಗೆಕುಡುತದಾಸ್ಥಾನದಿಂದೆದ್ದುಪೋದಳ್ ॥ 152

ವ ॥ ಅನಂತರಂ ॥

ಕಂ ॥ ಅನುಜಂಸಭೆಯಿನಗಲ್ದ ।
ಣ್ಣನಬೞಿಯಂಸಲ್ವಸಮಯದೊಳ್ಬೇಗಂಲೋ ॥
ಚನಬೞಿಸಲ್ವಮನಮಂ ।
ತನುವಿನಬೞಿಸಲ್ವನೆಳಲನಿನಿಸಿೞಿಕೆಯ್ದಂ ॥ 153

ಪ್ರತ್ಯಂತದೇಶಭೂಭೃದ ।
ಪತ್ಯರನೇರ್ವಟ್ಟುಪುಗಿಸಿಕಾಂತಾರನಗೋ ॥
ಪತ್ಯಕಮಂಕೌಸಲ್ಯಾ ।
ಪತ್ಯಂಗೋಲಗಿಪೆನವಱಿಹರಿವಿಷ್ಟರಮಂ ॥ 154

ವ ॥ ಎಂದುಮನದೊಳೆಮಂತಣಮಿದ್ದುಲಕ್ಷ್ಮಣಂಸಭೆಯಿನೆದ್ದುಪೋಪುದುಂ ॥

ಚ ॥ ಕ್ರಮದೊಡೆಯಂಗೆತಂದೆಧರೆಯಂಕುಡಲೆಂದಿರೆದೈವಯೋಗದಿಂ ।
ಸಮನಿಸಿದತ್ತು ಪುಣ್ಯಪುರುಷಂಗಮರಣ್ಯನಿವಾಸಮೆಂದುಬೇ ॥
ದಮನೊಳಕೊಂಡುಗದ್ಗದಗಳಂನತದೀನಮುಖಂಪ್ರಲಾಪಸಂ ।
ಭ್ರಮಮುದಿತಾಶ್ರುಶೋಕರಸಭಾಜನಮಾದುದುತತ್ಸಭಾಜನಂ ॥ 155

ಮಾ ॥ ವಿಗತದಿಗಿಭಮಾಶಾದೇಶಮಸ್ತಂಗತಾರ್ಕಂ ।
ಗಗನಪರಿಧಿಯಾತಪ್ರಾಣವಾತಂಶರೀರಂ ॥
ಸೊಗಯಿಸದವೊಲಾಗಳ್ರಾಘವಂಪೋಗೆಕಣ್ಗಂ ।
ಬಗೆಗೆವಿಕಳಮಾದತ್ತಾಸಭಾಚಕ್ರವಾಳಂ ॥ 156

ವ ॥ ಅಂನೆಗಮಾವೃತ್ತಾಂತಮೆಲ್ಲಮಂಸುಮಿತ್ರೆ ಕೇಳ್ದಪರಾಜಿತಾಮಹಾದೇವಿಯಲ್ಲಿಗೆ ವಂದು ॥

ಕಂ ॥ ಎರೆದಳ್ಗಡಿಕೈಕೆವಸುಂ ।
ಧರೆಯಂಭರತಂಗೆರಾಮನಿತ್ತಂಗಡದೇಂ ॥
ದೊರೆಕೊಳ್ಗುಮೊಕಣ್ಣರ್ಪರಂ ।
ಪರೆಯಿಂಕೇಳ್ದದನೆನಿಮಗೆಪೇಳಲ್ಬಂದೆಂ ॥ 157

ವ ॥ ಎಂಬುದುಮಪರಾಜಿತೆಭ[illegible]ಚಕಿತಚಿತ್ತೆಯಾಗಿ ॥

ಕಂ || ಎರೆವಂನಳೆಕ್ಕೈಕೆವಸುಂ ।
ಧರೆಯಂತೃಣವಾಗಿಬಗೆದುಕುಡುವಂನನೆವುಂ ||
ದರಧೈರ್ಯ್ಯಂರಾಮಂನುಡಿ ।
ದೊರೆಕೊಳ್ಗುಂದೈವಘಟನೆಯಿಂದಾಗದುದೇಂ || 158

ವ || ಎಂದವರ್ತ್ತಂನವೊಳುಂಮಱಿಸಿನುಡಿಯುತ್ತಿರ್ಪ್ಪನ್ನೆಗಂ ||

ಕಂ || ಐರಾವಣಗಜಮಂಜನ ।
ವಾರಣವೊಂದಾಗಿಪುಗುವವೋಲ್ಪುಗುತಂದ ||
ಸ್ಸೀರಗದಾಹಸ್ತರ್ಬ್ಬಲ ।
ನಾರಾಯಣದೇವರಂತಪುರದರಮನೆಯಂ || 159

ವ || ಅಂತರಮನೆಯಂಪೊಕ್ಕುಜನನೀಯುಗಳಪದಪಯೋಜಕ್ಕೆಬಲನಾರಾಯಣರ್ವಿ
ನತರಾಗಿಸಮುಚಿತಾಸನದೊಳ್ಕುಳ್ಳಿರ್ದ್ದುಲಕ್ಷ್ಮಣದೇವಂಶ್ರೀರಾಮದೇವನಪರಾ
ತ್ಥ್ಯವೃತ್ತಿಯಂಬಿಂನವಿಸೆಕೇಳ್ದಪರಾಜಿತಾಮಹಾದೇವಿಶೋಕಾನಲದಂದಹ್ಯಮಾ
ನಮಾನಸೆಯಪ್ಪುದುಂ ||

ಕಂ || ಅನವರತಬಾಷ್ಪಜಲಸೇ ।
ಚನದಿಂದಪರಾಜಿತಾಮಹಾದೇವಿಯಲೋ ||
ಚನಪುತ್ರಿಕೆಬಳಯಿಸಿದುದು ।
ವನಪಾಳಿಕೆಯಂತೆಮೋಹಮೂರ್ಚ್ಛಾಲತೆಯಂ || 160

ಚ || ಬಿದಿಸೆದಜಿಪ್ಸೈದಂಮಗನೆಮುಂನತನವರ್ಮ್ಮನೆನಾಮಶೇಷವಾ ।
ದುಮುಪತಿಯುಂತಪಕ್ಕೆನಡೆವಂಸುತನೀನುಮಗಲ್ದುಪೋದೊಡಾ ||
ವುದುಗತಿಜೀವಿಸಂದಮೆನಗಾವುದುಪೊರ್ದ್ದುವೆನಾರನೆಂದುಗ ।
ದ್ಗದರವಮುಣ್ಮೆತಂದಳಪರಾಜಿತೆಕಣ್ಗೆಕದುಷ್ಣವಾರಿಯಂ || 161

ಕಂ || ವನಚರವನಮೃಗವನಖಗ ।
ವನೇಭವನದಹನವನವಿಷಾಹಿಗಳಿನಪಾ ||
ಯನಿವಾಸಮಪ್ಪವನಮಂ ।
ತನೂಭವಂಪುಗುವೊಡೆಂತದಂಸೈರಿಸುವೆಂ || 162

ಅಗ್ರಸುತನಂಸಮಗ್ರಗು ।
ಣಾಗ್ರಣಿಯಂರಾಮನಂನನಂದಶರಥನಂ ||

ತುಗ್ರಾಟವಿಪುಗಿಸುವೆಮದ ।
ನಗ್ರಹಪೀಡಿತರನಾರುಮಂಕಂಡಱಿಯೆಂ ॥ 163

ಪರಿಹರಿಸಿಪಾೞಿಯುಂಪಾ ।
ಪಿರಾಮನಂಪುಗಿಸಿವಿಪಿನಮಂನಿಜಸುತನಂ ॥
ಕರುವಮಾಡಂಪುಗಿಸಿದಪಳ್ ।
ಕರುಣಂಗೆಟ್ಟಾಕೆಕೈಕೆಕಲ್ಲೆರ್ದೆಯಕ್ಕುಂ ॥ 164

ಕೊಟ್ಟೊಡೆಜನಕಂಪಾೞಿಯ ।
ಬಟ್ಟೆಯನಸಕಳೆದುಪಿರಿಯನಿರೆತಾನುಮೊಡಂ ॥
ಬಟ್ಟಂಗಡರಾಜ್ಯಕ್ಕೆನೆ ।
ಕೆಟ್ಟುೞಿಪಬ್ಭರತನಂನರಾಮರ್ಗನುಕೂಲನೊಳ್ ॥ 165

ಅಸದರ್ತ್ಥಸ್ವೀಕಾರಂ ।
ಪಸುಗೆಯೆನಿನಗೆಂದುಬಿಡದೆಶತೃಷ್ಣೆಂಬಾ ॥
ರಿಸದೆಭರತನೊಳೊಡಂಬ ।
ಟ್ಟುಸ್ವೈರಿಸಿಪ್ಪಿರವೆಪೇೞದೇಕೈತವಮಂ ॥ 166

ಮ ॥ ಅನುಕೂಲಂಪತಿಕೈಕೆಗಕ್ರಮದಿನಿತ್ತಂರಾಜ್ಯಮಂರಾಮದೇ ।
ವನದಂಲಕ್ಷ್ಮಣದೇವಮೀಱುವುದುಮಂಣಂಗಕ್ಕುಮುದ್ವೇಗಮೆಂ ॥
ದಿನಿಸುಂಮೀಱದೆಮಾಣ್ದೆಪೋಣದೊಡೆವಿದ್ವಿಷ್ಟಾಂಗನಾಗರ್ಭಪಾ ।
ತನಮೇನಾಗದೆನೀವಿಜೇನ್ರೊಡೆಯೆನೀನೀಸಾಗ[illegible]ಷತ್ತ್ರಮಂ ॥ 167

ಅರಸಂಪಾೞಿಗೆತಪ್ಪೆಪಾವಡದೊರ್ಡಂತುನ್ಮಾದವಾದಂತೆಮೆಯ್ ।
ಮರವಟ್ಟಂತೊಡಲಿಂದುಸಿರ್ತ್ತೊಲಗಿದಂತಾಸಂನಿಪಾತಜ್ವರಂ ॥
ದೊರೆಕೊಂಡಂತವಿವೇಕದಿಂದಭಿಜನಂವಿದ್ವಜ್ಜನಂಮಂಡಲೇ ।
ಶ್ವರಸೇನಾಪತಿಮಂತ್ರಿಮಂಡಲಮದಂಮಾಕ್ರೋರ್ಶದಂತಿಕ್ಕುರ್[illegible] ॥ 168

ಕಂ ॥ ಅದುಚಿತ್ರದಸಭೆಮರಸ ।
ಪ್ಪರ್ದಸಭೆತಿರ್ಯಗ್ಮನುಷ್ಯಸಭೆಪೇೞತೇನ ॥
ಲ್ಲದೊಡೆಪೊಱಮಡಿಸಿಕಳೆವುದೆ ।
ಮದೀಯನಂದನನನಭಿಜನಾನಂದನನಂ ॥ 169

ವ ॥ ಎಂದೞಲುಮದವೞಲುಮೊದವೆಮಗನಮೊಗಮಂನೋಡಿ ॥

ಂ ॥ ಕ್ರಮಮಂನೋಡಿದನಂತರಂತೊಟ್ಟಿದನಾಪಂಬೆಟ್ಟುಸಪ್ತಾಂಗರಾ ।
ಜ್ಯಮನೀಪಾಡಿಸಪತ್ನನಂನಿಲಿಸಿಸಂಸಾರಸಂಬದ್ಧೊಳ್ತಾಯ್ಗೆ ದುಃ ॥
ಖಮನುತ್ಪಾದಿಸಿಪ್ರೇಮಪ್ರಮಾದ್ವಿಪುರತಃ ವಿಸ್ಫರ್ಗಮಿಲ್ಲಾಯ್ತುದೆಂ ।
ಮುಮನೆಂದಂತಕನಮುಯ್ಯನೊಪ್ಪಬಿಗಳ್ಬ್ಬಾಷ್ಪಂಬುವಿಂತೆಂಕಿದಳ್ ॥ 170

॥ ಅಂತುಶೋಕವಿಕಳೆಯಾದಕೌಸಲ್ಯೆಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರನಧರಕಿಸಲಯದ ಮೇಲೆದಂತ
ಕಾಂತಿಲತಾಂತಮಾಲೆಪಸರಿಸಮುಕುಳಿತಕರಸರೋಜನಾಗಿ ॥

ಸಿ ॥ ಕಲಿಯುಂಬಾಗಿಯುವಿಂನದ್ವಾಮ್ಯರ್ನುಕೂಲಮ್ಯರ್ಂನಾದರೆಂಬಂನೆಗಂ ।
ನೆಲನುಂನೇಸಜುನುಳ್ನಂನಿಲಿಸಿದಂತತ್ತೂಮ್ಯರ್ಮಂಪೇಮ್ಮರ್ಯಂ ॥
ಕುಲವಿಸ್ತಾರಕನೇಕಮಂಡಲನದಕ್ಷಾನಂದಮಂತಾಳ್ದದಾ ।
ಕುಲಮಂತಾಳ್ದುವುದೇಮದಗ್ರಜನೊಳಾವೀಪೌರುಷಂಜೆಯೋದ್ಯಮೋ ॥ 171

ಕ ॥ ಚರಮಶರೀರನೆಯ್ದುವನೆಬುಧಜನುತ್ತಮಸತ್ಯವರ್ತ್ಮದೊಳ್ ।
ಪೊರೆವನೆಪುಣ್ಯಮೂರ್ತಿಗೆಪಜೇಂದೂರಕೊಳ್ಗೆ ಮಮೂರುಲೋಕಮುಂ ॥
ಧುರದೊಳನಂತವೀರ್ಯನೊಳ್ದಿಚ್ಚಗುಮೇಬಗೆದೀವಿಷಾದಮಂ ।
ಪರಿಹರಿಸಿಂಬಳಂಪ್ರಬಳನಾದನೆಗುಂಮಳಮೇನ್ರದಂಬಿಕೇ ॥ 172

ಕಂ ॥ ಕೆಲದನೆಲದರಸುಮಕ್ಕಳ ।
ನಲಂಫ್ಯಬಲರಂತಗುಳ್ದುಕಳೆದೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ॥
ನೆಲೆವೀಡುವಮಾಡಿನಿಂಮಂ ।
ಬಲಭದ್ರಂತರಿಸದಿನಿಸನಂತರಿಸುವನೇ ॥ 173

ಉ ॥ ಪಂಬಲಿಸಲ್ಕೆವೇಡಸೆಜಿತೇಂಭರತಂಭವದೀಯದಿವ್ಯಪಾ ।
ದಾಂಬುಜಸೇವೆಗೆಂಮಳವಿಗಗ್ಗಳಮ್ಗ್ಗದೊಪಂಸಮಸ್ತಲೋ ॥
ಕಾಂಬಿಕೆನಿಂಮೊಳಾದಿಸುವೆಸಕ್ಕೆ ಸುಮಿತ್ರಿಯಿಸಾಲ್ವಳಗ್ರಜಂ ।
ಗಾಂಪಸಕೆಯ್ವನಿಂತೊಂಗಿಸಂಮನದೊಳ್ಸಿಮಗಾದಖೇದಮಂ ॥ 174

ವ ॥ ಎಂದುಸೌಮಿತ್ರಿಬಿಂನವಿಸೆಮನದೊಳವಧಾರಿಸಿಕೌಸಲ್ಯೆ ವಿಗತಶೋಕಶಲ್ಯೆನಂದನನ
ಮುಖಾರವಿಂದಮಂನೋಡಿ ॥

ಕ ॥ ಸುಚರಿತೆಸೀತೆನಿಂಪೊಡನೆಬಪ್ಪರ್ವೆಪ್ಪರ್ವಳಲ್ಲದಿಪ್ಪರ್ದೇ ।
ನುಚಿತಮೆಸೇಳಿವಿಪಾಕೆಯೊಡನುಯ್ವುದೆನಲ್ರಘುರಾಮನಂಬಿಕಾ ॥
ವಚನಮನಾತ್ಮಚಿತ್ತದೊಳೆಪಂಬಡುವೆತ್ತದನಂತೆಗೆಯ್ವೆನೆಂ ।
ದಚಲಿತನಾನತಂ[illegible] ॥ 175

ವ ॥ ಅಂತುರಾಮನಪರಾಜಿತಾಮಹಾದೇವಿಯಸುಮಿತ್ರಾದೇವಿಯಪಾದಪಲ್ಲವಂಗಳುಮ
ನಾಶೀರ್ವ್ವಾದಪಾರಿಜಾತಸ್ತಬಕಂಗಳುಮನುತ್ತಂಸಾವತಂಸಂಮಾಳ್ಪುದುಮನಂ
ತರಂಲಕ್ಷ್ಮಣಂಮಣಿಕಿರೀಟಕಿರಣದಿಂತದೀಯಪದನಖಮಯೂಖಮಂಕೊರ್ಬ್ಬಿಸೆ
ಸಾರ್ವ್ವಭೌಮನಾಗೆಂದುಪರಸಿ ॥

ಮ ॥ ಶಯನಕ್ಲೇಶದೊಳಂನಪಾನಗಮನಾಯಾಸಂಗಳೊಳ್ನಿಂನಸೇ ।
ದೆಯನೀಂನೋಡದತಿಪ್ರಯತ್ನಪರಿಚರ್ಯ್ಯಾರಂಭದಿಂಪುತ್ರಸೀ ॥
ತೆಯುಮಂರಾಮನುಮಂಸಮಾಹಿತಮನರ್ಮ್ಮಾಡೆಂದುಸಂಪ್ರೀತಿಯಿಂ ।
ಪ್ರಿಯದಿಂಪ್ರಾರ್ತ್ಥಿಸಿದಳ್ಗುಣಪ್ರಿಯೆಸುಮಿತ್ರಾದೇವಿಸಾಮಿತ್ರಿಯಂ ॥ 176

ಗುಣಮಂನೋಡದರಣ್ಯಮಂಪುಗಿಸಿದಳ್ರಾಜ್ಯಾರ್ಹನಂಪುತ್ರಕಾ ।
ರಣದಿಂಕೈಕೆಸುಮಿತ್ರೆರಾಮನೊಡವೋಗೆಂದಟ್ಟಿದಳ್ಪಾಲಿಸ ॥
ಲ್ಗುಣಮಂಲಕ್ಷ್ಮಣನಂಜಗಂಪೞವಿಸಂಜೇಯೆಂಬಿನಂಕೇವಲಂ ।
ಗುಣಹೀನರ್ಗ್ಗುಣವಂತರನ್ನೆಯಮನೊಳ್ಪಂಮಾಳ್ಪದಾಶ್ಚರ್ಯ್ಯಮೋ ॥ 177

ವ ॥ ಅಂತುರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಂಬಿಕೆಯರಚರಣಾಂಬುಜಂಗಳಂಬೀಳ್ಕೊಂಡರಮನೆಯಿಂ
ಪೊಱಮಟ್ಟುಪಾದಮಾರ್ಗ್ಗದಿಂವಿಪಣಿಮಾರ್ಗ್ಗದೊಳಗನೆವೈದೇಹಿವೆರಸುಬರ್ಪ್ಪ
ಸಮಯದೊಳ್ಕೌತುಕಗೊಂಡುನೆರೆದುಪರಿತಂದುನೋೞ್ಪಪುರಜನಂಗಳಲ್ಲಿಕೆಲಬ
ರಿಂತೆಂದರ್ ॥

ಉ ॥ ವಂಗಡದಿಂಪುರಾಂಗನೆಯರಿಕ್ಕದೆಸೇಸೆಯನೇಕಶಂಖನಾ ।
ದಂಗಗನಕ್ಕೆಲಂಘಿಸದೆಮಂಗಳತೂರ್ಯ್ಯನಿನಾದಮುಣ್ಮದೆ ॥
ತ್ತಂಗುಡಿತೋರಣಾಂತುಱುಗಿಕಟ್ಟದೆಮಂಗಳಗೀತನಾದಮುಂ ।
ಮಂಗಳಪಾಠಕಸ್ತುತಿಯುಮಿಲ್ಲದೆಭೂಪರಿದೆತ್ತವೋದಪರ್ ॥ 178

ಆನೆಯಮೇಲೆಪೞ್ಗೊಡೆಯನೆತ್ತಿಸಿಚಾಮರಮಿಕ್ಕೆಚಾರುಚಂ ।
ದ್ರಾನನೆಯಕ್ಕರ್ೞಕ್ಕೆಲದಪೇರ್ವ್ವಿಡಿಯೊಳ್ನೆಲಸಿರ್ದ್ದುಸುತ್ತಲುಂ ॥
ದಾನಗಜಂಘನಾಘನದವೋಲ್ಬರಬಾರದೆಪಾದಮಾರ್ಗ್ಗದಿಂ ।
ಜಾನಕಿಯುಂಬಲಾಚ್ಯುತರುವೇೞ್ದರಂದದೆಬರ್ಪ್ಪುದಾವುದೋ ॥ 179

ಶಾ ॥ ಪೌರಸ್ತ್ರೀನಯನಪ್ರಭಾಸಹಚರಂಹಾರಾಂಶುವಿಸ್ತೀರ್ಣ್ಣವ ।
ಕ್ಷೋರಂಗಸ್ಥಳದೊಳ್ರಸಾಭಿನಯಮಂತೋರ್ಪ್ಪಂನೆಗಂವಾಜಿಯುಂ ॥
ಧಾರಾಪಂಚಕದೊಳ್ವಿಚಿತ್ರಲಯದಿಂತಾಮೇಱಿಬರ್ಪ್ಪೀಮಹಾ ।
ಧೀರರ್ಕ್ಕಾಲ್ನಡೆಯೊಳ್ನೃಪಾವಸಥದಿಂಬರ್ಪ್ಪಂದಮಾವಂದಮೋ ॥ 180

॥ ಮಂಗಳರತ್ನವೇದಿಕೆಯೊಳೋಲಗಸಾಲೆಯೊಳಂದುಕಾಂತರಾ।
ಜಾಂಗಣದೊಳ್ಗೃಹೋಪವನದೀರ್ಘಿಕೆಯೊಳ್ನೆಗಳ್ದವಿಲಾಸಗೇ॥
ಪಂಗಳೊಳಂಚೆವಿಂಡಿನೊಡನಾಡುವಜಾನಕಿಪಾದಮಾರ್ಗದಿಂ।
ದಂಗಡಿಬೀದಿಯೊಳ್ಪತಿಯುಪಂತನೆಮಯ್ಗರೆದೆತ್ತಪ್ರೋಪಪಳ್॥ 181

॥ ಮತ್ತಮಲ್ಲಿಕೆಲರ್ನಯನಿಪುಣರುಂಕಲಾಕುಶಲರುಮಪ್ಪುದಾತ್ತರಾಘವನಲ್ಲದೆಪದಪಲ್ಲವರಾಗದಿಂನಿಖಿಲಪರಿಜನಮನೋರಾಗಮನೊದವಿಸಲುಮಮಾರ್ಯವೀರ್ಯದಿನಮೋಘ್ಯಾಸಿಂಹಾಸನಮಂಪದುಳವಿರಿಸಲುಂಕಿಂಚಿದುಂನಮಿತಭ್ರೂಲತಾಂಚಲದಿನಖಿಲಯಾಚಕಮನೋರಥಮಂಸಫಲಂಮಾಡಲುಂಭುಜಪ್ರತಾಪತಪನತಾಪದಿನುದ್ವೃತ್ತರಾಜಮಂಡಲಮಂಮಸುಳಿಸಲುಂ ನಿಷ್ಕೃಪಕೃಪಾಣಧಾರಾಜಲಧಿಯಿಂಶರಣಾಗತಕುಭೃತ್ಕುಳಮನೊಳಕೊಂಡುಕಾಯಲುಂನಿಖಿಲದಿಕ್ಪಾಲಮಕುಟನಿಕಟವರ್ತಿತನಿಜಾಜ್ಞಾಮಾತ್ರಗಿರ್ವಣಾರ್ಶ್ರನುಚರಿತ್ರಮನವಿಶ್ರಾಂತಂಮಾಡಲುಂದುರ್ಜಯಮಜ್ಯಾವರ್ತಚಾಪಟಂಕಾರಶರಮೋಕ್ಷಹೂಂಕಾರದಿಂಲೋಕಲುಂಟಾಕವಿಗ್ರಹಮುದವೀರಗ್ರಹೋಚ್ಚಾಟನಮನೊಡರ್ಚಲುಂಜಗತ್ಪವಿತ್ರಚಾರುಚರಿತ್ರದಿಂಮನುಷ್ಕ್ಷೇತ್ರಮಂವಿವರಿಸಲುಂಸಹಜಸಾಹಿತ್ಯಕಲಾಕೌಮುದಿಯಿಂದಾದವಿಳಾಸದಿಂವಿದ್ವಜ್ಜನಮನಃಕುಮುದನಿಯನಲರ್ಚಲುಂಪ್ರೇಮರಸಪುಷ್ಟದೃಷ್ಟಿಪಾತದಿನಭಿಜನಸನಾಭಿಜನಮಂಕೃತಾರ್ಥಂಮಾಡಲುಂಪೆಜಿನ್ನೆರ್ಜಿಯರೆಂದುಕ್ಕೈಕೆಯಕ್ಕೈತವಕ್ಕಕನಲ್ದೊನಲ್ದುನುಡಿವನುಡಿಗಳನಾಲಿಸುತ್ತಂ ದಿವಸದವಸಾನಸಮಯದೊಳ್ಪುರದಪರಭಾಗದರಭಟ್ಟಾರಕರಬಸದಿಯಂಪೊಕ್ಕು॥

॥ ಲಲಿತಾಕಾರದಿನೀಯೆಪಾಡೆನಯನಕ್ಕಾನಂದಮಂಮೇರುವಂ।
ಬಲಗೊಳ್ವತ್ರಿತನೂಜನಂತೆಬಲಗೊಂಡಂಪಂಕಜಶ್ರೀಯನಂ॥
ಡಲೆವಂನಂನಿಜಪಾದವಿನ್ಯಸನಸೌಂದರ್ಯಂಬುಧಪ್ರಸ್ತುತಂ।
ಬಲಭದ್ರಂಜಿನನಾಥದಿವ್ಯಗೃಹಮಂಸಾಹಿತ್ಯವಿದ್ಯಾಧರಂ॥ 182

ಗದ್ಯ॥ ಇದುಪರಮಜಿನಸಮಯಕುಮುದಿನೀಶರಚ್ಚಂದ್ರಬಾಳಚಂದ್ರಮುನೀಂದ್ರಚರಣನಖಕಿರಣಚಂದ್ರಿಕಾಚಕೋರಂಭಾರತೀಕರ್ಣಪೂರಂಶ್ರೀಮದಭಿನವಪಂಪವಿರಚಿತಮಪ್ಪರಾಮಚಂದ್ರಚರಿತಪುರಾಣದೊಳ್ವನಪ್ರವೇಶವರ್ಣನಂಷಷ್ಠಾಶ್ವಾಸಂ॥

ಸಪ್ತಮಾಶ್ವಾಸ ಪ್ರಾರಂಭಃ.

—:o:—

ಕಂ ॥ ಶ್ರೀರಮಣಂಬೞಿಗೊಂಡಖಿ ।
ಳಾರಾಧ್ಯನರತ್ನಭವನಮಂಪೊಕ್ಕಂನೀ ॥
ಹಾರರುಚಿರುಚಿರಕೀರ್ತ್ತಿ ।
ಶ್ರೀರಮಣಂಪೆಂಪುವೆತ್ತನಭಿನವಪಂಪಂ ॥ 1

ವ ॥ ಅಂತುಜಿನಭವನಮಂಪೊಕ್ಕು ಮುಕುಳಿತಕರಸರೋಜನಾಂನೊಸಲ್ಗೆತಂದು ॥

ಕಂ ॥ ಒಡಲುಮನಾತ್ಮನುಮಂಬೇ ।
ರ್ಪ್ಪಡಿಸುವನ್ನವ್ರೋರೊಂದಱೊಳಗೆಪ್ರೋಕ್ಷಿದ್ದುರ್ದ್ದವನೇಂ ॥
ಪಡೆವಮಾತರಭಟ್ಟಾರಕ ।
ರಡಿಪಳಿರೊಲ್ಪೊಳೆವನಖರುಚಿಕ್ರಕಚಂಗಳ್ ॥ 2

ವ ॥ ಎಂದುದರ್ಶನಸ್ತುತಿಗೆಯ್ದುಜಿನಭವನಮಧ್ಯರಂಗಮಂರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಲಂಕರಿಸಿ ರ್ಪ್ಪದುಮಾಸಮಯದೊಳ್ ॥

ಮ।ಸ್ರ॥ ಭವಬದ್ಧಕ್ರೋಧದಿಂಸಂಧಿಸಿಪಱಗೆತಮಂಸ್ಥಾನಮಂಬಿಟ್ಟುತೇಜಂ ।
ತವೆಲೋಕಂಚಕ್ರವಾಕಕ್ಕೆಡರಿಸಿದಿವಸಶ್ರೀಯನೀಡಾಡಿಕೈಕೊಂ ॥
ಡವರೋಧಸ್ತ್ರೀಯುರಂಪದ್ಮಿನಿಯುದನೆನಸುಂನೋಡದುತ್ತಾನಪಾದಂ ।
ದಿವಸೇಂದ್ರಂಭೀತಿಯಿಂದಂಬರಮನುೞಿದುವಾರಾಸಿಯಂಪೋಗಿಪೊಕ್ಕಂ ॥ 3

ಚ ॥ ಸುಗಿದುತಮಕ್ಕೆಬಿಟ್ಟುದಿಸಾಪಂಪರಿವಾರಮೆನಿಪ್ಪಚಕ್ಕವ ।
ಕ್ಕಿಗಳವಿಯೋಗಮಂನೆನೆಯದಬ್ಜಿನಿಯಂಕಡುಗೂರ್ಪ್ಪನಲ್ಲಳಂ ॥
ಬಗೆಯದೆಮಂಡಲಾಗ್ರರುಚಿದೋಱದಭೀತಿಯಿನೋಡಿಪೋಗಿತೊ ।
ಟ್ಟಗೆರವಿಸಾರ್ದ್ದನಸ್ತಗಿರಿಯಂಕ್ಷಣಿಕಂಸ್ಥಿರಸಾರನಪ್ಪನೇ ॥ 4

ಮ ॥ ದಿನಪಂತಂನನಗಲ್ದುಪೋಗೆಪರಿದಿಕ್ಕಾಂತಾನನಂಕಂದಿದ ।
ತ್ತೆನೆಮುರ್ವ್ವಿರ್ದುದಾತನೊಳ್ನೆರೆಯೆರಾಗಂಪಶ್ಚಿಮಾಶಾವಿಳಾ ॥
ಸಿನಿಗಾದತ್ತೆನೆಸಂಜೆರಂಜಿಸಿದುದೇನಾಶ್ಚರ್ಯಮೇತಾಳ್ದ್ದರಾ ।
ರಿನಿಯಂತಂನನಗಲ್ದೊಡಂನೆರೆದೊಡಂನೀರಾಗಮಂರಾಗಮಂ ॥ 5

ವಿರಹವ್ಯಾಕುಳಮಾಗೆಚಕ್ರಮಿಥುನಂಸಂಕೋಚಮಂತಾಳೆತಾ ।
ವರೆಕಾಮಾತುರರುಂಬಭೋಧಿಕರುಮಂಬಿಟ್ಟಪಕ್ಕಾಗದು ॥

ರ್ಪ್ಪರೆದೋಷಾಂಧರೆನುತ್ತವೆಂನಗುವವೋಲ್ಕೈಯ್ದಿಲ್ಗೊಳಂಮಲ್ಮರ।
ಲ್ದರಲುತ್ತಿರ್ದ್ದುವುಚಂಚರೀಕಮಧುರವ್ಯಾಹಾರವಾಚಾಳಿತಂ ॥ 6

ಕಂ॥ ಮಿನಮಿನನೆತೋಱಿತಾರಗೆ ।
ಘನತರತಿಮಿರಾವಕಾಶಮಾಕಾಶಮದೇಂ ॥
ನೆನೆಯಿಸಿದುದೊಕಡಲೊಳ್ಸೀ ।
ರ್ಪ್ಪನಿತನುವಂಪ್ಪುಳಿಯುತೋರ್ಪ್ಪಕೃಷ್ಣನತಸುಮಂ ॥ 7

ವ॥ ಅಂತುನೇಸರ್ಪ್ಪಡುವುದುಮಾಸಮಯದೊಳುಂಮಱಿಸಿತಂಮಲ್ಲಿಗೆ ವಂದಜನನಿಯರೊಳ್ವಿನಯಮಂನುಡಿದುಸಂತೋಷಂಬಡಿಸಿಸುಗುಳ್ದ್ದರಮನೆಗೆಕಳಿಪಿಜಿನಮಂದಿರಕ್ಕೆವಂದುನಿದ್ರಾಮುದ್ರಿತವಿಲೋಚನನ್ನರ್ದುವಿರುಳಿರ್ದ್ದುಪರಮಜಿನಪತಿಯಂಬೀಳ್ಕೊಂಡುಬಿಲ್ಲುಮಂಬುಮಂಕೊಂಡುಸೀತೆನಡುವೆವರೆಪೊಳಲನಡುವಣಕ್ಷುಲ್ಲಕದ್ವಾರದಿಂಪೊಱಮಟ್ಟುಪಶ್ಚಿಮಾಭಿಮುಖರಾಗಿಪಯಣಂಪೋಪುದು ಮನಂತಸಾಮಂತಸಂದೋಹಮುಮಱಿಂತನೆಮಾಪ್ಬಟ್ಟಿಯೊಳ್ಬರ್ಪ್ಪರಂಪಸಗೊಳುತ್ತುಂಬೇಗಮೆಯ್ತಂದುದೂರೋತ್ಸಾರಿತವಿಚಿತ್ರಾತಪತ್ರರ್ವ್ವಿಧವಾಹನರ್ವ್ವಿನಯವಿನಮಿತೋತ್ತಮಾಂಗರೆಂತ್ತಾನುಮಯ್ದ್ದಿಮಂದುಬಿಂನವಿಸೆಸೀತೆಸೇದೆವಡೆಯದಂತುಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆನಡೆವುತ್ತಿರ್ದ್ದವಲ್ಲದಂದಿಂತೆವರಂದೂರಂಪೋಪೆವೆಂದವಱೊಡನೆಮಾತಾಡುತ್ತಾವೆಡೆಯೆಡೆಯಗ್ರಾಮನಗರಂಗಳಂನೋಡುತ್ತುಂಕಳಿದುಗಂಭೀರತರಂಗಿಣಿಯನೆಯ್ದ್ದಿವಂದಲ್ಲಿನಿಂದುಸಾಮಂತಾದಿಗಳನೆಂತಾನುಮೊಡಂಬಡಿಸಿನಿಲಿಸಿ ತೊಱೆಯಂಪಾಯ್ದ್ದುಪೋಪುದುಂರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಗಲ್ಕೆಗೆಸೈರಿಸಲಾಱದೆಕೆಲಂಬರದುವೆನಿರ್ವ್ವೇಗಕಾರಣಮಾಗೆತನ್ನದೀಱೀರದಜಿನಾಗಾರದೊಳಿರ್ದ್ದಸುವ್ರತಕೇತುಗಳೆಂಬಗಣಧರಸ್ವಾಮಿಗಳಸಮಕ್ಷದೊಳ್ದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡಲ್ಲಿಯೆನಿಂದರ್ಕ್ಕೆಲಬರ್ವ್ರತವಿಶೇಷಂಗಳಂಕೈಕೊಂಡುಸಾಕೇತಪುರಕ್ಕೆ ಮಗುಳ್ದರದೆಲ್ಲಮಂದಶರಥನರನಾಥಂಕೇಳ್ದ್ದು ॥

ಚ॥ ಸೆಡೆದನೆತಂನಬಂಧುಗಳಗಲ್ಕೆಗೆಪುತ್ರಕಲತ್ರಮೋಹದೊಳ್ ।
ತೊಡರ್ದನೆಪಟ್ಟಬಂಧಮನೊಡರ್ಚ್ಚಿದನೇಂಭರತಂಗೆರಾಘವಂ ॥
ನಡೆಯೆಮನಕ್ಕದಂಮಱೆದುಮೋಹಸಗೊಂಡನೆದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡನಾ ।
ಗಳೆವಿಭುಸರ್ವ್ವಭೂತಹಿತದಿವ್ಯಮುನೀಂದ್ರರಪಾದಪಾರ್ಶ್ವದೊಳ್ ॥ 8

ವ॥ ಅಂತುದಶರಥಂದಶಧರ್ಮ್ಮನಿರತನಪ್ಪುದುಂಭರತಂರಾಜ್ಯಸುಖನಿರತನಾದನಾಗಳಪರಾಜಿತಾಮಹಾದೇವಿಯುಮುಮಾತ್ತರಾಘವನವನಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆಲ್ಲಾಯಾಸಮಂನೆನೆನೆನೆದವಿಶ್ರಾಂತವಿಗಳಿತಾಶ್ರುಸಲಿಲಕಲಿಲಕಪೋಲಯುಗಳೆಗದ್ಗದಕಂಠೆಯಾಗಿ ॥

ಕಂ ॥ ಏನನಿದಂನೆಗಳ್ದೈಸುತ ।
ಕಾನನದೊಳ್ಪೋಗಿಪೊಕ್ಕುಮಂಗಳಗೀತ ॥
ಧ್ವಾನಮಿರೆಸಿಂಹಶರಭ ।
ಧ್ವಾನಮನಾಲಿಸುವಮಹಿಮೆಗತ್ದ್ರಿಗನಾದ್ಯೈ ॥ 9

ಧವಳಚಕೋರರುಹಪವನನ ।
ನವಮಾನಂಗೆಯ್ದುಕಂದನಿಷ್ಠುರತರಭ್ಯೈ ॥
ರವಮೃಗದೆಪರುಷಕಾನನ ।
ಪವಮಾನನಸೋಂಕನಾಸೆಗೆಯ್ಯಲ್ಬಗೆದ್ಯೈ ॥ 10

ಚ ॥ ವನಜಲಕೇಳಿಯುಂಬಿಸುಟುನಂದನನಿರ್ಝರಶೈಲಸಾನುನಂ ।
ದನಜಲಕೇಳಿಯೊಳ್ತ್ರಡರ್ದೆಪಾರವಧೂಜನಮುಗ್ಧಸಾಲಕಾ ॥
ಸನಮಿರೆಸಾಲಕಾನನಮನೀಕ್ಷಿಸಲತ್ದ್ರಿಗನಾದೆದಿವ್ಯಭೋ ।
ಜನಮಿರೆಕಂದಕಂದಫಲಮೂಲದಿನಾರಿಸುವೈಕ್ಷುಧಾಗ್ನಿಯಂ ॥ 11

ಮುಡಿಯುಪಯೋಧರಂಗಳನಿತಂಬದಳುಂಬಮೆನಿಪ್ಪಬಿಣ್ಪಿನಿಂ ।
ಗ್ರಡಣದಿನಂಚೆಯೊಳ್ಗೃಹವನೋಪವನಸ್ಥಳದೊಳ್ವನೋದದಿಂ ॥
ನಡೆವಡೆದೊಳ್ಬಳಲ್ವಜನಕಾತ್ಮಜೆಯುಂರಘುವಂಶರಾಮನೀಂ ।
ನಡೆಯಿಸುವಂದಪೂರ್ವದೊಳಿತನೂಜದುರಂತವನಾಂತರಾಳದೊಳ್ ॥ 12

ಕಂ ॥ ನಡೆಯುಂವನ್ಯಗಜಂಗಳ ।
ನಡೆಯೊಳ್ಸೋಗೆಗಳಸೋಗೆಯೊಳ್ಸೋರ್ಮುಡಿಯುಂ ॥
ನುಡಿಯುಂಕೋಕಿಲರುತಿಯೊಳ್ ।
ಪಡಿಯಿಡಲೊಡನಾಯ್ತುತನಯಜನಕಾತ್ಮಜೆಯುಂ ॥ 13

ವ ॥ ಎಂದತಿಪ್ರಳಾಪಂಗೆಯ್ಯೆಸುಮಿತ್ರೆಯುಮೊಡನೆಶೋಕಿಸೆ ಕೈಕೆಕೇಳ್ದತನಗತ್ಯಂತ
ಶೋಕಾವೇಗವಾಗೆ ॥

ಕಂ ॥ ಪತಿದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡನಪರಾ ।
ಜಿತೆಗಿನಿವಿರಿದಾಯ್ತುದುಃಖಭಾರಂಧರೆಯುಂ ॥
ಸುತನುಮಿಳಿಕೆಯ್ದನೀದು ।
ಪ್ಸ್ಖಲತಮಾಸ್ತ್ರೀತ್ವದಜಡತ್ವದಿಂದೊಡರಿಸಿದೆಂ ॥ 14

ವ ॥ ಎಂದುತನ್ನಂತಾನೆನಿಂದಿಸಿಕೊಂಡುಭರತನಂಬರಿಸಿಮಗನೆನಿಂನರಾಜ್ಯಂರಾಮಲಕ್ಷ್ಮ
ಣರಿಲ್ಲದೊಪ್ಪಲಱಿಯದುದವಜಜನನಿಯರುಮವಱವಿಯೋಗವಿಷಾದವೇಗದಿಂವಿಗತ
ಜೀವಿತೆಯರಪ್ಪರದುಕಾರಣದಿಂ ನೀಂಪೇಗಮೆಯ್ದೆವೋಗಿ ಪೋಗಲೀಯದೆರಾಮಲ
ಕ್ಷ್ಮಣರಂನಿಲಿಸೂನುಂನಿಂನಪಿಂದನೆಬಂದಪೆನೆಂಬುದುಮಂತೆಗೆಯ್ವೆನೆಂದುರಾಘವನಂ
ಕಳಿಪಿಎಂದಸುಮಂತ್ರಸ್ಸಹಿತಂತೊಱೆಯಂಪಾಯ್ದುಪೋಗಿಮುಂದೆಕಱಂಗಿಕಳ್ತ
ಲಿಸಿದಕಾನನದಬಟ್ಟೆಯೊಳ್ಗಜನೀಯುಗಮನಪರಿಶ್ರಮಮನಾಱಿಸುತ್ತಿರ್ದ್ದರಘುವೀ
ರನಂಮುಟ್ಟೆವಂದುವಾಹನದಿನಿಳಿದುಕಾಲಮೇಲೆಕವಿದುಪೊಡವಟ್ಟು ॥

ಕಂ ॥ ಪುದಿಯೆತಮಂಮನಮಂವೋ ।
ಹದವಾಗ್ನಿಯಧೂಮದಂತೆಕರಣಬಳಪ್ರಾ ॥
ಣದಚೇಷ್ಟೆಗೆಟ್ಟುಭರತಂ ।
ಪದಾನತಂವಿಕಳನಾಗಿಮೂರ್ಚ್ಛೆಗೆಸಂದಂ ॥ 15

ವ ॥ ಅಂತುಮೂರ್ಚ್ಛೆಸಂದನಿಕಿಱಿದಾನುಂಬೇಗದಿನೆಂತಾನುಮೆಚ್ಚತ್ತುಸೀತೆಗಂಲಕ್ಷ್ಮ
ಣಂಗಂತುಳಿಲ್ಗೆಯ್ದುನಿಟಿಲತಟಘಟಿತಮುಕುಳಿತಕರಸರೋಜಂ ರಾಮಚಂದ್ರನ
ಮುಖಚಂದ್ರನಂನೋಡಿ ॥

ಕಂ ॥ ಅಕ್ರಮದಿನೞಿಪಿವಸುಧಾ ।
ಚಕ್ರಮನಾನಾಸೆಗೆಯ್ದುದುರ್ಯ್ಯಶಮಾಶಾ ॥
ಚಕ್ರಾವಧಿಯುಕ್ಕುಂದೋ ।
ಸ್ವೈಕ್ರಮದನಿಂಮನಮನದೊಳವಧರಿಪುದಿದಂ ॥ 16

ಅನಯಂಮನುಕುಲದೊಳ್ನಾ ।
ಭಿನರೇಂದ್ರನಿಮಿತ್ತಲಾದುದಿಲ್ಲೆಂನಿಂದಂ ॥
ಜನಿಯಿಸಿದೊಡೆಕುಲದೂಷಕ ।
ನೆನಿಪ್ಪಪಾಪಕ್ಕೆಪಳಿಗೆಪಕ್ಕಾಗಿರೆನೇ ॥ 17

ಕೆ ॥ ಅನಯದಿನಪ್ಪಸಂಪದದಿನಿಲ್ಲಮನಾಡೆಯುಮಿಂಬುವೆತ್ತುದೆಂ ।
ತೆನೆಪಳಿವಂನರಿಲ್ಲಧನಮಿಲ್ಲದರಂದುರಿತಾನುಬಂಧಮಿ ॥
ಕ್ಷನಯದಿನಪ್ಪವೀಯರಸುಮೆಂಬುದೆನಿಂಬಱಿದೀವೆಮೆಂಬರೆಂ ।
ತೆನಗಧಿರಾಜರಾಜ್ಯಮನಪ್ರಾಜ್ಯಮನಕ್ರಮದಿಂದಮಪ್ಪುದಂ ॥ 18

॥ ಎಂದುಬಿಂನವಿಸುವಂನೆಗಂ ಕೈಕೆನೂರ್ವ್ವರ್ಸ್ವರ್ಮಂತರೊಡನೆಬರೆಬಪ್ಪರ್ಗಳಂ
ಕಂಡು ॥

ಕಂ ॥ ಇದಿರೆರ್ದ್ದುಪರಿದುಕೈಕೆಯು ।
ಪದಾಂಬುಜಕ್ಕೆಱಗೆರಾಘವಂಹರ್ಷದಭಾ ॥
ರದಿನುಂಮಳವಾಸತಿಗಾ ।
ಮದುಮನದೊಳ್ನೆನೆದುತಂನಗೆಯ್ದನ್ನೈಯುಮಂ ॥ 19

ಸ್ಥಾನಚ್ಯುತಿಮಾಡಿದಳೆಂ ।
ಬೀನೋವಿಲ್ಲೇಕಕುಂಡಲಂಕೈಕೆಗೆಪಾ ॥
ದಾನತನಾದಂಪದಪಿಂ ।
ಮಾನಕಷಾಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ನೆಡೆಗೊಟ್ಟಪನೇ ॥ 20

ವ ॥ ಅಂತುವಿನಯವಿನಮಿತನಾಗಿರ್ದ್ದಮಗನಂತೆಗೆದುತಳ್ಕೈಸಿಸಲತೆಜದಿಂ ಪ್ರಳಾಪಂಗೆಯ್ದ್ದವಿವೇಕದಿಂದೆಂನಗೆಯ್ದದುರ್ವ್ವಿಲಸಿತಕ್ಕೆ ಸೈರಿಸಿಮಗನೆರಾಜ್ಯಮಂಕೈಕೊಳ್ವುದುನಿಂನತಂಮದಿರ್ನ್ನನಗೆಜೆಸಕೆಯ್ದುಬಾಳ್ವರಿದನುದಾಸೀನಂಗೆಯ್ಯದೆಮಗುಳೆಬಿಜಯಂಗೆಯ್ಯೆಂಬುದುಮಂಬಿಕೆಗೆಮುಕುಳಿತಕರಾಂಬುಜಂರಾಮನಿಂತೆಂದಂ॥

ಕಂ ॥ ಅಕಲಂಕಚರಿತ್ರಂಷ್ಟ ।
ತ್ರಕುಲೋದ್ಗತನೆರಡನುಸಿದೋರ್ಡೈಹಿಕಮಾಮು ॥
ತ್ರಿಕಮುಳಿಗುಂಕೇವಲಮಂ ।
ಬಿಕೆಪಾತಕಮನೃತದಿಂದಮಗ್ಗಳಮುಂಟೇ ॥ 21

ವ ॥ ಎಂದುಮತ್ತಮಯ್ಯನನಂನಿಗೆಬಂನಮಂ ಪಡೆದು ನಿಂಮೊಳಾದವಿನಯಮನತಿಕ್ರಮಿಸಿತಂಮಃನಕಯ್ಯೆಂರಾಜ್ಯಮಂಕೊಂಡೊಡೆಂನನುಡಿಕೀಳ್ತಡಮುಕ್ಕು ಮಿಂನುಂಮಗುಳೆನುಡಿಯುದಿರಿಮೆಂದು ಭರತನುಮನಾಂಕುಡಲ್ಪಡೆದರಾಜ್ಯಂನಿನಗಕ್ರಮಮಣಮಲ್ತುವಕ್ರಂಬಂದೊಡೆಂಮಾಜ್ಞೆಗೆತಪ್ಪಿದೆಯೆಂದುನಿಲೆನುಡಿದು ॥

ಕಂ ॥ ಬಂಹಿಮುವನ್ಮಹಿಮಂನಿಜ ।
ಸಿಂಹಕಟೀತಟವಿಲಾಸಪರ್ಯ್ಯಂಕತಳಂ ॥
ಸಿಂಹಾಸನಮೆನೆಭರತಂ ।
ಗೇಂಹಲಿಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಪಟ್ಟಮಂಕಟ್ಟಿದನೋ ॥ 22

ವ ॥ ಅಂತುನಿಜವದಾನ್ಯತಾಗುಣವಿಶುದ್ಧಸಿದ್ಧರಸಪ್ರವಾಹಕ್ಕೆ ಸೇತುಗಟ್ಟುವಂತವಂಗೆಪಟ್ಟಮಂಕಟ್ಟಿವಿನಯಮಂಮುಂದಿಟ್ಟು ॥

ಉ ॥ ಈಕ್ಷಿಸುವಂನೆಗಂಭುವನವಲ್ಲಭನಿಂಮಪದಾರವಿಂದಮಂ ।
ರಕ್ಷಿಸುವೆಂಧರಾವಳಯಮಂಭವದಾಜ್ಞೆಗೆಪರ್ಚ್ಚಿ ಮನ್ಮನಃ ॥

ಸಾಕ್ಷಿಕಮಾನಪೇಕ್ಷಿಸುವೆನಲ್ತುಪಭೋಗಮನೆಂದುಪೂಣ್ದನೇ ।
ನಕ್ಷತಧೈರ್ಯ್ಯನೋಭರತನೊಲ್ಲನೆಲೋಭರತಪ್ರಪಂಚಮಂ ॥ 23

ವ ॥ ಅಂತುಪ್ರತಿಜ್ಞಾರೂಢನಾದಭರತನುಮಂಜನನಿಯುಮನುಚಿತಪ್ರತಿಪತ್ತಿಯಿಂಮಂ
ನಿಸಿಪೊಳಲ್ಗೆಕಳಿಪಿರಾಮಂಲಕ್ಷ್ಮಣಸೀತಾಸಮೇತಂಪಯಣಂಪೋಪುದುಮಿತ್ತಭರ
ತಂಕೈಕೆವೆರಸಯೋಧ್ಯೆಯಂಪೊಕ್ಕು ॥

ಮ ॥ ಅಮಳ್ವೆತ್ತಂತೆಸಮಾನಮಾಗೆಭರತಂಕೊಂಡಾಡಿದಂಕ್ಷತ್ರಧ ।
ರ್ಮ್ಮಮುಮಂಧರ್ಮ್ಮಮುಮಂಧರಾವಲಯಮುಮಂವಿಕ್ರಾಂತದಿಂತಾಳ್ದಸಂ ॥
ಯಮಸಂರಕ್ಷಣಸತ್ವದಿಂತಳೆದುದಾನಂಪೂಜೆಶೀಲೋಪವಾ ।
ಸಮನತ್ಯಂತತರಾದರಾಜತನಯತ್ತರ್ನ್ನಂನರಾರೆಂಬಿನಂ ॥ 24

ವ ॥ ಅಂತುಭರತಂರಾಜ್ಯಸುಖವಿಮುಖನರಸುಗೆಯ್ಯುತ್ತಿರ್ಪ್ಪಿನಮಿತ್ತಲ್ ॥

ಉ ॥ ಆತಪತಾಪಮಂತಳಿರಸತ್ತಿಗೆಯಿಂದೆತೃಷಾವಿಷಾದಮಂ ।
ಶೀತಲತೋಯದಿಂದೆಪಸಿವಂಪರಿಪಕ್ವಫಲಂಗಳಿಂದೆನಿ ॥
ದ್ರಾತುರವೇಗಮಂಲತೆಯಮಂಟಪದಿಂದೆಪಥಶ್ರಮಾಂಬುವಂ ।
ಸೀತೆಗೆತೊಳ್ದಿದಂಕದಳಿಕಾದಳವೀಜನದಿಂದೆರಾಘವಂ ॥ 25

ಮ ॥ ವನಕೇಳೀಗಮನಕ್ಕೆದೀಪಕಲಿಕಾದೀಪ್ತಿಪ್ರತಾನಕ್ಕೆವೀ ।
ಜನವಾತಕ್ಕೆಬಳಲ್ವಸೀತೆಗಮನಾಯಾಸಕ್ಕೆಚಂಡಾಂಶುತಾ ॥
ಪನಿರೋಧಕ್ಕೆಸಮಗ್ರವಾತಹತಿಗೇನುಂಬೇವಸಂಬಟ್ಟವಳ್ ।
ಲ್ಲಿನಿಯಂತಂನೊಡನುಯ್ದುಪಂರಘುಜನೆಂಬೀರಾಗದುದ್ರೇಕದಿಂ ॥ 26

ಕಂ ॥ ಪರಲೊತ್ತೆಸೈರಿಸುತ್ತುಂ ।
ಗುರುಜಘನಭರಂಗಳಿಂತಡಂಮೆಟ್ಟುತ್ತುಂ ॥
ಚರಣಕಮಲಂಗಳಂಸಂ ।
ವರಿಸುತ್ತುಂಸೀತೆಸೆಡೆದುಮೆಲ್ಲನೆನಡೆದಳ್ ॥ 27

ಚ ॥ ಬಗೆವಕುಚಂಗಳಿಂತೊಲಗೆಮೇಲುದನೋರಡಿಗೊರ್ಮ್ಮೆಸೀತೆಸಾ ।
ವಗಿಸುವಕೈತವಂವದನಚಂದ್ರಸುಧಾರಸಬಿಂದುವೆಂಬಿನಂ ॥
ನೆಗೆವಪಥಶ್ರಮಾಂಬುಕಣಮುಂನಸುಬುಂಬಲುಬಾಡಿದಂಗಮುಂ ।
ತ್ರಿಗುಣಿಸೆರಾಗಮುಂಮುಗುಳ್ದುವೀಕ್ಷಿಸುತುಂನಡೆದಂರಘೂದ್ವಹಂ ॥ 28

ಸ್ರ ॥ ಕ್ರಮದಿಂಪರ್ಯ್ಯಂತನಾನಾಜನಪದನಗರಗ್ರಾಮಪುಣ್ಯಾಶ್ರಮಪ್ರಾಂ ।
ತಮೆಬೀಡಪ್ಪಂತುಸೌಮಿತ್ರಿಯುಸಮುಚಿತಪರ್ಯ್ಯಾಪ್ತಿಯಿಂಪಿಂಗೆಯಾತ್ರಾ ॥

ಶ್ರಮವೇಗಂಪಾರಿಯಾತ್ರಾವನಿಯನಿಕಟಮಂರಾಘವಂಜಾನಕೀಸ್ಮೇ ।
ರಮುಖಾಬ್ಜಾಲೋಕನಂಲೋಚನಸುಖಮುಖಪಾಥೇಯಮಾಗೆಯ್ದೆವಂದಂ ॥ 29

ವ ॥ ಅಂತೆಯ್ದೆವರ್ಪ್ಪುದುಂ ॥

ಮಾಸ್ರ॥ಫಲಭಾರಾಕ್ರಾಂತಸಾರ್ವ್ವರ್ತ್ತುಕನಿಕಟವನಂಮೇಖಳಾಕೀರ್ಣ್ನವಲ್ಲೀ ।
ನಿಲಯಂಗಂಧೇಭಗಂಧೋತ್ಕಟಮವಿರಳಸಾನುಸ್ಥಳೀಪದ್ಮನೀಲೋ ॥
ತ್ಪಲಷಂಡಂಕೂಟಕೋಟಿಸ್ಫುರಿತಮಣಿಮಯೂಖಾವಳೀಚಿತ್ರಿತಾಶಾ ।
ವಲಯಂಕಣ್ಗೆಮನಕ್ಕಂಪಡೆದುದುಪದಪಂಚಿತ್ರಕೂಟಾಚಲೇಂದ್ರಂ ॥ 30

ಫಣಿಲೋಕಂಪಾದಪೀಠಂತನಗೆನೆರಸೆಯಂಮೆಟ್ಟಿಮತ್ತಿತ್ತಹಾರಾ ।
ಗಣಮಂತಳ್ತೊಯ್ದುಪೇರರ್ವ್ವಿಗಳನಸದಳಂಕಣ್ಗೆ ಚೆಲ್ವಾಗಿನಾನಾ ॥
ಮಣಿಕೂಟಂಚಿತ್ರಕೂಟಂಸೊಗಯಿಸೆಪದಪಿಂಸೀತೆಯುಂರಾಮನುಂಲ ।
ಕ್ಷ್ಮಣನುಂನೋಡುತ್ತುಮುತ್ಕಂಟಕಿತತನುಗಳಾಶೈಲಮಂದಾಂಟಿಪೋದರ್ ॥ 31

ವ ॥ ಅಂತವಚ್ಚಿತ್ರಕೂಟಾಚಲೇಂದ್ರಮಂಬಲದೊಳಿಕ್ಕಿಪೋಗಿತದನಂತರಮವಂತಿವಿಷಯದೊಳಗನೆಬರುತ್ತುಮದೊಂದುವಟವಿಟಪಿಚ್ಛಾಯಾಚ್ಛಾದಿತಮಪ್ಪತಣ್ಣಿಳಲನುಣ್ಬಸಲೆಯೊಳ್ವಿಶ್ರಮಿಸಿಪಥಶ್ರಮಮನಾಱಿಸುತ್ತುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಫಲಭರಿತಂಗಳನೀಕೆ ।
ಯ್ವೊಲಂಗಳಂಕಾವರಿಲ್ಲನಿಜ್ಜಂತುಕಮಿಾ ॥
ನೆಲನನಿತುಂಬೇಷರಮೇ ।
ಕ್ಕೆಲದರಸರಬಾಧೆಯಿಂದೆಪಾಳಾಯ್ತುಕ್ಕಂ ॥ 32

ವ ॥ ಎಂದುನುಡಿಯುತ್ತಿರ್ಪ್ಪನವೋರ್ವ್ವಂಮಾರ್ವ್ವಟ್ಟೆಯೊಳ್ಬರುತ್ತುಮವರಂಕಟ್ಟಿದಿರೊಳ್ಕಂಡೆಱಗಿಪೊಡವಟ್ಟುಮಱವಟ್ಟೆಪ್ಪುದುಂಲಕ್ಷ್ಮಣನವನೊಳಂಜದಿರೆಂದುವಿನಯಮಂನುಡಿದೀನಾಡೇಕೆಪಾಳಾದುದೆನೆಮುಕುಳಿತಾಂಜಲಿಪುಟನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ಇದವಂತಿವಿಷಯಮಿಾವಿಷ ।
ಯದೊಳುಂಟುಜ್ಜಯಿನಿಯೆಂಬಪೊಳಲದನಾಳ್ವಂ ॥
ಮದವದರಿಕರಟಮಸ್ತಕ ।
ವಿದಾರಿಸಿಂಹೋದರಂಪರಾಕ್ರಮಸಿಂಹಂ ॥ 33

ವ ॥ ಆತಂತಂನಸಾಮಂತನಪ್ಪವಜ್ರಕರ್ಣ್ನಂತನಗೆಕೈತವದಿಂದೆಱಗುವುದಂಕರ್ಣ್ನಪರಂಪರೆಯಿಂಕೇಳ್ದುಕಡುಮುಳಿದು ॥

ಮ ‖ ಸಕಲಲಕ್ಷಣಪ್ರಭಾಗಾಗೆಕ್ಕೈಮುಗಿಯೆನೆಂಬೀಸ್ತ್ರೀಕ್ಕೆಯಿಂರತ್ನಮು ।
ಪ್ರಿಕೆಯೊಳ್ಕೆಲಿಸಿಜೈನಬಿಂಬಮನಿದೇನುದ್ವೃತ್ತನೋನಮ್ರಮು ‖
ಸ್ತಕನಪ್ಪಂಗಡವಜ್ರಕರ್ಣ್ಣನೆನಗಂಕಾಟಿಲ್ಯದಿಂದೆಂದುಮಾ ।
ನಕಷಾಯಮಾಸಯನಾತನಿದ್ರ್ಬಪುರಮಂಸಿಂಹೋದರಂಮುತ್ತಿದಂ ‖ 34

ವ ‖ ಅದಱಿನಾತನೊಳಾದಭೀತಿಯಿನೀವಿಷಯಮಿನಿತುಂಪಾಳಾದುದಾದಶಪುರಮುಮಿಾದೆ
ಸೆಮಲ್ಲಿಲ್ಲಿಗಿನಿತುಮೂರಮೊಂದುಬಿಂನಮಿಸಿಬೀಳ್ಕೊಂಡುಪೋಪುದುಂ ‖

ಮ ‖ ವ್ರತಮುಂಪಾಲಿಸಿದಂಮಹಾಪುರುಷನೆಂಬೀಸಂತಸಂಗೆಟ್ಟುದು ।
ಮ್ಮರ್ತಿಸಿಂಹೋದರನಪ್ರಮತ್ತಚರಿತಂಗಾವಜ್ರಕರ್ಣ್ಣಂಗೆದು ‖
ಸ್ಥಿತಿಯುಂಮಾಡುವೆನೆಂದುಬಂದುಪುರಮಂಮುತ್ತಿದ್ದರ್ಪಂತನ್ಮದೋ ।
ದ್ಧತನಂಬಾರಿಸವೇಳ್ಪುದಲ್ಲದೊಡುಪೇಕ್ಷಾದೋಷಮೇನಾಗದೇ ‖ 35

ಕದನೋದ್ಯೋಗದಿನಾಳ್ದನೆತ್ತಿಬರೆಯುಂಬಳ್ಕುತ್ತೆಪೆನ್ನಿತ್ತನಿ ।
ಲ್ಲನೃಥಾತ್ಮಂತಳೆದಂಪಲಪ್ಪೊರ್ಗಳ್ವಿನಂನಿಸ್ಸಂಕೆಯುಂಪೂಣ್ಕೆದ ‖
ಪ್ಪಿದನಿಲ್ಲೈಹಿಕಲಾಭಮಂಬಗೆದನಿಲ್ಲೀವೇಳ್ಕೆಸದ್ಗಲಿಷ್ಟಿಗ ।
ಲ್ಲದಸದ್ವೃಷ್ಟಿಗೆವಜ್ರಕರ್ಣ್ಣನೆವಲಂಕೆಯ್ಯಂನೊಸಲ್ಗೊಯ್ಯದಂ ‖ 36

ವ ‖ ಎನುತ್ತಮರಲ್ಲಿಂತಳರ್ದುದಶಪುರಮನೆಯ್ದಿವಪ್ಪರ್ಗುಂ ‖

ಉತ್ಸಾಹ ‖ ಹರಿಯುಬಳಿನನಡುವೆಸೀತೆಪೊಳೆಯೆಬಳವಿಳೋಚನಂ ।
ಕರಿಯುಬಿಳಿಯುಮುಗಿಲನಡುವೆಪೊಳೆವಮಿಂಚಿನಂದದಿಂ ‖
ಬರೆಕಡಂಗಿವಜ್ರಕರ್ಣ್ಣನವರನಾತ್ಮರಾಜಮಂ ।
ದಿರದಪೊಂನನೆಲೆಯಮಾಡದಿದಿರೊಳಿರ್ದ್ದನೋಡಿದಂ ‖ 37

ಕಂ ‖ ಅತಿಲಲಿತಗಮನಮತ್ತ್ಯಾ ।
ಯತನಯನಮನೂನವಕ್ಷಮಾಜಾನುವಿಳಂ ‖
ಬಿತಬಾಹುಯುಗಳಮಪ್ರಾ ।
ಕೃತಮಿಾಸಾಂದರ್ಯ್ಯಮಿಂನರಂಕಂಡಱಿಯೇಂ ‖ 38

ಕಾರಣಪುರುಷರಿವರ್ಸ್ಸ್ವ ।
ಧಾರಣರಲ್ಲತ್ತ್ವರ್ಣೀಕೃತತ್ರಿಭುವನರೇ ‖
ಕಾರಣಮೆಳ್ತಂದರೊಬಲ ।
ನಾರಾಯಣರಪ್ಪರುಳಿದರಿಂನರುಮೊಳರೇ ‖ 39

ವ ॥ ಎಂದುನೀಡುಂಭಾವಿಸಿವಿಸ್ಮಯಾಸ್ಫಾರಿತಲೋಚನನಾಗಿನೋಡುತ್ತಿರ್ಪ್ಪದುಮವ ರ್ಪ್ಪರದುತ್ತರಗೋಪುರದಜಿನೇಂದ್ರಮಂದಿರಮನೆಯ್ದಿವಂದುಮೂಱುಸೂಳ್ಬಲಗೊಂಡುಜಗತ್ತ್ರಯಪ್ರಭುವಿಗಭಿಮುಖರಾಗಿ ॥

ಕಂ ॥ ಜಯಜಿತವೃಜಿನಜಿನೇಶ್ವರ ।
ದಯಾನದೀಪುಳಿನರಾಜಹಂಸಭವಾಂಭೋ ॥
ಧಿಯತಡಿಯನೆಯ್ದಿಸಂಮಂ ।
ನಯನಿಕ್ಷೇಪಪ್ರಮಾಣಮಾತ್ರದಿನರ್ಹಾ ॥ 40

ನೀವಾಳವೆಂದುಕೆಲಬ ।
ರ್ಪ್ಪವಂಪಿಡಿವಂತೆದೇವನೀನಲ್ಲದರಂ ॥
ದೇವರಿವರೆಂದುಪಿಡಿದವ ।
ರೇವಿಧಿಪಟ್ಟಪರೊಮೋಹಮೂಚ್ಛೈರ್ಯಿನರುಹಾ ॥ 41

ನಿನಗೆರಸವೊಂದೆಶಾಂತಮೆ ।
ಜಿನೇಂದ್ರಮನವಾರಸಾಂಬುನಿಧಿಯೊಳಗವಗಾ ॥
ಹನಮಿರ್ದ್ದುಮಿಕ್ಕರಸಮಂ ।
ಕನಸಿನೊಳಂನೆನೆಯದಂತುಮಾಡೆಮಗರ್ಹಾ ॥ 42

ಮಣಿಭೂಷಣಭರದಿಂತನು ।
ಕಿಣಮುಪ್ಪದದೇಕೆನಿಂನನಿರ್ಮ್ಮಳಗುಣಭೂ ॥
ಷಣಮಂದಯೆಗೆಯ್ಪಡೆಮಂ ।
ಪ್ರಣಯಮನಪವರ್ಗ್ಗಲಕ್ಷ್ಮಿಗದಱಿಂದರುಹಾ ॥ 43

ಸಿಂಗದಮಾರ್ದ್ದನಿಮದಮಾ ।
ತಂಗಮನಳಱಿಸುವವ್ರೋಲ್ನಿಜಪ್ರತಿಬಿಂಬಂ ॥
ಪಿಂಗದೆಮನದೊಳ್ನಿಂದಿರೆ ।
ಪಿಂಗಿಸುವುದುಜನನಮರಣದುಃಖಮನರ್ಹಾ ॥ 44

ಮೆಚ್ಚೆಗಡಮುಳಿಯೆಗಡಬಗೆ ।
ಪೆಚ್ಚಿರೆಬೇಱಾಗೆನಿಂನಪದದೊಳ್ಮನುಜಂ ॥
ಉಚ್ಚಗತಿನೀಚಗತಿವಡೆ ।
ನಚ್ಚರಿಕಣ್ದೆಱೆವತೆಜಿನನಱಿಪೆಮಗರ್ಹಾ ॥ 45

ಜ್ಞೇಯಂಗೆನೀನೆವಲಮಾ ।
ಧೇಯಂನೀನಲ್ಲದನ್ಯವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲಂ ॥
ಹೇಯಂಗಳೆಂಬತತ್ವೋ ।
ಪಾಯಮನೆಮಗೀವುದೇವೆನುಱದವನರ್ಹಾ ॥ 46

ನಿತ್ಯಸುಖಮಾತ್ಮರೂಪಮ ।
ನಿತ್ಯಸುಖಂಮೋಹರೂಪಮೆಂಬವಿವೇಕಂ ॥
ಸತ್ಯಸ್ವರೂಪಮುಮಱೊಳ್ ।
ಗತ್ಯಂತಾನುಭವವಿಭವಮಕ್ಕೆಮಗರ್ಹಾ ॥ 47

ಎಂದುದರ್ಶನಸ್ತುತಿಗೆಯ್ದುಜಿನಮುಖದರ್ಶನದಿಂಹೃಷ್ಟಚಿತ್ತರಾಗಿಚೈತ್ಯಾಲಯದ ಪಟ್ಟಶಾಲೆಯುಮುಂದಣಪರಿಸೂತ್ರದಸುತ್ತಣಸರೋವರಂಗಳೊಳಲರ್ದತಾವರೆಯ ತನಿಗಂಪಂತಕ್ಕೈರ್ಸಿತೀಡುವತಂಗಾಳಿಯಸೋಂಕಿಂಗಮನಪರಿಶ್ರಮಮನಾಱಿಸು ತಿರ್ಪ್ಪುದುಮಾಗಳಲ್ಲಿಗೆವಜ್ರಕರ್ಣ್ನನಟ್ಟಿದಜೋಲುಮಾನಿಸರ್ಬ್ಬರೇನಮಂತಂದುವಿ ನತರಾಗಿಮಾರ್ವಲಂಬಳಸಿಬಿಟ್ಟದ್ರ್ದೂಸಜನೆಂಮಾರಸಂತಾಂಬರಲುಂನಿಂಮಂ ಬರಿಸಲುಮಱಿಯದೆಂಮನಟ್ಟಿದನೆಂದುಬಿಂನವಿಸಿಮಣಿಮಯಭಾಜನದೊಳರ್ಘ್ಯ ಪಾದ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟಭ್ಯಾಗತಪ್ರತಿಪತ್ತಿಗೆಯ್ವುದುಮವರಭ್ಯವಹೃತಿಯಂನಿರ್ವ್ವ ರ್ತ್ತಿಸಿಕೈಘಟ್ಟಯುಮಂತಾಂಬೂಲಮುಂಕೊಂಡುಬಂದ ಮಾನಿಸರಂವಿಸರ್ಜ್ಜಿಸಿತ ದನಂತರಂದಾಶರಥಿಸೌಮಿತ್ರಿಯುಮೊಗಮಂನೋಡಿ ॥

ಸ್ರ॥ ಅನಿಮಿತ್ತಂವಜ್ರಕರ್ಣ್ನಂನಮಗೆವಿನಯಮುಂಮಾಡಿದಂಮಾನ್ಯನಾತಂ ।
ಗನುಪಾತ್ತಂಮತ್ತಚಿತ್ತಂಮುಱಿದುಬಳಸಿಸಿಂಹೋದರಂಕಾದಲೆಂದಿ ॥
ರ್ದ್ದನದಂನೀಂಬಾರಿಸೆಂಬೀನುಡಿಕೆವಿಯುಗೆಸೌಮಿತ್ರಿದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಬಾಣಾ ।
ಸನಮಂಕಯ್ಯಾರ್ದ್ದನಿಲ್ಲಂತಕನಸದೆಕಾಳಾಹಿಬರ್ಪ್ಪಂತೆಬಂದಂ ॥ 48

ಅಂತು ಬಂದರಮನೆಯಬಾಗಿಲೊಳ್ನಿಂದು ಪಡಿಯರನೊಡನೆ ಸಿಂಹೋದರನಸಭೆ ಯಂಪೊಕ್ಕು ॥

॥ ಎಱಗುವುದಂತಿಕ್ಕರ್ಮಕಾ ।
ಯ್ದೆಱಗುವಸಿಡಿಲಂತೆಘನರವಂಕಯ್ಮಿಗೆನಾ ॥
ಡೆಱೆಯಂಭರತಂಪಸಸಿದ ।
ತೆಱನಂಕೇಳೆಂದುಪೀತವಸನನಂನುಡಿದಂ ॥ 49

ಜಿನಪತಿಗಲ್ಲದೆಪೊಡಮಡೆ ।
ನೆನೆದೋಷಿಯುವಜ್ರಕರ್ಣ್ನನುೞವುದುಮುೞಿಸಂ ॥

ವಿನಮದಮರೇಂದ್ರನೆನಿಸಿದ ।
ಜಿನೇಂದ್ರನೊಳ್ನಿನಗೆಗಂಡಮಚ್ಚರವುಂಟೇ ॥ 50

ಅವ್ರತಿಕಂಗೆಜಗದವೀ ।
ರವ್ರತಮಂಕೇಳ್ದಮರ್ಷಮಂತಾಳ್ದಿದನಿಂ ॥
ನಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂವರ್ಯ್ಯಜ ।
ನವ್ರೀಡಾಕರಮದಂವಿಚಾರಿಸವೇಡಾ ॥ 51

ಸುತ್ತುೞಿವುದುಮಂನಿಸೆಭೂ ।
ಪೋತ್ತಮನಾಜ್ಞೆಯನವಜ್ಞೆಗೆಯ್ದೊಡೆಕೊಡೆನಿ ॥
ಲ್ಕೆತ್ತಿಗೆಗೆಂಟಕ್ಕುಮಿದಂ ।
ಮತ್ತೆನಿಸದಿರುಚಿತಮಲ್ತುಗುಣವಿದ್ವೇಷಂ ॥ 52

ವ ॥ ಎನೆಸಿಂಹೋದರಂಘನರವಕ್ಕೆಸಿಡಿಲ್ದಸಿಂಹದಂತೆಮುನಿದು ॥

ಕಂ ॥ ಶ್ರೀಯುಮನೆನಗೞಿಪಲುಪಾ ।
ಧ್ಯಾಯನೆತನಗೞಿವನಱಿವನಪ್ಪೊಡೆಭರತಂ ॥
ಜ್ಯಾಯನರಾಜ್ಯಮನಯ್ಯಕ ।
ನೀಯಂಕಯ್ಕೊಂಡತೊಂಡುತನಗೌಚಿತ್ಯಂ ॥ 53

ಅಂಣನಮಾತಂಮಂನಿಸಿ ।
ಕಂಣಱಿದೋಸರಿಸಿದಂಜನಾರ್ದ್ದನನಿದಿರೊ ॥
ಳ್ತಂಣನೆಹಱಿಪೀಠದೊೞ್ ।
ಪ್ಪರ್ಂಣನೆತಾಂತಂನಬೀರಮೇನಱಿಯದುದೇ ॥ 54

ಎನ್ನಾಳಿನಗೆಜಗದೊಡವ ।
ನ್ನಿಯಮಿಸುವೆಡೆಗೆತಾನುಮೆನಗರಸನೆಬಂ ॥
ದೆನ್ನಂನಿಯಮಿಸುವೊಡೆತ ।
ನ್ನೆನ್ನಳವಂಸಮರಮುಖದೊಳಱಿಯಲ್ಬಕ್ಕುರ್ಗಂ ॥ 55

ವ ॥ ಎನೆಲಕ್ಷ್ಮಣಂಮಂದಸ್ಮಿತಮುಖಾರವಿಂದನಾಗಿ ॥

ಕಂ ॥ ಅಧಿರಾಜಂಬರೆಗಂಕದ ।
ನಧುರೀಣಂಗಂಡನಾವನೆನೆಕೇಳ್ದುಘನ ॥
ಪ್ರಧನರತಂಸಿಂಹೋದರ ।
ನಧೋಕ್ಷಜಂಗೊಱೆಯನುಚ್ಚಿರ್ದಂಕೂರೆಸಿಯುಂ ॥ 56

ವ ॥ ಆಗಳದಂಕಂಡುಕಡುಮುಳಿದು ॥

ಕಂ ॥ ಬಾಳಂಬಂಜೆಸಿಪಿಡಿದಂ ।
ಬಾಳಕನಂಪಿಡಿವಮಾಳ್ಕೆಯಿಂದವನಂಬ ॥
ಲ್ಲಾಳನೆಳೆದೊಯ್ವನಾವಂ ।
ಕಾಳಗದೊಳ್ಲಕ್ಷ್ಮಣಂಗೆಕೂರ್ಪ್ಪಂತೋರ್ಪ್ಪಂ ॥ 57

ಕಡಿತಲೆಯಂತೂಗುತ್ತುಂ ।
ಕಡಿತಲೆಕಾಱಿಕರ್ಕ್ಕಡಂಗಿಬರೆಬಱಗಯ್ಯೊ ॥
ಳ್ತುಡಿಕಿಪಿಡಿದೊತ್ತಿಮಸಕದಿ ।
ನೆಡೆಯುಡಗದೆಸಿಲೆಯೊಳಸಗವ್ರೊಯ್ಯಂಪೊಯ್ದಂ ॥ 58

ಉ ॥ ಓರ್ವ್ವರಿನೋರ್ವ್ವರ್ಮುಱಿಯೆಮೋದಿದನೋರ್ವ್ವರಿನೋರ್ವ್ವರಂಭುಜಾ ।
ಗರ್ವ್ವದಿನೋವದಿಟ್ಟನೆಱೆಯುಟ್ಟಸಿಡಿಲ್ಪೊಡೆವಂತೆಪೊಯ್ದನೋ ॥
ರೋರ್ವ್ವರಿನೋರ್ವ್ವರೋರ್ವ್ವರನಗುರ್ವ್ವಿಸೆಸಾಳನೆಸೀಳ್ದನಿಂತಿದೇಂ ।
ಮಾರ್ವ್ವಲಮಂಪಡಲ್ವಡಿಪಳುರ್ಕ್ಕೆಗೆನಿರ್ದ್ದಯನೋಜನಾರ್ದ್ದನಂ ॥ 59

ವ ॥ ಆಗಳಾಕಳಕಳಕ್ಕೆಮುನ್ನೀರೆಮೇರೆದಪ್ಪಿದಂತೆಬೆಂನನೆತಗುಳ್ದು ಬರ್ಪ್ಪಮಾರ್ವ್ವಡೆ
ಗೆಕಡೆಗಾಲದಕೃತಾಂತನಂತೆಪೆಡಂಮುಗುಳ್ದು ॥

ಕಂ ॥ ಕೂರಾಳಿಂಕೂರಾಳಂ ।
ತೇರಿಂತೇರಂಕಡಂಗಿಹಯದಿಂಹಯಮಂ ॥
ವಾರಣದಿಂವಾರಣಮಂ ।
ನಾರಾಯಣನಿಟ್ಟುತವಿಸಿದಂಮಾರ್ವ್ವಲಮಂ ॥ 60

ಉ ॥ ಏನುಜದಾಂಪುದುಂಜವನವ್ರೋಲ್ತವೆಕೊಂದನೊವೈರಿಸೇನೆಯಂ ।
ಮಾನವನೆಂದವಲ್ಲವಿದುದಾನವನೆಂದಮೆನಲ್ಬಲಪದ್ಬಲಂ ॥
ಮಾನವರಿಂಹಯಪ್ರತತಿಯಂಹಯದಿಂರಥಮಂರಥಂಗಳಿಂ ।
ದಾನೆಯನಿಟ್ಟುಕೈಗೆದೊರೆಕೊಂಡುದೆಕೈದುವೆನಲ್ಜನಾರ್ದ್ದನಂ ॥ 61

ವ ॥ ಅಂತಗುರ್ವ್ವುಮದ್ಭುತಮುಮಾಗೆಕಾದಿ ॥

ಮ ॥ ಚಕಿತಾರಾತಿಚತುರ್ವ್ವಲಂಬಲಯುತಂದೋಸ್ತಂಭದೊಳ್ಸಾಲಭಂ ।
ಜಿಕೆವ್ರೋಲ್ರಂಜಿಸೆವೀರಲಕ್ಷ್ಮಿರಘುವೀರಂಲಕ್ಷ್ಮಣಂರಾಷ್ಟ್ರಕಂ ॥
ಟಕನಂಬಾಳ್ದಲೆಗೊಂಡನುಯ್ದನಿಭಮಂಪಂಚಾನನಂಹಸ್ತಿಮ ।
ಸ್ತಕಮಸ್ತಿಷ್ಕರಸಾನುರಕ್ತರಸನಂಮಾರ್ಕ್ಕೊಂಡುಕೊಂಡೊಯ್ವವೋಲ್ ॥ 62

ವ ॥ ಆಸಮಯದೊಳ್ ಪರಿಜನಂಪರಸುತಿರೆ ಬಡದೇಶನೆಯಸೆಲೆಯೊಳಿರ್ದ್ದ ವಜ್ರಕ
ರ್ಣ್ನಂಕರ್ಣಾಂತವಿಶ್ರಾಂತವಿಸ್ಫಾರಿತವಿಲೋಚನನದೇನೆಂದುನೋಡುತ್ತುಮಿರೆ ॥

ಮಃಸ್ರ॥ಗಣನಾತೀತಾನ್ಯಸೇನಾಂಗಮನನಿತುಮನೇಕಾಂಗದೊಳ್ಸ್ಯನ್ಯಹಸ್ತಂ ।
ರಣದೊಳ್ ಸೀಳ್ದೊಟ್ಟಿಸಿಂಹೋದರನನುಜದೆಕೊಂಡುಯ್ದನುದ್ದಂಡನೀತಂ ॥
ಗಣೆಯಾವಂಗಂಡನೆಂದಾಪುರಜನವನಿತುಂವಿಸ್ಮಯೋತ್ಪನ್ನವಿಕ್ಷೇ ।
ಪಣಮೆಯ್ತಂದೀಕ್ಷಿಸುತ್ತುತ್ಸುಕಸರಭಸಮಾಸಂಗತಾನ್ಯಾವಧಾನಂ ॥ 63

ವ ॥ ಆಸಮಯದೊಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಅವಿರಳಗಳದಶ್ರುಜಲ ।
ಪ್ಲವಧೌತಕಪೋಲತಳಮವಂತೀಶ್ವರನಂ ॥
ತವುರಂಪರಿಪಾಳಿಪುದೆಂ ।
ಮವತಂಸಮನೆಂದುಬಂದುಕಾಲ್ಗೆಱಗುವುದುಂ ॥ 64

ಮ ॥ ಮಲೆದಿರ್ದ್ದಂಗಡವಜ್ರಕರ್ಣ್ನನೊಳದಂನೀಂಬಾರಿಸೆಂದಟ್ಟಿದಂ ।
ಕೊಲಲೆಂದಟ್ಟಿದನಿಲ್ಲರಾಮನಧಿರಾಜಂಚಿಂತೆಪೇಡೇತಜಂ ॥
ದೆಲೆಸಿಂಹೋದರಮಾನಿನೀಜನಮಶೋಕೋದ್ರೇಕಮಂಮಾಣಿಮಂ ।
ಜಲಿರೆಂದಂಘನದುಂದುಭಿಧ್ವನಿಗಳೊಂದಾಪಂತೆಲಕ್ಷ್ಮೀಧರಂ ॥ 65

ವ ॥ ಅಂತವಱಮನದಶಂಕಾಕಳಂಕಮಂಕಳೆದುಸಿಂಹೋದರನನೆಳೆದೊಯ್ದುಮವ
ನಿವಲ್ಲಭಲಾಂಛನ್ಯತರೆಂದಱಿದು ॥

ಚ ॥ ಅತಿಬಲನಪ್ಪಲಕ್ಷ್ಮಣಕುಮಾರನವೀರರಸಪ್ರವಾಹಿನೀ ।
ಪತಿತಮಹಾಮಹೀರುಹಮೆನಲ್ಕತನಾವನವಂತಿವಲ್ಲಭಂ ॥
ಹತಸುಮನೋವಿಳಾಸನಪಸಾರಿತಮೂಲಬಲಂನಿರಸ್ತವಿ ।
ಸ್ಮೃತನಯನಸ್ತಸಾರನವಿಚಾರನಿಳೇಶ್ವರಪಾದಪಾರ್ಶ್ವದೊಳ್ ॥ 66

ವ ॥ ಆಗಳುದಾತ್ತರಾಘವಂ ॥

ಚ ॥ ಮನದೊಳೆಮೆಚ್ಚಿಲಕ್ಷ್ಮಣನದೋರ್ವ್ವಲಗರ್ವ್ವಮನಾನತಂಗೆಸಂ ।
ಮನದೊಳೆಭೀತಿಯಂಕಳೆದುವಿಗ್ರಹದಾಗ್ರಹಮಿಕ್ಕೆವಜ್ರಕ ॥
ರ್ಣ್ನನೊಳನುಬಂಧಮಂಮಗುಳೆಮಾಳ್ಪುದುನೀನೆನೆಜಾನಕೀಪ್ರಿಯಂ ।
ವಿನಮಿತಮಸ್ತಕಂಮುಗಿದಕೈವೆರಸೆಂದನವಂತಿವಲ್ಲಭಂ ॥ 67

ಉ ॥ ದೇವರಸಂಮಮಾಪ್ರಗೆಗಳೆಂಪಿಡಿಯೆಂಬುದನಿಂಬುಕೆಯ್ವಸ ।
ದ್ಭಾವಮೆಸಾಲ್ಗುನೊಲ್ಲೆನುಡಿದೇನುಮನೀಪಸನಂನರೇಂದ್ರನೀ ॥
ನೀನುಮುಪೇಕ್ಷೆಗೆಯ್ವುದುಮಪೇಕ್ಷಿಸುವೆಂಫಲಮೂಲವಲ್ಕಲ ।
ಪ್ರಾವರಣಾದ್ರಿಕುಂಜವನವಾಸಪವಿತ್ರತಪಶ್ಚರಿತ್ರಮಂ ॥ 68

ವ ॥ ಎಂದುಬಿಂನವಿಸುತ್ತಿರ್ಪ್ಪುದುಮಿತ್ತಲ್ ॥

ಕಂ ॥ ಬಱಿಗಯ್ಯೊಳೊಂದೆಮೆಯ್ಯೊಳ್ ।
ಮಱುವಕ್ಕಮನಿಕ್ಕಿಗೆಲ್ದುಸಿಂಹೋದರನಂ ॥
ಸೆಱೆಗೊಂಡೊಯ್ದಂಕೃಷ್ಣನೆ ।
ಪೆಱಂಗೆಪೇಳ್ಬಾಹುವೀರ್ಯ್ಯವಿನಿತಾದಪುದೇ ॥ 69

ವ ॥ ಎಂದುಮನದೊಳ್ನಿಶ್ಚೈಸಿಪರಿವೃತಕತಿಪಯಪರಿಜನಂವಜ್ರಕರ್ಣ್ಣಂವಜ್ರಕುಂಡಲಮರೀಚಿಪಗಲಸಿರಿಗೆ ಕಣ್ದೆರವಿವಾಡಿದೂರೋತ್ಸಾರಿತವಿಚಿತ್ರಾತಪತ್ರವಿವಿಧವಾಹನಂಬಸದಿಯಂಬಲಗೊಂಡುದರ್ಶನಸ್ತುತಿಗೆಯ್ದುತಿಸಂಭ್ರಮಗತಿಯಿಂಬಂದುಮಣಿಮಕುಟಮಯೂಖಲೇಖೆಪಸರಿಸೆದೀಪವರ್ತ್ತಿನಿಭಿಗೆಱಗುವಂತೆಱಗುವುದುಂ ॥

ಮ ॥ ಬಲವದ್ವೈರಿಗಳಲ್ಲಿಮುಂನೆಳೆದುಕೊಂಡಂತಿರ್ದ್ದವೆಂರಾಮಕೋ ।
ಮಲಪಾದದ್ವಿತಯಂನತಂಗೆಪಡೆದತ್ತತ್ಯುನ್ನತಾಂಗುಷ್ಠದಿಂ ॥
ಬೆಳಗುತ್ತಿರ್ಪ್ಪನಖಂಗಳಿಂತಳೆದಕೆಂಪಿಂವಜ್ರಕರ್ಣ್ಣಂಗೆನಿ ।
ಶ್ಚಲಮಪ್ಪಂತಿರೆಪೇಗಮುಂನತಿಯನುದ್ಯತ್ತೇಜಮಂರಾಗಮಂ ॥ 70

ಉ ॥ ಕೊಟ್ಟುದುರಾಗಮಂತಳಮುದಂಶುಗಳಿಂನಖಪಙ್ತಿಪಟ್ಟಮಂ ।
ಕಟ್ಟಿದುದುನ್ನತಾಂಗುಳಿಸಮುನ್ನತಿಯಂಚರಣಾನತಂಗೆಮುಂ ॥
ಬಿಟ್ಟುದುವಜ್ರಕರ್ಣ್ಣವಸುಧಾರಮಣೀರಮಣಂಗೆತೊಟ್ಟನ ।
ಲ್ಪುಟ್ಟಿಸಿದತ್ತುಮೆಯ್ನವಿರ್ಗಳಂರಘುವೀರವಚಸ್ಸುಧಾರಸಂ ॥ 71

ವ ॥ ತದನಂತರಂ ॥

ಕಂ ॥ ಎಱಗಿದೊಡೆನೀಚವೃತ್ತಿಯ ।
ನೆಱಗಿದೊಡುಂನತಿಯನೀವವಿಪರೀತಗುಣ ॥
ಕ್ಕೆಱೆವಟ್ಟೆನಿಸಿದುಪೇಂದ್ರಂ ।
ಗೆಱಗಿದನಾದರದೆವಜ್ರಕರ್ಣ್ಣನರೇಂದ್ರಂ ॥ 72

ವ ॥ ಅಂತುವಿನಮಿತನಾಗಿ ॥

ಕಂ ॥ ಮನಮಂಕಾರುಣ್ಯರಸಂ ।
ತನುವಂರಾಘವನದೇಹರುಚಿಪುದಿಯೆಸುಧಾ ॥
ವನನಿಧಿಯೊಳ್ ಮುಳುಗಿದವೋ ।
ಲನುರಕ್ತಂಮುಂದೆಮುಗಿದಕೈವೆರಸಿರ್ದ್ದಂ ॥ 73

ವ ॥ ಅಂತುಸಮುಚಿತಪ್ರದೇಶದೊಳಿರ್ಪುದುಮಾಸಮಯದೊಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಭಂಗಿಮನಸಿಜನಗಾಡಿಗೆ ।
ಭಂಗಮನೊಡರಿಸೆಕಿರೀಟಕಿರಣಂನಭಮಂ ॥
ರಂಗಿಸೆಕಿಱಿದಾನುಂಚತು ।
ರಂಗಬಲಂಬೆರಸುವಿದ್ಯುದಂಗಂಬಂದಂ ॥ 74

ವ ॥ ಅಂತುಬಂದು ॥

ಕಂ ॥ ಶ್ರೀಮುಖದರ್ಶನಮೊಡರಿಸೆ ।
ರೋಮಾಂಚಮನೆಱಗಿವಿದ್ಯುದಂಗಂಮುಂನಂ ॥
ಕಾಮದ್ವಿಷಂಗೆಬೞಿಯಂ ।
ರಾಮಂಗಂಲಕ್ಷ್ಮಣಂಗಮಾನತನಾದಂ ॥ 75

ವ ॥ ಅಂತುವಿನಯವಿನಮಿತನಾಗಿವಜ್ರಕರ್ಣನಕೆಲದೊಳ್ಕುಳ್ಳಿರ್ಪುದುಂಲಕ್ಷ್ಮಣಕುಮಾರನೀತನಾರ್ಗ್ಗನೆವಿದ್ಯುದಂಗನೆಂಬಂಕುಂಡಳಪುರದಪರದನುಷ್ಟಣಿಗೆಪರದುವ್ರೋಗಿಕಾಮಲತೆವೆಸರ್ವೆಂಡವಾಸದವಿಳಾಸಿನಿಗೆವಲ್ಲಭನಾಗಿರ್ದ್ದಕೆಯ್ತ್ತಣಿಂಸಿಂಹೋದರನೆನಗೆರತ್ನತ್ರಯಾರಾಧಕರ್ಗಲ್ಲದೆಪೆಱರ್ಗ್ಗೆಱಗೆನೆಂದುದಕ್ಕೆಕೆಡುಮುೞಿದುಕೊಲಲೆಂದುಬಂದುಬಳಿಯುಟ್ಟಿದುದಂಕೇಳ್ದುಕೇಳ್ವದೇಪೊತ್ತಗಿದಶಪುರಕ್ಕೆಬರುತ್ತುಮಿದಿರೊಳೆಂನಂಕಂಡೆನಗೀವೃತ್ತಾಂತಮಂಪೇಳ್ದು ಪೋಗಲೀಯದೆಮಗುಳೆಬಂದುನಿಂನಾದುದನಪ್ಪೆನೆಂಬಕವನಸಹಾಯನಾಗಿರ್ದ್ದಕಾರಣಬಂದನೀತನೆಂದು ಬಿಂನವಿಸೆತದನಂತರಂವಜ್ರಕರ್ಣನಮೊಗಮಂನೋಡಿರಾಘವದೇವಂ ನಿಜವ್ರತಪರಿಪಾಲನಪರಿಣಾಮಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆಂಮೆಚ್ಚಿದುದಂಬೇಡಿಕೊಳ್ಳೆನೆಮಹಾಪ್ರಸಾದಮೆಂದಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ಪ್ರಾಣೋಪಕಾರಮಂಕ ।
ಲ್ಯಾಣಮನೆನಗಿತ್ತುದೇವತಣಿಯದೆನಿಂವಿಶಾ ॥
ತ್ರಾಣಪ್ರವೀಣಪರಮ ।
ಪ್ರಾಣಿಹಿತಾಚರಣವಿತರಸಾಧಾರಣಮೋ ॥ 76

ಅಣುವಿಂಕಿಱಿದಾದುದುಧಾ ।
ರುಣಿದೇವರಬಗೆಗೆದೇವನಿಜಸತ್ವಗುಣಂ ॥
ಫಣಿಪತಿಗಮರಿದುಮನುಜಂ ।
ಗಣನಾರ್ಹನೆಪೊಗಳಲೊಂದೆನಾಲಗೆಯುಜಡಂ ॥ 77

ದೇವರಬರವೆನಗಾದುದು ।
ದೇವರಬರವೆಂನಸಯ್ಪಿನಿಂದೇವಭವ ॥
ತ್ಸೇವೆದೊರೆಕೊಂಡುದೆನಗಿಂ ।
ನಾವುದುಮರಿದುಂಟೆಪೇಡಿಪಡೆವನಿತುವರಂ ॥ 78

ವ ॥ ಅದಱಿಂದೇವಸ್ಸಿಂಹೋದರಂಗೆಕಾರುಣ್ಯಂಗೆಯ್ವುದೆಂದುಬಿಂನವಿಸೆಲಕ್ಷ್ಮೀಧರನ
ದಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ॥

ಚ ॥ ಕಡೆದೊಡೆಪಾಲ್ಗಡಲ್ವಿಘವಸ್ತುವನೀಯದೆತೇಯೊಚಂದನಂ ।
ಕುಡದೆಸುಗಂಧಮಂಪಿಳಿಯೆಕಬ್ಬಿನಿದಾಗದೆಕಾಸೆಕಾಂಚನಂ ॥
ಪಡೆಯದೆಕಾಂತಿಯಂನಿಜಬನೊಳ್ಕಿದರಪ್ಪವರೆಂತುಬಾಧೆವ ।
ಟ್ಟೊಡಮುಪಕಾರಮಂಪೆಜರ್ಗೆಮಾಡದೆಬಾಧೆಯನೇಕೆಮಾಡುವರ್ ॥ 79

ಕಂ ॥ ಇಱಿಯಲ್ಕೆ ಬಗೆದುಸಿಂಹೋ ।
ದರನಿರೆಯುಂವಜ್ರಕರ್ಣ್ಣನೊಳ್ಪನೆಬಗೆದಂ ॥
ಪರಪೀಡಾಕರಣದೊಳೇಂ ।
ಪರೋಪಕಾರಪ್ರಿಯಂಗೆಬಗೆಬಂದಪುದೇ ॥ 80

ವ ॥ ಎಂದುನುಡಿದನಂತರಂದಾಮೋದರಂಸಿಂಹೋದರಂಗಂವಜ್ರಕರ್ಣ್ಣಂಗಂಪರಸ್ಪರಕ
ರಗ್ರಹಣದಿಂಮನದಕಲ್ಮಷಮಂಕಳೆದುನಾಡುಮಂಬೀಡುಮಂಪಚ್ಚುಗೊಟ್ಟು ॥

ಕಂ ॥ ನುಡಿಕಿತ್ತಡಮೆನಿಸದೆನೇ ।
ಪರ್ವಡುಗಿಡದೆನರೇಂದ್ರನಾಜ್ಞೆಯಿಂದಿರ್ಪ್ಪದಿದಂ ॥
ಕಡೆಗಣಿಸೆಬಳಿಕ್ಕರ್ಣ್ಣನ ।
ತುಡುವಸಿಲೀಮುಖದೊಳುಂಟೆಮುಖದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಂ ॥ 81

ವ ॥ ಎಂದುನಿಯಮಿಸುವುದುಂವಜ್ರಕರ್ಣ್ಣಂ ಪರಿಪೂರ್ಣ್ಣಮನೋರಥಂದಾಶರಥಿಯಂ
ದೇವರೆಂನಮನೆಗೆಬಿಜಯಂಗೆಯ್ವುದೆಂದುಯ್ವಸಮಯದೊಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ತುಱುಗಿದುಪುತೋರಣಂಕೈ ।
ನಿಱಿದುವುಗುಡಿಕಿವುಡುವೀಳ್ವನಂದಿಕ್ಕರಿಗಳ್ ॥
ಪಱೆವೊಳಗಿದುವುನ್ನತಿಕ ।
ಣ್ದೆಱೆದಂತೆವೊಲಾದುದುತ್ಸವಂದಶಪುರದೊಳ್ ॥ 82

ವ ॥ ಆಸಮಯದೊಳ್ಸ್ನಟ್ಟತೋಱಿ ॥

ಮ॥ಸ್ರ॥ವನಿತಾರತ್ನಂದಲಾಕೋಮಲೆಜನಕಜೆರಾಮಂದಲಾಬರ್ಪ್ಪನೀಹಾ ।
ರನಗೇಂದ್ರಪ್ರಾಂಶುಸಿಂಹೋದರಕದನಮದೋದ್ರೇಕರಾದ್ರಿಗ್ರಹೋಚ್ಚಾ ॥
ಟನಮುದ್ರಾವಷ್ಟಂತ್ರಿಕಂಲಕ್ಷ್ಮಣನೆದಲೆನುತುಂಬೇಗಮೆಯ್ತಂದುಪೌರಾಂ ।
ಗನೆಯಕ್ಕರ್ಣ್ನಾವ್ವಿರ್ನಂನೋಡಿದರಲರ್ಗಣ್ಣೆಯಂತಾಗೆನೇತ್ರತ್ರಿಭಾಗಂ ॥ 83

ವ ॥ ಅಂತುಪೌರಜನದ ಮನದೊಡನೆಪುರಮುಮನರಮನೆಯುಮಂಪೊಕ್ಕು ಮಣಿಮ ಯಮಂಟಪದೊಳ್ಕಿಕ್ಕಿದಮಣಿಮಯಾಸನಮನಳಂಕರಿಸಿರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಿರ್ಪ್ಪುದು ಮಭಿಜನಸನಾಭಿಜನಸಹಿತನಾತನನರ್ಘ್ಯಮಣಿಭಾಜನದೊಳರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟುಸಿಂಹೋದರನುಮನೊಡನೆಯರಸುಮಕ್ಕಳುಮಂವಿಚಿತ್ರವಸ್ತ್ರಾಭರಣಂ ಗಳಿಂದಮರ್ಚ್ಚಿಸಿವಜ್ಜನ ಭೋಜನಾದಿಸತ್ಕಾರಮನಂದಿನದಿನದೊಳ್ಮೆಱೆದುಮಱು ದಿವಸಂಶುಭಮುಹೂರ್ತದೊಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ತಂನತನುಜೆಯರನೆಣ್ಬ ।
ರ್ಕ್ಕನ್ನೆಯರಂವಜ್ರಕರ್ಣ್ಣನುಳಿದರನಿತ್ತರ್ ॥
ಚೆಂನೆಯರನವನಿಪಾಲ ।
ರ್ಮ್ಮೂನ್ನೂರ್ವ್ವರನಲ್ಲಿಮದುವೆನಿಂದನುಪೇಂದ್ರಂ ॥ 84

ವ ॥ ಅಂತುದಶಪುರದೊಳ್ಸಿಂಹೋದರನನುಜ್ಞೆಣಿಗೆಬೀಳ್ಕೊಳಿಸಿಕೆಲವುದಿವಸಮಿರ್ಪ್ಪುದುಂ॥

ಉ ॥ ನೀರಸವಾಗೆಬಳ್ಳಿಗಿಡುಪೇರ್ಮ್ಮರಗಳ್ಕರಯಂತ್ರನಾಳದಿಂ ।
ಭೂರಸವೆಲ್ಲಮಂತೆಗೆಯೆಭಾನುದವಾನಳಧೂಮಧೂಸರಂ ॥
ಕಾರಿರುಳಂತೆಕರ್ಗದೆಸೆಬಂದುದುಬೇಸಗೆಗಾಲಮಸ್ತಕಾ ।
ಸಾರಕಸಾರಮಸ್ತಮಿತಮಾರುತನುದ್ಧತಪೀರಿಕಾರುತಂ ॥ 85

ಕಂ ॥ ಕರೆದುವುಸೀರುಹುಗಳ್ಪೇ ।
ರ್ಮ್ಮರಗಾಡೆಲೆಯಿಕ್ಕಿಕಳಲ್ದುಬಿದ್ದರ್ವುತೊಱೆಗ ॥
ಳ್ಪರಿಗೆಟ್ಟುವುಬೆಳ್ವಯಲೊ ।
ಳ್ಪರೆಳಿಸಿದುವುಮರುಮರೀಚಿಕಾನಿವಹಂಗಳ್ ॥ 86

ಸಾರಂಗಿಡೆಪಾರ್ತ್ಥಿವಪರಿ ।
ವಾರಂದೆಸೆಗೆಟ್ಟುಪೋಪವೋಲ್ಪೋದುವುನಿ ॥
ಸ್ಸಾರಸರೋಜಾಕರದಿಂ ।
ಸಾರಸಕಳಹಂಸಚಕ್ರವಾಕಕುಟುಂಬಂ ॥ 87

ಪರಿವಾರಮೆನಿಪಬಹುಜಲ ।
ಚರಮರಣದೊಳಾದಣೀಪದಿಂದರ್ದ್ದೆಪ್ರೊಢೆಪಂ ॥
ತಿರೆಕೂಡೆಬೀಡ್ಡುಸರಿದುವು ।
ನಿರಂತರೋತ್ತಪನತಾಪದಿಂಪೇರ್ಗ್ಗೞೆಗಳ್ ॥ 88

ಉರಿವರಿವಬಿಸಿಲ್ಸುಡೆಸೀ ।
ಕರಿವೋದುವಿವೆನಿಸಿತುಂಬಿಯುಂಕೋಗಿಲೆಯುಂ ॥
ಮರಗಳೆಲೆವಱೆಗಳೊಳ್ಮೆಯ್ ।
ಗರೆದುವುಪಡುನೇಸಱಿಪ್ಪಿನಂಜೇಸಗೆಯೊಳ್ ॥ 89

ಮ ॥ ಪಿಡಿದಿರ್ದ್ದೞ್ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಿಂದೀಕೆಯುಮೆನಗೆಕರಂಕೂರ್ಪ್ಪೞೆಂಬೀವಿವೇಕಂ ।
ನಿಜಪದ್ಮಾವಾಸಮಂಪೀಡಿಸಿನಳಿನಿಗೆನಿಷ್ಕಾರಣಂಕಾಯ್ದು ನೋವಂ ॥
ಪಡೆದಂಚಂಡಪ್ರಭಂವಾರುಣಿಯನನುದಿನಂಸೇವಿಸುತ್ತಿರ್ದ್ದೞಾಗ ।
ಕ್ಕೆಡೆಕೊಟ್ಟುನ್ಮಾರ್ಗ್ಗದೊಳ್ವರ್ತ್ತಿಸುವಕುವಲಯದ್ರೋಹನೇಗೆಯ್ದು ತೋಱಂ ॥ 90

ಪೃಥ್ವಿ ॥ ವಿಕಾರಮಿನಿಸಿಲ್ಲೆ ನಲ್ಕೆಱೆದುಬಾಹ್ಯಸಾಮಗ್ರಿಯಿಂ ।
ದಕಾರ್ಯ್ಯಪರನಾಗಿಯುಂಪರಮಯೋಗಿಯಿರ್ಪ್ಪಂದದಿಂ ॥
ದಕಂಪಿತಶರೀರನಿರ್ದ್ದುದುಜಲಾಶಯೋಪಾಂತದೊ ।
ಳ್ಬಕಂವರನಿಮೀಲಿತಾಂಬಕನಶೇಷದೋಷಾಶಯಂ ॥ 91

ಚ ॥ ಭುವನಜನಪ್ರಸನ್ನಕಮಲಾಕರನಿಂನಪರಾರ್ತ್ಥಜೀವನಂ ।
ತನುವರೆತೀಬ್ರಕಾಲವಶದಿಂದಮೆನೀರಸಮಾಯ್ತು ನೀರಜಂ ॥
ಕುವಳಯಮುಪ್ಪುಕೆಯ್ದುದುವಿಷಾದಮನಂಚೆಗೆಖೇದಮಾಯ್ತು ಪೋ ।
ದುವೃಪೋಣವನಕ್ಕಿಗಳ್ವಿಕಳವಾದುವುಮೀನಕುಳೀರಕೋಟಿಗಳ್ ॥ 92

ಮೃಗಕುಲಮಾಸೆಗೆಯ್ದುಮೃಗತೃಷ್ಣಿಕೆಯಂಜಲಮೆಂದುತೃಷ್ಣೆಯಿಂ ।
ಪಗಲಿೞವಂನೆಗಂಪರಿದುಗಂಟಲುರಂಬರಮಾಱೆಜಂದೊವ ॥
ತ್ತಿಗಳಿಗೆಬೀಳೆಬಾಯ್ಗೆ ಕರುಸಂಬರೆನಾಲಗೆಗಿಳ್ತು ನಟ್ಟುದಿ ।
ಟ್ಟಿಗಳೊಡನಳ್ಳೆವ್ರೊಯ್ಯನಡೆಗೆಟ್ಟುವುತೃಷ್ಣೆಯಿನಾರೊಬೇಯದರ್ ॥ 93

ಚ ॥ ದಿನಕರತೀವ್ರತಾಪಮುರಿಯೆಂಣೆವೊಲಳ್ಳೆ ಶರೀರತಾಪದಿಂ ।
ವನರುಹಷಂಡಮಂತುರಿಹದಿಂದೊಳಪೊಕ್ಕು ಕಡಂಗಿಕಿಳ್ತುದೇಂ ॥
ಮುನಿಸಿನಳುರ್ಕ್ಕೆಯುಂಪಳಿಯನಂಟರೊಳಂಕಡುಕೆಯ್ದು ತೋರ್ಪವೋಲ್ ।
ವನಗಜವೊಟ್ಟಿಕೊಂಡುದುಮೃಣಾಳಿಕೆಯುಂನಿಜಮೂರ್ಧಪಿಂಡದೊಳ್ ॥ 94

ಕಂ ॥ ತಪನಾತಪದಿಂಬೇಷ್ಟ್ರ ।
ಕ್ಷಪಣೆಯನೊಳಕೊಂಡುಕೋಳ್ಮಗಂಬಳ್ಮಗಮಾ ॥
ತ್ಮಪುರೋಭಾಗದೊಳಿರ್ದೊಡ ।
ಮುಪಶಮಿಸಿದುದೊಳ್ಪನೀಗುವನಾತಪಯೋಗಂ ॥ 95

ಉದಬಿಂದುಗೆತ್ತುಗಿರಿಸಾ ।
ನುದೇಶಗೊಳ್ಕಾಯ್ದುಬಿದಿರಪೊಸಮುತ್ತಂನುಂ ॥
ಗಿದಸೋಗೆವಿಂಡಣಂಮಜು ।
ಗಿದುಫುಂಡಿಗೆಪೇಯಿಕೆಂಡಮಂನುಂಗಿದವೋಲ್ ॥ 96

ಮ ॥ ರವಿಕಾಂತೋಪಳವಹ್ನಿಯಿಂದಡವಿಗಳ್ಭಸ್ಮಾವಶೇಷಂಗಳಾ ।
ದುವರಲ್ಪ್ರೋದ್ಗಾವುಬೆಟ್ಟುಗಳ್ನದನದೀದ್ರೋಣೀಜಲಂಕಾಸಿದೆಂ ॥
ಣೆತ್ತುವೋಲ್ಜೆಂಪುವುಮೂಷೆಯಿಟ್ಟತೆಜದಿಂಗ್ರಾವಸ್ಥಲಂಲೋಹವಾ ।
ದುವುರೇಣುಸ್ಥಲಿಕಾಲುವಿದ್ರ್ವವುನಿದಾಘದ್ರಾಘಿಮೋದ್ರೇಕದೊಳ್ ॥ 97

ಬಹುತಾಪಕ್ಕೆಬಿಗುರ್ತ್ತುವಿಷ್ಣುಪಡೆದಂಮತ್ಸ್ಯಾವತಾರಕ್ಕೆನಂ ।
ತುಹಿನಾದ್ರೀಂದ್ರಮನೊತ್ತುಗೊಂಡುನಡೆವಂದೇವರ್ಕಳಾಗ್ನೇಯಮೆಂ ॥
ದುಹವಿರ್ಭಾಗಮನೊಲ್ಲದಿಂದುಕಳೆಯಂಕೊಳ್ಪಮ್ರ್ತಡಂಪಾರ್ವತೀ ।
ಸ್ಪೃಹೆಯಂಬಿಟ್ಟುಮರುತ್ತರಂಗಿಣಿಯನೊಲ್ದಾಲಿಂಗನಂಮಾಡುವಂ ॥ 98

ವ ॥ ಅಂತತಿಪ್ರಬಳಮಾದನಿದಾಘಸಮಯದೊಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ದಿನಮಂಕೆಲವಂದಶರಥ ।
ತನುಜಪರ್ವಶಪುರದೊಳಿರ್ದ್ದುಪೋಗಲೊಡಂನೊಂ ॥
ದನದಕ್ಕೆವಜ್ರಕರ್ಣ್ಣಂ ।
ವಿನೀತರುತ್ತಮರಗಲ್ಕೆಯಂಸ್ಯೈರಿಪರೇ ॥ 99

ವ ॥ ಅಂತುಸೀತಾದೇವಿಸಮೇತಂರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ್ದಕ್ಷಿಣದಿಶಾಭಿಮುಖರಾಗಿ ಬಲ್ಲಡವಿ
ಯುಬಟ್ಟೆವಿಡಿದುನಡೆವೆಡೆಯೊಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ರಾಘವನೆಂನಂತ್ರಣದಿಂ ।
ಲಾಘವಮೆಸೆಬಗೆದನೆಂಬಮನದುಮ್ಮಳದಿಂ ॥
ದಾಘಮನೊಳಕೊಂಡಂತೆನಿ ।
ದಾಘದಮುಂಬಗಲೆತಳೆದುದಿಳೆ ಕಡುಗಾಯ್ಪಂ ॥ 100

ಇನಕುಲಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶ್ರೀ ।
ತನಗಲ್ಲದೆತಾಳಲರಿದೆಂದಂರಾಮಂತಂ ॥
ನನುಜಂಗೊಪ್ಪಿಸಿಬಂದೊಡೆ ।
ಕನಲ್ವವೋಲ್ಚಂಡಭಾನುಬಿಸುಪಂತಳೆದಂ ॥ 101

ಮ ॥ ಇಳೆಯಂತಾಳ್ದದಸತ್ವದಿಂದಮೆನಗಂಬಲ್ಲಾಳ್ಗಳೆಂಜೇವದಿಂ ।
ಬಲನಾರಾಯಣರಂನಿಸರ್ಗ್ಗಜಕಪಳಂದಾವಾಗ್ನಿಧೂಮಧ್ವಜಂ ॥
ಝಳಮಂಮೇಲಿಕಡಂಗಿಪೊಯ್ದುಮಿಳಿಕೆಯ್ದೀನಾನುಮಂಕೀಱಿಬಾ ।
ವಿಪಂತಾದುದುಜೀರ್ಣ್ಣಪರ್ಣ್ಣಪರುಷಪ್ರಧ್ವಾನದಿಂಮಾರುತಂ ॥ 102

ಚ ॥ ಕಡುವಿಸಿಲುರ್ಬ್ಬಿಕೋಮಲಲತಾತನುಬಂಬಲುಬಾಡೆನಾಡೆನೀ ।
ರಡಸಿಬಳಲ್ದುಬೆರ್ಪ್ಪಪದಮೊಳ್ಜನಕಾತ್ಮಜೆಮುಂನೆಬಿಟ್ಟುಬಂ ॥
ದೊಡೆಬಿಡದುರ್ವ್ವರಾರಮಣಿಬೆಂನನೆಬಂದಪಳೆಂಬಶಂಕೆಯಿಂ ।
ಪಡೆದುರಘೂದ್ವಹಂಗೆಪಡೆದಳ್ಗಮನಶ್ರಮಖಿಂನಭೇದಮಂ ॥ 103

ವ ॥ ಅಂತೆಂತಾನುಮೆಯ್ದುವಂದುಜ್ಜಣಿಯುಪಡುವಣಪೇರ್ವ್ವಳುವಂಕಳೆದುಪೋಗಿಕು
ರವಮೆಂಬಪೊಳಲನಿಕಟವಟವಿಟಪಿಚ್ಛಾಯೆಯೊಳ್ಸೀತೆಸೇದೆಗೆಟ್ಟಿರ್ಪ್ಪುದುಂಜಲಾ
ನ್ವೇಷಣನಿಮಿತ್ತಂಲಕ್ಷ್ಮಣಂಬರುತ್ತುಮಿರೆಯಿರೆ ॥

ಮ ॥ ಬನಮೊಂದಿರ್ದ್ದುದುಮುಂದೆಕಂತುವನದುರ್ಗ್ಗಾಕಾರದಿಂದಲ್ಲಿತ ।
ದ್ವನಲಕ್ಷ್ಮೀಮುಖದಂತೆನೀರಜವನಂಚೆಲ್ವಾಯ್ತುದಂಕಾಯ್ವಯೌ ॥
ವನದೃಪ್ತರ್ಕ್ಕಲರಿರ್ದ್ದರಲ್ಲಿಗೆದಳನ್ನೀಳಾತಸೀಚಂಕನ ।
ತ್ತನುತೋಯಾಹರಣಾರ್ತ್ಥಬಂದನಭಯಂಸಾಮಿತ್ರಿಶತ್ರುಂಜಯಂ ॥ 104

ವ ॥ ಆಗಳಲ್ಲಿ ॥

ಕಂ ॥ ಪರಪುಷ್ಟದಂತೆಪುಗಲೆಂ ।
ಬರವಮಾತಂಮಿಱಿಲಕ್ಷ್ಮಣಂಪೊಕ್ಕುಸರೋ ॥
ವರಮಂಮೊಗೆದಂಜಲಮಂ ।
ಸರೋಜವಿಸ್ತೀರ್ಣ್ಣಪರ್ಣ್ಣಪುಟಕಾಪಸ್ತಂ ॥ 105

ವ ॥ ಅಂತುನೀರಂಪೊಗೆದುಪ್ರಾಗೊಳದಿಂ ಪೊಱಮಡುವುದುಮಾಸಮಯದೊಳ್ಪಿಡಿಯ
ನೇಱಿಕಾಮನಕ್ಕೈಪಿಡಿಯಂತೆಬರುತ್ತುಂಕಣ್ಬೊಲದೊಳ್ತನ್ನಂಕಂಡುಕಣ್ಬೇಟಂ
ಗೊಂಡುಕೂರಂಕುಶದಪೊಳಪಿನೊಡನೆಪಾಱೊಳ್ತೊಳೆದಕುಡುಮಿಂಚಿನಗೊಂಚಲಂ
ತೆಪೊಳೆದುಸೋಲದಿಂದೆಳಸಿಸುೞಿವಕಡೆಗಣ್ಣನೋಟದಿಂಮಾಟದಗಂಡವರಿಜೆಯೆಂದ
ಱಿದುಈವೇಷಮನಿವಳೇಕೆತಾಳ್ದಳೆಂದಱಿಯಲೆಂದವಸರಂಗೊಟ್ಟರೆಮುಟ್ಟೆ
ವಂದು ॥

ಚ ॥ ಮನದೊಡನೆಕ್ಕೆಯಿಂಪರಿಯೆಕಣ್ಣಡೆನೋಡಿಮೃಗಾಕ್ಷಿವಾರಿಜಾ ।
ಕ್ಷನಕಡುಗಾಡಿಯಂಪುರುಷವೇಷದರಾಜತನೂಜೆಕಂತುವೋ ॥
ಹನಶರಮುರ್ಚ್ಚೆಘರ್ಮಜಲಕುಟ್ಮಲಮುಂಪುಳಕೋದ್ಗಮಂಗಳುಂ ।
ತನುಲತೆಯೊಳ್ಪೊದಳ್ದವೆತಾಳ್ದಳುತ್ಕಳಿಕಾವಿಳಾಸಮಂ ॥ 106

ವ ॥ ಅಂತು ಕಂತುಶರಮುರ್ಚ್ಚೆಪರ್ಚ್ಚೆಶರಣ್ಗೆ ಬೆರ್ಪ್ಪಂತೆ ವಾಹನದಿಂಬೞಿದುಬಂದೀತ
ನಾದೇಶಪುರುಷನೆಂದಱಿದು ನಿಶ್ಚೈಸಿಬೇಡಂಗೆಬಿಜಯಂಗೆಯ್ಯಿಮೆಂದುಕಯ್ಯಂಪಿಡಿ
ದೊಡಗೊಂಡುಹಂಸತೂಳತಳದೊಳ್ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿತಾನುಮೊಡನೆಯೆಕುಳ್ಳಿರ್ದ್ದನೀಮಾ
ರ್ಗ್ಗೇನಿಮಿತ್ತದಿಂದಿಲ್ಲಿಗೆಬಿಜಯಂಗೆಯ್ದಿರೆಂಬುದುಂಲಕ್ಷ್ಮಣದೇವನೆಂದನಾಮವೃ
ತ್ತಾಂತಮಂಬೞಿಕ್ಕೆತಿಳಿಯಸೇಳ್ದಪೆನೀಗಳಿಮ್ಮತ್ತಿಗೆನೀರಡಸಿಬಳಲ್ದಿರ್ದ್ದಳೆಮ್ಮ
ಣ್ಣನಬೆಸನದಿಂಜಳಾಶಯಮನಱಸಿ ಬಂದೆವಱಿದವಸರಮಲ್ತೆಂಬುದುಮಾಬೆಸ
ಕ್ಕಾನೆಸಾಲ್ವೆನೆಂದುತಣ್ಗರಗದನೀರ್ವ್ವರಸುಕೇಲದೊಳಿರ್ದ್ದಕೆಳದಿಯರನಟ್ಟುವು
ದುಮಾಕೆಗಳವರಿರ್ದ್ದಲ್ಲಿಗೆಪೋಗಿಹಿಮಸಲಿಲದಿಂಶ್ರಮಮನಾಱಿಸಿಮುಂದಿಟ್ಟೊಡ
ಗೊಂಡುಬಂದುಮಜ್ಜನಭೋಜನಾದಿಸತ್ಕಾರಮಂಮೊಱೆವುದುಮಾಕನ್ನೆಯಜನನಿ
ಯಪ್ಪಪೃಥ್ವೀಮತಿಮಹಾದೇವಿನಿಜಪರಿಜನಮಂಪೋಗಲ್ವೇಳ್ದುಕಟ್ಟೇಕಾಂತಮಂ
ಮಾಳ್ಪುದುಂಜನನಿಯಕಣ್ಣಱಿದುಕಂನೆತನ್ನಮುಂನೆತೊಟ್ಟಗಂಡವಟ್ಟಮಂಕಳೆ
ದುಕಟಕಕಟಿಸೂತ್ರವಿಚಿತ್ರಾಭರಣಾದಿದಿವ್ಯವಸ್ತುಗಳಿಂದಳಂಕರಿಸಿ ॥

ಕಂ ॥ ರೂಪಪರಾವರ್ತ್ತನವಿ ।
ದ್ಯಾಪರಿಣತಿಯಿಂ[illegible]ದಮತನುರತಿಯನ್ರೊಲಾ ॥
ರೂಪವತಿಪುರುಷವೇಷಂ ।
ಪೋಪುದುಮುರ್ಚ್ಚಿಸಿದಕ್ಕೈದುವಿರ್ಪ್ಪಂತಿರ್ದ್ದಳ್ ॥ 107

ಕ್ರಮವಿಕ್ಷೇಪದಿನಂಚೆಗೆ ।
ಸಮನಿಸಿದೈನ್ಯಂಲತಾಂಗಿಸೀತೆಗೆಚೆಲ್ವಿಂ ॥
ಸಮನಧಿಕವೆಂಬಕೌತುಕ ।
ಮಮರ್ದಿರೆನಡೆತಂದುಪಾರ್ಶ್ವದೊಳ್ಕುಳ್ಳಿರ್ದ್ದಳ್ ॥ 108

ವ ॥ ಅಂತುಸೀತೆಯುಂಸವಿಲಾಸದೊಳ್ಕಾಳ್ಸರ್ಪ್ಪದುಮಾಸನುಯದೊಳ್ ॥

ಉ ॥ ಆನನಗಣ್ಣಳಾನಿವಿಪಿನಪ್ರಸ್ಫುರಗಳಾವೆತೆತೋಳ್ಗಳಾಸರೋ ।
ಜಾನನವಾಮದಾಳಿಕುಳಕುಂತಳವಾಕಳಹಂಸಯಾನವಾ ॥
ಪೀನಕುಚಂಗಳಾಕ್ಷಣದೊಳೀಕ್ಷಣಮಂಸೆಱೆಗೆಯ್ಯೆಕೃಷ್ಣನಾ ।
ಮಾನಿನಿಗಿತ್ತುತಂನಮನಮಂಮನವಾನಿಳನಂತೆತೋಱಿದಂ ॥ 109

ವ ॥ ಅಸಮಯದೊಳ್ದಾಶರಥಿ ಪುರುಷವೇಷವಿಲಾಕಂನೇಗೇಕಾರಣವಾದುದೆನೆಜಗಜ್ಜನ
ಕಂಗೆತಜ್ಜನನಿಕೈಗಳಂಮುಗಿದುವಿಲಾಕುರವಮಂಬಪ್ರರವನಾಳ್ವಂವಾಲಖಿಲ್ಯನೆಂಬ
ನೆಂಮರಸನಾತನಮೇಲೆವಿಂಧ್ಯಾಟವಿಯೊಳಿರ್ಪ್ಪನಮ್ಲೇಚ್ಛಕೋಪಂರೌದ್ರಭೂತಿಯೆಂ
ಬಂಮ್ಲೇಚ್ಛರಾಜನಸಂಖ್ಯಾತಂರಾತಬಲಂಬೆರಸೆತ್ತಿಬಂದಾನಾತನಂಬಿಡಮನಿಱಿ
ದುಸೂಱೆಗೊಂಡೆಂಮರಸನಂ ಸೆಱೆವಿಡಿದೊಯ್ದನವನಸಂತಿವಲ್ಲಭಂಸಿಂಹೋದ
ರಂಕೇಳ್ದೆಂಮರಸನಪ್ರತ್ಯಕನೆಂಮತಾನಾದೇಶಮಂಸ್ವೀಕರಿಸಬ್ಬಗೆದೊಡೆಂಮರಸನ
ಮಂತ್ರಿಮುಖ್ಯಂವಾಲಖಿಲ್ಯನರಸಿಗರ್ಭಿಣಿಯುಂಮಪ್ಪಂಸವಿಸುವುದುಮಾವನಾತನವ
ಧಾರಿಸಿಸಂತೋಷಂಬಟ್ಟುಗರ್ಭದಕೂಸು ಗಂಡುಗೂಸಾದೊಡಾತನಾನೆಲಕ್ಕೊಡೆ
ಯನೆಂದುಪ್ರೊಡಂಬಡುವುದುಮಾಸುಂಕೆಲವಾನುದಿವಸದಿನೀಕನ್ನಿಕೆಯಂ ಪಡೆಯೆ
ಮಂತ್ರಿಮುಖ್ಯನರಸಿಮಗನಂಬಡೆದಳೆಂದೊಸಗೆಯುಂ ಮಾಡಿಕಲ್ಯಾಣಮಾಲನೆಂದು
ಪೆಸರನಿಟ್ಟುನಪ್ರತ್ತಿಪ್ಪನನೊಂದುದಿವಸಂದಿವ್ಯಜ್ಞಾನಿಗಳಂಕಂಡುವಾಲಖಿಲ್ಯಂಗೆ
ಬಂಧನಮೋಕ್ಷಮಾರಿಂದಕ್ಕುಮೆಂದುಬೆಸಗೊಳ್ವುದುಮವರಿಂತೆಂದರ್ ॥

ಚ ॥ ಅಳವಡೆಕೊಂಡಗಂಡವರಿಜಂಬಗೆಗೊಂಡಿರೆನೋಡಿನೋಡಿದಾ ।
ಗಳೆವಧುವೆಂದುನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೈವಿಡಿದಾತನೆನಿಂಮಖೇದಮಂ ॥
ಕಳೆದುಸಿರಾಕುಲಂಬಿಡಿಸುಗುಂಸೆಱೆಯಂಕೆಱೆಕೇನೊಕಾಣ್ಬಿರಾ ।
ಬಳಿಯುತ್ತನಂಪುರೋಪವನಷಂಡಸವಿಲಾಸಸರೋಜಷಂಡದೊಳ್ ॥ 110

ವ ॥ ಎಂದಱಿಪುತ್ತುದುಮಂಬಿಂದಿತ್ತಲೀಸರೋವರಕ್ಕೆ ಕಾಪಂಪೇಳ್ದಲ್ಲಿಯೆಬೇಹಾಗಿದ್ರ್ದ
ವೆಂಮಪುಣ್ಯೋದಯದಿಂನೀಂವ್ರಮಿಲ್ಲಿಗೆಬಿಜಯಂಗೆಯ್ದಿರೆಂದುಶೋಕದಿಂಗದ್ಗದಕಂಠೆ
ಕಣ್ಣನೀರುಸುರಿಯಸೀತಸಂತ್ಯೆಸೆಲಕ್ಷ್ಮಣಂಜಾನಕಿಗೆಕೈಗಳಂಮುಗಿದು ॥

ಕಂ ॥ ಈಕೆಯತಾಯ್ಗುಪಶಮಿಸುಗೆ ।
ಶೋಕಂರಾಘವನಕಣೆಗೆಮಣಿಗುಂರಣದೊಳ್ ॥
ಲೋಕತ್ರಯಮೆನೆಶಬರಪ ।
ತಾಕಿನಿಪೆಱತೆಗೆಯದೆಡಱಿಬಿಲ್ದೆಗೆದಪುದೇ ॥ 111

ಕಂ || ಅಂನಿವರವೀತನೂದರಿ |
ಮುಂನಿನತೆಱದಿಂದಮಿರ್ಕ್ಕೆಬೇಡರಪಡೆಯಂ ||
ಬೆಂನಟ್ಟಿಬಿಡಿಸಿಸೆಱೆಯಂ |
ಕಂನೆಯನಾಂಮದುವೆನಿಲ್ವೆನೆಂದನುಪೇಂದ್ರಂ || 112

ವ || ಎಂದುನುಡಿದವರನೊಡಂಬಡಿಸಿನಡುವಿರುಳೆರ್ದ್ದುಪೋಗಿಮೇಖಲಾತರಂಗಿಣಿಯನು
ತ್ತರಿಸಿತರದಿನೆಡೆಯೆಡೆಯನಾಡುಗಳಂಕಳಿದುಪೋಗೆಪೋಗೆ ||

ಕಂ || ಸರಳಲತಾಲಾಸ್ಯನಟಂ |
ಹರಿಣೀರೋಮಂಥಬಂಧುರಂಲವಲೀವ ||
ಮ್ಮರ್ಮರಮುಖರಂಕರಿಕರಶೀ |
ಕರಶೀತಳಮೆಸಗಿದತ್ತರಣ್ಯಸಮೀರಂ || 113

ತಾಂಗಿದುದುಗಾಳಿಯಂದೆಸೆ |
ಯುಂಗವಸಣಿಸಿದುದುಮೇಗೆನೆಗೆದಾಗಸಮಂ ||
ನುಂಗಿದುದೆನೆಕಳ್ತಲಿಸಿಕ |
ಱಂಗಿದಬಲ್ಲಡವಿಕಣ್ಗೆಪಡೆದುದಗುರ್ವಂ || 114

ವ || ಅಂತಗುರ್ವ್ವೆತ್ತವಿಪಿನಮಂಪೊಕ್ಕುಪೋಪಾಗಳ್ ||

ಉ || ತೊಂಡಿನೊಳೆಂಮಪೇರಡವಿಯಂಪುಗುತಂದಪರೆಂದುಲುಬ್ಧಕ |
ರ್ತ್ತಂಡದೆಸುತ್ತಿಮುತ್ತೆಗೊಲೆಗೊತ್ತಿದನೇಧನುವಂಸರಲ್ಗಳಂ ||
ಕೊಂಡನೆದಿವ್ಯಬಾಣಧಿಯಿನಸ್ತ್ರಲಿತಂನಸುನಕ್ಕುತಂನಕೋ |
ದಂಡಕೃತಾಂತದಂಡಮೊಳೆನೋದಿದನೋಡಿಸಿದಂಜನಾರ್ದ್ದನಂ || 115

ವ || ಅಂತುತಂತಂಮಕೆಯ್ಯಬಿಲ್ಲುಗಳಂಬೀೞೆಪೊಯ್ಯೆಪೇಡವಡೆಪಗಡುಗೊಂಡೋಡಿ
ಪೋಗಿತಂಮವಾಳ್ದಂಗವರಳವಿಗಳೆದಳವನಱಿಯೆಪೇಳ್ವುದುಮಾತನತಿಪ್ರಬಳತರಾತ
ಬಲಸಮೇತಂಮೇಲೆತ್ತಿಬರ್ಪುದುಮದಂಕಂಡುಕಡುಮುಳಿದುಸೌಮಿತ್ರಿಪ್ರಲಯಸ
ಮಯದಕಾಳರಾತ್ರಿಯಂತೆಸಾಗರಾವರ್ತ್ತಮಂಜೇವೊಡೆಯೆಸಂವರ್ತ್ತಸಾಗರಾವ
ರ್ತ್ತಗಂಭೀರಘೋಷದಂತೆಚಾಪಟಂಕಾರಘೋಷಮೊದವೆಕೇಳ್ದುರೌದ್ರಭೂತಿಸಾ
ಮಾನ್ಯಪುರುಷರಲ್ಲಿವರ್ಕ್ಕಾರಣಪುರುಷರೆಂದು ಭಯಚಕಿತಚಿತ್ತನಾಗಿ ||

ಕಂ || ಆಗ್ರಹಮೊಪ್ಪದಿದೆನಗೆಸ |
ಮಗ್ರರೊಳನಿವಾರ್ಯವೀರ್ಯರಚಲಿತಧೈರ್ಯರ್ ||
ವಿಗ್ರಹಮನುಳಿವೆನಿವರೊಳ |
ನುಗ್ರಹಮಂಪಡೆವೆನೆಂದುರಥದಿಂದಿಳಿದಂ || 116

ವ ॥ ಅಂತೞ್ವೞ್ದುರಘದಿಂಬೞ್ದುವೇಗಂಬಂದು ಬಲಾಚ್ಯುತರಮುಂದೆನಿಂದುಕ್ಕೈಗಳಂ
ಮುಗಿದು ಮುಂನಮೆಂನಱಿಯಮೆಯಿಂದಿಂನೆವರಮುಂನೆಯುಮನಾಚರಿಸಿದೆನಿಂನಿ
ಮಪಸಸಿದಂದದೊಳೆನೆಗೞ್ವೆಂದುಸರ್ವಾಂಗಪ್ರಣತನಾಗಿರ್ಪುದುಂಲಕ್ಷ್ಮಣಕು
ಮಾರನಂಜದಿರೆಂದಭಯವಚನದಿಂದವನಮನದಭಯಮುಂಕಳೆದುಬೞಿಯುಂನೀಂಸ
ಱಿವಿಡಿದಿರ್ದವಾಲಖಿಲ್ಯನಂತಡೆಯದೊಡಗೊಂಡುಬಾರೆಂದುಪೇೞ್ವುದುಂ ಮಹಾ
ಪ್ರಸಾದಮೆಂದಾಕ್ಷಣದೊಳ್ಪೋಗಿತರ್ಪುದುಮಾತನತಿತ್ವರತಗತಿಯಿಂಬಂದು ॥

ಮ ॥ ಬಲನಾರಾಯಣದೇಹದೀಪ್ತಿತನುವಂತಕ್ಕೆರ್ಗೆಸೆಪಾದಾನತಂ ।
ಪಲಕಾಲಂಸೆಱೆವೋಗಿಪೇೞ್ದೆಱಪನೂಂದಾಗಿರ್ದತದ್ದೋಷದಂ ॥
ಕಿಲತಾಕ್ಷಾಳನತತ್ಪರಂಸ್ಫುರಸರಿತ್ಕಲ್ಲೋಲಮುಂಯಾಮುನಾ ।
ಜಲಮುಂಪ್ರೋಕ್ಷಘಮುಷ್ಣರ್ಣಂಮುಳುಗಿದಂತಿರ್ದ್ದಂಪುರೋಭಾಗದೊಳ್ ॥ 117

ವ ॥ ಅಂತುವಿನತನಾಗಿರಾಮಪ್ರೇಮವಚನಾಮೃತವರ್ಷದಿಂಹರ್ಷಮುಂತಾಳ್ದಿಮುಕು
ಳಿತಾಂಜಲಿಪುಟಂಮುಂದೆನಿಂದಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ಅಪರಿಮಿತಸೈನಿಕಂಸಿಂ ।
ಹಪರಾಕ್ರಮನೆತ್ತಿಬಂದುಸಿಂಹೋದರನೆಂ ॥
ನಪರಾಭವಮುಂಪಿಂಗಿಸ ।
ದೆಪಿಂಗಿದಂರೌದ್ರಭೂತಿಗಿದಿರಾಂಪವರಾರ್ ॥ 118

ದ್ಯುಮಣಿಗೆಕತ್ತಲೆಶರಭ ।
ಕ್ಕೆಮೃಗೇಂದ್ರಂಸೆಡೆವಮಾೞ್ಕೆಯಿಂಸೆಡೆದನಿಮಂ ॥
ನಿಮಗೆಸಮರಕ್ಕೆಮಿಕ್ಕರ ।
ಸುಮಕ್ಕಳಂರೌದ್ರಭೂತಿಲೆಕ್ಕಂಗೊಳ್ಗುಂ ॥ 119

ಜ್ಯಾತಾಡನಟಂಕಾರದೆ ।
ಭೀತಿಯನೀತಂಗೆಪಡೆದುಪುರ್ವ್ವಿನಜರ್ವ್ವಿಂ ॥
ಪ್ರೋತೆಗೆವರೆನೀವಲ್ಲದ ।
ರೀತನಕಯ್ಯಂಬಜವನಬಾಯಿಂದೆಂನಂ ॥ 120

ಉ ॥ ಸಿಂಪಿಂದಾದುಬಂಧನೋಕ್ಷ್ಣಮನಗೇಗಳ್ವೃತ್ತಿಯೊಳ್ಜಾತಿಯೊ ।
ಷ್ಟಂವಿಂಬಿಂಪನಸಾರದುಃಖಿಘರಮುಂನಿಂಮಿಂದಮಾಂನೀಗಿಪಂ ॥
ನಿಂಮುಂಕೆಂಪುಕೃತಾರ್ಥನಾದಸೆಱ್ದೊಳ್ಮಂನಾದರಂನಪ್ಪವ ।
ರ್ಷ್ಗೆಂಮುಂನರ್ಪ್ಪಜರಾರುದಾತ್ತಚರಿತದ್ದಿರ್ವ್ವರಾಜಾನಾಬಲರ್ ॥ 121

ವ ॥ ಎಂದುಬಿಂನವಿಸಿನೀವೆಂನಪುರಾಕೃತಪುಣ್ಯಮೆರೂಪುಗೊಂಡುಬರ್ಪ್ಪಂತೆಬಂದಿರೇನಿ
ಮಿತ್ತಮೆನಗಿನಿವಿರಿದುಪಕಾರಮನೊಡರ್ಚ್ಚಿದಿರೆಂಬುದುಂಲಕ್ಷ್ಮಣನದೆಲ್ಲಮಂನಿಂನ
ಪೊಳಲ್ಗೆ ಪೋಗಲೊಡಂನೀನೆತ್ತಿಳಿದಪ್ಪೆಯೆಂದುರೌದ್ರಭೂತಿಯಂನೋಡಿವಾಲಖಿಲ್ಯನಂ
ಮುಂಬಿಟ್ಟುಪೋಯ್ದುಪೊಳಲಂಪುಗಿಸಿನೀನಿತಂಸೇಳ್ದುದಂಗೆಯ್ದುಸುಖಮಿರಿಲ್ಲಮೊ
ಡೆಕಡುಮುಳಿವೆನೆಂದುನಿಯಮಿಸಿಕಳುಪುವುದುಂ ರೌದ್ರಭೂತಿಮಹಾವಿಭೂತಿಯಿಂ
ಪೊಳಲಂಪುಗಿಸೆವಾಲಖಿಲ್ಯಂರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಸಾಹಸಮಂಸನಾಭಿಜನಪರಿಜನಪುರ
ಜನಕ್ಕೆಸಹಸ್ರಮುಖದಿಂಸ್ತುತಿಯಿಸುತ್ತುಂಶುಭಮುಹೂರ್ತ್ತದೊಳ್ಲಕ್ಷ್ಮಣಕು
ಮಾರಂಗೆನಿಜಕಂನೆಯೊಳ್ಮಹೋತ್ಸಾಹದಿಂವಿವಾಹಮನೊಡರ್ಚ್ಚಿಸುಖದಿನರಸುಗೆ
ಯ್ಯುತ್ತಿರ್ದ್ದನಂನೆಗಮಿತ್ತರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ್ದ್ದಕ್ಷಿಣಾಭಿಮುಖರಾಗಿವಿಪಿನದೊಳಗ
ನೆನಡೆಯೆನಡೆಯೆ ॥

ಮ ॥ ಭ್ರಮಿತಾಷ್ಟಾಪದಮುಗ್ರಖಡ್ಗಮೃಗಸಂಕ್ಷುಂಣಂಜರದ್ದಂಡಶೂ |
ಕಮುಖಶ್ವಾಸವಿಷಾಗ್ನಿದಗ್ಧವಿಪಿನಂಮತ್ತೇಭವಿಕ್ರೀಡಿತಂ ॥
ತಮದೊಡ್ಡಂಬಿನೆಗಂಕಜಿಂಗಿನಭಮಂನುಂಗಿತ್ತುಪಾಪರ್ದ್ಧಿಸಂ |
ಭ್ರಮಕೋಲಾಹಲಲುಬ್ಧಕಂಕಲುಷಿತಾಂತಸ್ಸಿಂಧುವಿಂಧ್ಯಾಚಲಂ ॥ 122

ಮ।ಸ್ರ॥ ನೆಲಸಿಲ್ಲಿಂದಿತ್ತಲಿಲ್ಲೆಂಬಿನಮಿನಿತೆದಿಶಾಘೋಟಮೆಂಬಂನೆಗಂಕ |
ತ್ತಲೆಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯತೇಜಕ್ಕೆದಿರದಿದಿರನೊಡ್ಡಿರ್ದ್ದದೆಂಬಂನೆಗಂಕ ॥
ತ್ತಲಿಸುತ್ತಿರ್ದ್ದತ್ತುರ್ಕ್ಕಾಡಾಸೆಯಕಡುಪುಗಳ್ಸಿಂಹಸಂಘಾತದಿಂಪೇ |
ರ್ವ್ವಲಿವಿಂಡಿಂಕಣ್ಗೆಗುರ್ವ್ವಂಪಡೆದುಕುಲನಗಸ್ಪರ್ದ್ಧಿವಿಂಧ್ಯಾಚಲೇಂದ್ರಂ ॥ 123

ವ ॥ ಆನಗೋಪತ್ಯಕದೊಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಮಲಯರುಹಗಂಧಿಮೃಗಮದ |
ತಿಲಕಿತಮಾಳಪ್ರವಾಳಕುಂತಲೆಪುಳಿನ ॥
ಸ್ಥಳವಿಪುಳಜಘನೆಮದಗಜ |
ವಿಳಾಸವತಿವನಲತಾಂಗಿಕಣ್ಗೆಸೆದಿರ್ದ್ದಳ್ ॥ 124

ವ ॥ ಆಗಳಾವಿಂಧ್ಯನಗಮಂದಾಂಟಿಪೋಗಿತಾಪೆಯೆಂಬತೊಱೆಯಂಪಾಯ್ದರುಣೆಯೆಂಬ
ಗ್ರಹಾರವಂಪೊಕ್ಕದೊಂದುಗೃಹಮಂಪುಗುವುದುಮಾಗಳಾಗೃಹದವಿಪ್ರವಧು ॥

ಕಂ ॥ ಆದೇಯರೂಪಮಂಕಂ |
ಡಾದರಿಸಿದಳೇಱಲಿಕ್ಕಿದಳ್ಸೀತೆಗೆಱೆ ॥
ತೋದಕದಿಂಗಮನಶ್ರಮ |
ಖೇದಮನಾಱಿಸಿದಳೇನವಳ್ಶುಭಮತಿಯೋ ॥ 125

ವ॥ ಆನೆಗಮಾಕೆಯುಭರ್ತಾರಂನಿಜಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಬಂದವರಂಕಂಡಿವರನೇಕಿಲ್ಲಿಪ್ಪುಗಲಿ
ತ್ತೆಯೆಂದರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಮನೀಯದೆಪಲಾಶಕಾಂಡಕುಶಕುಸುಮಸಸ್ತರಣಪ್ರಶಸ್ತಂಕೆ
ಡೆನುಡಿಯೆ ॥

ಚ॥ ಕಪಿಲನಕ್ಕ್ರೆಸೆವಮಾತುಕಿವಿಗೆಮುತ್ತರೆಜಾನಕಿಪೋಗಿಬಿಟ್ಟತಂ ।
ವಿಪಿನದೊಳಿರ್ಪ್ಪರಿಗೀಗೃಹದೊಳಿರ್ಪ್ಪುದಱಿಂದನೆಕೇಳ್ದುಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ॥
ಕುಪಿತಮನಂಕಟಾಕ್ಷಿಸವುದುಂವ್ಯಜನೀತನವದ್ಯನಲ್ತ್ರಸ್ರೈ ।
ರಿಪುದನುಜಾತನೀಂಮುಳಿಯಲಕ್ಕುಮೆದುಬ್ಬರಲರೇನನೆಂದೊಡಂ ॥ 126

ವ॥ ಎಂದುರಘುವೀರನಲ್ಲಿಂ ತಳರ್ದುಪೋಜನ್ರೊಳಲಂಪೆಜಗಿಕ್ಕಿ ಪೇರ್ವ್ವಟ್ಟೆವಿಡಿದುನಡೆ
ಯುತ್ತುಂ ॥

ಉ॥ ಮೂಲಸಟಾಳಿಯಿಂದನುರಗಾಲಯಮುಂಬಱಸಾಖೆಯಿಂದಮಿಂ ।
ದ್ರಾಲಯಮುಂಪಳಂಚಿಹಿಮಮುಂಸೆಱಗೆಯ್ದುತಮಕ್ಕೆ ಕೊಂಬುಗೊ ।
ಟ್ಟ್ಯಾಲಮನಗ್ರಪಲ್ಲವಕರಾಗ್ರನಿರುದ್ಧಮರುತ್ತರಂಗಿಣೀ ।
ಕೂಲಮನೆಯ್ದಿದರ್ಪ್ಪರಜಿತಾಂಕಂಸಮರೀಚಿಮರೀಚಿಜಾಲಮಂ ॥ 127

ವ॥ ಅಂತೆಯ್ದಿವರ್ಪ್ಪುದುಮಾವಟನಿವಾಸಿಯುಪ್ರಭ ಕರ್ಣ್ಣದೇವನವರಪುಣ್ಯಪ್ರಭಾವ
ಕ್ಕೆಬೆಚ್ಚರ್ಬೆಗಡುಗೊಂಡೋಡಿಪೋಗಿ ವಿಂಧ್ಯಾಟವಿಯೊಳಿರ್ಪ್ಪಯಕ್ಷರಾಜಂಕ್ರೀಡಾ
ಪೂತನೆಂಬಂಗೆಚಂಡಕೋದಂಡಧರರಿರ್ವ್ವರೆನ್ನಾವಾಸಮಂಕೈಕೊಂಡೊಡವರದೇ
ಹದೀಪ್ತಿಗಲ್ಲಿನಿಲಲ್ಕಬಳ್ಕುತ್ತುನಿಮಗಱಿಪಲ್ಬಂದೆನೆಂಬುದುಮಾತನವಧಿಯಿನವ
ರೀಕಾಲದಬಲದೇವವಾಸುದೇವರೆಂಬುದುಮವನವರಬಂದತೆಱನುಮನಱಿದವರ್ಗ್ಗೆ
ಸತ್ಕಾರಮನೊಡರ್ಚ್ಚಲೆಂದು ॥

ಕಂ॥ ಕ್ರೀಡಾಪೂತಂಪುರಮಂ ।
ಮಾಡಿದನಳಕಾಪುರಕ್ಕಮಮರಾವತಿಗಂ ॥
ನಾಡೆಯುಮಧಿಕಮೆನಲ್ಮಣಿ ।
ಮಾಡಪ್ರಾಕಾರಗೋಪುರಾಟ್ಟಾಳಕಮಂ ॥ 128

ಪುರದಬಹಿಃಪುರದಂತಃ ।
ಪುರದರಮನೆಯವನಿಪತಿಪ್ರಮಾಡದಹಯುಮಂ ॥
ದಿರದಾನೆಸಾಲೆಯೊಂದಂ ।
ಬರೆಯಲ್ಕಂಡರಿಸಲರಿದುಮಾಂಡವ್ಯಂಗಂ ॥ 129

ಕಂ || ಮಳೆಗಾಲಂಬರೆಯುಂಪೇ |
ರ್ವಳುವಿನೊಳಂಯಕ್ಷವಿಕ್ರಿಯಾಜನಿತಮದೇಂ ||
ಪೊಳಲಾದುದೊರಘುವೀರನ |
ಪಳುಗಳೆದಪೊಗಳ್ತೆವೆತ್ತಪುಣ್ಯೋದಯದಿಂ || 130

ವ || ಅಂತಪೂರ್ವ್ವಮೆನೆಪುರಮಂವಿಗುರ್ವ್ವಿಸಿ ||

ಮಂ || ಕಿಂಕುರ್ವ್ವಾಣಪ್ರವಣರರೆಬರ್ಬ್ಬರ್ಪ್ಪಿನಂಕಾದುತಂನಂ |
ಬಿಂಕಂಪೊಂಕಂಗಿಡಿಸೆನನೆವಿಲ್ಲಾತನಂತೊಟ್ಟದಿವ್ಯಾ ||
ಲಂಕಾರಂಗಳ್ನಯನಸುಖಮಂಬೀಱೆಬಂದರ್ಘ್ಯಮಂಯ |
ಕ್ಷಂಕೊಟ್ಟಂರಾಘವನಚರಣಕ್ಕಿಂನರರ್ದ್ಧನ್ಯಜನ್ಮರ್ || 131

ವ || ಅಂತರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಂಗಳಂಕೊಟ್ಟುಕೈಗಳಂಮುಗಿದು ||

ಶಾ || ಆಸಂನಂಮಳೆಗಾಲವೆಂನಪುರದೊಳ್ನೀವಂನೆಗಂದಿಗ್ಜಯ |
ವ್ಯಾಸಂಗಾರ್ತ್ಥಿಗಳಾಗದಿದ್ದರ್ಚರಿತಾರ್ತ್ಥಂಮಾಳ್ಪುದೆಂನಂಪರಾ ||
ರ್ತ್ಥಾಸೀನಂನಿಜವೃತ್ತಮೆಂದುನುಡಿದೆಂತಾನುಂಪ್ರಿಯಪ್ರಾರ್ತ್ಥನಾ |
ವ್ಯಾಸಂಗಾರ್ತ್ಥಿನರೇಂದ್ರನಂನಿಲಿಸಿದಂಯಕ್ಷಂಪರಾರ್ತ್ಥಪ್ರಿಯಂ || 132

ವ || ಅಂತೆಂತಾನುಂಲ್ಲಿಸಿತಂನವಿಗುರ್ವ್ವಿಸಿದಪುರಕ್ಕೊಯ್ದು ||

ಕಂ || ಅರಮನೆಯೊಳ್ಬಹುವಿಧಪರಿ |
ಕರಪೂರ್ಣ್ಣದೊಳಿರಿಸಿಮಾಡಿದಂಯಕ್ಷಂದಿ ||
ಕ್ಕರಿಕರ್ಣ್ಣಕುಹರಮಂಪಟ |
ಹರವಂತಳ್ಪೊಯ್ಯೆರಘುಸುತಂಗಭಿಷವಮಂ || 133

ವ || ಅಂತುರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕಂಗೆಯ್ದು ||

ಕಂ || ಬೇಡದೆಬೇಳ್ಪನಿತುಮನೆಡೆ |
ಮಾಡದೆಪದನಱಿದುತೀರ್ಚ್ಚಿಪರಿಯುಷ್ಟಿಯಲಂ ||
ಪೋಡದೆರಾಮಂಗೊಳ್ಪಂ |
ಮಾಡಿದನುಚಿತೋಪಚಾರದಕ್ಷಂಯಕ್ಷಂ || 134

ವ || ಮತ್ತಿತ್ತಲಾಕಪಿಲನೆಂದಿನಂದದಿನಾವಿಪಿನದೊಳ್ತೊಳಲುತ್ತುಂ ||

ಕಂ ॥ ಎನಗಾಡುಂಬೊಲನೀಕಾ ।
ನನವಿದಱೊಳಗಿಂನೆವರೆಗಮಾಂಕಾಣೆಂಲೋ ॥
ಚನಹೃದಯಹಾರಿಪುರಮೊಂ ।
ದನಿದಂಕಂಡೆಂದಲೆಂದುವಿಸ್ಮಿತನಾದಂ ॥ 135

ವ ॥ ಆಸಮಯದೊಳ್ಸಮಯಾಭಿಧಾನಯಕ್ಷಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಾಗಿಪುರೋಭಾಗಕ್ಕೆ ಬರೆಕಪಿಲನಬ್ಬಾಪೇೞೀಪುರಕ್ಕೆ ಪೆಸರಾವುದಿದಕ್ಕಧಿಪತಿಗಳಾರೆಂಬುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ರಾಮಪುರಮೆಂಬುದಿದುರಘು ।
ರಾಮಂಪುರದೊಡೆಯನಖಿಳವಸುಧೆಗೆಕಲ್ಪಾ ॥
ರಾಮಮೆನೆಕೊಟ್ಟಪಂವಸು ।
ಧಾಮರನೀಂಪೋಗಿಬೇಡಿಕೊಳ್ಕಸವರಮಂ ॥ 136

ವ ॥ ಎನೆಕಪಿಲಂವಿಷಣ್ಣನಪ್ಪುದಱಿಂದೇವತೆಗೆಕೈಗಳಂಮುಗಿದು ॥

ಚ ॥ ಎನಗವನೀಶದರ್ಶನದುಪಾಯಮನಂಬಿಕೆಪೇೞಿಮೆಂಬುದುಂ ।
ಜಿನಗೃಹಮಿರ್ದುದೀಪುರದಪೂರ್ವವಿಭಾಗದೊಳಿರ್ದರಲ್ಲಿಸ ॥
ನ್ಮುನಿಪರುಪಾಸಕಕ್ರಮದಿನಲ್ಲಿದೃಢವ್ರತನಾಗಿಪೋದೊಡಾ ।
ಮುನಿವರನಾಜ್ಞೆಗಡ್ಡಯಿಸರಲ್ಲಿಯಕಾಪಿನಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸರ್ ॥ 137

ವ ॥ ಎಂಬುದುಮಾಯಕ್ಷಿಪೇೞಿದಂದದೊಳ್ಬಸದಿಗೆಬಂದು ಜಿನಮುನಿಗಳಂ ಕಂಡುಧರ್ಮಮಂಪಸಗೊಂಡುಲಘುಕರ್ಮಿಯಪ್ಪುದಱಿಂದರ್ಶನಶುದ್ಧನುಮಣುವ್ರತಧಾರಿಯುಮಾಗಿಋಷಿನಿವೇದಕನೊಡನೆಪೋಗಿಗಂಧೋದಕಮನುಯ್ದುಕೊಟ್ಟುರಘುವೀರಂಗಿಚ್ಛಾಕಾರಪೂರ್ವಕಂಸರ್ವಾಂಗಪ್ರಣತನಾಗಿಕಾಣ್ಬುದುಮಾತಂವ್ರತಕ್ಕೆಬಂದುದಕ್ಕೆಮೆಚ್ಚಿಮೆಚ್ಚುಗೊಟ್ಟುಕಳಿಪಿ ॥

ಚ ॥ ಎಱಗದೆಬಾರ್ತೆಗೆಟ್ಟಡೆಗೆಪೊಂಮಳೆಯಂಧರೆಗಾವಕಾಲಮುಂ ।
ಕಱೆದುಪರಾರ್ಥವೃತ್ತಿಯೊಳೆಪಾವನಮಾಗಿರೆತಂನಜೀವನಂ ॥
ತೊಱೆದುಕಳಂಕಪಂಕಿಲತೆಯಂಮಳೆಗಾಲದಸೊಂಪನೇೞಿಸಲ್ ।
ನೆಱೆದನುಬಂಧಮಂಮೆಱೆದನಬ್ಬರಿಲಾಂಗಲಪಾಣಿಸೀತೆಯೊಳ್ ॥ 138

ವ ॥ ಅಂತುರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾಯಕ್ಷನವಿನಯೋಪಚಾರದಿಂಸಮಾಹಿತ ಮನಸ್ಕರಾಗಲ್ಲಿರ್ಪುದುಂ ॥

ಚ ॥ ಮುಗುಳತೊಡಂಕೆಗಂಟೊಡೆಯೆಮೊಲ್ಲಿಗೆಬೆಳ್ಸುೞಿಪುಟ್ಟಿಪುಟ್ಟಿಕೇ |
ದಗೆಗೆಳಸೊಕ್ಕುಚೇತರಿಸೆಬಾದಗೆಗಂಪೆರಮಾಗೆರಾಗಮಂ ||
ಜಗೆಕೆಱುಮೀಲಿಕಣ್ದೆಱೆಯೆಸೋಗೆಗೆತಣ್ಣಸುಪುಟ್ಟಿಪಟ್ಟಿಬೇ |
ಸಗೆಯುಬಿಸಿಲ್ಗೆತೀಡಿದುದುತಂಣನೆಪಂಣನೆಪಚ್ಚೆಮಾನಿಳಂ || 139

ಕಂ ॥ ಪರಿತಾಪಂಕಿಡೆಪುಳಕಾಂ |
ಕುರಮೊದಮೆಲತಾಂಗದೊಳ್ಸದೀಲೋಚನೆಗು ||
ವ್ಕರೆಗಾನಂದಾಶ್ರುಗಳು |
ಬ್ಬರಮಾದುವುಪಚ್ಚೆಮಾಸಿಲಂಸೋಂಕಲೊಡಂ || 140

ಪಸುರ್ಗೆವಿಲಸಾದನೀಪದ |
ಕುಸುಮಮುಮುಂದೆಸೆಗೆಕಂಪನೆತ್ತುವಲೋಧ್ರ ||
ಪ್ರಸವಮುಮಂಸೂಳ್ಸೊಳೊಳ್ |
ಪಸವಟ್ಟಂದದೊಳೆಮುಸುಱಿಮುತ್ತಿದುವಳಿಗಳ್ || 141

ವ ॥ ಅಂತುಘನಸಮಯಪ್ರವೇಶಮಖಿಲಜನಮನೋವಿಕಾಸಕ್ಕವಕಾಶಮಾಗೆ ||

ಮ॥ಸ್ರ॥ಅಪರಾಂಭೋರಾಶಿವೇಳಾವನಮುಸುರಪುರೋದ್ಯಾನಮುಂನೋಡಲೆಳ್ತಂ |
ದಪುದೋನೀಳಾಚಲಂಗಳ್ಕುಲಸರಿಭವಮುಂಪಿಂಗಿಸಲ್ಸಾಕಲೋಕಾ ||
ಧಿಪನೊಳ್ಮೇಲಿತ್ತಿಕಾದಲ್ಸೆರೆದುಪ್ರೊಬಡಬಾಭೀತಿಯಿಂಮೇಣ್ಪರಣ್ಬೊ |
ಕ್ಕಪುದೋನೀರಾಕರಂವ್ಯೋಮಮನೆನೆನೆಗೆದತ್ತಂಬುಸಿಲಾಭ್ರಜಾಳಂ || 142

ಕಂ ॥ ಪಡುವಣಕಡಲಿಂದೊಗೆದುದು |
ಬಡಬಾಗ್ನಿಯಪೊಗೆಪೊದಳ್ದಕಿಡಿಮೆರಸೆನಲೇಂ ||
ಕುಡುಮಿಂಚುವೆರಸುಗಗನಮ |
ನಡರ್ದುದುನೀರಂಧ್ರನೀಳನೀರದನಿವಹಂ || 143

ಪೊತ್ತುವವಡಬಾಗ್ನಿಯಪೊಗೆ |
ಸುತ್ತಿದೊಡುಂಮುೞಿಸಿಕಗ್ಗಪಡುವಣಕಡಲೊ ||
ೞ್ಸತ್ತಿಸದೆನೆಗೆದುವುಜಲ |
ಮತ್ತದ್ವಿಪಘಟೆಗಳೆನಿಸಿದುವುಘನಘಟೆಗಳ್ || 144

ಮ॥ಸ್ರ॥ಇದಮೋಘಂಮೇಘಕಾಲಂಬರೆಗಗನಗೃಹದ್ವಾರದೊಳ್ತೋರಣಂಗ |
ಟ್ಟಿದುದೋಮೇಣ್ಪಂಚರತ್ನಾವಳಿವಿಳಸಿತಮುಂಕಂಠಿಕಾಮಾಲೆಯುಂತಾ ||
ೞ್ದದಳೋದಿಗ್ದೇವಿಮೋಹಾರಂನದಪೊರಜೆನಮಾಂಭೋದಮಾದ್ಯದ್ಗಜಕ್ಕಿ |
ಕ್ಕಿದುದೋಸೇಳೆಂಬಿನಂಕಣ್ಗೆಸೆದುದುಶಬಳಚ್ಛಾಯೆಯಿಂಶಕ್ರಚಾಪಂ || 145

ವ ॥ ಅನಂತರಂ ||

ಮ ॥ ವಸುಧಾವಲ್ಲಭನಮೋಘಕಾಲವಿಟನೊಳ್ಸಂಭೋಗಮಂಮಾಡೆಬಂ ।
ಣಸರಂಪೊಕ್ಕುಱಿಯಿಂದಲೇಪರಿದುಸೂಸಿತ್ತಲ್ಲದಿಂದೆತ್ತಣಿಂ ॥
ಪೊಸಮುತ್ತುಂಕಿಸುಗಲ್ಗಳುಂಕೆದಱಿಕಣ್ಗಂಬಾದುದೆಂಬಂತದೇ ।
ನೆಸೆನೊಪ್ಪಿದ್ದರ್ಗವ್ರೊಸೂಸಿದಾಲಿವರಲುಂತೞ್ತಿಂದ್ರಕೋಪಂಗಳುಂ ॥ 146

ಉ ॥ ತೀಡುವಪ್ಪಚ್ಚಮಾನಿಳನತೀಟದೊಳುತ್ಕಟಮಾಗೆರಾಗಮಿ ।
ಪ್ಪೊರ್ಱಿಡಿದಚಂಚುವಂತೆಱಿದೆಱಂಕೆನೆಗೞ್ದರೆಕಂತನಾಳಮಂ ॥
ನೀಡಿವಿಯತ್ತಳಕ್ಕೊಗೆದುಕಾರಮುಗಿಲ್ಪನಿಯುಂಮನಂಕುೞ ।
ಕ್ಕೊರ್ಱೀಡುವಿನಂಕದುರ್ಱಿಕೆನಲಿದಾಱಿದುದಾಡಿದುದಂದುಚಾತಕಂ ॥ 147

ರಾಗವೆಬಳ್ಳಿಚಾಂದಗೆಗೆಕಾಂಚನಚಂಚಳಲಾಸ್ಯತರ್ಜ್ಜನಂ ।
ಸೋಗೆನವಿಲ್ಗೆಮೇಖಳೆಘನಾಘನಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆದೀಪಮಾಲೆಜಾ ॥
ರಾಗಮನಕ್ಕೆಜಂತ್ರದುರಿಯೆಂಣಿವಿಯೋಗಿಜನಕ್ಕೆನಲ್ಲಭೋ ।
ಭಾಗದೊಳಂದುಬಿತ್ತರಿಸಿದತ್ತುತಟಿಲ್ಲತೆಲಾಸ್ಯಲೀಲೆಯಂ ॥ 148

ಕಂ ॥ ಬಿಡೆಕೆಂಮನೆಗರ್ಜ್ಜಿಸಿತ ।
ಕ್ಕೈಡೆತಗದೆಡೆಯೆಂನದೆಱಗುವಸ್ಥಿರನಪ್ಪಾ ॥
ಜಡನಚಿರಪ್ರಭೆನಿಮಿಷದೊ ।
ಳಡಂಗುಗುಂಬೆಳಗಳೆಂತುಮಮುಸತ್ಪಥಮಂ ॥ 149

ಮಸ್ರ ॥ ಘನಗರ್ಭ್ಭಶಾವಘೂಪುಂಸವನದೆಸೆವತೂರ್ಯ್ಯಸ್ವನಂಚೂಳಿಕಾವ ।
ರ್ದ್ಧನಮಾಂಗಲ್ಯಂಬಳಾಕಕ್ಕೆಸೆಯೆಪಸರಿಪಾತೋದ್ಯಘೋಷಂವಿದೂರಾ ॥
ವನಿಯೊಳ್ವೈಡೂರ್ಯ್ಯರತ್ನಂಜನಿಯಿಸೆನೆಗಳ್ದಾನಂದಭೇರೀರವಂತಾ ।
ನೆನೆರೋದೋಭಾಗದೊಳ್ಘೂರ್ಣ್ಣಿಸಿದುದಭಿನವಾಂಭೋದಗಂಭೀರನಾದಂ ॥ 150

ಕಂ ॥ ಘನನಿನದಂಭಯರಸಮಂ ।
ಜನಿಯಿಸ್ತೆನೆಯಿಸಿದುದಂದುಕಳಹಂಸಕುಟುಂ ॥
ಬಿನಿಯಂಪ್ರಿಯವಿರಹಾಲಂ ।
ಬಿನಿಯುಂಮೃದುವೆನಿಪಮನದೊಳಂಗಮನದೊಳಂ ॥ 151

ಮ ॥ ಉಗುಳುತ್ತುಂಸಿಡಿಲೆಂಬತೋಱಗಿಡಿಯುಂಕಾಲೂಱಿಭೂಭಾಗದೊ ।
ಳ್ಗಗನಾಭೋಗಮನೆಯ್ದೆನೀಳ್ದುಘನವೇಣೀಬಂಧಮಂಬಿರ್ಚ್ಚಿಮಿಂ ॥
ಚುಗಳೆಂಬುಳ್ಕುವದಾಡೆಗಳ್ವೊಳೆಯೆಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯರಂನುಂಗಿಜೇ ।
ಸಗೆಯುಂಬೆರ್ಚ್ಚಿಸಿಗರ್ಜ್ಜಿಸುತ್ತುಮೊಗೆದಂಕಾರೆಂಬಕಾಳಾಸುರಂ ॥ 152

ಚ ॥ ಮದಮದಿರಾಪ್ರಮತ್ತಜನತಾಶಯದಂತೆಜಡಾಶಯಂಕಲಂ ।
ಕಿದುದುಮನೋಜದೀಪಕಳಿಕಾನನದಂತಿರೆಕಾನನಂಕಱಿಂ ॥
ಗಿದುದುವಿರೋಧಿವಾಹಿನಿಗಳಂತಿರೆವಾಹಿನಿಗಳ್ಕಡಂಗಿಮಾ ।
ಱಿದುವನುಕೂಲಮಾರ್ಗ್ಗಮನದೇಂಮಳೆಗಾಲಮಳುಂಬಮಾದುದೋ ॥ 153

ನವವಿಧಮಪ್ಪಕಣ್ಪೊಳಪುರಂಜಿಸೆಸಂಚಲಿತಾಂಗಹಾರದಿಂ ।
ವಿವಿಧಘನಸ್ವನಕ್ಕೆನವಿಲಾಡೆಘನಾಘನಲಕ್ಷ್ಮಿಕೇತಕೀ ॥
ಧವಳಕಟಾಕ್ಷೆಕಂಡುರಸಮಗ್ನತೆಯಿಂಪುಳಕಾಂಕುರಂಗಳ ।
ತ್ಯವಿರಳಮಾಗೆಕೊಟ್ಟಳಚಿರಪ್ರಭೆಯೆಂಬಸುವರ್ಣ್ಣಮಾಲೆಯಂ ॥ 154

ಕಂ ॥ ಇಂದೀವರೆನಿಸಿದತನಿರಸ ।
ದಿಂದೊದವಿದನೀಲಪಾಟಲಚ್ಛವಿಯಿಂನು ॥
ಣ್ಪಿಂದೆಸೆವರನೇಱಿಲಪಂ ।
ಣಿಂದರಗಿಳಿಯಾಮ್ರದೊಳವನೇಂತೊಲಗಿಸಿತೋ ॥ 155

ಶಾ ॥ ಮಾಕಂದಂಫಲಹೀನಮಾದಪದದೊಳ್ಜಂಬೂರಸಾಸ್ವಾದನ ।
ಸ್ವೀಕಾರೋತ್ಸವದಿಂದಮಂಮಱೆದುಕೀರಂಪ್ರೌಢಿಯಂತಾಳ್ದಿದ ॥
ತ್ತೇಕಗ್ರಾಹಿಕನಲ್ದುಚೂತಕಳಿಕಾಸ್ವಾದವ್ಯವಚ್ಛೇದದಿಂ ।
ಮೌನೀಭಾವಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದುದುವಿವೇಕವ್ಯಾಕುಳಂಕೋಕಿಲಂ ॥ 156

ಮ॥ಸ್ರ॥ಪಸುರ್ವುಲ್ಲಂಮೇದುಸಂದೊಂದೆಡೆಯೊಳಮೊಡಲಿಂಬಿಲ್ಲೆನಲ್ಕೊರ್ವ್ವಿಕೆಚ್ಚ ।
ಲ್ಕಸಿವನ್ನಂಬೇಗಿಪಾಲಂಬಿರಿವಿಡೆಮೊಲೆಯಿಂವತ್ಸಪೀತಾವಶೇಷಂ ॥
ಪೊಸಗಾರೊಳ್ತೊರಲೊಳ್ಕಣಾರೆಮುಗುಳ್ದರಸ್ರಕ್ಕಂಗಳಿಂಸೂಸೆಫೇನ ।
ಪ್ರಸರಂಮೆಲ್ಕೊತ್ತುತುಂನಿಂದುದುವನಮಹಿಷೀಬೃಂದಮಾನಂದದಿಂದಂ ॥ 157

ಕಂ ॥ ಸುರಿವಮಳೆಗಳ್ಕಿಗಿರಿಕಂ ।
ದರದೊಳ್ಮಡಗಿಟ್ಟಿತಂಮಶಾಬಕದಂಬ ॥
ಕ್ಕರೆಗರ್ಚ್ಚಿಹರಿತದೂರ್ವ್ವಾಂ ।
ಕುರಮಂಕೊಂಡುಯ್ದುವಂದುಹರಿಣೀಯೂಥಂ ॥ 158

ಭೋರೆಂದೆಱಗುವಜಲಧರ ।
ಧಾರಾಪುಷ್ಕರದಿನಾತ್ಮಕರಪುಷ್ಕರಮಂ ॥
ಪೂರಿಸಿಸಿಂಪಿಣಿಯಂಕಾಂ ।
ತಾರದೊಳಾಡಿದುವುಕರಿಗಳಂಕರಿಣಿಗಳುಂ ॥ 159

ಮಾರಂಬಿರಯಿಗೊಡರ್ಚಿದ ।
ಮಾರಣಹೋಮಾಗ್ನಿಧೂಮಪಟಳಂಗಳವೋಲ್ ॥
ಕಾರಮುಗಿಲ್ನೆಗೆದುವುರತಿ ।
ನೀರೆಱೆದೋವಿದತಮಾಳಷಂಡಂಗಳವೋಲ್ ॥ 160

ಪೋಗಿಂಪೋಗಿಂಪ್ರೊಲ್ಲೆಯ ।
ಪ್ರೂಗಣೆಗೊಟ್ಟಂಮನೋಭವಂಬಿರಯಿಗಳೊಂ ॥
ದಾಗಿರಿಮೆಂದೊದಱುವವೋಲ್ ।
ಸೋಗೆಗಳಂಕೆದಱಿಸೋಗೆಕೇಗಿದುವಾಗಳ್ ॥ 161

ಓವದೆಕುಡುಮಿಂಚಿನಕೈ ।
ದೀವಿಗೆಗಳನೞಿಸಿಮನ್ಮಥಂಬಿರಯಿಗಳಂ ॥
ತೀವಿತೆಗೆನೆಱೆದುಕೇದಗೆ ।
ಪೂವಿನಕೊನೆಗಱಿಯಸಲಗಿನಂಬಿನೊಳಿಸುವಂ ॥ 162

ಬಲ್ಲದೆಬಿಸತಂತುಜ್ಯಾ ।
ವಲ್ಲರಿಯುಂಕುಸುಮಬಾಣಮುಂ ಕಬ್ಬಿನಬಿ ॥
ಬೆಲ್ಲಂಕಾಮಂಕಾಮನ ।
ಬಿಲ್ಲೊಳೆಬಿರಯಿಗಳನಟ್ಟುವೋದಿದನಾಗಳ್ ॥ 163

ವ ॥ ಅಂತತಿಪ್ರಬಲಮಾದಘನಸಮಯಮನತಿಕ್ರಮಿಸೆಯುಂಮೊಲ್ಲೆಯಪ್ರೂಗುಡಿಪಲ್ಲಟಿಸೆಯುಂಗಿರಿಮಲ್ಲಿಗೆಬೀತುಬಿಂನವಾಗೆಯುಂ ಕಡವುಮೊಗರಾಗಂಗಿಡೆಯುಂಬಾದಗೆನವೋದಬಿಂದು ಭಕ್ಷಣವ್ರತಮನುಜ್ಝಿಸೆಯುಂಸೋಗೆನವಿಲಪಿಂಡುತಾಂಡವಕ್ಕಲಸೆಯುಂಹಂಸಮಂಡಲಿಮೃಣಾಳಕಾಂಡಮಂಸವಿದುಸೊಕ್ಕೆಯುಂಗಿರಿದರೀವನಕ್ಕೆನಿಜ್ಝರಂಜಲಾಭಿಷವಣಮನೊಡರ್ಚೆಯುಂಪೊಂನೆಪೊಸನನೆಯುಪಸದನದಿನೆಸೆಯೆಯುಂಪೊಂದಾವರೆಯುಮಂದಮಕರಂದದಿನಳಿಗೆಬಳಿಯಟ್ಟೆಯುಮತಿಪ್ರಕಾಶಮಾದ ಶರತ್ಪ್ರವೇಶದೊಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಪೆರೆಯಿಕ್ಕಿಪೋದುವಚಿರಾಂ ।
ಶುರಸನಘನಕಾಲವಿಷಧರಂಗಳ್ಗಗನೋ ॥
ದರಗಹ್ವರದೊಳೆನಲ್ತರ ।
ತರದಿಂಪಸರಿಸಿದುವಂದುಬಿಳಿಯಮುಗಿಲಳ್ ॥ 164

ಕಂ॥ ಇರುಳಿಂದುವಿನೊಡವೋಗದೆ ।
ಶರದದಬೆಳ್ದಿಂಗಳಹಿಮಕರಕರತಪ್ತಂ ॥
ತೆರಳಿಕೆನೆಗಟ್ಟಿದಂತಿರೆ ।
ಪೊರೆವೊರೆಗೊಂಡಿರೆಮುಗಿಲ್ಪಗಿಲ್ತುವುನಭದೊಳ್ ॥ 165

ಉ॥ ಭುವದೆಮೀನಮೇಷವೃಷಭಾದಿಗಳಂಕ್ರಮದಿಂದಿನಾಧಿಪಂ ।
ಸೇವಿಸಿಮತ್ತೆಕಂನೆಯೊಡಗೂಡಲೊಡಂಕಿಡೆತಂನತೇಜಮಿಂ ॥
ನಾವುದುಕಜ್ಜಮೆಂದುತೊಲೆಯುಂಜನರಂಜನೆಗೇಱುತೇಜಮಂ ।
ಭೂವಳಯಕ್ಕೆಬೀಱಿದನದೇಂಪ್ರಭುಮಾಡಿದಮಾಯೆಸಲ್ಲದೇ ॥ 166

ಕಂ॥ ಇಂಗಡಲೊಳಗೋಲಾಡುವ ।
ಮೀಂಗಳಬಳಗಂಗಳೆಂಬಿನಂಶರದದಬೆ ॥
ಳ್ದಿಂಗಳೊಳಾಡಿದುವುಚಕೋ ।
ರಂಗಳ್ಚಂದ್ರಾಂಶುಪೂರ್ಣ್ಣಚಂಚುಪುಟಂಗಳ್ ॥ 167

ಬಳಸಿಸುಳಿದಾಡಿಕಾಲ್ವಿಡಿ ।
ದೆಳಸಿಕಲಾಲಾಪಮೊದವೆಜನನಿಯುಮೊಲವಾ ॥
ಲ್ಗಳನುಂಬಶಿಶುವಿನಂತಿರೆ ।
ಕಳವೆಯಪಾಲ್ದೆನೆಯಪಾಲನುಂಡುವುಗಿಳಿಗಳ್ ॥ 168

ದೂರದೊಳೀಕ್ಷಿಸಿತುಂಗಾ ।
ಕಾರದೊಳೊಂದಿದಋಜುತ್ವಮಂಪಡೆದೆಳಸಿ ॥
ತ್ತಾರಯ್ದುನೋಡದಂತ ।
ಸ್ಸಾರತೆಯಂಕಾಶಕಣಿಶಮಂಶುಕಶಾಬಂ ॥ 169

ವ॥ ಆಶರತ್ಸಮಯದೊಳ್ ॥

ಮ।ಸ್ರ॥ತನಗತ್ಯುತ್ಸಾಹದಿಂಯಕ್ಷನನೆಗಳ್ದುಚಿತಾಚಾರಮುಂಜೇಳ್ಪುದಂಸಂ ।
ಮನದಿಂದಂಮಾಳ್ಪಸಂಪ್ರೀತಿಯುಮನವರತಂಹರ್ಷಮಂಮಾಡೆಸಾಹಿ ॥
ತ್ಯನಟೀಶೈಲೂಷನತ್ಯೂರ್ಜ್ಜಿತಶುಭಚರಿತಂಸಜ್ಜನಾಧಾರನಿರ್ದ್ದಂ ।
ದ್ಯುನದೀಫೇನಪ್ರತಾನಪ್ರಥಿತಪೃಥುಯಶಂಭಾರತೀಕರ್ಣ್ಣಪೂರಂ ॥ 170

ಗದ್ಯ॥ ಇದುಪರಮಜಿನಸಮಯಕುಮುದಿನೀಶರಚ್ಚಂದ್ರಬಾಳಚಂದ್ರಮುನೀಂದ್ರಚರಣ
ನಖಕಿರಣಚಂದ್ರಿಕಾಚಕೋರಂಭಾರತೀಕರ್ಣ್ಣಪೂರಂ ಶ್ರೀಮದಭಿನವಪಂಪವಿರಚಿ
ತಮಪ್ಪರಾಮಚಂದ್ರಚರಿತಪುರಾಣದೊಳ್ಶರದ್ವರ್ಣ್ಣನಂ ಸಪ್ತಮಾಶ್ವಾಸಂ ॥

ಅಷ್ಟಮಾಶ್ವಾಸ ಪ್ರಾರಂಭಃ.

—: o :—

ಕಂ ॥ ಶ್ರೀನಿಳಯನಿಷ್ಟವಿಷಯಸು ।
ಖಾನುಭವಂಬಡೆದುದೇವನಿರ್ಮ್ಮಿತಮೆನಿಸಿ ॥
ರ್ದ್ದಾನಗರಿಯೊಳಪ್ರಾಕೃತ ।
ಮಾನಧನಂಸುಖದಿನಿರ್ದ್ದನಭಿನವಸಂಪಂ ॥ 1

ವ ॥ ಆಸರತ್ನಮುಖಸಮನಂತರಂಗಮನೋತ್ಸುಕಚಿತ್ತರಾದರಾಮಂಗಮೂಲ್ಯಮುಕ್ತಾದಾಮಮುಮಂಲಕ್ಷ್ಮಣಂಗೆಮಣಿಕುಂಡಲಮುಮಂಸೀತಾದೇವಿಗೆಚೂಡಾರತ್ನಮುಮಂವೀಣಾರತ್ನಮುಮಂನೋಲಗಿಸಿವಿಷಮಮಾದೆಡೆಗೆನ್ನಂನೆನೆವುದೆಂದುವಿನಯಮಂನುಡಿದುಕಿಱಿದೆಡೆಯಂಕಳಿಪಿಬೀಳ್ಕೊಂಡುಬಂದುಯಕ್ಷಂವೈಕುರ್ವ್ವಣಪುರಮನದೃಶ್ಯಂಮಾಡಿನಿಜನಿವಾಸಕ್ಕೆಪೋದನಿತ್ತಲಾರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣನಿರ್ಗ್ಗಚ್ಛಪಯಣಂಗಳಿಂವಿಜಯಪುರದಬಹಿರುದ್ಯಾನಮನೆಯ್ದಿವರ್ಪ್ಪಸಮಯದೊಳ್ ॥

ಉ ॥ ಮುಂನಿನಕಾಯ್ಪುಗೆಟ್ಟುದಶದಿಗ್ಮುಖದಿಂಸೆಱಿಮೆಟ್ಟಿರಸ್ಮಿಗ ।
ಳ್ತಂನೊಳಪಂಗೆಚಂಡಕಿರಣಂವರುಣಾನಿಯಕಯ್ಯಕೆಂಬರ ॥
ಲ್ಗಂನಡಿಯಂತೆದಿಟ್ಟಿಗಳವಟ್ಟಿರೆಪೊರ್ದ್ದಿದನಬ್ಜಷಂಡಸಂ ।
ಚ್ಛಂನಮನುದ್ಘಹಂಸಮಧುರಸ್ವನಮಂಬನಮಂರಘೂದ್ವಹಂ ॥ 2

ವ ॥ ಅಂತತಿಶಯಮಪ್ಪವನವಿಲಾಸಮಂಸೀತೆಗೆತೋಱುತ್ತಂಬಂದಬೊಂದುತಿಳಿಗೊಳದತಡಿಯತಮಾಲವನಲತಾಗೃಹದೊಳ್ವಿಶ್ರಮಿಸಿರ್ಪ್ಪುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಲತೆವನೆಯೊಳಗಣತಣ್ಬುಳಿ ।
ಲತಾಣದೊಳ್ಕುಸುಮದೆಸಳಪಸೆಯಂಸೀತಾ ॥
ಪತಿಗೆಸಮೆದಂಸುಮಿತ್ರಾ ।
ಸುತಂಸಹೋದರರೊಳಿಂತತಿಸ್ನೇಹಿತರಾರ್ ॥ 3

ಸಾವಿತ್ರಿಯನಿರತಿಶಯ ।
ಪ್ರೇಮಮನದಸಂತುಟಂತುಟೆಂಬಂತುಟೆನಿ ॥
ದ್ರಾಮುದ್ರಿತಲೋಚನನಿರೆ ।
ರಾಮಂರಕ್ಷಾನಿಮಿತ್ತಮೆಚ್ಚತ್ತಿರ್ದ್ದಂ ॥ 4

ವ ॥ ಅಂತನತಿದೂರದೊಳತಿಶಯಮಪ್ಪುದೊಂದುಮಾಕಂದನಂದನದಪೊದಱೊಳುಪೇಂ
ದ್ರನಿರ್ಪ್ಪುದುಮಿತ್ತಲಾಪುರಾಧಿಪತಿಯಪ್ಪಪೃಥ್ವೀಧರಮಹಾರಾಜಂಗಮಾತನಮಹಾ
ದೇವಿಯಪ್ಪಿಂದ್ರಾಣಿಗಂಪುಟ್ಟಿದವನಮಾಲೆಯೆಂಬಬಾಲೆ ॥

ಶಾ ॥ ಗಂಡಚ್ಚರ್ಗನ್ನಿಗರಂನರಿಲ್ಲಕಲಿಬಲ್ಲಾಳಂನರಲ್ಲೆಂದುಮುಂ ।
ಕಂಡಬ್ಬರ್ಗಂಣಿಸೆಕೇಳ್ದುಕೇಳ್ದುಕಿವಿಮೇಟಂಗೊಂಡುಲಕ್ಷ್ಮೀಧರಂ ॥
ಗಂಡಂಪೋಮೊೞೆಯಲ್ಲರನ್ಯರೆನಗೆಂದೀಪ್ರಾಣ್ಕೆಯಂಕಂನೆಕ್ಕೈ ।
ಕೊಂಡಳ್ಗಾಡಿಯನೆಯ್ದೆನೋಡಿದವರಾರಾತಂಗೆಕಣ್ಸೋಲದರ್ ॥ 5

ವ ॥ ಅಂತಾಕೆಯಬಲ್ಮೊಶೆಕೆಬಗೆಯೊಳೊಡಂಬಟ್ಟಂತೆವನಮಾಲೆಯಮಾತಾಪಿತೃಗಳುಂಲ
ಕ್ಷ್ಮಣಂಗೆಕುಡುವಮೆಂದುನಿಶ್ಚಯಂಗೆಯ್ದಿರ್ದ್ದುದಶರಥಂತಪಂಬಟ್ಟಿರ್ಪ್ಪುದುಮಂ
ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ್ಪ್ಪರ್ಗಳುಪೊಕ್ಕುಪೋದುದುಮಂಚರವಚನದಿನಱಿದಿಂದ್ರಪುರವ
ನಾಳ್ವಸುಂದರಕುಮಾರಂಗೆತಂನಂಕುಡಲೆಂದಿರ್ಪ್ಪುದುಮದಂಕೇಳ್ದುವನದೇವತೆ
ಯನರ್ಚಿಸುವೆನೆಂಬನೆವದಿನುಪವಾಸಮಿರ್ದ್ದುಕತಿಪಯಪರಿಜನಂಬೆರಸುಮಹಾವಿ
ಭೂತಿಯಿಂಬನದೊಳಗೆಲಕ್ಷ್ಮಣನಿರ್ದ್ದದೆಸೆಗೆಪುಣ್ಯಪ್ರೇರಣೆಯಿಂಪೋಗಿವನದೇವ
ತೆಯನರ್ಚಿಸಿಜಾಗರಮಿರ್ದ್ದೆಲ್ಲರುಂನಿದ್ರಾವಶಗತರಾಗೆನಿರ್ವೇಗಪರಿಶಯ್ಯಾತಳದಿನೆ
ೞ್ದು ॥

ಮ ॥ ತನುಗಂಧಂಬನಮೆಲ್ಲಮಂಬಳಸೆನೇತ್ರಜ್ಯೋತ್ಸ್ನೆಯುಂರತ್ನಮಂ ।
ಡನಬಾಲಾತಪಮುಂತಮಕ್ಕೆತವಿಲಂತಪ್ಪನ್ನಮೆೞ್ತರ್ಪ್ಪಳಂ ॥
ವನಲಕ್ಷ್ಮೀವಧುವೋಸುರಪ್ರಮದೆಯೋವಿದ್ಯಾಧರಸ್ತ್ರೀಯೊಪೇ ।
ಳೆನುತುಂಕಣ್ಣೆಮೆಯಿಕ್ಕದೀಕ್ಷಿಸಿದನಾಸ್ತ್ರೀರತ್ನಮಂಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ॥ 6

ವ ॥ ಅಂತುನೀಡುಂಭಾವಿಸಿನೋಡಿ ॥

ಮಾ।ಸ್ರ॥ ಬನಮೆತ್ತಲ್ಬಾಲೆಯೆತ್ತಲ್ನಡುವಿರುಳೊಡನಿಲ್ಲೋರ್ವರುಂಭೀತಿಗೆಟ್ಟಾ ।
ವನಿಮಿತ್ತಂಬಂದಳೆಂಬೀತೆಱನನಱಿವೆನಾನೆಂದುಲಕ್ಷ್ಮೀಧರಂಬೆ ॥
ನ್ನನೆಪೋದಂಪೊಕ್ಕಳಾಕನ್ನೆಯುಮವನಿತಳಾಲಿಂಗಿತಾನೇಕಶಾಖಾ ।
ಜನಿತಧ್ವಾಂತಾಂತರಾಳಪ್ರಬಳವಟಮನೇಗೆಯ್ವುದುದ್ವೇಗವೇಗಂ ॥ 7

ವ ॥ ಅಂತುಮರದಡಿಯೊಳಾಕೆನಿಂದುರಾಮಾನುಜನಪ್ಪಲಕ್ಷ್ಮಣಕುಮಾರನೆತ್ತಾನುಮೀ
ಬನಕ್ಕೆವಿನೋದದಿಂಬಂದನಪ್ಪೊಡೆಯೀವಟನಿವಾಸಿನಿಯರಪ್ಪದೇವತೆಯರಾರಾನು
ಮುಳ್ಳೊಡೆಲಕ್ಷ್ಮಣಕುಮಾರನಿನಗಲ್ಲದೆವನಮಾಲೆವಧುವಾಗೆನೆಂದಾನೇಲ್ದುಸತ್ತ
ಳೆಂಬುವಂಮಱೆಯದಱಿಪುವುದೆಂದಾಕರುಣಮಾಗೆನುಡಿದು ॥

ಚ ॥ ವೃತಿಗಿನಿಸಪ್ಪೆಡಂಸೆಡೆಯುವೀಭವದೊಳ್ದೊರೆಕೊಂಡುದಿಲ್ಲದು ।
ಷ್ಕೃತದೊವವಿಂಮನಃಪ್ರಿಯಕರಗ್ರಹಣಂಮಱುಮೆಯ್ಯೊಳಾದೊಡಂ ॥
ಪತಿಯೆನಗಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೆನುತ್ತುಮವಳ್ಕರಲೊಳ್ತೊಡರ್ಚಿದಳ್ ।
ಲತೆಯುನಿವೇಪ್ರೊಗಳ್ವುದೆರಡಿಲ್ಲದನಲ್ಕೆಯನಾಲತಾಂಗಿಯಾ ॥ 8

ವ ॥ ಅನಂತರಂ ॥

ಕಂ ॥ ಬೇಗಂಬಂದಾವಧುನೇ ।
ಲ್ಯಾಗಳ್ನೀನಱಿಸುವಾತನಾನುಳಿಮುರಹರೀ ॥
ದ್ಯೋಗವುನೆಂದುಘನಧ್ವನಿ ।
ಸೋಗೆಯಕಿವಿಸಾರ್ದ್ದನಿಸಿಕೃಷ್ಣಂನುಡಿದಂ ॥ 9

ವ ॥ ಅಂತುನುಡಿದು ॥

ಕಂ ॥ ವನಮಾಲಾಮಂಡನನಾ ।
ವನಮಾಲೆಯನಳ್ಕಱಿಂದೆತರ್ಕೈಸಿದನ ॥
ಬ್ಜನಿಯಂಕರಂಗಳಿಂದ ।
ಬ್ಜನೀಪ್ರಿಯಂಚಂಡಭಾನುತರ್ಕೈಸುವವೋಲ್ ॥ 10

ವ ॥ ಅಂತುನೇಲ್ವಾಕೆಯಂತರ್ಕೈಸಿನೆಗಪಿ ॥

ಕಂ ॥ ಓಪಳಕೊರಲೊಳ್ಕೋದಲ ।
ತಾಪಾಶಮನಂಬುಜೋದರಂಕಳೆದುಸಮು ॥
ದ್ದೀಪಿತರಾಗಂನೋಹಲ ।
ತಾಪಾಶಮನೊಡನೆತಂನಕೊರಲೊಳ್ಕೋದಂ ॥ 11

ವ ॥ ಆಗಳತಿಸಂಭ್ರಮಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದು ॥

ಮ ॥ ಹರಿನೀಲಚ್ಛವಿಪುಂಡರೀಕನಯನಂವಿಸ್ತೀರ್ಣವಕ್ಷಸ್ಥಳಂ ।
ಪರಿವೃತ್ತಾಯತಬಾಹುಪೀವರನಿತಂಬಂಗಂಡರೊಳ್ಕೀಱಿನಂ ॥
ಬರಮಾತಂಕಿವಿಯಾರೆಕೇಳ್ದುವಿವೇಕಂಗೊಂಡುಕಣ್ಣಾರ್ವ್ವಸಂ ।
ಹರಿಯಂನೋಡಿದಳಾಕೆತಂನಕಡೆಗಣ್ಗಳ್ಬೀಱಿಪಲ್ದುಂಗಳಂ ॥ 12

ಕಂ ॥ ಬೆಮರ್ವನಿಕ್ಕೈಮಿಗೆಲಜ್ಜಾ ।
ನಮಿತಾನನೆನಿಮಿರ್ದಸುಯ್ಗಳೊಡನೆಕಟಾಕ್ಷಂ ॥
ನಿಮಿರ್ದಸೆಯೆನೋಡಿದಳ್ಸಂ ।
ಭ್ರಮದಿಂವನಮಾಲಬಾಲಪೀತಾಂಬರನಂ ॥ 13

ವ || ಆಸಮಯದೊಳ್ಲಕ್ಷ್ಮಣಕುಮಾರನುಮಾಕೆಯಂನೋಡದಂತೆನೋಡಿ ||

ಕಂ || ಪಲ್ಲಟಿಸದೆಕಣ್ಗಳ್ಗಿಂ |
ದಲ್ಲಿಯೆನಿಲೆತಂನೊಳೆಳಸಿನೋಡುವಪದದೊ ||
ಳ್ಪಲ್ಲಶರಂಕೆಳವಾಡಿಯು |
ಬಿಲ್ಲಂತಿರ್ದ್ದಸೆಗಳ್ದರಲಸರಲಂಸುರಿದಂ || 14

ಚ || ನಡುವಿರುಳಾರುಮಿಲ್ಲದೆಡೆಯೊಳ್ಕರಲೊಳ್ವಧುಕೋದುಬಳ್ಳಿಯಂ |
ಮಡಿಯಲೊಡರ್ಚೆಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಮಿತ್ತದಿನಾಕೆಯದೈವಟೊಂದೊಡಂ ||
ಬಡಿಕೆಯಿನಾಗಳಾಯಿರುಳೊಳಲ್ಲಿಗೆತಾಂಪಳಂಪಟ್ಟುಬಂದುಕ |
ಯ್ವಿಡಿದೊಡೆಸಾವುಮಾಣ್ದುದೆನೆಸ್ವಾಯುಪರಂಕೊಲಲಾರುಮಾರ್ಪ್ಪರೇ || 15

ವ || ಅನಂತರಮಾಕಾಂತೆವೆರಸುಲಕ್ಷ್ಮಣಂನಿಜಾಗ್ರಜನಿರ್ದ್ದಲತಾಗೃಹಕ್ಕೆಪೋದನಿತ್ತ ಲಾವನಮಾಲೆಯುಕೆಳದಿಯರುಮಾಕೆಯಂಶಯ್ಯಾತಳದೊಳ್ಕಾಣದೆಬೆಗಡುಗೊಂ ಡುಬ್ಬಿಂದ್ದಾಬನದೊಳ್ತೊಳಲ್ದುಬಸುತ್ತುಂಬಂದಲ್ಲಿರ್ದ್ದಳಂಕಂಡಲ್ಲಿರ್ದ್ದಮಹಾನುಭಾ ವರ್ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರೆಂದಱಿದುಮೆಯ್ಗಾಪಿನವರ್ಪರಿತಂದುತನಗಱಿಪುವುದುಂಪೃ ಥ್ವೀಧರಮಹಾರಾಜಂಕೇಳ್ದುಪೊಳಲೊಳಷ್ಟಶೋಭೆಯಂಮಾಡಿಸಿಚತುರಂಗಬಲಂಬೆ ರಸುಪೇಗಮಿದಿರ್ವ್ವೋಗಿರಾಜಭವನಕ್ಕೆಯ್ದಭ್ಯಾಗತಪ್ರತಿಪತ್ತಿಯಿಂಮಂನಿಸಿಶುಭ ದಿನಮುಹೂರ್ತ್ತದೊಳ್ ||

ಕಂ || ಉತ್ತಮಕನ್ಯಾರತ್ನಮ |
ನಿತ್ತಂಪೃಥ್ವೀಧರಂನರೇಂದ್ರೋತ್ತಮನ ||
ತ್ಯುತ್ತಮವರನೆನಿಸಿದಪುರು |
ಷೋತ್ತಮದೇವಂಗೆಕೂಸುಗುಡಲಾರ್ಪ್ಪಡೆವರ್ || 16

ವ || ಅಂತುವನಮಾಲೆಗಂಚಕ್ರಪಾಣಿಗಂಪಾಣಿಗ್ರಹಣಮಪ್ಪುದುಮಾಸಮಯದೊಳೋ ರ್ವ್ವಂನಂದ್ಯಾವರ್ತ್ತಪುರಮನಾಳ್ವತಿವೀರ್ಯ್ಯನದೂತಂಬಂದುದೂರಾವನತಮಸ್ತ ಕಂಸಮಸ್ತರಾಜಲೋಕಮನೇಕಾಕ್ಷೋಹಿಣೀಬಲಂಬೆರಸುತಂಮೊಳ್ಕೂಡೆಭರತ ನಮೇಲೆನಡೆಯಲೆಂದೆಂಮರಸಂನಿಮಗೆಬಳಿಯಟ್ಟಿದರಾಜಾದೇಶಮೆಂದುಪೃಥ್ವೀಧ ರಂಗೆಬಿಂನವಿಸೆಲಕ್ಷ್ಮಣನದಂಕೇಳ್ದು ||

ಕಂ || ಮುಳಿಸೆಂಬವಿಷದಬಳ್ಳಿಯ |
ತರೆನೆಪೊಳೆವಧರಮಣಿಯುನೇಲೆಮುಗುಳ್ವ ||
ಜ್ವಳಿಪಂತೆಮುಗುಳ್ನಗೆಪ |
ಜ್ವಳಿಸುವಿನಂಚಕ್ರಿನೋಡಿದೂತನಮೊಗಮಂ || 17

ವ ॥ ಭರತನುದ್ಯೋಗಮೇನೆಂಬುದುಮಾತನೆಂದನತಿವೀರ್ಯ್ಯವಲ್ಲಭನಟ್ಟಿದದೂತಂವಿನೀ
ತಾಪುರಮಂಪೊಕ್ಕುಭರತನಂಕಂಡುನಿಂಮನೆಂಮರಸಂತನಗಾಳಾಗಿಸುಖಮಿರ್ಪ್ಪು
ದೆಂದುಪೇೞಿಯಟ್ಟಿದನಿಮನಿಮಗುರುವಕಜ್ಜಮದೆಂತೆನೆ ॥

ಚ ॥ ಬಗೆಪುದೆಕಾಳಗಕ್ಕೆಬಗೆದಪ್ಪೊರ್ಡೆನಿಂಮುಳವಲ್ಲಮಂಕದಾ ।
ನೆಗೆತುರಗಕ್ಕೆತೇರ್ಗ್ಗೆಪವಣಿಲ್ಲಪದಾತಿಗೆಮೇರೆಯಿಲ್ಲದಂ ॥
ಬಗೆದುಱಿದಿರ್ಪ್ಪಗಾಂಪನುೞಿದಾಳ್ವೆಸಗೆಯ್ವುದುಬಾಳ್ವಬಟ್ಟೆಯಂ ।
ಬಗೆವುದುಕೀೞುಮಿಱುವವರಾರತಿವೀರ್ಯ್ಯನಬಾಹುವೀರ್ಯ್ಯಮಂ ॥ 18

ವ ॥ ಎಂದುಗಜಱಿಗರ್ಜ್ಜಿಸಿದದೂತನಮಾತಿಂಗೆಶತ್ರುಘ್ನಂಮುಳಿದು ॥

ಚ ॥ ಕನಸಿನೊಳಪ್ಪೊಡಂಭಯಮದಲೋಭದಮಾತುಮನುಪ್ರಸೂತರೊ ।
ಳ್ಜನಿಯಿಸಮಲ್ಪವೀರ್ಯ್ಯನತಿವೀರ್ಯ್ಯವೆಸರ್ತ್ತನಗೇವುದಾಹವ ॥
ಕ್ಕೆನಗಿದಿರಾಗಿನಿಲ್ವನಿತುದೋರ್ವ್ವಲಮುಳ್ಳೊಡೆತಂದುಕಾದಿಸಾ ।
ತನನೆಲೆದೂತಬಿಲ್ವಿಡಿಯಮುಲೀವನೆಪುಲ್ವಿಡಿವಂತುಮಾಡುವೆಂ ॥ 19

ವ ॥ ಎಂದೊದಱಿದೂತನಂಪರಿಭವಿಸಿಕಳೆದು ॥

ಕಂ ॥ ಭರತನೊಳತಿವೀರ್ಯ್ಯಂಸಂ ।
ಗರಕ್ಕೆಮೇಲೆತ್ತಿಬಂದನೆಂಬಪವಾದಂ ॥
ಪರೆದಂದುರಘುಕುಲಕ್ಕಿದೆ ।
ಪರಾಭವಂಪರಿಭವಕ್ಕೆಕೋಡೆರಡೊಳವೇ ॥ 20

ವ ॥ ಎಂದುಮನದೊಳ್ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಭರತಂಶತ್ರುಘ್ನಂಬೆರಸುಚತುರಂಗಬಲಸಮೇತನಾಗಿನಿ
ಚ್ಚಪಯಣಂಗೆಯ್ದುನಂದ್ಯಾವರ್ತ್ತಪುರಕ್ಕೆತ್ತುವುದುಮಾಸಮಯದೊಳ್ಮಿಥಿಳೆಯ
ನಾಳ್ವಕನಕನುಮುಜ್ಜೇಣಿಯನಾಳ್ವಸಿಂಹೋದರನುಮಸಂಖ್ಯಾತಬಲಂಬೆರಸುತಂ
ಮೊಳ್ಬಂದುಕೂಡಿಬಂದರಿತ್ತಪರಿಭವಂಪೆತ್ತುಬಂದಚರವಚನಮನತಿವೀರ್ಯ್ಯಂ
ಕೇಳ್ದುಘನಗರ್ಜ್ಜನೆಯಂಕೇಳ್ದಸಿಂಹದಂತೆಮುಳಿದುಭರತಂಗಿದಿರೆತ್ತಿನಡೆಯಲೊಡ
ರಿಸಿದನೆಂಬವಾರ್ತ್ತೆಯುಂವಾಯುಗತಿವೆಸರದೂತನಱಿಪೆಪೃಥ್ವೀಧರಂದೂತನಂಮುಂ
ನಿಸಿಕೞಿಪಿರಾಘವನಮೊಗಮುಂನೋಡಿಕಾಳಗಮನಾಂಪೋಗಿಮಾಣಿಸುವೆನೆಂಬುದುಂ
ಲಕ್ಷ್ಮಣನದಕ್ಕಾನೇಸಾಲ್ವೆನೆಂದುಮನಃಪವನಜವಮುಳ್ಳವಾಜಿಗಳಿಂಪೂಡಿದರಥ
ಮಂತರಿಸಿಮೂವರುಮೇಱಿಪೋಗಿನಂದ್ಯಾವರ್ತ್ತನಗರದಪೊಱವೊೞಲೊಳ್ಬೀಡಂ
ಬಿಟ್ಟಿರ್ದ್ದಸಮಯದೊಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಅತಿವೀರ್ಯ್ಯನಶೌರ್ಯ್ಯಮನ ।
ಪ್ರತಿಹತಮಂಭರತನಾರ್ಕ್ಕಮಾಱಿಂಗೆಲಲು ॥
ದ್ಧತನಂಮುಂನಮೆರಣದೊಳ್ ।
ಹತಪ್ರಭಂಮಾಡಿಗೆಲ್ವಬಗೆಯುಂಬಗೆಯಿಂ ॥ 21

ವ ॥ ಎನೆಜನಕಜೆಗೆಮುಕುಳಿತಕರಸರೋಜನಾಗಿ ॥

ಕಂ ॥ ಜನನಿಬಱಗಯ್ಯೊಳವನಂ ।
ಮನೆದೊತ್ತಂಪಿಡಿದುತಪ್ಪ್ವತೆಱದಿಂತಂದಂ ॥
ಣನಕಾಲ್ಗೆಱಗಿಸುವೆಂಬಗೆ ।
ವನಿತುವರಮದಾವಗಹನಮೆಂದನುಪೇಂದ್ರಂ ॥ 22

ವ ॥ ಎನೆರಾಘವಂಕೇಳ್ದುಭರತಂಗತಿವೀರ್ಯ್ಯನಂನಿಯಮಿಸುವ್ವದಾವಗಹನಮೆನೆಲಕ್ಷ್ಮ
ಣನೆಂದನೆತ್ತಾನುಂಭರತಂಸೋಲ್ತನಪ್ಪೊಡೆನಮಗೆಕುಲಪರಿಭವಮಕ್ಕುಮೆಂಬುದುಂ
ರಾಘವನೆಂದನಿಂದಿಂಗೆಮೂಱನೆಯದಿವಸದಂದುಶತ್ರುಘ್ನಂನಂದ್ಯಾವರ್ತ್ತಪುರಕ್ಕೆಪ
ರಿಯಿಟ್ಟುಪಲಂಬರರಸುಮಕ್ಕಳಂಕೊಂದು ಪೋಱಿನ್ಪೊಳಲೊಳಿರ್ದ್ದೇೞ್ನೂರಾನೆಯು
ಮನಱುವತ್ತುಸಾವಿರಕುದುರೆಯುಮಂಪಿಡಿದೊಯ್ದನೆಂದುಪೇಳ್ವುದುಂ ಮಱುದಿವ
ಸಂಪುರಮಂಪೊಕ್ಕೊಂದುಜಿನಮಂದಿರದೊಳಾಯುಧಸಮೇತಂ ಸೀತೆಯುಮಂರಘು
ವೀರನುಮನಿರಿಸಿಬಂದು ॥

ಚ ॥ ಅದಟನತಿಪ್ರಚಂಡಬಲನೆಂನನೆಮುದ್ಧರದೋಸ್ಸಹಾಯದಿಂ ।
ಕದನಧುರೀಣನೊಲ್ಲದೆಧನುರ್ಲ್ಲತೆಯುಂನಿಜದಿವ್ಯಬಾಣಮುಂ ॥
ಗದೆಯುನಿದೇನುದಾತ್ತನೊಜನಾದ್ದನನೋರ್ವ್ವನೆಪಾಶದಂಡಮಿ ।
ಲ್ಲದಜವನಂತೆನಿಂದನತಿವೀರ್ಯ್ಯನರಾಜಗೃಹೋಪಕಂಠದೊಳ್ ॥ 23

ವ ॥ ಆಗಳಬ್ಜೋದರನಿದಿರ್ಗ್ಗೆವಂದಾಗಮನವೃತ್ತಾಂತಮನಱಿದು ॥

ಕಂ ॥ ಪಡಿಯರನೋರ್ವ್ವಂಬಂದಾ ।
ಗಡೆಭರತನದೂತನಿರ್ದ್ದಪಂಬಾಗಿಲೊಳೆಂ ॥
ದೊಡೆಬರವೇಳೆಂದಂಭರ ।
ಸಿಡಿಲಂಬಳಿಯಟ್ಟಿಬರಿಸುವಂತತಿವೀರ್ಯ್ಯಂ ॥ 24

ವ ॥ ಅಂತುಬಂದುಮುಂದೆನಿಂದು ॥

ಕಂ॥ ಎಱಗದೆವಜ್ರಸ್ತಂಭದ ।
ತೆಱದಿಂದಿರೆಮುೞಿದುಕಣ್ಣ ಕಿಸುಸೆಱೆಯಿಂಕ ॥
ಣ್ದೆಱೆಯೆನಡೆನೋಡಿಬಂದುದ ।
ನಱಿಪೆನೆದುಂದುಭಿಗಭೀರರವನಿಂತೆಂದಂ ॥ 25

ಉ॥ ಎತ್ತಿಬರುತ್ತುಮಿರ್ದ್ದನಿದಿರಾಂಪವರಾರ್ಭರತೇಶ್ವರಂಗೆಭೂ ।
ಪೋತ್ತಮನಾಜ್ಞೆಯಂತಲೆಯೊಳಾಂತುಪದಾನತನಾಗಿಕಪ್ಪಮಂ ॥
ತೆತ್ತುೞಿಗಂಡುಗೆಯ್ದಿದಿರದಿಟ್ಟಗೆಜೆಟ್ಟಿಗನಾಗಿಬಾಳ್ವದ ।
ತ್ಯುತ್ತಮಪಕ್ಷಮಾಂತೊಡಪವರ್ತ್ತಿಸುಗುಂಕ್ಷಣದಿಂನಿಷೇಕಮಂ ॥ 26

ಕಂ॥ ಆಳಾಗಿಬರ್ದುಂಕದೆಬ ।
ಳ್ಳಾಳಾಗಿಬರ್ದುಂಕಲೊಡರಿಪೊಡೆಭರತನಕೂ ॥
ರ್ವ್ವಾಳನಸುಮಸೆಗೆಬಾಲವ್ಯ ।
ಣಾಳಂರಿಪುನೃಪರಕಂಠನಾಳಂಧುರದೊಳ್ ॥ 27

ವ॥ ಎಂಬುದುಮದಕ್ಕೆಕಡುಮುೞಿದು ॥

ಕಂ॥ ಸಿಡಿಲವನಿಗೇಳ್ದಸಿಂಹಂ ।
ಸಿಡಿಲ್ದುನೆಗೆವಂತೆಗಜಱಿಗರ್ಜ್ಜಿಸಿಬಾಳಂ ॥
ಜಡಿದೆಯ್ದಿಪೊಯ್ವುಕಯ್ಯಂ ।
ಪಿಡಿದಾತನಬೀರಸಿರಿಯುಮಂಕಯ್ವಿಡಿದಂ ॥ 28

ಶಾ॥ ಮುಂಗಯ್ಯಂಪಿಡಿದೊತ್ತಿಕಯ್ಯಕರವಾಳ್ಬೆಳ್ತಿರ್ಪ್ಪನಂವಕ್ತ್ರರಂ ।
ಧ್ರಂಗಳ್ಕಾಱುವಿನಂಕದುಷ್ಣರುಧಿರಾಂಭಃಪೂರಮಂಪೊಯ್ವುವೊ ॥
ದ್ಯಂಗಯ್ಯಿಂಮೊಗಮಂಮುಸುಂಬುಬಿದುಬಿದ್ದಂಪೋಗೆವೀರಂಗೆಮೋ ।
ಬ್ಭಂಗಂಮಾಡಿದನೇನಲಂಘ್ಯಬಲನೋರಾಮಾನುಜಂಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ॥ 29

ವ॥ ಅಂತುಪರಿಭವಿಸಿ ॥

ಕಂ॥ ಭರತನೊೞಿದಿರ್ಚ್ಚಿಕಾದುವ ।
ಭರವಸದಿಂಬಂದಕಲಿಗೞಿದ್ದೆಡೆಯಿಂಸಂ ॥
ಚರಿಸಿದೊಡೆಮುಟ್ಟಕೀಳ್ವಂ ।
ಶಿರಮಂಕೀಳ್ವಂತೆವನ್ಯಗಜಮಂಬುಜಮಂ ॥ 30

ವ॥ ಎಂದುಗಜಱಿಗರ್ಜ್ಜಿಸುವುದುಮತಿವೀರ್ಯ್ಯನೊಳ್ಪೊಡೆಭರತನೊಳ್ಕಾದಲೆಂದುಬಂ
ದನ್ಯರಾಜನ್ಯಕದೊಳ್ವಿಜಯನಿವನಜೇಯನೆಂದುಮನಂಗಾದೆಯುಂ ಪಾದೂರ್ಪ

ಲಂಶಾದೂರ್ದ್ದಲನಂ ಕಂಡತೋಳನಂ ತೊಳಸಾದುರ್ದ್ದಸಮರಮುಖ ವಿಮುಖನಾಗೆ ಯುಂಮೃಗಧ್ವಜಂಮೃಗಧ್ವಜನೆನಿಸೆಯುಂರಣೋರ್ಮ್ಮಿಭಯರಸೋರ್ಮ್ಮಿಯುಂ ನೂರ್ಮ್ಮಡಿಸೆಯುಂ ಕಳಭಂಕುಸುಮಿತ ಚಂಪಕಾನೋಕಹಮಂ ಕಂಡ... ಘ ನಂತೆಮೊಗಂದಿರಿಪೆಯುಂಕೇಸರಿಕೇಸರಿಯಂಕಂಡಕಾಡಾನೆಯಂ ತೋಸರಿಸೆಯುಂವ ಜ್ರಧರನಧರನಾಗೆಯುಂಭದ್ರಂಭದ್ರಗಜದಕಣ್ಮುಟ್ಟಿನೊಳಿರ್ದ್ದಫಣಿಯಂತೆಮಣಿ ಯೆಯುಂಮುನಿಭದ್ರನಭದ್ರನೆನಿಸೆಯುಂನಂದನಂರಣರಸಾಸ್ವಾದನಾನಂದಮನು ೞಿಯೆಯುಂಅವಾರ್ಯ್ಯವೀರ್ಯ್ಯಂಶೌರ್ಯ್ಯಂಗಿಡೆಯುಂಮೂರಿದತ್ತನನುದಾತ್ತನೆನಿ ಸೆಯುಂಲಂಪೋಷ್ಠಂರಕ್ಷರವಮುಕ್ತೋಷ್ಠನಾಗೆಯುಂಪ್ರೋಷ್ಠಿಲಂಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗಿಡೆ ಯುಂಮತ್ತಂಪೆಱಿರುಮುಱಿಕೆಯನರೇಂದ್ರನಂದನನರ್ಪ್ಪಂದೆಯಂಪಾವಡರ್ದ್ದಂತೆಮಿ ಡುಕದಿರೆಯುಂ ॥

ಮ ॥ ಅತಿವೀರ್ಯ್ಯಂಹತವೀರ್ಯ್ಯನಾದನಿವನಂಕೊಂಡೊಯ್ದುಪೆಂದೋಷವೂ ।
ಷಿತನಂದೋರ್ವ್ವಲಮುಳ್ಳರುಳ್ಳೊಡೆನಗಡ್ಡಂಬರ್ಪ್ಪದೆಂದಭ್ರಗ ॥
ರ್ಜ್ಜಿತವೆಂಬಂತಿರೆಗರ್ಜ್ಜಿಸುತ್ತುಮೆಳೆದೊಯ್ದಂಲಕ್ಷ್ಮಣಂಹಸ್ತಪಾ ।
ದತಳೋದ್ಘಟ್ಟನದಿಂಪಡಲ್ವಡಿಸುತುಂಮಾಱಾಂತಸಾಮಂತರಂ ॥ 31
ಕಡುಕೆಯ್ವಂಭರತಂಗಿವಂಗಡರಣಕ್ರೀಡಾರಸಕ್ಕರ್ತ್ಥಿಗಂ ।
ಗಡಸಾಕೇತಪುರಾಧಿರಾಜಪದಮಂಕೈಕೊಳ್ವೆನೆಂದೆತ್ತುವಂ ॥
ಗಡದುರ್ಲ್ಲೇಖಮನಟ್ಟುವಂಗಡೆನುತುಂಜುಱೋಡಾಡಿಪುಲ್ಲೋಡನಂ ।
ಪಿಡಿದೊಯ್ವಂತೆವೊಲೊಯ್ದನಪ್ರತಿಹತಂಸಾಮಿತ್ರಿಶತ್ರುಂಜಯಂ ॥ 32

ವ ॥ ಅಂತತಿವೀರ್ಯ್ಯನನನಂತವೀರ್ಯ್ಯನೆಳೆದುತಂದೊಪ್ಪಿಸುವುದುಂ ॥

ಶಾ ॥ ಏವೇಳ್ವೆಂಬಳನಿಂಕೃಪಾಳುಸೆಱಿರಾರಾದ್ರೋಹನಂಕಂಡುರೋ ।
ಷಾವೇಶಂತನಗಾದುದೇಭರತನಂಶತ್ರುಘ್ನನಂಕಂಡುನಂ ॥
ದ್ಯಾವರ್ತ್ತಕ್ಕಧಿರಾಜನಾಗಿಸುಖದಿಂಸೀನಿರ್ಪ್ಪೆದೆಂದಂಪರಾ ।
ರ್ತ್ಥಾವಷ್ಟಂಭಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದುವರ್ಗೆಮೈತ್ರೀಭಾವಮಾಶ್ಚರ್ಯ್ಯಮೋ ॥ 33

ವ ॥ ಎನಲೊಡಂ ॥

ಕಂ ॥ ಅರಸುತನದೞ್ತಿಪಿಂಗಿತು ।
ವರರಾಜ್ಯಮುನಿಮ್ಮ ಮೆಚ್ಚಿದವರ್ಗೀವುದಿದಂ ॥
ಪರಿಹರಿಸಿದೆನಾನಿಂನೆಂ ।
ದುರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರನಾನೃಪಂಕ್ಷಮೆಗೊಂಡಂ ॥ 34

ವ ॥ ಅಂತುನಿಃಶಲ್ಯನಾಗಿಪೋಗಿಶ್ರುತಧಾರಣಭಟ್ಟಾರಕರಪಾದಪಾರ್ಶ್ವದೊಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಜೆಚ್ಚಿರ್ಗಸೆತಂನಂಕೃಷ್ಣಂ ।
ಬೆಚ್ಚಿರ್ಗಸಿದಂಕೃಷ್ಣತನಯನಂಜಿನರೂಪಿಂ ॥
ಕೆಚ್ಚೇಱಿದವೈರಾಗ್ಯದ ।
ಪೆಚ್ಚಿರ್ಗಂಮುಯ್ಯಂಮರಳ್ಚುವಂತರಿವೀರ್ಯಂ ॥ 35

ಚ ॥ ನಿಜಭುಜವೀರ್ಯಹಾನಿಗೆತಪಂಬಡೆತಂದೆಮಗಂಗೆರಾಜ್ಯಮಂ ।
ವಿಜಯರಥಂಗೆರಾಮನೊಸೆದೀವುದುಮಾತನತಂಗೆಯೊಳ್ಜಗ ॥
ದ್ವಿಜಯಿಗೆಲಕ್ಷ್ಮಣಂಗೆರತಿವಾಲೆಯೊಳಾಯ್ತುವಿವಾಹಮುತ್ಸವ ।
ಧ್ವಜಮಣಿತೋರಣಂತುಱುಗೆಘೂರ್ಣ್ಣಿಸೆಮಂಗಲತೂರ್ಯನಿಸ್ವನಂ ॥ 36

ವ ॥ ಆವಿವಾಹವಿಧಾನಾನಂತರಂನಂದ್ಯಾವರ್ತ್ತನಗರಮಂನಗಲ್ದುನಿಚ್ಚಪಯಣಂಗಳಿಂಕ್ಷೇಮಾಂಜಳಿಪುರಕ್ಕೆವಂದಾಪೊೞಲಪೊಱವೊೞಲಮನೋಹರೋದ್ಯಾನದೊಳ್ದಾಶರಥಿಯುಂವೈದೇಹಿಯುಂವಿಶ್ರಮಿಸಿರ್ಪ್ಪುದುಂತತ್ಪುರನಿರೀಕ್ಷಣನಿಮಿತ್ತಂಲಕ್ಷ್ಮಣಂರಾಜವೀಥಿಯೊಳಗನೆಬರುತ್ತುಮಿರೆಪಲರುಮೊಂದೆಡೆಯೊಳಿರ್ದ್ದುಜಿತಪದ್ಮೆಯಪಡೆಮಾತಂನುಡಿಯುತ್ತುಮಿರೆಕೇಳ್ದುಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಜಿತಪದ್ಮೆಯೆಂಬಳಾರ್ಗ್ಗೆಂಬುದುಮಾತನಸಮುದ್ರಘೋಷದೊಡನೆಜನಿಯಿಸುವಗಂಭೀರಸ್ವರದೊಳಂಭದ್ರಾಕಾರದೊಳಮೀತಂಕಾರಣಪುರುಷನಾಗಲ್ವೇಳ್ಕುಮೆಂದುನಿಶ್ಚಯಿಸಿಪುರಾಣಪುರುಷನೋರ್ವ್ವನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ಜನಪತಿಶತ್ರುಂದಮನಾ ।
ತನರಸಿಕನಕಾಭೆತತ್ತನೂಜೆಸರೋಜಾ ॥
ನನೆಮುಸೆದಕುಸುಮಸಾಯಕ ।
ಮೆನಿಪಳ್ಜಿತಪದ್ಮೆಪೆಸರೊಳಂರೂಪಿನೊಳಂ ॥ 37

ವ ॥ ಆಕನ್ಯಾರತ್ನಂಪುಟ್ಟಲೊಡನತ್ತಶಸ್ತ್ರಶಾಲೆಯೊಳೊಂದುಶಕ್ತಿಪುಟ್ಟಿದುದಾಸಮಯದೊಳೊಂದಾಕಾಶವಚನಮಿಂತೆಂದುದೀದೇವತಾಧಿಷ್ಠಿತಮಪ್ಪಶಕ್ತಿಯಿಂಶತ್ರುಂದಮನಿಡುವುದುಮದಂಸಂಚಲಿಸದೆವಂಚಿಸಿಪಿಡಿದಮಹಾಸತ್ವನೀರಮಣಿಗಂದಕ್ಷಿಣಭರತಧರಾರಮಣಿಗಂರಮಣನಕ್ಕುಮೆಂಬದೇವತಾದೇಶಮಂಕೇಳ್ದಾತೆಱದಿನಲ್ಲದೆಕಲ್ಯಾಣೋತ್ಸವಮಂಮಾಡೆನೆಂದಿರೆಕನ್ಯಾಲೋಭದಿನನೇಕರಾಜಸುತರ್ಬ್ಬಂದುಮಾಶಕ್ತಿಪ್ರಹಾರದಿಂಯಮಾಗಾರಮನೆಯ್ದಿದರೆಂದುಪೇಳೆಲಕ್ಷ್ಮಣಂಕೇಳ್ದದಂಗಹನಂಗೆಯ್ದುವರಮನೆಯಬಾಗಿಲ್ಗೆವಂದುಪಾರ್ತ್ಥಿವಪುತ್ರನೋರ್ವ್ವಂ ಕನ್ಯಾರ್ತ್ಥಿಬಂದನೆಂದುನಿಂದರಸಂಗಱಿಪೆಂದುಪಡಿಯರನನಟ್ಟುವುದುಮವಂಬಂದು ಬಿಂನವಿಸೆಬರವೇಳೆಂಬುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಸಿರಿಯಹರಿನೀಲವೇದಿಯ ।
ನುರಸ್ಥಳಂಬೀರಸಿರಿಯುಮರಕತಮಣಿವಿ ॥
ಷ್ಫುರಮಂಭುಜದ್ವಯಂಪ್ರೋ ।
ಲ್ತಿರೆಪೊಕ್ಕಂರಾಜಸಭೆಯನಭಯನುಪೇಂದ್ರಂ ॥ 38

ವ ॥ ಅಂತಂಜನದಿಕ್ಕುಂಜರದಂತೆಬರುತಿರ್ಪ್ಪುದುಂ ॥

ಚ ॥ ತನುಶುಭಲಕ್ಷಣಕ್ಕೆತವರಾದುದುನೀಱನೆಕಂತುರಾಜನೀ ।
ತನತೆಱದಿಂದವಿಘಾತನೆಪೊಡರ್ಪ್ಪಿನಶಕ್ತಿಗೆದರ್ಪ್ಪಭಂಗಮಂ ॥
ಜನಿಯಿಸಲಾರ್ಪ್ಪನೆಂನಸುತೆಗೀತನೆವಲ್ಲಭನಕ್ಕುಮೆಂದುಕ ।
ಣ್ಮನದೊಡನೆಕ್ಕೆಯಿಂಪರಿಯೆನೋಡಿದನಾನೃಪನಬ್ಜನಾಭನಂ ॥ 39

ವ ॥ ಅಂತುಂಬಂದಾತನಕೆಲದೊಳಿರ್ದ್ದಕನ್ಯಾರತ್ನಕ್ಕೆಮನಮೆಱಗೆಯುಮಾತಂಗೆಱಗದೆ
ತನಗಿಕ್ಕಿದಮಣಿಮಯಾಸನದೊಳ್ಕುಳ್ಳಿರ್ಪ್ಪುದುಂಕುಮಾರನನಿರುಪಮಾಕಾರಮಂ
ನೋಡಿಕಂನೆಕಣ್ಬೇಟಂಗೊಂಡು ॥

ಕಂ ॥ ಜಿತಪದ್ಮೆಕಂತುಶರಪೀ ।
ಡಿತಚೇತಃಪದ್ಮೆಜನಕಶಸ್ತ್ರಹತಿಯಿಂ ॥
ಹತನಾದೊಡೀತನಲ್ಲದೆ ।
ಗತಿಯಿಲ್ಲೆನಗೆಂದುಚಿತ್ತದೊಳ್ತಱಿಸಂದಳ್ ॥ 40

ವ ॥ ಆಸಮಯದೊಳ್ಶತ್ರುಂದಮಂಸೌಮಿತ್ರಿಗಿಂತೆಂದಂ ನಿಂನಸಕಲಭುವನಾದೇಯಮ
ಪ್ಪರೂಪಂ ನೋಡಿಮೊಗಂನೋಡದಮೋಘಶಕ್ತಿಯಿಂಬಿಡಲೆನಗೆಬಗೆಬಂದಪುದಿಲ್ಲವೀ
ಕಂನೆಯಾಸೆಯನುೞಿದುಮಗುೞೆಬಿಜಯಂಗೆಯ್ವುದೆನೆ ॥

ಕಂ ॥ ನಿಂನಿಡುವಶಕ್ತಿಯುಳವುಮ ।
ನೆನ್ನಳವುಮನೀಗಳಂತೆತೋರ್ಪ್ಪೆಂಬೇಗಂ ॥
ತಂನಿಮೆನೆದುಷ್ಟವಿಷಫಣಿ ।
ಸನ್ನಿಭಮಂಶಸ್ತ್ರಶಾಲೆಯಿಂದಂತಂದರ್ ॥ 41

ವ ॥ ಅಂತುತಂದುವಿವಿಧಾರ್ಚ್ಚನೆಯಿನರ್ಚ್ಚಿಸಿಮಂತ್ರಪೂತಂಮಾಡಿಶಸ್ತ್ರಮಂಪಿಡಿದು
ಸಮಾಹಿತಮತಿಯಾಗೆಂದನತಿದೂರದೊಳಿರಿಸಿಸರ್ವ್ವಶಕ್ತಿಯಿನಿಸುವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಕಡೆಗಾಲದಸಿಡಿಲಂತಿರೆ ।
ಕಿಡಿಯಂಕಾಱುತ್ತೆಕೀಱಿಬರೆವಂಚಿಸಿತಂ ॥
ನೆಡಗಯ್ಯಿಂಶಕ್ತಿಬಲಂ ।
ಗಿಡಿಪಿಡಿದಿಟ್ಟವನಶಕ್ತಿಯಂತಲೆವಿಡಿದಂ ॥ 42

ವ ॥ ಆಸಮಯದೊಳ್ ॥

|| ಪೂಮಳೆಗಳ್ಕಱೆದುವುಕುಸು ।
ಮಾಮೋದಂಬಳಸೆಭೃಂಗರವದೊಡನೆದಿಶಾ ॥
ವ್ಯೋಮಾಂತರಮಂಸುರಭೇ ।
ರೀಮಂದ್ರಧ್ವಾನಘನರವಂಪುದುವಿನೆಗಂ ॥ 43

ಪರಿಕಿಸವೇಳ್ಪುದೆಲಕ್ಷ್ಮೀ ।
ಧರನಳವನವಾರ್ಯವೀರ್ಯನಾತಂಗೀದು ॥
ರ್ಧರಶಕ್ತಿಗ್ರಹಣಮುದಾ ।
ವರಿದಾಯ್ತೆಂದಮರಸಮಿತಿಪೊಗಳ್ದತ್ತಾಗಳ್ ॥ 44

|| ಅಂತುಪೊಗಳ್ವದೇವಧ್ವನಿಯಿಂಲಕ್ಷ್ಮಣನೆಂದಱಿದು ॥

|| ಕ್ಷಮಿಯಿಸುವುದೆಂನಗೆಯ್ದಱಿ ।
ಯಮೆಗೊರ್ಮಿಂಗೆಂದುಚಕಿತಚಿತ್ತಂಶತ್ರುಂ ॥
ದಮನಾಗಳ್ಸೌಮಿತ್ರಿ ।
ಕ್ರಮಕ್ಕೆವಿಕ್ರಮಮನುೞಿದುವಿನಮಿತನಾದಂ ॥ 45

|| ಅನಂತರಂ ಸೌಮಿತ್ರಿಯುಂಶತ್ರುಂದಮನನನೇಕವಿಚಿತ್ರವಸ್ತ್ರಾಭರಣಂಗಳಿಂದರ್ಚಿಸಿಬಿಹಿರುದ್ಯಾನದೊಳುದಾತ್ತರಾಘವನಿದ್ದರ್ದಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂಪೇಳೆಕೇಳ್ವುಕಿಱಿದಾನುಂಬಲಂಬೆರಸುಪಾದಮಾರ್ಗದಿಂ ರಾಮಸ್ವಾಮಿಯಲ್ಲಿಗೆಬಂದುಪಾಯಸಪ್ರರಸ್ಸರಂಸರ್ವಾಂಗಪ್ರಣತನಾಗಿ ಸೀತಾದೇವಿಗಂತುೞಲ್ಗೆಯ್ದುವಂದನಮಾಲಾಮನೋಹರಮುಂ ಧ್ವಜರಾಜಿವಿರಾಜಿತಮುಂ ಮಂಗಳಾನಕಧ್ವಾನಭರಿತಭುವನಾಂತರಾಳಮುಮುಪಹಾರಕುಸುಮಮತ್ತಮಧುಕರಝುಂಕಾರಮುಖರಮುಮಪ್ಪಪ್ರರಮನರಮನೆಯುಮನತಿವಿಭೂತಿಯಿಂ ಪ್ರಗಿಸಿಸನುಯೋಜಿತವಿವಿಧೋಪಚಾರ ಪರಿಚರ್ಯಾಚಾತುರ್ಯಮಂ ಮೆಱೆದುಶುಭದಿನಮುಹೂರ್ತದೊಳ್ ॥

|| ಪರಿಣಯನಮಾಗೆಪದ್ಮೋ ।
ದರಂಗೆಜಿತಪದ್ಮೆಯೊಡನೆಮಂಗಳಗೀತ ॥
ಸ್ವರದೊಡನೆಮಂಗಳಾನಕ ।
ವಿರುತಿಪಳಂಚಿದುದುಗಗನದಿಗವನಿತಳಮಂ ॥ 46

|| ಅಂತಲ್ಲಿಕತಿಪಯದಿನಮಿರ್ದಾಗಮೂವರುಂ ಪೂರ್ವಾಭಿಮುಖದಿಂಪಯಣಂಬೋಗಿ ಪಂಚಸ್ಥಲಮೆಂಬಪೊಳಲನೆಯ್ದಿ ತತ್ಸಮೀಪದವಂಶಸ್ಥಲಗಿರಿದರೀದೇಶಮಂ ದಿವಸವವಸಾನಸಮಯದೊಳೆಯ್ದಿ ದೆಸೆಗೆಟ್ಟೋಡುವ ಪಾರಜನಮಂ ಫಾವೀಂ... ಕಾರಣಮಂ ವೋಜಪಪ್ಪ ಪಂಚುಪಸಗೊಳ್ವುಮುಮವರಂತೆಂಬ ...ಗಮಟುದಿನಂ

ಮೊದಲೊಂಡುರಾತ್ರಿಸಮಯದೊಳ್ ಖರಶಿಖರದೊಳತಿಭಯಂಕರಮುಮತ್ಯ
ದ್ಭುತಮುಮಾಗೆಪಲವುಸಿಡಿಲಧ್ವನಿಗಳೊಂದಾದಂತಶ್ರುತಮಪ್ಪುದೊಂದುರೌದ್ರಧ್ವ
ನಿಯಂ ಕೇಳ್ದಂಜಿಪೊಳಲೆಲ್ಲಂಯಥಾಯಥಮಾಗಿ ಯೋಡಿದಪ್ಪುದೆಂದು ಪೇಳ್ವುದು
ಮಾಧ್ವನಿಗೆಯ್ವರಾರೆಂಬುದನಾರಯ್ವಮೆಂದಾನಗಮನೇಱಿ ನೋಳ್ಪಾಗಳಲ್ಲಿಚತು
ರ್ಮ್ಮುಖಪ್ರತಿಮಾಯೋಗದೊಳ್ನಿಂದು ಶುಭಧ್ಯಾನಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದ ಮಹಾಋಷಿ
ಯರಂಕಂಡೆಯ್ದೆವರ್ಪ್ಪುದುಮವರಂಸುತ್ತಿಸುಯ್ವುತ್ತಿರ್ದ್ದ ವಿಷಮವಿಷೋರಗಂಗ
ಳುಮಾಪಾದಮಸ್ತಕಂಬರಮೆಡೆವರಿಯದೆಮುಸುಱಿಮುತ್ತುತ್ತಿರ್ದ್ದ ವಿಷಮವೃಶ್ಚಿ
ಕಂಗಳುಂ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಪುಣ್ಯಪ್ರಭಾವದಿನದೃಶ್ಯಮಪ್ಪುದುಮಾಪರ್ವ್ವತದಸು
ಗಂಧಕುಸುಮಂಗಳಿಂದಾದಿವ್ಯಮುನಿಯರನರ್ಚ್ಚಿಸುತ್ತುಮಿರೆನೇಸರ್ಪ್ಪಡುವುದು
ಮತಿರೌದ್ರಮಪ್ಪ ಭೂತಭೇತಾಳಸಮೂಹಮುಮತಿಭಯಂಕರಾಕಾರಮಾಗೆಗಜ
ಱಿಗರ್ಜ್ಜಿಸುವಸಿಂಹಶರಭಶಾರ್ದ್ದೂಲಂಗಳುಮತ್ಯದ್ಭುತಮಾಗೆಮಿಂಚುಮೊಳಗು
ವೆರಸುಸುರಿವಬಿಸುನೆತ್ತರಮಳೆಯುಂವಿಗುರ್ವ್ವಿಸೆ ॥

ಕಂ ॥ ಪರಮಜಿನಮುನಿಗೆಯೋಗಾಂ ।
ತರಾಯಮಮರೋಪಸರ್ಗ್ಗದಿಂದಕ್ಕುಮೆನಿ ॥
ಷ್ಠುರವಮಾತರಿಶ್ವಹತಿಯಿಂ ।
ತರುಸಂಚಲಿಪಂತೆಮೇರುಸಂಚಲಿಸುಗುಮೇ ॥ 47

ವ ॥ ಅಂತಾಮುನಿಗೆಮಹೋಪಸರ್ಗ್ಗಮಂಮಾಳ್ಪದೇವನ ಮಹಾರೌದ್ರಾನುಭಾವಮಂ
ಕಿಡಿಸಲೆಂದುತಮ್ಮದೇವತಾಧಿಷ್ಠಿತಧನುರ್ಯ್ಯುಗಳಮನೇಱಿಸಿ ॥

ಚ ॥ ಕೆಡೆದುದೊಮಂದರಂಧರೆಗೆಬಿರ್ದ್ದುದೊಭಾನುರಥಂನಭಸ್ಥಲಂ ।
ಪಿಡಿಗಿದುದೋಧರಿತ್ರಿಮೊಳಗಿತ್ತೊಮಹಾಪ್ರಳಯಾನಳಾರ್ಚ್ಚಿಯಿಂ ॥
ದೊಡೆದುದೊವಜ್ರವೇದಿಕೆಯೆನಲ್ಕಭಮಂಪ್ರದಿದತ್ತುನೀವಿಜೇ ।
ವೊಡೆಯೆಬಲಾಚ್ಯುತತ್ರಿಭುವನೈಕಭಯಂಕರಚಾಪಟಂಕೃತಂ ॥ 48

ವ ॥ ಆರೌದ್ರಧ್ವನಿಕರ್ಣ್ಣಲಗ್ನಮಾಗೆ ಭಗ್ನಾಶಯನಗ್ನಿಕೇತುಹತಪ್ರಭನಾಗಿ ವಿಭಂಗ
ಜ್ಞಾನದಿನಿವರೆಂಟನೆಯಬಲದೇವ ವಾಸುದೇವರೆಂದಱಿದು ನಿಜಜ್ಯೋತಿರ್ಲೋಕ
ಮನೋಡಿಪೊಕ್ಕನಿತ್ತಲ್ ॥

ಕಂ ॥ ತ್ರಿದಶೋಪಸರ್ಗ್ಗಮಂಬಗೆ ।
ಯದೆಕುಲನಗದಂತೆದೇಶಭೂಷಣಮುನಿಪ ॥
ನ್ಸದಮಲಶುಕ್ಲಧ್ಯಾನದೊ ।
ಳುದಾತ್ತರಿಠಘಾತಿಗಾಯ್ತುಕದಳೀಘಾತಂ ॥ 49

ವ ॥ ಅಂತುವಿಗತಘಾತಿಚತುಷ್ಟಯರನಂತಜ್ಞಾನದಿಂನವಕೇವಲಲಬ್ಧಿಗಳಂಪಡೆವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ದುಂದುಭಿನಿನಾದಮುಖರಂ ।
ಮಂದಾರನಮೇರುವಿಕಚಕುಸುಮಾಸಾರಂ ॥
ಸಂದಿಸಿಕೇವಲಿಪೂಜೆಗೆ ।
ಬಂದತ್ತುಚತುರ್ನ್ನಿಕಾಯದೇವನಿಕಾಯಂ ॥ 50

ವ ॥ ಅಂತುಬಂದುಪೂಜಿಸುವುದುಮನಂತರಮುದಾತ್ತರಾಘವಂಕಿಂಚಿದುನ್ನಮಿತಕಂಧ
ರಂಮುಕುಳಿತಾಂಜಲಿಪುಟಂನಿಮಗುಪಸರ್ಗ್ಗಮಾದಮಾರ್ಗ್ಗಮಂಬೆಸಸೆನೆದೇಶಭೂ
ಷಣಕೇವಲಿಗಳಿಂತೆಂದುಬೆಸಸಿದರ್ಪದ್ಮಪುರಮನಾಳ್ವವಿಜಯಪರ್ವ್ವತಕ್ಷಿತಿಪತಿ
ಯಚರನಮೃತಸ್ವರನೆಂಬನಾತನಕುಲಾಂಗನೆಗೆತನಯರುದಿತನುಮನುದಿತನುಮೆಂ
ಬರಾದರಾಕೆಯೊಡನಾಪುರದವಸುಭೂತಿವೆಸರವಸುಧಾಮರಂಮರೆವಾಳುತ್ತುಮಿರ
ಲುಪಯೋಗರಾಗವೇಗದಿಂ ವಿವೇಕವಿಕಳೆಯಾಗಿಮುಂದಱಿಯದೊಂದುದಿವಸಂತ
ನ್ನವರನಮೃತಸ್ವರನಿರೆನಮಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದಂತೆನೆಗಳಲ್ಬಾರದೆಂಬುದುಮಾಪಾಪ್ಬನಮೃ
ತಸ್ವರನಂದುರಿತಭೀರುವಾಗದಾರುಮಱಿಯದಂತೆಕೊಲ್ವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಅಪವಾದಕ್ಕಗಿಯದೆನರ ।
ಕಪಾತಮಂಬಗೆಯದಾಮಹಾಪಾತಕಿಮು ॥
ನ್ನುಪಪತಿಯಿಂಪತಿಯಂಕೊಲಿ ।
ಸಿಪುತ್ರವಧೆಗಂಬಳಿಕ್ಕೆಬಗೆಯಂತಂದಳ್ ॥ 51

ಸ್ವೈರಿಣಿಬಗೆಬಂದಾಗಳೆ ।
ಮಾರಕ್ರೀಡೆಯನೊಡರ್ಚ್ಚಲೆಂದುಪಪತಿಯಿಂ ॥
ದಾರಕರಂಕೊಲವೇಳ್ದ ।
ಳ್ದಾರುಣಕರ್ಮ್ಮಕ್ಕೆ ಕಾಮುಕರ್ಪ್ಪೇಸುವರೇ ॥ 52

ವ ॥ ಅಂತುಪೇಳ್ವುದುಮಾಮಾತನಾಕೆಯಸೊಸೆಕೇಳ್ದು ತಂನಪುರುಷನಪ್ಪುದಿತಂಗೆಪೇ
ಳೆವಸುಭೂತಿಯುಪೆಂಡತಿಯ:ಪ್ರತಿಕಾರಿಣಿಯುಮಿಾಪ್ಷೆಯಿಂದದನೆಪಿಸುಚ್ಚೆ ಕೇಳ್ದು
ದಿತನುಮನುದಿತನುಂವಿದಿತವೃತ್ತಾಂತರಾಗಿವಸುಭೂತಿಗುಪಾಯದಿನಪಾಯಮಂ
ಮಾಳ್ಪುದುಮವಂಸತ್ತುಶಾರ್ದ್ದೂಳಾಸ್ಯಮೆಂಬಮಹಾಗಹನದೊಳ್ಕಾಳಜಂಘನೆಂ
ಬಶಬರನಾಗಿಪುಟ್ಟಿದನೆಂದುಪೇಳ್ದು ಮತ್ತಮಿಂತೆಂದುಬೆಸಸಿದರಾಪದ್ಮಪುರದುದ್ಯಾನ
ವನದೊಳ್ಸುಮತಿವರ್ದ್ಧನರೆಂಬಾಚಾರ್ಯ್ಯರ್ಬ್ಬಂದಿರ್ದ್ದರೆಂಬುಋುಷಿನಿವೇದಕನ
ಱುಪೆವಿಜಯಪರ್ವ್ವತಮಹಾರಾಜಂಪೂಜೆವೆರಸುಬಂದರ್ಚ್ಚಿಸಿಪೊಡವಟ್ಟುಕುಳ್ಳಿ

ರ್ದ್ಧಧರ್ಮ್ಮಮಂಕೇಳ್ದುವೈರಾಗ್ಯಪರನಾಗಿದೀಕ್ಷೆಗೊಳಲಂದೊಡನೆಸಹೋದರರ
ಪ್ಪುದಿತನುಮನುದಿತನುಂದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡುತೀರ್ತ್ಥವಂದನಾರ್ತ್ಥಂಸಂಮೇದಶೈಲಕ್ಕೆ
ಪೋಗುತ್ತಿರ್ಪ್ಪಸಮಯದೊಳ್ಮುನಿಯುಗಳಮಂಕಂಡುಭವಬದ್ಧಕ್ರೋಧದಿಂ
ಕಾಲಜಂಘಂಕೊಲಲತಿಜಂಘಾಲನಾಗಿಮುಟ್ಟಿಬರ್ಪ್ಪುದುಮವರವನದುಷ್ಟಚೇಷ್ಟೆ
ಯನಱಿದು ॥

ಕಂ ॥ ಉಪಸರ್ಗ್ಗಂಪಱಿಪಡುವಿನ ।
ಮುಪಘನವಮಾಹಾರಮೆಂಬಿವಂತೊಱೆದುಸಮಂ ॥
ಗುಪಶಾಂತರ್ಕ್ಕಯ್ಯಿಕ್ಕಿರೆ ।
ಕೃಪಾಳುತತ್ತ್ರಿದುರಾತ್ಮನಂಬಾರಿಸಿದಂ ॥ 53

ನ ॥ ಎಂದುಬೆಸಸೆ ॥

ಕಂ ॥ ಅನಿತುದಯಾಪರತೆಕಿರಾ ।
ತನಾಯಕಂಗಾದುದಾವಕಾರಣದಿನದಂ ॥
ಮುನಿಮುಖ್ಯಬೆಸಸಿಮೆನೆದಿ ।
ವ್ಯನಾದದಿಂದಿವ್ಯಯೋಗಿಹಲಿಗಿಂತೆಂದಂ ॥ 54

ವ ॥ ಯಕ್ಷನಾಮಗ್ರಾಮವಾಸಿಗಳೇಕೋದರರ್ಸ್ಸರೂಪನುಂಕರುಷನುಮೆಂಬರಲ್ಲಿಗೋ
ರ್ವ್ವವ್ಯಾಧನೊಂದುಪಕ್ಕಿಯಂಪಿಡಿದುತರೆಕರುಣಿಸಿಬೇಡಂಗೆಪೆಲಿಗೊಟ್ಟುಬಿಡಿಸಿದೊ
ಡಾಪಕ್ಕಿಯುಮುಪಶಮಕ್ಕೆಪಕ್ಕುಗೊಟ್ಟುಸುವಂಬಿಟ್ಟುಬೇಡವಟ್ಟಗೊಡೆಯನಾದು
ದಾಸುರೂಪನುಂಕರುಷನುಂಕಳೆದುದಿತನುಮನುದಿತನುಮಾಗಿಪುಟ್ಟಿದರಾಕಿರಾತಸುಂ
ಮುಂನಿನುಪಕಾರಂಕಾರಣಮಾಗೆ ಕೊಲಲೀಯದೆನಿಯಮಿಸಿದನೆಂದು ಬೆಸಸಿಮತ್ತ
ಮಿಂತೆಂದರ್ ॥

ಕಂ ॥ ಸದಮಲಚರಿತಂತಂಮಿಂ ।
ದುದಿತೋದಿತಮಾದುದೆನಿಸಿಸನ್ಯಸನದೆಸ ॥
ತ್ತುದಿತಾನುದಿತಮುನೀಶ್ವರ ।
ರುದಾತ್ತರುತ್ಕೃಷ್ಟದೇವಗತಿಯಂಪಡೆದರ್ ॥ 55

ವ ॥ ನುತ್ತಿತ್ತಲವರ್ಗ್ಗಪಾಯಮುಂಬಗೆದಬೇಡಂವಿಗತಾಸುದುರಂತದುರ್ಗ್ಗತಿಯೊಳ್ತೊಳ
ಲ್ದಿಂತಾನುಂಮನುಷ್ಯಗತಿವೆತ್ತುತಾಪಸನಾಗಿಸತ್ತಾತಂಜ್ಯೋತಿರ್ಲ್ಲೋಕದೊಳ
ಗ್ನಿಕೇತುವೆಂಬದೇವನಾದನಿತ್ತಭರತಕ್ಷೇತ್ರದರಿಷ್ಟಪುರಮನಾಳ್ವಪ್ರಿಯವ್ರತನಮ
ಹೀಭುಜಂಗೆಪದ್ಮಾವತಿಯುಂ ಕನಕಾಭೆಯುಮೆಂಬರೀರ್ವ್ವರರಸಿಯರಾದರಲ್ಲಿಪ
ದ್ಮಾವತಿಗೆಮುನ್ನಮಮರಗತಿವಡೆದುದಿತಾನುದಿತರೀರ್ವ್ವರುಂಬಂದುರತ್ನರಥವಿಚಿ
ತ್ರರಥರೆಂಬತನಯರಾದರಾಜ್ಯೋತಿಷ್ಕನಲ್ಲಿಂಬಂದುಕನಕಾಭೆಗೆತನೂಭವನನುಂ

ದನನೆಂಬನಾದನಾಪ್ರಿಯವ್ರತನುಂತಂನಮಕ್ಕಳ್ಗರಸುತನಮಂಕೊಟ್ಟುತೊಱೆ
ದಾಱುದಿವಸಂಸನ್ಯಸನಂಗೆಯ್ದುಸಮಾಧಿಮರಣದಿಂಸ್ವರ್ಗ್ಗಕ್ಕೆವೋದನಿತ್ತಲರಸು
ಮಗನೋರ್ವ್ವಂನಿಜತನೂಭವೆಯುಮಂಶ್ರೀಪ್ರಭೆಯುಮಂರತ್ನರಥಂಗೆಮದುವೆಮಾಳ್ಪೆನೆಂ
ದಿರ್ಪ್ಪಮಾವಮಾಕೆಯುಮನನುಂದರಂತನಗೆಜೋಡಿಪಡೆಯದೆಕೂಸುಗುಡದಾತನಮೇಲೆತ್ತಿಬ
ರ್ಪ್ಪುದುಂರತ್ನರಥನುಂವಿಚಿತ್ರರಥನುಂಕೇಳ್ದುಮುಳಿದುದಾಳಿಯಿಟ್ಟುಸುತ್ತಿಮುತ್ತಿ॥

ಕಂ॥ ಪಿಡಿದುಪರಿಭವಿಸಿಕೊಲ್ಲದೆ।
ಕಡುಂಗಿಪೊಱಮಡಿಸಿಕಳೆದುನಾಡಿಂದೈನ್ಯಂ॥
ಬಡಿಸಿದೊಡನುಂದರಂಬಿ।
ಲ್ವಿಡಿದೇವಮನುಗ್ರಕೋಪಿತಾಪಸನಾದಂ॥ 56

ವ॥ ಇತ್ತಲಾರತ್ನರಥವಿಚಿತ್ರರಥರ್ಬ್ಬರಕಾಲಮರಸುಗೆಯ್ಯುತ್ತಿರ್ದ್ದುವೈರಾಗ್ಯದಿಂತೊ
ಱೆದುತಪಂಗೆಯ್ದುಶರೀರಭಾರಮನಿೞಿಪಿ ನಾಕಲೋಕಸುಖಮನನುಭವಿಸಿಬಂದುಸಿ
ದ್ಧಾರ್ತ್ಥನಗರಮನಾಳ್ವಕ್ಷೇಮಂಕರನರೇಂದ್ರಂಗಂವಿಮಳಾದೇವಿಗಂದೇಶಭೂಷಣ
ಕುಲಭೂಷಣರೆಂಬತನಯರಾಪ್ಪುದು ವೆಂಮನೆಂಮತಂದೆವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸನಿಮಿತ್ತಂ
ಮತ್ತೊಂದುಪುರದೊಳಿರಿಸಿಸಕಲವಿದ್ಯೆಗಳುಮಂಸಾಗರಘೋಷರೆಂಬುಪಾಧ್ಯಾಯ
ರ್ಕ್ಕಲಿಸೆಕಲ್ತುಗುರುಗೃಹಾಗಮನಪ್ರೋಜಾನಂತರಂ ಮಹಾವಿಭೂತಿಯಿನೆಂಮಪುರ
ಮಂಪುಗುವಸಮಯದೊಳ್ಯಗ್ಯದ್ದುಕಱುಮಾಡದಮೇಲಿರ್ದ್ದಕನ್ನೆಯಂಕಂಡೆ
ಮಗೆಪರಿಣಯನಕ್ಕೆತಂದರಸುಮಗಳೆಂದುಬಗೆದುಬಯಸಿ ನೋಡುತ್ತರಮನೆಯಂ
ಪೊಕ್ಕಂವೊಡಹುಟ್ಟಿದಳೆಂದಱಿದು ಪೊಲ್ಲದಂಬಗೆದೆವೆಂದದುವೆನಿರ್ವ್ವೇಗವಾಗೆ
ತೊಱೆದುತಪಂಬಟ್ಟುಚಾರಣಋದ್ಧಿವಡೆದುಪೋಗಲೊಡಮೆಮಗೆಮೂಱುಂಜನ್ಮ
ದೊಳಂಜನಕನಾದನಿರತಿಶಯಪ್ರೇಮಾನುಬಂಧದಿಂಕ್ಷೇಮಂಕರಮಹಾರಾಜನೆಂಮ
ಗಳ್ಗೆಗೆಸ್ಸೆರಿಸಲಾಱದಾಹಾರಶರೀರನಿವೃತ್ತಿಗೆಯ್ದು ಮುಡಿಪಿಗರುಡಾಧಿನಾಥನಾಗಿಮ
ಹಾಲೋಚನಾಭಿಧಾನಮಂಪಡೆದೀಗಳೆಂಮಕೇವಲಪ್ರಾಪ್ತಿಯನಱಿದು ಪೂಜಿಸಲ್ಬಂ
ದನೆಂದುಬೆಸಸಿ॥

ಕಂ॥ ತಾಪಸರೂಪಂವಿಗತಾ।
ಲಾಪಂಮುಂಪೇಳ್ದನುಂದರಂಕೌಮುದಿಯೆಂ॥
ಬಾಪುರಮನಗಲದಿರ್ಪ್ಪಂ।
ಕೌಪೀನಧರಂಜಟಾಧರಂದಂಡಧರಂ॥ 57

ಆಪುರಪತಿಪೊಗಳ್ವುದುಮಾ।
ತಾಪಸನಂಮದನವೇಗೆತತ್ಪತಿಗೆಮರು॥
ಚ್ಚಾಪದೊಳಮಧಿಪಮಿಥ್ಯಾ।
ಲಾಪನೊಳಂಮಾಡದಿರ್ಗ್ಗುಣಾರೋಪಣಮಂ॥ 58

ವ ॥ ಎನೆಸುಮುಖಂವಿಮುಖನಾಗೆ ॥

ಸ್ವಾಗತ ॥ ಕೆಂಪನುಂಮಱಸಿಕೋಪಿಸದಿರ್ಮ್ಮ ।
ಣ್ಣಿಂಮನುಜ್ಞೆ ದೊರೆಕೊಂಡೊಡೆಸಾಲ್ಗುಂ ॥
ನಿಂಮನಚ್ಚಿನತಪೋಧನನಂತಂ ।
ದೆಂಮಕಾಲ್ಗೆಱಗುವಂತಿರೆಮಾೞ್ಪಂ ॥ 59

ವ ॥ ಎಂದೊಡಂಬಡಿಸಿನಿಜತನೂಜೆಯನೇಕಾಂತಕ್ಕೆ ಕರೆದುತಾಪಸನತಪಮಂಕಿಡಿಸುವು
ಪಾಯಮಂಕಲಿಸಿಕಳಿಪುವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಜನನಿಯುಬೆಸದಿಂಸಂಮೋ ।
ಹನವಿದ್ಯೆಯಮೂರ್ತ್ತಿಗೊಂಡುಬರ್ಪ್ಪಂತೆವೊಲಾ ॥
ಮುನಿಯಿರ್ದ್ದೆಡೆಗೋರ್ವ್ವಳ್ಪೊ ।
ವಿನಪೊತ್ತಱೊಳಾರುವಿಲ್ಲದೆಡೆಯೊಳ್ಬಂದಳ್ ॥ 60

ವ ॥ ಆಸಮಯದೊಳ್ಸೂಕ್ತಮಂಜಪಿಯಿಸುತಿರ್ದ್ದಾಕೆಯಕಾಲಪಳಂಚಿನುಂಗುರದಿಂಚ
ರವಮತನುಚಾಪಟಂಕಾರದಂತೆಕಿವಿಯಂಪಳಂಚೆಜಪಮಂಮಱೆದುಕಣ್ಣಂತೆಱೆದು
ನೋಡೆಘನಸ್ತನಾದ್ಯವಯವಂಗಳಭಂಗಿತಪೋಭಂಗಮಂಮಾಡೆ ॥

ಕಂ ॥ ಸ್ಮರರಾಗಂಮನದೊಳ್ಬೇ ।
ರ್ವ್ವರಿವಿನೆಗಂಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ್ಯನಿಷ್ಠಾಗರಿಮಂ ॥
ಕರಗುವಿನಮೆಳಸೆಕಣ್ಗ ।
ಳ್ವರಭಿಕ್ಷುಕನಾಕೆಗಂದಿನೊಳಗಿಂತೆಂದಂ ॥ 61

ವ ॥ ನೀನೀಸಂಜೆಯೊಳಂಜದೆನೆರಮಿಲ್ಲದೆಬಂದಬರವಾವುದೆಂಬುದುಮೆಂಮಬ್ಬೆನೆವಮಿಲ್ಲದೆ
ನಗೆಮುನಿದುಜಡಿದುನುಡಿಯೆಬಂದುನಿಂಮಂಕಂಡುಸಂತೋಷದಂತಮನೆಯ್ದಿದೆನೆ
ನಗೆನಿಂಮದೀಕ್ಷೆಯಂಕುಡುವುದೆನೆದಿಟವೆಂದುಬಗೆದಿದಾವಗಹನಮಾಗಳೆಕೈಕೊಳ್ಳೆಂ
ಬುದುಮಾಕೆನಾಂಕೊಡಗೂಸೆನಪ್ಪೆನದುಕಾರಣದಿನೆಂಮತಾಯಲ್ಲಿಗೆವೋಗಿಜೇಡಿಮೆ
ನೆಸೆತ್ತಮಗಳನೆಮಗೆಕುಡಲಱಿಯರೆಂಬುದುಮಾನರಸಿನಡೆಪಿದಕೊಡಗೂಸೆನೆನ್ನಂ
ಕುಡುವರೆಂಬುದುಂತಾಪಸಂಮದನಸಂತಾಪನಸಂಮೋಹನಶರತಾಪಕ್ಕೆಸುಗಿದುಕ
ಯ್ಪಿಡಿಯಲಡಪಡಿಸುವುದುಂನೀವೇಕೆತುರಿಪಂಗೆಯ್ವಿರೆಂಮರಸಿಯಂಪ್ರಾರ್ತ್ಥಿಸಿಪೊ
ಡವಟ್ಟುಬೇಡಿಕೊಂಡುವಿಧಿಪೂರ್ವ್ವಕಂಮದುವೆನಿಲ್ವುದೆಂದೊಡಂಬಡೆನುಡಿದೊಡ
ಗೊಂಡುಪೋಪುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಕಂನೆಯಬೞಿಸಂದಿನನೆಂ ।
ಬಂನಂಮನಸಿಜನಪೂವಿನಂಬಿನಮೞೆಯೊಳ್ ॥
ಕಂನೆಯಬೞಿಸಂದಂಮುನಿ ।
ತಂನತಪಸ್ತೇಜದೆಸಕವೊಳಸಾರ್ವಿನೆಗಂ ॥ 62

ವ ॥ ಅಂತುರಾತ್ರಿಸಮಯದೊಳ್ರಾಜಪುತ್ರಿಯಬೞಿವಿಡಿದುಬಂದುರಾಜಸದನಮಂಪೊಕ್ಕುಮದನವೇಗೆಗೆಕಯ್ಮುಗಿದುನಿಂದುನಿಂಮನಡಪಿದಮಗಳಪ್ಪನಾಗದತ್ತೆಯನೆಮಗಿತ್ತುಕನ್ಯಾದಾನಫಲಮಂಪಡೆವುದೆಂದುಸರ್ವಾಂಗಪ್ರಣತನಾಗಿರ್ಪುದುಮಾಸಮಯದೊಳರಸನರಸಿಯಲ್ಲಿಗೆಬಂದುಗೊರವನಿರವಂಕಂಡುಕಡುಮುೞಿದುಪಲತೆಱದಿಂಪರಿಭವಿಸಿಪೊಱಮಡಿಸಿಕಳೆಯೆ ॥

ಕಂ ॥ ಪರಿಭವಮಂಪೊರ್ದಿದದು ।
ಪ್ಪರಿಣತಿಯಿಂಕೞಿಪಿಕಾಲಮಂದುರ್ಗತಿಯೊ ॥
ೞ್ತಿರಿತಂದುಮನುಜಗತಿಯೊ ।
ಳ್ದುರಂತದುಷ್ಕರ್ಮಫಲಮನನುಭವಿಸುತ್ತುಂ ॥ 63

ವ ॥ ಮತ್ತಂತಾಪಸರೂಪಂತಳೆದುಕಾಯಕ್ಲೇಶದಿಂಜ್ಯೋತಿರ್ಲೋಕದೊಳಗ್ನಿಕೇತುವೆಂಬದೇವನಾದನಿತ್ತಲನಂತವೀರ್ಯಕೇವಳಿಗಳ ಪೂಜೆಗೆಬಂದದೇವಸಭೆಯೊಳೋರ್ವಂದೇವಂಮುನಿಸುವ್ರತತೀರ್ಥಕರಸಂತಾನದೊಳ್ನಿಮ್ಮಂತೆಕೇವಳಿಗಳಾಗಿಧರ್ಮೋಪದೇಶಂಗೆಯ್ವರಾರೆಂದುಬೆಸಗೊಳ್ವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಜಲಜಲಿಸೆದಶನಕಿರಣಾ ।
ವಲಿಮೃದುಮಧುರಪ್ರಣಾದದಿಂಕೇವಳಿಕೇ ॥
ವಲಲಬ್ಧಿದೇಶಭೂಷಣ ।
ಕುಲಭೂಷಣದಿವ್ಯಮುನಿಯುಗಕ್ಕಕ್ಕುಮೆನಲ್ ॥ 64

ವ ॥ ಅದನಾಸಭೆಯೊಳಿರ್ದಗ್ನಿಕೇತುದೇವಂಕೇಳ್ದಂಮೊಳಾದಜನ್ಮಾಂತರವೈರಮಂವಿಭಂಗಜ್ಞಾನದಿಂದಱಿದೀಗಳೆಮಗೆಯೋಗವಿಘ್ನೋದ್ಯೋಗದೊಳಿರ್ದನೀಂಪುಣ್ಯಪುರುಷನುಂಚರಮದೇಹಧಾರಿಯುಮಪ್ಪುದನಱಿದೀತಂನಿಂನಮುಳಿಸಿಂಗೆಭೀತನಾಗಿಮುನ್ನಿನತಂನಮುಳಿಸನುೞಿದುಪಶಾಂತಸ್ವಾಂತನೀಸಭೆಗೆವಂದಿರ್ದನೆಂದುರಾಘವಂಗೆಬೆಸಸುವುದುಮದಲ್ಲಮಂಗರುಡಾಧಿಪಂಕೇಳ್ದುಸಂತೋಷದಂತಮನೆಯ್ದಿ ॥

ಉ ॥ ಮತ್ತನಯೋಪಸರ್ಗಮನದಿರ್ಪದನಿಂನಗುಣಪ್ರತಿಷ್ಠೆಲೋ ।
ಕೋತ್ತರಮಾಯ್ತುನಿಂನಸಮಯಪ್ರತಿಪಾಲನಶೀಲಶಕ್ತಿಸಂ ॥
ಪತ್ತಿಗೆಮೆಚ್ಚಿದಂನೆನೆವುದುಂನೆಡಾಗಳೆಬರ್ಪೆನೆಂದುಮೆ ।
ಚ್ಚಿತ್ತನಿದೇನಮಾನುಷನೊರಾಘವಸಂಚಿತಪುಣ್ಯಸಂಚಯಂ ॥ 65

ಮ॥ಸ್ರ॥ನರನಾಥಂಗಿತ್ತು ತಂನಂನೆನೆದಸಮಯದೊಳ್ಬರ್ಪ್ಪೆನಾನೆಂದುಮುಂಸಂ ।
ಚರಿತಾರ್ತ್ಥಂಭಕ್ತಿಭಾರಾನತಮಣಿಮುಕುಟಂಹರ್ಷಬಾಷ್ಪಾಂಬುವರ್ಷಂ ॥
ಗರುಡಂಬೀಳ್ಕೊಂಡುತತ್ಕೇವಳಿಯಪದಪಯೋಜಂಗಳಂತಂನತೊಟ್ಟು ।
ಭರಣಪ್ರದ್ಯೋತಿಯಿಂದಸ್ಖಲಿತಮೆನೆನಭಂತನ್ನಲೋಕಕ್ಕೆ ಪೋದಂ ॥ 66

ಕಂ॥ ಭೂವಂದ್ಯದೇಶಭೂಷಣ ।
ಕೇವಳಿಗಳಸಮವಸೃತಿವಿಹಾರಿಸಿದುದುಭ ॥
ವ್ಯಾವಳಿಗಳನಾರ್ಯ್ಯಖಂ ।
ಡಾವಳಿಯೊಳ್ತಣಿಪಲೆಂದುಧರ್ಮ್ಮಾಮೃತದಿಂ ॥ 67

ವ॥ ತದನಂತರಂವಂಶಸ್ಥಲಪುರಮನಾಳ್ವಸುಪ್ರಭನರೇಂದ್ರಂಬಂದುರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಂ ಪೂಜಿಸಿವಂಶಸ್ಥಲನಗೋಪರಿಮತಳದೊಳ್ವಿಚಿತ್ರಚೈತ್ಯಭವನಂಗಳಂಬಹುಪ್ರಾಕಾರಪ್ರಾಸಾದಪಙ್ಕ್ತಿಗಳಿಂದನೇಕಾತ್ಯಂತಕಮನೀಯಮಪ್ಪಂತುಪೊಳಲಂಮಾಡಿಸಿರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರನಾಪೊಳಲೊಳಿರಿಸಿಬೆಸಕೆಯ್ವುತ್ತಿರೆವಂಶಸ್ಥಲಗಿರಿಗೆರಾಮಗಿರಿಯೆಂಬಪೆಸರಾಯ್ತು ಮತ್ತಮವರಲ್ಲಿಂತಳರ್ದುತೆಂಕಮೊಗದೆನಿಚ್ಚಪಯಣಂಗಳಿಂಬಂದುಪೇರ್ವ್ವಳುವಂಪೊಕ್ಕುಕರ್ಣ್ಣರವೆಯೆಂಬತೊಱೆಯಂಪಾಯ್ದುಮದಱತೆಂಕಣತಡಿಯೊಳೊಂದುರಮ್ಯಪ್ರದೇಶದೊಳ್ವಿಶ್ರಮಿಸಿರ್ಪ್ಪುದುಮಲ್ಲಿಗೆಸುಗುಪ್ತಗುಪ್ತರೆಂಬಗಗನಚಾರಣಯುಗಳಂಗಗನತಳದಿನವನೀತಳಕ್ಕವತರಿಸಿಮಾಸೋಪವಾಸದಪಾರಣೆಯೊಳ್ಕಾಂತಾರಚರ್ಯ್ಯಾಮಾರ್ಗ್ಗದಿಂಬರ್ಪ್ಪುದುಮವರಂದೂರದೊಳ್ಕಂಡು ॥

ಮ॥ಸ್ರ॥ದೆಸೆಯಂಭೂಷಾಂಶುಗಳ್ಚಿತ್ರಿಸೆಪದತಳಮಾತ್ಮೀಯಶೋಣಾಂಶುವಿಂದ ।
ರ್ಚ್ಚಿಸೆಧಾತ್ರೀದೇವಿಯಂಸಂಭ್ರಮರಸವಶನೆತ್ತಿಂದುಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂವಂ ॥
ದಿಸಿರಾಗೋತ್ಕಂಠನುಚ್ಚಾಸನದೊಳಿರಿಸಿದಿವ್ಯಾರ್ಚ್ಚನಾದ್ರವ್ಯದಿಂದ ।
ರ್ಚ್ಚಿಸಿದಂಸಾಹಿತ್ಯವಿದ್ಯಾಧರಸಮಳಯಶಂಭಾರತೀಕರ್ಣ್ಣಪೂರಂ ॥ 68

ಗದ್ಯ॥ ಇದುಪರಮಜಿನಸಮಯಕುಮುದಿನೀಶರಚ್ಚಂದ್ರಬಾಲಚಂದ್ರಮುನೀಂದ್ರಚರಣನಖಕಿರಣಚಂದ್ರಿಕಾಚಕೋರಂಭಾರತೀಕರ್ಣ್ಣಪೂರಂ ಶ್ರೀಮದಭಿನವಪಂಪವಿರಚಿತಮಪ್ಪರಾಮಚಂದ್ರಚರಿತಪುರಾಣದೊಳ್ ಚಾರಣಯುಗಳದರ್ಶನಮಷ್ಟಮಾಶ್ವಾಸಂ ॥

ನವಮಾಶ್ವಾಸ ಪ್ರಾರಂಭಃ

—:0:—

ಕಂ॥ ಶ್ರೀಪದಮನೀವಮುನಿಪ ।
ಶ್ರೀಪದಮಂಪರಮಭಕ್ತಿಯಿಂದರ್ಚ್ಚಿಸಿಪು ॥
ಶ್ರ್ಯೋಪಾರ್ಜ್ಜನಮಂತಳೆದನಿ ।
ಳಾಪೂಜಿತಚಾರುಚರಿತನಭಿನವಪಂಪಂ ॥ 1

ವ॥ ಅಂತರ್ಚ್ಚಿಸಿವಿಧಿಪೂರ್ವ್ವಕಂನಿರವದ್ಯಾಹಾರಮಂಕುಡುವುದುಮವರ್ಸ್ಸಂಯಮ ಸಂರಕ್ಷಣಾರ್ತ್ಥಮಪ್ಪಕಾಯಸ್ಥಿತಿಯಂನಿರ್ವ್ವರ್ತ್ತಿಸಿ ಕೈಯೆತ್ತಿಕೊಂಡಕ್ಷಯದಾನ ಮಸ್ತೆಂಬುದುಂ ॥

ಕಂ॥ ಏನೆಸೆದುದೊರ್ಯೆವೃಷ್ಟಿಹಿ ।
ಮಾನಿಲನಳಿಮಿಳಿತಕುಸುಮವರ್ಷಂಸುರಭೇ ॥
ರೀನಿನದಂದಿವಿಜರಹೋ ।
ಧ್ವಾನಶ್ರುತಿನೆಗಳೆನೆಗಳ್ದಪಂಚಾಶ್ಚರ್ಯ್ಯಂ ॥ 2

ವ॥ ಆಗಳವರತಪಸ್ಸಾಮರ್ತ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ರಾಮಾದಿಗಳ್ರೋಮಾಂಚಕಂಚುಕಿತದೇಹರಾಗಿಧರ್ಮ್ಮಕಥಾಶ್ರವಣಪ್ರಸಂಗದೊಳಿರ್ಪ್ಪುದುಮವರಿದಿರಿನೊಳಿರ್ದ್ದವಿಶಾಲಸಾಲದ್ರುಮ ಶಾಖಾರೂಢನಾಗಿರ್ದ್ದ ॥

ಉ॥ ಪೋದಭವಪ್ರಪಂಚದಜುಗಿತಂಮುನಿದರ್ಶನಮಾತ್ರದಿಂಮನ ।
ಕ್ಕಾದೊಡೆಪಾಪಸಂಚಯಮನಿಂನಪವರ್ತ್ತಿಪೆನೆಂದುಬಂದುಪಾ ॥
ದೋದಕದೊಳ್ಪೊರಳ್ದು ಕನಕಪ್ರಭೆವೆತ್ತು ಪದೋಪಕಂಠಲ ।
ಗ್ನೋದರಮಸ್ತಕಂವಿನತನಿರ್ದ್ದುದುಪರ್ದ್ದುಪಶಾಂತಚೇತಸಂ ॥ 3

ವ॥ ಆಗಳದಂಕಂಡುರಾಘವನವರತಪಸ್ಸಮೃದ್ಧಿಯುಂಸೀತೆಗಂಸೌಮಿತ್ರಿಗಮಭಿವರ್ಣ್ಣಿಸಿಮುನಿಗೆಮುಗಿದಕೈವೆರಸುಹಿತಾಹಿತವಿವೇಕವಿಕಲನುಂವಿಜಾತೀಯನುಮಪ್ಪವಿಹಂಗಮುಪಶಮಕ್ಕೆ ಬಂದಕಾರಣಮೇನೆಂಬುದುಂಚಾರಣಋಷಿಯರಿಂತೆಂದುಪಸಸಿಪರ್ವ್ವಿಮಹಾಗಹನಮುಂನೆಕರ್ಣ್ಣಕುಂಡಲಪುರಪ್ರಮುಖನಿಖಿಲಗ್ರಾಮಸಂಕೀರ್ಣ್ಣಮದನಾಳ್ವಂದಂಡಕನೆಂಬರಸನಾತನಂಡತಿದುರ್ಮ್ಮನಸ್ಕಮಸ್ಕರಿಸಮಯಮಂಪಿಡಿದಿರ್ಪ್ಪಳಾದಂಡಕನುಮೊರ್ಮ್ಮೆಪುರಬಹಿಃಪುರದೊಳ್ಕಲ್ನೆಲೆನಿಂದಮಹಾಋಷಿಯರಂನೋಡುತ್ತುಂಪೋಗಿಪೇಂಟವಡೆಯುದೆಬಂದವಿವೇಕಿಯುಪ್ಪದಜುಗಿಂದಪರಕೊರಲೊ

ಳೊಂದುಸತ್ತುಪಾವಂಸುತ್ತಿಪೋದೊಡವರುಪಸರ್ಗ್ಗಂಪಿಂಗುವಿನಂಕಯ್ಯೆತ್ತುವೆಂದಿ ರೆಮತ್ತೊಂದುದಿವಸವಾದೆಸೆಯುಸೆಮೃಗಯಾನಿಮಿತ್ತಂದಂಡಕಂಪೋಗುತ್ತುಮಿರ ಲೋರ್ವ್ವನವರಕೊರಲೊಳಿರ್ದ್ದಕಾಳೋರಗನಕಳೇವರಮಂಕಳೆವುದಂಕಂಡಱಿ ಯದಂತಿದೇನೆಂದುಬೆಸಗೊಳ್ವುದುಂ॥

ಕಂ॥ ಆರೆಂದುಮಱಿಯೆನೋರ್ವ್ವಂ।
ಕ್ರೂರಾತ್ಮಂದಿವ್ಯಯತಿಗಿದಂಮಾಡಿದುರಾ॥
ಚಾರಂನರಕಾಯುಷ್ಯ।
ಕ್ಕಾರಂಭಿಗನಾದನೆಂದುಬೆಳ್ಕುಱೆನುಡಿದಂ॥ 4

ದಂಡಕನಾನುಡಿಗೆಭಯಂ।
ಗೊಂಡಂಯತಿಪತಿಯಧೈರ್ಯ್ಯಮಂಕಂಡುಗುಣಂ॥
ಗೊಂಡಂಪದಾನತಂಕ್ಷಮೆ।
ಗೊಂಡಂಭವ್ಯಂಗೆಸಹಜಮುಪಶಮಭಾವಂ॥ 5

ಕ್ಷಮಿಯಿಸುವುದೆಂನಗೆಯ್ದಱಿ।
ಯಮೆಗೆಂದಡಿಗೆಱಗೆದಂಡಕಂಮುನಿನುಡಿದಂ॥
ಕ್ಷಮಿಯಿಸುವುದೆಮುಖ್ಯಂಸಂ।
ಯಮಕ್ಕೆನಿಶ್ಶಲ್ಯನಲ್ಲದಂಸಂಯಮಿಯೇ॥ 6

ಚ॥ ಎಡಪಿದಕಲ್ಗೆತಾಗಿದಮರಕ್ಕೆನಿಸಂಮುನಿಸಂಮನಕ್ಕೆತ।
ಪ್ಪೊರ್ಡೆತರಲಕ್ಕುಮನ್ಯರೊಳಮನ್ಯಭವಂಗಳೊಳಾರ್ತ್ತರೌದ್ರದಿಂ॥
ದೊಡರಿಸಿದಾತ್ಮಕರ್ಮ್ಮಫಲಮಂತವಿಪಲ್ಲಿಸಹಾಯವೃತ್ತಿಯಂ।
ಪಡೆವಸುಹೃಜ್ಜನಕ್ಕೆಮುನಿಪಂಮುನಿದಂದುಕೃತಘ್ನನಲ್ಲವೇ॥ 7

ವ॥ ಎಂದಹಿಂಸಾರೂಪಮಪ್ಪಧರ್ಮ್ಮಮನುಪದೇಶಂಗೆಯ್ಯೆದಂಡಕನದಂಕೈಕೊಂಡಾ ಕ್ರಮದೊಳೆನಡೆಯುತ್ತುಮಿರೆ॥

ಕಂ॥ ಅರಸಿಯುಮಮಾತ್ಯಮುಂಪಾ।
ಪರತಮ್ಮಧುಮದ್ಯಮಾಂಸಸೇವಾಸಕ್ತ॥
ನ್ನಿರವದ್ಯಮುನರಸನಸ।
ಚ್ಚರಿತ್ರಮಂಕಿಡಿಸುವಂತುಮಂತಣಮಿರ್ದ್ದರ್॥ 8

ವ॥ ಅಂತುತಮಗಪಾಯಮನೊಡರ್ಚ್ಚುವುಪಾಯಮಂಚರ್ಚ್ಚಿಸಿ॥

ಕಂ ॥ ಕಳವೆಂಮಿಥ್ಯೆಯನೇಱಿಸಿ ।
ಕಲತ್ರದೊಳ್ಪೊಲ್ಲಕೆಯ್ದರೆಂದಿಲ್ಲದುದಂ ॥
ಗಳಿಪಿದೊಡೆದಂಡಕಂಕಡು ।
ಮುಳಿದಂಋಷಿಯುಗ್ರಮಾಯೆಮೋಹಿಸದಾರಂ ॥ 9

ಪಳಿಗಂಜದೆಕರ್ಣ್ಣೇಜಪ ।
ರಳಿನುಡಿದಿಟಮೆಂದುಡಂಗುರಂಬಡಿಯಿಸಿಕಾ ॥
ಪಳಿಯೆಪೊಱಮಡಿಸಿಕಳೆದಂ ।
ಪೊಳಲಿಂದವಿಚಾರಿಜೈನಮುನಿಸಂಕುಲಮಂ ॥ 10

ವ ॥ ಅಂತುಋಷಿರೂಪಕನೂರಂಪೊಕ್ಕೊಡೆಕೊಲ್ವೆನೆಂದಾಣೆಯಿಟ್ಟುಪೊಱಮಡಿಸಿಕಳೆವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಅಱಿಯದೆಪೊಳಲಂಪುಗೆಕೆಲ ।
ರಱುಗುಲಿಋಷಿಯುಗ್ರಮುನಿದುತುಂನಾಜ್ಞೆಗೆಬೆ ॥
ಳ್ಕುಱರೆಂದುಕೊಂದುಪಾತಕಿ ।
ತೆಱೆವಂಪುಗಲೆಂದುನಿರಯದರರೀಪುಟಮಂ ॥ 11

ವ ॥ ಅಂತುಋಷಿವಧೆಗೆಯ್ದುತ್ಕಟಮಪ್ಪಪಾಪಮಂಸದ್ಯಃಫಲರೂಪಮಂದಂಡಕನುಪಾರ್ಜ್ಜಿಸುತ್ತುಮಿರೆಮತ್ತೊಂದುದಿವಸಮಾಪುರಕ್ಕೆಮಹಾತಪೋಧನರೇಕವಿಹಾರಿಗಳ್ಬರುತ್ತುಮಿರೆಮಾರ್ಬ್ಬಟ್ಟೆಯೊಳೋರ್ವ್ವಂಕಂಡುಮಗುೞೆಬಿಜಯಂಗೆಯ್ಯೆಮೆನೆಕಾರಣಮೇನೆಂಬುದುಮಿಾಪೊಳಲನಾಳ್ವನೃಪಂನಿಷ್ಕೃಪಂನಿಷ್ಕಾರಣಮನೇಕಋಷಿಸಂಘಾತಮಂಘಾತಿಸಿದನೆಂಬುದುಮಾನುಡಿಯೊಳೊಗೆದ ಕರುಣಾರಸಮುಕಲುಷಕಿಂಪಾಕಬೀಜಮನಂಕುರಿತಂಮಾಡೆ ॥

ಮ ॥ ಅರಸಾಂಬಾರಿಪರೆಂನನಾರೆನಗೆಱುತುಪ್ಪಂತನುಂಟೆಂನದೋಃ ।
ಪರಿಘಂದುರ್ದ್ಧರಮೆಂದುಸಾಧುಜನಮಂನಿಷ್ಕಾರಣಂಕೊಂದನೇ ॥
ದುರಿತಕ್ಕಂಜನೆದುರ್ಯ್ಯಶಕ್ಕಗಿಯನೇಕೇಳೆಂದುಕರ್ಣ್ಣಂಡಮಾ ।
ಗಿರೆಪುರ್ವ್ವಿರ್ವ್ವಿಪೊದಳ್ದುದಾಮುನಿಗೆಸರ್ವ್ವಗಾತ್ರಿಕೋಪಾನಲಂ ॥ 12

ಕಂ ॥ ಅರಸನನರಸಿಯನೂರಂ ।
ಪರಿಜನಮಂನಾಡನಡವಿಯಂಬೆಟ್ಟೊಳಗಾ ॥
ಗಿರೆಮುನಿತೇಜೋವೃದ್ಧಿಯಿ ।
ನುರುಪಿದನಣಕಕ್ಕೆಸವಣನುಂಸೈರಿಪನೇ ॥ 13

ಮ ॥ ಸಕಳತ್ರಂಪ್ರೇಕ್ಷಣಾಮಾತ್ರದಿಂವಿಲಯಮಪ್ಪಿಜ್ವಾಲೆಪ್ರೋಲ್ಲಸಟ್ಟ್ಯದಂ ।
ಡಕನಂನಂದಿದುದಿಲ್ಲಪೇಳೆಪೆಸರಿಲ್ಲೆಂಬಂನೆಗಂವಂಶರಾ ॥
ಜಕಮಂಪಾಪಭುಜಾಗ್ರದೊಳ್ಕ್ರನಿಯತೇಜೋವೃದ್ಧಿಯಿಂದಾದಪಾ ।
ವಕನಾಸ್ವಾದಿಸಿದತ್ತಿದ್ದೇವಿರಿದೊಪೇಳಾಪಾತಕಂಗೆಂಬಿನಂ ॥ 14

ಕಂ ॥ ಸುಡುವುದುಕಿಚ್ಚಲ್ಲದೆಗತಿ ।
ಗಿಡಿಸದುಕೋಪಾಗ್ನಿಸುಟ್ಟೊಡಲಂಗತಿಯುಂ ॥
ಕಿಡಿಸಿದುದಾಯತಿಗೆನಲೇಂ ।
ಪಡೆಮಾತಱಿವುಳ್ಳನುಳಿಯದಿರ್ಪ್ಪನೆಮುಳಿಸಂ ॥ 15

ವ ॥ ಅಂತು ಸಾಧುಸಂಘವಧೆಗೆಯ್ಸಿದವಧುವುಮಮಾತ್ಯನುಂವಧಕನಪ್ಪದಂಡಕನುಂ ಕ್ರೋಧಕ್ಕೆಸಂದತಪೋಧನನುಮಧೋಗತಿಗೆಸಂದರಾದಂಡಕನೇಳನೆಯನರಕದಂಡನೆಗೊಳಗಾಗಿಬಳಿಯಂದುರ್ಗ್ಗತಿಗಳೊಳ್ತೊಳಲ್ದೀಗಳ್ಪರ್ದ್ದಾಗಿರ್ದ್ದನೆನೆಕೇಳ್ದದಕ್ಕೆ ಖಗಂಖೇದಿಸೆನೀಂಮುಂನಮಱಿವುನೆಱೆಯದೆನರಕಾದಿದುಃಖಮನನುಭವಿಸಿದೆನಿನಗೀಗಳೆಂಮಂಕಂಡದೊಸಱಿಂಕರ್ಮ್ಮಬಂಧಂಶಿಥಿಲಮಾದುದೆಂದದಱಿಮನೋವಿಷಾದಮಂಕಳೆದದಕ್ಕೆಲಬ್ಧಿದೊರೆಕೊಂಡುದೆಂದಱಿದುಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನಪೂರ್ವ್ವಕಮಣುವ್ರತಮಂಕೊಟ್ಟು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರುಮಂ ಸೀತೆಯುಮಂಪರಸಿಗಗನಚಾರಣರ್ಪ್ಪೋಪುದುಂ ॥

ಚ ॥ ಎನಗಿದೆಕಂದನೆಂದುಗಳಕಂದಳದೊಳ್ಚರಣದ್ವಯಂಗಳೊಳ್ ।
ಜನಕಜೆಕಂಠಿಕಾವಲಯಮಂಮಣಿನೂಪುರಮಂತೊಡರ್ಚ್ಚೆವಮಂ ॥
ಪನದಮಯೂಖಲೇಖೆಜೆಡೆಗೊಂಡುಕವಲ್ತುಮಡಲ್ತುಲರ್ಚ್ಚಿದೃ ।
ಗ್ವನರುಹಮಂಜಟಾಯುವೆಸರಾದುದದಕ್ಕೆರಘುಪ್ರವೀರನಿಂ ॥ 16

ವ ॥ ಅಂತು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ್ಸ್ಸುಗುಪ್ತಗುಪ್ತಗಗನಚಾರಣರತಪಸ್ಸಾಮರ್ತ್ಥ್ಯದರ್ಶನದಿಂಕೃತಾರ್ತ್ಥರಾಗಿ ಮರುದಿವಸಂ ದಂಡಕಾರಣ್ಯದೊಳಗನೆದಕ್ಷಿಣಾಭಿಮುಖರಾಗಿನಡೆದುಚಳವೀಚೀಸಂಚಯಮಂಕ್ರೌಂಚನದಿಯನುತ್ತರಿಸಿ ಸರಿತ್ತಟವನಲತಾಗೃಹದೊಳ್ಸೀತೆಬಳಲ್ದಳೆಂದುವಿಶ್ರಮಿಸಿಸುಖಮಿರ್ಪ್ಪುದುಮಾನದಿಯಸಮೀಪದಸರ್ವ್ವರತ್ನಗರ್ಭ್ಭಮಪ್ಪದಂಡಕಗಿರಿಗುಹಾಗೇಹದೊಳೊಂದುಯೋಜನದೆಂಟನೆಯಭಾಗಂಖಾತಮಾದಲ್ಲಿಪಾತಾಳಲಂಕೆಯೆಂಬಪುರಮಿರ್ಪ್ಪುದದನಾಳ್ವಂ ಖರನೆಂಬನಾತನರಸಿರಾವಣನತಂಗೆಚಂದ್ರನಖಿಯೆಂಬಳವರ್ಗ್ಗೆಶಂಭುಕನುಂಸುಂದರನುಮೆಂಬಿರ್ವ್ವರ್ತ್ತನಯರಾದರಲ್ಲಿ ಪಿರಿಯಮಗಂಶಂಭುಕಂಪಂನೆರಡುವರುಷಂ ಮೊದಲ್ಗೊಂಡುಸೂರ್ಯ್ಯಹಾಸಾಸಿಯುಂಸಾಧಿಸುತ್ತಿರ್ಪ್ಪುದುಮಾತಂಗಾಬಾಳನಿತ್ತುಚೆಸಕೆಯ್ಯಲೆಂದುಬಂದುಯಕ್ಷಾಮರಸಹಸ್ರಮಾಖಡ್ಗರತ್ನಮನವನಿರ್ದ್ದಬಿದಿರಪೊ

ದಱವೊಗಲೊಳಿರಿಸಿ ನಮೇರುಮಂದಾರಪಾರಿಜಾತಸುಮನೋಮಂಜರಿಯಿನರ್ಚ್ಚಿ
ಸುತ್ತಿರ್ಪ್ಪುದುಮಿತ್ತ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂವನವಿಳಾಸನಿರೀಕ್ಷಣಕುತೊಹಲನಾಗಿ ॥

ಕಂ ॥ ಸುಳಿವೆಡೆಗೆಖಳ್ಗ್ಗಿದ್ಧಿಗೆ ।
ಬಳಿಯಟ್ಟಿದಪುಣ್ಯದೇವತಾದೂತನವೋ ॥
ಲ್ಸುಳಿಗಾಳಿಯೊಡನೆಹರ್ಷ್ಷದ ।
ಮಳೆಬರೆಬಂದತ್ತದೊಂದುದಿವ್ಯಾನೋದಂ ॥ 17

ಇದುಮನುಜಲೋಕವನಕುಸು ।
ಮದಸಾರಭಮಲ್ತುದಿವಿಜಲೋಕದಮಂದಾ ॥
ರದಕುಸುಮಸಾರಭಂಬಂ ।
ದುದೆತ್ತಣಿಂದೆಂದುಲಕ್ಷ್ಮಣಂಬಳಿಸಂದಂ ॥ 18

ತನಿಗಂಪಿನಬಳಿವಳಿಯಿಂ ।
ಜನಾರ್ದ್ದನಂಭೃಂಗದಂತೆಸುಮನೋರಾಗಂ ॥
ಜನಿಯಿಸೆತಮಾಳಪಲ್ಲವ ।
ತನುರುಚಿಪೇರ್ವ್ವಿದಿರಪೊದಱಿನಂದೈತಂದಂ ॥ 19

ಸ್ಥಲರಕ್ತಕಮಲಮಂಕೋ ।
ಮಲಪದತಳಪದ್ಮರಾಗರುಚಿಯಿಂವಂಶ ॥
ಸ್ಥಲಮಂತನುಪ್ರಭಾವಮಂ ।
ಡಲದಿಂದೆಂಟನೆಯಕೇಶವಂದ್ವಿಗುಣಿಸಿದಂ ॥ 20

ವ ॥ ಅಂತು ಬಂದುಬಿದಿರಪೊದಱವೊದಲೊಳಮರತರುಸುಮನೋಮಾಲೆಯೊಳಮನರ್ಘ್ಯರತ್ನಮಾಲೆಯೊಳಮರ್ಚ್ಚಿಸಿರ್ದ್ದಸೂರ್ಯ್ಯಹಾಸಾಸಿಗೆಕಯ್ಯಂನೀಡುವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯನಯನೋತ್ಪಲ ।
ಮಧುಮುಖಮೆನೆತಾನೆಬಂದುಕರಕಿಸಲಯಕಾಂ ॥
ತಿಯಿನೇಂರಾಗಂಬೆತ್ತುದೊ ।
ಜಯಾಸಿಪೊಗರಿಳಿಸೆಕಿಸುರಮಸಿಯಕ್ಕರಮಂ ॥ 21

ಕಾಳಾಹಿಯೆನಿಪಕೃಷ್ಣನ ।
ತೋಳೊಳ್ನಿಶ್ವಾಸಧೂಮಲೇಖಾಕೃತಿಯಿಂ ॥
ಬಾಳಾಯತಮೆನೆಜಡಿದಂ ।
ಬಾಳೊಡನಳ್ಕಾಡೆನೆಳಲನೆವದಿಂದಿನಪಂ ॥ 22

ವ ॥ ಅಂತುಜಡಿದುಕರವಾಳಕೂರ್ಪ್ಪಂನೋಡಲೆಂದು ॥

ಕಂ ॥ ಬಾಯ್ದಾರೆನಿಲೆಕುಮಾರಂ ।
ಪೊಯ್ದೊಡೆಕಯ್ಯಳವಿದಾರಕಯ್ಯಳವಿಯೆಸ ॥
ಲ್ಕೈಯ್ದಿಲಕಾವಿನಪೊಡೆಯಂ ।
ಪೊಯ್ದಂತೋವರ್ಮ್ಮದಲೆಪಱಿದುದಾವಂಶವನಂ ॥ 23

ವ ॥ ಆವಂಶವನದೊಡನೆ ॥

ಕಂ ॥ ತಲೆಪಱಿದುಪಾಱೆಪಾಱುವ ।
ತಲೆವರವೆಡೆವಱಿಯದಟ್ಟೆಯಿಂಪೊಣ್ಮುವಸೃ ॥
ಗ್ಜಲಧಾರೆನಾಳವೆನೆಪಂ ।
ದಲೆಪೋಲ್ತುದುನಭದೊಳಲರ್ದಕೆಂದಾವರೆಯಂ ॥ 24

ವ ॥ ಅಗಳದಂ ಕಂಡುನಿರಪರಾಧನಂ ಕೊಂದೆನೆಂದು ಮನದೊಳ್ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಂಕಟ್ಟುಕ
ಡೆದು ॥

ಕಂ ॥ ವೇಧಸ್ಸಂಕಲ್ಪಂದು ।
ಜ್ಜೋಗ್ರಧನಿವಂನಿಷ್ಠೆಯಿಂನಿರೋಧಿಸಿತನುವಂ ॥
ಸಾಧಿಸಿದೊಡೀಕೃಪಾಣಮೆ ।
ಬಾಧಾಕರವಾಯ್ತುಜಾಕೃಪಾಣೀಯದವೊಲ್ ॥ 25

ವ ॥ ಎಂದುಕಾರುಣ್ಯಪರನಾಗಿಪ್ಪುದುಂತತ್ಕ್ಷೇಯಕವುಂರಕ್ಷಿಸುವಯಕ್ಷಾಮರಸ
ಹಸ್ರಮಿಂನೆಮಗೆನೀನೇಪತಿಯೆಂದುಪೊಡವಟ್ಟುಪೂಜಿಸಿಪೋಪುದುಂನಿಜಾಗ್ರಜನಸ
ಮೀಪಕ್ಕೆಬಂದುಕರವಾಳವೃತ್ತಾಂತವುಂವಿದಿತಂಮಾಡಿ ॥

ಕಂ ॥ ಜಲರುಹನಾಭಂಕಣ್ಗೊಳ್ ।
ಪೊಳೆದುಳ್ಕುವಸೂರ್ಯ್ಯಹಾಸವುಂಕುಡೆಕಯ್ಯೊಳ್ ॥
ಹಲಧರನದೇಹರುಚಿಮೂ ।
ವಳಸುವುದುಂಚಂದ್ರಹಾಸವೆನಿಸಿತ್ತಾಗಳ್ ॥ 26

ವ ॥ ಅಂನೆಗವಿತ್ತಲ್ ॥

ಕಂ ॥ ವಿವಿಧಾರ್ಚ್ಚನೆವೆರಸುತನೂ ।
ಭವನಿಂದುಕೃಪಾಣಸಿದ್ಧಿವಡೆದಪನೆಂಬು ॥
ತ್ಸವದಿಂದುಳ್ಕಾಪಾತವು ।
ನವಳಂಗಪ್ರಭೆಯಿನಿಳಿಸಿನಭದಿಂದಿಳಿದಳ್ ॥ 27

ವ ॥ ಅಂತುನಭದಿಂದಿೞಿದು ॥

ಕಂ ॥ ತನಯುನತಲೆಯೊಂದೆಸೆಯೊಳ್ ।
ತನುವೊಂದೆಸೆಯೊಳ್ಸಿಡಿಲ್ದುಕೆಡದಿರೆಕಂಡಾ ॥
ವನಿತೆಭಯರಸದಿನೆರ್ದೆಪಾ ।
ವನೆಪಾಱೆವಿಷಾದವಹ್ನಿಗಿಂಧನಮಾದಳ್ ॥ 28

ಖರನಂದನನಂದಶಕಂ ।
ಧರನಱಿಯುನನೆಂನಶಂಭುಕುವರನನಾಕ್ರೋರ್ಕಂ ॥
ದರೆನುತ್ತೆಮೋದಿಕೊಂಡ ।
ಳ್ಕರದಿಂವಡಿಗಡಿಗೆಚಂದ್ರನಖಿತೆಳ್ವಸಿಱಿಂ ॥ 29

ಚ ॥ ಒಱಿವಱಿಬತ್ತೆಬಾಯ್ಬರಲಬಾಸುಳಪದ್ಧತಿಮಧ್ಯದೊಳ್ಪಗಂ ।
ಡಿಱಿದಿರೆಕಂಣನೀರ್ಗ್ಗಳಪೊನಲ್ಕರೆಗಣ್ಮೆಕಪೋಲದೊಳ್ಬಯ ॥
ಲ್ದೊಱೆಯನೊಡರ್ಚ್ಛೆಚಂದ್ರನಖಿಶೋಕರಸಾಕುಳೆಮೂರ್ಚ್ಛೆವೋಗಿಮೆ ।
ಯ್ಮಱೆಯುಳೆಚಿತ್ರಮಲ್ತುನಿಜಪುತ್ರವಿಯೋಗಮನಾರೊಸೈರಿಪರ್ ॥ 30

ವ ॥ ಅನಂತರಮೆಂತಾನುಂಮೂರ್ಚ್ಛೆಯಿಂದೆೞ್ಚತ್ತು ॥

ಕಂ ॥ ತಂನಂದಂಡಿಸಿಬಾಳಂ ।
ಪಂನೆರಡಬ್ದಕ್ಕೆಪಡೆದಬಾಲಕನಂಕೊಂ ॥
ದೆಂನೊಳೆಡಱಿದನಬೇರೊಳ್ ।
ಪೆಂನೀರಂಪೊಯ್ವೆನೆಂದುಬೇಗದಿನೆರ್ದ್ದಳ್ ॥ 31

ಒಡನೊಡನೆಶೋಕರಸಮುಂ ।
ಕಡುಮುಳಿಸುಂತಿಣ್ಣಮಾಗೆಖೇಚರಿಮೊಳಗಂ ॥
ಸಿಡಿಲಂಕೆದಱುವಕಲ್ಪದ ।
ಕಡೆಗಾಲದಕೆಂಡವಳೆಯಮುಗಿಲವೊಲಿರ್ದ್ದಳ್ ॥ 32

ರೋದನದಿಂಸುತನಃರ ।
ಚ್ಛೇದನದಳಲಾಱದಾಱುಗುಂರಿಪುರುಧಿರಾ ॥
ಸ್ವಾದನದಿನೆಂದುವಿಲಯೋ ।
ತ್ಪಾದನಭೈರವಿಯುಮಸಕಮಂಕೈಕೊಂಡಳ್ ॥ 33

ವ ॥ ಅಂತುಮುಳಿದೆರ್ದ್ದುಪಜ್ಜೆವಿಡಿದುನಡೆದುರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಂಕಂಡು ॥

ಚ ॥ ಬಗೆವವರಾರಿದಂಖೇಚರಕಾಮಿನಿಪುತ್ರವಿಯೋಗವೇಗಮಂ ।
ಬಗೆಯದೆಕಂದನಂಬಱಿದೆಕೊಂದವನಂಕೊಲಲೆಂದುಪ್ರೋಣ್ದುದಂ ॥
ಬಗೆಯದೆನೋಡಿಲಕ್ಷ್ಮಣನಗಾಡಿಗೆಕೊರ್ತ್ತೊಡಗೂಡುವಾಸೆಯಂ ।
ಬಗೆದಳದಂತೆದಲ್ಬಗೆವರೇವಿಷಯಾಸವಮತ್ತರೇನುವಂ ॥ 34

ವ ॥ ಅಂತುಕಂತುಸಂತಾಪದಿನಾವರ್ತ್ತನಪರಿವರ್ತ್ತನಂಬಂದು ॥

ಕಂ ॥ ರೂಪಪರಾವರ್ತ್ತನವಿ ।
ದ್ಯಾಪರಿಣತಿಯಿಂವಿಯಚ್ಚರಾಂಗನೆಕನ್ಯಾ ॥
ರೂಪಮನೇಂತಳೆದಳೊತಾ ।
ರಾಪತಿತಾರುಣ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂತಾಳುವವೋಲ್ ॥ 35

ನನೆಗಣೆಯಧಿದೇವತೆಯಿಂ ।
ಬಿನೆಗಂಸಾರ್ತ್ತಂದುಕೃತಕಶೋಕರಸಾಲಂ ॥
ಬಿನಿನೆಯ್ದಿಲೆಸಳೊಳಮರ್ದಿನ ।
ಪನಿಬಂದಪುದೆನಿಸಿಕಣ್ಣನೀರಂತಳೆದಳ್ ॥ 36

ಅರಮಣಿಕೃತಕಶೋಕಾ ।
ಸಾರದಪೊನಲೊಳಗೆಪೆಂಡುನೆಗೆದಿರ್ದ್ದಮದೇಂ ॥
ರಾರಾಜಿಸಲಾರ್ತ್ತಳೊತಿೞ್ ।
ನೀರೊಳಗಣಚಂದ್ರಕಳೆಯನೆಳಲೆಂಬಿನೆಗಂ ॥ 37

ವ ॥ ಅಂತುಶೋಕಿಸುವಳಂಕಂಡು ॥

ಕಂ ॥ ತನಗೆಕರುಣಾರಸಂಸಂ ।
ಜನಿಯಿಸೆಸಾರಣೆ ಕರೆದುಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಲತಾ ॥
ತನುಕಣ್ಬನಿಯಂತೊಡೆದಳ್ ।
ಜನಕಾತ್ಮಜೆಕಂನೆಕಪಟಿಯೊಂದೆತ್ತಱಿವಳ್ ॥ 38

ವ ॥ ಆಗಳಾಕಂನೆಯಂಕರುಣಾರಸಪ್ರಸನ್ನದೃಷ್ಟಿಯಿಂರಘುವೀರಂನೋಡಿ ॥

ಮ।ಸ್ರ॥ಬಿಸಿಲುಂಬೆಳ್ದಿಂಗಳುಂಗಾೞಿಯುಮೊಳಪುಗದತ್ಯುಗ್ರಸತ್ವಂಗಳಿಂದು ।
ವ್ರಿರ್ಗಸುವೀದುರ್ವ್ವಾರಕಾಂತಾರಮನಬಲೆಯೆನಿಶ್ಶಂಕೆಯಿಂದೆಂತುಪೊಕ್ಕಾ ॥
ಬಿಸವಂದಂಕಂನೆನಿಂನಂದಮನೆಮುಗುಳಿಸೆಂದಾಜಿರಂಗಪ್ರಚಂಡಂ ।
ಬೆಸಗೊಂಡಂಬೀಱೆದಂತದ್ಯುತಿಶರದದಬೆಳ್ದಿಂಗಳಂರಾಮಚಂದ್ರಂ ॥ 39

ವ ॥ ಅಂತುಱಸಗೊಳ್ವುದುಂಮುಕುಳಿತಾಂಜಲಿಪುಟೀಕೃತಕೀಕೃತಾಂತನೆಂನಮಾತಾಪಿತೃ
ಗಳ್ಸೋಪಸ್ಮಾರದಲೊಳಿಮುಱಿದುಯ್ಯೆನಿಸ್ಸಹಾಯವೃತ್ತಿಯಿಂನಿತ್ತರಿಸಲಾಱದಾ
ನುಮೆಂನಂಪರಿಚ್ಛೇದಿಸಿಪಳುವಂಪೊಕ್ಕುಸಾವೆನೆಂದುಬರುತ್ತುಂನಿಂವಾನೆಂನಪುಣ್ಯೋ
ದಯದಿಂ ಕಂಡೆನೀರ್ವ್ವರೊಳೋರ್ವ್ವರೆಂನು ಗಂಧರ್ವ್ವವಿವಾಹವಿಧಿಯಿಂಕೈಕೊ
ಳ್ವುದೆನೆಜನಕಜೆರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಮೊಗಮಂನೋಡಿಮುಗುಳ್ನಗೆನಗುವುದುಮದ
ಕ್ಕೆಸಿಗ್ಗಾಗಿ ॥

ಕಂ ॥ ಮಗನೞಿವಳಲಂಪಾತಕಿ ।
ಬಗೆಯದೆಪರಪುರುಷಸೇವೆಗೞಿವುವಬಗೆಯುಂ ॥
ಬಗೆದಾಬಗೆಕೂಡದೊಡು ।
ಜ್ಬಗಮಿಂಮಡಿಸಿತ್ತುಖಚರವಧುಗಾಕ್ಷಣದೊಳ್ ॥ 40

ವ ॥ ಅಂತುಮನದೊಳುಂಮುಳಿಸಿ ॥

ಕಂ ॥ ಅವಳಿವರ್ಗಿತಕ್ಕುದಂಮಾ ।
ಡುವೆನೆಂಬಾಗ್ರಹದಿನವರಕಣ್ಬೊಲನಂದಾಂ ॥
ಟುವಿನಂನಡೆದುತಟಿಲ್ಲತೆ ।
ಯುವೊಲಾಕಾಶಕ್ಕೆನೆಗೆದುಪಾಱಿದಳಾಗಳ್ ॥ 41

ವ ॥ ಅಂತುಮನೋವೇಗದಿಂಪೋಗಿಪೊೞಲುಮನರಮನೆಯುಮಂಪೊಕ್ಕು ॥

ಹರಿಣಿ ॥ ಪರೆದಕಚಮುಂಕಂಣಿಂಕೆಯ್ಗಣ್ಮುವಶ್ರುಜಲಂಗಳುಂ ।
ಪರಸುಬಸುಱಂತಿಣ್ಣಂಮೋದುತ್ತುಮಾತ್ಮಜಶೋಕದಿಂ ॥
ಖರನಚರಣೋಪಾಂತಕ್ಷೋಣೀಪ್ರದೇಶದೊಳಾತನೂ ।
ದರಿತನುವನಂದೊಕ್ಕಳ್ಹಾಹಾರವಂನೆಗಳ್ವಂನೆಗಂ ॥ 42

ವ ॥ ಅಂತುಶೋಕವಿಕಳೆಯಾದ ಚಂದ್ರನಖಿಯಂಕಂಡು ಖರನಿದೇನೆಂದುಬೆಸಗೊಳ್ವು
ದುಂ ॥

ಮ ॥ ಬಗೆಗಿಂದುಂಮುಳಮಾಗೆತಲ್ಲಣಿಸಿಬಾಳಂಸಾಧಿಸುತ್ತಿರ್ದ್ದಪೇ ।
ರ್ಮ್ಮಗನಂನೋಡುವೆನೆಂದುಪೋಗೆತಲೆಪೇಱಾಗಟ್ಟೆಪೇಱಾಗೆಧಾ ॥
ತ್ರಿಗೆಬಿಣ್ಪಿರ್ದ್ದಡೆಕಂಡುಭೋಂಕನೆರ್ದೆಬಾಳಂಬೀಸಿದಂತಾಗೆಮೂ ।
ರ್ಚ್ಛೆಗೆಸಂದೆಂಸುಡೆಸುತ್ತಿಶೋಕದಹನಂಜ್ವಾಲಾಸಹಸ್ರಂಗಳಿಂ ॥ 43

ವ ॥ ಅಂತುಮೂರ್ಚ್ಛೆವೋಗಿಕಿಱಿದಾನುಂಬೇಗದಿಂ ॥

ಕಂ ॥ ಚೇತರಿಸಿತನಯನಂಕೊಂ ।
ದಾತನಬೞಿವಿಡಿದುಪೋಗಿಬಾಳಂಕೊಳಲೆಂ ॥
ದಾತನಮೇಲ್ವಾಯ್ದೊಡೆಪಡೆ ।
ಮಾತೇಂಪರಿಭವಿಸಿಕಳೆದನುದ್ಧತನೆಂನಂ ॥ 44

ನಿನಗೆಸತಿಯಾಗಿಯುಂತ್ರಿಭು ।
ವನದೊಡೆಯದಶಾಸ್ಯನೊಡನೆಪುಟ್ಟಿಯುಮಿದ ॥
ತ್ತೆನಗೆಪರಿಭವಮೆನಲ್ಕಂ ।
ನಿನಜನ್ಮದಕರ್ಮ್ಮಬಂಧಮಂಮೀಱುವರಾರ್ ॥ 45

ಮ ॥ ಕವಚಂದೊಟ್ಟುಶರಾಸನಂಬಿಡಿದುತೂಣೀರಂಗಳಂತಾಳ್ದಿಮಾ ।
ಱುವರಾರೆಂಮುಮನೆಂಬದೋರ್ವ್ವಲದಗುರ್ವ್ವಿಂದಿರ್ಪ್ಪರಾನಂದದಿಂ ॥
ಜವನೀರ್ವ್ವರ್ಮ್ಮನುಜರ್ತ್ತನೂಭವನುಮಂಕೊಂದೆಂನನಾದಂಪರಾ ।
ಭವಮಂಪೊರ್ದ್ದಿಸಿನಿರ್ದ್ದಯರ್ಬ್ಬಗೆಯದಿರ್ದ್ದರ್ದ್ದಂಡಕಾರಣ್ಯದೊಳ್ ॥ 46

ವ ॥ ಎನಲೊಡಂಶ್ರವಣವಿವರದೊಳ್ತ್ತಪ್ತಾಯಸಮಂಪೊಯ್ದಂತೆದಾರಕವಿದಾರಣಮುಂ
ದಾರಪರಾಭವಮುಂತನಗಳಲನದವಳಲನೊದವಿಸೆ ॥

ಕಂ ॥ ಬೀಜದಿನೊಗೆವವಿಷಾಂಕುರ ।
ದೋಜೆಯೆನಲ್ಖರನಶೋಕಬೀಜದಿನೊಗೆದು ॥
ತ್ತೇಜಿಸಿದುದುಕೋಪಾಗ್ನಿಶಿ ।
ಖಾಜಾಲಂಕೆದಱಿಕಿಡಿಯುಮುಂಕೆಂಡಮುಮುಂ ॥ 47

ಮ ॥ ಪ್ರವಿಕೋಪಾನಲಧೂಮಲೇಖೆಯೆನೆಪುರ್ವ್ವರ್ವ್ವಿದ್ದರ್ಜವರ್ಲ್ತಗು ।
ಳ್ದುಮುಕಣ್ಗಳ್ಪೊಱಮಾಯ್ದುಕೋಪಶಿಖಿಪೊಣ್ಮಿತ್ತೆಂಬಿನಂಕೆಂಕಮಾ ॥
ದುಮುಕೋಪಾನಲತಾಪದಿಂರಣರಸಂದಳ್ಕೆಂದುಕಾದುಕ್ಕುರ್ವೆಂ ।
ತೊನ್ರೋಲಾಗಳ್ಬೆಮರ್ಗಳ್ಕಪೋಲತಳದೊಳ್ತ್ತಳ್ಪೊಯ್ದುವಾದೈತ್ಯನಾ ॥ 48

ವ ॥ ಅಂತುರೋಷಗ್ರಹಾವೇಶಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದು ॥

ಕಂ ॥ ತಡೆವುದುಪಾೞಿಯೆಸುತನಂ ।
ಮಡಿಪಿದನಂಸತಿಗೆಭಂಗಮುಂಮಾಡಿದನಂ ॥
ಕಡುಕೆಯ್ದುಕಾದಿರಣದೊ ।
ಳ್ಪಡತಲೆಯುಂಮೆಟ್ಟಿಕಿಳ್ತುಕೊಳ್ವೆಂತಲೆಯಂ ॥ 49

ಅನಿಮಿಷರುಂದಾನವರುಂ ।
ಮೊನೆಗೆನಗಿದಿರಿಲ್ಲರೆಂದೊಡಿದಿರಾಂಪವರೇ ॥
ಮನುಜರವಂದಿರನಾನೋ ।
ವ್ಯರ್ತ್ಥನೆದೆಸೆಬಲಿಗೆಯ್ವೆನೆಂದುಬಿಡೆಗರ್ಜ್ಜಿಸಿದಂ ॥ 50

ವ॥ ಅಂತುಗರ್ಜ್ಜಿಸಿಕರವಾಳ್ಗೆಕಯ್ಯಂನೀಡುವುದುಂಮಂತ್ರಿಮಂಡಳಮದಂಮಾರ್ಕ್ಕೊಂಡು ॥

ಕಂ॥ ಸಾಧಾರಣರಲ್ಲರ್ವ್ವಿ ।
ದ್ಯಾಧರವಲ್ಲಭವಿಚಾರಿಸವರುಂನತಿಯಂ ॥
ಸಾಧಿಸದೆಸೂರ್ಯ್ಯಹಾಸಂ ।
ಸಾಧನಮಾಯ್ತೆಂದೊಡೇನವರ್ಮ್ಮಾನವರೇ ॥ 51

ವ॥ ಅದಱಿನವರನೇೞಿಸದೆಸಕಲಸಾಮಂತರಂಬರಿಸಿಸಮರಸಂನದ್ಧನಾಗಿನಡೆವುದೆನಯಮದೆಂತೆನೆಸಕಲಚಕ್ರವರ್ತ್ತಿಗಳುಮರ್ದ್ಧಚಕ್ರವರ್ತ್ತಿಗಳುಂಮನುಷ್ಯರಾಗಿಯುಮೇಕಾಂಗದೊಳಜೇಯರೆಂಬುದುಂಸರ್ವ್ವಜನಸುಪ್ರಸಿದ್ಧಮೆಂದುಬಿಂನವಿಸೆಮನದೆಗೊಂಡಾಸ್ವರೂಪಮಂದಶಕಂಧರಂಗೆಬಿಂನಪಂಗೆಯ್ವುದೆಂದುದೂತರನಟ್ಟಿಸಮಸ್ತಸಾಮಗ್ರೀಸಹಿತನಾಗಿ ॥

ಕಂ॥ ಕನಕಾಚಲಚೂಳಿಕೆಯಿಂ ।
ಕನಲ್ದುಗರ್ಜ್ಜಿಸುತುಮೆರ್ದ್ದಸಿಂಗದವೊಲ್ಕಾಂ ॥
ಚನಪೀಠದಿಂಖರಂಖ ।
ಳ್ಗನಖರನುತ್ತಂಸಕಿರಣಕೇಸರನೆರ್ದ್ದಂ ॥ 52

ಪದಿನಾಲ್ಟಸಿರನಾಯಕ ।
ರುದಂಶುಮಣಿಮಕುಟಕಿರಣಮೊಡನಂಬರಮಂ ॥
ಪುದುವಿನಮೊಡನೆರ್ದ್ದರ್ವ್ವಿಂ ।
ಜದಡವಿಯುಂಬೇಗೆಬೆಳಸಿದತ್ತೆಂಬಿನೆಗಂ ॥ 53

ವ॥ ಅಂತಸಂಖ್ಯಾತಖಚರಸಾಮಂತಸೇನೆವೆರಸು ಖರದೂಷಣರ್ಗ್ಗಳಿಗದಿರದಿದಿರಂನಡೆವಮುಗಿಲೊಡ್ಡಿನಂತೆಗಗನವೀಧಿವಿಡಿದುನಡೆದುರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರನಱಸಿಬರ್ಪ್ಪಸಮಯದೊಳ್ಸಮುದ್ರಘೋಷವನೆಜಿನಿಯಿಸುವಪಟುಪಟಹಶಂಖಕಹಳಾರವಮಂಭೋಂಕನೆಕೇಳ್ದುದೇನೆಂದುಸೀತೆಪರ್ಚ್ಚಿಬೆಸಗೊಳ್ವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ದೊರೆಕೊಂಡಬಾಳಕೂರ್ಪ್ಪರ್ಗಂ ।
ಪರಿಕಿಸಲೆಂದಿಱಿಯೆಲಕ್ಷ್ಮಣಂಪೆಂಶವನಾಂ ॥
ತರಿತನೆನಿಸಿದ್ದುರ್ಗಸತ್ತ್ವನ ।
ಪರಿಗ್ರಹಂಕಾಳಗಕ್ಕೆ ವಂದಪುದಕ್ಕುಂ ॥ 54

ವ ॥ ಎಂದುಮನದೊಳವಧಾರಿಸಿ ॥

ಚ ॥ ಗಗನಚರಪ್ರಚಂಡಬಲಮೆತ್ತಿ ಬರುತ್ತಿರೆಕಾಳಗಕ್ಕದಂ ।
ಬಗೆದನೆಜಾನಕೀಮುಖಸರೋರುಹದೊಳ್ನೆಲಸಿದ್ದದೃಷ್ಟಿಯುಂ ॥
ತೆಗೆದನೆಕಾಲದಂಡಮುಮನೇೞಿಪತಂನಶರಾಸನಕ್ಕೆ ಮೆ ।
ಲ್ಲಗೆಕರಶಾಖೆಯುಂರಘುತನೂಭವನುಯ್ದನಿದೇನುದಾತ್ತನೋ ॥ 55

ವ ॥ ಅಂತುದಾಶರಥಿಶರಾಸನಕ್ಕೆ ಕಯ್ಯನುಯ್ಯೆಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಶಾ ॥ ದೇನಬ್ಬಿರ್ಗಲ್ವಿಡಿವಂತುಬಿಲ್ವಿಡೆಯೆವಜ್ರಾವರ್ತ್ತಚಾಪಕ್ಕೆಮೇ ।
ಣ್ದೇವೇಂದ್ರಂಧರಣೀಂದ್ರನಲ್ಲದುೞಿದಬ್ಬಿರ್ಗಲ್ವೊಯ್ದುನಿಲ್ವಂನರಾ ॥
ರ್ದ್ದೇವಕ್ಕಾರ್ಗವೊಡವೆಂನಕೂಗ್ಗ ರ್ಗಣೆಗೞಂಮೆಯ್ವೆಚ್ಚರ್ಗವೇಲೆತ್ತಿಬಂ ।
ದೀವಿದ್ಯಾಧರಸೈನ್ಯಮುಂನಿಮಿಷದಿಂಪದ್ದಿರ್ಗಂಗೆಬಿದ್ದಿರ್ಗಕ್ಕುವೆಂ ॥ 56

ವ ॥ ಎಂದುಪೆಸನಂಬಡೆದುಮದೀಯಮಾತೆಯುಂಸೀತಾದೇವಿಯುನಪಾಯಬಹುಳಮಪ್ಪಗ
ಹನದೊಳಗಲದೆಯಿರ್ಪ್ಪುದೆತ್ತಾನುಮೆನಗೆಧುರಂದುರ್ದ್ಧರಮಾಗೆಸಿಂಹನಾದಂಗೆಯ್ಯೆ
ಬರ್ಪ್ಪುದೆಂದುವಿನಯವಚನಮಂನುಡಿದುವಿನಯವಿನಮಿತನಗ್ರಜನಂಬೀಳ್ಕೊಂಡು ॥

ಕಂ ॥ ಕವಚಮನಾೞಿಸಿಪೆಗಲೊ ।
ಳ್ತವೆದೊಣೆಯುಂಬಿಗಿದುಬಿಲ್ಲನೇಱಿಸಿಟಂಕಾ ॥
ರವಘುರ್ವ್ವವಡೆಯೆಜೇವೊಡೆ ।
ದುವಿಯುಚ್ಚರಸೇನೆಗದಿರದಿದಿರಂನಡೆದಂ ॥ 57

ಪೊಕ್ಕೆಸೆಮಾರ್ಗ್ಗಣೆಯಿಂಮುಱು ।
ಪೊಕ್ಕದನಾಯಕರನಾಜಿಯೊಳ್ಪಂಡಿಸಿನಿಂ ॥
ತಕ್ಕೞಿದನೆಬಗೆಯೊಳ್ಬ ।
ಳ್ಳಿಕ್ಕೆಯುಪಿಂಡಿಂಗವಂದಿಟಂಸರಿಗಂಡಂ ॥ 58

ಉರ್ವ್ವರೆಯೊೞಿರ್ದ್ದಖಂಡಿತ ।
ದೋರ್ವ್ವಲನಂಬಿಕ್ಕೆ ನಭದೊೞಿರ್ದ್ದನಿಬರುಮೋ ॥
ರೋರ್ವ್ವರುಮಿಸೆಮಂಜಿನಮಳೆ ।
ಪರ್ವ್ವತಮುಂಪರ್ವ್ವಿದಂತೆಕವಿದುವುಕಣೆಗಳ್ ॥ 59

ಕಂ ॥ ಗಗನವೆಡೆನೆಱೆಯದೆನಿಸಿರೆ ।
ಗಗನೇಚರಸೈನ್ಯಮಿಸುವಪೊಸವುಸೆಯುಸರ ॥
ಲ್ನಗಧರನಮೇಲೆಪಾಯ್ದುವು ।
ನೆಗಳ್ದಗ್ನಿಮುಖಕ್ಕೆಪಾಯ್ವಶಲಭಂಗಳವೋಲ್ ॥ 60

ಎಡೆಯುಡುಗದೆಖಚರರಬಿ ।
ಲ್ವಡೆಕಡುಕೆಯ್ದಿಸುವಕಣೆಗಳಕ್ಕರ್ನತೇಜಂ ॥
ಗಿಡೆಹರಿಯಮೇಲೆಸುರಿದುವು ।
ಬಡವಾಗ್ನಿಯಮೇಲೆಸುರಿವಸರಿಮಳೆಗಳವೋಲ್ ॥ 61

ತಱಿದೊಟ್ಟೆಸೂರ್ಯಹಾಸದೆ ।
ಮಱುಕ್ಕೊಕ್ಕದೆಪುದಿದಪೆಣೆದಸರಪಂಜರದಿಂ ॥
ಪೊಱಮಟ್ಟುಬಿದಿರಪೊದಱಿಂ ।
ಪೊಱಮಟ್ಟಮೃಗೇಂದ್ರನಂತಿರಿರ್ದ್ದನುಪೇಂದ್ರಂ ॥ 62

ವ ॥ ಅಂತು ಪೊಱಮಟ್ಟುಪರಿವೇಷಂಗೊಂಡಚಂಡಕಿರಣನಂತೆ ಕುಂಡಲಿತಕೋದಂಡನಾಗಿ ॥

ಕಂ ॥ ತೋಡುಂಬೀಡುಂಕಾಣ್ಬುದು ।
ನಾಡೆಯುಮರಿದೆನಿಸಿಕೃಷ್ಣನಾರ್ದ್ದಿಸೆದೆಸೆಗೆ ॥
ಟ್ಠೋಡಿದುದಳ್ಕಾಡಿದುದ ।
ಳ್ಕಾಡಿದುದೋರ್ಮ್ಮದಲೆಖಚರನಬಲಮೆನಿತನಿತುಂ ॥ 63

ಪತ್ತಿಜವನಂತೆರಿಪುಬಲ ।
ಪತ್ತಿಯನಿಸೆಲಕ್ಷ್ಮಣಂವಿಯಚ್ಚರಸೈನ್ಯಂ ॥
ಸತ್ತುದುಪುಣ್ಬಿತ್ತುದುಪೆಂ ।
ನಿತ್ತುದುಪೊಣ್ದಿಱಿವುದರಿದುಗರುಡಧ್ವಜನೊಳ್ ॥ 64

ಇವೆದುಷ್ಟವಿಷಾಹಿಗಳೀ ।
ಕವಿತಪ್ಪರ್ವಜವನಪೆಸದಿನೆನೆನಿಮಿಷಕ್ಕೀಂ ॥
ತವೆಪೀರ್ದ್ದುವೊಖಚರಪ್ರಾ ।
ಣವಾಯುವಂಕೃಷ್ಣನೆಚ್ಚನಾರಾಚಂಗಳ್ ॥ 65

ಕಂ ॥ ಇರ್ವರ್ಗೆಯಾಗ್ರಣಿಣಿನಮಾಂತರ ।
ನೋರ್ವರ್ಗದಲೊಳೆಕಣೆಗಳುಚ್ಚಿರ್ಪೆಣನಂಬಿತ್ತ ।
ಲ್ಕಾವರ್ಗ್ಗೆಂಚಿದಂತೆನೆತ್ತರ ।
ಪೇರ್ವ್ವಗಳಿಕಬಿದತ್ತು ಪೇಂದ್ರನಿಸೆಧುರಧರೆಯೊಳ್ ॥ 66

ಆವೆಡೆಯುಂನಟ್ಟುವುಬಾ ।
ಣಾವಳಿನಟ್ಟೆಡೆಯೊತಮಗೆನೆಱನೆನೆಕೆಡೆದ ॥
ಬ್ಬಾರ್ವವಳಿಯಕ್ಕಿ ವಿಯಚ್ಚರ ।
ರಾವುದೊಲಕ್ಷ್ಮಣನಕಣೆಗೆಮೆಣೆ ಮದಸೈನ್ಯಂ ॥ 67

ಶಾ ॥ ಆರೇಸಾಡಿದರಾವದಿಗ್ಮುಖಬಿಸೀಕೂರಂಬುಗಳ್ಬಂದುವೆಂ ।
ದಾರುಂಕಾಣ್ಬವರಿಲ್ಲನಟ್ಟುದನೆಕಾಣ್ಬ ವರ್ಮ್ಮಯದಂಬಲ್ಲದಂ ॥
ದಾರಾನುಂಪೊಱಗಾಗರೇಕಣೆಯಕೊಳ್ಗೆಂಬಂತುತಂನಂಬುಸಂ ।
ಹಾರಂಮಾಡೆವಿಪಕ್ಷಸೈನಿಕಮನಂಭೋಜಾಕ್ಷನೇಸಾಡಿದಂ ॥ 68

ಮ ॥ ಮೊನೆಯಂಬಲ್ಲಿವುನಂಜೆನಂಬುಗಳೆನಲ್ಕೂರಂಬುಮಾಱಂತರಂ ।
ಮನದಿಂಬೇಗದಿನುಚ್ಚಿರ್ಪೋಗೆಪೆಣನಂಸಾಲಿಟ್ಟವೋಲಾಗೆಮೇ ॥
ದಿನಿಯೊಳ್ಖೇಚರಸೇನೆಬೀಳೆಬಯಲಾದತ್ತಾಗಸಂಕೃಷ್ಣನಂ ।
ಬಿನಕೃಷ್ಣಾಹಿಯಕೊಳ್ಗೆಬೆಚ್ಚರ್ದಿದಿರೊಳ್ಮಿಯ್ಯಾಂಚಿರ್ಬಾಳ್ವಂನರಾರ್ ॥ 69

ಕಂ ॥ ಸಿಡಿಲಕಡುಗಾಯ್ಪುಸಿಂಗದ ।
ಪೊಡಪ್ಪುರ್ಭೈರವನಬಲ್ಪುಮಾರಿಯಮುಸಕಂ ॥
ಕಡೆಗಾಲದಜವವೆಳ್ತರ ।
ಮೊಡರಿಸೆಲಕ್ಷ್ಮಣನಡದ್ದುರ್ಕಾದುತ್ತಿರ್ದ್ದಂ ॥ 70

ವ ॥ ಅಂನೆಗಮತ್ತರಾವಣಂಖರದೂಷಣರಟ್ಟಿದಸುದ್ದಿಯಂಕೇಳ್ದುಶಂಭುಕನಸಾವಿಂಗ
ಳಲ್ದುಕಡುಮುಳಿದು ॥

ಚ ॥ ಬೆದಱಿಸಿದತ್ತುಕಾರಿರುಳನುರ್ವಿದಪುರ್ವಿನಗಂಟಿನೊಳ್ಕಱಂ ।
ಗಿದವೊಗಮುಂಜೆಸಿತ್ತುಕಿಸುಸಂಜೆಯನಾಸುರವಾಗೆಕೆಂಪುವೇ ॥
ಱಿದಬಿಡುಗಣ್ಣಬಂಣವಱೆಯಟ್ಟದುದಳ್ಕುಱೆಕಂಣೊಳುಳ್ಕುವು ।
ಳ್ಕದತೆಱನಂಸಕಂಪವಧರಂದಶಕಂಧರಚಕ್ರವರ್ತ್ತಿಯಾ ॥ 71

ವ ॥ ಅಂತುಸಂವರ್ತ್ತಸಮಯದಸಮುದ್ರದಂತೆಕದಡಿ ॥

ಚ ॥ ನಿಯುಮದಿನಿರ್ದನಂನಿರಪರಾಧನನಂನೆಯುದಿಂದಮೆಂನತಂ ।
ಗೆಯುಮಗನಂವಿದಾರಿಸಿವನಂತಱಿದಾತನಮೆಯ್ಯರಕ್ತವಾ ॥
ರಿಯುನೆಱೆದಾಱಿಪೆಂಖರನಶೋಕಕೃಶಾನುವನೆಂದುಕಾಯ್ದುದು ।
ರ್ಜ್ಜಯನಸುರಾಧಿಪಂಜಡಿದನಾಸುರಮಂನಿಜಚಂದ್ರಹಾಸಮಂ ॥ 72

ವ ॥ ಅಂತುಜಡಿದು ॥

ಚ ॥ ಬದವಿದಕೋಪವಹ್ನಿಯುರಿಯುಂಪೊಗೆಯುಂನೆಗೆವಂತೆಪದ್ಮರಾ ।
ಗದಹರಿನೀಲದುನ್ಮುಖವಿಭೂಷಣರಶ್ಮಿಪಗಂಡುಗೊಳ್ವಿನಂ ॥
ಕದನಮದೋದ್ಧತಂಖಚರನಾಯಕರಂಬರವೇಳ್ದುಸಿಂಹಪೀ ।
ಠದಿನಿರದೆರ್ದ್ದನಸ್ತಮಿತಪುಣ್ಯದಶಾನನನಾದಶಾನನಂ ॥ 73

ವ ॥ ಅಂತುಸಿಂಹಾಸನದಿಂದೆರ್ದ್ದು ॥

ಚ ॥ ಸೆಡೆಯೆಹಿಮಪ್ರಭಂನಿಜಯಶಃಪ್ರಭೆಯಿಂದಿನನಂಶುಮಾಲೆಕೀ ।
ಳ್ಪಡೆಬಲಗಯ್ಯಬಾಳಪೊಳಪಿಂಕಡುಗತ್ತಲೆದೇಹದೀಪ್ತಿಯಿಂ ॥
ದೊಡರಿಸೆರಾಹುತನ್ನಹರಿನೀಲವಿಮಾನಮನೇಱುವಂತಿರಾ ।
ಗಡೆಕಡುಕೆಯ್ದುಪುಷ್ಪಕವಿಮಾನಮನೇಱಿದನಿಂದ್ರವಿದ್ವಿಷಂ ॥ 74

ವ ॥ ಅನಂತರಂ ॥

ಮ ॥ ಪ್ರತಿಕೂಲಾನಿಲನಿಂಪತಾಕೆಮಗುಳೆಂಬಂತಾಗೆಕೈಸಂನೆಯಿಂ ।
ಶ್ರುತಿಯಂಸಾರ್ತ್ತರೆಪೋಪುದಲ್ತನಯಮೆಂಬಂತಾಗೆಘಂಟಾಟಣ ॥
ತ್ಕೃತಿಸಾರ್ತ್ತಂದುದುಪುಣ್ಯದೇವತೆಯಕಣ್ಣೀರೆಂಬಿನಂಮೇಘಸಂ ।
ಹತಿಯಿಂದಲ್ಲುಗೆಮುತ್ತುಪುಷ್ಪಕವಿಮಾನಂದಂಡಕಾರಣ್ಯಮಂ ॥ 75

ವ ॥ ಆಸಮಯದೊಳ್ದಶಾಸ್ಯನೊಂಗುತಣ್ಬೞಲತಾಣದೊೞ್ಬರಸಿಡಿಲಬೞವಿಡಿದುಪೊೞೆ
ವಕುಡುಮಿಂಚಿನಂತೆಬಲಭದ್ರನಕೇಳಿದೊೞಿರ್ದ್ದಸೀತೆಯಂಕಂಡು ॥

ಕಂ ॥ ಬಲೆದೃಷ್ಟಿಗೆವಜ್ರದಸಂ ।
ಕಲೆಹೃದಯಕ್ಕೆನಿಪರೂಪವತಿಜಾನಕಿಕ ॥
ಣ್ಬೊಲದೊೞಿರೆಪದ್ಮಪತ್ರದ ।
ಜಲಬಿಂದುವಿನಂತೆಚಲಿತಮಾದುದುಚಿತ್ತಂ ॥ 76

ಕಂ ॥ ಎನಗಾಲೋಕನಮಾತ್ರದಿ ।
ನನುರಾಗಮನಿತ್ತುತಮ್ಮನೀಲಚ್ಛವಿಯಿಂ ॥
ಮನಮಂರುಜುಮಾಡಿದುವೀ ।
ವನಿತೆಯಕೊಂಕಿದಕುರುಳ್ಗೞಿದುಬಿಸವಂದಂ ॥ 77

ಕಂ || ಮೃಗಲೋಚನಂಗಳಿರ್ದ್ದುವು |
ಮೃಗನೆಲ್ಲಿರ್ದ್ದಪುದೊವಟಫಲಂವಟವೆಲ್ಲೀ ||
ಪಗಲುಮೆಸೆವಿಂದುವೆತ್ತಣಿ |
ನೊಗೆದುದೊವೇಳೆಂದುಮೋಡಿದಂನಗೆಮೊಗಮಂ || 78

ತಳಥಳಿಸಿಪೊಳೆವಸೀತೆಯ |
ಚಳನಯನಂಖಚರಚಕ್ರವರ್ತ್ತಿಯಚಿತ್ತಂ ||
ಕೊಳದೊಳಗೆಳವಾಳೆತೆರಂ |
ಬೊಳೆವಂತೆಕಲಂಕಿಕವಡಿದತ್ತಾಕ್ಷಣದೊಳ್ || 79

ಸಿರಿಸದಬಾಸಿಗದೊಳ್ನಲಿ |
ವರಿದಾಡುವತುಂಬಿಯಂತೆಪಾಣ್ಬನಕಣ್ಗಳ್ ||
ಪರಿವಱಿಯಾಡಿದುವುತನೂ |
ದರಿಯಳತನುಪಾಶವೆನಿಪದೋರ್ವ್ವಲ್ಲರಿಯೊಳ್ || 80

ಸುಳಿಗೊಂಡನಾಭಿಕೂಪದ |
ಸುಳಿಯಿಂಪೊಱಮಡದೆಸುಳಿವನಯನಂಗಳಬೆಂ ||
ಬಳಿವಿಡಿದುಸುಳಿದುಪರಿದುದು |
ಸುಳಿಯೊಳಗಣಪಱುಗುಲಂತೆಪಾತಕನವುನಂ || 81

ಉ || ಹಾರಮರೀಚಿಮಂಜರಿಸುಧಾರಸಧಾರೆಸುಧಾಂಶುಲೇಖಿಕ |
ರ್ಪ್ಪೂರಶಲಾಕೆನೇತ್ರಸುಖದಾಯಕವೀದೊರೆಯಲ್ಲವೀಕ್ಷಿಸೈಂ ||
ಗಾರಸಮುದ್ರಮಂಕಡೆಯೆಪೃದ್ಭವನುದ್ಭವವಾದಳೆಂದುಕ |
ಣ್ಣಾರೆದಶಾಸ್ಯನೀಕ್ಷಿಸಿದಸೀಕ್ಷಿಸಿಕಂಣಱಿದಾರೆಮನ್ಮಥಂ || 82

ಮ|| ಸ್ರ|| ಪಲರುಂವಿದ್ಯಾಧರಸ್ತ್ರೀಯರುಮಮರಿಯರುಂಮಾನವಸ್ತ್ರೀಯರುಂತಂ |
ವೊಲವಿಂಮೇಲ್ವಾಯ್ದೊಡಂಮುಂಬಗೆಯದಬಗೆಯೀನಾದುದೆಂದುದ್ಧತಂವಮಾ ||
ದಲಿಸುತ್ತುಂರೂಪಿನೊಳ್ಮಚ್ಚರಿಸುವನೆನಗೆಂದಂಬನಂಬಟ್ಟುವಂನಂ |
ಪಲಕಾಲಕ್ಕೀಸುವೆತ್ತಂದಶಮುಖನೆನಿತುಂಮನ್ಮಥಂಮಾಣದೆಚ್ಚಂ || 83

ಸ್ರ || ಸ್ವಾಂತಂಪಂಚೇಷುವಿಂಜಂತಗೆವುಗ್ಗಿಲವೊಲಪ್ಪಂತುಕಂದರ್ಪ್ಪನೆಚ್ಚಿ |
ಚ್ಚಂತುಂಕಾಯ್ವಾಪಿದಟ್ಟುಸುರವೆನೆಮುಳಿದೇರ್ವ್ವಟ್ಟಿಕೋದಂಡದಿಂಪೊ ||
ಯ್ದಂತಾನುಂನಿಂನಸೌಂದರ್ಯ್ಯದಿನೆನಗೊಳಗಾದಂದಶಗ್ರೀವನೆಂದಾ |
ಕಾಂತಾರತ್ನಕ್ಕೆವೈದೇಹಿಗೆಮಕುಟಪಟವ್ರತ್ನದಿಂದಗ್ಘ್ಯಮಿತ್ತಂ || 84

ವ || ಅಂತುಖಸನವಶಗತನಾಗಿ ||

ಚ ॥ ನಡೆನಡುಕೊಳ್ವರಂ ನಗಿಸುಮುಖಂ ಮನವಂ ಸುಮನಸ್ತ್ರೀಯ ಮುಖಂ ।
ನಡೆಗಿಡೆ ಕೇಳ್ದು ಗಾತ್ರಗತಲಕ್ಷ್ಮಿ ಪವಲ್ಲಿ ಜವರಾವಸಿಕ್ತನೇ ॥
ಪ್ಪಡುಗಿಡೆ ಸತ್ಯಶೌಚಗುಣಸಂಪದನೇಕ ಪಾವನೆಂನವಂ ।
ಕಿಡಿಮುಸಿಯಾವ ಸ್ತ್ರೀಲ್ಪಿಷಯ ಲೋಭದನೇಳ್ದರಾಗದಿಪ್ಪರೇ ॥ 85

ಮ ॥ ವಿಹಿತಾಚಾರಮನನ್ವಯಾಗತಗುಣಪ್ರಖ್ಯಾತಿಯಂ ದುಷ್ಟಸಿ ।
ಗೃಹಶಿಷ್ಟಪ್ರತಿಪಾಲನಪ್ರಭುತೆಯಂ ಕಯ್ಗ ಯಧನ್ಯಾಂಗನಾ ॥
ಸ್ಪೃಹೆಯಂತಾಳ್ದಿದನಲ್ತೆ ಕಾಲವಶದಿಂ ಲಂಕೇಶ್ವರಂ ವಿಸ್ಮಯಾ ।
ವಹಮಲ್ತುಬ್ಧಿಯು ನೊಮ್ಮೆ ಕಾಲವಶದಿಂ ಮರ್ಯಾದೆಯಂ ದಾಂಟುಗೇ ॥ 86

ವ ॥ ಅಂತುಮನನಳಿದುವಜನಿಯು ॥

ಕಂ ॥ ಮದಕರಿಯದಾನಲೇಖೆಗೆ ।
ಪದೆವಮಧುವ್ರತದಮಾಳ್ಕೆಯಿಂದಶವದನಂ ॥
ಪದೆದಂರಘುವೀರನಪಾ ।
ರ್ಶ್ವದಸುದತಿಗೆವಿಷಯಿತಂನಕೇಡಂನೋಡಂ ॥ 87

ಅವಿವೇಕಿದಶಮುಖಂದು ।
ಷ್ಟವಿಷಾಹಿಯಪೆಡೆಯಮಣಿಶಲಾಕೆಗೆಕಯ್ನಿ ॥
ಡುವಗಾಂಪನಂತೆರಘುವೀ ।
ರವಧೂಜನಕಜೆಗೆಮನದೊಳಳಿಪಂತಂದಂ ॥ 88

ಚ ॥ ಪರವಧುಗಾಸೆಗೆಯ್ವಧಿಕಪಾತಕವೊಂದುರಘುಪ್ರವೀರನೊ ।
ಳ್ಪ್ಪರದೊಳಿದಿರ್ಚ್ಚದೋಸರಿಸಿವಂಚಿಸಿಸೀತೆಯನುಯ್ವಭೀತಿಯೊಂ ॥
ದೆಡೆಯೊಳಂಜನಂಮನಸೊಳ್ತನ್ನವಲೋಕಿಸಿಮುಂದಶಾನನಂ ।
ಬರಿಸಿದನಾತ್ಮಸತ್ವಗುಣಹಾನಿಯಂಸೂಚಿಸದೇವಿನಾಶಮಂ ॥ 89

ವ ॥ ಅಂತು ನೆನೆಯಲೊಡಮವಲೋಕಿಸಿವಿದ್ಯೆ ಮನದೊಡನೆಬಂದುಪಸಸಾವುದೆನೆದಶ
ಮುಖನಿವರಾಗ್ರಗಣ್ಯಮುಮಯೋಧ್ಯಾಸಿಂಹಾಸನಾಧಿಪತಿಯುಮಿಕ್ಷ್ವಾಕುವಂಶಸಂ
ಭವನುಮಪ್ಪಸರಣ್ಯತನೂಭವಂದಶರಥನರನಾಥಂತದಪತ್ಯರಿಪರಿಪಾಲನಬಲಪೇ
ಪಾಸುವೇನಪ್ಪೆದೇವತಾಧಿಷ್ಠಿತಂಗಳಪ್ಪವಜ್ರಾವರ್ತಸಾಗರಾವರ್ತಚಾಪರತ್ನಂ
ಗಳನಪ್ರಯತ್ನದಿಂಪಡೆದ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರೆಂಬಮಹಾಬಲಪರಾಕ್ರಮರೀಕೆರಾಮನ
ಮಹಾದೇವಿಮಿಥಿಳಾಪುರಪರಮೇಶ್ವರನಪ್ಪಹರಿವಂಶದಜನಕನತನೂಭವೆರಥನೂಪುರದ

ಕ್ರಮಾಳಪುರಮನಾಳ್ವಂಚಂಡಬಲಪರಾಕ್ರಮನಪ್ಪಪ್ರಭಾಮಂಡಲನತಂಗೆಸೀತಾದೇವಿಯೆಂಬಳೆಂಬುದುಮಿಾಕೆಯನೀತನಿಂದಗಲ್ಚುವುಪಾಯಮಾವುದೆನೆದೇವತೆಭಯಚಕಿತಚಿತ್ತೆಯಾಗಿ ॥

ಕಂ ॥ ಆರಯ್ಯೆವಿರೋಧಂಸಾ ।
ಧಾರಣಪುರುಷರೊಳಮುಚಿತಮಲ್ತಧಿಕಬಲ ॥
ಕ್ಕಾರಣಪುರುಷರಿವರ್ನಿ ।
ಷ್ಕಾರಣಮಿವರೊಳ್ವಿರೋಧಮಂಮಾಡುವುದೇ ॥ 90

ಕಾವಪೆಸಂನಿಂನದುಸಕ ।
ಲಾವನಿಯನಧರ್ಮನಿರತರಂನಿಯಮಿಸಿನೀ ॥
ನೀವಿಷಯಕ್ಕೆಱಗುವುದುಂ ।
ಕಾವರೆಕಣೆಗೊಂಡರೆಂಬನುಡಿಗೆಡೆಯಕ್ಕುಂ ॥ 91

ಅಂನೆಯದಿಂನಡೆವವರಂ ।
ನೀಂನಿಯಮಿಸುವೈದಶಾಸ್ಯಪೆಱನಾವಂನಿಂ ॥
ನಂನಿಯಮಿಸುವೆಡೆಯೊಳ್ ।
ನೀರಂಬೆರಸಲಣ್ಣಾತರ್ಣೀರೊಳವೇ ॥ 92

ಮ ॥ ಪದಿನಾಲ್ಸಾಸಿರಮುಖ್ಯನಾಯಕರಸಂಖ್ಯಾತಂಬಲಂಖೇದದಿಂ ।
ದಿದಿರಾದರ್ಕ್ಕರದೂಷಣರ್ಬ್ಬಗೆಪನಿಲ್ಲತ್ತಲ್ಬರಂಗೆಯ್ದುಕಾ ॥
ದಿದಪಂಲಕ್ಷ್ಮಣನಿತ್ತಲೀಕೆಯೊಡನೀತಂವೀತಶಂಕಂವಿನೋ ।
ದದೊಳಿರ್ದ್ದಂರಘುವೀರನಿಂನಿವಱೊಳಂವಿದ್ವೇಷಣಂದೂಷಣಂ ॥ 93

ವ ॥ ಎಂದುತೆಱೆಯೆನುಡಿದುದಕೇಕಡುಮುಳಿದು ॥

ಕಂ ॥ ಮದನಯಶಃಪಟಹಧ್ವನಿ ।
ಪುದಿಯೆವಿಯಚ್ಚರನಕರ್ಣ್ನಮಂಪೃದಯಕ್ಕೆ ॥
ಯ್ದಿದುದಿಲ್ಲದಿವ್ಯವಚನಂ ।
ಬಿದಿಯುಂಮಾಱುಗುಮೆಪೆಱಪೇಳ್ಪುಪದೇಶಂ ॥ 94

ಆನೊಂದಂಪೆಸಗೊಂಡೊಡೆ ।
ನೀನೊಂದನದೇಕೆಪೇಳ್ವೆಪೇಳ್ದುದನೇಗೊ ॥
ಳ್ವೆನೆಂದುಕೀಱಿನುಡಿವೈ ।
ಮಾನವರಾಂತಪರೆಮರುಳೆಲಂಕಾಪತಿಯುಂ ॥ 95

ವ ॥ ಎಂಬುದುಮವಿದ್ಯಾದೇವತೆಕನಲ್ದು ॥

ಕಂ ॥ ಜನಕಜೆಯನುಯ್ಯೆದಶರಥ ।
ತನೂಜರಿಂಮರಣಮಾಗಲೆಂಬುದರ್ಪುದೇ ॥
ತನಕಯ್ಯೊಳವಲ್ತುಪುರಾ ।
ತನಕರ್ಮ್ಮಾಯತ್ತಮಲ್ತೆದೇಹಿಗಳೆಸಕಂ ॥ 96

ಗೆಲಲೆನಗೆರಿಪುಬಲಂಬ ।
ಲ್ವಲಮಾದೊಡೆಸಿಂಹನಾದಮಂಮಾಳ್ಪೆಂಬೆಂ ॥
ಬಲಮಾಗಿಬರ್ಪ್ಪುದೆಂದೀ ।
ಬಲದೇವಂಗಱಿಪಿವಾಸುದೇವಂಪೋದಂ ॥ 97

ವ ॥ ಎಂದುರಾವಣಂಗೆಪೇಳ್ದು ರಣಕ್ಷೋಣಿಗೆಪೋಗಿಲಕ್ಷ್ಮಣಂಕೇಳದಂತುವಿದ್ಯಾದೇವತೆ ವೈಕುರ್ವ್ವಣಶಕ್ತಿಯಿಂಸಿಂಹನಾದಂಗೆಯ್ವುದುಮಾಧ್ವನಿಯಂಕೇಳ್ದು ॥

ಮ ॥ ಧುರದೊಳ್ದುರ್ಜ್ಜಯನಾಗ್ರಜಮಂನನುಜನೆಂಬೀಸಿಕ್ಕಯಂಗೆಟ್ಟುಸಿಂ ।
ಹರವಂದೋಱಿದನಾಹವಂವಿಷಮಮೆಂಬೀವಿಸ್ಮಯಂಚಿತ್ತದೊ ॥
ಳ್ದೊರೆಕೊಂಡತ್ತುರಘೂದ್ವಹಂಗಮುಳಿದಂದೆಂತಕ್ಕುಮೋಜಾನಕೀ ।
ಹರಣಂಕರ್ಮ್ಮವಿಪಾಕಮಾರಬಗೆಗಂವೈಕಲ್ಯಮಂತಾರದೇ ॥ 98

ಕಂ ॥ ಕಾಪಂಪೇಳ್ದುಜಟಾಯುವ ।
ನೋಪಳನಿರವೇಳ್ದುವೈರಿಬಲಮಂತವಿಸ ॥
ಲ್ಕೋಪಂತಿರೆದಂಡಧರಂ ।
ಚಾಪಧರಂಬಳನಮಂಧ್ಯಕೋಪಂಪೋದಂ ॥ 99

ವ ॥ ಅಂನೆಗಮಿತ್ತಲ್ ॥

ಕಂ ॥ ಅೞಿಪಿಪರವಧುಗಧೋಗತಿ ।
ಗೞಿವುದನಭಿನಯಿಸುವಂತೆಸೀತೆಯುಸಾರ ॥
ಣ್ಗೞದಂನಭದಿಂಖಚರಂ ।
ಪೞಿಗಂಪಾಪಕ್ಕಮಂಜದವರೇಗೆಯ್ಯರ್ ॥ 100

ದೋಷಿಪಿಡಿವಂತೆದಿವ್ಯದ ।
ಕಾಸಿದಕುಳಮಂಕಡಂಗಿಕಾಳೋರಗನಂ ॥
ಕೂಸುಪಿಡಿವಂತೆಪಿಡಿದಂ ।
ಸಾಸಿಗನವಿವೇಕಿಸೀತೆಯಂದಶಕಂಠಂ ॥ 101

ವ ॥ ಅಂತುಪಿಡಿದುನಿಜವಿಮಾನೋದರದೊೞಿಟ್ಟು ॥

ಕಂ॥ ದಶಮುಖನುನ್ಮುಖನಳಿಪಿಂ ।
ಶಶಿಮುಖಿಯಂಜನಕಸುತೆಯುನಾವರಿಸೆಚಕತು ॥
ರ್ದ್ದಶಭುವನಮನಪವಾದಂ ।
ಶಶಿಕಲೆಯಂಸೈಂಹಿಕೇಯನುಯ್ವಂತುಯ್ದಂ ॥ 102

ವ॥ ಆಗಳದಂಜಾತಿಸ್ಮರನಪ್ಪಜಟಾಯು ಕಂಡುಕೋಪಾನಳವಿಸ್ಫುಲಿಂಗವಂತಾರಕ್ತಂಗ
ಳಾದಕಣ್ಗಳಿಂನುಂಗುವಂತೆನೋಡಿ ॥

ಕಂ॥ ಪತಿಕಾಪುವೇಳ್ದುಪೋದಂ ।
ಸತಿಯಂಕಳ್ದುಯ್ದಪಂಖಳಂಮಾರ್ಕೊಂಡು ॥
ದ್ಧತನಂಮದೀಯತುಂಡಾ ।
ಹತಿಯಿಂಶತಖಂಡಮಾಗೆಮಾಳ್ಪೆನೆನುತ್ತುಂ ॥ 103

ಚ॥ ಖರನಖರಂಗಳಿಂನಿಶಿತಚಂಚುಗಳಿಂದಿಱಿಯುಲ್ಕಱುತ್ತುಸಾ ।
ರ್ತ್ತರೆನಸುನಕ್ಕುಪೊಯ್ಯೆಕರದಿಂಗಮನೋತ್ಸುಕನಿಂದ್ರವೈರಿತಂ ॥
ನೆರಡುಮೆಱಂಕೆಗಳ್ಮುಱಿದಿಳಾತಳದೊಳ್ಕೆಡೆದತ್ತುವಜ್ರದಿಂ ।
ಸುರಪತಿಪೊಯ್ಯೆಪೆರ್ವೆಟ್ಟುಕೆಡೆವಂತೆಜಟಾಯುನಭೋವಿಭಾಗದಿಂ ॥ 104

ಕಂ॥ ಪಕ್ಕಿಮೊದಲಾಗಿಪತಿಕಾ ।
ರ್ಯ್ಯಕ್ಕನುವಶನಾಗಿತಾಗಿರಾವಣನೊಳಳು ॥
ರ್ತ್ತೆಕ್ಕತುಳಮಿಱಿದುದೆಂದೊಡೆ ।
ತಕ್ಕಂಪತಿಕಾರ್ಯ್ಯದೆಡೆಯೊಳೋಸರಿಸುವನೇ ॥ 105

ಉ॥ ಭೂಮಿಗೆಬಿರ್ದ್ದಱಂಕೆಮುಱಿವಿರ್ದ್ದವಿಸತ್ತಿಗೆನೊಂದುದಿಲ್ಲಣಂ ।
ರಾಮನಗಲ್ಕೆಯಿಂಜನನಿಗೇದೊರೆತಕ್ಕುಮೊದುಃಖವೇಗಮೆಂ ॥
ಬೀಮನದುಂಮುಳಿಂತನಗೆತಿಂಣಮೆನಲ್ಕೊತ್ತಱಿದಂತದಂಬಿಗ ।
ಗ್ರಾಮಣಿಚಿತ್ತದೊಳ್ತಳೆದುದಂಚಿತಪಂಚಪದಾಕ್ಷರಂಗಳಂ ॥ 106

ವ॥ ಅಂತುಬಿರ್ದ್ದಜಟಾಯುಕಂಠಗತಾಯುವಾಗೆವಶಕಳಿತನುಚ್ಛ್ವಾಸಮಯಮೊಳ್ ॥

ಉ॥ ಸಿಂಗವಕೈಗೆಬಿರ್ದ್ದಹರಿಣಾಂಗನೆವೋಲೆರ್ದೆಗೆಟ್ಟುರಾಮಚಂ ।
ದ್ರಾಂಗನೆನೀಳ್ದಕಣ್ಮಲರ್ಗಳಿಂಮುಗಿಕಣ್ಣನಿಗಳ್ಮಡಲ್ತುಪ ॥
ಕ್ಷಂಗಳನೊತ್ತಿಕಾರಮುಗಿಲಿಂದುಗುತಪ್ಪನವೋದಬಿಂದುಜಾ ।
ಲಂಗಳೆನಲ್ಬೆಮರ್ತ್ತಳಿನಿಸುಂತನುವಲ್ಲಿಮುಗುಳ್ತುದೆಂಬಿನಂ ॥ 107

ಚ ॥ ಪನಿನೊಂದಾಗೆನುಸ್ಸ್ಯಮಿಗೆತಳ್ತುವೆಯಿಂಕರೆಗಣ್ಮಿಸೂಸಿಕ ।
ಣ್ಬನಿಗಳಕಾಂಪಳಂಬಿಗಯೊಗದವಸಿಸ್ಯನಮುಣ್ಮಿಹಾರವಂ ॥
ಜನಿಯಿಸಸೀತೆಘೀತದೆಸೆಗೆಟ್ಟೆರ್ದೆಗಟ್ಟಿಳಿಪ್ರೇಣ್ಮಿದತ್ತುವಾ ।
ರ್ದ್ದಸಿವಸಿನೊರ್ಧ್ಧಗಂಗನೆಯುರುಂಬಿಪದಂಪೊಸನಳ್ಳ್ಯವಾಳ್ಕೆಯಿಂ ॥ 108

ಉ ॥ ಘೋಂಕನೆಸೀತೆಕಂಡುದಶಕಂಧರನಂಸಲೆವೆಟ್ಟ್ವೆರ್ಕೋಕನಾ ।
ತಂಕನೊಡಚ್ಚಿರ್ದಪುಷ್ಪಕವಿಮಾನದರತ್ನವಿಚಿತ್ರಪುತ್ರಿಕಾ ॥
ಸಂಕುಲಮುತ್ತೊರ್ದತ್ತುವುಡೆಮುತ್ತೊರ್ದಪೆಕೂಡಿಪೆಮುತ್ತುರ್ದನಾಗಳಾ ।
ಲಂಕೆಯಕೇಡನುಂನತಿಯಕೇಡನವಂಗೆನಿವೇದಿಸಂತೆವ್ರೋಲ್ ॥ 109

ಕಂ ॥ ಸ್ತನಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಪೊಸವು ।
ತ್ತಿನಹಾರಮನಿತ್ತುತೋಱಗಣ್ಬನಿಯಿಂಲೋ ॥
ಚನಯುಗಳಮರುಣಮಣಿಮಂ ।
ಡನಮಂಕಿವಿಗಿತ್ತುವರೋಱರುಚಿಮಂಜರಿಯಿಂ ॥ 110

ಚ ॥ ಬಲೆಗೊಳಗಾದಸೋಗೆನವಿಲಂತೆಭಯಾಕುಳಿತನ್ನಚಿತ್ತದೊ ।
ಳ್ಕೆಲಸಿದರಾವಣಂಬಯಸಿನೋಡಲಪೇಕ್ಷಿಸಿಬಾಷ್ಪದರ್ಶನ ॥
ಕ್ಕೆಲಸಿದಳೆಂಬಿನಂಮುಗಿಯೆಕಣ್ಮಲರ್ಗಳ್ನಸುಮೂರ್ಚ್ಛೆವ್ರೋಗಿತಂ ।
ಣೆಲರಲೆಪಿಂದೆಮೂರ್ಛೆತಿಳಿದಳ್ಮಗುಳ್ದಂಪ್ರೋಱಪ್ರೋಣ್ಮಿಹಾರವಂ ॥ 111

ಉ ॥ ನೇಸಱಸಾರನಿಬ್ಬರಿಸುವುತ್ಪಲಮಾಲೆವ್ರೋಲಿಪ್ಪವೃಷ್ಟಿವಿ ।
ನ್ಯಾಸಮಸೊಯ್ಯಸೋಸರಿಸಿನಮ್ರಶಿರೋಧರೆಸೀತೆಲೋಕಸು ॥
ತ್ರಾಸಿಯುರೊಪುಷ್ಪಾದನಖದರ್ಪಣದೊಳ್ವಲವಾಗಿತೋಱಿಕಂ ।
ಡಾಸತಿಬೆಟ್ಟರ್ದಮುಬ್ಬಿದಳೆರಳ್ಕರದಿಂತರಲೇಕ್ಷಣಂಗಳಂ ॥ 112

ಕಂ ॥ ಕ್ರೂರಾತ್ಮಂವಂಚಕನವಿ ।
ಚಾರಿದುರಾಚಾರಿಬಗೆದುದುಯ್ದಪನೆಂ ॥
ಹಾರಾಮಾಹಾರಾಮಾ ।
ಬಾರೆಪರಾರೆಂದುಸೀತೆಶೋಕಂಗೆಯ್ದಳ್ ॥ 113

ವ ॥ ಅಂತುಶೋಕಂಗೆಯ್ವಸೀತೆಯಂದಶಾಸ್ಯನಂತಪೀಯ್ದರ್ಕೇವಳಿಗಳಚರಣೋಪಾಂ
ತದೊಳ್ಕಡೆಕ್ಕಂದಪರಾಂಗನಾವಿರತಿವ್ರತಮಂ ಬಗೆದುದುಯ್ದನಂನೆಗವಿ
ತ್ತುಲ್ ॥

ಕಂ ॥ ದೇವೇಂದ್ರನವಜ್ರಮನೆಂ ।
ನೀವಜ್ರಾವರ್ತ್ತಚಾಪಮಂಮುಱಿವನಿಂ ॥
ನಾವನೆನುತ್ತುಂಸಂಗ್ರಾ ।
ಮಾವನಿಗನುಜನಕೆಲಕ್ಕೆರಾಮಂಬಂದಂ ॥ 114

ವ ॥ ಅಂತುಬರ್ಪ್ಪುದುಂಲಕ್ಷ್ಮಣನಪಾಯಬಹುಳಮಪ್ಪಗಹನದೊಳ್ದೇವಸೀತಾದೇವಿಯು
ರನಗಲ್ದೇಕೆಬಿಜಯಂಗೆಯ್ದಿರೆಂಬುದುಂನಿಂನಸಿಂಹನಾದಮಂಕೇಳ್ದುಬಂದೆನೆನೆಭವ
ದೀಯಪ್ರಸಾದದಿನೆನಗೆಬಲ್ವಲಮಪ್ಪಬವರಮಿಲ್ಲಿದಾವನಾನುಮೋರ್ವ್ವಂಮಾಯಾವಿ
ಯುಮಾಟಮಕ್ಕುಮದುಕಾರಣದಿಂ ಬೇಗಂಬಿಜಯಂಗೆಯ್ವುದಾನೀಬವರಮಂತೀ
ರ್ಚ್ಚಿನಿಂಮಪ್ಪಂನನೆಬಂದಪೆನೆಂದುಬಿಂನವಿಸೆ ॥

ಉ ॥ ತೋಱಿದನಿಲ್ಲಸಿಂಹರವಮಂಗಡಲಕ್ಷ್ಮಣನೆಂನಚಿತ್ತದೊ ।
ಳ್ತೋಱಿದುದಿಲ್ಲಬಿಟ್ಟುಬರಲಾಗದುಸೀತೆಯನೆಂಬನಿರ್ಣ್ಣಯಂ ॥
ಜೇಱಿಕಡಂಗಿಕೆತ್ತಿದಪುದೆಂನೆಡಗಣ್ತಡವಿಲ್ಲದಚ್ಚುಗಂ ।
ತೋಱಿದೆಮಾಣದಿಂತಿದೆನುತುಂಮಗುೞ್ದಂಮನುಮಂಶಮಂಪನಂ ॥ 115

ವ ॥ ಅಂತುಮಗುೞ್ದುಬಂದುಮುಂನಮಿರ್ದ್ದಲತಾಭವನದೊಳಾಮನೋವಲ್ಲಭೆಯಂಕಾ
ಣದೆಶಿಖಿಮುಖಕ್ಕೆವಂದಪಾದರಸದಂತೆನಿಜನಿಸರ್ಗ್ಗಧೈರ್ಯ್ಯಗುಣಮದೃಶ್ಯಮಾ
ಗೆ ॥

ಕಂ ॥ ಹಾಹಾಜನಕಸುತೇವೈ ।
ದೇಹೀವೈದೇಹಿಯೆಂದುಪುದಿದಿರೆಮನವಂ ॥
ಮೋಹತಮಂದೀಪಂಮಾ ।
ತಾಹತಿಯಿಂನಂದುವಂತೆಮೂರ್ಚ್ಛೆಗೆಸಂದಂ ॥ 116

ವ ॥ ಅಂತುಮೂರ್ಚ್ಛೆವೋಗಿಕಿಱಿದಾನುಂಬೇಗದಿಂ ॥

ಚ ॥ ನಸುಬಿಸುಪೇಱುಮೆಯ್ಮುಗುಳೆಕೆತ್ತುವತಾಣಮೆಕೆತ್ತೆಮಂದಮಾ ।
ದುಸಿರ್ಗಳೆನಾಸಿಕಾಮುಕುಳದಿಂದಿನಿಸುಂಪೊಱಪೊಣ್ಮೆತಳ್ತುಸಂ ॥
ಧಿಸಿದೆಮೆಬಿಚ್ಚೆಕಣ್ಮಲರ್ಗಳಲ್ಲಲರುತ್ತಿರೆಜಾನಕೀಯೆನು ।
ತ್ತುಸಿರ್ದುಸಿರ್ದೆಸರ್ದ್ದನಾರಘುಕುಲಾಂಬರಚಂಡಮರೀಚಿಮೂರ್ಚ್ಛೆಯಿಂ ॥ 117

ವ ॥ ಅಂತುಮೂರ್ಚ್ಛೆಯಿಂದೆೞ್ಚತ್ತುಸುತ್ತಲುಂತೊಳಲ್ದರಸುತ್ತುಮಡವಿಯೊಳಗನೆಬ
ರುತ್ತುಮಿರ್ಪ್ಪಗಳೊಂದೆಡೆಯೊಳಸುವಿಯೋಗಸಂಕಟದಿಂಸರಂಗೆಯ್ವಜಟಾಯು

ವೆಂಕೆಂಪುಸೀತಾಹರಣವಿದಕ್ಕೆಪುಣ್ಯನಿಮಿತ್ತಮಾದುದೆಂದುಜ್ಜೃಗಂಬಟ್ಟುಸಂಸಾ
ರವಿಷಮವಿಷಾಪಹಾರಮಂಪಂಚಸಮಸ್ತ್ರಪಮನವಕ್ಕೆಪೇಳ್ದದನಮರಗತಿಯನೆ
ಯ್ದಿಸಿವೈದೇಹಿಯನಾವನಾಂತರದೊಳೆಲ್ಲಿಯುಮಱಸಿಕಾಣಂ ॥

ಮ ॥ ಕಳಹಂಸಾಲಸಯಾನೆಯಂಮೃಗಮದಾಮೋದಾಸ್ಯನಿಶ್ವಾಸೆಯಂ ।
ತೞರ್ತಾವರೆಯೋನುದಾೞ್ಕುಳಮೇಕಂನೆಯ್ದಿಲೇನುತ್ತಕೋ ॥
ಕಿಳಮೇಕಂಡಿರೆಪಲ್ಲವಾಧರೆಯನಂಭೋಜಾಸ್ಯೆಯಂಭೃಂಗಕುಂ ।
ತಳೆಯಂಕೈರವನೇತ್ರೆಯಂಪಿಕರವಪ್ರಖ್ಯಾತೆಯಂಸೀತೆಯಂ ॥ 118

ಚ ॥ ಮಳಯಜಗಂಧಬಂಧುರಸರೋರುಹಮಂದರಹಾಸಚಂದ್ರಿಕಾ ।
ವಿಳಸಿತಚಂದ್ರಮಂಡಲಮನಾರಮಣೀರಮಣೀಯಲೋಚನೋ ॥
ತ್ಪಳಸಹಜಪ್ರಸಂನಕಮಲಾಕರಮಂಸ್ಮರರಾಜರಾಜ್ಯಮಂ ।
ಗಳಮಣಿದರ್ಪಣೋಪಮಮನೋಪಳವಕ್ತ್ರಮನೆಲ್ಲಿಕಾಣ್ಬನೋ ॥ 119

ಕಳರುತಿಮತ್ತಕೋಕಿಳಮನೀಕ್ಷಣಮುತ್ಪಲಮಂವಿನೀಲಕುಂ ।
ತಳವೞಿಮಾಲೆಯಂಕಚಭರಂನವಿಲಂನಡೆಹಂಸೆಯಂತಳಂ ॥
ತಳಿರ್ಗಳನಾಸನಂಕಮಳಮಂನಳಿತೋಳ್ಲತೆಯಂಲತಾಂತಕೋ ।
ಮಳೆಮಱೆಗೊಂಡುಮೆಯ್ಗರೆದುಕಾಡುವಕಾರಣಮೇನೊಜಾನಕೀ ॥ 120

ವ ॥ ಮತ್ತಮಾಗಜಗಮನೆವನ್ಯಗಜ ಬೃಂಹಿತಕ್ಕೆ ತಲ್ಲಣಿಸಿತಂನಂತಕ್ಕೆರ್ಗಿಸಿದಸಲ್ಲಕೀನಿ
ಕುಂಜಮುಮನಾಚಕೋರಲೋಲಲೋಚನೆ ವಿಲೋಕನಚಂದ್ರಿಕೆಯಿನೊಸರ್ತ
ಚಂದ್ರಕಾಂತದಶಯ್ಯಾತಳದತಳಿರ್ವಾಸನುದಾಸೀನಂಗೆಯ್ದುಸಮೆದಬಯಲ್ದಾವರೆ
ಯೊಸಳಪಸೆಯಿನೆಸೆವ ತನಾಲವನಮಾಲೆಯುಮನಾಹೇಮತಾಮರಸ ಮುಖಿಯ
ಮುಖಸಮೀರಸಾರಭಕ್ಕೆಳಸಿಬಳಸುವಳಿಮಾಲೆಗೆಸುಗಿದುಸುಯ್ಯನೋಸರಿಸಿದಸಪ್ತ
ಚ್ಛದಷಂಡಮುಮನಾಪೃಥುನಿತಂಬನಿತಂಬಭರಪರಿಸ್ಖಲಿತಪದವಿನ್ಯಾಸದಿಂದಂಚೆಯಂ
ಪಳಂಚಲೆದತಣ್ಬೞಿಲತಾಣಮುಮನಾಲಾವಣ್ಯರಸತರಂಗಿಣಿತಾವರೆಯತಳಿರೆಲೆಯ
ಪತ್ರಭಂಗದಿನುತ್ತುಂಗಪಯೋಧರಮಂಪಸದನಂಗೊಳಿಸಿದತಿಳಿಗೊಳದತಡಿಯುಮ
ನಾಮದಾಳಿಪಟಲಕುಟಿಲಕುಂತಳೆಚೆಂನೆಯ್ದಿಲೆಸಳಚೆಂನಪ್ಪೂಗಳಿಂತನ್ನತೋಱಗು
ರುಳ್ಗಳನಲಂಕರಿಸಿದಕಾಸಾರತೀರಮುಮನಾಸುವರ್ಣಕೇತಕೀಸುಗಂಧಿಸಹಜಸಾ
ರಭದಿಂಮೃಗನಾಭಿಯನಭಿನಯಿಸಿದಲವಂಗ ವನವೀಥಿಯುಮನಾಶಿರೀಷ ದಾಮ
ಕೋಮಲೆಸುಮನೋವಿಭೂಷಣವಿನೋದದಿಂಬಿರಿಮುಗುಳನಾಯ್ದವನತರುಲತಾ
ವಿತಾನಮುಮನಾಸಂಕಲ್ಪಜನ್ಮಜಂಗಮಲತಾಂಗಿಸಂಭೋಗಲೋಭದಿನಡಂಗಿಕೊ

ಱಾಡಿಕಾಡಿದಚಂದನಲತಾಮಂದಿರಮುಮನಾಕನಕಕದಳೀದಳಶ್ಯಾಮಕದಳೀದ
ಳನೀಜನದತಣ್ಗಾಳಿಯಿನನಂಗಕೇಳೀಪಂಪ್ರಮುಮನಾಱಿಸಿದಸಂಪಗೆಯುಜೊಂಪಮು
ಮಂವಿಯೋಗಶೋಕಾಕುಳಿತಚಿತ್ತನವಳೋಕಿಸುತ್ತುಂ ॥

ಮ ॥ ಎನಿತಾನುಂತೆಱದಿಂಪಲುಂಬಿಪಲವಾಡುತ್ತುಂಮನಸ್ತಾಪದಿಂ ।
ತನುಸಂತಾಪಮುನಪ್ಪುಕೆಯ್ಯೆಬಳಲುತ್ತುಂಕಂತುಸಂತಾಪದಿಂ ॥
ದೊನಲುತ್ತುಂಕನಲುತ್ತುಮಂದವಿರಳಪ್ರಸ್ಯಂದಿಬಾಷ್ಪೋದಕಾ ।
ನನನಾಕಾನನದೊಳ್ತೊಳಲ್ದುರಘುರಾಮಂಸೇದೆವಟ್ಟಿರ್ಪಿನಂ ॥ 121

ವ ॥ ಅಂನೆಗಮಿತ್ತಲ್ ॥

ಮ ॥ ಎರಡುಂತೋಳ್ಕೆರವೊಂದೆಬಿಲ್ಕೆರವಸಂಖ್ಯಾತಂದ್ವಿಷತ್ಸೇನೆಖೇ ।
ಚರರಂಭೂಚರನೊಂದೆಮೆಯ್ಯೊಳಿಕೊಲುತ್ತಿರ್ದ್ದಪ್ಪನಿಂನೀತನಂ ॥
ಶರಣಾಗಿಂದುಕುಲಕ್ರಮಾಗತದೊಳಸ್ಮದ್ವೃತ್ತಿಯೊಳ್ಕೆನೀ ।
ಶರಣಾಯಾತಶರಣ್ಯನಿಂದೆನಗೆಕಯ್ಸಾರ್ಗ್ಗಂಮನೋವಾಂಛಿತಂ ॥ 122

ವ ॥ ಎಂದುತಱಿಸಂದುಸಂಗ್ರಾಮಭೂಮಿಗೆಬಂದು ॥

ಕಂ ॥ ದೇವಭವಚ್ಚರಣಾಂಬುಜ ।
ಸೇವೆಯೆಶರಣೆಂದುಬಂದೆನೇಬ್ಬರ್ಸನಂನೀ ॥
ನೀವುದೆನಗೆಂದುಲಕ್ಷ್ಮಣ ।
ದೇವಂಗೊಳ್ಗಲಿವಿರಾಧಿತಂನತನಾದಂ ॥ 123

ವ ॥ ಅಂತುಬೆಸನಂಬೇಡಿಕೊಂಡುಬೀಳ್ಕೊಂಡುನೆಲಮುಕ್ಕಿನಂತೆನಭಕ್ಕೆನೆಗೆದುಖರನಂಸೆ
ರಗಿಲ್ಲದೆಮುಟ್ಟೆವಂಮವ.ದೀಯುಜನಕನಂಕೊಂದಿಂದುವರಂಪಾತಾಳಲಂಕೆಯುಂಪೊ
ಱಮಡದೆಬರ್ದುಂಕಿದೆಪಲಕಾಲಕ್ಕಂತಾನುಂಬಯಲಬವರಕ್ಕೊಳಗಾದೆ ನೀನಿಂನೆ
ತ್ತವೋದಪೆಯೆಂದುಮೂದಲಿಸಿಕಾದುತ್ತುಮಿರೆ ॥

ಮ ॥ ಮೊರೆಯುತ್ತುಂಪರಿಯುತ್ತುಮಿರ್ಪ್ಪರುಧಿರಸ್ರೋತಂಗಳಿಂಸುತ್ತಲುಂ ।
ನರಳುತ್ತುಂಪೊರಳುತ್ತುಮಿರ್ಪ್ಪಭಟರಿಂಪಿಟ್ಟ್ರಾದಹೀಱಾದಸಿಂ ॥
ಧುರದಿಂದಗ್ಗದತಗ್ಗದನ್ಯರಥದಿಂಕಣ್ಗಂಮನಕ್ಕಂಭಯಂ ।
ಕರಮಾದಾಜಿಯೊಳಟ್ಟಿತಿಂಬಜವನೆಂಬಂತಿರ್ದ್ದನಪ್ಜೋದರಂ ॥ 124

ವ ॥ ಆಸಮಯದೊಳ್ಲಕ್ಷ್ಮಣನಂಕಂಡು ವಿರಾಧಿತನಂಲೆಕ್ಕಂಗೊಳದೆಮಾಮಸಕಂ
ಗೊಂಡು ॥

ಉ ॥ ಪೆಂಡತಿಯಂಪರಾಭವಿಸಿದಂಸುತನಂವಧೆಗೆಯ್ದನೆಂನೊಳಂ ।
ಗಂಡಗುಣಕ್ಕೆಮಚ್ಚರಿಸಿವಾರ್ಮ್ಮಲೆದಿರ್ದ್ದಪನೆಂದುಬಿಟ್ಟಕ ॥
ಕ್ಕೆಂಡದತಂಡಮಂಕೆದಱೆಕೋಪದಿನಂದುರಿದೆರ್ದ್ದುಕೊಂಡುಕೋ ।
ದಂಡಮನಣ್ಮಿನುತ್ತೂದಱಿದಂಗಗನೇಚರಸೇಖರಂಖರಂ ॥ 125

ಕಂ ॥ ಕವಚಂಮಿಂಚಂಕಂಣು ।
ಳ್ಕುವಸಿಡಿಲಂಚಾಪಟಂಕೃತಂಮೊಳಗಂಮಿಱಾ ॥
ಱುವಿನಂಕಱೆದಂಬರನ ।
ಸ್ತ್ರವರ್ಷಮಂನೀಲಘನವಿಶಾಲಾಪಘನಂ ॥ 126

ವ ॥ ಆಗಳಾತನಿಸುವನಿಶಿತವಿಶಿಖಂಗಳಂಮಂಡಲಾಗ್ರದಿಂಖಂಡಿಸಿ ॥

ಮ ॥ ಪೊನೆಯೊಳ್ಭೈರವನಂತಗುರ್ವ್ವವಡೆದಂರಾಮಾನುಜಂಬೀಱೆಬಿ ।
ಚ್ಚನೆಬಿಟ್ಟಕ್ಷಿಯುಗಂತ್ರಿನೇತ್ರನಯನಕ್ಕಾಕ್ಷೇಪಮಂಕೃಷ್ಣಸ ॥
ರ್ಪ್ಪನಗುರ್ವ್ವಂತಿರುವಾಯೊಳಿಟ್ಟವಿಶಿಖಂಕೀಳ್ಮ್ಮಡಕಾಲಾಗ್ನಿರು ।
ದ್ರನಗಂಟಿಕ್ಕಿದಪುರ್ವ್ವನಂಡಲೆಸಕೋದಂಡಂಭುಜಾದಂಡದೊಳ್ ॥ 127

ಉಡಿಯೆಚ್ಚಂಧನುವಂಸಿಡಿಲ್ವಿನೆಗವೆಚ್ಚಂಕೇತುವಂಸೂತನಂ ।
ಮಡಿಯೆಚ್ಚಂಕಡಿಖಂಡಮಾಗೆಮುಱಿಯೆಚ್ಚಂತೇರನಶ್ವಂಗಳಂ ॥
ಕೆಡೆಯೆಚ್ಚಂಬಳಿಯಂಖರಂಮುಳಿದುಕೊಂಡುಗ್ರಾಸಿಯಂಮೇಲೆವಾ ।
ಯ್ದೊಡೆಪೊಯ್ದಂತಲೆಪಾಱಿಬೀಳೆರಘುವೀರಂಸೂರ್ಯ್ಯಹಾಸಾಸಿಯಿಂ ॥ 128

ಕಂ ॥ ಸೌಮಿತ್ರಿಯಕೋಪಾಗ್ನಿಶಿ ।
ಖಾಮಾಲೆಗೆಸುಗಿದುಖರನವಿಜಯಶ್ರೀಸಂ ॥
ಗ್ರಾಮದೊಳಾಶ್ರಯಿಸಿದಳಾ ।
ರಾಮಾನುಜಭುಜಕೃಪಾಣಧಾರಾಗೃಹಮಂ ॥ 129

ವ ॥ ಅನಂತರಂ ॥

ಕಂ ॥ ಅಗ್ರಜನಮರಣದುಃಖದೊ ।
ಳಾಗ್ರಹದಿಂಮೇಲಿವಾಯ್ದುದೂಷಣನಂಮೀ ॥
ರಾಗ್ರೇಸರನಸಿಯಿಂದ ।
ಗ್ರ್ಯಗ್ರಾಸಂಮಾಡಿದಂಜವಂಗಾಹವದೊಳ್ ॥ 130

ವ ॥ ಆಸಮಯದೊಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಸಮನಿಸಿದತ್ತು ಜಯಶ್ರೀ ।
ರಮಣಿಗೆಪರಿಣಯನಮಪ್ಪುದುಂಲಕ್ಷ್ಮಣನೊ ॥
ಳ್ಸಮನೋಽವರ್ಷಸಮನ್ವಿತ ।
ಮಮರಾನಕನಿನದಮಮರಜಯಜಯನಿನದಂ ॥ 131

ವ ॥ ಅಂತುಗೆಲ್ಲಂಗೊಂಡುಕಯ್ಯುದ್ವಿಕ್ಕಿ ಶರಣೆಂದುಬಂದವಿರೋಧಿವಾಹಿನಿಯುಂವಿರಾಧಿತಂ ಗೆಜಸಕೆಯ್ದುಬಾಳ್ವಂತುಮಪರನವೆಟಿಪೂರ್ವವೃತ್ತಿಯೊಳ್ನೆಲಿಸುವಂತುಂನಿಯು ಮಿಸಿಬರುತ್ತುಂ ॥

ಚ ॥ ಮದಜಳಧಾರೆಯಿಲ್ಲದದಿಶಾಗಜದಂತೆಸುಧಾಂಶುಲೇಖೆಯಿ ।
ಲ್ಲದನಭದಂತೆಕಲ್ಪಲತೆಯಿಲ್ಲದನಂದನದಂತೆವೇಲೆಯಿ ॥
ಲ್ಲದಕಡಲಂತೆಕೇಸರಿಣಿಯಿಲ್ಲದಕೇಸರಿಯಂತೆಸೀತೆಯಿ ।
ಲ್ಲದರಘುವಂಶರಾಮನಿರೆನೋಡಿದನಾಕುಳನಾಗಿಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ॥ 132

ವ ॥ ಅಂತುಮನದೊಳಳ್ಳಾಡುತ್ತುಮೆಯ್ದೆವಂದುಚರಣಾರವಿಂದರಜೋಲಲಾಮಲಕ್ಷಿತ ಲಲಾಟನಪ್ಪುದುಮತಿವಿಷಮರಣಾಂಗಣದೊಳವ್ರಣಕಾಯನುಮಜೇಯನುಮೆನಿ ಸಿಜಯಶ್ರೀಯೊಡಗೂಡಿದುದಕ್ಕೆಮನದೊಳ್ಮೆಚ್ಚಿಮುಹುರ್ಮುಹುರಾಶೀರ್ವಾ ದಮುಖರಮುಖನಾದರಾಮದೇವನಂಲಕ್ಷ್ಮಣಂಮದಂಬಿಕೆಯುಂಕಂಡೆನಿಲ್ಲೆತ್ತಲಿ ರ್ದ್ದಪಳೆಂಬುದುಮಾನಿಂನಲ್ಲಿಗೆಬಂದಪಿಂದೆಸಿಂಹಶರಭಾದಿರೌದ್ರವನಚರಂಗಳುಮುಗ್ಧ ಮೆಂದಜುರಿಯೆನಾವನಾನುನೋರ್ವ್ವಂಮಯಾವಿಕಳ್ಪುದ್ಯದ್ದನೆಂದಱಿಯೆನಿಂನೆವರ ಮರಣ್ಯದೊಳ್ತೊಳಲ್ದುಱಿಸಿದುಮಲ್ಲಿಯುಂಕಂಡೆನಿಲ್ಲೆಂದುನೊಂದುನುಡಿವುದುಮ ದಕ್ಕೆಲಕ್ಷ್ಮಣಂವಿಷಣ್ಣಹೃದಯನುದ್ದೀಪಿತಕೋಪಶಿಖಿಶಿಖಾಕಳಾಪನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಉ ॥ ಧಾರುಣಿಯುಂಮಗುಳ್ದುಕುಲಪರ್ವ್ವತಮುಂನೆಲೆಯಿಂತೆರಳ್ದೆನಿ ।
ನ್ನೀರಮನಲ್ತುಳುಂಕಿಲವಣಾರ್ಣ್ನವಮುಂದಿವಮುಂನೆಲಕ್ಕೆತಂ ॥
ದಾರಿನಿರಾಂತೊಡಂಜವನಬುರಿಗೆಸೋಽವತಮಾಗೆನಾಳ್ಪನಿಂ ।
ನಾರುಮದೀಶಜಾನಕಿಯನುಯ್ದವರಿಂಪೊಣಗೆಲ್ಲಿಬಿಯ್ದುಪರ್ ॥ 133

ವ ॥ ಎಂದೊದಱುನುಡಿವಂನೆಗವಿ ದಿರಾಗಿಬಿಪ್ರ್ರೞಲಮನೇಕಕುಂಡಳಂ ಕಂಡಿದಾರೞಲ ಮೆನೆಲಕ್ಷ್ಮೀಧರನಿದುವಿರಾಧಿತನೆಂಬವಿದ್ಯಾಧರಂಧುರದೊಳೆನಗೆಕದನಸಹಾಯನಾಗಿ ಪಾಳಿಯುಂಪಾಲಿಸಿದನೀಗಳ್ದೇವನಿಜಚರಣಸೇವಾಸಕ್ತಚಿತ್ತನಾಗಿಬರುತ್ತಿರ್ದ್ದಪನಾ ತನಬಲಮೆಂದಱಿಪುವಂನೆಗಮೆಯ್ದುವಂದು ರಾಘವನಪಾದೋಪಾಂತಪ್ರವೇಶಮೊ ಳ್ಕೆಯ್ಯನಿಕ್ಕಿನಿಜವೃತ್ತಾಂತಮನಿಂತೆಂದುಬಿನ್ನಪಿಸಿದನತಿಪ್ರಚಂಡನಪ್ಪನಿಜಾನುಜ

ಭುಜಾದಂಡಮಂಡಲಾಗ್ರಧಾರಾಹತಿಯಿಂದಮರಕಾಮಿನೀಪರ್ಯ್ಯಂಕಶೇಖರನಾದ ಖರಂಪಾತಾಳಲಂಕಾಧಿಪತಿಯಪ್ಪಮಹೀಯಜನಕನಂಚಂದ್ರೋದರವಿಯಚ್ಚರೇಂ ದ್ರನಸುತಮಾತನಪಡೆಗೆಯ್ದುದುಮೆಮ್ಮಪರಿಜನಮೋಡಿಪೋಗಿದುರ್ಗ್ಗಮಮಪ್ಪೀವನ ದುರ್ಗ್ಗಪ್ರವೇಶಮೊಳಿವಾಸಮುಮಂಮಾಡಿಕೊಂಡಿರ್ಪ್ಪುದುಂವಿರಾಧಿತನಾಮಧೇಯನ ಪ್ಪೆನಮಲ್ಲಿಯುಮೆಂದುಕೆಲವುಕಾಲದಿಂ ಸಾಧಿತಸಕಲವಿದ್ಯನಾಗಿಪಗೆಯುಂಸಾಧಿಸು ವ್ರಸಮಯಮಮಾನ್ರನೆಂದುಂಮಗುಳ್ಚುತ್ತುಮಿಪ್ಪರ್ಗ್ಗಂಮಾಡವಸವೋರ್ವ್ವದಿವ್ಯಜ್ಞಾನಿಗ ಳಂಕಂಡೊಮಪ್ರಾರ್ತ್ಥನವೃತ್ತಿಯೊಳ್ನಿಲ್ವಕ್ಕಮಾಗದೆಂಬುದಂಬೆಸಸಿನೆಂಬುದು ಮವರಿಂತೆಂದರ್ ||

ಕಂ || ಸಂಶಯಮೇಂನಿಲ್ವಯ್ನಿಜ |
ವಂಶಾಗತಮಪ್ಪವೃತ್ತಿಯೊಳ್ಕರಪಾಳಿಂ ||
ವಂಶಚ್ಛೇದನಮುಮಂಖರ |
ವಂಶಚ್ಛೇದಮುಮನೊಡನೆಪಡೆವತಿಬಳನಿಂ || 134

ಎಂದುಬೆಸಸುವುದುಮಾನಂ |
ದಿಂದಿತ್ತಲ್ನಿಂಮಬಪ್ಪುದಂಪಾರ್ದ್ದಿರೆನೀ ||
ಮಿಂದೆನ್ನಪುಣ್ಯದಿಂದೆ |
ಳ್ತಂದಿರಿಮಿಂತೀದ್ದ್ರದೆಂನಪಗೆಯುಂಬಗೆಯುಂ || 135

ಆಳ್ವೆಸನನೆನಗೆದೇವ |
ರ್ಪ್ಪೇಳ್ವುದುಕಾರುಣ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದೆಂನಂಕ ||
ಯ್ಕೊಳ್ವುದುಬಿಂನಪಮಂಬಗೆ |
ಗೊಳ್ವುದುಚರಿತಾರ್ತ್ಥನಾಗೆಮಾಡುನೃಪೆಂನಂ || 136

ವ || ಎಂದುಬಿನ್ನವಿಸಿರಾಘವದೇವನಚರಣಸೇವಾಲಾಭದಿನಮೃತಸೇವೆವಡೆದಂತೆಪರಿತೃಪ್ತನಾದವಿರಾಧಿತಂಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರನೆಂದನೆಂಮಣ್ಣನೆಂ ನಕದನ ಕೇಳೀವಿಳೋಕನಕುತೂಹಲದಿನೆಂನಲ್ಲಿಗೆವಂದಪಿಂದೆಜಗನ್ಮಾತೆಯುಂ ಸೀತಾದೇವಿಯು ನಾವನಾನುಮೋರ್ವ್ವಂ ಮಾಯಾವಿಕಳ್ಪಯ್ದುನೀಕಾನನದೊಳ್ದ್ದಪನದಱನಿಲ್ಲಿಗೆತಕ್ಕಪುರುಷರನಱಸಲಟ್ಟುವುದೆನೆವಿರಾಧಿತಂಕೇಳ್ದು ಕಟ್ಟುಕಡೆಮ ಕಾರ್ಯ್ಯಧುರಂಧರರಪ್ಪವಿದ್ಯಾಧರರಂಪಸಸುವುದುಮವರ್ಪ್ಪೋಗಿ ||

ಮ.ಸ್ರ|| ಲತಿಕಾಕುಂಜಂಗಳೊಳ್ಭ್ರ್ವಿವರಕುಹರದೊಳ್ಘೋರಕಾಂತಾರದೊಳ್ಪ |
ರ್ವ್ವತಸಾನೂದ್ಯಾನದೊಳ್ನಿರ್ಝ್ಝರಸರಿದುಪಕಂಠಂಗಳೊಳ್ಸ್ವರಕಾಸಾ ||
ರತಟೀದೇಶಂಗಳೊಳ್ಪೊಗೊಳದತಡಿಗಳೊಳ್ದಂಡಕಾರಣ್ಯದೊಳ್ಸ್ |
ಡೆತೊಳಲ್ದಕ್ಕರ್ಗ್ಗಂಡರಿಲ್ಲಂಬಿಕೆಯನಱಸಿವಿದ್ಯಾಧರಾಧೀಶಮುಖ್ಯರ್ || 137

ವ ॥ ಅಂತವರ್ಮ್ಮನೋವೇಗದಿಂ ಪೋಗಿಬಂದುಜಾತಸ್ವರೂಪಮಂಬಿಂನವಿಸೆಖಿಂನನಾಗಿ
ರ್ದ್ದರಾಮದೇವಂಗೆವಿರಾಧಿತನೆಂದಂಮತ್ಕುಲಾಗತಮುಂನಿಸರ್ಗ್ಗದುರ್ಗ್ಗಮುಮಪ್ಪ
ಪಾತಾಳಲಂಕಾಪುರದೊಳಿರ್ದ್ದುಸೀತಾದೇವಿಯಪಿರಿಯಂಣನಪ್ಪಪ್ರಭಾಮಂಡಲನಂ
ಬರಿಸಿಬಳಿಕ್ಕೆತಕ್ಕುದಂನೆಗಳಲಕ್ಕುಮುದಕ್ಕಾನೆಸಾಲ್ವೆನಲ್ಲಿಗೆಬಿಜಯಂಗೆಯ್ವುದೆಂ
ದುರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಂರಥಮನೇಱಿಸಿಕೊಂಡುಚತುರಂಗಬಲಸಹಿತಂನಿತ್ಯಾಲಂಕಾ
ರೋದಯಮಪ್ಪಪಾತಾಳಲಂಕಾಪುರಮಂಪುಗುವಸಮಯದೊಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಪುರಮಂಪುಗಲೀಯದೆಸುಂ ।
ದರನೆಂಬಂಖರತನೂಭವಂತಂನಬಲಂ ॥
ಬೆರಸಡ್ಡಂಬರೆಮೊಯ್ಗಲಿ ।
ವಿರಾಧಿತಂಜವನಮಸಕಮಂಕಯ್ಕೊಂಡಂ ॥ 138

ದೆಸೆಮುಸುಳೆಭಾನುಬಿಂಬಂ ।
ಮುಸುಳೆವಿರಾಧಿತನಚಾಪವಿಳಯಾಂಬುದದಿಂ ॥
ಪಸರಿಸಿಸುಂದರನೊಳ್ಭಯ ।
ರಸವರ್ಷಂಪೆರ್ಚ್ಚೆಪೆರ್ಚ್ಚಿದುದುಶರವರ್ಷಂ ॥ 139

ಖರದೂಷಣರಪ್ರೋಲಂತಕ ।
ಪುರಮಂಪುಗುವಂತುಸುಂದರಂಗಾಂಪನೆಸೇ ॥
ಳೆರಳೆಗೆಗೆಱಿಮೂಡಿದಪ್ರೋ ।
ಳ್ಘರವಸದಿಂಪೊಕ್ಕನೋಡಿಲಂಕಾಪುರಮಂ ॥ 140

ವ ॥ ಅಂತವನನವಯವದಿಂದೋಡಿಸಿಮಹಾವಿಭೂತಿಯಿಂಪುರಮಂಪೊಕ್ಕರಂನೆಗಮಿತ್ತ
ಲಸುರನಾಗಸದೊಳ್ಮನೋವೇಗದಿಂಪೋಗುತ್ತುಮಿರೆ ॥

ಶಾ ॥ ಖೇದಂಕೈಗಳಿವಾಗೆದಿಗ್ವಿವರಮಂಹಾಹಾರವಂತೀವೆಬಾ ।
ಷ್ಪೋದಸ್ವೇದಜಲಂಗಳಿಂಕರಗಿನೀರಾಗೊಕ್ಕುವಂತಾಗೆಮೆ ॥
ಯ್ಮೋದುತ್ತುಂಬಸಿಱಿಂಪರಾಂಗನೆಯನೆಂನಂಕಳ್ದುಕೊಂಡೀಖಳಂ ।
ಪೋದಪ್ಪಂಶರಣಪ್ಪುದಾರ್ಪ್ಪರೆನುತುಂವೈದೇಹಿಪುಯ್ಯಲ್ಚಿದಳ್ ॥ 141

ಮ ॥ ಭವನಾವಾಸನಿವಾಸಿಗಳ್ಸಕಲವಾನವ್ಯಂತರಾವಾಸಸಂ ।
ಭವರತ್ಯುಗ್ರನವಗ್ರಹಾದಿವಿಷಮಜ್ಯೋತಿಷ್ಕರಿಂದ್ರಾದಿಕ ॥
ಲ್ಪವಿಮಾನಸ್ಥಿತರೀದುರಾಚರಿತನಂಮಾರ್ಕ್ಕೊಳ್ವದನ್ಯಾಂಗನಾ ।
ವಿವಶಂದಾಶರಥಿಪ್ರಿಯಪ್ರಮದೆಯಂಕೊಂಡುಯ್ದಪಂಸೀತೆಯಂ ॥ 142

ಧರಣೀರಕ್ಷಣವಕ್ಷದಕ್ಷಿಣಭುಜಂಲಕ್ಷ್ಮೀಧರಂವೈರಿಮನಂ ।
ಹರಿವಂಶಂಜನಕಂಮಹೀಂದ್ರಜನಕಂವೀರಪ್ರಭಾಮಂಡಲಂ ॥
ಪರಮಾಣಂರಘುರಾಮನಂಗಸಮಸಂಸಾಸೀತೆಯಂಪಾತಕಂ ।
ದೊರೆಗೆಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಪನೇವೆನೆಂದುಸತಿಯಾಕ್ರಂದನಂಮಾಡಿದಳ್ ॥ 143

ವ ॥ ಅಂತುಮುಹುರ್ಮ್ಮುಹುರುದಿತರವಮನರ್ಕ್ಕಜಟಿಯುಮಗನಪ್ಪರತ್ನಜಟಿಕೇಳ್ದು ॥

ಮ ॥ ಸತಿಪುಯ್ಯಲ್ವಿಡಪಳ್ರಘೂದ್ವಹಕುಲಸ್ತ್ರೀಸೀತೆಪೆಣ್ಬುಯ್ಯಲಂ ।
ಶ್ರುತಿಕಯ್ಕೊಂಡುದುಕೇಳ್ದದಂತವಳ್ಕುಡಂದಂನವಿಖ್ಯಾತಿದೂ ॥
ಷಿತಮುಕ್ಕಂಸೆಱೆಗೊಂಡನಂಕವನದೊಳ್ಬಂಕೊಂಡುಬಾಹಾಬಲೋ ।
ನ್ನತಿಯಂಬೀಱುವೆನೆಂದುಪ್ರೋತ್ಸಾಸಿದನೇಂಗಂಡಂಪರಿಚ್ಛೇದಿಯೋ ॥ 144

ವ ॥ ಅಂತುಪರಿಚ್ಛೇದಿಸಿರತ್ನಜಟಿಬದ್ಧಭ್ರುಕುಟಿದಶಾನನನವಿಮಾನಕ್ಕಡ್ಡಂಬಂದು ॥

ಕಂ ॥ ಪರಿಹರಿಸಿಪಾಳಿಯಂಭೂ ।
ಚರಖೇಚರಚಕ್ರವರ್ತ್ತಿರಾವಣನೀನೀ ॥
ಪರವಧುಗಳಿಪುವುದುವಿಹಂ ।
ಪರವಳಿಗುಂನಿಂನಮಹಿಮೆಗಿದುನಡೆವಳಿಯೋ ॥ 145

ವ ॥ ಎಂದುಮರ್ಮ್ಮೋದ್ಘಾಟನಂಗೆಯ್ದು ॥

ಕಂ ॥ ಮೂದಲಿಸಿಮುಟ್ಟೆವರ್ಪ್ಪುದು ।
ಮಾದಾನವನರ್ಕ್ಕಜಟಿಯುನಣ್ಪಿಂಗವನೊ ॥
ಳ್ಕಾದದೆಕರುಣಿಸಿವಿದ್ಯಾ ।
ಚ್ಛೇದಂಗೆಯ್ದಂನಿರಂಕುಶಂದಶಕಂಠಂ ॥ 146

ವ ॥ ಅಂತುವಿದ್ಯಾಚ್ಛೇದನಂಗೆಯ್ವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಅಂಬರದಿನಾತ್ಮವಿದ್ಯಾ ।
ಡಂಬರವಸ್ತಮಿಸೆಬಿಳ್ದುಮೂರ್ಚ್ಛಾಪಂನಂ ॥
ಕಂಬುದ್ವೀಪದೊಳಳವಳ ।
ದಂಬರಚರನೆಱಕೆಮುಱಿದಪಕ್ಕಿವೊಲಿರ್ದ್ದಂ ॥ 147

ವ ॥ ಅಂನೆಗಮಿತ್ತದಶಮುಖಂಲಂಕೆಗಭಿಮುಖನಾಗಿಪೋಗುತ್ತುಂ ॥

ಮ ॥ ಬಗೆಸಂಭೋಗಸುಖಕ್ಕೆ ಕಾತರಿಸೆ ಕಣ್ಗಳ್ಕೆಱಿಸಿಸರ್ವಾಂಗಮಂ ।
ತೆಗೆದಾಲಿಂಗಿಸೆಮಾತುಗಳ್ಮದನರಾಗೋನ್ಮಾದಮಂಬೀಱೆಬಾ ॥
ಹುಗಳಾಲಿಂಗನಲೋಲುಪಂಗಳೆನೆಧೈರ್ಯಂಗೆಟ್ಟುಮೋಲ್ವಾಯ್ವಚೇ ।
ಷ್ಟೆಗೆಪೌಲಸ್ತ್ಯನುಮೊಪ್ಪುಗೊಟ್ಟನೆಸಲಾಱಂದರ್ಪಕಂದಂಡಿಸಂ ॥ 148

ವ ॥ ಅಗಲವನಱಿಪಿನಱಿಗೆಯುತ್ತಕ್ಕೆ ಸೀತೆಸ್ವೈರಸದೆಸೀನೆಂನಂಸೋಂಕಿದೊಡೆ ನಾಲಗೆಗಿತ್ತುಸಾವೆನೆಂದುಪರಿಚ್ಛೇದಿಸಿನುಡಿಯೆದಶಾಸ್ಯನೋಸರಿಸಿಮಹಾಸತಿಯಶೀಲದಳವನಱಿಯನಪ್ಪುದಱಿನನಂತವೀರ್ಯಕೇವಲಿಗಳತ್ತಪರವಧೂವಿರತಿವ್ರತಪರಿಪಾಲನವೆನಗಿದಿರಾದುದೆನೆನಿಸರ್ಗರಾಗಿಗಳಪ್ಪವೆಂಬಿರಪರಿಣಾಮವೆಲ್ಲಿವರಂನಡೆದಪ್ಪುದೀಕೆಯನಾವತೆಱದೊಳ್ ಪ್ರೊಡಂಬಡಿಸುವುದಾವಗಹನಮೆಂದುತಂನಂತಾನೆಸಂತಯಿಸುತ್ತಂಪೋಪಸಮಯದೊಳ್ ॥

ಚ ॥ ಅನುವರದೊಳ್ಪಲಾಯನಪರರ್ಗಱಿಸೋಂಕದೆಹಸ್ತನುಂಪ್ರಹ ।
ಸ್ತನುಮತಿವೇಗದಿಂಬರುತುಮಾಗಸದೊಳ್ದಶಕಂಠನಂಪಿಲೋ ॥
ಜನಪಥವರ್ತಿಯಂಜಯಜಯಧ್ವನಿಕೆಯ್ಮಿಗೆಮುಟ್ಟೆವಂದವ ।
ರ್ವಿನಮಿತಮಸ್ತಕಮ್ಮುಕುಳಿತಾಂಜಲಿಗಳ್ಪೊಡಮಟ್ಟುಪೋಪುದುಂ ॥ 149

ವ ॥ ಆಗಳದಂಸೀತೆಕಂಡೀತನೇರಾವಣನೆಂದಱಿದು ॥

ಕಂ ॥ ಅನಶನಮಂಕಯ್ಕೊಂಡ ।
ಳ್ಮನದೊಳ್ಸತಿಪತಿಯಕುಶಲವಾರ್ತೆಯನಾಂಕೇ ॥
ಳ್ವೆನಮುಣ್ಣೆನೆಂದುನೃಪಮಾ ।
ನಿನಿಯರ್ಸಜ್ಜನಿಕೆಗಿಂತುನೋಂತರುಮೊಳರೇ ॥ 150

ವ ॥ ಅಂತುರಾವಣಂಲಂಕೆಯನೆಯ್ದೆವಂದುಗೀರ್ವಾಣರಮಣಮೆಂಬನಿಜವಿನೋದವನಮಂಪುಗುವಾಗಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಪುಗದಿರ್ವನಮಂಪೊಕ್ಕೀ ।
ಮೃಗಾಕ್ಷಿಯುಂಮಡಗೆರಾಮದೂತನಿನೆಮಗ ॥
ಚ್ಚೆಗಮುಕ್ಕುಮೆಂದುಕಯ್ಸಂ ।
ನೆಗೆಯ್ವವೋಲ್ತಱಿರೆತೊಂಗಲಲುಗಿದುವೆಲರಿಂ ॥ 151

ವ ॥ ಅಂತಾಬನಮಂಪೊಕ್ಕಲ್ಲಿಯವಿಚಿತ್ರಮಣಿಮಯಗೇಹದೊಳ್ವೈದೇಹಿಯನಿರಿಸಿತಾನುಂತಂನಕರುಮಾಡಮಂಪೊಕ್ಕಿರ್ಪ್ಪುದುಮಾಸಮಯದೊಳ್ಖರದೂಷಣರಮರಣವಾರ್ತೆಯಂಚಂದ್ರನಖಿಚರವಚನದಿಂಕೇಳ್ದು ॥

ಕಂ ॥ ಸುತನಂಕೊಂದವನಂಕೊ ।
ಲ್ವತಕ್ಕಿನಿಂಪೋಗಿನಿಜಪರಿಗ್ರಹಸಹಿತಂ ॥
ಪತಿಯುಂಮೈದುನನುಂಪರಿ ।
ಹೃತಜೀವಿತರಾಗೆಶೋಕವಿಹ್ವಲೆಯಾದಳ್ ॥ 152

ಚ ॥ ಅವಿರಳಸಾರಿಹಾರ್ಯ್ಯರುತಿಶೋಕರುತಿಪ್ರತಿಬದ್ಧವಾಗೆಪ ।
ಲ್ಲವಸಲಿಲೋಭಿಷಾರಿತಳದಿಂಬಸಿಜಂಬಿಡೆವೋದಿಕೊಳ್ವುದುಂ ॥
ತ್ರಿವಳಿಗಳಂನವಾಗೆಪರಲಚ್ಚೆಱೆವಂತಿರೆಕಣ್ಣನೀರ್ನ್ನೊನ ।
ಲ್ಕವಿತರಬಿಂಬಮಾಚಂದ್ರನಖಿಪೊರ್ದ್ದಿದಳಗ್ರಜಪಾದಮೂಲಮಂ ॥ 153

ವ ॥ ಅಂತುಚಂದ್ರನಖಿನಿಖಿಲಾಂತಃಪುರಮುಂಮಂಡೋದರಿಯುಂಬೆರಸುಬಂದುಮುಂದೆ ಮಹಾಶೋಕಂಗೆಯ್ವುದು ಮಾಕೆಗೆಸಂಸಾರಸ್ವರೂಪಮಂ ತಿಳಿಪಿಖರದೂಷಣರಂ ಕೊಂದನನವೋಘಂಕೊಲ್ವೆನೆಂದಳ್ಕೆಯುಂಬಾರಿಸಿಭಗವದರ್ಹದ್ಭವನಂಗಳೊಳ್ಮ ಹಾಪೂಜೆಯುಂಮಾಡಿಸಿರಾಜಭವನಕ್ಕೆಬಂದುಶಯ್ಯಾಸದನಮಂಪೊಕ್ಕು ॥

ಚ ॥ ತಡೆವ್ರದುತಕ್ಕುದಲ್ತುಖರದೂಷಣರಂಕಡುಕೆಯ್ದುಕೊಂದನಂ ।
ಮಡಿಪುವೆನೆಂದುತಕ್ಕುಳಿದುಸೀತೆಯನೀತೆಱದಿಂದಮೆಂತೊಡಂ ॥
ಬಡಿಸುವೆನೆಂತುಮೇಳಿಸುವೆನೆಂತುಮದೀಯಮನೋಜತಾಪಮಂ ।
ಕಿಡಿಸುವೆನೆಂದುಮಂಬಲಿಸಿದಂಪಲವಂಮನದೊಳ್ದಶಾನನಂ ॥ 154

ಉ ॥ ಏತಱಸೋಂಕುಮಾವುದಱಗಾಡಿಯುಮೊಂದಱಕಂಪುವೆಂನರೊ ।
ಳ್ಮಾತುಮದೆಂತುಟಪ್ಪರಸಮುಂತನಗೆಂತುಮಸಹ್ಯಮಾಗೆಪ್ರ ॥
ಜ್ಞತನಮಾಯೆಮೋಹಿಸುವುದುಂಬಗೆಯುಂವಿಗತಾನ್ಯಚಿತ್ತನಾ ।
ಸೀತೆಯಚಿಂತೆಯಿಂದಸಮುಬಿಂಮರಪಾನಿಸನಂತೆತೋಱಿದಂ ॥ 155

ವ ॥ ಅಂತುಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾದನಿಜಮನೋವಲ್ಲಭನಂಮಂಡೋದರಿಕಂಡು ॥

ಚ ॥ ಖರನವಿಪತ್ತಿಯೊಳ್ವೆಕಳನಾದನೆಗೆತ್ತಿನಿತೇಕೆಪೆಂಡಿರಂ ।
ತಿರೆಬಹುಶೋಕವಿಹ್ವಲಿತಜಿಸಿದ್ರೋಹಗಂಡಗುಣಕ್ಕೆ ಸಾಡೆಯುಂ ॥
ಪರಿಭವಮೆಂದಳೆತ್ತಲಱಿವಳ್ಗಗಸೇಚರಚಕ್ರಜಾನಕೀ ।
ವಿರಹಕೃಶಾನುಸುತ್ತಿಸುಡೆಚಿತ್ತಮನಾಕುಲನಾದನೆಂಬುದಂ ॥ 156

ವ ॥ ಎನೆದಶಗ್ರೀವನೇನಬೆಸನಕ್ಕಿದುನಿಮಿತ್ತಮಲ್ತುನಿನಗೆನ್ನತೆಱನಱಿಯಲಾಗದೆಂದು ॥

ಕಂ ॥ ಬೆಂಡಾಗಿಮನಂಪೋನಂ ।
ಗೊಂಡಿರೆವಲ್ಲಭನಮನಮನಱಿದಾಗ್ರಹದಿಂ ॥
ಮಂಡೋದರಿಮಾಣದೆಬೆಸ ।
ಗೊಂಡಳ್ಕೌತುಕಮಿದೇಂನಿಮಿತ್ತಮೆನುತ್ತುಂ ॥ 157

ವ ॥ ಅಂತುಬೆಸಗೊಳ್ವುದುಂಮಱುಮಾತುಗುಡದೆಲಜ್ಜಾರಸನಿಮಜ್ಜದ್ದಶಾನನಂದಶಾನನ ನಿರೆ ॥

ಉ ॥ ಗಂಡುಡೆಯುಟ್ಟುಕೈದುವಿಡಿದುಂಮೞವಂನಿನಗುಂಟುಮಾಳ್ಪಬ ।
ಲ್ಗಂಡಿನದೇವಮಾನವನಿಯುಚ್ಚರರೋರ್ವ್ವರುಮಿಲ್ಲನಿಂನದೋ ॥
ವರ್ಮ್ಮಂಡಲಮಾತ್ರಿಖಂಡಮುಮನಾಕ್ರಮಿಸಿತ್ತಿದುಪುಷ್ಪಕಾಂಡಕೋ ।
ದಂಡನಗೊಡ್ಡಮುಚ್ಚಿರ್ದುವೆತೋಱುವೆಯಾತನಪೂವಿನಂಬುಗಳ್ ॥ 158

ಕಂ ॥ ಸ್ಮರನಂಮೆಚ್ಚದನಿಂನೀ ।
ಪರಿಜಂಕಡೆಗಣಿಸಿನಿನಗಮಿನಿತಚ್ಚೆಗಮಂ ॥
ತರಲಾರ್ತ್ತನೀಱಿಲೆಪ್ಪದ ।
ಬರೆಪದಕಂಡರಣೆಪೆಸದಪೆಂಣಕ್ಕುಮವಳ್ ॥ 159

ವ ॥ ಎಂದು ಮನಮನಱಿದುತೆಱೆಯೆನುಡಿಯೆ ಮನದೆಗೊಂಡುಮಂಡೋದರಿಯುಮೊಗ ಮಂನೋಡಿ ॥

ಚ ॥ ಅಱಿಪುವಮಾರ್ತ್ತೆಯುಲ್ತುನಿನಗೆಂಸನೆಗಳ್ತೆಯುಮಾರ್ತ್ತೆನೀನೆಮುಂ ।
ನಱಿದಬಳಿಕ್ಕದಂನಿನಗೆವಂಚಿಸಲಾಗದುತಂದೆನಿಂದುಮುಂ ॥
ದಱಿಯದೆಸೀತೆಯುಂಮದನನಾಕೆಯದೂಸಱಿನೆಂನನೆಚ್ಚಪಂ ।
ನೆಱೆಗೊಳೆಪೂವಿನಂಬಲಗಿನಂಬುಗಳೆಂಬಿನಮಂಬುಜಾನನೇ ॥ 160

ವ ॥ ಎಂದುಮತ್ತಮಿಂತೆಂದನಿಂದುಪುಷ್ಪಕವಿಮಾನದೊಳೆಜಾನಕಿಯನುಱೆಸೆಱೆವಿಡಿದು ಬರುತ್ತುಮಾಕೆಯುಪಳುಗಳ್ದ್ರಗಾಡಿಯುಂನೋಡಿಮನದೊಳೆನಗೆಪುಕಯ್ಗಳಿವಾಗಿ ಸೈರಿಸದೆಪೊರ್ದ್ದಲ್ವರೆನೀನೆಂನಂಪೊರ್ದ್ದಿದೊಡೆನಾಲಗೆಗಿತ್ತುಸಾವೆನೆಂದುಜಡಿದುನು ಡಿಯೆಸೆಡೆದುಲಂಕೆಗೆತಂದುಗೀರ್ವಾಣರಮಣೋದ್ಯಾನದೊಳಿರಿಸಿಬಂದೆನಾಕುಂದ ದಳಧವಳಲೋಚನೆಯುಲಾವಣ್ಯಸುಧಾರಸಸೇವನೆಸಮನಿಸದಿರೆ ಸಾವುಸಮನಿಸು ಗುಮೆಸೆದಶಾನನನದಶಾವಸ್ಥೆಯುಂಕಂಡುಮಂಡೋದರಿಭಯುಂಗೊಂಡು ॥

ಕಂ ॥ ಅಚಿರಪ್ರಭೆಯುಂಪೆಂಡಿರ ।
ಶುಚಿತ್ವಮುಂಕ್ಷಣದಿನಗ್ಗಳಂನಿಲ್ಕುಮೆಸೇ ॥
ಳ್ಖಚರೇಂದ್ರನಿಜಾಕೃತಿಚಿ ।
ತ್ತಚಮತ್ಕೃತಿಗಂಡಿದಕ್ಕೆಸೋಲದರೊಳರೇ ॥ 161

ವ ॥ ಎಂದುಸಂತಸಂಬಡೆನುಡಿದಾಕೆಯನೊಡಂಬಡಿಸಲಾನೇಸಾಲ್ವೆನೆಂದುಸಮಸ್ತಾಂ ತಃ
ಪುರಸೀಮಂತಿನಿಯರ್ವೆರಸುಸೀತೆಯಸಮೀಪಕ್ಕೆ ವಂದು ॥

ಕಂ ॥ ವನಿತೆಯರನಯನರುಚಿಯಿಂ ।
ತನುರುಚಿಯಿಂರತ್ನಭೂಷಣಂಗಳರುಚಿಯಿಂ ॥
ದಿನಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆಕೊರ್ವ್ವಿರ್ವ್ವದು ।
ದೆನೆಮಂಡೋದರಿವಿಲಾಸದಿಂಕುಳ್ಳಿರ್ದ್ದಳ್॥ 162

ವ ॥ ಅಂತುಕುಳ್ಳಿರ್ಪ್ಪುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಅನಿಬರರಸಿಯರರೂಪುಂ ।
ಮನಕ್ಕೆ ಸೊಗಯಿಸಿದುದಿಲ್ಲಸೀತೆಯಕೆಲದೊ ॥
ಳ್ದಿನಲಕ್ಷ್ಮಿಯಕೆಲದೊಳ್ಲೋ ।
ಚನಸುಖಮಂಪಡೆಯದಂತುತಾರಾವಿಭವಂ ॥ 163

ವ ॥ ಅನಂತರಮಾಖಚರಕಾಂತೆಜಾನಕಿಯಮುಖಸರೋಜಮಂನೋಡಿ ॥

ಉ ॥ ಪಂಕಜಸಂಭವಂನಿನಗೆಪಾಸಟಿಯಲ್ಲದರಾಘವಂಗೆನಿಂ ।
ನಂಕುಡೆಕಂಡುಸೈರಿಸದೆಚಿತ್ತಭವಂದಶಕಂಧರಂಗೆಕೊ ॥
ಟ್ಟಂಕಡುನೀಜೆನಿಂನನನುರೂಪವರಂಗೊಡಗೂಡಿಲೀಲೆಯಿಂ ।
ಲಂಕೆಯನಾಳ್ದೆತಾಳ್ದರಸಿಪಟ್ಟಮನಾತ್ಮಲಲಾಟಪಟ್ಟದೊಳ್ ॥ 164

ಈನವಯೌವನೋದಯಮನೀನಯನೋತ್ಸವಮಪ್ಪರೂಪಿನು ।
ದ್ದಾನಿಯುಮೀತನುಚ್ಚವಿಯನೇವೊಗಳ್ದಪ್ಪದೊಸೋಲ್ತುಬಂದೊಡಂ ॥
ಮೇನಕಿಬಾರ್ತ್ತೆಗೆಯ್ಯದದಶಾನನನುಂಬಸವಾದನೆಂದೊಡಾ ।
ಜ್ಞಾನಕಿನಿಂನಪೋಲುಳಿದಮಾನಿನಿಯರ್ಕ್ಕಡುಗಾಡಿಕಾರ್ತ್ತಿಯರ್ ॥ 165

ಕಂ ॥ ಪದವಿಲ್ಲಂನನೆಯಂಬಿನ ।
ಪೊದೆಯಂಪಿಡಿದಿರದಪದದೊಳಾನ್ನೋಡಿದೊಡಂ ॥
ಮದನಂಗಂಮಾನಿನಿದಶ ।
ವದನಂಗಂರೂಪುಭೇದಮೇನಾದಪುದೇ ॥ 166

ಚ ॥ ಇಸುವೆಸಕ್ಕೆಯುಸ್ವಖೇಚರಪುರಂಧ್ರಿಯರಂಭರತತ್ರಿಖಂಡದೊ ।
ಳ್ಪಸರಿಸುನಿಂನಗೋಸಣೆಯನಾಣೆಯನೀಖಚರೇಂದ್ರವಕ್ಷದೊ ॥
ಳ್ವಸಿಯಿಸುಲಕ್ಷ್ಮಿಪೋಲ್ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿವೊಲಾತನತೋಳತಣ್ಪಿನೊ ।
ಳ್ಪೊಸಯಿಸುನಲ್ಮೆಯಂದಿವಸಲಕ್ಷ್ಮಿಯನೇಕೆಯೊಬಂಜೆಮಾಡುವೈ ॥ 167

ಚ ॥ ಜನಕಜೆನಿಂನಪೀವರಪಯೋಧರಮಂಡಲಮಂಮನೋಜರಾ ।
ಜನವಿಜಯಾಭಿಷೇಕಸವನೋತ್ಸವಪೂರ್ಣ್ಣಸುವರ್ಣ್ಣಕುಂಭಮಂ ॥
ನೆನೆಯಿಸುವಂತುಮಾಡುಖಚರೇಂದ್ರನಕಾತರದೃಷ್ಟಿಪಾತಕಂ ।
ದನಘನಸಾರಕರ್ದ್ದಮವಿಲೇಪನದಂಕುರಪಲ್ಲವಂಗಳಿಂ ॥ 168

ವ ॥ ಎನೆಜಾನಕಿಮಂಡೋದರಿಗೆಮನದೊಳೆಕನಲ್ದು ॥

ಮ ॥ ಇದುಮತ್ತೋನ್ಮತ್ತಜಲ್ಪಂಕುಲವಧುಗಳಮಾತಲ್ತುನಿಂಮೆಳ್ದಿಗರ್ವ್ವಂ ।
ಶದಕೇಡಂನೋಡದೊಳ್ಪಂಬಗೆಯದೆಪಳಿಗಂಪಾತಕಕ್ಕಂಭಯಂಗೊ ॥
ಳ್ಳದೆಕೇಳೀಪೊಲ್ಲಮಾತಂನುಡಿದಿರಿದುಮನಂನ್ನೋಳ್ಪಸಂಕಲ್ಪಜಲ್ಪಂ ।
ಮದಧೀಶಂರಾಮಚಂದ್ರಂಪೊಱಗೆನೆಪೆಱರೇಮಾತೊಱಾತಾನುಜಾತರ್ ॥ 169

ಕಂ ॥ ತನಗೆಪತಿವ್ರತಮಿಲ್ಲದ ।
ವನಿತೆಕುಲಸ್ತ್ರೀಯೆಭಿನ್ನಭಾಜನೆಯಿಂತ ॥
ಪ್ಪನುಚಿತಮಂಹರಿವಂಶದ ।
ವನಿತೆಯರೊಳ್ನುಡಿಯಲಕ್ಕುಮೇನಿಮ್ಮನ್ನರ್ ॥ 170

ವ ॥ ಎಂದುಮಂಡೋದರಿಯಂಬಿಡೆನುಡಿವುದುಮಾಸಮಯದೊಳ್ ॥

ಮ ॥ ಜಡಿಯುತ್ತುಂ ಚಂದ್ರಹಾಸಾಸಿಯುನೆಳಸೆತದಾಸ್ಥಾನಮಂದಿವ್ಯಗಂಧಂ ।
ಕುಡುಮಿಂಚಂಬೀಱೆವಜ್ರಾಭರಣಕಿರಣಮಿಂದ್ರಂಗೆಸೌಂದರ್ಯ್ಯದಿಂನೂ ॥
ರ್ಮ್ಮಡಿಮೇಲೆಂಬಂನೆಗಂಭೋಂಕನೆಜನಕಸುತಾಲೋಕನೋತ್ಕಂಠಚಿತ್ತಂ ।
ನಡೆತಂದಂದಾನವೇಂದ್ರಂಸುರತರುಸುಮನೋಮಂಜರೀಕರ್ಣ್ಣಪೂರಂ ॥ 171

ಕಂ ॥ ಹರಿನೀರೊಳಗಣನೆಳಲಂ ।
ತಿರೆತಂನಂನೋಡಿನಡುಗೆಜಾನಕಿದಶಕಂ ॥
ಧರನಂಜದಿರೆನುತಂತಃ ।
ಪುರಮಂಕಣ್ಸಂನೆಯಿಂದಮಲ್ಲಿಂಕಳೆದಂ ॥ 172

ವ ॥ ಅನಂತರಂಜಾನಕೀವದನವಿನ್ಯಸ್ತವಿಲೋಚನಂಕಮಳಿನಿಯುನೆಳಸುವಹಿಮಕರಕಿರ
ಣದಂತೆದಂತಕಾಂತಿಪಸರಿಸೆಪೌಲಸ್ತ್ಯನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಉ ॥ ನೂಪುರಮಂಪದಕ್ಕೆಮಣಿಮೇಖಲೆಯಂಜಘನಕ್ಕೆಕುಂಕುಮಾ ।
ಲೇಪನಮಂಕುಚಕ್ಕೆಪಸುರ್ಗ್ಗಂಕಣಮಂನೆತೋಳ್ಗೆಪತ್ರಲೇ ॥
ಖಾಪರಿಶೋಭೆಯಂನಿಜಕಪೋಲತಳಕ್ಕೆಕುಡಲ್ಕನೋಜಸಂ ।
ತಾಪನತಪ್ತಮಾತುರಿಸಿದಪ್ಪುದುಮನ್ಮನಮಂಬುಜಾನನೇ ॥ 173

ಆನೆಯಮೇಲೆಬೆಳ್ಗೊಡೆಯತಣ್ಣೆಳಲೊಳ್ನೆಲಸಿರ್ದ್ದಲೇಸರೋ ।
ಜಾನನೆಪೆಂಡವಾಸದವಿಳಾಸಿನಿಯುರ್ಬ್ಬರೆನಿಂನಸುತ್ತಲುಂ ॥
ಜಾನಕಿನೋಡನಿಂನನಗೆಗಣ್ಪರಿತೃಪ್ತಿಯನಪ್ಪುಕೆಯ್ಯೆಲಂ ।
ಕಾನಗರೀಬಹಿಃಪುರನಮೇರುವಿಳಾಸವನಂಗಳೇಳುವಮಂ ॥ 174

ಚ ॥ ಕುಲನದಿಯುಂಕುಲಾದ್ರಿಶಿಖರಂಗಳದಿವ್ಯಸರೋವರಂಗಳಂ ।
ಮಲಯಗಿರೀಂದ್ರಸಾನುವನಮುಂಲವಣಾರ್ಣ್ಣವವಜ್ರವೇದಿಕಾ ॥
ವಿಲಸನಮುಂವಿಲೋಚನಪಥಾತಿಥಿಮಾಡೆವಿಯದ್ವಿಳಾಸಿನೀ ।
ತಿಲಕಮೆನಿಪ್ಪಪುಷ್ಪಕವಿಮಾನಮನೆಂನೊಡನೇಱುಜಾನಕೀ ॥ 175

ಶಾ ॥ ಎಂನೊಳ್ಪೋರ್ದ್ದಡಿದಿಂದ್ರಸಿಂಧುರದಕೋಡಿಂದಾದಪಲ್ಯಂಕದೊ ।
ಳ್ಮನ್ನಂಪದ್ಮಜನಂಚೆಯಂತಱಿದುತುಪ್ಪಳ್ಗೊಂಡುದಿಕ್ಪಾಲಕ ॥
ರ್ಬ್ಬಂನಿತ್ತಿಕ್ಕಿದಚೇಲದಿಂಸಮೆದಕೇಳೀತಳ್ಪದೊಳ್ನಿದ್ರೆಗೆಯ್ ।
ನಿಂನಂನಿದ್ರೆಯಿನೆರ್ಬ್ಬುವಂನಮುಮರೀಮಾಂಗಲ್ಯಗೀತಸ್ವನಂ ॥ 176

ಮ।ಸ್ರ॥ ಅಸಿರತ್ನಂಚಕ್ರರತ್ನಂನವನಿಧಿಪಲವುಂವಿದ್ಯೆಕ್ಳೆಸಾರ್ದ್ದವುಳ್ಳಂ ।
ಜೆಸಿದೆಂದಿಕ್ಪಾಲರಂಕಟ್ಟಿದೆನುಱದಿದಿರಾದಿಂದ್ರನಂಲೀಲೆಯಿಂಚಾ ॥
ಳಿಸಿದೆಂಕೈಲಾಸಮಂದಕ್ಷಿಣಭರತಧರಾಚಕ್ರಮಂಚಕ್ರದಿಂಸಾ ।
ಧಿಸಿದೆಂಪೌಲಸ್ತ್ಯನಂಮಿಾಱುವರೆಸಮರದೊಳ್ಮ್ರಾನವವಿಸ್ತ್ರಾರ್ನನೇತ್ರೇ ॥ 177

ಶಾ ॥ ಕಾಡಂಕೂಡೆತೊಳಲ್ದಿಕಾಡೊಡಮೆಯಿಂಭೋಗೋಪಭೋಗಂಗಳೊ ।
ಳ್ಕೀಡುಂತೃಪ್ತಿಯನೀವರಾಘವನೊಳೇಂವೈದೇಹಿವಿದ್ಯಾಧರ ॥
ಕ್ರೀಡಾಸದ್ಮದೊಳಂಗರಾಗವಸನಾದಿದ್ರವ್ಯದಿಂಮನ್ಮಥ ।
ಕ್ರೀಡಾಸೌಖ್ಯಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದುಮೆಱೆನಿಂನಾನಾವಿನೋದಂಗಳಂ ॥ 178

ವ ॥ ಎಂದುಪರನಿಂದಾಪರನುಮಾತ್ಮಸ್ತವನತತ್ಪರನುಮಾಗಿ ॥

ಕಂ ॥ ಅನುನಯಶತಂಗಳಂನುಡಿ ।
ದನುವಶಮಾಡಲ್ಕಿಯಕ್ಷರೇಂದ್ರನುಮೇನಾ ॥
ರ್ತ್ತನೆಜನಕಜೆಯಂಗಗನಮ ।
ನುಲೇಪಂಗೆಯ್ದೊಡಲ್ಲಿಮುಸಿಪತ್ತುಗುಮೇ ॥ 179

ಸಿರಿಯುಂಮೊಯ್ಸಿರಿಯುಂಮೆಱೆ ।
ದುರಾವಣಂಸತಿಯನೆಱಗಿಸಲ್ಸಾಲ್ತನೆಪೊಂ ॥

ನೊರೆಗನ್ನದೀಪವೆಱಪಂ ।
ತಿರೆಮಾಣಿಕ್ಯಪ್ರದೀಪವೋಸೆಱಗುಗುಮೇ ॥ 180

ವ ॥ ಅಂತಾದುರಾತ್ಮನದುರುಕ್ತಿಗೆಜನಕಸುತೆ ಕಡುಮುಳಿದುಮುನಿಸಂಮೊಗಕ್ಕೆತಾರದೆ ॥

ಮ ॥ ನುಡಿಯಲ್ತಕ್ಕುದೆಪಾಳಿದಪ್ಪಿಪೞಗಂಪಾಪಕ್ಕಮುಳ್ಳಳ್ಕದೀ ।
ನುಡಿಯುಂಚಿಃಪರದಾರವನ್ಯಶಯನಸ್ಥಾನಂಪೆಱಮ್ಮಿರ್ಗಂದನೀ ॥
ಮ್ಮುಗ್ರಡಿದ್ಗುತ್ಫುಲ್ಲಕದಂಬಕಂತೊಡೆದಕಾಶ್ಮೀರಾಂಗರಾಗಾದಿಗ ।
ಳ್ಮಡಗೂಳ್ಬಿಳ್ಳಡೆಬಾಯತಂಬುಲಮಿವಸ್ಪೃಶ್ಯಂಗಳೇನಲ್ಲವೇ ॥ 181

ಕಂ ॥ ಗುಣಹಾನಿಯಿಂದಧೋಗತಿ ।
ಗುಣದಿಂಸ್ವರ್ಗಾಪವರ್ಗಸುಖಮುಕ್ಕುಮೆನ ॥
ಲ್ಗುಣಹೀನರಸಿರಿಯಿಂದಂ ।
ಗುಣಿಗಳಬಡತನಮೆನಾಡೆಯುಂಲೇಸಲ್ತೇ ॥ 182

ಮ ॥ ಅಱಿನೀರಾಗಿರೆತಾಯ್ಮಳಲ್ವರೆಗಮಿಾವಾರಾಸಿಯಂತುಳ್ಕಲುಂ ।
ತಿಱಿಕಲ್ಲಾಡಲುಮಿಾತ್ರಿಕೂಟಗಿರಿಯಂತತ್ಸೂರ್ಯ್ಯಹಾಸಾಸಿಯಿಂ ॥
ದಿಱಿದಳ್ಕಾಡಿಸಲುಂದ್ವಿಷನ್ನೃಪರನೇಕಾಕ್ಷೋಹಿಣೀಸೇನೆಯಂ ।
ನೆಱೆವಂದೋರ್ವ್ವಲದೃಪ್ತನಪ್ರತಿಹತಂರಾಮಾನುಜಂಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ॥ 183

ಉ ॥ ರಾಮನನಂತವೀರ್ಯ್ಯನಿದಿರೆಳ್ಚುವನತ್ರಿಯಮಾಂತೊಡಂನೃಪ ।
ಗ್ರಾಮಣಿದೋಸ್ಸಹಾಯದೊಳೆಗೆಲ್ವನಮೋಘಮುದಾತ್ತರಾಘವ್ರೋ ॥
ದ್ದಾಮಶಿಳೀಮುಖಂರಣದೊಳನ್ಯಸಹಾಯಮನಾಸೆಗೆಯ್ವಶಂ ।
ಕಾಮಯುಪೀಡ್ಯಮಾನರಧಿರಾಜನೊಳೆಕ್ಕತುಳಕ್ಕೆಬರ್ಪ್ಪರೇ ॥ 184

ಆಹವದೋಃಹಳಂಮುಸುಳೆಮತ್ಪತಿಯಿಂದಮಗಲ್ಚಿತಂದೆವೈ ।
ದೇಹಿಯನೆಂನನುಕ್ಕೆವದಿನಲ್ಲದೊಡೇಂದಶಕಂಠರಾಮಬಾ ॥
ಣಾಹತಿಯಿಂನಭಂಬರೆಗಮುಂಬಿರಿವಿಟ್ಟುನುಡಲ್ತವಿದ್ವಿಷ ।
ಲ್ಲೋಹಿತದಿಂದಕಾಂಡಲಯಕಾಲದಸಂಜೆಮುಗಿಲ್ಗಳಾಗವೇ ॥ 185

ವ ॥ ಎಂದುಮಱುಮಾತಿಂಗೆಡೆಯಿಲ್ಲದಂತುನುಡಿಯೆ ॥

ಕಂ ॥ ಬಿಡೆನುಡಿಯೆಸೀತೆಮುಳಿಸಿನ ।
ಪಡೆಮಾತಂತಿಕ್ಕೆರಾವಣಂಗೊಲನ್ನಪ್ಪದಿ ॥
ವ್ಯರ್ಡಿಸಿತ್ತಪ್ರಾಪ್ತಿರಸಂ ।
ಬಡೆಗುಂನೈಷಯಿಕಸುಖದೊಳಿದುವಿಸ್ಮಯಮೇ ॥ 186

ವ ‖ ಅಂತುದಶಕಂಠನಾಕಂಬುಕಂಧರೆಯುಕನಲ್ದೊನಲ್ದುನುಡಿವವಕ್ರವಚನವೆಸುಗ್ಗಿ ಯಕಳಕಂಠಿಯಪುಗಿಲೆಂಬವಕ್ರವಚನದಂತೆತನಗೆಮದನರಾಗಹೇತುವಾಗೆ ‖

ಕಂ ‖ ನಯದಿಂದವಿಾಸರೋರುಹ ।
ನಯನೆಯನಳವಡಿಸಲಾತ್ತ್ರನಿಲ್ಲಳವಡಿಸೆಂ ‖
ಭಯದಿಂದವೆಂದುವಿದ್ಯಾ ।
ದಯಿತಂಪಡೆದಂವಿಕುರ್ವ್ವಣಾವೈಭವವಂ ‖ 187

ವ ‖ ಆಪ್ಪಮಯದೊಳ್ ‖

ಕಂ ‖ ರಾಗಾವಿಳರಾಪದ್ಗತ ।
ರಾಗದರಾರೆಂದುದಶವುಖಂಗಉಿಪುವವೋ ‖
ಲಾಗಸದಿನಪರಸಂಧ್ಯಾ ।
ರಾಗಾವಿಳನಕ್ಕ್ರನಪರವಾರಿಧಿಗಿಳಿದಂ ‖ 188

ವ ‖ ಅಂತುನೇಸರ್ಪ್ಪಡಲೊಡಂ ‖

ಉ ‖ ತೋರವೆಣಂಗಳಂತಳೆದುಭೂತಗಣಂಕುಣಿದಾಡುವಂತತಿ ।
ಕ್ರೂರವೃಗಂಗಳನ್ವೞಿಸಿಗಜ್ಜ್ರಸಿನುಂಗಲೊಡಚ್ಚ್ರವಂತುಭೋ ‖
ಜ್ಯೋರೆನೆರಕ್ತವೃಷ್ಟಿಕಱೆವಂತುಸಿಡಿಲ್ವೊಡೆವಂತುಸುತ್ತಲುಂ ।
ವಾರಿಧಿವೇರೆದಪ್ಪಿಕವಿವಂತುವಿಗುರ್ವ್ವಿಸಿದಂದಶಾನನಂ ‖ 189

ವ ‖ ಅಂತುವಿಗುರ್ವ್ವಿಸುವುದುಂ ‖

ಕಂ ‖ ಬಗೆಯೊಳ್ಜೈನಪದಂನಾ ।
ಉಗೆಯೊಳ್ಪಂಚಪದಮುಗಲದಿರೆರನ್ನದದೀ ‖
ವಿಗೆಪರುಷಪವನಹತಿಯುಂ ।
ಬಗೆಯುದವ್ರೋಲ್ಸೀತೆಬಗೆದೞಲ್ಲುಪಹತಿಯುಂ ‖ 190

ವ ‖ ಆಸಮಯದೊಳ್ಸವಿತೃಮಂಡಲವುದಯಾಚಲಶಿಖರವಾಣಿಕ್ಯಮಂಡನವೆನಿಸೆ ವಿಭೀಷಣಪ್ರಮುಖಮುಖ್ಯಪುರುಷಪ್ರ್ವಲಸ್ತ್ಯನಕೆಲಕ್ಕೆವಂದುಖರದೂಷಣರ ವುರಣಶೋಕವಿಷಣ್ಣಮನರಾಗಿಪ್ರ್ವದುವಮಂನೆಗವಿತ್ತಕಂನೆವಾಡದವುಱಿಯೊ ೞದ್ದ್ರಸೀತೆಶೋಕಂಗೆಯ್ವಸ್ವರಮಂವಿಭೀಷಣಂಕೇಳ್ದುಪುರುಷವಿರಹದಿನತಿಪ್ರಳಾ ಪಂಗೆಯ್ವಾರೆಂಬುದುಮಾಮಾತಂಸೀತೆಕೇಳ್ದಿಂತೆಂದಳ್ ‖

ಚ ॥ ತನಗಿದಿರಾಂತವರ್ವ್ವಲಮನೋರ್ವ್ವನೆಲಕ್ಷ್ಮಣನಾಂತುಕಾದೆತಂ ।
ಮನರಣಮಂನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಪೇಕ್ಷಿಸಿಪೋಗೆಪರೋಕ್ಷದೊಳ್ದಶಾ ॥
ನನನೆಳೆತಂದನಾಂಜನಕನಂದನೆಯಂರಘುವೀರನಪ್ಪರಾ ।
ಮನವಧುಸೀತೆಯಂಪತಿವಿಯೋಗಕೃಶಾನುಸುಡಲ್ಕೆಬೆಂದಪಂ ॥ 191

ವ ॥ ಎನೆವಿಭೀಷಣಂನೈಮಿತ್ತಿಕಾದೇಶಮಂನೆನೆದುಭಯಚಕಿತಚಿತ್ತನಾಗಿ ॥

ಕಂ ॥ ಪರರಂಗನೆಯರ್ಗ್ಗಳಿಪಂ ।
ತರೆಪುರುಷಂಪುರುಷಧರ್ಮ್ಮಮಳಿಗುಂಪಳಿಗುಂ ॥
ಧರೆದುರ್ಗ್ಗತಿಸಮನಿಸುಗುಂ ।
ಪರಿಹರಿಸುವುದಾರುಮಱಿಯದೀದುರ್ಣ್ಣಯಮಂ ॥ 192

ವ ॥ ಎಂದುಬಿಂನವಿಸೆಮಾರೀಚನದನೆನುಡಿಯೆ ॥

ಕಂ ॥ ಸ್ತ್ರೀರತ್ನಕ್ಕಾನಿರಪೆಱ ।
ರಾರೊಡೆಯರ್ಮ್ಮಾಱುವಂನರಾರೆಂನೀದು ॥
ರ್ವ್ವಾರಭುಜಬಲಮನೆಂದವಿ ।
ಚಾರಿದಶಗ್ರೀವನವರನೇಳಿಸಿನುಡಿದಂ ॥ 193

ವ ॥ ಅಂತುನುಡಿದುದಾನವಂತ್ರಿಜಗದ್ಭೂಷಣದಾನಗಜಮನೇಱಿಜಾನಕಿಯಂಪುಷ್ಪಕವಿ
ಮಾನಮನೇಱಿಸಿನಿಖಿಲಸಾಮಂತಸೇನೆಮುಂದೆಪರಿಯೆ ಪುರಶ್ರೀವಿಳಾಸಮಂತನಗೆ
ತೋರ್ಪ್ಪುದುಂ ॥

ಉ ॥ ಜಾನಕಿಜೀವಿತೇಶ್ವರನಗಲ್ಕೆಯೊಳಗ್ಗಳಮಾದಖೇದದಿಂ ।
ದೇನುಮಸಹ್ಯಮಾಗೆಪುರಮಂಪುರಗೋಪುರಮಂಬಹಿಃಪುರೋ ॥
ದ್ಯಾನಮನೀಕ್ಷಿಸಲ್ಬಗೆವಿರೂಕ್ಷಿಸಿಕನ್ನಡಿಸಲ್ಕೆಸಾಲ್ದಳ ।
ಬ್ಜಾನನೆದುಃಖಿತೇಮನಸಿಸರ್ವ್ವಮಸಹ್ಯಮೆನಿಪ್ಪವಾಕ್ಯಮಂ ॥ 194

ವ ॥ ಅಂತುರಾಮಸೀಮಂತಿನಿಯುಂಪ್ರಮೋದಮದಿರಾಪ್ರಮತ್ತಂಪ್ರಮದವನದೊಳ್ಸೆ
ಱೆಗೆಯ್ದುವಿರಹವಿಕಳನಾಗಿರ್ಪ್ಪುದುಮಾತನಕೇಡಂವಿಭೀಷಣಂಕಂಡುಭಯಂಗೊಂ
ಡುಮಂತಣಮಿರ್ದ್ದಸಮಯದೊಳ್ಸಂಭಿಂನಮೆಸರಮಂತ್ರಿಮುಖ್ಯಂದಿಗ್ಗಜದನಿ
ಗ್ಗವಮನುಡಿವಂತೆವಿಯಚ್ಚರಪತಿಯನಚ್ಚಿನಖರದೂಷಣರಂಕೊಂದುತದಪತ್ಯನ
ಪ್ಪಸುಂದರನಂಪಾತಾಳಲಂಕೆಯಿಂಸ್ತ್ರೋದುಕಳೆದುತದ್ವಿರೋಧಿಯಪ್ಪವಿರಾಧಿತನನ
ನ್ವಯಾಗತರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊಳ್ನಿಲಿಸಿರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ್ವ್ವೈದೇಹಿಯಪೋದದೆಸೆ

ಯನಱಿಯದಿರ್ದ್ದರಲ್ಲದೆಯುಂವಿಗ್ರಹಸಮಗ್ರನಪ್ಪಸುಗ್ರೀವಂನಂಮೊಳಾದನುಬಂಧದಿಂಶಿಥಿಲನಾಗಿರ್ಕ್ಕುಮಾತನೊಳನು ಬಂಧಮುಳ್ಳದಱಿಂ ಹನುಮನುಂನಮಗಲ್ಲನೆಂಬುದುಮಾನುಡಿಗೆದಶಮುಖಂಪರಿಹಾಸಮುಖರಮುಖನಾಗಿ ॥

ಚ ॥ ಕಡಲೊಳಗೊಂದೆರಳ್ದಲಕಣಂಪವನಾಹತಿಯಿಂವಿನಾಶಮಾ ।
ದೊಡೆಜಲರಾಶಿಕುಂದುಗುಮೆಮೇರೆಗೆದೂರಮೆನಿಪ್ಪನಂಮಪೇ ॥
ರ್ವ್ವಡೆಖರದೂಷಣರ್ಕ್ಕೞಿಯೆಕುಂದುಗುಮೇಕಪಿಚಿಹ್ನರಿಲ್ಲದೇಂ ।
ಕಿಡುವುದೊಭೂಚರರ್ದ್ಧರದೊಳಾಂಪರೆಖೇಚರಚಕ್ರವರ್ತ್ತಿಯುಂ ॥ 195

ವ ॥ ಎಂಬುದುಮಾನುಡಿಯನವಕರ್ಣ್ಣಿಸಿನಿಶಿತಪ್ರಜ್ಞನುಮನಾಗತಜ್ಞನುಮಪ್ಪಸಹಸ್ರಮತಿವಿದ್ಯಾಬಲದೊಳಂಭುಜಬಲದೊಳಂಷಡಂಗಬಲದೊಳಮತ್ಯಧಿಕನಪ್ಪಶ್ವಗ್ರೀವಖೇಚರನಂಭೂಚರಂತ್ರಿಪಿಷ್ಟನಶ್ರಮದೊಳ್ಕೊಂದಂಭೂಚರರಸಂಖ್ಯಾತಖೇಚರರಂಕಾದಿವಿಧೇಯರ್ಮ್ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆಂಬುದಾಬಾಲಗೋಪಾಲಪ್ರಸಿದ್ಧಮದಱಿನವರನೇಱಿಸುವುದುಚಿತಮಲ್ತುಸುಗ್ರೀವಾದಿಗಳುಮಂದಾನಸನ್ಮಾನಂಗಳಿಂನಂಮೊಳಗೆಮಾಳ್ಪುದುಲಂಕೆಗಭೇದ್ಯಮಾಗೆವಿದ್ಯಾಪ್ರಾಕಾರಮುಂಮಾಳ್ಪುದಿಂತುಬಲಿದಿರ್ಪ್ಪದುಂವೈದೇಹಿಯವಿರಹದಿಂರಾಮಂವಿಗತದೇಹನಕ್ಕುಮಂತಾಗೆಲಕ್ಷ್ಮಣಂಗಂಪ್ರಾಣಪರಿತ್ಯಾಗಮಕ್ಕುಮೆಂದುನಿಶ್ಚಯಿಸಿನುಡಿಯೆವಿಭೀಷಣನಾಪ್ರಕಾರದಿಂಪ್ರಯತ್ನಪರನಾಗಿರ್ಪ್ಪುದುಮಂನೆಗಮಿತ್ತಲ್ ॥

ಕಂ ॥ ಖರದೂಷಣರಿಂಪಗೆಯುಂ ।
ಪರಿಭವಮುಂತೀರ್ಗ್ಗಮವರ್ಗೆಪೇಳ್ವೆನೆನುತ್ತುಂ ॥
ಬರುತುಂಕಾನನದೊಳ್ವಾ ।
ನರಚಿಹ್ನಂಕಂಡನೊಂದುರಣಮಂಡಲಮಂ ॥ 196

ಚತುರಂಗಸೇನೆಯುಂಜವ ।
ನತಿಕಾಂಕ್ಷೆಯಿನುಂಡುಕಾಱಿದಂತಿರ್ದ್ದರಣ ॥
ಕ್ಷಿತಿತಳಮುಂಕಂಡಂನಿಜ ।
ಸತಿಯವಿಯೋಗಾರ್ತ್ತಚೇತಸಂಸುಗ್ರೀವಂ ॥ 197

ವ ॥ ಕಂಡಿದೇನೆಂದುಬೆಸಗೊಳ್ವುದುಮದನಱಿವನೋರ್ವ್ವನಿಂತೆಂದಂಬಲಾಚ್ಯುತರ್ಬ್ಬಂದು ॥

ಕಂ ॥ ಶಂಬೂಕನಂಕೊಂದಸಿರ ।
ತ್ನಂಬಡೆದುಂಚಂದ್ರನಖಿಯಪುಯ್ಯಲ್ಗತ್ಯಾ ॥
ಡಂಬರದಿನೆತ್ತಿಬಂದುದ ।
ನಂಬರಚರಬಲಮನೊಂದೆಮೆಯ್ಯೊಳ್ಕೊಂದರ್ ॥ 198

ಕಂ॥ ಖರದೂಷಣರಂಕೊಂದ ।
ವಿರಾಧಿತಂಗವನಪೂರ್ವ್ವವೃತ್ತಿಯನಿತ್ತರ್ ॥
ಸೆರಗಿಲ್ಲದವರ್ಕ್ಕಾರಣ ।
ಪುರುಷರ್ಪ್ಪಾತಾಳಲಂಕೆಯೊಳ್ಬಂದಿರ್ದ್ದರ್ ॥ 199

ಅನುಜಂಲಕ್ಷ್ಮಣನಗ್ರಜ ।
ನನಂತಬಲನಪ್ಪರಾಮಚಂದ್ರಂಸಕಲಾ ॥
ವನಿಪತಿತತ್ಪದಸೇವೆಯಿ ।
ನನಾಕುಳಂತೀರ್ಗ್ಗುವಾರಪಗೆಯುಂಬಗೆಯುಂ ॥ 200

ಮ॥ ಗರಳಗ್ರೀವನಹೀಂದ್ರನಿಂದುಮೃಗಲಕ್ಷ್ಮಂಶಂಕರಂನೀಲಕಂ ।
ಧರನೆಂದೇಳಿಸೆತಂನನಿರ್ಮ್ಮಲಯಶಂದಿಕ್ಕಾಮಿನೀಮೌಕ್ತಿಕಾ ॥
ಭರಣಂಕಾಯಲುಮಾಯಲುಂನೆಱೆವಪುಣ್ಯಾತ್ಮಂಪರಾರ್ತ್ಥಪ್ರಿಯಂ ।
ಪುರುಷಾರ್ತ್ಥಯತನೈಕರತ್ನಕಲಶಂಸಾಹಿತ್ಯವಿದ್ಯಾಧರಂ ॥ 201

ಗದ್ಯ॥ ಇದುಸರಸಜಿನಸಮಯಕುಮುದಿನೀಶರಚ್ಚಂದ್ರಬಾಲಚಂದ್ರಮುನೀಂದ್ರಚರಣನಖಕಿರಣಚಂದ್ರಿಕಾಚಕೋರಂಭಾರತೀಕರ್ಣ್ಣಪೂರಂಶ್ರೀಮದಭಿನವಪಂಪವಿರಚಿತಮಪ್ಪರಾಮಚಂದ್ರಚರಿತಪುರಾಣದೊಳ್ಸೀತಾಹರಣವರ್ಣ್ಣನಂನವಮಾಶ್ವಾಸಂ॥

ದಶಮಾಶ್ವಾಸ ಪ್ರಾರಂಭಃ.

—:o:—

ಕಂ ॥ ಶ್ರೀಲಲನಾಸ್ತನಭರನಿಬಿ ।
ಡಾಲಿಂಗನಕುಂಕುಮಾಂಕಿತೋರಸ್ಥಲನು ॥
ರ್ವ್ವೀಲೋಕಮಂಡನಂಮಹಿ ।
ಮಾಲಂಬನಚಾರುಚರಿತನಭಿನವಪಂಪಂ ॥ 1

ವ ॥ ಎನೆ ಮನದೆಗೊಂಡು ಸುಗ್ರೀವನೀಮಹಾನುಭಾವರಪ್ಪರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಿನೆಂನಪಗೆ ಯುಂಬಗೆಯುಂ ತೀರ್ಗ್ಗವೆಂದುನಿಶ್ಚಯಂಗೆಯ್ದು ನಿಜಾಗಮನಮಂವಿದಿತಂಮಾ ಳ್ಪಂತುಮುಂದೆವಿರಾಧಿತನಲ್ಲಿಗೆದೂತನಂಕಳಿಪಿ ॥

ಕಂ ॥ ಬಲಸಹಿತಂಸುಗ್ರೀವಂ ।
ಬಲನಾರಾಯಣರಬಲದೊಳಭಿಮತಮಂತೀ ॥
ರ್ಚ್ಚಲೊಡರ್ಚ್ಚಿವಿಯನ್ಮುಖಮಂ ।
ಬಲಿಮುಖಜಯಮೈಜಯಂತಿಚುಂಬಿಸೆಬಂದಂ ॥ 2

ವ ॥ ಅಂತುಬಂದುಪುರಮಂಪುಗುವಸಮಯದೊಳ್ಲಕ್ಷ್ಮಣನೀತನಾರ್ಗ್ಗೆವಿರಾಧಿತನಿಂ ತೆಂದಂಕಿಷ್ಕಿಂಧನಗರಾಧಿನಾಥನುಂಕಪಿಧ್ವಜಕುಲಧ್ವಜನುಂಸೂರ್ಯ್ಯಜಯುಪ್ರಿ ಯತನೂಜನುಂಬಾಲಿಭಟ್ಟಾರಕರಿಂನೆಗ್ಗಳಿಯನುಮಂಗದನ ಜನಕನುಮಪ್ಪಸು ಗ್ರೀವಂನಿಂಮನೋಲಗಿಸಲ್ಬಂದಪನೆಂದುಬಿಂನವಿಸುವನ್ನೆಗಂ ॥

ಕಂ ॥ ಅವಿಚಲಿತಧೈರ್ಯ್ಯನುತ್ತುಂ ।
ಗವಂಶನಪ್ರತಿಮಸಹಜಸತ್ವಂಕಪಿಕೇ ॥
ತುವುದಾತ್ತಂಬಂದಂನಡೆ ।
ವವರ್ಷ್ಷಧರಶೈಲಮೆಂಬಿನಂಸುಗ್ರೀವಂ ॥ 3

ವ ॥ ಅಂತುಬಂದುರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಚರಣಕಮಲಕ್ಕೆಱಗಿತದನಂತರಂತನಗೆಱಗಿದವಿರಾ ಧಿತನಂಪರಸಿ ಸುಗ್ರೀವಂನಿಯಮಿತಾಸನದೊಳಿರ್ಪ್ಪುದುಮುದಾತ್ತರಾಘವಂ ॥

ಕಂ ॥ ಕುಶಲಮೆನಿಮಗೆನೆನಿಜಪದ ।
ಕುಶೇಶಯಕ್ಕೆಱಗುವನಿತುಸೈಪಾಯ್ತೆನಗಿಂ ॥
ಕುಶಲಮೆನರೇಂದ್ರಪೇೞಿಮಿಂ ।
ಕುಶಲಂದ್ವಿಷದುಪಹತಂಗೆಸಮನಿಸಿದಪುದೇ ॥ 4

ವ ॥ ಎಂಬುದುಮನಂತರಂ ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರನಿವರೇನಿಮಿತ್ತಂಬಂದರೆಂಬುದುಂ ಜಾಂಬವಂ
ಮುಕುಳಿತಕರಸರೋಜನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ಸುಗ್ರೀವನಕುಲವಧುಕಂ ।
ಬುಗ್ರೀವೆಸುತಾರೆಯೆಂಬಳಾಸತಿಯೊಳೊತ್ತು ॥
ಟ್ಟಾಗ್ರಹದಿಂದರಮನೆಯಂ ।
ಸುಗ್ರೀವನರೂಪುಗೊಂಡುಖಳನೊಳಪೊಕ್ಕಂ ॥ 5

ಖಳಗಣಪೊಱಗಣಕಾಪಿನ ।
ಕುಳವೃದ್ಧರುಮಂಗರಕ್ಷರುಂಪಡಿಯುರರುಂ ॥
ಖಳನಂಸುಗ್ರೀವನೆಗೆ ।
ತ್ತೊಳಪುಗಲಿತ್ತರ್ವಿಚಿತ್ರಮವನಚರಿತ್ರಂ ॥ 6

ಬಂದಟ್ಟಿನೊಳೊತ್ತಿದತೆಱ ।
ದಿಂದಿರ್ದ್ದೊಡಮವನಕೆಯ್ತಮಂಕಂಡುಲತಾ ॥
ಸುಂದರಿಮಾಯಾವಿಯರೂ ।
ಪೆಂದಱಿದಳ್ಸತಿಯಸ್ವೈಪನದನೇವೇಳ್ವೆಂ ॥ 7

ಎಱೆಯನಕುರುಪ್ಪುಗಳಂತಂ ।
ನಱಿವವನಂತವನತನುವಿನೊಳ್ಕಾಣದಿವಂ ॥
ಪೆಱನೆಂದಱಿದವನೆರ್ದೆಪಡಿ ।
ದೆಱೆವಿನವೋವರಿಯಪಡಿಯನಾಸತಿಕೆತ್ತಳ್ ॥ 8

ಹರಿಣಾಕ್ಷಿಸೆಜ್ಜೆವನೆಯೋ ।
ವರಿಯೊಳ್ಮೆಯ್ಗರೆಯಬಗೆಯೊಳೊಗೆದುಂಮಳದಿಂ ॥
ದೆರೆದಪ್ಪಲ್ಪಡೆಯದೆಖಳ ।
ನೆರೆದಪ್ಪಿದದಂದಶೂಕನಂದದಿನಿರ್ದ್ದಂ ॥ 9

ಆಸಮಯದೊಳುದ್ಯಾನದಿ ।
ನೀಸುಗ್ರೀವಂಸ್ವಕೀಯಭವನಕ್ಕೆಳ್ತಂ ॥
ದಾಸುಗ್ರೀವನಗೊಡ್ಡ ।
ಕ್ಕಾಸುರವೆನೆಮುಸಗಿಕಾದಲುದ್ಧತನಾದಂ ॥ 10

ಅವನುಂಬವರಕ್ಕೊಡರಿಸಿ ।
ದವಸರದೊಳ್ದಿಟದಪುಸಿಯಸುಗ್ರೀವನಭೇ ॥
ದವನಱಿಯದೆಬಾರಿಸಿದ ।
ಬ್ಬರ್ವರವನಾಪ್ತಪ್ರಧಾನಸೇನಾಮುಖ್ಯರ್ ॥ 11

ಮೂವತ್ತಕ್ಷೋಹಿಣಿವೆರ ।
ಸಾವಧುವಂಕಾದುಬಾಲಿದೇವಸುತಂರಾ ॥
ಜಾವಸಥದೊಳಿರ್ದ್ದರಂಶಾ ।
ಯ್ಯಾರ್ವಸಥಂಚಂದ್ರರಶ್ಮಿದೋರ್ವ್ವಲದೃಪ್ತಂ ॥ 12

ವ ॥ ಆಕ್ಷಣದೊಳೇಳಕ್ಷೋಹಿಣೀಬಲಂಬೆರಸಂಗದಕುಮಾರಂಮಾಯಾಸುಗ್ರೀವನಂತಂದೆಯೆಂಬಸಂದೆಗದಿಂಸ್ವೀಕರಿಸೆನಳನುಮನಿತೆಬಲಂಪೆರಸುಸುಗ್ರೀವನಂಪೊಱವೊಳಲೊಳ್ಸಱಗೆಯ್ವುದೆಂದುನಿಯಮಿಸಿಪೇಱವೇಱಬಲಿದಿರ್ಪ್ಪುದುಂಸುಗ್ರೀವಂಹನುಮನಲ್ಲಿಗೆಪೋಗಿನಿಜವೃತ್ತಾಂತಮಂನಿವೇದಿಸುವುದುಂ ॥

ಕಂ॥ ಹನುಮಂಮಾಯಾಸುಗ್ರೀ ।
ವನನಿಕ್ಕುವೆನೆಂದುಬಂದುಭಾವಿಸಿಸುಗ್ರೀ ॥
ವನದಾವನೆಂದುಮಱಿಯದೆ ।
ಮುನಿದಿಱಿಯದೆಮಗುಳ್ದುಪೋದನೇಳಿದನಾದಂ ॥ 13

ವ ॥ ಅಂತಾತಂಪೋಪುದುಮಾಸುಗ್ರೀವಂನಿಂಮದೋರ್ವ್ವಲದಗುರ್ವ್ವುಮನವ್ಯಹಿತಪರಹಿತವ್ಯಸನಮುಮಂಕೇಳ್ದುಸುತಾರಾವಿರಹದಿಂಚಂಡಕಿರಣಕಿರಣಮನಾಸೆಗೆಯ್ವರುಳಚಕ್ರವಾಕದಂತೆನಿಂಮಚರಣವೇಶರಣೆಂದು ಬಂದನೆಂಬುದುಮುದಾತ್ತರಾಘವಂಲಕ್ಷ್ಮಣನಮೊಗಮಂನೋಡಿ ॥

ಕಂ॥ ಎಂಮಂದಿಗನೀತನಮನ ।
ದುಂಮುಳಮಂಕಳೆವುದೆಂದುಕಾರುಣ್ಯಪರಂ ॥
ತಂಮಂಗೆನುಡಿದನಾರ್ತ್ತರಗ ।
ರಂಮುನ್ನಿಸುವಳ್ತಿರಾಘವಂಗೆನಿಸರ್ಗ್ಗಂ ॥ 14

ಈದೊರೆಯನುಮಂಕಾದಿದ ।
ನಾದೊರೆಯುಂಹನುಮನಕ್ಕೆಕಾದದನೆನೆವದಿಂ ॥
ಪೋದನವನಧಿಕನೆಂನದೆ ।
ಕಾದಿಕೊಲಲ್ಬಗೆದನೇನುದಾತ್ತನೊರಘುಜಂ ॥ 15

ವ ॥ ಎನೆರಾಮಚಂದ್ರನನುಗ್ರಹಕ್ಕೆಸುಗ್ರೀವಂಸಮಾಹಿತ ಚಿತ್ತನಾಗಿವಿರಾಧಿತನಮೊಗ
ಮಂನೋಡಿ ॥

ಮ ॥ ವಿರಹವ್ಯಾಕುಲರಂತೆದೇವರುಸಿರ್ದೀವೃತ್ತಾಂತಮೇನೆಂದವಾ ।
ನರಚಿಹ್ನಂಗೆವಿರಾಧಿತಂತಿಳಿಪಿದಂಕಾಂತಾರದೊಳ್ಜಾನಕೀ ॥
ಹರಣಂವಂಚನೆಯಿಂದಮಾದತೆಱನಂಸಂಗ್ರಾಮಮಾದಂದಮಂ ।
ಖರನುಂದೂಷಣನುಂಜನಾರ್ದ್ದನನಕಯ್ಯೊಳ್ಕಾದಿಸತ್ತಂದಮಂ ॥ 16

ಕಂ ॥ ಆರುಯ್ದರೆಂದುಮಱಿಯದೆ ।
ನಾರಾಯಣನಿರ್ದ್ದನಱಿದೊಡುಯ್ದನಕರುಳಿಂ ॥
ವೀರಶ್ರೀಗೆಭುಜಾಸಿಯು ।
ಧಾರಾಗೃಹದಲ್ಲಿತೋರಣಂಗಟ್ಟದಿರಂ ॥ 17

ವ ॥ ಎನೆಸುಗ್ರೀವನವಸರಂಬಡೆದುಸಪ್ತದಿವಸಕ್ಕೆದೇವಿಯರಸುದ್ದಿಯಂತರ್ಪೆನೆಂದುಪ್ರ
ತಿಜ್ಞೆಗೆಯ್ದುಬಿಂನವಿಸೆಮೆಚ್ಚಿನಿಚ್ಚಪಯಣದಿಂಬಲನುಮಚ್ಯುತನುಂವಿರಾಧಿತನುಂ
ಸುಗ್ರೀವನುಂಸೇನೆಪರಸುಕಿಷ್ಕಿಂಧಪುರಮನೆಯ್ದಿದೂತನನಟ್ಟುವುದುಮಾತಂಯು
ಮದೂತನಂತೆಬಂದುಸಾಹಸಗತಿಯಂಕಂಡು ॥

ಶಾ ॥ ದೇವಕ್ಕಾರ್ವೊಡಮಿಂದುನಿಂನಪಗೆಯುಂಸುಗ್ರೀವಕೊಂದೀವೆನೆಂ ।
ದಾವೀರಾಗ್ರಣಿವಿಗ್ರಹವ್ಯಸನದಿಂದೆಳ್ತಂದನಿಂಪ್ರಾಣಮಂ ॥
ಕಾವುದ್ಯೋಗಮಿದೊಂದೆಮತ್ಪತಿಯುಪಾದಾಂಭೋಜಮಂಬಂದುಕಾ ।
ಣ್ಜೀವಾಕರ್ಷಣವಿದ್ಯೆಯಂಮೆಱೆಯದಂನಂರಾಮರೌದ್ರೇಷುಗಳ್ ॥ 18

ವ ॥ ಎಂದುಗಜಱಿಗರ್ಜಿಸಿದದೂತನಮಾತಿಂಗೆಮುಳಿದುಮುನಿಸಂಮೊಗಕ್ಕೆತಾರದೆ ॥

ಕಂ ॥ ಸೆರಗಂಬೆರಗಂಬಗೆಯದೆ ।
ಪುರಮಂಪೊಱಮಟ್ಟುಕೃತಕಸುಗ್ರೀವಂಕೇ ॥
ಸರಿಯಂತೆಗರ್ಜಿಸುತ್ತಂ ।
ನಿರಂಕುಶಂಮುಟ್ಟೆವಂದನಿದಿರೊಡ್ಡಣಮಂ ॥ 19
ಆಜಿಗಿದಿರೆತ್ತಿಬರೆಮಾ ।
ಯಾಜೀವಿಯನಾಗಕಂಡುವಾನರಚಿಹ್ನಂ ॥
ಸ್ತ್ರೀಜಂಕೋಪಾನಲನು ।
ತ್ತೇಜಿಸೆಕಾಳ್ಕಿಚ್ಚನೆಗೆದನಗದಂತಿರ್ದ್ದಂ ॥ 20

ಉ ॥ ಆಕ್ಷಣದೊಳ್ಪರಸ್ಪರನಿರೀಕ್ಷಣದಿಂಮುಳಿಸುಣ್ಮಿಪೊಣ್ಮೆರ ।
ಕ್ತೇಕ್ಷಣರಾತ್ಮಶಕ್ತಿಗೆಶರೀರಬಲಕ್ಕನುರೂಪಮಪ್ಪವಂ ॥
ಲಕ್ಷಣಯುಕ್ತಮಪ್ಪಗದೆಯಂತಳೆದೀರ್ವ್ವರುಮಿರ್ವ್ವಲಂಬಿಗು ।
ತ್ತಿರೀಕ್ಷಿಸೆಮೀಱಿದರ್ವ್ವಿಕಟಶೃಂಗಸಮುಗ್ರಚಲಾಚಲಂಗಳಂ ॥ 21

ವ ॥ ಅಂತುಗದಾಯುದ್ಧಸಂನದ್ಧರ್ಪ್ಪಂಚವಿಧಸ್ಥಾನದೊಳಮಷ್ಟವಿಧಚಾರಣೆಯೊಳಮ
ತಿಚಟುಳರಾಗಿ ॥

ಕಂ ॥ ನಡೆವನಡೆಪೊಯ್ವಗದೆಯುಂ ।
ಬಿಡೆಬೀಸುವಪೊಯ್ಲನೊಡನೆಕಟ್ಟುವಕಡುಪುಂ ॥
ಕಡುವಿಂನಣಮುಂತಮಗಳ ।
ವಡೆತಾಗಿದರಿಳೆಯೊಳಾಗಸಂತಾಗುವಪೋಲ್ ॥ 22

ಉಡವಣೆಯಿಂಬಾಹ್ಯಾಭ್ಯಂ ।
ತರಂಗಳಂವಾಮದಕ್ಷಿಣಂಗಳನಱಿದೋ ॥
ವೈರನೋರ್ವ್ವಪೊರ್ಯ್ಯೆಗದಾ ।
ಪರಿಘರಣಂಪಡೆದುದೀರ್ವ್ವರಕ್ಕಂಭಯಮಂ ॥ 23

ಭರದಿಂಪೊಯ್ವುದುಮೋರೋ ।
ವೈರಗದೆಯೊಳ್ಗದೆಪಳಂಚಿಕಿಡಿಸೂಸೆರಣಾ ॥
ಜಿರದೊಳಕಾಂಡದಕೆಂಡದ ।
ಸರಿಸುರಿವಪೊಲಾದುದವರದೇನತಿಬಲರೋ ॥ 24

ಓರನ್ನರ್ತ್ತಂಮೊಳಗಾ ।
ಕಾರದಿನಿನಿತಲ್ತುಸತ್ವದಿಂಸಾಹಸದಿಂ ॥
ದೋರಂನರ್ಬ್ಬಿಂನಣದಿಂ ।
ಬೀರದಿನೋರಂನರನೃತನೃತಸುಗ್ರೀವರ್ ॥ 25

ವ ॥ ಆಸಮಯದೊಳ್ಸಂವರ್ತ್ತಸಮಯದಕೃತಾಂತನಂತೆಮಾಮಸಕಂಮಸಗಿ ॥

ಸ್ರ ॥ ಬೀಸುತ್ತುಂಕಾಲದಂಡಪ್ರತಿಮಘನಗದಾದಂಡಮಂಕಣ್ಗಳಿಂದಂ ।
ಸೂಸುತ್ತುಂಕೆಂಡಮಂಮೇಳಿಸೆಜಯವಧೂತಂನುಚ್ಚದೋರ್ದ್ದಂಡಮಂಸಂ ॥
ತ್ರಾಸಂಸೇನಾದ್ವಯಕ್ಕಂಸಮನಿಸೆಶೆಱಿಪಂಪಾರ್ದ್ದುಸುಗ್ರೀವನಂಮಾ ।
ಯಾಸುಗ್ರೀವಂಗದಾದಂಡದಿನಡಸಿಸಿಡಿಲ್ಪೊಯ್ವವೋಲ್ಕಾಯ್ದುಪೊಯ್ದಂ ॥ 26

ವ ॥ ಅಂತುಬಸವಳಿದುಬೀಳೆ ಪೊಯ್ವುದುಂಮೂರ್ಛೆವೋದನಂ ಗತಪ್ರಾಣನೆಗೆತ್ತು ಮಾಯಾವಿಮುಗುಳೆಪೋಪುದುಂಜಾಂಬವಾದಿಗಳ್ಮಾಳ್ಪ ಶಿರೋಪಚಾರದಿಂದೆಂತಾನುಂ ಮೂರ್ಛೆಯಿಂದೆಚ್ಚತ್ತಸುಗ್ರೀವನವೊಗವನುದಾತ್ತರಾಘವಂನೋಡಿ ॥

ಕಂ ॥ ತನುವಂಭಾವಿಸೆನಿನಗಂ ।
ತನಗಂಸಾದೃಶ್ಯಮಾದೊಡಕ್ಕು ಮಪಾಯಂ ॥
ನಿನಗೆಂದುಬೆಚ್ಚಿದೆಂತೀ ।
ರ್ಚ್ಚನೆವೊನೆಯೊಳ್ಮಾಳೆನಿಂನಪಗೆಯುಂಬಗೆಯಂ ॥ 27

ವ ॥ ಎಂದುನುಡಿಮರುದಿವಸಂರಣಭೂಮಿಗೆವಂದುಮಾಯಾಸುಗ್ರೀವನಂಕಂಡು ॥

ಕಂ ॥ ಕಡುಮುಳಿಸಿಂಕಟ್ಟಿದಿರೊ ।
ಳ್ನಡವೆಡೆಯೊಳ್ರಾಮನಾತನಂಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಂ ॥
ಪಿಡಿಯಿಸಿದಂವೊನೆಯೊಳ್ಮಾ ।
ರ್ಪ್ಪಡೆಗಂಡೊಡೆಸೆಡೆವಗಂಡನೇಸುಗ್ರೀವಂ ॥ 28

ವ ॥ ಅಸಮಯದೊಳ್ ॥

ಮ॥ಸ್ರ॥ವೊನೆಯೊಳ್ಮಾಱಾಂತಚಾತುರ್ಬ್ಬಲಮನಳಱಿಪೆಂಕೊಂಡುಮಾರ್ಕೊಂಡುಸು
ವನನಾವಂಕಾದೊಡಂಕೊಂದಪೆನೆನಗಿದಿರಾರೆಂದುಮೆಯ್ವೆರ್ಚಿದುದ್ವೃ ॥ [ಗ್ರೀ ।
ತ್ತನನಿತ್ತಿತ್ತಲ್ಮಗುಳ್ಪೋಗದಿರೆನೆರಘುಜಂಕೇಳ್ದುಪೋಯ್ಲಿತ್ತಪಂಚಾ ।
ನನದಂತೆಯ್ತಂದನಾಸಾಹಸಗತಿವರೆಗಂಗಂಡನೊಳ್ಗಂಡನಾವಂ ॥ 29

ವ ॥ ಅಂತೆಯ್ದೆವಪ್ಪುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಆರಾಮನಿದಿರೊಳಾವಿ ।
ದ್ಯಾರೂಪಂಪಿಂಗಿಪೋಗೆಸಾಹಸಗತಿತ ॥
ಪ್ತಾರಕ್ತಾಯಸಪಿಂಡಂ ।
ನೀರೊಳಗದ್ದಂತೆತಂವತೇಜಂಗೆಟ್ಟಂ ॥ 30

ಪರಿಹರಿಸಿಪೋಗೆಮಾಯಾ ।
ಸ್ವರೂಪಮುಳವಳಿದನಿಲ್ಲಖೇಚರಪತಿಭೀ ॥
ಕರರೂಪನುಗ್ರಕೋಪಂ ।
ಪೆರೆಯಿಕ್ಕಿದಕೃಷ್ಣಸರ್ಪನಿಪ್ಪಂತಿರ್ದ್ದಂ ॥ 31

ವ ॥ ಆಗಳಂಗದಂನಿಜಬಲಸಹಿತಂ ಸುಗ್ರೀವನಂಬಂದುಕೂಡೆಲಕ್ಷ್ಮಣದೇವನೆಲವೊಸು
ಗ್ರೀವನಂಸರಣ್ಬೊಕ್ಕು ಜೀವಿಸೆನೆಮುನಿದುಸಾಹಸಗತಿರಘುವೀರನಂಮುಟ್ಟೆವಂದು॥

ಕಂ ॥ ಎಂತುಪೆಱಗಿಕ್ಕಿ ಪಗೆಯಂ ।
ಮುಂತಾದಂತಣ್ಮಿನುತ್ತು ಮಿಸೆನಗೆರಾಮಂ ॥
ದಂತಾಂಶುನಿಮಿರ್ದುವವನಸು ।
ವಂತೆಗೆಯಲ್ನಿಮಿರ್ದಕಾಲಪಾಶಂಗಳವೋಲ್ ॥ 32

ವ ॥ ಅಂತುನಸುನಕ್ಕು ॥

ಮ ॥ ತೆಗೆದಂಬಂದೊಣೆಯಿಂತೊಡರ್ಚ್ಚಿ ತಿರುವಾಯೊಳ್ಕರ್ಣಮೂಲಂಬರಂ ।
ತೆಗೆದೇಸಾಡೆಬಲಂಜಿತಾಹಿತಬಲಂತತ್ನಾಯಕಂದ್ವೈವಿಕಂ ॥
ತೆಗೆವತ್ತಾತನತೋಳಲಿರ್ದ್ದ ವಿಜಯಶ್ರೀಕಾಂತೆಯುಂಪ್ರಾಣವಾ ।
ಯುಗಳಂಮೆಯ್ದ್ದಗೆವಂತುವಾನರಪತಾಕಸ್ವಾಂತಚಿಂತಾಜ್ವರಂ॥ 33

ವ ॥ ಅಂತುಸಾಹಸಗತಿಗತಪ್ರಾಣನಾಗೆ ॥

ಉ ॥ ನೋಡಿದೊಡೋಡಿಪೋಯ್ತು ವನನಚ್ಚಿನವಿದ್ಯೆರಘುಪ್ರವೀರನೇ ।
ಸಾಡಿದೊಡೊಂದೆಬಾಣಮವನಂನಡೆನೋಡಿನೆಲಕ್ಕೆ ಸೋವತಂ ॥
ಮಾಡಿದುದೆಂದುತೂಗಿತಲೆಯುಂಪೊಗಳ್ದಂತನಗಿಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಯಂ ।
ಮಾಡಿದದೃಷ್ಟಿಪಾತಶರಪಾತಚಮತ್ಕೃತಿಯಂಕಪಿಧ್ವಜಂ ॥ 34

ವ ॥ ಆಗಳಖಿಳಜಯಜಯಧ್ವಾನಮೊದವೆ ರಾಘವನಮೋಘಸರಾಸನಮಂಪೂಜಿಸಿಕರಸ
ರೋಜಮಂಮುಗಿದು ॥

ಕಂ ॥ ದೇವರ್ಬ್ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ದುಮ ।
ದಾವಸಥಕ್ಕೆನಗೆರಾಗಮಂಕೇಸಡಿಕೆಂ ॥
ದಾವರೆವೂವಿಂದೀವುದು ।
ಸೇವಾಪದವಿಯೊಳೆನಿಲಿಪುದೆಂನನ್ವಯಮಂ ॥ 35

ವ ॥ ಎಂದುಬಿಂನವಿಸಿಕಪಿಧ್ವಜಂರಘುಕುಲಧ್ವಜರಪ್ಪರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಂಮುಂದಿಟ್ಟುವಂ
ದನಮಾಲಾಮನೋಹರಮಂಕಿಷ್ಕಿಂಧಪುರಮಂಪುಗುವಸಮಯದೊಳ್ ॥

ಶಾ ॥ ಆಮುಕ್ತಾಫಲಕಾಂತಿಯೊಳ್ಸೆಣಸುವಂಗಚ್ಛಾಯೆಯಿಂರಂಜಿಪಂ ।
ರಾಮಂಲಕ್ಷ್ಮಣನಾಹರಿನ್ಮಣಿಮಯೂಖಶ್ಯಾಮನೆಂದೀಕ್ಷಣ ॥
ಪ್ರೇಮಂಕೈಮಿಗೆನೋಳ್ಪಕಾಮಿನಿಯರಂಸಮ್ಮೋಹನಾಸ್ತ್ರಂಗಳಿಂ
ಕಾಮಂಕಬ್ಬಿನಬಿಲ್ಲೊಳೆಚ್ಚುಮೆಱೆದಂಚಾಪಾಗಮಪ್ರೌಢಿಯಂ॥ 36

ವ ॥ ಅಂತುಪುರಮಂಪೊಕ್ಕರಮನೆಗೆಬಿಜಯಂಗೆಯ್ದುಕರುಮಾಡದಮುಂದಣಮಣಿಮಂ
ಟಪದೊಳಿಕ್ಕಿದಮಣಿಮಯಾಸನಮನಲಂಕರಿಸಿರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಪುರ್ವ್ವದುಮನಂತ
ರಂಸುಗ್ರೀವಂಮಧುಪರ್ಕ್ಕಪೂರ್ವ್ವಕಮಪೂರ್ವ್ವವಸ್ತುವಾಹನಂಗಳನೋಲಗಿಸಿ ॥

ಚ ॥ ಪರಿಭವಭಾರಮಂಕಳೆದುಬಾಂಧವಪುತ್ರಕಳತ್ರಮಿತ್ರರೊ ।
ಳ್ಕೆರೆಪಿಮದನ್ವಯಾಗತಪದಸ್ಥಿತಿಯುಂದಯುಗೆಯ್ದೆದೇವದೇ ॥
ವರದಯೆಗೆಂನವಂಶಮನಿತುಂಪೆರಸಾಳ್ವೆಸಗೆಯ್ದುಬಾಳ್ವೆನಿಂ ।
ನೆರಡನವೋಘವೊಂನುಡಿದೊಡುಂನತರಾಮಕೃತಘ್ನನಲ್ಲನೇ ॥ 37

ವ ॥ ಎಂದುರಾಘವನಪದಪಯೋಜಸೇವಾಪರಮಲಾಭಮಂಪಡೆದು ॥

ಕಂ ॥ ದಿನನಾಥಂಗಲ್ಲದೆಪ ।
ದ್ಮಿನಿಯುನ್ಮೀರ್ಗಮೀಯದಂತೆನಿನಗಲ್ಲದೆಸ ॥
ಜ್ಜನವಾಗೆವೆಂದುರಘುನಂ ।
ದನಕನ್ಯಾವ್ರತದೊಳೆಂನತನುಜೆಯರಿದ್ದರ್ ॥ 38

ವ ॥ ಎಂದುಶುಭದಿನಮುಹೂರ್ತ್ತದೊಳುತ್ಸವಾನಕಧ್ವಾನವೊದವೆ ॥

ಕಂ ॥ ವನಧಿಗೆಕುಲಾಚಲಂವಾ ।
ಹಿನಿಗಳನೀವಂತೆಮೀನನಯನದನಿಜನಂ ॥
ದನೆಯರನಿತ್ತಂರಘುನಂ ।
ದನಂಗೆರಾಜೀವಮುಖಿಯರಂಸುಗ್ರೀವಂ ॥ 39

ವ ॥ ಅಂತುಪಂನೀರ್ವ್ವರ್ಕ್ಕೆಖೇಚರಕಂನೆಯರಂಮದುವೆನಿಂದು ॥

ಕಂ ॥ ನಸುಸೋಂಕಿಂಬಾಲೆಯರಂ ।
ಬಸದಾಗಿಸಿನೆನೆದುಸೀತೆಯುಂರಾಮಂದೂ ॥
ರಿಸಿದಂಚಂದ್ರಿಕೆಯುಂಸೇ ।
ವಿಸಿದಚಕೋರಕ್ಕೆಬಾರ್ತ್ತೆಯೇತುಹಿನಕಣಂ ॥ 40

ಚ ॥ ತನುಲತೆಯುಂಮರಾಳಗತಿಯುಂಪಿಕನಿಸ್ವನಮುಂವಿಯಚ್ಚರಾಂ ।
ಗನೆಯರಲೋಚನೋತ್ಪಲಮುಮಾನನಹೇಮಸರೋಜಮುಂಘನ ॥
ಸ್ತನಯುಗಕೋಕಮುಂಬಗೆಗೆಮಾಡದೆಖೇದಮನೇಕೆಮಾಡುಗುಂ ।
ಜನಕಸುತಾವಿಯೋಗವಿಧುರಂಗೆರಘುಪ್ರವರಂಗೆರಾಗಮಂ ॥ 41

ಕಂ॥ ಜನಕತನೂಜೆಯಘನಕಚ ।
ಘನಕುಚಘನಜಘನಭಾರದಿಂಬಳ್ಕುವರಾ ॥
ಮನಚಿತ್ತಮಿತರವನಿತಾ ।
ಜನದತ್ತಡಿಯೆತ್ತದಿರವಿದೇನಚ್ಚರಿಯೋ ॥ 42

ಅನುರಾಗಂಖಚರಿಯರಿಂ ।
ಜನಿಯಿಸದಿರೆಜನಕರಾಜಸುತೆಯುಂರಾಮಂ ॥
ನೆನೆದಂರಾಗೋತ್ಕಂಠಂ ।
ನೆನೆಮಂತಿರೆಚೂತಕಳಿಕೆಯುಂಕಳಕಂಠಂ ॥ 43

ಅಂಬರಚರನುಂತಾರಾ ।
ಬಿಂಬಾಧರಮಧುರಮಧುವನಾಸ್ವಾದಿಸಿಚಿ ॥
ತ್ತಂಬೆಂಡುನೆಗೆಯೆಸಾಗರ ।
ಸಾಂಬುಧಿಯೊಳ್ಕೂಡೆಮೂಡಿಮುಳುಗುತ್ತಿರ್ದ್ದಂ ॥ 44

ಅನುರಕ್ತಂನಲ್ಲಳನೆಳ ।
ಸಿನಿರ್ದ್ದಯಾಲಿಂಗನೋನ್ಮುಖಂಸಮುರತಸಂ ॥
ಜನಿತಸುಖಂದಿನಮುಖದ ।
ಬ್ಜಿನಿಗೆಳಸಿದಮಧುಕರಂಗೆಕಿಂಕರನಾದಂ ॥ 45

ವ॥ ಅಂತಿಷ್ಟವಿಷಯಸುಖಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ॥

ಕಂ॥ ಹಿಮಕಿರಣಂಸಂಧ್ಯಾರಾ ।
ಗಮನುಳಿವಂತಾಗಳಂತೆಸುಗ್ರೀವಂರಾ ॥
ಗಮನುಳಿದುರಘುಜನುಪಕಾ ।
ರಮನಾತ್ಮೀಯಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯುಂಸ್ಮರಿಯಿಸಿದಂ ॥ 46

ಕೃತಮಱಿಯದನೆಂಬೀದುಃ ।
ಶ್ರುತಿಪರೆಗುಮಸತ್ಯದೋಷಮಕ್ಕುಂಮುಳಿಗುಂ ॥
ಪ್ರತಿಪಂನಿಕೆಗಿಡೆದಶರಥ ।
ಸುತನಾವಿಭುಮುಳಿದವಂಗೆಜವನುಂಮುಳಿಗುಂ ॥ 47

ವ॥ ಎಂದುಮನದೊಳೆಮಂತಣಮಿರ್ದ್ದ ॥

ಉ ॥ ಚಂಡಬಲಂಬಲಾಚ್ಯುತರಸೀತೆಯಸುದ್ದಿಯನಟ್ಟಿಮುಂಪ್ರಭಾ ।
ಮಂಡಲನಲ್ಲಿಗಂಬಿಕೆಯಸುದ್ದಿಗೆಸಾಧಿತವಿಶ್ವವಿದ್ಯರಂ ॥
ತಂಡದಿನಟ್ಟಿಗುಪ್ತಚರರಂಕೆಲರಂತಱಿಸಂದುತಾನುಮಾ ।
ಖಂಡಲದಿನ್ಮುಖಂಕತಿಪಯಾನುಚರಂತಳರ್ದಂವಿಯಚ್ಚರಂ ॥ 48

ವ ॥ ಅಂತು ಗದಾಯುಧಹಲಾಯುಧರಂಬೀಳ್ಕೊಂಡುಮನಃಪವನವೇಗದಿಂಪೋಗುತ್ತ
ಮಿರೆ ॥

ಕಂ ॥ ಅನುಕೂಲಮಾರುತಾಂದೋ ।
ಳನದಿಂಕಯ್ಸನ್ನೆಗೆಯ್ವವೊಲ್ಗಿರಿಶಿಖರಾ ॥
ವನಿಯೊಳ್ತ್ರಿಳ್ಳಿಸಿಮದುಕೇ ।
ತನಪಲ್ಲವಮೊಂದಶೋಕಪಲ್ಲವಶೋಣಂ ॥ 49

ನಗಸಾನುತಳಂಮನುಜ ।
ರ್ಗ್ಗಗೋಚರಂಕಟ್ಟುಗುಡಿಯನಾರಿರ್ದ್ದಪರಿ ॥
ಲ್ಲಿಗೆಪೋಗಿನೋಳ್ಪೆನೆಂಬೀ ।
ಬಗೆಯಿಂಸುಗ್ರೀವನೆಯ್ದೆಬರ್ಪ್ಪವಸರದೊಳ್ ॥ 50

ಬಲಿಮುಖಕೇತನನಂಚಕಿ ।
ತಲೋಚನಂರತ್ನಜಟಿನಿಜಪ್ರಾಣಭಯಾ ॥
ಕುಲಚಿತ್ತಂಪೌಲಸ್ತ್ಯಂ ।
ಕೊಲಲಟ್ಟಿದತೀಕ್ಷ್ಣಪುರುಷನೆಂದೀಕ್ಷಿಸಿದಂ ॥ 51

ವ ॥ ಆಗಳತನಂಸುಗ್ರೀವನೆಯ್ದೆನಂಮನಿನಗಿನಿವಿರಿಪವಸ್ಥಾಂತರಮೇಕಾದುದೆಂದುಬೆ
ಸಗೊಂಡೊಡದಂಸವಿಸ್ತರಮಱಿಯೆಪೇಳೆಕೇಳ್ದು ॥

ಕಂ ॥ ವಾನರಚಿಹ್ನಂತನಗಭ ।
ಮಾನಂನಿಂದತ್ತುಪ್ರಾಣ್ಕೆಸಂದತ್ತೆನಗೆಂ ॥
ದೇನೊಸೆದನೊದಶವದನಂ ।
ಜಾನಕಿಯಂಲಂಕೆಗುಯ್ದನೆಂದಱಿಪಲೊಡಂ ॥ 52

ವ ॥ ಅಂತುಸಂತೋಷದಂತಮನೆಯ್ದಿ ॥

ಕಂ ॥ ಇಡಿದಿರೆಸೀತಾವಿರಹದ ।
ಕಡುಗತ್ತಲೆದಾಶರಥಿಯಮಾನಸದೊಳದಂ ॥
ಕಿಡಿಸುವಬಗೆಯಿಂರತ್ನದ ।
ಸೊಡರಂತರ್ಪ್ಪಂತೆರತ್ನಜಟಿಯುಂತಂದಂ ॥ 53

ವ ॥ ಅಂತುತಂದುಕಾಣಿಸುವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ನಿಟಿಲತಟಘಟಿತಕರಸಂ ।
ಪುಟಂಪಡೆವನ್ಮಣಿಕಿರೀಟರುಚಿಮಂಜರಿಯಿಂ ॥
ಜಟಿಳಿತಮೆನೆಸದಪೀಠದ ।
ತಟಮಂನರೇಂದ್ರಂಗೆರತ್ನಜಟಿನತನಾದಂ ॥ 54

ವ ॥ ಅನಂತರಂಜನಾರ್ದನನೀತನಾರ್ಗೆನೆಸುಗ್ರೀವನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ಅರ್ಕಜಜಟಿವೆಸರಖಚರಕು ।
ಲಾರ್ಕನಸುತನಪ್ಪರತ್ನಜಟಿರಣಕೇಳೀ ॥
ಕರ್ಕಶನಾತ್ಮಾಂಬಿಕೆಯಃನ ।
ವರ್ಕೈತವದುಯ್ದರೆಂದುಬಿಂನವಿಸಿದಪಂ ॥ 55

ವ ॥ ಎಂಬುದುಮದಂಕೇಳ್ದು ॥

ಮ ॥ ಬಿದಿಕಣ್ಣಿಟ್ಟವನಾವನಾವನಸುಮಂಕಾಲಂಕಳಲ್ಚಲ್ಕಡಂ ।
ಗಿದನಾವಂಯಮಪಾಶದೊಳ್ತೊಡರ್ದನಾವಂದೇವಿಯುಂಮುಂದುಗಾ ॥
ಣದೆಕಳ್ದುಯ್ದವನೆಂದುರತ್ನಜಟಿಯುಂರೋಷಗ್ರಹಾವೇಶಗ ।
ದ್ಗದಕಂಠಂಬೆಸಗೊಂಡನುತ್ತರಳಿತಾರಕ್ತೇಕ್ಷಣಂಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ॥ 56

ವ ॥ ಅಂತುಬೆಸಗೊಳ್ವುದುಂರತ್ನಜಟಿಕಯ್ಗೆಳಂಮುಗಿದು ॥

ಕಂ ॥ ಸ್ವೈರದಿನಾಂಪೋಗುತ್ತಿರೆ ।
ತಾರಾಪಥದೊಳ್ಪಳಂಚಿದುದುಕಿವಿಯುಂಹಾ ॥
ಹಾರವಮುರಿಯೆಂಣೆಯವ್ರೋ ।
ಲ್ದೂರಿಸಿಬಗೆಬಗೆಯೊಳೊಗೆಯೆಕಾರುಣ್ಯರಸಂ ॥ 57

ಸ್ರ ॥ ಕಾಮಾಂಧಂಕಳ್ದುಕೊಂಡುಯ್ದಪನಿದುಮೆಪದಂಶೋಪ್ಪೂರ್ವದಣ್ಮ್ಮೞ್ಕವರ್ಸ್ಗಂ ।
ಗ್ರಾಮಾವಷ್ಟಂಭಮಂಹಾಜನಕಜನಕಹಾಲಕ್ಷ್ಮಣಾಲಕ್ಷ್ಮಣಾಹಾ ॥
ರಾಮಾರಾಮಾಎನುತ್ತುಂಜನಕಜೆಬಸಿಱಂನೋದಿಪುದ್ವ್ಯಲ್ಕೆಕೇಳ್ದಾ ।
ನಾಮಕ್ಕಾನೆಯ್ದಿದೆಂರಾವಣನೊಳಿಱಿವತರ್ಕ್ಕಂದವಣ್ಮ್ಮಸ್ಮೆನುತ್ತುಂ ॥ 58

ವ ॥ ಅಂತುಮೂದಲಿಸಿಮುಟ್ಟೈವರ್ಪ್ಪುದುಂಮದೀಯಜನಕನೊಳಾದನುಬಂಧಂಕಾರಣ
ಮಾಗೆಂನೊಳಿಱಿಯದೆವಿದ್ಯಾಚ್ಛೇದನಂಗೆಯ್ದುರಾವಣಂಸೀತೆಯಂಲಂಕೆಗುಯ್ದನೆಂ
ದುಬಿಂನವಿಸೆ ॥

ಕಂ ॥ ರಾವಣನುಯ್ದಂಸೀತಾ ।
ದೇವಿಯನೆನೆಕೇಳ್ದುಮನದೊಳುಂಮುೞಿಸಿದನಿ ॥
ಲ್ಲಾವಾರ್ತ್ತೆವೇಳ್ದವಂಗೆಮ ।
ಹೀವಲ್ಲಭನಿತ್ತನಾತನಭಿವಾಂಛಿತಮಂ ॥ 59
ಮೆಱೆದಂಸೀತೆಯಸುದ್ದಿಯ ।
ನಱಿಪಿದಖೇಚರನನನ್ವಯಾಗತಪದದೊ ॥
ಳ್ನಿಱಿಸಿಭುಜಬಲದಮೆಚ್ಚಿನ ।
ನೆಱನಂರಾಘವನಮ್ಮೈಮೆಗಿದುವಿಸ್ಮಯಮೋ ॥ 60

ವ ॥ ಅಂತುರತ್ನಜಟಿಯುಸಪತ್ನರಂಪೊಱಮಡಿಸಿಕಳೆದುದೇವೋಪನೀತಪುರಕ್ಕರಸುಮಾ
ಡಿಕಿಷ್ಕಿಂಧಪುರಕ್ಕೆವಂದು ॥

ಮ ॥ ನಲನೀಲಾಂಗದಜಾಂಬವಪ್ರಮುಖಸೇನಾನಾಥರುಂಮಂತ್ರಿಮಂ
ಡಲಮುಂಬಂಧುಜನಂಗಳುಂಪೆರಸುಸುಗ್ರೀವಂನಿಜಾಸ್ಥಾನಮಂ ॥
ಡಿಲದೊಳ್ಕಿಂಕರಭಾವದಿಂದಿರೆಮೃಗೇಂದ್ರೋತ್ತುಂಗಪೀಠಂಗಳೊ ।
ಳ್ಬಲನಾರಾಯಣರಿರ್ದ್ದರಪ್ರತಿಹತಚ್ಛಂದ್ರಾರ್ಕ್ಕರಿರ್ಪ್ಪಂದದಿಂ ॥ 61

ವ ॥ ಆಸಮಯದೊಳ್ಸೌಮಿತ್ರಿಸುಗ್ರೀವನನೋಗವಂನೋಡಿ ॥

ಚ ॥ ಅರಸಿಯಸುದ್ದಿಗೇಳ್ದುಸಿರದಿರ್ಪ್ಪುದುಪಾೞಿಯೆಮಾರದೆಂತೋ ।
ಳ್ನಿರವಲಮುಂವಿರೋಧಿಬಲಮುಂತವೆಕೊಲ್ವೆಡೆಗಾನೆಸಾಲ್ವೆನೀ ॥
ಶರನಿಧಿತಾಯ್ಮಳ್ವರೆಗಮಾನಿಸೆಬತ್ತದೆಲಂಕೆಗೆತ್ತದಿಂ ।
ತಿರೆಸೆರಗೆಂದನೇನದಟನೋರಣಲಂಪಟನೋಜನಾರ್ದ್ದನಂ ॥ 62

ಉ ॥ ಲಂಕೆಯನೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕುವವೊಲಳ್ಕುಱೆಲಂಕೆಯನೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿಕೀ ।
ಳ್ವೆಂಕಡುಪಿಂತ್ರಿಕೂಟಗಿರಿಯಂದಶಕಂಠನಕಂಠನಾಳಮುಂ ॥
ಭೋಂಕೆನಲೆಚ್ಚುಪಾಯ್ವಬಿಸುನೆತ್ತರಸೇಕದಿನೆಂತೊಳರ್ತೀ ।
ನಂಕಳೆವೆಂವಿಳಂಬಿಸಿದೊಡೆಂನನೆಗಳ್ತೆಗೆಬಂನಮಾಗದೇ ॥ 63

ವ ॥ ಎಂದುತಱಿಸಂದುಲಕ್ಷ್ಮಣಂನುಡಿಯೆತದನಂತರಂ ॥

ಕಂ ॥ ಕಿಸುಸಂಜೆವೊಗೆದಚಂದ್ರಿಕೆ ।
ಪಸರಿಸಿದಪುದೆನಿಸಿರಾಮಚಂದ್ರಂಸಭೆಯೊ ॥
ಳ್ಪಸರಿಸಿನಯನಪ್ರಭೆರಂ ।
ಜಿಸೆಜಾಂಬೂನದನವದನಮುಂವೀಕ್ಷಿಸಿದಂ ॥ 64

ವ ॥ ಅಂತುನೋಡಿ ॥

ಕಂ ॥ ಜೈನಾಗಮವಿದನಂಜಾಂ ।
ಬೂನದನಂಮಧುರನಿನದನಂಬೆಸಗೊಂಡಂ ॥
ದಾನವನವಂಶಮುಂಲಂ ।
ಕಾನಗರದತೆಜಿನನತ್ಯುದಾತ್ತಂರಘುಜಂ ॥ 65

ವ ॥ ಅಂತುಬೆಸಗೊಳ್ವುದುಂಮುಕುಳಿತಾಂಜಲಿಪುಟನಾಗಿ ॥

ಕಂ ॥ ವಿಪುಳಮತಿಸಕಳವಿದ್ಯಾ ।
ನಿಪುಣಂಗಣಧರನಿರೂಪಿತಕ್ರಮದಿಂದೈ ॥
ತ್ಯಪತಿಪ್ರಪಂಚಮುಂಶ್ರವ ।
ಣಪಥಾತಿಥಿಮಾಡಲಾತನುದ್ವೃತನಾದಂ ॥ 66

ಶ್ರವಣಕ್ಕ ಮರ್ದಿನಸರಿಸುರಿ ।
ವರ್ಪೊಲಾಗೆವಚೋವಿಳಾಸವಾಸಭೆಗತ್ಯ್ಯ ॥
ತ್ಸವಮಂಕುಡೆನೇರ್ಪ್ಪಡೆಬಿಂ ।
ನವಿಸಿದನಾವರಿಸೆದಂತರುಚಿತತ್ಸಭೆಯಂ ॥ 67

ವ ॥ ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆದೇವಜಗತ್ತ್ರಿತಯನಾಥನಪ್ಪಪುರುಪರಮೇಶ್ವರಧರ್ಮ್ಮತೀರ್ತ್ಥ ಪ್ರವರ್ತ್ತನಾನಂತರಂ ॥

ಕಂ ॥ ಪಲಕಾಲಂಪೋಪುದುಮಾ ।
ಕುಲದೊಳ್ಕೆಯೂರದಂತೆರಂಜಿಸೆದೋರ್ಮ್ಮಂ ॥
ಡಲದೊಳ್ತಳೆದಂಭೂಮಂ ।
ಡಲಮಂತ್ರಿದಶಂಜಯಂಜಯಶ್ರೀರಮಣಂ ॥ 68

ಕಡುನೀಱುಕಳಾವಿಭವಂ ।
ಬಡೆದಾಭೂಭುಜನೊಳಗ್ರಮಹಿಷೀಪದಮಂ ॥
ಪಡೆದುಗುಣಾಬ್ಧಿಗೆಪೆರ್ಚ್ಚಂ ।
ಪಡೆದಸಿಯುಳ್ಚಂದ್ರಲೇಖೆವೆಸರಂಪಡೆದಳ್ ॥ 69

ಜಿತಶತ್ರುವಿಜಯಸಾಗರ ।
ಸುತರ್ಕ್ಕಳಂಚಂದ್ರಲೇಖೆಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯ ॥
ಪ್ರತಿಮರನ್ನೈಂದ್ರಿಯಮೋಲ ।
ಪ್ರತಿಮಪ್ರಭರಂ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಂವಧುಪಡೆದಳ್ ॥ 70

ವ ॥ ಆಸುತರ್ಗ್ಗನುಕ್ರಮದಿಂಪಾದನಪುರವರೇಶ್ವರನಪ್ಪ ॥

ಕಂ ॥ ಭುಜಸಖನಾನಂದಮಹೀ ।
ಭುಜಾಗಮ್ಮಭೋಜಮಾಲೆಗಂಪುಟ್ಟಿದವ ॥
ರ್ವ್ವಿಜಯೆಸುಮಂಗಳೆಯೆಂಬರ್ ।
ವಿಜಿತಾಮರಕಂನೆಯರ್ಕ್ಕಳರಸಿಯರಾದರ್ ॥ 71

ವ ॥ ಆತ್ರಿದಶಂಜಯಮಹೀಭುಜಂಪಲಕಾಲಮರಸುಗೆಯ್ದು ವಿಷಯವೈರಾಗ್ಯಪರನಾಗಿ ॥

ಮ ॥ ನಿಜಪುತ್ರಂಜಿತಶತ್ರುಗಪ್ರತಿಮಮಂಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟುಭೂ ।
ಭುಜರತ್ನಂತ್ರಿದಶಂಜಯಂತಳೆದಿಳಾಪೂಜ್ಯಂತಪೋರಾಜ್ಯಮಂ ॥
ನಿಜಕರ್ಮ್ಮಾದಿಗಳಂಕುಪೇರಗಿರಿಯೊಳ್ಬೆಂಕೊಂಡುಮುಕ್ತ್ಯಂಗನಾ ।
ಭುಜಪಾಶಕ್ಕೊಳಗಾಗಿಪೀರ್ದ್ದನೊಲವಿಂತದ್ವಕ್ತ್ರಪೀಯೂಷಮಂ ॥ 72

ಶಾ ॥ ಮತ್ತಿತ್ತಲ್ಜಿತಶತ್ರುವೆಂಬಪೆಸರಾಯ್ತನ್ವರ್ತ್ಥಮೊಂಬಂನಮು ।
ದ್ವೃಪ್ತಾರಾತಿಗಳಂಭಯಂಗೊಳಿಸಿಕಪ್ಪಂಗೊಂಡುಕಯ್ಯಾಂತವ ॥
ಗ್ಗರ್ತ್ತಂಬೇಳ್ಪುದನಿತ್ತುಮಾಣ್ಬನೆಭುಜೋತ್ಖಾತಾಸಿಧಾರಾಂಬುವಿಂ ।
ದಿತ್ತಂಶ್ರೀವಧುಗಂಜಯಪ್ರಮದೆಗಂಮಾಮ್ಮಾರ್ನುಷೀಜನ್ಮಮಂ ॥ 73

ಕಂ ॥ ವಿಜಿಗೀಷುವೆನಿಸಿದಾಭೂ ।
ಭುಜವಲ್ಲಭೆಮೇರುಮೇಖಲಾಲಕ್ಷ್ಮಿಮರು ॥
ತ್ಕುಜಮಂಪಡೆದುದೊಪೇಳೆನೆ ।
ವಿಜಯಾಂಬಿಕೆಪಡೆದಳಜಿತಭಟ್ಟಾರಕರಂ ॥ 74

ಅವನಿತಾನುಜೆರೂಪಕ ।
ಲಾವಿಭವಖ್ಯಾತೆವಿಜಯಸಾಗರನಮಹಾ ॥
ದೇವಿಸುಮಂಗಳೆಪೆತ್ತ ಳ್ ।
ಳಾವಲ್ಲಭನಪ್ಪಸಗರಚಕ್ರೇಶ್ವರನಂ ॥ 75

ಜಿನಪತಿಯನೋರ್ವ್ವಳೋರ್ವ್ವ ।
ಳ್ಜನಪತಿಯಂಪಡೆದಳೆಂದೊಡಾದ್ದೊರೆವಿಜಯಾಂ ॥
ಗನೆಗೆಸುಮಂಗಳೆಗೆವೃಥಾ ।
ಸ್ತನಭರಮಂಪೊತ್ತುಕುಸಿವರಾಜಾಂಗನೆಯರ್ ॥ 76

ಚತುರುದಧಿಮೇಖಲಾಳಂ ।
ಕೃತವಸುಧೆಯನಾಳ್ದುಪಡೆದುಸುತರಿಂನರನಾ ॥
ಜಿತಶತ್ರುವಿಜಯಸಾಗರ ।
ರತರ್ಕ್ಯಭುಜವೀರ್ಯ್ಯರರಸುಗೆಯ್ಯುತ್ತಿರ್ದ್ದರ್ ॥ 77

ವ ॥ ಆಕಾಲದೊಳಜಿತತೀರ್ತ್ಥಾವತಾರಮಖಿಲಪುಣ್ಯದಶಾವತಾರಮಾದುದಂದುವಿಜಯಾ
ರ್ದ್ಧದರಥನೂಪುರಚಕ್ರವಾಳಪುರದಪೂರ್ಣ್ಣಘನವಿಯಚ್ಚರಂಗೆತೋಯದವಾಹನ
ನೆಂಬತನೂಜನಾದನತ್ತಲುತ್ತರಶ್ರೇಣಿಯೊಳಂಬರತಿಳಕಮೆಂಬಪುರದಸುಲೋಚನಂ
ಗೆಸಹಸ್ರಲೋಚನನಿಂಕಿಱಿಯಳುತ್ಪಲನೇತ್ರೆಯೆಂಬ ತನೂಜೆಯಾದಳಾಕೆಯಂಪೂ
ರ್ಣ್ಣಘನಂತೋಯದವಾಹನಂಗೆಬೇಡಿಯಟ್ಟಿದೊಡೆಚಕ್ರವರ್ತ್ತಿಯಪ್ಪಸಗರಂಗೆಗ್ರ
ಮಹಿಷಿಯಕ್ಕುಮೆಂದುನೈಮಿತ್ತಿಕಾದೇಶದಿಂಕುಡಲೊಲ್ಲದಿರೆಕಡುಮುೞಿದುಪೂರ್ಣ್ಣ
ಘನಂಲಯಸಮಯದಘನಾಘನದಂತೆತ್ತಿಬಂದಂಬರತಿಳಕಮಂಮುತ್ತೆಪುತ್ರನಂಪುತ್ರಿ
ಯುಮಂವಿದ್ಯೆಯಿಂಪತತ್ರಿಮಾಡಿಪೊಱಮಡಿಸಿಪೊಱಮಟ್ಟುಕಾದಿಸುಲೋಚನನಮ
ರೀಲೋಚನಾತಿಥಿಯಪ್ಪುದುಂಪೂರ್ಣ್ಣಘನನಂಬರತಿಳಕಮಂಪೊಕ್ಕುಕಂನೆಯನಱಿ
ಸಿಕಾಣದೆತಂನಪೊಳಲ್ಗೆಪೋದನಿತ್ತಲಾಸಹಸ್ರಲೋಚನನುಮುತ್ಪಲನೇತ್ರೆಯುಂಶ
ರಭಾಟವಿಯಂಪೊಕ್ಕುವೇತ್ರಾವತೀತೀರದೊಳಿರ್ದ್ದರನ್ನೆಗಂಸಗರನಂದುಷ್ಟಾಶ್ವಮೆ
ೞೆತಂದಾಪಳುವಿನೊಳೞಿಪಿಪೋಗಲಾತಂತೊಳಲುತ್ತುಂಬಂದು ॥

ಮ ॥ ಮೃಗರಾಜಂಗಗಿದೋಡುವಾನೆಗಳುಮಂಮತ್ತದ್ವಿಪಂಗೆತ್ತುಕಾ ।
ಮುರ್ಕ್ಕಗಿಲೊಳ್ಪೋರ್ವ್ವಗಜಂಗಳಂಶರಭಮುಂಬೆಂಕೊಳ್ವಭೇರುಂಡಪ ॥
ಕ್ಕಿಗಳಂನೋಡಿದನೋಟದಾಸಱುಗಿಮಂನಂಕಂಡನಾಸಂನಮೊಳ್ ।
ಸಗರಂಕಂನೆಯುಮಂತದಗ್ರಜನುಮಂವೇತ್ರಾವತೀತೀರದೊಳ್ ॥ 78

ಚ ॥ ನವಶಶಿಲೇಖೆಯುಂನವದಿನೇಶನುಮಿಲ್ಲಿಗೆರಾಹುಗಳ್ಕಿಬಂ ।
ದುವುದಿಟವೆಂದುಸಂಶಯದಿನಿರ್ವ್ವರುಮಂನಡೆನೋಳ್ಪಭೂಭುಜ ॥
ಪ್ರವರನಚಿತ್ತಮಂಸೆಱೆಗೆತಂದುವುಸೋಲಿಪತಂಮಲೀಲೆಯಿಂ ।
ಕುವಲಯಮಾಲೆಯುಂನಗುವಬಾಲೆಯಲೋಲವಿಲೋಚನಾಂಶುಗಳ್ ॥ 79

ಅಲೆಯದೆಲರ್ದ್ದಿನೇಶಕಿರಣಂಪುಗದೆಂಬಿನೆಗಂಕಜಂಗಿಕ ।
ಳ್ತಲಿಸುವಕಾನನಾಂತರದೊಳಂಗಜಜಂಗಮದೀಪಮಾಲೆವೋ ॥
ಲ್ಜಲಜಲಿಸುತ್ತುಮಿರ್ಪ್ಪಖಚರೇಶ್ವರಕಂನೆಯನಾಗಳಿರ್ದ್ದುದಂ ।
ತೊಲಗದೆದಿಟ್ಟಿನಟ್ಟುನಿಲೆಕಣ್ಬೊಳಪಿಂದಮದರ್ಪ್ಪಿಕೊಳ್ವವೋಲ್ ॥ 80

ಕಿಡಿಸಿದನೇಕೆತಾವರೆಯನೀಮೊಗಮಂಪಡೆದೇಕೆನೆಯ್ದಿಲಂ ।
ಕಿಡಿಸಿದನೀತೆರಂಪೊಳೆವಕಣ್ಮಲರಂಪಡೆದೇಕೆತುಂಬಿಯುಂ ॥
ಕಿಡಿಸಿದನೀವಿನೀಳಕುಟಿಲಾಳಕಮಂಪಡೆದೇಕೆಪದ್ಮಜಂ ।
ಕಿಡಿಸಿದನೀಕೆಯಂಪಡೆದುಜಂಗಮಕಲ್ಪಲತಾವಿಳಾಸಮಂ ॥ 81

ವ ॥ ಎಂದುನೀಡುಂಭಾವಿಸಿನೋಡಿ ॥

ಕಂ॥ ಎಳಲತೆಯನುೞಿದುತಾವರೆ ।
ಗೆಳಸುವಮಱಿದುಂಬಿಯೆಂದದಿಂದೆಱಗಿದುವಾ ॥
ಚಳನಯನೆಯತನುಲತೆಯಿಂ ।
ತಳರ್ದರಸನಕಣ್ಕುಮಾರಮುಖಸರಸಿಜದೊಳ್ ॥ 82

ವ॥ ಅಂತುನೋಡಿ ॥

ಉ॥ ಬಾಲಶಿರೀಷಮಾಲೆಯವೊಲೀಕೆಕರಂಸುಕುಮಾರೆನೀಂಕರಂ ।
ಬಾಲನೆಕಾನನಂಮನುಜಖೇಚರಗೋಚರಮಲ್ತುಋಕ್ಷಶಾ ॥
ರ್ದೂಲಮದೇಭಸಿಂಹಶರಭಾಕುಳಮಿಲ್ಲಿಗೆವಪ್ಪದುಷ್ಕೃತೋ ।
ನ್ಮೀಲನಮಾವಕಾರಣದಿನಾದುದದಂತಿಳಿಪೆಂವನಾನೃಪಂ ॥ 83

ವ॥ ಅಂತುಬೆಸಗೊಳ್ವುದುಂಸಹಸ್ರಲೋಚನಂನಿಜವೃತ್ತಾಂತಮಂತಿಳಿಪಿ ॥

ಶಾ॥ ಈನಿಂನಾಕೃತಿನಿಂನದುಂದುಭಿಗಭೀರಧ್ವಾನಮೀನಿಂನನೇ ।
ತ್ರಾನಂದೋದಯಭದ್ರಲಕ್ಷಣಗುಣಂಪೇಳ್ದಪ್ಪವೀತಂಧರಿ ॥
ತ್ರೀನಾಥಂಪೆಱನಲ್ಲನೆಂಬಿನಿತನೀಭೀಮಾಟವೀದುರ್ಗ್ಗಮ ।
ಸ್ಥಾನಂಪೊಕ್ಕುತೊಳಲ್ದುದೇಂಬೆಸಸಿದಂಲೋಕೈಕರಕ್ಷಾಮಣೀ ॥ 84

ವ॥ ಎಂಬುದುಮಾನಯೋಧ್ಯಾಪತಿಯೆಂಸಗರನೆಂಬೆನೆಂದುತಂನಬಂದತೆಱನನಱಿಯೆತಿ
ಳಿಪೆಸಹಸ್ರಲೋಚನಂವಿಸ್ಮಯಸ್ತಿಮಿತಲೋಚನನಾಗಿ ॥

ಕಂ॥ ಬಗೆತೀರ್ವ್ವುದುಬಗೆತಿರ್ಪ್ಪುದು ।
ಸಗರನನಾಶ್ರಯಿಸಿಮೆಂದುಪಿತೃಬೆಸಸಿದನ ॥
ಚ್ಚೆಗಮಾಯ್ತುನಿಮಗಮೆಂದು ।
ಬ್ಬೆಗಮುಬ್ಬರಮಾಗೆಖಚರತನಯಂನುಡಿದಂ ॥ 85

ವ॥ ಆನುಡಿಯನವಧಾರಿಸಿ ॥

ಶಾ॥ ಖೇದಂಮಾಣ್ಗೆಶುಭೋದಯಂಸಮನಿಕುಂಸಂಸಾರಿಗಳ್ಗೆಂತಿದೇ ।
ನಾದಂಚೋದ್ಯಮೆನಟ್ಟಿನಿಂಮಜನಕಂಪೇಳ್ದಂತುಟಂಮಾಳ್ಪೆನಾ ॥
ಹ್ಲಾದಂಪೆತ್ತಿರಿಮೆಂದುಸಂವರಿಸಿಮುಂನಂತಂನನೊಟ್ಟಯ್ಸಿಬಂ ।
ದಾದುಷ್ಟಾಶ್ವದವಜ್ಜೆಗೊಂಡುನಡೆದಂಪಿಂತಿಕ್ಕಿಕಾಂತಾರಮಂ ॥ 86

ವ॥ ಅಂತುಬರುತ್ತಿರ್ಪ್ಪಿನಂ ॥

ಕಂ ॥ ಕರೆವಂತಾದುದುಹಸ್ತ್ಯ।
ಶ್ವರಥಪದಾತಿಗಳಕಳಕಳಂಧರೆನಿಂದಾ ॥
ಧರಣೀಶನಿರ್ದ್ದದೆಸೆಯುಂ।
ನಿರೀಕ್ಷಿಪಂತಾದುದೊಗೆದಧೂಳೀಜಾಲಂ ॥ 87

ವ ॥ ಅಂತುನಿಜಚಾತುರ್ವ್ವಲಂಬಂದುಕೂಡುವುದುಂವಿಜಯವಾರಣಮಣಿಸಾರಿಕೆಯೊಳ್ಸಹಸ್ರಲೋಚನನುಮುತ್ಪಳನೇತ್ರೆಯುಮುಭಯಪಾರ್ಶ್ವಮನಳಂಕರಿಸಿಬರೆ ॥

ಚ ॥ ಪುರವನಿತಾಜನಂಕುಡುವಪೂವಿನಮಾಲೆಯುಮಂಪುರಾಂಗನಾ।
ತರಳಕಟಾಕ್ಷಮಾಲೆಯುಮನಾಂತುದುಕೂಲಪಟೀಪತಾಕೆಯಿಂ ॥
ಮರಕತರತ್ನತೋರಣದಿನೊಪ್ಪುವುದಂಪುಗುತಂವನುತ್ಸವಾ।
ಕರಮನಯೋಧ್ಯೆಯಂದಿವಿಜನಾಯಕನಂತೆಧರಾಧಿನಾಯಕಂ ॥ 88

ವ ॥ ಅಂತಾಪುರಮಂಪೊಕ್ಕುತ್ಪಳನೇತ್ರೆಯುಂಮದುವೆನಿಂದು ॥

ಕಂ ॥ ನಿಜವಕ್ಷದೊಳಾವಧುವಂ।
ಭುಜದೊಳ್ಭವಧುವನಿರಿಸಿಷಟ್ಖಂಡಮಹೀ ॥
ಭುಜಪೂಜ್ಯನಮಲಕೀರ್ತ್ತಿ।
ಧ್ವಜಮುಂದಿಗ್ದಂತಿದಂತದೊಳ್ತೆತ್ತಿಸಿದಂ ॥ 89

ಪರಚಕ್ರಕಾಲಚಕ್ರಂ।
ನಿರಸ್ತದಿನಕರಸಹಸ್ರಕರಚಕ್ರಂಭಾ ॥
ಸುರಚಕ್ರರತ್ನಮೊಗೆದುದು।
ಧರಣೀವಲ್ಲಭನಶಸ್ತ್ರಶಾಲೋದರದೊಳ್ ॥ 90

ಬಲಮಾಱುಂನವನಿಧಿಯುಂ।
ಪಲವುಂಚಿಹ್ನಂಗಳುಂಚತುರ್ದ್ದಶರತ್ನಾ ॥
ವಳಿಯುಂಜನಿಯಿಸೆನಗರಂ।
ನೆಲನಂಷಟ್ಖಂಡಭರತಮಂಸಾಧಿಸಿದಂ ॥ 91

ವ ॥ ಅಂತುಸಿದ್ಧದಿಗ್ವಿಜಯಂವಿದ್ಯಾಧರಲೋಕಮಂತನಗೆಕುಡೆಸಹಸ್ರಲೋಚನಂನಿಜಜನಕನಂಕೊಂದವನಂಕೊಂದಲ್ಲದೆಮಾಣೆನೆಂದಸಂಖ್ಯಾತಬಲಸಮೇತಂಬಂದುರಥನೂಪುರಚಕ್ರವಾಳಪುರಮಂಮೂವಳಸಾಗೆಮುತ್ತೆ ಸಹಸ್ರಲೋಚನಂಸಮರಸಾಧ್ಯನಲ್ಲನೆಂದುತಱಿಸಂದುಪೂರ್ಣ್ಣಘನಂನಿಜತನೂಜನಪ್ಪತೋಯದವಾಹನನಂವಿ

ದ್ಯೆಯಿಂಹಂಸನಂಮಾಡಿಕಳಿಪಿಮಹಾಯುದ್ಧಂಗೆಯ್ದುಕಳಿಯೆಸಹಸ್ರಲೋಚನಂ
ತೋಯದವಾಹನನಬಳಿಯಂಗಳಿವಳಿಯಪಾವಿನಂತೆತಗುಳುತ್ತುಂಬಂದು ॥

ಕಂ ॥ ಅಟ್ಟುವನಮುಳಿಸುವೋಡುವ ।
ನಿಟ್ಟಳಮೆನಿಸಿದ್ದಭಯಮುಮೋರ್ಮೊದಲೊಳ್ಪಿಂ ॥
ಮೆಟ್ಟಿದುವುಬಗೆಯೊಳಚ್ಚರಿ ।
ಪುಟ್ಟುವಿನಂಸಮವಸರಣಮಂಮುಟ್ಟಲೊಡಂ ॥ 92

ವ ॥ ಅಂತಪಗತಕಲುಷರಿರ್ವ್ವರುಂಭಗವದಜಿತಭಟ್ಟಾರಕರಸಮವಸರಣಭೂಮಿಯಂ
ಪೊಕ್ಕುವಸ್ತುಸ್ತವರೂಪಸ್ತವಗುಣಸ್ತವನಾನಂತರಂಮಾನವಸಭಾಸದಾಸೀನನಾಗಿ
ರ್ದ್ದಸಗರಚಕ್ರವರ್ತ್ತಿಯಸಮೀಪಸವರ್ತ್ತಿಗಳಾಗೆಗಣಧರಮುಖಕಮಲದತ್ತಲೋ
ಚನಂಸಹಸ್ರಲೋಚನಂ ॥

ಕಂ ॥ ಶ್ರೇಯೋನಿಧಿಮತ್ರಿತೃಗಂ ।
ತೋಯದವಾಹನನಪಿತೃಗಮೀಮುಳಿಸೀಜ ॥
ನ್ಮಾಯತ್ತಮೊಮೇಣ್ಪೂರ್ವ್ವಭ ।
ವಾಯತ್ತಮೊನೆಱೆಯೆಬೆಸಸಿಮೆನಗಾತೆಱನಂ ॥ 93

ವ ॥ ಎನೆಗಣಧರಾಚಾರ್ಯ್ಯರಿಂತೆಂದುಬೆಸಸಿಪರೀಭರತಾರ್ಯ್ಯಖಂಡದಷಡತ್ತುಕವೆಂ
ಬಪುರದಪರದಂಭಾವನನೆಂಬನಾತಂಹರಿದಾಸನೆಂಬತಂನಮಗಂಗೆನಾಲ್ಕುಕೋಟಿಕ
ನವರಮಂಕೊಟ್ಟುಪರದೇಶಕ್ಕೆಪರದುಪೋವುದುಂಹರಿದಾಸನಾಧನಮಂದುರ್ವ್ಯಸ
ನದಿಂಕಿಡಿಸಿನಿಜಭವನದಿಂರಾಜಭವನಕ್ಕೆಕಂನವುಂಸಮೆದುತದುಪಾರ್ಜ್ಜನಮೆಜೀ
ವನಮಾಗಿರ್ದ್ದನಂನೆಗಂಕೆಲವುಕಾಲದಿನಾತನತಂದೆಯುಪ್ಪಭಾವನನನೂನಧನಮಂ
ಪಡೆದುರಾತ್ರಿಸಮಯದೊಳ್ಮನೆಗೆಬಂದುಮಗನವಾರ್ತ್ತೆಯಂಕೇಳ್ದುಮಗುಳ್ಚುತರ
ಲೆಂದುಕಂನಮಂಪುಗುವುದು ಮಾಸಮುಚುದೊಳ್ಹರಿದಾಸಂತಂನಂಕೊಲಲೆಂದರಸ
ನಟ್ಟಿದತೀಕ್ಷ್ಣಪುರುಷಂಬಂದನೆಂದುಕಯ್ದುಗೆಯ್ದುತಂಮೊಳಿಱಿದುಸತ್ತುಪರಸ್ಪರ
ವಿರೋಧಿಗಳಪ್ಪತಿರ್ಯ್ಯಗ್ಜಾತಿಗಳಾಗಿತಂಮೊಳ್ಘೋರೋರ್ವ್ವರಂಕೊಂದುತಿಂದು
ದುಃಖಪರಂಪರೆಯನೆಯ್ದಿಪೆಱತೊಂದುಜನ್ಮದೊಳ್ಪೂರ್ವ್ವವಿದೇಹದಪುಂಡರೀಕಿಣಿ
ಪುರದೊಳುತ್ತರನುಮನುತ್ತರನುಮೆಂಬಸಹೋದರರಾಗಿಪುಟ್ಟಿತಪಂಗೆಯ್ದುಶತಾರ
ಕಲ್ಪದೊಳ್ಪುಟ್ಟಿಬಂದೀಗಳಾಭಾವನನುಂಪೂರ್ಣ್ಣಘನನಾದಂಹರಿದಾಸಂಸುಲೋಚ
ನನಾದನಂದಿನವಿರೋಧಂಕಾರಣಮಾಗೆಸುಲೋಚನಂಪೂರ್ಣ್ಣಘನನಕಯ್ಯೊಳ್ಸತ್ತ
ನೆಂದುತಿಳಿಯೆಪೇಳ್ದು ॥

ಚ ॥ ಪೊಲೆಮುಳಿಸೆಂಬುದಾಮುಳಿಸುಪುಟ್ಟಿದಪೊತ್ತಱೊಳಾವನಾದೊಡಂ ।
ಪೊಲೆಯನೆಪಾಪಹೇತುಮುಳಿಸಲ್ಲದೆಪೇಳ್ವೆಱತುಂಟೆಕೋಪದಿಂ ॥
ಕೊಲೆದೊರೆಕೊಳ್ಗುಮಾಕೊಲೆಯೆಪಾತಕಮೆಂಬುದುಪುಣ್ಯಮೆಂಬುದಾ ।
ಕೊಲೆಪೊಲೆಪೊರ್ದ್ದದಿರ್ಪ್ಪಿರವೆನೀಮದಱಿಂತೊಱೆಯಿಂವಿರೋಧಮಂ ॥ 94

ವ ॥ ಎಂದುತಿಳಿಪೆತದನಂತರಂ ॥

ಕಂ ॥ ಬಲವೆನಗಿನಿತೇಕೆನಹ ।
ಸ್ವಲೋಚನನೊಳಾದುದೆಂದುಬೆಸಗೊಂಡಂಚೆ ॥
ಕ್ರಿಲಲಾಮಂನಗರಂಭವ ।
ಜಲನಿಧಿತಾರಕರನಜಿತಭಟ್ಟಾರಕರಂ ॥ 95

ವ ॥ ಅಂತುಬೆಸಗೊಳ್ವುದುಮಶೇಷಭಾಷಾತ್ಮಕಮಪ್ಪದಿವ್ಯಭಾಷೆಯೊಳಿಂತೆಂದುಬೆಸಸಿದ ರೀಭರತವಿಷಯದಪದ್ಮಪುರದೊಳಾರಂಭಿಕನೆಂಬನೋರ್ವ್ವಪಾರ್ವ್ವನಾತಂಗೆಬಲಿತೆ ಬಿಗಳೆಂಬರೀರ್ವ್ವರಂತೇವಾಸಿಗಳಾದರವರ್ವ್ವಿದ್ಯಾಮತ್ಸರಮೆತಮಗೆವೈರಕಾರಣ ಮಾಗೆವರ್ತ್ತಿಸುತ್ತಿರ್ದ್ದಮತ್ತೊಂದುದಿವಸಂಧೇನುವಿಕ್ರಯನಿಮಿತ್ತಮೋರೋ ರ್ವ್ವರನಿಱಿದುಸತ್ತು ॥

ಕಂ ॥ ಕಲುಷಮತಿಶಬರನಾದಂ ।
ಬಲಿಶಿಬಿಯುಂವೃಷಭನಾಗೆಶಬರಂತಂಸಂ ॥
ಕೊಲೆಮೂಷಿಕನಾದಂಕಳೆ ।
ದುಲುಬ್ಧಕಂಬದ್ಧರೋಷದಿಂಬೆಕ್ಕಾದಂ ॥ 96

ವ ॥ ಅಂತುಪರಸ್ಪರೋಪಘಾತಪರಿಣಾಮಪರಿಚಿತಿಯಿಂ ॥

ಕಂ ॥ ಅನುಭವಿಸಿಪಲವುಕಾಲಮ ।
ನನಂತಭವದೊಳ್ದುರಂತದುಷ್ಕೃತಫಲಮಂ ॥
ಜಿನದೇವದಿತಂಗಾದ ।
ತ್ತನೂಜರವರೊರ್ಮ್ಮೆವಾರಣಾಸೀಪುರದೊಳ್ ॥ 97

ವ ॥ ಅನಂತರಂವ್ಯಂತರಗತಿಯೊಳ್ಸುರೂಪನುಂಸುಂದರನುಮೆಂಬಪೆಸರಂಪಡೆದಲ್ಲಿಂಬಂ ದುಹೇಮಪುರದೊಳ್ಕುಲಂಧರ ಪುಷ್ಯಭೂತಿಗಳೆಂಬರಾಗಿಜನಿಯಿಸಿ ಜಾಯಾನಿಮಿ ತ್ತಂವೈರವೈಕಲ್ಯಮನಸ್ಕರಾಗಿಸಲುತ್ತು[illegible] ಪುಣ್ಯವಶದಿನಗಣ್ಯಪುಣ್ಯಧನ ರಂತಪೋಧನರಂ ಕಂಡುಪಶಾಂತಸ್ವಾಂ[illegible]ಗಿತೊಱೆದುಸತ್ತುಸನತ್ಕುಮಾರಕಲ್ಪ

ದೊಳ್ಪುಟ್ಟಿನಾಕಲೋಕಸುಖಮನನುಭವಿಸಿ ಬಂದುಧಾತಕೀಷಂಡದಪರವಿದೇಹದವಿಜಯಾವತಿವಿಷಯದವಿಜಯಪುರದೊಳೊಡವುಟ್ಟಿದಕ್ರೂರಧರನುಮಮರಧರನುಮೆಂಬರಾದರಾಪುರಮನಾಳ್ವ ಸಹಸ್ರಶೀರ್ಷನೆಂಬನೊಂದುದಿವಸಮಾಸೆವೇಂಟೆಗಡವಿಯಂಪೊಕ್ಕು ಪರಸ್ಪರೋಪದ್ರವಕಾರಿಗಳಪ್ಪಕ್ರೂರಮೃಗಂಗಳುಪಶಮಭಾವದಿಂರಿರೆಕಂಡುಕೌತುಕಂಬಟ್ಟುತ್ತೊಳಲುತ್ತುಮಲ್ಲಿವಿನಯಂಧರಕೇವಲಿಗಳಂಕಂಡುತಚ್ಚರಣಸಮಕ್ಷದೊಳ್ದೀಕ್ಷೆಯಂಕೊಂಡುಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪೋದನಿತ್ತಲಾಕ್ರೂರಧರನುಮಮರಧರನುಮಾಕೇವಲಿಗಳಪಾದಪಾರ್ಶ್ವದೊಳ್ತಪಂಗೆಯ್ದು ಶರೀರಮಂತೊಱೆದುಶತಾರಕಲ್ಪದೊಳನಲ್ಪಸುಖಮನನುಭವಿಸಿಬಂದಾಬಲಿಯುಂಶಿಬಿಯುಂಸಹಸ್ರಲೋಚನನುಂತೋಯದವಾಹನನುಮಾದರೆಂದುಬೆಸಸಿ ॥

ಕಂ॥ ಪರಿಷಜ್ಜನಹೃತ್ಕೈರವ ।
ಮರಲ್ವಿನಂದಿವ್ಯವಚನಪರಿಪೂರ್ಣ್ಣಸುಧಾ ॥
ಕರರುಚಿಪಸರಿಸೆಮತ್ತಂ ।
ನರೇಶ್ವರಂಗಜಿತತೀರ್ತ್ಥಕರರಿಂತೆಂದರ್ ॥ 98

ವ॥ ಅಂದಿನಾರಂಭಿಕಂಋಷಿಯಗ್ಗ್ರಾಹಾರದಾನಮಂಕೊಟ್ಟುಭೋಗಭೂಮಿಯೊಳ್ಪುಟ್ಟಿಬಳಿಯಂದಿವಕ್ಕೆ ಸಂದುದಿವ್ಯಸುಖಮನನುಭವಿಸಿ ಬಂದುಧಾತಕೀಷಂಡದಪರವಿದೇಹದವಿಜಯಾವತಿವಿಷಯದೊಳ್ಚಕ್ರಪುರಮನಾಳ್ವಹರಿವರ್ಮ್ಮಂಗಂಗಾಂಧಾರಿಗಂಶ್ರುತಕೀರ್ತ್ತಿವೆಸರಸುತನಾಗಿತಪಂಗೆಯ್ದು ಕಳೆದುಸ್ವರ್ಗ್ಗದೊಳ್ಪುಟ್ಟಿಬಂದುಪೂರ್ವ್ವವಿದೇಹದರತ್ನಸಂಚಯಪುರಮನಾಳ್ವಭಯಘೋಷಂಗಂಚಂದ್ರಾಯಣಿಗಂಪಯೋಬಲನೆಂಬಪುತ್ರನಾಗಿಪವಿತ್ರಚಾರಿತ್ರನಪಗತಪ್ರಾಣಂಪ್ರಾಣತಪ್ರಾಪ್ತನಾಗಿಮಗುಳೆಬಂದುಪೃಥ್ವೀಧರಪುರಮನಾಳ್ವಜಯಂಧರಂಗಂವಿಜಯೆಗಂಜಯಕೀರ್ತ್ತಿವೆಸರಮಗನಾಗಿರಾಜ್ಯಂಗೆಯ್ದುಜನಕಸೂರಿಪಾರ್ಶ್ವದೊಳ್ಪರಿವ್ರಾಜಕನಾಗಿಸಮಾಧಿವೆತ್ತುನವಾನುತ್ತರೆಗೆವೋಗಿಬಂದುನೀನೀಗಳೆರಡನೆಯಚಕ್ರವರ್ತ್ತಿಸಗರನಾದೆನೀನಾರಂಭಿಕನಾದಂದಿನನಬಂಧಂಕಾರಣಮಾಗೆಸಹಸ್ರಲೋಚನನೊಳತಿಪ್ರೀತಿಸಮನಿಸಿದುದೆಂದುಬೆಸಸೆ ॥

ಕಂ॥ ಜಿನವಚನಮನಾಲಿಸಿಭೀ ।
ಮನೆಂಬರಾಕ್ಷಸಕುಲಾಧಿಪಂತೋಯದವಾ ॥
ಹನನಪುರಾತನಜನ್ಮದ ।
ಜನಕಂಪ್ರೇಮಾನುಬಂಧದಿಂದಿಂತೆಂದಂ ॥ 99

ಮಗನೆವಿಜಯಾರ್ಧನಗದೊ ।
ಳ್ಸಗೆವರತಿಪ್ರಬಲರವರನಡುವಿರೆನಿನಗ ॥
ಚ್ಚೆಗಮುಕ್ಕುಂಪಾವಿನೊಳಂ ।
ಪಗೆಯೊಳಮೊಂದಾಗಿಜೀವಿಸಲ್ಬಂದಪುದೇ ॥ 100

ಪಲವುಂದ್ವೀಪಂಗಳ್ಕ ।
ಣ್ಮಲರಂಸೆಱೆಗೆಯ್ದುಕಿಂಸರಾದ್ಯಷ್ಟಮರು ॥
ತ್ಕುಲನಿಲಯಂಗಳ್ದಕ್ಷಿಣ ।
ಜಲಧಿಯೊಳಿರ್ಪುವುನಿಕಾಮಕಮನೀಯಂಗಳ್ ॥ 101

ವ ॥ ಆದ್ವೀಪಂಗಳೊಳಗೆರಾಕ್ಷಸದ್ವೀಪಮೆಂಬುದುಸಪ್ತಶತಯೋಜನಪ್ರಮಿತಮದಱನ ಡುವೆ ॥

ಮ।ಸ್ರ॥ಕನಕಪ್ರಾಕಾರವೇಳಂಬಳಸಿರೆವಿಳಸದ್ಗೋಪುರಾಟ್ಟಾಳಕಂನಂ ।
ದನವೇಳಂಲೋಚನಾನಂದಮನೊಡರಿಸೆಸರ್ವರ್ತುಕಂರಂಜಿಕುಂಯೋ ॥
ಜನಮೆಂಬತ್ತುದ್ಧಮಯ್ವತ್ತಗಲಮೆನೆಶಿರೋಭೂಷಣಾಕಾರಮುದ್ಯ ।
ಜ್ಜನಗೇಹಂಸುತ್ತಲುಂತಳ್ತಿರೆವಿಕಟಹಟದ್ರತ್ನಕೂಟಂತ್ರಿಕೂಟಂ ॥ 102

ವ ॥ ಆತ್ರಿಕೂಟಾಚಲಶಿಖರಮಂಡಲದೊಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ತ್ರಿಂಶದ್ಯೋಜನವಿಸ್ತಾ ।
ರಂಶರದಂಬುಧರಧವಳಧವಳಾರಂಹ ॥
ಮ್ಯಾರ್ಕ್ಯಂಶುಸ್ಥಗಿತವಿಯಚ್ಛ ।
ಕ್ರಂಶೋಭಾಜನ್ಮಭೂಮಿಲಂಕಾನಗರಂ ॥ 103

ವ ॥ ಆನಿರಾತಂಕಮಪ್ಪಲಂಕೆಯೊಳ್ಸುಖದಿನರಸುಗೆಯ್ಯೆಂದುಭೀಮರಾಕ್ಷಸಂಭವಾಂತರ ಸ್ನೇಹದಿಂತೋಯದವಾಹನನಂತಂನಪೊಳಲ್ಗಿಯ್ದುರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕಂಗೆಯ್ದುಪಟ್ಟ ಮಂಕಟ್ಟಿರಾಕ್ಷಸವಿದ್ಯೆಮೊದಲಾಗೆಪಲವುವಿದ್ಯೆಗಳುಮಂನವಮುಖಾಭರಣಪ್ರಮು ಖಾನೇಕದಿವ್ಯಾಭರಣಂಗಳುಮಂನವನಿಧಿವೆರಸುಪಾತಾಳಲಂಕೆಯುಮನಿತ್ತುನಿನಗೆ ರಾಕ್ಷಸಕುಲಮೆಕುಲಮಕ್ಕೆಂದುನಿಯಮಿಸಿನಿಜಪರಿಗ್ರಹಂಬೆರಸುದ್ವೀಪಾಂತರಕ್ಕೆ ಪೋದನಿತ್ತತೋಯದವಾಹನಂನಿಜಪರಿಜನಂ ಬೆರಸುಲಂಕೆಯೊಳರಸುಗೆಯ್ಯುತ್ತುಂ ವಿಜಯಾರ್ಧದಕಿಂನರಪುರಮನಾಳ್ವರತಿಮಯೂಖಂಗಮನುಮತಿಗಂಪುಟ್ಟಿದಸು ಪ್ರಭೆಯುಂಮದುವೆನಿಂದುಕೆಲವುಕಾಲದಿಂವೈರಾಗ್ಯಪರನಾಗಿನಿಜಾಗ್ರತನಯನಪ್ಪ ಮಹಾರಾಕ್ಷಸಂಗೆಪಟ್ಟಮಂಕಟ್ಟಿರಾಜ್ಯಮನಿತ್ತುದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡುಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆಪೋಪು ದುಮಿತ್ತಲ್ ॥

ಕಂ॥ ರಕ್ಷಿಸಿವಸುಮತಿಯಂಪರ ।
ಪಕ್ಷಮನಾಕ್ರಮಿಸಿವಿಭವದೊಳ್ತನಗೆಸಹ ॥
ಸ್ರಾಕ್ಷಂಸಮನೆನಿಸಿಮಹಾ ।
ರಾಕ್ಷಸನಧಿರಾಜನೆನಿಸಿಲಂಕೆಯೊಳಿರ್ದ್ದಂ ॥ 104

ವ॥ ಆತಂಗೆ ತನಯರಮರರಾಕ್ಷಸನುಂಭಾನುರಾಕ್ಷಸನುಮೆಂಬರಾದ ರಾಮಹಾರಾಕ್ಷಸನೊಂದುದಿವಸಂಕ್ರೀಡಾವನಕ್ಕೆಬಂದಮಂದಮಕರಂದಲೋಭದಿಂದಿರುಳ್ಮುಗಿದಕಮಲಕೋಶದಿಂಪೊಱಮಡಲಱಿಯದುಸಿರ್ಪ್ಪಿಂಗಿದಭ್ರಮರನಂಕಂಡು ॥

ಕಂ ॥ ಮರಣಮನೆಯ್ದಿದುದೀಷ ।
ಟ್ಚರಣಂಘ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯಕ್ಕೆಸೋಲ್ತೆನಲಯ್ದುಂ ॥
ಕರಣಚನುಸರಣವಿಾಸಂ ।
ಸರಣವಿಪತ್ಕರಣಮಪ್ಪುದೊಂದಚ್ಚರಿಯೇ ॥ 105

ವ॥ ಎಂದುಸಂಸಾರವೈರಾಗ್ಯಪರನವಧಿಬೋಧರಂಶ್ರುತಸಾಗರಚಾರಣಋಷಿಯರಂಕಂಡುನಿಜವಿಭವಕಾರಣಮಂಬೆಸಗೊಳ್ವುದುಮವರಿಂತೆಂದುಬೆಸಸಿದಪರ್ವ್ವದನಪುರಾಧಿಪಂಕನಕರಥಂಜಿನಪೂಜೆಯಂಮಾಡೆನೋಡಿನಲಿದುನರ್ತ್ತಿಸಿತತ್ಫಲದಿಂಕಡೆಯೊಳಪರವಿದೇಹದಕಾಂಚನಪುರದೊಳ್ಯಕ್ಷನಾಗಿಸಾಧುಸಂಘಕ್ಕೆಸಮನಿಸಿದುಪಸರ್ಗ್ಗಮನಪಹರಿಸಿತಟ್ಟಲ್ಲಂಘನೆಂಬಖೇಚರಂಗಂಶ್ರೀಪ್ರಭೆಗಮುದಿತನೆಂಬ ಮಗನಾಗಿವೈರಾಗ್ಯದಿಂತೊಱೆದುಜಿನಚರಣವಂದನಾನಂದದಿಂಬಂದವಿಕ್ರಮನೆಂಬವಿದ್ಯಾಧರನವಿಭೂತಿಯಂನೋಡಿಮನವೆಳಸಿವಿಧಾನಂಗೆಯ್ದುಜೀವಿತಾವಸಾನದೊಳೀಶಾನಕಲ್ಪಕ್ಕೆಪೋಗಿಬಂದುಮಹಾರಾಕ್ಷಸನಾದೊಡೀಮಹಾಮಹಿಮೆನಿನಗಾದುದೆಂದುಪೇಳೆಕೇಳ್ದುನಿಜತನೂಜನಪ್ಪಮರರಾಕ್ಷಸಂಗೆ ಲಂಕೆಯಂಕೊಟ್ಟುವಿದ್ಯೆಗಳಂವಿಸರ್ಜ್ಜಿಸಿತಪಂಗೆಯ್ದಪವರ್ಗ್ಗಪ್ರಾಪ್ತನಾದನಿತ್ತಲ್ ॥

ಕಂ॥ ಕರವಾಳಕೂರ್ಪ್ಪಿನಿಂದಮ ।
ರರಾಕ್ಷಸಂಕೂರ್ಪ್ಪಗಿಡಿಸಿತನಗೆಱವಱೇ ॥
ಚರವಲ್ಲಭರಂಲಂಕಾ ।
ಪುರದೊಳ್ನಿಶ್ಶಂಕನರಸುಗೆಯ್ಯುತ್ತಿರ್ದ್ದಂ ॥ 106

ವ ॥ ಅವಿಪಕ್ಷರಾಕ್ಷಸನೆನಿಪ್ಪಮರರಾಕ್ಷಸಂಗಂತದನುಜನಪ್ಪಭಾನುರಾಕ್ಷಸಂಗಂಪ್ರತ್ಯೇಕದಿಂಪದಿಂಬತ್ತ್ನಯರಪ್ಪುದುಮವರನೋರೊಂದುಪೊಳಲ್ಗರಸುಮಾಡಿನಿಸರ್ಗ್ಗವೈರಾಗ್ಯದಿಂತೊಱೆದೀರ್ವ್ವರುಂನಿರ್ವ್ವಾಣಕ್ಕೆಸಂದಿಂಬಳಿಯಮಾಸಂತಾನದೊಳನೇಕರರಸುಗಳತಿಕ್ರಾಂತರಪ್ಪುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಘನರುತಿಗೆರಾಜಹಂಸಂ ।
ಘನವಳಿವಂತನ್ಯರಾಜಕಂಪೆಚ್ಚುರ್ವಿನಂ ॥
ಘನತೇಜಃಪ್ರಭನಾಳ್ದಂ ।
ಘನಪ್ರಭಂಪ್ರಥಿತಕೀರ್ತಿರ್ಲಂಕಾಪುರವಮಂ ॥ 107

ವ ॥ ತದಪತ್ಯಂ ॥

ಕಂ ॥ ಧವಳಚ್ಛತ್ರಚ್ಛಾಯೆಯಿ ।
ನವನೀಚಕ್ರಕ್ಕೆ ಚಂಡಕರತಾಪಂಸಂ ॥
ಭವಿಸದೆನೆತಂನಜಸದಿಂ ।
ಧವಳಿಸಿದಂಧವಳಕೀರ್ತಿರ್ದಿಗ್ಭಿತ್ತಿಗಳಂ ॥ 108

ವ ॥ ಅಂತಾತಂಲಂಕೆಯನಾಳುತ್ತುಮಿರೆಮತ್ತಿತ್ತವಿಜಯಾರ್ದ್ಧಗಿರಿಯದಕ್ಷಿಣಶ್ರೇಣಿಯ ಮೇಘಪುರದವಿಯಚ್ಚರೇಂದ್ರನತೀಂದ್ರನೆಂಬಂನಿಜತನೂಜನಪ್ಪಶ್ರೀಕಂಠಕುಮಾರ ನಿಂಕಿಱಿಯಳಂದೇವಿಲೆಯಂರತ್ನಪುರದಪೂರ್ವ್ವೋತ್ತರಂತಂನಮಗಂಪುಷ್ಪೋತ್ತರಂ ಗೆಪೇಡೆಕುಡದೆ ॥

ಕಂ ॥ ದೇವಿಲೆಯಂಲಾವಣ್ಯರ ।
ಸಾವಿಲೆಯಂಧವಳಕೀರ್ತಿರ್ಗುತ್ಸವತೂಯರ್ಯ್ಯ ॥
ರಾವಂಗಗನೋದರವಮಂ ।
ತೀವುವಿನಂಚಂದ್ರಮುಖಿಯನಿತ್ತನತೀಂದ್ರಂ ॥ 109

ವ ॥ ಆತನತನೂಭವಂಶ್ರೀಕಂಠಕುಮಾರನೊಮ್ಮೆರ್ಮಂದರಕಂದರಕ್ಕೆಜಿನವಂದನಾನಿ ಮಿತ್ತಂಪೋಗಿರತ್ನಪುರದಮೇಗನೆಮೇಘಪುರಕ್ಕೆಬಪ್ಪರ್ಸಮಯದೊಳ್ಪುಷ್ಪೋ ತ್ತರನತಂಗೆಪದ್ಮೋತ್ತರೆತಂನಚೆಂಬೊಂನಕಂನೆಮಾಡದೊಳ್ಸುಸ್ವರದಿಂಪಾಡುತ್ತು ಮಿಪ್ಪರ್ದಾಂ ॥

ಮ॥ಸ್ರ॥ಜಿತಭೃಂಗೀಝೇಂಕೃತಂನಿಜ್ಜರ್ತಮದನಧನುರ್ಜ್ಯಾಲತಾಟಂಕೃತಂತ ।
ಜ್ಜರ್ತವೀಣಾಸಿಂಜಿತಂಭಂಜಿತರತಿರಮಣೀರತ್ನಕಾಂಚೀಪ್ರಣಾದಂ ॥
ಶ್ರುತಿಯಂತರ್ಕ್ಕೈದ್ದಿರೋಮೋದ್ಗತಿಯೊಡನೆಗತಿಸ್ತಂಭಮಂಖೇಚರಾಧೀ ।
ಶತನೂಜಂಗಿತ್ತುದಾಕನ್ನಿಕೆಯಮಧುರಸಪ್ತಸ್ವರೋತ್ತಾನಗಾನಂ ॥ 110

ಕಂ ॥ ಸ್ವರಮಂತ್ರದೇವತಾನೂ ।
ಪುರರವಮೆನೆಕಿವಿಯುನೆಯ್ದೆಕನ್ಯಾಕಲಕಂ ॥
ಠರವಂಶ್ರೀಕಂಠಂಗಾ ।
ನರಸೋತ್ಕಂಠಂಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯೊಳ್ಪಾಡಳಿದಂ ॥ 111

ವ ॥ ಅಂತಾತಂಗೋರಿಯಮೃಗದಂತೆಳಸಿಬರ್ಪುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ನೋಡಲೊಡಮಾಕುಮಾರನ ।
ಗಾಡಿಗೆಕಣ್ಸೋಲ್ತುಕಂನೆಯುಂಮನಸಿಜನೇ ॥
ಸಾಡಿದನೆಡೆವಡೆದೊಡೆಪರ ।
ಪೀಡಾಕರರೇಕೆಬಾಧೆವಡಿಸದೆಮಾಣ್ಬರ್ ॥ 112

ವ ॥ ಅಂತು ವಶಮಾದಕಂನೆಯುನಶಂಕಿತಂಲಂಕೆಗುಯ್ದುಧವಳಕೀರ್ತಿಯ ಕೆಲದೊಳ್ ಪುರ್ದುಮದಂ ಪುಷ್ಪೋತ್ತರನಱಿದು ॥

ಚ ॥ ಎರೆದೊಡೆಕಂನೆಯಂಕುಡದೆಮುಂನೆನಗೆಂನನುಜಾತೆಯಂಕುಳಾ ।
ಚರಣಮನೇನುಮಂಬಗೆಯದೆಂನುಮನೇೞಿಸಿಕೊಂಡುಪೋದನೆಂ ॥
ಶೆರೆಡಱೊಳಂಮನಕ್ಕೆಮುನಿಸಿಂಮಡಿದಳ್ಳಿಸೆಲಂಕೆಗೆತ್ತಿದಂ ।
ಧರೆಕಿಱಿದೀವರೂಥಿನಿಗೆನಲ್ವಿಲಯಾಂತಕನಂತೆಖೇಚರಂ ॥ 113

ವ ॥ ಅಂತು ಮೇಲೆತ್ತಿಬರ್ಪುದುಂಧವಳಕೀರ್ತಿನಯಾನುವರ್ತಿಮುಂನಂ ಸಾಮಮನೊಡರ್ಚ್ಚಿವೆಂದುನಿಜಮಹತ್ತರರಂ ಪುಷ್ಪೋತ್ತರನಲ್ಲಿಗಟ್ಟುವುದುಮವರ್ಬಂದು ಕಂಡುಪಾಯನಪುರಸ್ಸರರಿಂತೆಂದರ್ ॥

ಮ।ಸ್ರ॥ಅನುರೂಪಂಕಂನೆಗೀತಂಕುಲಭುಜಬಲವಿದ್ಯಾಬಲಖ್ಯಾತನಿನ್ನಂ ।
ಗೆನಿರಾಳೋಚಂಕುಡಲ್ವೇಳ್ಪುದುಯುವತಿಯನನ್ಯೋನ್ಯಸಂಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾ ॥
ಯ್ತನುಬಂಧಂರಾಗದಿಂದಿಂನಿವರ್ಗೆಮದುವೆಯುಂಮಾಳ್ಪುದೆಂದಪ್ಪುದಂನಿಂ ।
ಮನುಜನ್ಮಂನಿಂಮನಣ್ಪಂಬಯಸಿಪದಪಿನಿಂದೆಂಮವಿದ್ಯಾಧರೇಂದ್ರಂ ॥ 114

ವ ॥ ಎನೆಮನದೆಗೊಂಡುನಿರುತ್ತರಂಪುಷ್ಪೋತ್ತರನೊಡಂಬಟ್ಟುಮಗುೞೆಪೋಪುದುಂಶುಭದಿನಮುಹೂರ್ತದೊಳ್ಪದ್ಮೋತ್ತರೆಯಂಶ್ರೀಕಂಠಂಗೆಮದುವೆಮಾಡಿಮತ್ತೊಂದುದಿನಂಶ್ರೀಕಂಠನಂನಿನಗೆವಿಜಯಾರ್ದ್ಧಮಹೀಧರದೊಳ್ಹಿತರೊಡಗೂಡಿಪ್ಪುದುನೀತಿಯಲ್ಲದಱಿನನೇಕದ್ವೀಪಮುಖ್ಯಮಪ್ಪವಾನರದ್ವೀಪದೊಳ್ನ್ನಸವಿಾಪದೊಳ್ಪುರ್ದೆನೆಮನದೆಗೊಂಡುತದ್ದ್ವೀಪನಿರೀಕ್ಷಣನಿಮಿತ್ತಂಬರುತ್ತುಮೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ವಾನರಂಗಳಂಕಂಡುಮನದೆಗೊಂಡವಂತರಿಸಿಕೊಂಡುಕಿಷ್ಕಿಂಧಗಿರಿಯಮೇಲೆಪದಿನಾಲ್ಕುಯೋಜನವಿಸ್ತರದೊಳ್ಪೊಳಲಂಮಾಡಿಕಿಷ್ಕಿಂಧಪುರಮೆಂದುಪೆಸರನಿಟ್ಟಾಪುರದೊಳ್ಪಲಕಾಲಂರಾಜ್ಯಂಗೆಯ್ಯುತ್ತುಮಿರ್ದ್ದೊಂದುದಿವಸಂ ನಂದೀಶ್ವರಪೂಜೆ

ಗಚ್ಯುತೇಂದ್ರನೊಡನೆಪೋಗುತ್ತುಂಮಾನುಷೋತ್ತರದಿಂಪದಿನತ್ತಮನುಷ್ಯರ್ಗ್ಗೆಸ
ಲವಿಲ್ಲಪ್ಪುದಱಿಂನಿಜವಿಮಾನಂಪೋಗದಿರೆಮಗುೞ್ದುಬಂದದುವೆನಿರ್ವೇಗಕಾರಣ
ಮಾಗೆತಂನಮಗಂವಜ್ರಕಂಠಂಗೆರಾಜ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟುತಪಂಬಟ್ಟು ||

ಕಂ || ನಾಕಾನೋಕಹಸುಮನಃ |
ಶ್ರೀಕಂಠಾಭರಣಮಾಗೆಗಗನಶ್ರೀಗಾ ||
ಶ್ರೀಕಂಠಯೋಗಿಮುಕ್ತಿ |
ಶ್ರೀಕಂಠಾಭರಣನಾದನನವಧಿಬೋಧಂ || 115

ವ || ತತ್ತನಯಂ ||

ಕಂ || ಪರಿಪಾಲಿಸಿದಂವಾನರ |
ಪುರಮಂಚಿರಕಾಲಮಹಿತಕಂಠಗ್ರಹಣಾ ||
ತುರಕರಕೃಪಾಣನಾಹವ |
ನಿರಂಕುಶಂವಜ್ರಕಂಠನುದ್ಧತಕಂಠಂ || 116

ವ || ಆತನೊಂದುದಿವಸಂತ್ರಿಕಾಲದರ್ಶಿಮಹಾಋಷಿಯರಂಕಂಡು ಪೂಜಿಸಿಪೊಡವಟ್ಟು
ಧರ್ಮ್ಮಶ್ರವಣಾನಂತರಂಮದೀಯಜನಕಂಗಚ್ಯುತೇಂದ್ರನೊಳತಿಪ್ರೀತಿಸಮನಿಸಿದ
ಕಾರಣಮೇನೆಂಬುದುಂಮುನೀಂದ್ರರಿಂತೆಂದುಬೆಸಸಿದರ್ವೀತಶೋಕಪುರದಪರದನ
ರ್ಹದತ್ತನೆಂಬನಾತನತನಯುದರ್ಧನದತ್ತವಸುದತ್ತರೆಂಬರ್ತ್ತಂಮತಂದೆತಪಸ್ಥ
ನಪ್ಪುದುಂಸ್ತ್ರೀನಿಮಿತ್ತದಿಂತಂಮೊಳಗೆಮುಳಿದುಗುರೂಪದೇಶದಿಂಮುಳಿಸನುಳಿದುತ
ಪಂಗೆಯ್ದುಚ್ಯುತೇಂದ್ರನಾದನನುಜನುಮಮರಗತಿವಡೆದುನಾಕಚ್ಯುತಂಶ್ರೀಕಂಠನಾ
ಗಿತದಚ್ಯುತೇಂದ್ರದರ್ಶನಜನಿತಜಾತಿಸ್ಮರನಾಗಿ ವಂದನಾಭಕ್ತಿಯಿನೊಡನೆಪೋಗು
ತ್ತುಂಮನುಷ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದತ್ತಲ್ತನಗೆಸಲವಿಲ್ಲದೊಡದುವೆತನಗೆವೈರಾಗ್ಯಕಾರಣ
ಮಾಗೆನಿನಗರಸುತನವನಿತ್ತುತಪಂಬಟ್ಟನೆಂಬುದುಮದಂಕೇಳ್ದುತಾನುಂನಿರ್ವೇಗಪ
ರಾಯಣನಾಗಿವಜ್ರಕಂಠಂನಿಜತನೂಜನಪ್ಪಿಂದ್ರಾಯುಧಂಗರಸುತನಮನಿತ್ತುತ
ಪಂಗೆಯ್ದುಸುಗತಿಪ್ರಾಪ್ತನಾದಿಂಬಳಿಯಂ ||

ಕಂ || ಅಪರಿಮಿತಭುಜಬಲರ್ವಾ |
ಸುಪ್ರಾಜ್ಯಜಿನವೃಷಭಸಮವಸರಣಂಬರಮಾ ||
ಕಪಿಕುಲದೊಳ್ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾ |
ಧಿಪರಿಂದ್ರಾಯುಧನಿನಿತ್ತಲಾದರನೇಕರ್ || 117

ವ ॥ ಅಲ್ಲಿಂಬೞಿಯಮಾಕುಲದೊಳಪ್ರತಿಹತಪ್ರಭನಮರಪ್ರಭನೆಂಬನಾದನತ್ತಲಂಕೆಗೆಧವ
ಳಕೀರ್ತ್ತಿಯಕುಲದೊಳ್ಪಲರುಮವಿಶ್ರಾಂತವಿಕ್ರಾಂತರತಿಕ್ರಾಂತರಪ್ಪುದುಮಲ್ಲಿಂ
ಬೞಿಯಂತ್ರಿಕೂಟನೆಂಬನೊಡೆಯನಾದನಾತನಸುತೆ ಗುಣವತಿಯನಮರಪ್ರಭಂಗೆ
ಮದುವೆಮಾಡಲೆಂದುಕಿಷ್ಕಿಂಧಪುರಕ್ಕೊಯ್ವುದುಮಾಕೆಯವಿವಾಹವೇದಿಕೆಯೊ
ಳ್ಪಂಚರತ್ನಚೂರ್ಣ್ಣದಿಂಬರೆದಲತೆಗಳೊಳಗೆವಾನರಂಗಳರೂಪಂಕಂಡುಬೆರ್ಚ್ಚ
ವುದುಮಮರಪ್ರಭನಿವಂಬರೆದರಾರೆನೆಗೃಹಮಹತ್ತರನಿವಂನಿಮ್ಮಪೂರ್ವ್ವಜನಕ
ನಪ್ಪಶ್ರೀಕಂಠಂಕೊಂಡಾಡಿದನಪ್ಪುದಱಿಂನಿಮ್ಮಕುಲದವರುತ್ಸವಂಗಳೊಳಿಂತೆಬ
ರೆವರನೆಮುನಿಸಂತೊಱೆದಂತಾದೊಡಿವಂಮೆಟ್ಟುವೆಡೆಯೊಳೇಕೆಬರೆಯುವಿರೆಂದು
ಪತಾಕೆಗಳೊಳಂಮಕುಟಂಗಳೊಳಂಮಣಿಕನಕವಿರಚಿತಂಗಳಂಕೀಲಿಸಿಕೊಂಡಾಡಿ
ವಾನರಧ್ವಜರುಂವಾನರಕುಲರುಮೆಂಬರೂಢಿಯಂಮಾಡಿ ॥

ಕಂ ॥ ಅಮರಪ್ರಭಖಚರಂತಂ ।
ನಮಗಂಕಪಿಕೇತುಗಿತ್ತುಸಿರಿಯಂಸನ್ಯಾ ॥
ಸಮನಪ್ಪಕೆಯ್ದುಮುತ್ತಿ ।
ಪ್ರಮದಾಪ್ರೇಮಾವಲೋಕನಕ್ಕೊಳಗಾದಂ ॥ 118

ವ ॥ ಆತೆಱದಿಂತೊಱೆದುಪಲರುಮಾಕುಲದೊಳಂಬರಚರರ್ಮುಕ್ತರಾದಿಂಬೞಿಕ್ಕಲಂ
ಕೆಗೆವಿದ್ಯುತ್ಕೇಶನೆಂಬನಧೀಶನಾದನಾತನಮಹಾದೇವಿಶ್ರೀಚಂದ್ರೆಗೆಸುತಂಸುಕೇಶನೆಂ
ಬನಾದ ನತ್ತಲಾವಾನರಧ್ವಜಕುಲದೊಳ್ಮಹೋದಧಿಯೆಂಬನಾದ ನಾತಂಗಂವಿದ್ಯು
ತ್ಕೇಶಂಗಮತಿಪ್ರೀತಿಸಮನಿಸಿದುದಾವಿದ್ಯುತ್ಕೇಶನೊರ್ಮ್ಮೆವನಕೇಳಿಯೊಳಿರ್ಪ್ಪ
ದುಮೊಂದುವಾನರಂಶ್ರೀಚಂದ್ರೆಗೆಭಂಗಮಂಮಾಡಿವಿದ್ಯುತ್ಕೇಶನಿಂದಿಸುವೆತ್ತುಚಾರ
ಣಋಷಿಯುರಚರಣೋಪಾಂತಮಂಸಾರ್ದ್ದಮಾರಾಧನಾವಿಧಿಯಿಂದೇಹಮಂಬಿಟ್ಟು
ದೇವಗತಿವಡೆದವಧಿಯಂಪ್ರಯೋಗಿಸಿಬಂದುಶರೀರಪೂಜೆಗೆಯ್ವಸಮಯದೊಳ್ವಿ
ದ್ಯುತ್ಕೇಶನುೞಿದಕಪಿಕುಲಕ್ಷಪಾಯಮಂನೊಡರ್ಚ್ಚೆಕಂಡುಕಡುಮುಳಿದುಪರ್ವ್ವ
ತಾಕಾರವಾನರಂಗಳನಗುರ್ವ್ವಪರ್ವ್ವೆವಿಗುರ್ವ್ವಿಸುವುದುಂ ॥

ಮ ॥ ಮರನಂಕಿೞ್ತುನಗಂಗಳಂನೆಗಪಿರೌದ್ರಾಕಾರದಿಂಬರ್ಪ್ಪವಾ ।
ನರರಂಕಂಡುವಿಮುಕ್ತಕೇಶಭರವಿದ್ಯುತ್ಕೇಶವಿದ್ಯಾಧರಂ ॥
ತ್ವರಿತಪ್ರಸ್ಖಲಿತಪ್ರಯಾಣರಭಸಂಶುದ್ಧಾಂತಕಾಂತಾಜನಂ ।
ಬೆರಸುತ್ಕಂಪಿತನೋಡಿದಿವ್ಯಮುನಿಪಾದಾಂಭೋಜಮಂಪೊರ್ದ್ದಿದಂ ॥ 119

ವ ॥ ಆಂನೆಗಂಪೆಂಬೞಿಯನುೞಿಯದೆಮುಟ್ಟೆವಂದೀಮುಟ್ಟುಗೆಟ್ಟದುರಾತ್ಮನಂವಿದಾರಿಸು
ವೆನೆಂದಾವನಚರಾಮರಂಗೆಮುಳಿಸನುೞಿವಂತುಧರ್ಮ್ಮೋಪದೇಶಂಗೆಯ್ದುವಿದ್ಯುತ್ಕೇ
ಶನಂನೋಡಿನೀಮಿರ್ವ್ವರನೇಕಭವದೊಳೋರೊರ್ವ್ವರಂವಧಿಸುತ್ತುಂಬಂದೆಂತಾ

ನುಂಮನುಷ್ಯಾಯುಷ್ಯಬಂಧಮಂಪಡೆದುಶ್ರಾವಸ್ತಿಪುರದೊಳ್ನೀಂಯಶೋದತ್ತ ನಾಗಿಪುಟ್ಟಿಕಮ್ರ್ಮೋಪದೇಶದಿಂಜಿನದೀಕ್ಷೆಯಂಕೈಕೊಂಡುಗ್ರೋಗ್ರತಪಂಗೆಯ್ಯು ತ್ತುಮವಂತಿವಿಷಯದೊಳ್ಧರಣೀಭೂಷಣಮೆಂಬಪರ್ವತದಮೇಲೆಪ್ರತಿಮಾಯೋ ಗದೊಳಿರ್ಪ್ಪುದುಮಂದುಬೇಡನಾಗಿಪುಟ್ಟಿದೀದೇವನುಂಮೃಗಯಾನಿಮಿತ್ತಂತೊಳಲು ತ್ತುಂಬಂದನಿಮಿತ್ತಂನಿಂನಂಬಯ್ದುನುಡಿವುದುಂನೀನುಂಮಾನಕಷಾಯದಿಂಕಳೆದು ಜ್ಯೋತಿರಮರಗತಿಪಡೆದಲ್ಲಿಂಬಂದುವಿದ್ಯುತ್ಕೇಶನಾದೆಯಾಬೇಡನುಂಕಳೆದುಕೋ ಡಗನಾಗಿಮುನಿಪ್ರಸಾದದಿಂಮಹೋದಧಿವೆಸರದೇವನಾದನೆಂಬುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ದೇಶಿಕರಿಂಪೂರ್ವ್ವಭವ ।
ಕ್ಲೇಶಂಗಳನಱಿದುಕೊಟ್ಟುತೊಱೆದಂವಿದ್ಯು ॥
ತ್ಕೇಶಂನಿಜತನಯಂಗೆಸು ।
ಕೇಶಂಗರಸಂದಿವಕ್ಕೆ ಸಂದಂಕಡೆಯೊಳ್ ॥ 120

ವ ॥ ಮತ್ತಿತ್ತವಾನರದ್ವೀಪಾಧಿಪತಿಚಿರಕಾಲಮರಸುಗೆಯ್ದು ॥

ನವನಳಿನ ॥ ಅವಚರದಿಂದ್ರಿಯಸೌಖ್ಯಮಿಾಯೆವಿರಕ್ತಿಯಿಂ ।
ದವನಿಯನಿತ್ತುನಿಜಾತ್ಮಜಂಪ್ರತಿಬಿಂದುಗ ॥
ವ್ಯವಹಿತಸೌಖ್ಯಮನೀವುದುಂಜವನಂಪರಾ ।
ಭವಿಸಿಭವೋದಧಿಯಂಮಹೋದಧಿದಾಂಟಿದಂ ॥ 121

ವ ॥ ತದಪತ್ಯಂತಂನಮುಕ್ಕಳಪ್ಪಕಿಷ್ಕಿಂಧಂಗಮಂಧ್ರಕಂಗಂಚಿರಪರಿಚಯದಿಂಸಿರಿಯನವ ಜ್ಞೆಗೆಯ್ದುಕೊಟ್ಟು ॥

ಕಂ ॥ ಪ್ರತಿಬಿಂದುಜರಾಬಿಂದುಗ ।
ಳತರ್ಕ್ಯಬಲಕಾಲಪುರುಷನೊಳ್ಸಮನಿಸೆಸಂ ॥
ಸೃತಿಯಂನಿಮ್ರ್ಮೂಲಿಸಿನಿ ।
ರ್ವೃತಿಲಕ್ಷ್ಮೀವಶ್ಯತಿಲಕಬಿಂದುವನಾಂತಂ ॥ 122

ವ ॥ ಮತ್ತಿತ್ತವಿಜಯಾರ್ಧನಗೋಪತ್ಯಕದಾದಿತ್ಯನಗರಮನಾಳ್ವ ॥

ಕಂ ॥ ಮಂದರಮಾಲಿಪಿಯಚ್ಚರ ।
ನಂದನೆಕಡುನೀಱೆಮಿಾಱೆಶಕ್ರನಶಚಿಯಂ ॥
ಕಂದರ್ಪ್ಪನರತಿಯಂತಂ ।
ನಂದಂಶ್ರೀಮಾಲೆಮಿಾಱಿದಳ್ಶೈಶವಮಂ ॥ 123

ವ ॥ ಆಖಚರಕನ್ಯಾಸ್ವಯಂವರಕ್ಕೆ ದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರಶ್ರೇಣಿಯಖಚರಕುಮಾರರುಂವಿದ್ಯಾಧರಚಕ್ರವರ್ತಿಯಪ್ಪಶನಿವೇಗತನೂಭವಂವಿಜಯಸಿಂಹನುಂಕಪಿಕೇತುಗಳಪ್ಪಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಂಧ್ರಕರುಂಲಂಕಾಧಿಪನಪ್ಪಸುಕೇಶನುಂಮೊದಲಾಗೆಸಲಂಬರಂಬರಚರಾಧಿರಾಜರ್ಪ್ಪಂದುಪಂಚರತ್ನಖಚಿತಕಾಂಚನಚಾಪಳಿಗೆಯೊಳ್ಮಹಾವಿಭೂತಿಯಿಂದಮಿರೆ॥

ಕಂ ॥ ಶ್ರೀಮಾಲೆಮಾಲೆಸೂಡಿದ ।
ಳಾಮನ್ಮಥರೂಪನಪ್ಪಕಿಂಷ್ಕಿಂಧವಿಯು ॥
ದ್ದಾಮಿಗೆಡಱಿದನದಕ್ಕು ।
ದ್ದಾಮಭುಜಂವಿಜಯಸಿಂಹನಾಹವಸಿಂಹಂ ॥ 124

ನೆರೆದವಿಯಚ್ಚರರಿರ್ದ್ದಂ ।
ತಿರೆತಾನೆಕಡಂಗಿಪೊಂಗಿಮುಂದಱಿಯದೆಕಾ ॥
ತರನಿಳ್ದುಕೊಳ್ವೆನೆಂದಾ ।
ಹರಿಣಾಕ್ಷಿಯನಿರದೆಕಾಳಗಕ್ಕೊಡರಿಸಿದಂ ॥ 125

ವ ॥ ಆಗಳಂಧ್ರಕಸುಕೇಶರ್ಕ್ಕೀನಾಶನಂತೆದೆಸೆಗೆಮಸಗಿಕಿಷ್ಕಿಂಧನುಮಂಶ್ರೀಮಾಲೆಯುಮಂಕಿಷ್ಕಿಂಧಪುರಕ್ಕೆಕಳಿಪಿಕಡುಕೆಯ್ದುಕಾದುವಾಗಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಅಂಧ್ರಕನಾಕಾಶಂನೀ ।
ರಂಧ್ರಮೆನಲ್ಸುರಿದುಸರಳಸರಿಯಂಜವನೀ ॥
ತಂಧ್ರವಮೆಂಬಿನಮಮರಪು ।
ರಂಧ್ರಿಯರಂವಿಜಯಿವಿಜಯಸಿಂಹಂಗಿತ್ತಂ ॥ 126

ವ ॥ ಅಂತುಕಾಳಗಮಂಗೆಲ್ದುಸುಕೇಶನುಂತಾನುಂಕಿಷ್ಕಿಂಧಪುರಮಂಪೊಕ್ಕುಸಮರಸಂನದ್ಧರಾಗಿಪ್ಪರ್ದುಮಿತ್ತಲಶನಿವೇಗಂಸುತನಸಾವಂಕೇಳ್ದುಶೋಕವೇಗದಿಂಕ್ರೋಧವೇಗವತ್ಯಧಿಕಮಾಗೆಗಗನವೀಥಿಯೊಳ್ಬಂದುಕಿಷ್ಕಿಂಧಪುರಮಂಮೂವಳಸಾಗಿಮುತ್ತೆಪೊಱಮಟ್ಟುಕಾದಿಯುಮಮುಖಮನಂಧ್ರಕಂಪುಗುವುದುಂಕಿಷ್ಕಿಂಧಸುಕೇಶರತಿಚಕಿತಚಿತ್ತರಾಗಿಪೋಗಿಪಾತಾಳಲಂಕೆಯಂಪೊಕ್ಕಿರ್ಪ್ಪುದುಮಶನಿವೇಗಂಸುಕೇಶನರಾಜಧಾನಿಯಪ್ಪಲಂಕೆಯಂನಿರ್ಘಾತಂಗೆಕೊಟ್ಟುನಿಜರಾಜಧಾನಿಗೆಪೋಗಿಕತಿಪಯದಿನದೊಳೊಮ್ಮೆಹರ್ಮ್ಯಾಗ್ರಮಣಿಭೂಮಿಯೊಳಿರ್ದ್ದುನೆಗೆದಮುಗಿಲಂನೋಡುತ್ತುಮಿರ್ಪ್ಪುದುಂ ॥

ಪೃಥ್ವಿ॥ ಘನಂಕರಗೆಕಂಡುಕಂಡಶನಿವೇಗವಿದ್ಯಾಧರಂ ।
ಘನೋಪಲದಮಾಳ್ಕೆಯಿಂಕರಗೆತೃಷ್ಣೆಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದೊಳ್ ॥
ಮನಸ್ವಿನಿಲವೇಳ್ದುತನ್ನಸುತನಂಸಹಸ್ರಾರನಂ ।
ಜಿನೇಂದ್ರಮುನಿರೂಪಮಂತಳೆದನಸ್ತಸಂತಾಪಮಂ ॥ 127

ವ॥ ಅಂತಾತಂಜಾತರೂಪಧರನಪ್ಪುದುಮಿತ್ತ ಕಿಷ್ಕಿಂಧನುಂಮಧುಪರ್ವ್ವತದಮೇಲೆಪುರ
ಮಂಮಾಡಿಶ್ರೀಮಾಲೆಯೊಳ್ಕೂಡಿಸುಖಮಿರ್ಪ್ಪುದುಂ ॥

ಕಂ॥ ಅಕ್ಷೋಣೀಶ್ವರವಲ್ಲಭೆ ।
ಋಕ್ಷಜಸೂರ್ಯ್ಯಜತನೂಜರಂಪಡೆದುಸರೋ ॥
ಜಾಕ್ಷಿಯುನನಂತರಂಶುಭ ।
ಲಕ್ಷಣೆಯುಂಸೂರ್ಯ್ಯಮಾಲೆಯುಂಸತಿಪಡೆದಳ್ ॥ 128

ವ॥ ಆಕೆಯುಂಮೇಘಪುರಮನಾಳ್ವಮೇರುಸುತನಪ್ಪಸಿಂಹಮರ್ದ್ದನಂಗೆಕೊಟ್ಟೊಡಾ
ತಂಕರ್ಣ್ಣಪರ್ವ್ವತದೊಳ್ಕರ್ಣ್ಣಕುಂಡಲಮೆಂಬಪುರಮಂಮಾಡಿಮನೋನುಗರಾ
ಗದಿನಿರ್ಪ್ಪುದುಮಿತ್ತಲ್ ॥

ಕಂ॥ ಗಗನೇಚರಕುಲಕೈರವ ।
ಮೃಗಧರನೆನಿಸಿದಸುಕೇಶನಂಗನೆಗಾದ ॥
ಪ್ಪರ್ಗೆಯನಗೆಯೆತ್ತಲಿಂದ್ರಾ ।
ಣಿಗೆಮಾಲಿಸುಮಾಲಿಮಾಲ್ಯವಂತಸುತರ್ಕ್ಕಳ್ ॥ 129

ವ॥ ಅಂತವರ್ನ್ನವಯೌವನಪ್ರಾಪ್ತರುಂಸಾಧಿತಸಕಲವಿದ್ಯರುಮವಾರ್ಯ್ಯವೀರ್ಯ್ಯ
ರುಮಪ್ಪುದಱಿಂಮೆಚ್ಚಿದದೆಸೆಯೊಳ್ಮೆಚ್ಚಿದಂತೆಬಿಚ್ಚತಂಕ್ರೀಡಿಸುತ್ತುಮಿರೆಸುಕೇಶ
ನವರಂಕರೆದುದಕ್ಷಿಣಸಮುದ್ರಕ್ಕೆಪೋಗದಿರಿಮೆಂಬುದುಮವರದೇಕಾರಣಮೆನೆಸು
ಕೇಶನಿಂತೆಂದಂ, ತೋಯದವಾಹನನಿಂತೊಡಗಿನಂಮನ್ವಯಾಗತಮಪ್ಪಲಂಕಾಪು
ರಮನಶನಿವೇಗನೆಳೆದುಕೊಂಡುನಿರ್ಘ್ಘಾತಂಗೆಕೊಟ್ಟೊಡವನನೇಕವಿದ್ಯೆಗಳಿನಾ
ಗರ್ಗ್ಗಂದುಷ್ಪ್ರವೇಶಮೆನೆಕಾಪಂಮಾಡಿಬಲಿಷ್ಠನಾಗಿರ್ದ್ದನಾತಂನಿಂಮಂಕಂಡೊಡೆ
ಕೊಲ್ಗುಮೆಂದುಬಾರಿಸಿದೆನೆಂಬುದುಮವರದಕ್ಕೆಮನದೊಳೆಕನಲ್ದು ॥

ಕಂ॥ ಇಂನೆವರಂಕುಲಪರಿಭವ ।
ಮಂನಿಂಮಡಿಪೇಳದಿರ್ದ್ದಿರಾಲಿಸಿತಡೆದಂ ॥
ದುಂನತಿಪಿಂಗುಗುಮೆಂದು ।
ತ್ಪಂನಕ್ರೋಧದ್ದವಾಗ್ನಿಯಂತುರಿದೆರ್ದ್ದರ್ ॥ 130

ವ॥ ಅಂತುಕಲುಷವಶಗತರಸಂಖ್ಯಾತಬಲಸಮೇತರಾಗಿಪಾತಾಳಲಂಕೆಯಂಪೊಱಮ
ಟ್ಟುಮರುನ್ಮಾರ್ಗ್ಗದಿಂಬಂದಶಂಕಿತರ್ಲ್ಲಂಕೆಯಂಮುತ್ತುವುದುಂ ॥

ಕಂ॥ ಸೆರಗಂಬೆರಗಂಬಗೆಯದೆ ।
ಪುರಮಂಪೊಱಮಟ್ಟುಕಾದಿಮಾಲಿಯುಬಾಹಾ ॥
ಪರಿಘನಿಶಿತಾಸ್ತ್ರಹತಿಯಿಂ ।
ಸುರಲೋಕಪ್ರಾಪ್ತನಾದನಾನಿರ್ಘ್ಘಾತಂ ॥ 131

ಕಂ ॥ ಘಾತಿಸಿರಣಮುಖದೊಳ್ನಿ ।
ರ್ಘಾತನನವರಿಳ್ದು ಕೊಂಡುಲಂಕಾಪುರಮಂ ॥
ಪಾತಾಳಲಂಕೆಯಿಂಪಿತೃ ।
ಮಾತೃಗಳಂಬರಿಸಿರಾಜ್ಯಸುಖದಿಂದಿರ್ದರ್ ॥ 132

ವ ॥ ಅಂತುಪಗೆಯನಗೆಯೆತ್ತಿ ಕಳೆದುಕುಲಪರಿಭವಮಂಪಿಂಗಿಸಿ ॥

ಕಂ ॥ ಉಭಯಶ್ರೇಣಿಯ ಖಚರ ।
ಪ್ರಭುಗಳನದಟಲೆದುಕಪ್ಪಮಂಕೊಂಡುಮಹಾ ॥
ವಿಭವಮನೊಳಕೊಂಡಪ್ಪುರ್ವ ।
ಣ್ಯಭಾಗಿಗಳ್ಬಹುವೀರ್ಯ್ಯಮನಿವಾರ್ಯ್ಯಮೆನಲ್ ॥ 133

ವ ॥ ಅಂತುಕೆಲವುಕಾಲಂಪೋಪುದುಮುವರತಂದೆಸುಕೇಶನಧಿರಾಜಯುವರಾಜಪಟ್ಟಮ ನವರ್ಗ್ಗೆಕಟ್ಟಿಕಿಷ್ಕಿಂಧಂ ಬೆರಸುತಪಸ್ಥನಪ್ಪುದುಂಮಾತ್ತಿತ್ತಲ್ ರಥನೂಪುರಚಕ್ರ ವಾಳಪುರಮನಾಳ್ವಸಹಸ್ರಾರಖಚರವಲ್ಲಭಂನಿಜಮಹಾದೇವಿಗೆಳವಸಿಱೊಳಿಂದ್ರ ನವಿಭೂತಿಯಂನೋಳ್ಪಬಯಕೆಸಮನಿಸುವುದುಂವಿದ್ಯೆಯಿಂತದ್ವಿಭೂತಿಯಂತೋ ಱಿಬಯಕೆಯಂತೀರ್ಚ್ಚೆನವಮಾಸಮಪ್ಪುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಜನಿಯಿಸೆತನಯಂಬಾಂಧವ ।
ಜನಮಿಂದ್ರವಿಭೂತಿಯಂತದಂಬಿಕೆಮುಂನಂ ॥
ಮನದೊಳ್ಬಯಸಿದುದಱಿನಿಂ ।
ದ್ರನೆಂದುಬಿತ್ತರಿಸೆನಾಮಕರಣೋತ್ಸವಮಂ ॥ 134

ವ ॥ ಆತನನುಕ್ರಮದಿಂಬಳೆದುನವಯೌವನಪ್ರಾಪ್ತನಾಗಿಸಾಧಿತಸಕಲವಿದ್ಯನುಭಯ ಶ್ರೇಣಿಯಂಬಾಯ್ಕೆೞಿಸಿಖಚರಚಕ್ರವರ್ತ್ತಿಪದಮಂಪಡೆದುತಂನವಿಜಯಾರ್ಧನಗ ರಮಂನಾಕಮೆಂದುಂತಂನಖಚರಕಾಂತೆಯರನೂರ್ವಸಿರಂಭೆಸುಕೇಶಿಯೆಂಬದೇ ವಕಾಂತೆಯರೆಂದುಂತಂನವಾರಣಮನೈರಾವಣಮೆಂದುಂತನ್ನಶ್ವಮನುಚ್ಚೈಶ್ರವ ಮೆಂದುಂತಂನನುಚರವಿಯಚ್ಚರನಂ ಹರಿಣಕೇಶಿವೆಸರಪಡೆವಳನೆಂದುಂತಂನಗಾಯ ಕರಂತುಂಬುರುನಾರದರೆಂದುಂತಂನಮುಖ್ಯಪುರುಷರಂಲೋಕಪಾಲಕರೆಂದುಂತಂ ನಸಭೆಯಂಸುಧರ್ಮೆಯೆಂದುಂತಂನಸೇನೆಯಂದೇವಸೇನೆಯೆಂದುಂತಂನಸಾಮಾ ನ್ಯಾಯುಧಮಂಕುಲಿಶಾಯುಧಮೆಂದುಂತಂನವಿಮಾನಮಂಭೂತವಿಮಾನಮೆಂದುಂ ತಂನಪುರೋಹಿತರನಷ್ಟವಸುಗಳೆಂದುಂತಂನಕಿಂನರಪುರದವರ್ಗ್ಗಳಂಕಿಂನರರೆಂದುಂ ತಂನಗಂಧರ್ವ್ವನಗರದವರ್ಗ್ಗಳಂಗಂಧರ್ವ್ವರೆಂದುಂತಂನಯಕ್ಷಪುರದವರ್ಗ್ಗಳಂ

ಯಕ್ಷರೆಂದುಂತಂನಮಂತ್ರಿಮುಖ್ಯನಂ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯೆಂದುಂತಾನಿಂದ್ರನಲ್ಲದೆಯುಂ
ತಂನನಿಂದ್ರನಾಗಿಬಗೆದುನಾಲ್ವತ್ತೆಣ್ಛಾಸಿರಮಂತಃಪುರಕ್ಕಧಿಪನಾಗಿಪುರಾಕೃತಪುಣ್ಯ
ದಿಂಸುಖಮನನುಭವಿಸುತ್ತಿರೆ ॥

ಉ ॥ ಮಾಲಿಗೆಕಪ್ಪಮೀವಖಚರರ್ಪ್ಪಿಡಿದಿಂದ್ರನನಾತನಾಜ್ಞೆಯುಂ ।
ಪಾಲಿಸಲೊಲ್ಲದೇೞಿಸುವುದುಂಚರರಿಂದಱಿದುಗ್ರಕೋಪಮು ॥
ನ್ಮೀಲಿಸೆಮೇರೆದಪ್ಪಿದಬಲಂಬೆರಸಿಂದ್ರನನಾಗಳುಂತೆನಿ ।
ರ್ಮ್ಮೂಲಿಸಲೆಂದುಕೀಱಿನಡೆದೆಯ್ದಿದನಾವಿಜಯಾರ್ದ್ಧಶೈಲಮಂ ॥ 135

ವ ॥ ಅಂತುತಂನೊಡವುಟ್ಟಿದಸುಮಾಲಿಮಾಲ್ಯವಂತರುಂಕಿಷ್ಕಿಂಧನಮಕ್ಕಳಪ್ಪಋಕ್ಷ
ಜಸೂರ್ಯ್ಯಜರುಂಪೆಱರಱಿಕೆಯನಾಯಕರುಂಬೆರಸಸಂಖ್ಯಾತಸೇನಾಸಮನ್ವಿತ
ನೆತ್ತಿಬರ್ಪ್ಪುದನಿಂದ್ರಂಕೇಳ್ದುರಥನೂಪುರಚಕ್ರವಾಳಪುರದಿಂದಿದಿರೆತ್ತಿಬಂದೈರಾವ
ಣವಾರಣಾರೂಢಂಲೋಕಪಾಲಪುರಸ್ಸರಂಮಹಾಯುದ್ಧಂಗೆಯ್ವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಮಾಲಿಮುೞಿಸಿಂದಮಿಂದ್ರನ ।
ಮೇಲೆನಿಶಾತಾಸ್ತ್ರವರ್ಷ್ಷಮಂಕಱೆವುದುಮಾ ॥
ಮಾಲಿಯನಿಂದ್ರಂದಿವ್ಯಶ ।
ರಾೞಿಯಿನೆಚ್ಚಂತಕಂಗೆಬಾಣಸುಗೆಯ್ದಂ ॥ 136

ವ ॥ ಅದಂಕಂಡುಸುಮಾಲಿಮಾಲ್ಯವಂತರುಂಋಕ್ಷಜಸೂರ್ಯ್ಯಜರುಂಪೆಱರುಮಱಿಕೆ
ಯನಾಯಕರುಂಬಿಱುತೋಡಿಪೋಗಿ ಪಾತಾಳಲಂಕೆಯಂಪೊಕ್ಕರಾಗಳಪಹಾರತೂ
ರ್ಯ್ಯಮಂಪೊಯ್ಸಿ ॥

ಕಂ ॥ ಪ್ರಥಿತಪೃಥುಭುಜಸಹಾಯಂ ।
ಮಥಿಯಿಸಿರಿಪುಬಲಮನಾಜಿಯೊಳ್ಪೂರ್ಣ್ಣಮನೋ ॥
ರಥನಿದಿರ್ಗೊಳೆಪಾರಜನಂ ।
ರಥನೂಪುರಚಕ್ರವಾಳಪುರಮಂಪೊಕ್ಕಂ ॥ 137

ವ ॥ ಅಂತುಗೆಲ್ಲಂಗೊಂಡುಯಕ್ಷಪುರಮನಾಳ್ವವಿಶ್ವಾವಸುಗಂರೋಹಿಣಿಗಂಪುಟ್ಟಿದವೈ
ಶ್ರವಣಂಗೆಲೋಕಪಾಲವೆಸರಪಟ್ಟಮಂಕಟ್ಟಿ ಲಂಕೆಯಂಕೊಟ್ಟುಯಮನೆಂಬವಿ
ದ್ಯಾಧರಂಗೆಲೋಕಪಾಲವೆಸರನಿತ್ತುಕಿಷ್ಕಿಂಧಪುರಮಂಕೊಟ್ಟುಮತ್ತಂತಂನನಿಂ
ದ್ರನಾಗಿಭಾವಿಸಿಸುಖಮಿರ್ಪ್ಪುದುಮಿತ್ತಲ್ ॥

ಕಂ ॥ ಪಾತಾಳಲಂಕೆಯೊಳ್ಸಂ ।
ಪ್ರೀತಿಪೊದಳ್ದಿರೆಸುಮಾಲಿಖೇಚರಪತಿಗಂ ॥
ಪ್ರೀತಿಮತಿಗಂಜಗದ್ವಿ ।
ಖ್ಯಾತಂರತ್ನಶ್ರವಂತನೂಭವನಾದಂ ॥ 138

ವ ॥ ಆತನತಿಪ್ರಗಲ್ಭನಾಗಿಪುಷ್ಪೋತ್ತಗವೆಂಬಮಹಾಗಹನದೊಳ್ವಿದ್ಯೆಗಳಂಸಾಧಿಸಿಸಿದ್ಧ
ಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳಂಸ್ತುತಿಯಿಸುತ್ತಿರ್ಪ್ಪಸಮಯದೊಳ್ಕೌತುಕಮಂಗಳಪುರಮನಾ
ಳ್ವವ್ಯೋಮಭಾನುವೆಂಬವ್ಯೋಮಚರಂನಿಜತನೂಜೆಯಪ್ಪಕೈಕೆಸಿಯೆಂಬ ಕನ್ಯಾ
ರತ್ನಮಂದಿವ್ಯಮುನಿಮುಖ್ಯರಾದೇಶದಿಂತನಗೆತಂದುಕುಡುವುದುಮಲ್ಲಿಯೆ ವಿದ್ಯೆ
ಯಿಂಪುಷ್ಪೋತ್ತರವೆಂಬಪೊಳಲಂಮಾಡಿಪಿತೃಗಳಂಬರಿಸಿಶುಭದಿನಮುಹೂರ್ತ್ತ
ದೊಳಾಕೆಯಂಮದುವೆನಿಂದು ನಿರಂತರೋತ್ಸವದಿನಿರ್ಪ್ಪುದುಮೊಂದುದಿವಸಮಾ
ಕೈಕೆಸಿಚತುರ್ತ್ಥಸ್ನಾನಾನಂತರಂನಿಜಮನೋವಲ್ಲಭನಸೂಳ್ಗೆವಂದು ॥

ಕಂ ॥ ಹರಿಯಂಹಿಮಕರನಂಬರ ।
ಕರನಂಬೆಳಗಪ್ಪಜಾವದೊಳ್ಕನಸಿನೊಳಾ ॥
ಹರಿಣಾಕ್ಷಿಕಂಡುಗೃಹವನ ।
ಮರಾಳಸಾರಸರವಂಗಳಿಂದೆಚ್ಚತ್ತಳ್ ॥ 139

ವ ॥ ಅಂತುಪ್ಪವಡಿಸಿತಂನಕಂಡಕನಸುಗಳನನುಕ್ರಮಂದಪ್ಪದೆಱಿಪುವುದುಂ ॥

ಮ ॥ ಭರತಾರ್ದ್ಧಕ್ಕಧಿರಾಜನಪ್ಪಸುತನಂಪೆತ್ತಪ್ಪೆತನ್ವಂಗಿಕೇ ।
ಸರಿಯಂಕಂಡುದಱಿಂಕಲಾಕುಶಲರಂತತ್ವಜ್ಞರಂಪೆತ್ತಪೈ ॥
ಹರಿಣೀಲೋಚನೆನಿಶ್ಚಯಂಕನಸಿನೊಳ್ಸೀತಾಂಶುವಂಬಾಲಭಾ ।
ಸ್ಕರನಂಕಂಡುದಱಿಂದವೆಂದಱಿಯೆಸೇಳ್ದಂತತ್ಫಲಪ್ರಾಪ್ತಿಯಂ ॥ 140

ವ ॥ ಅಂತುರತ್ನಶ್ರವಂಶುಭಸ್ವಪ್ನಫಲನಿರೂಪಣಂಮಾಳ್ಪುದುಮಾನಿತಂಬಿನಿನಿರವಧಿಪ್ರ
ಮೋದಮಂತಳೆದುಯಥಾಕ್ರಮದಿನನುದಿನಂಗರ್ಭಂಬಳೆಯೆವಳೆಯೆ ॥

ಕಂ ॥ ಅಲಸುವುದಿಲ್ಲಾಗುಳಿಕೆಯ ।
ಪೊಲನಿಲ್ಲಬಳಲ್ವುದಿಲ್ಲಕೃಶತೆಯದೀಸಿ ॥
ಲ್ಲಲಘುಪರಾಕ್ರಮಿಬಸುಱೊ ।
ಳ್ನೆಲಸಿದಮೆಯ್ಗಲಿತನೂಜನೆಂದಱಿಪುವವೊಲ್ ॥ 141

ಹೂಂಕಾರಪೂರ್ವ್ವಕಂಕಂ ।
ಣಂಕೆಚ್ಚನೆಗೆಯ್ದುದೆಸೆಗಳಂನೋಳ್ಪಳ್ಕ ॥
ತ್ತಂಕೂರಸಿಯೊಳ್ನಿಜಮುಖ ।
ಪಂಕಜಮಂಸುತನದರ್ಪ್ಪಮಂಸೂಚಿಪವೊಲ್ ॥ 142

ಕಂ ॥ ಭರತತ್ರಿಖಂಡಮಂಡಲ ।
ಪರಿರಕ್ಷಣದಕ್ಷನೀತನೂಭವನೆಂಬೀ ॥
ಪರಮೋತ್ಸವಮಂಪೇಳ್ವಂ ।
ತಿರೆಪುರದೊಳ್ಕುಸುಮವೃಷ್ಟಿಕಱೆದುದನಿಚ್ಚಂ ॥ 143

ಚ ॥ ರಣರಸಿಕಂಜಗದ್ವಿಜಯಿಖೇಚರಕಾಂತೆಯಗರ್ಭದರ್ಭಕಂ ।
ರಣದೊಳನೇಕವೈರಿನೃಪರಂತವೆಕೊಂದುತದೀಯಮಾಂಸದಿಂ ॥
ತಣಿಪುಗುಮೆಂಮನೆಂದುಪರಮೋತ್ಸವದಿಂಪಱೆಗುಟ್ಟುಬಿಟ್ಟತಂ ।
ಕುಣಿವುದುಭೂತಕೋಟಿಗಗನೇಚರವಲ್ಲಭರಾಜಧಾನಿಯೊಳ್ ॥ 144

ವ ॥ ಇಂತವರತೋರ್ಕೆಯಿಂಗರ್ಭಾರ್ಭಕನಳುರ್ಕೆಯುಮದಟುಮಖಿಲಜನಪ್ರತೀತಮಾಗೆನವಮಾಸಂನೆಱೆಯೆಕೂಸಂಪೆತ್ತುದಶಮದಿನದೊಳ್ಶ್ರೀಮರಾಕ್ಷಸಂಕೊಟ್ಟನವಮುಖರತ್ನಭೂಷಣದಮಾಣಿಕಂಗಳೊಳಾತನಮುಖಂಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸೆದಶಮುಖನೆಂದುಪೆಸರನಿಟ್ಟುಮತ್ತಂಭಾನುಕರ್ಣನುಂಚಂದ್ರನಖಿಯುಂವಿಭೀಷಣನುಮೆಂಬಮಕ್ಕಳನನುಕ್ರಮದಿಂಪೆತ್ತೊಡವರ್ಗಳೆದುಶೈಶವಮನತಿಕ್ರಮಿಸಿಪ್ರಭುಮಂತ್ರೋತ್ಸಾಹಶಕ್ತಿತ್ರಯಮೆಮೂರ್ತಿಗೊಂಡಂತೆಮೂವರುಮಖಿಳಶಾಸ್ತ್ರಪಾರಾವಾರಪಾರಂಗಮರೊಂದುದಿವಸಮಾಸ್ಥಾಯಿಕಾಮಧ್ಯನಾಯಕರತ್ನಂಗಳಂತಿರ್ದ್ದಸಮಯದೊಳ್ ॥

ಮ ॥ ಶ್ರವಣಾನಂದಮನುಂಟುಮಾಡೆಮಣಿಘಂಟಾನಿಸ್ವನಂಕೇತುಪ ।
ಲ್ಲವಹಸ್ತಾಭಿನಯಂಗಳಂಮಣಿವಿಮಾನಶ್ರೇಣಿಗಳ್ಱೆವೈ ॥
ಶ್ರವಣಂಕಾಮನಬಿಲ್ಗಳಂಕೆದಱೆಭೂಷಾಪಂಚರತ್ನಾಂಶುಗ ।
ಳ್ದಿವಿಜೇಂದ್ರಂಖಚರೇಂದ್ರನಲ್ಲನೆನೆಪೋಗುತ್ತಿರ್ದ್ದನಾಕಾಶದೊಳ್ ॥ 145

ವ ॥ ಅಂತಾತಂತೃಣೀಕೃತತ್ರಿಭುವನನಾಗಿಪೋಗುತಿರ್ಪ್ಪುದುಂದಶಗ್ರೀವನುದ್ಗ್ರೀವನಾಗಿಪೋಗುತ್ತಿರ್ದ್ದಪನೀತನೆತ್ತಣಾತನೆಂಬುದುಂಕೈಕೆಸಿದಶಮುಖಂಗಿಂತೆಂದಳೀತನೆಂಮಕ್ಕನಮಗಂವೈಶ್ರವಣನೆಂಬನುಭಯಶ್ರೇಣಿಗರಸನಪ್ಪಿಂದ್ರನೆಂಬವಿದ್ಯಾಧರಚಕ್ರವರ್ತ್ತಿನಿಂಮಪಿರಿಯಮುತ್ತಂಮನಪ್ಪಮಾಲಿಯಂಕೊಂದುನಮ್ಮನ್ವಯದಿಂಬಂದಲಂಕೆಯುಂಕೊಟ್ಟೊಡೀತನದನಾಳುತ್ತಿರ್ಪ್ಪನಾಮುಮೀತಂಗೆಭೀತರಾಗಿರ್ಪ್ಪವೆಂದುದುಃಖಂಗೆಯ್ಯೆವಿಭೀಷಣಂಬಾರಿಸಿನಿಂಮಪಗೆಯಂಬಗೆವಂತೆತೀರ್ಚಿದಶವದನಂನಿಮಗೆಸಂತೋಷಮಂಮಾಡಲಾರ್ಕ್ಕುಮೆಂನೆಗಂನಂಮಕುಲಕ್ಕೆತಕ್ಕವಿದ್ಯೆಗಳಂಸಾಧಿಸುವೆವೆಂದುತಾಯಿಗೆಬಿಂನವಿಸಿಸುಭದಿನಮುಹೂರ್ತ್ತದೊಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಪಿತೃಮಾತೃಪಿತಾಮಹರ್ಗ್ಗಳ್ ।
ನತರಾಗಿಪಿಶಾಚಭೂತಕೋಟಿಯಿನತ್ಯ ॥
ದ್ಭುತಮನರಣ್ಯಮನಪ್ರತಿ ।
ಹತಶೌರ್ಯ್ಯರ್ಬ್ಬಂದುಪೊಕ್ಕರಚಲಿತಧೈರ್ಯ್ಯರ್ ॥ 146

ಆಸಾಹಸಿಗರ್ತ್ತತ್ವಾ ।
ಭ್ಯಾಸಮನೊಡರಿಸುವಮುನಿಯವೋಲ್ಪೊಣ್ದಿನ್ಯ ॥
ವ್ಯಾಸಂಗಂಗಿಡೆಪಲ್ಯಂ ।
ಕಾಸನದೊಳ್ಮೂವರುಂಯಥಾಕ್ರಮಮಿರ್ದ್ದರ್ ॥ 147

ವ ॥ ಅಂತುದಶಕೋಟಿಮಂತ್ರದೊಳ್ಕೂಡಿದಷೋಡಶಾಕ್ಷರಮಹಾವಿದ್ಯೆಯಂಸಾಧಿಸುತ್ತಿರ್ಪ್ಪುದುಂಜಂಬೂದ್ವೀಪಾಧಿಪತಿಯಪ್ಪನಾದ್ರುತನೆಂಬದೇವಂಭೌಮವಿಹಾರಾರ್ತ್ಥಂಬಂದವರಂಕಂಡುವಿದ್ಯಾಸಾಧನೆಗೆವಿಘ್ನಹೇತುವಪ್ಪನೇಕವಿಧವಿಗುರ್ವ್ವಣೆಯಂವಿಗುರ್ವ್ವಿಸೆಯುಮವರ್ಮ್ಮಂದರದಂತಚಲಿತಧೈರ್ಯ್ಯರಾಗಿದ್ದುವಿದ್ಯೆಗಳಂಸಾಧಿಸಿಸಿದ್ಧವಿದ್ಯರ್ಪ್ಪಂಚಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳಂಪೂಜಿಸಿದಿಂಬಳಿಯಂ ॥

ಕಂ ॥ ಆವಿಷ್ಕೃತನಿಯಮಂತ್ರಿದಿ ।
ನಾವಧಿಯೊಳಗಣ್ಯಪುಣ್ಯನಿಲಯಂವಿದ್ವಿ ॥
ಡ್ಜೀವಾಕರ್ಷಣಪಟುವಂ ।
ರಾವಣನುಗ್ರಾಸಿರತ್ನಮಂಸಾಧಿಸಿದಂ ॥ 148

ವ ॥ ಅಂತುಚಂದ್ರಹಾಸಮಂಸಾಧಿಸಿವಿದ್ಯೆಯಿಂಸ್ವಯಂಪ್ರಭವೆಂಬಪೊಳಲಂಮಾಡಿನಿಜಪರಿಜನಂಬೆರಸುಬಂಧುಜನಮಂಬರಿಸಿ ॥

ಕಂ ॥ ಪಲವುಂವಿದ್ಯೆಯೊಳಂಭುಜ ।
ಬಲದೊಳಮಿಾದೊರೆಯರಾರುಮಿಲ್ಲೆನಿಸಿಸುಹೃ ॥
ತ್ಕುಲಮಂಪಾಲಿಸುವಸುಹೃ ।
ತ್ಕುಲಮಂಸಾಧಿಸುವಮನದಳುಕ್ಕೆಯಿನಿರ್ದ್ದಂ ॥ 149

ವ ॥ ಅಂತಿರ್ಪ್ಪುದುಮಿತ್ತಸುರಸಂಗೀತಕಪುರಪ್ರಧಾನಂಮಯುಂತಂನಮಗಳಪ್ಪಮಂಡೋದರಿಯಂನೈಮಿತ್ತಿಕಾದೇಶದಿಂ ವಿಮಾನಮನೇಱಿಸಿಕೊಂಡು ಚರನಿರೂಪಿತಮಪ್ಪಸ್ವಯಂಪ್ರಭನಗರಕ್ಕೆವಂದುದಶವದನಂಗೆ ಮಹಾವಿಭೂತಿಯಿಂಮದುವೆಯಂಮಾಳ್ಪುದುಮನಂತರಂಮಯುಮಾರೀಚಾದಿಗಳಂಮನ್ನಿಸಿ ಕಳಿಪಿಬಳಿಯಂತಂ

ನವಿದ್ಯೆಗಳಂವಿಗುರ್ವಿಸಿನೋಡಿಹರ್ಷದೊಳ್ಕ್ರೀಡಿಭೌಮವಿಹಾರಕ್ಕೆ ಪೋಗುತ್ತುಂಮೇಘಶೃಂಗವೆಂಬನಗನಿತಂಬದಂಬುರುಹಷಂಡದೊಳ್ಪದ್ಮೆಯುಂವಿದ್ಯುತ್ಪ್ರಭೆಯುಮಶೋಕಲತೆಯುಂಮೊದಲಾಗಾಱುಸಾಸಿರ್ವರ್ಕನ್ನೆಯರ್ನೀರಾಟಮನಾಡುವುದಂಕಂಡುಮನಂಗೊಂಡಾಕೆಗಳಂಗಾಂಧರ್ವವಿವಾಹದಿಂಸ್ವೀಕರಿಸಲ್ಬಗೆವುದುಂಕಂನೆಯರಿನಾವಾರ್ತೆಯನವರಪ್ಪನಪ್ಪಸುರಸುಂದರಂಕೇಳ್ದುಕನಕಮಾಲಂಬೆರಸುಮೇಲೆತ್ತಿಬರ್ಪುದುಂನಾಗಪಾಶದಿಂಕಟ್ಟಿಕೊಲಲೊಲ್ಲದೆಬಿಟ್ಟುಕಳೆದುದಕ್ಕೆಮೆಚ್ಚಿ ॥

ಕಂ ॥ ಅನಿಬರ್ಕನ್ನೆಯರುಮನಾ ।
ಜನಪತಿಪರಿಣಯನವಿಭವದಿಂದೀಯೆದಶಾ ॥
ನನನೊಸೆದುಮದುವೆನಿಂದಾ ।
ತ್ಮನಗರಮಂಬಂದುಪೊಕ್ಕನತ್ಯುತ್ಸವದಿಂ ॥ 150

ವ ॥ ಅಂತುಸ್ವಯಂಪ್ರಭನಗರಕ್ಕೆವಂದುಕುಂಭಪುರದಮಹೋದರಂಗಂಸುರೂಪೆಗಂಪುಟ್ಟಿದವಿದ್ಯುದ್ವೇಗೆಯಂಭಾನುಕರ್ಣಂಗೆಮದುವೆಮಾಳ್ಪುದುಮಾತನಾಕೆಗತಿಸ್ನೇಹಿತನಾಗಿಕುಂಭಪುರದಮಾತುಗಳನಾಗಳುಂಮೆಚ್ಚಿಕೇಳುತ್ತುಮಿರ್ದೊಡಾತಂಗೆಕುಂಭಕರ್ಣಾಭಿಧಾನಮಾಯ್ತುಮತ್ತಂಜ್ಯೋತಿಪ್ರಭಪುರಮನಾಳ್ವಶುದ್ಧಕಮಳಂಗಮಾನಂದಮಾಲೆಗಂಪುಟ್ಟಿದರಾಜೀವಸರಸೆಯೆಂಬಕಂನೆಯುಮಂವಿಭೀಷಣಂಗೆಮದುವೆಮಾಡಿಸುಖದಿನಿರೆ ॥

ಕಂ ॥ ಮಂದೋದರಿಪಡೆದಳ್ಮ್ರಂ ।
ನಿಂದಗಿಯುಂಬಳಿಕೆಮೇಘವಾಹನನಂಶ ॥
ತ್ರುಂದಮನನಮಿತಬಳನಂ ।
ನಂದನರಂಖೇಚರಾನ್ವಯಾನಂದನರಂ ॥ 151

ಅವರಾಶಾದಂತಿಗೆನಿ ।
ಗ್ಗವಂಗಳಾದಂತೆತನಗೆನೆರವಾಗೆಮಹೋ ॥
ತ್ಸವಮನದೇಂತಳೆದನೊಖಚ ।
ರವಲ್ಲಭಂಕಳೆಯಲೆಂದುಕುಲಪರಿಭವಮಂ ॥ 152

ಉ ॥ ಲಂಕೆಯನನ್ವಯಾಗತಮನೆಂನಪಿತಾಮಹನಪ್ಪಮಾಲಿಯಂ ।
ಮುಂಕಡುಕೆಯ್ದುಕೊಂದೆಳೆದುಕೊಂಡನನಿಕ್ಕಿದೊಡೆಂನಬಾಹುವೀ ॥
ರ್ಯಂಕಡುನೊಚ್ಚಿತಕ್ಕುಮೆನುತುಂಮನದುಂಮುಳದಿಂಕನಲ್ದುವೀ ।
ತಾಂಕುಶನೆತ್ತಿದಂಮುನಿದುಲಂಕೆಗನೂನಬಲಂದಶಾನನಂ ॥ 153

ವ ॥ ಅಂತುಮಹಾಬಲಸಹಿತನಾಗಿಲಂಕೆಗೆತ್ತುವುದುಂವೈಶ್ರವಣನದಂಕೇಳ್ದು ತಾನುಮಿದಿರೆತ್ತಿಬಂದುಭಯಬಲಮುಂತಾಗಿಕಾದುತ್ತುಮಿರೆ ಧನದಂದಶವದನನಂಮುಟ್ಟಿವಂದುನೀಂಮದೀಯಜನನಿಯನುಜೆಯತನುಜನಪ್ಪುದಱಿಂನಿಂನೊಳೆನಗೆ ಕಾಳಗವುಚಿತಮಲ್ತುತೊಲಗಿಪೋಗೆಂಬುದುಂ ದಶವದನಂನಸುನಕ್ಕು ಕಲಹಕ್ಕೆವಂದುನಣ್ಪುದೋಪ್ಪುರ್ದವಸರಮಲ್ತುಕಯ್ಪುಗೆಯ್ಯೆಂದುಕಡುಕೆಯ್ದುನಿಲ್ವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಮುನಿಸಿಂದಿಸೆವೈಶ್ರವಣಂ ।
ದನುಜನದಂಕಡಿದುಕಳೆದುನಿಶಿತಾಸ್ತ್ರದಿನಾ ॥
ತನತಲೆಯುಮನಿಬ್ಬಗೆಯು ।
ಪ್ಪಿನಮೆಚ್ಚಂಮೂರ್ಚ್ಛೆವೋಗಿಬೀಳ್ತಪ್ಪಿನೆಗಂ ॥ 154

ವ ॥ ಅಂತುಮೂರ್ಚ್ಛೆವೋದನಂವಿಯಚ್ಚರರಾನುಚರರ್ವಿವಮಾನದೊಳಿಟ್ಟುವಿಜಯಾರ್ಧನಗರಕ್ಕುಯ್ವುದುಂದಶಾನನಂಪುಷ್ಪಕವಿಮಾನಮುಂಕಳೆದುಕೊಂಡುಜಯಪತಾಕೆಯನೆತ್ತಿಸಿನಿಜಸ್ವಯಂಪ್ರಭಪುರಕ್ಕೆ ಪೋಪುದುಮತ್ತಲ್ ॥

ಕಂ ॥ ಸೇನಾಮುಖದೊಳ್ಭಂಗಮು ।
ನಾನೆಯ್ದಿದೆನೆಂದುವಿಶ್ರುತಂವೈಶ್ರವಣಂ ॥
ಮಾನಧನಂವೈರಾಗ್ಯಾ ।
ಧೀನಮನಂಜೈನದೀಕ್ಷೆಯಂಕಯ್ಕೊಂಡಂ ॥ 155

ವ ॥ ಅಂತುನಿಶ್ಶಲ್ಯನಾಗಿವಿನಯಂಧರಚಾರಣರಸಮೀಪದೊಳ್ತಪಂಗೆಯ್ದಪವರ್ಗಶ್ರೀಯನಾಲಿಂಗಿಸಿದನಿತ್ತದಕ್ಷಿಣಸಮುದ್ರದವೇಳಾವನನಿವಾಸಿಗಳಪ್ಪಿಂದ್ರನಸಾಮಂತರೆಲ್ಲರುಮಂಬಾಯ್ಕೇಳಿಸಿಮತ್ತಮೊರ್ಮ್ಮಹಸ್ತಪ್ರಹಸ್ತಸುಮಾಲಿಮಾಲ್ಯವಂತಪ್ರಮುಖಸಹಿತಂಪುಷ್ಪಕವಿಮಾನಾರೂಢಂ ಮಹಾಬಲಂಬೆರಸುಗಗನಮಾರ್ಗದಿಂನಡೆದು ॥

ಕಂ ॥ ಬಡಗಣದೆಸೆಯಂಸಾಧಿಸ ।
ಲೊಡರಿಸಿಭೂಚರವಿಯಚ್ಚರೇಶ್ವರರಂತಂ ॥
ನಡಿಗೆಱಗಿಸಿದಶಕಂಠಂ ।
ಪಡೆದಂದೆಸೆವೆತ್ತೆ ಕೀರ್ತ್ತಿಮಣಿಕಂಠಿಕೆಯಂ ॥ 156

ವ ॥ ಅಂತುನಿಖಿಲರಾಜಕಮನದಿರ್ಪ್ಪಿಕಪ್ಪಂಗೊಂಡು ಕೈಲಾಸನಗದಸಂವ್ಯೋಪಗಿರಿಯನಡುವಣಸುರದಾರುವನೋಪಕಂಠದೊಳ್ಬೀಡಂಬಿಟ್ಟಿರ್ಪ್ಪುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ದೆಸೆಕಿವುಡುವೀಳ್ವಿನಂತೆರೆ ।
ಮಸಗಿದಮುಂನೀರೆಪೆರ್ಚ್ಚಿದುಳ್ಳೊಳಮಂಬ ॥
ರ್ಚ್ಚಿಸಿಕಾರಮುಗಿಲವೊಳಗಂ ।
ಮಸುಳಿಸಿಪೊಣ್ಮಿತ್ತುಬೃಂಹಿತಂಕಾನನದೊಳ್ ॥ 157

ಆನಿನದಂಕಿವಿಗೆಯ್ತರೆ ।
ದಾನವಪತಿಭದ್ರಗಜದಬೃಂಹಿತಮೆಂದಾ ॥
ಕಾನನಮಂಪುಗುವುದುಮದ ।
ದಾನೇಕಪದೊಂದುಪಿರಿಯಕಡುಪಂಕಂಡಂ ॥ 158

ವ ॥ ಆಕಾಡಾನೆಯಕಡುಪಿನನಡುವೆ ॥

ಚ ॥ ಬೆದಱೆಮನಂವನಸ್ಥಲದೊಳೊಂದಿಭಮಿರ್ದ್ದುದುಮೂರ್ದ್ಧಪಿಂಡಮು ।
ಲ್ಲದುಃಖರಸ್ಥಲಂನಿಟಲವಲ್ಲದುಪಾಸಱೆಕರ್ಣ್ಣತಾಳಮು ॥
ಲ್ಲದುಚಲಪಕ್ಷಸಂಹತಿಮದಪ್ಲವಮಲ್ಲದುನಿರ್ಝ್ಝರಪ್ಲವಂ ।
ಮದಗಜವಲ್ಲದಿಂದ್ರನೊಳಿದಿರ್ಚ್ಚಿದನೀಲನಗೇಂದ್ರಮೆಂಬಿನಂ ॥ 159

ವ ॥ ಅಂತಿರ್ದ್ದಸಕಲ ಶುಭಲಕ್ಷಣಾಕಾರನುಮತ್ಯಾಯತಕರನುಮಿಂದ್ರ ನೀಲಚ್ಛಾಯನುಂಮಹಾಕಾಯನುಮಪ್ಪಭದ್ರಗಜಮಂ ಕಂಡುಮನದೆಗೊಂಡೆನಗೆಪಟ್ಟವರ್ದ್ಧನಮಾಗಲಿದುವೆತಕ್ಕುದೆಂದುಮುಂನಮಿಂದ್ರಂಗಂಪಿಡಿಯಲೀಯದತಿವರ್ತ್ತಿಯಂದಾನವಚಕ್ರವರ್ತ್ತಿವಿದ್ಯೆಯಿನಶ್ರಮದೊಳೆಪಿಡಿದಾಮಹಾಗಜಮಂತ್ರಿಜಗದ್ಭೂಷಣನಾಮಧೇಯಮಂಮಾಡಿಬೀಡಿಂಗೆಮಗುಳೆಬರ್ಪ್ಪುದುಮಾಸಮಯದೊಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ನೆತ್ತರಪನಿಗಳ್ಮೆಯ್ಯೊ ।
ಳ್ಪತ್ತಿರೆಭೋರೆಂದುಬಂದುಗಗನಸ್ಥಲದಿಂ ॥
ಮತ್ತೋರ್ವ್ವಂದೂತಂಚಲ ।
ಚಿತ್ತಂಸರ್ವ್ವಾಂಗವಿನಯವಿನಮಿತನಾದಂ ॥ 160

ವ ॥ ಆಗಿದೇವಶೋಭಾವಲಿಯೆಂಬೆನಾಂವಾನರಧ್ವಜನನುಚರನೆಂಸೂರ್ಯ್ಯಜನುಂಋಕ್ಷಜನುಂನಿಂನಾಜ್ಞೆಯಂನೆರಂಬಡೆದುಪಾತಾಳಲಂಕೆಯಿಂದೆತ್ತಿ ಪೋಗಿನಿಜಾನ್ವಯಾಗತಮಪ್ಪಕಿಷ್ಕಿಂಧಪುರಮಂಕೊಳಲೆಂದುಪರಿದುಮುತ್ತಿಕೊಳ್ವುದುಂಪೋಱಮಟ್ಟುಕಾದಿ ॥

ಕಂ ॥ ವಿಜಿಗೀಷುಬಲ್ಪಿನಿಂಋ ।
ಕ್ಷಜನಂಸೆಱೆವಿಡಿಯೆಕಂಡುಕಾಯ್ದೆಱಗಿದಸೂ ॥
ರ್ಯ್ಯಜನಂಪುಣ್ಬಡಿಸಿದನೇ ।
ನಜೇಯಭುಜಬಲನೊಸಮರದೊಳ್ಯಮರಾಜಂ ॥ 161

ವ ॥ ಆಸಮಯದೊಳ್ಸೂರ್ಯ್ಯಜನಂನಂಮವರ್ಮ್ಮಗುಳೆಯಿಂಮನಗರಕ್ಕೆ ನೆಗಪಿಕೊಂ ಡುಪೋದರಾನುವಿೂತೆಜನಂನಿಂಮಡಿಗಳ್ಗೆಗಱಿಸಲ್ಬಂದೆನೆಂದುಬಿಂನವಿಸೆ ॥

ಉ ॥ ಆನುಡಿಗೇಳ್ದು ಸೈರಿಸದೆಕಾಲಿಡಲಾಗಸವೆಯ್ದು ದೀಮಹಾ ।
ಸೇನೆಗೆನಲ್ಲವಂಗಿಡಿಸಲಾಜವನಂಪರಿಯಿಟ್ಟುಮುತ್ತಿದಂ ॥
ಪೋನಿಮಿಷಕ್ಕೆ ಕಿಷ್ಕಿಪುರಗೋಪುರಮಂಬಿಡಿಸುತ್ತಿ ಮುತ್ತೆನಾ ।
ನಾನಕನಿಸ್ವನಂದಶದಿಶಾನನಮುಂಮುಳಿಸಿಂದಶಾನನಂ ॥ 162

ವ ॥ ಅದಂಕಂಡುಮಾಮಸಕಂಗೊಂಡುಜವನನಾಯಕಂಸಾಟೋಪನೆಂಬನಾಟೋಪಂಗಿ ಡಿದೆಪೊಱಮಟ್ಟುನೆಱೆದುನಿಲ್ವುದುಮವಂಗೆಭಂಗವಮಂ ಖರದೂಷಣಪ್ರ್ಪಡೆವುದು ಮಹಂಯಮಂಕಂಡುಸಮರಸನ್ನದ್ಧನಾಗಿಪೊಱಮಟ್ಟುತಾಗಿದಶಮುಖನಃಳೀಮು ಖಕ್ಕೆ ಸುಗಿದುಸಮರಮುಖಪರಾಙ್ಮುಖನಾಗಿ ॥

ಕಂ ॥ ಅತಿಜಂಘಾಲಂಭಯಕಂ ।
ಪಿತತನುನಿಜಪತಿಯನಿಂದ್ರನಂಕಂಡುಪದಾ ॥
ನತನೆಂದಂದಶಮುಖನ ।
ಪ್ರತಿಮಂಬವರದೊಳಿದಿಚ್ಛ್ರವವರಾರವನಂ ॥ 163

ಎನೆಮುಳಿದಿಂದ್ರಂದಶವದ ।
ನನಮೇಲೆಳ್ತಪ್ಪ್ರಮಸಕದಿಂದೇಳ್ವುದುಮಾ ॥
ತನಮಂತ್ರಿಮುಖ್ಯರೆಂದ ।
ನ್ನಿಂನಗಿದುಪದನಲ್ತುನೆಱೆದುಕಾದುವೊಡವನೊಳ್ ॥ 164

ವ ॥ ಎಂದವನ್ನಯಮಂನುಡಿಯೆಮಹಾಶ್ಯೊಡಂಬಟ್ಟುಯಮಂಗೆಸುರಸಂಗೀತಕಪುರ ಮಂಕೊಟ್ಟುವಿಷಯಾಸಕ್ತಚಿತ್ತನಪ್ಪುದಱಿಂ ತಂನಂತಃಪುರಪುರಂ ಧ್ರಿಯರೊಳ್ಪಿ ನೋದದಿಂಮೆಯ್ಮಱೆದಿರ್ದ್ದನಿತ್ತದಶಮುಖಂಋಕ್ಷಜಂಗೆಕಿಷ್ಕಿ ಪುರಮಂಸೂರ್ಯ್ಯ ಜಂಗೆಕಿಷ್ಕಿಂಧಪುರಮಂಕೊಟ್ಟುನಿಜಾನ್ವಯಾಗತಮಪ್ಪಲಂಕೆಯಂಮಾತಾಪಿತೃಪಿ ತಾಮಹಸಹಿತಂಪುಷ್ಪಕವಿಮಾನಾರೂಢನತಿಶಯವಿಭೂತಿಯಿಂಪೊಕ್ಕುಸುಖದಿಂ ದಿರೆಕೆಲವುದಿವಸಕ್ಕೆ ॥

ಕಂ ॥ ನಿರುಪಮಚರಿತ್ರೆಸೂರ್ಯ್ಯಜ ।
ನರಸಿಯೆನಿಪ್ಪಿಂದುಮಾಲೆಪೆತ್ತಳ್ಲೋಕೋ ॥
ತ್ತರರೆನಿಪಬಾಲಿಸುಗ್ರೀ ।
ವರುಮಂಶ್ರೀಪ್ರಭೆಯುಮಂಯಥಾಕ್ರಮದಿಂದಂ ॥ 165

ಅಲಘುಭುಜರೆನಿಪಖೇಚರ ।
ಕುಲತಿಲಕರನಖಿಲಶಸ್ತ್ರವಿದ್ಯಾವಿದರಂ ॥
ಬಲಯುತನೆನಿಪ್ಪಯುಕ್ಷಜ ।
ಕುಲವಧುನಳನೀಳರೆಂಬಸುತರಂಪಡೆದಳ್ ॥ 166

ವ ॥ ಅಂತುಪಲಕಾಲಂಪೋಪುದುಂಬಾಲಿಸುಗ್ರೀವರನಧಿರಾಜಯುವರಾಜಪದವಿಯೊಳ್ನಿಲಿ
ಸಿಸೂರ್ಯ್ಯರಜಂಪಿಹಿತಾಶ್ರವಭಟ್ಟಾರಕರಸಮಕ್ಷದೊಳ್ದೀಕ್ಷೆಯಂಕೆಯ್ಕೊಂಡುಮೋ
ಕ್ಷಕ್ಕೆಪೋದನಿತ್ತಲ್ ॥

ಕಂ ॥ ಪರಿಣಯನನಿಮಿತ್ತಂದಶ ।
ಶಿರನತ್ತಲ್ಪೋಗೆತೆಱಪುವಾರ್ದ್ದಿರ್ದ್ದತ್ತ ॥
ಲ್ಪುರನಿರದೊಯ್ದಂಲಂಕಾ ।
ಪುರದಿಂದಂಚಂದ್ರನಖಿಯನಂಬುಜಮುಖಿಯಂ ॥ 167

ವ ॥ ಅಂತುಕಳ್ದುಯ್ದುದಶಾನನಂಗಾನತನಲ್ಲದಚಂದ್ರೋದರನಂಯಮೋದರಮಂಪುಗಿ
ಸಿಪಾತಾಳಲಂಕೆಯಂಸ್ವೀಕರಿಸಿಸುಖದಿನಿರೆ ದಶಾನನಂಮದುವೆನಿಂದು ಮಗುಳ್ದು
ಬಂದು ॥

ಚ ॥ ಎನಗಿನಿಸಳ್ಕದೆಂನನುಜೆಯಂಪಿಡಿದುಯ್ದನವಂಗೆತಕ್ಕುದಂ ।
ಜನಿಯಿಪೆನೆಂದುಗರ್ಜ್ಜಿಸೆದಶಾನನನಾತನಕಾಂತೆನಿಂನವು ॥
ಯ್ದುನನನುರಕ್ತನಾಕೆಗನುರೂಪನಿದಾವುದುಮಪ್ಪೊಲ್ಲಕೆಯ್ದನೀ ।
ಮುನಿಸವಿವೇಕವೆಂದುನುಡಿದಳ್ಮಯನಂದನೆತದ್ದಶಾಸ್ಯನಂ ॥ 168

ವ ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂನಿನಗೆವಿಧೇಯನಲ್ಲದ ಚಂದ್ರೋದರನಂಕೊಂದುನಿಷ್ಕಂಟಕಂ
ಮಾಡಿದನಾತನಂಮುನಿದುನೀಂಕೊಂದುನಿಂನನುಜಾತೆಗೆವೈಧವ್ಯದೀಕ್ಷೆಯಂಕುಡು
ವುದುಆವುದುಚದುರೆಂದುಕಲುಷಮಂಕಳೆದತ್ತಚಂದ್ರೋದರನಪತ್ನಿಯುಮಂತ
ರ್ವ್ವತ್ನಿಯುಮಪ್ಪನುರಾಧೆಪರಿಜನಂಬೆರಸುಪೋಗಿನವಮಾಸಂತೀವೆಕೂಸಂಪೆತ್ತೀ
ತಂಗರ್ಭದೊಳಿರೆಪಗೆವರಿಂಸೇದೆವಟ್ಟನೆಂದಾತಂಗೆವಿರಾಧಿತನೆಂದುಪೆಸರನಿಡುವುದುಂ
ಮಾತನನುಕ್ರಮದಿಂಬಳೆದುಪಗೆಯಂಸಾಧಿಸುವುಪಾಯಮಂಬಗೆಯುತ್ತಿರ್ಪ್ಪನಮಿ
ತ್ತಲ್ ॥

ಉ ॥ ಮಾನಧನಂವಿವೇಕನಿಧಿಬಾಲಿಜಿನಾಗಮಕೋವಿದಂಪೆಱಂ ।
ಗಾನತನಾಗೆದರ್ಶನವಿಶುದ್ಧಿಗೆದೂಷಣಮಕ್ಕುಮಂತಱಿಂ ॥
ಜೈನಪವಕ್ಕೆಜೈನಮುನಿಗಲ್ಲದೆಕೈಮುಗಿಯೆಂದಲೆಂದುಧ ।
ರ್ಮ್ಮಾನುಗತಪ್ರಮತ್ತಚರಿತಪ್ರಿಯನಾದನಿದೇನುದಾತ್ತನೋ ॥ 169

ವ॥ ಅಂತನಂತವೀರ್ಯ್ಯನುಂಚರಮದೇಹಧಾರಿಯುಂವಿಕ್ರಮಶಾಲಿಯುಮಪ್ಪಬಾಲಿನಿ
ಯಮಸ್ಥನಾಗಿಸುಖದಿನಿರ್ಪ್ಪುದುಮೊಂದುದಿವಸಮಾತನನುಜೆಯಂಶ್ರೀಪ್ರಭೆಯಂ
ಬೇಡಿದಶಮುಖಂಮುಖ್ಯಪುರಃಸರಕಯ್ಯೊಳೋಲೆಯನಟ್ಟುವುದುಮದಂತಿಳಿದುಬಾ
ಲಿಸುಗ್ರೀವಂಪೆರಸುಮಂತ್ರಶಾಲೆಯಂಪೊಕ್ಕುಮಂತ್ರಿಮಂಡಲಮುಮನಾಪ್ತಪರಿಜ
ನಮುಮಂಬರಿಸಿ ॥

ಕಂ॥ ತಗದೆನಗುನ್ಮಾರ್ಗ್ಗಿಗೆಕೂ ।
ಸುಗುಣಲ್ದಶಕಂಧರಂಮದಾಂಧಂಧರ್ಮ್ಮಾ ॥
ನುಗನಲ್ಲನನುಜೆಯಂಕುಡೆ ।
ತೆಗಳ್ಪದೊಳ್ಪರದೊಳೆನಗೆಪಾತಕಮಕ್ಕುಂ ॥ 170

ಕುಡೆಕೂಸನುದ್ಧತಂಗಾಂ ।
ಪೊಡವಡುವನಿತಕ್ಕುಮಾದೊಡೆಂನಚರಿತ್ರಂ ॥
ಕಿಡುಗುಂವ್ರತಮುಂಕಯ್ಕೊಂ ।
ಡೆಡೆಯೊಳ್ಬಿಟ್ಟವನೆಭಿನ್ನಭಾಜನನಲ್ತೇ ॥ 171

ಅದಱಿಂದಾತಂಗಾನೀ ।
ಯದೆಕೂಸಂಕಾಳಗಕ್ಕೆಮೆಯ್ದುರೆಪಲಕಾ ॥
ಲದರಾಕ್ಷಸವಾನರವಂ ।
ಶದನಣ್ಪಿಂನಿಂದಮೞಿದುದೆಂಬುದುಲೋಕಂ ॥ 172

ಅರಸುತನಂಗೆಯ್ವಳಿಪಿಂ ।
ಧುರದೊಳ್ಮಱಾಂತರೆಲ್ಲರಂಮುಗ್ಗಿಪುದುಂ ॥
ದೊರೆಕೊಳ್ಗುಂಪಾತಕಮಾ ।
ಸಿರಿಯುಂಸ್ಥಿರಮಲ್ತುನೀರಬೊಬ್ಬುಳಿಕೆಯವೋಲ್ ॥ 173

ವ॥ ಅದಱಿಂಪಾಪಕ್ಕಂಪಿಗಮೆಡೆಗುಡದೆತಪಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದೆಂನಕುಲಮುಂಛಲ
ಮುಂವ್ರತಮುಂಕಿಡದೆನಡೆಗುಮೆಂದುತಱಿಸಂದುಸುಗ್ರೀವಂಗೆರಾಜ್ಯಮಂಕೊ
ಟ್ಟುಪರಿಜನಕ್ಕೆಲ್ಲಂನಿಶ್ಶಲ್ಯನಾಗಿಸದ್ಧರ್ಮ್ಮನಗಗನಚಂದ್ರರೆಂಬಚಾರಣರಪಕ್ಕದೊ
ಳ್ತೊಱೆದುತಪಂಬಟ್ಟುಘೋರವೀರತಪದಿಂಋದ್ಧಿಪ್ರಾಪ್ತನಾದಂ ॥

ಕಂ॥ ಸುಗ್ರೀವನುಮಿತ್ತಲ್ಬಿಚ ।
ರಾಗ್ರಣಿತಂನನುಜೆಯುಂನಯೋಪಾಯಂಪಾ ॥
ಣಿಗ್ರಹಣಸಹಿತಮಿತ್ತುದ ।
ಶಗ್ರೀವಂಗಾತ್ಮಪದವಿಯೊಳ್ಸುಖಮಿರ್ದ್ದಂ ॥ 174

ವ ॥ ಅಂತುದಶವದನಂಶ್ರೀಪ್ರಭೆಯಂಮದುವೆನಿಂದುಮತ್ತಮೊಮ್ಮೆನಿತ್ಯಾಲೋಕಪು ರಮನಾಳ್ವನಿತ್ಯಾಲೋಕನೆಂಬವಿದ್ಯಾಧರಂಗಂ ಶ್ರೀದೇವಿಗಂಪುಟ್ಟಿದರತ್ನಾವಳಿಯಂ ಮದುವೆನಿಂದುಮಗುಳ್ದುಬಪ್ಪಸಮಯದೊಳ್ಕೈಲಾಸನಗನಿತಂಬಸ್ಥಳದೊಳಿ ರ್ದ್ದಮಹಾಮುನಿಯಮೇಲೆವಿಮಾನಂನಡೆಯದೆನಿಲ್ವುದುಂವಿಸ್ಮಿತಮನನಿದೇನೆಂದು ನಿಂದವಲೋಕಿಸಿವಿದ್ಯೆಯಿಂಬಾಲಿದೇವನಪ್ಪುದನಱಿದಿಂನುಮೆಂನಮೇಗಣಮುಳಿಸ ನಳಿಯದೆವಿಮಾನಮಂಸ್ತಂಭಿಸಿದನಾದೊಡೇನಾದುದೀನಗಂಪೆರಸುಕಿಳ್ತೆಯುಬ್ಬಸ ಮುದ್ರದೊಳಿಕ್ಕುವೆನೆಂದುಪುಷ್ಪಕವಿಮಾನದಿನವನೀತಳಕ್ಕವತರಿಸಿಘನಾಪಘನ ಮುಮಂಬಹುಬಾಹುಗಳುಮಂವಿಗುರ್ವ್ವಿಸಿರಸಾತಳಕ್ಕಿಳಿದುಧನದಾಚಳದಧಸ್ಥ ಳಮನೆಯ್ದಿ ॥

ಉ ॥ ಸಾಸಿರವಿದ್ಯೆಗಳ್ವೆರಸುತೋಳ್ಗಳತಕ್ಕೆಗಳಿಂದಳುಕ್ಕೆವೆ ।
ತ್ತಾಸುರವೈರಿಪೆಳ್ಮ್ರಿಗಿಲನೆತ್ತುವಘೋರಸವಿಾರನಂತೆಕೈ ॥
ಲಾಸಮನೆತ್ತೆಕಾವಬಗೆಯಿಂಬಹುರತ್ನಮಯಂಗಳಂಜಿನಾ ।
ವಾಸಮನಂದುಬಾಲಿಮುನಿಪುಂಗವನುಂಗುಟದಿಂದಮೊತ್ತಿದಂ ॥ 175

ವ ॥ ಅಂತುಶುಭಪರಿಣಾಮದಿಂದಶಮುಖನೊಳಪ್ಪಕಲುಷವಿಲ್ಲದೆಕೈಲಾಸಶಿಖರಮಂಮೆ ಲ್ಲನೊತ್ತೆಪುಯ್ಯಲಿಡುವಸರಂಕೇಳ್ದು ॥

ಕಂ ॥ ಪರಿಜನಸಹಿತಂಮಂಡೋ ।
ದರಿಬಂದುಮುನೀಂದ್ರರಕ್ಷಿಸೆಂದೆಱಗುವುದುಂ ॥
ಚರಣಾಂಗುಷ್ಠಮನೊಯ್ಯನೆ ।
ಕರುಣಾರಸಹೃದಯನೆತ್ತಿದಂಮುನಿಮುಹಿತಂ ॥ 176

ವ ॥ ಆಗಳಾಪುಯ್ಯಲ್ಬವರವಮೇಕಾರಣಮಾಗೆದಶಮುಖಂಗಂದಿಂದಿತ್ತರಾವಣನೆಂಬಪೆ ಸರಾಯ್ತುನಂತರಮಾತಂರಸಾತಲದಿಂಪೊಱಮಟ್ಟುಬಾಲಿಭಟ್ಟಾರಕರಂಪೂಜಿಸಿಪೊಡ ವಟ್ಟುತನ್ನಪೊಲ್ಲಮೆಯಂಕ್ಷಮೆಗೊಂಡುಕಳೆದು ॥

ಚ ॥ ಕೆಲದಜಿನೇಶ್ವರಾವಸಥಮಂಬಲಗೊಂಡೊಳಪೊಕ್ಕುದೇವನಂ ।
ವಿಲಸಿತರತ್ನರಾಶಿಗಳಿನರ್ಚ್ಚಿಸಿಬಾಜಿಸಿದಂಲಯತ್ರಯಂ ॥
ಸುಲಲಿತಮಾಗೆವಸ್ತುಗುಣರೂಪಜಿನಸ್ತವನಾಂಕಮಾಲೆಯುಂ ।
ಪಲತೆಱದಿಂರಸಂಬಡೆಯೆರಾವಣಹಸ್ತದಿನಂದುರಾವಣಂ ॥ 177

ವ ॥ ಅಂತುನಿರ್ಭರಭಕ್ತಿಯಿಂಬಾಜಿಪಾಗಳ್ ॥

ಉ ॥ ಆಸನಕಂಪವಮೊಗೆಫಣಿಪಂಫಣಿಲೋಕದಿನಂದುಬಂದುಕೈ ।
ಲಾಸನಗಕ್ಕೆ ರಾವಣನದೇವರೊಳಾದತಿಭಕ್ತಿ ಹರ್ಷವಂ ॥
ದಾಸುರನುಂಟುಮಾಡೆತನಗಿತ್ತನಿದಿಜ್ಜ್ವಲೊಡಂಸಮಸ್ತದೇ ।
ವಾಸುರಮುಖ್ಯನಾಯಕರ್ಗೆಜೀವವಿಮುಕ್ತಿಯನೀವಶಕ್ತಿಯಂ ॥ 178

ವ ॥ ಅಂತುಫಣೀಂದ್ರನೀಯೆದಿವ್ಯಶಕ್ತಿಯಂಪಡೆದುಪೋದನಿತ್ತಲಪಕೃತಿಯಂಗುರುಗಳೊಡನಾಳೋಚಿಸಿ ॥

ಕಂ ॥ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಂಗೊಂಡ ।
ಶ್ರೀಯಮನಪಹರಿಸಿಬಾಲಿಮುನಿಶುಕ್ಲಧ್ಯಾ ॥
ನಾಯತ್ತನಾಗಿಮುಕ್ತಿ ।
ಶ್ರೀಯುವತಿಯನಿಬಿಡಕುಚಮನಾಲಿಂಗಿಸಿದಂ ॥ 179

ವ ॥ ಮತ್ತಿತ್ತ ರಾವಣಂನಂದ್ಯಕಾಸುವೇಲಾದ್ವೀಪಂಗಳನಾಳ್ವಮಹಾಬಲವಿದ್ಯಾಧರರಂಬಾಯ್ಕೇಳಿಸಿಕುಂಭಕರ್ಣವಿಭೀಷಣರುಮಿಂದಗಿಮೇಘವಾಹನರುಂಖರಮರೀಚಿಸುಗ್ರೀವಾಂಗದಮರ್ಕಟಧ್ವಜಪ್ರಮುಖನಿಖಿಲವಿದ್ಯಾಧರಪರಮೇಶ್ವರರುಂಬಳಸಿಬರೆವಿವಿಧವಾಹನವಿಚಿತ್ರಾತಪತ್ರಪಾಳಿಕೇತನಂಬೆರಸುತ್ತರಾಭಿಮುಖನಿಂದ್ರನಮೇಲೆನಿಚ್ಛಪಯಣದಿಂಬರುತ್ತುಂರೇವತೀನದೀತೀರದೊಳ್ಬೀಡುಬಿಟ್ಟಾತೊಱೆಯಸೈಕತಸ್ಥಳದೊಳ್ರತ್ನಮಂಟಪಮನೆತ್ತಿಸಿಸಿಂಹಾಸನದಮೇಲೆಮಣಿಮಯಜಿನಪ್ರತಿಮೆಯಂನಿಲಿಸಿಪೂಜಿಸುವಸಮಯದೊಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ತೀವಿಬರೆಭೋಂಕನಾನದಿ ।
ರಾವಣನತಿಸಂಭ್ರಮಾಕುಲಂನೆಗೆದುನಭ ॥
ಕ್ಕಾವುದುಕಾರಣದಿಂದೀ ।
ರೇವತಿನದಿಬಂದುದೆಂದುವಿಸ್ಮಿತನಾದಂ ॥ 180

ವ ॥ ಅಗಿಕಾಲವಿಲ್ಲದಕಾಲದೊಳೀತೊಱೆ ಬಂದಕಾರಣಮನಾರಯ್ಯುವೆಂದುದೂತನನಟ್ಟುವುದುಮಾತನದೆಲ್ಲಮನಱಿದುಬಂದು ಮಾಹಿಷ್ಮತೀಪುರವರಾಧೀಶ್ವರಂಸಹಸ್ರಬಾಹುವೀತೊಱೆಯಂಜಲಯಂತ್ರಂಗಳಿಂಕಟ್ಟಿನಿಜಾಂತಃಪುರಸಹಿತಂನೀರಾಟವಾಡಿಜಂತ್ರಂಗಳಂಕಳೆಯೆಪೋನಲ್ಕವಿತಂದುದೆಂದುಬಿಂನವಿಸೆ ॥

ಕಂ ॥ ತ್ರಿಜಗದ್ಭೂಷಣಮಾದ್ಯ ।
ದ್ಗಜಮಂಮುಳಿದೇಱಿರಾವಣಂನಡೆದಸುಪ್ಪ ॥
ಧ್ವಜನಿಯನೋಡಿಸಿರಿಪುಸಾ ।
ಮಜದೊಡನೆಸಹಸ್ರಭುಜನುಮಂಸೆಱೆಗೆಯ್ದಂ ॥ 181

ವ ॥ ಅಂತಾತನಂಸೆಱೆಗೆಯ್ದು ನಿಜವಿಜಯಾಬಿರಕ್ಕೆ ತಪ್ಪುದುಮಲ್ಲಿಗಾತನತಂದೆಗಳಪ್ಪ ಶತಬಾಹುಗಳೆಂಬಜಂಘಾಚಾರಣರ್ದ್ಧರ್ಮ್ಮವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂಬಪ್ಪುದುಂದಶಮುಖನಿದಿರೆದ್ದು ರ್ಭಕ್ತಿಭರದಿಂವಂದಿಸಿಮಣಿಮಯಾಸನದೊಳಿರಿಸಿಕೈಗಳಂಮುಗಿದುಪೆಸನಾವುದೆಂಬುದುಂನೀಂಸೆಱೆಗೆಯ್ದುಸವ್ಯಗ್ದ್ರಷ್ಟಿಯಪ್ಪಸಹಸ್ರಬಾಹುವಂಬಿಡುವುದೆನೆಮಹಾಪ್ರಸಾದಮೆಂದಾತನಂಬರಿಸುವುದುಮಾತಂಬಂದುದಿವ್ಯಮುನಿಗೆಪೊಡವಟ್ಟುಕುಳ್ಳಿರ್ಪುದುಂಕರಗ್ರಹಣಪುರಸ್ಸರಂವಿನಯವಚನಂಗಳಂನುಡಿದುನಿನ್ನರಾಜ್ಯದೊಳ್ನಿಲ್ವುದೆನೆನಾಂತಪೋರಾಜ್ಯಮನಲ್ಲದೆರಾಜ್ಯಮನೊಲ್ಲೆನೆಂದು ॥

ಕಂ ॥ ನಿಜಸುತನಪ್ಪಸುಬಾಹುಗೆ ।
ನಿಜರಾಜ್ಯಮನಿತ್ತುದೀಕ್ಷೆಯಂಕಯ್ಕೊಂಡಂ ॥
ನಿಜಜನಕರಪ್ಪಶತಬಾ ।
ಹುಜಂಘಾಚಾರಣರಕಯ್ಯೊಳಾಧರಣೀಶಂ ॥ 182

ವ ॥ ಅಂತುದೀಕ್ಷೆಯಂಕಯ್ಕೊಂಡುಸಹಸ್ರಬಾಹುಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪೋಪುದುಮಿತ್ತಲ್ ॥

ಕಂ ॥ ಖೇಚರವಿಭುತಾಂಮುಂನಂ ।
ಭೂಚರಭೂಭುಜರನೆಯ್ದೆ ಸಾಧಿಸಿಬಳಿಯಂ ॥
ಖೇಚರರಂಸಾಧಿಪೆನೆಂ ।
ಬೀಚಿತ್ತಂಬೆತ್ತುವಿಜಯಯಾತ್ರೆಗೆತಳರ್ದಂ ॥ 183

ವ ॥ ಅಂತುನಿಖಿಲರಾಜಕಮನೊತ್ತಿ ಕಪ್ಪಂಗೊಳುತ್ತುಂಧರ್ಮ್ಮಮಂಪ್ರತಿಪಾಲಿಸುತ್ತುಂಬರುತ್ತು ಮಿರೆರಾಜಪುರಮನಾಳ್ವಮರುತ್ತೆಂಬರಸಂಜೀವವಧೆಗೆಯ್ದು ಜಂನಮನೊಡಟ್ಟಿರ್ಪೆಱರಾಗ್ಗಂಪೊಡವಡದೆಸಲವುಂ ಪ್ರಾಣಿಗಳಂಕೊಂದಪ್ಪನೆಂದುಕೇಳ್ದಲ್ಲಿಗೆವಂದುಯಾಗನಿಮಿತ್ತಂಯೂಪಸ್ತಂಭಂಗಳೊಳ್ಕಟ್ಟಿರ್ದ್ದಪಸುಗಳಂಗೋಳಿಡೆಕೊಂದುಪೇಳ್ವುದಂಕಂಡುಕೊಂಡಂಗಳನೊಡೆದುಸಾಲೆಗಳಂಕಿಡಪಿಯೂಪಸ್ತಂಭಂಗಳನುಡಿದುಸಂವರ್ತ್ತಕಂಮೊದಲಾಗೆಸಕಲಋತ್ವಿಜರಂಜಡಿದುಕೊಲಲಿರ್ಪಸಮಯದೊಳ್ಮರುತ್ತೆಂಬರಸನತಿಸಂಭ್ರಮದಿಂಪರಿತಂದುರಾವಣನಕಾಲಮೇಲೆಱಗಿಕ್ಷಮೆಗೊಂಡು ॥

ಕಂ ॥ ಕನಕಪ್ರಭೆಯಂನಿರ್ಜ್ಜಿತ ।
ಕನಕಪ್ರಭೆಯಂಪುರುನ್ನರೇಂದ್ರಂನಿಜನಂ ॥
ದನೆಯುಂಖಚರಕುಲಾನಂ ।
ದನನೆನಿಪದಶಾನನಂಗೆನಲ್ಮೆಯಿನಿತ್ತಂ ॥ 184

ವ ॥ ಅಂತುಮದುವೆನಿಂದುಕನಕಪ್ರಭೆಗೆಪುಟ್ಟಿದತಂನಮಗಳಪ್ಪಸ್ವೀಕೃತಚಿತ್ತೆಯುಂಮ ಧುರೆಯನಾಳ್ವಹರಿವಂಶನಮಗನಪ್ಪಮಧುವಿಂಗೆಕೊಟ್ಟುದಶವದನಂಮಹಾಬಲಸ ಹಿತನಾಗಿಪದಿನೆಂಟುವರುಷಕ್ಕೆ ವಿನಿತಾಖಂಡಮಂಬಾಯ್ಕೆಳಿಸಿಕ್ರಮದಿಂಕೈಲಾಸಪ ರ್ವತಮನೆಯ್ದಿ ಬಾಲಿದೇವರಸಾಮರ್ತ್ಥ್ಯಮಂನೆನೆದುಪೊಗಳುತ್ತಲಾನಗದನಿತಂ ಬದೊಳ್ಬೀಡಂವಿಟ್ಟಿರ್ಪ್ಪುದುಮಿತ್ತಲ್ ॥

ಕಂ ॥ ಪರಿರಕ್ಷಿಸಿದೇವೇಂದ್ರನ ।
ಶರಧಿಶರಾಸನತನುತ್ರತತಿಯುಂನಳಕೂ ॥
ಬರದಿಕ್ಪತಿದುರ್ದ್ಧರಭುಜ ।
ಪರಿಘಂದುರ್ಲ್ಲಂಘ್ಯಪುರದೊಳತಿಬಲನಿರ್ದ್ದಂ ॥ 185

ವ ॥ ಅಂತಾರಾವಣಂಮೇಲೆತ್ತಿಬರ್ಪ್ಪುದಂನಮ್ಮರಸಂಗಱಿಪೆಂದಟ್ಟಿದದೂತನವಚನದಿ ನಿಂದ್ರನದನಱಿದು ॥

ಶಾ ॥ ಏವಂರಾವಣನೆತ್ತಿಬಂದುಬಲಿದಿಕ್ಪಾಕಯುದ್ಧವಂಕಾದುವಿ ।
ದ್ಯಾವಷ್ಟಂಭದಿನೆಂದುಮಂದರಮಹೀಭೃನ್ಮೇಖಲಾನಂದನ ॥
ಕ್ಕಾವಿದ್ಯಾಧರಚಕ್ರವರ್ತ್ತಿಜಿನಪೂಜೋತ್ಸಾಹದಿಂಪೋದನು ।
ದ್ಗ್ರೀವಂದೋರ್ವ್ವಲಗರ್ವ್ವದಿಂಬಗೆದನಿಲ್ಲಿಂದ್ರಂದಶಗ್ರೀವನಂ ॥ 186

ವ ॥ ಮತ್ತಿತ್ತಚರವಚನದಿನಿಂದ್ರನಬೆಸಸಿದುದಂನಳಕೂಬರಂಕೇಳ್ದೊಂದುಯೋಜನಾಂ ತರದೊಳಿರ್ದ್ದರಂನುಂಗುವಂತಪ್ಪಬೇತಾಳಯಂತ್ರಂಗಳಿಂದೂರದೇಶದೊಳಿರ್ದ್ದೇ ಬ್ಬರ್ಟ್ಟಿತಿಂಬಂತೆಫೂತ್ಕಾರಮುಖರಂಗಳಪ್ಪಮಹೋರಗಂಗಳಿನತಿದೂರದೊಳಟ್ಟಿ ಸುಡುವಕೇಸುರಿಯಪ್ರಾಕಾರಂಗಳಿಂಮತ್ತಮೆನಿತಾನುಂತೆಱದುಪದ್ರವಹೇತುಗಳಪ್ಪ ರೌದ್ರಮೃಗಂಗಳಿಂತುಱುಗಿಶತಯೋಜನೋತ್ಸೇಧಂಬಡೆದವಜ್ರಸಾಲಮೆಂಬಕೋಂ ಟೆಯುಂವಿಗುರ್ವ್ವಿಸಿಪೊಳಲ್ಗೆದುರ್ಲ್ಲಂಘ್ಯಪುರಮೆಂಬಪೆಸರನನ್ವರ್ತ್ಥಂಮಾಡಿಪೊಡ ರ್ಪ್ಪುಗಿಡದಿರ್ಪ್ಪುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಅದಱತೆಱನಱಿಯದಱಿಯೆಂ ।
ದುದಾತ್ತಬಲನಂಪ್ರಹಸ್ತನಂಪೇಳ್ವುದುಮಂ ॥
ತದನಱಿದುಬಂದವಂದಶ ।
ವದನಂಗಾದ್ಯಂತಮದಱತೆಱನಂಪೇಳ್ದಂ ॥ 187

ವ ॥ ಅಂತುಪೇಳ್ದನಂಮಪಡೆಗಲ್ಲಿಯಜಂತ್ರಂಗಳಿಂದುಪದ್ರವಮಾಗದಂತುತೊಲಗಿಬಿಟ್ಟು ಬಳಿಕ್ಕದಂಕೊಳ್ವತೆಱನಂಬಗೆವುದೆಂಬುದುಂದಶವದನನಾನುಡಿಯನವಕರ್ಣ್ಣಿಸಿ ಕೋಂಟೆಯುಂಕೊಳ್ವಪಾಯಮನೆಬಗೆವುತ್ತುಮಿರ್ಪ್ಪುದುಮಿತ್ತಲ್ ॥

ಕಂ ॥ ನಳಕೂಬರನಕುಲಾಂಗನೆ ।
ವಿಳಾಸವತಿರಾವಣಂಗೆಪಲಕಾಲಂಮುಂ ॥
ನೆಳಸಿಪ್ಪರ್ಕಾಮುಕಾತರೆ ।
ಕೆಳದಿಗೆತಿಳಿವಂತುತಂನತೆಱನಂಪೇಳ್ದಳ್ ॥ 188

ವ ॥ ಅಂತುವಿದ್ಯಾಧರಪರಮೇಶ್ವರಿಯಪ್ಪಚಿತ್ರಮಾಲೆಗೆನಿಜಾಭಿಪ್ರಾಯಮುಂಕಲಿಸಿರಾವಣನಲ್ಲಿಗಟ್ಟುವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ನೀಲಪಟಚ್ಛದೆನಿಶೆಯೊಳ್ ।
ಲೋಲೇಕ್ಷಣೆಗಗನಮಾರ್ಗದಿಂರಾವಣನಿ ॥
ರ್ದ್ದಾಲಯಮುಂವಿಜಯಶ್ರೀ ।
ಲೀಲೆಯಿನಾಚಿತ್ರಮಾಲೆಬಂದೊಳಪೊಕ್ಕಳ್ ॥ 189

ವ ॥ ಅಂತುಪೊಕ್ಕುರಾವಣನಕೆಲಕ್ಕೆವಂದು ॥

ಕಂ ॥ ಉಪರಂಭೆಯೆಂಬಳೆಂಮರ ।
ಸಿಪೋಲಿಪೊಡೆರಂಭೆಗಗ್ಗಳಂಚೆಲ್ವಿಂದಾ ॥
ರುಪಮೆಗೆಪೆಱರೆನಿಪಳ್ವೀ ।
ನಪಯೋಧರೆನಿಂನಸಾರ್ಗ್ಗಗಟ್ಟಿದಳೆಂನಂ ॥ 190

ಪಲವುದಿನಂನಿಂನೊಳ್ತೊ ।
ಟ್ಟೊಲವಿಂದಾಕೆಂನೆನಿಂನನನವರತಂಪಂ ॥
ಬಲಿಸುತ್ತುಂಚಿತ್ತೋದ್ಭವ ।
ನಲರಂಬುಗಳುರ್ಚ್ಚನಾಡೆಪಾಡೞಿದಿರ್ದ್ದಳ್ ॥ 191

ಏಪೊಗಳ್ವೆನತನುವಿದ್ಯಾ ।
ದೇವತೆನಿರತಿಶಯುಮೆನಿಪರೂಪಿಂವಿದ್ಯಾ ॥
ದೇವತೆಸಾಮರ್ತ್ಥ್ಯದಿನೆನಿ ।
ಪಾವಧುಬರೆದೇವನಿನಗೆತೀರದದುಂಟೇ ॥ 192

ವ ॥ ಎನೆದಶಾನನಂಪಳಿಯುಂಪಾಪಮುಮಪ್ಪದುಶ್ಚರಿತ್ರಮನೇವೆನೆಂದುಮನದೊಳೆನಿಶ್ಚಯಿಸಿವಿಭೀಷಣನಂಬರಿಸಿರಹಸ್ಯದೊಳದನಱಿಪುವುದುಮಾತಂವಿದ್ಯಾಪ್ರಾಕಾರಮಂಕಿಡಿಸುವಂತಹುಪ್ರತಿವಿದ್ಯೆಯನಾಕೆಯುಂಬರಸಿಪ್ಪುದುನಂಬಿಸಿಕಲ್ತುಕೊಳ್ವುದೆನೆರಾವಣನುಮಾದೂದವಿಗೆನಿಂನ ನುಡಿಗೊಡಂಬಟ್ಟೆನಾಕೆಯಂತಾಯೆಂದುಮಕೊನ್ರೇ

ಕ್ತಿಯಿಂನುಡಿವುದುಮಾಕ್ಷಣದೊಳೆಪೋಗಿಬೇಗಂತರ್ಪ್ಪುದುಮವಳ್ಗೆ ಪುಸಿನಣ್ಪುದೋಱಿನಿನಗಮೆನಗಂದುರ್ಲ್ಲಂಘ್ಯ ಪುರದೊಳ್ಕೂಟಮುಪ್ಪಂತುಮಾಡೆನೆಮನದೆಗೊಂಡಂತೆಗೆಯ್ವೆನೆಂದುಸಾಲವಿದ್ಯಾಭೇದಿನಿಯಂ ॥

ಕಂ ॥ ಪ್ರತಿವಿದ್ಯೆಯನಾಕೆಕುಲ ।
ಕ್ಷತಿಯಂಪತಿಗಪ್ಪಹಾನಿಯುಂಬಗೆಯದೆದು ॥
ಮ್ಮೃತಿಕೊಟ್ಟಳದೆಂಸರುಮಂ ।
ಮತಿಗಿಡುಪ್ಪುದುಚೋದ್ಯಮಲ್ತುಮದನೋನ್ಮಾದಂ ॥ 193

ವ ॥ ಅಂತಾಕೆಯಕಯ್ಯೊಳಾವಿದ್ಯೆಯಂಕೊಂಡುಕಳಿಪಿಮಱುದೆವಸಂಸಾಲವಿದ್ಯೆಯಂಪ್ರತಿವಿದ್ಯೆಯಿಂಕಿಡಿಸಿದುರ್ಲ್ಲಂಘ್ಯಪುರಮಂರಾವಣಂಮುತ್ತುವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಸೆರಗಂಬೆಱಗಂಬಗೆಯದೆ ।
ಪುರಮಂಪೊಱಮುಟ್ಟಿಕಾದುವಾಗಳ್ನಳಕೂ ॥
ಬರನಂವಿಭೀಷಣಂಮದ ।
ಕರಿಯಂಮೃಗವೈರಿಪಿಡಿವತೆಱದಿಂಪಿಡಿದಂ ॥ 194

ವ ॥ ಆಸಮಯದೊಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ದನುಜಾಧೀಶ್ವರನಪುರಾ ।
ತನಪುಣ್ಯದಫಲದಿನಾಯುಧಾಗಾರದೊಳೇಂ ॥
ಜನಿಯಿಸಿದುದೊವಿದ್ವಿಷ್ಟಾ ।
ವನಿಪಾಲಪ್ರಳಯಕಾಲಚಕ್ರಂಚಕ್ರಂ ॥ 195

ವ ॥ ಅಂತುಸುದರ್ಶನಚಕ್ರರತ್ನಂಪುಟ್ಟುವುದುಂರಾವಣಂ ಮಹೋತ್ಸವದಿಂಚಕ್ರಪೂಜೆಯಂಮಾಡಿತದನಂತರಂರಹಸ್ಯದೊಳಾಕೆಯಂ ಕರೆದುನೀಂವಿಶುದ್ಧಕುಲದಕುಶಧ್ವಜಂಗಂಮಧುಕಾಂತೆಗಂಪುಟ್ಟಿದುದಱಿಂನಿಜಕುಲಾಚಾರಮಂಬಗೆದುಶೀಲಪರಿಪಾಲನಂಮಾಳ್ಪುದಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ ನೀನೆನಗೆವಿದ್ಯೋಪದೇಶಂಗೆಯ್ದುದಱಿಂಗುರುವಾದೆಪೆಱತೇನುಮಂಬಗೆಯದೆ ನಳಕೂಬರನೊಳ್ಕೂಡಿಸುಖದಿಮಿರೆಂದಾಕೆಯದುಷ್ಪರಿಣಾಮಮಂಪತ್ತುವಿಡಿಸಿ ॥

ಕಂ ॥ ನಳಕೂಬರನುಮನಾಕ್ಷಣ ।
ದೊಳೆಬರಿಸಿನಿಜಾಗ್ರತನಯನಿಂದಗಿಯಿಂದ ॥
ಗ್ಗಳಮೇನೆಮಂನಿಸಿಭಯಮಂ ।
ಕಳೆದಿತ್ತಂಭೃತ್ಯಪದವಿಯುಂದಶವದನಂ ॥ 196

ವ ॥ ಅಂತಾತಂಪೆರಸು ॥

ಕಂ ॥ ವಿಜಯಾರ್ದ್ಧನಗಕ್ಕೆ ತ್ತಿದ ।
ನಜೇಯದೋಶ್ಯಾಲಿರಾವಣಂನಿಜವಿಜಯ ॥
ಧ್ವಜಿನಿಗಳಬ್ಧಿಗಳೇಳುಂ ।
ನಿಜಸೀಮಾವಜ್ರವೇದಿಯಿಂತಳರ್ದುವೆನಲ್ ॥ 197

ವ ॥ ಅಂತುರಾವಣಂತಂನಮೇಲೆತ್ತಿ ಬಂದು ರಜತಗಿರಿನಿತಂಬದೊಳ್ ಬೀಡಂಬಿಟ್ಟನೆಂಬುದ ನಿಂದ್ರಂಕೇಳ್ದು ಸಮರಸಂನಾಹಭೇರಿಯಂಪೊಯಿಸುವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಚತುರಾಂಬುರಾಶಿಯಂಘೂ ।
ರ್ಣಿತಮೆನೆದಿಗ್ವಲಯಮಂದಿಶಾದ್ವಿರದನಬೃಂ ॥
ಹಿತಮೆನೆನಭಮಂಘನಗ ।
ರ್ಜಿತಮೆನೆಪುದಿದತ್ತು ಭೂರಿಭೇರೀನಿನದಂ ॥ 198

ಚ ॥ ಕರಿಗಳವಾಜಿರಾಜಿಗಳತೇರ್ಗಳಖೇಚರರೊಡ್ಡಣಕ್ಕಣಂ ।
ಧರೆಕಿಱಿದಂಬರಂಕಿಱಿದುಕೇತನಮಾಳಿಕೆಗೆಂಬಿನಂಪಿಯು ॥
ಚ್ಚರಧರಣೀಶರತ್ನಮುಕುಟಪ್ರಭೆಯಿಂದಶದಿಙ್ಮುಖಂಗಳುಂ ।
ಭರಿತಮೆನಿಪ್ಪಿನಂನೆರೆದುದಾಧ್ವನಿಗಿಂದ್ರನರುಂದ್ರಸೈನಿಕಂ ॥ 199

ವ ॥ ಅಂತು ನೆರೆದುರಣಭೂಮಿಯೊಳಿಂದ್ರನಬಲಂಬಲಿದೊಡ್ಡಿ ನಿಲ್ವುದುಂರಾವಣನಬಲಂರ ಣರಭಸದಿಂಬಂದುತಾಗುವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಕೀರ್ವ್ವಲದಚತುರ್ಬ್ಬಲಮುಂ ।
ದೋರ್ವ್ವಲಮುಂಮುಱಿದುಪಿಱುಕಾದುವಪದದೊ ॥
ಳ್ಮಾರ್ವ್ವಲಮುಂಸುರಸೈನಿಕ ।
ಮೋರ್ವ್ವಟ್ಟುದುದಳ್ಕಿ ಬಳ್ಕಿ ಬೆಂಗುಡುವಿನೆಗಂ ॥ 200

ವ ॥ ಅಂತುರಾಕ್ಷಸಬಲಮೆಲ್ಲಮೊಲ್ಲನುಲಿದೋಡುವುದುಂಕಂಡುಮುಖ್ಯನಾಯಕರಪ್ಪವ ಜ್ರವೇಗನುಂ ಹಸ್ತನುಂ ಪ್ರಹಸ್ತನುಂ ಮಾರೀಚನುಂಉದ್ಭಟನುಮುಜ್ವಳನುಂವ ಜ್ರನುಂಮಹಾಜಲಧರನುಂಸಂಧ್ಯಾಭ್ರನುಂ ಕ್ರೂರನುಮೆಂದಿವರ್ಮೊದಲಾಗೆಮ ಹಾಬಲಪರಾಕ್ರಮತ್ತರ್ಂತಂಮಬಲಮಂ ಪೆಱಗಿಕ್ಕಿದಿವಿಜಬಲಮನೆಲ್ಲಂಗೆಲೆಕಾದು ವುದಂಕಂಡುಮೇಘಬಲಿಯುಂತಟಿತ್ತುಂಗನುಂ ಅದ್ರಿಯುಂ ಸಂಜ್ವಲನುಂ ಪಾವ ಕನುಂಮೊದಲಾಗೆ ॥

ಕಂ ॥ ಸುರಬಲದನಾಯಕರ್ಸ್ನರ್ಗಂ ।
ಗರದೊಳ್ರಾವಣನಬಲದನಾಯಕರೆಂಸಂ ॥
ಹರಿಸೆಕೆಲರಂಕಪಿಧ್ವಜ ।
ರರೆಬಕ್ಕಾರ್ಗಲಾಗ್ನಿರುದ್ರನಂತುರಿದೆದ್ದರ್ ॥ 201

ವ ॥ ಅಲ್ಲಿಮಹೋಗ್ರನಂದನನುಂ ಪ್ರಸನ್ನಕೀರ್ತ್ತಿಯುಂಮಾಲ್ಯವಂತತನೂಭವನುಂಶ್ರೀಮಾಲಿಯುಮೆಡೆವೊಕ್ಕುದಿವಿಜಬಲಮಂಹತವಿತತ ಕೋಲಾಹಲಮಂಮಾಡಿಕಾದುವುದಂಕಂಡುದಂಡಾಗ್ರನುಂಶಿಖಂಡಿಯುಂಶಿಖಿಯುಂಕೇಸರಿಯುಂಕನಕನುಂಮೃಗಚಿಹ್ನನುಮೆಂಬಿಂದ್ರನಳಿಯಂದಿರ್ಮ್ಮೊದಲಾಗೆಪಲಬರ್ಕ್ಕುಮಾರರ್ಮ್ಮೊದಲಿಸಿಮುಸುಱಿಮುತ್ತುವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಶ್ರೀಮಾಲಿನೃಪಕುಮಾರ ।
ಸ್ತೋಮದತಲೆಪಱಿದುಪಾಱಿಬೀಳ್ವಿನೆಗಂಸಂ ॥
ಗ್ರಾಮದೊಳೇಸಾಡಿದನಖಿ ।
ಲಾಮರರಾಗಸದೊಳೊಡನೆತಲೆದೂಗುವಿನಂ ॥ 202

ಅವರಳಿವುದೆನಿಂದ್ರತನೂ ।
ಭವನೀಕ್ಷಿಸಿಕಲುಷವಶಗತಂತಾಗಿರಣೋ ॥
ತ್ಸವದಿಂದೇಳಿಸಿಮೊನೆಯೊಳ್ ।
ಜವನಂಶ್ರೀಮಾಲಿಯಂಜಯಂತಂಕೊಂದಂ ॥ 203

ವ ॥ ಅಂತುಶ್ರೀಮಾಲಿಯಂಜಯಂತಂಕೊಂದುವಿಜಯಪತಾಕೆಯನೆತ್ತಿಸುವುದುಮಿಂದ್ರಜಿತ್ಕುಮಾರನತಿಕುಪಿತನಾಗಿಬಂದುಜಯಂತನೊಳ್ಪೊಣರ್ವ್ವುದುಮಿಂದ್ರಂನೋಡಿ ಕಡುವೇಗದಿಂ ॥

ಮ ॥ ಮುಳಿದೈರಾವಣಗಂಧಸಿಂಧುರಮನಾಗಳ್ನೂಂಕಿದಂವ್ಯೋಮಮಂ ।
ಡಳದೊಳ್ಬೆಳ್ಗೊಡೆಚಂದ್ರಮಂಡಲದಚೆಲ್ವಂಬೀಱೆದಿಕ್ಪಾಲಮಂ ॥
ಡಳಿಸುತ್ತಂಬರೆಪಾಳಿಕೇತನಶತಂಗಳ್ಮುಂದೆಮುಂದಯ್ಸೆಮಂ ।
ಗಳಭೇರೀರವಮುಣ್ಮೆಪೊಣ್ಮೆದೆಸೆಯಂತಳ್ಪೊಯ್ಯೆಶಂಖಸ್ವನಂ ॥ 204

ವ ॥ ಅಂತಿಂದಗಿಯುಮೊನೆಗ್ಗೈರಾವಣಮನಣೆದುನೂಂಕುವಿಂದ್ರನಂದನುಜೇಂದ್ರನಸಾರಥಿಸನ್ಮತಿಕಂಡಿಂತೆಂದಂ ॥

ಮ॥ ನನಗಿಂದ್ರಂದೊರೆ ಸಂಗರಕ್ಕೆ ದೊರೆನೀನಿಂದ್ರಂಗೆ ಪುತ್ರೋತ್ತಮಾ ।
ಅನವೇನಾಂಪೆಗೊಳಲ್ಸಮರ್ಥನೆ ಕುಮಾರಂ ಬಾಲಕಂ ಯುದ್ಧಯೋ-॥
ಗ್ಯನೆಕಯ್ಕೊಳ್ಳುದು ದೇವರಿಂದಗಿಯನೆಂದಾಯೋಲ ಕಂಡಾಲಕೇ ।
ತನಯಂ ಬೋಧಿಸಿದಂ ದಶಾಸ್ಯರಥಮಂ ಸೂತಂ ಮನೋವೇಗದಿಂ॥ ೨೦೫

ವ॥ ಅಂತು ಮುಟ್ಟೆವಂದು ಮೂದಲಿಸಿ ಬಾಗುಪ್ಪುದುಂ॥

ಕಂ॥ ಶರ ಸಂಧಾನದವೇಗಂ ।
ಪರಿಕಿಸಲರಿದೆನಿಸಿ ದಿವಿಜ ಪತಿಯುಂ ದಶಕಂ॥
ಧರನುಂ ಕಾಂಬ್ದಿನೆ ಪಾಂಯ್ದುವು ।
ಶರ ಮಂಟಪಮಾಯ್ತ್ರಖಿಲ ಭುವನಮೆನೆ ಶರನಿಕರಂ॥ ೨೦೬

ವ॥ ಅಂತಚಿಂತ್ಯಂ ಯುದ್ಧಂಗೆಯ್ದು ದಾನವೇಂದ್ರನನಿಂದ್ರಂ ಸಾಧಾರಣಾಸ್ತ್ರದಿಂ ಗೆಲ್ವದರಿದೆಂದಕ॥

ಕಂ॥ ಮುನಿದು ತಮದಂಬಿನಿಂದಂ ।
ದ್ರನಿಸುತ್ತುದುಂ ಬೆಳಗಿನಂಬಿನಿಂ ಗೆಲ್ದೊಡೆ ಕಂ॥
ದನಲಾಸ್ತ್ರದಿನಿಸೆದಿವಿಜಂ ।
ದನುಜೇಂದ್ರ ವಾರುಣಾಸ್ತ್ರದಿಂ ಖಂಡಿಸಿದಂ॥ ೨೦೭

ವ॥ ಅಂತು ಖಂಡಿಸೆ ಮತ್ತಂ ಮೆಲತೆರದ ದಿವ್ಯ ಶರಂಗಳಿಂದಿಂದ್ರನಿಸುತ್ತುದುಂ ದಶಕಂಧರನವಂ ಪ್ರತಿ ಶರಂಗಳಿಂದಭಿಭವಿಸೆ॥

ಕಂ॥ ದೇವಕಾರ್ಯಪ್ಪೊಡಮಿವನಂ ।
ಸಾವೆಂಬ್ದಿಪೆವೆಂದು ಮನದೊಳೊದವಿದ ಮುಳಿಸಿಂ॥
ರಾವಣನ ವರೂಥಕ್ಕೈ ।
ರಾವಣ ವಾರಣಾಮನ ಗದು ನೂಂಕಿದನಿಂದ್ರಂ॥ ೨೦೮

ವ॥ ಅಂತು ನೂಂಕುವುದುಂ॥

ಮ॥ ನಿಜನೇತ್ರಾಗ್ರದೊಳಾಗಳಾಗಲದಟಂ ಶ್ರೀಮಾಲಿ ಸತ್ತೀಪಮುಂ ।
ನಿಜ ವಂಶ ಪ್ರಭುವಪ್ಪ ಮಾಲಯಿನಪಂ ಮುಂ ಕೊಂದನೆಂಬೀಪಮುಂ॥
ನಿಜಕೋಪಾಗ್ನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನೀಯ ಮೊರೆಕೊಂಡಂ ದ್ರೋಹನೆಂದೇರಿದಂ ।
ತ್ರಿಜಗದ್ಘೋಷಣದಂತಿಯಂ ರಿಪುಜಯಾವಿದ್ರಾವಣಂ ರಾವಣಂ॥ ೨೦೯

ವ॥ ಅಂತು ಲಂಕೇಶ್ವರನ ಲೋಕೋತ್ತರ ಸೇನೆಯುಂ ಮುಟ್ಟೆ ಸಾರೆ ಮಹಾಯುದ್ಧಂಗೆಯ್ದು ರಾವಣಂ ನಿಜವಾಹನಾಧಿಷ್ಠಿತನಾದ ಮೇಲೆವಾಯ್ದು ಮುಂದಣ ಗಾಂಧರ್ವಗಣನಂ ಚರಣಪ್ರಹಾರದಿಂ ನೆಲಕಿಕ್ಕಿ ಮಾತಂಗದ ಮೇಲೆ ಪಾಯ್ದು ಸಿಂಹದಂತಿಂದ್ರನ ಮೇಲೆ ಪಾಯ್ದು ಪುತ್ರನ ಪೇಳ್ವ ಬಲದ ಯೋಧರೊಳ್ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಲ್ಲಿಂ ಸಂಜಾದಿಕೆಂಡಭಯ ವಚನಮಂ ನುಡಿದು॥

ಕಂ॥ ಕರಿಯುಂ ಹರಿಕೇಸರಿಯುಂ।
ಶರಭಂ ಶರಭಮುಮನದೊಂದು ಬೇರುಂಡನದ॥
ಉರಗದುಂ ಪೆತ್ತ ಗರುಡ ನಿಜಸಿಂ।
ಧುರಕ್ಕೆ ಮಗುಳ್ದ್ದುಯ್ದನಿಂದ್ರನಂ ದನುಜೇಂದ್ರಂ॥ ೨೧೦

ವ॥ ಆಸಮಯದೊಳಿಂದ್ರನ ಮಗನಪ್ಪ ಜಯಂತನಿಂದ್ರಜಿತ್ಕುಮಾರಂ ಬಾಳ್ದ್ರೆಪಿಡಿದೀಯೆ ರಾವಣನಭಯ ಘೋಷಣೆಯಂ ಮಾಡಿ ಮಹಾವಿಭವದಿಂ ಬಂದು ಲಂಕೆಯಂ ಪೊಕ್ಕು ಸುಖದಿನಿರೆ॥

ಕಂ॥ ಪರಿಜನಮುಮುಪಾಯನಮುಂ।
ಬೆರಸು ಸಹಸ್ರಾರನಾತ್ಮತನಯನ ಮೋಹಂ॥
ಆರೆ ತನ್ನಂ ಬಂದಂ ದಶ।
ಶಿರನಲ್ಲಿಗೆ ಮುಂದುಗಾಣ್ಬರೇ ಮೋಹಾಂಧರ್॥ ೨೧೧

ವ॥ ಅಂತು ಬಂದು ಲಂಕಾಪುರಮುಂ ಪುಗುವುದುಮುಚಿತಪ್ರತಿಪತ್ತಿಯಂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಸಹಸ್ರಾರನಂ ನಿಜಜನಕನಿಂದಧಿಕವಾಗೆ ಮನ್ನಿಸಿ ಮಣಿಮಯಾಸನದೊಳಿರಿಸಿ ವಿನಯವಿನಮಿತೋತ್ತಮಾಂಗಂ ಬೆಸನಾವುದೆನೆ ಸಹಸ್ರಾರನಿಂತೆಂದಂ॥

ಕಂ॥ ನಿನಗೆರಗಿದಿಂದ್ರನಂ ಗೆ।
ಲ್ದು ನಿನ್ನ ಭುಜಬಲದ ಮಹಿಮೆಯಂ ಬೀಱಿದೆಯೇ॥
ಯೆನಿಸಾತನ ಪೆಱೆಯಂ ಬಿ।
ಟ್ಟು ನಿನ್ನ ತತ್ಪೂರ್ವವೈರ ಬಣ್ಣಿಸಲ್ವಾರದೆನಲ್॥ ೨೧೨

ವ॥ ಎನೆ ದಶಾನನಂ ಮಹಾಪ್ರಸಾದಮಂತೆಗೆಯ್ವೆನೆಂದಿಂದ್ರನಂ ಬರಿಸಿ ನಿಷ್ಠುರಾಯಂ ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯದೊಳ್ ಸುಖದಿಮಿರೆಂದು ಕಳುಪುವುದುಂ ರಾವಣಂಗೆ ನಿಶ್ಶಲ್ಯನಾಗಿ ತನ್ನ ಪೊೞಲ್ಗೆ ವಂದಿಂದುವೆಂಬ ತನ್ನ ಪಿರಿಯ ಮಗಂಗೆ ರಾಜ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ತನ್ನ ಮಗನಪ್ಪ ಜಯಂತನುಂ ತನ್ನ ಲೋಕಪಾಲರುಂ ಬೆರಸು ದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡು ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪೋದನಿತ್ತಲಿಂದ್ರನಂ ಗೆಲ್ದು ವಿಯಚ್ಚರೇಂದ್ರಂ ವರುಣನ ಮೇಲೆ ನಡೆಯಲೆಂದು ಸಮಸ್ತ ಸಾಮಂತರಂ ಬರಿಸಿದ

ಸುಮಿರ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ದೂತನನಟ್ಟುವುದುಮಾತಂ ಬಂದು ಪ್ರತಿಸೂರ್ಯ್ಯನುಮಂ ಪ
ವನಂಜಯನುಮಂ ಕಂಡು ನಿಜಾಗಮನ ವೃತ್ತಾಂತಮನರಿಪುವುದುಂ ಪವನಂಜ-
ಯನಾಂಜನೇಯನುಮಂ ಬರಿಸಿ॥

ಮ॥ಸ್ರ॥ ವರುಣನಂ ಬಾಯ್ನ್ನೀಳನೊಳ್ ಮುನಿಸುವಿಸೆ ಮೇರೆತ್ತ ಲೆಂದೀಗಳೆಂಯುಂ।
ಬರವೇಳ್ಕುಂ ದಾಶವೇಂದ್ರಂ ತಡೆವುದು ಮದನಲ್ತೆಪ್ಪಿ ಹೊಳ್ಪುದ್ಯರಕ್ಷಾ॥
ಭರಮುಂ ನೀನೆಂಬುದುಂ ಮಾರುತಿ ಮುಕುಳಿತ ಹಸ್ತಾಂಬುಜಂ ವೀರಲಕ್ಷ್ಮೀ।
ಮರರಿಂ ಪೋಲ್ತಾರಹದಿಂದಾವೆಸನಸತಿ ಬಳಂ ತಂದೆಯುಂ ಬೇಡಿ ಕೊಂಡಂ॥ ೨೧೩

ವ॥ ಅಂತು ಪೆಸನಂ ಬೇಡಿಕೊಂಡು ವಿಮಾನಾರೂಢನ ಕಿಂಙ್ಕಿಣ್ಯುತ ಬಲಸಮೇತಂ ಸ-
ಮುದ್ರಮಧ್ಯದ್ವೀಪಂಗಳುಮಂ ಪೊಳಲ್ಗಳುಮನಭಿವೀಕ್ಷಿಸುತ್ತುಂ ಬರ್ಪ ಸಮಯ
ದೊಳ್ ರಾವಣಂ ಗಗನ ಮಂಡಲದೊಳ್ ದರ್ಪ ಹನುಮನ ಬರವಂ ಕಂಡು॥

ಚ॥ ಇದಿವರ್ಗರೆ ತಾನುಮುತ್ಸಕತೆಯಿಂದಿದಿವರ್ಗಂದು ಮರುತ್ಸುತಂ ಪದ।
ಕ್ಕೊದವಿದ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಮಣಿದಿ ಕಿಂಕರ ಮಲ್ಲಿಕೆಯನ್ನಿಯಮೆ ಪಾದ್ಯಮಂ॥
ಮುದದಿನಳುರ್ಕೆಯಿಂ ತಕ್ಷಣಸೆ ದಾನವ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಾ।
ಕದುದು ರಿಪು ಚಕ್ರಮಂ ಕವಿಲ್ದು ದಾನವನಿಗಾವಳಿದೆಂಬ ಸಂತಸಂ॥ ೨೧೪

ವ॥ ಅಂತಾತ್ಮನಂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು॥

ಕಂ॥ ಆಗಸಮುಂದೆಸೆಯುಂ ಭೂ।
ಭಾಗಮುಮೆಡೆ ನೆರೆಯದೀ ಬಲಕ್ಕೆನೆ ನಡೆದಂ॥
ಮೇಗಿಲ್ಲದ ಬಲ್ಲಾಳ್ಗಳ।
ಸಾಗರಸಂ ಕದನ ಕರ್ಕಶಂ ದಶವದನಂ॥ ೨೧೫

ವ॥ ಅಂತು ನಡೆದು ಪಾತಾಳ ಪುಂಡರೀಕ ಪುರಮಂ ಮೂವಳಸಾಗಿಸುತ್ತುಂ ಮುತ್ತಿ
ವರುಣಾಸುತ ಕಾಪಿನವಾಗಿ ಪೋರಮಡುವುದು ಮೊದಲೆ॥

ಕಂ॥ ಓರ್ಪನೆ ಜವನೆಂಬುದು ಪುಸಿ।
ಸೂರ್ಪಣಖನಿಯುಸಿ ಕರೆನಿಸಿ ಬಿಟೆರ ಕುಡಾರ॥
ದ್ದೋರ್ಪ್ಪಗಲದ್ದಪ್ತ ಮುಸ್ಟೀನರಮಂ।
ಸೂರ್ಪಣಸ್ಸಂಗ್ರಾಮದಿಲಾಸ್ಪದ ಮುಷ್ಟೀನರಮುಟ್ಟರ್॥ ೨೧೬

ಕಂ॥ ಸಿಂಗದ ಜಂಡುಳಯುಂತಿರೆ ।
ಸುಂಗೊಳೆ ಮೊಸಮಿಟ್ಟು ಕಾದೆ ವರುಣಕುಮಾರ ॥
ಬೆಸಂಗೊಟ್ಟುದು ದಶಮುಖಬಲ ।
ರಂಗಬಲಂ ಸಮರಮುಖದೊಳಪಗಿಸದಿರುಂಬೆ ॥ ೨೧೭

ವ॥ ಅಂತು ಕಾದುತ್ತುಮಿರೆ ಹನುಮನೆಡೆವೊಕ್ಕು ತನ್ನ ಸೇನೆಯುಮಂ ರಿಪುಸೇನೆಯುಮಂ
ಸುತ್ತಿ ಮುತ್ತಿ॥

ಉ॥ ದಾನವ ವಿದ್ಯೆಯಿಂ ಕಳೆದು ವಾನರರೂಪಮಪಾಂತು ವಿಭ್ರಮ ।
ಲ್ಪೇನೆಯೊಳಾನೆಯುಂ ಕುದುರೆಯುಂ ರಥಮುಂ ಪೃಥುಗಂಡ ಕೈಲಸಂ ॥
ತಾನದಿ ನಿಟ್ಟು ಮೋದಿ ತರುರಾಜಗಳಂ ತವೆ ಕೊಂದನಾ ಮರು ।
ತ್ಸೂನು ನೆಗಯ್ದೆ ಕೆಯ್ದೆ ಕಡುಕೆಯ್ದೆ ಬಡರ್ಗಂ ಕಪಿವರಾಜಿರಂಗದೊಳ್ ॥ ೨೧೮

ವ॥ ಅಂತು ಕುಸುಮ ಧನುಸು ವಶದೊಳಾಂತ ಬಲಮುಂ ಕ್ರಮಾಂತನಂತೆ ತವಿಸಿ ರಾಜೀವ-
ಪುಂಡರೀಕ ಪ್ರಮುಖ ನಿಜಕುಮಾರನ್ನೂರ್ವರ್ ಕುಮ್ಮಂ ಬಿಡಿದು ಕಟ್ಟುವುದುಂ
ವರುಣಂ ಕಂಡು ಕುಪಿತನಾಗಿ

ಕಂ॥ ನೆನೆಯದೆ ಕಲುಷ ವಶಂನ ।
ಬ್ಯಾನವಿದ್ಯೆಗಳು ಕಡಂಗಿ ಕಾದುವೆ ಪವನಜಂ ॥
ಳ್ದನುಜೇಂದ್ರಂ ಪಿಡಿದಂಕುಶ
ರಾವಣಂ ಕಾವನಂಗೆ ಕಾರ್ಯಂ ತೋರ್ಪಂ ॥ ೨೧೯

ವ॥ ಅಂತಾತನಂ ಕುಂಭಕರ್ಣಂಗೆ ಸೆರೆಯನೊಪ್ಪಿಸಿ ಭದನೋತ್ಸಾಹವೆಯುದಾ
ನವನದೊಳ್ಬೀಡಂ ಬಿಟ್ಟು ಪೋಲಡಂಗೊಟ್ಟಿರ್ದು ವರುಣನಂ ಬರಿಸಿ ॥

ಕಂ॥ ಕಲಿಸಾವಂ ಪಿಡಿ ಪಡೆವಂ ।
ಕಲಹದೊಳಿದು ಬಂಗಮಲ್ತು ನೀಂ ಮುನ್ನಿನವೋಲ್ ॥
ಲ್ಪಲಸಿ ನಿಜರಾಜ್ಯದೊಳ್ಸುಖ ।
ದಲರ್ಪಿಂದೊಸೆದು ವರುಣನಂ ಮನ್ನಿಸಿದಂ ॥ ೨೨೦

ವ॥ ಅಂತು ವರುಣನಂ ಮನ್ನಿಸಿ ಕರದ್ರುಹಗಂಗೆಯ್ದೆ ಕಾರುಣ್ಯಮನಿಯುತ್ತು
ವುದುಂ ವರುಣಂ ಹನುಮನ ಸೆರೆಗಿಲ್ಲದ ಬಲ್ಲಾಳ್ತನಮುಂ ಪೊಗಳ್ದು ಸತ್ಯ
ವತಿಯೆಂಬ ತನ್ನ ಮಗಳಂ ರಾವಣಂಗೆ ಮದಾವಿಭವದಿನಿತ್ತು ತನ್ನ ಪೊ-
ಳಲ್ಗೆ ಪೋದನಿತ್ತ ರಾವಣಂ ಲಂಕೆಗೆ ವಂದು ಚಂದ್ರನಖಿಯ ಮಗಳಪ್ಪನಂಗ
ಪುಷ್ಪೆಯಂ ಶ್ರೀಶೈಲಂಗೆ ಪರಿಣಯನೋತ್ಸವದಿನಿತ್ತು ಕರ್ಣಕುಂಡಲಪುರ
ಮನಾತಂಗೆ ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕಂಗೆಯ್ದು ಕುಡುವುದುಮಲ್ಲಿಯ ಸಹಸ್ರಾಂತಃ
ಪುರ ಪುರಂಧ್ರಿಯರ್ಗೆ ವಲ್ಲಭನಾಗಿ ಸುಗ್ರೀವಂಗಂ ಸುತಾರೆಗಂ ಪುಟ್ಟಿದ ಪ-
ದ್ಮರಾಗೆಯುಂ ಮದುವೆನಿಂದು ಸುಖದಿನಿರ್ದನಿತ್ತಲ್ ॥

ಕಂ॥ ಭರತಲ್ಪಖಂಡಮಂ ದಳ।
ಶಿರನಾಳ್ದಂ ಚಕ್ರಶಳ್ಪವನಿಶಳ್ದಂಗ॥
ಸ್ಫುರಿಕೆಕೊಂಡುವಖಿಳ ವಿದ್ಯಾ।
ಧರವಲ್ಲಭರೆಲ್ಲರುಂ ಪುದಾಳ್ವನಳ್ಕರಾದರ್॥ ೨೨೧

ಶಾ॥ ಕ್ರೋಧೋದ್ಧತನಪ್ಪ ರಾವಣನಸೂಯಾಪ್ತಂ ಕಾದುವಂ ಯುದ್ಧದೊಳ್।
ಶಕ್ರಂಗಂ ತ್ರಿಜಗದ್ವಿಭೂಷಣಗಳಂ ಕೊಂದಿಕ್ಕಲೇಂ ಸಾಲದೇ॥
ಚಕ್ರಸ್ಥಂ ಪರಚಕ್ರಮುಂಟೆ ಸೆಕಪೋಯೀನ ಚಕ್ರದೊಳ್ ಬ್ಬಿಸು।
ಚ್ಚಕ್ರಂ ಪೋಷ್ಪಮಿ ಚಂದ್ರಹಾಸದಿದಿರೊಳ್ ವೀರಾಂತ ವಿಕ್ರಾಂತರಂ॥ ೨೨೨

ಮ॥ ನಿಖಿಲಕ್ಷತ್ರಕುಲಂ ವಿಯಚ್ಚರ ಕುಲಂ ಸಂಗ್ರಾಮಕೆಲ್ಲರ್ ಸುರಾ।
ಮ್ಮುಖವಾಕ್ಯಪ್ರತಿಬಿಂಬದಂತೆ ಬಳಸಂದಾ ಬ್ರಹ್ಮ ವಧೆಯುಂಗುಡಾ॥
ಮುಖದಂತೆಂದುದನೆಂನಬಂದು ನವರತ್ನಾಸಕ್ತ ನಕ್ರಂಚಕ್ರಿ।
ಮುಖದೊಳ್ತಂಯುವೃದಾಂತರಂ ದಶಮುಖೋಲ್ಕಾ ತಾಮ ಘೋರಾ ಮುಖಂ॥ ೨೨೩

ತ್ರಿಜಗದ್ಭೂಷಣ ನಾಮ ಸಾಮಜಮನೇಂ ಯಾನಾಸನಂಪುವೇಂ ಮುಕ್ತನಾ।
ಮಜಮೊಂಮುಕ್ಷ್ಮಿ ಸಹಸ್ರರಕ್ಷಿತಮನುದ್ಯದ್ಭಕ್ರಮುಂ ಚಂದ್ರಹಾ॥
ಸಜಯೋತ್ರಾಸಿಯ ನಾಂ ಪಕ್ಕದು ಪೊಳವೇ ಕೈಲಾಸಮುಂ ಕೀತ್ರಳ।
ದ್ಭುಜಮಂ ಭೂಚರ ಖೇಚರರ್ಕಳ ಭುಜಂಗಳ್ಪಂಗದೇನಾಂ ಪುಡಿಪೇ॥ ೨೨೪

ಮುದಯಂ ಭದ್ರಗಜಕ್ಕೆ ರಾಜಪಸರಂ ಚಂದ್ರಂಗೆ ತೀವ್ರಪ್ರಭಾ।
ಪದ ಬಿಷ್ಟಂ ತಪನಂಗೆ ತೇಜದೊದವಂ ಸಪ್ತಾರ್ಚಿಗತ್ಯುಗ್ರಖ॥
ಳದಗುಷ್ಟಂ ಗರುಡಂಗೆ ತುನ್ನತಿಯನೇಳುಂ ಕುಲೋತ್ರಭೂಭೃತ್ಸ್ಥಲ।
ಕ್ಷದಲಂ ಸ್ಥಿರಿಸುವಂ ಪೆರಂಗೆ ಪೆರತೇಂ ಲಂಕೇಶ್ವರಂ ಸ್ಥಿರಸಂ॥ ೨೨೫

ಕದನಕ್ಕೆ ತ್ರೈಗಾಯೊಳ್ ಪೋಡಿದಯ್ಯರ್ಗಡಿದರೆಂಬ ವಾರ್ತೆಯುಂ ಕಂಡರೆಂ।
ಬುದನೇಗೊಂಡರಿಕೇಶರೆಂಬ ಸಂಧಿಯುಂ ಭೂಭಾಗದೊಳ್ ಕೇಳಲಾ॥
ದುದು ದೆಲ್ದಸ್ಸರಾಗಾರಿದಸ್ಸರ್ಗೆವರೆಂಬೀ ವಾರ್ತೆಯುಂ ಕೇಳಲಾ।
ಗದವಂ ವರ್ತನಿದಿಂ ಬಳಕ್ಕೆನೆ ಜಗದ್ವಿದ್ರಾವಣಂ ರಾವಣಂ॥ ೨೨೬

ಕಂ॥ ಆಯುಧವೆನಿತೊಳವಷ್ಟುದಿ।
ವ್ಯಾಯುಧ ಮದನಳವಡದರ ಕಯ್ಯಳವಾತಂ॥
ಕಾಯಲ್ಲದುರ್ಗಂಕುವಕ್ಕೆಲ್ಲ।
ಗಾಯದೊಡಾಷ್ಟೊಂಗಮೇಂ ನಿಲಲ್ಬಂದಪುದೇ॥ ೨೨೭

ಕಂ॥ ಭೀಷ್ಮಣಾಬಲರ ಸುಕೃದ್ಬಲ।
ಶೋಷ್ಮಣಾದಕ್ಷ ಸ್ವಪಾಲ ಕರಣಾಗಲಗತಸಂ।
ತೋಷಕರ ಕುಂಭಕರ್ಣ್ನನ ವಿ।
ಭೀಷಣರೆಂಬ ದರ್ಗ್ಗ ಕಾಸ್ಯ ನೊಡವುಟ್ಟಿದವರ್ ॥ ೨೨೮

ಉ॥ ಕಾಲಮನಾಸೆವಟ್ಟು ನಿದಿರಿಕ್ಷ್ಮವರಿಕ್ಷ್ಮವನಾವನೆಂಡವ।
ಕಾಗಲನನೇಳ್ದಂ ಬಗೆವರೀನೆಲನಂ ವಿಜಿಗೀಷು ವೃತ್ತಿಯಿಂ॥
ಪಾಲಿಸುವ ಸುರಾಸುರ ವಿಯಚ್ಚರ ಸೇವೆಯೊಳಾರ್ಗ್ಗ ಮಾಜಿಯೊ।
ಳ್ಸೋಲದ ಮೇಘವಾಹನನುಮಿಂದಗಿಯುಂ ದನುಜೇಂದ್ರನಂದನರ್ ॥ ೨೨೯

ಕಂ॥ ಅವನ ವಿಯಚ್ಚರ ಸೇವೆ[illegible]।
ಭುವನಾನದೇವೇಳ್ತೆ ಕಯ್ದುವಿಡಿಯೆ ದೊಡಮದಂ॥
ತವೆ ಕೊಲ್ವುದರಿದು ಕನುಜನ।
ಬರವಂ ಕೈಸಾರೆಯುಲ್ವು ಗೆಲ್ಲದ ಬವರಂ॥ ೨೩೦

ಬಲದ ಭುಜಬಲದ ವಿದ್ಯಾ।
ಬಲದ ಮಹೋಬಲದ ಬಲ್ಪಿನಂ ಕೃಪರಾಗ್ಗನಂ॥
ಗೆಲಲರಿಯಂ ದಶಕಂಧರ।
ನಲಂಘ್ಯವಿಕ್ರಾಂತ ತುಂಗನಮರೇಂದ್ರಂಗಂ ॥ ೨೩೧

ವ॥ ಎಂಬುದಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣಾಂ ಮುಳಿಸುವೆರಸಿದ ಮುಗುಳ್ನಗೆ ಯುಸರಿಸ ಘುಡಿಹಾಸ ವ-
ಚೋವಿಚಾಸದಿನಿಂತೆಂದಂ॥

ಮ॥ ಅದಟಂ ರಾವಣನೆಂಬುದಂ ನುಡಿದು ತೋಳಿಲ್ಪೇಳ್ವುದೇ ಕಾದಲಂ।
ಮದಿ ಕಳ್ತಿಯುದ್ದಿ ಪೇಳ್ದು ಮಂಬಿಕೆಯ ನಾತಂ ಭೀತನಿಕ್ಷ್ವಾಕು ವಂ॥
ಶಧರಂಗೆಲ್ಲನೆ ರಾಮ ರಾವಣರ ಬಲ್ಪಿಂ ತೋಳ್ಪಿಮಂ ಕಾಣಾಲ।
ಪ್ಪುದು ತಟ್ಟುತ್ತಿಯುವಲ್ಲಿ ದಿಟ್ಟದೊಲೆಯಂ ತೂಗಿಂದ್ರಣಾಕ್ಷೋಣಿಯೊಳ್ ॥ ೨೩೨

ಚ॥ ನಡೆವೃದಿಳೇಶ ನೊಳ್ತೊಡರದಂನಿದ ಮಾತನ ಗಂಡಗರ್ಪ್ಪಮಿಂ।
ಸಡೆಗುಮೆ ರಾಮನಂಬು ನೆರಸಂನಡೆ ಕಾಲ್ದಡೆಗೆಲ್ಲು ನಿಲ್ವುಮಿಾ॥
ನುಡಿ ತಡವಲ್ಲು ನಾಳೆಯೆ ರಣಾಂಡಣದೊಳ್ನಡೆ ನೋಡು ವಿಮರ್ಗ್ಗರು।
ಳ್ಪಡೆಯೊಡ ದೂಡಿ ತಾಂಡವಮನಾಡುವ ರಾವಣ ನೆಟ್ಟೆಯಾಟಮಂ॥ ೨೩೩

ಕಂ॥ ದನುಜೇಂದ್ರನಲ್ಪವೀರ್ಯ್ಯನಿದು ಸಲ್ಲದೆ ...
ಮನುಜೇಂದ್ರನನಂತವೀರ್ಯ್ಯನಂಗಾಂಗಾವ॥
ಗ್ಗನುಮಿದಿರೆ ಕರಿಗಳಂಗೆ।
ಲ್ದನಿಬಿನಿಭವೈರಿ ಶರಭಮಂ ಗೆಲ್ದಪುದೆ॥ ೨೩೪
೧ ಕಲ್ತ್ರತೆ ಪಿರಿದಾದೊಡಮೇಂ।
ಮಾತ್ರ್ಸಲೆಯೆ ದಿನಾಧಿಪಂಗೆ ಪಿರಿದಾದೊಡವೇಂ॥
ನಾತ್ರ್ಸಮಿದೆ ವೈರಿ ಸೈನ್ಯಮು।
ಬಲ್ತ್ರ್ಸ ಬಯಲಕ್ಕೆಯು ಬಾಡುಬಿಳಸಂಬಿಳಸಂ॥ ೨೩೫
ಚ॥ ಇಂತಖಿಳ ದಾಕ್ಷ್ಯಗತ ಶೌರ್ಯ್ಯಪದುಗಂ ಗಂಡಾಕರ್ತ್ರ ರೋಡ್ವಗ।
ಕ್ಷೆತ್ರಧರಮಯ್ಯ ದಾತ್ರ ... ಶರಣಾಗತ ವಜ್ರಪಂಜರಂ॥
ನಲನರಪಾಳ ಮಾಳ ಕುರಿನೀಳ ಮಣಿ ಮ್ರಪಮುದ್ಧಿಕ್ಷೇಪಕಂ।
ಬಳೆ ಚರಣಾಂಬರವಿಂದನಪದಾತ ಯಶಃ ಕಂಕವಿಲಾಪ ದುಸ್ಸೋಹರಂ॥ ೨೩೬
ಗ॥ ಇದು ಪರಮ ಜಿನ ಸಮಯ ಕುಮುದಿನೀ ಶರಚ್ಚಂದ್ರ ಬಾಲಚಂದ್ರ ಮುನೀಂದ್ರ ಚ-
ರಣ ನಖ ಕಿರಣ ಚಂದ್ರಿಕಾ ಚಕೋರಂ ಭಾರತೀ ಕರ್ಣ್ನಪೂರಂ ಶ್ರೀಮದಭಿನವ ಪಂ-
ಪ ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ ರಾಮಚಂದ್ರ ಚರಿತ ಪುರಾಣದೊಳ್ ಖರವದನ ದಂಡವರ್ಣ್ಣನಂ ದಶ-
ಮಾಶ್ವಾಸಂ॥

ಏಕಾದಶಾಶ್ವಾಸ ಪ್ರಾರಂಭಃ

ಕಂ॥ ಶ್ರೀವಧುಗೆ ಪೇರುರಂಟ।
ನ್ನಾವಾಸಂ ಕೀರ್ತಿವಧುಗೆ ಕೇಳೀಗೃಹಮಾ॥
ಶಾವಲಯಮೆನೆಸಮಸ್ತ ಕ-।
ಳಾವಿಭವಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದು ಸಭಿನವಮಂಪಂ॥ ೧

ವ॥ ಎಂಬುದುಂ ಜಾಂಬವಪ್ರಮುಖರಿಂತೆಂದರ್॥

ಚ॥ ಎಮಗಧಿರಾಜನಾಗಿ ಖಚರೋತ್ತಮಗೆ ವಲ್ಲಭನಾಗಿ ಚರ।
ಪ್ರಮುದೆಯರಂ ಮನಂಗೊಳಿಸಿ ರಾಜ್ಯವಿಳಾಸಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದನು॥
ಕ್ರಮದೊಳೆ ದಂಡಮೊಂದುಳಿಯೆ ಭೇದಿಸಿ ಆತ್ಪರ್ಣದು ದೇವಿಯೆಂಬರಾ
ಶ್ರಮದಿಕ್ಷಯಿಲತ್ತ ಮೊಲ್ಲದಿ ಘನಾಗ್ರಹಮೊಳನೊಳಾದವಿಗ್ರಹಂ॥ ೨
ಅವರಿವರೆಂನದಾವ ನೃಪನಂದನನಪ್ಪಂ ಮಸುಬಂಗೆ ಭಲಿಯಿಂ।
ದವನಳರಪ್ಪರಲ್ಲದೊಸೆದಾಳ್ವೆಸದಿಂ ನಡೆವನ್ನರಿಲ್ಲನಾ॥
ಮಿವರನು ಪಾಂಡುದಿಂಡೆಮಗೆ ಬೆಂಬಲಮಾಗಿರೆ ಮೂಡಿ-ಕೂಡಿ-ಕೊಂ।
ಡವನೊಡನೆತ್ತ ಕಾದುವುದು ಕಾಲವಿಲಂಬನಮಾಗಲಾಗದೇ॥ ೩

ವ॥ ಎಂಬುದುಂ ರಘುವೀರನಿಂತೆಂದಂ॥

ಕಂ॥ ಆತಂಗೆ ನೆರೆಯಲಾದ।
ಭೀತರ ನೆರವೇವುದಿನಗೆ ಮೊಸೆಯೊಳ್ವನು ಬಂಗಿ
ಗಾತಂಕಮನೊಡರಿಸಲನು।
ಜಾತಭುಜೋತ್ಪಾತ ಖಡ್ಗಮಿದೆನೆರಮುತ್ತೆ॥ ೪

ಚ॥ ಅಸದನು ಶಾಸನಂ ರಘುಕುಳಕ್ಕೆ ಕುಲವ್ರತಮನ್ಯಕಾಂತೆಗಾ।
ಟಿಸಿದ ದುರಾತ್ಮನಂ ರಣದೊಳಗ್ಗಿಡನಪ್ಪೊಡ ಮೇಘಬಾಣದಿಂ॥
ದಿಸಿವಲಿನೆಂಪ್ಪೆನಳ್ಕರಣ ಕೇಳಗೆ ಜಾನಕಿಯುಂ ದಶಾಸ್ಯನೊ।
ಪ್ಪಿಸಿದೊಡೆ ಕಾವೆನಿಲ್ಲ ನಿಮಗಂ ನಮಗಂ ಪಡನಲ್ತ್ರಮಂತಣಂ॥ ೫

ವ॥ ಎಂಬುದುಂ ಜಾಂಬೂನದಂ ತಂನೊಳಿಂತೆಂದಂ॥

ಕಂ॥ ತ್ರಣಮುರುಷನಾಗಿ ಕಲ್ಪಿಸಿ।
ರಣರಭಸಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದಪಂ ಬಗೆಯದಿರಾ॥
ಚಣನುಮನಿಂನುಂಮುಂನುಂ।
ಗಣನಾತೀತಪ್ರತಾಪನೀರಘುರಾಮಂ॥ ೬

ಮ ॥ ಸೆರಗಂಪಾರದುದಾತ್ತರಾಘವನಮಾತಂಕೇಳ್ದು ಜಾಂಬೂನದಂ ।
ಪಿರಿದುಂವಿಸ್ಮಯಮುತ್ತು ಕಾದಿರಣದೊಳ್ಪೌಲಸ್ತ್ಯನಂಗೆಲ್ವುದು ॥
ರ್ದ್ಧರಬಾಹಾಬಲಮಂಪರೀಕ್ಷಿಸುವೆನೆಂಬೀಚಿತ್ತದಿಂಪೇಳಲಾ ।
ತುರನಾದಂದನುಜಂಗೆದಿವ್ಯಮುನಿಪರ್ಮುನ್ನಂಪೇಳ್ದ ವೃತ್ತಾಂತಮಂ ॥ 7

ವ ॥ ಅಂತುಬಗೆದುರಘುವೀರನಮುಖಾರವಿಂದಮಂನೋಡಿಜಾಂಬೂನದಂಮುಕುಳಿತಕರಕಮಲನಿಂತೆಂದಂ । ದೇವಾಮುಂನಮೊರ್ಮ್ಮೆದಶಗ್ರೀವನನಂತವೀರ್ಯ್ಯಕೇವಳಿಗಳಚರಣೋಪಾಂತದೊಳ್ಧರ್ಮ್ಮಮಂಕೇಳ್ದು ತದನಂತರಮೆನಗೆಪೆಱರಕಯ್ಯೊಳ್ಮರಣಮಕ್ಕುಮಾಗದೆಂಬುದಂಪಸಿಸಿಮೆನೆನಿನಗೆಸಿದ್ಧಶೈಲಮನೆತ್ತಿದನಕಯ್ಯೊಳ್ಮರಣಮಕ್ಕುಮೆನೆಸಿದ್ಧನಗಮನೆತ್ತುವಮಹಾಸತ್ವನಾವನುಮಿಲ್ಲದಱಿನೆನಗೆಮರಣಮಿಲ್ಲೆಂದುಹರ್ಷಿತಚಿತ್ತನಾದನೆಂಬುದುಂಲಕ್ಷ್ಮಣದೇವನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ಕುಲನಗಮಂನೆಗಪುವದೋ ।
ರ್ವ್ವಲಕ್ಕೆನಿರ್ವ್ವಾಣಶೈಲಮೇಗಹನಮದಂ ॥
ಚಲಿಯಿಸುವೆನಚಳವಚನಂ ।
ಪಲಾಳಮನ್ವರ್ತ್ಥನಾಮಮಾಯ್ತೆಂಬಿನೆಗಂ ॥ 8

ವ ॥ ಎಂಬುದುಮಾಮಾತಂಮನದೆಗೊಂಡುಜಾಂಬೂನದನುಂವಿಮಳಬುದ್ಧಿಸುಗ್ರೀವನಳನೀಳಾರ್ಕ್ಕಮಾಲಿಗಳುಂರಹಸ್ಯದಿಂರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಂವಿಮಾನಮನೇಱಿಸಿಕೊಂಡುವಿಯನ್ಮಾರ್ಗ್ಗದೊಳೆಪೋಗಿನಿರ್ವ್ವಾಣನಗಮನೆಯ್ದಿಬಲವಂದರ್ಚ್ಚಿಸೆತದನಂತರಂಸೌಮಿತ್ರಿಸಿದ್ಧಗುಣಸ್ತವನಮಂಮಾಡಿ ॥

ಮ ॥ ಪದಘಾತಕ್ಕೆಧರಿತ್ರಿಬಾಯ್ವಿಡೆಭುಜಾದಂಡಂಗಳಂಸಾರ್ಚ್ಚಿಬಿ ।
ರ್ಚ್ಚಿದಿಳಾಸಂಧಿಗೆಮೆಯ್ವೊಣರ್ಚ್ಚಿನೆಲೆಯಿಂದಕ್ಷೂಣಸತ್ವಂತಳ ॥
ರ್ಚ್ಚಿದಶಗ್ರೀವನಕಂಠಕಂದಳದಬೇರಂಕೀಳ್ವವೋಲ್ಕಿತ್ತನೆ ।
ತ್ತಿದನೊಟ್ಟಯಿಸ್ಸದರಿಂನರಾರೆನಲುಪೇಂದ್ರಂಸಿದ್ಧಶೈಲೇಂದ್ರಮಂ ॥ 9

ಶಾ ॥ ಆಕುತ್ಕೀಲಮನೊಂದೆದಕ್ಷಿಣಭುಜಂಪೊತ್ತೆತ್ತೆಬಾಹಾಬಲ ।
ಕ್ಕೇಕಚ್ಛತ್ರಮದಾಯ್ತುತತ್ಸಮಯದೊಳ್ದೇವಾನಕಧ್ವಾನಮಾ ॥
ಶಾಕುಂಜೋದರವರ್ತ್ತಿಯಾಯ್ತುಸುಮನೋವರ್ಷಂನವದ್ಭೃಂಗಮಾ ।
ಳಾಕೀರ್ಣ್ಣಂಪೊಸತಾಯ್ತುಸಾಹಸಧನಂಸೌಮಿತ್ರಿಸಾಮಾನ್ಯನೇ ॥ 10

ವ ॥ ಅಂತುಸಿದ್ಧನಗಮನುದ್ಧರಿಸುವುದುಂ ॥

ಕಂ॥ ಗಿರಿನಿರ್ಝರಪ್ರವಾಹಂ ।
ಸುರಿದುದುಭರತತ್ರಿಖಂಡರಾಜ್ಯಾಭಿಷವಂ ॥
ದೊರೆಕೊಂಡಪ್ಪುದುದಶಕಂ ।
ಧರವಧೆಯಿಂದೆಂದುಮುಂದೆತೋರ್ಪ್ಪಂತಾಗಳ್ ॥ 11

ಹರಿಯಭುಜಬಲಮನೀಕ್ಷಿಪ ।
ಸುರಸಮಿತಿಗೆಪೆಳಗಿದಂತೆಕೈದೀವಿಗೆಯುಂ ॥
ಗಿರಿಗುಹೆಯಿಂಫಣಮಣಿಭಾ ।
ಸುರಂಗಳತಿಭಯದಿನುದ್ದವೊಗೆದುವುಫಣಿಗಳ್ ॥ 12

ಪೂಮಳೆಯಂತಲ್ಲೊಕ್ಕುವು ।
ಪೂಮರಗಳಪೂಗಳಚಲವೇಱಲೆಯಿಂದಾ ॥
ಪೂಮಳೆಯುವೊಳಗಿನಂತೆಗು ।
ಹಾಮುಖದಿಂಪೊಣ್ಮಿದತ್ತುಸಿಂಹನಿನಾದಂ ॥ 13

ವ॥ ಆಸಮಯದೊಳ್ ॥

ಕಂ॥ ಸುರಕುಸುಮವೃಷ್ಟಿಸುರತೂ ।
ರ್ಯ್ಯರವಂಸುರಜಯಜಯಸ್ವನಂಕೈಮಿಗೆವಾ ॥
ನರಚಿಹ್ನಪ್ರಮುಖವಿಯು ।
ಚ್ಚರಪತಿಗಳ್ತ್ತಮ್ಮಮನದೊಳಚ್ಚರಿವಟ್ಟರ್ ॥ 14

ವ॥ ಅಂತವರತಿವಿಸ್ಮಯಂಬಟ್ಟುರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಂಪೂಜಿಸಿಪೊಡವಟ್ಟುಭರತತ್ರಿಖಂಡ ಮಂಡಲಮುಂಬಲಗೊಂಡುವೃಷಭಾದಿತೀರ್ತ್ಥವಂದನಾನಂದಮುಂಮನದೆಗೊಂಡು ಮಗುಳೆಬಂದಾರಾತ್ರಿಯೊಳ್ಕಿಷ್ಕಿಂಧಪುರಮಂಪೊಕ್ಕುವಿಶ್ರಮಿಸಿಮಱುದಿವಸಂ ॥

ಕಂ॥ ಅಮರರ್ಪ್ಪೂಜಿಸಿದಮಹ ।
ತ್ವಮುಮಂಲಕ್ಷ್ಮಣನಸಿದ್ಧಶೈಲೇಂದ್ರಮನ ॥
ಶ್ರಮದಿಂದೆತ್ತಿದಭುಜವೀ ।
ರ್ಯ್ಯಮುಮಂಪೊಗಳುತ್ತುಮಿರ್ಪ್ಪನಂಕೆಲರೆಂದರ್ ॥ 15

ಆರಾವಣನುಂಮುಂನಂ ।
ತಾರಾದ್ರಿಯನೆತ್ತಿದರ್ದ್ದನೇಭುಜಬಲದಿಂ ॥
ಧಾರಧಿಕರೆಂಬುದಂಸಮ ।
ರಾರಂಭದೊಳಲ್ಲದೞಿಯಲೇಂಬಂದಪುದೇ ॥ 16

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂ ॥

ಕಂ॥ ರಾವಣನಗವುಂವಿದ್ಯಾ ।
ದೇವತೆಗಳಬಲದಿನೆತ್ತಿದಂಭುಜಬಲದಿಂ ॥
ದಾವನುಮೆತ್ತಿದನಿಲ್ಲೀ ।
ಭೂವಲ್ಲಭನಂದದಿಂದಮೆಂದಕ್ಕೆಲಬರ್ ॥ 17

ಕೆಲರೀತಂರಾವಣನಂ ।
ಕಲಹದೊಳುಱದಿಕ್ಕಿಭರತಮಂಡಲಮಂದೋ ॥
ರ್ವ್ವಲದಿಂದಮಾಳ್ವನೆಂದ ।
ಕ್ಕೆಲರಾವಂರಾವಣಂಗಿದಿಚ್ಛ್ವವನೆಂದರ್ ॥ 18

ವ ॥ ಅಂತವರೋರೋರ್ವ್ವರೊಂದೊಂದಂನುಡಿಯುತ್ತುಮೊಡನೆವೆರೆಸುಗ್ರೀವಾದಿಗಳ್ಪಂ
ದುಪೊಡವಟ್ಟುಕುಳ್ಳಿರ್ಪ್ಪುದುಂಪದ್ಮದೇವನವರಮುಖಪದ್ಮಮಂನೋಡಿ ॥

ಕಂ ॥ ಎಡೆವಱಿಯದಿಂನೆವರೆಗಂ ।
ತಡೆದೆಂನಯುಮೊಂದೆಸೂಲದೇಜಾನಕಿಯಿ ॥
ರ್ದ್ದೆಡೆಯಱಿದುಲಂಕೆಗೆತ್ತದೆ ।
ತಡೆಯೆಪರಾಕ್ರಮದಪೇರ್ಮ್ಮೆಪಳಿಗೆಡೆಯಕ್ಕುಂ ॥ 19

ವ ॥ ಎನೆಜಾಂಬವನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ನಯುಮಂತವುಗಱಿಪಿದೊಡಂ ।
ನೆಯುಮಂಬಿಡದನ್ನರಿಲ್ಲರಾಗಾದಿಗಳೇಂ ॥
ನಿಯುತಂಗಳೆಕನ್ನಡಿಯಂ ।
ಪ್ರಯತ್ನದಿಂಬೆಳಗೆಪತ್ತುವಿಡದೆಕಲುಂಬಂ ॥ 20

ಅತಿವರ್ತ್ತಿಯಾಗಿದಾನವ ।
ಪತಿಗಱಿಪುವರಿಲ್ಲತಕ್ಕುದಂಪರಿಜನದೊಳ್ ॥
ಹಿತನಂಜದೆವೇಳ್ದುಸುಭಾ ।
ಷಿತಮಂಕಯ್ಕೊಳಿಸುಗುಂವಿಭೀಷಣನೆವಲಂ ॥ 21

ಹರಿಣಿ॥ ದನುಜನನುಜಂಶುದ್ಧಾಚಾರಂವಿಚಾರಪರಂಪರಾಂ ।
ಗನೆಯುನವನೀನಾಥಂತಾರಲ್ಕೆತಕ್ಕುದೆತಕ್ಕುದಂ ॥
ನೆನೆದುಕಳಿಪೆಂದೊಳ್ಪಂಪೇಳ್ದಂಣನಂಜಡಿದಟ್ಟುಗುಂ ।
ಜನಕಸುತೆಯಂಮಿಾಱಿಂದೃತ್ಯಂವಿಭೀಷಣನೆಂದುದಂ ॥ 22

ಉ॥ ಅಟ್ಟಲೆವೇಳ್ವುದೊರ್ಮ್ಮೆಗೆವಿಭೀಷಣನಲ್ಲಿಗೆನಂಮನಣ್ಣನ ।
ಟ್ಟಟ್ಟೆಯುಮಾತನಟ್ಟಿದೊಡೆದೇವಿಯುನಾತನಮಾತುಗೇಳ್ದುಬಿ ॥
ಟ್ಟಿಱುಗುಮುಕ್ತಿರ್ಸೊಕ್ಕಿರ್ದದಶಕಂಠನುದಂಚಿತಕಂಠನಾಗಿಱ ।
ಟ್ಟಟ್ಟಿದೆಜಟ್ಟವೆಟ್ಟನುಸಿರ್ದಟ್ಟಿದೊಡಿರ್ದ್ದಪ್ರದಲ್ತೆಕಾಳಗಂ ॥ 23

ಕಂ॥ ದೂತನನಟ್ಟುವುದೆಂತುಂ ।
ನೀತಿಯೆನಿಜಕುಶಲವಾರ್ತ್ತೆಗೇಳದೊಡಕ್ಕುಂ ॥
ಸೀತಾದೇವಿಗೆಮರಣವ ।
ದೇತೊದಳತಿದುಃಖವೇಗದಿಂದಾಗದುದೇಂ ॥ 24

ವ॥ ಎಂಬುದುಮಾನುಡಿಗೆಮಹೋದಧಿಯೆಂಬವಿದ್ಯಾಧರನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ॥ ಮಾರುತದಿನಕರಕರಸಂ ।
ಚಾರಕ್ಕಮಗಮ್ಯಮೆಂಬಿನಂವಿದ್ಯಾಪ್ರಾ ॥
ಕಾರಮನೀಗಳೊಡಱ್ಚಿರ್ದ ।
ನಾರಾಕ್ಷಸಪತಿಯಪುರಮನಾವಂಪುಗುವಂ ॥ 25

ವ॥ ಅದಱಿನೀಗಳಿಲ್ಲಿರ್ದ್ದವಿದ್ಯಾಧರರೊಳೋರ್ವ್ವರುಂಲಂಕೆಗೆಪೋಗಲುಂಪೋಗಿಕಾರ್ಯ್ಯಮಂತೀರ್ಚ್ಚಿಬರಲುಂಸಮರ್ತ್ಥರಿಲ್ಲೊರ್ವ್ವನತ್ತಲಿರ್ದ್ದನಜೇಯಬಲನಾಂಜನೇಯನದೆಂತೆನೆ ॥

ಮ॥ ದನುಜಂಮಂನಿಸುವಂವಿಭೀಷಣನುಮಾತಂಗೊಳ್ಳದಂಲಂಕೆಯಂ ।
ಘನಬಾಹಾಬಲದಿಂವಿಭೇದಿಸಿಪುಗಲ್ಸಾಮರ್ತ್ಥ್ಯಮುಂಟಂಜನಾ ॥
ತನಯಂಗಾತನೆದೇವಿಯಂಬಿಡಿಸಿತರ್ಕ್ಕುಂಕಾದಿತರ್ಕ್ಕಂದಶಾ ।
ನನನೊಟ್ಟಯಿಸಿದನಪ್ಪೊಡೀಕೆಲಸಮಾತಂಗಲ್ಲದೇಂಸಾಧ್ಯಮೋ ॥ 26

ವ॥ ಎಂಬುದುಮಾನುಡಿಗೆಸಂತೋಷಂಬಟ್ಟುಮಹೋದಧಿಗೆಮೆಚ್ಚುಗೊಟ್ಟುಸುಗ್ರೀವಂಗೃಹಭೂತಿಯೆಂಬದೂತನಂಹನುಮನಲ್ಲಿಗಟ್ಟುವುದುಮಾತಂಗಗನಮಾರ್ಗ್ಗದಿಂಪೋಗಿಹನುಮರದ್ವೀಪಮನೆಯ್ದಿ ॥

ಕಂ॥ ನಭದಿಂದಮಿೞಿದವಂರಾ ।
ಜಭವನಮಂಪೊಕ್ಕುಪವನಸುತಪಾದನಖ ॥
ಪ್ರಭೆಪಸರಿಸಿತನಗೆಸಿರೋ ।
ವಿಭೂಷಣಶ್ರೀಯನೀಯೆವಿನಮಿತನಾದಂ ॥ 27

ವ ॥ ಆಗಿನಿಜಾಗಮನವೃತ್ತಾಂತಮನಿಂತೆಂದುಬಿಂನವಿಸಿದಂ। ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ್ದ್ದಂಡಕಾರಣ್ಯಕ್ಕೆ ವಂದುಶಂಭುಕಂಸಾಧಿಸಿದಸೂರ್ಯ್ಯಹಾಸಮಂಕೊಂಡಾತನಂಕೊಂದುದಕ್ಕೆ ಪುಪ್ಪುಲ್ಗೆ ವಂದಖರದೂಷಣರನವರಸೇನೆವೆರಸುಕೊಂದುಮಱಗೆಬಂದವಿರಾಧಿತನಂಪಾತಾಳಲಂಕೆಯೊಳ್ನಿಲಿಸಿದರೆಂಬುದಂಸುಗ್ರೀವಂಕೇಳ್ದು ॥

ಕಂ ॥ ಇವರತಿಬಳರಿವರಿಂದೆಂ।
ನವಿಷಾದಂಕಿಡುಗುಮೆಂಬಭರವಸದಿಂಕಂ ॥
ಡವರಂಶರಣಾರ್ತ್ಥಿಯೆನೆಂ।
ನವಸರಮಂತೀರ್ಚ್ಚಿವೆಂದುಬಿಂನವಿಸುವುದುಂ ॥ 28

ಶರಣಾಗತರಕ್ಷಣತ।
ತ್ಪರರದನೇಗೊಂಡುಕಾದಿಸಾಹಸಗತಿಯಂ ॥
ಶರಹತಿಯಿನಿಕ್ಕಿಚಿಂತಾ।
ಜ್ವರಮಂಸುಗ್ರೀವನಂಗದಿಂಪಿಂಗಿಸಿದರ್ ॥ 29

ವ ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಉದ್ಧರಿಸಿದನಶ್ರಮದಿಂ।
ಸಿದ್ಧಶಿಲೋಚ್ಚಯಮನೊಂದೆಕರತಲದಿಂದ ॥
ಗ್ರ್ಯೋರ್ದ್ಧರಣಸಹಿತಮವರ।
ಬ್ಬದ್ಧಾಂಜಲಿಯಪ್ಪಿನಂಸುಮಿತ್ರಾಪುತ್ರಂ ॥ 30

ವ ॥ ಎಂದುಬಿಂನವಿಸಿದದೂತನಮಾತಂಕೇಳ್ದು ॥

ಕಂ ॥ ಕಳೆದರ್ಕ್ಕರದೂಷಣರೆಂ।
ಬಳಲಂಮಹಾಯಾವಿಯಪ್ಪಸಾಹಸಗತಿಗಾ ॥
ವಳಿವಳಿಯೆಬೇಗೆವೆಟ್ಟಂ।
ಮಳೆಯಿಂದಾಱಗವೊಲಾಱದಂಪವನಸುತಂ ॥ 31

ಎನಗವರ್ದಪ್ಪಸುಗ್ರೀ।
ವನಪಗೆಯಂತೀರ್ಚ್ಚಿಮಾಡಿದುಪಕಾರಕ್ಕೆ ॥
ನ್ನನೆರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣಗ್ಗಿರೇ।
ವೆನೆಂದುನಿಶ್ಚೈಸಿದಂಪ್ರಭಂಜನತನಯಂ ॥ 32

ವ ॥ ಆಸಮಯದೊಳಾತನಂತಃಪುರಸೀಮಂತಿನೀಲಲಾಮೆಯುಪ್ಪನಂಗಪುಷ್ಪೆಸಹೋದರಪಿತೃವಿಯೋಗೋದ್ವೇಗಮುಮನಾತನನಯನಪುತ್ರಿಕೆಗೆಪದ್ಮರಾಗಮಣಿದರ್ಪ್ಪಣಮೆನಿಪ್ಪಪದ್ಮರಾಗೆನಿಜಜನಕನಪ್ಪಸುಗ್ರೀವನಸಂತೋಷದೊಳಾದಮನೋರಾಗಮು

ಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ಯೆಮಱುದಿವಸಂಮಂಗಳಾಭರಣಭೂಷಿತಂಮಣಿಘಂಟಾವಿರಾಜಮಾ
ನಂವಿಮಾನಮನೇಱಿಕಿಷ್ಕಿಂಧಪುರಾಭಿಮುಖನಾಗಿತಳರ್ವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಪವನಸುತಸೇನೆನಡೆದುದು ।
ಪವನಪಥಂನೆಱೆಯದೆಂಬಿನಂದೆಸೆಯೆಲ್ಲಂ ॥
ಕಿವಿಶಬ್ದಂಗಿಡೆಕಹಳಾ ।
ರವದಿಂಪಟುಪಟಹಶಂಖಭೇರೀರವದಿಂ ॥ 33

ವ ॥ ಆಸಮಯದೊಳ್ಕರುತ್ಸುತಾಗಮನೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ಪುರದೊಳಪ್ಪಶೋಭೆಯಂಮಾಡಿಪ
ರಿಜನಪುರಸ್ಸರಂಸುಗ್ರೀವನಿದಿರ್ಗೊಂಡು ಯಥೋಚಿತಪ್ರತಿಪತ್ತಿಯಿಂಕಾಣಿಸಿಕೊಂ
ಡುರಘುತನೂಜರಾಜಮಂದಿರಕ್ಕೊಡಗೊಂಡುಯ್ವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಅತಿವೃತ್ತಾಯತಕರನು ।
ನ್ನತವಂಶಂಭದ್ರಲಕ್ಷಣೋಪೇತಂಮಱು ॥
ರುತಿರಾಮನಸಭೆಗೈರಾ ।
ವತವಿಂದ್ರನಸಭೆಗೆಬಪ್ಪಂತೆಱದಿಂಬಂದಂ ॥ 34

ವ ॥ ಅಂತುಬಂದುಪಾಯನಪುರಸ್ಸರಂರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಚರಣಕಮಲಂಗಳ್ಗೆಱಗಿನಳನೀ
ಳಾಂಗದವಿರಾಧಿತಪ್ರಮುಖರಂಪ್ರೇಮಾಲಿಂಗನಕ್ಷೇಮವಚನದಿಂಮಂನಿಸಿಮಣಿಮ
ಯಾಸನದೊಳ್ಕುಳ್ಳಿರ್ಪುದುಂಜಾಂಬವನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಮ ॥ ಕಿರಣಂತೀಕ್ಷ್ಣಕರಂಗೆತೀಕ್ಷ್ಣನಖರಂಸಿಂಪಕ್ಕೆವಜ್ರಾಯುಧಂ ।
ಪುರುಹೂತಂಗುರಿಗಣ್ಮುಡಂಗೆರದನಂದಿಗ್ದಂತಿಗಾದಂದದಿಂ ॥
ನೆರವಾದಂಪವನಾತ್ಮಜಂಕದನಕೇಳೀಕರ್ಕಶಂರಾಮದೋಃ ।
ಪರಿಘಕ್ಕುಂಡಿಗೆಸಾಧ್ಯಮಾಪುದೆವಲಂಷಟ್ಖಂಡಭೂಮಂಡಲಂ ॥ 35

ಕಂ ॥ ಈಬಲ್ಲಾಳ್ದನುಮನಬಾ ।
ಹಾಬಲದಿಂನಡೆದುದಿಂನೆಗಂದಶಕಂಠಂ ॥
ಗಾಬಿಂಕಮುಮಾಬೀರಮು ।
ಮಾಬಿರುದುಮವಂಗೆನಡೆಯಲಿಂನೆಱದಪುದೇ ॥ 36

ವ ॥ ಎಂಬುದುಮಾಸಮಯದೊಳ್ಸುಗ್ರೀವಂಪವಮಾನಸೂನುಗಿಂತೆಂದಂ ॥

ಉ ॥ ಆನತನಲ್ಲದಂಗೆಪದುಳಂನಿಲವಿಲ್ಲನಿಜಾನ್ವಯಾಗತ ।
ಸ್ಥಾನದೊಳಾನತಂಗೆಭಯಮಿಲ್ಲಜಗತ್ರಯವಾಂತೊಡಂಜಯ ॥
ಶ್ರೀನಿಳಯರ್ಸ್ಸಹಾಯಮನಪೇಕ್ಷಿಸರಾಗ್ಗಮಜೇಯರುದ್ಧತ ।
ವರ್ಮ್ಮನಧನಮ್ಮಹಾಮಹಿಮರಿಂತಿವರೀರ್ವ್ವರೆರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ್ ॥ 37

ವ ‖ ಈಮಹಾನುಭಾವರಪ್ಪೊಡೆಮುಂನಂಸೀತಾಸ್ವಯಂವರದೊಳ್ದೇವತಾಧಿಷ್ಠಿತಂಗಳ ಪ್ಪವಜ್ರಾವರ್ತ್ತಸಾಗರಾವರ್ತ್ತಮೆಂಬಚಾಪರತ್ನಂಗಳುಮಂಹಲಾಯುಧಗದಾಯುಧಂಗಳುಮಂನಾಗವಿದ್ಯೆಗಳ್ವೆರಸುಗೆಲ್ದುಕೊಂಡರತಿಪ್ರಚಂಡರದಲ್ಲದೆಯುಂ ‖

ಕಂ ‖ ಕಾರಣಪುರುಷರಿವರ್ಸ್ವ |
ಧಾರಣದವರಲ್ಲರಿಕ್ಕಿ ಸಾಹಸಗತಿಯಂ ‖
ಮಾರುತಿಶರಹತಿಯಿಸಾ |
ಧಾರಣಮಪ್ಪೆನ್ನ ಭಂಗಮಂಪಿಂಗಿಸಿದರ್ ‖ 38

ವ ‖ ಎಂಬುದುಮದಕ್ಕೆ ಹರ್ಷಿತಚಿತ್ತಂಮರುತ್ತನಯಂರಾಮಚಂದ್ರಂಗೆನುಕುಳಿತಾಂಜಲಿಯಾಗಿದೇವಭವಜ್ಜನ್ಮಮಖಿಲಜಗದುಪಕಾರನಿಮಿತ್ತಮಾದುದದುಕಾರಣದಿಂ‖

ಕಂ ‖ ಎಮಗುಚಿತಂನಿಜಸೇವಾ |
ಪ್ರಮೋದದಮಧಿರಾಜಪಂಚಭೂತಂಗಳ್ಗಂ ‖
ನಿಮಗಂಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರ |
ಕ್ಷಮರಾದ್ದೇಹಿಗಳೊಳಂಬಿಕಾಸ್ತನ್ಯಕ್ಕಂ ‖ 39

ವ ‖ ಎಂದುಬಿಂನವಿಸೆ ‖

ಕಂ ‖ ಧೀರಪ್ರಕೃತಿಗೆಸಾಮ್ಯಾ |
ಕಾರಕ್ಕನುಗುಣಮೆನಿಪ್ಪನಯವಿನಯವಚ ‖
ಸ್ಸಾರತೆಗೆಮೆಚ್ಚಿರಘುಕುಲ |
ವೀರಂಕಾರುಣ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದೀಕ್ಷಿಸಿದಂ ‖ 40

ಅಪರಿಮಿತಮೆನಿಪಕಾರು |
ಣ್ಯಾಪಯಸ್ಸಾಗರಸಮುದ್ಭವಂಗಳನಿತ್ತಂ ‖
ನೃಪರತ್ನಂಭಟರತ್ನಂ |
ಗಪೂರ್ವಮಂರತ್ನಕರ್ಣ್ನಕುಂಡಲಯುಗಮಂ ‖ 41

ವ ‖ ಅಂತುಮೆಚ್ಚಂಗುಡುವುದುಮನಂತರಂಮಹೋದಧಿಮೆಸರವಿದ್ಯಾಧರನಿಂತೆಂದಂ ‖

ಕಂ ‖ ನೀನಿಲ್ಲದಿನಿಬರುಂಲಂ |
ಕಾನಗರಿಗೆಪೋಗಿನುಡಿದುದಶಕಂಧರನೊ ‖
ಳ್ಜಾನಕಿಯಸುದ್ದಿಯಂಪವ |
ಮಾನಜತಪ್ಪೆಸಕಮಿಲ್ಲ ದೋಸರಿಸಿದ್ದರ್ ‖ 42

ವ ॥ ಎನೆಮನದೆಗೊಂಡುಮಾರುತಿಮೇಘರುತಿಯಿನುದಾತ್ತರಾಘವಂಗೆಮುಕುಳಿತಕರಸರೋಜನಾಗಿ ॥

ಮ ॥ ನಯದಿಂತಂದಪೆನೆಂತುಮಾಯದೊಡೆಬಲ್ಪಿಂತಂದಪೆಂದೇವದೇ ।
ವಿಯನಂತಲ್ಲದೆನೋಡಿಬರ್ಪುದೆನೆಮಾಯಾರೂಪದಿಂಪೋಗಿಸು ॥
ಬ್ಧಿಯನಾಂತರ್ಪವನಲ್ಲೆನಾನೆಕೊಳನಂಪೊಕ್ಕಂತೆವ್ರೋಲ್ಮಾಡಿಲಂ ।
ಕೆಯುಮಂದೈತ್ಯನುಮಂಭಯಂಗೊಳಿಸಿತರ್ಪೆಂಜಾನಕೀಸುದ್ದಿಯಂ ॥ 43

ಮ।ಸ್ರ॥ ತ್ರಿದಶೇಂದ್ರಾರಾತಿದೈತ್ಯಂಧರೆಯನೆರಸೆಗಂದುಯ್ಯೆಕೇಳ್ದಾದಕಾಯ್ಪಿಂ ।
ಕದನಕ್ರೀಡಾನುರಕ್ತಂಮುರರಿಪುಪಗೆಯಃಕೊಂದುಭೂಕಾಂತೆಯಂಸಂ ॥
ಮುದದಿಂತರ್ಪಂತೆಲಂಕೇಶ್ವರನನಮರವಿದ್ವಿಷ್ಟನಂಕೋಪದಿಂದೋ ।
ವದೆಕೊಂದಾಂತಂದಪೆಂದೇವಿಯನೆನಗರಿದೇದೇವಪೇಳೆಂನನೀಗಳ್ ॥ 44

ವ ॥ ಎಂದುಪೂಣ್ದುನುಡಿದಂಜನಾಸುತಂಗೆರಘುವೀರನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ಜನಕಜೆಯಸುದ್ದಿಯಂತ ।
ರ್ಪನಿಯೋಗಂನಿನಗೆಮೊನೆಯೊಳಾಂತಂದುದಶಾ ॥
ಸ್ಯನನಿಕ್ಕಿದೇವಿಯುಂತ ।
ರ್ಪನಿಯೋಗಂಲಕ್ಷ್ಮಣಂಗೆಪುದುಪೆಱರ್ಗುಂಟೇ ॥ 45

ವ ॥ ಎಂದುನಿಯಮಿಸಿನುಡಿದು ॥

ಚ ॥ ಅಱಿವುವರಿಲ್ಲತಂನಕೆಲದೊಳ್ಮಱೆದಪ್ಪೊಡಮೆಂನಗಲ್ಕೆಗಂ ।
ಡಱಿಯದವಳ್ಭಯಾಕುಳತೆಯಿಂದಸುವಂಬಿಡುವಂತುಟಪ್ಪಬೇ ॥
ಸಱಿನೊಳಕೊಳ್ಗುಮಂತೆಸಗದಂತಿರೆಮಾಳ್ಪುದುಸೀತೆದೇಹಮಂ ।
ತೊಱೆದಬಳಿಕ್ಕರಕ್ಕಸನನಿಕ್ಕಿದೊಡಿಕ್ಕಿದಲೆಕ್ಕಮಕ್ಕುಮೇ ॥ 46

ವ ॥ ಎಂದ:ರಘುವೀರನಣುವಂಗೆಜಾನಕಿಯತಂನಕುರುಪಿಸಪೆಱವುವಿಂನಾಣಂಗಳನಱಿಪಿ॥

ಕಂ ॥ ಜನಕಜೆಯವದನಸರಸಿಜ ।
ಮನಲರ್ಚಲ್ವಿರಹಖೇದಮಂಕಳೆಯಲ್ಕಾ ॥
ಹನುಮನಕಯ್ಯೊಳ್ರಘುನಂ ।
ದನನಿತ್ತನುದಂಶುಮಾಲಿರವಿಮಂಡಲಮಂ ॥ 47

ವ ॥ ಅಂತಿತ್ತುತನಗಾಕೆಯಃಚೂಡಾಮಣಿಯಂತರ್ಪುದೆಂದುಪಸಸೆಮಹಾಪ್ರಸಾದಮೆಂದಾಕ್ಷಣದೊಳೆಬಲಾಚ್ಯುತರಪದಂಗಳಂಬೀಳ್ಕೊಂಡತಿಪ್ರಬಲಬಲಸಮನ್ವಿತಂವಿಮಾನಾರೂಢಂಪವಮಾನಸೂನುಪವನಪಥಕ್ಕೆನೆಗೆವುಪೋಗುತ್ತುಂಮಹೇಂದ್ರಾಚಲಮಧ್ಯದೊಳನತಿಶಯಮಾಗಿರ್ದಪುರಮಂಕಂಡು ॥

ಕಂ ॥ ಈಕ್ಷಣಸುಖಮಯಮಿದುಜ ।
ನ್ಮಕ್ಷೇತ್ರಂಗಡಮಹೇಂದ್ರಪುರಮೆನಗೀತುಂ ॥
ಗಕ್ಷೋಣೀಧರಸಾನುಸ ।
ಮಕ್ಷದಪಲ್ಯಂಕಗುಹೆಯೊಳೆಂಮಬ್ಬೆಗಡಂ ॥ 48

ಎನ್ನಂಪಡೆದಳ್ಗಡತಾ ।
ಯುಂನಡಪಿದರಮಿತಗತಿಗಳೆಂಬತಪಸ್ಸಂ ॥
ಪಂನಬ್ಬಾರ್ರಣಱುಷಿಯು ।
ಮ್ಮಾರ್ಗಂನಱಿಪಿದಳೆನಗೆಜನನಿಪರಿವಿಡಿಯಿಂದಂ ॥ 49

ವ ॥ ಈ ಮಹೇಂದ್ರಪುರಮನಾಳ್ವೆಂಮಮುತ್ತಂಮಂಮದೀಯಮಾತೆಯುಂಗರ್ಭದೊ
ಳಾನಿರ್ಪ್ಪದುಮೆಂನತಾಯ್ವಿರತ್ತೆಯುಂಮಾವನುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಇಲ್ಲದದೋಷಮನಿಟ್ಟಱಿ ।
ವಿಲ್ಲದೆಪೊಱಮಡಿಸಿಕಳೆಯೆಶರಣಿಲ್ಲದೆತಂ ॥
ನಲ್ಲಿಗೆವರೆತಾನುಂಕೃಪೆ ।
ಯಿಲ್ಲದೆನಿರ್ಬ್ಬುದ್ಧಿಪೊರ್ದ್ದಲೀಯದೆಕಳೆದಂ ॥ 50

ವ ॥ ಎಂದುಕಡುಮುಳಿದು ॥

ಕಂ ॥ ರಣಪಟಹರವಂದಿಗ್ವ್ಯಾ ।
ರಣಕರ್ಣ್ನಾಭ್ಯರ್ಣ್ನಮಂಪಳಂಚಲೆಯೆಸಮೀ ॥
ರಣತನಯನಪ್ರಮಿತಭೀ ।
ಷಣಸೈನ್ಯಂಸುತ್ತಿಮುತ್ತಿದಂತತ್ಪುರಮಂ ॥ 51

ವ ॥ ಆಗಳಾಕಳಕಳಂಶ್ರುತಿಪಥಮನೆಯ್ದೆ ಘನರವಕ್ಕೆಗರ್ಜ್ಜಿಸಿಗುಹೆಯಿಂಪೊಱಮಡುವ
ಮೃಗೇಂದ್ರನಂತೆಮಹೇಂದ್ರಪುರಮಂಪೊಱಮಟ್ಟುಮಱುವಕ್ಕಮನಿಕ್ಕುವತಕ್ಕು
ಮಿಕ್ಕುಬರೆಕಡಂಗಿಕಾದುವಲ್ಲಿಮಾರುತಿಯವಾಹಿನಿಗೆಮಹೇಂದ್ರವಾಹಿನಿಬೇಸಗೆಯ
ವಾಹಿನಿಯಂತೊಳಸಾರ್ವ್ವುದು ಮದಂಪ್ರಸನ್ನಕೀರ್ತ್ತಿಕಂಡುಕದನಕೇಳಿಗತಿವ
ರ್ತ್ತಿಯಾಗಿತಾಗುವದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ತೇರಚ್ಚಂಮುಱಿಯೆಚ್ಚಂ ।
ಕೂರಂಬಿಂಬಿಲ್ಲದೊಣೆಯುಮಂಪರಿಯೆಚ್ಚಂ ॥
ಸಾರಥಿಯಂಕೆಡೆಯೆಚ್ಚಂ ।
ಮಾರುತಿಯುಸರಕ್ಕೆತಕ್ಕುಗಿಡದವನಾವಂ ॥ 52

ವ ॥ ಅಂತು ವಿರಥನಾಗಿ ಮತ್ತಂಪ್ರಸಂನಕೀರ್ತಿ ವಾನಗರ್ವದಿಂವಿಮಾನಾರೂಢಂರಣ ಕ್ರೀಡೆಗೊಡರಿಸುವುದುಂ ಶ್ರೀಶೈಳಂತದ್ವಿಮಾನಮಂಭಾಯರಾಗ್ರಹಣಂಗೆಯ್ಯೆನೆಲಕ್ಕೆ ವಪ್ಪುದುಂಪ್ರಸನ್ನಕೀರ್ತಿಯುಂಪಿಡಿಯೆಮಹೇಂದ್ರನುಮದಂಕಂಡುಕಡುಕೆಯ್ದು ಚಿಂತ್ಯಯುದ್ಧಂಗೆಯ್ದೊಡಾತನುಮಂಪಿಡಿದುನಿಜವಿಜಯಸಿಬಿರಕ್ಕೊಯ್ದುದುಮಂ ನಿಸಿ ॥

ಕಂ ॥ ವಿನಯದಿನೆಱಗಿಮೃಗೇಂದ್ರಾ ।
ಸನಮಂಕೊಟ್ಟುಂಮನಿಂಮನೊಂಮನೆನಾನಂ ॥
ಜನೆಗಂಪ್ರಭಂಜನಂಗಂ ।
ಜನಿಯಿಸಿದೆಂಹನುಮನೆಂಬನೆಂದಱಿಪುವುದುಂ ॥ 53

ವ ॥ ಅದಂಕೇಳಲೊಡವಾನಂದಜಲಲುಳಿತಲೋಚನನತಿಪ್ರಮೋದಪುಳಕಮಂತಳೆದು ಮಹೇಂದ್ರನಿಂದ್ರಪದವಿದೊರೆಕೊಂಡಂತೆ ಸಂತುಷ್ಟಚಿತ್ತನಾಗಿ ಕೆಱಿದುಬೇಗಮಿ ದ್ದುನಿಂನ ಪುರುಷಾಕಾರಮುಂಮನೋಹರಾಕಾರಮುಮಮಾಯ್ದವೀರ್ಯ ಮುಮಿಂನೆವರಂ ಶ್ರವಣಭೂಷಣಮಾಗಿದ್ದುವೀಗಳೆಮಗೆಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಾದುವೆಂದು ಪೊಗಳ್ದುಪಲತೆಱದಿಂಪರಸಿದಮಾತಾಮಹಂಗೆಮಾರುತಿಕೈಗಳಂಮುಗಿದು ॥

ಕಂ ॥ ಕಿಱುಗೂಸುತನದೊಳಾಜೆಯೊ ।
ಳಱಿಯಮೆಯಿಂದಾನೊಡರ್ಚಿದೆಂಕ್ಷಮಿಯಿಪುದೆಂ ॥
ದೆಱಗಿದನಣುಮಂಗುಣಮಂ ।
ಮೆಱೆವಂಗದುವಿನಯಮೊಂದೆಭೂಷಣಮಲ್ತೇ ॥ 54

ವ ॥ ಅಂತುವಿನಯವಿನಮಿತನಾಗಿ ನಿಂಮಡಿಯನಂಮಕಪಿಧ್ವಜಕುಲಕ್ಕೆ ಪರೋಪಕಾರ ಮಂಮಾಡಿದರಘುವೀರನಬೆಸದಿಂಲಂಕೆಗೆಪೋದಪ್ಪೆನಾಂಬಪ್ಪಿನಂನೀಮುಂಕಿಷ್ಕಿಂ ಧಪುರಕ್ಕೆ ಪೋಗಿರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಚರಣಸೇವಾನುಗ್ರಹಮಂಪಡೆದುಸುಗ್ರೀವಾದಿಗ ಳೊಳ್ಕೂಡಿಸುಖಮಿಪ್ಪುದೆಂದುನಿಯಮಿಸಿಮಾರುತಿಮಾರುತವೇಗದಿಂಮಾರುತ ಪಥಕ್ಕೆನೆಗೆದು ತೆಂಕಮೊಗದೆಪಯಣಂಪೋಪುದುಮಿತ್ತ ಮಹೇಂದ್ರಂ ಪ್ರಸನ್ನಕೀ ರ್ತಿವೆರಸುಹನುಮರದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಪೋಗಿಹನುಮನರಮನೆಯಂಪುಗುವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಅಂಜನೆಗಳುಂಬವಾಯ್ತುಮು ।
ದಂಜನನೀಜನಕಬಂಧುಜನದರ್ಶನದಿಂ ॥
ದಂಜನೆಯುಂಕಂಡತಿಹ ।
ರ್ಷಂಜನಿಯಿಸಿದತ್ತುಮಾತೃಪಿತೃಬಂಧುಗಳೊಳ್ ॥ 55

ವ ॥ ಅಂತುಪರಸ್ಪರಕ್ಷೇಮಕುಶಲಭಾಷಾಪುರಸ್ಸರಂ ॥

ಕಂ || ಅಮರ್ದಪ್ಪೆಹರುಷಪುಳಕೋ |
ದ್ಗಮಮಮವರ್ಗಾದತ್ತುಕಪವರಲ್ದುದೆಸಲ್ಚಿ ||
ತ್ರಮೆದೇಹಿಗಿಷ್ಟಸಂಯೋ |
ಗಮನಿಷ್ಟವಿಯೋಗಮೆರಡೆಸುಖಜನಕಂಗಳ್ || 56

ವ || ಅಂತುಸಂತುಷ್ಟಚಿತ್ತರಾಗಿಮಹೇಂದ್ರಪ್ರಸಂನಕೀರ್ತಿಗಳ್ಕಿಷ್ಕಿಂಧಪುರಕ್ಕೆಪೋಗಿ
ಬಲನಾರಾಯಣರಂ ಕಂಡಾಳ್ತನಮಂಕಯ್ಕೊಂಡುಕಪಿಧ್ವಜರೊಳ್ಕೂಡಿಸುಖದಿನಿ
ರ್ದ್ದರಿತ್ತಲಾಕಾಶಮಾರ್ಗ್ಗದೊಳ್ಪೋಗುತ್ತುಂ ||

ಕಂ || ಅಧರಿತಕನಕಾಚಲಮಂ |
ವಿಧುರವಿಮಂಡಲವಿಚುಂಬಿಕೂಟಮನಾಶಾ ||
ವಧಿವಿಶ್ರುತಮಂಭೋಂಕನೆ |
ದಧಿಮುಖಪರ್ವ್ವತಮನಾಂಜನೇಯಂಕಂಡಂ || 57

ಮ || ಪ್ರತಿಮಾಯೋಗನಿಯುಕ್ತರೆಂಟುದಿವಸಂಕಯ್ಯೆತ್ತೆವೆಂದಿರ್ದ್ದರ |
ಪ್ರತಿಮುಚ್ಚಾರ್ಣರಾನಗೋಪರಿಮದೊಳ್ತತ್ಪಾರ್ಶ್ವದೊಳ್ಮೂವರ ||
ಪ್ರತಿರೂಪಾನ್ವಿತೆಯುಸ್ಸಿರ್ತಾಂಶುಕೆಯರಿರ್ದ್ದರ್ಕ್ಕಂನೆಯರ್ಕ್ಕಳ್ಮಧು |
ವ್ರತಮಾಳಾಯುತವೇಣಿಗಳ್ಜಪಿಯಿಸುತ್ತುಂದಿವ್ಯಮಂತ್ರಂಗಳಂ || 58

ವ || ಆಸಮಯದೊಳ್ಲಯಸಮಯದಕೇಸರಿಯುಮಸಕಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದು ||

ಕಂ || ಚಾರಣಯುಗಳಮುಮಂಕ |
ನ್ಯಾರತ್ನಂಗಳುಮನಳರ್ದುಸುಡಲೊಡರಿಪುದಂ ||
ದಾರುಣದಾವಾನಲನಂ |
ಮಾರುತಿಜಲವರ್ಷವಿದ್ಯೆಯಿಂಮಗ್ಗಿಸಿದಂ || 59

ವ || ಆಮಹೋಪಸರ್ಗ್ಗಮಂಪಿಂಗಿಸಿ ||

ಮಾಲಿನಿ|| ಯತಿಪತಿಗಳಪಾದಾಂಭೋಜಮಂಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ |
ಸತತಗತಿತನೂಜಂಪೂಜಿಸುತ್ತಿರ್ದ್ದನಾಗಳ್ ||
ಶ್ರುತನಿಯಮನಿಯುಕ್ತಾಚಾರೆಯರ್ದ್ದಿವ್ಯಯೋಗಿ |
ದ್ವಿತಯಚರಣಪೂಜಾನಂತರಂಕಂನೆಯರ್ಕ್ಕಳ್ || 60

ವ || ಜನರುತಿಯಮುಖಾರವಿಂದಮಂನೋಡಿಮಹಾಮಹಿಮನೀಂಬಂದೆಮಗಮಿಾಮಹಾ
ತಪೋಧನರ್ಗ್ಗಂಸಮನಿಸಿದಮಹೋಪಸರ್ಗ್ಗಮನಪಹರಿಸಿ ಮಹೋಪಕಾರಮಂ
ಮಾಡಿದೆಯೆಂದುಸಂಸ್ತವನಪೂರ್ವ್ವಕಂಮುಕುಳಿತಾಂಜಲಿಗಳಾಗಿರ್ಪ್ಪುದುಂ ||

ಕಂ ॥ ಈರೌದ್ರಾಟವಿಯೊಳಿದೇ ।
ಕಾರಣದಿಂದಿರ್ದ್ದಿರೆಂದುವಿಸ್ಮಿತಚಿತ್ತಂ ॥
ಮಾರುತಿಬೆಸಗೊಂಡಂಕ ।
ನ್ಯಾರತ್ನಂಗಳನಪಾರಕಾರುಣ್ಯರಸಂ ॥ 61

ವ ॥ ಅಂತುಬೆಸಗೊಳ್ವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಅನವದ್ಯಚರಿತನೆಂದಱಿ ।
ದನಿಬರಕಡೆವುಟ್ಟಿದಾಕೆಹನುಮಂಗಸ್ಮ ॥
ಜ್ಜನಕಂದಧಿಮುಖನಗರೀ ।
ಜನಪತಿಗಂಧರ್ವನೆಂಬನಂಬರಗಮನಂ ॥ 62

ವ ॥ ಎಂಮುಪೆಸಚ್ಚರಿತ್ರಲೇಖೆಯುಂವಿದ್ಯುತ್ಪ್ರಭೆಯುಂತರಂಗಮಾಲೆಯುಮೆಂಬುದೆಂ
ಮನೆಮ್ಮಮ್ಮಂವಿಜಯಾರ್ಧನಗನಿವಾಸಿಗಳಪ್ಪವಿದ್ಯಾಧರರ್ಮೊರ್ಮ್ಮದಲಾಗೆಪಲಬ
ರ್ಬೇಡೆಯುಂಕುಡದಿರ್ಪುದುಮಂಗಾರವೇಗನೆಂಬವಿದ್ಯಾಧರನತ್ಯಾಗ್ರಹಂಗೆಯ್ದು
ಪೇಡುವುದುಮಾತನುಮನುದಾಸೀನಂಗೆಯ್ದೊಂದುಜಿನಭವನಕ್ಕೆವೋಗಿ ॥

ಕಂ ॥ ಅನುರೂಪನಪ್ಪವರನಾ ।
ವನಪ್ಪನಸ್ಮತ್ತನೂಜೆಯರ್ಗ್ಗೆಂದಷ್ಟಾಂ ॥
ಗನಿಮಿತ್ತಮನಱಿವಮಹಾ ।
ಮುನಿಯಂಬೆಸಗೊಂಡನೆಂಮಪಿತೃವೊಂದುದಿನಂ ॥ 63

ವ ॥ ಅಂತುಬೆಸಗೊಳ್ವುದುಮವರಿಂತೆಂದುಬೆಸಸಿದರುತ್ತರಶ್ರೇಣಿಗೆಪ್ರಧಾನನಪ್ಪಸಾಹಂ
ಗತಿಯುಂಕೋಂದಾತಂನಿನ್ನಮಕ್ಕಳ್ಗೆಭರ್ತಾರನಕ್ಕುಮೆನೆಮನದೆಗೊಂಡುಸಂತೋ
ಷಂಬಟ್ಟೊಸೆದಿರ್ದ್ದನಾಮುಮೀಮಹಾವಿಪಿನದೊಳ್ಮನೋವೇಗವೆಂಬವಿದ್ಯೆಯಂಸಾ
ಧಿಸುತ್ತುಂದ್ವಾದಶವರುಷಮಿಲ್ಲಿರ್ದ್ದುಪೆಱಗಾಱುವರುಷದಿಂದಾವಿದ್ಯೆಯಂಸಾಧಿಸಿದೆ
ವೆಂಮಂಪೇಡಿಪಡೆಯದಂದಿನಂಗಾರವೇಗಂಮಹೋಪಸರ್ಗ್ಗಮಂಮಾಡಿದನೆಂದುಪೇ
ಳಿಕೇಳ್ದು ॥

ಕಂ ॥ ಅತಿಬಲನನಿಕ್ಕಿಸಾಹಸ ।
ಗತಿಯಂಕಿಷ್ಕಿಂಧಪುರದೊಳಿರ್ದ್ದಪನತ್ಯೂ ॥
ರ್ಜ್ಜಿತತೇಜಂರಾಘವನೆಂ ।
ದತರ್ಕ್ಯಬಲನಱಿಪಿಪವನತನಯಂಪೋದಂ ॥ 64

ವ ॥ ಇತ್ತಗಂಧರ್ವಂನಿಜತನೂಜೆಯರ್ಸ್ಸಿದ್ಧವಿದ್ಯೆಯರಾದುದನಱಿದುಸಂತುಷ್ಟಚಿತ್ತ
ನಾಗಿತಂಮಲ್ಲಿಗೆವರ್ಪ್ಪುದಂಕಂನೆಯರ್ಕ್ಕಂಡಿದಿರ್ಗೊಂಡು ॥

ಕಂ ॥ ಚಳದಳಕತಮಾಳದಳಂ ।
ಚಳನಾಶೋಕಪ್ರವಾಳದೊಳ್ಪಂಜಿಸೆಕೋ ॥
ಮಳೆಯರ್ವ್ವಿದ್ಯಾಧರಕುಲ ।
ತಿಳಕಂಗತಿಭಕ್ತಿಭರದಿನಾನತರಾದರ್ ॥ 65

ವ ॥ ಅಂತುವಿನಮಿತರಾಗಿ ॥

ಮ ॥ ಸುತೆಯುಮ್ಮಾರುತಿಪೇಳ್ದುದಂತನಗೆಪೇಳಲ್ಕೇಳ್ದುಗಂಧರ್ವ್ವರಾ ।
ಜತನೂಜಂನಿಜಸೈನಿಕಂಬೆರಸುಕಿಷ್ಕಿಂಧಕ್ಕೆಬಂದಿತ್ತುತ ॥
ತ್ಸುತೆಯುಮ್ಮೂರ್ವರುಮಂಪ್ರಶಸ್ತದಿನದೊಳ್ರಾಮಂಗೆಪೂಣ್ದಾಳ್ತನ ।
ಕ್ಕತಿಹರುಷಂಸುಖಮಿರ್ದ್ದನತ್ತಲಱುವಂಪೋದಂವಿಯನ್ಮಾರ್ಗ್ಗದೊಳ್ ॥ 66

ವ ॥ ಅಂತುಪೋಗಿಲಂಕಾಪುರದಬಹಿಃಪುರದೊಳ್ಬೀಡಂಬಿಟ್ಟುಮಱುದಿವಸಂಪುರಮಂಪು
ಗುವಸಮಯದೊಳ್ ॥

ಮ ॥ ಗೆಲವಂತಿರ್ಕ್ಕೆಮವಾಯುಪುತ್ರನಬಲಕ್ಕಂಕೋಂಟೆವಿದ್ಯಾತ್ಮಕಂ ।
ಸಲವಿಲ್ಲಾದುದಲೋಕದಂತದಱಮೇಲಿರ್ದ್ದುಗ್ರಕಾಳೋರಗಾ ॥
ವಲಿಭೂತಾವಳಿರೌದ್ರಸತ್ವನಿವಹಂಲೋಕಾದ್ಭುತಂನಾಡೆನೋ ।
ಪಲಗುರ್ವ್ವಾದುದುತದ್ವಿಭೀಷಣಕೃತಂದುರ್ವ್ವಾರವೈಕುರ್ವ್ವಣಂ ॥ 67

ವ ॥ ಅಗಳದಱಸ್ವರೂಪಮೆಲ್ಲಮಂಪೃಥುಮತಿವೆಸರಮಂತ್ರಿಬಿಂನವಿಸೆಮರುನ್ನಂದನಂನೆ
ಱಿಯೆಕೇಳ್ದುಕಲುಷವಶಗತನಾಗಿವಿಮಾನದಿನವನಿಗವತರಿಸಿ ॥

ಕಂ ॥ ಎನಗೀಪ್ರಾಕಾರವಿಭೇ ।
ದನಮಾವುದುಗಹನಮೆಂದುಕೋಪಾರುಣಲೋ ॥
ಚನನನಿಲಸುತಂತೊಟ್ಟಂ ।
ತನುತ್ರಮಂವಜ್ರಮಯಮನಪ್ರತಿಹತಮಂ ॥ 68

ವ ॥ ಅಂತುದಿವ್ಯವಜ್ರಕವಚಮಂತೊಟ್ಟು ॥

ಕಂ ॥ ವಿಧಿಪೂರ್ವ್ವಕಮಾತ್ಮಗದಾ ।
ಯುಧಮಂದೈವಿಕಮನೆತ್ತಿಹನುಮಂವಜ್ರಾ ॥
ಯುಧದಿಂದಿವಿಜೇಂದ್ರಂಕುಲ ।
ಕುಧರಂಗಳನಱೆಪೊಯ್ವತೆಱದಿಂಪೊಯ್ದಂ ॥ 69

ವ ॥ ಅಂತುಪೊಯ್ದುವಿದ್ಯಾಪ್ರಾಕಾರಮನೊಡೆವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ದ್ವಾರನಿಯುಕ್ತಂರೌದ್ರಾ ।
ಕಾರಮೆನಲ್ವಜ್ರಮುಖನುಮೆಯ್ತರೆಸೆರಗಂ ॥
ಪಾರದೆತಾಗಿದೊಡವನಂ ।
ಮಾರುತಿನಿಮಿಷಕ್ಕೆ ತೂಂತಿದಂಯಮಮುಖದೊಳ್ ॥ 70

ವ ॥ ಅದಂತದಾತ್ಮಜೆಯಪ್ಪಲಂಕಾಸುಂದರಿಭೋಂಕನೆಕಂಡುಕಡುಮುಳಿದು ॥

ಚ ॥ ಜನಕನನಿಕ್ಕಿದುದ್ಧತನನಿಕ್ಕುವೆನೆಂದುಕಡಂಗಿಬಂದುಭೋಂ ।
ಕನೆಚರಮಾಂಗನಂಪವನಸೂನುವನೀಕ್ಷಿಸಿಕಂಣಸೋಲಮಾ ॥
ರ್ದನುವಿಸೆಶೋಕಮುಂಮುಳಿಸುಮುಂಮುಱಿದೆಂನುಮನೆಂನವಿದ್ಯೆಯು ।
ಳನಿತುಮನಿತ್ತೆನೆಂದುಪಟದೊಳ್ಬರೆದೆೞ್ಚಱವಳ್ಪತಾಕೆಯಂ ॥ 71

ವ ॥ ಅಂತಿಸುವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಬಾರಿಸಿಲೇಖಾರ್ತ್ಥನುನವ ।
ಧಾರಿಸಿತಾನುಂಮರಲ್ದುಕಂನೆಯಸಾಮ್ಯಾ ॥
ಕಾರಕ್ಕೆರಣಾಜಿರದೊಳ್ ।
ವೀರಶ್ರೀಯೊಡನೆಮದುವೆನಿಂದಂಹನುಮಂ ॥ 72

ವ ॥ ಅಂತು ನಿರತಿಶಯಮಪ್ಪ ಸುರೂಪಸಂಪಂನೆಯುಂಲಂಕೆಯೆಂಬಕಂನೆಯುಂಮದುವೆ
ನಿಂದು ॥

ಕಂ ॥ ಪವಮಾನಸುತಂಸಂಭಿಂ ।
ನವಿದ್ಯೆಯಿಂಮಾಡಿಪೊಳಲನಾಗಸದೊಳ್ತಂ ॥
ನವರೂಥಿನಿಯೆಲ್ಲಮನಿರಿ ।
ಸಿವಿಯಚ್ಚರಪತಿಯಕೆಲಕೆಪೋಗಲ್ಬಗೆದಂ ॥ 73

ವ ॥ ತತ್ಪ್ರಪಂಚಕಮೆಲ್ಲಮುಂಲಂಕಾಸುಂದರಿತಿಳಿದೀ ಬರವಿದಾವಕಾರಣಮೆನೆರಾಮದೇವರ
ಬೆಸದಿಂಸೀತಾದೇವಿಯಸುದ್ದಿಯಂತರಲ್ಬಂದೆನೆಂಬುದುಮಾಕೆಹನುಮಂಗಿಂತೆಂದಳ್॥

ಕಂ ॥ ನಿಮಗೆಪುಗಲೀಯದಂತಿರೆ ।
ಸಮಕಟ್ಟಿದನಿಂದ್ರವೈರಿವಿದ್ಯಾಪ್ರಾಕಾ ॥
ರಮನೊಡೆದುನೀನಿದಂವ ।
ಜ್ರಮುಖನುಮಂಕೊಂದುಪೊಕ್ಕೆಲಂಕಾಪುರಮಂ ॥ 74

ಪರಮದ್ರೋಹನೆದಶಕಂ ।
ಧರಂಗೆನೀಂಪಗೆವರೊಡನೆಕೂಡಿದೆಮುಂನಂ ॥
ನೆರೆದುವಿಭೀಷಣನೊಳ್ತಂ ।
ನಿರೂಪಿತಕ್ರಮದೆನೆಗಳ್ವುದಲ್ಲಿಂಬೞಿಯಂ ॥ 75

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಏಗೊಂಡಾಕೆಯವೇಳ್ದದ ।
ನಾಗೞಿಕತಿಪಯವಿಯಚ್ಚರರ್ಬ್ಬರಸುಮಹಾ ॥
ಭಾಗಂಪೊಕ್ಕಂಪುರಮನ ।
ದೇಗಹನಮೊಪವನಜಂಗೆದುರ್ಗ್ಗಮುಮುಂಟೇ ॥ 76

ವ ॥ ಅಂತುನಿಶ್ಶಂಕಿತಂಲಂಕೆಯಂಪೊಕ್ಕು ವಿಭೀಷಣನಂಕಂಡುಕ್ಷೇಮಕುಶಲವಾರ್ತ್ತಾನಂತರಂ ॥

ಮ ॥ ಕುಲಮಂಸತ್ಯದಶೌಚದಗ್ಗೞಿಕೆಯಂಚಾರಿತ್ರಮಂಚಾಗಮಂ ।
ಚಲಮಂದೋರ್ವ್ವಲಮಂಕಳಾವಿಭವಮಂಕೊಂಡಾಡುವೀರಾವಣಂ ॥
ನೆಲನೆಲ್ಲಂಪೞಿವನ್ನಮನ್ಯವಧುವಂದುರ್ಮ್ಮೋಹದಿಂಬಾರ್ತ್ತಗೆ ।
ಯ್ಯಲದಂಬಾರಿಸದೊಯ್ಕನಿರ್ಪ್ಪುದುಪೇಕ್ಷಾದೋಷಮೇನಾಗದೇ ॥ 77

ಚ ॥ ಎಣಿಸದೆತಂನಶೌಚಗುಣಮಂಬ್ರತರಕ್ಷಣಮಂಪರಾಂಗನಾ ।
ಪ್ರಣಯಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ಯೆಶರಣಾಗತರಕ್ಷಣದಕ್ಷನಪ್ಪದ ॥
ಕ್ಷೋಣಿಭರತತ್ರಿಖಂಡಧರಣೀಪತಿದಾನವಚಕ್ರವರ್ತ್ತಿರಾ ।
ವಣನಿದನಾಗದೆಂನದೊಡೆನಿಂನನೆಗಳ್ತೆಗೆಬಂನವಾಗದೇ ॥ 78

ಕಂ ॥ ಇಂನಾದೊಡಮೊಪ್ಪಿಸಿಸತಿ ।
ಯಂನಿಂಮಕುಲಾಪವಾದಮಂಕಳೆವುದುನಿಂ ॥
ಮಂನರುಪೇಕ್ಷಿಸೆನೆಲನು ।
ಳ್ಗಂನೆವರಂದಶಮುಖಂಗೆದುರುಯಶಮುಕ್ಕುಂ ॥ 79

ವ ॥ ಎನೆವಿಭೀಷಣನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಮ।ಸ್ರ॥ ದನುಜೇಂದ್ರಂಗಾಗದೆಂದಾನಿದನಱಿಪದುದಾಸೀನದಿಂಮುಂನಮೇನಿ ।
ರ್ಪ್ಪನೆದೃಷ್ಟಾದೃಷ್ಟಬಾಧಾಕರಮಿದುಮೆಪರಸ್ತ್ರೀಯುಸೀಪ್ರೇಮಮೆಂದಿಂ ॥
ತೆನಿತಾನುಂಹೇತುದೃಷ್ಟಾಂತಮನಡಿಗಡಿಗಾಂತೋಱಿಯುಂಪೇಳ್ದೊಡಂಕೇ ।
ಳ್ವನೆರಾಗೋದ್ವೇಗವೇಗಂಸಮನಿಸೆಹಿತಮಂಸೂಕ್ತಮಂಕೇಳ್ವನಾವಂ ॥ 80

ಕಂ ॥ ಪನ್ನೊಂದುದಿವಸಮಿಂದಿಂ ।
ಗನ್ನತ್ಯಾಗದೊಳೆದೇವಿಕುಲಮಂಬ್ರತಮಂ ॥
ತನ್ನಂನತಿಯಂಕಾದೊಡ ।
ವಿನ್ನುಂವೈರಾಗ್ಯಮಾದುದಿಲ್ಲಗ್ರಜನೊಳ್ ॥ 81

ಪ್ರಮದವನದೊಳಗೆಸೆಱೆಯಿ ।
ಟ್ಟುಮತ್ತಮಟ್ಟಟ್ಟಿಯಟ್ಟುತಿರ್ದ್ದಪನುಚಿತ ॥
ಕ್ರಮಮಂಕಾಮುಕರಱಿವರೆ ।
ಸುಮನೋಬಾಣಂಗೆತಕ್ಕುಗಿಡದವನಾವಂ ॥ 82

ವ ॥ ಎಂದುವಿಭೀಷಣಂನುಡಿಯೆಮರುತ್ಸುತಂಕೇಳ್ದುಕರುಣಾರಸವಾಹಿನೀಪ್ರವಾಹಮೆ ಳೆದುಯ್ಯೆವಿಭೀಷಣನಭವನಮಂಪೊಱಮಟ್ಟದೃಶ್ಯನಾಗಿಪೋಗಿಸೀತಾದೇವಿಯಿರ್ದ್ದ ಬನಮಂಪೊಕ್ಕುಮಂಡೋದರಿವೆರಸುಪಲಂಬರುಮಂಬರಚರನಿತಂಬಿನಿಯರ್ಬ್ಬಳ ಸೆದಿನಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂಬಳಸಿದದೀಪಮಾಲೆಯಂತೆಕಾಂತಿಗೆಟ್ಟಿರೆವಿರಹವಿಧುರೆಯಾಗಿಯುಂ ಲಾವಣ್ಯರಸತರಂಗಿಣೀತರಂಗಲೇಖೆಯನನುಕರಿಸಿತಳ್ತಿರ್ತ್ತಶೋಕತರುತಳಮನಲಂ ಕರಿಸಿ ॥

ಕಂ ॥ ಪೊಗೆಗೊಂಡಚಿತ್ರಲತೆಧೂ ।
ಳಿಗೊಂಡಪುತ್ತಳಿಗೆಮಂಜುಗೊಂಡಬ್ಜನಿಕಾ ॥
ಮ್ಮುಗಿಲೊಳಕೊಂಡೆಳವೆಱೆಯೆನೆ ।
ಮೃಗಲೋಚನೆಸೀತೆನಾಡೆಪಾಡಳಿದಿರ್ದ್ದಳ್ ॥ 83

ಉ ॥ ಶ್ರೀವಧುಪದ್ಮಸದ್ಮದಿನಗಲ್ದಳಿದೇಕೆಯೊಪೇಳ್ವಮತ್ತೆನಾಕ್ ।
ಶ್ರೀವಧುವಂಕೆಯಂತೊಱೆದಳೇಕೆಯೊಚಂದ್ರಿಕೆಚಂದ್ರಬಿಂಬದಿಂ ॥
ಭೂವಳಯಕ್ಕೆಬಂದಳೆನುತುಂಬಗೆಯೊಳ್ಪ್ರೊಱಪೊಣ್ಮೆಸಂಶಯಂ ।
ಪಾವನಿವಿಸ್ಮಯಸ್ತಿಮಿತಲೋಚನನೀಕ್ಷಿಸಿದಂಮೃಗಾಕ್ಷಿಯಂ ॥ 84

ಚ ॥ ನಿರುಪಮರೂಪೆಯಸ್ಸತಿಯರೀದೊರೆಯರ್ಪ್ಪೆಱರಾರುಮಿಲ್ಲಬೇ ।
ಚರಿಯರಸುತ್ತಿನೊಳ್ಪ್ರಚರವೀರಭಟರ್ಕ್ಕಳಕಾಪಿನೊಳ್ಪೆಱ ॥
ತ್ತರುಣಿಯರಿರ್ಪ್ಪರಾತ್ರಿಭುವನಾಂಬಿಕೆಜಾನಕಿತಪ್ಪದಪ್ಪಳಂ ।
ತಿರೆಕಡುನೀಱೆಯಲ್ಲದೊಡೆರಾಘವನಂತಿರೆಚಿತ್ತಮಾವನೇ ॥ 85

ವ ॥ ಎಂದುನಿಶ್ಚಿಂತಮನನಾಗಿ ॥

ಕಂ ॥ ಜಾನಕಿಪೊೞಿಗಾಗಿರೆಪವ ।
ಮಾನಸುತಂಕಾಣದಂತುಪೆಱರಾರುಮಶೋ ॥
ಕಾನೋಕಹಕಿಸಲಯುಸಂ ।
ತಾನಮನಾಭರಣಕಿರಣಮೊದವಿಸೆಬಂದಂ ॥ 86

ವ ॥ ಅಂತುಸುಕೃತಮೆಮೂರ್ತ್ತಿಗೊಂಡಂತೆಕೆಲಕ್ಕೆವಂದು ॥

ಉ ॥ ಮುಂನಱೆವಂತುಟಂಪ್ರಿಯನಮುದ್ರಿಕೆಯಂತನಗಿತ್ತುವಾಯುಪು ।
ತ್ರಂನತನಾಗೆಕಂಡುಮಣಿಮುದ್ರೆಕೆಗಂದಿದಿರ್ವಪ್ಪವಾಳ್ಕೆಯಿಂ ॥
ದಂನಯನಾಂಬುಹರ್ಷ್ಷಪುಳಕಂಪೊಱಪೊಣ್ಮೆಮನೋವಿಕಾಸಮಂ ।
ಕಂನಡಿಸಿತ್ತುಸೀತೆಗೆಮುಖಾಂಬುರುಹಂದರಹಾಸಪೇಶಲಂ ॥ 87

ಚ ॥ ಕಲಶಕುಚಂಕದಕ್ಕದಿಸೆಸುರ್ಕ್ಕುಸುರಿಂನಡುಗಿತ್ತುಚಿತ್ತಮು ।
ಳ್ಳಲರ್ದಮುಖಾರವಿಂದಮಕರಂದಮೆನಲ್ಬೆಮರ್ಗಳ್ಕಪೋಲದೊ ॥
ಳ್ನೆಲಸಿದುವಂಗಕಾಂತಿಕುಡುಮಿಂಚಿನಗೊಂಚಲನೊಪ್ಪವಿಟ್ಟನ್ರೋಲ್ ।
ಜಲಜಲಿಸಿತ್ತುಜಾನಕಿಗೆಮುದ್ರಿಕೆಗೊಟ್ಟುದನಂಗಮುದ್ರೆಯಂ ॥ 88

ವ ॥ ಅಂತುಹರುಷರಸತರಂಗಿತಾಂತರಂಗೆಯಾದಜಾನಕಿಯಂಮಂಡೋದರಿಮೊದಲಾಗೆಕೆ
ಲದಲಿರ್ದ್ದಖಚರಕಾಂತೆಯರ್ರಾವಣನೊಳಪ್ಪನುಬಂಧಮನೊಡಂಬಟ್ಟುಸಂತೋ
ಷಂಬಟ್ಟಳೆಂಬುದುಮಳುಂಬಮೆನೆಮುನಿದು ॥

ಕಂ ॥ ತನಗೆಪತಿವ್ರತಮಿಲ್ಲದ ।
ವನಿತೆಕುಲಸ್ತ್ರೀಯೆಭಿಂನಭಾಜನಮಿಂತ ॥
ಪ್ಪನುಚಿತಮಂಹರಿವಂಶದ ।
ವನಿತೆಯರೊಳ್ನುಡಿಯಲಕ್ಕುಮೇನಿಂಮಂನೆರ್ ॥ 89

ಎನಗೆಪರಪುರುಷರಸ್ಮ ।
ಜ್ಜನಕಸಹೋದರಸಮಾನರೆನಗನುರಾಗಂ ॥
ಜನಿಯಿಸಿದುದುರಘುಕುಲತಿಲ ।
ಕನಪೆಸದಿಂಬಂದದೂತನಂಕಾಣಲೊಡಂ ॥ 90

ವ ॥ ಎನೆಮಂಡೋದರಿಕೇಳ್ದು ॥

ಉ ॥ ಅರ್ಣ್ಣವಲಂಘನಕ್ಷಮರೆಮಾನವರಾರ್ಗ್ಗಮಭೇದ್ಯಮಪ್ಪುದಂ ।
ಸ್ವರ್ಣ್ಣಲಯುಂಬರಂನಿಮಿರ್ದವಜ್ರದಕೋಂಟೆಯನಾರೊಭೇದಿಪರ್ ॥
ನಿರ್ಣ್ಣಯಮಾಗೆರಾಘವನಸುದ್ದಿಯನೀಕೆಗೆಪೇಳ್ದುದಾಗದೇ ।
ಕರ್ಣ್ಣಪಿಶಾಚಮೀವಿಕಲಭಾಷೆನಿರನ್ನವಿಕಾರಮಾಗದೇ ॥ 91

ವ ॥ ಎಂದುಬೆಂಡವಾಸದವಿಳಾಸಿನಿಯುರೊಡನೆನುಡಿಯುತ್ತಿರ್ಪ್ಪರ್ದುಮಗಣ್ಯಲಾವಣ್ಯಾವತಿವೈದೇಹಿಪುಣ್ಯಾಪುರುಷನೀನೆಂನನಪಾರದುಃಖಭಾರದಿಂನವೆಯುಲೀಯದೆಮದೀಯವಲ್ಲಭನಶುಭವಾರ್ತ್ತೆಯುಂತಂದದೂಸಱಿಂದೆನಗೆನೀಂಪ್ರಭಾಮಂಡಲನಿಂದಗ್ಗಳಮಪ್ಪಸಹೋದರನೈನಿಂನಕುಲಗೋತ್ರನಾಮಂಗಳಸೆನಗೆತಿಳಿಯೆಪೇಳೆನಲೊಡಂ ॥

ಕಂ ॥ ಸೆರಗಕ್ಕುಂವೆಯುರ್ಗ್ಗರೆದಾ ।
ನಿರಲೆಂದುನಿಜಸ್ವರೂಪಮಂತೋಱುವುದುಂ ॥
ಮರುತಾತ್ಮಜನಂತಃಪುರ ।
ಪುರಂಧ್ರಿಯುರ್ಸ್ಸೆಡೆದುಸೀತೆಯುಂಮಱೆಗೊಂಡರ್ ॥ 92

ವ ॥ ಅನಂತರಂಮರುತ್ತನೂಜಂಮುಕುಳಿತಕರಸರೋಜನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಚ ॥ ಪಿತೃಪವನಂಜಯಂಖಚರವಲ್ಲಭನಂಜನೆಪೆತ್ತತಾಯ್ಮಹಾ ।
ಸತಿಹನುಮಂತನೆಂಪೆಸರೊಳಾಂವಿಜಯಪ್ರಮದಾಪ್ರಿಯಂಜಗ ॥
ತ್ಪತಿಪತಿರಾಮನಾಸುಚರಿತಂಪೆಸವೇಳ್ದೊಡೆನಿಂಮಸುದ್ದಿಗ ।
ಪ್ರತಿಮಪತಿವ್ರತಾಚರಣಭೂಷಣಭೂಷಿತೆಬಂದೆನಂಬಿಕೆ ॥ 93

ವ ॥ ಎಂದುಬಿಂನವಿಸೆ ॥

ಕಂ ॥ ಕಮಳಿನಿಯುಂಕಳಹಂಸಂ ।
ಸುಮನೋಮಂಜರಿಯುನಳಿವನಾಂತಸ್ಥಳಿಯುಂ ॥
ಸಮದೇಭಂನೆನೆವಂತನು ।
ಪಮೆನಿಂಮಂನೆನೆದುದೂರಿಪಂರಘುವೀರಂ ॥ 94

ವ ॥ ಎಂದುಮತ್ತಂಕೆಲವುವಿಂನಾಣಂಗಳನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ವಾರಿಜಮುಖಿಭೂಪಂಗಂ ।
ಭೀರಾವಾಹಿನಿಯುತೀರದೊಳ್ಕಿಂಮಮುಱಾಂ ॥
ಭೋರುಹದೊಳ್ಪಡಿಯಿಟ್ಟಂ ।
ಭೋರುಹಮಂಮೆಚ್ಚ ಲೊಲ್ಲನಿಲ್ಲೊಂಮೆಗಡಂ ॥ 95

ಭರತಂಪೆಂದನೆಬಂದಂ ।
ದರಣ್ಯದೊಳ್ರಾಜ್ಯಭರಮನೊಪ್ಪಿಸಿದೊಡೆಸಂ ॥
ವರಿಸಿಪದಿನಾಲ್ಕುವರುಷಂ ।
ಬರಮಿರ್ಪ್ಪೆಂತಾಗಿರಾಘವಂನಿಯಮಿಸಿದಂ ॥ 96

ಸಲಿಲಾಹರಣಾರ್ತ್ಥಂಪೋ ।
ಗಿಲಕ್ಷ್ಮಣಂದೇವಿಗಂಡವರಿಜೆಂದಿದ್ದಾರ್ ॥
ಲಲನೆಯಕರಗದವಳಕ ।
ಯ್ಯಲಟ್ಟಿದಂಗಡಮದೊಮ್ಮೆಶೀತಲಜಲಮಂ ॥ 97

ಕ್ರೀಡಾಪೂತಂಪೊಳಲಂ ।
ಮಾಡಿಫಣಾಗವುದೊಳಿರಿಸಿಯಕ್ಷಂಕೊಟ್ಟಂ ॥
ಚೂಡಾಮಣಿಯುಂಕದನ ।
ಕ್ರೀಡೆಗೆನೆನೆದಾಗಳಂತೆಬಂದಪೆನೆಂದಂ ॥ 98

ವ ॥ ಎಂಬುದುಮನುಭೂತಾರ್ತ್ಥಸ್ಮರಣೆಯಿಂಮನವಸಂಶಯುಂಪಿಂಗೆಮನಂಗೊಂಡು ಮಾನಿನಿಪವಮಾನಸೂನುಗಿಂತೆಂದಳ್ ॥

ಸ್ವಾಗತ ॥ ಎಂತುದಾಂಟಿದೆಮಹಾರ್ಣ್ನವಮುಂಬಂ ।
ದೆಂತುಪೊಕ್ಕೆಪುರಮುಂರಘುವೀರಂ ॥
ಗೆಂತುನಿಂನೊಡನೆಕೂಟಮದಾಯ್ತುಂ ।
ಬಂತುಟಂತಿಳಿಪುದೋರ್ವ್ವಳಶಾಲಿ ॥ 99

ಕಂ ॥ ಒಡೆದೆಂವಜ್ರದಕೋಂಟೆಯ ।
ನೆಡೆಮಡಗದೆಬಂದುವಜ್ರಮುಖನಾಂತಿಱಿಯಲ್ ॥
ಕಡುಕೆಯ್ದೊಡೆಕೊಂದೆಂನಿಂ ।
ಮಡಿಪುರಮುಂಪೊಕ್ಕುಬಂದುಕಂಡೆಂನಿಂಮಂ ॥ 100

ವ ॥ ಎಂದುಬಿಂನವಿಸಿಮತ್ತಮಿಂತೆಂದನಂಬಿಕೆದಶಮುಖನತಂಗಿಚಂದ್ರನಖಿನಿಜತನೂಜನಪ್ಪಶಂಭುಕನಂಸಾವಿತ್ರಿಕೊಂದುಸೂರ್ಯ್ಯಹಾಸಾಸಿಯುಂ ಕೊಳ್ವುದುಮದಂಕಂಡಳಲ್ದುತಂನಗಂಡನಪ್ಪಖರಂಗೆಪುಯ್ಯಲಿಡುವುದುಮತಿಕುಪಿತನಾತನಸಂಖ್ಯಾತಬಲಸಮೇತನೆತ್ತಿಬಂದುಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಳ್ಕಾದುತ್ತುಮಿರೆದಶಾನನನುಮವರಬವರಮುಂನೋಡಲೆಂದುಬರುತ್ತುಂನಿಂಮುಂಕಂಡುವಿಪರೀತಚಿತ್ತನಾಗಿಕೈದುಗೆಯ್ಯದೆಕೈತವದಿಂರಘುವೀರನನಗಲ್ಚಿನಿಂಮನುಯ್ವುದುಮಾಕ್ಷಣದೊಳೆಲಕ್ಷ್ಮಣನಲ್ಲಿಗೆಶ್ರೀರಾಮದೇವಬ್ಬರ್ಜಯುಂಗೆಯ್ದೆದೇವಾಸೀತಾದೇವಿಯುನಗಲ್ದುಪೊಲ್ಲದುಗೆಯ್ದಿರಿವಂದಿರಂಕೊಲ್ವುದಕ್ಕಾನೆಸಾಲ್ವೆಂಮಗುಳೆ ಬಿಜಯುಂಗೆಯ್ಯಿಮೆನೆಪೇಗಂಬಂದುಮುಂನಮಿರ್ದ್ದೆಡೆಯೊಳ್ನಿಂಮುಂಕಾಣದೆಕಾನನದೊಳ್ತೊಳಲ್ದರಸುತ್ತುಮಿಪ್ಪಂನೆಗಂಖರದೂಷಣರಂಕೊಂದುಲಕ್ಷ್ಮಣನೇಕಾಕಿಯಾಗಿದ್ದರ್ಣನಕೆಲಕ್ಕೆವಂದುಮುದಂಬಿಕೆಯೆಲ್ಲಿದ್ದರ್ಪಳೆಂದು ಬೆಸಗೊಳ್ವುದುಮಾಂನಿಂನಲ್ಲಿಗೆಬಂದಪಿಂದೆಯಾವನಾನುಮೋ

ರ್ವ್ವಪೆಱಯೂಪಿಕೊಂಡುಯ್ದನೋಕ್ರೂರಮೃಗಂಗಳುಯ್ದುವೋಯೆಂದಳಲ್ದನುಡಿವುದುಂಲಕ್ಷ್ಮಣಂವಿಷಣ್ಣಚಿತ್ತನಾಗಿರ್ಪ್ಪುದುಮಾಸಮಯದೊಳ್ಶರಣಾಗತಂವಿರಾಧಿತವಿಯಚ್ಚರಂನಿಂಮಸುದ್ದಿಗೆಚೆಚ್ಚರಮನುಚರರನಟ್ಟಿರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಂಪಾತಾಳಲಂಕೆಗುಯ್ದುಚೆಸಕೆಯ್ಯುತ್ತಿರ್ದ್ದನಂನೆಗಮಿತ್ತಸುಗ್ರೀವಂಮಾಯಾಸುಗ್ರೀವನವ್ಯತಿಕರಣದೊಳ್ಶರಣಾಗತಶರಣ್ಯನಪ್ಪರಾಮನಂಕಂಡುತನ್ನವೃತ್ತಾಂತಮಂಬಿನ್ನವಿಸೆನಿಂನಪಗೆಯಂತೀರ್ಚ್ಚಿದಪೆನೆಂದುಕಿಷ್ಕಿಂಧಪುರಕ್ಕೆವಂದು ॥

ಕಂ ॥ ಸುಗ್ರೀವನಪಗೆಮಾಯಾ ।
ಸುಗ್ರೀವಂತಪ್ಪಚಂಡನಂಕೀನಾಶಂ ॥
ಗಗ್ರಗ್ರಾಸಂಮಾಡಿನೃ ।
ಪಗ್ರಾಮಣಿಕಳೆದನೆಂಮ ಕುಲಪರಿಭವಮಂ ॥ 101

ವ ॥ ಅದಱಿನೆಂಮವಾನರಧ್ವಜರಪ್ಪವಿದ್ಯಾಧರರೆಲ್ಲಂಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರತತ್ಪರತೆಯಿಂದಾಳ್ತನಕ್ಕೆಪೂಣ್ದುರತ್ನಜಟಿಯುದೆಸೆಯಿಂನಿಂಮಸುದ್ದಿಯನಱಿದಿಂಬಳಿಯಂಸುಗ್ರೀವನೆಂನುಮಂಬರಿಸಿಕಾಣಿಸಿಮೊಡಾನುಮುದಾತ್ತರಾಘವನಚರಣಸೇವೆಯೊಳ್ನಿಂದೆನೀಗಳಖಿಲವಿದ್ಯಾಪರಮೇಶ್ವರರಪ್ಪವಿದ್ಯಾಧರಪ್ರಲಂಬರುಮಂಕೂಡಿಕೊಂಡುರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ್ಕಿಷ್ಕಿಂಧಪುರದೊಳಿರ್ದ್ದಟ್ಟಿದೊಡೆ ರಾವಣನೊಳ್ಕಾಡಿದುನಿಂಮಸೆಱೆಯುಂಬಿಡಿಸಲ್ಬಂದೆನಿದುಮದೀಯವೃತ್ತಾಂತಮೆನೆಸೀತೆಸಂತೋಷಂಬಟ್ಟು ॥

ಕಂ ॥ ಮರುತಾತ್ಮಜನಿಂಮಂನ ।
ದ್ಧರ್ಗಿರೀಣರೇಕಾಂಗವಿಜಯಿಗಳ್ಬಹುವಿದ್ಯಾ ॥
ಪರಮೇಶ್ವರರೆನಿಬರಿಳೇ ।
ಶ್ವರಪಾರ್ಶ್ವದೊಳೆಂದುಜನಕಸುತೆಬೆಸಗೊಂಡಳ್ ॥ 102

ವ ॥ ಎನೆಮಯನಮಗಳ್ಕಂಡೋದರಿಸೀತಾದೇವಿಗಿಂತೆಂದಳ್ ॥

ಉ ॥ ನೂತನರೊಳ್ಪುರಾತನರೊಳೀತನೊಳಾದ್ಧೊರೆನಾಕಲೋಕದೊ ।
ಳ್ಭೂತಳದೊಳ್ರಸಾತಳದೊಳೋರ್ವ್ವನೆದೋರ್ವ್ವಲಶಾಲಿಲೋಕವಿ ॥
ಖ್ಯಾತನಶೇಷವಿದ್ಯೆಗಳೊಳಾತತಕೀರ್ತ್ತಿಮರುತ್ತನೂಜನ ।
ಬ್ಜಾತಮುಖೀಪವಣ್ಬಡಿಪೋಡೀತನನೀತನೆಪೋಲ್ವರಿನ್ನರಾರ್ ॥ 103

ವ ॥ ಈತನಪರಾಕ್ರಮದಳುಕ್ಕೆಯಂಪೇಳ್ವೊಡೆಮುಂನಮೊಮ್ಮೆದಶಮುಖಂಗೆರಣಮುಖದೊಳಿದಿರ್ಚ್ಚಿದವರುಣನಂ ಪರಾಙ್ಮುಖಂಮಾಡಿಗೆಲ್ದುಕುಡೆವಿಯಚ್ಚರಪತಿ

ಮೆಚ್ಚಿತಂನತಂಗಿಯುಪ್ಪ ಚಂದ್ರನಖಿಯು ಮಗಳಪ್ಪನಂಗಪುಷ್ಪೆಯನೀತಂಗೆಮ
ಹಾವಿನೀತಿಯಿಂ ಮದುವೆಮಾಡಿಕೊಂಡಾಡಿತಂನೊಳೋರಂನಂಮಾಡಿಪೊರೆಯೆಮಾ
ೞಿಗೆತಪ್ಪಿ ॥

ಚ ॥ ಬರೆವರೆಕಬ್ಬಿರ್ಕೊರ್ವ್ವರ್ಕರವೇೞಿದವಪ್ಪನ್ರೊಲೀತನುಂವಿಯು ।
ಚ್ಚರಪತಿಯುಪ್ಪರಾವಣನಿರಲ್ಕರವೇೞಿದರಪ್ಪಭೂಮಿಗೋ ॥
ಚರರೊಳಸೇವ್ಯರೊಳ್ತನಗೆಕಿಂಕರಭಾವಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದನೀ ।
ತರಳತೆಯೊಂದುಮಿಲ್ಲದೊಡೆಪೋಲ್ವವರಾರ್ಪ್ಪವಮಾನಸೂನುವಂ ॥ 104

ವ ॥ ಎನೆಹನುಮನೆಂದನುದಾತ್ತರಾಘವನಗೆಯ್ದುಪಕೃತಿಗೆಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರಮಂಗೆಯ್ದಿಂನ ಪುರುಷಾಕಾರಮಂ ಮೆಱೆಯಲೆಂದು ಬಂದೆನೀಪ್ರೊಲ್ಲಮೆಯನೆಂತುಂಕಳೆಯಲಪ್ಪ ಮನಿಮಗೆಕುಲವೞಿಯೆ:ನೆಲಂಪೞಿಯೆ ಮಾನಸಿಕೆಯನೊಕ್ಕು ಪರಸ್ತ್ರೀಯೆಂದುಬಗೆಯದೆಪರಕಳತ್ರಮನಾಸೆಗೆಯ್ದಪೊಲ್ಲಮೆಯಂಕಳೆವಂದಮಾವುದೆನೆಕನಲ್ದುಮಂಡೋದರಿಬೆಟ್ಟವೆಟ್ಟನಿಂತೆಂದಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಅನಿಲತನೂಭವಸುಗ್ರೀ ।
ವನುಮಂನಿಂನುಮನವಂಧ್ಯಕೋಪಂದಶಕಂ ॥
ಠನಮೋಘಂಕೊಲ್ಲದೆಮಾ ।
ಣ್ಬನೆಪೇೞೆನೆಸೀತೆಕಲುಷವಶಗತೆಯಾದಳ್ ॥ 105

ವ ॥ ಅಂತುಮುೞಿದು ॥

ಕಂ ॥ ದಾಂಟಿಕಡಲಂಜಗತ್ರಯ ।
ಕಂಟಕನಂಕೊಂದುರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಪ್ಪ ॥
ತ್ತೆಂಟುದಿವಸದೊಳೆನಿನಗಣ ।
ಮುಂಟಾಗಿಸುವರ್ವ್ವಿಶೇಷಮಪ್ಪದವೆಳಲಂ ॥ 106

ವ ॥ ಎನೆಮಂಡೋದರಿಲಯಸಮಯದಚಂಡಿಕೆಯಂತೆಮಾಮಸಕಂಮಸಗಿ ॥

ಉ ॥ ಕೇಸುರಿಸೂಸೆತಂನಮೊಗದಿಂಕಿಡಿಬೀಳ್ತರೆತಂನಕಣ್ಗೞಿಂ ।
ದಾಸುರಮಾಗೆದಾಡೆಗಳೊಡಲ್ಬಗೆದಂಬರಮಂತುಱುಂಬೆತಂ ॥
ನಾಸುಕರಂಕರಂದೆಸೆಗಗುರ್ವ್ವಿಸೆಕ್ಕೈಗಳನೆತ್ತಿಪೊಯ್ವಲಿ ।
ರ್ದ್ಧಾಸಮಯಕ್ಕೆತೆಕ್ಕನೆಡೆವೊಕ್ಕನರಿಂಜಯನಂಜನಾಸುತಂ ॥ 107

ವ ॥ ಅದಕ್ಕೆನಿತ್ತರಿಸದಾಕೆಸಭೆಯಿನೆದ್ದುರ್ರಾವಣನಕೆಲಕ್ಕೆವೋದಳಿತ್ತಪವಮಾನಸೂನುಬೋನಮಂತರಿಸೆಸೀತೆಸಿದ್ಧಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಾಗಿ ॥

ಚ ॥ ಸತಿಸುಚರಿತ್ರೆಪಂಚಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳಂಸ್ತುತಿಗೆಯ್ದುಭಕ್ತಿಯಿಂ ।
ದೆತಿವರರ್ಗಂನಮಂಮನದೊೞಿತ್ತುರಘೂದ್ವಹಪಾದಪಂಕಜ ॥
ದ್ವಿತಯಮನಿಟ್ಟುಹೃತ್ಸರಸಿಯೊಳ್ಜನಕಾತ್ಮಜೆದೇವತಾವಿನಿ ।
ರ್ಮ್ಮಿತಮಣಿಕುಟ್ಟಿಮಸ್ಥಳದೊೞಿರ್ದ್ದಮೃತಾಂನಮನುಂಡನಂತರಂ ॥ 108

ಕಂ ॥ ಹನುಮಂಕೈಮುಗಿದುಜಗ ।
ಜ್ಜನನಿರಘುಪ್ರವರನಲ್ಲಿಗುಯ್ವೆಂನಿಂಮಂ ॥
ಜನಕಾತ್ಮಜೆಬಿಜಯಂಗೆ ।
ಯ್ಯೆನಲದುತತ್ಕೂರ್ಮ್ಮೆಯಲ್ಲದೆಂದಿಂತೆಂದಳ್ ॥ 109

ಮ ॥ ಧರಣೀವಲ್ಲಭನಾಜ್ಞೆಯಿಲ್ಲದೆನಗೆಂತುಂಬರ್ಪ್ಪುದೌಚಿತ್ಯಮು ।
ಲ್ಲರಸಂಗೆಂನಿರವಂನಿವೇದಿಪುದುಕಾಲಕ್ಷೇಪಮಂಮಾಡಿನೀ ॥
ನಿರೆದೈತ್ಯೇಂದ್ರನಪಾಯಮಂನಿನಗೆಮಾಳ್ಕುಂಪೋಪುದೆಂದಾತನೂ ।
ದರಿವೈದೇಹಿಮರುತ್ಸುತಂಗೆನಿಜಚೂಡಾರತ್ನಮಂನೀಡಿದಳ್ ॥ 110

ವ ॥ ಅಂತುಚೂಡಾಮಣಿಯನಿತ್ತುಮತ್ತಂಕರ್ಣ್ಣಾರವೆಯೆಂಬತೊಱೆಯತಡಿಯೊಳ್ಚಾ
ರಣಯುಗಳಕ್ಕಾಹಾರದಾನಮಂಕೊಟ್ಟುಪಂಚಾಶ್ಚರ್ಯ್ಯಂಬೆತ್ತುದುಮೊದಲಾಗೆಪ
ಲವುವಿಂನಾಣಂಗಳಂಪೇಳ್ದುಮನ್ಯುಗದ್ಗದಕಂಠೆಯುಮಶ್ರುಜಲಲುೞಿತಲೋಚನೆ
ಯುಮಾದಜಾನಕಿಗೆಹನುಮನಿಂತೆಂದಂ ॥

ದ್ರುತವಿಲಂಬಿತ ॥ ಎನಗಪಾಯಮನಾವನೊಡರ್ಚ್ಚುವಂ ।
ಮೊನೆಯೊಳೆಂನೊಡನಾವನಿದಿರ್ಚ್ಚುವಂ ॥
ಜನನಿರಾಘವನಾಜ್ಞೆಯೆಕಾದುದೀ ।
ತನನದಲ್ಲದೊಡೆಲ್ಲಿಯುರಾವಣಂ ॥ 111

ಉ ॥ ಸೀತೆಯಸುದ್ದಿತರ್ಪ್ಪನಿತೆಸಾಲ್ವುದುದೈತ್ಯನರಕ್ತಪಾನದಿಂ ।
ಭೂತಗಣಂಗಳಂತಣಿಪಿತಂದಪೆನಾಕೆಯನಂತುತಾರದಂ ॥
ದಾತತಕೀರ್ತ್ತಿಸಲ್ಲದೆನೆಭೂಭುಜನಾಜ್ಞೆಗೆಮಾಣ್ದೆನಲ್ಲದಂ ।
ದೇತೊದೞೀತ್ರಿಕೂಟಕುಧರಂಬೆರಸಂಬಿಕೆನಿಂಮನುಯ್ವೆನೇ ॥ 112

ವ ॥ ಎಂದುಬಿನ್ನವಿಸಿಬೀಳ್ಕೊಂಡುತಂನೊೞಿಂತೆಂದಂ ॥

ಮ ॥ ಬರಮಂಪೋಗುಮನಾರುಮೆತ್ತಲಱಿವರ್ಬ್ಬಂದಂತೆಪೋದಂದುದೋಃ ।
ಪರಿಘಂದೂಷಿತಮಕ್ಕುಮಿಕ್ಕಿಖಳರಂಕಿೞ್ತೀಪುರೋದ್ಯಾನಮಂ ॥
ಪುರಮಂಸುಟ್ಟುದಶಾಸ್ಯನೆಂನನಱಿವಂತಾಂಪೋಗಿರಾಮಾಂಘ್ರಿತಾ ।
ಮರಸಕ್ಕಾನತನಪ್ಪೆನೆಂಬಮನಮಂತಂದಂಮರುನ್ನಂದನಂ ॥ 113

ವ ॥ ಎಂದುಬಗೆಯುತ್ತುಮಿರ್ಪ್ಪಂನೆಗಮತ್ತ ಮಂಡೋದರೀಖಚರವಲ್ಲಭನಲ್ಲಿಗೆಪೋಗಿ ॥

ಕಂ ॥ ದೇವರಘುರಾಮನಂಸು ।
ಗ್ರೀವಂಕಯ್ಕೊಂಡುಹನುಮನಂಬರಿಸಿದಶ ॥
ಗ್ರೀವಬೆಸವೇಳೆಕಂಬು ।
ಗ್ರೀವೆಯಜಾನಕಿಯಸುದ್ದಿಗಾತಂಬಂದಂ ॥ 114

ವ ॥ ಅಂತುಬಂದು ॥

ಕಂ ॥ ಪ್ರಮದವನದೊಳಗೆಸೀತೆಯು ।
ಸಮೀಪದೊಳ್ಹನುಮನಿರ್ದ್ದನೆಂದಱಿಪುವುದುಂ ॥
ಬೆಮರ್ವನಿಗಂಡಸ್ಥಳದೊ ।
ಳ್ಪವನಿಸೆಕಿಸುಗಣ್ಚಿಮಸಗಿದಂದಶಕಂಠಂ ॥ 115

ವ ॥ ಅಂತುಮುೞಿದುಕದನಕರ್ಕ್ಕಶರಪ್ಪರಾಕ್ಷಸರಂಪೆಸರ್ವ್ವೆಸರೊಳೆಕರೆದು ॥

ಮ ॥ ಪ್ರಮದೋದ್ಯಾನದೊಳಾವನಿರ್ದ್ದನವನಂಕೊಂದಿಕ್ಕಿವೆಂದಾಹವ ।
ಕ್ಷಮರಂಪೇಳೆದಶಾನನಂದನುಜರುಂಸಾಮಾನ್ಯನೆಂದುದ್ಧತ ॥
ಸ್ಸಮರಕ್ರೀಡೆಗಸೀಕ್ಷೆಗೆಯ್ದುಪರಿತಂದತ್ತಂಡದಿಂಚಂಡವಿ ।
ಕ್ರಮನೀತಂಹನುಮಂತನೆಂದಱಿದೊಡೇನಾರುಂಮನಂಗೆಯ್ವರೇ ॥ 116

ವ ॥ ಅಂತುದೆಸೆದೆಸೆಗೆಮಸಗಿಕವಿತರ್ಪ್ಪುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಆದನುಜಬಲಮನಾವನ ।
ಪಾದಪಮಂಕಿೞ್ತುಮೋದಿಕೊಲಲೊಡರಿಸಿದಂ ॥
ಕಾದುವಬನಮಂಕೀೞ್ವವಿ ।
ನೋದಂಗಳನೆರಡನೊಡನೆತೀರ್ಚ್ಚುವಬಗೆಯಿಂ ॥ 117

ಅಸುಕೆಯಸೇರ್ಮ್ಮರನಂಕಿ ।
ೞ್ತುಸಮುಬಲಂಬೀಳೆಪೊಯ್ಯೆಪವಮಾನಸುತಂ ॥
ಬಿಸುನೆತ್ತರ್ಕ್ಕಂದಳಿರೆನೆ ।
ಪಸರಿಸಿದಾನವರಶೋಕವನಮೆನೆಕೆಡೆದರ್ ॥ 118

ತಾಳವನಂಗಳುಮಂಹಿಂ ।
ತಾಳಕುಜಂಗಳುಮನೊಡನೆಕಿೞ್ತೆಡೆದನುಜ ॥
ತ್ತಾರ್ಳಂತಟ್ಟುಂಗೆಡೆದ ।
ತ್ತಾರ್ಳುದ್ಧಂಕಳೆವರೇನುದಾತ್ತನೊಹನುಮಂ ॥ 119

ಕಂ ॥ ಬಕ್ಕೆವಲಸುಗಳೊಳಸುರರ ।
ತೆಕ್ಕೆಯನೆಱೆಯುಟ್ಟುಪೊಯ್ವುದುಂಕೊಳ್ಮಿದುಳುಂ ॥
ಬಕ್ಕೆಯತೊಳೆಯುಂಸೂಸಿದು ।
ವಾರ್ಕ್ಕಡುಕೆಯ್ದುನಿಲಜಂಗೆಕೂರ್ಪ್ಪಂತೋರ್ಪ್ಪಂ ॥ 120

ತಿಲಕತರುವಿಂನಿಶಾಚರ ।
ಬಲವಂಬಿಳೆಪೊಯ್ದುಕೊಂದುರಾವಣನಯಶ ॥
ಸ್ತಿಲಕಮುಮನವರಪೆಂಡಿರ ।
ತಿಲಕಮುಮಂತೊಡೆದನೊಡನೆಪವಮಾನಸುತಂ ॥ 121

ವ ॥ ಅಂತುಮೇಲೆತ್ತಿಬಂದಸುರಸೇನೆಯೆಲ್ಲಮಂಪೇಳೆಪೆಸರಿಲ್ಲದಂತುಪೇಸದೆಕೊಂದು ॥

ಕಂ ॥ ಅಮಿತಬಲಂಕಿಳ್ತೀಡಾ ।
ಡೆಮರುತ್ತನಯಂಮರುನ್ನದೀತೀರವನ ॥
ದ್ರುಮವೆನಿಸಿದುವಂಬರದೊ ।
ಳ್ನಮೇರುಮಂದಾರಪಾರಿಜಾತಕುಜಂಗಳ್ ॥ 122

ಚ ॥ ಸರಳತಮಾಳತಾಳಕದಳೀಸಹಕಾರಮಹೀರುಹಂಗಳಂ ।
ಪರಶುಪ್ರಮೋಘವಹ್ನಿಯೊದವಾಗ್ನಿಯೊಘೋರಸಮೀರನೋವನ ॥
ದ್ವಿರದಮೊತಂನತೋಳ್ವಲಮೆನಲ್ಬನಮುಂಬಯಲಾಗೆಕಿಳ್ತನಾ ।
ಸುರಗಿರಿಯಂಕಿಳಲ್ಕೆಱೆವಮಾರುತಸೂನುಗಿದಾವಸಾಹಸಂ ॥ 123

ಉ ॥ ಕೋಗಿಲೆಬೆರ್ಚ್ಚಿಪಾರಿದುವುಚೂತವನಾವಳಿಯಿಂಶುಕವ್ರಜಂ ।
ಪೂಗವನಂಗಳಿಂಬೆದಱಿಪೋದುವುಬಾಳಮರಾಳಸಂಕುಳಂ ॥
ಪೂಗೊಳದಿಂದಗಲ್ದುವಿನಿಸುಂಪೆಱಪಿಂಗಿದುವುನ್ಮದಾಳಿಪುಂ ।
ನಾಗವನಂಗಳಿಂತವಿಸೆನಂದನಮಂಪವಮಾನನಂದನಂ ॥ 124

ಮ ॥ ತನಿಗಂಪಂಕೆದಱುತ್ತುಮಿರ್ಪ್ಪಪಳಿಕಿಂದಾಕರುಷಣಂಮಾಡಿಭೃಂ ।
ಗನಿಕಾಯಂಗಳನಂಗಜಂಗೆವಿಜಯಸ್ತಂಭಂವನಶ್ರೀಗೆಯಾ ॥
ವನಮೆಂಬಂತುಪ್ರೊಗಳ್ತೆಯಂತಳೆದುದಂಕಿಳ್ತಂಮರುನ್ನಂದನಂ ।
ಘನಸಾರದ್ರುಮಮಂದಶಾನನನಕೀರ್ತ್ತಿಸ್ತಂಭಮಂಕೀಳ್ವವೋಲ್ ॥ 125

ಪುಗಲಿಲ್ಲೀವನದೊಳ್ಮದೀಯಪಿತೃಗೆಂತುಂವೈರಮುರ್ವ್ವೀಜರಾ ।
ಜೆಗಳೊಳ್ಗಂಧವಹಂಮದೀಯಜನಕಂಗೆಂದನ್ವಯದ್ವೇಷಮಂ ॥
ಬಗೆಯೊಳ್ತಾಳ್ದಿದಮಾಳ್ಕೆಯಿಂಪವನಜಂಕಿಳ್ತಂಪುರೋದ್ಯಾನಮಂ ।
ಪಗೆಯೆಂತಾಯ್ತೆನೆಬಾರ್ತ್ತೆಗಲ್ಲಿತರುವಲ್ಲೀಗುಲ್ಮಮೊಂದಿಲ್ಲೆನಲ್ ॥ 126

ಮ ॥ ನೆಲನುಳ್ತಂತೆವೊಲಾಗಳೆಳ್ತುಬನಮಂ ವಾಜಾಂತರುರ್ವೀರ್ದ್ದಸ್ಫ ।
ಗ್ಜಳದಿಂತಾಯ್ತ್ವದೆಗೂಡೆಬಿತ್ತೆ ಪೆಣನಂಬೇಱೆಱೆಂದುಶೌರ್ಯ್ಯಾಂಕುರಂ ॥
ತಲೆದೋಱುತ್ತ ಮಕೋರ್ವ್ವೀಕೀರ್ತ್ತಿಲತೆಯಾಯ್ತಾವಲ್ಲಿಯಿಂದಂಬರ ।
ಸ್ಥಲಮಂಮುಟ್ಟಿಸಿರಾವಣಾಂಗಮಳಲಂತಂದಂಮರುನ್ನಂದನಂ ॥ 127

ಉ ॥ ಜಾನಕಿಯಿರ್ದ್ದಶೋಕೆಯಸಮೀಪದೊಳಿರ್ದ್ದಫಲಪ್ರಸೂನಸಂ ।
ತಾನವಿರಾಜಮಾನಕುಜರಾಜಿಯನೋವದೆಕಿಳ್ತುನಿಲ್ಲರೂ ॥
ಕ್ಷಾನಿಲಪಾತದಿಂತಪನತಾಪದಿನಂಬಿಕೆಗಗ್ಗಳಂಪರಿ ।
ವ್ಲಾನತೆಯಕ್ಕುಮೆಂದುಳಿಪಿದಂಕೆಲವಂಪವನಂಜಯಾತ್ಮಜಂ ॥ 128

ವ ॥ ಅಂತುದಶಾನನಂಗೆಯಶೋಭಂಗಮಾಗೆ ವನಭಂಗಮುಂಮಾಳ್ಪದುಂಚರಂನಿಶಾಚರ
ನೋರ್ವ್ವನತಿತ್ವರಿತಗತಿಯಿಂಬಂದು ॥

ಕಂ ॥ ವನಪಾಲರನಿಕ್ಕಿಯುಮಾಂ ।
ತನಿಶಾಚರಬಲಮನಿಕ್ಕಿಯುಂಪವನಸುತಂ ॥
ಬನಮಂಕ್ಕಿಳ್ತಿಕ್ಕಿಯುಮಾ ।
ರೆನಗಿದಿರಾಂಪನ್ನರೆಂದುಕಡುಕೆಯ್ದಿರ್ದ್ದಂ ॥ 129

ವ ॥ ಎಂದುಬಿಂನವಿಸೆ ॥

ಕಂ ॥ ಚರವಚನಂಕಿವಿಯಂಸಾ ।
ರ್ತ್ತರೆಫನನಿನದಕ್ಕೆಕೆರಳ್ದಕೇಸರಿವೊಲ್ಕೇ ॥
ಸರಿಪೀಠದಿನೆರ್ದ್ದಂದಶ ।
ಶಿರನೆರಡುಂಪುರ್ವ್ವುಮುರ್ವ್ವಿಗಂಟಿಕ್ಕುವಿನಂ ॥ 130

ವ ॥ ಅಂತುಕಡುಮುಳಿದುಮೇಲೆನಡೆಯಲೊಡರಿಸುವತಂದೆಯನಿಂದಗಿಮ್ಲಾಕ್ಕೊಂಡು ॥

ಕಂ ॥ ಲೋಕಾಧಿಪತಿದಶಾನನ ।
ನೇಕಾಕಿಯುಮೇಲೆನಡೆದನೆಂಬಪವಾದಂ ॥
ಲೋಕಕ್ಕೆಪರೆಯೆನಿಜಬಾ ।
ಹಾಕಾಂಕ್ಷೆಯಕದಕೂರ್ಪ್ಪನೇರ್ಪ್ಪಡುಗಿಡುಗುಂ ॥ 131

ಉ ॥ ನೀಂಬರಮುಂಟೆದೇವಕದನಂಪವಮಾನತನೂಭವಂರಣಾ ।
ಡಂಬರದಿಂದಮುಂಜದೊಡೆಕೊಂದಪೆನಂಜಿದೊಡಂಮನಿಂಮುಪಾ ॥
ದಾಂಬುರುಹಕ್ಕೆತಂದಪನನೊಪ್ಪಿಸುವೆಂಬೆಸಸೆಂಸನೆಂದುಶೌ ।
ರ್ಯ್ಯಾಂಬುಧಿಪೇಳಿದಂಬೆಸನನಿಂದಗಿಖೇಚರಚಕ್ರವರ್ತ್ತಿಯಾ ॥ 132

ವ ॥ ಅಂತುಪೆಸನಂಪೇೞೆಪಡೆದುಸಮರಸಂರಂಭದಿನಿದಿರ್ಚಿ ಬರ್ಪುದುಂ ಮಾರುತಿಕಂಡು
ಪೆಱಗಿರಿಸಿಬಂದನಿಜವರೂಥಿನಿಯಂಬರಿಸಿ ವಿಜಯರಥಾರೂಢನಾಗಿಲಂಕಾಪುರಮೆಲ್ಲಂ
ತಲ್ಲಣಿಪಂತು ಕಾದಿವೆಸರನಾಯಕರಂಪೇೞೆಪೆಸರಿಲ್ಲದೆಕೊಲ್ವುದುಂಕಂಡಿಂದಗಿಮು
ಟ್ಟಿವರ್ಪುದುಂತಂನೊೞಿಂತೆಂದಂ ॥

ಉ ॥ ಕಾದುವಕೂರ್ಪುದೋರ್ಪಪೆಸನಂರಘುಜಂಪೆಸವೇೞ್ದನಿಲ್ಲಮೋ ।
ಲಾದನಿಶಾಚರಪ್ರಮುಖರೊೞ್ತಲೆಮೆಟ್ಟಿಱಿವಂದಮಾವುದಾ ॥
ನೀದನುಜಾತ್ಮಜಂಗೆಪಿಡಿಸೆತ್ತುದಶಾನನನಕ್ಕಿಬಕ್ಕಿಲಂ ।
ಕಾದಹನಕ್ಕೊಡರ್ಚ್ವವೆನೆನುತ್ತುಮಿದಂಬಗೆದಂಮರುತ್ಸುತಂ ॥ 133

ಚ ॥ ಬಗೆಯದೆದಾನವಾಧಿಪನದೋರ್ವ್ವಲಮುಂಖಚರಪ್ರವೀರರಂ ।
ಬಗೆಯದೆನಚ್ಚಿತಂನಳವನಿಂದಗಿಗಾಂಪಿಡಿಪೀವೆನೆಂಬುದಂ ॥
ಬಗೆದನಿದೇನಪಾರಬಲನೋರಣಧೀರನೊಸಿದ್ಧವಿದ್ಯನೋ ।
ಬಗೆವವರಾರಿದಂಹನುಮನಂತಿರಖಂಡಿತಗಂಡಗರ್ವ್ವದಿಂ ॥ 134

ವ ॥ ಎಂದುನಿಶ್ಚಯಂಗೆಯ್ದುತನ್ನಬಲಮೆಲ್ಲಮುಂಬೀಡಿಂಗೆಕಳಿಪಿಕದನಕೇಳಿಗಳ್ಕಿದಂದದಿನಿ
ರ್ದ್ದನನಿಂದಗಿಪಿಡಿಪೀವುದುಮಾತನಾತನಂತಂದುಕಾಣಿಸಿದ ಶವದನಂಗಿಂತೆಂದನೀತಂ
ಸಂಮವಿದ್ಯಾವಿನಿರ್ಮ್ಮಿತಮಪ್ಪವಜ್ರಪ್ರಾಕಾರಮನೊಡೆದುವಜ್ರಮುಖನಂಕೊಂ
ದುಸೀತಾದೇವಿಯುಸಮೀಪಕ್ಕೆವಂದುಬನವನಿತುಮಂಕಿೞ್ತುಮೇಲೆಬಂದಖಚರಬ
ಲಮೆಲ್ಲಮಂಕೊಂದಸೀತಂಗೆತಕ್ಕುದಂದೇವರೆಬಲ್ಲಿರೆಂದುಬಿಂನವಿಸೆ ॥

ಕಂ ॥ ಕಿಸುಸೆರೆವರಿದಿರೆಕಣ್ನೊ ।
ಳ್ನೊಸಲೊಳ್ಪರ್ವ್ವಡರಿಪೊಡರೆಗಂಡಸ್ಥಳದೊ ॥
ಳ್ಪಸರಿಸೆಪೆಮರ್ವ್ವನಿಗಳ್ಮ್ನಿ ।
ದಸುರೇಂದ್ರಂಪವನಸುತನನಂದಿಂತೆಂದಂ ॥ 135

ಚ ॥ ಪಸುಳೆನಿಜಾನ್ವವಾಯುಮಹಿಮೋನ್ನತಿನಾಳ್ಕಡೆಪ್ರೋಗೆಪಾೞಿಯುಂ ।
ಪಸುಗೆಯುಮೆಂನಮಂನಣೆಯುಮಿಂದಗಿಯೊಳ್ಸಮಕಕ್ಷನಾಗೆರ ॥
ಕ್ಷಿಸಿದುದನೇನುಮಂಬಗೆಗೆತಾರದೆಲಜ್ಜೆಯನೊಕ್ಕುಬಿಟ್ಟುಮಾ ।
ನಸಿಕೆಯನಿಂತುಭೂಚರರ್ಗೆಖೇಚರಸೀಂಚರನಾಗಿಬರ್ಪುದೇ ॥ 136

ಕಂ ॥ ಉಪಕೃತಿಯಂನೆನೆಯದೆನೀ ।
ನಪಕೃತಿಯನೊಡರ್ಚ್ಚಿದೈದುರಾತ್ಮನೆರಿಪುಭೂ ॥
ಮಿಪರೊಡನೆಗೂಡಿದೈದ್ರೋ ।
ಹಪೆಂಪುಗಿಡೆದಂಡಿಸಲ್ಕೆವೇೞ್ಪುದುನಿಂನಂ ॥ 137

ವ ॥ ಎನೆಕೆಲದಲಿರ್ದ್ದಕೆಲದಾರ್ದ್ದನವರ್ಪ್ಪವಮಾನಸೂನುಗಿಂತೆಂದರ್ ಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹ
ನಾಗಿಸೇನಾಭಂಗಮುಂಮಾಡಿಪರಬಲಮುಂಪೊಕ್ಕು ತಕ್ಕನುೞಿದುದೋಷಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕಾ
ದೆಪವನಂಜಯಂಗೆಹುಟ್ಟಿದೊಡಿಂತು ಪಾೞಿದಪ್ಪಿಗುಣಂಗೆಟ್ಟುನೆಗಳ್ವುದುದೊರೆಕೊ
ಳ್ವುದೆನೆಪವಮಾನಸೂನುಮುೞಿದವರನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ತೋಯದವಾಹನನನ್ವಯ ।
ದಾಯುತಿಗಿಡೆಪಾೞಿದಪ್ಪಿಪೞಿಪೊರ್ದ್ದೆಪರ ॥
ಸ್ತ್ರೀಯನಪೇಕ್ಷಿಸಿದಖಳ ।
ನ್ಯಾಯಮನಾರಯ್ದು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿಂನಿಂಮೊಳ್ ॥ 138

ಅಱನಂದಶಮುಖನುೞಿದುದ ।
ನಱಿಯುತ್ತುಂಪೊಲ್ಲದೆಂದುಬಾರಿಸದೊಳ್ಪಂ ॥
ಮೆಱೆದಿರ್ಪ್ಪುದಱಿಂದೋಷ ।
ಕ್ಕೆಱೆವಟ್ಟೆನಿಸಿರ್ದ್ದಪಾಪಿಗಳ್ನೀಮೆವಲಂ ॥ 139

ಸೌಮಿತ್ರಿಯಕಯ್ಯೊಳ್ರಣ ।
ಭೂಮಿಯೊೞಿರ್ದ್ದಪುದುರಾವಣಂಗಂನಿಮಗಂ ॥
ಪೋಮರಣಂಬಿದಿಬರೆದುದ ।
ನೇಮಾತೇದೊರೆಯರಾದೊಡಂತೊಡೆದಪರೇ ॥ 140

ವ ॥ ಎಂದುಪಲತೆಱದಿಂನೆಱನೆತ್ತಿನುಡಿಯೆದಶಮುಖಂಮುೞಿದುಪಲವಂಗಳಪಲೀಯದೀತ
ನಂರಾಮದೂತನೆಂದುಘೋಷಣೆಗಳೆದುಪರಿಭವಿಸಿಪೊಱಮಡಿಸಿಕಳೆಯಿಮೆನೆ ॥

ಕಂ ॥ ಸಿಡಿಲಪೊಡರ್ಪ್ಪಕ್ಷಣದೊ ।
ಳ್ಕಡುವುದುಕಾಳ್ಕಿಚ್ಚುಬನಮನನಿಲನಬೆಸದಿಂ ॥
ಸುಡುವುದುತೆಗಳೆನಲೇಂಕಿಡಿ ।
ಕಿಡಿವ್ರೋದನೊಕೋಪತಾಪದಿಂಪವನಸುತಂ ॥ 141

ಮ ॥ ಉರಿಲಿಂಗಂರಸೆಯಿಂದಮುಂದೊಗೆದುದೋಪೇಳೆಂಬಿನಂಕಂಣಕೇ ।
ಸುರಿಗಳ್ದಳ್ಳಿಸೆಕೋಪದಿಂದಮುರಿದೆದ್ದಾರ್ದ್ದಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರ್ದ್ದಮು ॥
ರ್ದ್ಧರವಿದ್ಯಾಧರವೀರರಂಜವನಬಾಯೊಳ್ತ್ತೊಂತಿದಂತಂನನಿ ।
ಷ್ಠುರಪಾದಾಹತಿಯಿಂಪ್ರಭಂಜನಸುತಂಹಸ್ತಪ್ರಹಾರಂಗಳಿಂ ॥ 142

ಬಿದಿರ್ದೀಡಾಡಿಕೆಲಂಬರಂಕೆಲಬರಂನಿಟ್ಟೆಲ್ವುನುಗ್ಗಾರ್ಗೆಕಾ ।
ಯ್ಬೊದೆದೇರ್ವ್ವಟ್ಟೆಕೆಲಂಬರಂಕೆಲಬರಂಬೀಳ್ತ್ತಾಗೆಪೊಯ್ದುಣ್ಮಿತಾ ॥
ಗಿದರಂಸೀಳ್ದುಕೆಲಂಬರಂಕೆಲಬರಂಪ್ರೋದ್ವೃತ್ತರಂದೈತ್ಯರಂ ।
ತುದಿಗಾಲಂಪಿಡಿದೆತ್ತಿಪೊಯ್ದುನೆಲದೊಳ್ಕೊಂದಂಮರುನ್ನಂದನಂ ॥ 143

ವ ॥ ಅಂತುಕೊಂಡುಕಲ್ಪಾಂತಕೃತಾಂತನಂತೆ ಮಾಮಸಕಂಮಸಗಿಪೊಡೆವಸಿಡಿಲಂತೆಸಿಡಿ
ಲ್ದುಸಿಂಹಲಂಘನದಿಂದಂಬರಕ್ಕೆನೆಗೆದು ॥

ಕಂ ॥ ಮನೆಮನೆದಪ್ಪದೆನೆಗೆದುದು ।
ತನಿಗಿಚ್ಚೆನೆದಹನವಿದ್ಯೆಯಿಂಸುಟ್ಟಂಪಾ ॥
ವನಿಲಂಕೆಯನಸುರಾಧೀ ।
ಶನಮನಮುರಿವಂನಮಾನನಂಪೊಗೆವಂನಂ ॥ 144

ಬಹುಧೂಮಲೇಖೆನಿಮಿರ್ದುವು ।
ಮಿಹಿರಾಧ್ವದೊಳಾಂಜನೇಯನೊಡರಿಸೆಲಂಕಾ ॥
ದಹನಮನಸುರೇಂದ್ರವಿನಾ ।
ಶಹೇತುಗಳ್ಧೂಮಕೇತುಗಳ್ನೆಗೆದುವೆನಲ್ ॥ 145

ಅಸುರೇಂದ್ರಂಗೆಕೃತಾಂತನ ।
ಕಿಸುಗಣ್ಚಿದಕಣ್ಣಕೆಂಪೆನಲ್ಕೆಸುರಿದ ॥
ಳ್ಳಸಿದುದುಬದ್ಧಭೃಕುಟಿವೊ ।
ಲಸದಳಮುರ್ವ್ವಿಸಿದುದುರ್ವ್ವಿಧೂಮಸ್ತೋಮಂ ॥ 146

ಚ ॥ ಅಣುವನವಹ್ನಿವಿದ್ಯೆಸುಡೆಲಂಕೆಯನಲ್ಲಿನಟಚ್ಚಟೆಂಬಭೀ ।
ಷಣರವಮುಣ್ಮೆನೀಳ್ವುರಿವನಾಲಗೆಗಳ್ದಶಕಂಠರಕ್ತದಿಂ ॥
ತಣಿವದಿನಂಗಳಾದಪುವುರಾಮಶರಂಗಳೆನೆಂದುರಾಗದಿಂ ।
ಕುಣಿವಕುಕಿಲ್ವಭೈರವಿಯರಕ್ತಜಟಾಪಟಲಂಗಳೆಂಬಿನಂ ॥ 147

ಪುರಹರನೊಡೆಮುಂತ್ರಿಪುರಮಂಪಲಕಾಲಮುಪೋಷಿತವ್ರತಾ ।
ಚರಣದೊಳಿರ್ದ್ದನೀಗಳುಪವಾಸದಪಾರಣೆವಾಯುಪುತ್ರನಿಂ ॥
ದೊರೆಕೊಳೆಲಂಕೆಯಂಶಿಖಿಶಿಖಾವಧಿಯುಪ್ಪಿನಮುಂಡುತೇಗುವಂ ।
ತಿರೆಪೊಜಿಪೊಣ್ಮಿದತ್ತುಧಗಿಲೆಂಬಧಗದ್ಧಗಿಲೆಂಬನಿಸ್ವನಂ ॥ 148

ಮ॥ಸ್ರ॥ ಕರುಮಾಡಂಮೇಲುವಂಪರ್ವ್ವಿದುದೊಚಟುಳದಾವಾಗ್ನಿಯೆಂಬಂದದಿಂನಿಂ ।
ದುರಿಯುತ್ತಿರ್ದ್ದತ್ತದಂಸುತ್ತಿಉರಿದಧವಳಹಾರಂಸುಧಾವಾರ್ದ್ಧಿಯಂದು ॥
ಸ್ತರದಾರ್ವ್ವಜ್ವಾಳೆಜಿಹ್ವಾಪರಿಕರಮುಳರ್ದ್ದತ್ತೆಂಬಿನಂಕಣ್ಗೆದೇಂಭೀ ।
ಕರಮಾಗಿರ್ದ್ದತ್ತುಲಂಕಾಪುರಮನುರಿಸೆವ್ಯಾಗ್ನಿಯಿಂದಾಂಜನೇಯಂ ॥ 149

ಉ ॥ ವಾಸುಗಿನುಂಗಲೆಂದುದಶಕಂಧರನಂರಸೆಯಿಂಧರಾತಳ ।
ಕ್ಕಾಸುರಮಾಗೆತಂನರಸನಾದ್ವಿಸಹಸ್ರಮುಗುರ್ವ್ವನೀಯೆಂಭಾ ॥
ಭಾಸುರರತ್ನರಂಜಿತಸಹಸ್ರಫಣಂನೆಗೆದಂತೆಸುತ್ತಲುಂ ।
ಕೇಸುರಿಮಾಲೆನಿಂದುರಿಯೆಪೆಂದುದುರಾವಣರಾಜಮಂದಿರಂ ॥ 150

ಕಂ॥ ಗೃಹದೀರ್ಘಿಕೆಯಂಧಾರಾ ।
ಗೃಹಮುಮಡವಾಗ್ನಿಯಂದದಿಂರತ್ನಶಿಲಾ ॥
ಗೃಹಮುಂಸಿಡಿಲಂತಿರೆಧವ ।
ಳಹಾರಮುಂದಾವಶಿಖಿವೊಲಳುರ್ದುದುದಹನಂ ॥ 151

ಕನಕದರಜತದಕಾಂಸ್ಯದ ।
ಮನೆಮುಟ್ಟುರಿಮುಟ್ಟೆಕರಗಿಕಣ್ಣಿಟ್ಟುವುದೈ ॥
ತ್ಯನಸಿಂಹಾಸಂದಿಗೆರಾ ।
ಮನವೀರಶ್ರೀಕಡಂಗಿಕಣ್ಣಿಟ್ಟಳೆನಲ್ ॥ 152

ಚ॥ ಸುರಿವಮದಾಂಬುವಿಂದುರಿಯನಾಲಗೆತಂಣಸವಾಗೆಬೇಗದಿಂ ।
ಪರಿದುವುನಿಜ್ಝರಂಸುರಿವಜಂಗಮನೀಲನಗಂಗಳೆಂಬಿನಂ ॥
ಭರದೊಳೆಕಂಭಮಂಮುಱಿದುಪಾಯ್ದುತೊಡರ್ಪರಿದಾನೆಸಾಲೆಗೆ ।
ಯ್ತುರೆಯುಮಜಿಹ್ಮೆಯಂತುರಿಯನಾಲಗೆರಾವಣನಂಕದಾನೆಗಳ್ ॥ 153

ಇದುಕಡೆಗಾಲದಂದೆನಡೆಪೊತ್ತಿದಪಾವಕನೆಂಬಿನಂಪೊದ ।
ಳ್ದುವವಿಕೃಶಾನುಸುತ್ತಿಸುಡೆಮಂದುರಮಂನೆಗಳ್ದುಳ್ವೊಳಂಕರಂ ॥
ಜದಱಿಸೆಲಾಯಮಂಪರಿದುಮುಂಡಿಗೆಯಂಮುಱಿದಾಗಳೆಂಬಿಸಿ ।
ಲ್ಗುದುರೆಗಳಂದದಿಂಕುದುರೆಗಳ್ಪಲವೆಣ್ದೆಸೆಬಿದ್ದರ್ವೋದವೋ ॥ 154

ಕಂ॥ ಎನ್ನಸುತನತಿಥಿಪೂಜೆಯ ।
ನೆನ್ನಸಖಂಗಿತ್ತನಗ್ನಿಗೆಂದನುಕೂಲಂ ॥
ತನ್ನೊಲದಿಂದೂದಿದನನಿ ।
ಲನ್ನಯದಿಂಬೀಸಿಬೀಸಿಲಂಕಾಪುರಮಂ ॥ 155

ವ॥ ಆಸಮಯದೊಳಗ್ನಿಶಿಖಾಮುಖಕ್ಕೆದೂರಮಪ್ಪಬಕ್ಕಬಯಲ್ದಾಣದೊಳ್ನಿಂದುಬ
ಹುಜನಂಗಳುಂಮಱಿಸಿತಂಮೊಳಿಂತೆಂದರ್ ॥

ಚ॥ ಜನಕಜೆಗಾಸೆಗೆಯ್ದುಸುಕೃತಕ್ಷಯದಿಂಜಲವರ್ಷವಿದ್ದೈಪೆ ।
ಟ್ಟನೆಪೆಱಪಿಂಗೆಪುಷ್ಪಕವಿಮಾನಮನೇಱಿದಶಾನನಂವಧೂ ॥
ಜನಸಹಿತಂಕೃಶಾನುಗೆಭಯಾಕುಲನಪ್ಪುದುಱೋದ್ಯಮಲ್ಲದೆಂ ।
ತೆನೆಶುಚಿಯಲ್ಲದಂಗೆಱಸಕೆಯ್ಗುಮೆವಿದ್ಯೆಗಳಾವುವಾದೊಡಂ ॥ 156

ಉ॥ ಮಾನವಪುತ್ರನೆತ್ತಜಲರಾಶಿಯನಳ್ಕದೆಪಾಯ್ದುಬರ್ಪುದೆ ।
ತ್ತಾನಲಳುಂಬಮಪ್ಪಸುರಸೇನೆಯನೊರ್ವನೆಕೊಲ್ವುದೆತ್ತಲಂ ॥
ಕಾನಗರಕ್ಕೆನಂದನವನಕ್ಕೆವಿನಾಶಮನೀವುದೆತ್ತಿದೇಂ ।
ದಾನವರಾಜದುರ್ವಿಳಸಿತೋತ್ಕಟಸಂಕಟವೇಗಮಾಗದೇ ॥ 157

ಕಂ ॥ ಪ್ರತಿಪಕ್ಷಮುಂಟೆಲಂಕಾ ।
ಪತಿಗಣುವಂರಾವಣಂಗಿದಿಕ್ಕುರ್ವನೆಮೞ್ಪಾ ॥
ಸತಿಸೀತೆಯಶೋಕಾನಳ ।
ಹತಿಯಿಂಬೆಂದತ್ತುಕೂಡೆಲಂಕಾನಗರಂ ॥ 158

ವ ॥ ಎಂದುಪೌರಜನಮುಲಿಯೆಲಂಕಾಪುರಮನುರಿಪಿಗಗನತಳಕ್ಕೆನೆಗೆದುಮಗುಳ್ದುನಿಜ
ಸೇನೆಯಂಕೂಡಿಕೊಂಡುಗಂಧವಹನಂದನಂಕಿಷ್ಕಿಂಧಪುರಕ್ಕಭಿಮುಖನಾಗಿ ॥

ಉ ॥ ಮಾರುತಮಾರ್ಗಮಂಪುದಿಯೆಕೇತನಪಟ್ಟಿಕೆಗಳ್ವಿಮಾನಘಂ ।
ಟಾರುತಿಗಳ್ಜಯಾನಕಘನಧ್ವನಿಗಳ್ದಿಸೆಯಂಪಳಂಚೆಭೂ ॥
ಷಾರುಚಿಗಳ್ದಿನಕ್ಕೆತನಿಗೊರ್ವನೊಡರ್ಚೆಜಯಾಂಗನಾಪ್ರಿಯಂ ।
ಮಾರುತಿಬಂದನಾರಘುತನೂಜಮನೋರಥಸಿದ್ಧಿಬರ್ಪ್ಪವೋಲ್ ॥ 159

ವ ॥ ಅಂತುಬಂದುಗಗನತಳದಿನವನೀತಳಕ್ಕವತರಿಸಿಕಿಷ್ಕಿಂಧಪುರದಬಹಿಃಪುರದೊಳ್ಬೀ
ಡಂಬಿಟ್ಟು ಪುರಮಂಪುರಪುರಂಧ್ರಿಯರ ಮನಮುಮನರಮನೆಯುಮನೊಡನೆ
ಪೊಕ್ಕು ॥

ಉ ॥ ರಾಮಭುಜಪ್ರತಾಪತಪನೋದಯಶೈಲಮುಪಾಂತಪರ್ವ್ವತ ।
ಸ್ತೋಮಸಮನ್ವಿತಂಬರುತುಮಿರ್ದ್ದಪುದೆಂಬಿನೆಗಂವಿಯಚ್ಚರ ॥
ಗ್ರಾಮಣಿಸೂರ್ಯ್ಯವಂಶನರಪಾಲಶಿರೋಮಣಿಯಿರ್ದ್ದತತ್ಸಭಾ ।
ಭೂಮಿಗೆಬಂದನಾಪ್ತಖಚರಾನುಚರಂಪವನಂಜಯಾತ್ಮಜಂ ॥ 160

ಚ ॥ ಮರಕತರತ್ನಕುಂಡಲಮರೀಚಿಗಳಿಂದೆಸೆಗಳ್ಪಸುರ್ಪ್ಪವೆ ।
ತ್ತಿರೆಮಕುಟಪ್ರಭಾಪಟಳದಿಂಗಗನಂಕಿಸುಸಂಜೆಪರ್ವ್ವಿದಂ ॥
ತಿರೆಕನಕಾದ್ರಿಯೊಳ್ಪೊಳೆವತಾರೆಗಳಂದದೆತೋಱಿಮುತ್ತಿನೈ ।
ಸರಮುರದೊಳ್ತಳತ್ಥಳಿಸೆಬಂದನರಿಂಜಯನಂಜನಾಸುತಂ ॥ 161

ವ ॥ ಅಂತುಬರುತ್ತುಮಿರೆ ॥

ಚ ॥ ವದನವಿಕಾಸದಿಂಬರವಿನೆಳ್ತರದಿಂದಮೆಕಾರ್ಯ್ಯಸಿದ್ಧಿಯಾ ।
ದುದನಱಿದಂಜನಾಸುತನಿರೀಕ್ಷಣದಿಂರಘುಜಂಗೆಹರ್ಷಮಾ ॥
ದುದುಪರಿಷಜ್ಜನಕ್ಕೆಪರಮೋತ್ಸವಮಾದುದುಲಕ್ಷ್ಮಣಂಗೆಕೊ ।
ರ್ವ್ವಿದುದುಮನೋಮುದಂಪಡೆವರಾರಭಿವಾಂಛಿತಕಾರ್ಯ್ಯಸಿದ್ಧಿಯಂ ॥ 162

ವ ॥ ಅಂತುನಿಜಾಗಮನಮೆಸಭಾಜನಮಂಹರ್ಷರಸಭಾಜನಮಂಮಾಡೆ ॥

ಚ ॥ ಪುದಿದಿರೆರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಕಣ್ಗೊಳಿಪುಂಪೆರಸಿರ್ದ್ದತತ್ಸಭಾ ।
ಸದರವಿಲೋಚನಪ್ರಭೆಯುಮಾತ್ಮಶರೀರಮನಂಜನಾಸುತಂ ॥
ವಿದಳಿತನೀಲನೀರಜವನಂನಡೆತಂದಪುದೆಂಬಿನಂಸಭಾ ।
ಸದನಮನೆಯ್ದಿದಂಸಲಿಲವೀಚಿಗಳಂಗೆಲೆಭೂಷಣಾಂಶುಗಳ್ ॥ 163

ವ ॥ ಅಂತುಬಂದುರಾಘವಂಗೆವಿನಯವಿನಮಿತನಾಗಿಲಕ್ಷ್ಮಣಂಗೆತುಳಿಲ್ಗೆಯ್ದುಸಮುಚಿ
ತಪ್ರದೇಶದೊಳಿಕ್ಕಿದುತ್ತುಂಗಮಣಿಮಯಾಸನಮನಳಂಕರಿಸಿ ॥

ಕಂ ॥ ಮಣಿಯೆವಿರಹಾಂಧಕಾರಂ ।
ಕುಣಿಯೆಜಗತ್ಪತಿಯನೇತ್ರಪುತ್ರಿಕೆಮೆಯ್ಯೊ ॥
ಳ್ಪೆಣೆಯೆಪುಳಕಾಳಿಕೂಡಾ ।
ಮಣಿಯಂಕೊಟ್ಟಂನೃಪಂಗೆಪವಮಾನಸುತಂ ॥ 164

ವ ॥ ಅಂತುಕುಡುವುದುಂ ॥

ಶಾ ॥ ಆರತ್ನಕ್ಕಿದಿರ್ವರ್ಪ್ಪವೋಲ್ನೃಪತಿಗಾನಂದಾಶ್ರುಗಳ್ಬಂದುವಾ ।
ಸ್ತ್ರೀರತ್ನಂಪದೆದಪ್ಪಿದಂತೆಪುಳಕಂಚೂಡಾಮಣಿಸ್ಪರ್ಶದಿಂ ॥
ಧೀರೋದಾತ್ತನಮೆಯ್ಯೊಳುನ್ಮುದುಪುಸೀತಾಸುದ್ದಿಯಂಕೇಳ್ವಚೇ ।
ತೋರಾಗಂರಘುನಂದನಶ್ರುತಿಗೆತಂದತ್ತಾದಮೌತ್ಸುಕ್ಯಮಂ ॥ 165

ವ ॥ ಅನಂತರಂಮರುನ್ನಂದನನಂಬಿಂನಪವನವಧಾರಿಸುವುದೆಂದಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ಘನಸಮಯಸಮಾಗಮಮಂ ।
ಮನದೊಳ್ನೆನೆಯುತ್ತುಮಿರ್ಪ್ಪಚಾದಗೆವೋಲ್ಮ ॥
ಜ್ಜನನಿನಿಜಾಗಮನಮೆಂಜೇ ।
ವನಮಾಗಿರೆದೇವಜೇವಮಂಪಿಡಿದಿರ್ದ್ದಳ್ ॥ 166

ಉ ॥ ದೇವಪತಿವ್ರತಾಗುಣದಿನಗ್ಗಳಮಾವುದುಮುಂಟೆಜಾನಕೀ ।
ದೇವಿಗೆರಾವಣಂಮು ದುಮಾಳ್ಪಪಸಗ್ಗಮದೆನ್ನದಾದೊಡಂ ॥
ಜೇವಸಮಂಮನಕ್ಕೆತರಲಾಜದೆನಿಂಮಡಿನಿಂಮಭಕ್ತಿಯಿಂ ।
ಪಾವಿನಪಲ್ಲನಂಜುಕಿಡುವಂತಿರೆಮಾಂತ್ರಿಕಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯಿಂ ॥ 167

ವ ॥ ಎಂದುಬಿಂನವಿಸಿಮತ್ತಂಕೆಲವುವಿಂನಾಣಂಗಳನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಮ ॥ ಮುನಿಬೃಂದಾರಕರಪ್ಪಚಾರಣಯುಗಕ್ಕಾಹಾರವಂದೇವರೀ ।
ಯಮನದೀತೀರದೊಳಾಯ್ತುಚೋದ್ಯಮೆನೆಪಂಚಾಶ್ಚರ್ಯಮಾಯೋಗಿದ ॥
ಶ್ವನದಿಂದಂಡಕನಾಮಹಾಗಹನದೊಳ್ಪದ್ಧಾಗಿಪುಟ್ಟಿರ್ದ್ದತೊ ।
ಟ್ಟನೆಜಾತಿಸ್ಮರನಾದನೆಂಬಕುಜುಪಂಮನ್ಮಾತೆಪೇಳ್ದಟ್ಟಿದಳ್ ॥ 168

ವ || ಎಂಬುದುಮನಂತರಂಪ್ರಭಂಜನಸುತನಪ್ರಧಾನಪುರುಷಂಪೃಥುಮತಿವೆಸರವಿದ್ಯಾಧ
ರಮಂತ್ರಿ ದಾಶರಥಿಗೆಕ್ಕೈಗಳಂಮುಗಿದು ||

ಕಂ || ಅಮಿತಬಲಂದೇವರ್ಜ್ಜಿಸ |
ಸೆಮನೋವೇಗದೊಳೆಪೋಗಿಲಂಕಾಪ್ರಾಕಾ ||
ರಮನೊಡೆದಂಕೊಂದಂವ |
ಜ್ರಮುಖನನಾರ್ವ್ವಲಿಮುಖಧ್ವಜಂಗಿದಿರಪ್ಪರ್ || 169

ಬನಮಂಕಿಳ್ತಂಪಾಲ |
ಸ್ತ್ಯನಲಂಕಾಪುರಮನುರಿಪಿದಂನಿಂಮಬೆಸಂ ||
ತನಗಿಲ್ಲದಸುರನಂಕೊ |
ಲ್ಲನೆತಾರನೆದೇವದೇವಿಯುಂಹನುವಂತಂ || 170

ವ || ಎಂದುಬಿಂನವಿಸೆಸುಗ್ರೀವಾದಿಗಳ್ಹನುಮನಭುಜಬಲಕ್ಕಿದಾವಗಹನಮಾತಂಗಸಾ
ಧ್ಯವಮಾವುದೆಂದುಕೊಂಡುಕೊನೆಯೆ ಮರುನ್ನಂದನನಂರಘುನಂದನನಂಗೆಮತ್ತಮಿಂ
ತೆಂದಂ ||

ಕಂ || ಆನ್ನಿಂಮಸುದ್ದಿಯಂಪೇ |
ಳ್ವನ್ನಂಮಜ್ಜನನಿಜೀವಿತಾಸೆಯುನಿಳಿಕೆ ||
ಯ್ದನ್ನತ್ಯಾಗಂಗೆಯ್ದ |
ಳ್ಮನ್ನಾದರ್ಸ್ಸತಿಯರಿಂನರಾರೆಂಬಿನೆಗಂ || 171

ಅಸುರನಮಾಳ್ಪಪಕೃತಿಯಿಂ |
ದಸುವಂಬಿಡುವಂತುಟಕ್ಕುಮಂಬಿಕೆಗೆಬಳಿ ||
ಕ್ಕಸುರೇಂದ್ರನನಿಕ್ಕಿದೊಡ |
ಲ್ಲಿಸಾಧ್ಯವೇಂತಕ್ಕುದಲ್ತುಕಾಲಕ್ಷೇಪಂ || 172

ವ || ಎಂಬುದುಮಂಜನಾಸುತನಬಿಂನಪಮೆತನಗೆವೀರರಸಪ್ರವಾಹಿನಿಗೆಸೇತುವಾಗೆ ||

ಶಾ || ಈವಾರಾಶಿಯುನೀಂಟಲೆಂನಬಡಬಾಸ್ತ್ರಂಸಾಲ್ವುದಾರಾಂತೊಡಂ |
ಜೀವಾಕರ್ಷಣವಿದ್ಯೆಯುಂಮೆಱೆವುದೆಂನೀಚಾಪದಂಡಂದಶ ||
ಗ್ರೀವಂಗಂಣನೆಸಾಲ್ವನಿಂತಡೆವುದೇತಕ್ಕೆಂದುಸಾಮಿತ್ರಿಸು |
ಗ್ರೀವಂಗೆಂದನುದಂಚಿತಭ್ರುಕುಟಿಗಂಡೋದ್ಗಾರಿಘರ್ಮೋದಕಂ || 173

ವ || ಎಂಬುದುಮಾನುಡಿಗೊಡಂಬಟ್ಟುಸುಗ್ರೀವಂರಣರಸೋದ್ಗ್ರೀವನಾಗಿ ||

ಚ ॥ ತನವನಿತೇಕೆನಾಳೆನಡೆವಂರಣಕೇಳಿಗೆಬಾಡಬಾಸ್ತ್ರಮಂ ।
ತುಡುವನಿತಕ್ಕೆಗಂನಿಮಗದೇವುಪೊಲಕ್ಷ್ಮಣದೇವನಂಮಹೇ ॥
ರ್ವ್ವಡೆಕಡಲಂನಭೋಗಮನವಿದ್ಯೆಯೊಸೇತುವೆನಲ್ಕೆದಾಂಟಿವಹಾ ।
ರ್ಪ್ಪಡೆಯುಮವಿರ್ಪ್ಪಗುಂತಘಾತನೂಜರೊಳಾಜಿಗೆಬರ್ಪ್ಪಗಂಡರಾರ್ ॥ 174

ವ ॥ ಎನೆಸಿಂಹನಾದಂಸಿಂಹದಂತೆಗರ್ಜ್ಜಿಸಿ ॥

ಉ ॥ ಓರ್ವ್ವನೆಪೋಗಿಕಿೞ್ತುಬನಮಂಪುರಮಂಸುಡೆಕಂಡುತಮ್ಮದೋ ।
ರ್ಗ್ಗರ್ವ್ವಮನೋರ್ವ್ವರುಂಮೆಱೆಯಲಾಱರೆಮಾರುತಿಯನ್ನರಲ್ಲಿಸಾ ॥
ಸಿರ್ವ್ವರಖರ್ವ್ವದೋರ್ವ್ವಲಯುತರ್ಕ್ಖಚರಾಧಿಪರಿರ್ದ್ದಪರ್ನ್ನಿಶಾ ।
ಟರ್ವ್ವಯಲಿಂಗೆಬಂದಪರೆನಿಂದಪರೇರಣರಂಗಭೂಮಿಯೊಳ್ ॥ 175

ವ ॥ ಎನೆಬಾಲಿದೇವತನೂಭವಂಚಂದ್ರಮರೀಚಿ ದಸನಮರೀಚಿ ವಿದ್ಯುನ್ಮರೀಚಿಯುಂಪ
ಳಂಚಲೆವಿನಮಿಂತೆಂದಂ ॥

ಉ ॥ ಮಾರುತಿಬುದ್ಧಿವೇಳ್ದೊಡಮದಂಬಗೆಗೊಳ್ಳನೆರಾಮನಂಬುಗ ।
ಳ್ಕೂರಿದವೆಂಬಿದಂಬಗೆಗೆತಾರನೆಸಂಚಿತಪೂರ್ವ್ವಕರ್ಮ್ಮದು ॥
ಷ್ಪ್ರೇರಣೆನೇರಿತಂನಡೆಯಲೀಗುಮೆದುರ್ಮ್ಮತಿಯಪ್ಪರಾವಣಂ ।
ಗೀರಣಕೇಳಿಮಾರಣಮನೀಯದೆಕೆಂಮನೆಸೈತುಪೋಗುಮೇ ॥ 176

ವ ॥ ಅದೆಂತೆನೆಸಾಧಿತಸಕಲವಿದ್ಯರಪ್ಪಗಗನಪತಿಯುಂ ಭೂಮಿಪತಿಯುಂ ನಾಗರಾಜನು ಮಸನಿವೇಗನುಂ ಮಹೇಂದ್ರನುಂ ಮೃಗೇಂದ್ರನುಂ ಭೀಮಕುಂಡಲನುಂ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲನುಂ ಪ್ರಸನ್ನಕೀರ್ತ್ತಿಯುಂ ತಟಿದ್ವಕ್ತ್ರನುಂ ವಜ್ರದಂಷ್ಟ್ರನುಂ ವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿಯುಂ ರವಿಯುಂ ಕ್ರೂರನುಂ ಅಂಗದನುಂ ನಳನುಂ ನೀಳನುಂ ಸುಷೇಣನುಂ ಮಂದರನುಂ ಜಾಂಬವನುಂ ಸಮೀರಣನುಂ ಸಿಂಹನಾದನುಂ ವರಾಹನುಂ ವಿರಾಧಿತನುಂ ಹನುಮನುಂ ಮತ್ತಂಪೆಱರುಮಱಿಕೆಯವಿದ್ಯಾಬಲಗರ್ವ್ವಿತರಪ್ಪವಿದ್ಯಾಧರರೆಲ್ಲರುಂ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಬೆಸನನೆಪಾರುತ್ತುಮಿರ್ದ್ದರಿವರೊಳೋರ್ವ್ವರೋರ್ವ್ವರೆಮಾರ್ವ್ವಲಮಂಕೊಲಲುಂಗೆಲಲುಂನೆಱೆವರನ್ನೆಮಗೆಪೆಱತುಮಂತಣಕ್ಕೆಡೆಯಿಲ್ಲೆನೆಕೇಳ್ದೆಲ್ಲರುಮಾತನಮಾತನೆಮನದೆಗೊಂಡುವಿಜಯಪ್ರಯಾಣನಿಶ್ಚಿತಮಂತ್ರರಾಗಿರ್ಪ್ಪದುಮಾಸಮಯದೊಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಕುಸಿದುವುಕಿರಣಂಗಳ್ಕಡು ।
ವಿಸಿಲಪೊಡರ್ಪ್ಪಡುಗಿವಂದನುಕ್ರಮದಿಂತ ॥
ಣ್ಬಿಸಿಲಾಯ್ತನಂತರಂಪೊಂ ।
ಬಿಸಿಲಾದುದುಪೊರ್ದ್ದಪಕ್ಷವೇದಿಯನರ್ಕ್ಕಂ ॥ 177

ಕಂ ॥ ತಪಸಿಗೆಪಿಂಗುವವೋಲಾ ।
ತಪಯೋಗಂತಿಂಣಮಾದರಾಗೋದಯದಿಂ ॥
ತಪನಂಗೆಪಿಂಗಿದತ್ತಾ ।
ತಪಯೋಗಂತಿಂಣವಾಗೆಸಂಧ್ಯಾರಾಗಂ ॥ 178

ಆವಂಗಡವಾರುಣಿಯಂ ।
ಸೇವಿಸೆನಾಣ್ಗೆಡದನುೞಿದನಂಬರಮಂರಾ ॥
ಜೇವಸಖಂವಾರುಣಿಯಂ ।
ಸೇವಿಸಲೊಡನಾತ್ಮತೇಜವಸ್ತಮಿಸುವಿನಂ ॥ 179

ವ ॥ ಅಂತುನೇಸರ್ಪಡುವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ದಶವದನನಪರಮಾಯು ।
ರ್ದ್ದಸೆಯಂತಸ್ತಮಿಸೆಭಾನುಮಂಚಲಮಾಗ ॥
ಳ್ದಶವದನನಪೞಿಯಂತಿರೆ ।
ದಶದಿಗ್ವಳಯಮುಮನುರ್ವ್ವಿಪರ್ವ್ವಿತ್ತುತಮಂ ॥ 180

ಕುಮುದಕ್ಕೆಮಂದಹಾಸಂ ।
ಸಮನಿಸಿದುದುಬಿಟ್ಟುಬಂದುಸರಸಿಜಮಂವಿ ॥
ಶ್ರಮಿಸೆಸಿರಿತಂನೊಳಾಶ್ಚ ।
ರ್ಯ್ಯಮೆಜಡರನ್ಯಾಪಕರ್ಷದಿಂರಾಗಿಸರೇ ॥ 181

ಕೋಕಮಿಥುನಂವಿಯೋಗೋ ।
ದ್ರೇಕಂದೋಷಾನುಷಂಗದಿಂಸಮನಿಸೆಚಿಂ ॥
ತಾಕುಲಿತವಾದುದಾರ್ಗ್ಗಂ ।
ವ್ಯಾಕುಲತೆಯನುಂಟುಮಾಳ್ಕುಮಿಷ್ಟವಿಯೋಗಂ ॥ 182

ಅಂಬಿರಿವಿಡಿವತಮೋದಾ ।
ನಾಂಬುವಿನೊಳ್ಮುೞ್ಗಿನಿಂದನಭಮೆಂಬಮದ ॥
ಸ್ತಂಬೇರಮನಾಗಳ್ಬ ।
ಬ್ಬಂಬೊಯ್ದವೋಲಡರಿತುಱುಗಿದುವುತಾರಗೆಗಳ್ ॥ 183

ಪೆಱತೆಗೆವತಮಂತಳ್ತಮೆ ।
ದುಱುಗಲೆನಲ್ಪೂರ್ವ್ವದಿಗ್ವಧೂವದನಂಕ ॥
ಣ್ದೆಱೆದವೋಲದೇಂಪಳತ್ತುರ್ದೊ ।
ಕಿಱಿದೆಡೆತುಹಿನಾಂಶುಬಿಂಬಮುದಯಿಪಪದದೊಳ್ ॥ 184

ವ ॥ ಅನಂತರಂರೋಹಿಣೀರಮಣನುದಯಾಚಲಸಿಖಂಡಮಣಿಮಂಡನಮೆನಿಸಿ॥

ಕಂ ॥ ಜನಕಜೆಯವದನಮಂಸಿತ ।
ವನರುಹಮಂಚಂದ್ರಕಾಂತಮಣಿದರ್ಪ್ಪಣಮಂ ॥
ನೆನೆಯಿಸಿದುದುರಾಮಂಗಮ ।
ರನದಿಯಕಲಹಂಸನಂಸುಧಾಕರಬಿಂಬಂ ॥ 185

ವ ॥ ಆಸಮಯದೊಳುದಾತ್ತರಾಘವನುಚಿತಸನ್ಮಾನದಾನಪುರಸ್ಸರಮಖಿಲವಿದ್ಯಾಧರಾಧಿರಾಜರಂಬೀಡಿಂಗೆಪೆಸಸಿನಿರ್ವ್ವರ್ತ್ತಿತಸಂಧ್ಯಾಸಮಯಂಶಯ್ಯಾಗೃಹಕ್ಕೆ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ದುದುಕೂಲಪ್ರಚ್ಛದಾಚ್ಛಾದಿತವಿಶಾಲಹಂಸತೂಲತಳ್ಪತಳದೊಳ್ಸುಖಪ್ರಸುಪ್ತನಾಗಿರೆ ॥

ಮ ॥ ಜಿನಪೂಜಾವಸರಂಪ್ರಭಾತಸಮಯಂದಿಗ್ಭೃತ್ತ್ಯಯಾತ್ರಾವಿನೋ ।
ದನದಿಂರಾಘವಮುಖ್ಯಮಂಗಳಮನಿಂತೀಕ್ಷರ್ಕಲ್ಕೆ ಶಯ್ಯಾನಿಕೇ ॥
ತನದಿಂನೀನಿರದೇಳ್ವುದೆಂದುಕರೆವಂತಾದತ್ತುರಾಜಾಲಯಾ ।
ಬ್ಜಿನಿಯೊಳ್ಪೊಣ್ಮುವಹಂಸಸಾರಸರಥಾಂಗೋತ್ಥಾನಕೋಲಾಹಲಂ ॥ 186

ವ ॥ ಮತ್ತಮಿನಿಸಾನುಂಬೇಗದಿಂ ॥

ಚ ॥ ಕದನಮದೋದ್ಧತಂಮುಳಿದುಲಕ್ಷ್ಮಣನಾದ್ರ್ಭಿಡೆವಾಯುವೇಗದಿಂ ।
ತ್ರಿದಶವಿರೋಧಿಯುಪ್ಪದಕಕಂಠನವಕ್ಷಮನುಚ್ಚಿರ್ಪೊಂಗಿಪ್ಪೊ ॥
ಣ್ಮಿದರುಧಿರಾಂಬುವಿಂದರುಣಮಾದಸುದರ್ಶನಚಕ್ರದಂತದೇ ।
ನುದಯಿಸಿದತ್ತೊಸಾಂಧ್ಯಸಮಯಾರುಣಿತಂದಿನನಾಥಮಂಡಲಂ ॥ 187

ವ ॥ ಅಂತುನೇಸಮ್ಮೂರ್ಡುವುದುಂ ॥

ಮ ॥ ಬಳಭದ್ರಂವ್ಯವಹಾರಮಂಗಳಮನಾಜ್ಞಾವೀಕ್ಷಣಾದ್ಯುತ್ಸವಂ ।
ಗಳನತ್ಯುತ್ಸವದಿಂದೊಡಚ್ಚಿರ್ಜಿನಪೂಜೋತ್ಸಾಹಮಂಮುಖ್ಯಮಂ ॥
ಗಳಮಂಮಾಳ್ಪನುರಾಗಮಂಬಗೆಗೆತಂದಂಭಾರತೀಕರ್ಣ್ಣಕುಂ ।
ಡಳನಪ್ರಾಕೃತನಪ್ರಮತ್ತಚರಿತಂಸಾಹಿತ್ಯವಿದ್ಯಾಧರಂ ॥ 188

ಗದ್ಯ ॥ ಇದುಪರಮಜಿನಸಮಯಕುಮುದಿನೀಶರಚ್ಚಂದ್ರಬಾಲಚಂದ್ರಮುನೀಂದ್ರಚರಣನಖಕಿರಣಚಂದ್ರಿಕಾಚಕೋರಂಭಾರತೀಕರ್ಣ್ಣಪೂರಂಶ್ರೀಮದಭಿನವಪಂಪವಿರಚಿತಮಪ್ಪರಾಮಚಂದ್ರಚರಿತಪುರಾಣದೊಳ್ಲಂಕಾದಹನವರ್ಣ್ಣನಮೇಕಾದಶಾಶ್ವಾಸಂ॥

ದ್ವಾದಶಾಶ್ವಾಸ ಪ್ರಾರಂಭಃ.

ಕಂ॥ ಶ್ರೀಗೆನೆಲೆಯೆನಿಪನಿಜಶ ।
ಯ್ಯಾಗೃಹದಿಂಸ್ನಪನರತ್ನಮಂಡಪವೇದೀ ॥
ಭಾಗಕ್ಕೆ ಪದತಳಂಗ ।
ಳ್ರಾಗಮನೋಲಗಿಸೆಬಂದನಭಿನವಪಂಪಂ ॥ 1

ವ॥ ಅಂತುಬಂದು ॥

ಕಂ॥ ಸ್ನಪನಪವಿತ್ರಂಶುಚಿವ ।
ಸ್ತ್ರಪೂತಗಾತ್ರಂಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರವಿಧಾನಾ ॥
ದ್ಯುಪಚರಿತಾಚಮನಂಪಂ ।
ಚಪರಮಗುರುಗರ್ಗ್ಘ್ಯಮೆತ್ತಿದಂರಘುರಾಮಂ ॥ 2

ವ॥ ತದನಂತರಂಮಹಾಪ್ರವಾಹಿನೀಶೀತಲಸಲಿಲಸಂಮಿಶ್ರಕರ್ಪೂರದಳಬಹುಳಕಾಂತಿದಂತುರಿತಚಂದ್ರಕಾಂತಕಲಶಂಗಳಿಂ ಸುರಭಿಮಲಯರುಹಪಂಕಪಿಂಜರಿತರಜತಶುಕ್ತಿಕೆಗಳಿಂ ಸಜಲಧವಳಕಳಮಾಕ್ಷತಕ್ಷೀರಗೌರಪಾಂಡುರಿತಕರ್ಕೇತನಕರಂಡಕಂಗಳಿಂ ನವೀನಪ್ರಸೂನಮಧುವಿಲೀನಮಧುಕರಪಟಲಕರ್ಬುರಿತರತ್ನಪಟಳಿಕೆಗಳಿಂ ಸುಪಕ್ವಭಕ್ಷ್ಯೋಪದಂಶಪ್ರಚುರಚರುವಿಚಿತ್ರವರ್ಣಶಬಳಿತಸುವರ್ಣಪರಿಯಾಣಂಗಳಿಂದುನ್ಮುಖಮಯೂಖಮಾಣಿಕ್ಯದೀಪಕಿರಣಾರುಣಿತಮರಕತಮಣಿಪುತ್ರಿಕೆಗಳಿಂ ಬಹುಳಕಾಳಾಗರುಧೂಮಶ್ಯಾಮಳಿತಕಲಧೌತಧೂಪಘಟಂಗಳಿಂ ಕ್ಷೀರಾದಿಸವನಪಾವನರಸವಿಚಿತ್ರಿತಾನೇಕಶಾತಕುಂಭಕುಂಭಂಗಳಿಂ ಗಂಧಸಲಿಲಸಂಭೃತವಿಶಾಲಹರಿನೀಲಭೃಂಗಾರಂಗಳಿಂ ನಿಜಪ್ರಭಾಪಟಳಪಲ್ಲವಿತಶೋಣಮಣಿಕಲಶಂಗಳಿಂ ಸ್ಫಟಿಕಮಣಿಕಿರಣಜಾಳಜಟಿಲಿತಮಧ್ಯರಂಗದಿಂ ಸಂಗೀತಕರಸತರಂಗಿತಬಾಹ್ಯರಂಗದಿಂ ಸ್ಥೂಲಮುಕ್ತಾಫಲಮುಕುಳಿತವಿವಿಧರಂಗವಲ್ಲಿಯಿಂ ಮನಂಗೊಳಿಪದೇವಪೂಜಾಗೃಹಮಂಪೊಕ್ಕು ದರ್ಶನಸ್ತವನಮುಖರಮುಖಂಯಥಾವಿಧಿಯಿನಭಿಷವಮಂತೀರ್ಚ್ಚಿ ॥

ಕಂ॥ ಸಿರಿಖಂಡದಕೊಳ್ಗೆಸಜ್ಜೊ ।
ಳ್ಬೆರಸಿದಕತ್ತುರಿಯಸಾರವಣೆಪಳಗಿದಕ ॥
ರ್ಪೂರವಳುಕಿನಸೊಡರ್ಗಳ್ಸಿಂ ।
ದರಮೆನೆಜಿನಪತಿಯನವನಿಪತಿಪೂಜಿಸಿದಂ ॥ 3

ಸುರಹೊಂನೆಯುಮಾಸಂತಿಯು ।
ಸುರಗಿಯುಚಂಪಕದಕರ್ಣಿಕಾರದಪೊಂದಾ ॥
ವರೆಱುವಿಚಕಿಲದನಸುಬಿರಿ ।
ದರಲಿಂದರ್ಚಿಸಿದನವನಿಪತಿಜಿನಪತಿಯುಂ ॥ 4

ಚಾರುಚರುನಿಚಯದಿಂಘನ ।
ಸಾರಾಗರುಧೂಮಲೇಖೆಯಿಂಮಲಯಜಕಾ ॥
ಕ್ಷೀರರಸದಿಂಜಿನೇಂದ್ರನ ।
ನಾರಾಧಿಸಿದಂನರೇಂದ್ರಚೂಡಾರತ್ನಂ ॥ 5

ಬಾಳೆಯುಮಾವಿನಕಂಮರ ।
ದೀಳೆಯತನಿವಣ್ಗಳಿಂದಮರ್ಚಿಸಿದಂಭೂ ॥
ಪಾಳಂನಿರ್ಭರಭಕ್ತಿಯು ।
ಜಾಳಕಮನೆಮೆಯ್ಯೊಳೊಗೆದರೋಮಾಂಚಂಗಳ್ ॥ 6

ಚ ॥ ಚರುಮಣಿಪರ್ಯ್ಯಣಕ್ಕೆಬಿಡುಮುತ್ತಿನಸೇಸೆಗೆಧೂಪಭಾಜನ ।
ಕ್ಕರುಣಮಣಿಪ್ರದೀಪಿಕೆಗೆದಿವ್ಯಫಲಕ್ಕೆನಮೇರುಪುಷ್ಪಮಂ ॥
ಜಱಿಗೆಸುಗಂಧಶುಕ್ತಿಕೆಗೆಪುಣ್ಯನದೀಜಲಪೂರ್ಣರತ್ನಭಾ ।
ಸುರಕಲಶಕ್ಕೆಮೇರೆಪವಣಿಲ್ಲನೆಪೂಜಿಸಿದಂರಘೂದ್ವಹಂ ॥ 7

ಕಂ ॥ ಎನಿತೊಳವಾತಪವಾರಣ ।
ವೆನಿತೊಳವುವಿಚಿತ್ರಪಲ್ಲವಾಂಚಿತಮಣಿಕೇ ॥
ತನವೆನಿತೊಳವಾಭರಣಮ ।
ವನಿತಱೊಳಂರಘುತನೂಭವಂಪೂಜಿಸಿದಂ ॥ 8

ಅಗರುವಧೂಮಲತಾಶಾ ।
ಖೆಗಳೆಳಕಾಯ್ದುಱುಗಲೆಂದುಬಗೆಬೆದಱುವಿನಂ ॥
ಮಗಮಗಿಸುವತನಿಗಂಪಿಂ ।
ಗಗಲದೆಮೊಗಸಿದುವುಮಧುಕರಪ್ರಕರಂಗಳ್ ॥ 9

ಮರಕತಕಲಶಂಗಳ್ಕೆ ।
ಸರಿಪೀಠಮನುದ್ಗತಾಂಶುಲೇಖಾದೂರ್ವ್ವಾಂ ॥
ಕುರದಿಂದರ್ಚಿಸಿಮುಕ್ತಾ ।
ಭರಣಮನರ್ಚಿಸಿದುವಂಶುಜಲಧಾರೆಗಳಿಂ ॥ 10

ವ ‖ ಅಂತಚ್ಚೈರ್ಗಿಸಿರಾಮಚಂದ್ರಂಜಿನೇಂದ್ರಮುಖಚಂದ್ರನಿರೀಕ್ಷಣಹರ್ಷಪುಳಕಿತಸ
ರ್ವಾಂಗನಾನಂದಬಾಷ್ಪಸಲಿಲವಿಲುಳಿತವಿಲೋಚನನಂನಿಟಿಲತಟಘಟಿತಕುಟ್ಮಳಿತಾಂ
ಜಲಿಪುಟಂವಿನಮಿತಶಿರಸ್ಸರೋಜಂಗಂಧಸಲಿಲಶೇಷಾಕ್ಷತಕುಸುಮಶೇಖರಂಜಿನಚರ
ಣಚಂದನತಿಲಕವಿಲಸಿತವದನಾರವಿಂದನುಚ್ಚರಿತಪುನರ್ದರ್ಶನವಾಕ್ಯಮಾಣಿಕ್ಯ
ಕಂಠಾಭರಣಂಜಿನಚರಣಮಂಬೀಳ್ಕೊಂಡುಜಿನಪೂಜಾಗೃಹಪುರೋಭಾಗದಚಾವಳಿ
ಗೆಯೊಳುತ್ತುಂಗಮಣಿಮಯಾಸನಾಸೀನಂಸುರಭಿಕುಸುಮದಾಮಂ ಸುಗಂಧಾನು
ಲೇಪನದಿವ್ಯವಸನದಿವ್ಯಾಭರಣಭೂಷಿತನಪ್ಪುದುಂ ‖

ಉ ‖ ಪೂತನಮೇರುಸುತ್ತಿದಳಿಮಂಡಳಿಯಿಂರಜತಾದ್ರಿನೀಲಜೀ ।
ಮೂತಕದಂಬದಿಂಸುರಗಜಂಮದವಟ್ಟೆಯಿನಾರದಿಟ್ಟಿಗಂ ‖
ಪ್ರೀತಿಯನುಂಟುಮಾಳ್ಪವೊಲದೇನೆಸೆದಿರ್ದನೊದೇಹದೀಪ್ತಿಚಂ ।
ದ್ರಾತಪಮಂಪಳಂಚಲೆಯೆನೀಲಪರಿಚ್ಛದದಿಂಹಲಾಯುಧಂ ‖ 11

ಚ ‖ ಎಱಗಿಸಿಪಂಚರತ್ನರುಚಿಯಿಂಸುರಚಾಪದಚೆಲ್ವನಳ್ಳುಱಂ ।
ದೆಱಗಿಸಿನೋಳ್ಪನೋಟಕಕಲೋಚನಪುತ್ರಿಕೆಯಂಸೆಱಗ್ಗೆತಾ ‖
ನೆಱಗದೆಪೇರ್ಮೆಯಂತಳೆದುದೆಂದೊಡೆಬಣ್ಣಿಪರಾರ್ಜ್ಜನೇಶ್ವರಂ ।
ಗೆಱಗಿಪುಹತ್ವಮಂತಳೆದರಾಘವರತ್ನಹಟತ್ಕಿರೀಟಮಂ ‖ 12

ಕಂ ‖ ಮರಕತಮಣಿಕುಂಡಳರ ।
ಸ್ಮಿರೇಖೆಯಿಂಗಂಡಮಂಡಲಂಸೇವಾಲಂ ‖
ಪೊರೆದಧವಳಾಬ್ಜದಳದಂ ।
ತಿರೆಕಣ್ಗೆಸೆದಂನರೇಂದ್ರಚೂಡಾರತ್ನಂ ‖ 13

ಫಣಮಯ್ದಂಪಡೆದಂತನ ।
ಗೆಣೆವಡೆದಂಶೇಷನುರ್ವಿಯಂತಾಳ್ದನೆನ ‖
ಲ್ಮಣಿಮುದ್ರಾಫಣಮಣಿಕ ।
ಣ್ಪೊಣರಂತಣಿಪಿದುದುಭುಜಯುಗಂರಘುಸುತನಾ ‖ 14

ಚ ‖ ತರುಣಮೃಣಾಳಗರ್ಭರುಚಿವೆತ್ತರಘೂದ್ವಹದೇಹದೀಪ್ತಿಮಂ ।
ಜರಿಯಿನುಪಾಶ್ರಯಂಪಡೆದುನಿಸ್ತುಲಮೌಕ್ತಿಕಹಾರಯಷ್ಟಿಪೇ ‖
ರುರದೊಳದೇಂವಿರಾಜಿಸಿದುದೋಜನತಾನಯನೋತ್ಪಳೋತ್ಸವಂ ।
ಶರದದಸಾಂದ್ರಚಂದ್ರರುಚಿಯೊಳ್ತಲೆದೋಱುವತಾರಕಾಳಿವೊಲ್ ‖ 15

ವ ‖ ಅನಂತರಮಲ್ಲಿಂತಳರ್ದು ‖

ಚ ॥ ಚಮರರುಹಂಗಳಂತನಗೆರಳ್ಕೆಲದೊಳ್ಕಡೆತಂದುಬೀಚರ ।
ಪ್ರಮದೆಯರಿಕ್ಕೆಪಳ್ಗೆಡೆಸುಧಾಕರನಂಕೊಱಬಾಡೆಮಾಡೆರಾ ॥
ಗಮನೆಳವೆಣ್ಗೆ ಕೇಸಡಿಯಕೆಂಪುತನುಪ್ರಭೆಬೀಱಿಬೆಚಂದ್ರಿಕಾ ।
ಭ್ರಮೆಯನಿಳಾಧಿಪಂನಡೆದನೋಲಗಸಾಲೆಗದೊಂದುಲೀಲೆಯಿಂ ॥ 16

ವ ॥ ಅಂತುಬಂದುತನ್ಮಧ್ಯಸ್ಫಟಿಕಘಟಿತವೇದಿಕಾಶಿಖಂಡಮಂಡನಮೆನಿಸಿಪ್ಪರ್ಸಿಂಹಪೀಠದೊಳಮೋಘಬಾಣನಪ್ಪುದಾತ್ತರಾಘವನುಮಧಿರಾಜಪಾರ್ಶ್ವಮಣಿಮಯಾಸನದೊಳ್ಸಾಗರಾವರ್ತಧನುರ್ಜ್ಯಾಲತಾತಾಡನಜನಿತಕಿಣಕಳಂಕಾಂಕಿತಪ್ರಕೋಷ್ಠನಪ್ಪಲಕ್ಷ್ಮಣನುಮತಿಪ್ರಪುತ್ರನಂಬಳಸಿದನಕ್ಷತ್ರಮಂಡಲದಂತೆವಿವಿಧಮಣಿಮಂಡನಮರೀಚಿನಭೋಮಂಡಲಮನಾವರಿಸೆಸೇನಾಪ್ರಧಾನರ್ಸ್ವಮುಚಿತಾಸನದೊಳ್ಸುಗ್ರೀವಾಂಗದ ನಳನೀಳ ಜಾಂಬವ ಹನುಮತ್ಪ್ರಮುಖನಿಖಿಲಖೇಚರಪರಿವೃಢರುಮಿರ್ಪ್ಪುದುಮಾಸಮಯದೊಳ್ಪುರೋಹಿತನುಚ್ಚರಿತಸ್ವಸ್ತಿಶಬ್ದಂದೇವದಿಗ್ವಿಜಯಪ್ರಯಾಣಲಗ್ನಮತ್ಯಾಸನ್ನಮೆಂದುಬಿನ್ನವಿಸೆಸೇನಾಪ್ರಧಾನಂನಳಂವಿಜಯಪ್ರಯಾಣದುಂದುಭಿಯಂಪೊಯ್ಸುವುದುಂ ॥

ಶಾ ॥ ಲಂಕಾಧೀಶ್ವರಕಾಳಗಂನಿನಗೆಲೇಸಲ್ತೆಂತೆನಲ್ವಾಸುದೇ ।
ವಂಕೊಲ್ವಂಪ್ರತಿವಾಸುದೇವನನಿದೇಂಸಂದೇಹಮೇಸೀತೆಯುಂ ॥
ವೀಂಕೊಟ್ಟಟ್ಟುಬದರ್ಗಂಕಲಾಟಿಸುವೊಡೆಂಬಂತಷ್ಟದಿಗ್ಭಿತ್ತಿಗಂ ।
ದಿಂಕಿಟ್ಟತ್ತುರಘುಪ್ರವೀರವಿಜಯಪ್ರಸ್ಥಾನಭೇರೀರವಂ ॥ 17

ಮ ॥ ಕುಳಶೈಲಂಗಳಪದ್ಮಿನೀಕುಲದದೇವೀಸಂಕುಲಂಬೆಚ್ಚೆರ್ಬೆ ।
ಬ್ಬಳಿಸುತ್ತುಂದೆಸೆಯಾನೆಬಿಚ್ಚೆರ್ಕಿವಿಯುಂಮಾರ್ತ್ತಾಂಡಸಪ್ತಾಶ್ವಮುಂ ॥
ಡಳಿಶಂಕಾಕುಳಿತಂಪೆಡಂಮಗುಳೆಶಕ್ರಾಲಿಂಗನಂಗೆಯ್ಯೆಸಂ ।
ಚಳಿಸುತ್ತುಂಶಚಿಘೂರ್ಣ್ಣಿಸಿತ್ತುವಿಜಯಪ್ರಸ್ಥಾನಭೇರೀರವಂ ॥ 18

ಕಂ ॥ ಬಲಭದ್ರನಸಿರ್ಮ್ಮಲಕೀ ।
ರ್ತ್ತಿಲತಾಕಂದಳಮೆನಿಪ್ಪಪಂನೆರಡುಂಮಂ ॥
ಗಲಶಂಖಂಗಳದನಿಗ ।
ಳ್ಕುಲಗಿರಿಕುಂಜದೊಳೊಡರ್ಚ್ಚಿದುವುಮಾರ್ದ್ದನಿಯುಂ ॥ 19

ಘೋರೆನೆಪೊಯ್ವುದುಮಾಱುಂ ।
ಭೇರಿಗಳುಂಕನಕಕೋಣಹತಿಯಿಂದಂಬಂ ॥
ಭಾರವಮೇನೊಗೆದುದೊರಘು ।
ವೀರಜಯಶ್ರೀಕಲಾಪಿನೀಮೇಘರವಂ ॥ 20

ವ ॥ ಆಶುಭಮುಹೂರ್ತ್ತದೊಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಸುರವಲ್ಲರಿಗಳ್ಮಗುಳಂ ।
ಸುರಿದಪ್ಪುವುರಜತಶಿಖರಿಶಿಖರದೊಳಿನಿಬೇ ॥
ಚರಿಯುಮ್ಮುರ್ತ್ತಿನಸೇಸೆಯು ।
ನರಸಂಗಿಕ್ಕಿದರಪಾಂಗಮಾಲಾಸಹಿತಂ ॥ 21

ದಧಿತಿಲಕಪುರಸ್ಸರಮಖಿ ।
ಳಧರಾಧೀಶಂಗೆನೀಡಿದಳ್ಮತ್ತೋರ್ವ್ವ ॥
ಳ್ವಿಧುವದನೆದರಸ್ಮಿತಮಂ ।
ಮಧುಕರಝುಂಕಾರಮುಖರಮಂಬಾಸಿಗಮಂ ॥ 22

ವ ॥ ಆಗಳಖಿಳಜನದಜಯಜಯಧ್ವನಿವೆರಸುಕುಲವೃದ್ಧಕುಲಾಂಗನಾಜನದಾಶೀರ್ವ್ವಾ
ದಮೊದವೆಸಿಂಹವಿಷ್ಟರದಿನೆರ್ದ್ದು ॥

ಕಂ ॥ ಇರದೊಡನೆರ್ದ್ದುವಿಯಚ್ಚರ ।
ಪರಿವೃಢರಕಿರೀಟರತ್ನರುಚಿಗಳ್ಗಗನೋ ॥
ದರಮಂಚಿತ್ರಿಸೆತಳರ್ದಂ ।
ನಿರಂಕುಶಂಲಕ್ಷ್ಮಣಾನ್ವಿತಂರಘುರಾಮಂ ॥ 23

ಮಂಡಳಿಸಿದತ್ತುನಿಜರುಚಿ ।
ಮಂಡಲಮಾಗಸದೊಳೆಂಬಿನಂಬೆಳ್ಗೊಡೆಕ ॥
ಣ್ಗೊಂಡುಪರಿಭವಿಸಿದುದುಶಶಿ ।
ಮಂಡಳಮಂಬಂದುಕಂಡಬೆಳ್ದಾವರೆಯಂ ॥ 24

ಪದಿನಾಱುಂಚಮರಜಮಂ ।
ಪದಿನಱುವರ್ಕ್ಕಚರಕಂನೆಯುರ್ಪ್ಪುಗುಡಿಯೋ ॥
ಱಿದಜಂಗಮಲತೆಗಳೆನ ।
ಲ್ಪಿದಿರ್ದಿಕ್ಕಿದರೊಡನೆಮಗನನಂಬಿಕ್ಕುವಿನಂ ॥ 25

ಚ ॥ ಎಸೆದುದುಮಂಗಳಾನಕಘನಧ್ವನಿಮಂಗಳಪಾಠಕಸ್ವನಂ ।
ಪಸರಿಸಿದತ್ತುಪೂರ್ಣ್ಣಕಲಶಂಗುಡಿವಂದನಮಾಲೆಮುಂದೆಸಂ ॥
ಧಿಸಿದುವುಗಾಯಿನೀಮಧುರಮಂಗಳಗೀತರವಂಮನಕ್ಕೆಸಂ ।
ತಸದೊದವಂನಿಮಿರ್ಚ್ಚಿದುದುರಾಘವದಿಗ್ವಿಜಯಪ್ರಯಾಣದೊಳ್ ॥ 26

ಕಳಶಕುಚಂಕವಕ್ಕದಿಸೆಕೋಮಲೆಯರ್ಕ್ಕೞ್ಕಾಂತಕಾಂತಮಂ ।
ಗಳಕಲಶಂಗಳಂತೞೆದುಮಂಗಳದರ್ಪ್ಪಣಪಲ್ಲವಾನನಂ ॥
ಗಳನುಡಿನೂಲನೂಪುರದಮೊಲ್ಲುಲಿಕಯ್ಮಿಗೆಪುಣ್ಯದೇವತಾ ।
ಕುಳಮೆನೆಗಾಡಿವೆತ್ತುನಡೆದರ್ಮ್ಮನುವಂಶಜಯಪ್ರಯಾಣದೊಳ್ ॥ 27

ಕಂ ॥ ದುಗುಲದಗುಡಿಪೆಂಬೞಿವಿಡಿ ।
ದುಗಾೞಿತಣ್ಪಿಡಿದುತೀಡೆಕೈಸನ್ನೆಗಳಿಂ ॥
ಪಗೆವರ್ಬ್ಬೆಂಗುಡಿವೊಂಬಂ ।
ತೊಗೆದುದುಮನುವಂಶಮಂಡನಂನಡೆವೆಡೆಯೊಳ್ ॥ 28

ಎರಡನೆಯಸೂರ್ಯ್ಯಹಾಸದ ।
ಪಱಿಜಂಕಯ್ಕೊಂಡುಲಕ್ಷ್ಮಣಂಬಲಗೆಲದೊ ॥
ಳ್ಬರೆಬಂದಂನಿಜಪಾಂಡರ ।
ಮರೀಚಿಕಣ್ಗೊಳಿಸೆರೋಹಿಣೀರಮಣನವೋಲ್ ॥ 29

ಅಂಗದಭುಜಶಿಖರದರ ।
ತ್ನಾಂಗದಮಂನಖಮಯೂಖಮಾಲಿಕೆಯಿಂಚೆ ॥
ಲ್ವಿಂಗೆನೆಲೆವಾಡಿನಡೆದಂ ।
ಜಂಗಮತಾರಾದ್ರಿಯೆಂಬಿನಂಬಲಭದ್ರಂ ॥ 30

ವ ॥ ಅಂತುರಾಜಭವನಮಂಪೊಱಮಟ್ಟುಗೋಪುರಪುರೋಭಾಗಕ್ಕೆವಂದು ॥

ಕಂ ॥ ಮುನಿಜನದಬಂಧುಜನದಭಿ ।
ಜನದಬಲಾಜನದಪರಕೆಗಳ್ಕೆವಿಯಂತೆ ॥
ಕ್ಕನೆತೀವೆರಥಮನೇಱಿದ ।
ನಿನವಂಶಜನೇಱಿವಿಜಯವಧುನಿಜಭುಜಮಂ ॥ 31

ವ ॥ ಆಸಮಯದೊಳ್ನಳನೀಳಸುಷೇಣಪ್ರಸನ್ನಕೀರ್ತ್ತಿಪ್ರಮುಖಮುಖ್ಯನಾಯಕರಂಸೇನಾಮುಖಕ್ಕೆಪೇಳ್ದುಸುಗ್ರೀವಾಂಗದಜಾಂಬೂನದಗಗನಪತಿಭೂತಗತಿಪ್ರಭೃತಿಗಳಂಪೃಷ್ಠಮಪ್ರದೇಶದೊಳ್ನಿಯಮಿಸಿತಟಿದ್ವಕ್ತ್ರವಜ್ರದಂಷ್ಟ್ರವಿರಾಧಿತಮಹೇಂದ್ರವರ್ಮ್ಮದಲಾಗೆಪಲಬರುಮಂಬಲವಕ್ಕದೊಳ್ನಿಯೋಜಿಸಿಮಂದರಸಮೀರಣಸಿಂಹನಾದವರಾಹವರ್ಮ್ಮಲಾದವರನೆಡವಕ್ಕದೊಳ್ಪೇಳ್ದುಸೌಮಿತ್ರಿಸಕಲವಿದ್ಯಾಧರಕುಮಾರವ್ವೆರಸುತಾನುಂಹನುಮನುಂದಾಶರಥಿಯರಥೋಭಯಪಾರ್ಶ್ವದೊಳುಂರಥಾರೂಢರ್ಮ್ಮಯ್ಗಾಪಾಗಿನಡೆವುದುಂ ॥

ಮ ॥ ನಡೆಗೊಂಡತ್ತುಮದೇಭದಾನಜಲಧಾರಾಸಾರದಿಂಮಾರುತಂ ।
ನಡೆಗೆಟ್ಟಿರ್ಪಿನಮುತ್ಪತಾಕೆಗಳಿನಾಕಾಶಾಪಗಾವೀಚಿನೂ ॥
ರ್ಮ್ಮಡಿಸುತ್ತಿರ್ಪಿನಮಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರಪಟಲಪ್ರದ್ಯೋತದಿಂದಂಪಗ ।
ಲ್ಕಡುಗೊರ್ವ್ವಂಪಡೆದಿರ್ಪ್ಪಿನಂರಘುತನೂಜಾಖರ್ವ್ವಚಾತುರ್ವ್ವಲಂ ॥ 32

ಕಂ ॥ ಕರಿತುರಗರಥಪದಾತಿಯ ।
ಪರಿಸಂಖ್ಯೆಯನಱಿಯೆನಲ್ಲಿಕೇತನಪಟಸಂ ॥
ಚರಣಕ್ಕೆನಭಂಭಟಸಂ ।
ಚರಣಕ್ಕೆಧರಿತ್ರಿನೆಱೆಯದೆಂಬಿದನಱಿವೆಂ ॥ 33

ಮ ॥ ನಿಜತೇಜಂಪ್ರೋಱಿಗಾಗೆಸ್ಯೈರಿಪನೆರಾಮಸ್ವಾಮಿಯೆಂಬಂತೆನೀ ।
ರಜಮಿತ್ರಪ್ರಭೆಯಂಪಳಂಚಲೆಸೀತಾದೇವಿಯಂಕೊಂಡುಪೋ ॥
ದಜಗತ್ಕಂಟಕತೇಜಮಿರ್ದ್ದಗೆಸೆಯಂಪೊಳ್ವಂತೆಪತ್ತುಂದಿಶಾ ।
ವ್ರಜಮಂಪೊಳ್ಪುಪೊದಳ್ದುಕೊರ್ವ್ವವಡೆದತ್ತುತ್ತಾನಸೇನಾರಜಂ ॥ 34

ತೆಣರುತ್ತುಂತಲೆನುಟ್ಟುತಾಳ್ದಿಧರೆಯಂಸೇನಾಭರಾಕ್ರಾಂತದಿಂ ।
ಫಣಿರಾಜಂನಡುನೆತ್ತಿಪೊತ್ತಿಕಿಡಿವಿಟ್ಟಂತಿರ್ದ್ದದಾಗಳ್ಫಣಾ ॥
ಮಣಿಚಕ್ರಂವಿಷವಹ್ನಿಧೂಮಪಟಳಂನಿಶ್ವಾಸನಿರ್ಯ್ಯಾತ್ಸಮಾ ।
ರಣನಿಂಪೂರಿಸಿದಂತಿರಿರ್ದ್ದುದುಫಣಾಚಕ್ರಾಂಕಿತಂಸ್ವಸ್ತಿಕಂ ॥ 35

ವ ॥ ಅಂತಸಂಖ್ಯಾತಸೇನಾಸಮುದ್ರಂದಕ್ಷಿಣಸಮುದ್ರಾಭಿಮುಖಮಾಗಿನಡೆದು ॥

ಕಂ ॥ ವೇಳಾಂಧನಗನಿತಂಬದ ।
ವೇಳಾಂಧಪುರೋಪಕಂಠಮಂಸಾರ್ದ್ದುದುಭೂ ॥
ಪಾಳಸ್ಕಂಧಾವಾರಂ ।
ವೇಳಾವನವಿಸರಮಿಲ್ಲದಂಭೋನಿಧಿಪೋಲ್ ॥ 36

ವ ॥ ಆಗಳಾಪುರಾಧಿಪತಿಚತುರಂಗಸೇನಾಸಮನ್ವಿತಂಸಮುದ್ರವೆಸರವಿದ್ಯಾಧರಂಮುಂದೆ
ನಡೆವನಳನಪಡೆಗೆರಣಾನುರಾಗದಿನಡ್ಡಂಬಂದುನಿಲ್ವುದುಂ ॥

ಚ ॥ ಭೃಕುಟಿಲಲಾಟದೊಳ್ತನಗೆತೋಱಿದಮುನ್ನಮಿದಿರ್ಚ್ಚಿದನ್ಯಸೈ ।
ನಿಕಮನದಿರ್ಪ್ಪತಂನಪಡೆತಂನಪರಾಕ್ರಮಗರ್ವ್ವದುರ್ವ್ವಕೌ ॥
ತುಕಮೆನೆಕಟ್ಟಿದಂಖಚರನಾಯಕನಪ್ಪಸಮುದ್ರನಂಭಯಾ ।
ನಕರಸಮುದನಂನಳನರಾತಿಬಲಾರ್ಣ್ಣವಬಾಡವಾನಳಂ ॥ 37

ಮ ॥ ಅತಿಗಂಭೀರನನರ್ಘ್ಯರತ್ನಕಟಕಾಧಾರಂಮಹಾವಾಹಿನೀ ।
ಪತಿಲಕ್ಷ್ಮೀನಿಳಯಂನಿಸರ್ಗವಿಭುಮರ್ಯ್ಯಾದಾಪರಂಲೋಕವಿ ॥
ಶ್ರುತಸೀಮಾಂತವನಂಸಿಮಿರ್ಚ್ಚಿದಸಮುದ್ರಂಯುದ್ಧದೊಳ್ಬಂಧನ ।
ಸ್ಥಿತನಾದಂತಲೆವಿಲ್ಲೊಳೆಂದೊಡೆನಳಂಗಂಡಂಪೆಱಗ್ಗಂಡರೇ ॥ 38

ವ ॥ ಅಂತಾತನಂತಂದುನಳಂತನಗೊಪ್ಪಿಸುವುದುಂ ಬಳಭದ್ರಂಸಮುದ್ರಂಗಭಯಮಂ ಕೊಟ್ಟುಮನ್ನಿಸೆಮೂಱುದಿವಸಮಾತಂತನ್ನಸುತೆಯರಂಸತ್ಯಶ್ರೀಕಮಲೆಗುಣಮಾಲೆ ರತ್ನಮಾಲೆಯೆಂಬನಾಲ್ವರಂಲಕ್ಷ್ಮಣಂಗೆಕೊಟ್ಟುವೈವಾಹಿಕಸಂಬಂಧದಿಂಭೃತ್ಯಪದಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದುಪೂರ್ವ್ವಪದಮಂಪಡೆದಂ ಮೂಱುದಿವಸಮಲ್ಲಿಂದಮೆತ್ತಿನಡೆವಾಗಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಅಡಿಗೆಱಗಿಸುವೇಳಾಚಲ ।
ದೊಡೆಯಂಖಚರಂಸುವೇಲನೆಂಬಂತೆಂನು ॥
ಳ್ಕೊಡಮೆಯನಿತ್ತುಱುವಿಟ್ಟಗೆ ।
ನಡೆದಂರಘುಜನಬಲಕ್ಕೆಮಾರ್ವ್ವಲಮುಂಟೇ ॥ 39

ವ ॥ ಅಂತಂದಿನದಿವಸಂ ಸುವೇಳಾಚಲದೊಳಿರ್ದ್ದುಮೂಱುದಿವಸಂ ಲಂಕಾದ್ವೀಪದಸಮೀಪಮಪ್ಪಹಂಸದ್ವೀಪಮನೆಯ್ದೆವರ್ಪ್ಪುದುಮಾದ್ವೀಪಾಧಿಪತಿನಭಶ್ಚರನಸಂಖ್ಯಾತಬಲಸಮೇತನಾಗಿತಾಗುವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಅನುವರದೊಳ್ಹಂಸದ್ವೀ ।
ಪನಾಥನಂದ್ವೀಪಿರಥನನಂಜಿಸಿದಂಡೋ ॥
ಪನತಂಮಾಡಿದಯಮದಂ ।
ಡನಿಭಮುದಾರಳಪ್ರೊನಳನಬಾಹಾದಂಡಂ ॥ 40

ವ ॥ ಅಂತಾದ್ವೀಪದೊಳ್ಬೀಡಂಬಿಟ್ಟುಲಕ್ಷ್ಮೀಧರಂಪ್ರಭಾಮಂಡಲಂಗೆಬಳಿಯನಟ್ಟಪೆಱವುಂ ದ್ವೀಪಾಂತರವಿದ್ಯಾಧರಾಧಿರಾಜರನಾಜ್ಞಾವಿಧೇಯರಂ ಮಾಡುತ್ತುಮಿರ್ಪ್ಪನ್ನಮಿತ್ತಲ್ ॥

ಚ ॥ ಅರುಣಮಣಿಪ್ರಭಾಪಟಲದಿಂದರುಣಾತಪಮಂತಗುಳ್ದುಬಿ ।
ತ್ತರಿಸುವಸಿಂಹಪೀಠದೊಳದೇನೆಸೆದಿರ್ದ್ದನೊರಾಹುಮಂಡಲಂ ॥
ತರುಣದಿನೇಶಮಂಡಲಮನಾವರಿಸಿರ್ಪ್ಪವೊಲಿಂದ್ರನೀಲಭಾ ।
ಸುರತರದೇಹದೀಪ್ತಿಪ್ರುದಿವಂತುದಿಶಾನನಮಂದಶಾನನಂ ॥ 41

ಕಂ ॥ ಉರದಿಂದಗಲದಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ।
ತರಳೇಕ್ಷಣಮಾಲೆಹಾರಲತೆದನುಜನಪೇ ॥
ರುರದೊಳ್ಸೊಗಯಿಸಿದುದುಕಾ ।
ರಿರುಳೊಳ್ತ್ತಲೆದೋರ್ಪ್ಪತರಳತಾರಾವಳಿವೋಲ್ ॥ 42

ಅಂಗದಮಣಿಭೂಷಣಕಿರ ।
ಣಂಗಳ್ಜಗದೊಳಗಣರಸುಗಳಜಯವಧುವಂ ॥
ಪಿಂಗದೆನಿಲೆಕಟ್ಟುವಪಾ ।
ಶಂಗಳಿವೆನೆಭುಜದೊಳೇಂಮನಂಗೊಳಿಸಿದುವೋ ॥ 43

ಅವತಂಸಪಾರಿಜಾತಾ ।
ಸವಮಂಸವಿದಾಡಿಪಾಡುವಳಿನೀನಾದಂ ॥
ಸವಿವಡೆಯೆಸ್ಸೈರಿಸಂಚಮು ।
ರವಿಕ್ಕುವಬಲೆಯರಪಿಂಡುಗಂಕಣದುಲಿಯುಂ ॥ 44

ತನುಜರುಮನುಜರುಮುಚಿತಾ ।
ಸನದೊಳ್ಮಂತ್ರಿಗಳುಮಿರೆವಿಲಾಸದಿನಿರ್ದ್ದಂ ॥
ದನುಜಾಧೀಶಂಪ್ರತ್ಯಂ ।
ತನಗಂಬಳಸಿರ್ದ್ದನೀಲಕುತ್ಕೀಱದವೋಲ್ ॥ 45

ಜನಕಸುತೆಮನದೊಳಿರೆಪರಿ ।
ಜನಮಿರೆನಿಯತಪ್ರದೇಶದೊಳ್ವಿರಹೋದ್ದೀ ॥
ಪನಮಂಮಱೆಯಿಸಿದನುಜೇಂ ।
ದ್ರನಿಂದ್ರನಿರ್ಪ್ಪಂತಿರೋಲಗಂಗೊಟ್ಟಿರ್ದ್ದಂ ॥ 46

ವ ॥ ಅಂತಿರ್ಪ್ಪದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಚರನೋರ್ವ್ವಂಬಂದುವಸುಂ ।
ಧರೆಯೊಳ್ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿಜಯಜಯಧ್ವನಿಪೊಣ್ಮ ॥
ತ್ತಿರೆನಿಂದುನಿಟಿಲತಟಗತ ।
ಕರಕುಟ್ಮಳನಾಗಳಸುರಪತಿಗಿಂತೆಂದಂ ॥ 47

ಚ ॥ ಭುವನದೊಳಿಂನೆಗಂಮಱೆದುಕಂಡಱಿಯೆಂದನುಜೇಂದ್ರದೇವದಾ ।
ನವಖಚರಾಧಿನಾಯಕರನಾಹವದೊಳ್ನಗುಕ್ಕಿಸೊಕ್ಕಿಮೀ ॥
ಱುವತಲೆದೋಱುವುದ್ಧತರನೀಗಳಿದಂನೆಱೆಕಂಡೆನಾಂಮಹೋ ।
ತ್ಸವದೊಳೆಬಂದಪರ್ಮ್ಮನುಜರಾಹವಕೇಳಿಗೆರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ್ ॥ 48

ಮ ॥ ಬಲನಾರಾಯಣರಂನೆರಂಬಡೆದುನಿಂಮೊಳ್ಪಾದುಮುದ್ಯೋಗದಿಂ ।
ಪಲವುಂದ್ವೀಪದಖೇಚರರ್ನ್ನೆರೆದುಹಂಸದ್ವೀಪದೊಳ್ಪಟ್ಟಮುಂ ॥
ಕಲಹಕ್ಕೊಲ್ಲದನಂಮನೊಲ್ಲದವರೆಲ್ಲಂತಂಮೊಳೊಂದಾದರಾ ।
ಕಲಿಗಳ್ದಾನವಚಕ್ರವರ್ತ್ತಿನಿಜಮೋರ್ದ್ದಂಪಂಬರಂಗಂಪರೇ ॥ 49

ವ ॥ ಎಂದುಬಿಂನವಿಸಿದ ಚರನವಚನಮನವಧಾರಿಸಿ ಬೀರಸಿರಿಯುಪೆಳ್ವಸವನದಬೆಳಗಿನಂ
ತೆದಂತಕಾಂತಿಪಸರಿಸೆ ಮಂದಸ್ಮಿತಮುಖಂ ವಿದ್ಯಾಧರವೀರಪ್ರಮುಖನಪ್ಪದಶಮು
ಖನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಶಾ ॥ ತಂದೆಂಸೀತೆಯನಾಪರಾಭವಮನೆಂನೊಳ್ಕಾದಿನೀಗಲ್ಮನಂ ।
ದಂದೇಕಾಕಿಗಳೆತ್ತಿಬರ್ಪ್ಪರವರೊಳ್ಸಂಧಾನಮುಂಮಾಡಿಮುಂ ॥
ನೆಂದುಂಕಪ್ಪಮನಿತ್ತುಬಾಳ್ವಖಚರರ್ಕ್ಕೈವಾರದಿಂಕಾದಿಸ ।
ಲ್ಬಂದಪರ್ಪ್ಪರಹಸ್ತದಿಂಮೊಳನಿಡಲ್ಬರ್ಪ್ಪಂತೆಕಾಳಾಹಿಯಂ ॥ 50

ಪ ॥ ಎಂಬುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಮೃಗರಾಜಂಗರ್ಜ್ಜಿಪುದುಂ ।
ನಗದೊಳ್ಮಾರ್ದ್ದನಿಗಳುಣ್ಮುವಂತೊಡನೊಡನಿಂ ॥
ದಗಿಮೇಘವಾಹನಾದಿಗ ।
ಳಗುರ್ವ್ವಪರ್ವ್ವವಿನಮಸುರನೆಂದುದನೆಂದರ್ ॥ 51

ವ ॥ ಅಂತವರ್ನ್ನರ್ಮ್ಮಸಚಿವನಂತಿಚ್ಛೆಯುಂ ಪ್ರತಿಪಾಲಿಸಿನುಡಿವುದುಮದಂಕೇಳ್ದುನ
ಯವಿನಯವಿದ್ಯಾವಿಭೂಷಣನಪ್ಪವಿಭೀಷಣಂದೇವಬಿಂನಪಮನವಧಾರಿಸುವುದೆಂ
ದಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ಇಚ್ಛಾಪ್ರತಿಪಾಲನಮಂ ।
ತುಚ್ಛಂನುಡಿಗುಂವಿವೇಕಿಪೊಲ್ಲಮೊಗಂಡೇ ॥
ನಾಚ್ಛಾದಿಸುಗುಮೆಕಾರ್ಯ್ಯಪ ।
ರಿಚ್ಛೇದಮನುಭಯಲೋಕಹಿತಮಂನುಡಿಗುಂ ॥ 52

ಮತ್ತಕೋಕಿಲಂ ॥ ಅಶುಚಿಲೋಭಿಶುಚಿಲೋಭಮಿಲ್ಲದಂ ।
ವಿಶದಶೌಚಗುಣಮೊಂದೆಕಾರಣಂ ॥
ಕುಶಲವೃತ್ತಿಗೆನೆಭೂಭುಜಂಗುಣಾ ।
ತಿಶಯಸೂರಿಶುಚಿಯಾಗದಿರ್ಪ್ಪನೇ ॥ 53

ಕಂ ॥ ಬಗೆದೆಸೆಬಿದ್ದಂಪರಿವುದು ।
ಬಗೆಯಂಬಗೆದಂತೆಪರಿಯಲೀಯದೆಪಿರಿಯರ್ ॥
ತೆಗೆವುದುಪಳಿಪೊರ್ದ್ದದಬ ।
ಟ್ಟೆಗೆನಿಜದಿಂದಾರಬಗೆಗಳುಂನೇರಿದುವೇ ॥ 54

ಕಂ ॥ ಅವಿರುದ್ಧಮಿದೆಂಬಿನಮನು ।
ಭವಿಸುವುದಿಂದ್ರಿಯಸುಖಂಗಳಂಮಱೆಪೆಮಿಮಾ ॥
ಱವುತಂನನವೆಂಬಂನೆಗ ।
ಮವನೀಶ್ವರನಪ್ಪಕೆಯ್ಯುವಿಂದ್ರಿಯಜಯಮಂ ॥ 55

ಜಡಧಾರೆಸೋಂಕೆಸಿರಿಗಂ ।
ನಡಿಗೆಕಲುಂಬೇಱುವಂತೆಸಿರಿಯೊಡೆಯಂಗೇ ॥
ಪಡೆಮಾತೊಪರಕಲತ್ರದ ।
ತೊಡರ್ಪ್ಪಿನೊಳ್ಕಪ್ಪುಗೊಳ್ಳದಿರ್ಪ್ಪುದೆತೇಜಂ ॥ 56

ಸಮನಿಸೆದುಶ್ಚರಿತಂಬಿಡ ।
ದಮಹೀಪಾಳಂಕಳಂಕಮಂಕಳೆಯದಱಂ ॥
ದ್ರಮನುಂಬಡವಾಗ್ನಿಯನುಪ ।
ಶಮಿಸದಲವಣಾಂಬುರಾಶಿಯುಂಜಡನಕ್ಕುಂ ॥ 57

ಕುಲಕಾಂತಾಸಂತೋಷಂ ।
ಕುಲವರ್ದ್ಧನಹೇತುಪರವಧೂಸಂತೋಷಂ ॥
ಕುಲನಾಶಹೇತುವೆಂಬುದು ।
ಹಲಧರಗೋಪಾಲಬಾಲಕಪ್ರಖ್ಯಾತಂ ॥ 58

ಮ ॥ ವಧಮುಂಬಂಧನಮುಂಪರಾಭವಮುಮಂಗಚ್ಛೇದಮುಂಪೊರ್ದ್ದುಗುಂ ।
ವಿಧುವಿಖ್ಯಾತಿಕಲುಂಬುಗೊಳ್ಗುಮಪವಾದಾತೋದ್ಯನಾದಂದಿಶಾ ॥
ವಧಿಯಿಂದಾಂಟುಗುಮನ್ಯಜನ್ಮದೊಳಮಕ್ಕುಂದುರ್ಗ್ಗತಿಕ್ಲೇಶಮುಂ ।
ದಧಿರಾಜರ್ಕ್ಕೆಲರಾಲಿಸರ್ಮ್ಮಱಿದುವನ್ಯಪ್ರೇಯಸೀವಾರ್ತ್ತೆಯುಂ ॥ 59

ಯಮಪಾಶಂಪಗೆವಂಗೆಕಲ್ಪಲತೆಕಯ್ಯಾಂತಂಗೆನಲ್ಬಂಡವಿ ।
ಕ್ರಮಮಂಚಾಗದಪೇರ್ಮ್ಮೆಯಂಮೆಱೆಯದನ್ಯಸ್ತ್ರೀಕಚಾಕರ್ಷಣೆ ॥
ಶ್ರಮಸಂಭೋಗವಿಳಾಸಮುಂಮೆಱೆವಬಾಹಾಸಂಗದಿಂಪಿಂಗದಿ ।
ಕ್ಕರ್ಮೆವೀರಾಂಗನೆಕಡ್ಡೆತೋಳ್ವಸುಗೆಯೊಳ್ನೇರ್ಪ್ಪಟ್ಟುನಿಲ್ವಂನಳೇ ॥ 60

ಕಂ ॥ ಪೂವಿನೊಳಂಪೋರ್ಕ್ಕೞಿನವು ।
ಗೇವುದೊಯುದ್ಧಂಪ್ರಧಾನಪುರುಷಕ್ಷಯಮುಂ ॥
ಕೀಚಕನುಮಂವಿಚಾರಿಪು ।
ದೀವುದುಜಾನಕಿಯನುಳಿವುದಸದಾಗ್ರಹಮಂ ॥ 61

ಪರಿಜನಮುಮಾಪ್ತಜನಮುಂ ।
ಪುರಮುಂಬಾಂಧವರುಮಗಲದೊಂದೆಪದೊಳಿರ್ಪ ॥
ತಿರಲಕ್ಕುಂಜಾನಕಿಯುಂ ।
ಸರಿಹರಿಸಿದೊಡಲ್ಲದಂದಿರಲ್ಬಂದಪುದೇ ॥ 62

ವ॥ ಎಂದುನುಡಿಯುಲೊಡನಿಂದಗಿವಿಷತರುಪ್ರಸವದಂತೆದಂತಕಾಂತಿಪಸರಿಸೆವಿ ಭೀಷಣ
ಸುಭಾಷಿತದೂಷಣಪರನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಮ॥ ವನಿತಾರತ್ನಮುಮುತ್ತಸಾಧ್ಯಮೆನೆಕೈಸಾರ್ದತ್ತುಸೈಪಿಂದದಂ ।
ಮನುಜಂಗೀವುದುಮಂತ್ರಮಾಯದೊಡಪಾಯಂಸಾರ್ಗುರ್ವೆಂಬೀನಯಂ ॥
ಮನದೊಳ್ತ್ರಿಚ್ಚರಿಪಂಗೆತೋರ್ಕುಮುಗಿದಂಗೇಂತೋರ್ಕುರ್ವೋಯುದ್ಧಸಾ ।
ಧ್ಯನೆವಿದ್ಯಾಧರಸಿದ್ಧಕಿಂನರಚಮೂವಿದ್ರಾವಣಂರಾವಣಂ ॥ 63

ಮ॥ಸ್ರ॥ ಬಗೆಯುಂಶಂಕಾತಮಂತಳ್ತಿರೆತಱಿಸಲವೆಂಕಾಣ್ಬುದೇಮೊಗ್ಗೆನೀಗಾರ್ಗ ।
ಡಿಗೆಮುಂನೀಕೊರ್ಂಟೆವಿದ್ಯಾತ್ಮಕಮಸುರಬಲಂಕಾಪಿನಾಳ್ತೊಳ್ತಬಲ್ಪಿಂ ॥
ನೆಗೆದಾತಾರಾದ್ರಿಯಂಜಾಳಿಸಿದದಶಮುಖಂಮುಖ್ಯನೆಂದಂದುಲಂಕಾ ।
ನಗರಕ್ಕಾತಂಕಮಕ್ಕುಂಮನುಜಬಲದಿನೀಕಜ್ಜಮಂನೀನೆಕಾಣ್ಬೆ ॥ 64

ಪರಚಕ್ರಂಚಕ್ರಮಂಮಾಱುವುದೆರಿಪುಬಲಂಚಂದ್ರಹಾಸಾಸಿಯಂಭೀ ।
ಕರಮಂಮಾಱಾಂಪುದೇಮಾರ್ಪಡೆಗೆಪಡೆಯಲಾತಂಕಮಂನಂಮವಿದ್ಯಾ ॥
ಧರಸೈನ್ಯಂಸಾಲದೇಕೆಂಮನೆಭಯರಸಮಂತಾಳ್ದುವೈಲಕ್ಷ್ಮಣಂಸಂ ।
ಗರದೊಳ್ಪೌಲಸ್ತ್ಯನಂಗೆಲ್ದಪನೆರಣರಸೋತ್ಕಂಠನಂದುಗ್ಧಕಂಠಂ ॥ 65

ವ॥ ಎಂಬುದುಂವಿಭೀಷಣಂಮುಳಿಸಂಮೊಗಕ್ಕೆತಂದಿಂದಗಿಯನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ॥ ಅಯಶಕ್ಕಂಜದೆನೀಂತಂ ।
ದೆಯರಾಜ್ಯಕ್ಕಳಿಪಿಕಲಹಮಂಬಲ್ಲಿದರೊ ॥
ಳ್ಪಿಯುಸುಮೆಗಾವಿಲರಣಭೂ ।
ಮಿಯೊಳಾರುಮನುಳಿಯಲೀಗುಮೇರಾಮಶರಂ ॥ 66

ತಂದನೆಸೀತೆಯನಳಿಮಂ ।
ತಂದಂಲಂಕಾಪುರಕ್ಕೆತನಗಂನಮಗಂ ॥
ತಂದಂತಮಿಲಂನಂಮರ ।
ಸಂದೆಸೆಯಂಪುದಿದುಮುರ್ಯ್ಯಶಃಪಟಹರವಂ ॥ 67

ಕಂ ॥ ವಟ್ಟಂದೆತ್ತುದುಬೆಳ್ಳಿಯ ।
ಬೆಟ್ಟಂಬಿಣ್ಪಿಂಗೆನಿಪ್ಪಕೋಟಿಕಶಿಲೆಯಂ ॥
ಬಟ್ಟಾಡಿದಬಾಹಾಬಲ ।
ನಿಟ್ಟಳವೆಂಟನೆಯಕೇಶವಂಗಿದಿರುಂಟೇ ॥ 68

ಮ ॥ ಕರವಾಳ್ಸಾಧನವಾಯ್ತುಸಾಧಿಸದೆಸೈಪಿಂಸೂರ್ಯ್ಯಹಾಸಂಧನು ।
ಶ್ಶರಜಾಲಂನೆರವಾಗೆಸಂಹರಿಸಿದಂಸೇನಾನ್ವಿತಂಯುದ್ಧದೊ ॥
ಳ್ಖರನಂದೂಷಣನಂಪ್ರಸಿದ್ಧರಬಿಳದ್ವೀಪಾಧಿಪರ್ಕ್ಷ್ಮೀಚರ ।
ರ್ನ್ನೈರದಾಳಿಗೋಳಿಗೆವಂದರುರ್ಗ್ಗಮಧಿಕಂಸೌಮಿತ್ರಿಸಾಮರ್ತ್ಥ್ಯದೊಳ್ ॥ 69

ಉ ॥ ಸಂಧಿಯನುಂಟುಮಾಡುವುದುಸೀತೆಯನೀವುದುರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣ ।
ರ್ಬ್ಬಾಂಧವರಪ್ಪುದಂಬಗೆವುದೇಳಿಸುವಂತವರ್ಗ್ಗಾರುಮೋಸವು ॥
ಸ್ಕಂಧರೆಯುದ್ಧದೊಳ್ರಣಮನರ್ತ್ಥಕಮೆಂತೆನೆಕಾದಿದಂದುನಿ ।
ಲ್ಕಂಧರೆನಿಲ್ವಿನಂಪಳಿಜಯಾಪಜಯಂಗಳೊಳಂದಶಾನನಾ ॥ 70

ಶಾ ॥ ಮುಂಕೋರ್ಟ್ಟಟ್ಟುವುದುತ್ತಮಂರಿಪುಬಲಂವಾರಾಸಿಯಂದಾಂಟದಂ ।
ನಂಕಲ್ಪಾಂತಕೃತಾಂತದೂತಸದೃಶಂಗಳ್ರಾಮರೌದ್ರೇಷುಗ ॥
ಳ್ಲಂಕಾದ್ವಾರಕವಾಟಮಂಮುಱಿಯದನ್ನಂಲಕ್ಷ್ಮಣಜ್ಯಾಲತಾ ।
ಟಂಕಾರಂಕಿವಿಗೆಯ್ದದಂನಮಖಿಲಪ್ರಖ್ಯಾತೆಯಂಸೀತೆಯಂ ॥ 71

ವ ॥ ಎಂಬುದುಮಾನುಡಿಗೆಕಾರ್ಮ್ಮುಗಿಲವೊಳಗಿಂಗೆಮುಸಗುವಪಂಚಾನನದಂತೆದಶಾನ
ನಂದೆಸೆದೆಸೆಗೆಮುಸಗಿ ॥

ಕಂ ॥ ಬಱಿಯಿಂದಮುರ್ಚ್ಚಿಮಿಂಚಂ ।
ಕಱೆಯುತ್ತುಮಗುರ್ವ್ವಪರ್ವ್ವವಿಳಯಾಂಬುದದಿಂ ॥
ಪೊಱಮಟ್ಟುಸಿಡಿಲಮುಸಕಮ ।
ನುಱುಸೆಱೆವಿಡಿದತ್ತುಚಂದ್ರಹಾಸಕೃಪಾಣಂ ॥ 72

ವ ॥ ಆಗಳ್ವಿಭೀಷಣಂವಜ್ರಮಯಘನಗದಾದಂಡಮಂಕೊಂಡದಿರದಿದಿರೊಳಿರ್ಪ್ಪುದುಂ
ಕುಲವೃದ್ಧರೆಡೆವೊಕ್ಕುನುಡಿದುಕೋಪಮನುಪಸಂಹರಿಸೆ ಮಂದಸ್ಮಿತಮುಖಂದಶ
ಮುಖನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಮ।ಸ್ರ॥ಎನಗಂಬಲ್ಲಾಳ್ಗಡಂಮಾನವನಭಿನವಮಂಕೇಳಲಾದತ್ತವಂಗಾ ।
ಳ್ತನಮಂಪ್ರೋಣ್ದಂನೊಳಂದಾಯಿಗತನಮನಿವಂತೋರ್ಕ್ಕೆದೋರ್ದ್ದಂಡಕಂಡೂ ॥
ಯುನಮಂಚಂಡಾಸಿಸಂಘಟ್ಟದಿನೊಗೆವುರಿಯಿಂಮುಗ್ಗಿಪೆಂಮೂಱುಕಣ್ಣಾ ।
ತನುವೆಂನಂಮಿಱುವಿಮಾಱಾಂತೊಡೆಪಡೆಯದೆಸಂತ್ರಾಸಮಂಚಂದ್ರಹಾಸಂ ॥ 73

ಮ ॥ ಚಪಳಂಮೇಳದಪಂದೆಪೆರ್ಚ್ಚಿದಿದಿರೊಳ್ಮಾತಾಡೆಕೋಪಂಪೊದ ।
ಳ್ದಪವಾದಂಪರೆವಂತುಗೋತ್ರವಧೆಯಕ್ಕುಂಲಂಕೆಯಿಂದೀತನಂ ॥
ವಿಪರೀತಾತ್ಮನನೀಗಳುಂತೆಕಳೆಯಿಂಶಂಕಾಕುಳಂಬಾರ್ತ್ತೆಯಾ ।
ದಪನೇಸಂಗರಕೇಳಿಗಿರ್ದ್ದೊಡುಪದೇಶಂಗೆಯ್ದಪಂಭೀತಿಯಂ ॥ 74

ವ ॥ ಎನಲೊಡಮಶನಿವೇಗಚಪಲವೇಗಸಂಹಾರಕವಿದ್ಯುತ್ಪ್ರಮುಖಸಾಮಂತಸಹಿತಂಮೂ
ವತ್ತಕ್ಷೋಹಿಣೀಬಲಂಬೆರಸು ॥

ಚ ॥ ಉರಿಕೊಳಲಿರ್ದ್ದಸಾನುವನದಿಂಮದಸಿಂಧುರಯೂಥನಾಥನೋ ।
ಸರಿಸುವಮಾಳ್ಕೆಯಿಂದಶರಥಾತ್ಮಜರಿಂಕಿಡಲಿರ್ದ್ದಲಂಕೆಯಿಂ ॥
ದಿರದೆವಿಭೀಷಣಂತೊಲಗಿದಂಖಚರಾನ್ವಯರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂ ।
ಧರಿಯಿಸಲಿರ್ದ್ದಪುಣ್ಯನಿಧಿಯಂಸುಕೃತಂತೊಲಗಿಕ್ಕದಿರ್ಕ್ಕುಮೇ ॥ 75

ಮ ॥ ದನುಜೇಂದ್ರಂಗೆಮೃಗೇಂದ್ರಪೀಠಮೆಮಿಗಿಲ್ಸಾಮರ್ತ್ಥ್ಯದಿಂಲಕ್ಷ್ಮಿಯಿಂ ।
ತನಗಾರುಂಮಿಗಿಲಿಲ್ಲದಂಬಗೆದನೇಸದ್ವೃತ್ತಮಂಬಿಟ್ಟೊಡಂ ॥
ಣನುಮಂಬಿಟ್ಟುವಿಭೀಷಣಂತೊಲಗಿಪೋದಂತಕ್ಕನುದ್ವೃತ್ತನ ।
ಪ್ಪನಸಂಸರ್ಗ್ಗದಿನಪ್ಪಸಂಪದಮುಮಂಸದ್ವೃತ್ತರೇಗೆಯ್ದಪರ್ ॥ 76

ವ ॥ ಅಂತು ವಿಭೀಷಣಂಲಂಕಾದ್ವೀಪಮಂಪೊಱಮಟ್ಟುಹಂಸದ್ವೀಪಸಮೀಪಕ್ಕೆವಂದು
ನಿಜಮಹತ್ತರನಂಮುಂದಟ್ಟುವುದುಮಾತಂಪೋಗಿಪ್ರತಿಹಾರಪುರಸ್ಸರಂರಾಜಭವ
ನಮಂಪೊಕ್ಕುದೂರಾವನತಮಸ್ತಕಂ ಸರ್ವ್ವಾಂಗಪ್ರಣತನಾಗಿ ನಿಟಿಲತಟಘಟಿತ
ಕರಕಿಸಲಯದಮೇಲೆದಂತಕಾಂತಿಪಸರಿಸೆದೇವ ಬಿಂನಪಮನವಧಾರಿಸುವುದೆಂದಿಂ
ತೆಂದಂ ॥

ಚ ॥ ಮದಮದಿರಾಪ್ರಮತ್ತಹೃದಯಂಹಿತಮಂತನಗೊಲ್ದುವೇಳಿಕೇ ।
ಳದೆವಿಪರೀತಮಂಬಗೆದುಬಗ್ಗಿಸೆರಾವಣನೀದುರಾತ್ಮನೊ ॥
ಳ್ಪುದುವೆನಗೇವುದೆಂದುಬರುತಿರ್ದ್ದಪನಲ್ತೆಶರಣ್ಬುಗಲ್ಭವ ।
ತ್ಪದನಖವಜ್ರಪಂಜರಮನಾಜಿವಿಭೀಷಣನಾವಿಭೀಷಣಂ ॥ 77

ವ ॥ ಎಂದುಮತ್ತಂದಶಮುಖನಮುಖರತೆಯುಮನುದ್ವೃತ್ತತೆಯುಮಂ ನೆಱೆಯೆಬಿಂ
ನವಿಸಿಮಾಣ್ಬುದುಮತಿಕ್ರಾಂತಪ್ರಮುಖಮಂತ್ರಿಮುಖ್ಯರೆಂದರಿವರಪ್ಪೊಡೊಡವು
ಟ್ಟಿದರಾಗಿಯುಮತಿಸ್ನೇಹಿತರಪ್ಪಪೂರ್ವ್ವಸಿಜಗಳಮಂಪೊಣರ್ಚ್ಚಿ ನಮಗುಪಾಯದಿ
ನಪಾಯಮುಮಂಬಗೆದು ಬರ್ಪ್ಪರಿದಂದೇವರವಧಾರಿಸುವುದೆನೆ ॥

ಚ ॥ ದನುಜರಪಾಯಮುಂಬಗೆವರೆಂತೆನಗಾದಶಕಂಠನುಂರಣ ।
ಕ್ಕೆನಗಿದಿರಾಗಲಕ್ಕಿ ಜನಕಾತ್ಮಜೆಯಂಕಪಟಪ್ರಪಂಚಮಂ ॥
ಜನಿಯಿಸಿಕೊಂಡುಪೋದನೆನೆಕೆಂಮನೆವೆಚ್ಚುರ್ವುದೇಶರಣ್ಗೆ ವಂ ।
ದನೊಳಭಯಪ್ರದಾನಮನೊಡಚ್ಚುರ್ವುದೇವುದಿದಕ್ಕೆ ಮಂತಣಂ ॥ 78

ಕಂ ॥ ಎರೆದಗ್ರೀಯದೆಮೊಱಂ ।
ತರನಿಕ್ಕದೆಮುಱಿಗೆವಂದರಂಕಾಯದೆಬಾ ॥
ಳ್ವರಮಗನಬಾಹುದಂಡಂ ।
ನಿರರ್ತ್ಥಕಂವ್ಯರ್ತ್ಥಮವನಪಾರ್ತ್ಥಿವಜನ್ಮಂ ॥ 79

ವ ॥ ಎಂಬುದುಮಂಜನಾಸುತಂ ಜನಪ್ರವಾದದೊಳಮಿವರವಿಪ್ರತಿಯಂಕೇಳ್ದನದಲ್ಲದೆ ಯುಂವಿಭೀಷಣಂಗುಣಾಧಿಕನೆಂಬುದು ಜಗತ್ಪ್ರಸಿದ್ಧಮಾತನೆನಗಸ್ಮಜ್ಞನನಿಯಪ್ಪ ಸೀತಾದೇವಿಯಿದ್ದೆಡೆಯಂ ಪೇಳ್ದನ್ನಂಮಂಸಿಸಿಕಳಿಪಿದನೆನೆರಘುಕುಲಾಂಬರದ್ಯು ಮಣಿವಿಭೀಷಣಮಹತ್ತರನಂತುಷ್ಟಿದಾನಪುರಸ್ಸರಂನಿಂಮಾಳ್ದನಂತಂದು ಕಾಣಿ ಸೆಂದುವಿಸರ್ಜ್ಜಿಸುವುದುಮಾತಂ ವಿಭೀಷಣನಂಕಂಡುಶ್ರೀರಾಮದೇವನಕಾರುಣ್ಯ ಮುಮಂಮಹಾಮಹಿಮೆಯುಮುಂಬಿಂನಪಂಗೆಯ್ವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಪಲತೆಱದಪಱಿಯದನಿತೆರೆ ।
ಯುಲಿಯೆನೆಪೊಕ್ಕತ್ತುಕಟಕಮಂನೋಳ್ಪರಕ ॥
ಣ್ಣಲಸೆವಿಭೀಷಣವಾಹಿನಿ ।
ಜಲನಿಧಿಯಂಬಂದುಪುಗುವಕುಲವಾಹಿನಿವೋಲ್ ॥ 80

ವ ॥ ಆಸಮಯದೊಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಇದಿರಟ್ಟಿದಿವ್ಯವಸನಾಂ ।
ಗದಾದಿಭೂಷಣಮನವನಿಪತಿಸುಗ್ರೀವಾಂ ॥
ಗದಮುಖ್ಯರನಿರದಟ್ಟಿದ ।
ನುದಾತ್ತರಾಘವನಪದಪನಾವಂಪಡೆವಂ ॥ 81

ವ ॥ ಅನಂತರಂಕತಿಪಯಪರಿಜನಪರಿವೃತಂಪ್ರಧಾನಪುರುಷಪುರಸ್ಸರಂರಾಜಮಂದಿರಮಂ ಪೊಕ್ಕು ॥

ಚ ॥ ಮಣಿಮಯಭೂಷಣಪ್ರಭೆಮನಕ್ಕನುರಾಗಮನುಂಟುಮಾಡೆರೋ ।
ಹಣಗಿರಿಮಾರ್ದ್ದಿಯಂಮಱಿವುಗಲ್ಪಡೆತಂದಪುದೆಂಬಿನಂವಿಭೀ ॥
ಷಣನವನೀಶನಿದ್ದೆಡೆಗೆಬಂದುಪದಾನತನಾಗೆಭಾಳದೊ ।
ಳ್ಪೊಳೆದುನಖಾಂಶುಕಟ್ಟಿದವೊಲಿದ್ದುದುಖೇಚರರಾಜ್ಯಪಟ್ಟಮಂ ॥ 82

ವ ॥ ಆಗಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ತೆಗೆದಾದರದಿಂತಕ್ಕೈರ್ ।
ಸೆಗಗನಚರನವೃತರಸದೊಳೋಲಾಡುವವೋಲ್ ॥
ಸೊಗಯಿಸಿದಂಚಂದ್ರಿಕೆಯಂ ।
ನಗುವನರೇಂದ್ರನತನುಪ್ರಭಾಚಂದ್ರಿಕೆಯಿಂ ॥ 83

ಗುಣಮಂಕಡೆಗಣಿಸಿದರಾ ।
ವಣನೊಳ್ಪಿದುವಿರ್ದ್ದದೋಷಹರಣಕ್ಕೆ ವಿಭೀ ॥
ಷಣನಮರನದಿಯೊಳಘವು ।
ಷ್ಷಣಮಿರ್ದ್ದವೊಲಿರ್ದ್ದನಧಿಪನಂಗಪ್ರಭೆಯಿಂ ॥ 84

ಜನನಾಥನಸಂಮನದಿಂ ।
ಮನದೊಳ್ಮೆಯ್ವೆಚ್ಚಸಂತಸಂಬಲಗೆಲದೊ ॥
ಳ್ತನಗಾಗಳೇಱಲಿಕ್ಕಿದ ।
ಕನಕಾಸನದೊಳ್ವಿಭೀಷಣಂಕುಳ್ಳಿರ್ದ್ದಂ ॥ 85

ರಾವಣನಿಂದಾದೆರ್ದೆವಳ ।
ಲಾವಗವೋಸರಿಸೆನೃಪನದಯೆಯಿಂಖಚರಂ ॥
ದಾವಾನಳನಿಂಬೆಂದುಸು ।
ಧಾವಷ್ಷದಿನಾಱಿದೆಳಮಿಪ್ಪಂತಿರ್ದ್ದಂ ॥ 86

ವ ॥ ಅನಂತರಂರಾಮಚಂದ್ರಂವಿಭೀಷಣನನುಚಿತಸಂಭಾಷಣಸುಧಾರಸದಿಂತಣಿಪಿಬೀಡಿಂಗೆಪಸಸುವುದುಮಂನೆಗಮಿತ್ತಲಪ್ರತಿಮಪ್ರಭಂಪ್ರಭಾಮಂಡಲಂತತ್ಪ್ರಪಂಚಮಂಕೇಳ್ದು ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷೋಹಿಣೀಬಲಂಬೆರಸುಬಂದುಕೂಡುವುದುಂಮಱುದಿವಸಮಲ್ಲಿಂತಳರ್ದುರಘುವೀರಂಸಮುದ್ರತೀರಮನೆಯ್ದೆವಪ್ಪುದುಂ ॥

ಚ ॥ ಶರನಿಧಿತೇಜಮಂಜಸಮುಮಂತಲೆಯೊಳ್ನಲೆಪೂಣ್ದು ತಾಳ್ದಿದಂ ।
ತಿರೆತುಱುಗಿರ್ದ್ದವಿದ್ರುಮಲತಾವಳಿಶಂಖದಬಳ್ಳವಳ್ಳಿಬಂ ॥
ಧುರವೆನಿಸಿರ್ದ್ದವಾರಘುತನೂಭವನೆಳ್ತರೆಸೇಸೆಯಿಕ್ಕುವಂ ।
ತಿರೆತೆರೆಗೆಯ್ಯೊಳುಚ್ಚಳಿಸಿಸೂಸಿದುವಬ್ಧಿಯತೋಱುಮುತ್ತುಗಳ್ ॥ 87

ಕಂ ॥ ವಾರಿಧಿರಘುಜಂಗೆತ್ತಿದ ।
ನೀರಾಜನದೀಪಕಳಿಕೆವೊಳೆದಪುದೆಂಬಂ ॥
ತೋರೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ಪೊಳೆದುವು ।
ರಾರಾಜಿಪಪದ್ಮರಾಗರುಚಿಮಂಜರಿಗಳ್ ॥ 88

ಕಂ ॥ ನೆಲೆಯಿಲ್ಲದೆಯುಂನೆಲನಂ ।
ಬಲವೆಂದುಂವೇಳೆಗೊಂಡುಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿಯುಮಾ ॥
ಜಲನಿಧಿತರಂಗಭಂಗಾ ।
ಕುಲಿತಂನೆನೆಯಿಸಿದುದನ್ಯರಾಜನ್ಯಕಮಂ ॥ 89

ಸುೞಿಗಳ್ನೀರ್ದ್ದಿಗುರಿಯುವೋ ।
ೞ್ಸುೞಿದುವುತೆರೆತೆರೆಯನಟ್ಟಿದುವುಬೆಟ್ಟದಬೆಂ ॥
ಬೞಿಯಂಬೆಟ್ಟಟ್ಟುವವೋ ।
ಲ್ತೞಿತಳ್ತವೊಲಿರ್ದ್ದುವೊಗೆದಮಣಿಕಿರಣಂಗಳ್ ॥ 90

ವ ॥ ಆಮಹಾಸಮುದ್ರಮಂಬಲಾಚ್ಯುತನೊರ್ಕ್ಡಿಮೆಚ್ಚುತ್ತುಮಿರ್ಪ್ಪುದುಮಾಸಮ
ಯದೊಳ್ ॥

ಚ ॥ ಜಳಧಿಯುಮೇಲೆಬಂದಜಳರಾಸಿಯೊಪೇೞಿಮೆನಿಪ್ಪಪೆರ್ಮ್ಮೆಯಂ ।
ತಳೆದಬಲಂನಭೋಗಮನವಿದ್ಯೆಯಿಸೇತುವೆನಲ್ಕಳಂದ್ವಿಷ ॥
ದ್ಬಳವಿಲಯಾನಲಂನಡೆಯಿಸಲ್ಕಭದೊಳ್ಕಡೆದತ್ತಿಭೇಂದ್ರಸಂ ।
ಕುಳಮಕರಂಹಯಪ್ರಕರವೀಚಿವರೂಥಕುೞೀರಸಂಕುಳಂ ॥ 91

ಶಾ ॥ ಹೇತಿವ್ರಾತಮರೀಚಿಖೇಚರಕಿರೀಟಾನರ್ಘ್ಯರತ್ನಾಂಶುಭೂ ।
ಷಾತೇಜಃಪಟಲಂವಿಮಾನಬಹುರತ್ನಚ್ಛಾಯೆತಳ್ಪೊಯ್ವಿನಂ ॥
ಜ್ಯೋತಿರ್ಮ್ಮಂಡಲಮೇಕೆತೆಂಕನಡೆಯುತ್ತಿರ್ದ್ದಪ್ಪುದೆಂಬಂತಸಂ ।
ಖ್ಯಾತಂತಾಂನಡೆದತ್ತುರಾಘವಮಹಾಸೈನ್ಯಂನಭೋಭಾಗದೊಳ್ ॥ 92

ವ ॥ ಮತ್ತಮಲ್ಲಿ ॥

ಉ ॥ ಪಾವನಿಜಾಂಬವಾಂಗದಸುಷೇಣವಿಭೀಷಣಚಂದ್ರರಶ್ಮಿಸು ।
ಗ್ರೀವವಿಯಚ್ಚರಪ್ರಮುಖರೇಱಿದರತ್ನವಿಮಾನಮಾಲೆಶೋ ॥
ಭಾವಹಮಾಗೆಸುತ್ತಿಬರೆತಂನವಿಮಾನಮನಂಬರಂಬಯ ।
ಲ್ದಾವರೆದಾಣದಂತಿರೆಸೆದಂರಘುಜಂಕಳಹಂಸಲೀಲೆಯಿಂ ॥ 93

ಮ ॥ ಪೊಗೆಯುತ್ತುಂಬಡವಾಗ್ನಿರಾವಣಯಶೋದುಗ್ಧಾಬ್ಧಿಯಂಪೀರ್ವ್ವದಂ ।
ದುಗದಿಂಬಂದಪುದಕ್ಕುಮೆಂಬಬಗೆಯಂಸೌಮಿತ್ರಿಪೀತಾಂಬರಾಂ ॥
ಶುಗಳುಂತನ್ನತನುಪ್ರಭಾಪಟಳಮುಂಮಾಳ್ಪಂತುಬಂದಂವಿಮಾ ।
ನಗಭಸ್ತಿಸ್ತಬಕಂಪಳಂಚಲೆವಿನಂಜ್ವಾಲಾಸಹಸ್ರಂಗೞಿಂ ॥ 94

ಚ ॥ ಗಣನೆಗಳುಂಬವಿಮಾನ್ನೃಪರುಪಾರ್ಜ್ಜಿತಪುಣ್ಯಮೆನಲ್ಕೆ ರಾಮಲ ।
ಕ್ಷ್ಮಣರವಿಮಾನಮಂಬಳಸಿಖೇಚರರಾಜವಿಮಾನಸಂಚಯಂ ॥
ಮಣಿಮಯಮಂಬರಸ್ಥಳಮುಮಿಟ್ಟೆಡೆಯೆಂಬಿನಮಂಬುರಾಸಿಯಂ ।
ಕ್ಷಣದೊಳೆದಾಂಟಿಪೊರ್ದ್ದಿದುದುವೇಳೆಯರಮ್ಯವನಾಂತರಾಳಮಂ ॥ 95

ಉ ॥ ಜೆಟ್ಟಿಮನೊಟ್ಟಿಬಟ್ಟೆನಡೆವಚ್ಚಿಗವೇವುದೊವಾರ್ದ್ಧಿಯಂಮುಗಿ ।
ಲ್ವಟ್ಟೆಯೆಬಟ್ಟೆಯಾಗೆನಡೆವಚ್ಚರಿವೆತ್ತು ವಿಯಚ್ಚರಾಧಿಪ ॥
ರ್ತ್ತೊಟ್ಟನೆದಾಂಟಿವಾರಿಧಿಯನಾತಡಿಗೆಯ್ದುವುದುಂನಭಕ್ಕೆ ತೂಂ ।
ತಿಟ್ಟವೊಲಾಗೆದಳ್ಳಿಸಿದುದಾಪಡೆಯೊಳ್ಪೊಱಪೊಣ್ಮುವುಳ್ಕೊಳಂ ॥ 96

ವ ॥ ಅಂತುಸಮುದ್ರಮಂದಾಂಟಿಲಂಕಾಭಿಮುಖರಾಗಿಪಯಣಂಪೋಗಿವಿಂಶತಿಯೋಜನ
ವಿಸ್ತಾರಮುಂತ್ರಿಂಶದ್ಯೋಜನಾಯಾಮಮುಮಪ್ಪರಣಭೂಮಿಯಂಕೈಕೊಂಡಿ
ರ್ಪ್ಪುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಅವರವರ್ಗ್ಗೆತಕ್ಕ ಮಣಿಮಯ ।
ಭವನಮನಧಿರಾಜರಾಜಗೃಹಮಂಕಡೆಪ ॥
ಟ್ಟವರ್ಗ್ಗೊಳಗಾಗಿರೆಸಂಭಿಂ ।
ನವಿದ್ಯೆಯಿಂಸ್ಥಪತಿಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಂಬೀಡಂ ॥ 97

ಗೃಹದೀರ್ಗ್ಘಿಕೆಯಂವಲ್ಲೀ ।
ಗೃಹಮಂಗೃಹವನಮನುಪವನಂಗಳನಾರ್ಗ್ಗಂ ॥
ಸ್ಪೃಹಣೀಯಮಾಗೆಪಲವುಂ ।
ಬಹುವಿದ್ಯಾಗೃಹಮಹತ್ತರರ್ಸ್ಸಮೆದಿತ್ತರ್ ॥ 98

ವ ॥ ಅಂತುಬೀಡಂಬಿಟ್ಟಲ್ಲಿರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರರಾಜಭವನಮಂಬಳಸಿಸುಗ್ರೀವಪ್ರಭಾಮಂ
ಡಲಪ್ರಮುಖನಿಖಿಲಖಚರ ಪರಿವೃಢರುಮಖಿಳಸೇನೆಯುಮನುರೂಪಭವನಂಗ
ಳೊಳೆಡೆಯುಱದುಬೀಡಂಬಿಟ್ಟಿರ್ಪ್ಪುದುಂ ॥

ಚ ॥ ದಿವಿಜನದೀತರಂಗಧವಳಂನಿಜನಿರ್ಮ್ಮಲಕೀರ್ತ್ತಿವಲ್ಲಿಭೂ ।
ಭುವನಮನಾವಗಂಪುದಿವಿನಂವಿಬುಧಾವಳಿಗಪ್ಪಿನಂಮಹೋ ॥
ತ್ಸವಮಧಿರಾಜಪೂಜ್ಯನಭಿರಾಮತೆಯಂತಳೆದಂಸರಸ್ವತೀ ।
ಶ್ರವಣವಿಭೂಷಣಪ್ರಥಿತವಾಗ್ವಿಭವಂಕವಿತಾಮನೋಹರಂ ॥ 99

ಗದ್ಯ ॥ ಇದುಪರಮಜಿನಸಮಯಕುಮುದಿನೀಶರಚ್ಚಂದ್ರಬಾಳಚಂದ್ರಮುನೀಂದ್ರಚರಣ
ನಖಕಿರಣಚಂದ್ರಿಕಾಚಕೋರಂಭಾರತೀಕರ್ಣ್ಣಪೂರಂ ಶ್ರೀಮದಭಿನವಪಂಪವಿರಚಿ
ತಮಪ್ಪರಾಮಚಂದ್ರಚರಿತಪುರಾಣದೊಳ್ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರಲಂಕಾಪ್ರಯಾಣವ
ರ್ಣ್ಣನಂದ್ವಾದಶಾಶ್ವಾಸಂ ॥

ತ್ರಯೋದಶಾಶ್ವಾಸ ಪ್ರಾರಂಭಃ.

ಕಂ ॥ ಶ್ರೀಸುಕೃತಕ್ಕಾತ್ಮವಚ ।
ಶ್ರೀಸೂನೃತಸಂಪದಕ್ಕೆ ತೊಡವೆನೆಜಸವಾ ॥
ಶಾಸುದತಿಗೆಸಾಹಿತ್ಯಕ ।
ಳಾಸುಭಗಂಪೆಂಪುವೆತ್ತನಭಿನವಪಂಪಂ ॥ 1

ವ ॥ ಆಸಮಯದೊಳ್ ॥

ಮ॥ಸ್ರ॥ಜನತಾಕೋಲಾಹಲಂಕಾಹಳಬಹುವಿಧವಾದ್ಯಸ್ವನಂಶಂಖಭೇರೀ ।
ಧ್ವನಿಹೇಷಾಬೃಂಹಿತಂಗಳ್ವೆಳಯಜಲನಿಧಿಧ್ವಾನಮೆಂಬಂನೆಗಂಭೋಂ ॥
ಕನೆಕರ್ಣಾಗ್ರಭ್ಯರ್ಣ್ಣಮಂಸಾರ್ತ್ತರೆವುನಿದಸುರಂಪೊಯ್ಸೆಪೊಣ್ಮಿತ್ತುಚಂಡಾ ।
ಶನಿಘೋಷಂಲೋಕವಂಮೂವಳಸುವಳಸೆಸಂನಾಹಭೇರೀನಿನಾದಂ ॥ 2

ಕಂ ॥ ಎನಗೆರಣರಭಸದಿಂಗಡ ।
ಮನುಜಂಮುನಿದೆತ್ತಿಬಂದನಿಂದೋಃಕಂಡೂ ॥
ಯನವಮಂಕಳಲ್ಚುವೆಡೆಯಾ ।
ಯ್ತೆನುತ್ತುಮುತ್ತರಳತಾಮ್ರಲೋಚನನಾದಂ ॥ 3

ವ ॥ ಆಗಳಾಭೇರೀರವಮಂಬರಮನಾವರಿಸುವುದುಮತ್ತ ಭಾಸ್ಕರಪುರದ ಪಯೋಧರಪುರದ ಕಾಂಚನಪುರದ ಕಂಪನಪುರದ ವ್ಯೋಮಪುರದ ವ್ಯೋಮವಲ್ಲಭಪುರದ ಗಂಧರ್ವಪುರದ ಶಶಿಮಂಡಲಪುರದ ಶಿವಮಂದಿರಪುರದ ಸಿಂಹಪುರದ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪುರದ ಮಹಾಶೈಲಪುರದ ಚಕ್ರಪುರದ ಶ್ರೀಮಂತರಪುರದ ಮಯಪುರದ ಶ್ರೀಗುಹಾಪುರದ ಅಶ್ವಪುರದ ಚಂದ್ರಪುರದ ಶ್ರೀಮನೋಹರಪುರದ ಕಿರಿಂಜಯಪುರದ ಶಶಿಸ್ಥಾನಪುರದ ಮಾರ್ತಾಂಡಪುರದ ಸಹಸ್ಥಾಪನಪುರದ ವಿಶಾಲಸ್ಥಾಪನಪುರದ ಜಯಪುರದ ಪರೀಕ್ಷಾಪುರದ ವಿಶ್ವಪುರದ ಶ್ರೀಚಂದ್ರಪುರದ ಗಜಪುರದ ಗೋಪುರದ ಮಹಿಷೀಪುರದ ರತ್ನಪುರದ ವಿದ್ಯಾಧರವರ್ಮ್ಮರಿವಲ್ಗಿಗೆವಲವುಂಪುರದ ವಿದ್ಯಾಧರಾಧಿರಾಜರೆಲ್ಲರುಂತಂತಂಮಸವುರಸಾಮಗ್ರೀಸಹಿತರಾಗಿಬಂದುಕೂಡುವುದುಂದಶಗ್ರೀವನವರಂಸನ್ಮಾನದಾನಪುರಸ್ಸರಂಸಂತೋಷಂಬಡಿಸಿ ಚತುಸ್ತ್ರಿಂಶತ್ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷೋಹಿಣೀಬಲಂಬೆರಸು ರಣರಸೋದ್ಗ್ರೀವನಾಗಿರ್ದನಾತ್ರಿಖಂಡಮಂಡಲಾಧಿಪತಿಯೊಳ್ ॥

ಕಂ ‖ ರಣರಭಸದಿಂದಮಾವಂ ।
ಪ್ರೀಣರ್ವಂಮೂವತ್ತುನಾಲ್ಕುಸಾಸಿರಮಕ್ಷೋ ‖
ಹಿಣಿಗೊಡೆಯನಾದನಂರಾ ।
ವಣನಂವಿದ್ವಿಷ್ಟಸೈನ್ಯವಿದ್ರಾವಣನಂ ‖ 4

ವ ‖ ಮತ್ತಿತ್ತರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ್ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷೋಹಿಣೀಬಲಕ್ಕಧಿಪತಿಯಪ್ಪಸುಗ್ರೀವಪ್ರಭಾಮಂಡಲಸಮನ್ವಿತರ್ಸಂಗ್ರಾಮೋತ್ಸುಕಚಿತ್ತರಾಗಿಪೆಱರುಮತಿಬಲರಪ್ಪವಿದ್ಯಾಧರರ್ವ್ವಂದುಕೂಡುವದುಮವರನೊಳಕೊಳುತ್ತುಮಿರ್ದ್ದರ್ತ್ತದಕ್ಷೋಹಿಣೀಪ್ರಮಾಣಮೆಂತೆನೆ । ಪತ್ತಿಯೆಂದುಂಸೇನೆಯೆಂದುಂಸೇನಾಮುಖಮೆಂದುಂಗುಲ್ಮಮೆಂದುಂವಾಹಿನಿಯೆಂದುಂ ಪೃತನೆಯೆಂದುಂಚಮೂವೆಂದುಮನೀಕಿನಿಯೆಂಬಿಂತುಯೆಂಟುಮತೆಱದಿಂಪಡೆಗೆಪೆಸರಕ್ಕುಮಲ್ಲಿ ‖

ಕಂ ‖ ಬಂದಾನೆಯಕಾಲ್ಗಾಪಿನೊ ।
ಳೊಂದೆರಥಂಮೂಱುತುರುಗಮಯ್ದುಂಕಾಲಾ ‖
ಳೊಂದಾಗಿಬಂದುಮೊನೆಯೊ ।
ಳ್ಸಂದಂದದುಪತ್ತಿಯೆಂಬಪೆಸರಂಪಡೆಗುಂ ‖ 5

ತ್ರಿಗುಣಂಪಿರಿದಕ್ಕುಂಪ ।
ತ್ತಿಗೆಸೇನೆಯದಕ್ಕೆಮತ್ತೆಸೇನಾಮುಖಮುಂ ‖
ತ್ರಿಗುಣಂಪಿರಿದಕ್ಕುಮದಂ ।
ತ್ರಿಗುಣಿಸಿದೊಡೆಗುಲ್ಮಮೆಂಬಪೆಸರಂಪಡೆಗುಂ ‖ 6

ತ್ರಿಗುಣಿಸೆಗುಲ್ಮಮನದನೆ ।
ಟ್ಟಿಗೆವಾಹಿನಿಯುಕ್ಕುಮಂತೆತದ್ವಾಹಿನಿಯಂ ‖
ತ್ರಿಗುಣಿಪುದುಂಪೃತನೆಯುದಂ ।
ತ್ರಿಗುಣಿಸೆಪೆಱತೇನೊತಾಂಚಮೂಪೆಸರ್ವಡೆಗುಂ ‖ 7

ಈನೆಗಳ್ದಚಮೂತ್ರಿತಯುಮ ।
ದಾನೀಕಿನಿಯುಕ್ಕುಮದುಪದಿರ್ಮ್ಮಡಿಸಲೊಡಂ ‖
ತಾನಕ್ಷೋಹಿಣಿಯುಕ್ಕುಂ ।
ಜೈನೋಕ್ತಮನನ್ಯರೆತ್ತಲಱಿವರ್ಮ್ಮರ್ಕ್ಕರ್ ‖ 8

ವ ‖ ಇಂತೆನಿಸಿದ್ದರ್ಕ್ಷೋಹಿಣಿಯೊಳಗಣಾನೆಗಳುಮಿಪ್ಪತ್ತೊಂದುಸಾವಿರದೆಂಟುನೂಱೆಪ್ಪತ್ತಕ್ಕುಂ ೨೧೮೭೦ ರಥಂಗಳುಮನಿತೆಯಕ್ಕುಂ ೨೧೮೭೦ ಕುದುರೆಯಱುವತ್ತಯ್ದುಸಾವಿರದಱುನೂಱಹತ್ತುಮಕ್ಕುಂ ೬೫೬೧೦ ಕಾಲಾಳೊಂದುಲಕ್ಕಮುಮೊಂಭತ್ತುಸಾವಿರದಮೂನೂಱಯ್ವತ್ತಕ್ಕುಂ ೧೦೯೩೫೦ ‖

ಕಂ ॥ ಬಂದಕ್ಷೋಹಿಣಿಗಿನಿತ ।
ಕ್ಕುಂದಲ್ಬತುರಂಗಸಂಖ್ಯೆಯೆನೆಪಡೆಯೆರಡುಂ ॥
ನಿಂದಿಱಿವೊಡೆನೆಲನೆಡೆಗಿಱಿ ।
ದೆಂದಿರದಾಪಡೆಯಪವಣನಱಿವವನಾವಂ ॥ 9

ಗಣಿದಿಗನಿನಿತುಂಟಕ್ಷೋ ।
ಹಿಣಿಯೆಂದೆಣಿಸಲ್ಸಮರ್ತ್ಥನಕ್ಕೆಮರಥಮಾ ॥
ರಣವಾಹಪದಾತಿಗಳಂ ।
ಗಣಿಯಿಸಲಾರ್ತ್ತಪನೆರಾಮರಾಣಬಲಮಂ ॥ 10

ಚ ॥ ಭಗಣದಲೆಕ್ಕಮಂಮಳೆಯನೀರ್ಪ್ಪನಿಯಂಪರಮಾಣುಸಂಖ್ಯೆಯಂ ।
ಗಗನದಸೀಮೆಯಂಜಳಧಿವೀಚಿಗಳಂದೆಸೆಯಂತಮಂಪನ ॥
ಣ್ಬುಗಿಪನೆರಳ್ಬಲಂಗಳಮದದ್ವಿಪವಾಹವರೂಥಕಿಂಕರಾ ।
ಳಿಗಳಪವಣ್ಗಳಂಪವೆಣಿಸಲ್ಬಗೆದಪ್ಪನೆಗಾಂಪನಾಗನೇ ॥ 11

ವ ॥ ಇಂತತಿಪ್ರಬಲಮಪ್ಪುಭಯಬಲಮುಮಾಯುಧಂಗಳನರ್ಚ್ಚಿಸುವ ವಿಜಯವಾರ
ಣವಾಜಿಗಳಂಪೂಜಿಸುವವೀರಸನ್ಯಸನಮಿರ್ಪ್ಪಸುಭಟಾಳಾಪಮನಾಲಿಸುವರವಳಿ
ಘೋಷಿಸುವದೆಂದುಗದಿನಂದಿನಿರುಳಂಕಳಿಪೆನೇಸರ್ಮೂಡುವುದುಮಿಂದಗಿಜೆಸಸಿದಂದ
ದೊಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಆರೆಮಗಿದಿರ್ಚ್ಚುವರ್ಸ್ಸಮ ।
ರಾರಂಭಕ್ಕಾಮೆಮುಖ್ಯನಾಯಕರೆವೆನು ॥
ತ್ತಾರಿಂಮುನ್ನಂಸೆರಗಂ ।
ಪಾರದೆಹಸ್ತಪ್ರಹಸ್ತರಂದೊಡ್ಡಿರ್ದ್ದರ್ ॥ 12

ಮಾರೀಚಂಮೊದಲಾಗೆಮ ।
ಹಾರಥರೊಡನೇಱಿಸಿಂಹರಥಮಂರಥಿಗಳ್ ॥
ನೀರದಗರ್ಜ್ಜನಮಂರಣ ।
ಭೇರೀರವಮಿಳಿಸೆಲಂಕೆಯಂಪೊಱಮಟ್ಟರ್ ॥ 13

ಪುಲಿಯರಥದೊಳ್ಸಲರ್ಮ್ಮ ।
ಯ್ಗಲಿಗಳ್ವಜ್ರೋದರಾದಿವೀರಪ್ರಮುಖ ॥
ರ್ಕ್ಕಲಹಕ್ಕೆನಡೆಯೆನಡೆದ ।
ರ್ಪ್ಪಲಂಬರಂಬರಚರರ್ತ್ತುರಂಗಮದಳದೊಳ್ ॥ 14

ಕಂ ॥ ಕರಿತುರಗಾರೂಢಸ್ವರ್ಂ।
ಗರಕ್ಕೆ ತನಗಂಗರಕ್ಕರೆನಿಸಿದವಿದ್ಯಾ ॥
ಧರನತನಯರೇಳುಕೋಟಿಯು ।
ವರೆ ಬರೆರಣಭೂಮಿಗಿಂದ್ರಜಿತುಪೊಱಮಟ್ಟಂ ॥ 15

ಇಂದಗಿಯಕೆಲದೊಳಹಿತರ ।
ನಿಂದಗಿದುಗಿವಂತುಮಾಳ್ಪೆನೆನಗಳ್ಕದರಾ ॥
ರೆಂದಂಬಂತೂಗುತ್ತುಂ ।
ಬಂದಂಜಿತಶತ್ರುಮೇಘವಾಹನವೀರಂ ॥ 16

ಶಾತತ್ರಿಶೂಲರುಚಿತೀ ।
ವ್ರಾತಪಮಂಬೇಱೆಬೀಱೆರಿಪುಬಲವಿಲಯೋ ॥
ತ್ಪಾತಮೆನೆಕುಂಭಕರ್ಣ್ಣಂ ।
ಜ್ಯೋತಿಪ್ರಭಮಣಿವಿಮಾನದೊಳ್ಪೊಱಮಟ್ಟಂ ॥ 17

ವ ॥ ಅಂತುನಿಜವಿಜಯಸೇನೆಸಂಗ್ರಾಮಭೂಮಿಯೊಳೊಡ್ಡಿನಿಲ್ವುದುಂ ॥

ಮ ॥ ಪಿಡಿದುಗ್ರಾಸ್ತ್ರಮನೇಱಿಪುಷ್ಪಕಮನಾಶಾಚಕ್ರಮಂಚಕ್ರಮಂ ।
ನಡೆನೋಡುತ್ತುಮಪಾರಸೈನ್ಯಸಹಿತಂಪೂರ್ಣ್ಣೇಂದುವಂಪೋಲೆಬೆ ॥
ಳ್ಗೊಡೆಭೇರೀರವಮೇಕಶಂಖನಿನದಂತಳ್ಪೊಯ್ಯೆದಿಕ್ಚಕ್ರಮಂ ।
ನಡೆದಂದಾನವಚಕ್ರವರ್ತ್ತಿಸಮರಪ್ರಾರಂಭಸಂರಂಭದಿಂ ॥ 18

ವ ॥ ಅಂತುನಡೆವೆಡೆಯೊಳ್ ॥

ಚ ॥ ಒಡೆಯೆಸುರಾಲಯಂಕೆಡೆಯೆಪರ್ವ್ವತಸಂಕುಲಮುರ್ವ್ವರಾತಳಂ ।
ನಡುಗೆದಿಶಾನನಂಪೊಗೆಯೆಭೂಮಿರುಹಂಪ್ರತಿಕೂಲವಾಯುವಿಂ ॥
ದುಡಿಯೆಖಗಾಳಿದುಸ್ಸ್ವರದಿನೂಳೆರಣಾಗ್ರಹದುರ್ಣ್ಣಯಕ್ಕಣಂ ।
ಸೆಡೆಯದೆಸಂಗರಾವನಿಗೆಮಾನಧನಂನಡೆದಂದಶಾನನಂ ॥ 19

ಕಂ ॥ ಸಮರಾರ್ತ್ಥಿಪೊಣ್ಮುವುತ್ಪಾ ।
ತಮನಪಶಕುನಂಗಳಂದಶಾಸ್ಯಂವೀರ ॥
ಪ್ರಮುಖಂಬಗೆಯದೆಬಂದಂ ।
ಸಮರಾವನಿಗರ್ತ್ಥಿದೋಷಮಂಬಗೆದಪನೇ ॥ 20

ವ ॥ ಅಂತುಬಂದೊಡ್ಡಿನಿಲ್ವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ದನುಜೇಂದ್ರನೊಡ್ಡು ಕಂಗನೆ ।
ಗನೆಯುತ್ತಿರೆನೋಡಿಕಂಡುವಾನರಚಿಹ್ನ ॥
ನುರ್ಮ್ಮನಿಸನುವಿಸೆಕಾದುವತ ।
ಕ್ಕಿನೊಳಾಹವಭೂಮಿಗೆಕ್ಕೆಯಿಂನಡೆತಂದರ್ ॥ 21

ಪಲತೆಱದಪಱೆಯದನಿಗ ।
ಳ್ಸಲೆವೆರ್ಚ್ಚುವಕಡಲತೆರೆಯತಾಮ್ರುರ್ಟ್ಟ್ಸನಬ ॥
ಲ್ಲುಲಿಯೆನೆಕಲಹಕ್ಷೋಣಿಗೆ ।
ಪಲಬರ್ಸ್ಸುಭಟರ್ಕ್ಕಪಿಧ್ವಜರ್ನ್ನಡೆತಂದರ್ ॥ 22

ಪಲತೆಱದವಾಹನಂಗಳ ।
ನಲಂಘ್ಯವಿಕ್ರಮರೆನಿಪ್ಪವಿದ್ಯಾಧರವೀ ॥
ರಲಲಾಮರೇಱಿಸಂಗ್ರಾ ।
ಮಲೋಲುಪರ್ಸ್ಸಮರಭೂಮಿಗಂದೆಳ್ತಂದರ್ ॥ 23

ನಳನೀಳರ್ಸ್ಸಮರೋರ್ವ್ವಿಗೆ ।
ವಿಳಯಾಗ್ನಿಗಳಂತೆಮುಂತೆನಡೆದರ್ವ್ವಿದ್ಯಾ ॥
ಬಲದಭುಜಬಲದಸೆಣಸಿಂ ।
ಕಲಿಗಳ್ಹಸ್ತಪ್ರಹಸ್ತರೊಳ್ತಳ್ತಿಱಿಯಲ್ ॥ 24

ಅಂಗದಕುಮಾರನಾಹವ ।
ರಂಗದೊಳಾನಿಂದ್ರಜಿತ್ಕುಮಾರಂಗೀವೆಂ ॥
ಭಂಗಮನೆಂದುಪರಾಕ್ರಮು ।
ತುಂಗಂಕಡುಕೆಯ್ದುಕದನಕೇಳಿಗೆಬಂದಂ ॥ 25

ಅಮಿತಚತುರಂಗಸೇನಾ ।
ಸಮನ್ವಿತರ್ಪ್ಲವಗಕೇತುಗಳ್ಮರುತಮಾ ॥
ರ್ಗ್ಗಮನೆಳಸಿಬಳಸಿನಡೆದ ।
ರ್ಸ್ಸಮರಕ್ಷೋಣಿಗೆಸುಷೇಣನುಂಜಾಂಬವನುಂ ॥ 26

ವ ॥ ಅಂತುನಿಜನಾಮಾಂಕಿತವಿಜಯವೈಜಯಂತಿಗಳಂಬರಮನಳ್ಳಿಱಿಯೆ ಜಾಂಬವಾಂಗದಸುಷೇಣಪ್ರಮುಖನಿಖಿಲವಲಿಮುಖಧ್ವಜಪ್ರಧಾನರ್ರಣರಸಿಕರಾಗಿನಡೆದರ್ಮ್ಮತ್ತಂಪ್ರಭಾಮಂಡಲನುಂ ಮಹೇಂದ್ರನುಂ ಚಂದ್ರಾಭನುಂ ಮಹಾಬಲನುಂ ಸರ್ವ್ವಪ್ರಿಯನುಂ ದುರ್ಬ್ಬುದ್ಧಿ ಶರಭನುಂ ಪ್ರೀತಿಂಕರನುಂ ಅನುಂದರನುಂ ದೃಢರಥನುಂ

ಕುಮುದಾವರ್ತ್ತನುಂ ಸೂರ್ಯ್ಯಜ್ಯೋತಿಯುಂ ವಿಜಯಾಶ್ರಯನುಂ ವಿಮಲಸಾಗರನುಂ ಸನ್ಮಾನನುಂ ರತಿವರ್ದ್ಧನನುಮೆಂಬಸೆಸರನಾಯಕರುತ್ಸಾಯಕರಾಗಿನಡೆದವರ್ಮ್ಮರ್ತ್ತಂ ॥

ಕಂ ॥ ಓರೋರ್ವ್ವರಚಕತುರಂಗಮ ।
ನಾರೆಣಿಸಲ್ಕೆಱಿವರೆನೆರಣಾನಕರುತಿದಿ ॥
ಗ್ವಾರಣಮನೆಯ್ದಿಖೇಚರ ।
ವೀರರಗುರ್ವ್ವರ್ವ್ವಸಂಗರೋರ್ವ್ವಿಗೆವಂದರ್ ॥ 27

ಜವನೊಳ್ದೊರೆಯೆನಿಸುವಖಚ ।
ರವೀರಭಟರೇಱಿಪುಲಿಯರಥಮಂಸಮರೋ ॥
ತ್ಸವದೊಳ್ನಡೆದರ್ದ್ದಶವದ ।
ನವರೂಥಿನಿಯಂಜವಂಗೆಬಾಣಸುಗೆಯ್ಯಲ್ ॥ 28

ಪ್ರಸ್ತಾರಂದೋರ್ವ್ವಲಮಂ ।
ದುಸ್ತರಮಂಬೀಱಲೆಂದುರಣಭೂಮಿಗೆತೇ ॥
ಜಸ್ತರಣಿನಡೆದನಹಿತತ ।
ಮಸ್ತೋಮಮನಳಱಿಮಂಡಲಾಗ್ರಮಯೂಖಂ ॥ 29

ವ ॥ ಮತ್ತಂವಿಪಕ್ಷಬಲಕುಧರಕುಲಿಶಪ್ರಹಾರನೆನಿಸಿದಪ್ರಸ್ತಾರನುಂ ಕದನಕೇಳೀಕೃತಾಂತನೆನಿಸಿದಹಿಮವಂತನುಂ ರಿಪುಮನೋಭಂಗನೆನಿಸಿದಭಂಗನುಂ ಪ್ರಚಂಡಪ್ರತಾಪನೆನಿಸಿದಪ್ರಿಯರೂಪನುಮಾದಿಯಾಗೆಗಗನಚರರನೇಕರನೇಕಾನೇಕಪಂಗಳನೇಱಿಯಂಕುಶದಮಸೆಗಳ್ಗಗನತಳಮನಾವರಿಸೆರಣಕ್ಷೋಣಿಗೆನಡೆದವರ್ಮ್ಮತ್ತಂಯಮಸಮಕಕ್ಷನೆನಿಪ್ಪದುಷ್ಪ್ರೇಕ್ಷಣನುಂ ರಿಪುಗಜಘಟಾವಿಘಟನಮೃಗೇಂದ್ರನಪ್ಪಪೂರ್ಣ್ನಚಂದ್ರನುಂ ಪ್ರಧನರಸಪಯೋನಿಧಿಯಪ್ಪಸುವಿಧಿಯುಂರಿಪುಹೃದಯವಿದಾರಣರಣಾನಕಸ್ವನನೆನಿಪ್ಪನಿಸ್ವನನುಂ ನಿರ್ಜ್ಜಿತಾನೇಕವಿಗ್ರಹನೆನಿಪ್ಪಪ್ರಿಯವಿಗ್ರಹನುಂಮೊದಲಾಗೆಸಿಂಹರಥಮನೇಱಿಸಂಗರಾಂಗಣಕ್ಕೆನಡೆದವರ್ಮ್ಮತ್ತಂವಿದ್ಯುತ್ಕರ್ಣ್ನಕುಲಕ್ಷಿತಿಧರತರಳಸಂಗ್ರಾಮಪ್ರಮುಖನಿಖಿಲಘೋಳಾಯಿಲಮ್ಮರ್ನೋಜವಜಾತ್ಯಶ್ವಂಗಳನೇಱಿಕದನಕ್ಷೋಣಿಗೆನಡೆದವರ್ಮ್ಮತ್ತಂ ॥

ಕಂ ॥ ಅನುವರಭೂಮಿಗೆಜಲವಾ ।
ಹನನುಂರವಿಹನುಮನುಂಪ್ರಚಂಡಾರಿಯುಮು ॥
ಗ್ರನುಮಾದಿಯಾಗೆಖೇಚರ ।
ರನೇಕವಾಹನಮನೇಱಿನಡೆದರನೇಕರ್ ॥ 30

ವ ॥ ಅಂತುಸಂಗ್ರಾಮಭೂಮಿಗೆವಂದುರಘುವೀರನಬಲದಸೇನಾನಾಯಕರಪ್ಪನಳನೀಳ
ರವೇಳ್ವೆಡೆಯೊಳೊಡ್ಡಿನಿಲ್ವುದುಂ ॥

ಉ ॥ ಅಪ್ರತಿಮಪ್ರತಾಪನಿಧಿಭೂಷಣರತ್ನಹಟತ್ಕಿರೀಟರ ।
ತ್ನಪ್ರಭೆಬೀಱಿಬೇಱೆಕುಡುಮಿಂಚಿನಗೊಂಚಲನುಗ್ರಯುದ್ಧಕೇ ॥
ಳೀಪ್ರಿಯನಪ್ರಮೇಯಬಲನುದ್ಧತಮುದ್ಗರಹಸ್ತನೇಱಿರ ।
ತ್ನಪ್ರಭಮಂವಿಮಾನಮನಗುರ್ವ್ವಿಸಿದಂನಭದೊಳ್ವಿಭೀಷಣಂ ॥ 31

ವ ॥ ಮತ್ತಮಾತನಸಮಕಕ್ಷದೊಳ್ನಿಜಾಕ್ಷೋಹಿಣಿಗಾಗಸಮೆಡೆನೆಱೆಯದೆನಿಸಿ ॥

ಮ ॥ ಬಲನಾರಾಯಣರಂನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಶಗ್ರೀವಂರಣಕ್ಷೋಣಿಯೊ ।
ಳ್ತಲೆಯಂತೂಗಿಪೊಡಪ್ಪುದೋರ್ಪ್ಪೆನೆನುತುಂಬಂದೊಡ್ಡಿತಾರಾಭ್ರಮಂ ॥
ಡಲಮಂಮೂವಳಸಾಗಿಮುತ್ತೆವಿಲಸದ್ಭೂಷಾಪ್ರಭಾಮಂಡಲಂ ।
ಬಲವಾರಾಸಿಯಮಧ್ಯದೊಳ್ವರುಣನಂತಿರ್ದ್ದಂಪ್ರಭಾಮಂಡಲಂ ॥ 32

ವ ॥ ಮತ್ತಂತತ್ಸಮೀಪದೊಳಸಂಖ್ಯಾತವಾಹಿನೀಸಹಿತನಾಗಿನಿಜಕಿರೀಟರತ್ನಪ್ರಭೆನಭ
ಮನಾವರಿಸೆ ॥

ಕಂ ॥ ಸುಗ್ರೀವಂಕಡುಕೆಯ್ದುದ ।
ಶಗ್ರೀವನೊಳಿಱಿಯಲಾನೆಸಾಲ್ವೆನೆನುತ್ತುಂ ॥
ವಿಗ್ರಹಕಾಂಕ್ಷೆಯಿನಿರ್ದ್ದನು ।
ದಗ್ರಬಲಂರತ್ನಮಯವಿಮಾನಾರೂಢಂ ॥ 33

ವ ॥ ಮತ್ತಂವಿರೋಧಿಬಲಸಂವರ್ತ್ತನಸಮಯನೆನಿಪಯುದ್ಧಾವರ್ತ್ತನನುಂ ರಣಕ್ರೀ
ಡಾನುಕೃತಕೃತಾಂತನೆನಿಪವಸಂತನುಂ ರಿಪುಕುಲಕುಮುದವನರದನಿಯೆನಿಪಕು
ಮುದನುಂ ಕೀರ್ತ್ತಿಚಂದನರಸಚರ್ಚ್ಚಿತದಿಗಂತನೆನಿಸಿದ ಹೇಮಾರ್ಚ್ಚಿತನುಂ ವಿ
ದ್ವಿಷ್ಟಕುಳಕಾಳೋರಗನೆನಿಪ್ಪುರಗನುಂವೊದಲಾಗೆ ಪಲರಂಬರಚರಪರಿವೃಢರಂ
ಬರಮನಾವರಿಸೆವಿವಿಧಾಯುಧಹಸ್ತಜ್ಯೋತಿರಮರನಾಯಕರಂತಿರ್ಪ್ಪುದುಮಾ
ವಿದ್ಯಾಧರಾಧಿರಾಜಮಧ್ಯದೊಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಚಾಮರಮನಿಕ್ಕೆಖೇಚರ ।
ಕಾಮಿನಿಯರ್ಮ್ಮಣಿವಿಮಾನದೊಳ್ಮಣಿಮಯಘಂ ॥
ಟಾಮಧುರಧ್ವನಿಯೊಳ್ಕ ।
ಲ್ಪಾಮರರಿರ್ಪ್ಪಂತೆರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಿರ್ದ್ದರ್ ॥ 34

ವ ॥ ಅಂತು ಭಯಬಲಮುಂನೆಲನುಮಾಗಸಮುಮೆಡೆನೆಱೆಯದಂತುಸಮರಸಮುಚಿತ
ವ್ಯೂಹಪ್ರತಿವ್ಯೂಹಸ್ಥಾಪನೆಗಳಂಯಥಾವಿಧಿಯಿಂಪ್ರಯೋಗಿಸಿತಂತಂಮುಮೊನೆಯು

ನಾಯಕರಬಿರುದಿನಬೀರವಮದ್ದಳೆಯಪದಿರಪಱೆಯಕಹಳೆಯಕಳಕಳಂಕಿವಿಯನೆ
ಱ್ದುಮಿಳಿರ್ದುಮಿಳ್ಳಿಸುವಪೆಸರಕುರುಪಿನಪಳಯಿಗೆಗಳುಂ ಸಂದಣಿಸಿನಿಮಿರ್ದಪಲ
ವುಂವೀರರರಂದವುಮುಂಕಣ್ಬೊಲಕ್ಕೆ ಬರೆಕನಲ್ದೊನಲ್ದುಕದನಕೇಳೀಕುತೂಹಳರಾಗಿ
ಪ್ಪರ್ದುಮಿತ್ತ್ರನಳನೀಳರುಮತ್ತಹಸ್ತಪ್ರಹಸ್ತರುಮೊಡನೆಪ್ರಳಯಪ್ರಭಂಜನಂಬೀ
ಸುವಂತೆಕಯ್ವೀಸುವುದುಂ ॥

ಚ ॥ ಎಳೆವೊಳಗಿತ್ತೊ ಭಾನುರಥಮುರ್ವ್ವಿಗೆಬಿದ್ದರ್ದೊಶೇಷಕಂಠಕಂ ।
ದಳಕಠಿನಾಸ್ಥಿನುಗ್ಗಿರ್ದುದೊಗೋತ್ರನಗಂನಡುಗಿತ್ತೊ ಸಾಗರಂ ॥
ತಳರ್ದುದೊಮೇರೆಯಿಂದಮುಳಿದಂದಿನಿತದ್ಭುತನಾದಮಾದಮು ।
ಗ್ಗಳಿಸದೆನಲ್ವಿಘೂರ್ಣ್ಣಿಸಿದುದೀರ್ವ್ವಲದೊಳ್ಸಮರಾನಕಸ್ವನಂ ॥ 35

ಕಂ ॥ ಕರಿಯೊಳ್ಕರಿಹಯದೊಳ್ಹಯ ।
ಮುರುರಥದೊಳ್ರಥಗಳಾಳ್ಗಳೊಡನಾಳ್ಗಳ್ಕಾ ॥
ಯ್ದುರುವಣಿಸಿತಾಗೆತಾಗಿದು ।
ವೆರಡುಂಪಡೆನೆಲನೊಳಾಗಸಂತಾಗುವವೋಲ್ ॥ 36

ಮ।ಸ್ರ॥ ಧರೆಕಂಪಂಗೊಳ್ವಿನಂಪೇರ್ವ್ವಡೆಗಳೆರಡುಮೊಂದೊಂದಱೊಳ್ತಾಗೆತೂರ್ಯ್ಯ ।
ಸ್ವರಮುಂಕೋದಂಡಟಂಕಾರಮುಮಿಭರದಸಂಘಟ್ಟನಿರ್ಘೋಷಮುಂಜೋ ॥
ದರಬಾಣಾಸಾರಘೋರಧ್ವನಿಯುಮಸಿಖಣತ್ಕಾರಮುಂಪರ್ವ್ವಿರೋದೋಂ ।
ತರಮುಂಸಂವರ್ತ್ತಕಾಲಕ್ಷುಭಿತಜಲನಿಧಿಧ್ವಾನದಂತಾದುದೆತ್ತಂ ॥ 37

ವ ॥ ಅಂತುತಾಗುವುದುಂ ॥

ಮ ॥ ಕರವಾಳೊಳ್ಕರವಾಳ್ಸಳಂಚೆಕಿಡಿಗಳ್ಪೇರಾನೆಪೇರಾನೆಯೊ ।
ಳ್ಭರದಿಂದಂಮೊಗಮಿಕ್ಕಿದಂತಶಕಲಂಗಳ್ತೇರ್ಗ್ಗಳೊಳ್ತೇರ್ಗ್ಗಳು ॥
ಬ್ಬರಮೇಸಾಡೆತುರಂಗಕೇತನಚಯಂಗಳ್ಕೊಂತದೊಳ್ಕೊಂತಮಾ ।
ಸುರಮಪ್ಪಂತೊಡಮೊತ್ತೆತೋಱಿವೆಣಗಳ್ಬೀಳ್ತಂದುವುಗ್ರಾಜಿಯೊಳ್ ॥ 38

ವ ॥ ಅಂತುಭಯಚತುರಂಗಸೇನೆಭರಂಗೆಯ್ದುತಾಗಿತಟ್ಟುತ್ತಿಱಿವಸಮಯದೊಳ್॥

ಚ ॥ ನಡೆಗಿಡೆಗಾಳಿಪೂಳೆಗಗನಸ್ಥಳಿತೆಕ್ಕನೆತೀವೆದಿಗ್ಮುಖಂ ।
ನಡುವಿರುಳಂತೆಕಳ್ತಲಿಸೆಪಟ್ಟಪಗಲ್ರಣಮಂನಿರೀಕ್ಷಿಸ ॥
ಲ್ಪಡೆಯದೆದೇವರುಂದಿವಿಜಕಾಂತೆಯರುಂಬೆಜಗಾಗೆಪೂಣೆಪೊ ।
ಕ್ಕೊಡನೊಡನಾರ್ದ್ದೆಪೆಳ್ಪಡೆಯಬಿಲ್ಪಡೆಬೀಱಿದುದಸ್ತ್ರವಿದ್ಯೆಯಂ ॥ 39

ಮ ॥ ದೆಸೆಯುಂನುಂಗಿದಿನೇಶನಂನೊಣೆದುರೋದೋಭಾಗಮಂತೀವೆಸಂ ।
ಧಿಸಿಮಂದ್ಯೈಸಿಧನುರ್ವ್ವಲಂಗಳಿಸೆಬಾಣಶ್ರೇಣಿಸೇನಾಂಗದೊ ॥
ಳ್ಬಸುನೆತ್ತಪ್ರ್ವಿಜಪೊಣ್ಮೆಸಾತ್ತ್ರರೆಕರುಳ್ಕಂಣಾಲಿಗಳ್ಪೊಸೆಖಂ ।
ಡಿಸೆಕಯ್ಗಳ್ಕಡಿಖಂಡಮಾಗೆಕಣಕಾಲ್ಗಳ್ನಟ್ಟುವುಗ್ರಾಜಿಯೊಳ್ ॥ 40

ಕಂ ॥ ರಣಗತ್ತಲೆಕಯ್ಮಿಗೆಬಿ ।
ಲ್ಲಣಿಕಡುಕೆಯ್ದುಭಯಬಲದೊಳಂಬಿಕ್ಕುವುದುಂ ॥
ಕಣೆಕಣೆಯನೊರಸೆಕದನಾಂ ।
ಗಣದೊಳ್ಕಿಡಿಕೆದಱಿದತ್ತುಕೆಂಡದಮಳೆಯಂ ॥ 41

ಮಾರ್ಮ್ಮಲೆದುಬಿಲ್ಲಬಿತ್ತಿಗ ।
ರೋರ್ಮ್ಮದಲಿಸೆಕಣೆಗಳುರ್ಚ್ಚಿಪೋದುವುನೆರನಂ ॥
ಧರ್ಮ್ಮಗುಣಚ್ಯುತರನ್ಯರ ।
ಮರ್ಮ್ಮವಿಭೇದಿಗಳೆನಿಪ್ಪುದೊಂದಚ್ಚರಿಯೊಃ ॥ 42

ಎಡೆಗಿಡೆಗಗನಂಪವನಂ ।
ನಡೆಗಿಡೆಬಿಲ್ವಡೆಗಳಿಸುವಕಣೆಗಳ್ನೆರನಂ ॥
ಬಿಡೆನಟ್ಟುಸುಭಟರಸುವಂ ।
ನಡೆಯಿಸಿದುವುಯಮಪುರಕ್ಕೆಯಮದೂತರವೋಲ್ ॥ 43

ತುಡುವಂಬಂಬಿಡುವಂಬಂ ।
ನಡುವಂಬಂಕಾಣ್ಬುದಾರ್ಗ್ಗಮರಿದೆಂಬಿನೆಗಂ ॥
ಕಡುವಿಲ್ಲರ್ಕ್ಕಡುಕೆಯ್ದಿಸೆ ।
ಕಡುವೇಗದೆಪರಿದುವರುಣಜಲದಪೊನಲ್ಗಳ್ ॥ 44

ಬಾಣಾಂಧಕಾರಮುದ್ಗತ ।
ಶೋಣಿತಸಂಧ್ಯಾಭ್ರವಸ್ತಮಿತರವಿಕಿರಣ ॥
ಶ್ರೇಣಿಧನುರ್ಬ್ಬಲಸಮರ ।
ಕ್ಷೋಣಿಚಮೂಕಾಳರಾತ್ರಿಪಡೆದುದಗುರ್ವ್ವಂ ॥ 45

ಚ ॥ ರವಿಕಿರಣಂಗಳಸ್ತಮಿಸೆಕತ್ತಲೆಕಯ್ಮಿಗೆಸುತ್ತಿಮುತ್ತಿದಿ ।
ಗ್ವಿವರಮನಾಗಸಂಪೊಳೆವಪೊಂಗಱಿಯಿಂಕವಿಲಾಗೆಭೋರೆನ ॥
ಲ್ಪವನಜವಂಗಳೇರ್ವ್ವಲದಬಿಲ್ವಡೆಪೊಕ್ಕಿಸೆಬಾಣಸಂಕುಲಂ ।
ಕವಿದುವುತೋಳವಿಂಡುಕವಿನಂತೆಲೆಯಿಕ್ಕದಕಾನನಂಗಳಂ ॥ 46

ವ ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ ॥

ಮ ॥ ಸೆರಗಂಪಾರದೆಪೂಣೆಪೊಕ್ಕುಪೊಱಮುಯ್ಯೆಂತಾಗೆಕೈವೇಗವ ।
ೞ್ಚರಿಯಂಪ್ರಟ್ಟಿಸೆತೀವಿತೊಟ್ಟಸುವುದುಂನೇರ್ದ್ಧಿಕ್ಕೆಸರ್ವ್ವಾಂಗಮಂ।
ಶರಜಾಳಂಬಿಸನೆತ್ತರುಣ್ಮೆನೊರೆನೆತ್ತರ್ಸ್ಸೂಸೆಕಂನೆತ್ತರಂ।
ಬಿರಿವಿಟ್ಟುರ್ವ್ವಿಸೆಕೂಡೆಬಿಲ್ವಡೆಪಡಲ್ವಿಟ್ಟತ್ತುಸಂಗ್ರಾಮದೊಳ್ ॥ 47

ಉ ॥ ಓವದೆಬಿಲ್ಲಬಿತ್ತಿಗರಳುರ್ತ್ತಿಸೆರೌದ್ರಶರಾಳಿರೋಮರೋ ।
ಮಾವಳಿದಪ್ಪದುರ್ಚ್ಚೆಬಿಸುನೆತ್ತರಸುಟ್ಟುರೆಪರ್ವ್ವಿವಹ್ನಿಜಿ ॥
ಹ್ವಾವಳಿಯಂದಮಾಗೆತೊವಲಿಕ್ಕಿದಸೇರ್ವ್ವಳುಪೇಗೆಗಿಚ್ಚಿನೊ ।
ಳ್ಪೇವವೊಲಾದುವೀರ್ವ್ವಲದಬಿಲ್ಲಣಿಗಳ್ರಣರಂಗಭೂಮಿಯೊಳ್ ॥ 48

ಚ ॥ ಸ್ತನಿತಧನುರ್ಗ್ಗುಣಧ್ವನಿಶತಹ್ರದಶಸ್ತ್ರಮರೀಚಿನಾಪೆಕಂ ।
ಗನೆಗನೆವೊಡ್ಡುಕಾರಮುಗಿಲಂತಿರೆಭೋರೆನೆಕೊಂಡುದಾಗಳಂ ॥
ಬಿನಮಳೆರಕ್ತವಾರಿಬೆದೆಗೂಡಿಸೆಸಾಲಿಡೆಪೇರ್ವ್ವೆಣಂರಣಾ ।
ವನಿತಳಮಿರ್ದ್ದುದಂಕುರಿತಮಾದವೊಲೊಕ್ಕಕರುಳ್ವಿಣಿಲ್ಗಳಿಂ ॥ 49

ಮ ॥ ಸತತಂಸತ್ಪಥವರ್ತ್ತಿಗಳೃಜುಗಳತ್ಯುತ್ಕೃಷ್ಟವಂಶಂಗಳ ।
ನ್ವಿತಸದ್ಧರ್ಮ್ಮಗುಣಂಗಳಸ್ತ್ರತತಿಗಳ್ನಿಸ್ತ್ರಿಂಶಧಾನುಷ್ಕಸಂ ॥
ಗತಿಯಿಂದಂಪರಮರ್ಮ್ಮಭೇದಿಗಳೆನಲ್ತೀಕ್ಷ್ಣಂಗಳುಂಮಾಂಸಲೋ ।
ಹಿತವಕ್ತ್ರಂಗಳುಮಾದುವೆಂನರುಮನೇಂದುಸ್ಸಂಗಮೋಗೆಯ್ಯದೋ ॥ 50

ಉ ॥ ಆಸುರಮಾಗೆಕಯ್ಯಕಣೆಗಳ್ತವುವಂನೆಗಮೆಚ್ಚುಬಿಟ್ಟುಬಾ ।
ಣಾಸನಮಂಕಱುತ್ತಿಱಿದುಕಟ್ಟಿದಗೇಣುಡಿವಂನವನ್ಯರ ॥
ಟ್ಟಾಸುರಮಾಗೆಕೂರ್ಗ್ಗಣೆಗಳಿಂದಸೆಮುಂದಡಿಯಿಟ್ಟುವೀರಸ ।
ನ್ಯಾಸದಿನಪ್ಸರೋಗಣಮನಲ್ಲಿಕೆಲರ್ವ್ವಶಮಾಗೆಮಾಡಿದರ್ ॥ 51

ಕಂ॥ ನೊಸಲೊಳ್ನಟ್ಟಂಬಂಕೆ ।
ಳ್ತುಸುಭಟನುಚ್ಚಳಿಸೆಪುಣ್ಣಬಾಯಿಂನೆತ್ತರ್ ॥
ನೊಸಲುರಿಗಂಣುರಿಯೆನೆನ ।
ರ್ತ್ತಿಸುವಮರುಳ್ಪಡೆಯನಡುವೆಮೃಡನವೊಲಿರ್ದ್ದಂ ॥ 52

ವ ॥ ಅಂತುಬಿಲ್ವಡೆಪಡಲ್ವಡೆಯೆ ॥

ಕಂ ॥ ಜವನೆರ್ದೆವಿರ್ಚ್ಚಿದತೆಱದಿಂ ।
ತವುತಪ್ಪುದುಮುಭಯಬಲಧನುರ್ದ್ಧರಸೈನ್ಯಂ ॥
ಜವನೆಂಮೆವೋರಿಗಳ್ತಾ ।
ಗುವಂತೆತಾಗಿದರಡರ್ತ್ತುಕಡಿತಲೆಕಾಱಿರ್ ॥ 53

ಕಂ ॥ ಕೆಂಬಲಗೆಯುಪೊಳಪಿಂಸಂ ।
ಧ್ಯಾಂಬುದಮಂಪಡೆದುಜಡಿದುಕಡಿತ್ರಲಿದೂಗು ॥
ತ್ತುಂಬಿಡದೆಸಿಡಿಲಬಳಗವಿ ।
ದೆಂಬಿನೆಗಂತಾಗಿದತ್ತುಭಾರ್ಗ್ಗವಸೈನ್ಯಂ ॥ 54

ವ ॥ ಆಗಳೀರ್ವ್ವಲದಕಡಿತಲೆಕಾಱರಲಗಲಗಿನೊಳ್ಪಳಂಚುವೆಡೆಯೊಳ್ನಿರ್ಗ್ಘತವುಬ್ಬರಂಕಾಳವಟ್ಟಮವತವೃಳಿತವೆಂಬಪಲವುಂತೆಱದಿಱಿವಬಿಂನಣದೊಳ್ನಿಱಿದುತಾಳುಂತಟ್ಟುಂ ಬೊಯ್ಯೆಕಡಿಖಂಡವಾದಮೆಯ್ಯುಂ ಕೆಣಿಲಾಱುವಕಯ್ಯುಂ ಕಂಡಮುಂಡುವೋದತೊಡೆಯುಂ ಮುಸುಳ್ದಕಿಜ್ಬೊಟ್ಟೆಯುಂ ಕಣೆವೋದಕಣಕಾಲುಂ ದೋಣಿವೋದಮೇಗಾಲುಂ ಪಱಿದುಪಾಱುವಪಂದಲೆಗಳುಂ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆತಿಂಣಮಾಗಿ ಸೂಸುವಕಂಣಾಲಿಗಳುಂಮುಱಿದಮೂಳೆಗಳುಂಪಱಿದಪೊರ್ಕ್ಕುಳುಗಳುಂಸೋರ್ವ್ವಕರುಳ್ಗಳುಂಕೆತ್ತುವತನಿಗಂಡಂಗಳುಂಕುಣಿವಮುರುಳ್ತುಂಡಮುಂನೆತ್ತರತೊಱೆಯುಂನೆಣದಪಳ್ಳಂಗಳುಂಪೆಣದಬಣಂಪೆಗಳುಂಕೊಳ್ಮಿದುಳಕೊಳ್ಗೆಸಱುವುಗುರ್ವ್ವವಡೆಯೆ ॥

ಕಂ ॥ ಪಱಿದತಲೆರಾಗದಿಂಪೊ ।
ಬ್ಬಿಱಿದಾರ್ವ್ವನವಟ್ಟೆಕಟ್ಟೆದಲಗಿಂದಂತ ॥
ೞ್ತಿಱಿವುದುಮೊಡನೊಡನೆಬಯ ।
ಲ್ದೊಱೆಪರಿದುವುರೌಗ್ರರಸಮುಮದ್ಭುತರಸಮುಂ ॥ 55

ತಲೆಗರೆಯುದಣ್ಮಿಸತ್ತರ ।
ತಲೆಗಳನಟ್ಟೆಯೊಳಮುಚ್ಚಿರ್ಕ್ಕೊಂಡುಯ್ವೆಡೆಯೊ ॥
ಳ್ತಲೆತಡಮಡಲಮರಿಯರೇಂ ।
ತಲೆಯ[illegible]ತಲೆವಿಡಿದುಬಿಡದೆತಲೆವತ್ತಿದರೋ ॥ 56

ವ ॥ ಅಂತುಪೇರಣಿಪೆಣಮಯಮಾಗಿಮೇರೆದಪ್ಪಿದಪೂರ್ವ್ವಾಪರಪಾರಾವಾರವೀಚೀನಿಚಯಮೆನಿಸೆ ॥

ಕಂ ॥ ಸೆರಗಂಪಱಿಗಂಬಗೆಯದೆ ।
ಪೊರೆದಾಳ್ದನಜೋಳವಾಳಿನಿಲೆಘೋಳಾಯ್ಲ ॥
ರ್ಪ್ಪರಿಯಿಪುದುಮೊಂದೆನೇಣೊ ।
ಳ್ಪರಿವಂತಿರೆಪರಿದುವುಭಯಬಲದಹಯಂಗಳ್ ॥ 57

ಆಹವಕರ್ಕ್ಕಶರಶ್ವಾ ।
ರೋಹಕರೊಟ್ಟೈಸಿಕೀಱಿಬಿಟ್ಟಕ್ಕುವುದುಂ ॥
ಲೋಹಖುರಂಗಳ್ಪರಿದುವು ।
ವಾಹಿನಿಯತರಂಗಮೆನೆತುರಂಗಚಯಂಗಳ್ ॥ 58

ಉ ॥ ಕಟ್ಟಿದಪಂಚವಂಣಿಗೆಯಪಟ್ಟೆಯತೊಂಗಲೊಳಿಂದ್ರಚಾಪಮಂ ।
ಪುಟ್ಟಿಸಿತೊಟ್ಟವಜ್ರಕವಚಕ್ಕವಿಯೊಳ್ಬಸಲಾಕಲಾಪಮಂ ॥
ಪುಟ್ಟಿಸಿತಾಗಿತಳ್ತುಱಿಗುಲೋಹಿತವೃಷ್ಟಿಯನಾಸವಾರಿಗ ।
ಳ್ಪುಟ್ಟಿಸೆವೇಱೆವಪ್ಪಿಕವಿತಂದುದುರೌದ್ರರಸಂರಣೋರ್ವಿಯೊಳ್ ॥ 59

ಚ ॥ ಬಗಿವಿದಲೋಹವಕ್ಕರೆಯವಾಹಕರಿಕ್ಕಿದಸೀಸಕಂಗಳಿಂ ।
ತ್ತಿದಕರವಾಳವಜ್ರಕವಚಂಗಳಕಾಂತಿದಿಗಂತರಾಳಮಂ ॥
ಪುದಿವಿರೆಗಂಮನಃಪವನವೇಗದಿನೋಳ್ಪರಕಣ್ಗೆಳೊಳ್ಬಿಸಿ ।
ಲ್ಕುದುರೆಗಳಂದದಿಂಕುದುರೆಗಳ್ಪೊಳೆದುಕ್ಕಿದವೀರ್ವಲಂಗಳೊಳ್ ॥ 60

ವ ॥ ಅಂತುಪರಿದುತಾಗುವುದುಂ ॥

ಚ ॥ ಜವನರೆವಾವುಕೊಂಡುವೆನೆಕರ್ಕಡೆಕೊಂಡುವುಚಕ್ರಮೊಯ್ದವಂ ।
ದುಪ್ರಲಯಕಾಲಚಕ್ರಮೆನೆನಾಳಿಯಕೋಲ್ಬವನಾಳಿಯೆಂಬಿನಂ ॥
ಕವಿದುವುತೋಮರಂಜವನದಾಮರವಾದುವುಜಾನುವಘ್ನಮಾ ।
ದುವುತರವಾರಿಯಿಂದಿಱಿಯೆಲೋಹಿತವಾರಿಗಳಾಸವಾರಿಗಳ್ ॥ 61

ಉ ॥ ಪಾಯಿಸಿಪ್ರೊಯ್ಯೆಘೋಳಯಿಲರೋರ್ವರನೋರ್ವರಗುರ್ವಪರ್ವಕಾ ।
ಳಾಯಸಶಕ್ತಿಯಿಂಸಮೆದಸೀಸಕದಿಂಬಹುರಾಹುಮಂಡಲ ॥
ಪ್ರಾಯಮೆನಿಪ್ಪದಾನವರಪಂದೆಲೆಗಳ್ರವಿಮಂಡಲಂಬರಂ ।
ಪಾಯೆಬಿಸಿಲ್ಪೊಡಪ್ಪುಗಿಡೆಪಾಳಿಸಿದತ್ತುಪರಾಗಲೀಲೆಯಂ ॥ 62

ಬಾಳುಡೆಪಾಱಿಬೀಳೆಪಗಲುಳ್ಕದವೋಲ್ರುಧಿರಂದಿಗಂತಮಂ ।
ಮೇಳಿಸಿಕೊರ್ವಿಕಲ್ಪದವಸಾನದಸಂಜೆಮುಗಿಲ್ಗಳಂದಮಂ ॥
ಪಾಳಿಸೆನೂಸಿಕೊರ್ಮ್ಮೆದುಳತಂಡಮಿಳಾವಳಯಕ್ಕೆಬಿರ್ದ್ದತಾ ।
ರಾಳಿಗಳಂತಗುರ್ವಿಸೆಭಯಂಕರಮಾಯ್ತುತುರಂಗಸಂಗರಂ ॥ 63

ಕಂ ॥ ತಾಳುದ್ದಂಬರಮುತ್ಕ ।
ಲ್ಲೋಳಮಸೃಕ್ಸಿಂಧುಕಾಳ್ಪುರಂಪರಿವಿನೆಗಂ ॥
ತಾಳಂತಟ್ಟುಂಬೊಯ್ದು ।
ಗ್ಘೋಳಯಿಲಸ್ಸುಭಟರಟ್ಟೆಗಳ್ತೇಂಕುವಿನಂ ॥ 64

ಉ ॥ ಆಹವದೋಱಳಂತಮಗೆಕಯ್ಮೆಗೆಬಾಳಟೆಪ್ರೊಯ್ಗೆಪಚ್ಚದು ।
ತ್ಸಾಹಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದುಱಿದುಪೋಗದೆಮಂಮುಳಿಯಾಗೆಪಾಜೆಯುಂ ॥
ವಾಹಕರುಂಮರುಳ್ಪಡೆಯುವಾಗಳೆತಂಮೊಡನಾಡಿರಾಗದಿಂ ।
ವಾಹಕರಟ್ಟೆಯುಂತುರಗದಟ್ಟೆಯುಮಾಡಿದುವಾಜಿರಂಗಳೊಳ್ ॥ 65

ಚ ॥ ನೆರೆದನಿಶಾಟರೆಲ್ವೞಿಯೆತಿಂದುಗಜಂಗಳೆನಾವೆಯಾಗೆಪು ।
ಲ್ಕರುಳಕುಟುಂಬಮಂಪೆಣದಕೆಯ್ಗಳೆಪುಟ್ಟಿಗಳಾಗೆರಾಗದಿಂ ॥
ತೆರೆಯನಡಂಗೆಪೊಯ್ದುಮುಗಿಲುದ್ಬಮೆನಲ್ಪರಿಯುತ್ತುಮಿರ್ಪ್ಪನೆ ।
ತ್ತರತೊಱೆಯುಂಮರುಳ್ತೊಳಲಿಪಾಯಿಸುತಿರ್ದ್ದುವುಯುದ್ಧಭೂಮಿಯೊಳ್ ॥ 66

ವ ॥ ಅಂತುಭಯಬಲದಪಾಹಕಪ್ರ್ಯೂಹಮೋರ್ಮ್ಮೊದಲೊಳೆಮುಂಮಱಿಯಾಗೆ ॥

ಮ ॥ ಕ್ಷಿತಿಚಕ್ರಂನಿಜಭಾರದಿಂತಣಿಱಿದತ್ತೆಂಬಂಸೆಗಂಚಕ್ರಚೀ ।
ತ್ಕೃತವಾಕಲ್ಪಘನಾಘನಸ್ತನಿತಮೆಂಬಂಸಂಧಸುದ್ಬ್ರಂಡಟಂ ॥
ಕೃತಮುದ್ದಾಮಯಮಾಟ್ಟಹಾಸರವಮೆಂಬಂನಂಜಯಾನೀಕಪೇ ।
ಷಿತಮತ್ಯದ್ಭುತಮಾಗೆತಾಗಿದುವುತೇತ್ತೇರೊಳ್ರಣಕ್ಷೋಣಿಯೊಳ್ ॥ 67

ಕಂ ॥ ರಥಿಗಳ್ರಥಗಳನಿಸೆಸಾ ।
ರಥಿಗಳ್ಸಾರಥಿಗಳೊಡನೆತಳ್ತಱಿಯೆಮರು ॥
ತ್ಪಥದೊಳ್ಮ್ರಿಳ್ಳಿಸೆಪಳಯಿಗೆ ।
ರಥಂರಥಂಗಳೊಳಿದಿಬ್ಬಿರ್ತಾಗಿದುವಾಗಳ್ ॥ 68

ಚ ॥ ಕದನದೊಳಾರ್ದ್ದಸಾರ್ದ್ದಿಸೆಮಹಾರಥರಪ್ಪಸಿಡಿಲ್ದುದೀಸುಸೂ ।
ಸಿದುದರಕೀಲ್ಕಳಲ್ದುದುಮಡಂಕಡಿವ್ರೋದುದುಪಾಪೆರೂಪುಗೆ ॥
ಟ್ಟುದುನೊಗನೋರೆಪ್ರೋಯ್ತುತುರಗಂಪಡಲಿಟ್ಟುವುಪ್ಪೈಜಯಂತಿಬಿ ।
ರ್ದ್ದುದುರಥಚಕ್ರೋದಕಮ್ಮಡಿದರಾಗಳಪಾರಶರಪ್ರಹಾರದಿಂ ॥ 69

ಕಂ ॥ ಸಾರಥಿಮಡಿದೊಡಮಳ್ಕದೆ ।
ತೇರಂಚೋದಿಸುತುಮಾಂತರಥಿಯೊಳ್ಸೆರಗಂ ॥
ಪಾರದೆತಳ್ತಱಿಯುತ್ತುಂ ।
ಸಾರಥಿಯುಂರಥಿಯುಮಾಗಿಕಾದಿದರರೆಬರ್ ॥ 70

ತಪ್ಪದೆರಣಮುಖದೊಳ್ಮಂ ।
ತಪ್ಪದಟರನಿಸೆಮಹಾರಥಜ್ಜವನಾಳಂ ॥
ತಪ್ಪಕಣೆರೋಮರೋಮಂ ।
ದಪ್ಪದೆನಾಂಟಿದುಪ್ರಸೀಂಟಿದುವುವಿಧಿಲಿಪಿಯಂ ॥ 71

ಕ್ಷತಶಸ್ತ್ರವಿದ್ಯರಸ್ರುತಿ ।
ಹತಭುಜಬಲರುಭಯಬಲದರಥಿಗಳ್ಗತಜೀ ॥
ವಿತರಾದಸ್ರ್ಸಂಗ್ರಾಮದೊ ।
ಳತಿರಥಸಮರಥಮಹಾರಥಾರ್ದ್ಧರಥರ್ಕ್ಕಳ್ ॥ 72

ತೇರೊಡ್ಡುಗಾಳಿಗೊಡ್ಡಿದ ।
ನೀರದವ್ರೊಡ್ಡಿನವೊಲಾನೆಕೂರಂಕುಶಮಂ ॥
ಬೀರಿಸುತುಮಾನೆಗಳನಾ ।
ಘೋರರಣರಾರಣದೊಳಣೆದುನೂಂಕಿದರಾಗಳ್ ॥ 73

ಚ ॥ ಮೊಗವಡಮಂನಿಷಾದಿಕಳೆದಂಕುಶದಿಂದಣೆದಾರ್ದುನೂಂಕೆಗಾ ।
ೞಿಗೆಗಜಂಬಿಮೂಡಿದಂತೆಪರಿದಾನೆಗಳಾನೆಗಳೊಳ್ಕಡಂಗಿಕಾ ॥
ಮುರ್ಗಿಲವೊಲಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಿಕಡುಪಿಂಬಿಡೆಪೋರ್ದುನವುಕೋಡುಕೋಡೊಳ ।
ಲ್ಲುಗುತರೆಕೊರ್ಮಿದುರ್ವಿರಸಿಮಸ್ತಕಪಿಂಡದಮೌಕ್ತಿಕೋತ್ಕರಂ ॥ 74

ನಡುಗೆಧರಾತಳಂಕದ ಕಾಪರಿಘಪ್ರತಿಘಾತಪಿಂಮುಗಿ ।
ಲ್ಪಡಲಿಡೆಕೋಪಮುಂಜವಮುಮೇೞ್ಗೆಯುಮಾಸುರಮಪ್ಪಿನಂಮದಂ ॥
ಬಿಡುತರೆಕೇಱಿತಾಗಿದುಮೆರಳ್ಪಡೆಯಾನೆಗಳಾನೆಯೊಳ್ನಡಿ ।
ಲ್ಸಿಡಿಲನೆತಾಗಿದಂತೆಕಿಡಿಪೀಳ್ತರೆತಾಗೆರಘಂರಘಂಗಳೊಳ್ ॥ 75

ಮ ॥ ಉಗುವೆಂಟಂಮದಧಾರಬಲ್ಸರಿಗಳಂದಂತಾಂಶುಗಳ್ಬೆಳ್ಳಿಯಿಂ ।
ಚುಗಳಂಬಿಚ್ಚನೆಬಿಟ್ಟದಿಟ್ಟಿಸಿಡಿಲಂಕೇಳ್ಮಾಡೆಬಂದೆಯ್ದೆಕಾ ॥
ಮುರ್ಗಿಲೊಡ್ಡಂಮುಗಿಲೊಡ್ಡುತಾಗುವವೊಲೆಯ್ತಂದಾನೆಯೊಡ್ಡಾನೆಯೊ ।
ಡ್ಡುಗಳೊಳ್ತಾಗಿದುವದ್ಭುತಸ್ತನಿತವೆಂಬಂನಂಬೃಹದ್ಬೃಂಹಿತಂ ॥ 76

ವ ॥ ಅಂತುಮಂತಿಘಟೆದಂತಿಘಟೆಯೊಳಾಂತುಮೊಗಮಿಕ್ಕೆಯುಂಜೋದಜೋರ್ದರೊ
ಳೇಸಾಡೆಯುಂಮಧ್ಯಮನಿಷಾದಿಗಳ್ಮಧ್ಯಮನಿಷಾದಿಗಳೊಳಡಸಿಮುಸಲಕಣಯು
ಕಂಪಣಮುಸುಂಡಿಪಿಂಡಿವಾಳವಜ್ರಮುಷ್ಟಿಮುದ್ಗರಚಕ್ರಪರಶುಶೂಲತೋಮರ
ಪಾಶಾಂಕುಶಾದಿಶಸ್ತ್ರಂಗಳೊಳಮೆಚ್ಚುಮಿಟ್ಟುಮಿಱಿದುಂಪೊಯ್ದುಮತಿಭಯಂಕ
ರಾಕಾರವಾಗೆಕಾದುವಾಗಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಕೇತನದಂಡಾಹತಜೀ ।
ಮೂತಘಟಾಪಟಲದಿಂರದಾಹತಮದವ ॥
ನ್ಮಾತಂಗಕುಂಭದೀರಣ ।
ಭೂತಳದೊಳ್ಬಿರ್ದುವೊಡನೆಮೌಕ್ತಿಕಮಣಿಗಳ್ ॥ 77

ಚ ॥ ಕರಿಘಟೆಯಿಕ್ಕೆಲಂಬಿಡಿದುಕತ್ತಿಗೆಯಂಜಡಿಯುತ್ತುಮಂಗರ ।
ಕ್ಕರಪಡೆತಾಗಿಪೊರ್ಪ್ಪಡೆಯಕತ್ತಿಗೆಯೊಳ್ಜವನೆಂಮೆವ್ರೋರಿಯಂ ॥
ತಿರೆತಲೆಮುಟ್ಟಿತಳ್ತಱಿದುಮೆಯ್ವಸದಿಂಜವನುಂಡುಕಾಱಿದಂ ।
ತಿರೆಕಡಿಖಂಡಮಾಗೆಕರವಾಸುರಮಾದುದುಸಂಗರಾಂಗಣಂ ॥ 78

ಕಂ॥ ಕಾಲಾಳ್ಗಪಿನಬಲ್ಗಣಿಗ ।
ೞ್ಬಲ್ಗೆಯ್ತುದಿನಿಱಿದುಮುಡಿಯೆನೆತ್ತರತೊಱೆಗ ॥
ೞ್ಗಲ್ಗಲನೆಪರಿಯೆಕರುಳಪಿ ।
ಣಿಲ್ಗೞ್ತಿಪ್ಪಂಗೆಸಾಗೆತೇಂಕಿದರರೆಬರ್ ॥ 79

ಮ॥ ಕಣೆಯಿಂಱಿಂಗೆದಿಶಾಗಜಂಪೆಳಱೆಕೋಡೇಱಿಂಗೆಮಾ ಹಾನೆಗ ।
ಳ್ಕ್ರಣಿಯಲ್ಭೋಂಕನೆಜೋದರೆಚ್ಚಪಲವುಂನಾರಾಚದೇಱಿಂಗೆಬ ॥
ಲ್ಗಣಿಗಳ್ಬಂಗುಡಿಕೇತನಪ್ರಚಯದಳ್ಕೇಱಿಂಗೆನೋಳ್ಪ್ಪರೋ ।
ಗಣಮುಂದೇವರುಮಳ್ಕೆವಾರಣರಣಂಕಣ್ಗೆನಗುರ್ವಾದುದೋ ॥ 80

ಚ॥ ಅಗದೊಳಗಂಮೊಗಂಬುಗುವಪ್ರೋಲ್ಮದದಾನೆಗಳಾನೆಯೊಳ್ಮೊಗಂ ।
ಬುಗುತರೆದಂತದಂಡಹತಿಯಿಂಬಿಸಿನೆತ್ತರಧಾರೆಗಳ್ಭಗಿ ॥
ಲ್ಭಗಿಲೆನೆಪಾಯ್ತುಪ್ರೋಣ್ಮಿದುವುಕೊಳ್ಮಿದುಳೊಕ್ಕುವುಬಲ್ಗರುಳ್ಗಳ್ ।
ರ್ವಗೆಯೆನೆದೋಱಿಬಿದ್ದುವುಕವದ್ದುಱೆಬಿದ್ದುದುಕುಂಭಮಂಡಲಂ ॥ 81

ಇಭಮಿದಿರಾಗಿತಂನೊಡನೆತಳ್ತಿಱಿದಾಜಿಯೊಳಣ್ಮಿಸತ್ತನಂ ।
ಸುಭಟನನಾಗಸಕ್ಕೆಪಿಡಿದೆತ್ತಿಭಯಂಕರಮಾಗೆಮಾರ್ಬಲ ॥
ಕ್ಕಭಿಮುಖಮಾಗಿಕೇಱಿಪರಿದತ್ತುಸುರಪ್ರಮದಾಜನಕ್ಕೆದು ।
ಲ್ಲಭಮೆನಿಸಿರ್ದವಲ್ಲಭನನಾಪದಮೊಳ್ಸದೆದೀವಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ ॥ 82

ಕಂ॥ ಕರಿಗಳಹರಿಗಳರಥಿಗಳ ।
ನರರಕಬಂಧಂಗಳೊಡನೆಭೂತಗಣಂಗ ॥
ಳ್ನೆರೆದಾಡಿಮುವದ್ಭುತಮಾ ।
ಸುರಮಚ್ಚರರೌದ್ರಮಾಗೆರಣಮಂಡಲದೊಳ್ ॥ 83

ವ॥ ಅಂತುಮಹಾಱಿಂತುಕಾದಿಖಚರಚಾತುರ್ದಂತಮಂತಕಪುರಮಂಸೆಯ್ದು ॥

ಕಂ॥ ಬಲಮೞಿಪರೆಮುದಮೞಿದಿರೆ ।
ಬಲಿಮುಖಬಲಮಾಸೆಗೆಯ್ಯನಳನೀಳರತೋ ॥
ಳ್ವಲಮಂಪೊಗೞಿಸಿವದೋರ್ದ ।
ರ್ವಲಮಂಹಸ್ತಪ್ರಹಸ್ತರೀರ್ವಲದಿಂದಂ ॥ 84

ವ॥ ಅಂತುವಾನರಬಲಮೆಲ್ಲಮೊಲ್ಲನುಲಿದೋಡಿನಳನೀಳರಮಱೆಯಂಪುಗುವುದುಂ ॥

ಕಂ ‖ ಇಳೆನಡುಗುವಿನಂರಥವಂ ।
ನಳನವರೂಥಕ್ಕೆ ಸೈತುವರಿಯಿಸಿಕೋಪಾ ‖
ನಳನುದ್ಧವುರಿಯೆಹಸ್ತಂ ।
ಕೆಳರ್ದಂತಕನಂತೆಕಲುಷವಶಗತನಾದಂ ‖ 85

ವ ‖ ಆಗಿನಳನಿರೀಕ್ಷಣದಿನನ್ಯಜನ್ಮಜನಿತಕ್ರೋಧವತ್ಯಧಿಕವಾಗೆ ‖

ಕಂ ‖ ತ್ರಸ್ತಾರಿಧನುರ್ಜ್ಯಾನಿನ ।
ದಸ್ತನಿತಂಪೊಣ್ಮೆನಳನಮೇಲಾಕ್ಷಣದೊ ‖
ಳ್ಧ್ವಸ್ತರತೇಜಂಕಱೆದಂ ।
ಹಸ್ತದವುಳೆಯೆನಿಸಿಹಸ್ತನಂಬಿನಮುಳೆಯಂ ‖ 86

ವ ‖ ಆಗಳವನಶರವರ್ಷಮಂನಳಂಬಾಡವಾನಳನಂತೆತವಿಸೆ ‖

ಕಂ ‖ ಪೊಱಮುಯ್ಯಂತಾಪನ್ನಂ ।
ಪೆಱೆಯುಂಬಂತೀವಿತೊಟ್ಟುಹಸ್ತನತಲೆಯಂ ‖
ಪಱಿಯೆಚ್ಚಂಸಂಗರದೊ ।
ಳ್ಮಱುವಕ್ಕಂನಳನಕಣೆಗೆಮಾಣಿಯುದದುಂಟೇ ‖ 87

ವ ‖ ಅಂತುಹಸ್ತನಸ್ತಮಿಸುವುದುಂಪ್ರಹಸ್ತನತಿಕುಪಿತನಾಗಿನಿಜವರೂಥಮಂನಳನವ
ರೂಥಕ್ಕೆದಿರದಿರಂಪರಿಯಿಸುವುದುಮಾಸಯದೊಳ್ನೀಳಂನೀಳಮೇಘದಂತೆಗರ್ಜಿ
ಸಿನಳನಂಪೆಱಗಿಕ್ಕಿನಿಲ್ವುದುಂ ‖

ಕಂ ‖ ಎಂತುಪೆಱಗಿಕ್ಕಿನಳನಂ ।
ನೀಂತಱಿಸಂದಂತೆಬಲ್ಪುಗಿಡದಣ್ಮಿಣ್ಮಿಂ ‖
ದಂತಕನೆಮಸಗಿಮೇಲೆ ।
ದ್ದರ್ಂತೆವೊಲಿದ್ದರ್ಂಪ್ರಹಸ್ತನಪ್ರತಿಮಬಲಂ ‖ 88

ವ ‖ ಅಂತೊಡ್ಡಿಯಿದಿರಾಗಿನೆಱೆದುನಿಂದು ‖

ಕಂ ‖ ಪಾಱುಂಬಳೆಯಿಂದಿಡೆಜವ ।
ಮಾಱದೆಕಡುವೇಗದಿಂದಮೆಯ್ತರ್ಪ್ಪದನ ‖
ಯ್ದಾಱುಕಡಿಯಾಗಲೆಚ್ಚಂ ।
ಮಾಱಾಂಪುದುಮೊಗ್ಗೆನಳನುಮಂನೀಳನುಮಂ ‖ 89

ವ ‖ ಅಂತವನನಜ್ಜಿಸಕ್ಕೈದುಮಂಕಡಿಖಂಡಮಾಗೆಚ್ಚು ‖

ಮ ॥ ಮೊನೆಯಂಬಿಂದೊಱೆಯಿಂದಮುರ್ಚ್ಚಿತಿರುವಾಯೊಳ್ಸ್ವರ್ಚ್ಚಿಪೇಗಂಪ್ರಹ ।
ಸ್ತನವಕ್ಷಸ್ಥಳಮಂಕಱುತ್ತಿಸುವ್ರದುಂಕಾಳಾಹಿವೋಲ್ತೊಂಡುತೊ ॥
ಟ್ಟನೆಬೆಂನಿಂಪೊಱಮಟ್ಟುಪೋಗೆಸರಳಿಂಮುಂಪೋದುದಾಯುಃಪ್ರಭಂ ।
ಜನನೆಂದಂದಿದಿರಾಂಪರಾರ್ವ್ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮೀಲೋಲನಂನೀಲನಂ ॥ 90

ವ ॥ ಅಂತುಹಸ್ತಪ್ರಹಸ್ತರಸ್ತಮಿಸೆ ॥

ಕಂ ॥ ಕಾವೆಂನಳನೀಳರ್ಕ್ಕೊಲೆ ।
ಸಾವದಶಾನನನಬಲಮನಿಂದಿಂಗೆಂಬಂ ॥
ತಾವೃತಸಾಂಧ್ಯದ್ಯುತಿರಾ ।
ಜೀವಸಖಂಪಶ್ಚಿಮಾಬ್ಧಿಯೊಳ್ಮೆಯ್ಗ್ಗರೆದಂ ॥ 91

ವ ॥ ಅಂತುನೇಸರ್ಪ್ಪಡುವುದುಮುಭಯಬಲಮುಮಪಸಾರತೂರ್ಯ್ಯಮಂಪೊಯಿಸಿತಂ
ತಂಮಬೀಡಿಂಗೆಪೋಗಿಸಮರಪರಿಶ್ರಮಮಂನಾಱಿಸುತ್ತೋಲಗಂಗೊಟ್ಟುಪೂರ್ವ್ವದ
ಮಾಸಮಯದೊಳ್ ॥

ಮ ॥ ನಳನೀಳರ್ಭುಜವೀರ್ಯ್ಯಮಂಮೆಱೆದುದಂಹಸ್ತಪ್ರಹಸ್ತದ್ವಿಷ ।
ತ್ಖಳಮಲ್ಲಾಡುವಿನಂಕಱುತ್ತಿಱಿದುದೇವಸ್ತ್ರೀಯರುತ್ಸಂಗಮಂ ॥
ಗಳಪೀಠಸ್ಥಿತರಾದುದಂನೆರೆದುಚಾತುರ್ದ್ದಂತಮುಂಕಾದಿಮಂ !
ಮಳಿಯಾದಂದಮುಮಂತಗುಳ್ದುಪೋಗಳುತ್ತಿರ್ದ್ದರ್ಕ್ಕೆಲಕ್ಕ್ರೀಚರರ್ ॥ 92

ವ ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ ॥

ಚ ॥ ಕೆಲರ್ಗನುಲೇಪಮಂಕೆಲರ್ಗೆಭೂಷಣಮಂಕೆಲರ್ಗಾಯುಧಂಗಳಂ ।
ಕೆಲರ್ಗೆತನುತ್ರಮಂಕೆಲರ್ಗೆವಾಜಿಗಳಂಕೆಲರ್ಗುನ್ಮದೇಭಮಂ ॥
ಕೆಲರ್ಗೆವರೂಥಮಂತಡೆಯದಟ್ಟುವದಂದುಗದಿಂದಮಂಬುಕಂ ।
ಣಲಿಪೆಳಗಾದುದೀರ್ವ್ವಲದನಾಯಕರ್ಗಂಕದನಾನುರಾಗದಿಂ ॥ 93

ವ ॥ ಅನಂತರಂ ॥

ಕಂ ॥ ಕದನರಸಾಸ್ವಾದನಲೋ ।
ಭದಿನೆರಡುಂಪಡೆಯುಮೊಡನೆಪಾರ್ದ್ದಿರ್ದ್ದಪುವೆಂ ॥
ನುದಯಮನಾನಿಂತಡೆದಿ ।
ರ್ಪ್ಪುದುಪದನಲ್ತೆಂದುದಿನಪನುದಯಂಗೆಯ್ದಂ ॥ 94

ಚ ॥ ಜವನಿಕೆಯಂನಿಶಾಚರಕಬಂಧಮನಾಡಿಸಲಂಧಕಾರಮಂ ।
ರವಿಕಳೆದಿಕ್ಕೆತಂನಕರಪಲ್ಲವದಿಂದುಷೆಪಿಂಗೆಪಂಣಿಬಂ ॥
ಮುಪ್ರಕರಿರೇಖೆಬಂದುವ್ರಜಯುಂರಣಭೂಮಿಗೆತೇರ್ತ್ತರಳ್ದುಬಂ ।
ಮನ್ವ್ರತಜಸಂದುಬಂದುವ್ರುಕಡಂಗಿಧನುರ್ಬ್ಬಲವಿಮಾರ್ವ್ವಲಂಗಳೊಳ್ ॥ 95

ವ ॥ ಅಂತುಬಂದುಕಯ್ವಾಸುವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಅಂತುಭಯಬಲದಚಾತು ।
ರ್ದ್ದಂತಂಪೇಸೆಳೆಯೆಕಾದೆದೆಸೆವಲಿಗುಡಲೆಂ ॥
ದಂತಕನಡುಪುಗ್ಗಿಯಾನ ।
ಟ್ಟಂತಿರೆಕಡಿಖಂಡಮಾಯ್ತುರಣಮಂಡಲದೊಳ್ ॥ 96

ವ ॥ ಆಸಮಯದೊಳ್ಸಂಗ್ರಾಮರಸಿಕರಾಗಿ ॥

ಕಂ ॥ ಮಾರೀಚಸಿಂಹಕಟಿಗ ।
ಳ್ಬಾರಣಶುಕಮಕರವಿಘ್ನಶರಪಂಜರಗಂ ॥
ಭೀರಮದನಾಂಕುಶಸ್ವರ್ಮ ।
ರಾರಂಭದೊಳಿರ್ದ್ದರುಜಿದೆವಜ್ರಪ್ರಮುಖರ್ ॥ 97

ವ ॥ ಅಂತಿರ್ದ್ದಪಾಲಸ್ತ್ಯನಪದಿಂಬಸ್ವರ್ಮಂತರೊಳಂ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲನ ಸಾಮಂತ
ಸ್ಸಂತಾಪನುಂ ಪ್ರಥಿತನುಂ ನಂದನನುಂ ಉದ್ಧತನುಂ ಮಹೋದಧಿಯುಂ ಉದ್ದಾ
ಮನುಂ ಕೀರ್ತ್ತಿಯುಂ ವಿಘಾಟನುಂ ಗಜನುಂ ದುರಿತಾಸ್ತ್ರನುಮೆಂಬಪದಿಂಬರು
ಮೋರೋರ್ವ್ವರಂ ಗಜುಸಿಸಂನೆಗೆಯ್ದು ಕಾದ.ವಲ್ಲಿ ॥

ಕಂ ॥ ಸಂತಾಪನಂವಿರೋಧಿಗೆ ।
ಸಂತಾಪಮನುಂಟುಮಾಳ್ಪಬಲ್ಲಾಳಂಕ ॥
ಲ್ಪಾಂತಕೃತಾಂತನವ್ರೋಲ್ಕೊಂ ।
ದಂತಲ್ಲಣಿಪಂತುಮಾರ್ವ್ವಲಂಮಾರೀಚಕಂ ॥ 98

ಉ ॥ ರಾವಣಸೇನೆಬಾಜಿಸೆಜಯಾನಕಮಂರಘುರಾಮಸೇನೆಯೊ ।
ಳ್ತ್ರೀವಿಭಯಾನಕಂಗಗನಮಂಡಲಮಂನಿಜಚಾಪಟಂಕೃತಂ ॥
ಮೂವಳಸಾಗಿಮುತ್ತೆಮಕರಂಬಡಮಾಮುಖದಂನಮುಪ್ಪಬಾ ।
ಣಾವಳಿಯಿಂಮಹೋದಧಿಯುಜೀವನಮಂತವುನನ್ನಮಾಂಟಿದಂ ॥ 99

ಕಂ ॥ ಉದ್ದಾಮನಪಂದಲೆಪಱಿ ।
ದುದ್ದಂಪಾಱುವಿನಮಿಸುವುದುಂಗಂಭೀರಂ ॥
ಬದ್ದವಣದಪಱೆಗಳ್ಕಿವಿ ।
ಸದ್ದಂಗಿಡೆಪೊಯ್ದುವಿಂದ್ರವೈರಿಯಪಡೆಯೊಳ್ ॥ 100

ಸಿಂಹಕಟಿರಿಪುಮದದ್ವಿಪ ।
ಸಿಂಹಂಪ್ರಥಿತನನಜೇಯಬಾಹಾಬಲನಂ ॥
ಸಂಹರಿಸಿದಂದಶಾಸ್ಯನ ।
ಸಿಂಹಾಸಂದಿಯನೆಸಂಚಳಂಮಾಡುವವ್ರೇಲ್ ॥ 101

ವ ॥ ಅಂತುನಿಜವರೂಥಿನಿಯನಾಲ್ವರುಂಮಹಾಸಾಮಂತರಂತಕಜಠರಾಗ್ನಿಗಾಹುತಿಯ
ಪ್ಪುದುಂಘೃತಾಹುತಿಪಡೆದಹುತವಹನಂತುಳಿದಸಾಮಂತರತಿಕುಪಿತರಾಗಿರಾವಣನವ
ರೂಥಿನಿಯರಥಿಗಳಂಗಱಿಸನ್ನೆಗೆಯ್ದುಲಯಸಮಯದಭೈರವನಭೀಕರಾಕಾರಮ
ನಪ್ಪುಕೆಯ್ದುಕಡುಕೆಯ್ದುಕಾದುವಲ್ಲಿ ॥

ಮ ॥ ಎರಡುಂತೇರೊಂದನೊಂದೆಯ್ತರೆನಡುಗೆನೆಲಂನೇಮಿಸಂಘಟ್ಟದಿಂದಂ ।
ಬರದೊಳ್ಮತ್ತೇಭಸಿಂಹಧ್ವಜಮಭಿನಯಮಂಬೀಱೆಕೋದಂಡಟಂಕಾ ॥
ರರವಂಕೈಗಣ್ಮೆಸಾರ್ತ್ತಂದಿಸೆದಶಮುಖಸಾಮಂತನಂವಿಘ್ನನಂತೋ ।
ಮರದಿಂದುದ್ದಾಮನಿಟ್ಟಂಬಿಡೆಕಡುನೆಱನಂನಟ್ಟುತೂಗಾಡುವನ್ನಂ ॥ 102

ಕಂ ॥ ಇಡಿವಜ್ರಿವಜ್ರಹತಿಯಿಂ ।
ಕೆಡೆದಕುಲಾಚಲದಮಾಳ್ಕೆಯಿಂದಂವಿಘ್ನಂ ॥
ಕೆಡೆದಂತೋಮರಹತಿಯಿಂ ।
ದೊಡನುಣ್ಮೆಜಯಾನಕಸ್ವನಂಕಪಿಬಲದೊಳ್ ॥ 103

ದನುಜೇಂದ್ರನಸೇನೆಯವ ।
ಜ್ರನದೋರ್ದ್ದಂಡಂಗಳಂಕುಠಾರಾಯುಧದಿಂ ॥
ಮನುಜೇಂದ್ರನಸೇನೆಯವಿಘು ।
ಟನಾಜಿಯೊಳ್ಪೋಡುಗಾಱನಂತಿರೆತಱಿದಂ ॥ 104

ಆರಣರಂಗದೊಳುನ್ಮದ ।
ವಾರಣಮಜಗರಮನಿಕ್ಕುವಂತಮಯುಮದಿಂ ॥
ಚಾರಣನಂಕೊಂದಿಕ್ಕಿದ ।
ನಾರಳವೃದ್ಧತನವಾರ್ಯ್ಯಬಾಹಾವೀರ್ಯ್ಯಂ ॥ 105

ಶುಕನಂದುರಿತಾಸ್ತ್ರಂಕಿಂ ।
ಶುಕವಿಟಪಿಯನಳುರ್ವ್ವದಾವಪಾವಕನಂತಂ ॥
ತಕಹೋಮಕುಂಡದೊಳ್ನೂಂ ।
ಕೆಕಂಡುಕಾಳಾಗ್ನಿಯಂತೆರಾವಣನುರಿದಂ ॥ 106

ಶರಪಂಜರನಂಯಮಕುಂ ।
ಜರಕ್ಕೆ ಕಡಿಕೊಂಬುಮಾಡಿಕಡಿಖಂಡಮೆನ ॥
ಲ್ಕರವಾಳಿಂನಂದನನಾ ।
ಜಿರಂಗದೊಳ್ಪೊಯ್ಯೆಪೊಯ್ದುವುತ್ಸವಪಟಹಂ ॥ 107

ಗಜರಿಪುನಖರಪ್ರಕರದೆ ।
ಗಜಮಂಸೀಳ್ದೊಟ್ಟುವಂತೆಮದನಾಂಕುಶನಾ ॥
ತ್ಮಜಯಾಸಿಯಿಂದೆಕೊಂದಂ ।
ಗಜನಂರಾಘವನಸೇನೆಸುಗಿದುಗುವಿನೆಗಂ ॥ 108

ವ ॥ ಅಂತೆರಳ್ಬಲಮುಮೊಟ್ಟಜೆಗಿಡದೆತಳ್ತುಱಿದುಪಾಳಿಯನಸಕಳಿಯೆ ॥

ಉ ॥ ಚಂಡಪರಾಕ್ರಮರ್ದ್ದನುಜನಾಯಕರುಂರಣರಾಗದಿಂಪ್ರಭಾ ।
ಮಂಡಲಮುಖ್ಯನಾಯಕರುಮೋರ್ವ್ವರನೋರ್ವ್ವರಿದಿರ್ಚ್ಚಸಾವುದಂ ॥
ಕಂಡುಕೃಪಾಳುಮಾಣಿಸುವೆನಿಂದಿನಯುದ್ಧಮನೆಂಬಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ ।
ಚಂಡಮರೀಚಿಪಶ್ಚಿಮಪಯೋಧಿಯೊಳೊಯ್ಯನೆಮೆಯ್ಯನಿಕ್ಕಿದಂ ॥ 109

ವ ॥ ಅಂತುನೇಸರ್ಪ್ಪಡುವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಅಪಹಾರತೂರ್ಯ್ಯಮಂಪೊ ।
ಯ್ಸಿಪಡೆಗಳೆರಡುಂರಣೋರ್ವ್ವಿಯಿಂದಂತಾತ ॥
ಮ್ಮಪುರಕ್ಕೆಪೋದುವಾನಕ ।
ವಿಪುಳರವಂಗಗನವಿವರಮಂತೀವುವಿನಂ ॥ 110

ವ ॥ ಅಂತುಬೀಡಿಂಗೆಪೋಗಿಸಂಗ್ರಾಮಸಂರಂಭದೊಳುಭಯಬಲಮುಮಿರ್ಪ್ಪಿನಂ ॥

ಕಂ ॥ ಮತ್ಕುಲನವಿಜಯನಾಟ್ಯಚ ।
ಮತ್ಕೃತಿಯಂನೋಡಿಕಣ್ಗಳಂತಣಿಪುವೆನೆಂ ॥
ಬುತ್ಕಂಠತೆಯಿಂದುದಯಕು ।
ಭೃತ್ಕೂಟಮನೇಱಿದಂತಿರಿನನುದಯಿಸಿದಂ ॥ 111

ವ ॥ ಅಂತುದಿನಪೋದಯುಮಪ್ಪುದುಂಪೂರ್ವ್ವಕ್ರಮದೊಳುಭಯವಾಹಿನಿಯುಂರಣಭೂ
ಮಿಗೆಬಂದೊಡ್ಡಿನಿಲ್ವುದುಂದಶಾನನಸೇನಾಪತಿಗಳಪ್ಪಕುಂಭ ನಿಕುಂಭ ಶಂಭು ಸ್ವ
ಯಂಭು ಚಂಡ ಪ್ರಚಂಡ ಕುಂಡಳ ಹಾಲಾಹಲ ಪುಷ್ಪಚೂಳ ಧೂಮರಾಕ್ಷಸ ಸಂ
ಧ್ಯಾಕ್ಷ ಬಂಧುಮಾಲಿ ಭೀಮಭೀಷಣ ಧವಳಕೀರ್ತ್ತಿ ವಿಕ್ರಮ ವಿದ್ಯುಜ್ಜಿಹ್ವ ಸೌ
ಮ್ಯಾನನ ಶಾರ್ದ್ದೂಲ ಪ್ರಮುಖರನೇಕರೊಡ್ಡಿನಿಲ್ವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಮನುವಂಶಲಲಾಮನರಾ ।
ಮನಮುಂದೆಪೊಡಹ್ವರ್ದೋರ್ಪ್ಪಸೈಪೆಮಗಾದ ॥
ತ್ತೆನುತುಂಬೇಚರವಲ್ಲಭ ।
ರನೇಕರೊದವಿದರಣಾನುರಾಗದಿನೆರ್ದ್ದರ್ ॥ 112

ವ ॥ ಅಂತುದಾತ್ತರಾಘವನೊಳ್ಮೈತ್ರಭಾವದಿಂಕೂಡಿದವಿದ್ಯಾಧರವೀರರಪ್ಪಚಂದ್ರ ಚಂ
ದ್ರಾಭ ಚಂದ್ರಮಾಲಿ ರತಿವರ್ದ್ಧನ ಸಿಂಹರಥ ಮೇಘವಾಹನ ಭೀಮರವ ಕುಮು
ದಾವರ್ತ್ತ ಸುಷೇಣ ಭೂಷಣ ಜಯಮಿತ್ರ ಮಾನಾರ್ಹ ಮಹೇಂದ್ರ ಮೇಘ
ಪರ್ವ್ವತ ಸರ್ವ್ವಪ್ರಿಯ ತರಂಗತರಳ ಚಪಲಾವೇಗ ವಿದ್ಯುತ್ಕರ್ಣ್ನ ಜಯ ವಿಜ
ಯರೆಂಬರಣಪ್ರಣಯಿಗಳ್ತಮತಮಗೆಸಮಕಕ್ಷರಪ್ಪವಿದ್ಯಾಧರಪ್ರತಿನಾಯಕರೋ
ರೋರ್ವ್ವರೊಳಗುರ್ವ್ವಮದ್ಭುತಮುಮಾಗೆಕಾದುವಲ್ಲಿ ॥

ಚ ॥ ಉಡಿವರಥಂಗಳಿಂಮಡಿವವಾಜಿಗಳಿಂಕಡಿಖಂಡಮಪ್ಪೆರ ।
ಳ್ವಡೆಯಪದಾತಿಯಿಂಕೆಡೆವವಾರಣದಿಂಕುಣಿವಟ್ಟೆಗಾರ್ವ್ವಬೊ ॥
ಬ್ಬಿಡುವಮರುಳ್ಗಳಿಂಪರಿವಲೋಹಿತದಿಂಪರಿದಂಬರಕ್ಕೆ ದಿಂ ।
ಕಿಡುವಶಿರಂಗಳಿಂದತಿಭಯಂಕರಮಾದುದುಸಂಗರಾಂಗಣಂ ॥ 113

ಕಂ ॥ ಪಲವುಂದಿನಮಿಂತೆರಡುಂ ।
ಬಲದಮಹಾಬಲಪರಾಕ್ರಮಕ್ಕಾದಿಮನೋ ॥
ಬಲದಭುಜಬಲದವಿದ್ಯಾ ।
ಬಲದಳವಂನೆಱೆಯೆಮೆಱೆದುಮಂಮಳಿಯಾದರ್ ॥ 114

ವ ॥ ಅಂತವರನುದಿನಮುನುವರದೊಳಣ್ಮಿಕಾದುತ್ತುಮಿರ್ದ್ದೊಂದುದಿವಸಂ ॥

ಕಂ ॥ ದಾವದಹನಕ್ಕೆ ವನ್ಯಮೃ ।
ಗಾವಳಿಬೆಂಗುಡುವಮಾಳ್ಕೆಯಿಂಬೆಂಗುಡೆಸು ॥
ಗ್ರೀವನಪಡೆಸೆಡೆದುದಶ ।
ಗ್ರೀವನಪೇರ್ವ್ವಡೆಗೆಗುರ್ವ್ವವಡೆದುದುಸಮರಂ ॥ 115

ವ ॥ ಆಸಮಯದೊಳ್ಸುಗ್ರೀವಂನಿಜವರೂಥಿನಿಯುಂನೆಱಿರಿಕ್ಕೆ ॥

ಕಂ ॥ ತ್ರಿಪತಾಕೆನಿಟಿಳತಟದೊ ।
ಳ್ಕಪಿಧ್ವಜಂಗಗನತಳದೊಳುರ್ವ್ವಿಸೆಕಿಷ್ಕಿಂ ॥
ಧಪುರಾಧಿಪನುಱದಿಱಿಯ ।
ಲ್ವಿಪಕ್ಷಮಂರಥಮನೇಱಿದಂಸುಗ್ರೀವಂ ॥ 116

ವ ॥ ಅಂತುರಥಾರೂಢನಾಗಿಕಾದಲ್ಕಡಂಗಿಬರ್ಪ್ಪುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಬಾರಿಸಿಸುಗ್ರೀವನನು ।
ಗ್ರಾರಾತಿಬಲಕ್ಕೆಲಯಮನೊಡರಿಪಬಗೆಯಿಂ ॥
ಮಾರುತಿಕರಿಯಿಂಪೂಡಿದ ।
ತೇರಂಜವನೇಱುವಂತಿರೇಱಿದನಾಗಳ್ ॥ 117

ವ ॥ ಅನಂತರಂ ॥

ದ್ರುತವಿಲಂಬಿತ॥ ಮಿಳಿರ್ದ್ದುಮಿಳ್ಳಿಸೆವಾನರಕೇತನಂ ।
ಪ್ರಳಯಕಾಲದಮಾರಿಯಮೂರಿಯಂ ॥
ತಳೆದುಮಾರುತಿಯೇಱಿದತೇರದೇಂ ।
ತಳರ್ದ್ದುದೋಧರೆಕಂಪಿಸುವನ್ನೆಗಂ ॥ 118

ವ ॥ ಅಂತುತಳರ್ದ್ದಪವಮಾನತನೂಭವಂಮನಃಪವನವೇಗದಿಂಕುಂಭಕರ್ಣ್ಣನತನೂ
ಭವರಪ್ಪಮಾಲಿ ಜಂಬುಮಾಲಿಗಳಬಲಮನಳಱೆತಾಗುವುದುಂ ॥

ಶಾ ॥ ಜ್ಯಾರಾವಕ್ಕಗಿದ್ಕ್ಕಿಬಳ್ಕಿದಿಗಿಭಂಕೋದಂಡದೊಳ್ಪೂಡಿಕೊಂ ।
ಡಾರುತ್ತುಂನಿಶಿತಾಸ್ತ್ರದಿಂದಿಸೆಹನೂಮಂತಂದ್ವಿಷತ್ಸೇನೆಯೊ ॥
ಳ್ವೀರಾಳುಂತುರಗಂಗಳುಂರಥಮುಮುನ್ಮತ್ತೇಭಮುಂಬಿದ್ದುರ್ವ್ವಾ ।
ರ್ವ್ವೀರಾಗ್ರೇಸರನಪ್ಪಮಾರುತಿಯದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆಮೆಯ್ಯಾನ್ಚ್ಚರ್ವರ್ ॥ 119

ಮ ॥ ಪವಮಾನಪ್ರಿಯನಂದನಂಚರಮದೇಹಂದೇಹಮಂಕಯ್ದುವು ।
ಚ್ಚರ್ನ್ನವುವಿದ್ಯಾಪರಮೇಶ್ವರಂಗಜರಥಾರೂಢಂಮಹಾಧನ್ವಿಕಾ ॥
ದುವರಾರಾತನನಂತವೀರ್ಯ್ಯನಿದಿರೊಳ್ಮಾಱಾಂಪುದುಂಕೊಂದನಾ ।
ಹವದೊಳ್ಮಾಮಾಲಿಯಜಂಬುಮಾಲಿಯಮಹಾಸಾಮಂತಸಂದೋಹಮಂ ॥ 120

ಕಂ ॥ ಜವನೆರ್ದೆಬಿಚ್ಚಿರ್ದುದೆನೆದಾ ।
ನವಸೇನೆಗೆವಿಲಯಸಮಯಮೀಸಮಯದೊಳ್ಸಂ ॥
ಭವಿಸಿದುದೆನೆತವೆಕೊಂದಂ ।
ಪವಮಾನಸುತಂಗೆಸಂಗರಕ್ಕಿದಿರುಂಟೇ ॥ 121

ವ ॥ ಅಂತುಜಯಜಾಯಾರಮಣನಪ್ಪಮಾರುತಿನಿಜನಿಶಾತಶರಾಸಾರದಿಂತನ್ನಸೇನಾಕೃಶಾ
ನುಜ್ವಾಳಾಕಳಾಪಮಂನಂದಿಸೆವಿಳಯಸಮಯಜ್ವಾಲೆಯಂತೆಮಾಲಿತಿಂಣಮುರಿದು
ನಿಜವರೂಥಮಂಮಾರುತಿಯರಥಕ್ಕೆಸೈತುಮರಿಯಿಸಿ ॥

ಕಂ ॥ ಬಿಸಿಲೆಸಕಂಗಿಡೆಕತ್ತಲೆ ।
ಪಸರಿಸೆಮಾರುತಿಯತೇರಗಜಮಸ್ತಕದಿಂ ॥
ಪೊಸಮುತ್ತುಗಳುಗೆಕ್ಕೈಮಿಗೆ ।
ಬಿಸುನೆತ್ತರಮ್ಮಾಲಿಕಱೆದನಂಬಿನಮಳೆಯಂ ॥ 122

ವ ॥ ಅಂತುಮಾರುತಿಯರಥಮಂಮಿಸುಕಲೀಯದಿಸುವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಸ್ಯಂದನಬಂಧನಮಂಮಾ ।
ಳ್ಪಂದಮಿವಂನಮಗಮೆಂದುಮಾರುತಿಮುಳಿದಾ ॥
ಗೊಂದಂಬಿಂಖಂಡಿಸಿಪೆಱ ।
ತೊಂದಂಬಿಂದವನತಲೆಯುಮಂಪಱಿಯೆಚ್ಚಂ ॥ 123

ವ ॥ ಅಂತುಮಾಲಿಯತಲೆಪಱಿದುನೆಲಕ್ಕೆಬೀಳ್ವುದುಂ ॥

ಪೃಥ್ವಿ॥ ನಿಜಾಗ್ರಜನಸಾವುಜೇವಸನನಗ್ಗಳಂಮಾಳ್ಪುದುಂ ।
ಗಜಾರಿಘನಗರ್ಜ್ಜನಕ್ಕೆಕಡುಕೆಯ್ದುಮೇಲ್ವಾಯ್ವವೋ ॥
ಲಜೇಯಬಲಜಂಬುಮಾಲಿಗದೆಗೊಂಡುಮೇಲ್ವಾಯ್ವುದುಂ ।
ಭುಜಾಸಿಯೊಳೆಕೊಂದನಂದವನುಮಂಮರುನ್ನಂದನಂ ॥ 124

ವ ॥ ಅಂತುಮಾಲಿಜಂಬುಮಾಲಿಗಳಂಕೊಂದುಮುಂದೆಧವಳಚ್ಛತ್ರಚಾಮರಪಾಳಿಧ್ವಜ
ಶಂಖಕಾಹಳಪ್ರಮುಖರಾಜಚಿಹ್ನಂಗಳ್ವೆರಸುಹಸ್ತ್ಯಶ್ವರಥಪದಾತಿಬಲದಿಂವಿದ್ಯಾಧ
ರಾಧಿರಾಜರಿಂಪರಿವೃತನಾಗಿರ್ದ್ದದಶಮುಖನಂವಲಿಮುಖಧ್ವಜಂಕಂಡು ॥

ಕಂ ॥ ದೊರೆವೆತ್ತಸಮರವೀಗ ।
ಳ್ದೊರೆಕೊಂಡತ್ತೆಂದುತಂನರಥಮಂಲಂಕೇ ॥
ಶ್ವರನಿರ್ದ್ದೊಡ್ಡಣದತ್ತ ।
ಲ್ಪರಿಯಿಸಿದನಿದೇಂಪ್ರತಾಪಿಯೋಪವನಸುತಂ ॥ 125

ವ ॥ ಅಂತುಪರಿಯಿಸಿರಕ್ಕಸವಡೆತಕ್ಕುಗೆಟ್ಟುತಲ್ಲಣಿಸುವಂತೊಟ್ಟೈಸಿಕಾದುತ್ತುಂಬರ್ಪ್ಪ
ವಲಿಮುಖಧ್ವಜನಂದಶಮುಖಂಕಂಡುಕಡುಮುಳಿದುಕಾದಲ್ಬಗೆಯೆಮಯತನೂಜ
ರಪ್ಪಮಹೋದರವಜ್ರೋದರರ್ದ್ದಶಾಸ್ಯನಸ್ಯಂದನಕ್ಕಡ್ಡಂಬಂದುಕಾಳಗಮಂಕ

ದ್ಧೊಂಮುಮಹೋದರನಂಗದನೊಳುಂವಜ್ರೋದರಂಹನುಮಂತನೊಳುಂಸಾಮಾ
ನ್ಯಾಸ್ತ್ರದೊಳಂದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರದೊಳಂಪಿರಿದುಪ್ರೊಳ್ತುಕಾದೆ ॥

ಕಂ ॥ ಅಂಗದನಕಣೆಮಹೋದರ ।
ನಂಗದಲೋಹಿತವನೀಂಟೆಪಿಂಗೆದಶಪ್ರಾ ॥
ಣಂಗಳುಮೋಂಪಡೆದನೊದಿವಿ ।
ಜಾಂಗನೆಯರಪೀವರಸ್ತನಾಲಿಂಗನವಂ ॥ 126

ವ ॥ ಅಂತುಮಹೋದರನಂಯಮೋದರಮನಂಗದಂಪುಗಿಸೆತಾನುಮತಿಕುಪಿತನಾಗಿ ॥

ಮ।ಸ್ರ॥ ತಿರುವಾಯೊಳ್ತೊಟ್ಟುದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಮನಿಸೆಪನುಮಂಸಾಯಕಂನಾಂಟೆವಜ್ರೋ ।
ದರವಕ್ಷೋಭಾಗಮಂಪೆಂಗಲಗುಬಳೆಯೆಕಂನೆತ್ತರುಂಮೆಯ್ಯೊಳಂಪಾ ॥
ಯ್ತರೆಜೀವಂಬಿಟ್ಟುಬಾಯಂನಯನಯುಗಳಮಂಬಿಟ್ಟುಕರ್ಚ್ಚಿಟ್ಟುಬೀಳ್ವಂ ।
ತಿರೆಬಿರ್ದ್ದಂಭೂಮಿಯೊಳ್ರಾವಣಭುಜವಿಜಯಶ್ರೀಯುಮಲ್ಲಾಡುವಂನಂ ॥ 127

ವ ॥ ಅಂತುವಜ್ರೋದರಂಸುರಸುಂದರೀವಿಮಾನೋದರಮನಲಂಕರಿಸೆ ॥

ಕಂ ॥ ದವದಹನಂಕಾನನಮಂ ।
ತವಿಪಂತಿರೆಬಾಡವಾನಳಂವಾರಿಧಿಯಂ ॥
ತವಿಪಂತಿರೆಪವನಸುತಂ ।
ತವಿಸಿದನಗಣಿತಮೆನಿಪ್ಪರಾವಣಬಲಮಂ ॥ 128

ಅಣುವನಕೂರ್ಗ್ಗಣೆಗಳ್ನಡೆ ।
ಪೆಣಮುಯುಮಾದತ್ತುಮೇರೆಪವಣಿಲ್ಲದರಾ ॥
ವಣಪಡೆಪರ್ವ್ವಿದಮುರ್ವ್ವ ।
ಕ್ಷಣದೊಳೆಕಿಡುವಂತೆಚಂಡಕರಕರಹತಿಯಿಂ ॥ 129

ದಿವ್ಯಾಯುಧಂಗಳಂಗೆಲೆ ।
ದಿವ್ಯಾಯುಧವಸುರಪಡೆಯನನಿಲತನೂಜಂ ॥
ಸವ್ಯಾಪಸವ್ಯಮೆಚ್ಚುರ ।
ಣವ್ಯಸನಿಪಿಶಾಚಪಡೆಗೆಬಾಣಸುಗೆಯ್ದಂ ॥ 130

ವ ॥ ಆಮಹಾಸಮರದೊಳ್ ॥

ಉ ॥ ಮಾಲಿಗೆಜಂಬುಮಾಲಿಗೆಮರುತ್ತನಯಂಕುಡೆಯುದ್ಧದೊಳ್ಕೃತಾಂ ।
ತಾಲಯಮಂನಿಜಾತ್ಮಜರಸಾವಿನೊಳುತ್ಕಟಮಾಗೆಶೋಕಮು ॥
ನ್ಮೀಲಿಸೆಕೋಪಮಾಪ್ರಳಯಭೈರವನಂತಿರೆಕುಂಭಕರ್ಣ್ಣನಾ ।
ಭೀಲಮನೆತ್ತಿಪೊತ್ತುನಡೆದಂಕದನಕ್ಕೆದಿರಂತ್ರಿಶೂಲಮಂ ॥ 131

ವ ॥ ಅಂತುಕಡಂಗಿಬರ್ಪ್ಪಕುಂಭಕರ್ಣ್ಣನಂಕಂಡುಮಾರುತಿಯಂಪೆಱಗಿಕ್ಕಿರಘುವೀರನ
ಬಲದಮಹಾಸಾಮಂತಚ್ಬರ್ಗಂಡನುಂಪ್ರಚಂಡನುಂಶಶಿಮಂಡಲನುಂಬಲಿಯುಂಮೊ
ದಲಾಗೆಪಲರುಮಡ್ಡಂಬಂದುತನ್ನಬಲಮನಳಱೆಕಾದುತ್ತುಮಿರೆಕುಂಭಕರ್ಣ್ಣನತಿ
ಕುಪಿತನಾಗಿಬೇಗಂಪ್ರಸ್ವಾಪನವಿದ್ಯಾಶರದಿಂಕಪಿಧ್ವಜರಧ್ವಜಿನಿಯಂಮಯ್ಯಱಿ
ಯದೊಱಗುವಂತುಮಾಳ್ಪುದುಂ ನಿದ್ರಾಪ್ರಬೋಧಿನಿಯೆಂಬದಿವ್ಯಬಾಣದಿಂಸುಗ್ರೀ
ವಂಹನುಮಂಮೊದಲಾಗೆ ಮಿಕ್ಕನಾಯಕರನಿದ್ರಾಮುದ್ರೆಯಂ ಕಳೆವುದುಮನಿಬ
ರುಂರಕ್ಕಸಪಡೆಬೆಂಗುಡೆಕಾದುತ್ತುಮಿರೆಕಂಡುಕಡುಮುಳಿದು ॥

ಕಂ ॥ ಚಳಿಯಿಸಲಮರಾಚಳಮಂ ।
ತುಳುಂಕಲಂಭೋನಿಧಾನಮಂದಿನಕೃನ್ಮಂ ॥
ಡಳಮನೆಳೆಗಿಳಿಪಲೆಂದಾ ।
ಜೆಳಂಪಟುಂದೆಸೆಗೆಮಸಗಿದಂದನುಜೇಂದ್ರಂ ॥ 132

ವ ॥ ಅಂತುದಶಗ್ರೀವಂಸುಗ್ರೀವನಕಂಠಕಂದಳಮಂ ಚಂಡಪರಶುವಿಂಖಂಡಿಸಲುಂಪವ
ಮಾನತನೂಭವಪ್ರಾಣಪವಮಾನನಂಬಾಹುರಾಹುಗಾಹಾರಮನಿಕ್ಕಲುಂಪ್ರಭಾಮಂ
ಡಲನಮಂಡಲಾಗ್ರಮಂಚಂದ್ರಹಾಸಪ್ರಭಾಮಂಡಲದಿಂಹತಪ್ರಭಂಮಾಡಲುಂನಳನ
ಕೋಪಾನಳನಂಖಳ್ಗಧಾರಾಜಲದಿಂನಂದಿಸಲುಂನೀಳನನೀಲಲೋಹಿತದಿಂಭೂತಗಣ
ಮಂತಣಿಪಲುಮುತ್ಕಂಠನಾಗಿನಿಜವರೂಥಮಂ ರಿಪುವರೂಥಿನಿಗಿದಿರಂಪರಿಯಿಸಲೊ
ಡರಿಸುವುದುಮಾಸಮಯದೊಳ್ಮಂಡೋದರೀಜಠರಜಾಹ್ನವೀವಿಕಸಿತಾರವಿಂದನಿಂದ್ರ
ಜಿತ್ಕುಮಾರಂತಂದೆಯಮುಖಾರವಿಂದಮಂನೋಡಿ ನಿಟಿಲತಟಘಟಿತಮುಕುಳಿತಾಂ
ಜಲಿಪುಟನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ತ್ರಿಪತಾಕೆನಿಟಿಲತಟದೊಳ್ ।
ಮಪಾಂಗದೊಳ್ಕೆಂಪುಸಮನಿಪಂನೆವರಂಸ್ಯೈ ॥
ರಿಪುದೆವಲಮೆನಗೆಬಂನಂ ।
ನೃಪೇಂದ್ರಬನ್ನಕ್ಕೆ ಬೇಱೆಕೋಡೆರಡೊಳವೇ ॥ 133

ಉ ॥ ನೀಂಬರೆಗಂಕಪಿಧ್ವಜರಸಾಧ್ಯರೆನಿಂನೊಳೆದಿಚ್ಬರ್ವಂನನಾ ।
ವಂಬೆಸಸೆಂನನಂಜಿದೊಡಮಂದಿರಬಾಳ್ದಲೆದಂದಪೆಂರಣಾ ॥
ಡಂಬರದಿಂದಮಂಜದೊಡೆಪಂದಲೆದಂದಪೆನೆಂದುಪ್ರೊಣ್ದುಶೌ ।
ರ್ಯ್ಯಾರ್ಣಂಬುಧಿಬೇಡಿದಂಬೆಸನನಿಂದಗಿದಾನವಚಕ್ರವರ್ತ್ತಿಯಂ ॥ 134

ವ ॥ ಅಂತುತಂದೆಯನಿಂದಗಿಬೆಸನಂಬೇಡಿಕೊಂಡು ॥

ಕಂ ॥ ಗಿರಿಗಳ್ಪರಮಾಣುಗಳೆನೆ ।
ಸರೋಜಭವನೀಕರೀಂದ್ರಮಂಮಾಡಿದನೆಂ ॥
ದಿರದದಱಕಾಯಬಲಮಂ ।
ನಿರೂಪಿಸಲ್ನಾಗರಾಜನುಂನೆಱೆದಪನೇ ॥ 135

ವ ॥ ಎಂಬಿನಮುಗುರ್ವ್ವೆತ್ತುದಂತೆ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಕಂಟಕಮೆಂಬಾನೆಯನೇಱಿಪ್ರಳಯಪ್ರಕ್ಷೋಭಮಾದಂತೆಮುೞಿದುಬರೆ ವಾನರಬಲಂದೋರ್ವ್ವಲಮನುೞಿದುಪೆಳಱೆ ಸುಗ್ರೀವನುಂಪ್ರಭಾಮಂಡಲನುಮಿದಿರ್ಚ್ಚಲ್ನೆರೆದುನಿಲ್ವುದುಮವರನಿಂದ್ರಜಿತ್ಕುಮಾರನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ಕಪಿವಂಶ್ಯರ್ಗ್ಗೆನಿಸರ್ಗ್ಗಂ ।
ಚಪಳತೆಖಚರೇಂದ್ರನಪ್ಪದಶಕಂಠನಪಾ ॥
ದಪಯೋಜಸೇವೆಯುಂಬಿ ।
ಟ್ಟುಪಶುವೆನೀಂಭೂಚರಂಗೆಕಿಂಕರನಾದೈ ॥ 136

ನಿನ್ನಿಂಬನಱಿಯದಾಜಿಯೊ ।
ಳೆನ್ನೊಡನೆಪೊಣರ್ಕ್ಕೆಗಿಂತುಬಂದಪೆಮುೞಿದಾಂ ॥
ನಿನ್ನಂಕೊಲ್ವೆಡೆಯೊಳ್ಕಾ ।
ವನ್ನರ್ಕ್ಕೈಕೊಂಡುಭೂಮಿಗೋಚರರೊಳರೇ ॥ 137

ವ ॥ ಎನೆಮುೞಿದು ॥

ಕಂ ॥ ಕಾಳಗಮನುೞಿದುಪೆಂಡಿ ।
ರ್ಗ್ಗಾಳಗಮಂಮಾಳ್ಪೆಗಂಡುಮಾತುಳ್ಳೊಡೆಕೂ ॥
ರ್ವ್ವಾಳಮಸೆದೋರ್ಪ್ಪುದೆನಗೆಂ ।
ದೇೞಿಸಿದಂದನುಜತನುಜನಂಸುಗ್ರೀವಂ ॥ 138

ವ ॥ ಅಂತವರೀರ್ವ್ವರುಮೋರೋರ್ವ್ವರಂಮೂದಲಿಸಿಕಾದುತ್ತಿರ್ದ್ದರಂನೆಗಮಿತ್ತಲ್ ॥

ಕಂ ॥ ಜನಕಾತ್ಮಜನೊಳ್ದಶಮುಖ ।
ತನೂಭವಂಮೇಘವಾಹನಂಬಿಲ್ವೊಯ್ದಂ ॥
ಬಿನಮಳೆಯಂಲಯಸಮಯದ ।
ಘನಾಘನಂಕಱೆವಮಾಳ್ಕೆಯಿಂದಂಕಱೆದಂ ॥ 139

ಕಂ ॥ ಅವನೆಚ್ಚಂಬುಗಳಂಚಂ ।
ಡವಿಕ್ರಮಂಮಂಡಳಾಗ್ರದಿಂಖಂಡಿಸಿದಂ ॥
ಬವರದೊಳಿದಿರಾಂಪವರಾ ।
ರವಾರ್ಯ್ಯಭುಜವೀರ್ಯ್ಯನಂಪ್ರಭಾಮಂಡಲನಂ ॥ 140

ವ ॥ ಅಂತುನಿಜನಿಶಾತಶರಸಂಘಾತಮಂಖಂಡಿಸೆಮೇಘವಾಹನನಗ್ನಿಬಾಣದಿಂದಿಸುವುದು
ಮದಂಪ್ರಭಾಮಂಡಲಂವಾರುಣಾಸ್ತ್ರದಿಂಕಡಿಯೆಕಚುಮುಳಿದು ॥

ಚ ॥ ತಿರುವಿನೊಳಿಟ್ಟುಕೂರ್ಗ್ಗಣೆಗಳಂದನುಜಂಪೊಜಿಮುಯ್ಯನೆಯ್ದುವಂ ।
ತಿರೆತೆಗೆದಸ್ತ್ರವಿದ್ಯೆಗಿವನೊಳ್ದೊರೆಯಾರೆನೆಮೇಘವಾಹನಂ ॥
ತುರಗಮನೆಚ್ಚುಸಾರಥಿಯನೆಚ್ಚುಪತಾಕೆಯನೆಚ್ಚುಬಿಲ್ಲನೆ ।
ಚ್ಚುರಥಮನೆಚ್ಚುಪಚ್ಚಪರಿಮಾಡಿದನಾಜನಕಾತ್ಮಜಾತನಂ ॥ 141

ವ ॥ ಅಂತುವಿರಥನಂಮಾಡಿ ॥

ಕಂ ॥ ದನುಜಸುತಂಪಂನಗಶರ ।
ದಿನಿಸುವುದುಂಜನಕಸುತನನದುಪೆಣೆದಹಿಬಂ ॥
ಧನದಿಂಪೊಡಪ್ಪುಗುಂದಿಸೆ ।
ತನುವಂಮಱೆದಿಳೆಗೆಬಿದ್ದುರ್ಮೂರ್ಚ್ಛೆಗೆಸಂದಂ ॥ 142

ವ ॥ ಅಂತತಿಪ್ರಚಂಡಬಲಂ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲಂಮೂರ್ಚ್ಛಿತನಪ್ಪುದುಮಿತ್ತಲಿಂದ್ರಜಿತ್ಕು
ಮಾರಂ ಸುಗ್ರೀವನಂ ವಿರಥನಂಮಾಡಿ ಪನ್ನಗಾಸ್ತ್ರದಿಂದಿಸುವುದುಂ ॥

ಉ ॥ ಕಾಲಡಿಯಿಂಕೊರಲ್ವರೆಗಮಿಂದಗಿಯೆಚ್ಚಫಣೀಂದ್ರಸಾಯಕಂ ।
ಕೀಲಿಸಿದಂತೆಪೋಲ್ಬಿಗಿಯೆಸುತ್ತುವುದುಂಬಸಮುತ್ತುಮುಚ್ಚಿಕಂ ॥
ಣಾಲಿಗಳಿಚ್ಚೆಗೆಟ್ಟುಕಪಿಕೇತನನಾಗಳೆಮೂರ್ಚ್ಛೆವೋಗೆಶ ।
ಕ್ರಾಲಯಮಂ ಪಳಂಚಿದುದು ದಾನವಸೈನ್ಯಜಯಾನಕಸ್ವನಂ ॥ 143

ವ ॥ ಮತ್ತಿತ್ತಲೊಂದುಮೊನೆಯೊಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಮಾಯಾಯುದ್ಧದೊಳಂದಿ ।
ವ್ಯಾಯುಧಯುದ್ಧದೊಳಮಧಿಕಬಲರುಭಯಬಲಂ ॥
ಜೇಯೆಂಬಿನೆಗಂಕಾದಿದ ।
ರಾಯತಿನಿಲೆಕುಂಭಕರ್ಣ್ನನುಂಮಾರುತಿಯುಂ ॥ 144

ವ ॥ ಅಂತುಕಾದುವಲ್ಲಿ ॥

ಕಂ ॥ ರಣಕರ್ಕಶನಸುರಕುಲಾ ।
ಗ್ರಣಿವಿರಥಂಮಾಡಿವೀರನಂಖಚರಕುಲಾ ॥
ಗ್ರಣಿಯನವಯವದೊಳಣುವನ ।
ನಣುವಂಪಿಡಿವಂತೆಕುಂಭಕರ್ಣ್ಣಂಪಿಡಿದಂ ॥ 145

ಚ ॥ ಅಮಿತಪರಾಕ್ರಮಪ್ರಥಿತರಪ್ಪಕಪಿಧ್ವಜರುಂವಿಯಚ್ಚರ ।
ಪ್ರಮುಖರುಮೆಯ್ದಿದರ್ನ್ನರೆದುರಾವಣಸೇನೆಯೊಳಣ್ಮಿಕಾದಿಭಂ ॥
ಗಮನಿದುತಕ್ಕುದನ್ಯರಪೆಸರ್ದ್ದಶಕಂಧರನಂದಶಾಸ್ಯಸೈ ।
ನ್ಯಮನುಱದಿಕ್ಕಿಗೆಲ್ವೆಡೆಗೆಲಕ್ಷ್ಮಣನೆಂಬುದೊರಾಮನೆಂಬುದೋ ॥ 146

ವ ॥ ಅಂತಿಂದಗಿಮೇಘವಾಹನ ಕುಂಭಕರ್ಣ್ಣರಿಂ ಸುಗ್ರೀವಪ್ರಭಾಮಂಡಲಹನುಮಪ್ರ
ಮುಖಮುಖ್ಯನಾಯಕರ್ಕಳ್ನಾಗಪಾಶವಿದ್ಯೆಯಿಂಕಟ್ಟುವಡೆದಿರ್ಪ್ಪುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಅವರಘಪಟ್ಟಿರವಂತಿಱೆ ।
ದುವಿಭೀಷಣನಱಿಪಿರಾಮಲಕ್ಷ್ಮೀಧರರ್ಗ್ಗಂ ॥
ನವರೂಥಿನಿಯುಂಕೊಂಡಂ ।
ನೆವರಂನೀಮಿರ್ಪ್ಪುದವರನೀಗಳೆತರ್ಪ್ಪೆಂ ॥ 147

ವ ॥ ಎಂದುಬಿಂನಪಂಗೆಯ್ದುವಿಭೀಷಣಂರಣರಸಿಕನಾಗಿಪೋಪುದುಮಂಗದಂತಾನುಮೊ
ಡನೆಸಂಗ್ರಾಮಸಂರಂಭಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದುಕುಂಭಕರ್ಣ್ಣನಂಮುಟ್ಟೆವಂದು ॥

ಕಂ ॥ ಸಂಗರದೊಳ್ಪಡೆವೆಂದೋ ।
ಭೃಂಗಮನಾವಂಗವೆಂದುಕಲುಷಾನಳನಿಂ ॥
ದಂಗದನಂಗೀಕರಿಸಿದ ।
ನಂಗಾರಮನುಗುಳ್ವಕಾರಸಿಡಿಲಪೊಡರ್ಪ್ಪಂ ॥ 148

ವ ॥ ಅಂತುಮಸಗಿಮಾಮಸಕಂಗೊಂಡಕೃತಾಂತನಂತೆ ಸಾಧಾರಣಾಸ್ತ್ರದೊಳಂದಿವ್ಯಾ
ಸ್ತ್ರದೊಳಮಸಾಧಾರಣಮಾಗೆಕಾದಿ ॥

ಕಂ ॥ ಶರಭಂಪಿಡಿದಮೃಗಾಧೀ ।
ಶ್ವರನಂಭೇರುಂಡನೆಳೆದುಕೊಳ್ವಂತೆನಿಶಾ ॥
ಚರಕರದಿನಂಗದಂಸಂ ।
ಗರರಂಗದೊಳೆಳೆದುಕೊಂಡನನಿಲಾತ್ಮಜನಂ ॥ 149

ಗೆಲೆಕಾದಿಕುಂಭಕರ್ಣ್ಣನ ।
ನಲಂಘ್ಯಬಲನಂಗದಂಜಯಶ್ರೀನಿಳಯಂ ॥
ಜಲದಪಥಕ್ಕೊಗೆದಾಕ್ಷಣ ।
ದೊಳೆಮಾರುತಿವೆರಸುರಘುಜನಲ್ಲಿಗೆವಂದಂ ॥ 150

ವ ॥ ಇತ್ತಲಾವಿಭೀಷಣನಿಂದಗಿಮೇಘವಾಹನರೊಳಾಹವಕ್ಕೊಡರ್ಚುವುದುಮವರೆಮ್ಮ ಕಿಱಿಯುಂಮನೊಳ್ಕಾದುವುದುತಕ್ಕುದಲ್ತುಪಿಂಗೆಭಂಗಮಲ್ತೆಂದುಕಯ್ಯುದ್ಗೆಯ್ವುದು ಪೇಕ್ಷೆಗೆಯ್ದುತೊಲಗಿಪೋಗೆಮುಟ್ಟೆವ್ರೋಗಿವಿಭೀಷಣಂಪಂನಗಶರವೇಷ್ಟಿತರಾಗಿರ್ದ್ದ ಸುಗ್ರೀವಪ್ರಭಾಮಂಡಲರಂಕಂಡೇನುಂಗಯ್ಯಲಱಿಯದೆಸಂಭ್ರಮಚಿತ್ತನಾಗಿನೊ ಡುತ್ತುಮಿರೆ ॥

ಕಂ ॥ ಏನುಚಿತಮೆರಘುಕುಲಬಲ ।
ಹಾನಿಯನೀಕ್ಷಿಸುವುದೆಂದುಕಡುವೇಗದಿನು ॥
ತ್ತಾನಪದಂಪೋಪಂತಿರೆ ।
ಭಾನುಬಿಸಿಲ್ಮಸುಳಿಪೊಕ್ಕನಪರಾರ್ಣ್ಣವಮಂ ॥ 151

ವ ॥ ಅಂತುನೇಸರ್ಪ್ಪಡುವುದುಂ ದಶಾಸ್ಯನಪಹಾರತೂರ್ಯ್ಯಮಂಪೊಯಿಸಿಬೀಡಿಂಗೆಪೋ ಪುದುಮಿತ್ತಲ್ ॥

ಕಂ ॥ ಸೌಮಿತ್ರಿಮುಕುಳಿತಾಂಜಳಿ ।
ರಾಮಂಗಿಂತೆಂದನಿವರ್ಗ್ಗೆಪಂನಗಶರಮೂ ॥
ಬ್ಥಾರ್ಮುದ್ರಾಚ್ಛೇದನದಿಂ ।
ಕ್ಷೇಮಮನೊಡರಿಸುವುಪಾಯಮಾವುದೊಪೆಸಸಿಂ ॥ 152

ವ ॥ ಎನೆದಾಶರಥಿದಶನಕಾಂತಿನಿರ್ವ್ವಿಷೀಕರಣಮಣಿಮಯೂಖದಂತೆನಿಮಿರ್ವ್ವಿನೆಗಮಿಂ ತೆಂದಂ ॥

ದ್ರುತವಿಲಂಬಿತ ॥ ಇವರುಪದ್ರವಮಂಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಿಂ ।
ತವಿಸುಗುಂನೆನೆಮುಂಬರವಿತ್ತನಂ ॥
ದಿವಿಜನಂಪೆಱತೇನೆನೆಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ।
ಸವಿನಯಂನೆನೆದಂಬರವಿತ್ತನಂ ॥ 153

ಕಂ ॥ ನೆನೆವುದುಮಾಸನಕಂಪಂ ।
ಜನಿಯಿಸಿದತ್ತಾಗಳಾಮಹಾಲೋಚನನಂ ॥
ಬನಿಳಂಪಂಗೆನೆರಘುವೀ ।
ರನಲಕ್ಷ್ಮೀಧರನಸ್ಮೈಪುಸಾಧಾರಣಮೋ ॥ 154

ತನಗಾಸನಕಂಪಂತೊ ।
ಟ್ಟನೆಪುಟ್ಟಿರಣಪ್ರಪಂಚದೊಳ್ರಘುವೀರಂ ॥
ಸನೆದಪನೆಂದುಮಹಾಲೋ ।
ಚನನೋರ್ಮ್ಮೆದಲಱಿದನವಧಿಲೋಚನದಿಂದಂ ॥ 155

ವ ॥ ಅಂತದಂಗರುಹಾಧಿಪನಪ್ಪಮಹಾಲೋಚನನಱಿದು ಬಹುವಿದ್ಯಾಪರಿವಾರಮುಮನುಳ್ಳ ಸಿಂಹವಾಹಿನಿಯುಂ ಗರುಡವಾಹಿನಿಯುಮೆಂಬೆರಡು ವಾಹನವಿದ್ಯೆಗಳುಮಂದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಂಗಳುಮನುಯ್ದುಕುಡೆಂದುನಿಜಾನುಚರನಪ್ಪಚಿಂತಾವೇಗನೆಂಬದೇವಂಗೆಬೆಸಸುವುದುಮಾತಂಬಂದುಸಿಂಹವಾಹಿನಿಯಂಶ್ರೀರಾಮಂಗೆಗರುಡವಾಹಿನಿಯಂಲಕ್ಷ್ಮೀಧರಂಗೆ ಸದ್ಭಾವದಿನೀವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಮನ್ನಿಸಿಚಿಂತಾವೇಗಮ ।
ಹೋಂನತನಂಜೈನಪೂಜೆಗೆಯ್ದತಿಹರ್ಷೋ ॥
ತ್ಪಂನರ್ಪ್ಪುಳಕಾವಳಿಸಂ ।
ಛಂನಶರೀರರ್ಬ್ಬಲಾಚ್ಯುತರ್ಬ್ಬಗೆಗೊಂಡರ್ ॥ 156

ಚ ॥ ಪ್ರಣತಜಗಜ್ಜನಂತ್ರಿಭುವನಪ್ರಭುಕಾವ್ಯಕಳಾವಿಳಾಸಿನೀ ।
ಪ್ರಣಯಿಪರಾರ್ತ್ಥಕಲ್ಪತರುತಂಮಮನೋರಥಸಿದ್ಧಿದೇಶಭೂ ॥
ಷಃಕುಲಭೂಷಣವ್ರತಿಪದಾಂಬುಜಸೇವೆಯಿನಾದುದೆಂದುಸ ।
ದ್ಗುಣಮಣಿಭೂಷಣಂಪುಳಕಮಂತಳೆದಂಕವಿತಾಮನೋಹರಂ ॥ 157

ಗದ್ಯ ॥ ಇದು ಪರಮಜಿನಸಮಯಕುಮುದಿನೀಶರಚ್ಚಂದ್ರಬಾಳಚಂದ್ರಮುನೀಂದ್ರಚರಣನಖಕಿರಣಚಂದ್ರಿಕಾಚಕೋರಂಭಾರತೀಕರ್ಣ್ಣಪೂರಂ ಶ್ರೀಮದಭಿನವಪಂಪವಿರಚಿತಮಪ್ಪರಾಮಚಂದ್ರಚರಿತಪುರಾಣದೊಳ್ಬಲಾಚ್ಯುತಪುಣ್ಯಪ್ರಭಾವೋದಯವರ್ಣ್ಣನಂತ್ರಯೋದಶಾಶ್ವಾಸಂ.

ಚತುರ್ದಶಾಶ್ವಾಸಪ್ರಾರಂಭಃ.

ಕಂ ॥ ಶ್ರೀರಮಣಿನಿಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಗೆ ।
ಚಾರಣಮುನಿಪಾದಕಲ್ಪಪಾದಪಮೆವಲಂ ॥
ಕಾರಣಮಾದುದೆನುತ್ತುಂ ।
ಚಾರಿತ್ರಪವಿತ್ರನೊಸೆದನಭಿನವಪಂಪಂ ॥ 1

ಅಲಘುಮಹಿಮಾಪ್ರಭಾವಂ ।
ನೆಲೆವೆತ್ತಿರ್ದುದೆನಗೆಯೋಗನಿಷ್ಠಾಪರನಿ ॥
ಶ್ಚಲರೆನಿಪದೇಶಭೂಷಣ ।
ಕುಲಭೂಷಣದಿವ್ಯಯೋಗಿದರ್ಶನದಿಂದಂ ॥ 2

ವ ॥ ಎಂದವರಂನಿರ್ಭರಭಕ್ತಿಯಿಂ ಸ್ತುತಿಗೆಯ್ಯೆಹರ್ಷಭರವಿನಮ್ರನಾಗಿವರುಷವಾರುಣಕೃಶಾನುಬಾಣಂಮೊದಲಾಗೊಡೆಯಪಲವುಂದಿವ್ಯಬಾಣಂಗಳುಮಂಧವಳಚ್ಛತ್ರಚಾಮರಂಗಳುಮಂಸಿಂಹಗರುಡಧ್ವಜಂಗಳುಮನಭೇದ್ಯಕವಚಂಗಳುಮನನರ್ಘ್ಯರತ್ನಭೂಷಣಂಗಳುಮಂ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ್ಗ್ಗೆಕೊಟ್ಟು ಚಿಂತಾವೇಗಂಮನಃಪವನವೇಗದಿಂನಿಜನಿವಾಸಕ್ಕೆ ಪೋಪುದುಮಿತ್ತಲ್ ॥

ಕಂ ॥ ಜಿನಧರ್ಮ್ಮದಸಾಮರ್ತ್ಥ್ಯದಿ ।
ನಿನಿತುಮಹಾಮಹಿಮೆರಾಮಲಕ್ಷ್ಮೀಧರರೊ ॥
ಳ್ಜನಿಯಿಸೆವಿಸ್ಮಯಮಾದುದು ।
ಹನುಮಂತಪ್ರಮುಖನಿಖಿಲವಿದ್ಯಾಧರರೊಳ್ ॥ 3

ವ ॥ ಅನಂತರಮಾಗರುಡವಾಹಿನಿಯುತನುಪ್ರಭೆತಮಮನಭಿಭವಿಸೆತತ್ಪಕ್ಷಪಾತಜಾತವಾತಘಾತದಿಂ ನಾಗಪಾಶವಿದ್ಯೆಸಡಿಲ್ದುಪೋಗೆ ಸುಗ್ರೀವಪ್ರಭಾಮಂಡಲರಪಗತಮೂರ್ಚ್ಛಾಪ್ರಪಂಚರ್ಸಿಂಹಗರುಡವಾಹನಾರೂಢರಾಗಿರ್ದ್ದರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಲ್ಲಿಗೆಬಂದವರಪುಣ್ಯಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷಂಬಟ್ಟುನಿಮಗೀಮಹಾಮಹಿಮೆಯಾದವೃತ್ತಾಂತಮಂಬೆಸಸಿಮೆನೆ ಶ್ರೀರಾಮದೇವರದೆಲ್ಲಮಂ ನೆಱೆಯೆಬೆಸಸುತ್ತುಂ ಬೀಡಿಂಗೆಬಿಜಯಂಗೆಯ್ದಂದಿನಿರುಳಾಮಹೋತ್ಸವವ್ಯಾಪಾರದೊಳಿರ್ಪ್ಪುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಇಂದಿನನುವರದೊಳಪಜಯ ।
ಮಂದನುಜಂಗುಂಟುಮಾಳ್ಕುಮಿನವಂಶಜನೆಂ ॥
ದಂದಧಿಕರಾಗಮಂತಳೆ ।
ದಂದದಿನಿನನುದಯಶಿಖರಿಶೇಖರನಾದಂ ॥ 4

ವ ॥ ಅಂತು ನೇಸರ್ಮ್ಮೂಡುವುದುಂ ದಶವದನನೆಂದಿನಂದದಿಂರಣಭೂಮಿಗೆವಂದೊಡ್ಡಿ ನಿಲ್ವುದು ಮಿತ್ತ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ್ನ್ನಿರ್ವ್ವರ್ತ್ತಿತ ನಿತ್ಯನಿಯಮರ್ದ್ದೇವನಿತ್ತ ದಿವ್ಯಕವಚಮಂತೊಟ್ಟು ದಿವ್ಯಾಭರಣಭೂಷಿತರಾಗಿರ್ಪ್ಪುದುಂ ॥

ತರಳ ॥ ದನುಸುತಂಕೆಳೆತಂನನಾಮುೞಿಸಿಂನೃಪಾದ್ರಿಯೆಸಿಂಹವಾ ।
ಹಿನಿಯರೂಪಿನೊಳಾಹವಕ್ಕೆ ಸಹಾಯನಾಯ್ತು ರಘೂದ್ವಹಂ ॥
ಗೆನಿಸಿಕಾಯಬಳಂಕನತ್ಕನಕೋಪಳಾಕ್ಷಿಬೃಹದ್ಗಹಾ ।
ನನಮುಗುರ್ವ್ವಿಸೆತುಂಗಶೃಂಗಮೆಕೋಱೆದಾಡೆಗಳಾದವೋಲ್ ॥ 5

ಚ ॥ ವಿಳಯಘನಾಘನಂಗಳೆನೆ ಪಕ್ಷಯುಗಂನಡೆತರ್ಪ್ಪರೋಹಣಾ ।
ಚಳಮೆನೆ ಪಂಚವರ್ಣ್ಣವಿಳಸತ್ತನುಬಿಚ್ಚನೆಪಿಟ್ಟದಿಟ್ಟಗ ॥
ಳೊಪ್ಪಳೆವುದಿತಾರ್ಕ್ಕಬಿಂಬಮೆನೆಚಂಚುಮರೀಚಿಶತಪ್ರದಪ್ರಭೋ ।
ಜ್ಜ್ವಳಮೆನೆ ಭೀಕರಂಗರುಡವಾಹಿನಿವಿದ್ಯೆಸವಿಕ್ರಮಾಕ್ರಮಂ ॥ 6

ವ ॥ ಅಂತಗುರ್ವ್ವಾಗೆವಿಗುರ್ವ್ವಿಸಿಬಂದಸಿಂಹಗರುಡವಾಹಿನಿಗಳನೇಱಿ ಸಿಂಹಗರುಡಧ್ವಜಂಗಳನೆತ್ತಿಸಿ ದೇವನಿರ್ಮ್ಮಿತಂಗಳಪ್ಪ ಸಿತಾತಪತ್ರಂಗಳಂ ಪಿಡಿಯಿಸಿ ಸುಗ್ರೀವಪ್ರಭಾಮಂಡಲಮರುತ್ಸುತವಿಭೀಷಣಪ್ರಮುಖನಿಖಿಲವಿದ್ಯಾಧರರ್ಬ್ಬಳಸಿಬರೆ ಸಂಗ್ರಾಮಭೂಮಿಗೆ ಬಂದೆಂದಿನಂದದಿನೊಡ್ಡಿ ನಿಲ್ವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಎರಡೊಡ್ಡುಂತಾಗಿಭಯಂ ।
ಕರಮೆನೆಕಾದಿದುವುಪಱಿದತಲೆನೆತ್ತರಸು ॥
ಟ್ಟುರೆಬಂಡದಿಂಡೆಕೊೞ್ಮಿದು ।
ೞರಾಶಿನೆಣದುರ್ವ್ವಪರ್ವ್ವಸಮರಾವನಿಯೊಳ್ ॥ 7

ವಾರಣಘಟೆಯುಂಜೋದರು ।
ಮಾರೋಹಕರುಂತುರಂಗದಳಮುಂರಥಿಯುಂ ॥
ತೇರುಮೊಡನೞಿಯೆಪೋಲ್ತು ।
ತ್ತೀರೊಡ್ಡುಂಪವನಹತಘನಾಘನದೊಡ್ಡಂ ॥ 8

ಚ ॥ ಪಲವುಗಜಂಗಳುಂಪಲವುವಾಜಿಗಳುಂಪಲವುಂರಥಂಗಳುಂ ।
ಪಲರುಮುದಗ್ರವೀರಭಟರುಂಪಲವುಂತೆಱದಾಯುಧಂಗಳುಂ ॥
ಪಲವುವಿಧಂಗಳಿಂಪಲವುಪ್ರೌಢ್ಣದಿಂಪಲರುಂಪೊಗೞ್ವಿನಂ ।
ತೊಲಗದೆತಾಗಿತಳ್ತಿಱಿಯೆನಾಡೆಯುಮದ್ಭುತಮಾದುದಾಹವಂ ॥ 9

ವ ॥ ಆಮಹಾಹವದೊಳ್ ॥

ಉ ॥ ವಾನರಸೇನೆನಾನವರಸೇನೆಯನಳ್ಕುಱೆಕಾದೆಕಂಡುಪಂ ।
ಚಾನನದಂತೆಗರ್ಜ್ಜಿಸಿ ದಶಾನನನೆಯ್ತರೆಬೆರ್ಚ್ಚಿಪೋಗೆದೀ ॥
ನಾನನವಾಕಪಿಧ್ವಜನಿಬೇಗಮದಂಪೆಱಗಿಕ್ಕಿತಾಗಿದಂ ।
ದಾನವರಾಜನಂಜವನುಮೆಂಬಿವನೆಂಬಿನೆಗಂವಿಭೀಷಣಂ ॥ 10

ವ ॥ ಅಂತುತಾಗುವುದುಂಕಡುಮುಳಿದುರಾವಣಂವಿಭೀಷಣನಿಗಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ಎಂನೊಡನೆಪುಟ್ಟಿಖಚರಕು ।
ಲೋನ್ನತಿಕೀಳ್ಪಟ್ಟುತಕ್ಕುಗಿಡೆಕಿಂಕರಭಾ ॥
ವಂನಿನಗೆಸಮನಿಸಿತ್ತುಕೆ ।
ಲಂನಗುವಿನಮೊಲವೊನೀಚಭೂಗೋಚರರೊಳ್ ॥ 11

ಅಕ್ಷೂಣಮಪ್ಪಸಿರಿಯಂ ।
ದಕ್ಷಿಣಭರತತ್ರಿಖಂಡಧರೆಯಂ ಯುವರಾ ॥
ಜಚ್ಛತ್ರಚಾಮರಮನುಳ್ ।
ದಕ್ಷಮದೊರೆಗೆಟ್ಟಮಾನವಂಗಾಳಾದೈ ॥ 12

ವ ॥ ಎಂದುಮೂದಲಿಸಿ ॥

ಕಂ ॥ ತನಗಧಿಕಮಾಗೆಮನದೊ ।
ಳ್ಮ್ಮನಿಸುವಿಭೀಷಣನನೆಂದನಸುರೇಂದ್ರನದೆಂ ॥
ತನುಜನೊಡನಾಂತೊಡಚರ್ಚ್ಚವೆ ।
ನನುವರಮಂಗೋತ್ರವಧಮಹಾಪಾತಕಮಂ ॥ 13

ವ ॥ ಅದಱಿಂನೀನೆಂನಮುಂತಣಿಂತೊಲಗಿಪೋಗೆಂದ ದಶಮುಖನದುರುಕ್ತಿಗೆವಿಭೀಷಣಂ ಕೋಪಗ್ರಹಾವೇಶಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದು ಹಿತಮನಱಿಪಿದೊಡೆನ್ನಂಪೊಱಮಡಿಸಿಕಳೆದಂದೇನಿಂನಸಹಧರ್ಮ್ಮಕೆಯುಂ ತತ್ಕೂರ್ಮ್ಮೆಯುಂಪಱಿಪಟ್ಟುಪೋದುದಿಂನಾದೊಡಂತ್ರಿಭುವನಸ್ತವನೀಯಮಪ್ಪನಂಮತೋಯದವಾಹನಾನ್ವಯಕ್ಕೆ ಬಂನಮಪ್ಪಂತುಪರಪ್ರೇಯಸಿಗಳಿಪಂತಂದ ದುರ್ಬ್ಬುದ್ಧಿಯನುಳಿದು ನಿನಗಂನಿಂನವಂಶಕ್ಕಮ ಕಾಳಮೃತ್ಯುವಂತಾರದೆ ರಾಮಸ್ವಾಮಿಗೆ ಜಗನ್ಮಾತೆಯಂಸೀತಾದೇವಿಯನೊಪ್ಪಿಸಿ ನಿನ್ನಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಪದವಿಯೊಳ್ಸದುಳಂನಿಲ್ವುದೆನೆ ಮುಳಿದು ತಿರುವಾಯೊಳಂಬಂ ತೋಱ್ಪುಮುಟ್ಟುವರೆ ॥

ಕಂ ॥ ತ್ರಿಪತಾಕಾಭೀಷಣತರ ।
ಱಪನಂತೆಗೆಬಿಸೆವಿಭೀಷಣಂರಾವಣಂಕೀ ॥
ರ್ತ್ರಿಪತಾಕಾದಂಡಂಬೆರ ।
ಸುಪತಾಕಾದಂಡಮುಡಿದುಕೆಡೆದತ್ತಾಗಳ್ ॥ 14

ವ ॥ ಅಂತು ವಿಭೀಷಣನೇಸಾಡೆ ತಾನುಮೊಡನೆ ॥

ಕಂ ॥ ಸೋದರನಧನುರ್ಗ್ಗುಣಮಂ ।
ಭೇದಿಸಿದಂರೋಷಿರಾವಣಂಮುದಮುದಿರೋ ॥
ನ್ಮಾದವಶಂಧರ್ಮ್ಮಗುಣ ।
ಚ್ಛೇದನಮಂಮಾಳ್ಪದೆಂಬುದೇಂದಟ್ಟರಿಯೋ ॥ 15

ವ ॥ ಅಂತು ದಶಾನನಂನಿಜಶರಾಸನಮಂಖಂಡಿಸೆ ॥

ಕಂ ॥ ದಶವದನಶರಾಸನಮಂ ।
ನಿಶಾತಶರದಿಂವಿಭೀಷಣಂಖಂಡಿಸಿದಂ ॥
ದಶವದನನುಂವಿಭೀಷಣ ।
ನಶರಾಸನಮಂನಿಶಾತಶರದಿಂಕಡಿದಂ ॥ 16

ವ ॥ ಅಂತು ಕಲುಷವಶಗತರಾಗಿ ॥

ಕಂ ॥ ಪಿತೃವ್ಯಂಪಿತೃವ್ಯನುಂಕಾ ।
ದೆತಂನೊಳಿಂದಗಿಗೆಪಕ್ಷಮಾದುದುಲಂಕಾ ॥
ಪತಿಯೊಡನೆತಕ್ಕುದೋರ್ಮ್ಮರ ।
ನತಿಗುಡುಮತ್ತೊಂದುಮರನನೇಂಪತ್ತುಗುಮೋ ॥ 17

ವ ॥ ಅಂತುಇಂದ್ರಜಿತ್ತುಮಾರನೆಡೆವೊಕ್ಕುವಿಭೀಷಣನೊಳ್ಕಾದಲೊಡಱಸೆಲಕ್ಷ್ಮಣಂನಿಜ
ವರೂಥಮನಾತನರಥಕಡ್ಡಂನೂಂಕಿ ॥

ಕಂ ॥ ಇತ್ತಿತ್ತಮುಗುಳ್ಮಗುಳೆಂ ।
ದತ್ತಲ್ರಾಮಾನುಜನ್ಮನಿಂದಗಿಯೊಳ್ಕಾ ॥
ದುತ್ತುಮಿರೆರಾಘವಂಸುಭ ।
ಟೋತ್ತಮನೊಳ್ಕುಂಭಕರ್ಣ್ಣನೊಳ್ಬಿಲ್ವೊಯ್ದಂ ॥ 18

ವ ॥ ಆಸಮಯದೊಳಸಮವಿಳಯಸಮಯಸಮುತ್ಪಾದನಸಮರ್ತ್ಥನಪ್ಪಕೃತಾಂತನಂ
ತೆ ಹನುಮಂ ಕುಂಭಕರ್ಣ್ಣನೊಳ್ಕಿಷ್ಕಿಂಧಂ ಕೇತುವಿನೊಳ್ಪ್ರಭಾಮಂಡಲಂ

ಮೇಘವಾಹನನೊಳ್ವಿರಾಧಿತಂ ಮಯನೊಳೂರ್ಜಿತಂದೃಢರಥನೊಳ್ವಿಐರುಮಾಳಿ
ಯುಕಪಿಧ್ವಜಬಲದನಾಯಕರನೇಕರುಂರಾಕ್ಷಸಬಲದನಾಯಕರೊಳ್ವಿಲ್ವೊಯ್ದು
ಬಹುಕಬಂಧನರ್ತನಪ್ರಬಂಧಮತ್ಯದ್ಭುತಮಾಗೆಮಹಾಯುದ್ಧಂಗೆಯ್ಯುತ್ತುಮಿ
ರ್ಪಿನಮಿತ್ತಲ್ ॥

ಕಂ ॥ ಇಂದಗಿಸಾಧಾರಣಶರ ।
ಸಂದೋಹದಿನೆಚ್ಚು ಕಾದಲಣಮಾಜಿದೆಶ ॥
ತ್ತುಂದಮನೊಳ್ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊ ।
ಳ್ತಂದಂದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಗರ್ಭಶರಧಿಗೆಕಯ್ಯಂ ॥ 19

ವ ॥ ಅಂತುದಿವ್ಯಬಾಣಮಂ ಬಾಣಾಸನದೊಳ್ಪೂಡಿಕೊಂಡುಪೇಂದ್ರನನಿಂದ್ರಜಿತ್ತುಮಾ
ರನಿಸುವುದುಂ ॥

ಮ ॥ ಗಗನಾಭೋಗದೊಳಿರ್ದನೋಳ್ಪಸುರಸಂದೋಹಂಮಹೋತ್ಸಾಹದಿಂ ।
ಪೊಗಳ್ವಂನಂತಮುದಂಬನರ್ಕಶರದಿಂದಾಶೀವಿಷೋಗ್ರಾಸ್ತ್ರಮಂ ॥
ಖಗರಾಜಾಸ್ತ್ರನಿಪಾತದಿಂಕಿಡಿಸಿದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಂಗಳಿಂಗೆಲ್ದನಿಂ ।
ದಗಿಯಂಸಂಹೃತಿಕಾಲಸಾಂಧ್ಯಜಲದಾರಕ್ತೇಕ್ಷಣಂಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ॥ 20

ಕಂ ॥ ತ್ರಿದಶೇಂದ್ರವಿಜಯಿಯಂದಶ ।
ವದನನನಾಹವದೊಳಿಕ್ಕಲಿರ್ದವಿಹಾಮೀ ॥
ರ್ಯ್ದದಕಣೆಗೆಲಕ್ಷ್ಮಣಂಗಾ ।
ವುದುಗಹನಮೊಗೆಲ್ವುದುಳಿದರಣಬಾಲಕರಂ ॥ 21

ವ ॥ ಅಂತುಗೆಲ್ದಿಂದಗಿಯಂವಿರಥಂಮಾಡಿ ನೆಲಕ್ಕಿಕ್ಕಿನಾಗಪಾಶದೊಳ್ಕಟ್ಟಿವಿರಾಧಿತನಕ
ಯ್ಯೊಳ್ಬೀಡಿಂಗೆಕಳಿಪುವುದುಮಿತ್ತಲ್ ॥

ಕಂ ॥ ಪೆಱರಳವೆರಾಮನೊಳ್ತ ।
ಳ್ತಿಱಿಯಲಿಪಂರಾವಣಂಗೆಶೌರ್ಯದೊಳಂನೇ ॥
ರ್ಗ್ಗಱಿಯನೆನೆಕುಂಭಕರ್ಣ್ಣಂ ।
ಮೆಱೆದಂಕೋದಂಡಬಾಹುದಂಡಗನೆಱಿವಂ ॥ 22

ವ ॥ ಅಂತು ಕದನಕರ್ಕಶನಾಗಿಕಾದುತ್ತುಮಿರೆ ರಾಘವನವನನೇಳಿದಂಬಗೆದುದಿವ್ಯಬಾ
ಣತೂಣೀರಕ್ಕೆಕಯ್ಯನುಯ್ಯದೆ ॥

ಶಾ ॥ ಸಾಮಾನ್ಯಾಸ್ತ್ರಂಗಳಿಂಭಂಗಮನೊಡರಿಸಿದಂ ಕುಂಭಕರ್ಣ್ಣಂಗೆನಲ್ಕಂ ।
ಗ್ರಾಮಾವಷ್ಟಂಭಸಂರಂಭದಿನತುಳಬಲಂಮಿಾಱಿಮಾಱಾಂಪನಾವಂ ॥
ರಾಮಂದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರನುಂತೊಟ್ಟೊಡೆಕುಲನಗಮಲ್ಲಾಡುಗುಂದಿಕ್ಕರೀಂದ್ರ ।
ಸ್ತೋಮಂಬಾಯ್ವಿಟ್ಟುಪಿಮ್ಮೆಟ್ಟುಗುಮಿಳಿಗಿಳಿಗುಂವ್ಯೋಮದಿಂಭಾನುಬಿಂಬಂ ॥23

ವ ॥ ಅಂತವನಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರತನುತ್ರಕೋದಂಡಪತಾಕಾದಂಡಂಗಳಂಖಂಡಿಸುವುದುಂ ॥

ಉ ॥ ಮಿಕ್ಕಮಹಾರಥಂವಿರಥನಾದನಧೋಕ್ಷಜನಂತೆನಾಗಮಾ ।
ಶಕ್ರೊಳಗಾದನೀಶ್ವರಕಿರೀಟಮೆನಲ್ರಥದಿಂನೆಲಕ್ಕೆವಾ ॥
ಯ್ದುಕ್ಕಟಬ್ರಹ್ಮನಂತಿರೆರಜೋಮಯನಾದನಿದಿರ್ಚ್ಚಿರಾಮನೊ ।
ಳ್ತಕ್ಕಿನಕುಂಭಕರ್ಣ್ಣನೆನೆಮಿಕ್ಕವರಾಂತುಬರ್ದುಂಕುವಂನರಾರ್ ॥ 24

ವ ॥ ಅಂತು ಬಂಧನಕ್ಕೆ ಬಂದ ಕುಂಭಕರ್ಣ್ಣನಂ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲಂಗೊಪ್ಪಿಸುವುದುಂ
ಪ್ರಭಾಮಂಡಲಂ ಮೇಘವಾಹನನಂನಾಗಪಾಶದೊಳ್ಕಟ್ಟಿಕುಂಭಕರ್ಣ್ಣಂಬೆರಸು
ಬೀಡಿಂಗೆವೋದನಿತ್ತಪಿರಿದುಪೊತ್ತುಭರಂಗೆಯ್ದುಕಾದುತ್ತಮಿರ್ದ್ದವಿಭೀಷಣನಂರಾ
ವಣಂನೋಡಿಕೊಲಲ್ವೇಡಿ ॥

ಕಂ ॥ ಶೂಲಾಯುಧದಿಂದಿಡೆಲಯ ।
ಕಾಲೋರಗನಂತೆಬಪ್ಪುದಂಜಯಲಕ್ಷ್ಮೀ ॥
ಲೋಲಂಲಕ್ಷ್ಮೀಧರನ ।
ಸ್ತ್ರಾಳಿಗಳಿಂಖಂಡಖಂಡಮಾಗಿರೆಕಡಿದಂ ॥ 25

ವ ॥ ಅಂತು ಕಡಿದುವಿಭೀಷಣನಂಪೆಱಗಿಕ್ಕಿಲಕ್ಷ್ಮಣನೆಡೆಗುಡದಳಱಿರಾವಣನೊಳ್ತಾಗು
ವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ನೀಂಕಾದೆವಿಭೀಷಣನಂ ।
ಮುಂಕೊಲಲೆಂದಿಟ್ಟಶೂಲಮಂಖಂಡಿಸಿನಿಂ ॥
ನಂಕಾವವನಾವನೆನು ।
ತ್ತಂಕೊಂಡಂದಿವ್ಯಶಕ್ತಿಯಂದಶಕಂಠಂ ॥ 26

ವ ॥ ಅಂತುಕೊಂಡಭಿಮಂತ್ರಿಸಿದಿವ್ಯಶಕ್ತಿಯಿಂದಿಡುವುದುಂ ॥

ಚ ॥ ಕುಳಿಕನದಾಡೆಯೋಜವನದಾಡೆಯೊಮೇಣ್ಪ್ರಳಯಾಗ್ನಿಜಿಹ್ವೆಯೋ ।
ಜಳಧಿಯನೀಂಟುವೌರ್ವ್ವದಹನಾರ್ಚ್ಚಿಯೊಪೇಳೆನೆರೌದ್ರರೂಪಮಂ ॥
ತಳೆದುಕಪಿಧ್ವಜನ್ನಡುಗುವಂತುದಶಾನನನಿಟ್ಟಶಕ್ತಿನಿ ।
ಶ್ಚಳಮೆನೆನಟ್ಟುದಪ್ರತಿಮಶಕ್ತಿಜನಾರ್ದ್ದನವೀರವಕ್ಷಮಂ ॥ 27

ವ || ಅಂತಾ ದಿವ್ಯಶಕ್ತಿನಿಶ್ಯಕ್ತಿಯಪ್ಪಂತುನಟ್ಟುನಿಲೆ ||

ಕಂ || ಸಮರವಿಜಯಾಂಗನಾಸಂ |
ಗಮಜನಿತಶ್ರಮದೊಳಾದನಿದ್ರೆಯವೋಲ್ಕ ||
ಣ್ಮೆಮುಚ್ಚಿಮೂರ್ಛೆವೋದಂ |
ಕಮಳಾಕ್ಷಂಪನುಜದಿವ್ಯಶಸ್ತ್ರೋಪಹತಂ || 28

ಅನುವರದೊಳ್ಸಮಬಲನೀ |
ತನೆದೋರ್ವ್ವಲದೃಪ್ತನೆಂಬಬಗೆದಾರದೆಬಿ ||
ರ್ದ್ದನನಿಱಿಯಲೊಲ್ದನಿಲ್ಲಾ |
ವನೊರಾವಣನಂತುಪಾಳಿಯಂಪಾಳಿಸುವಂ || 29

ವ || ಅಂತುಮೂರ್ಛಿತನಪ್ಪದುಂಧಾನವರಸೇನೆಯೊಳ್ಘೂರ್ಣಿಸುವ ಜಯಾನಕರವಂ
ಶ್ರವಣವಿವರಮಂಸಾರ್ತ್ತರೆ ತದ್ವೃತ್ತಾಂತಮಂತಿಳಿದು ||

ಚ || ಅನುಜನಮೂರ್ಛೆವೋದಳಲೆಕೋಪಮನಗ್ಗಳಮುಂಟುಮಾಡೆಕೀ |
ಳ್ವೆನೊಕುಲಶೈಲಮಂಕುಡಿವೆನೋಕಡಲಂವಸುಧಾತಳಕ್ಕೆತ ||
ರ್ಪ್ಪೆನೊಶಶಿಸೂರ್ಯ್ಯಮಂಡಲಮನೆತ್ತುವೆನೋನೆಲನಂವಿಯತ್ತಳ |
ಕ್ಕೆನಗಿದಿರಾವನೆಂದೊದಱಿರಾವಣನೊಳ್ಪೊಣರ್ದ್ದಂರಘೂದ್ವಹಂ || 30

ವ || ಅಂತು ಪೊಣರ್ದ್ದು ||

ಮ || ತಿರುವಿಲ್ಲಂಬುಪತಾಕೆವಜ್ರಕವಚಂಸೂತಂವರೂಥಂಹಯೋ |
ತ್ಕರಮೆಂಬಿಂತಿವನಾಗಳೆಚ್ಚುಕಡಿಖಂಡಂಮಾಡಿದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರದಿಂ ||
ವಿರಥಂಮಾಡಿದನೇಳ್ಸೂಳ್ವರೆಗಮಾವಂರಾಮಬಾಣಕ್ಕೆನಿ |
ತ್ತರಿಪಂತಂನನೆಸಂತವಿಟ್ಟನಸುರಂಮುಂತಾಗಲೇನಾರ್ತ್ತನೇ || 31

ವ || ಅಂತುರಾವಣಂಪಲವುಸೂಳ್ವಿರಥನಾಗಿಯುಮವಿಚ್ಛಿನ್ನಕವಚನುಮವ್ರಣಕಾಯ
ನುಮಪ್ಪುದುಂ ||

ಕಂ || ಭೇದಿಪುವುಕುಲಾದ್ರಿಯನೆಂ |
ನೀದಿವ್ಯಶರಂಗಳಿವನದೇಹಮನಿನಿಸಂ ||
ಭೇದಿಸಿದುವಿಲ್ಲವಿಸ್ಮಯ |
ಮಾದಪುದಲ್ಪಾಯುವಲ್ಲನಕ್ಕುಂದನುಜಂ || 32

ವ || ಎಂದುಬಗೆಯುತ್ತಿರ್ಪ್ಪನಂ ||

ಮ ॥ ಇನವಂಶೋದ್ಭವನಪ್ಪಲಕ್ಷ್ಮಣನಮೂರ್ಚ್ಛಾವೇಗಮಂಪಿಂಗಿಸ ।
ಲ್ಕನುವಂಶಂಗೆಡೆವಾಳ್ವೆನಿಂದಿನಿರುಳೊಳ್ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರಂಗೆಲ್ಲಿಮಿಾ ॥
ದನುಜಾಧೀಶ್ವರನಿಟ್ಟಶಕ್ತಿಯುಪೊಡಪ್ಪಂತಕ್ಕು ದಲ್ಲಿಪ್ಪುದಿಂ ।
ನೆನಗೆಂಬಂತೆದಿನಾಧಿನಾಥನಪರಾಂಭೋರಾಶಿಯಂಪೊರ್ದಿದಂ ॥ 33

ವ ॥ ಅಂತುನೇಸರ್ಪಡುವುದುಮೆರಡುಪಡೆಗಳಪಹಾರತೂರ್ಯ್ಯಮಂಪೊಯ್ಸಿತಂತಂಮ ಬೀಡಿಂಗೆ ಪೋಪುದು ಮಾಸಮಯದೊಳ್ ॥

ಮ ॥ ಮನದೊಳ್ಹರ್ಷವಿಷಾದವಾದುವುದಶಾಸ್ಯಂಗೋರ್ವ್ವನಂವೈರಿಯಂ ।
ಮೊನೆಯೊಳ್ಸಾಧಿಸಿದೆಂಮಹಾಬಲನನೆಂಬುತ್ಸಾಹದಿಂದಾತ್ಮನಂ ।
ದನರಪ್ಪಿಂದಗಿಮೇಘವಾಹನರುಮಂಮತ್ತೋದರಂಕುಂಭಕ ।
ರ್ಣ್ಣನುಮಂಬಾಳ್ದಲೆಗೊಂಡರೆಂದಸದಳಂಮೆಯ್ವೆರ್ಚಿದುಬ್ಬೇಗದಿಂ ॥ 34

ವ ॥ ಅಂತುಬಗೆಬೆದಱಿ ರಾವಣಂ ಲಂಕೆಗೆಪೋದನಿತ್ತ ದಾಶರಥಿಮೂರ್ಚ್ಛಿತನಾಗಿರ್ದ್ದಲಕ್ಷ್ಮಣನಂಕಂಡು ತಾನುಂಮೂರ್ಚ್ಛೆವೋಗಿನೀಡಿರದೆಚ್ಚತ್ತುಮತಿವಿಹ್ವಳಚಿತ್ತನಾಗಿ ತಂಮನನೆಯ್ದೆವಪ್ಪುದುಂ ಜಾಂಬವಸುಷೇಣ ಪ್ರಮುಖಮಂತ್ರಿಗಳಿಂತೆಂದರ್ದೇವವಿವ ಶಸ್ತ್ರಪ್ರಹರಣದೊಳಾದವೇದನೆನಿಮ್ಮ ಕರಸ್ಪರ್ಶನದಿನಧಿಕಮಕ್ಕುಂ ಮುಟ್ಟಬೇಡೆಂದುಬಾರಿಸಿ ನೀವೇಕೆವಿಹ್ವಳರಪ್ಪಿರೀಸಾಮಿತ್ರಿಯುಪ್ಪೊಡೆಂಟವನೆಯುಕೇಶವನಾತನಕಯ್ಯೊಳಾವಣಂಗವುಪಾಯಮಕ್ಕುಮಲ್ಲದೀತಂಗಪಾಯಮುಪ್ಪುದಲ್ತುದಿವ್ಯಶಸ್ತ್ರಪ್ರಹರಣಭರಮನಪಹರಿಸುವಭೇಷಜ ಪ್ರಯೋಗಮನೊಡರಿಸುವಮುಂದುಶೋಕೋದ್ರೇಕಮನುಪಶಮಿಸುವುದುಮನಂತರಂ ॥

ಕಂ ॥ ಸಾಮಿತ್ರಿಯುಸುತ್ತಣರಣ ।
ಭೂಮಿಯುನಿಂಬಾಗಿಸಮಱಿಕಪಿಕೇತುಕುಲ ॥
ಗ್ರಾಮಣಿಸುಗ್ರೀವಂವಿ ।
ದ್ಯಾಮಯಮುಂಸಪ್ತಗುಪ್ತಿಯಂನಿರ್ಮ್ಮಿಸಿದಂ ॥ 35

ವ ॥ ಅಂತು ನಿರ್ಮ್ಮಿಸಿದ ವಿದ್ಯಾಪ್ರಾಕಾರಂಗಳಬಹಿರಂತಃಪ್ರದೇಶಂಗಳೊಳ್ಪಲಬರಂವಿದ್ಯಾಧರರಂ ಕಾಪುವೇಳ್ವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಚಲಿಯಿಸೆನೆಂದಾದಿಯುಬಾ ।
ಗಿಲಕಾಪಿನೊಳಸಮಸೈನ್ಯನೆಂಟನೆಯುಕುಲಾ ॥
ಚಲಮೆಂಬಿನಂಪ್ರಭಾಮಂ ।
ಡಲನಿರ್ದ್ದಂಮಂಡಲಾಗ್ರಮಂಜಡಿಯುತ್ತುಂ ॥ 36

ಕಂ ॥ ಎರಡನೆಯಬಾಗಿಲೊಳ್ಸಂ ।
ಗರಕ್ಕೆ ತಾನಂಗರಕ್ಕೆ ರಘುಜಂಗೆಂಬಂ ॥
ತೆರಡನೆಯುದಂಡಧರನಂ ।
ತಿರಿರ್ದ್ದನುಱದಂಗದಂಗದಾದಂಡಧರಂ ॥ 37
ಮೂಱನೆಯನೊಸಲಕಣ್ಣಂ ।
ತೋಱುವೆನಾನಸುರಸೇನೆಗೆಂಬಂತಾಗ ॥
ಳ್ಮ್ರಱನೆಯಬಾಗಿಲೊಳ್ಕ್ರೈ ।
ವೀಱಿದೆಶೂಲಾಯುಧಂವಿಭೀಷಣನಿರ್ದ್ದಂ ॥ 38

ಸಮದಂಚಾಪಧರಂತ ।
ನ್ನಮಿತಬಲಂಪೆರಸುಮಾರುತಂಗಂಪುಗಲಿಂ ॥
ದುಮರೀಚಿಗಮಣಮರಿದೆನೆ ।
ಕುಮುದಂನಾಲ್ಕನೆಯಬಾಗಿಲೊಳ್ನೆಱೆದಿರ್ದ್ದಂ ॥ 39

ಪರಚಕ್ರವಿಳಯಕೇತುವ್ರೊ ।
ಲಿರೆಕೊಂತಂತಂನಹಸ್ತದೊಳ್ತಂನಬಲಂ ॥
ಬೆರಸುಸುಷೇಣಂಖೇಚರ ।
ಪರಿವೃಢನಯ್ದನೆಯಬಾಗಿಲೊಳ್ಬಂದಿರ್ದ್ದಂ ॥ 40

ಅಪರಿಮಿತಸೈನಿಕಂಪಿಡಿ ।
ದುಪಿಂಡಿವಾಳಮನಖರ್ವ್ವಬಾಹಾಗರ್ವ್ವಂ ॥
ಕ್ಷಪಿತರಿಪುಸೈನ್ಯನಿರ್ದ್ದಂ ।
ಕಪಿಕುಲನಾಱನೆಯಬಾಗಿಲೊಳ್ಸುಗ್ರೀವಂ ॥ 41

ಎನ್ನನತಿಕ್ರಮಿಸಲ್ನೆಱೆ ।
ವನ್ನಂಪೆಱನಾವನಿರುಳಕಾಳಗದೊಳೆನು ॥
ತ್ತುನ್ನೀಲಂರಣಲೋಲಂ ।
ತನ್ನಬಲಂಬೆರಸುಕಡೆಯಬಾಗಿಲೊಳಿರ್ದ್ದಂ ॥ 42

ವ ॥ ಅಂತವರಸಂಖ್ಯಾತಬಲಸಮೇತರಾಗಿರ್ಪ್ಪುದುಮಾವಜ್ರಪ್ರಾಕಾರದೊಳಗಣಮ
ಣಿಮಂಟಪದಪೂರ್ವ್ವದ್ವಾರದೊಳ್ಶರಭನುಂ ಪಶ್ಚಿಮದ್ವಾರದೊಳ್ಚಂದ್ರಮರೀಚಿ
ಯುಮುತ್ತರದ್ವಾರದೊಳ್ಜಾಂಬವನುಂ ದಕ್ಷಿಣದ್ವಾರದೊಳ್ಮಹೇಂದ್ರನುಮಪಾರವೀ
ರಭಟಸೇನಾಸಮನ್ವಿತರಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಂಕಯ್ಗೊಂಡಿರ್ಪ್ಪುದುಮಿತ್ತ ರಾವಣಂನಿ
ಜಾಂತರಂಗದೊಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಸಾಯದೆಮಾಣಂಲಕ್ಷ್ಮಣ ।
ನೀಯಿರುಳೊಳ್ಸಾಯೆಸೆಱೆಗಳಂಕೊಲ್ಲದೆಕ ॥
ಯ್ಗಾಯುರವರೆಮಗೆಪಿರಿದುಮ ।
ಪಾಯುಂಸಮನಿಸಿದುದೆಂದುಚಿಂತಿಸುತಿರ್ದ್ದಂ ॥ 43

ವ ॥ ಅಂತಿರ್ಪ್ಪುದುಮತ್ತಸೀತಾದೇವಿಶಕ್ತಿಪ್ರಹಾರದಿಂಲಕ್ಷ್ಮೀಧರಂಮೂರ್ಚ್ಛೆಗತನಾಗಿ
ರ್ದ್ದನೆಂಬುದಂಕೇಳ್ದಸಹ್ಯಶೋಕಾನಳದಂದಹ್ಯಮಾನಮಾನಸೆಯಾಗಿ ॥

ಕಂ ॥ ಈದಿವ್ಯಾಯುಧಹತಿಯಿಂ ।
ದಾದತ್ತುವಿಪತ್ತಿನಿನಗೆಲಕ್ಷ್ಮೀಧರಧಾ ॥
ತ್ರೀದಯಿತನಪ್ಪೆನೀನೆಂ ।
ಬಾದೇಶಮದೆತ್ತವೋಯ್ತೊಮನುಕುಲತಿಲಕಾ ॥ 44

ಸಾವಂರಾವಣನೆಂದ ।
ಕ್ಕೆರ್ೀವಲಿಗಸ್ಸಿಗ್ಧಸಿಲೆಯನುದ್ಧರಿಸಿದಶೌ ॥
ರ್ಯ್ಯಾವಷ್ಟಂಭದಿನದುಪುಸಿ ।
ಸಾವಾದುದುನಿನಗೆವೈರಿಶಸ್ತ್ರಹತಿಯಿಂ ॥ 45

ವ ॥ ಎಂದುಪಲತೆಱದಿಂಪ್ರಳಾಪಂಗೆಯ್ವ ಸೀತೆಯಂವಿನೀತೆಖಚರಕಾಂತೆಸಂತೈಸಿನಿಮಗಿನಿ
ತುದುಃಖಮೇವುದೊನಿಂಮಮಯಿದುನಂವಾಸುದೇವನಪ್ಪುದಱಿಂಪ್ರತಿವಾಸುದೇ
ವನಿಂಸಾವನೆಯ್ದುವನಲ್ಲನೆಂದಳಲನಾಱಿಸುತ್ತಿರ್ಪ್ಪಿನಮಿತ್ತಲ್ ॥

ಕಂ ॥ ಗಗನಚರಂಲಕ್ಷ್ಮೀಧರ ।
ನಗಣ್ಯಪುಣ್ಯಪ್ರಭಾವದಿಂಮತ್ತೊರ್ವ್ವಂ ॥
ಗಗನತಳಂನಿಜಭೂಷಾಂ ।
ಶುಗಳಿಂಪ್ರಜ್ವಳಿಸುವಂತುಬೇಗಂಬಂದಂ ॥ 46

ವ ॥ ಅಂತುಬೇಗಂಬಂದುಬೀಡಂಪುಗುವಲ್ಲಿಕಃಪಿನವರ್ಪ್ಪಗಲೀಯದಿರ್ಪ್ಪುದುಮಾತಂರ
ಥನೂಪುರಚಕ್ರವಾಳಪುರದಿಂ ಕಾಳಗದಸುದ್ದಿಯಂಜನಕನಾರಯ್ಯಲಟ್ಟಿದೊಡೆಬಂ
ದೆನೆಂದವರನುಮತದಿಂಪ್ರಭಾಮಂಡಲನಂಬಂದುಕಂಡುತಂನಬರವನಱಿಪಿ ಸಾಮಿ
ತ್ರಿಯಮೂರ್ಚ್ಛಾಪ್ರಪಂಚಮನವರದೆಸೆಯಿನಱಿದಾನೀದಿವ್ಯಶಕ್ತಿಯಿಂದಾದಪಾ
ಯಮನಪಹರಿಸುವುಪಾಯಮಂಬಲ್ಲೆನೆಂಬುದುಂಪ್ರಭಾಮಂಡಲಂಪ್ರಮೋದಮು
ದಿತಹೃದಯನಾತನಂರಾಮಸ್ವಾಮಿಯಲ್ಲಿಗುಯ್ದುದುಮಾತಂ ಸರ್ವ್ವಾಂಗಪ್ರಣತ
ನಾಗಿದೇವಭವತ್ಪ್ರಭಾವದಿಂಲಕ್ಷ್ಮೀಧರಂಗೆಸರ್ವ್ವಕ್ಷೇಮಮಕ್ಕುಮಾದೆಸೆಗುಂಮ
ೞಸದೆಂನಬಿಂನಪಮನವಧರಿಸುವುದೆಂದಿಂತೆಂದಂ ॥

ಚ ‖ ನಿರುಪಮಮೇವಗೀತಪುರಮೆಮ್ಮ ಪುರಂಪುರವಲ್ಲಭಂಕಲಾ ।
ಪರಿಣತನೆಂಮತಂದೆಶಶಿಮಂಡಲನಾನತಿಚಂದ್ರನೆಂಬಬೇ ‖
ಚರನೆನಗೊರ್ವ್ವೆವಾಯುಪಥದೊಳ್ಪರಮೋತ್ಸವದಿಂವಿಹಾರಿಸು ।
ತ್ತಿರೆಪಗೆವೆಂಸಹಸ್ರವಿಜಯಂಕಡುಕೆಯ್ಗಿ ದಿರಾಗಿತಾಗಿದಂ ‖ 47

ವ ‖ ಅಂತುತಾಗೆಪಿರಿದುಪೊತ್ತೀರ್ವ್ವರುಂಭರಂಗೆಯ್ದು ಕಾದುತ್ತಿರ್ದ್ದ ‖

ಕಂ ‖ ಅವನಿಟ್ಟಶಕ್ತಿಯಿಂದಾಂ ।
ಜವವಳಿದುನಭೋವಿಭಾಗದಿಂಸಾಕೇತ ‖
ಕ್ಕವತರಿಸಿಮಹೇಂದ್ರೋದ್ಯಾ ।
ನವನದತಣ್ಪುಳಿಲತಾಣದೊಳ್ಬಿದ್ದಿರ್ದ್ದೆಂ ‖ 48

ವ ‖ ಅಂತುಮಿರ್ಪ್ಪುದುಂ ‖

ಚ ‖ ಭರತನುಮೆಂನಪುಣ್ಯವಶದಿಂದಿರವಲ್ಲಿಗೆವಂದುಮೂರ್ಚ್ಛೆವ್ರೋ ।
ಗಿರೆಕೃಪೆಯಿಂದಮೆಂನನವಲೋಕಿಸಿದಿವ್ಯಸುಗಂಧತೋಯಮಂ ‖
ತರಿಸಿಮದಂಗದೊಳ್ತಳಿಯೆಶಕ್ತಿಯಶಕ್ತಿಪೊಡಪ್ಪುಗೆಟ್ಟುಚೆ ।
ಚ್ಚರಮದುಪಿಂಗೆಮೂರ್ಚ್ಛೆತಿಳಿದೆಂಮಣಿವಟ್ಟವಸೇಳ್ವವಾಳ್ಕೆಯಿಂ ‖ 49

ವ ‖ ಅಂತುವಮೂರ್ಚ್ಛೆಯಿಂದೆಚ್ಚತ್ತುಕತಿಪಯಪರಿಜನಂಪರಸಿದ್ದ ಭರತನಂಕಂಡಕಾರಣಬಂಧುವಪ್ಪನಿಂನದೂಸಱಿಂದೆನಗೆಪುನರ್ಜನ್ಮಮಾದುದೀಗಂಧಸಲಿಲಕ್ಕಿನಿತುಸಾಮರ್ಥ್ಯಮಾದಕಾರಣಮಂಪೇಳು ವದೆನೆಭರತನಿಂತೆಂದನೆಂಮಪುರಕ್ಕಂದೇಶಕ್ಕಂವಪಾರಿಗುತ್ತಂಮೊದಲಾಗೆಪಲವುಮಾಗಂತುಕಪೀಡೆಗಳಪ್ಪುದುಮಾನವಕ್ಕೇನುಂಗೆಯ್ಯಲಱಿಯದುಂಮಳಿಸುತ್ತಿರ್ಪ್ಪುದುಮಾಬ್ಯತಿಕರಮನೆಂಮಮಾವಂದ್ರೋಣಮೇಘಂಕೇಳ್ದುಬಂದಾಗಂಧೋದಕಮಂತಂದು ‖

ಕಂ ‖ ಪುರಮುಂದೇಶಮುಮಂವ್ಯಾ ।
ಧಿರಹಿತಮಪ್ಪಂತುಮಾಳ್ಪುದುಂಪಿರಿದಪ್ಪ ‖
ಚ್ಚರಿತಂನಚಿತ್ತದೊಳ್ಪೆ ।
ರ್ಚ್ಚಿರೆಭರತಂದ್ರೋಣಮೇಘನಂಬೆಸಗೊಂಡಂ ‖ 50

ವ ‖ ಅಂತುಬೆಸಗೊಳ್ವುದುಂದ್ರೋಣಮೇಘನಿಂತೆಂದಂ ‖

ಕಂ ‖ ಪಲವುಂವ್ಯಾಧಿಗಳಿಂಮ ।
ತ್ತಲವಧುನಮೆಯುತ್ತುಮಿದ್ದ್ದಬಸುಱಾಗಲೊಡಂ ‖
ತೊಲಗೆರುಜಾಪ್ರತ್ಸ್ಯಲ್ಪಂ ।
ಲಲನಾರತ್ನಮೆನದೊಂದುಕೂಸಂಪೆತ್ತಳ್ ‖ 51

ವ ॥ ಆಕೂಸಿಂಗದುಕಾರಣದಿಂವಿಶಲ್ಯಾಸುಂದರಿಯೆಂಬಪೆಸರಾದುದಾಕೆಯಮಜ್ಜನಜಲ ದಿಂದೆಂಮನಾಡುಂಬೀಡುಂವ್ಯಾಧಿರಹಿತಮಾದುದೆಂದಾದ್ರೋಣಮೇಘಂಪೇಳ್ದನೆಂ ದುಭರತಂಪೇಳ್ವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಎನಗಧಿಕವಾಗೆಕೌತುಕ ।
ಮಿನಿತತಿಶಯಮಾಕೆಗಾದಕಾರಣಮಂಪೇ ॥
ಳೆನಗೆಂದುಮತ್ತೆಯುಂಭರ ।
ತನನಾಂಬೆಸಗೊಂಡೆನಪರಿಮಿತಶುಭರತನಂ ॥ 52

ವ ॥ ಬೆಸಗೊಳ್ವುದುಂಭರತನಿಂತೆಂದನೀಪೂರ್ವ್ವವಿದೇಹದಪುಂಡರೀಕಿಣೀಪುರಮನಾಳ್ವಂ ತ್ರಿಭುವನಾನಂದಚಕ್ರವರ್ತ್ತಿಯೆಂಬನಾತನಮಗಳನಂಗಶರೆಯೆಂಬಳ್ತರುವಿಂಬ ದರ್ಗಂಕಿದನಂಗಶರದಂತೆಕೇಳೀವನದೊಳಗೆಸುಳಿಯುತ್ತಿರ್ಪ್ಪುದುಮಾಸಮಯದೊ ಳ್ಪುಷ್ಕಳಾವತೀವಿಷಯದವಿಜಯಾರ್ದ್ಧಗಿರಿಯಪ್ರತಿಷ್ಠಪುರಮನಾಳ್ವಂಪುನ ರ್ವಸುವೆಂಬವಿದ್ಯಾಧರನಾಕೆಯುಂಕಂಡು ಮದನಶರಶಲಾಕಾಕೀಲಿತಹೃದಯನಾಗಿ ನಿಜವಿಮಾನದೊಳಿಟ್ಟುನಭಕ್ಕೆನೆಗೆದುಪೋಪುದುಂತ್ರಿಭುವನಾನಂದಚಕ್ರವರ್ತ್ತಿ ಕೋಪರಸವರ್ತ್ತಿಯಾಗಿಪಲರುಂವಿದ್ಯಾಧರಪ್ರಮುಖರನಾತನಮೇಲೆವೇಳ್ವುದು ಮವರೊಳ್ಪುನರ್ವ್ವಸುಕಾದಿಬಸವಳಿದನಂಗಶರೆಯುಂಪರ್ಣಲಘುವಿದ್ಯೆಯಿಂನೆಲ ಕ್ಕಿಳಿಪುವಂತುಮಾಡಿಪೋಪುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಆವಿದ್ಯೆಗಗನತಳದಿಂ ।
ದಾವಧುವಂಮೆಲ್ಲನಿಳಿಪಿರೌದ್ರಮೃಗಂಗ ॥
ಳ್ಗಾವಾಸವೆನಿಪದೊಂದುಮ ।
ಹಾವಿಷಮಾಟವಿಯೊಳಿರಿಸಿಪೋದತ್ತಾಗಳ್ ॥ 53

ಆಕೆಯುಮಾಕಾಂತಾರನ ।
ದೀಕೂಲದೊಳಿರ್ದ್ದನೆನೆದುಪಿತೃಮಾತೃಗಳಂ ॥
ಶೋಕಾಕುಲೆದುಷ್ಕರ್ಮ್ಮವಿ ।
ಪಾಕಮಿದೆಂದಂತರಂಗದೊಳ್ಚಿಂತಿಸಿದಳ್ ॥ 54

ಧರಣೀಶ್ವರಸುತೆಯಾಗಿಯು ।
ಮರಣ್ಯದೊಳ್ಬಿರ್ದ್ದಸಾವದುಷ್ಕರ್ಮ್ಮಫಲಂ ॥
ದೊರೆಕೊಂಡಿತ್ತೆನಗಿದನಪ ।
ಹರಿಸಲ್ಪೆಜಿತೇಂಜಿನೇಂದ್ರಚರಣಮೆಶರಣಂ ॥ 55

ಕಂ ॥ ಎಂದುತಱಿಸಂದುತಪದೊ ।
ೞ್ಸಿಂದುಮಹಾನೋಂಪಿಯುಮನಿತುಮಂಪಲಕಾಲಂ ॥
ಸಂದಿಸಿನೋಂತುತನೂದರಿ ।
ಪಿಂದಿಕ್ಕಿದಳಬ್ದಮಂಸಹಸ್ರತ್ರಯಮಂ ॥ 56

ವ ॥ ಅಂತುತನುತಾಱೆತಪಂಗೆಯ್ದನಶನದೀಕ್ಷೆಯೊಳಿರ್ದ್ದೊಂದುದಿವಸಂ ॥

ಕಂ ॥ ನುಂಗೆಜರದಜಗರಂತ ।
ನ್ವಂಗಿತಪಸ್ವಿನಿಸಮಾಧಿಸಮನಿಸೆಮನದೊ ॥
ೞ್ಪಂಗದೆನೆಲಸಿರೆಪಂಚಪ ।
ದಂಗಳ್ನಾಲಗೆಯೊಳಱಿವೆಮೆಯ್ಯಾಗಿರ್ದ್ದಳ್ ॥ 57

ವ ॥ ಅಂತಿರ್ದ್ದಶರೀರಭಾರಮನಿೞಿಪಿಸನತ್ಕುಮಾರಕಲ್ಪದೊಳ್ಪುಟ್ಟಿಸುರಲೋಕಸುಖ
ಮನನುಭವಿಸಿಬಂದೀಗಳೀದ್ರೋಣಮೇಘಂಗೆಸರ್ವ್ವೌಷಧಿಪ್ರಾಪ್ತೆಯಪ್ಪಸುತೆಯಾ
ದಳಾಪುನರ್ವ್ವಸುವುಂಮಗುಳ್ದುಬಂದುಮುಂನೆತಂನಿರಿಸಿಪೋದಪೇರಡವಿಯೊಳನಂ
ಗಶರೆಯಂಕಾಣಪೆತನಗದುವೆನಿರ್ವ್ವೇಗಕಾರಣಮಾಗೆತಪಂಬಟ್ಟು ॥

ಕಂ ॥ ತನುವಂತಪಿಯಿಸಿತಪದೊ ।
ಳ್ಮನಿಯದೆಮುನಿಯಿಸದೆನಡೆದುಮುನಿಪತಿಸನ್ಯಾ ॥
ಸನದಿಂಸಮಾಧಿಸಮನಿಸೆ ।
ಸನತ್ಕುಮಾರದೊಳಪಾರಸುಖದೊಳ್ತಣಿದಂ ॥ 58

ನಿರತಿಶಯಸುಖಸುಧಾಸಾ ।
ಗರದೊಳ್ಮನಮಾಱೆಮೂಡಿಮುಳ್ಕಾಡುತ್ತುಂ ॥
ಪರಮಾಯುಮಂಪುನರ್ವ್ವಸು ।
ಚರಾಮರಂತೀರ್ಚ್ಚಿಬಂದುಲಕ್ಷ್ಮಣನಾದಂ ॥ 59

ವ ॥ ಎಂದುಮನಃಪರ್ಯ್ಯಯಜ್ಞಾನಿಗಳಪ್ಪಸರ್ವ್ವಭೂತಹಿತಭಟ್ಟಾರಕರ್ತ್ತನಗೆಪೇಳ್ದು
ದನೆನಗಂಭರತಂಪೇಳ್ದನೆಂದತಿಚಂದ್ರವಿಯುಚ್ಚರಂಬಿಂನವಿಸೆ ರಾಮಚಂದ್ರಂಮೆ
ಚ್ಚಿಮೆಚ್ಚುಗೊಟ್ಟುಹನೂಮದಂಗದಪ್ರಭಾಮಂಡಲರನಾಗಂಧೋದಕಮಂಭರತ
ನಂಬೇಡಿತಂನಿಮೆಂದಟ್ಟುವುದುಮವರ್ಮ್ಮನೋವೇಗದಿಂದಿವ್ಯವಿಮಾನಂಗಳನೇಱಿ
ವಿಯನ್ಮಾರ್ಗ್ಗದಿಂಪೋಗಿಸಾಕೇತಪುರಮಂಪೊಕ್ಕುಭರತನಂಕಂಡು ॥

ಕಂ ॥ ಕಿಱಿದಱೊಳೆರಣದವಾರ್ತೆಯ ।
ನಱಿಪಿದಶಾನನನಶಕ್ತಿನೆಱೆಗೊಳೆತನುವಂ ॥
ಮಱೆದಿರ್ದಂಲಕ್ಷ್ಮಣನೆಂ ।
ದಱಿಪಿದರಂಗದಮರುತ್ತನೂಜಪ್ರಮುಖರ್ ॥ 60

ಪ್ರಶಮಿಸುಗುಂಲಕ್ಷ್ಮೀಧರ ।
ನಶಕ್ತಿಯಿಂದಾದಬಾಧೆತಡೆಯದೆನೀವೀ ॥
ನೀಯೊಳೆತಂದೆಮಗೀವುದು ।
ವಿಶಲ್ಯಾಸುಂದರಿಯಮಿಂಬಗಂಧೋದಕಮಂ ॥ 61

ವ ॥ ಅವಲ್ಲದಂದುನೇಸಮೂರ್ಡುವುದುಂಲಕ್ಷ್ಮಣಂಗತಪ್ರಾಣನಕ್ಕುಮೆನೆಭರತಶತ್ರು
ಘ್ನರ್ಕ್ಕೆೞ್ದುರಾವಣನವೋಲಿನಡೆಯುಲೊಡರಿಸಿ ॥

ಕಂ ॥ ವಿಸಸನದೊಳ್ದಶಮುಖನಂ ।
ದೆಸೆವಲಿಗುಡಲೆಂದುಭರತಶತ್ರುಘ್ನಸ್ಸರ್ ॥
ಹಸಧನರಾಜಿಕ್ರೀಡಾ ।
ವಸಥಸ್ಸಂನಾಹಭೇರಿಯಂಪೊಯ್ಸುವುದುಂ ॥ 62

ವ ॥ ಅದಂಪ್ರಭಾಮಂಡಲಂಬಾರಿಸಿರಘುವೀರನಜೆಸನಿಲ್ಲದೆನಿಂಮನುಯ್ವುದುಚಿತಮಲ್ತುನಿ
ಮಗುಂಲಂಕೆದೂರಮಪ್ಪುದಱಿಂಬೇಗಂಬರಲ್ಬಾರದೆನೆಭರತನಿಂನೆಮಗೆಕಜ್ಜಮಾವು
ದೆಂಬುದುಂಗಂಧೋದಕಮಂತರಿಸಿಕೊಟ್ಟೊಡದನುಯ್ವುಲಕ್ಷ್ಮಣನಶಸ್ತ್ರಪೀಡೆಯಂ
ಕಳೆವಮೆನೆಭರತನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ಸುರಭಿಜಲದಿಂದಮೇನಾ ।
ತರುಣಿಯನೊಡಗೊಂಡುಪೋಪುದಾಕೆಗೆಲಕ್ಷ್ಮೀ ॥
ಧರನೆವರನೆಂಬುದಂಶುಭ ।
ಚರಿತರ್ಮ್ಮಂನೆನಗೆದಿವ್ಯಮುನಿಪರ್ಪೇಳ್ದರ್ ॥ 63

ಅಂತುಂಸ್ತ್ರೀರತ್ನಕ್ಕಾ ।
ತಂತಕ್ಕಂಮಿಕ್ಕರನಧಿಕಾರಿಗಳೆಂದ ॥
ತ್ಯಂತಹಿತರಂಪ್ರಧಾನರ ।
ನಂತವರೊಡಗೂಡಿಕೂಸನೆರೆದಟ್ಟುವುದುಂ ॥ 64

ಕಂ ॥ ಮುಂನಿಸಿಭರತನಮಾತಂ ।
ತಂಸತನೂಭವೆವಿಶಲ್ಯಾಸುಂದರಿವೆರಸಿ ॥
ತ್ತಂನೂರ್ವ್ವರ್ಕ್ಕಂನೆಯರಂ ।
ಚೆಂನೆಯರಂದ್ರೋಣಮೇಘನತ್ಯುತ್ಸವದಿಂ ॥ 65

ವ ॥ ಆಕನ್ಯಾರತ್ನಂಗಳಂಪ್ರಭಾಮಂಡಲಂ ವಿಮಾನಾರೂಢೆಯರ್ಮ್ಮಾಡಿ ನಕ್ಷತ್ರವೀಥಿಯಿಂಕ್ಷಣಮಾತ್ರದೊಳೆರಣಭೂಮಿಯನೆಯ್ದಿವಿಮಾನಂಗಳಿನವನೀತಳಕ್ಕವತರಿಸಿಬರ್ಪ್ಪಲ್ಲಿವಿಶಲ್ಯಾಸುಂದರಿಲಕ್ಷ್ಮಣನನೆನಿತೆನಿತುಸಾರೆವರ್ಪ್ಪುದುಮನಿತನಿತುಶಕ್ತಿಶಕ್ತಿಗೆಟ್ಟು ॥

ಮ ॥ ಗಗನಾಭೋಗಮನಾವಗಂಬೆಳಗುತುಂಜ್ವಾಲಾಸಹಸ್ರಂಗಳಿಂ ।
ದುಗುಳುತ್ತುಂಕಿಡಿಯುಂಜನಾರ್ದ್ದನನವಕ್ಷೋಭಾಗಮಂಬಿಟ್ಟುಮೇ ॥
ಗೊಗೆವಾಗಳ್ಪವನಾತ್ಮಜಂಪಿಡಿಯೆದಿವ್ಯಸ್ತ್ರೀಯರೂಪಾಗಿಕೈ ।
ಮುಗಿದೆಂನಂಬಿಡಿಮೆಂದುತಲ್ಲಣಿಸಿಶಂಕಾತಂಕಮಂತಾಳ್ದಿದಳ್ ॥ 66

ವ ॥ ಅಂತುನಡನಡಗುತ್ತುಂನಾಂವಿಜಯಿಯೆಂಬೆಂಪ್ರಜ್ಞಪ್ತಿವಿದ್ಯೆಯಿಂಕಿಱಿಯಳೆಂಬಾಲಿಭಟ್ಟಾರಕರ್ಕಾರಣಮಾಗೆರಾವಣಂಕೈಲಾಸಮನೆತ್ತಿಬಳಿಕ್ಕಂಬೀಣೆಯಂಬಾಜಿಸಿಜಿನಗುಣಸ್ತವನಂಗಳಂಹರ್ಷಚಿತ್ತದಿಂಪಾಡುತ್ತಿರೆಧರಣೇಂದ್ರಂಗಾಸನಕಂಪಮಾಗೆಬಂದು ॥

ಕಂ ॥ ಕರಮೊಸೆದುನೋಡಿದಶಕಂ ।
ಧರನಂಹರ್ಷಪ್ರಕರ್ಷದಿಂದೆನ್ನಂಬೇ ॥
ಚರಪತಿಗೆಕೊಟ್ಟನಾಂದಶ ।
ಶಿರನಬೆಸಂಬಡೆದುತಾಗಿದೆಂಲಕ್ಷ್ಮಣನಂ ॥ 67

ವ ॥ ನಾನುಮೀಸರ್ವ್ವೌಷಧಿಪ್ರಾಪ್ತಿಯಪ್ಪವಿಶಲ್ಯಾಸುಂದರಿಯಿಂದಲ್ಲದೆಪೋಪೆನಲ್ಲೆನೆನ್ನಂಪೋಗಲೀಯಿಮೆನೆವಿದ್ಯಾಧರರ್ಗ್ಗಲ್ಲಂಚೋದ್ಯಮಾಗೆವಿದ್ಯಾದೇವತೆಯನಣುವಂಬಿಟ್ಟುಕಳೆವುದುಮಿತ್ತಲ್ ॥

ಕಂ ॥ ಚಲದಲಕಚಯಂರಘುಕುಲ ।
ತಿಲಕನಚರಣಾರವಿಂದಮುಂಮಧುಕರಮುಂ ॥
ಡಲದಂತೆಮುಸುರೆವನಿತಾ ।
ತಿಲಕಂನಡೆತಂದುವಿನಯವಿನಮಿತೆಯಾದಳ್ ॥ 68

ವ ॥ ತದನಂತರಂ ॥

ಕಂ ॥ ದನುಜೇಂದ್ರನವಿಜಯಶ್ರೀ ।
ವನಿತೆಯೊಲಕ್ಷ್ಮಣನಪುಣ್ಯದೇವತೆಯೋಪೇ ॥
ಳೆನೆಕೆಲದೊಳ್ಬಂದಿರ್ದ ।
ಳ್ತನುರುಚಿಮೂವಳಸುವಳಸೆಪರಿಷಜ್ಜನಮಂ ॥ 69

ವ ॥ ಆಗಳಾಕನ್ಯಾರತ್ನದಕರಸ್ಪರ್ಶನಮಾತ್ರದಿಂಪವಿತ್ರಮಾದಸುರಭಿಸಲಿಲಸೇಚನದಿಂ ಕುಂಭಕರ್ಣ್ಣಪ್ರಭೃತಿಗಳಪನ್ನಗಶರೋತ್ಪನ್ನಮನೋವೈಕಲ್ಯಮಂಕಳೆವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಪತ್ತುವಿಡೆಮೂರ್ಚ್ಛೆಮುನಿಸ ।
ಒಚ್ಚತ್ತಿದವೋಲ್ಮನದಿನಗಲದಿರೆಕಣ್ಕೆಂಪಂ ॥
ಬಿತ್ತರಿಸೆಮಸಗಿರಾವಣ ।
ನೆತ್ತಣನೆನುತುಂಜನಾರ್ದನಂಕುಳ್ಳಿರ್ದಂ ॥ 70

ವ ॥ ಅಂತಿರ್ಪುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಅಲರ್ವಂತೆದಿನೋದಯದೊ ।
ಳ್ಜಲಜವನಂರಾಘವಂಗಮಖಿಲಜನಕ್ಕಂ ॥
ನೆಲೆವೆಚ್ಚಿದುದನುರಾಗಂ ।
ಜಲರುಹನಾಭಂಗೆಪಿಂಗೆಮೂರ್ಚ್ಛಾವೇಗಂ ॥ 71

ಆಱೀನ್ನಿರ್ನಾದಮಾಶಾ ।
ದೇಶಮನೆಯ್ದಿದುದುಮಂಗಳಾನಕರವಮಾ ॥
ಕಾಶಮನಡರ್ದುದುಮೂರ್ಚ್ಛಾ ।
ವೇಶಂಲಕ್ಷ್ಮೀಧರಂಗೆಪೆಱಪಿಂಗಲೊಡಂ ॥ 72

ನಾರಾಯಣನಂಮಣಿಮಯ ।
ನೀರಾಜನದೀಪಮಾಲೆಬಳಸಿದುವಾಗ ॥
ಳ್ಮೇರುವನೊಲ್ಲದೆಪಲವುಂ ।
ತಾರಾವಳಿಬಳಸುವಂತೆನೀಲಾಚಲಮಂ ॥ 73

ವ ॥ ಆಸಮಯದೊಳ್ಲಕ್ಷ್ಮಣನಸಮಕ್ಷದೊಳಿರ್ದವಿಶಲ್ಯಾಸುಂದರಿ ॥

ಕಂ ॥ ಅಪಹರಿಸಿಶಕ್ತಿಬಾಧೆಯ ।
ನುಪಕಾರಮನುಂಟುಮಾಡಿಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಳ್ಪೇ ॥
ನಪಯೋಧರೆಕಡುಗಾಡಿಯೊ ।
ಳಪಕಾರಮನತನುಬಾಧೆಯಂಪುಟ್ಟಿಸಿದಳ್ ॥ 74

ವ॥ ಆಗಳಾಕನ್ಯಾರತ್ನಂ ಬೆರಸುತಂಮುತಂದನೂರ್ವ್ವರ್ಕ್ಕನ್ನೆಯರುಮಂಮರುನ್ನಂದನಾದಿಗಳ್ವಿವಾಹವಿಧಿಯಿಂಕೈಕೊಳ್ವುದೆನೆರಾವಣವಿಜಯಾನಂತರಂಸಕಲಭುವನಾಂಬಿಕೆಯುಂಸೀತಾದೇವಿಯುಂತಂದುರಾಮಸ್ವಾಮಿಗೊಪ್ಪಿಸಿದೊಡಲ್ಲದೆಮದುವೆನಿಲ್ಲೆನೆನೆತಂಮಪೋದಬಂದವೃತ್ತಾಂತಮುಮಂವಿಶಲ್ಯಾಸುಂದರಿಯುಂತಂದತೆಱನುಮಂತಿಳಿಪಿನಿಂಮಪುಣ್ಯಪ್ರಭಾವಕ್ಕಾವುದುಗಹನಮೆಂದೊಡಂಬಡಿಸೆಶುಭದಿನಮುಹೂರ್ತ್ತದೊಳ್ಲಕ್ಷ್ಮಣನನಿಬರುಮಂಮದುವೆನಿಲ್ವುದುಮಿತ್ತಲ್ ॥

ಕಂ॥ ಚರನಱಿಪೆತಮಗೆದಶಕಂ ।
ಧರನಮೃಗಾಂಕಾದಿಮಂತ್ರಿಮುಖ್ಯರ್ಲ್ಲಕ್ಷ್ಮೀ ॥
ಧರಪುಣ್ಯಶಕ್ತಿಯಂದಶ ।
ಶಿರಂಗದಂಪೇಳಲೆಂದುಬೇಗಂಬಂದರ್ ॥ 75

ವ॥ ಅಂತುಬಂದುಸಮುಚಿತಾಸನದೊಳ್ಕುಳ್ಳಿರ್ದ್ದಮುಕುಳಿತಾಂಜಲಿಗಳಾಗಿ ॥

ಕಂ॥ ಇರುಳೆವಿಶಲ್ಯಾಸುಂದರಿ ।
ಬರೆಶಕ್ತಿಪೊಡರ್ಪ್ಪುಗೆಟ್ಟುಪೋದುದುಮತತ್ಸಂ ॥
ದರಿವೆರಸುನೂರ್ವ್ವರಂನೃಪ ।
ತರುಣಿಯರಂದೇವಮದುವೆನಿಂದನುಪೇಂದ್ರಂ ॥ 76

ವ॥ ಎಂದುಬಿಂನವಿಸಿ ॥

ಕಂ॥ ಸೀತೆಯನೊಪ್ಪಿಸುವುದುರಘು ।
ಜಾತನೊಳೊಡರಿಪುದುಸಂಧಿಯಂಸಂಗ್ರಾಮಂ ॥
ಪೋತಕ್ಕುದಲ್ಲುನಮಗವ ।
ರೇತಱಿದೊಳವಧಿಕರವರನಾರ್ಗ್ಗಲ್ದಪರೋ ॥ 77

ಎತ್ತಾನುಂಗೆಲ್ದೊಡಮಾ ।
ಪತ್ತುಯಿಡಿಪೆತ್ತಕುಂಭಕರ್ಣ್ನಾದಿಗಳೊ ॥
ಳ್ಮತ್ತೆನ್ನದೊಡರಿಪರ್ದ್ದನು ।
ಜೋತ್ತಂಸಬಳಿಕ್ಕೆಗೆಲ್ದೊಡಂಫಲಮುಂಟೇ ॥ 78

ವ॥ ಎನೆಘನಾಘನನಿನದಮನಾಲಿಸಿದ ಪಂಚಾನನದಂತೆ ದಶಾನನಂಕನಲ್ದು

ಕಂ॥ ಇಂದ್ರನುಮಂಗೆಲ್ದೆಂನನು ।
ಪೇಂದ್ರಂಗೆಲ್ವಪನೆಗೆಲ್ದೊಡಂಜೀವನಮಾ ॥
ಚಂದ್ರಾರ್ಕ್ಕಮೆವಿಶದಯಶ ।
ಶ್ಚಂದ್ರಿಕೆಗೆಕಳಂಕಮಾಗದಂತಿರೆನೆಗಳ್ವೆಂ ॥ 79

ವ ॥ ಅದಱಿಂನಿಂಮ ಮಂತಣಕ್ಕ ವಸರಮಲ್ತುಸಿರದಿರಿಮೆಂದುಮಂತ್ರಿಗಳಂಜಡಿಯೆರಾವ ಣನಕಟ್ಟ್ಯಯಕ್ಕೆ ಮಯುಂವಿಸ್ಮಯುಂಬಟ್ಟುದೇವಸಂಮಸೆಱಿಗಪಾಯುಮಾಗದಂ ತುಕಾದಿಗೆಲ್ವುದೆನೆ ॥

ಕಂ ॥ ಮಯನೆಂದುದನೇಕೊಂಡಂ ।
ನಯನಿಪುಣಪ್ರೇರ್ಗಳ್ದೊಡಂದುರಾಗ್ರಹದಿಂಸಂ ॥
ಧಿಯುಮಾತಂಕೈಕೊಳ್ಳನೆ ।
ಭಯುಮಱಿಯಂಕದನಮದವಶಂದಶವದನಂ ॥ 80

ವ ॥ ಅಂತಾನುಡಿಗೆಒಡಂಬಟ್ಟನಂತರಂರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಪುಣ್ಯಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ವಿಸ್ಮಯಂಬ ಟ್ಟುಸಿಂಹಗರುಡವಾಹನಂಗಳಂಪಡೆದುಸುಗ್ರೀವಪ್ರಭಾಮಂಡಲಮರುನ್ನಂದನಾದಿ ಗಳ್ಗೆಪಂನಗಶರಪ್ರಹಾರದಿಂಸಮನಿಸಿದಾಸನ್ನ ಮೃತ್ಯುವನಪಹರಿಸಿ ॥

ಚ ॥ ಅವಯುವದಿಂದಮೆಂನತನುಜಾನುಜರಂಪಿಡಿದೊಯ್ದರೆಂನಕ್ಕೈ ।
ದುವನುರಗೇಂದ್ರನೊಳ್ಪಡೆದಶಕ್ತಿಯನಶ್ರಮದಿಂದೆಗೆಲ್ದರಾ ॥
ನವರನಶಲ್ಯರೆಂದುಱಿದೆಕಾದಿದೆನಪ್ಪೊಡೆಕಾರ್ಯಹಾನಿಸಂ ।
ಭವಿಸುಗುಮೆಂದುತನ್ನ ಮನದೊಳ್ಪರಿಭಾವಿಸಿದಂದಶಾನನಂ ॥ 81

ವ ॥ ಅಂತುಮನದೊಳ್ಮಂತಣಮಿದ್ದುಕಾರ್ಯನಿಶ್ಚಯಂಗೆಯ್ದು ॥

ಕಂ ॥ ಸಾಧಾರಣರಿವರೆನಿಪವಿ ।
ರೋಧಿಗಳುಮನುಱಿದೆನೆಗಳ್ವದನುಚಿತಮದಱಿಂ ॥
ಸಾಧಿಸಿಬಹುರೂಪಿಣಿಯಂ ।
ಸಾಧಿಸುವೆಂಪಗೆಯನೆಂಬಬಗೆಯುಂಬಗೆದಂ ॥ 82

ವ ॥ ಅಂತುಬಗೆದುಲಂಕಾನಗರದೊಳಂನಾಡೊಳಂ ಹಿಂಸೆಬೇಡೆಂದುಘೋಷಣೆಗಳೆದುಜಿನ ಪೂಜೆಯುಂಪ್ರತಿದಿನಂಮಾಳ್ಪಂತುನಿಯಮಿಸಿಮಂಡೋದರಿಗಂಪೊಳಲ್ಗ ಮೆನಗಮೆನಿ ತುಪಸರ್ಗಮನಾಮರ್ಗಳ್ಪೊಡಂನಂಮಪಡೆಯೊಳ್ಮಾಕ್ಕೊರ್ಳದಂತುಮಾಳ್ಪುದೆಂ ದುಪೇಳ್ದು ॥

ಕಂ ॥ ಅರಮನೆಯೊಳಗಣಜಿನಮಂ ।
ದಿರಕ್ಕೆನಡೆತಂದುಮಂಗಳದ್ರವ್ಯಪುರ ॥
ಸ್ಸರವೊಳಗೆಪೊಕ್ಕು ಶಾಂತೀ ।
ಶ್ವರಂಗೆಪದಪೊದವೆಮಾಡಿಸವನೋತ್ಸವಮಂ ॥ 83

ವ॥ ತದನಂತರಂದಿವ್ಯಾರ್ಚನೆಗಳಿಂದರ್ಚಿಸಿಪದ್ಮಾಸನಸ್ಥಿತಂಸ್ಫಟಿಕಾಕ್ಷಮಾಲೆಯಂಪಿಡಿ
ದುದಿವ್ಯಮಂತ್ರಂಗಳಂಜಪಿಸುತ್ತುಮಿರಲಂನೆಗಂಫಾಲ್ಗುಣನಂದೀಶ್ವರಮುಮಾದು
ದಾಗಳುಭಯಬಲಮುಮಭಯಘೋಷಣೆಯಂಪೊಯಿಸಿಕಾಳಗಮನುೞಿದಿರ್ಪುದುಂ॥

ಕಂ॥ ಅಱಿದುವಿಭೀಷಣನಸುರನ।
ತೆಱನಂಚರವಚನದಿಂದದಂರಘುವೀರಂ॥
ಗಱಿಪುವಬಗೆಯಿಂಬಂದಂ।
ಪೆಱನೀತೆಱದಿಂದೆಕೂಡೆತಿೞಿವವನಾವಂ॥ 84

ವ॥ ಅಂತುಬಂದುವಿಭೀಷಣನಿಂತೆಂದಂ॥

ಚ॥ ಭುಜಬಲಮಂಪವಣ್ಬಡಿಪ್ರೌಢಪ್ರತಿಮಂತವಿಲ್ಲದಾನವ।
ಧ್ವಜಿನಿಗೆಚಂದ್ರಹಾಸದೊಳಿದಿರ್ಚುವಚಕ್ರಮನಾಂಕೆಗೊಳ್ವಭೂ॥
ಭುಜಸುರಖೇಚರಪ್ರಮುಖರಿಲ್ಲೆನೆರಾಘವದೇವದುರ್ಜ್ಜಯಂ।
ನಿಜದೊಳೆಮತ್ತೆಸಾಧಿಸಿದಪಂಬಹುರೂಪಿಣಿಯಂದಶಾನನಂ॥ 85

ಕಂ॥ ರಾವಣನೊರ್ವ್ವನುಮಂಧರ।
ಣೀವಲ್ಲಭಗೆಲ್ವುದರಿದುಸಾಧಿಸಿವಿದ್ಯಾ॥
ದೇವತೆಯನವಂಪಡೆವಂ।
ರಾವಣಕೋಟಿಯನಿದಿರ್ಚುವವರಾರ್ಬ್ಬೞಿಯಂ॥ 86

ವ॥ ಅದಱಿಂವಿದ್ಯಾಸಾಧನೆವ್ರೊಗದಮುನ್ನಂರಾವಣಂಗುಪಸರ್ಗ್ಗಮನೊಡರ್ಚ್ಚಿಲಂಕಾ
ನಗರಮಂಕೈಕೊಳ್ಳಲಿದವಸರಮೆನೆರಘುವೀರನಿಂತೆಂದಂ॥

ಚ॥ ವನಿತೆಗೆಕೈದುವಂಬಿಸುಟವಂಗಿದಿರಾಗದವಂಗೆಭೂಭುಜಂ।
ಮುನಿವುದುಪಾೞಿಯಲ್ತುನಿಯಮಸ್ಥಿತನಾಗಿದಶಾನನಂಜಿನೇಂ॥
ದ್ರನಮಱೆವೊಕ್ಕುಸಾಧಿಸಿದಪಂಗಡವಿದ್ಯೆಯನೆಂತೊಬಾಧೆಯಂ।
ಜನಿಯಿಪುದಾತನೊರ್ಬ್ಬಸುಡತಕ್ಕುದನಿಂತುಸಿರಲ್ಕೆತಕ್ಕುದೇ॥ 87

ವ॥ ಎನೆವಿಭೀಷಣಾಂಗದಾದಿಗಳ್ಮಹಾಸತ್ವನಪ್ಪರಘುವೀರನನಾಚಾರಮನೆಂತುಮೊಲ್ವ
ನಲ್ಲನದುಕಾರಣದಿನಧಿರಾಜನಱಿಯದಂತುವಿದ್ಯಾಸಾಧನೆಗೆವಿಘ್ನಮಂಮಾಳ್ಪಮೆಂ
ದುನಂದೀಶ್ವರಮಂಕಳಿಪಿವಿಭೀಷಣಂಬೆರಸು॥

ಕಂ॥ ಮಕರಧ್ವಜಮುಖ್ಯರ್ಕ್ಕಚೆ।
ರಕುಮಾರರ್ಗ್ಗಗನಮಾರ್ಗ್ಗದಿಂಬಂದುಬಲಾ॥
ಧಿಕರಸಮಸ್ತೈನಿಕವರ್ಮ್ಮನ।
ಗಿಕಪಿಧ್ವಜರುಱಿದೆಲಂಕೆಯಂಪುಗುತಂದರ್॥ 88

ಒಡೆಯುತ್ತುಂವಾಡಂಗಳ ।
ನುಡಿಯುತ್ತುಂನಂದನಂಗಳಂನೀನ್ನೆರ್ಲನಂ ॥
ಕಿಡಿಸುತ್ತುಂಲಂಕೆಗವ ।
ಪ್ಪಡೆದನ್ನಿರ್ಶ್ಯಂಕರಳವಿಗಳೆದದವಳಲಂ ॥ 89

ವ ॥ ಅಂತುವಾನರಸೇನೆಲಂಕೆಯಂಕದಡಿಕಲಂಕೆಮುಯಂ ಮುಳಿದುಕಾಳಗಕ್ಕೊಡರಿಸೆ ಮಂಡೋದರಿತಂದೆಯಂಬಾರಿಸುವುದುಮಾತಂ ಶುಭಪರಿಣಾಮದಿಂನಿಜಭವನಮಂ ಪೊಕ್ಕಿರೆವಾನರಸೇನೆಯರಮನೆಯಂಪೊಕ್ಕು ॥

ಕಂ ॥ ಮುನಿದೆಳೆದುತಂದುನಿಜಕುಲ ।
ವನಿತೆಯರಂಬಿಡದೆವೋದಿಯುಂಹಾಹಾಕ್ರಂ ॥
ದನಮಂಪುಟ್ಟಿಸೆಕೇಳ್ದುಂ ।
ದನುಜಂಜಪಿಸುತ್ತುಮಿರ್ದ್ದನವ್ಯಗ್ರಮನಂ ॥ 90

ವ ॥ ಅಂತಿರ್ಪ್ಪುದುಮಾಜಿನಭವನದೊಳ್ವಸಿಯಿಸುವದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲಮಿವರಲ್ಲದುದಂನೆಗಳ್ದಪರೆಂದಗುರ್ವ್ವಾಗೆಭೇತಾಳರೂಪುಗಳಂವಿಗುರ್ವ್ವಿಸಿಪರಿತಂದುಮಾಕ್ರೋಡುಮರ್ಕ್ಕಟಧ್ವಜಬಲಕ್ಕೆಭಂಗಮಂಪಡೆಯೆ ಪೆಱವುಂಜಿನಾವಾಸನಿವಾಸಿಗಳಪ್ಪದೇವತೆಗಳಾಬಲಮಂಪೆಜಗಿಕ್ಕಾದಿಮುಂನಿನದೇವತೆಗಳನೋಡಿಸುವುದುಮವ್ರಪರಿತಂದುನಿಜಸ್ವಾಮಿಯಪ್ಪಪೂರ್ಣ್ಣಭದ್ರನೆಂಬಯಕ್ಷಾಧಿಪಂಗೆಪೇಳ್ವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಮುನಿಪತಿಗಳತೆಱದಿಂದನ ।
ಶನಮಂಕಯ್ಕೊಂಡುಕೈದುವಂಬಿಸುಟುದಶಾ ॥
ನನನಿರೆಯುಂಕಾದುವುದ ।
ಕ್ಕೊನಲ್ದವಂಮಾಣಿಭದ್ರನಲ್ಲಿಗೆಪೋದಂ ॥ 91

ವ ॥ ಅಂತುಪೋಗಿತತ್ಸ್ವರೂಪಮಂಪೇಳ್ದುತಾನುಮಾತನುಮತಿಕುಪಿತರಾಗಿಬಂದುದೇವತೆಗಳಂತೂಳ್ದು ॥

ಕಂ ॥ ಅಭಿಭವಿಸಿಕಪಿಧ್ವಜಿನಿಯ ।
ನಭಯಪ್ಪರಿತಂದುರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಂಕಂ ॥
ಡುಭಯಾಕುಲಚಿತ್ತಪ್ಪೂ ।
ರ್ಣ್ಣಭದ್ರನುಂಮಾಣಿಭದ್ರನುಂಸ್ತುತಿಯಿಸಿದರ್ ॥ 92

ವ ॥ ಅಂತುಪೊಗಳ್ದುನಿಂಮಸಾಮಂತರುಪಶಾಂತನಾಗಿದ್ದರಾವಣನಪೊಳಲನಳಿಯೆನಿಂಮಪುರುಷಾಕಾರಮಳಿಗುಮೆನೆಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ॥ ಸೀತಾದೇವಿಯಸೀಱಪು ।
ಜಾತನಕುಲವಧುವನೞಿಪಿಕೈತವದಿಂತಂ ॥
ದಾತಂಗೆಹಿತಂಗೆಯ್ವುದು ।
ಪೋತಕ್ಕದೊತಗದೊಬಗೆದುನೋಡಿಂನಿಂವೊಳ್ ॥ 93

ನಿಮಗೆಂಮುಮಾಡಿದಪಕಾ ।
ರಮಾವುದಕ್ರಮದಿನಿಂತುಮೇಲಿವರಲ್ತು ॥
ಕ್ಕುಮೆಪೇೞಿಮೆಂದಲಕ್ಷ್ಮಣ ।
ನಮಾತುಕಿವಿಗೆಯ್ದೆಚಿತ್ತವಿತ್ತಿಂತೆಂದರ್ ॥ 94

ವ॥ ಲಂಕಾಪುರಪ್ರಾಸಾದಂಗಳ್ಗಂಚೈತ್ಯಾಲಯಂಗಳ್ಗಂನಿಯಮಸ್ಥನಾಗಿರ್ದದಶಾನನಂ ಗಮೀಗಳೞಿವಂಪಡದೆವಿದ್ಯಾಸಾಧನೆಗೆವಿಘ್ನಮಂಮಾಡಿಮೆಂದುರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಂ ಪರಸಿ ॥

ಕಂ॥ ಜಕ್ಕಪ್ರೂರ್ಜಿಸಿಪೋದಬ ।
ೞಿಕ್ಕಂಗದನೇಱಿಬೞಾರಿಸುತ್ತಂಕುಶಮಂ ॥
ದಿಕ್ಕರಿಯುನಧಃಕರಿಸುವ ।
ತಕ್ಕಿನಕಿಷ್ಕಿಂಧಮೆಂಬನಿಜವಾರಣಮಂ ॥ 95

ವ॥ ಅಂತುವಾರಣಾರೂಢಂಪುರಗೋಪುರಮಂಪೊಕ್ಕು ॥

ಕಂ॥ ಲಂಕೆಯಚೆಲ್ವಂನೋಡು ।
ತ್ತುಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಧಿರಾಜನರಮನೆಯಂಪೊ ॥
ಕ್ಕಂಕಣ್ಗೆತೊಡವೆನಿಪ್ಪುದ ।
ನಂಕುಶದಾಭರಣದಂಶುಕೀಲಿಸೆನಭಮಂ ॥ 96

ವ॥ ಅಂತರಮನೆಯಂಪೊಕ್ಕುಸುಂದರನುಮಿಂದ್ರನುಂಮೊದಲಾಗೆಪಲಂಬರಂಬರಚರ ಕುಮಾರಕ್ಕರ್ಳಂಬಲಸಹಿತರಾಗಿ ಪ್ರೋಜಗಿರಿಸಿತಾಂಶಾಂತಿಜಿನಭವನವಂಬಲಗೊಂಡೊಳಗಂಪೊಕ್ಕುದರುಶನಸ್ತುತಿಗೆಯ್ದು ನೀಳನಗದಂತೆ ನಿಶ್ಚಲನಾಗಿರ್ದ್ದರಾವಣನಂ ನೋಡಿ ॥

ಕಂ॥ ಅಂಗದನೆಂದಂರಾಮಶ ।
ರಂಗಳಕೋಳ್ಗಳಿದುಸುಗಿದುದಶವದನಮನೋ ॥
ಭಂಗಮನೊಳಕೊಂಡೇಕೆಜ ।
ಪಂಗೆಯ್ದ್ದಪೆನೆನೆಯನಿಂನದುರ್ವಿಳಸಿತಮಂ ॥ 97

ಮ ॥ ದುರಭಿಪ್ರಾಯನೆಖೇಚರಾನ್ವಯದಶುದ್ಧಾಚಾರಮಂಬಿಟ್ಟುಕಾ ।
ಪುರುಷಂಕಾತರನೆಂದುಸತ್ಪುರುಷರೆಲ್ಲಂದೂಷಿಸುತ್ತಿರ್ಪ್ಪಿನಂ ॥
ಪರದಾರಪ್ರಿಯನಾದಪಾತಕನೆಯುದ್ಧಕ್ಕೞ್ಕಶುದ್ಧಾತ್ಮನು ।
ತಿರೆಶಾಂತೀಶನಮುಂಪೆಮೆಯ್ಗರೆದಿದೇನಂಜಾನಿಸುತ್ತಿರ್ದ್ದಪೈ ॥ 98

ಕಂ ॥ ಬಲವೞಿಯೆನಿಂನಬಾಹಾ ।
ಬಲಮುಂಪೆಱಗಿಕ್ಕೆವಿದ್ಯೆಯುಂಸಾಧಿಸಿನೀಂ ॥
ಗೆಲಲೇನಾರ್ತ್ತಪೆನಿಂನಂ ।
ಕೊಲಲ್ಕೆಜನಿಯಿಸಿದರಾಮಲಕ್ಷ್ಮೀಧರರಂ ॥ 99

ಕಿಚ್ಚೆದ್ದಬೞಿಕೆನಂದಿಸ ।
ಉಚ್ಚೆಗದಿಂಬಾವಿದೋಡುವಂತಿರೆಕಣ್ಣಾಂ ॥
ಮುಚ್ಚಿಜಪಿಯಿಸುವೆರಾಘವ ।
ನೆಚ್ಚಂಬಿಂಕಾಯಲಾಪುರ್ವ್ವೇದೇವತೆಗಳ್ ॥ 100

ವ ॥ ಎಂದುಪಲತೆಱದಿಂನೆಱನೆತ್ತಿನುಡಿಯುತ್ತುಮುತ್ತರೀಯವಸನಾಂಚಲದಿಂಮೋದುತ್ತುಮಾತನಕಯ್ಯಪಳುಕಿನಕ್ಷಮಾಲೆಯುಂಪಱಿದೀಡಾಡುತ್ತುಮಿಂತುಬಹುಪ್ರಕಾರದಿಂಪರಿಭವಿಸಿಮತ್ತಮಾತನಪೆಂಡಿರಭೂಷಣಂಗಳಂಕಳೆದುಬಿಸುಡುತ್ತುಮಲ್ಲದುದಂನುಡಿಯುತ್ತುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಯುವತಿಯರೋರೋರ್ವ್ವರತಲೆ ।
ನವಿರಂತಲೆನವಿರೊಳಡಸಿಕಟ್ಟುತ್ತುಂಮೋ ॥
ದುವುದುಂದ್ವಿಗುಣಿಸಿದುದುಹಾ ।
ರವಂಪ್ರತಿದ್ವಾರದಿಂಜಿನೇಂದ್ರಾಲಯದೊಳ್ ॥ 101

ಅೞಿಯೊಳೆಜಾನಕಿಯಂತಂ ।
ದೞಿಗಂಡನೆನಿಂನಪೆಂಡಿರಂನೀಂನೋಳ್ಪಂ ॥
ತೆಳದೊಯ್ವಪೆನಣ್ಮವೊಡುೞಿ ।
ದೞಿಜಪಮುಂದನುಜತೋರ್ಪ್ಪುದೆಂನೊಳ್ಕೂರ್ಪ್ಪಂ ॥ 102

ವ ॥ ಎಂದುಮಾಣದೆ ॥

ಉ ॥ ರೋದನಮುಣ್ಮೆಪೊಣ್ಮೆಕುಟಿಲಾಲಕಮಂಪಿಡಿದೆಳ್ದುತಂದುಮಂ ।
ಡೋವರಿಯುಂಮದೀಯಪಿತೃಗಿಕ್ಕುವಚಾಮರಮಿಕ್ಕಲುಯ್ದಪೆಂ ॥
ಕಾಡುಕೊಳಲ್ಕೊಡರ್ಪ್ಪುನಿನಗುಳ್ಳೊಡೆಚೇತರಿಸೆಂದುದುಃಖಸಂ ।
ಪಾದನಮಂತವಂಗನೆಯರೊಳ್ಪಡೆವಂರಣತುಂಗನಂಗದಂ ॥ 103

ವ ॥ ಅಂತಾತಂಪರಿಭವಿಸುವುದುಮಂಮಂಡೋದರಿಮೊದಲಾಗೆಪಲವರಂತಃಪುರಕಾಂತೆಯರಿಂ ತೆಂದರ್ ॥

ಉ ॥ ಸಾಧಿಸಿವಿದ್ಯೆಯಂಪಡೆವುದೇಂನಿಜಪಾರ್ಶ್ವದೊಳಿಂವುನಿಂತಿವ ।
ರ್ಬ್ಬಾಧಿಸಲೆಂತುನೀಂಮಿಡುಕದಿದ್ದಪೆಮೂರ್ಚ್ಛೆಗೆಸಂದರಂತೆವಿ ॥
ದ್ಯಾಧರಚಕ್ರವರ್ತ್ತಿಶರಣಾರೆಮಗೆಂದುಶರೀರತಾಪತ ।
ಪ್ತಾಧರವುಳ್ತುದುಃಖ್ಖರವದಿಂದವರೋಧವಧೂಕದಂಬಕಂ ॥ 104

ವ ॥ ಅಂತತಿಪ್ರಳಾಪವುಪ್ಪಂತವಗ್ಗದವಳಲನಂಗದಂಪಡೆವುದುಂರಾವಣಂಧೃವಮಂಡ ಲದಂತೆಚಲಿಯಿಸದೆಚಿತ್ತನಿರೋಧಂಗೆಯ್ದುದಿವ್ಯಮಂತ್ರದಿಂವಿದ್ಯೆಯಂಸಾಧಿಸುವು ದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಪೊಸಗಾರಸಿಡಿಲಮುಸಕಮು ।
ನಸಕಳೆದುಕೃತಾಂತಜಿಹ್ವೆಪೊಡಕರಿಸುವವೊಲ್ ॥
ಲ್ಬೆಸಸುಬೆಸಸೆಂದುಕರಮು ।
ರ್ವ್ವಿಸಿಸಂನಿಧವಾಯ್ತುವಿದ್ಯೆರಾವಣನಿದಿರೊಳ್ ॥ 105

ವ ॥ ಅಂತುಸಂನಿಹಿತೆಯಾಗಿಚಕ್ರಧರನಪ್ಪಲಕ್ಷ್ಮೀಧರನುಂಚರಮದೇಹಧಾರಿಯಪ್ಪರಾ ಮಸ್ವಾಮಿಯುಮುಳಿಯಲುಳಿದವರನುಳಿಯಲೀಯೆನೆನೆರಾವಣನುಳಿದರಳಿವೆನಗೇ ನ್ವುಗೆಂದುವಿದ್ಯಾದೇವತೆಗೆಪೊಡವಟ್ಟುಶಾಂತಿಜಿನಭವನಮುಂಮೂಱುಸೂಳ್ವಲಗೊಂ ಡುಬಪ್ಪನೆಗಮುಂಗದಾದಿಗಳ್ಪೊಱಮಟ್ಟುಪೋಗಿತಂಮಬೀಡಂಪುಗುವುದುಂ ॥

ಉ ॥ ಇತ್ತದಶಾನನಂನಿಜವಧೂಜನಮುಂಕೊಱಬಾಡಿಕಾದಿದು ।
ದ್ವೃತ್ತರನಿಕ್ಕಲುಮ್ಮಳಿಸಿಬಲ್ಮುಳಿಸಿಂಪೆಮರುಣ್ಮೆಪೊಣ್ಮೆಪೊ ॥
ಯ್ಲುತ್ತಿಭವ್ಯೆರಿಯಂತೊದಱಿಕೆಂಗೞಿಮೂಡಿದಭ್ರೂಂಗಮಾಳೆನೀ ।
ಳ್ದತ್ತೆನೆನೋಡಿದಂಮಯತನೂಜೆಯಬಾಡಿದವಕ್ತ್ರಪದ್ಮಮಂ ॥ 106

ವ ॥ ಅಂತಾಕೆವೆರಸುಸಮಸ್ತಾಂತಃಪುರಮುಮಂ ನೋಡಿನಿಮಗಿನಿತುಭಂಗಮಂಮಾಡಿ ದಂಗದಾದಿಗಳಂಭ್ರೂಭಂಗಮಾತ್ರದೊಳೆಸೆಱೆಗೆಯ್ದುತಂದುನಿಂಮಮುಂದೆಬಹು ಪ್ರಕಾರದಿಂ ಪರಿಭವಿಸುವೆನೆಂದುಸಂತೈಸಿಶಾಂತಿಜಿನಭವನದೊಳ್ಮಹಾಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಿಸಿನಿರ್ವ್ವರ್ತ್ತಿತನಿತ್ಯನಿಯಮನಮೃತಾಹಾರಮನಾರೋಗಿಸಿತದನಂತರಂಬ ಹುರೂಪಿಣೀವಿದ್ಯಾಪ್ರಭಾವಮಂಪರೀಕ್ಷಿಸಿಪ್ರಮೋದಮುದಿತಹೃದಯನಾಗಿ ॥

ಚ ॥ ಸಮಧಿಕರಾರ್ಜ್ಜಗತ್ರಯದೊಳಿಂನೆನಗೆಂನೊಳಿದಿರ್ಚ್ಚುವೆಂನರಾ ।
ರ್ಸ್ವಮರದೊಳೆಂದುತಂನಭುಜದಂಡಮನೀಕ್ಷಿಸಿಜಾನಕೀಮುಖಾ ॥
ಬ್ಜಮನವಳೋಕಿಸಲ್ಕರಮೆಕಾತರನಾಗಿಯಿರ್ಚ್ಚರಾಧಿಪಂ ।
ಪ್ರಮದವನಕ್ಕೆ ಬಂದನರಲಂಬುಗಳಿಲ್ಲದಕಾಮನೆಂಬಿನಂ ॥ 107

ವ ॥ ಅಂತುಭೋಂಕನೆಬರ್ಪ್ಪರಾವಣನಗಂಡಗಾಡಿಯುಂಕೆಲದಲಿರ್ದ್ದಖಚರಕಾಂತೆಸೀತಾ
ದೇವಿಗೆತೋರ್ಪ್ಪದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ರಾವಣನರೂಪುಸೀತಾ ।
ದೇವಿಗೆತೃಣಕಲ್ಪಮಾಯ್ತುಪತಿಭಕ್ತಿಯೊಳಾ ॥
ರೀವನಿತೆಯತೆಱದಿಂಸ ।
ದ್ಭಾವಮನೊಳಕೊಂಡಪುಣ್ಯವತಿಯರ್ಸ್ಸತಿಯರ್ ॥ 108
ಏನಂಕೇಳ್ದಪೆನೋರಘು ।
ಸೂನುವಲಕ್ಷ್ಮಣನಪೊಲ್ಲಮಾರ್ತ್ತೆಯನಿಂನೆಂ ॥
ದಾನಳಿನಾನನೆಬರ್ಪ್ಪದ ।
ಶಾನನನಂಕಂಡುತಾಳ್ದಿದಳ್ತಲ್ಲಣಮಂ ॥ 109

ವ ॥ ಅಂತುತಲ್ಲಣಿಸುತ್ತಿರ್ದ್ದಮಾನಿನಿಯನೆಯ್ದೆವಂದುದಶಾನನನಿಂತೆಂದನೆನಗೆಬಹುರೂ
ಪಿಣೀವಿದ್ಯೆಸಾಧ್ಯಮಾದುದಿಂನೆನಗಸಾಧ್ಯಮಪ್ಪಮಱುವಕ್ಕಮಿಲ್ಲನಿಂನನನಚ್ಚಿರಾಮ
ನಾಸೆಯುಂಬಿಟ್ಟೆನಗೊಡಂಬಟ್ಟುಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಸುಖಮನನುಭವಿಸೆನೆಸೀತೆವಿಹ್ವಳೀ
ಭೂತಚಿತ್ತೆಯಾಗಿ ॥

ಕಂ ॥ ಕರುಣಿಸುವೊಡೆನಗೆದಶಕಂ ।
ಧರಧುರದೊಳ್ರಘುತನೂಜನಾಯುಃಪ್ರಾಣಂ ॥
ಬರೆಗಂಬಾರದಿರೆನುತುಂ ।
ಧರಿತ್ರಿಯೊಳ್ಮೈಯ್ಯನೊಕ್ಕುಮೂರ್ಚ್ಛೆಗೆಸಂದಳ್ ॥ 110
ಜಾನಕಿಮೂರ್ಚ್ಛಿತೆಯಾಗೆದ ।
ಶಾನನನನುಕಂಪೆಪುಟ್ಟೆಕರುಣಿಸಿತಂನಂ ॥
ತಾನೆಪಳಿದುಳಿದುಕರ್ಮ್ಮ ।
ಧೀನಸಮುತ್ಪಂನದುರಘದುಷ್ಪರಿಣತಿಯುಂ ॥ 111
ಕದಡಿದಸಲಿಲಂತಿಳಿವಂ ।
ದದೆತಂನಿಂತಾನೆತಿಳಿದುದಶವದನಂಗಾ ॥
ದುದುವೈರಾಗ್ಯಂಸೀತೆಯೊ ।
ಳುದಾತ್ತನೊಳ್ಪುಟ್ಟದಲ್ತೆನೀಲೀರಾಗಂ ॥ 112

ಕಂ ॥ ಪತ್ತುವಿಡದಿರ್ದ್ದಸೇರವಿ ।
ಪತ್ತಿದಸಂಧ್ಯಾನುರಾಗಮುಮನದಱಿಂ ॥
ದೆತ್ತಾನುಂಪೊಲ್ಲೆನಿಪುದ ।
ನುತ್ತಮನಾಚರಿಸಿಪತ್ತುವಿಡದಿರ್ದ್ದಪನೇ ॥ 113

ವ ॥ ಅಂತುಮನದೊಳೊಗೆದಕಾರುಣ್ಯರಸಮೆಸೀತೆಯೊಳಾದನುರಕ್ತತೆಯಂಕಚ್ಚಿರ್ಕಳೆ
ವುದುಂಸ್ವಭಾವಪರಿಣತಿಯೊಳ್ನಿಂದುಸ್ವಕೀಯಾಪ್ತಪುರುಷಪರಿಷಜ್ಜನಕ್ಕಿಂತೆಂದಂ ॥

ಚ ॥ ಗುಣಪರಿಪಾಲನಾರ್ತ್ಥಮೆನಗಂಬಗೆದೋಱಿದುದಿಲ್ಲದಿವ್ಯಭೂ ।
ಷಣವಸನಾಂಗರಾಗಮುಮನೊಲ್ಲದೆಪೇಚರರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯುಂ ॥
ತೃಣಸಮನಾಗಿಭಾವಿಸಿದಳೀಸತಿಯುಂಮೊಗಲಾಗೆಪೌರುಷ ।
ಪ್ರಣಯಿಯುಮಿಂತಪೇಕ್ಷಿಸುವೆನೇಗುಣಹಾನಿಯನೆಂನಪಾಪದಿಂ ॥ 114

ಕಂ ॥ ಇವರೆಂಪ್ರಾಣಪ್ರಿಯರೆಂ ।
ನೆವಮಿಲ್ಲದೆಕರ್ಮ್ಮವಶಮೆನೆವಮೆನೆಕಂಡ ॥
ರ್ಪ್ಪವಿಮೋಹದಿಂದಗಲ್ಚಿದೆ ।
ನವಿವೇಕಿಯೆನೆಂನಕುಲದಪೆಂಪಳಿವಿನೆಗಂ ॥ 115

ರಾಮನನಗಲ್ಚಿಸೀತಂ ।
ದೀಮಾನಿನಿಗಿನಿತುದುಃಖಮಂಪುಟ್ಟಿಸಿದೆಂ ॥
ಕಾಮವ್ಯಾಮೋಹದಿನಾ ।
ಶಾಮುಖಮಂಪುದಿಯೆದುರ್ಯ್ಯಶಃಪಟಹರವಂ ॥ 116

ಚ ॥ ಎನಗೆವಿಭೀಷಣಂಹಿತಮನಾದರದಿಂದಮೆಪೇಳೆಕೇಳದಾ ।
ತನನವಿನೀತನೆಂಗಜಱಿಗಜ್ಜಿಸಿಬಯ್ದನುಜಾತನಂವಿನೀ ॥
ತನನಱೆಯುಟ್ಟಿದುರ್ವ್ಯಸನಿಯೆಂಕಳೆದೆಂವ್ಯಸನಾಭಿಭೂತನಾ ।
ವನುಮನುರಾಗವೇಗದೆಹಿತಾಹಿತಚಿಂತೆಯನೇಕೆಮಾಡುವಂ ॥ 117

ಜಸದಳಿವಂಪರಾಭವದಪತ್ತುಗೆಯುಂದೊರೆಪೆತ್ತತಂನಮಾ ।
ನಸಿಕೆಯುಕೇಡನುಂನತಿಯುಬಂನಮುನನ್ಯಭವಾನುಬದ್ಧಮ ॥
ಪ್ಪಸುಗತಿಯುಂಸುಹೃಜ್ಜನದಬೇವಸಮುಂಜನತಾಪವಾದಮುಂ ।
ವ್ಯಸನಿಗಳಾರುಮೆತ್ತಲಱಿವರ್ವ್ವಿಷಯಾತುರಮತ್ತಚೇತಸರ್ ॥ 118

ವ ॥ ಎಂದುದ್ವೇಗಪರನಾಗಿನುಡಿದಾತ್ಮಗತದೊಳಿಂತೆಂದಂ ॥

ಮ ॥ ಇರದುಯ್ವಾಗಳೆ ಕೊಟ್ಟೊಡೆಂನಕಡುಪ್ರಂಕಟ್ಟುಜುದಂಬೀರಮುಂ ।
ಪಿರಿದುಂಬೇಸಱಿನಿಂಕ್ಕವೋಸರಿಸಿದಂತಾಗಿಕ್ಕರ್ದಮಂತಾಗದಂ ॥
ತಿರದೊಗ್ರಗರ್ವರ್ದಮನೀರ್ವರಲಂಪ್ರೊಗ್ಗೆನಂಪಾಮಿತ್ರಿಯಂರಾಮನಂ ।
ವಿರಥಂಮಾಡಿರಣಾಗ್ರದೊಳ್ಪಿಡಿದುತಂದುಂಸೀತೆಯಂಕೊಟ್ಟಪೆಂ ॥ 119

ವ ॥ ಎಂದುನಿಶ್ಚಯಿಸಿನಿಜನಿವಾಸಕ್ಕೆ ವಂದಂಗವಪ್ರಭಾವಂಮಂಬಸುಗ್ರೀವಜನುಮಾದಿಗಳಿವರಾಟ್ರರಕ್ಕೆ ಮ ದವಂದಿರಂರಾಮನುಳಿಯುಕೊಳ್ವೆನೆಂದುಘರವಸಂಗೆಯಿರ್ದನಾಸಮಯದೊಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಪರಿವೇಷಂನಾಡೆಭಯುಂ ।
ಕರಮುಪ್ಪದುನಕ್ಕರ್ಬಿಂಬದೊಳ್ಕಟ್ಟಿರುಳೊ ॥
ಳ್ಸುರಚಾಪಂಮೂಡುವುದುಂ ।
ಗಿರಿಸಿಖರಂಬಿರಿವುದುಂನೆಲಂಪೊಳಗುವುದುಂ ॥ 120

ಪಿಡಿಗೆಮುಪಮುಪ್ಪದುಂಮದ ।
ಮುಡುಗುವುದುಂಮದಗಜಕ್ಕೆಗೃಹದೇವತೆಗ ॥
ಳ್ಗಡಣದಿನಳ್ವುದುನಾಗಸ ।
ವೆಡೆಗೆಟ್ಟರೆಧೂಮಕೇತುಗಳ್ಮೂಡುವುದುಂ ॥ 121

ಮ ॥ ಸ್ರಪಗಲುಳ್ಕಂಬೀಳ್ವುದುಂಧಾರಿಣಿಸಡಗುವುದುಂಘೋಳ್ಕೆನಲ್ದೀಪ್ತದೊಳ್ಪ ।
ಕ್ಷುಗಳೊಳುತ್ತಿರ್ಪುದುಂಕ್ಯೆದುಗಳುಡಿವುದುಮಾದಿತ್ಯನುಂಚಂದ್ರನುಂಮೇ ॥
ಗೊಗೆದಂತಾಗಿಪ್ಪುದುಂಮಾಡವಮಣಿಕಳಶಂಬೀಳ್ವುದುಂಕಂಡುತಂಮೊ ।
ಳ್ಬಗೆದನ್ಶೈರ್ಮಿತ್ತಿಕನ್ನಾರ್ಗೆನಸಮರದೊಳಕ್ಕುಂದಶಾಸ್ಯಂಗಪಾಯಂ ॥ 122

ವ ॥ ಎಂದುನಿಶ್ಚಯಿಸಿನುಡಿಯುತ್ತಿರ್ದರಾಗಳಸುರಪತಿನಿಜಾಸ್ಥಾನಮಂಡಪಮಧ್ಯಸ್ಥಿತಸಿಂಹಾಸನದೊಳಿರ್ದುಸೆಜ್ಜೆಯೊಳಿರ್ದತನುಜಾನುಜರಂನೆನೆದುಮುಳಿದುಕಾಳಗಕ್ಕೆನಡೆಯಲೊಡರಿಸಿಶಸ್ತ್ರಶಾಲೆಯಂಪುಗುವುದುಮದಂಮಂಡೋದರಿಕಂಡುಮಂತ್ರಿಗಳಂಕರೆದೀರಣಮಂ ರಾವಣಂಮಾಣ್ಬಂತುಮಾಳ್ಪುದೆಂದುಸೇಳ್ವುದುಮವರಿಂತೆಂದರಾವಿದಂಪಲವುಪರಿಯಾಯದಿಂಪೇಳ್ದೊಡಂಕೇಳ್ದನಿಲ್ಲಿಲ್ಲಿಗೆತಕ್ಕುದಂನುಡಿದುದೇವಿಯರೆಂತಾನುಮೊಡಂಬಡಿಸುವುದೆನೆ ಮಂಡೋದರಿರಾವಣನಲ್ಲಿಗೆಬಂದೆಱಗಿಪೊಡಮಟ್ಟು ॥

ಶಾ ॥ ಆನೀಜಾನಕಿಯಂರಘುಪ್ರಿಯತನೂಜಂಗಿತ್ತುತಪ್ಪಿಂಭವ ।
ತ್ಸೂನುಭ್ರಾತೃಗಳಂರಣವ್ಯಸನದಿಂಸಾವೆಯ್ದುಗುಂಬಂಧುಸಂ ॥
ತಾನಂಕಾಳಗಮಂಬಿಸುಳ್ಪುದೆನೆರೋಷಾವೇಶದಿಂರಾವಣಂ ।
ನೀನಿಲ್ಲಿಂತೊಲಗೆಂದುಚಪ್ಪರಿಸಿದಂಮಂಡೋದರೀದೇವಿಯಂ ॥ 123

ವ ॥ ಅಂತುಚಕ್ರಪರಿಸೆಯುಂಮಾಣದೆಮತ್ತಮಿಂತೆಂಪಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಪರವನಿತೆಗೞಿಪಿರಱಿದು ।
ರ್ದ್ಧರನೆನಿಸಿದ್ದರ್ಶನಿವೇಗನೞಿದುದನಸುರೇ ॥
ಶ್ವರನೀನೇನಱಿಯದನೈ ।
ಪರಿಹರಿಸಲ್ವೇೞ್ಪುದದಱಿನಸದಾಗ್ರಹಮಂ ॥ 124

ವ ॥ ಎಂತುಮೀತಂಗಳೆಂಟನೆಯರ್ದ್ಧಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳ್ಗಂನಶತ್ರುಗಳದಱಿನೀನವರಬ ವರಮನುಱದುಸಂಧಿಗೊಡಂಬಟ್ಟುವಿದ್ಯಾಧರರಾಜ್ಯ ಸುಖಮನನುಭವಿಸುವುದೆನೆ ರಾವಣನೆಂದನಿವಂದಿರೆನಗೆಕಾಳಗದೊಳ್ಳ್ವಗಂಡರಲ್ಲರದಕ್ಕೆನೀಂನಂಜವಿರೆಂದುನುಡಿ ದುಸನ್ನಾಹಭೇರಿಯಂಪೊಯಿಸುವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಹಿತಮಂಹಿತರಱಿಪಿದೊಡಂ ।
ಮತಿಗೆಟ್ಟೞಿಕೆಯ್ದ್ದನೆಂದುದಶಮುಖಕುಲದೇ ॥
ವತೆಪುಯ್ಯಲಿಡುವವೋಲ್ದಿ ।
ಗ್ವಿತತಿಯನಾವರಿಸಿದತ್ತುಭೇರೀನಾದಂ ॥ 125

ವ ॥ ಆಸಮಯದೊಳ್ಸಿಂಹಾಸನಾರೋಹಣಕ್ಕಿದುವೆಚರಮಸಮಯಮೆಂದಱಿಪುವಂತೆ॥

ಉ ॥ ತಾರಗೆಯಂತಮಂಸೆಱೆಗೆತಂದವೊಲುರ್ವಿಸೆದೇಹದೀಪ್ತಿಯೊ ।
ಳ್ಪಾರಮರೀಚಿಮಾಣಿಕದಪೆರ್ದೊಡವಿಂಪೊಱಪೊಣ್ಮೆವಂಶುಗ ॥
ಳ್ದಾರುಣಕೋಪಪಾವಕನೆತನ್ನೊಡಲಂಸುಡುವಂದಮಾಗೆಕೋ ।
ಪಾರುಣನೇತ್ರನೆರ್ದ್ದನೊಡನೆೞ್ವಿನೆಗಂಖಚರೇಂದ್ರಮಂಡಲಂ ॥ 126

ಚ ॥ ಅವಯವಶೋಭೆಯಂಪಡೆವುದಲ್ಲದೆಭೂಷಣವೆಂನಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ ।
ದವಯವಮಾಗೆವರ್ತಿಸವುಪೋಪೆಱೆವೆಂದವನೇೞಿಪಂತೆವೋ ॥
ಲ್ನವಮುಖಭೂಷಣಂದಶಮುಖವ್ಯವಹಾರಮನಿತ್ತುರಾವಣಂ ।
ಗವಿರಳಕಾಂತಿಯಿಂಪಳಗಿದತ್ತುಸಮಸ್ತದಿಶಾಮುಖಂಗಳಂ। 127

ವ ॥ ಅಂತು ಸಿಂಹಾಸನದಿನೆರ್ದ್ದು ॥

ಕಂ ॥ ಚಮರಜಮನಿಕ್ಕೆಖೇಚರ ।
ಪ್ರಮದಾಜನಮುತ್ತಮಾಂಗದೊಳ್ಬೆಳ್ಗೊಡೆಚಂ ॥
ದ್ರಮನಂಗೆಲೆನಡೆದಂವಿ ।
ಕ್ರಮಧವಳಂಚಂದ್ರಹಾಸಮಂಜಡಿಯುತ್ತುಂ ॥ 128

ವ ॥ ಅಗಳಸಮಸಮರಕೇಳೀಕುತೂಹಳಖಚರಪರಿವೃಢರುಭಯಪಾರ್ಶ್ವದೊಳಂಮಣಿ
ಮಕುಟಕಾಂತಿಪ್ರೊವಳ್ಳುನೀಳ್ಳುಮಿಗೆಪರ್ವೆಶಕ್ರಧನುವನನುವಿಸೆಕೆಳರ್ದ ಕೇಸರಿ
ಗಳಂತೆನಡೆಯೆಯುಮಪಾರಚತುರಂಗಸೇನೆ ಚರಣಸಂಚಾರಣಕ್ಕೆ ನೆಲಂನೆಱೆಯ
ದೆಂಬಂತೆನಡೆಯೆಯುಂ ಕರಿವೃಷಭಸಿಂಹಗರುಡಹಂಸಾದಿಮಹಾಧ್ವಜಂಗಳೆಡೆಗಿಱಿ
ದುನಡೆಯೆಯುಂ ವಿವಿಧರತ್ನಖಚಿತಕನಕದಂಡಮಂಡಿತವಿಚಿತ್ರರಾಜಚಿಹ್ನಂಗ
ಳ್ಮುಂದೆಸಂದಣಿಸಿನಡೆಯೆಯುಂ ನಡೆವಸಮಯದೊಳೊಡನೆನೆಲಂವೊಳಗೆವೊಳ
ಗುವಪಱೆಯಧ್ವನಿಗಳಿಂದುಮಾಕಸ್ಮಿಕಮುದಯಿಪಧರಾಕಂಪಮಂಸೇನಾಭರದಿನಾ
ದಧರಾಕಂಪಮೆಂದುಂಪಸರಿಸುವದಿಗ್ದಾಹಮನಂಬರಚರಕಿರೀಟಮಾಣಿಕ್ಯಮಯೂ
ಖಲೇಖೆಗಳಿಂದುಮವಿರಳವಾಗೆ ಕವಿದಕಾವುಳಮಂಸೇನಾರಜೋಜಾಳಮೆಂದುಂ
ಪ್ರಜಾವಾಜಿವಿಲೋಚನವಿಗಳದಶ್ರುಬಿಂದುಗಳನಾನಂದಾಶ್ರುಬಿಂದುಗಳೆಂದುಂಪ್ರೊ
ಱೆಯಿನುಚ್ಚರ್ಪದಕ್ಕೈಮಗಳನಿದಿಚ್ಚರ್ಪವರನಿಱಿಯಲುಚ್ಚರ್ಧುವೆಂದುಂಕಣ್ಬೊಲ
ದೊಳ್ಪೊಸವಕಾಳಾಯಸ ಕಾಲಪುರುಷನಂಕಾಳಗಕ್ಕೆ ಜವನೆನೆರಂಬಂದಪ್ಪನೆಂದು
ಮಾಗಳೊಗೆದಧೂಮಕೇತುಗಳಂವಿಜಯಕೇತುಗಳೆಂದುಂಕಂಡೊಳುಳ್ಕೆವುಳ್ಕಾ
ಪಾತಮಂನಿಜಪ್ರತಾಪಾನಲವಿಸ್ಫುಲಿಂಗಂಗಳೆಂದುಮಭೂತಪೂರ್ವಮಪ್ಪುತ್ಪಾ
ತಂಗಳನೇನುಮಂಬಗೆಯದೆಕೋಪಮಂಬಗೆದು ॥

ಮ॥ಸ್ರ॥ ರವನಂಗಳ್ನಾಲ್ಕುಱಿಂದದ್ಭುತಮೆನಿಸಸಹಸ್ರದ್ವಿಪಸ್ಕಂಧದೊಳ್ಪೊ ।
ಡೆಪವಿದ್ಯಾದೇವತಾನಿರ್ಮಿತರಥಮನತಿಕ್ಷೋಭವಿಂದೇಱಿಬಂದಂ ॥
ಜವನಕ್ಷೋಣೀತಳಕ್ಕುನ್ನಮಿತಬಹುಪತಾಕಾಪಟಚ್ಛನ್ನಮೇಘಾ ।
ಸ್ಪದಮಂಸಂಗ್ರಾಮಭೇರೀರವಬಧಿರಿತನಾನಾದಿಶಾಸ್ಯಂದಶಾಸ್ಯಂ ॥ 129

ವ ॥ ಅಂತುಬಂದುಸಂಗ್ರಾಮಭೂಮಿಯೊಳೊಡ್ಡಿನಿಲ್ವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಈತೋರ್ಪ್ಪುದಚಲಮೋಜೆ ।
ಮಾತಮೊಪ್ಪೇಳೆಂದುಪೊಳೆವುದಂಜಾಂಬವನಂ ॥
ಕೌತುಕದಿಂಪೆಸಗೊಂಡಂ ।
ಸೀತಾರಮಣಂದಶಾಸ್ಯನೇಱಿದರಥಮಂ ॥ 130

ವ ॥ ಅಂತುಪೆಸಗೊಳ್ವುದುಂಜಾಂಬವನಮಾರಾವಣನಬಹುರೂಪಿಣೀವಿದ್ಯಾದೇವತಾನಿ
ರ್ಮಿತವರೂಥಮೆಂಬುದುಮದಂಲಕ್ಷ್ಮಣಂಕೇಳ್ದುಸಂನಾಹಭೇರಿಯಂಪೊಯಿಸೆ ॥

ಕಂ ॥ ಆರಾಧಿಸಿಪಡೆದಂಗಡ ।
ತೇರಂದೋಸ್ಸಾರನಲ್ಲದಂಗೇವುದೊಪೇ ॥
ಳ್ತೇರೆಂದುಸಿಂಹರಥಮಂ ।
ವೀರಶ್ರೀರಮಣನೇಱಿದಂರಘುವೀರಂ ॥ 131

ಕಂ ॥ ವಿಗ್ರಹಭೂಮಿಯೊಳಿಂದುದ ।
ಸುಗ್ರೀವನನಿಕ್ಕಿ ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊಳಾಂಪಾ ॥
ನಿಗ್ರಹಣಮನೊಡರಿಸೆನೆಂ ।
ಬಾಗ್ರಹದಿಂಕೃಷ್ಣನೇಱಿದಂಸ್ಯಂದನಮಂ ॥ 132

ವ ॥ ಅಂತುಸಿಂಹಗರುಡವಾಹಿನಿರಥಂಗಳಂರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರೇಱಿವಿದ್ಯಾಪರಮೇಶ್ವರರಪ ವಿದ್ಯಾಧರರಿಂಪರಿವೃತರಾಗಿಚತುರಂಗಬಲಸಮನ್ವಿತರ್ಶುಭಶಕುನಂಗಳನಿದಿರ್ಗೊ ಳುತ್ತುಂಸಂಗ್ರಾಮಭೂಮಿಗೆಬಂದೊಡ್ಡಿನಿಲ್ವುದುಂರಾವಣಂಕಂಡುಕೈವೀಸುವುದು ಮುಭಯಬಲಮುಂತಳ್ತುಕಾದುವಲ್ಲಿವಾನರಬಲದ ನಳನುಂ ನೀಳನುಂ ಕುಮುದ ನುಂ ಯೂಥನಾಥನುಮೆಂಬನಾಯಕರೊಟ್ಟೈಸಿತಳ್ತಿಱಿದುದನುಜಬಲಮಂ ತವೆ ಕೊಲ್ವುದಂಕಂಡುಮಾರ್ಕ್ಕೊಂಡುರಾಕ್ಷಸಬಲದ ಮುಖ್ಯನಾಯಕರ್ಕ್ಕುಂಭನುಂ ವಿಕ್ರಮನುಂ ಮಾಲಿಯುಂ ವೀರನುಂ ಸೂರ್ಯ್ಯರಥನುಂ ಮೊದಲಾಗೆಪಲಂಬರೆ ಯ್ದುಂತಮ್ಮಪಡೆಗಭಯಮಪ್ಪಂತುಕಾದುತ್ತುಮಿರ್ದ್ದರತ್ತಮತ್ತೊಂದುಸೊನೆ ಯೊಳ್ವಾನರಬಲದಭೂತನುಂ ಸಂಭೂತನುಂ ಕುಟಿಲನುಂ ಕಾಳದಂಡನುಮೂ ರ್ಮ್ಮಿಯುಂ ತರಂಗನುಂ ವಾನರಬಲದೊಳ್ತಲೆಪಟ್ಟುಮಲೆದುಕಾದುವಲ್ಲಿ ॥

ಚ ॥ ವನಗಜಯೂಥಸಂಭ್ರಮದಿನಟ್ಟುವಕೇಸರಿಯಂತೆದೈತ್ಯರು ।
ಕ್ಕಿನಿಬರುಮಂಮಹಾರಣದೊಳದ್ಭುತಮಾಗೆಕಱುತ್ತುಕಾದಿಮಾ ॥
ವನಿಜಿಸುತೋಡುವಂತೆಪಡೆಬಿಟ್ಟುನೃಪದಂನಡೆನೋಡಿಕಂಡುಕಾ ।
ಯ್ದನುವಿಸೆಮುಟ್ಟಿಮೂದಲಿಸಿತಾಗಿದನಾಹವದುರ್ಜ್ಜಯಂಮಯಂ ॥ 133

ವ ॥ ಅಂತುತಾಗಿ ॥

ಕಂ ॥ ಅಯಮಯನಯನತಿವೇಗದೆ ।
ಮಯನಿಸೆದುರ್ಜ್ಜಯನೆನಿಪ್ಪಮಾರುತಿಗಂವಿ ॥
ಸ್ಮಯಮಗ್ಗಳಮಾದುದುಶರ ।
ಮಯಮಾದುದುನೋಡೆಕೂಡೆದಿಗವನಿವಳಯಂ ॥ 134

ವ ॥ ಅಂತುಪುಂಖಾನುಪುಂಖಮಿಸುವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಅವನೆಚ್ಚಬಾಣಜಾಲಮ ।
ನವಯವದಿಂದೆಚ್ಚುತವಿಪುದುಂಮಾರುತಿಭೈ ॥
ರವನಂದದಿಂತ್ರಿಶೂಲದಿ ।
ನವನಿಟ್ಟಂದನುಜಸೇನೆಬೊಬ್ಬಿಡುವಿನೆಗಂ ॥ 135

ವ ॥ ಅಂತಿಡುವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಶೂಲಾಯುಧಮಂನಿಶಿತಶ ।
ರಾಳಿಗಳಿಂಪವನಸೂನುಕಡಿದಿಕ್ಕೆ ಮಯಂ ॥
ಡೋಳಾಯಮಾನಚಿತ್ತಂ ।
ಕಾಳಗದಪೊಡರ್ಪ್ಪುಗೆಟ್ಟುಮಱವಟ್ಟಿರ್ದ್ದಂ ॥ 136

ವ ॥ ಅದಂಕಂಡುದಶವದನಂಪ್ರಜ್ವಲಿತಮೆಂಬದಿವ್ಯರಥಮನಟ್ಟುವುದುಮದನೇಱಿಮಯಂತುಹಾಯುದ್ಧಂಗೆಯ್ದುವಿಜಯಶ್ರೀಯನಪ್ಪುಕೆಯ್ದು ॥

ಕಂ ॥ ಕರಮಱಿದುಮಯನಬಾಹಾ ।
ಪರಿಘಕ್ಕಿದಿರಿಡುವುದಾರ್ಗ್ಗಮಾಹವದೊಳ್ದು ॥
ರ್ದ್ಧರನೆನಿಸಿದತುಳಬಲನಂ ।
ನಿರಾಯುಧಂಮಾಡಿದಂಮರುನ್ನಂದನನಂ ॥ 137

ವ ॥ ಅಂತುಹನುಮನಂನಿರಾಯುಧಂಮಾಳ್ಪುದುಂ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲಂಬಂದೆಡೆಗೊಂಡುತಾಗುವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಧುರದೊಳ್ಮಯನಾತನುಮಂ ।
ವಿರಥಂಮಾಳ್ಪುದುಮದಕ್ಕೆ ಸುಗ್ರೀವಂಚಕೆ ॥
ಚ್ಚರಮೊದಗಿಬಂದುತಾಗಿದ ।
ನರಾತಿಬಲಮೆಲ್ಲಮೊಲ್ಲನುಲಿದೋಡುವಿನಂ ॥ 138

ವ ॥ ಅಂತುತಾಗುವುದುಮಾತನುಮಂತಾಗಿದಬೇಗದೊಳೆನಿರಸ್ತ್ರಂಮಾಳ್ಪುದುಮಾತನಂವೆಱಗಿಕ್ಕಿ ॥

ಕಂ ॥ ಉರವಣಿಸಿವಿಭೀಷಣನತಿ ।
ಭರದಿಂತಾಗುವುದುಮಾಮಹಾಬಳನಭುಜಾ ॥
ಪರಿಘಕ್ಕೆಕುಂದನಿನಿಸಂ ।
ದೊರೆಕೊಳಿಸಿದನೆಂದೊಡೇಂಮಯಂದುರ್ಜ್ಜಯನೋ ॥ 139

ವ ॥ ಆಗಳಾಮಯನಮಸಕಮಂಸಿಂಹರಥಾರೂಢಂದಾಶರಥಿಕಂಡುಕಡುಮುಳಿದು ॥

ಕಂ ॥ ಇದುರಕ್ಕಸರುಸಿರಂಪೀ ।
ರ್ವ್ವುದಗ್ರಕಾಳಾಹಿಯೆನಿಪಬಿಲ್ಲಂರಾಮಂ ॥
ಪದುಳಂತಂದಂಗುಷ್ಠದ ।
ಮೊದಲಿಂಕೊಪ್ಪಿಂಗೆನೂಂಕಿದಂಜ್ಯಾಲತೆಯಂ ॥ 140

ವ ॥ ಅಂತುನಿಜವಿಜಯಧನುರ್ಲ್ಲತೆಯನೇಱಿಸಿನೀವಿಜೇವೊಡೆವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ರಾವಣನರಥದದಿವ್ಯಗ ।
ಜಾವಳಿವೆಪ್ಪಳಿಸೆಬೆರ್ಚ್ಚಿರವಿಯಹಯಂಗ ॥
ಳ್ತೀವಿದುದುಗಗನಮಂವ ।
ಜ್ರಾವರ್ತ್ತಧನುರ್ಲ್ಲತಾಘನಜ್ಯಾರಾವಂ ॥ 141

ವ ॥ ಅನಂತರಂಸಂವರ್ತ್ತಸಮಯದತಿವರ್ತ್ತಿಯಪ್ಪದಂಡಧರನಪೊಡರ್ಪ್ಪನಪ್ಪುಕೆಯ್ಯು ವೊರ್ಪ್ಪಡೆಯಂಪಡಲ್ವಡಿಸುತ್ತುಂಬಪ್ಪುದಾತ್ತರಾಘವನಬಲಂಬಡೆದುವಿಭೀಷಣ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲಮರುನ್ನಂದನಸುಗ್ರೀವಾದಿಗಳ್ಮಗುಳ್ದುಕಾದಲ್ಮನಂಗೆಯ್ದುಬರೆಪ ದ್ಮದೇವನವರಂಪಿಂತಿಕ್ಕಿಮಯನಂಮುಟ್ಟಿವಂದುಮಹಾಯುದ್ಧಂಗೆಯ್ದು ॥

ಕಂ ॥ ಜನಕಸುತನಂಮರುನ್ನಂ ।
ದನನಂಸುಗ್ರೀವನಂವಿಭೀಷಣನಂಗೆ ॥
ಲ್ದನನಂಜಿಸಿರಾಮಂಜಯ ।
ವನಿತಯಕಯ್ವಿಡಿವತೆಱದೆಮಯನಂಪಿಡಿದಂ ॥ 142

ಚ ॥ ಪಿಡಿಯೆರಘೂದ್ವಹಂಮಯನನೀಕ್ಷಿಸಿರಾಕ್ಷಸಚಕ್ರವರ್ತ್ತಿಕಾ ।
ಯ್ದೊಡರಿಸೆಕೇಱಿತಂನರಥಮಂಪರಿಚೋದಿಸವೇಳ್ದುರಾಮನೊ ॥
ಳ್ತೊಡರಲೊಡರ್ಚ್ಚಿಬಪ್ಪಪದದೊಳ್ಮಗುಳ್ತ್ತಲೆನುತ್ತುಮೆಯ್ದಿದಂ ।
ಸಿಡಿಲಪೊಡರ್ಪ್ಪಮಂಜವನಕೂರ್ಪ್ಪಮನಿರ್ಕ್ಕಳಿಗೊಂಡುಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ॥ 143

ವ ॥ ಅಂತುರಘುನಂದನನಸ್ಯಂದನಮಂಪೆಱಗಿಕ್ಕಿ ॥

ಶಾ ॥ ಎಂತಾನುಂದೊರೆಕೊಂಡೆರಾಘವನಮೋಘಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆಮಾಱಾಂಪವಿ ।
ಕ್ರಾಂತಂಕಾಮುಕನಿಂನೊಳುಂಟೆಕದನಕ್ಕಂಣಂಬರಂಗಂಡರಾ ॥
ರ್ಮ್ಮಂತಾಗೆಂನೊಳಿದಿರ್ಚ್ಚುಕೂರ್ಗ್ಗಣೆಯಕೂರ್ಪ್ಪಂತೋರ್ಪ್ಪೆನಣ್ಮೆಂದುಕ ।
ಲ್ಪಾಂತೋಗ್ರಾಂತಕನಂತೆಗರ್ಜ್ಜಿಸಿದನಾರಕ್ತೇಕ್ಷಣಂಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ॥ 144

ವ ॥ ಅಂತುಗಜಱಿಗರ್ಜ್ಜಿಸುವುದುಂಘನಗರ್ಜ್ಜನೆಗೇಳ್ದಕೇಸರಿಯಂತೆಕೆಳಳ್ದು ॥

ಕಂ ॥ ಕರಿಗಳ್ಸಾಸಿರದೊಳ್ಪೂ ।
ಡಿರಥಂಜಂಗಮಕುಲಾದ್ರಿಬರ್ಪ್ಪಂತೆಭಯಂ ॥
ಕರಮಾಗೆಬಂದುದಶಕಂ ।
ಧರನಾಸುರಮಾಗೆತಾಗಿದಂಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಳ್ ॥ 145

ಆಗಳೆಱಂಕೆಯಬೆಟ್ಟಂ ।
ಬೇಗಂಬಪ್ಪಂತುಬಂದುಲಕ್ಷ್ಮಣನರಥಂ ॥
ತಾಗಿದುದುಗರುಡವಾಹಿನಿ ।
ಸಾಗರಮುಚ್ಚಳಿಸೆಪಕ್ಷಪವನಾಹತಿಯಿಂ ॥ 146

ವ ॥ ಅಂತವತ್ತ್ರಂತಂಮರಥಂಗಳಮನತಿದೂರದೊಳಿರಿಸಿ ॥

ಕಂ ॥ ಇವುದೃಷ್ಟಿವಿಷಾಹಿಯುಗರ ।
ಳವಹ್ನಿಜಿಹ್ವಾವಿಭಾಸಮೆನೆಕಣ್ಗಳಿಕೆಂ ॥
ಪವರೋರ್ವ್ವರೋರ್ವ್ವರಂಪ್ರಾ ।
ಣವಾಯುವಂನುಂಗುವಂತೆನೋಡಿದರಾಗಳ್ ॥ 147

ವ ॥ ಅಂತವರೀರ್ವ್ವರುಮೋರೋರ್ವ್ವರಂ ಜನ್ಮಾಂತರಜನಿತಕಲುಷವಶಗತರಾಗಿನೀ
ಡುಂನೋಡೆತದನಂತರಂಲಕ್ಷ್ಮೀಧರಂದಶಕಂಧರನನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ಪಲದಿವಸಕ್ಕೆಂತಾನುಂ ।
ಕಲಹಕ್ಕೊಳಗಾದೆನಿಂನಬಾಳ್ವಾಸೆಯುಮಂ ॥
ಬಲನಿಂನುಳಿರಘುವೀರನ ।
ಚಲಣಾಬ್ಜಕ್ಕೆಱಗಿಪಡೆಯುಮೃತ್ಯುಂಜಯಮುಂ ॥ 148

ವ ॥ ಎನೆದಶಮುಖಂಮುನಿದಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ತ್ರಿಜಗದೊಳುಳ್ಳಱಿಕೆಯುಭೂ ।
ಭುಜರಂಭುಜಬಲದಿನೆಂನಕಾಲ್ಗೆಱಗಿಸಿದೆಂ ॥
ನಿಜತನುಗೆಱಗಿಸುವೆನಧೋ ।
ಕ್ಷಜನಿಮಿಷಾರ್ದ್ಧದೊಳೆಪದ್ದ್ರಮಂಕಾಗೆಯುಮಂ ॥ 149

ವ ॥ ಎಂದುಬಿಡೆನುಡಿದು ಕೈದುಗೆಯ್ಯೆಂದು ಮೂದಲಿಸಿನಿಜವಿಜಯಚಾಪಂಗಳನೇಱಿಸಿ
ನೀವಿಜೇವೊಡೆವುದುಂ ॥

ಮ ॥ ದಿನಕೃನ್ಮಂಡಲಮಂಪಳಂಚಿಕುಲಭೂಭೃತ್ಕೂಟದೊಳ್ಬೀಱಿಮಾ ।
ರ್ದ್ದನಿಯಂಪುಟ್ಟಿಸಿಲೋಕಪಾಲರಮನಕ್ಕಾತಂಕಮಂತಂದುಕೂ ॥
ಡೆನಭೋಮಂಡಲಮಂದಿಶಾವಲಯಮುಂತಳ್ಪೊಯ್ದುಪೊಣ್ಮಿತ್ತುಪೇಂ ।
ದ್ರನದೈತ್ಯೇಂದ್ರನದಿವ್ಯಚಾಪವಿಪುಲಜ್ಯಾಘಾತಘೋರಸ್ವನಂ ॥ 150

ವ ॥ ಅಂತುಸಮರಸನ್ನದ್ಧರಾಗಿ ॥

ಕಂ ॥ ಅಯ್ದುಂಸ್ಥಾನದೊಳಂನಿಂ ।
ದಯ್ದುಂತೆಱದೇಸಿನೋಜೆವೆತ್ತಪ್ರತಿಮ ॥
ಕ್ಕಾರ್ಯ್ದಿಸಿದೆಸೆವಮುಸುಳ್ವಿನೆಗಂ ।
ಪಾಯ್ದುವುಪುಂಖಾನುಪುಂಖಶಸ್ತ್ರಾವಳಿಗಳ್ ॥ 151

ದನುಜೇಂದ್ರನಗಜರಥಮುಂ ।
ಮನುಜೇಂದ್ರನಗರುಡರಥಮುಮೆಲೆಮಿಡುಕದೆನಿ ॥
ಲ್ವಿನಮವರೆಚ್ಚಂಬುಗಳಂ ।
ದನುವರದೊಳ್ಪಡೆದುವ್ರೊಡನೆಶರಪಂಜರಮಂ ॥ 152

ಒರೋರ್ವರೆಚ್ಚಕಣೆಗಳ ।
ನೋರೋರ್ವರ್ಕ್ಕಡಿದುಮಾಣದಿಸೆವಮೂರ್ಮ್ಮುಗಿಲಿಂ ॥
ದೋರಂತೆಪಾಯ್ವುಪುಷ್ಕರ ।
ಧಾರಾಸಂದೋಹದಂತೆಪಾಯ್ದುವುಕಣೆಗಳ್ ॥ 153

ಪುರುಷೋತ್ತಮನಿಸೆದಶಕಂ ।
ಧರನಂಕೂರ್ಗ್ಗಣೆಗಳುರ್ಚ್ಚಲಾಱವುದಶಕಂ ॥
ಧರನಿಸೆನಿಶಿತಾಸ್ತ್ರಂಗ ।
ಳ್ಪುರುಷೋತ್ತಮತನುವನುರ್ಚ್ಚಲಾಱವುಧುರದೊಳ್ ॥ 154

ನೆಱೆದವುನಿಂನನಿಷೇಕಂ ।
ನೆಱೆಗೊಳ್ಳದೆಮಾಣವೆಂನಬಾಣಾವಳಿಗ ॥
ಳ್ಗಱಿಸೋಂಕದೆಪೋಗೆನುತುಂ ।
ಗಱಿಗಱಿಯಂಸೋಂಕಿಪಱಿಯೆಲಕ್ಷ್ಮಣನೆಚ್ಚಂ ॥ 155

ಚ ॥ ಸಮಧಿಕರಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರಬಲದೊಳ್ದೃಢಕಾಯದೊಳತ್ಯುದಗ್ರವಿ ।
ಕ್ರಮದೊಳನಂತವೀರ್ಯ್ಯದೊಳನೇಕವಿಧಪ್ರಥನಂಗಳೊಳ್ಧನು ॥
ಶ್ರಮದೊಳಪಾರಪಾರುಷದೊಳಾದೊಡಮೋಂಪ್ರತಿವಾಸುದೇವನೊ ।
ಳ್ಸಮನಿಸಿದಾಯುರಂತಮೆಜಯಪ್ರದಮಾದುದುವಾಸುದೇವನೊಳ್ ॥ 156

ಕಂ ॥ ರಾವಣಲಕ್ಷ್ಮಣರತಿರೋ ।
ಷಾವೇಶದಿನೆಚ್ಚುಮಿಟ್ಟುಮಿಱಿದುಂಪೊಯ್ದುಂ ॥
ನೋವಂಸಾವಂಬಗೆಯದೆ ।
ದೇವರ್ಕ್ಕಳನೆರವಿನೋಡೆಕಾದುತ್ತಿರ್ದ್ದರ್ ॥ 157

ಸಾಧಾರಣಾಸ್ತ್ರದಿಂದಮು |
ಸಾಧಾರಣಮೆನಿಪಯುದ್ಧಮಂಮಾಡಿಯುಮೇಂ ||
ಸಾಧಿಸಲಣಮಾಱನೆಲ |
ಕ್ಷ್ಮಾಧರನಂಕದನಕರ್ಕಶಂದಶವದನಂ || 158

ವ || ಅಂತಚಿಂತ್ಯಯುದ್ಧಂಗೆಯ್ದು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಂಗೆಲಲಾಱದೆವಿದ್ಯಾಯುದ್ಧಮಂಪೊಣರ್ಚೆ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಮನಭಿಮಂತ್ರಿಸಿಕೊಂಡಿಸುವುದುಂ ||

ಚ || ಪೊಗೆಪೊಱಪೊಣ್ಮೆಸೂಸೆಕಿಡಿಗಳ್ಗರಳಾನಳನೀಜಗಂಗಳಂ |
ಬಗೆಯವೆನುಂಗಲೆಂದುಪರಿತಂದುಪುದಂತಕನಾಜ್ಞೆಯಿಂದಮಿಂ ||
ಪಗೆವಡೆಗಿಲ್ಲಜೀವನಮೆನಲ್ದಶಕಂಧರನೆಚ್ಚರೌದ್ರಪ |
ನ್ನಗಶರಮಂಗರುತ್ಮಶರದಿಂಬಿಱುತೋಡಿಸಿದಂಜನಾರ್ದನಂ || 159

ಲಯಸಮಯಂಜಗಕ್ಕೆಪೆಱತಾವುದೊರಾವಣನುಗ್ರಕೋಪವ |
ಹ್ನಿಯೆವಿಳಯಾನಳಂಮುಳಿಸೆಕಲ್ಪವಿರಾಮಮೆನಲ್ಸಹಸ್ರಜಿ ||
ಹ್ವೆಯೊಳಮಜಾಂಡಮಂಪುದಿದುಬರ್ಪುದಶಾಸ್ಯನವಹ್ನಿಬಾಣಮಂ |
ಜಯರಮಣೀವರಂತವಿಸಿದಂಹರಿವಾರುಣದಿವ್ಯಬಾಣದಿಂ || 160

ಇಸೆತಮದಂಬಿನಿಂದಶಮುಖಂತಪನಾಸ್ತ್ರದಿನದ್ರಿಬಾಣದಿಂ |
ದಿಸೆದನುಜಾಧಿಪಂಕುಲಿಶಸಾಯಕದಿಂತರುದಿವ್ಯಬಾಣದಿಂ ||
ದಿಸೆಖಚರಂಕುಠಾರಶರದಿಂದಭಿಮಂತ್ರಿಸಿಮೋಘಬಾಣದಿಂ |
ದಿಸೆದಶಕಂಧರಂಪವನಸಾಯಕದಿಂತಱಿದಂಗದಾಯುಧಂ || 161

ಕಂ || ಇವುಮೊದಲಾಗಿರೆನಿಜದಿ |
ವ್ಯವಿಶಿಖಮಂಮತ್ತಮಾಜಿಯೊಳ್ಸಲವಂದಾ ||
ನವರಿಪುಭಂಜಿಸೆನಿಜದಿ |
ವ್ಯವಿಶಿಖದಿಂದೆಸೆಗೆಮಸಗಿದಂದಶವದನಂ || 162

ವ || ಅಂತುಮುಳಿದುದಿವ್ಯಬಾಣದಿಂಲಕ್ಷ್ಮಣನಂಗೆಲಲ್ನೆಱೆಯದೆ ||

ಚ || ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಂಡುತಂನಕಲುಷೋಗ್ರಕೃಶಾನುವೆತಂನದೇಹಮಂ |
ಸುಡೆನಿಲಲಾಱದುಂಮುಳಿಸಿಲಕ್ಷ್ಮಣದೇವನದಿವ್ಯಬಾಣದಿಂ ||
ಕಿಡೆನಿಜದಿವ್ಯಬಾಣದೆಸಕಂಮಸಕಂಗಿಡದಿಂದ್ರವಿದ್ವಿಷಂ |
ಪಡೆದನಪಾರಮಂತನುಗಳಂಬಹುರೂಪಿಣಿಯೆಂಬವಿದ್ಯೆಯಿಂ || 163

ಕಂ ॥ ಆವಿದ್ಯೆಯಸಾಮರ್ಥ್ಯ್ಯಮ ।
ನೇವಂಣಿಸುವೆಂಜನಾರ್ದ್ದನಂಗಾಕ್ಷಣದೊ ॥
ಳ್ರಾವಣಮಯಮಾಯ್ತುಖಿಲಧ ।
ರಾವಲಯಂಗಗನವಲಯಮಾಶಾವಲಯಂ ॥ 164

ರಾವಣರನೇಕರುಂಯು ।
ದ್ಧಾವಷ್ಟಂಭಪ್ರಚಂಡದೋರ್ದ್ದಂಡರಗು ॥
ರ್ವ್ವಾವರಿಸೆಸುತ್ತಿಮುತ್ತೆ ಜ ।
ಯಾವಸಥಂಲಕ್ಷ್ಮಣಂರಣೋತ್ಸುಕನಾದಂ ॥ 165

ವ ॥ ಅಂತುಸಾಮಿತ್ರಿಯಂಸುತ್ತಿಮುತ್ತಿ ॥

ಕಂ ॥ ಇಟ್ಟಕ್ಕೆಲರಿಱಿದಕ್ಕೆಲ ।
ರೊಟ್ಟಜೆಯಿಂಬಂದುತಾಗಿದಕ್ಕೆಲರಂಬಂ ॥
ತೊಟ್ಟಕ್ಕೆಲರಳ್ಕುಱಿಬೊ ।
ಬ್ಬಿಟ್ಟಕ್ಕೆಲರಾಜಿರಂಗದೊಳ್ಪೆಲಸ್ತ್ಯರ್ ॥ 166

ವ ॥ ಅಂತಗುರ್ವ್ವಗೆವಿಗುರ್ವ್ವಿಸಿಕಾದುವಲ್ಲಿ ॥

ಮ ॥ ಅನಿತುಂರಾವಣಕೋಟಿಕೋಟಿತೆಱದಿಂದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರಂಗಳಿಂ ।
ಮುನಿದೆಯ್ತಂದಿಸೆಪೊಯ್ದೆತಳ್ತಿಱಿಯೆತಳ್ತೇಸಾಡಿದಂಕೋಟಿಗೋ ॥
ರ್ವ್ವನೆಬಿಲ್ಕೊಂಡುಪುನರ್ಬ್ಭವಂಗಳವುಕೋಟಾಕೋಟಿಗಳ್ಪಾಱಿಬೀ ।
ಳ್ವಿನೆಗಂಪಂದಲೆಗಳ್ಧನುರ್ಧ್ದರಧುರೀಣಂದುರ್ದ್ಧರಂಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ॥ 167

ಶರಸಂಧಾನದವೇಗಮಂಪೊಗಳಲಾವಂಸಾಲ್ವಪಂಕೋಟಿದೈ ।
ತ್ಯರನಾಂತೋರ್ವ್ವನೆದೀಪಮಾಳಿಕೆಗಳಂಚಂಡಾನಿಲಂನಂದಿಪಂ ॥
ತಿರೆಮೆಯ್ವೆಚ್ಚದವಂತುಷಾರಕಣಮಂಚಂಡಾಂಶುನಿರ್ಮ್ಮೂಲಿಪಂ ।
ತಿರೆನಿರ್ಮ್ಮೂಲಿಸಿದಂನಿಶಾತಶರಸಂಘಾತಂಗಳಿಂಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ॥ 168

ಕಂ ॥ ರಾವಣಕೋಟಿಯತಲೆಕೆಂ ।
ದಾವರೆಯಂಕೆದಱಿದಂತೆರಣಮಂಡಲಮಂ ॥
ತೀವೆತೆಗೆದೆಚ್ಚುಲಕ್ಷ್ಮಣ ।
ದೇವನವೊಲ್ಕೋಟಿಭಟನೆನಿಪ್ಪವನಾವಂ ॥ 169

ಮ ॥ ಸಮರಕ್ಷೋಣಿಯನೆಯ್ದಿರಾವಣಶರಂಗಳ್ತೀವೆತಳ್ವೊಯ್ದನು ।
ಕ್ರಮದಿಂಪುಂಜಿಸೆರೌದ್ರಮಾದುವುಸುಮಿತ್ರಾಪುತ್ರಬಾಣಾಸನಾ ॥
ಶ್ರಮದೊಳ್ವಿಶ್ರಮಿಸಿರ್ಪ್ಪಯೋಗಿವಿಜಯಶ್ರೀವಿಶ್ರುತಾಕಾಶಲಿಂ ।
ಗಮನಾರಕ್ತಸರೋಜಸಂತತಿಗಳಿಂದಭ್ಯರ್ಚ್ಚನಂಗೆಯ್ದವೋಲ್ ॥ 170

ವ ॥ ಅಂತುಅಗುರ್ವ್ವಾಗೆವಿಗುರ್ವ್ವಿಸಿಕಾದುವಲ್ಲಿರಾವಣನತಲೆಗೆನೆಲನುಮಾಗಸಮುಮೆಡೆನೆಱೆಯದೆನಿಸಿತಱಿದೊಟ್ಟೆರಾವಣಂ ಬಹುರೂಪಿಣೀವಿದ್ಯೆಯನುಳಿದುಮುಳಿಸನುಳಿಯದೆಚಂದ್ರಹಾಸದಿನಿಱಿಯೆಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಸೂರ್ಯ್ಯಹಾಸದಿನದಕ್ಕೆ ಭಂಗಮನೊಡರ್ಚ್ಚೆಕೆರ್ಚ್ಚೆಱಿದ್ದಕೋಪದಿಂಮನಂಪೆರ್ಚ್ಚೆ ॥

ಮ ॥ ದೊಣೆಯಿಂದಂತೆಗೆಯಲ್ಕೆಮರ್ವ್ವನಭಮಂಪರ್ವ್ವಿತ್ತುದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಮಂ ।
ಗೊಣೆಯುಕ್ಕೊಯ್ಯಲೊಡಂದಿನಾಧಿಪನತೇಜಂಪಿಂಗಿಪೋದತ್ತುರಾ ॥
ವಣನೇಸಾಡಿದೊಡಾಯ್ತುರಾತ್ರಿಸಮಯಂಸಂಮೋಹನಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆಲ ।
ಕ್ಷ್ಮಣವೀರಂಪ್ರತಿಕಾರಮಂತ್ರವಿಕಲಂವಿಭ್ರಾಂತನಾಗಿರ್ಪ್ಪದುಂ ॥ 171

ವ ॥ ಅಂನೆಗಮಿತ್ತಂಚಂದ್ರವರ್ದ್ಧನವಿಯಚ್ಚರೇಂದ್ರನ ಮಕ್ಕಳೆಣ್ಬರ್ಕ್ಕನ್ನೆಯರ್ಮ್ಮಣಿಮಯವಿತಾನವಿರಾಜಮಾನವಿಮಾನಾರೂಢೆಯರ್ವ್ವಿಯನ್ಮಾರ್ಗ್ಗದಿಂಬಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಂನೋಡುತ್ತುಮಿರೆದೇವಾಪ್ಸರೋಗಣಿಕೆಯರಾಕೆಗಳಂನೀಮಾರ್ಗ್ಗೆನಿಮಿತ್ತಂಬಂದಿರೆಂಮುಪೆಸಗೊಳ್ವುದುಮವರಿಂತೆಂದರ್ಸ್ವೀತಾಸ್ವಯಂಬರಕ್ಕೆ ಮದೀಯಜನಕನೊಡಗೊಂಡು ಪೋಗಿಲಕ್ಷ್ಮಣನಂಕಂಡು ಮನದೆಗೊಂಡೆಮ್ಮನೀತಂಗೆಕೊಟ್ಟನೆಂಬುದುಮೆಮಗೀತನೆಪುರುಷನಪ್ಪುದಱಿನೀತನನುವರದ ಕಾರ್ಯ್ಯವೆಂತಾದಪ್ಪುದೆಂಬುದಂನೋಡಲ್ಬಂದೆವೆನೆಲಕ್ಷ್ಮಣನಾಮಾತಂಕೇಳ್ದಾಕೆಗಳನಕ್ಕರ್ತ್ತುನೋಳ್ಪುದುಮವರ್ಸ್ಸಮಯೋಚಿತಮನಱಿದುಸಂಮೋಹನಶರಶಕ್ತಿಯನೀಮಂತ್ರದಿಂಕಿಡಿಸೆಂದುಚ್ಚರಿಸುವುದುಮಾಮಂತ್ರದಿನಭಿಮಂತ್ರಿಸಿ ॥

ಚ ॥ ಶರಧಿಯಿನುರ್ಚ್ಚಿಪಿಂಗಿದುದುಭೋಂಕನೆಕಳ್ತಲೆದಿವ್ಯಬಾಣಮಂ ।
ತರೆತಿರುವಿಂಗೆತೀವ್ರಕಿರಣಂತಲೆದೋಱಿದುದಾರ್ದ್ರಪಂಕಜೋ ॥
ದರನಿಸೆರಾತ್ರಿಪಿಂಗಿಪಗಲಪ್ಪುದುಮಾದುದುಸಂತಸಂಸುರಾ ।
ಸುರರ್ಗವಳೋಕಿಸಲ್ಪಡೆದೆವೆಂದವರೀರ್ವ್ವರದೋರ್ವ್ವಲಂಗಳಂ ॥ 172

ವ ॥ ಅಂತುಸಂಮೋಹನಾಸ್ತ್ರದಕೂರ್ಪ್ಪುಗಿಡೆಪೊಡರ್ಪ್ಪುಗಿಡದೆರಾವಣಂವಿಘ್ನವಿನಾಯಕಾಸ್ತ್ರದಿಂದಿಸುವುದುಮದಂಲಕ್ಷ್ಮಣಂಸಿದ್ಧಾರ್ತ್ಥವಿದ್ಯಾಶಿಳೀಮುಖದಿಂಪರಾಙ್ಮುಖಂಮಾಳ್ಪುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಎನಿತಂಕೊಂಡಾಡುವೆನೀ ।
ತನನೆಸಕಮನೀಗಳಿಂತೆಸೆರೆಪುವೆನೆಂದಾ ॥
ದನುಜೇಂದ್ರಂಕೋಪಹುತಾ ।
ಶನನೆರ್ದೆಯೊಳ್ತೆಣ್ಣುಮುರಿಯೆಕಿಡಿಕಿಡಿನ್ವೋದಂ ॥ 173

ವ ॥ ಅಂತತಿಪ್ರಬಳಕಲುಷವಶಗತಚಿತ್ತನಾಗಿ ॥

ಮ ॥ ಪರಚಕ್ರಕ್ಷಯಕಾಲಚಕ್ರಮೆನಿಸಿರ್ದ್ದಾತ್ಮೀಯಚಕ್ರಕ್ಕೆ ಖೇ ।
ಚರಚಕ್ರೇಶ್ವರನೊಯ್ಯೆಕಯ್ಯನದುತೇಜಶ್ಚಕ್ರದಿಂಕೋಟಿಭಾ ॥
ಸ್ಕರಚಕ್ರಪ್ರಭೆಯುಂಪಳಂಚಲಿದುಃಕಯ್ಗೆಯ್ತಂದುಲೋಕೈಕಭೀ ।
ಕರಮಾಯ್ತಂದದುನೀಳಮೇಘವಿಕಟಪ್ರಸ್ಫಾರದಂಭೋಳಿವೋಲ್ ॥ 174

ವ ॥ ಅಂತುವೀರಪುರುಷರತ್ನಮೆನಿಪರಾವಣನಕಯ್ಗೆ ಚಕ್ರರತ್ನಂಬಪ್ಪುದುಮದಂಲ
ಕ್ಷ್ಮಣಂಕೋವರಚಕ್ರಮಂಬಗೆವಂತೆಬಗೆದು ॥

ಉ ॥ ಭೇದಿಪೆನೀದಶಾನನನಚಕ್ರಮನೀತನಕಂಠನಾಳಮಂ ।
ಛೇದಿಸಿತೋರ್ಪ್ಪೆನೆಂನಭುಜವೀರ್ಯ್ಯಮನೆಂದುಕಡಂಗಿವಿಕ್ರಮಾ ॥
ಸಾದಿತವಿಶ್ವಲೋಕವಿಜಯಂಕುಲಿಶಾಸ್ತ್ರದಪಿಳ್ಕನಾರಿಯೊ ।
ಳ್ಕೋದುಕದಂಪನೆಯ್ದೆಧನುವಂತೆಗೆದುರ್ವ್ವಿಸಿದಂಜನಾರ್ದ್ದನಂ ॥ 175

ಮ।ಸ್ರ॥ಕಡಿಖಂಡಂಮಾಡುವೇಂಚಕ್ರಮನೆಡೆಯೊಳೆನುತ್ತಂಧನುರ್ದ್ದಂಡಮಂಜೇ ।
ವೊಡೆಗೆಯ್ದುಗ್ರಾಸ್ತ್ರಮಂಸಂಧಿಸಿತಿರುವಿನೊಳಾಲೀಢದೊಳ್ನಿಂದುಕೋಲುಂ ॥
ಕಡೆಗಣ್ಣಂಕಯ್ಯುಮಿಂಬಾಗಿರೆತೆಗೆನೆಱೆದವ್ಯಗ್ರನೇಕಾಗ್ರಚಿತ್ತಂ ।
ಬಡೆದಿರ್ದ್ದಂಚಂದ್ರಚೂಡಂತ್ರಿಪುರಮನಿಸಲೆಂದಿರ್ದ್ದವೋಲ್‌ರಾಮಚಂದ್ರಂ ॥ 176

ಉ ॥ ದಂಡಧರಂಬೊಲಿರ್ದ್ದನಭಿವೀಕ್ಷಿಸುತುಂಶತಖಂಡಮಪ್ಪಿನಂ ।
ಖಂಡಿಸುವೆಂವಿಯಚ್ಚರನನಟ್ಟಿನಚಕ್ರಮನೆಂದುಘರ್ಮ್ಮವಾ ॥
ರ್ಮ್ಮಂಡಳಿಗಂಡಮಂಡಲದೊಳಲ್ಲುಗೆಲೋಹಿತಲೋಚನಂಪ್ರಭಾ ।
ಮಂಡಲನೆತ್ತಿಚಂಡಭುಜದಂಡವಿಮಂಡಿತಮಂಡಲಾಗ್ರಮಂ ॥ 177

ಕಂ ॥ ಇಡೆದಶವದನಂಚಕ್ರದ ।
ಪೊಡಪ್ಪನಾಂಕಿಡಿಸೆನೆಂದುಶೂಲಾಯುಧಮಂ ॥
ಪಿಡಿದೆತ್ತಿಸೂಸುತುಂಕ ।
ಣ್ಕಿಡಿಯುಂಭೈರವನವೋಲ್ವಿಭೀಷಣನಿರ್ದ್ದಂ ॥ 178

ಪುಡಿಪುಡಿವೋೞ್ಪಂಚಕ್ರಮು ।
ನೆಡೆಯೊಳ್ಲಕ್ಷ್ಮಣನನೆಯ್ದಲೀಯೆನೆನುತ್ತುಂ ॥
ಪಿಡಿದೆತ್ತಿಗದೆಯುನಿರ್ದ್ದಂ ।
ಕಡೆಗಾಲದಪೊಡೆವಸಿಡಿಲವೊಲ್ಸುಗ್ರೀವಂ ॥ 179

ಇರೆವಾಮಹಸ್ತದೊೞ್ಬ ।
ಲ್ತಿರುವಂಗೊಳಗೊತ್ತಿಚಕ್ರಮುಂಚಲ್ಲಿಸುವೆಂ ॥
ಬರಲೀಯೆನೆಂದುಲಾಂಗಲ ।
ಶರಂಗಳಂಪಿಡಿದುಪವನನಂದನನಿರ್ದ್ದಂ ॥ 180

ವಿಕ್ರಮಕರ್ಕ್ಕಶನೀತನೆ ।
ಶಕ್ರನೆನಲ್ಪಿಂಗದಂಗದಂವಜ್ರದರು ॥
ರ್ಕ್ಬಕ್ರಂದೆಸೆಯುಂದಳ್ಕಿಸೆ ।
ಚಕ್ರಮನಾಕ್ರಮಿಸಲೆಂದುತಱಿಸಂದಿರ್ದ್ದಂ ॥ 181

ವ ॥ ಅಂತವರ್ಸ್ಸಹಸ್ರಯಕ್ಷರಕ್ಷಿತಮಪ್ಪ ಸುದರ್ಶನಚಕ್ರದ ಬರವನಭಿವೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿ
ರ್ಪ್ಪಮವುತ್ತದಶಮುಖಂಲಕ್ಷ್ಮಣಂಗಭಿಮುಖನಾಗಿ ॥

ಕಂ ॥ ಅೞಗಂಡಿನೊಳೇಂಕೈದುವ ।
ನುೞಿಶಕ್ತಿಯೊಳಾದಸಾವನೆಂತಾನುಂಮುಂ ॥
ಕೞಿದಿಂಸಾಯದಿರಾಂತರ ।
ನುೞಿವಂತಾಡುಗುಮೆಚಕ್ರಧಾರಾಚಕ್ರಂ ॥ 182

ವ ॥ ಎಂದುಮೂದಲಿಸಿ ॥

ಕಂ ॥ ತಿರುಪೆಧರಾಚಕ್ರಂಕೋೞ ।
ವರಚಕ್ರದತೆಱದೆತಿಱಿದುದೆಂಟುಂದೆಸೆತ ॥
ಳ್ತುರಿದುವುಚಕ್ರದಬಿಸುಪಿಂ ।
ಸುರಸಂಕುಳಮಗಿದುತೆಗೆದುದಿರ್ದ್ದೆಡೆಯಿಂದಂ ॥ 183

ವ ॥ ಆಗಳದಂಕಂಡು ॥

ಉ ॥ ಕಾವವರಾರೊಲಕ್ಷ್ಮಣನನಕ್ಕಟಸೀತೆಯಬೇವಸಕ್ಕೆ ಕಾ ।
ಲಾವಧಿಯಾದುದಿಲ್ಲೆನೆಸುರಾಸುರಮಂಡಳವಾರೆಹರ್ಷದಿಂ ॥
ರಾವಣಸೈನಿಕಂಕಪಿಬಲಂಬಿಱಿತೋಡುವಿನಂತ್ರಿಲೋಕವಿ ।
ದ್ರಾವಣನಿಟ್ಟನಾಖಚರಚಕ್ರಿಸುದರ್ಶನಚಕ್ರರತ್ನದಿಂ ॥ 184

ವ ॥ ಅಂತಿಡುವುದು ಮಾಚಕ್ರರತ್ನಂತನ್ನನಾಕ್ರಮಿಸಲಿರ್ದ್ದಹನು ಮದಾದಿಗಳದಿವ್ಯಾ
ಯುಧಂಗಳನೊಟ್ಟಯಿಸಿಲಕ್ಷ್ಮೀಧರನಂಮುಟ್ಟಿವಂದುಮೂಱುಸೂಳ್ಬಲಗೊಂಡಾತ
ನಬಲದಮುಯ್ಯನಕೆಲದೊಳಿರ್ಪುದುಮದಂಲಕ್ಷ್ಮೀಧರನವಳೋಕಿಸುತ್ತುಮಿರೆ
ರಾಮಸ್ವಾಮಿಲಕ್ಷ್ಮಣನಿನಗೆ ಚಕ್ರರತ್ನಂದೊರೆಕೊಂಡುದದನೆಕೊಂಡಿಡೆಂದುಬೆಸ
ಸುವುದುಮದಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂದಕ್ಷಿಣಭರತಧಾತ್ರೀಗಭಯಹಸ್ತಮೆನಿಪ್ಪತಂನದಕ್ಷಿಣ
ಹಸ್ತಮಂನೀಡೆ ॥

ಕಂ ॥ ಲಂಕಾಧೀಶನಜಯವಧು ।
ಪಂಕಜನಾಭಂಗೆಕೂರ್ತ್ತುರಣಮುಖದೆಡೆಯೊ ॥
ಳ್ಮಂಕೊಟ್ಟಪಟ್ಟದರತ್ನದ ।
ಕಂಕಣಮೆಂಬಂತೆಕಯ್ಗೆವಂದುದುಚಕ್ರಂ ॥ 185

ವ ॥ ಆಗಳ್ಚಕ್ರಪಾಣಿಖೇಚರಚಕ್ರವರ್ತ್ತಿಯನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಮಲ್ಲಿಕಾಮಾಲೆ ॥ ನಿಂನನಚ್ಚಿನಚಕ್ರಮುಂಬೆಸಕೆಯ್ಯಲೊಲ್ಲದೆಬಿಟ್ಟುಬಂ ।
ದೆಂನನಾಶ್ರಯಿಸಿತ್ತು ಕೆಂಮನೆಕಾದಿಸಾಯದೆಲಂಕೆಯೊ ॥
ಳ್ನಂನಪುತ್ರಕಳತ್ರಮಿತ್ರರೊಳೊಂದಿರಾಜ್ಯವಿಭೂತಿಯೊ ।
ಳ್ಮಂನಿನಂತಿರುಬೇಡಿಕೊಂಡಭಯಪ್ರದಾನಮನಣ್ಣನೊಳ್ ॥ 186

ಕಂ ॥ ಅಸದಾಗ್ರಹಮಂಬಿಟ್ಟೊ ।
ಪ್ಪಿಸುಸೀತಾದೇವಿಯಂಜಗಜ್ಜನನಿಯನ ॥
ರ್ಚ್ಚಿಸುರಾಮಸ್ವಾಮಿಯಚರ ।
ಣಸರೋರುಹಮಂಕಿರೀಟಮಣಿಮಂಜರಿಯಿಂ ॥ 187

ವ ॥ ಎನೆದಶಮುಖಂಕೋಪಶಿಖಿಯಿಂನಂದುವಸೊಡರಿನಂತುದ್ದಮುರಿದು ॥

ಮ ॥ ಎಲೆಪಾಱುಂಬಳೆಪೋಗೆಪೋದುದೆಸುಮಿತ್ರಾಪುತ್ರಮತ್ಪೌರುಷಂ ।
ಪಲವಂನೀಂಗಿಳಿಯುಂದದಿಂಗಳಪದಿಕ್ಕೈಲಾಸಮಂತೂಗಿದೀ ॥
ತೊಲೆಯೊಳ್ದಕ್ಷಿಣಬಾಹುದಂಡದೊಳಿದಿರ್ಚ್ಚಲ್ಗಂಡರಾರೆಂದುಮೆ ।
ಯ್ಗಲಿಪಾಯ್ದಂರಥದಿಂನೆಲಕ್ಕೆಜಡಿಯುತ್ತುಂಚಂದ್ರಹಾಸಾಸಿಯುಂ ॥ 188

ವ ॥ ಅಂತುಪೊಡರ್ಪುಗಿಡದತಿಭರದಿನಿಱಿಯುಲನುಗೆಯ್ದುಬರ್ಪುದಂಕಂಡುಕೋಟಿಕ
ಸಿಲೆಯನೆತ್ತಿದಮಹಾಸತ್ವಂಸುದರ್ಶನಚಕ್ರದಿಂದಿಡುವುದುಂ ॥

ಮಃಸ್ರ ॥ ಹೃದಯಂಸೀತಾನಿಮಿತ್ತಂಮನಸಿಜನಿಸೆಪಂಚೇಷುವಿಂಭಿಂನಮಾಗಿ ।
ರ್ದ್ದುದಱಿಂಲಕ್ಷ್ಮೀಧರಂಕೋಪದಿನಿಡೆಪೆಱತೇಂಚಕ್ರರತ್ನಕ್ಕೆಪೇಡಾ ॥
ದುದೆನಲ್ಕಟ್ಟುಚ್ಚಿರ್ಜೆಂನಿಂಪೊಱಮಡೆವಿಗತಪ್ರಾಣನಾದಾನವೇಂದ್ರಂ ।
ತ್ರಿದಶೇಂದ್ರಂವಜ್ರದಿಂದಿಟ್ಟೊಡೆನಡುಗೆನೆಲಂಪಟ್ಟುಬೀಳ್ವಂತೆಬಿರ್ದ್ದಂ ॥ 189

ವ ॥ ಅಂತು ಚಕ್ರಪತಿಯಿಂಧರಾಚಕ್ರದೊಳ್ಬಿರ್ದ್ದ ॥

ಚ ॥ ಅಸುರನನರ್ಘ್ಯಶೋಣಮಣಿಭೂಷಣಪಂಕ್ತಿಯೊಳ್ಕಱಿಟದೊ ।
ಳ್ಮಸುಗುವಪದ್ಮರಾಗರುಚಿಯೊಳ್ಪ್ರಜಿಪ್ರೋಣ್ಮವರಕ್ತವಾರಿಯೊ ॥
ಳ್ಮಸುಕೆರಣಾವಲೋಕನಕುತೂಹಲದಿಂನೆರೆದಪ್ಸರೋಗಣ ।
ಕ್ಕಸುರಕುಲಾಧಿದೇವತೆಚಿತಾನಲನಿಂಸುಡುವಂತೆತೋಱಿದಂ ॥ 190

ಮ॥ಸ್ರ॥ ಅಸಿರತ್ನಂಚಕ್ರರತ್ನಂಬಡೆದನಮಿತಶಸ್ತ್ರಾದಿದೈವಂಗಳಂಸಾ ।
ಧಿಸಿದಂಕೈಲಾಸಮಂಚಾಳಿಸಿದನಖಿಲದಿಕ್ಪಾಲರಂಗೆಲ್ದನಂತ ॥
ಪ್ಪಸುರೇಂದ್ರಂತಂನಶಸ್ತ್ರಾನನದೊಳೆಮರಣಪ್ರಾಪ್ತನಾದಂದಲೆಂದಂ ।
ದಸತೀಸಂಭೋಗಕೇಳೀರತರುೞದವರ್ಗಳ್ಸಾವುದೇನಾವಿಚೋದ್ಯಂ ॥ 191

ವ ॥ ಅಂತುದಶಾನನಂಯಮಾನನಮಂಪುಗುವುದುಂ ॥

ಚ ॥ ಸುರಿದುದುಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಸುರದುಂದುಭಿಘೂರ್ಣ್ಣಿಸಿದತ್ತುಪೇಂದ್ರನಂ ।
ಪರಸಿದುದಕ್ಕಱಿಂಸುರಗಣಂನಿಮಿರ್ದತ್ತುಜಯಧ್ವಜಂನಿಶಾ ॥
ಚರಬಲವೋಡಿದತ್ತಭಯಘೋಷಣಮುಣ್ಮಿದುದಬ್ಧಿಘೋಷಮಂ ।
ಪರಿಭವಿಸಿತ್ತುವಾನರಪತಾಕಿನಿಯೊಳ್ವಿಜಯಾನಕಸ್ವನಂ ॥ 192

ವ ॥ ಆಗಳವನೀತಳದೊಳ್ಬಿದ್ದಿರ್ದ್ದರಾವಣನಂ ವಿಭೀಷಣಂಕಂಡು ಸಹೋದರಸ್ನೇಹಕಾರಣಮಾಗೆ ಮೂರ್ಚ್ಛೆವೋಗಿ ಶೀತಳಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದೆಂತಾನುಮೆೞ್ಚತ್ತುಮತ್ತಮತಿಪ್ರಳಾಪಂಗೆಯ್ದು ಶೋಕವಿಕಳನಾಗಿರ್ದ್ದಸಿತ್ತರಾವಣಂಗೆಮರಣಮಾದುದನಱಿದು ರಂಭೆಯುಂ ಚಂದ್ರಾನನೆಯುಂ ಚಂದ್ರಿಕೆಯುಂ ಪ್ರವರೆಯುಂ ಊರ್ವ್ವಸಿಯುಂ ಮಂಡೋದರಿಯುಂ ಕಮಳೆಯುಂ ಕಮಳಾನನೆಯುಂ ರುಕುಮಿಣಿಯುಂ ರತ್ನಮಾಲೆಯುಂ ಶ್ರೀಮತಿಯುಂ ಶ್ರೀಮಾಲೆಯುಂ ಶ್ರೀಕಾಂತೆಯುಂ ಸಂಧ್ಯಾಮಾಲೆಯುಂ ತಟನ್ಮಾಲೆಯುಂ ಚಂದ್ರೆಯುಂ ಅನಂಗಸುಂದರಿಯುಂ ಮಾನಂಧರೆಯುಂ ವಸುಂಧರೆಯುಂ ಪ್ರಭಾವತಿಯುಂ ಪದ್ಮಾವತಿಯುಂ ಭಾನುಮತಿಯುಂ ಪ್ರೀತಿಯುಂ ಮನೋವೇಗೆಯುಂ ರತಿಕಾಂತೆಯುಮೆಂದಿವರ್ಮೊದಲಾಗೆ ನಾಲ್ವತ್ತೆಣ್ಛಾಸಿರಮಂತಃಪುರ ಪುರಂಧ್ರಿಯರ್ಬ್ವೇಗಂ ಬಂದಾತನಕಳೇವರಮಂಕಂಡು ತಕ್ಕೈಸಿಕೊಂಡು ಮೂರ್ಚ್ಛೆವೋಗಿ ಬಿರ್ದ್ದಱಿದುಂಬೇಗದಿಂ ದೆೞ್ಚತ್ತುವಿಷಾದವಹ್ನಿಗಾಜ್ಯಾಹುತಿಗಳಾಗಿ ॥

ಕಂ॥ ನಿಂನಂತವುರದಕಾಂತೆಯ ।
ರಂನೋಡದೆನುಡಿಯದಿಂಬುಕೆಯ್ಯದೆಪದಪಿಂ ॥
ಮಂನಿಸದೆಮುಳಿದತೇಜದಿಂ ।
ನಿಂನಿರ್ದ್ದಿರವಾವಕಾರಣಂಖಚರಪತೀ ॥ 193

ಚ ॥ ಕರಿಹರಿಹಂಸಮೀನಮಕರಾದಿಮಹಾಧ್ವಜವಾರಮುಂದೆಪೇ ।
ಳ್ಪರಿವ್ರೊನಿಂನಬೆಳ್ಗೊಡೆಯತಣ್ಣೆಳಲೊಳ್ಕಿಲಲಾರ್ತ್ತಯೋಗ್ಯರಾ ॥
ರ್ಸ್ಸುರನರಕಿಂನರೋರಗರನಾಳ್ವಸಕೇ[illegible]ಪ್ರದಾತ್ತರಿಂಸದಾ ।
ರ್ಬ್ಭರತವಸುಂಧರಾವಳಯಮಂಪರಿ[illegible]ರಾರ್ದ್ದಶಾನನಾ ॥ 194

ಉ ॥ ದುರ್ಮ್ಮತಿದಾತ್ರನೀಂನಿನಗೆದುಸ್ಥಿತಿಸಾರ್ದ್ದುದುನಿಂನಪೆಂಡಿರಿಂ ।
ನಾರ್ಮ್ಮಘುಮಾಸದೆ[illegible]ಜವಿನೋದವನಂಗಳಪಾದಪಂಗಳೊ ॥
ಳ್ಪೆರ್ಮ್ಮೆಲೆಯೊತ್ತಿನಿಂಕುರವಕಕ್ಕೆವಿಕಾಸಮನುಂಟುಮಾಳ್ಪರಿಂ ।
ನಾರ್ಮ್ಮುಖಸೀಧುಸೇಕದೊಳೆಕೇಸರದೊಳ್ಪಡೆವರ್ವ್ವಿಕಾಸಮಂ ॥ 195

ಮ ॥ ಓವಮಂನೀಂಪುಗೆಖೇಚರೇಂದ್ರತರಳಾಪಾಂಗಪ್ರಭಾಪಾತದಿಂ ।
ದವರೋಧಾಂಗನೆಯರ್ಕ್ಕಳಾರ್ತ್ತಳಕದೊಳ್ಪುಗೊಂಚಲಂಮಾಳ್ಪರಿಂ ॥
ನವನೀವಲ್ಲಭನಿಂನನಂದನದಶೋಕಾನೋಕಹಕ್ಕಾರೊಪ ।
ಲ್ಲವಮಂಪುಟ್ಟಿಸುವರ್ವ್ವಿಳಾಸವತಿಯರ್ಪ್ಪದಪ್ರಹಾರಂಗಳಿಂ ॥ 196

ಉ ॥ ಇಂಕಡುಕೆಯ್ದುದಿಕ್ಪತಿಗಳಳ್ಕೆವಿನಂತ್ರಿಜಗದ್ವಿಭೂಷಣ ।
ಕ್ಕಂಕುಶಮಿಕ್ಕಿದಿಗ್ಗಜಮನೋಡಿಸಲುಂವಿಜಯಾರ್ದ್ಧಶೈಲದಿಂ ॥
ತೆಂಕಣಧಾತ್ರಿಯಂತನಗೆಕಂಕಣದಂತಿರೆಕಯ್ಗೆಮಾಡಲುಂ ।
ಲಂಕೆಯನಾಳಲುಂನೆಱೆವದಾನವವಲ್ಲಭರಾರ್ದ್ದಶಾನನಾ ॥ 197

ಕಂ ॥ ಬಾಲಿಯನಂಜಿಸಿಭುಜಬಲ ।
ಶಾಲಿಯನೋಡಿಸಿಸಹಸ್ರಬಾಹುವನಿಂನಾ ॥
ಬಾಳಮಸೆಯಿಂದಶಾನನ ।
ಕೀಳ್ಮಾಡುವರಾರೊನೆಲದೊಳುಳ್ಳರಸುಗಳಂ ॥ 198

ದಿವಿಜಭವನಕ್ಕೆಹಾದಾ ।
ನವೇಂದ್ರನೀನತಿಥಿಯಾದೆತುಡುವವರಿಂನಾ ॥
ರ್ನ್ನವಮುಖಭೂಷಣಮಂಸ್ವೈ ।
ರವಿಹಾರದಿನೇಱುವನ್ನರಾರ್ಪ್ಪುಷ್ಪಕಮಂ ॥ 199

ಉ ॥ ಅತ್ತಸುರಾಸುರರ್ನ್ನೆರೆದುಬೊಬ್ಬಿಡೆನೀಂಕಿಱುಗುಂಜನೆತ್ತುವಂ ।
ತೆತ್ತಿದಬಂನಮಂಬಗೆಗೆತಂದುಕುಬೇರಗಿರೀಂದ್ರಮೀರ್ಷ್ನವೆ ॥
ಯ್ವೆತ್ತಿರೆನಿರ್ಜ್ಝರೋದಕದಿನೋಕುಳಿಯಾಡುವಿನಂದಶಾಸ್ಯದೇ ।
ವ್ರೋತ್ತಮಕಾಮಿನೀಜನದತೋಳ್ವಲೆಯೊಳ್ತೊಡರಲ್ಕೆತಕ್ಕುದೇ ॥ 200

ಎತ್ತುವಿನಂಮಹೋತ್ಸವ ಶತಾಕೆಗಳುತ್ಸವತೂರ್ಯ್ಯನಿಸ್ವನಂ ।
ಪೆತ್ತರಿಪಂನಮಂತಕನಟುರಿಗೆಸೋಪತಮಾನೆದೇವರು ॥
ಸ್ವೈರತ್ತೆ ವಿರೋಧಿಸಿದ್ದರ್ಗನಕಾಳಗದೊಳ್ಪಡಿಸೆತ್ತ ಸತ್ತಪಂ ।
ನಿತ್ತ ವಿರೋಧಿಭೂಭುಜರ್ಲೋಕರರಾಜರಾಜಧಾನಿಯೊಳ್ ॥ 201

ವ ॥ ಎಂದತಿಪ್ರಳಾಪಂಗೆಯ್ಯುತ್ತುಂ ರಾವಣನಚರಣೋಪಾಂತದೊಳ್ಕೈಯ್ಯನೀಡಾಡಿಹಾ ಹಾದಶಾಸ್ಯಕೀರ್ತ್ತಿವಲ್ಲರೀವಳಯಿತದಿಶಾಸ್ಯ ಹಾಹಾವಿಳಾಸಮಕರಧ್ವಜ ಖೇಚರ ಕುಲಧ್ವಜ ಹಾಹಾತ್ರಿಲೋಕವಿಜಯಿಜಯಶ್ರೀಸಾಲಭಂಜಿಕಾರಂಜಿತಭುಜಸ್ತಂ ಭನಿಂನಂತಃಪುರದಕಾಂತಾಜನನಕದಂಪಿನೊಳ್ಮೃಗಮದಪತ್ರಲೇಖೆಯುಂಬರೆಯು ಲುಂಬಾಹುಲತೆಯೊಳ್ಪಿಂಡುಗಂಕಣಮನೇಱಿಸಲುಂ ಘನಸ್ತನಮಂಡಲದೊಳ್ಮಲ ಯರುಹ ಚರ್ಚ್ಚೆಯನೊಡರ್ಚ್ಚಲುಂ ನಿತಂಬಬಿಂಬದೊಳ್ಪುಲತೊಂಗಲಂತೊಪ ರ್ಚ್ಚಲುಂ ಪದಪಯೋಜದೊಳ್ಮಣಿನೂಪುರಮನಳವಡಿಸಲು ವತಿಪರಿಚಯದಿನಲ ಸಿದಂತೆ ದಿವಿಜಕಾಂತಾಸಂಭೋಗಸುಖಲೋಲನಾಗಿ ॥

ಕಂ ॥ ದಿಗಿಭಕ್ಕೆ ಕುಲಾದ್ರಿಗೆಪ ।
ನ್ನಗಪತಿಗತಿಭಾರಮಾಗೆಭೂಭಾರಮನೇ ॥
ಕೆಗಡಂನೀನೊಪ್ಪಿಸಿದ ।
ಜ್ರಿಗೆತಲ್ಲಣಮಾಗೆದಿವಕೆಧಾಳಿಯನಿಟ್ಟೈ ॥ 202

ವ ॥ ಎಂದುಪಲತೆಱದಿಂಪಳಯಿಸುವ ಪೌಲಸ್ತ್ಯನಕುಲಸ್ತ್ರೀಯರಂಕಂಡು ರಾಮಸ್ವಾ ಮಿಕರುಣಿಸಿ ರಾವಣಂಗೀಮರಣಮಾತನದುರ್ವ್ವಿಳಸದಿಂದಾದುದಲ್ಲದೆನಂಮಿಂದಾದು ದಲ್ಲೆಂದೆಲ್ಲಗರ್ಗಂಸಂಸಾರಸ್ವರೂಪಮಿಂತುಟೆವಲಮಾರಜೀವನಮುಂ ಜವ್ವನ ಮುಂ ಧನಧಾನ್ಯಮುಮಿಷ್ಟಸಂಯೋಗಮುಂ ಕ್ಷಣದೆನಶ್ವರಂಗಳದಱಿಂದದಕ್ಕ ಳಲದಲಸದೆಸ್ಥೈರಿಸುವುದೆಂದವರುಮಂವಿಭೀಷಣನುಮಂ ಸಂತಯಿಸಿ ॥

ಕಂ ॥ ಬವರಂಗೆಯ್ದಾತಂಗಾ ।
ಯ್ತಾವಸಾನಂತಕ್ಕುದಲ್ತುಪಗೆಗೊಳ್ವುದುಮಿ ॥
ಕ್ಕವರೊಳ್ಮುಗೆಂದಂರಾ ।
ಘವಂಗೆಸಚ್ಚರಿತದೆಸಕವೊಂದಚ್ಚರಿಯೇ ॥ 203

ವ ॥ ಎಂದು ತಾನುಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನುಮಾನೆಯನೇಱಿಪಲಸಾರ್ವ್ವಮಂತರ್ಬ್ಬಳಸಿ ಬರೆ ಮಂಡೋದರಿಯುಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದಾಕೆಯುಶೋಕಮಂ ಸಂಸಾರಸ್ವರೂಪಮಂಪೇ ಳ್ದುಪಿಂಗಿಸಿಬಳಿಯುಂಕರ್ಪ್ಪೂರಾಗರುಗೋಶೀರ್ಷಚಂದನಾದೀಂಧನಂಗಳಿಂ ರಾವ

ಣನಂ ಯಥಾವಿಧಿಯಿಂಸಂಸ್ಕರಿಸಿ ತದನಂತರಮಿಂದಗಿಮೇಘವಾಹನಕುಂಭಕರ್ಣ ಮಯಮಾರೀಚಾದಿಗಳಂ ಬರಿಸಿಸೆಱೆಯಂ ಬಿಡಿಸಿಪಲತೆಱದಿನವರಶೋಕಮನುಪ ಶಮಿಯಿಸಿ ॥

ಕಂ ॥ ರಾವಣನೋರ್ವನೆಕಳೆದಂ ।
ನೀವಿನಿಬರುಮಳ್ಕಱಿಂವಿಭೀಷಣನೊಳ್ಸ ॥
ದ್ಭಾವಮನೆಮೆಱೆದುಖಚರ ।
ಶ್ರೀವಿಭವಮನೆಂದಿನಂದದಿಂದನುಭವಿಸಿಂ ॥ 204

ವ ॥ ಎಂಬುದುಂಕುಂಭಕರ್ಣಾದಿಗಳ್ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ ನಿಷ್ಕಷಾಯತ್ವಮುಮಂಸಂ ಸಾರದಭೀರುತ್ವಮುಮಂಧೈರ್ಯಮುಮಂಬಾಹುವೀರ್ಯಮುಮಂಮೆಚ್ಚಿಪೊಗ ೞ್ದುಂನೆಮಗೆಸಂಸಾರಸುಖಂಸಾಲ್ಗುಮೆಂದುಭೋಗನಿರ್ವೇಗಪರಾಯಣರಾಗಿನುಡಿ ದುರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ್ವೆರಸುಪದ್ಮಸರೋವರದೊಳ್ಜಲದಾನಕ್ರಿಯೆಯಂನಿರ್ವ ರ್ತಿಸಿದಿಂಬೞಿಯಂನೇಸರ್ಪಡುವಸಮಯದೊಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಅನುಪಮರಱುಸಾಸಿರ್ವ ।
ರ್ಮುನಿಗಳ್ವೆರಸಪ್ರಮೇಯಮುನಿನಾಥರ್ವಂ ॥
ದಿನಪಥದಿಂಲಂಕೆಯನಂ ।
ದನವನಮಧ್ಯದೊಳೆನಿಯಮನಿಯಮಿತರಿರ್ದ್ದರ್ ॥ 205

ವ ॥ ಅಂತಿರ್ಪುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಪ್ರಕಟಿಸಿದುದುಶುಕ್ಲಧ್ಯಾ ।
ನಕೃಶಾನುಜ್ವಾಲೆಯಿಂದವರ್ಸುಡೆಮೂಲ ॥
ಪ್ರಕೃತಿಗಳೊಳ್ಘಾತಿಗಳಂ ।
ಸಕಲಪದಾರ್ಥಾವಭಾಸಿಕೇವಲಬೋಧಂ ॥ 206

ವ ॥ ಇತ್ತಧಾತಕೀಷಂಡದೊಳ್ತೀರ್ಥಂಕರಕುಮಾರಜನ್ಮೋತ್ಸವಮಪ್ಪುದುಂಚತುರ್ನ್ನಿ ಕಾಯದೇವನಿಕಾಯಂ ಭಗವಜ್ಜನ್ಮಾಭಿಷವಣಮಂತೀರ್ಚ್ಚಿಲಂಕೆಯಮೇಲೆಬ ರುತ್ತುಂ ಕುಸುಮಾಯುಧೋದ್ಯಾನದೊಳ್ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವಮಂ ಪೆತ್ತಿರ್ದಪ್ರಮೇ ಯಭಟ್ಟಾರಕರಂಕಂಡು ಬಲಗೊಂಡುಪೊಡವಟ್ಟು ಪೂಜಿಸುವಸಮಯದೊ ಳ್ಭೋಂಕನೆಪಸರಿಸುವಶಂಖಪಟಹಾದಿವಿವಿಧವಾದ್ಯರವಂಗಳಂ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣ ರುಂವಾನರಧ್ವಜರುಂಕೇಳ್ದು ಜಿನಪೂಜೋತ್ಸವಪಟಹರವಂಗಳೆಂದಱಿದಿಂದ್ರಜಿತು ಮೇಘವಾಹನಕುಂಭಕರ್ಣಾದಿಗಳಿಂಪರಿವೃತರಾಗಿ ಭಟ್ಟಾರಕರಿರ್ದ್ದೆಡೆಗೆವೋಗಿ ॥

ಉ ॥ ಆರಘುವಂಶಕೇತುಬಲಗೊಂಡುಲಲಾಟದೊಳೊಪ್ಪೆಹಸ್ತಪಂ ।
ಕೇರುಹಕುಟ್ಮಲಂವಿನಮಿತಂವಿವಿಧಾರ್ಚ್ಚನೆಯಿಂದಘೌಘಸಂ ॥
ಹಾರಕರಂಭವಾಂಬುನಿಧಿತಾರಕರಂನೆಗಳ್ದಪ್ರಮೇಯಭ ।
ಟ್ಟಾರಕರಂರಘುಪ್ರವರನರ್ಚ್ಚಿಸಿದಂಕವಿತಾಮನೋಹರಂ ॥ 207

ಗದ್ಯ ॥ ಇದುಪರಮಜಿನಸಮಯಕುಮುದಿನೀಶರಚ್ಚಂದ್ರಬಾಳಚಂದ್ರಮುನೀಂದ್ರಚರಣನಖಕಿರಣಚಂದ್ರಿಕಾಚಕೋರಂಭಾರತೀಕರ್ಣ್ಣಪೂರಂ ಶ್ರೀಮದಭಿನವಪಂಪವಿರಚಿತಮಪ್ಪರಾಮಚಂದ್ರಚರಿತಪುರಾಣದೊಳ್ರಘುವೀರವಿಜಯವರ್ಣ್ಣನಂಚತುರ್ದ್ದಶಾಶ್ವಾಸಂ ॥

ಪಂಚದಶಾಶ್ವಾಸ ಪ್ರಾರಂಭಃ.

ಕಂ ॥ ಶ್ರೀರಾಮಾರಮಣಂವಾ ।
ಕ್ಷ್ಮೀರಮಣೀವಲ್ಲಭಂಯಶಶ್ರೀಕಾಂತಂ ॥
ವೀರಶ್ರೀಪತಿಮುನಿವೃಂ ।
ದಾರಕಪದವಿನತನಾದನಭಿನವಪಂಪಂ ॥ 1

ವ ॥ ಅಂತುನಿರ್ಭರಭಕ್ತಿಯಿಂವಂದಿಸಿಸಂಸಾರಕ್ಷಯಕಾರಣಮಪ್ಪಧರ್ಮಮುಮನಾ
ಪ್ತಗುಣಂಗಳುಮಂಜೀವಾದಿತತ್ವಭೇದಂಗಳುಮಂಭಟ್ಟಾರಕರ್ಬೆಸಸೆಕೇಳ್ದು ಸಂ
ತುಷ್ಟಚಿತ್ತರಾದನಂತರಮಿಂದ್ರಜಿತುಮೇಘವಾಹನಕುಂಭಕರ್ಣ್ಣಮಯಮಾರೀ
ಚಾದಿಗಳ್ತಂತಮ್ಮಭವಾಂತರಮನವರ್ಬೆಸಸೆಕೇಳ್ದಲ್ಲಿಯೇದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡರ್ಮಂ
ಡೋದರಿಯುಂಸಾಲ್ವತ್ತೆಣ್ಸಾಸಿರವಿದ್ಯಾಧರಿಯರ್ವೆರಸುಶಶಿಕಾಂತಾಯಿರ್ಕೆಕಾಸ
ಮಕ್ಷದೊಳ್ದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡುಶುಭಧ್ಯಾನತಾತ್ಪರ್ಯದಿನಿರ್ದ್ದಳಿತ್ತಲ್ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣ
ರ್ಪ್ಪುನರ್ನ್ನಮಸ್ಕಾರಂಗೆಯ್ದುಮಗುಳ್ದುಸುಗ್ರೀವಾಂಗದಪ್ರಭಾಮಂಡಲಮರು
ತ್ಸನ್ವಿರಾಧಿತಪ್ರಮುಖವಿದ್ಯಾಧರಪರಿವೃತತ್ರಿಜಗದ್ಭೂಷಣಗಜಾರೂಢರಾಗಿ ॥

ಮ॥ಸ್ರ॥ ಗುಡಿಯುಂಬಿಂದಂಗಳುಂಮುಂದುರುವರಿಯೆದಿನಾಧೀಶಬಿಂಬಂಬರಂದಿಂ ।
ಕಿಡೆಶಂಖಧ್ವಾನಮಾಶಾವಿವರಮನಿತುಮಂತೀವೆಭೇರೀರವಂಬೆ ॥
ಳ್ಗೊಡೆಯುಂಚತ್ರಾತಪತ್ರಂಗಳುಮಜನಿಸೆಚಂಡಾಂಶುಮಂಮುಚ್ಚೆವಂದ ।
ರ್ಕಡುಚೆಲ್ವಂಬೆತ್ತಲಂಕಾಪುರದುಪವನಮಂರಾಮಲಕ್ಷ್ಮೀಧರರ್ಕ್ಕಳ್ ॥ 2

ವ ॥ ಅಂತುಬಂದು ॥

ಉ ॥ ಚಕ್ರರಕಾಪಿನೊಳ್ನಡೆಯೆಮುಂದೆಸುದರ್ಶನಚಕ್ರರತ್ನಮಿ ।
ರ್ಪ್ಪಕ್ಕದೊಳಂವಿಯಚ್ಚರಕುಲಪ್ರಭುಗಳ್ಬರೆಭೂಷಣಾಂಶುಗ ॥
ಳ್ತೆಕ್ಕನೆತೀವುವಂತುನಭಮಂದನುಜಾಧಿಪರಾಜಧಾನಿಯುಂ ।
ಪೊಕ್ಕರಯೋಧ್ಯೆಯಂಪುಗುವವೋಲಸಮಾನಬಲರ್ಬಲಾಚ್ಯುತರ್ ॥ 3

ವ ॥ ಅಂತುಪುರಮಂಪೊಕ್ಕುರಾಜವೀಧಿಯೊಳಗನೆಸೀತಾದರ್ಶನೋತ್ಸುಕನಾಗಿಬರ್ಪ್ಪರಾ
ಮಸ್ವಾಮಿಯುಮನಮನಱಿದುಚಾಮರಗ್ರಾಹಿಣಿಮದೆರ್ದೇವಸೀತಾದೇವಿಯರಿತ್ತ
ಲೀಪುಷ್ಪಕಪ್ರಕೀರ್ಣ್ಣಕಮೆಂಬನಗದನಂದನದೊಳಿರ್ಪ್ಪರೆಂದುಬಿಂನವಿಸುವುದು
ಮಾದೆಸೆಗೆವಿಜಯವಾರಣಮನಣೆದುನೂಂಕಿರಾಘವಂಬರ್ಪ್ಪಸಮಯದೊಳ್ಸೀತಾದೇ
ವಿಯುಕೆಲದೊಳಿರ್ದ್ದ ಖೇಚರಿಯತ್ತಣಂನಬರವನಱಿಪುವುದುಮಂನೆಗವೆಯ್ದ
ವಂದು ॥

ಕಂ ॥ ಬಂಬಲನೆಬಾಡಿಮಂಜೆಱು ।
ದಂಬುಜಲತೆಯಂತಿರಿರ್ದ್ದಜಾನಕಿಯಂನೀ ॥
ಲಾಂಬರನೀಕ್ಷಿಸಿವಿಜಯ ।
ಸ್ತಂಬೇರಮದಿಂಸಮುತ್ಸುಕಂಧರೆಗಿೞಿದಂ ॥ 4

ವ ॥ ಅಂತಾನೆಯಿಂದಿೞಿದುಬರ್ಪ್ಪವಲ್ಲಭನವಿಲೋಕನಜನಿತಸಂಭ್ರಮದಿನಾಕಂಪಮನ
ಪ್ಪುಕೆಯ್ದು ॥

ಕಂ ॥ ಇದಿರ್ವಂದುಕೈಗಳಂಮುಗಿ ।
ದುದಯಿಸೆಪುಳಕಂಗಳುಣ್ಮೆಘರ್ಮ್ಮಜಲಂಗ ॥
ಳ್ಪದಪದ್ಮಕ್ಕೆಱಗಿರ್ದ್ದ ।
ಳ್ಕೆದಱುವಕುರುಳೊೞೀಮಱಸೆಮಱಿದುಂಬಿಗಳಂ ॥ 5

ವ ॥ ಆಸಮಯದೊಳ್ ॥

ಚ ॥ ಸತಿಯಪತಿವ್ರತಾಗುಣಸಮೃದ್ಧಿಗೆದರ್ಶನಶುದ್ಧಿಗಳ್ಕಱಿಂ ।
ಸ್ತುತಿಯಿಸಿನಿರ್ಜ್ಜರರ್ಕ್ಕಱೆದುಪೂಮಳೆಯಂವಸನಾಂಗರಾಗದಿಂ ॥
ದತಿಶಯದಿವ್ಯಭೂಷಣಗಣಂಗಳನರ್ಚ್ಚಿಸೆನೋಡಿನಾಡೆವಿ ।
ಸ್ಮಿತಮನರಾಗಿಜಾನಕಿಗೆಕೈಮುಗಿದರ್ಖ್ಖಚರಾಧಿನಾಯಕರ್ ॥ 6

ಕಂ ॥ ಜಾನಕಿಯಶೀಲಮಂದಿವಿ ।
ಜಾನೀಕಮೆಮೆಚ್ಚಿಪೊಗಳ್ದುಪೂಜಿಸೆರಾಮಂ ॥
ಗಾನಂದಪುಳಕಮಾದುವು ।
ಮಾನಿನಿಯರ್ಮ್ಮಹಿಮೆಗಿಂತುನೋಂತರುಮೊಳರೇ ॥ 7

ವ ॥ ಅನಂತರಂ ಸೀತಾದೇವಿಲಕ್ಷ್ಮೀಧರಂತನಗೆಱಗಿಪೊಡವಟ್ಟೊಡಾತನಂಪರಸೆನೀಂನಿ
ರ್ನ್ನಿಮಿತ್ತಂಕರಂಸೇದೆವಟ್ಟಿರೆಂದುಮನ್ಯುಮಿಕ್ಕುಶೋಕಿಸುತ್ತಿರ್ದ್ದಲಕ್ಷ್ಮಣನಂರಾ
ಮಂಸಂತಯಿಸಿದಿಂಬೞಿಯಂಪ್ರಭಾಮಂಡಲನಂಕಂಡುಪೊಡವಟ್ಟೊಡಾತನತಿಪ್ರೀತಿ
ಯಿಂಪರಸೆಮತ್ತಂಸೀತಾದೇವಿಗೆ ಸುಗ್ರೀವನಳನೀಳಾಂಗದಮರುತ್ಸುತಚಂದ್ರಾಭ
ಸುಷೇಣಜಾಂಬವಾದಿಗಳಂಪೆಸರ್ವ್ವೆಸರೊಳೆಪೇಳ್ದುತೋಱಿಸಂತೋಷಮಂಮಾಡಿ॥

ಮ॥ಸ್ರ॥ ಸತಿಯುಂತಾನುಂಮದಾಂಧದ್ವಿಪಮನೊಡನೆಬಂದೇಱಿವಿದ್ಯಾಧರಾಧೀ ।
ಶತನೂಜರ್ಸ್ಸುತ್ತಲುಂಮಂಡಳಿಸಿನಡೆಯೆಪೇಱೊಂದುಪೂರ್ಣ್ಣೇಂದುಬಿಂಬಾ ॥
ಕೃತಿಯಿಂಶ್ವೇತಾತಪತ್ರಂಸೊಗಯಿಸೆದೆಸೆಯಂತೀವೆತೂರ್ಯ್ಯಪ್ರಣಾದಂ ।
ಜಿತಶಕ್ರಾವಾಸಮಂರಾವಣನರಮನೆಯಂರಾಘವಂಬಂದುಪೊಕ್ಕಂ ॥ 8

ಕಂ ॥ ತ್ರಿಜಗದ್ಭೂಷಣಮಾದ್ಯ ।
ದ್ಗಜಮಂಕಾಲೋಗ್ದುಪ್ಪೊಳಯಿಸುತ್ತಂಕುಶಮಂ ॥
ವಿಜಿಗೀಷುಲಕ್ಷ್ಮಣಂಮುದ ।
ಗಜದಡಿಕಿಲಿದೆನಿಸಿಪೊಕ್ಕನೊಡನರಮನೆಯಂ ॥ 9

ವ ॥ ಅಂತರಮನೆಯಂಪೊಕ್ಕಲ್ಲಿಯಶಾಂತಿಜಿನಭವನಮಂರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ್ಸ್ಸಕಲವಿದ್ಯಾ
ಧರಸ್ಸಹಿತಂಬಲಗೊಂಡುಜಿನಪತಿಯಂಸ್ತುತಿಶತಂಗಳಿಂಸ್ತುತಿಯಿಸಿದಿವ್ಯಾರ್ಚ್ಚನೆ
ಗಳಿಂದರ್ಚ್ಚಿಸಿದಿಂಬಳಿಕ್ಕೆಸಹಸ್ರಾಂತಃಪುರಪ್ರಧಾನೆಯಪ್ಪವಿದಗ್ಧೆವೆಸರತಂನಮಹಾ
ದೇವಿಯಂವಿಭೀಷಣಂರಾಮಸ್ವಾಮಿಯಲ್ಲಿಗಟ್ಟುವುದುಮಾಮಹಾನುಭಾವೆಬಂದು
ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ್ಗ್ಗಂ ಸೀತಾದೇವಿಗಮೆಱಗಿಪೊಡವಟ್ಟುಂಮಾರಮನೆಗೆಬಿಜಯಂಗೆ
ಯ್ವುದೆಂಬಸಮಯದೊಳ್ವಿಭೀಷಣಂ ಬಂದುಬಿಜಯಂಗೆಯ್ವುದೆಂದುಸಿಂಹಗರು
ಡವಾಹನಾರೂಢರಂಮಹಾವಿಭೂತಿಯಿಂನಿಜರಾಜಭವನಕ್ಕುಯ್ದು ಸಿಂಹಾಸನದೊಳಿ
ರಿಸಿಮಣಿಮಯಭಾಜನದೊಳರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟು ॥

ಕಂ ॥ ಅವರ್ಗ್ಗೆವಿಭೀಷಣನತ್ಯು ।
ತ್ಸವದಿಂಬಿರ್ದ್ದಿಕ್ಕಿಮಣಿವಿಭೂಷಣದಿವ್ಯಾ ॥
ನುವಿಲೇಪನದಿವ್ಯಾಂಬರ ।
ನಿವಹಮನೋಲಗಿಸಿವಿನಯಮಂಪ್ರಕಟಿಸಿದಂ ॥ 10

ವ ॥ ಅಂತುನಿರಂತರೋತ್ಸವದಿಂಕತಿಪಯದಿನಂಗಳ್ಪೋಗಿಂಬಳಿಯಮೊಂದು ಶುಭದಿನ
ಮುಹೂರ್ತ್ತದೊಳ್ ॥

ಮ ॥ ಪೆಸಕೆಯ್ಪುಪ್ಪುದುಚಕ್ರರತ್ನಮಖಿಲೋರ್ವ್ವೀಚಕ್ರಮಂನೀಮೆಪಾ ।
ಲಿಸಿವಾಳೋಳಿಯೊಳಿರ್ಕ್ಕೆರಾಜಕುಲಮೆಂದುತ್ಸಾಹತೂರ್ಯ್ಯಸ್ವನಂ ॥
ದೆಸೆಯಂತೀವೆವಿಭೀಷಣಂಬೆರಸುಸುಗ್ರೀವಾದಿಗಳ್ರಾಘವಂ ।
ಗೆಸುಮಿತ್ರಾತನಯಂಗೆರಾಜ್ಯಸವನೋತ್ಸಾಹಂಗಳಂಮಾಡಿದರ್ ॥ 11

ವ ॥ ಅಂತುಪೂರ್ವ್ವಜನ್ಮಸಂಚಿತಸುಕೃತದಿಂದಿವ್ಯಾಯುಧವಸ್ತುವಾಹನಂಗಳುಮಂದಿ
ವ್ಯಸ್ತ್ರೀಯರುಮಂಸ್ವೀಕರಿಸಿಮುಂನೆತಂಮಬರ್ಪ್ಪಸಮಯದೊಳ್ನುಡಿದುವನಿಂದರಸಿ
ಯರಂಕರಿಸಿತದನಂತರಂಶುಭಮುಹೂರ್ತ್ತದೊಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಅನತಿಶಯರೂಪವಿದ್ಯಾ ।
ವಿನಯಸಮನ್ವಿತೆಯರಂಮಹೋತ್ಸವಪಟಹ ॥
ಧ್ವನಿಪೊಣ್ಮೆಚಂದ್ರವರ್ದ್ಧನ ।
ತನುಜೆಯರಂಪದೆದುಮದುವೆನಿಂದನುಪೇಂದ್ರಂ ॥ 12

ವ ॥ ಅಂತುರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ್ಸುಖದಿನಲ್ಲಿಕೆಲವುಕಾಲಮಿರ್ದ್ದರಿತ್ತಲಿಂದ್ರಜಿತುಮೇಘವಾಹನರ್ಕ್ಕೇವಲಜ್ಞಾನಮಂಪಡೆದುನರ್ಮ್ಮದೆಯತಡಿಯೊಳ್ಮುಕ್ತಿಪ್ರಾಪ್ತರಾದರಾತಡಿಯಪೊೞಲ್ಗೆಮೇಘರವಮೆಂಬಪೆಸರತೀರ್ತ್ಥಮಾದುದಂತೂರ್ಣ್ಣವತಿಯೆಂಬನಗನಿತಂಬದೊಳ್ಜಂಬುಮಾಲಿತಪಂಗೆಯ್ದಹಮಿಂದ್ರಸ್ಥಾನದೊಳ್ಪುಟ್ಟಿದಂಕುಂಭಕರ್ಣ್ಣಂನರ್ಮ್ಮದೆಯತಡಿಯೊಳ್ಕೇವಲಜ್ಞಾನಪ್ರಾಪ್ತನಾಗಿಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆಸಂದುದಱಿನಾಪೊೞಲ್ಗೆಪೀಠರವಮೆಂಬಪೆಸರಾಯ್ತುಮಾರೀಚನುಂಕಲ್ಪಗತನಾದಂಮಯನುಮಂಖರಚರಚಾರಣತ್ವಮುಮಂಸರ್ವ್ವೌಷಧಿವೇದಿತ್ವಮುಮನವಧಿಜ್ಞಾನಮುಮಂಪೆತ್ತುಮಲರಹಿತನಾಗಿನೆಗೞ್ದಜೀವಿತಾವಧಿಯೊಳೀಶಾನಕಲ್ಪಕ್ಕೆಪೋದಂಮಂಡೋದರೀಗಣಿನಿಯರುಮನೇಕಕಾಲಂದುರ್ದ್ಧರಕಾಯಕ್ಲೇಶತಪದಿಂನೋಂಪಿಗಳಂನೋಂತುವಿಹರಿಸುತ್ತುಂವೈತರಣಿನಗನಿತಂಬವಶಾದೂರ್ದ್ದಳಗುಹೆಯೊಳಿರ್ದ್ದುಧರ್ಮ್ಮಧ್ಯಾನದಿಂಮುಡಿಪಿದಿಂಬೞಿಯಮೀಶಾನಕಲ್ಪಗತೆಯಾದಳುೞಿದರಸಿಯರುಗ್ರೋಗ್ರತಪಂಗೆಯ್ದುಶುಭಧ್ಯಾನದಿಂಮುಡಿಪಿತಂತಮಸ್ಥಾನದೊಳ್ಪುಟ್ಟಿದರ್ಮ್ಮತ್ತಿತ್ತಲಂಕೆಯೊೞ್ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ್ಚ್ಚಕ್ರವರ್ತ್ತಿಗಳಾಗಿಸುಖದಿನಿರ್ಪ್ಪುದುಮಿತ್ತಲ್ ॥

ಕಂ ॥ ನೆನೆದಪರಾಜಿತೆರಘುರಾ ।
ಮನನತಿಶೋಕಪ್ರಬಂಧದಿಂದಿರ್ಪ್ಪುದುಮಾ ॥
ವನಿತೆಯರಮನೆಗೆಬಂದಂ ।
ಘನಪಥದಿಂಬೋಂಕನಿೞಿದುನಾರದಮುನಿಪಂ ॥ 13

ವ ॥ ಅಂತುಬರ್ಪ್ಪುದನಪರಾಜಿತಾಮಹಾದೇವಿಕಂಡಿದಿರೆರ್ದ್ದೞಿಗೇಱಲಿರ್ಕ್ಕೆಬೞಿಯಮಿಷ್ಟಾಕಾರಮಂಗೆಯ್ವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ನಿಮಗಿನಿತುಶೋಕಮೇಕಾ ।
ಯ್ತೆಮಗನಿತುಮನಱಿಯೆಪೇೞಿಮೆನೆನಾರದದಿ ॥
ವ್ಯಮುನೀಶ್ವರನನಿತುಮನಾ ।
ಕಮಳಾನನೆನೆಱೆಯೆತೆಱೆಯೆಬಿಂನವಿಸುವುದುಂ ॥ 14

ವ ॥ ಅದಂನಾರದನವಧಾರಿಸಿರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಕ್ಷೇಮವಾರ್ತ್ತೆಯುಂನಿಮಗಿಂದೇತಂದಪೆನೆಂದಪರಾಜಿತಾಮಹಾದೇವಿಯಮನೋವಿಷಾದಮಂಕಳೆದು ॥

ಕಂ ॥ ನೀರದಪಥಕ್ಕೆಭೋಂಕನೆ ।
ನಾರದನೊಗೆದೆಯ್ದಿಲಂಕೆಯಂತನುರುಚಿನೀ ॥
ಹಾರಮನಂದರ್ಪ್ಪಿಸೆಬಲ ।
ನಾರಾಯಣದೇವರರ್ದ್ದಸಭೆಯಂಪೊಕ್ಕಂ ॥ 15

ವ ॥ ಅಂತುಪುಗುವುದುಂರಾಮಸ್ವಾಮಿನಾರದನಪ್ಪುದನಱಿದುಬೇಗಮಿದಿರೆರ್ದ್ದುಮಣಿಮಯಾಸನದೊೞಿರಿಸಿಕನಕಪಾತ್ರದೊಳರ್ಘ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟುನೀವೀರಣನಿರೀಕ್ಷಣಂಮಾಡದೆತ್ತಲಿರ್ದ್ದಿರೆಲ್ಲಿಂಬಂದಿರೆಂಬುದುಂನಾರದನಿಂತೆಂದನಾನೀದೇಶದಿಂಪೋಗಿಧಾತಕೀಷಂಡದಪರವಿದೇಹದಸುರೇಂದ್ರರಮಣಪುರದೊೞ್ತೀರ್ತ್ಥಕರರ್ಜ್ಜನಿಯಿಸಿದೊಡವರ್ಗ್ಗೆಜನ್ಮಾಭಿಷೇಕಮಂಸಕಲಸುರವರರ್ಸುರಗಿರಿಮಸ್ತಕದೊಳ್ಮಾಳ್ಪುದುಂನೋಡುತ್ತುಮಿರ್ದ್ದೀಗಳಯೋಧ್ಯೆಯಂಪೊಕ್ಕಪರಾಜಿತಾಮಹಾದೇವಿಯರುಮಂಸುಮಿತ್ರಾದೇವಿಯರುಮಂ ಕಂಡಿವರ್ನ್ನಿಂಮನೀಸಮಯದೊಳ್ಕಾಣದಿರ್ದ್ದೊಡೆನಿಶ್ಚಯಂಶರೀರತ್ಯಾಗಂಗೆಯ್ವರೆಂದಱಿಪುವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಆಮಾತುಮುಟ್ಟೆಕಿವಿಯಂ ।
ರಾಮಂಗಂಲಕ್ಷ್ಮಣಂಗಮುದ್ವೇಗಂನಿ ॥
ಸ್ಸೀಮಂಸಮನಿಸೆತಂಮಂ ।
ತಾಮೆಕೃಪಾಶೂನ್ಯರೆಂದುನಿಂದಿಸಿಕೊಂಡರ್ ॥ 16

ವ ॥ ಅಂತುನಿಜಜನನಿಯರನಗಲ್ದುಬಹುಕಾಲಮತಿಕ್ರಾಂತಮಾದುದೆಂದುಕಟ್ಟುಕಡೆದು ॥

ಕಂ ॥ ನಾಮಲ್ಪವಿಭವಮಂಸುಖ ।
ಮಾಮನದೊಳ್ಬಗೆದುಬಗೆದರಿಲ್ಲುೞಿದುವನೆಂ ॥
ದುಂಮುೞಿಸಿವಿಭೀಷಣನಂ ।
ತಂಮಲ್ಲಿಗೆಬರಿಸಿರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರೆಂದರ್ ॥ 17

ಅವಧಿಯವರ್ಷಂಗಳ್ತೀ ।
ರ್ದ್ದಪಯೋಧ್ಯೆಗೆಪೋಗದಂದುಜನನಿಯರುಂಬಾಂ ॥
ಧವರುಂಖೇದಿಸುವರ್ಪ್ಪೀ ।
ಗಮೇಳ್ಪುದೆಂದಱಿಪಿತಂಮಗಮನೋದ್ಯಮಮಂ ॥ 18

ಪವಣಿಲ್ಲದಲಂಕೆಯಜಿನ ।
ಭವನಂಗಳೊಳೆಲ್ಲಮರ್ಚ್ಚನಾದ್ರವ್ಯಕ್ಕಂ ॥
ಪವಣಿಲ್ಲೆನೆರಾಮಂಜಿನ ।
ಸವನೋತ್ಸನದೊಳ್ಸುರೇಂದ್ರನಂಗೆಲೆವಂದಂ ॥ 19

ಮಂಗಳಪರಿಕರಮಂಬುಜಕ ।
ರಾಂಗನೆಯರ್ಪ್ಪಿಡಿದುಮುಂದೆಬರೆಮಂಗಳವೃ ॥
ತ್ತಂಗಳನೋದುತ್ತುಂಬರೆ ।
ಮಂಗಳಪಾಠಕನಿಕಾಯಮೆರಡುಂಕೆಲದೊಳ್ ॥ 20

ವ ॥ ಅಂತುಬಂದು ॥

ಕಂ ॥ ನಾನಾನಕರುತಿಸಕಲದಿ ।
ಶಾನನಮುಂತೀವೆರಾಜ್ಯಚಿಹ್ನಬ್ರಜಮು ॥
ತ್ತಾನಿತಮೆಸೆದಿರೆದಿವ್ಯವಿ ।
ಮಾನಮನುತ್ಸವದಿನೇಱಿದಂಪುಷ್ಪಕಮಂ ॥ 21

ಬಲದೊಳ್ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರನೆಡ ।
ಗೆಲದೊಳ್ಜಾನಕಿಬೆಡಂಗುವೆತ್ತೆಸೆದಿರೆಸು ॥
ತ್ತಲುಮಿರೆಖಚರವಿಮಾನಾ ।
ವಳಿರಾಮಂಮಣಿವಿಮಾನದೊಳ್ಕಣ್ಗೆಸೆದಂ ॥ 22

ವ ॥ ಅಂತುರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣಸಾರ್ಧಿತದಕ್ಷಿಣದಿಗ್ವಿಜಯಪ್ರಯಾಣಭೇರಿಯಂಪೊಯಿಸಿ ॥

ಕಂ ॥ ಜಂಗಮಸರೋವರಂಗಳ ।
ಭಂಗಿಯನದಟಲೆವಖಚರಪರಿವೃಢರವಿಮಾ ॥
ನಂಗಳ್ಗೆಡೆನೆಱೆಯದುಗಗ ।
ನಾಂಗಣಮೆಂಬಂತಯೋಧ್ಯೆಗಭಿಮುಖರಾದರ್ ॥ 23

ವ ॥ ಅಂತುತಳರ್ದುಜಲಧಿಯಂದಾಂಟಿದಂಡಕಾರಣ್ಯಮನೆಯ್ದೆವಂದು ॥

ಕಂ ॥ ಚಾರಣಮುನಿಯುಗಳಕ್ಕಾ ।
ಹಾರಮನಿತ್ತೆಡೆಯನಲ್ಲಿತಮ್ಮಿರ್ದ್ದಲತಾ ॥
ಗಾರದಪುಳಿಲೆಡೆಯಂಸೀ ।
ತಾರಮಣಿಗೆಸುಟ್ಟಿತೋಱಿದಂರಘುವೀರಂ ॥ 24

ಜಲಜಾಕ್ಷಿಗೆಸೀತೆಗೆರಘು ।
ಕುಲತಿಲಕಂಸುಟ್ಟಿತೋಱಿದಂಮುಂನಂಕೇ ॥
ವಲಲಬ್ಧಿದೇಶಭೂಷಣ ।
ಕುಲಭೂಷಣಸಾಧುಗಳ್ಗೆಸಮನಿಸಿದೆಡೆಯಂ ॥ 25

ವ ॥ ಅಂತುಪವನಪಥದೊಳ್ಮನಃಪವನವೇಗದಿಂಬರ್ಪ್ಪಸಮಯದೊಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಕನಕಪ್ರಾಕಾರದೊಳಂ ।
ವನಮಾಲೆಯೊಳಂಮನಕ್ಕೆವಂದೀಪುರಮಾ ॥
ವನದೆಂದುರಘೂದ್ವಹನಂ ।
ಜನಕಜೆಬೆಸಗೊಂಡಳಂದಯೋಧ್ಯಾಪುರಮಂ ॥ 26

ವ ॥ ಅಂತುಬೆಸಗೊಳ್ವುದುಂಶ್ರೀರಾಮದೇವರಿದೆಂಮನ್ವಯಾಗತಮಪ್ಪಯೋಧ್ಯಾಪುರ ಮೆಂದುಪೇಳುತ್ತುಂಪುರಬಹಿಃಪುರಮನೆಯ್ದಿಬರ್ಪ್ಪಸಮಯದೊಳ್ನಾನಾವಿಧವಿಮಾ ನಂಗಳನೇಱಿಬರ್ಪ್ಪವಿದ್ಯಾಧರಪರಿವೃಢರಿಂಪರಿವೃತನಾಗಿಪುಷ್ಪಕವಿಮಾನಮನೇ ಱಿಬರ್ಪ್ಪರಾಮಸ್ವಾಮಿಯುಬರವನಱಿದುಮಹಾವಿಭೂತಿಯಿಂಪ್ರಮೋದಮುದಿತ ಹೃದಯನಾಗಿ ॥

ಕಂ ॥ ಇಭಮಂನೀಳಾಚಳಸಂ ।
ನಿಭಮಂಶತ್ರುಘ್ನಸಹಿತನೇಱಿವಿಭೂಷಾ ॥
ಪ್ರಭೆನಭಮನಡರೆಭರತಂ ।
ಶುಭರತನಿದಿರ್ಗೊಳಲಯೋಧ್ಯೆಯಂಪೊಱಮಟ್ಟಂ ॥ 27

ವ ॥ ಅಂತುಮಹಾವಿಭೂತಿಯಿಂಬರ್ಪ್ಪಭರತಶತ್ರುಘ್ನರಂರಾಮಸ್ವಾಮಿಗೆಂಟನೊಳ್ಕಂ ಡುಪುಷ್ಪಕವಿಮಾನದಿನವನಿಗವತರಿಸೆಭರತಶತ್ರುಘ್ನರುಮಾನೆಯಿಂದಿಳಿದುಬಂದು ಪಾದಪ್ರಾಂತದೊಳ್ಸರ್ವಾಂಗಪ್ರಣತರಾಗಿಪ್ಪುದುಂರಾಮಸ್ವಾಮಿತೆಗೆದಪ್ಪಿಕೊಂ ಡುಪರಸಿದಿಂಬಳಿಕ್ಕೆ ಸೀತಾದೇವಿಗಂಲಕ್ಷ್ಮೀಧರಂಗಮನುಕ್ರಮದಿಂಪೊಡವಟ್ಟುಪರ ಕೆಯಂಕೈಕೊಂಡೋರೋರ್ವ್ವರಕುಶಲವಾರ್ತೆಯುಂಬೆಸಗೊಂಡುಸಂತುಷ್ಟಚಿತ್ತ ರಾದನಂತರಂಸುಗ್ರೀವಪ್ರಭಾಮಂಡಲಮರುತ್ಸುತಾದಿಗಳಿಂಪರಿವೃತರಾಗಿ ॥

ಮ ॥ ಮಣಿಘಂಟಾಮಣಿಕಿಂಕಿಣೀಮಣಿವಿತಾನಭ್ರಾಜಿಯಂನೇತ್ರಭೂ ।
ಷಣಮಂಲೀಲೆಯಿನೇಱಿಪುಷ್ಪಕಮನುದ್ಯತ್ಕೇತನಾನೀಕತೋ ॥
ರಣಮಾಂಗಲ್ಯಸಮೃದ್ಧಮಂಭರತಶತ್ರುಘ್ನರ್ಕಳುಂರಾಮಲ ।
ಕ್ಷ್ಮಣರುಂಪೊಕ್ಕರಯೋಧ್ಯೆಯಂಪುಗುವಿನಂಗಂಭೀರಬಂಭಾರವಂ ॥ 28

ವ ॥ ಅಂತುಪುರಮಂಪೊಕ್ಕಪರಾಜಿತಾಮಹಾದೇವಿಯುಮಂಸುಮಿತ್ರಾಮಹಾದೇವಿಯು ಮಂಕೈಕಾಮಹಾದೇವಿಯುಮಂಸುಪ್ರಭಾಮಹಾದೇವಿಯುಮಂ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣ ರ್ಕಂಡೆಱಗಿಪೊಡವಟ್ಟೊಡವರಂಪರಮಾಶೀರ್ವಾದಪಾರಿಜಾತಕರ್ಣಪೂರದಿನ ಳಂಕರಿಸಿದಿಂಬಳಿಕ್ಕೆ ಸೀತೆಪೊಡೆಮಡೆಪರಸಿತಕ್ಕೈಸಿಕೊಂಡೋರೋರ್ವ್ವರಕುಶಲ ವಾರ್ತೆಯುಂ ನುಡಿದಿಷ್ಟ ಸಂಯೋಗದಿಂಮನೋರಾಗಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದಿರ್ಪ್ಪಿನಂ ॥

ಕಂ ॥ ಬಳನಾರಾಯಣರುಂಭೂ ।
ತಳಮಂಭರತತ್ರಿಖಂಡಮಂನಿಜಬಾಹಾ ॥
ಬಳದಿಂರಕ್ಷಿಸಿನಿಜಜನಿ ।
ಪ್ಪ್ಮಳಯಶದಿಂಭುವನಮೆಲ್ಲಮಂಧವಳಿಸಿದರ್ ॥ 29

ವ ॥ ಅಂತವರ್ಸ್ಸುಖದಿನೋಲಗಂಗೊಟ್ಟಿರ್ದ್ದೊಂದು ಶುಭದಿನಮುಹೂರ್ತ್ತದೊಳ್ರಾಮಸ್ವಾಮಿರಾಕ್ಷಸದ್ವೀಪಸಹಿತಮಂಲಂಕೆಯುಂ ವಿಭೀಷಣಂಗೆದೇವೋಪನೀತಪುರಮುಂರತ್ನಜಟಿಗೆಕಿಷ್ಕಿಂಧನಗರಮಂಸುಗ್ರೀವಂಗೆಶ್ರೀಪರ್ವ್ವತನಗರಮಂಹನುಮಂಗೆಪಾತಾಳಲಂಕೆಯುಂವಿರಾಧಿತಂಗೆರಥನೂಪುರಚಕ್ರವಾಳಪುರಮಂಪ್ರಭಾಮಂಡಲಂಗೆರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕಂಗೆಯ್ದುಕೊಟ್ಟುಮತ್ತಂಪೆಱರುಪಕಾರಂಗೆಯ್ದವರ್ಗ್ಗಂಪ್ರಾರ್ತ್ಥಿಸಿಬಂದವಿದ್ಯಾಧರರ್ಗ್ಗಂನಾಡುಂಬೀಡುಮಂಕೊಟ್ಟುಲಕ್ಷ್ಮಣನಂತ್ರಿಖಂಡಮಂಡಲಕ್ಕಧಿರಾಜನಂಮಾಡಿಭರತನನಯೋಧ್ಯೆಯುಂಮುಂನಿನಂದದಿಂದಾಳ್ವುದೆಂದುಬೆಸಸೆ ॥

ಮ॥ಸ್ರ॥ ಭರತಂನಿಮ್ಮಾಜ್ಞೆಯುಂಮೀಱದೆವಸುಮತಿಯುಂಕಾದುಕೊಂಡಿರ್ದ್ದೆನಿಂನಾ ।
ನರಸಂಕ್ಕೈಕೊಳ್ವನಲ್ಲೆಂವಿಷಯಸುಖಮನಾನೊಲ್ಲೆನಾಂಮೋಕ್ಷಲಕ್ಷ್ಮೀ ॥
ಪರಿರಂಭೋತ್ಕಂಠನೆಂಸಂಸ್ಸೃತಿಯುದೆಸೆಗೆಬೞ್ಕುತ್ತೆನೆಂದೆಂದುವೈರಾ ।
ಗ್ಯರತಂರಾಮಂಗೆಕಯ್ಯಂಮುಗಿದೆಱಗಿದನಂನಂಮಹಾಸತ್ವನಾವಂ ॥ 30

ವ ॥ ಅಂತುತಪಕ್ಕೆತಱಿಸಂದುನುಡಿಯೆಶ್ರೀರಾಮದೇವರೆಂದನ್ನರ್ವಗೆಮುಂನಂಭೂಚರರಪೆಸಕೆಯ್ವರೀಗಳ್ಖೇಚರರುಂಬೆಸಕೆಯ್ವರಿಂನುಂಕೆಲವುಕಾಲಂರಾಜ್ಯಸುಖಮನನುಭವಿಸಿನಾಮೆಲ್ಲಮೊಡನೆತಪಂಗೆಯ್ವಮನೆನಿಂಮಡಿಸೀಮೆನಗೆಕಾರುಣ್ಯಂಗೆಯ್ವೊಡೆನ್ನಂಪೋಗಲೀವುದೆನಗಮೆಂತುಂತಪಮೋಕಾಯುರ್ವ್ಯಂನೀವಿದಂಮಾಕೊರ್ಕ್ಕೞದಿರಿಮೆಂದುಮಱುಮಾತಿಂಗೆಡೆಯಿಲ್ಲದಂತತಿಪ್ರತಿಜ್ಞೆಗೆಯ್ದುಬಿಂನವಿಸಿರಾಜಭವನಮಂಪೊಱಮಟ್ಟುಪೋಗೆಸಂಭ್ರಮದಿಂ ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರನುಂ ಕೈಕಾಮಹಾದೇವಿಯುಂ ವೈದೇಹಿಯುಂವಿಶಲ್ಯಾಸುಂದರಿಯುಂಪಲರುಮಂತಃಪುರಪುರಂಧ್ರಿಯರುಂಬೞಿಯನೆಪೋಗಿತಪೋವಿಘ್ನಹೇತುಗಳಪ್ಪಮಾತುಗಳಂನುಡಿಯುತ್ತಿರ್ಪ್ಪಿನಮತ್ತಲಯ್ದನೆಯಕ್ರೋಧಿನಿಯೆಂಬಮದದೊಳತಿವರ್ತ್ತಿಯಾಗಿ ॥

ಮ ॥ ತ್ರಿಜಗದ್ಭೂಷಣವಾರಣಂಮುಱಿದುಮೊಪಾಯ್ದಾಲಾನಮಂತ್ವಗ್ಜಲೋ ।
ಹಜಬಂಧಂಗಳನೆಲ್ಲಮಂಪಱಿವಿನಂಪೋಯ್ದತ್ತಿವೊತ್ತಕ್ಕೆಕೊಂ ॥
ಮಜವಂಕೊಲ್ವಪೊಲೆಯೆದ್ದುಬಂದುಜವದಿಂಗಂಧಾಂಧನಾಭೀಮಸಾ ।
ಮಜಮುಂವಿಸ್ಮಯಮಪ್ಪಿನಂಭರತನಂಕಂಡಾಯ್ತುಜಾತಿಸ್ಮರಂ ॥ 31

ವ ॥ ಅಂತುಜಾತಿಸ್ಮರನಾಗಿಮದೋದ್ರೇಕಮಂಬಿಟ್ಟುಕಯ್ಯನೆಳಲೆವಿಟ್ಟುಪೊಡವಟ್ಟುಪೂರ್ವ್ವದುಂಭರತನಾಗಜಮಂವೈದೇಹಿಯುಂವಿಶಲ್ಯಾಸುಂದರಿಯುಂಪೆರಸೇಱಿಮಹಾವಿಭವದಿಂರಾಜಭವನಮಂಪೊಕ್ಕಾನೆಯಿಂದಿೞಿದೆಲ್ಲರಮೊಡನಾರೋಗಿಸಿ ಸುಖದಿನೊಡ್ಡೋಲಗಂಗೊಟ್ಟಿರೆ ॥

ಕಂ ॥ ನಿರುಜಂತ್ರಿಜಗದ್ಭೂಷಣ ।
ಕರಿಕವಳಂಗೊಳ್ಳದೆಂದುಸಾಹಣದವಱು ॥
ತ್ತರನಱಿಪೆರಾಮಲಕ್ಷ್ಮೀ ।
ಧರರ್ಕ್ಕಳಾನುಡಿಗೆನಾಡೆವಿಸ್ಮಿತರಾದರ್ ॥ 32

ವ ॥ ಆಸಮಯದೊಳೃಷಿನಿವೇದಕನತಿತ್ವರಿತಗತಿಯಿಂಬಂದುಸರ್ವ್ವಾಂಗಪ್ರಣತನಾಗಿ ದೇವಮಹೇಂದ್ರೋದ್ಯಾನಕ್ಕೆದೇಶಭೂಷಣಭಟ್ಟಾರಕರ್ಬ್ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ದರೆಂದುಬಿನ್ನವಿಸೆಸಿಂಹಾಸನದಿನೆರ್ದ್ದಾದೆಸೆಗೇಳಡಿಯಂನಡೆದುಸಾಷ್ಟಾಂಗಪ್ರಣತನಾಗಿ ॥

ಕಂ ॥ ಅವನೀವಲ್ಲಭರಾರ್ದ್ಧ ।
ರ್ಮ್ಮವತ್ಸಲರ್ತ್ತಂನತೆಱದಿನೆಂಬನ್ನಂರಾ ॥
ಘವದೇವನಳ್ಕಱಿಂಋಷಿ ।
ನಿವೇದಕಂಗಮರಧೇನುವೀವಂತಿತ್ತಂ ॥ 33

ವ ॥ ಅಂತು ಮೆಚ್ಚಿತ್ತು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣಭರತಶತ್ರುಘ್ನರ್ತ್ರಿಜಗದ್ಭೂಷಣಗಜಾರೂಢರಾಗಪರಾಜಿತಾಮಹಾದೇವಿಯರ್ಮೊದಲಾಗೆ ನಾಲ್ವರ್ಜ್ಜನನಿಯರುಂ ಜಾನಕಿಮೊದಲಾಗೆ ಸಮಸ್ತಾಂತಃಪುರಮುಂ ಸುಗ್ರೀವಂಮೊದಲಾಗೆ ಸಕಲವಿದ್ಯಾಧರವಲ್ಲಭರುಂ ವಂದನಾಭಕ್ತಿಯಿಂದೊಡನೆಬರೆ ಬಂದುವಾಹನದಿಂದಿೞಿದುಗೆಂಟಿನೊಳೆರಾಜಚಿಹ್ನಂಗಳನುೞಿದು ಭಟ್ಟಾರಕರಂಮೂಱುಸೂಳ್ಬಲಗೊಂಡುದಿವ್ಯಾರ್ಚ್ಚನೆಗಳಿಂದರ್ಚ್ಚಿಸಿ ಸರ್ವ್ವಾಂಗಪ್ರಣತರಾಗಿ ನಿಜನಿಯಮಸ್ಥಾನದೊಳ್ಕುಳ್ಳಿರ್ದ್ದು ಧರ್ಮ್ಮಶ್ರವಣಾನಂತರಂ ನಾರಾಯಣನೆಂದನೀತ್ರಿಜಗದ್ಭೂಷಣದ್ವಿರದಂ ಚತುರ್ದ್ದಿನಮೇಕಾರಣಂಕವಳಂಗೊಳ್ಳದೆಂಬುದಂಬೆಸಸಿಮೆನೆ ॥

ಕಂ ॥ ಅಪವರ್ಗ್ಗಶ್ರೀಯಕಟಾ ।
ಕ್ಷಪಾತಮೆಂಬಂತುದಂತರುಚಿನಿಮಿರ್ವ್ವಿನಮೀ ॥
ದ್ವಿಪವನ್ಯಜನ್ಮಮಂತಿಳಿ ।
ದುಪಶಮಮಂತಳೆದುಕವಳಮಂಕೊಳ್ಳದೆನಲ್ ॥ 34

ಮುಗಿದಕರಕಿಸಲಯಂಗ ।
ಳ್ಸೊಗಯಿಸೆಮತ್ತಂಮುನೀಂದ್ರವೃಂದಾರಕರಂ ॥
ಜಗದಧಿಪಂಗಜದಭವಾ ।
ಳಿಗಳಂವಿನಮಿತಶಿರೋಧರಂಬೆಸಗೊಂಡಂ ॥ 35

ವ ॥ ಅಂತುಬೆಸಗೊಳ್ವನಂ ದೇಶಭೂಷಣಕೇವಳಿಗಳಿಂತೆಂದುಪದೇಶಿಸಿದರೀವಿನೀತಾನಗರದೊಳ್ವಿಪ್ರಭಂಗವಮಾತನರಸಿಪ್ರಹ್ಲಾದಿಗಂ ಸೂರ್ಯೋದಯನುಂಚಂದ್ರೋದಯನುಮೆಂಬತನೂಜರಾಗಿ ವೃಷಭಸ್ವಾಮಿಗಳೊಡನೆ ಪೋಗತಪಸ್ಥರಾಗಿಸ್ವೈರಿಸಲಾಱದೆಪರೀಷಹಭಗ್ನಮನರಾಗಿಮಱೀಚಿಯೊಡನೆಕೂಡಿ ॥

ಕಂ ॥ ತಾಪಸರಾಗಿಕುಧರ್ಮ್ಮ ।
ವ್ಯಾಪಾರದೊಳೆಸಗಿಘೋರಸಂಸಾರಮಹಾ ॥
ಕೂಪದೊಳಗಾಳ್ದುಪಿರಿದ ।
ಪ್ಪಾಪತ್ತಂಪೆತ್ತನೇಕಭವಮಂಬಂದರ್ ॥ 36

ವ ॥ ಅಂತುಬಾರದಭವಮಂಬಂದೆಂತಾನುಂಕುರುಜಾಂಗಣವಿಷಯದಗಜಪುರಮನಾಳ್ವಹರಿಪತಿಗಮಾತನರಸಿ ಚಂದ್ರೋದಯೆಗಂಮುಂಪೇಳ್ದಚಂದ್ರೋದಯನುಂಕುಲಂಕರನೆಂಬನಂದನನಾಗಿರಾಜ್ಯವೊಳ್ನಿಂದನಾಪುರದೊಳಸೂರ್ಯೋದಯನುಂವಿಶ್ವಾವಸುವೆಂಬ ಪಾರ್ವಂಗೆಮೂಢಶ್ರುತಿಯೆಂಬಪುತ್ರನಾಗಿಕುಲಂಕರನೃಪತಿಗೆಪುರೋಹಿತನಾಗಿಕುಲಂಕರನಿಂಹಿಂಸಾಹೇತುಗಳಪ್ಪ ಯಜನಂಗಳಂಮಾಡಿಸಿತಾಪಸರೂಪಧಾರಿಗಳೆಗುರುಗಳೆಂಬನಂಬುಗೆಯುಂಮಾಡಿ ನಡೆಯಿಸುತ್ತಿರ್ಪ್ಪನಂಕುಲಂಕರನರಸಿದುಶ್ಶೀಲೆಶ್ರೀಮಾಲೆಯೆಂಬಪಾಪ್ಪೆಮೆಚ್ಚಿದರೊಡನೆಮೆಚ್ಚಿದವಿಷಯಸುಖಮನನುಭವಿಸಲೆಂದು ॥

ಕಂ ॥ ಜಾತಿಯನೀತಿಯಸ್ಥೈಪಿನ ।
ಮಾತಡಿಗಿಡೆಪತಿಯುಮಂಪುರೋಹಿತನುಮನಾ ॥
ಪಾತಕಿವಿಷದಿಂಕೊಂದ ।
ಳ್ಕೌತುಕಮೆವಿವೇಕವಿಕಲರೇನಂಮಾಡರ್ ॥ 37

ವ ॥ ಅಂತುಕುಲಂಕರನುಂಮೂಢಶ್ರುತಿಯುಂಸತ್ತನುಕ್ರಮದಿಂಮೊಲನುಂಮುಂಗುರಿಯುಮಾಗಿಸತ್ತುಬೞಿಯುಂಮೂಢಶ್ರುತಿಸುಂಡಾಲನಾಗೆಕುಲಂಕರಂದರ್ದುರನಾಗಿಪುಟ್ಟಿತಂನನಾಶುಂಡಾಲಂಮೆಟ್ಟಿಸತ್ತುಮೀನಾಗಿಪುಟ್ಟಲಾಶುಂಡಾಲಂಸತ್ತುಕಾಗೆಯಾಗಿತಂನಂತಿನೆಸತ್ತೆಸಡಿಕುಕ್ಕುಟನಾದಪ್ಪಾಕಾಗೆಸತ್ತುಬಿಡಾಲನಾದುದಾಬಿಡಾಲಂಮುಂನಿನಕುಕ್ಕುಟನಂತಿಂದುದೀತ್ತೆಱದಿಂಕುಲಂಕರಂಮೂಱುಸೂಳ್ಕುಕ್ಕುಟನಾಗಿಪುಟ್ಟೆಮೂಢಶ್ರುತಿಯುಂಬಿಡಾಲನಾಗಿಮೂಱುಸೂಳ್ಪುಟ್ಟಿತಿನೆಸತ್ತುಕುಲಂಕರಂಮೀನಾದಂಮೂಢಶ್ರುತಿಸತ್ತುಮೊಸಳೆಯಾದಂ ॥

ಕಂ ॥ ಆರೆತ್ತಱಿವರ್ಕ್ಕರ್ಮ್ಮದ ।
ಪ್ರೇರಣೆಯುಂಪಗೆಯೆಕೆಳೆಯನಕ್ಕುಂಕೆಳೆಯಂ ॥
ಕ್ರೂರರಿಪುವೆನಿಸಿಬರ್ಕ್ಕುಂ ।
ಬಾರದಭವಮಂವಿಚಿತ್ರವಿನಾಸಂಸಾರಂ ॥ 38

ವ ॥ ಅಂತುಮೊಸಳೆಯಾದಮೂಢಶ್ರುತಿಯುಮಂಮೀನಾದಕುಲಂಕರನುಮಂ ಮೀಂಗುಲಿಕೊಲೆಸತ್ತು ರಾಜಗೃಹದೊಳ್ ಜಳೂಕೆಯೆಂಬ ಪಾರ್ವ್ವಂತಿಗಂಬಹ್ವಾಸನೆಂಬಪಾರ್ವ್ವಂಗಂಮೂಢಶ್ರುತಿವಿನೋದನೆಂಬಮಗನಾದನ್ ಮೀನಾಗಿಸತ್ತ ಕುಲಂಕರನುಮವರ್ಗ್ಗೆರಮಣನೆಂಬನಂದನನಾಗಿಬಳೆದುದೇಶಾಂತರಕ್ಕೆ ಪೋಗಿವೇದವಿದನಾಗಿಮಗುಳ್ದು ಬರುತ್ತುಂನಿಜಗ್ರಾಮಮಪ್ಪ ರಾಜಗೃಹದಪೊಱವೊಳಲನೆಯ್ದೆ ವರ್ಷ್ಷಸಮಯದೊಳ್ಮೇಸರ್ಪ್ಪಡುವುದುಮಂಧಕಾರಮತಿಪ್ರಬಲಮಾಗೆಬರಲಱಿಯದೊಂದು ಯಕ್ಷಗೃಹದೊಳ್ವಸಿಯಿಸಿರ್ಪ್ಪುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಆರಮಣನಗ್ರಜಾತಮ ।
ನೋರಮೆಸಮಿತಾಭಿಧಾನೆಪಾಣ್ಬನಬರವಂ ॥
ಪಾರುತ್ತಡಂಗಿಯಕ್ಷಾ ।
ಗಾರಮನವಳಂಧಕಾರಮಂಪೊಕ್ಕಿರ್ದ್ದಳ್ ॥ 39

ವ ॥ ಅಂತಿರ್ಪ್ಪುದುಮಾಕೆಯಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಿರ್ದ್ದಶೋಕದತ್ತನೆಂಬಪಾಣ್ಬನಂತಳಾಱಿರ್ಪ್ಪಡಿದುಕೊಲ್ವುದುಂವಿನೋದಂತಂನಪಾರ್ವ್ವಂತಿಯದುಶ್ಚರಿತ್ರಮನಱಿವನಪ್ಪುದಱಿನಾಕೆಯಬಳಿಯನೆಬಂ ದುಳಿದಿರ್ದ್ದಯಕ್ಷಾಗಾರದೊಳಿರ್ದ್ದಾಕೆಯೊಳ್ನುಡಿಯುತ್ತಿರ್ದ್ದತಂನತಮ್ಮನಪ್ಪರಮಣನಂಪಾಣ್ಬನೆಂದುಬಗೆದುಕೊಂದಾಕೆಯುಂಮನೆಗೆತಂದಾಳುತ್ತಿರ್ದ್ದತಾನುಮಾಕೆಯುಕಯ್ಯೊಳ್ಸತ್ತು ಸಂಸಾರದೊಳ್ತೊಳಲ್ದು ಮಹಾಗಹನದೊಳೀರ್ವ್ವರುಂಮಹಿಷಂಗಳಾಗಿಕಾದಿಸತ್ತು ಮತ್ತಂಕರಡಿಗಳಾಗಿಪುಟ್ಟಿಬೇಗೆಗಿಚ್ಚೊಳ್ಸತ್ತು ॥

ಕಂ ॥ ಗಿರಿದರಿಗಳವನದೊಳ್ಬೇ ।
ಡರಬಸಿಱೊಳ್ಬಂದುಪಾಪಮಂಸಾಲ್ವನಿತಂ ॥
ನೆರೆಪಿಕಡೆಗಾಲದೊಳ್ವನ ।
ಚರರೀರ್ವ್ವರ್ಸ್ಸತ್ತು ಮೊಡನೆಪುಲ್ಲೆಗಳಾದರ್ ॥ 40

ಮತ್ಸರಮಂಜಿನಮತದೊ ।
ಳ್ವತ್ಸಲತೆಯನುಂಟುಮಾಡಿಕುಮತದೊಳಮವ ॥
ರ್ಕ್ಕತ್ಸಿತಯೋನಿಗಳೊಳ್ಬೀ ।
ಭತ್ಸಶರೀರಂಗಳಾಗಿತಿಱಿತರುತಿರ್ದ್ದರ್ ॥ 41

ವ ॥ ಅಂತುಪುಲ್ಲೆಗಳಾಗಿಪುಟ್ಟುವುದುಮವಂಬೇಡನೋರ್ವ್ವಂಪಿಡಿದುನಡಪುತ್ತುಮಿರ್ದ್ದನಂನೆಗಮಿತ್ತ ಸ್ವಯಂಭೂತಿರಥನೆಂಬಮಹೀನಾಥಂವಿಮಲಜಿನನಾಥರಂವಂದಿಸಿಬರುತ್ತುಮಾಪುಲ್ಲೆಗಳಂಬೇಡನಿಂಬೇಡಿಕೊಂಡುನಿಜರಾಜಭವನದೊಳಗಣಜಿನಾ

ಲಯದೊಳಿರಿಸಿನಡಪುತ್ತುಮಿಪ್ಪುರ್ದುಮಲ್ಲಿರಮಣನಪ್ಪಪುಲ್ಲೆ ಋಷಿಯರಸಂಯೋಗದಿಂದುಪಶಮಚಿತ್ತನಾಗಿಸತ್ತು ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಪೋಯ್ತು ಮತ್ತಂವಿನೋದನಪ್ಪ ಪುಲ್ಲೆ ಸತ್ತು ತಿರ್ಯಗ್ಗತಿಯೊಳ್ತಿರ್ರನೆತಿರಿತಂದೆಂತಾನುಂಕರ್ಮಕ್ಷಯಶಮಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದು ಸತ್ತು ಕಾಂಪಿಲ್ಯನಗರದೊಳ್ಧನದತ್ತನೆಂಬಪರದನಾಗಿಪುಟ್ಟಿಮೂವತ್ತೆರಡುಕೋಟಿಧನಕ್ಕಧಿನಾಥನಾಗಿರ್ದ್ದನಾಧನದತ್ತಂಗಮಾತನಕುಲಸ್ತ್ರೀವಾರುಣಿಗಂ ರಮಣನಪ್ಪದೇವಂದಿವದಿಂಬಂದುಭೂಷಣನೆಂಬಮಗನಾಗೆನ್ನೈಮಿತ್ತಿಕರೀತನವಸ್ಯಂ ಜಿನಮುನಿಗಳಂಕಂಡಾಗಳೆತಪಂಬಡುವನೆಂದಿಧನದತ್ತನಾಮಾತಂಕೇಳ್ದು ॥

ಕಂ ॥ ತನುಜಸ್ನೇಹದಿನವನಂ ।
ಮುನಿಪತಿಗಳ್ಕಾಣದಂತುಮಾಡದಮೋಗಂ ॥
ಗನೆವೆರಸುಸುಖದಿನಿರಿಸಿದ ।
ನೆನೆಚಿತ್ರಮೆನಸಹಜಮಲ್ತೆ ಪುತ್ರಸ್ನೇಹಂ ॥ 42

ವ ॥ ಅಂತುಸುಖದಿನಿರ್ದ್ದೊಂದುದಿವಸಮಾಭೂಷಣಂಶ್ರೀಧರಭಟ್ಟಾರಕರಂವಂದಿಸಲೆಂದುಪೋಪದೇವಕ್ಕಳನಾಕಾಶದೊಳ್ಕಂಡುಜಾತಿಸ್ಮರನಾಗಿಭಟ್ಟಾರಕರಂವಂದಿಸಲೆಂದುಮಾಡದಿಂದಿಳಿದುಬರುತ್ತುಂಸರ್ಪ್ಪದಷ್ಟನಾಗಿಸತ್ತು ಮಾಹೇಂದ್ರಕಲ್ಪಕ್ಕೆಪೋಗಿಮಗುಳ್ದು ಬಂದುಪುಷ್ಕರದ್ವೀಪದಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯಪುರಮನಾಳ್ವಪ್ರಕಾಶಯಶಂಗಮಾತನಮನೋಹಾರಿಯಪ್ಪದಿತೆಗಂಗಜದ್ಯುತಿವೆಸರಸುತನಾಗಿರಾಜ್ಯಂಗೆಯ್ಯುತ್ತುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಜಿನಗದಿತಮಾರ್ಗದಿಂಜಿನ ।
ಮುನಿಗನ್ನಮನಿತ್ತು ದೇವಕುರುಭೂತಳಸಂ ॥
ಜನಿತಂತತ್ಸುಖದೊಳ್ತಂ ।
ಣನೆತಣಿದೀಶಾನಕಲ್ಪದೊಳ್ಜನಿಯಿಸಿದಂ ॥ 43

ಕಿಡದಪವರ್ಗದಸುಖಮಂ ।
ಕುಡುವಮಹಾಮಹಿಮೆವಡೆದಸಾಧುಪದಂಗ ॥
ಳ್ಕಿಡುವಸುರಲೋಕಸುಖಮಂ ।
ಕುಡುವೊಡದೇಗಹನಮೆನಿಸಿಕಲ್ಪಜನಾದಂ । 44

ವ ॥ ಅಂತೀಶಾನಕಲ್ಪದೊಳನಲ್ಪಸುಖಮನನುಭವಿಸಿಬಂದುಜಂಬೂದ್ವೀಪದಪರವಿದೇಹದನಂದ್ಯಾವರ್ತಪುರಮನಾಳ್ವಚಲನೆಂಬ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಮಾತನಮಹಾದೇವಿಬಾಲಹರಿಣಿಗಮಭಿರಾಮನೆಂಬಮಗನಾಗಿ ॥

ಕಂ ॥ ಅಱಿದಾತಂಸಂಸಾರದ ।
ತೆಱನಂತೊಱೆಯಲ್ಕೆಬಗೆಯೆಬಲ್ಲಾಳ್ತನದಿಂ ॥
ತುಱುಗೆವೆಗಂಣೊಳ್ವೆಂಡಿ ।
ಸೆಱೆಗೊಂಡಸುತ್ತಿಮುತ್ತಿಮೂಸಾಸಿರ್ವರ್ ॥ 45

ವ ॥ ಅಂತುತಂನಂತಂಮಯ್ಯನಪ್ಪಚಕ್ರವರ್ತಿಯಪೆಸದಿಂಬಳಸಿಕೊಂಡಿರ್ದ್ದಕಂನೆಯರಂಪುಲ್ಗೆಣೆಯಾಗಿಬಗೆದು ॥

ಕಂ ॥ ಜಿನಧರ್ಮ್ಮದಪೆರ್ಮ್ಮೆಯೆನಿಲೆ ।
ಮನದೊಳ್ಬಲಿಯರ್ಗೆಧರ್ಮ್ಮಮಂಪೇಳುತ್ತುಂ ॥
ಮನೆಯೊಳ್ಕ್ರಮದಿಂಪ್ರೋಲಿದ್ದಂ ।
ತನಗಳವಡೆಋಷಿಗುಣಂಗಳೆನಿತೊಳವನಿತುಂ ॥ 46

ವ ॥ ಅಂತುಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಶುದ್ಧನಾಗಿಸನ್ಯಸನಂಗೆಯ್ದುಪಂಚನಮಸ್ಕಾರಪರಿಣತಂಶರೀರಭಾರಮನಿಳಿಪಿಬ್ರಹ್ಮೋತ್ತರಕಲ್ಪದೊಳ್ದೇವನಾಗಿಪುಟ್ಟುವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಇತ್ತಲ್ಮುಂಪೇಳ್ದಧನ ।
ದತ್ತಂಸತ್ತಾಜವಂಜವೀಜಳಧಿಯೊಳಾ ॥
ಳುತ್ತೇಳುತ್ತಿರ್ದ್ದಂದು ।
ವ್ಯರ್ತ್ಥಂಗೇಂದುರಿತದುಃಖಮುಪ್ಪುದುಪಿರಿದೇ ॥ 47

ವ ॥ ಅಂತಾತಂಸಂಸಾರದೊಳ್ತೊಳಲ್ದುಬಂದು ಪಾದನಪುರದೊಳಗಿನ್ನಮುಖನೆಂಬಪರದಂಗವಾತನಪೆಂಡತಿಶಕುನಿಗಂಮೃದುಮತಿವೆಸರಸುತನಾಗಿಕ್ರೈತವದಿಂನಡೆಯೆತಂದೆಪ್ರೋಜಮಡಿಸಿಕಳೆಯೆಪೋಗಿಋಷಿಯರಂಸಾರ್ದ್ದಸಾಕ್ಷರಿಕನಾಗಿ ಮಗುಳ್ದುಬಂದುಮಾತಾಪಿತೃಗಳೊಳ್ಕೂಡಿಸಂತೋಷದಿನಿರ್ದ್ದವಸಂತೆಯುಂ ರಮಣಿಯುಮೆಂಬೀರ್ವ್ವರ್ಗ್ಗಣಿಕೆಯರ್ಗ್ಗಾಸಕ್ತನಾಗಿಧನಮಂನಿಧುವನಕ್ಕೆಸಲಿಸಿವಿಕಳಮತಿಯಾದಮೃದುಮತಿತನಗೆಸೆಯ್ಯಮಜೀವನೋಪಾಯಮಾಗೆ ನೆಗಳುತ್ತುಮಿರ್ದ್ದೊಂದುದಿವಸಂಶಶಾಂಕಪುರಮನಾಳ್ವನಂದಿವರ್ದ್ಧನನರಮನೆಯಂಪೊಕ್ಕುಕಳಲೆಂದುಳಿದಿರ್ಪ್ಪದುಮಾಸರುಮದೊಳ್ನಂದಿವರ್ದ್ಧನಂಶಶಾಂಕಮುಖಭಟ್ಟಾರಕರ್ಪ್ಪೇಳ್ದಸನ್ಮಧರ್ಮ್ಮಮಂಕೇಳ್ದುನಿರ್ವ್ವೇಗಪರನಾಗಿಮನೆಗೆವಂದುತಂನರಸಿಗಾಂತಪಸ್ಥನಪ್ಪೆಂನೀನುಮ್ಮಗಂಪಡಿರೆಂದುನುಡಿವುದುಂಕೇಳ್ದುಮೃದುಮತಿವೆಸರನ್ವರ್ತ್ಥಮಾಗೆಸಂಸಾರಭೀರುವಾಗಿತತ್ತಪೋನಿಧಿಯಸಂನಿಧಿಯೊಳ್ತೊಱೆದು ತಪಂಗೆಯ್ದುತ್ತುಮಿರ್ಪ್ಪದುಮಿತ್ತಲವಲೋಕನಪುರದಪರಿಸರಪ್ರದೇಶಪರ್ವ್ವತದಮೇಲೆ ॥

ಕಂ ॥ ಗುಣನಿಧಿಗಳ್ನಾಮದೊಳಂ ।
ಗುಣನಿಧಿಗಳ್ಗಗನಚಾರಣರ್ಶೈಲಶಿರೋ ॥
ಮಣಿಯುನೆಕ್ಕೈಯೆತ್ತದೆವಮುನಿ ।
ಗಣಪೂಜ್ಯರ್ಪ್ರಾಣ್ದುನಾಲ್ಕುತಿಂಗಳ್ನಿಂದರ್ ॥ 48

ವ ॥ ಅಂತಿರ್ಪುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಅವರಂಪೂಜಿಸಿಪೋದ ।
ದ್ದಿರ್ವಕ್ಕೆದಿವಿಜರ್ಕ್ಕಳವರುಮಾಪರ್ವ್ವತದಿಂ ॥
ಪವನಪಥಾತಿಥಿಯಾದ ।
ದ್ದಿರ್ವಸಾವಧಿಪಿಂಗಿಪೋಗೆಪರಮಾತಿಥಿಗಳ್ ॥ 49

ವ ॥ ಮತ್ತಿತ್ತ ಮೃದುಮತಿಗಳುಗ್ರೋಗ್ರತಪಂಗೆಯ್ದು ತಿಕ್ಷಪಿತಕಾಯರವಲೋಕನನಗರಕ್ಕೆ ಚರಿಗೆಗೆವೋದೊಡಾಪೊಳಲನಾಳ್ವರಸಂಮೊದಲಾಗೆಪಲಬರುಮಾಚಾರಣರ್ಗೆತ್ತುವೀಯುಮುಷಿದ.ನ್ನಾಲ್ಕುತಿಂಗಳ್ವರಂಕಯ್ಯೆತ್ತಿನಿಂದರಿವರತಪದಪೇರ್ಮೆಗೆದೇವರ್ಕ್ಕಳ್ಪೂಜಿಸಿಪೋದರ್ಗ್ಗಡಮೆಂದುಪೊಗಳ್ದು ತಂಮಂಪೂಜಿಸಿಕೊಂಡಾಡೆಮಾಯೆಯಿಂಪೂಜಿಸಿದಪೂಜೆಗೆಮೆಯ್ಯಾಂತು ॥

ಕಂ ॥ ಅಳಿಪಿಲ್ಲದಜಿನಧರ್ಮ್ಮದ ।
ಫಳದಿಂದಾಹಾರಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂಮಾಯೆಯುಬೆಂ ॥
ಬಳಿಸಂದುತಪಂಗೆಯ್ದೊಡ ।
ಳಿವಿನೊಳಭಿರಾಮನಿರ್ದ್ದದಿವಮಂಪೊಕ್ಕಂ ॥ 50

ವ ॥ ಅಂತುಪುಗುವುದುಂಮೃದುಮತಿಯುನಭಿರಾಮುಚರಂಕಂಡತಿಸ್ನೇಹಿತನಾಗಿಸುಖದಿನಿರ್ದ್ದರ್ ॥

ಕಂ ॥ ದಿವದಿಂಪರಮಾಯುಷ್ಯಂ ।
ತವೆಮಾಯಾತಪದಫಲದೆಮೃದುಮತಿವೆಸರಾ ॥
ದಿವಿಜಂಕುಂಜರಗಿರಿಸಾ ।
ನುವಿನನಿಕುಂಜಕ್ಕೆವಂದುಕುಂಜರನಾದಂ ॥ 51

ವ ॥ ಅನಂತರಮಭಿರಾಮುಚರಂಬ್ರಹ್ಮೋತ್ತರಕಲ್ಪದಿಂಬಂದುದಶರಥಮಹೀನಾಥಂಗಂಕೈಕಾಮಹಾದೇವಿಗಂಭರತನೆಂಬಮಗನಾದನೀತನಂತ್ರಿಜಗದ್ಭೂಷಣಗಜಂಕಂಡುಜಾತಿಸ್ಮರಂಸಂಸಾರಭೀರುವಾದುದಱಿಂವ್ರತಂಗೊಂಡುಮುಕ್ತಿಗೆಪೋಗಲಿರ್ದ್ದದೆಂದು ॥

ಕಂ ॥ ಆನೆಯುಭರತನಭವಸಂ ।
ತಾನಂಗಳನಱಿಪೆದೇಶಭೂಷಣದಿವ್ಯ ॥
ಜ್ಞಾನಿಗಳಾಲಿಸಿವಿಸ್ಮಿತ ।
ಮಾನಸರಾದರ್ಬ್ಬಲಾಚ್ಯುತಪ್ರಮುಖರ್ಕ್ಕಳ್ ॥ 52

ವ ॥ ಆಸಮಯದೊಳ್ ॥

ಉ ॥ ಹಸ್ತಿಯುತಂನಮುನ್ನಿನಭವಾವಳಿಯೆಲ್ಲಮನೆಯ್ದೆಪೇಳೆಲೋ ।
ಕಸ್ತುತದೇಶಭೂಷಣಮಹಾಮುನಿಪುಂಗವರಾಜವಂಜವ ॥
ತ್ರಸ್ತಮನಂತಪಷ್ಟರಣಲೋಭರತಂಭರತಂಭವಾಬ್ಧಿಯುಂ ।
ದುಸ್ತರಮಂಸಮುತ್ತರಿಸಲುತ್ಸುಕವೃತ್ತಿಯನುಂಟುಮಾಡಿದಂ ॥ 53

ಕಂ ॥ ಬಾರದಭವವೊಂದಿಲ್ಲೆನೆ ।
ನಾರಕತಿರ್ಯ್ಯಗ್ಮನುಷ್ಯಗತಿಯೊಳ್ಬಂದೆಂ ॥
ಸಾರದೆಜಿನಚರಣಮನಿಂ ।
ನಾರಾಧಿಸಿಪಡೆವೆನಮೃತಸುಖಸಂಪದಮಂ ॥ 54

ವ ॥ ಎಂದುತಱಿಸಂದುಭರತಂಸಹಸ್ರತ್ರಯರಾಜಪುತ್ರರ್ಸ್ಸಹಿತಂತಪಸ್ಥನಾದಂಕೈಕೆಯುಮುಮ್ಮೂನ್ನರ್ವರ್ಸ್ತ್ರೀಯರ್ವೆರಸುಪೋಗಿಪೃಥುಮತಿಗಂತಿಯರಪಕ್ಕದೆಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಪೂರ್ವ್ವಕಂತಪಂಗೊಂಡಳಾತ್ರಿಜಗದ್ಭೂಷಣಗಜಂಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಪೂರ್ವ್ವಕಮಣುವ್ರತಮನಲ್ಲಿಯೆಕೈಕೊಂಡುಪಲವುನೋಂಪಿಗಳಂನೋಂತುಸನ್ಯಸನದಿಂಮುಡಿಪಿಬ್ರಹ್ಮೋತ್ತರಕಲ್ಪಗತನಾಯ್ತುಭರತಮುನಿಗಳುಂಚತುರಂಗುಲಚಾರಣಋದ್ಧಿಪ್ರಾಪ್ತರಾಗಿವಿಹಾರಿಸಿಕೇವಲಜ್ಞಾನಪ್ರಾಪ್ತರಾಗಿಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆಪೋದರಿತ್ತಲ್ಸಿದ್ಧಾರ್ತ್ಥನುಂರತಿವರ್ದ್ಧನನುಂ ಮೊದಲಾಗೆಭರತನೊಡನೆತಪಂಗೊಂಡಮೂಸಾಸಿರ್ವ್ವರುಂತಂತಮಗೆತಕ್ಕಸ್ಥಾನದೊಳ್ಪುಟ್ಟಿಸುಖದಿನಿರ್ಪ್ಪರ್ದುಮಿತ್ತಕೈಕಾಗಣಿನಿಯರುಮನಶನಾದಿತಪದೊಳ್ನೆಗಳ್ದುಜೀವಿತಾಂತದೊಳ್ಸೌಧರ್ಮ್ಮಕಲ್ಪದೊಳ್ಪುಟ್ಟಿದರಿತ್ತಲ್ ॥

ಕಂ ॥ ಪರಿಪಾಲಿಸಿಧರೆಯಂಖೇ ।
ಚರಭೂಚರಭೂಪರಾಳ್ವೆಸಂಗೆಯ್ಯೆನಿರಂ ॥
ತರಸುಖದಿನಿತ್ತಲಮರೇ ।
ಶ್ವರವಿಭವಂಬಡೆದುರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಿರ್ದ್ದರ್ ॥ 55

ವ ॥ ಅಂತುಸುಖದಿನಿರ್ದ್ದೊಂದುದಿವಸಂರಾಘವಂಶತ್ರುಘ್ನಂಗೆಸಾಕೇತಪುರಾರ್ದ್ಧಮನಕ್ಕೆ ಪೋದನಪುರಾರ್ದ್ಧಮನಕ್ಕೆ ಪುಂಡರೀಕಕಿಣಿ ಪುರಮನಕ್ಕೆ ರಾಜಗೃಹಪುರಮನಕ್ಕೆ ನಿಂನಮೆಚ್ಚಿದುದಂಬೇಡಿಕೊಳ್ಳೆಂಬುದುಮಾವುದುಮನಾನೊಲ್ಲೆನೆನಗುತ್ತರಮಧುರೆ

ಯುಂದಯೆಗೆಯ್ಯೆವೆಂದುಬಿನ್ನವಿಸೆರಾಮದೇವರೆಂದರುತ್ತರಮಧುರೆಯನಾಳ್ವಮ
ಧುವಿಂಗಮರೇಂದ್ರನಿತ್ತಶೂಲಾಯುಧಂಮುಱುಪಕ್ಕಸಮೇೞ್ಬಿಟ್ಟಿಕ್ಕದೊಡೆಸಾಸಿ
ರ್ವ್ವರಂಕೊಂದುಮಗುಳ್ದುಕಯ್ಗೆಬರ್ಪ್ಪುದದಱಿಂದಮಾತನತನೂಭವಂಲವ
ಣಾರ್ಣ್ಣವನೆಂಬವಂರಾವಣನವೊಲ್ಮ್ರನವನನಾರುಂಗೆಲಲ್ಬಾರದುನೀನಾಪ್ರೊಳಲೊ
ಳಿಂತಿರ್ದ್ದಪೆಯೆನೆಶತ್ರುಘ್ನನಾಗ್ರಹದಿನಪನೆಬೇಡಿಕೊಳ್ವುದುಂಲಕ್ಷ್ಮೀಧರಂತಂನವ
ಜ್ರಕವಚಕಮುಮಂ ಸಾಗರಾವರ್ತ್ತಶರಾಸನಮು ಮನಗ್ನಿಮುಖಶಿಲೀಮುಖಂಗ
ಳುಮಂಕೊಟ್ಟುಕಳಿಪುವುದುಂಮಹಾಬಲಸಮೇತನಾಗಿಪೋಗಿಪುಣ್ಯಭಾಗೆಯೆಂಬ
ತೊಱೆಯನೆಯ್ದಿತನ್ನದೀತೀರದೊಳ್ಬೀಡಂಬಿಟ್ಟಿರ್ಪ್ಪುದುಂಗುಪ್ತಚರನೊರ್ವ್ವನತಿ
ತ್ವರಿತಗತಿಯಿಂಬಂದುದೂರಾವನತಮಸ್ತಕಂ ॥

ಕಂ ॥ ಮಧುಮಧುರೆಯೊೞರೆಶೂಲಾ ।
ಯುಧವಾಪುರವರದಪೂರ್ವ್ವನಂದನವನದೊ ॥
ಳ್ವಧುವುಂತಾನುಂರತಿಸುಖ ।
ಮಧುಸೇವಾಮತ್ತರತ್ತಮೆಯ್ಮಱೆದಿರ್ದ್ದರ್ ॥ 56

ವ ॥ ಎಂದುಬಿಂನವಿಸೆಶತ್ರುಘ್ನಂಮನದೆಗೊಂಡೊಂದುಲಕ್ಕಕುದುರೆವೆರಸುಧಾೞಯಿಟ್ಟು
ಮಧುವಿರ್ದ್ದಬನಮುಂಮೂವಳಸಾಗಿಮುತ್ತಿಪೊಱಪ್ರೊಳಲೊೞದಿರ್ಚ್ಚಿದರಂಪೇಸೆ
ಕೊಲ್ವುದುಂಮಧುಕೇಳ್ದುವನದಿಂಪೊಱಮಟ್ಟುಯುದ್ಧಂಗೆಯ್ವಸಮಯದೊ
ಳ್ಸೇನಾಪತಿಕೃತಾಂತವಕ್ತ್ರಂಮಧುತನೂಭವನಪ್ಪಲವಣಾರ್ಣ್ಣವನಜೀವನಮಂ
ಬಡವಾನಳನಂತೆತವಿಸಿಕೃತಾಂತವಕ್ತ್ರಕ್ಕೆಸೋವೆತಂಮಾಳ್ಪುದುಮದಂಕಂಡು
ಮಧುಮುೞದುಬರೆಶತ್ರುಘ್ನಂಕಾದಲೆಯುತ್ತಿರ್ಪ್ಪುದುಂತನ್ನಶೂಲಾಯುಧಮತ್ತಲಿ
ರ್ದ್ದುದುಮಂತನ್ನಸುತಂಸತ್ತುದುಮಂಬಗೆದುತಂನಸಾವಂನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೈದುವಿಂಗೆ
ಕಯ್ಯನುಯ್ಯದೆವಿರೋಧಿಬಲದಾಯುಧಕ್ಕೆಮೆಯ್ಯನೊಪ್ಪಿಸಿತಂನಕುಂತಲಮಂ
ಪಂಚಮುಷ್ಟಿಯಿಂಪಱಿದುಕೊಂಡುಬಾಹ್ಯಾಭ್ಯಂತರಪರಿಗ್ರಹಪರಿತ್ಯಾಗಂಗೆಯ್ದು
ಮಹಾವ್ರತಮನೇಱಿಸಿಕೊಂಡುಸನ್ಯಸನದಿಂಪ್ರಾಣಪರಿತ್ಯಾಗಂಗೆಯ್ದುಸನತ್ಕುಮಾ
ರಕಲ್ಪಕ್ಕೆಸಂದನಿತ್ತಲ್ ॥

ಕಂ ॥ ಪಗೆಯಂಸಾಧಿಸಿರಿಪುವನಿ ।
ತೆಗಿತ್ತುವೈಧವ್ಯದೀಕ್ಷೆಯಂಶತ್ರುಘ್ನಂ ॥
ಬಗೆದಬಗೆಕೂಡೆಜಯಲ ।
ಕ್ಷ್ಮೀಗೆವಲ್ಲಭನಾಗಿಮಧುರೆಯೊಳ್ಸುಖಮಿರ್ದ್ದಂ ॥ 57

ವ ॥ ಇತ್ತವಿಜಯಾರ್ದ್ಧಪರ್ವ್ವತದದಕ್ಷಿಣಶ್ರೇಣಿಯರತ್ನಪುರಮನಾಳ್ವರತ್ನರಥಂಗಂ
ಚಂದ್ರಾನನೆಗಂಪುಟ್ಟಿದಕನ್ಯಾರತ್ನಮಂಮನೋರಮೆಯನಾರ್ಗ್ಗೆಕುಡುವೆಮೆಂದು

ನಾರದನಂಬೆಸಗೊಳ್ವುದುಂತ್ರಿಖಂಡಮಂಡಲಾಧಿಪತಿಯಪ್ಪಲಕ್ಷ್ಮೀಧರಂಗೆಕುಡುವುದೆನೆರತ್ನರಥನಮಕ್ಕಳಪ್ಪಹರಿಂಗುಂ ಮನೋವೇಗನುಂಮೊದಲಾಗೆಲ್ಲರುಂಕೇಳ್ದು ಕಲುಷವಶಗತರಾಗಿ॥

ಕಂ॥ ಕೆಳೆಯುಪಗೆಯೊಡನೆಪಗೆಯುಂ ।
ಕಳೆದುಳಿವುದುಗೆಟ್ಟುಕೂಸುಗೊಟ್ಟನುನಯಮಂ ॥
ಬಳಯಿಸುವುದೆಂದುನುಡಿದೀ ।
ಗಳಪಂನಂಮಳವನಳಿಯಲೊಡರಿಸಿನುಡಿದಂ ॥ 58

ವ॥ ಎಂದುಕಿಡೆನುಡಿದುಪೊಱಮಡಿಸಿಕಳೆಯೆ ಕಡುಮುಳಿದುನಾರದಂಮನೋರಮೆಯ ರೂಪುಮಂಪಟದೊಳ್ಬರೆದುಲಕ್ಷ್ಮಣಂಗೆತೋಱಿತಂನಂಪರಿಭವಿಸಿದುದುಮಂಪೇೞೆ ಕೇಳ್ದು ॥

ಕಂ॥ ನೆಲನೆಡೆನೆಱೆಯದುಭೂಚರ ।
ಬಲಕ್ಕೆಖೇಚರಬಲಕ್ಕೆನಭಮೆಯ್ದದೆನ ॥
ಲ್ಬಲಭದ್ರಯುತಂಲಕ್ಷ್ಮಣ ।
ನಲಂಘ್ಯಬಲನೆತ್ತಿಮುತ್ತಿದಂತತ್ಪುರಮಂ ॥ 59

ವ॥ ಅಂತುರತ್ನಪುರಮಂಮುತ್ತುವುದುಂರತ್ನರಥಂತಂನಮಕ್ಕಳ್ವೆರಸುಮಹಾಯುದ್ಧಂಗೆಯ್ದುವಿರಥನಾಗಿಪಂನೀಯೆಪಂನನೆಪರಿತಂಪು ॥

ಕಂ॥ ಕಡುಗಲಿತನದಿಂದೆನ್ನಂ ।
ಬಿಡೆನುಡಿದಪೊಡಪ್ಪರ್ನುಳಿದುಬೆಳ್ಪರಳಿಯುವರೋ ॥
ಲ್ಕಡುಗಲಿಗಳಾದಿರೆನುತುಂ ।
ತೊಡೆಯುಂಪೊಯ್ದಾರ್ದ್ದುನಾರದಂನರ್ತ್ತಿಸಿದಂ ॥ 60

ವ॥ ಅಂತುಮುಟ್ಟಿಮೂದಲಿಸೆಪೋಗಲಡೆಗೆಟ್ಟುಮಗುಳ್ದುಬಂದುಲಕ್ಷ್ಮಣಂಗೆಪೊಡವಟ್ಟುಮನೋರಮೆಯುಂಕೊಟ್ಟುರಾಮಂಗೆಶ್ರೀಕಾಂತೆಯುಂಕೊಟ್ಟಾಳ್ವೆಸನನಪ್ಪುಕೆಯ್ವುದುಮಾತಂವೆರಸುದಕ್ಷಿಣಶ್ರೇಣಿಯೆಲ್ಲಮಂಬಾಯ್ಕೆಯ್ಸಿನಿಖಿಲತ್ರಿಖಂಡವಲ್ಲಭನಾಗಿವಿಶಲ್ಯಾಸುಂದರಿಯುಂ ರೂಪವತಿಯುಂ ವನಮಾಲೆಯುಂ ಕಲ್ಯಾಣಮಾಲೆಯುಂ ರತ್ನಮಾಲೆಯುಂ ಜಿತಪದ್ಮೆಯುಂ ಅಭಯಮತಿಯುಂ ಮನೋರಮೆಯುಮೆಂಬೆಣ್ಬರ್ಕನ್ನೆಯರ್ಗ್ಗಂಮಹಾದೇವಿಪಟ್ಟಂಗಟ್ಟಿ ॥

ಕಂ॥ ಇವರಾದಿಯಾಗೆಲಕ್ಷ್ಮಣ ।
ನವಾರ್ಯ್ಯಶೌರ್ಯ್ಯಂವಿವಾಹಮಾಂಗಲ್ಯಮಹೋ ॥
ತ್ಸವದಿಂಪದಿನಾಱ್ಸಾಸಿರ ।
ಮವರೋಧವಧೂಜನಕ್ಕೆವಲ್ಲಭನಾದಂ ॥ 61

ವ ॥ ಆಮಹಾಬಲಪರಾಕ್ರಮನಪ್ಪರಾಘವದೇವನುಂಜನಕಸುತೆಯುಂ ಪ್ರಭಾವತಿಯುಂ ರತಿಯುಂ ಶ್ರೀಕಾಂತೆಯುಮೆಂಬೀನಾಲ್ವರ್ಮ್ಮಹಾದೇವಿಯರ್ಮ್ಮೊದಲಾಗೆಣ್ಛಾಸಿರಮಂತಃಪುರಕ್ಕಧಿಪನಾದನಿಂತುರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ್ಪಲಕಾಲಂರಾಜ್ಯಸುಖಮನನುಭವಿಸುತ್ತುಮಿರೆಲಕ್ಷ್ಮಣನಮನೋವಲ್ಲಭೆವಿಶಲ್ಯಾಸುಂದರಿಗೆಶ್ರೀವರಂ ರೂಪವತಿಗೆ ಪೃಥ್ವೀತಿಲಕಂ ವನಮಾಲೆಗರ್ಜ್ಜುನಂ ಕಲ್ಯಾಣಮಾಲೆಗೆಮಂಗಳಂ ರತ್ನಮಾಲೆಗೆ ಶ್ರೀಕೇಶಿ ಜಿತಪದ್ಮೆಗೆವಿಮಲಪ್ರಭಂ ಅಭಯಮತಿಗೆಸತ್ಯಕೀರ್ತ್ತಿ ಮನೋರಮೆಗೆ ಸುಪಾರ್ಶ್ವನೆಂಬಮಕ್ಕಳಾದರಿಂತರ್ದ್ಧಚಕ್ರವರ್ತ್ತಿಯುಮಕ್ಕಳೆಣ್ಬರುಮನುದಿನಪ್ರವರ್ದ್ಧಮಾನಮನೋಹರಾಕಾರರಾಗಿಬಳೆಯುತ್ತುಮಿರೆಮತ್ತಿತ್ತಲ್ ॥

ಕಂ ॥ ಜನಕಸುತೆನಾಲ್ಕುನೀರ್ಮ್ಮಿಂ ।
ದುನಾಡೆಬೆಳ್ವಸದನಂವಿರಾಜಿಸೆಕಾಂಚೀ ॥
ನಿನದಂಕ್ಕೈಮಿಗೆಲಕ್ಷ್ಮೀ ।
ವನಿತೆಯವೋಲ್ಸೆಜ್ಜೆವನೆಗೆಬಿಜಯಂಗೆಯ್ದಳ್ ॥ 62

ವ ॥ ಅಂತುಸೂಳ್ಗಿವಂದುನಿಶಾವಸಾನಸಮಯದೊಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಶರಭದ್ವಿತಯಂನಿಜಮುಖ ।
ಸರೋಜಮಂಬಂದುಪುಗುವುದಂಪುಷ್ಪಕದಿಂ ॥
ಧರಣಿಗೆಬಿಳ್ತುಪುರ್ವ್ವದನಾ ।
ಹರಿಣೇಕ್ಷಣೆಸೀತೆಕಂಡಳೆರಡುಂಕನಸಂ ॥ 63

ವ ॥ ಅಂತುಕಂಡಾಸ್ವಪ್ನಂಗಳಂರಾಮಸ್ವಾಮಿಗೆಪೇಳ್ವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಅಮಿತಪರಾಕ್ರಮರಿವರೆನಿ ।
ಪಮಳ್ಗಳಂಪಡೆವೆಶರಭಯುಗದರ್ಶನದಿಂ ॥
ಕಮಳಾನನೆಮತ್ತಿನಕನ ।
ಸುಮನೋಹರಮಲ್ತುಖೇದಮಂಪುಟ್ಟಿಸುಗುಂ ॥ 64

ವ ॥ ಎಂದುಕನಸಿನಫಲಮಂಪೇಳೆಕೇಳ್ದಿರ್ವ್ವರುಂಮೆಯ್ವೆರ್ಚ್ಚಿಸುಖಿಸುತ್ತುಮಿರೆಕೆಲವುದಿವಸಕ್ಕೆಸೀತೆಗೆಗರ್ಭ್ಭಚಿಹ್ನಂಗಳ್ತೋಱುವುದುಮಾಮಹಾನುಭಾವೆಗೆಜಿನಪೂಜೋತ್ಸವಮಂಮಾಳ್ಪಬಯಕೆಸಮನಿಸಿಜಿನಮಹಾಮಹಮಂಮಹೇಂದ್ರೋದ್ಯಾನದಜಿನಾಲಯಂಗಳೊಳೆಲ್ಲಮನುದಿನಂಮಾಡುತ್ತುಮಿರಲೊಂದುದಿವಸಂ ॥

ಕಂ ॥ ಕಟ್ಟಿದುದಂಕಳೆವವರಾ ।
ರ್ನೆಟ್ಟನೆಸತ್ಪಥದೊಳೊಸಗೆಯುಂಬೇವಸವೋ ॥
ರ್ಬೆಟ್ಟುವುದಂಸೂಚಿಪವೋ ।
ಲ್ಪುಟ್ಟಿದುದಾಸತಿಗೆದಕ್ಷಿಣಾಕ್ಷಿಸ್ಪಂದಂ ॥ 65

ವ ॥ ಆಗಳಾದುರ್ನಯಕ್ಕೆ ಸೀತೆಭಯಸ್ಥೆಯಾಗಿಗೃಹಮಹತ್ತರನಂಕರೆದಾರೇನಂಬೇಡಿ ದೊಡವರ್ಗೆ ಬೇಡಿದುದಂಕುಡೆಂದುಪೇಳ್ದು ತಾನುಮನುದಿನಂಜಿನಾಭಿಷೇಕಮುಮಂ ಜಿನಪೂಜೆಗಳುಮಂಮಾಡುತ್ತು ವಿರಲನ್ನೆಗಮಿತ್ತಲ್ ॥

ಮ॥ಸ್ರ॥ ಉಱಿದಂಡಾಧ್ಯಕ್ಷಕಂಪಾಮರಕುಲದೊಳಗೋರ್ವಂಬಿಸುಟ್ಟೋಪಳಂಮ ।
ತ್ತಱಿದಿಂಗಳ್ಪೋಗೆಕೂಡಿರ್ದ್ದರವನಱಿದುದಂಡಕ್ಕೆ ಸರ್ವಸ್ವಮಂಪೆ ॥
ಳ್ಕೆ ಱವಂನಂಬೇಡಲಂದೊಕ್ಕಲಿಗರಬಳಗಂತಂಮೊಳೊಂದಾಗಿಲೋಕ ।
ಕ್ಕೆ ಱೆಯಂರಾಮಂಗೆನಾಮಿಂಮೊರೆಯಿಡುವಮೆನುತ್ತಂದಯೋಧ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದರ್ ॥ 66

ವ ॥ ಅಂತುಜನಪದಜನಂಬಂದವಸರಂಬಡೆದರಮನೆಯಂ ಪೊಕ್ಕು ರಾಮಂಗೆತಂಮ ಬಂ ದಕಾರ್ಯಮಂಬಿನ್ನವಿಪುದುಮದಂವಿಚಾರಿಸಿನ್ಯಾಯದಿಂಸಂತೋಷಮಪ್ಪಂತವ ರ್ಗೆನುಡಿಯಲನಿತರೊಳ್ಮ್ರಣವೆಮತ್ತಮೊಕ್ಕಲಿಗನತಲೆಯೊಳ್ಮ್ರುಳುಂಟೆಂಬುದಂ ನಂನಿಮಾಡಿರಾಘವಂಗಿಂತೆಂದರ್ ॥

ಚ ॥ ವ್ಯಸನಿದುರಾತ್ಮನಪ್ಪದನುಜಂಕರಮೆಡ್ಡವೆನಿಪ್ಪಸೀತೆಗಾ ।
ಟಿಸಿಪಿಡಿದುಯ್ದುನಾಖಿಳನಿವಾಸದೊಳಿಂನೆಗಮಿರ್ದ್ದಳಂವಿಚಾ ॥
ರಿಸದೊಡಗೂಡಿಮುಂನಿನವೊಲಿರ್ಪುದುತಕ್ಕುದೆಲೋಕಸೀಮೆಯಂ ।
ವಸುಧೆಗಧೀಶನೇಳಿಸುವುದುಂಪ್ರತಿಪಾಳಿಪರಾರೊಧರ್ಮಮಂ ॥ 67

ವ ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆದುರಾಚಾರನಪ್ಪರಾವಣನಕೆಲದೊಳಿರ್ದ್ದಜಾನಕಿಯಂತಂದುಮಹಾ ದೇವಿಪಟ್ಟಂಗಟ್ಟಿಕೈಕೊಂಡಿರ್ದ್ದರಂತಪ್ಪೊಡದುವುಂದೋಷಮಾಗಲೆವೇಳ್ಕುಮೆನ ಲದಂರಾಮಂಕೇಳ್ದು ॥

ಕಂ ॥ ಜನಮೆಂದಂತುಟೆಭಾವಿಸ ।
ದನಯಮನಾಂನೆಗಳ್ದೆನೆಂದುಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಂ ॥
ತನಗಧಿಕಮಾಗೆರಘುನಂ ।
ದನನುಬ್ಬರಮೆನಿಸಿತಳೆದನಂದುಬ್ಬೆಗಮಂ ॥ 68

ಜನಮುಂಧರ್ಮಮುಮಳಿವಂ ।
ತೆಸಗುವುದಿಳಿಕೆಯ್ವೆನೆಂದುವೈದೇಹಿಯುಮಂ ॥
ಬಿಸುಡಲ್ಬಗೆದಂಮನುವಂ ।
ಶಸಮುದ್ಭವರಾರುಮುಚಿತಮಂಮಿಱುವರೇ ॥ 69

ವ॥ ಅಂತುರಾಮಸ್ವಾಮಿಸೀತಾದೇವಿಗತಿಸ್ನೇಹಿತನಾಗಿಯುಂಜನಾಪವಾದಕ್ಕೆ ಸೆಡೆದುಪ ರಿಹರಿಸಲೊಡರಿಸಿಲಕ್ಷ್ಮಣನಂಬರಿಸಿಕಟ್ಟೇಕಾಂತದೊಳಾವ್ಯತಿಕರಮನಱಿಪೆಸೌ ಮಿತ್ರಿಕೇಳ್ದು ಕಡುಮುಳಿದುನಿಂಮಡಿಗಳವಿವೇಕಿಗಳಂತರ್ತ್ಥನಾಶಾದಿವಚನಪಂಚ ಕಮಂನುಡಿಯಲಾಗದಿದನಿಂತೇಕೆನುಡಿವಿರೆಂದುಮತ್ತಮಿಂತೆಂದಂ॥

ಕಂ॥ ಸತಿಸೀತಾದೇವಿಪತಿ।
ವ್ರತಾದಿಗುಣರತ್ನಭೂಷಣಾಲಂಕೃತೆತ॥
ತ್ಸತಿಯೊಳವಗುಣಮನೂರ್ಜ್ಜಿತ।
ಮತಿಗಳ್ನಿಂಮುನ್ನರುಸಿರ್ವ್ಪುದನುಚಿತಮಲ್ತೇ॥ 70

ವ॥ ಎನೆಲಕ್ಷ್ಮಣಂಗೆರಾಮಸ್ವಾಮಿಯಿಂತೆಂದಂ॥

ಕಂ॥ ಪುರುದೇವಂಮೊದಲಾಗಿರೆ।
ದೊರೆವೆತ್ತಿಕ್ಷ್ವಾಕುವಂಶದವನೀಶರೊಳಾಂ॥
ಬರವಿಲ್ಲದುಶ್ಚರಿತ್ರಂ।
ದೊರೆಕೊಂಡಂದೆಂನಪೌರುಷಂದೊರೆಗಿಡದೇ॥ 71

ವ॥ ಅದಱಿಂನೀನಿದಂಮಾಕೋರ್ಕಳೆದಿರೆಂಬುದುಂಲಕ್ಷ್ಮೀಧರನಿಂತೆಂದಂ॥

ಕಂ॥ ಸೀತೆಗುಣಂಗಿಡೆಸಕಲಧ।
ರಾತಳಮೊಡನಳಿಗುಮಲ್ಲದಂದಾಸತಿಯುಂ॥
ಪ್ರೀತಿಯಿನಚ್ಚಿರ್ಸಿದಿವಿಜ।
ವ್ರಾತಂಕಱೆಗುಮೆನರೇಂವ್ರಪೂವಿನಮಳೆಯಂ॥ 72

ವ॥ ಎಂದೆನಿತಾನುಂರಾಮಸ್ವಾಮಿಗೆ ನುಡಿದೀಪೊಲ್ಲಮಾತಂಪರೆಪಿದೊಕ್ಕಲಿಗರ ನಾಲಗೆ ಯಂಕಿಳ್ತುಕ್ಕುವೆನೆಂಬುದುಂಲಕ್ಷ್ಮಣನಕಯ್ಯಂಪಿಡಿದಿನ್ನೊಂದುಮಂಮಾಕೋರ್ಕಳೆ ದಿರೆಂದುತಂನಮೇಲೆಸೂರುಳ್ದುಮಾನ್ನರ್ಡಿಯದಂತುಮಾಡಿಕೃತಾಂತವಕ್ತ್ರನಂ ಕರೆದುಸೀತೆಯಂನೋರ್ವ್ವಳನೆಬೇಗಮುಯ್ದುಭೀಮಾಟವಿಯೊಳಿಕ್ಕಿಬಾರ್ಪೋಗೆಂದು ಪೇಳ್ವುದುಮಾಮಾತಂಲಕ್ಷ್ಮಣಂಕೇಳ್ದುತಲ್ಲಣಿಸಿರಾಮಸ್ವಾಮಿಯುಪಾದಾರವಿಂದ ಕ್ಕೆವಿನತನಾಗಿಮತ್ತಮಿಂತೆಂದಂ॥

ಚ॥ ಜನಕತನೂಜೆನೆಟ್ಟನೆಮಹಾಸತಿಗರ್ಬ್ಬಿಣಿಪಾಪಭೀರುಕಾ।
ನನಮತಿರೌದ್ರಮಲ್ಲಪ್ಪಗಂಜದೆಪಾತಕಮುಕ್ಕುಮೆಂಬುದಂ॥
ನೆನೆಯದೆಬುಯ್ದುವಂದತೆಱದಿಂಸೆಱರೆಂದೊಡೆಕೇಳ್ದುಪಟ್ಟುವೆ।
ಟ್ಟನೆಬಿಸುಡೆಂದುನಿಷ್ಕರುಣವೃತ್ತಿಯಿನಿಂತುಸಿರಲ್ಕೆತಕ್ಕುದೇ॥ 73

ವ ॥ ಎಂದುನುಡಿದಳಲ್ಲದೆಸೀತಾದೇವಿಯುಂ ಪತಿವ್ರತಾಗುಣಮಣಿಮಂಡನೆಯುನಪ್ಪಕಳೆ
ಯುದೆನಗೆಕರುಣಿಸಿ ಕ್ಷಮಿಯಿಸುವುದೆನೆ ರಾಘವನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ಪಳಿಯುಕ್ಕೆ ಪಾಪಮಕ್ಕೆಮ ।
ಪಳುಗಳಿಪುವೆನೆನಗೆಕೂರ್ಪ್ಪನುಸಿರದಿರಿಂನೆಂ ॥
ದಳಲದೆಸೀತೆಯುಪಂಬಲ ।
ನುಳಿದಂಲೋಕಾಪವಾದಭೀರುವೊರಾಮಂ ॥ 74

ವ ॥ ಅಂತುಸಾಮಿತಿ್ರಯನುಬ್ಬೆಗಂಬಡದಿರೆಂದುಬಾರಿಸಲೊಡಂ ಸಭೆಯಿನೆದ್ದುಪೋಪು
ದುಮನಂತರಂ ಕೃತಾಂತವಕ್ತ್ರಂಗೆ ರಾಮಸ್ವಾಮಿಯೆಂದನಯೋಧ್ಯಾನಗರದಸಂ
ಮೇದಪರ್ವ್ವತದಸಮಿಾಪದೆಡೆಯುಜಿನಾಲಯುಂಗಳಂವಂದಿಸಿ ನಿಂಮಬಯಕೆಯುಂ
ತೀರ್ಚ್ಚಿಬಪ್ಪೆಂಬನ್ನಿಮೆಂದು ಸೀತೆಯುನೊಡಗೊಂಡುಪೋಗಿ ಭೀಮಾಟವಿಯೊಳ್ನಿ
ರ್ಜ್ಜಂತುಕಪ್ರದೇಶದೊಳ್ಬಿಟ್ಟುಬಪ್ಪುದೆನೆ ॥

ಕಂ ॥ ಸೇವೆಯಿಕಷ್ಟಂಸೀತಾ ।
ದೇವಿಯುನೀಡಾಡಿಬಪ್ಪುದಡವಿಯೊಳೆನೆದೋ ॥
ಷಾವಿಳಮನಕ್ಕಿರಾಘವ ।
ದೇವಂಗೆಕೃತಾಂತವಕ್ತ್ರನದನೇಗೊಂಡಂ ॥ 75

ವ ॥ ಅಂತುಬೆಸನಂಕೈಕೊಂಡುಸೀತಾದೇವಿಯುಕೆಲಕ್ಕೆವಂದು ॥

ಕಂ ॥ ರಾಮಂಕಲಿಸಿದತೆಱದಿಂ ।
ರಾಮೆಗೆಪುಸಿನುಡಿದುರಥಮನೇಱಿಸಿಕೊಂಡಾ ॥
ಭೀಮಾಟವಿಯುಂಕರಿಹರಿ ।
ಭೀಮಾಟನಮಂಕೃತಾಂತಮುಖನೆಯ್ತಂದಂ ॥ 76

ವ ॥ ಆಗಳಾಮಹಾಗಹನಮಂ ಪೊಕ್ಕುತನ್ಮಧ್ಯನಿಜ್ಝರವಾರಿಧಾರಾಪರಿಕಲಿತಗಿರಿದರೀಪ್ರ
ದೇಶದೊಳ್ಮಹಾಸತಿಯುಂರಥದಿಂದಿೞಿಪಿಮನ್ಯೂದ್ಗತಕಂಠನಾಗಿ ಕಂಣನೀರ್ಗ್ಗಳಂನೆಗ
ಪುವಕೃತಾಂತವಕ್ತ್ರನಂಸೀತಾದೇವಿಕಂಡಿದೇಕೆಶೋಕಂಗೆಯ್ವಪೇೞೆಂದೊಡಾತ
ನೆಂದನಬ್ಬಾನಿಂಮಮೇಲೆಲೋಕಮೆಲ್ಲಮಪವಾದಮನಿಟ್ಟೊಡರಸಂನಿಂಮನಡವಿ
ಯೊಳ್ಬಿಟ್ಟುಬರವೇೞ್ದೊಡಿಲ್ಲಿಗೆತಂದೆನೆನೆಸೀತಾದೇವಿಕೇಳ್ದುಮೂರ್ಚ್ಛೆವೋಗಿಕಿಱಿ
ದಂ ಬೇಗದಿಂಚೇತರಿಸಿಕೃತಾಂತವಕ್ತ್ರಂಗಿಂತೆಂದಳಾರ್ಯಮದೇವನಸ್ಸಕಲವಸು
ಧಾತಳಮಂ ನ್ಯಾಯದಿಂ ಪ್ರತಿಪಾಲಿಸುವುದುಮಂದೇವಗುರುಪೂಜೆಯುಂಮಱೆ
ಯದಿಪ್ಪುದುಮಂಜನಾಪವಾದದಿಂದೆಂನಂಬಿಸುಟಂತೆಮಿಥ್ಯಾದೃಷ್ಟಿಗಳನುಡಿ

ಮುಂಕೇಳ್ದರ್ಹತ್ಪರಮೇಶ್ವರ ಶ್ರೀಧರ್ಮ್ಮಮಂಬಿಸುಡದಪೂರ್ವದುಮನೆನಗೆದಯೆ
ಗೆಯ್ವುದೆಂಬುದುಮಱಿಯದೆವೇೞೆಂದುಬಾಷ್ಪಜಲಲುಳಿತಲೋಚನೆತಲೆಯಂಬಾಗಿ
ಸಿನೆಲನಂಬರೆಯುತ್ತುಮಿರ್ದ್ದಳಂಕೃತಾಂತವಕ್ತ್ರಂನೋಡಿ ॥

ಕಂ ॥ ತರುಣಿಯನಂತರ್ವ್ವರ್ತ್ತಿಯ ।
ನರಣ್ಯದೊಳ್ಬಿಸುಡವೇೞ್ದೊಡೀಬೆಸನಂಕಾ ॥
ಪುರುಷನನೇಗೊಂಡೆಂಕಿಂ ।
ಕರಭಾವದಿನಪ್ರಶಸ್ತಮಾವುದುಮುಂಟೇ ॥ 77

ವ ॥ ಎಂದು ತಂನಂತಾನೆನಿಂದಿಸಿಕೊಂಡು ಕಂಣನೀರ್ಗ್ಗಳಂಸುರಿಯುತ್ತುಂ ಸೀತಾದೇವಿ
ಗೆಕ್ಷಮಿಯಿಸುವುದೆಂದು ಪೊಡವಟ್ಟುಕೃತಾಂತವಕ್ತ್ರಂಬೀೞ್ಕೊಂಡಯೋಧ್ಯೆಗೆಪೋ
ದನಿತ್ತಲ್ ॥

ಕಂ ॥ ಗುಣವತಿರಾಘವನಂಲ ।
ಕ್ಷ್ಮಣನಂನೆನೆನೆನೆದುಶೋಕಪಾವಕನೆರ್ದೆಯೊ ॥
ಳ್ಮಣಿಯದೆದಳ್ಳಿಸೆಕಣ್ಗಳ ।
ಪೊಣರಿಂಕಣ್ಬನಿಗಳುಣ್ಮೆದೆಸೆಗೆಟ್ಟಿರ್ದ್ದಳ್ ॥ 78

ವ ॥ ಅಂತಿಷ್ಟವಿಯೋಗವಿಕಳೆಯಾದಸೀತೆದಶದಿಶಾಮುಖದತ್ತದೃಷ್ಟಿಪೆಱರಾರುಮಂ
ಕಾಣದೆ ॥

ಕಂ ॥ ಜಿನಮುನಿಯುಂಪೆಱವುಂಪ್ರಾ ।
ಣಿನಿಕಾಯಮುನಕ್ಕೆನಾಡೆನೋಯಿಸಿದೆಂಮು ॥
ನ್ನಿನಜನ್ಮದೊಳಂತಲ್ಲದೊ ।
ಡೆನಗಿನಿವಿರಿದೊಂದವಸ್ಥೆಬಱಿದಾದಪುದೇ ॥ 79

ವ ॥ ಎಂದು ಜಿನಾಗಮಕುಶಲೆಯಪ್ಪುದಱಿಂತಂನಂತಾನೆನಿಂದಿಸಿಕೊಂಡುಸಂತೈಸಿ ॥

ಚ ॥ ಅಡವಿಯೊಳೂರೊಳಾವೆಡೆಯೊಳಾದೊಡಮೆಂನರುವಪ್ಪಕಾಲದೊ ।
ಳ್ಕಿಡುವರೆಕೇಡುಮೂಡಿದವರಪ್ಪೊಡೆನಿರ್ಮ್ಮಲಜೈನಧರ್ಮ್ಮಮಂ ॥
ಪಿಡಿದುಪಸರ್ಗ್ಗಮಂಬಗೆಯದಾಗಮದಿಷ್ಟದಿನೆಂನಜೀವಮಂ ।
ಬಿಡುವೆನಮೋಘಮೆಂದುತೊಱೆದಳ್ಜನಕಾತ್ಮಜೆಶೋಕವೇಗಮಂ ॥ 80

ವ ॥ ಅಂತುವಿಗತಶೋಕವೇಗೆಯಾಗಿಮಹಾಋಷಿಯುಕ್ತರ್ಗಳುಂಮಹಾಗಹನದೊಳ್ತಪಂ
ಗೆಯ್ದಪವರ್ಗ್ಗಮಂ ಸಾಧಿಸುವರದಱಿಂದಮೆನಗವಿಾಪ್ರದೇಶದೊಳೊಳ್ಳಿತ್ತುಸಮ
ನಿಸಿತ್ತುನೋಂತುತಪಸಿರ್ದ್ದುಮಂತ್ಯದೊಳ್ಸನ್ಯಸನದಿಂಪರತ್ರೆಯಂಸಾಧಿಸುವೆನೆಂ
ದುಪರಮಾಗಮಭಾವನೆಯಿಂದಿರ್ಪ್ಪಂನೆಗಮಾಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಜನಕತನೂಜೆಯಸುಕೃತಮೆ ।
ಮನುಷ್ಯರೂಪಾಗಿಬರ್ಪ್ಪತೆಱದಿಂನೃಪನಂ ॥
ದನನೋರ್ವ್ವನಾಮಹಾಕಾ ।
ನನಕ್ಕೆ ಬಲಸಹಿತಮಾನೆವೇಂಟೆಗೆಬಂದಂ ॥ 81

ವ ॥ ಅಂತು ಬಂದನತಿದೂರದೊಳ್ಕಂಡು ॥

ಕಂ ॥ ವನದೇವತೆಯೋಲಕ್ಷ್ಮೀ ।
ವನಿತೆಯೊದಿವದಿಂದವಿೞಿದಮೇನಕೆಯೋಸೇ ॥
ಳೆನುತುಂಜಾನಕಿಯಂಲೋ ।
ಚನಪಥದೊಳ್ಮುಂದೆವಜ್ರಜಂಘಂಕಂಡಂ ॥ 82

ವ ॥ ಅಂತುಕಂಡೆಯ್ದೆವಂದುವಿಸ್ಮಯಸ್ತಿಮಿತಲೋಚನನಬ್ಬಾನೀವಾರ್ಗ್ಗೆನಿಮಿತ್ತವಿಾ ಕಾನನದೊಳಿರ್ದ್ದಿರೆಂಬುದುಮನವದ್ಯಚರಿತನೆಂದಱಿದುಮಿಂತೆಂದಳಾಂ ಜನಕತ ನೂಜೆಯೆಂಪ್ರಭಾಮಂಡಲನನುಜೆಗಿಂರಾಮಸ್ವಾಮಿಯಭಾರ್ಯೆಯೆಂಸೀತಾದೇ ವಿಯೆಂಬೆನೆಂನಮೇಲೆ ಜನಪದಜನಂಪೊಲ್ಲನಪ್ಪರಾವಣನುಯ್ದುಳಂತೆಂದುವಿಚಾರಿಸ ದೆಮಹಾದೇವಿಪಟ್ಟಂಗಟ್ಟುವುದಾವವುಚಿತಮೆಂದಿಟ್ಟಳಮಿಟ್ಟುನುಡಿಯೆ ಲೋಕಾಪ ವಾದಕ್ಕೆ ರಾಮಸ್ವಾಮಿನಾಣ್ಚಿಕೃತಾಂತವಕ್ತ್ರನೆಂಬಪಡೆವಳನಂಕರೆದುಸಂಮೇದಂ ಮೊದಲಾಗೆತೀರ್ತ್ಥಸ್ಥಾನಂಗಳಜಿನಾಲಯಂಗಳಂವಂದಿಸಿಬರ್ಪ್ಪಮೆಂದುನಂಬೆನುಡಿ ದೊಡಗೊಂಡುಯ್ದು ಬಿಸುಟುಬಪ್ಪುದೆಂದೊಡಾತನೆಂನಂನಿರಪರಾಧಿಯನಿಲ್ಲಿಬಿಸು ಟುಪೋದನೆಂದು ಮಹಾದೇವಿಕಣ್ಣೀರ್ಗ್ಗಳಂಸೆಗಪೆ ॥

ಕಂ ॥ ಪವಣಿಲ್ಲದಸೀತೆಯಶೋ ।
ಕವಹ್ನಿಯಂಸೂಕ್ತಸಲಿಲದಿಂನಂದಿಸಿದಂ ॥
ಭವವಿಭವದಚಪಳತೆಯಂ ।
ಸವಿಸ್ತರಂತಿಳಿಪಿವಜ್ರಜಂಘನರೇಂದ್ರಂ ॥ 83

ವ ॥ ಅನಂತರಮಿಂತೆಂದನಾಂ ಸೋಮವಂಶದರಸಂದ್ವಿರದವಾಹನಂಗಂಸುಬಂಧುಮಹಾ ದೇವಿಗಂಪುಟ್ಟಿದೆಂ ವಜ್ರಜಂಘನೆಂಬೆಂಪುಂಡರೀಕಿಣೀಪುರಮನಾಳ್ವೆಂ ಜಿನಧರ್ಮ್ಮ ಪದೆಸೆಯಿಂ ನೀಮೆನಗೆತಂಗೆವಿರಪ್ಪಿಬಿಜಯಂಗೆಯ್ಯಿಮೆಂದು ಸಿವಿಗೆಯನೇಱಿ ಸಿಕೊಂಡು ಪೋಗಿಕಾಂತಾರಮಂಕಳೆದನುಕ್ರಮದಿಂಪುಂಡರೀಕಿಣೀಪುರಮನೆಯ್ದಿನಿ ಜರಾಜಭವನಮಂಪೊಕ್ಕುಶೀಲವತಿವೆಸರನಿಜಾಗ್ರಜೆಯುಮಾಡಕೊಟ್ಟಿಯ್ದುರಾಮ ದೇವರಭಾರ್ಯೆಸೀತಾದೇವಿಜನಕತನೂಜೆಪ್ರಭಾಮಂಡಲನತಂಗೆನಮಗಂಜಿನಧ

ವರ್ಮ್ಮದದೆಸೆಯಿಂದೊಡಹುಟ್ಟಿದಳೆಂದು ಸಮರ್ಪ್ಪಿಸಿಸೀತಾದೇವಿಯುಂನಿಮಗೆಪ್ರಭಾ
ಮಂಡಲನಿಂವಗ್ಗಳಮಾಗೆಬೆಸಕೆಯ್ವೆನೆಂದುಸಂತೋಷಂಬಡೆನುಡಿದುವಜ್ರಜಂಘಂತ
ನ್ನಮಾಡಕ್ಕೆಪೋದನಿತ್ತಲ್ ॥

ಕಂ ॥ ಜಿನಮುನಿಗಾಹಾರಮನನು ।
ದಿನಮಿತ್ತುಜಿನೇಂದ್ರಪೂಜೆಯುಮಂಮಾಡುತ್ತುಂ ॥
ಮನಮೊಸೆದುಶೀಲವತಿಯುಂ ।
ಜನಕಜೆಯುಂಕೂಡಿದಿವಸಮಂನಡೆಯಿಸಿದರ್ ॥ 84

ವ ॥ ಮತ್ತಿತ್ತ ಕೃತಾಂತವಕ್ತ್ರಂಪೋಗಿ ರಾಘವನಂಕಂಡುಸೀತೆಕಲಿಸಿದಮಾತೆಲ್ಲಮಂಪೇ
ಳೆಕೇಳ್ದುಮೂರ್ಚ್ಛೆವೋಗಿನೀಡಱಿನೆಚ್ಚತ್ತುಮತಿಪ್ರಳಾಪಂಗೆಯ್ಯೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನುಂ
ಶೋಕವಿಕಲನಾಗೆಕೃತಾಂತವಕ್ತ್ರನವರಶೋಕಮನುಪಶಮಿಸುವುದುಂ ರಾಮಚಂ
ದ್ರಂಚಂದ್ರಕಳಶನೆಂಬಸೀತಾಮಹತ್ತರನಂಕರೆದು ॥

ಚ ॥ ಜಿನಪತಿಪೂಜೆಯುಂಮುನಿಜನಕ್ಕೆಚತುರ್ವ್ವಿಧಮಪ್ಪದಾನಮುಂ ।
ಜನಕತನೂಜೆಪೇಳ್ದತೆಱದಿಂನೆಗಳೆಂದುಪುರೋಹಿತಂಗೆಸ ॥
ಜ್ಜನಮುಹಿತಂಗೆಪೇಳ್ದನಭಿರಾಮನಶೇಷಕಳಾಕಳಾಪಕೋ ।
ಕನದಭವಂಪರಾರ್ತ್ಥಚರಿತಂಪ್ರಥಿತಂಕವಿತಾಮನೋಹರಂ ॥ 85

ಗದ್ಯ ॥ ಇದುಪರಮಜಿನಸಮಯಕುಮುದಿನೀಶರಚ್ಚಂದ್ರಬಾಳಚಂದ್ರ ಮುನೀಂದ್ರಚರ
ಣನಖಕಿರಣಚಂದ್ರಿಕಾಚಕೋರಂಭಾರತೀಕರ್ಣ್ಣಪೂರಂ ಶ್ರೀಮದಭಿನವಪಂಪವಿರ
ಚಿತಮಪ್ಪರಾಮಚಂದ್ರಚರಿತಪುರಾಣದೊಳ್ಸೀತಾಪರಿತ್ಯಾಗವರ್ಣ್ಣನಂ ಪಂಚದಶಾ
ಶ್ವಾಸಂ ॥

ಷೋಡಶಾಶ್ವಾಸ ಪ್ರಾರಂಭಃ.

ಕಂ॥ ಶ್ರೀಕಾಂತಂವಿಶದಯಶಃ ।
ಶ್ರೀಕಾಂತಂಚಂದ್ರಕಳಶನಂನಿಜುವಿುಸಿದಂ ॥
ಸ್ವೀಕೃತಸತ್ಸಂಗಂದೂ ।
ರೀಕೃತದೋಷಾನುಷಂಗನಭಿನವಪಂಪಂ ॥ 1

ವ ॥ ಅಂತುನಿಯುವಿುಸುವುದುಂಪುರೋಹಿತಂಚಂದ್ರಕಳಶನನುದಿನವುವುವೂಗ್ಗದಿಂನೆಗಳುತ್ತುವಿುಪ್ಪುದುಮಿತ್ತಲ್ ॥

ಕಂ ॥ ಆಸೀತೆಪೂರ್ಣ್ಣವುನೆನವ ।
ವೂಸಂಶ್ರವಣಪ್ರಸಕ್ತನೆನೆತುಹಿನಕರಂ ॥
ವಾಸವನಿಭರಂಶ್ರಾವಣ ।
ವೂಸದಪೂರ್ಣ್ಣಮೆಯುಪಗಲೊಳವುಳಂಪೆತ್ತಳ್ ॥ 2

ವ ॥ ಅಂತವುಳಂಪೆತ್ತುವುಹಾವಿಭೂತಿಯಿಂ ಜಾತಕವೊರ್ಮ್ಮೋತ್ಸವವುಂಮಾಡಿಶುಭದಿನವುುಹೂರ್ತ್ತದೊಳೀರ್ವ್ವರ್ತ್ತನೂಭವರ್ಗ್ಗಂಲವನುಮುಂಕುಶನುವೆುಂದು ಪೆಸರನಿಟ್ಟುಶುಕ್ಲಪಕ್ಷದಚಂದ್ರನಂತನುದಿನೋಪಚಯುವುನಪ್ಪುಕೆಯ್ದುಶ್ಶೈಶವವುನಧಃಕರಿಸಿದಿಂಬಳಿಕ್ಕೆ ॥

ಕಂ ॥ ಅವರಂಸಿದ್ಧಾರ್ತ್ಥಂಕಲಿ ।
ಸುವುದುಂಕಲ್ತನ್ನಿರಂಕುಶರ್ತ್ತಂವುನ್ನ ॥
ಙ್ಭುವನದೊಳಿಲ್ಲೆಂಬಿನೆಗಂ ।
ಲವಾಂಕುಶಕ್ಕರಲೆಗಳಂಚತುಷ್ಷಷ್ಟಿಗಳಂ ॥ 3

ವ ॥ ವುತ್ತಂಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರವಿದ್ಯೆಗಳೆಲ್ಲವುಂನೆಱೆಯೆಕಲ್ತುನವಯೌವನಪ್ರಾಪ್ತರಪ್ಪುದುಂವಜ್ರಜಂಘಂಶಶಿಮಾಲೆಯೆಂಬ ತನ್ನ ಮಗಳ್ವಿರಸುವುೂವತ್ತಿರ್ವ್ವರ್ಕ್ಕಂನೆಯರಂಲವಂಗೆಕಲ್ಯಾಣೋತ್ಸವದಿಂಮದುವೆಯುಂ ವೂಡಿದಿಂಬಳಿಯುವುಂಕುಶಂಗೆಪೃಥ್ವೀಪುರವುನಾಳ್ವಪೃಥುಗವುಾತನರಸಿಯುಪ್ಪವುೃತವುತಿಗಂಪುಟ್ಟಿದಕನಕವಾಲೆಯುಂ ಬೇಡಿಪೆರ್ಗ್ಗಡೆಗಳನಟ್ಟುವುದುವಾತನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ಎನ್ನವುಗಳಂವುದೀಯುಕು ।
ಲೋನ್ನತಿಪೆಱಪಿಂಗುವಂನವುಜ್ಞಾತಕುಲಂ ॥
ಗೆನ್ನನೆರೆದಟ್ಟಿದಂಗಡ ।
ತನ್ನಳವಂವಜ್ರಜಂಘನೇಂನಚ್ಚಿದನೋ ॥ 4

ವ ॥ ಎಂದುಬಂದಪೆರ್ಗ್ಗಡೆಗಳಂವಿಸರ್ಜ್ಜಿಸುವುದುಮವರ್ವ್ವಂದವನದುರ್ವ್ವಿನಯವಚನಮಂಬಿನ್ನವಿಸೆವಜ್ರಜಂಘನತಿಕುಪಿತನಾಗಿಮೇಲೆತ್ತಿಬರ್ಪ್ಪುದುಂವ್ಯಾಘ್ರರಥನೆಂಬಪೃಥುವಿನಪರಮಬಂಧುಮುಳಿದುಪೋಣರ್ಕ್ಕೆಗೆಬರ್ಪ್ಪುದುಮವನನವಯವದೊಳೆಕಾದಿಪಿಡಿದುಕಡುಕೆಯ್ದುವಿಱಿಮೇಲೆಳ್ತರ್ಪ್ಪುದುಂಪೃಥುಕೇಳ್ದುತಾನುಮಿದಿರೆತ್ತಿಬರ್ಪ್ಪುದುಂವಜ್ರಜಂಘನೞಿದುಪುಂಡರೀಕಿಣೀಪುರಕ್ಕೆತಂನಮಗಂಗೆಬಳಿಯನಟ್ಟುವುದುಮಾತನೊಡನೆಸಮಸ್ತಸಾಮಗ್ರೀಸಹಿತನಾಗಿ ॥

ಕಂ ॥ ಕಂನೆಯನೀಯದಪೃಥುವಂ ।
ಬಂನವಮನೆಯ್ದಿಸಲೊಡರ್ಚ್ಚಿಮುನಿಸನುವಿಸೆತೋಃ ॥
ಪರ್ವ್ವಂನಮ್ಮಕೂರ್ಪ್ಪನೆಂದುಸ ।
ಮುಂನತವೀರ್ಯ್ಯರ್ಲ್ಲವಾಂಕುಶರ್ತ್ತೞಿಸಂದರ್ ॥ 5

ವ ॥ ಅಂತುತೞಿಸಂದುವಜ್ರಜಂಘನೊಳ್ಬಂದುಕೂಡುವುದುಮದಂಪೃಥುಕೇಳ್ದುವಂಗಮಗಧಾದಿವಿಷಯದರಸುಗಳಂಕೂಡಿಕೊಂಡಸಂಖ್ಯಾತಬಲಸಮೇತನಾಗಿಪೊಱಮಟ್ಟೊಡ್ಡಿನೆರೆದುಕಾದಿಲವಾಂಕುಶರ್ಗ್ಗೆಸೋಲ್ತೋಡುವಾಗಳವರೞಿಯದಕುಲದವರ್ಗ್ಗೆಜನ್ನೀವುದುನಿಮಗೆಪಸುಗೆಯಲ್ಲೆಂದುಮೂದಲಿಸುತ್ತುಂಮುಟ್ಟೆವರ್ಪ್ಪುದುಂಪೃಥುಪೋಗಲೆಡೆಗೆಟ್ಟುಕಯ್ಮುಗಿದೆಂನದೋಷಕ್ಕೆಕ್ಷಮಿಯಿಸುವುದೆಂದುವಿನತನಾಗೆಲವಾಂಕುಶರ್ಕ್ಷಮಿಯಿಸುವುದುಮಾತನವರಂತಂನಪೊಳಲ್ಗೊಯ್ದುಂಕುಶಂಗೆಕನಕಮಾಲೆಯಂಕುಡುವುದುಮಾಪೊಳಲೊಳೊಂದುದಿವಸಮಿರ್ದ್ದುಮಱುದಿವಸಂವಜ್ರಜಂಘನಂಪುಂಡರೀಕಿಣೀಪುರಕ್ಕೆಕೞಿಪಿಲವಾಂಕುಶರ್ದ್ದಿಗ್ವಿಜಯಪ್ರಯಾಣಭೇರಿಯಂಪೊಯ್ಸಿವಂಗಮಗಧವಿಷಯಂಗಳಾದಿಯಾಗೆಸಕಲವಿಷಯಂಗಳಂಬಾಯ್ಕೆೞಿಸಿಗಂಗೆಯಂದಾಂಟಿಕೈಲಾಸನಗದುತ್ತರದಿಗ್ಭಾಗಮನೆಯ್ದಿಸಿಂಧುವಂಮುಟ್ಟೆವಂದುಪಶ್ಚಿಮಸಮುದ್ರತೀರಂಬಿಡಿದುನಡೆದುಕಪ್ಪಂಗೊಂಡುಸಿದ್ಧದಿಗ್ವಿಜಯರ್ಸ್ಸಕಲರಾಜಸಮಾಜಂಬೆರಸಿಮಗುಳ್ದುಬಂದು ಮಹಾವಿಭೂತಿಯಿಂ ಪುಂಡರೀಕಿಣೀಪುರಮಂಪೊಕ್ಕುಸುಖದಿನಿರ್ಪ್ಪುದುಮಿತ್ತಲ್ ॥

ಕಂ ॥ ಜಾನಕಿಯಿರ್ದ್ದೆಡೆಯಂಹಿಂ ।
ಸಾನಂದಂತಿಳಿದುನಾರದಂನಡೆದುನಭೋ ॥
ಯಾನದೊಳೆವಜ್ರಜಂಘಮ ।
ಹೀನಾಥನಪುಂಡರೀಕಪುರಮಂಪೊಕ್ಕಂ ॥ 6

ವ ॥ ಅಂತುಪುರಮಂಪೊಕ್ಕುಲವಾಂಕುಶರಂಕಾಣ್ಬುದುಮವರಿಚ್ಛಾಕಾರಂಗೆಯ್ದುಮಣಿಮಯಾಸನಮಂಕುಡುವುದುಂ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಂತೆ ಮಹಾನುಭಾವರಾಗಿಮೆಂದುಪರಸುವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಅವರಕುಲಮಾವುದವರಾ ।
ವವನೀವಲ್ಲಭತನೂಭವರ್ಪ್ಪುರುಷಮೋ ॥
ನವರ್ಗ್ಗಿಂದತಿಕೌತುಕದಿಂ ।
ಲವಾಂಕುಶರ್ಮ್ಮಯಜೋಗಿಯಂಬೆಸಗೊಂಡರ್ ॥ 7

ವ ॥ ಅಂತುಬೆಸಗೊಳ್ವುದುಂನಾರದನಿಂತೆಂದನವರಿಕ್ಷ್ವಾಕುವಂಶದದಶರಥಮಹೀನಾಥನ ತನೂಭವರ್ಜ್ಜನಕನಮಗಳಪ್ಪಸೀತಾದೇವಿ ರಾಮದೇವನ ಮಹಾದೇವಿಯಾಗೆಸುಖಸಂಕಥಾವಿನೋದದೊಳಿರಲೊಂದುದಿವಸಂದಶರಥಮಹಾರಾಜಂವೈರಾಗ್ಯಪರನಾಗಿ ದೀಕ್ಷೆಗೊಳಲುದ್ಯೋಗಂಗೆಯ್ದು ರಾಮನಂಕರೆದುರಾಜ್ಯಪಟ್ಟಮಂಕಟ್ಟಲೆಂದಿರ್ಪ್ಪದುಮಾಸಮಯದೊಳ್ಕೈಕಾಮಹಾದೇವಿಯದಂಕೇಳ್ದು ಈಗಂಬಂದುದೇವರೆನಗೆ ಕಾರುಣ್ಯಂಗೆಯ್ದು ಮೆಚ್ಚಂದಯೆಗೆಯ್ವುದೆಂದುಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ವುದುಂತಪ್ಪೋವಿಷ್ಟಮಪ್ಪುದುಪೋಜಗಾಗೆನಿಂನಮೆಚ್ಚಿದುದಂಬೇಡಿಕೊಳ್ಳೆಂಬುದುಂಭರತಂಗೆರಾಜ್ಯಮಂ ಕುಡುವುದೆನೆವಿಸ್ಮಯಚಿತ್ತನಾಗಿದಶರಥನೊಂದುಮಂನುಡಿಯಲಱಿಯದಿರ್ಪ್ಪುದುಂ ರಾಮಸ್ವಾಮಿತಂದೆಯನಂನಿಯಂಪಾಲಿಸಲೆಂದುಭರತಂಗೆರಾಜ್ಯಮನಿತ್ತು ದಂಡಕಾರಣ್ಯದೊಳಿರೆರಾವಣಂಸೀತಾದೇವಿಯಂಕಂಡಾಸಕ್ತನಾಗಿತಂನಕುಲಾಚರಣಂಗೆಟ್ಟು ಕಳ್ದುಕೊಂಡುಪೋಗೆರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಱಿದುಸಮಸ್ತ ವಿದ್ಯಾಧರಸಹಿತಂಸುಗ್ರೀವ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲಹನುಮಂತಸಹಿತರಾಗೆತ್ತಿಪೋಗಿರಾವಣನಂಕೊಂದುತ್ರಿಖಂಡಮಂಡಲಾಧಿಪತಿಗಳಾಗಿ ವಿಭೀಷಣಂಗೆಲಂಕೆಯರಾಜ್ಯಪಟ್ಟಂಗಟ್ಟಿದಿಗ್ವಿಜಯಮಂಸಾಧಿಸಿ ಮಗುಳ್ದುಬಂದಯೋಧ್ಯೆಯೊಳ್ಸುಖದಿಂರಾಜ್ಯಂಗೆಯ್ಯುತ್ತುಮಿರಲೊಂದು ದಿವಸಂರಾಮಂಗೆಜನಪದಜನಂಗಳ್ನೆರೆದುಬಂದುಸೀತಾದೇವಿಯನೊಳಕೊಂಡಿರಲಾಗದೆಂದಪವಾದಮಂಪೊರ್ದ್ದಿಸಿನುಡಿಯೆಲಕ್ಷ್ಮೀಧರನಂಕರೆದುಕಟ್ಟೇಕಾಂತದೊಳ್ಪೇಳೆಲಕ್ಷ್ಮೀಧರಂಸೀತಾದೇವಿಮಹಾಸತಿಯುಂಗುಣವತಿಯುಮಪ್ಪುದಱಿಂದೀಗಲೀನುಡಿಯಂನಿಮಗುಸಿರಲ್ತಕ್ಕುದಲ್ಲೆಂದುಕರಂಪ್ರಾರ್ತ್ಥಿಸಿದೇವರೆನಗೆಕಾರುಣ್ಯಂಗೆಯ್ವೊಡಿದೊಂದುಮಂಕ್ಷಮಿಯಿಸುವುದೆಂದೊಡೆಂಮಾಜ್ಞೆಯಂಮೀಱದಿರಿನ್ನುಮಿದಕ್ಕೆನೀನೇನುಮಂನುಡಿಯದಿರೆಂದುಲಕ್ಷ್ಮಣನಂಮಾರ್ನ್ನುಡಿಯದಂತುಮಾಡಿಜನಪದಪಳಿಗೆವಯಿಸಿಸೀತಾಪರಮೇಶ್ವರಿಯುಗರ್ಬ್ಭದೊಳಿರ್ದ್ದಂದುತೊಱೆದುಕೃತಾಂತವಕ್ತ್ರನೆಂಬತಂನಪಡೆವಳನಂಕರೆದುಪೋಗರಣ್ಯದೊಳೀಡಾಡಿಬಾಯೆಂದುಪೇಳ್ವುದುಮಾತಂತಂದೀಡಾಡಿಪೋಪುದುಂವಜ್ರಜಂಘಂಕಂಡನುಬಂಧಸ್ನೇಹದಿಂದೊಡಗೊಂಡುಬಂದುಸೀತಾದೇವಿಗೆಬೆಸಕೆಯ್ಯುತ್ತಿರ್ಪ್ಪುದುಂನೀವುಂಪುಟ್ಟಿದಿರೆಂಬುದನಱಿದು ಬಂದೆನಾಮದುಕಾರಣದಿಮವರ್ನ್ನಿಂಮತಂದೆವಿರಪ್ಪುದಱಿಂದವರಪರಾಕ್ರಮಸಾಂದರ್ಯ್ಯಮಂಪೋಲ್ವಿರಕ್ಕೆಂದುಪರಸಿದೆನೆಂಬುದುಮದಂಕೇಳ್ದುಕದನಕೇಳೀನಿರಂಕುಶನಂಕುಶನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ತಕ್ಕರಮಾತಂಕೇಳಗೆ ।
ತಕ್ಕೊರ್ಮೆಯನುೞಿದುತೊಱೆದುಗುಣವತಿಯಂಪಾ ॥
ಪಕ್ಕಂಜದಜಡಮತಿಯಂ ।
ತಕ್ಕುದೆಪೊಗಳಲ್ಕೆರಾಮನಂನಿರ್ಗ್ಗುಣನಂ ॥ 8

ವ ॥ ಎಂದಯೋಧ್ಯಾಪುರವದಿಲ್ಲಿಗೆನಿತುಂಟೆಂಬುದುಂನಾರದಂನೂಱಱುವತ್ತುಯೋಜನಮೆನೆಕೇಳ್ದಾಕ್ಷಣದೊಳೆಸಮಸ್ತಬಲಂಬೆರಸೆತ್ತಿನಡೆದುಕತಿಪಯದಿನಕ್ಕಯೋಧ್ಯೆಯನೆಯ್ದಿಬೀಡಂಬಿಟ್ಟುರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಲ್ಲಿಗೆದೂತರನಟ್ಟಿಸಮಸ್ತನಾಡಂಬೀಡುಮನೊಪ್ಪಿಸಿಪೋಪುದಲ್ಲದೊಡೆಬಂದುಕಾಣ್ಬುದೆಂದುನುಡಿಯಿಮೆಂಬುದುಮಾದೂತರ್ಬ್ಬಂದುರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಂಕಂಡುತದ್ವೃತ್ತಾಂತಮಂಬಿಂನವಿಸೆರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರುಪೇಕ್ಷಿಸಿಪರಚಕ್ರಮನೆಮಗೆಱಗಿಸುವೆವಲ್ಲದಾವೆಱಗುವುದೆಂಬಮಾತಂನುಡಿವನಿಂಮುದ್ವೃತ್ತತೆಯೊಮೇಣ್ನಿಂಮಾಳ್ದರಪ್ರಾಪ್ತಿಯೊಪೇೞಿಮೆಂದುಬಂದದೂತರಂಪರಿಭವಿಸಿಕಳೆವುದುಮವರ್ಬ್ಬಂದುಲವಾಂಕುಶರ್ಗ್ಗೆಬಿಂನಪಂಗೆಯ್ಯೆಕದನಕರ್ಕ್ಕಶರ್ಹಸ್ತ್ಯಶ್ವರಥಪದಾತಿಬಲಮನೊಡ್ಡಿಲವಾಂಕುಶರ್ಸಿಂಧುರಾರೂಢರಾಗಿಬಹಿಃಪುರದೊಳ್ನಿಲ್ವುದುಮಿತ್ತಸಿದ್ಧಾರ್ತ್ಥಕ್ಷುಲ್ಲಕನಾರದನುಂಪ್ರಭಾಮಂಡಲನಲ್ಲಿಗೆಪೋಗಿಲವಾಂಕುಶರತೆಱನನೆಲ್ಲಮನಱಿಪುವುದುಮಾತಂವ್ಯಾಕುಳಚಿತ್ತನಾಗಿಜನಕವಿದೇಹಿಗಳ್ವೆರಸುಪುಂಡರೀಕಿಣೀಪುರಕ್ಕೆವರ್ಪ್ಪುದುಂಸೀತಾದೇವಿಕಂಡಿದಿರೆದ್ದುತಂದೆಗಂತಾಯಿಗಮುಂಣಾಂಗವೆಱಗಿಪೊಡವಟ್ಟುಮನ್ಯುಮಿಕ್ಕುದುಃಖಂಗೆಯ್ದಿಂಬೞಿಯಂಪ್ರಭಾಮಂಡಲಂರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರದೆಸೆಯಿಂಕೂಸುಗಳ್ಗೆಪ್ರಮಾದಮಾಗದಂತುನಾಮಯೋಧ್ಯೆಗೆಪೋಪಂಬಿಜಯಂಗೆಯ್ಯಿಮೆಂದುಸೀತಾದೇವಿಯುಂಲವಾಂಕುಶರರಸಿಯರೊಡನೆತಂನ ವಿಮಾನಮನೇಱಿಸಿಕೊಂಡುನಭೋಮಾರ್ಗ್ಗದಿಂಬಂದುಲವಾಂಕುಶರೊಳ್ಕೂಡುವುದುಮಿತ್ತಲ್ ॥

ಕಂ ॥ ಪರಚಕ್ರಮೆಂಮಬಾಹಾ ।
ಪರಿಘಕ್ಕಿದಿರೆತ್ತಿಬಂದುದೆಂದತಿಕುಪಿತ ॥
ರ್ಸ್ಸೆರಗಂಪಾರದಯೋಧ್ಯಾ ।
ಪುರಗೋಪುರಮಂಬಲಾಚ್ಯುತಪೂರ್ವ್ವಱಿಮುಟ್ಟರ್ ॥ 9

ವ ॥ ಅಂತುಪೊಱಮುಟ್ಟುಬಂದುಕಯ್ವಾಸುವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಕುಲವಾಹಿನಿಯೊಳ್ತಾಗುವ ।
ಕುಲವಾಹಿನಿಯಂತೆತಾಗಿತಳೆದುದುಜಯಮಂ ॥
ಗೆಲೆಕಾದಿರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣ ।
ಬಲಮಂಸಂಗ್ರಾಮದೊಳ್ಲವಾಂಕುಶರಬಲಂ ॥ 10

ಚ ॥ ಅವರಬಲಕ್ಕೆ ರಾಘವಬಲಂಪೆಱಪಿಂಗೆಕಡಂಗಿರಾಘವಂ ।
ಲವನೊಳಿದಿರ್ಚೆ ರಾಘವನಕೇತನಮಂಥನುವಂವರೂಥಮಂ ॥
ಲವನುಡಿಯೆಚ್ಚೊಡೊರ್ಮೆವಿರಥಂರಘುನಂದನನಾದನಾದನಾ ।
ಹವದೊಳಿದಿರ್ಚಿಜೇವಿಸುವರಾರ್ಲ್ಲವನಂಜವನಂಮಹೀಭುಜರ್ ॥ 11

ಉ ॥ ಆಗಳೆಮತ್ತಮೊಂದುರಥಮಂರಘುನಂದನನೇಱಿಮಾರ್ಗ್ಗಣಾ ।
ಕ್ಕಾಗಸಮೆಯ್ದದಂತಿಸುವುದುಂತಱಿದೊಟ್ಟಿದನಂತಮಂಮನೋ ॥
ವೇಗದಿನಸ್ತ್ರಸಂತತಿಗಳಿಂಶರಸಂಹತಿರಾಘವಂಗೆಬಾ ।
ಪಾಗಮದೊಳ್ಲ ವಂಶತಸಹಸ್ರಗುಣಂಮಿಗಿಲಾದನೇಬಿನಂ ॥ 12

ವ ॥ ಅಂತುಸಾಮಾನ್ಯಾಸ್ತ್ರಂಗಳಂಖಂಡಿಸೆರಾಘವಂದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಂಗಳೊಳಂಕಾದಿಲವನಂ
ಗೆಲಲ್ಕೆಱೆಯದೆವಿಸ್ಮಯಚಿತ್ತನಾಗಿರ್ಪ್ಪಿನಮಿತ್ತಲ್ ॥

ಕಂ ॥ ಭರವಶದಿಂದಂಕುಶನೊ ।
ಳ್ಕಿರಂಕುಶಂಲಕ್ಷ್ಮಣಂಪಿತೃವೃಂದಶಕಂ ॥
ಧರನೊಳ್ಮೆಱೆವಂತಿರೆಶರ ।
ಪರಿಣತಿಯುಂನೆಱೆಯೆಮೆಱೆದುಕಾದುತ್ತಿರ್ದ್ದಂ ॥ 13

ವ ॥ ಅಂತಚಿಂತ್ಯಯುದ್ಧಂಗೆಯ್ವಸಮಯದೊಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಪರಶುವಿನಿಂಲಕ್ಷ್ಮೀಧರ ।
ನುರಮಂಗೆಲನಂತವೀರ್ಯ್ಯನಂಕುಶನಿಡೆಕ ॥
ಣ್ತಿರಿಗಿಬರೆಮಱೆದುಮೆಯ್ಯಂ ।
ಪರವಶದಿಂಕೇತುದಂಡಮಂನೆಮ್ಮಿರ್ದ್ದಂ ॥ 14

ವ ॥ ಅಂತುಮೂರ್ಚ್ಛಿತನಾಗಿ ॥

ಕಂ ॥ ನೀಡಱೆನೆಚ್ಚತ್ತುರಣಾ ।
ಕ್ರೀಡಾಸಕ್ತಂಸರಕ್ತಲೋಚನನಿವನಂ ॥
ನಾಡಾಡಿಯಕ್ಕೈದುಗಳಿಂ ।
ಕೂಡದುಗೆಲಲೆಂದುಚಕ್ರಿಚಕ್ರದೊಳಿಟ್ಟಂ ॥ 15

ಇಡೆಕಡುಪಿಂದಂಕುಶನಂ ।
ನಡಲೊಲ್ಲದೆಚಕ್ರರತ್ನಮಿರ್ದ್ದಸೆಗಮದೇ ॥
ನೆಡೆಯಾಡುತಿದ್ದುದೋಸಾ ।
ಪೊಡರಿಸದರನಾವಕಯ್ದುಗಳುಮುಚ್ಚುಗುಮೇ ॥ 16

ವ ॥ ಆಗಳಂಕುಶಂನಿರಂಕುಶನೆನಿಸಿ ॥

ಕಂ ॥ ಸವ್ಯಾಪಸವ್ಯವೆಚ್ಚ್ಛಿಪಿ ।
ತೃವ್ಯನಕಯ್ಯಿಡಿದವಿಜಯುವಧುವಂಕಯ್ಯೊಂ ॥
ಡವ್ಯಾಜಶೌರ್ಯ್ಯನಂಕುಶ ।
ನವ್ಯುತ್ಸಂನನವೊಲಿಂತುವೊಱಿದಪ್ಪುವನೇ ॥ 17

ವ ॥ ಅಂತಂಕುಶಂಗೆಲೆಕಾದೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಾತ್ಮಗತದೊಳಿಂತೆಂದಂ ನಂಮಪುಣ್ಯಪ್ರಭಾವಂ ತೊಲಗಿದುದೀಗಳಿವರ್ಬ್ಬಲದೇವ ವಾಸುದೇವರಾದರೆ ಮಗಜೇಯರೆಂದು ಮನದೊಳ್ಸುರಗತಿಯಂನಿಶ್ಚಯಿಸಿಪರಿಚ್ಛೇದಂಗೆಯ್ದುಸಮರಸಂರಂಭಮನುಳಿದಿಪ್ಪುದು ಮತ್ತಸಿದ್ಧಾರ್ತ್ಥಕ್ಷುಲ್ಲಕನಾರದನುಂ ನೀರದಪಥದೊಳಿರ್ದ್ದುಬಲದೇವವಾಸುದೇವ ರೆಂಬಮಹಿಮನಿಮಗಲ್ಲದೆಪೆಱಗೆಸಲ್ವುದೆಪೇಳಿಮೆಂದುನಗುತ್ತುಂಲಕ್ಷ್ಮಣಂಗಿಂ ತೆಂದನಿವಸ್ಸೀತಾದೇವಿಯತನೂಜರ್ಲವಾಂಕುಶರೆಂಬರೆಂಮ ಜನನಿಯಃವಿಚಾರಿಸ ದೆಪೋಱಮಡಿಸಿಕಳೆದರೆಂದದಕ್ಕೆ ಮು ದಃನಿಂಮನೀತೆಱದಿಂಕಾಣಲ್ಬಂದರೆಂದಱಿಪು ವುದುಮತಿಪ್ರಮೋದಮುದಿತಹೃದಯುನಾಗಿ ॥

ಕಂ ॥ ಧನುವಂದಿವ್ಯೇಷುಗಳಂ ।
ತನುತ್ರಮಂಕಳೆದುಲಕ್ಷ್ಮಣಂದಶರಥರಾ ॥
ಮನನೆಯ್ದೆ ಬಂದುಕಯ್ಮುಗಿ ।
ದುನಮನ್ಮಣಿಮಯಕಿರೀಟನಂದಿಂತೆಂದಂ ॥ 18

ಈತಂಗಳೀರ್ವ್ವರುಂರೂ ।
ಪಾತಿಶಯದೊಳಸಮಶೌರ್ಯ್ಯದೊಳ್ನಿಂಮನ್ನ ॥
ಸ್ಸೀತಾದೇವಿಯಸೂನುಗ ।
ಳೀತೆಱದಿಂಕಾಣಲೆಂದುಬಂದನ್ನಿರ್ಗಂಮಂ ॥ 19

ವ ॥ ಎಂದುನುಡಿಯೆ ॥

ಚ ॥ ತನಗೆಲವಾಂಕುಶಾಗಮನವೃತ್ತಕಮಂತಿಳಿವಂತುಪೇಳೆತಂ ।
ನನುಜನದಕ್ಕೆ ವಿಸ್ಮಯುಸಮುತ್ಸುಕನುತ್ಸುಕಭಾರಮಪ್ಪುದುಂ ॥
ತನಯರನಾಗಳಂತೆಪಡೆದಂತೆನುರಾಗಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದುಭೋಂ ।
ಕನೆರಥದಿಂದಮಂದಿಳಿದುಬಂದನುಪೇಂದ್ರಯುತಂರಘೂದ್ವಹಂ ॥ 20

ವ ॥ ಆಸಮಯದೊಳ್ ॥

ಉ ॥ ಆನೆಯುಮನೇಗಣಿಂದಿಳಿದುಸಂಭ್ರಮದಿಂದಿದಿರ್ವಂದುರಾಘವಂ ।
ಗಾನತರಾಗಿಮೌಳಿಮಣಿದೀಪ್ತಿಜಲಂಗಳಿನೀಯೆಸಾದ್ಯಮಂ ॥
ಸೂನುಗಳಕ್ಕುಱಿಂತೆಗೆದುತರ್ಕೈಸಿದಂನಿಜದೇಹಕಾಂತಿಸಂ ।
ತಾನಮರುತ್ಪ್ರವಾಹಿನಿಯೊಳೀರ್ವ್ವರುಮಂದವಗಾಹಮಿರ್ಪ್ಪಿನಂ ॥ 21

ವ ॥ ಅನಂತರಂ ॥

ಕಂ ॥ ಕ್ರಮದಿಂಲವಾಂಕುಶರ್ವ್ವಿ ।
ಕ್ರಮಧನರತಿಹರ್ಷಭಾರದಿಂದೆಱಗೆನಿಜ ॥
ಕ್ರಮಯುಗಳಕ್ಕಾಶೀರ್ವ್ವಾ ।
ದಮುಖರಮುಖನಾದನಾಸುಮಿತ್ರಾಪುತ್ರಂ ॥ 22

ವ ॥ ಅಂತು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ್ತ್ತನೂಭವಪರಿಷ್ವಂಗಸುಖಾನುಭವದಿಂ ತಣಿದುಲವಾಂಕುಶರಪುರುಷಾಕಾರಮಂಮನೆದೆಗೊಂಡಾನಂದ ಬಾಷ್ಪಜಲಲುಳಿತಲೋಚನರುಂ ರೋಮಾಂಚಕಂಚುಕಿತಶರೀರರುಮಾಗಿರ್ಪ್ಪಿನಮತ್ತಸೀತಾದೇವಿತನೂಭವರಭುಜಬಲಮುಮಂತಂದೆವಿರೊಳೊಂದಾದುದುಮಂವಿಮಾನಾರೂಢೆಕಂಡುಸಂತೋಷಂಬಟ್ಟುವಿಯನ್ಮಾರ್ಗ್ಗದಿಂಪುಂಡರೀಕಿಣೀಪುರಕ್ಕೆ ಪೋದಳಿತ್ತರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣಲವಾಂಕುಶರ್ಪುಷ್ಪಕವಿಮಾನಮನೇಱಿ ಸುಗ್ರೀವ ವಿರಾಧಿತವಿಭೀಷಣಹನುಮಾಂಗದಾದಿವಿಯಚ್ಚರರಿಂ ಪೆಱರುಮಱಿಕೆಯುಭೂಮಿಗೋಚರರಿಂ ಪರಿವೃತರಾಗಿಕಯ್ಗೆಯ್ದುಸಾಕೇತಪುರಮಂಪೊಕ್ಕುಸುಖದಲ್ಲಿರ್ಪ್ಪುದು ಮೊಂದುದಿವಸಂ ಸುಗ್ರೀವ ಸುಷೇಣ ಜಾಂಬವ ಪ್ರಮುಖರಧಿರಾಜನಲ್ಲಿಗೆವಂದವಸರಂಬಡೆದು ॥

ಕಂ ॥ ಪರವಿಷಯದೊಳಿರಿಪುದೆಸ ।
ಚ್ಚರಿತ್ರೆಯಂದೇವಜಾನಕೀದೇವಿಯನಿಂ ॥
ಬರಿಸುವುದಿದನೇಗೊಳ್ವುದು ।
ಕರುಣಿಪುದೆಮಗೆಂದುವಿನಯಮಂಪ್ರಕಟಿಸಿದರ್ ॥ 23

ವ ॥ ಎಂದುಬಿಂನವಿಸೆರಾಘವನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ಲೋಕಾಪವಾದಭಯದಿಂ ।
ದಾಕೆಯನಾಂಕಳೆದೆನವಗುಣಾರೋಪಣದಿಂ ॥
ಪೋಕಳೆದೆನೆಸಚ್ಚರಿತದೊ ।
ಳಾಕೆಗೆಸಮನಾರುಮಿಲ್ಲದುದನಾನಱಿವೆಂ ॥ 24

ವ ॥ ಅದಱಿನೆಲ್ಲರುಮಱಿವಂತು ದಿವ್ಯದಿನಪವಾದಮಂ ಕಳೆವಂತು ಮಾಳ್ಪುದೆಂಬುದು ಮವರ್ಮ್ಮಹಾಪ್ರಸಾದಮೆಂದುಬೀೞ್ಕೊಂಡುಪುಂಡರೀಕಿಣೀಪುರಕ್ಕೆಬಂದುಸೀತಾದೇವಿಯುಂಕಂಡುಕಯ್ಮುಗಿದು ರಾಮದೇವರ್ಕ್ಕಾರುಣ್ಯಂಗೆಯ್ವುತೆಜಿನನಱಿಪೆವೈದೇಹಿವಿಷಯವಿರಕ್ತೆದಿಬ್ಯದೊಳ್ಯುದ್ಧಿಯಾಗಿತಪಂಬಡುವೆನೆಂದುಮನದೊಳ್ಪರಿಚ್ಛೇದಿಸಿಪುಷ್ಪಕವಿಮಾನಮನೇಱಿಗಗನಮಾರ್ಗ್ಗದಿಂಬಂದಯೋಧ್ಯೆಯನೆಯ್ದಿನೇಸರ್ಪ್ಪಡುವುದುಂಮಹೇಂದ್ರೋದ್ಯಾನದೊಳಿರುಳಂಕಳಿಪಿಮಱುದಿವಸಂರಾಘವನಂಕಂಡು॥

ಮ ॥ ಅವಿಚಾರಂಕಳೆದೆಂನನಿಂತಿನಿತುನೋವಂಮಾಡಿದಿರ್ದ್ದೇವರೆಂ ।
ಮವಿಷಾದಂಮಿಗೆಸೀತೆನೊಂದುನುಡಿದಳ್ತ್ತಾನಂತದಂಕೇಳ್ದ್ದುರಾ ॥
ಘವದೇವಂಜನತಾಪವಾದಭಯದಿಂದೀಖೇದಮಂಮಾಡಿದೆಂ ।
ಭುವನಖ್ಯಾತಮೆನಿಪ್ಪನಿಂನಚರಿತಂಪೇಳಾರ್ಗ್ಗಮಜ್ಞಾತಮೇ ॥ 25

ವ ॥ ಅದಱಿಂಲೋಕಪ್ರತ್ಯಯಮಪ್ಪಂತು ಮಾಳ್ಪುದೆನೆಮಹಾಪ್ರಸಾದಮೆಂದುಪಿರಿದಪ್ಪುದೊಂದುಕೊಂಡಮನಗುೞಿಸಿಚಂದನಾಗರುವಿನಿಂಧನಂಗಳುಮಂಸುಗಂಧದ್ರವ್ಯಂಗಳುಮನಿಕ್ಕಿಸಿಕಿಚ್ಚಂತಗುಳ್ಚುವುದುಮಾಸಮಯದೊಳ್ಸಕಲಭೂಷಣಭಟ್ಟಾರಕಕೇವಲಜ್ಞಾನಿಗಳಪೂಜೆಗೆಬರ್ಪ್ಪದೇವನಿಕಾಯದೊಳ್ದೇವೇಂದ್ರಂಸೀತಾದೇವಿಯುಮಹೋಪಸರ್ಗ್ಗಮನಱಿದುಮೇಷಕೇತನನೆಂಬದೇವನಂ ನೀನೀಮಹಾಸತಿಯುಮಹೋಪಸರ್ಗ್ಗಮಂಪಿಂಗಿಸಿಬಪ್ಪುದೆಂದುನಿಯಮಿಸಿಪೋದನಿತ್ತಮೇಷಕೇತನನಾವುರಿಯುತ್ತಿರ್ದ್ದಕುಂಡದಸಮೀಪದವಿಯನ್ಮಂಡಲದೊಳ್ವಿಮಾನಾರೂಢನವಳೋಕಿಸುತ್ತಿರ್ದ್ದನಾಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್ಸೀತಾದೇವಿತದಗ್ನಿಕುಂಡದದರಿಯಂಮೆಟ್ಟಿ ॥

ಚ ॥ ನೆರೆದವಿಯಚ್ಚರಾಮರನರಪ್ರಮುಖರ್ಕ್ಕಳುಮೆಯ್ದೆಕೇಳೆಸು ।
ಸ್ವರಮಿೞ್ಕೆಯ್ಯೆಕೋಕಿಲಕಳಸ್ವರಮಂನುಡಿದಳ್ವಸುಂಧರಾ ॥
ವರನೆನಿಸಿರ್ದ್ದರಾಘವನೊಳಲ್ಲದೆರಾವಣನಾದಿಯಾಗೆಮಿ ।
ಕ್ಕರೊಳ್ಱಿಪಂಮನಕ್ಕೆತರೆಮಾರಣಮಕ್ಕೆನಗೀಕೃಶಾನುವಿಂ ॥ 26

ವ ॥ ಎಂದತಿಪ್ರತಿಜ್ಞೆಗೆಯ್ದುಪಂಚಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳ್ಗೆನಮಸ್ಕಾರಂಗೆಯ್ದುದಗದ್ಧಗಿಸಿತಿಂಣಮುರಿಯುತ್ತಿರ್ದ್ದಕುಂಡದೊಳಗೆಮೆಯ್ಯನೀಡಾಡೆ ॥

ಮ ॥ ಮರವಟ್ಟಿತ್ತುಮರುದ್ಗಣಂಪರಿಜನಂಬೆರ್ಚ್ಚಿತ್ತುಶೋಕಾಗ್ನಿಯಿಂ ।
ದುರಿದತ್ತಾಪ್ತಜನಂಲವಾಂಕುಶರೊಳಾದತ್ತಾಕುಳಂವಿಹ್ವಳಂ ॥
ಪಿರಿದಾದತ್ತುರಘೂದ್ವಹಂಗೆಪರಿತಾಪಂಲಕ್ಷ್ಮಣಂಗಾಗಳು ।
ಬ್ಬರಮಾದತ್ತುಲತಾಂಗಿಸೀತೆಪುಗೆತೇಜಃಪಿಂಡಮಂಕುಂಡಮಂ ॥ 27

ವ ॥ ಅಂತಾಮಹಾಸತಿನೀರಂಪುಗುವಂತೆಕುಂಡಮಂಪುಗುವುದುಂ ॥

ಕಂ || ಜಳದೇವತೆಕೋಡುವತಿಳಿ |
ಗೊಳದೊಳಗಿರ್ಪಂತೆಶೀಲವತಿಸೀತೆವಿನಿ ||
ರ್ಜಳಮಿರೆಮನದೊಳ್ಜನಪತಿ |
ಚಳನಂದಳ್ಗುರಿಯನಡುವೆಕೋಡುತ್ತಿರ್ದಳ್ || 28

ಸತಿಯವಿಶುದ್ಧಾಚಾರಂ |
ಹುತಾಶನಪ್ರಬಲದಾಹಿಕಾಶಕ್ತಿಯುಮಂ ||
ಪ್ರತಿಬಂಧಿಸಿದುದುಚೋದ್ಯಮೆ |
ಪತಿವ್ರತಾಗುಣದಮಹಿಮೆಸಾಧಾರಣಮೇ || 29

ವ || ಆಗಳಾಖಂಡಲನಪಸದಿನಿರ್ದ್ದೇವನಾಕುಂಡಮನೆಪದ್ಮಷಂಡಮಂಮಾಡಿಯುಮಲ್ಲಿ ಸಹಸ್ರದಳಸುವರ್ಣ್ಣತಾಮರಸಮುನನದಚಕರ್ಣ್ಣಿಕೆಯಮೇಲೆಸಿಂಹಾಸನಮು ಮಂವಿಗುರ್ವ್ವಿಸಿತಂನದೇವಿಯಕ್ಕಳಿನಾಸರೋವರದೊಳಿರ್ದ್ದಸೀತಾದೇವಿಯನೆತ್ತಿ ತರಿಸಿಸಿಂಹಾಸನದೊಳಿರಿಸಿತಾನಾಕಾಶದೊಳಿರ್ದ್ದುಲೋಕಕ್ಕೆಲ್ಲಮಾಶ್ಚರ್ಯ್ಯಮಾಗೆಪೂ ವಿನಮಳೆಯಂಕಱೆವುದುಮದಂಕಂಡು ||

ಕಂ || ಜನಮೆಲ್ಲಮೊಂದುಕೊರಲೊ |
ಳ್ಜನಕಾತ್ಮಜೆಯಂಪತಿವ್ರತಾಗುಣಮಣಿಮಂ ||
ಡನೆಯಂಪೊಗಳ್ದುದುಸನ್ಮಾ |
ರ್ಗ್ಗನಿರತರಂಮೆಚ್ಚಿಪೊಗಳದಿರ್ಪ್ಪರುಮೊಳರೇ || 30

ಪೊಂಜಲಗೆಯಂತೆಕಿಚ್ಚಿಂ |
ದಂಜಾನಕಿಶುದ್ಧೆಯಾಗೆಜನನಿಯಕೆಲದೊ ||
ಳ್ಸಂಜಾತಪುಳಕಕಳಿಕಾ |
ರಂಜಿತತನುಗಳ್ಲವಾಂಕುಶಕ್ಕುಳಿರ್ದ್ದರ್ || 31

ಸ್ರ || ರಾಮಂರೋಮಾಂಚಮಂತಾಳ್ದಿದನಣಮೊಸೆದಂಲಕ್ಷ್ಮಣಂಬಂಧುವರ್ಗ್ಗಂ |
ಪ್ರೇಮಕ್ಕಾವಾಸಮಾದತ್ತಖಿಲಪರಿಜನಂಹರ್ಷಮಂತಾಳ್ದಿದತ್ತು ||
ದ್ದಾಮಂಪೊಣ್ಮಿತ್ತುದೇವಾನಕರುತಿಕುಲವೃದ್ಧಕ್ಕಳೆರ್ದ್ದಾಡಿಬರ್ದ್ದಿ |
ವ್ಯಾಮೋದಂಗಂಧವಾಹಂಸುಳಿದುದುಪರಸಿತ್ತಳ್ಕಱಿಂರಾಜಲೋಕಂ || 32

ವ || ಆಗಳ್ರಾಮಸ್ವಾಮಿಸೀತಾದೇವಿಯಕೆಲಕ್ಕೆವಂದು ||

ಕಂ ॥ ಕ್ಷಮಿಯಿಸುವುದೆನಗೆನೀಂಮು ।
ನ್ನಮಿರ್ಪ್ಪತೆಱದಿಂಮದೀಯವಲ್ಲಭೆಯಾಗಿ ॥
ರ್ದ್ದಮೃತಾಂಶುವದನೆಸಾಮ್ರಾ ।
ಜ್ಯಮಹಿಮೆಯೊಳ್ನೆರೆದುಪಡೆಯುಸುಖಸಂಪದಮಂ ॥ 33

ವ ॥ ಎಂದುನುಡಿಯೆಸೀತಾದೇವಿ ರಾಮಸ್ವಾಮಿಗಿಂತೆಂದಳೆಂನಮುನ್ನುಪಾರ್ಜ್ಜಿಸಿದಕ
ರ್ಮ್ಮಮೆನಗೆಪಿರಿದಪ್ಪದುಃಖಮಂಮಾಡಿದೊಡೆಕರ್ಮ್ಮಕ್ಕೆಮುೞಿವೆನಲ್ಲದುೞಿದವ
ರ್ಗ್ಗೇಕೆಮುೞಿವೆಂಕೇಡುಳ್ಳಸಂಸಾರಸುಖದೊಳಪ್ಪುದೇಂ ಕೇಡಿಲ್ಲದಮೋಕ್ಷಸು
ಖಕ್ಕೆಕಾರಣಮಪ್ಪತಪಮಂಕಯ್ಕೊಳ್ವೆನೆಂದುತನ್ನಸಹಸ್ರಕುಂತಲಂಗಳಂಪಱಿ
ದುಮುಂದಿಕ್ಕುವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಸತಿಯುಪರಿಚ್ಛೇದಮೆತನ ।
ಗತಿದುಃಖಮನುಂಟುಮಾಡೆಮೋಹಗ್ರಹಪೀ ॥
ಡಿತನಾಗಿರಾಘವಂಮೂ ।
ರ್ಛ್ಛಿತನಾದಂಪ್ರಿಯವಿಯೋಗಮಂಸೈರಿಪರಾರ್ ॥ 34

ವ ॥ ಅಂತು ಮೂರ್ಛ್ಛಿತನಾಗಿ ಸೀತಳಕ್ರಿಯೆಗಳಿಮೆಂತಾನುಮೆಚ್ಚತ್ತನಂನೆಗಮಿತ್ತವೈ
ದೇಹಿಪೃಥ್ವೀಮತಿಗಂತಿಯರಪಕ್ಕದೆತಪಂಗೊಂಡು ಮಹೇಂದ್ರೋದ್ಯಾನಕ್ಕೆಪೋಗಿ
ಸಕಲಭೂಷಣಕೇವಲಿಭಟ್ಟಾರಕರಸಭೆಯೊಳಿರ್ಪ್ಪುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಮುಚ್ಚಿತ್ತಿೞಿದರಸಿಯೊಳ್ಬಗೆ ।
ಪಿಚ್ಚಿರೆಶೀಲವತಿಸೀತೆಪೂಣ್ದದನೆಂತುಂ ॥
ಪುಚ್ಚಳಿಯಿದೆನ್ನದಳಿಪಿಂ ।
ಚೆಚ್ಚರಮಾಸಭೆಗೆರಾಘವಂಬಳಿಸಂದಂ ॥ 35

ವ ॥ ಅಂತತಿವ್ಯಾಮೋಹದಿಂಬಂದು ಸಕಲಲೋಕಾಧಿಪರಿಂಪರಿವೃತರಾಗಿರ್ದ್ದಸಕಲಭೂ
ಷಣಕೇವಲಿಗಳಿರ್ದ್ದ ಸಭೆಯುನೆಯ್ದಲೊಡಂ ರಾಮನಮೋಹನೀಯಕರ್ಮ್ಮಮು
ಪಶಮಕ್ಕೆಸಲ್ವುದುಮಾನೆಯಿಂದಿೞಿದುಬಲಗೊಂಡ.ಪೊಡವಟ್ಟುಕುಳ್ಳಿರ್ಪ್ಪುದುಮಾ
ಸಭೆಯೊಳ್ಪೃಥ್ವೀಮತಿಗಂತಿಯರ ಸಮಕ್ಷದೊಳ್ದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡಿರ್ದ್ದ ಸೀತಾದೇವಿ
ಯುಂಕಂಡು ॥

ಮ ॥ ತ್ರಿದಶರ್ಪ್ಪೂಜಿಸೆಮಾನವರ್ಪ್ಪೊಗಳೆಶೌಚಾಚಾರಮಂದಿವ್ಯದಿಂ ।
ವಿದಿತಂಮಾಡಿದರಾರ್ಮ್ಮಹಾಸತಿಯರಾರ್ನ್ನಿಂಮಂದದಿಂಮೋಕ್ಷಸಂ ॥
ಪದಮಂಮಾಡುವದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡರೆನುತುಂಕಯ್ಕೊಂಡುಲಕ್ಷ್ಮೀಧರಂ ।
ಮೊದಲಾಗೆಲ್ಲರುಮುಳ್ಕಱಿಂದೆಱಗಿಸೀತಾಸಂಸ್ತವಂಮಾಡಿದರ್ ॥ 36

ವ ॥ ಅಂತು ಸಂಸ್ತವನಂಗೆಯ್ದು ದಿವಿಜಸಭೆಯೊಳಿರ್ದ್ದು ಧರ್ಮ್ಮಮಂಕೇಳ್ದಂಬಳಿಕ್ಕಂವಿ
ಭೀಷಣಂಸಕಲಭೂಷಣಕೇವಲಿಭಟ್ಟಾರಕರ್ಗೆ ಕರಕಮಲಮಂಮುಗಿದು ಪೂ
ರ್ವ್ವಜನ್ಮದೊಳ್ರಾಮನಾವುದೊಂದುಪುಣ್ಯಮನುಪಾರ್ಜ್ಜಿಸಿ ಸಕಲವಿದ್ಯೆಗಳಿಂಕೆ
ಲ್ತು ಮಹಾವಿಭವಸಹಿತನಾದಂ ಮತ್ತಂ ಶೌಚಾಚಾರಪರಾಯಣನಪ್ಪವಿದ್ಯಾಧರವ
ಲ್ಲಭಂರಾವಣನಾವಪಾಪಂಗೆಯ್ದನಾಗಿ ಸೀತಾದೇವಿಗೆಮರುಳ್ಗೊಂಡುಕಳ್ಪುಯ್ದನಾ
ರ್ಗ್ಗಮಸಾಧ್ಯನುಮಭೇದ್ಯನುಂ ಜಗದ್ವಿಜಯಿಯುಮಪ್ಪರಾವಣನಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಾ
ವುದೊಂದುಪುಣ್ಯಂಗೆಯ್ದನಾಗಿ ಸಂಗ್ರಾಮದೊಳ್ಕೊಂದುಭರತತ್ರಿಖಂಡಮಂಡಲಾ
ಧಿಪತಿಯಾದನದೆಲ್ಲಮಂಬೆಸಸಿಮೆನೆ॥

ಕಂ ॥ ಮದನಫಣಿನಿರ್ವ್ವಿಷೀಕರ ।
ಣದಿವ್ಯಮಂತ್ರಸ್ವನಂಜರಾಮರಣಶಿಲಾ ॥
ವಿದಳನಟಂಕಧ್ವನಿಪೊ ।
ಣ್ಮಿದತ್ತುಕೇವಲಿಯಮಧುರಗಂಭೀರರವಂ ॥ 37

ವ ॥ ಈ ಭರತದಯಕ್ಷಪುರದ ನಯದತ್ತನೆಂಬಪರದಂಗಮಾತನಪರದಿತಿಸುನಂದೆಗಂಪ್ರ
ಥಮಜನ್ಮದೊಳ್ಧನದತ್ತನೆಂಬತನೂಜನಾಗಿಜಿನಧರ್ಮ್ಮಮಂಬಿಡದೆನಡೆದುಜೀವಿ
ತಾವಧಿಯೊಳ್ಸೌಧರ್ಮ್ಮಕಲ್ಪಗತನಾಗಿ ತದಾಯುರವಸಾನದೊಳ್ಶ್ರೇಷ್ಠಿಪುರದಪ
ರದಂಸಮ್ಯಗ್ದೃಷ್ಟಿಮೇರುವೆಂಬಂಗಮಾತನ ಕುಲವಧುಧಾರಿಣಿಗಂಪದ್ಮರುಚಿ
ಪೆಸರಮಗನಾಗಿ ಜಿನಮಾರ್ಗ್ಗದೊಳ್ನಡೆದುಕಡೆಯೊಳೀಶಾನಕಲ್ಪದೊಳ್ಪುಟ್ಟಿತದಾ
ಯುರಬ್ಧಿಯಂತವೆಪೀರ್ದ್ದಲ್ಲಿಂಬಂದಪರವಿದೇಹದ ವಿಜಯಾರ್ದ್ಧನಗದನಂದ್ಯಾವ
ರ್ತ್ತ ಪುರಮನಾಳ್ವನಂದೀಶ್ವರನೆಂಬ ವಿದ್ಯಾಧರಂಗಮಾತನರಸಿಕನಕಾಭೆಗಂನ
ಯನಾನಂದನೆಂಬನಂದನನಾಗಿವಿದ್ಯಾಧರರಾಜ್ಯಸುಖಮನನುಭವಿಸಿಭೋಗನಿರ್ವ್ವೇ
ಗದಿಂತಪಸ್ಥನಾಗಿಪಲಕಾಲಂ ತಪಂಗೆಯ್ದುಸಮಾಧಿಯಿಂಮುಡಿಪಿಮಾಹೇಂದ್ರಕಲ್ಪ
ಕ್ಕೆಪೋಗಿ ಸುರಲೋಕಸುಖಮನನುಭವಿಸಿತದನಂತರಮಲ್ಲಿಂಬಂದುಪೂರ್ವ್ವವಿದೇ
ಹದಕ್ಷೇಮಪುರಮನಾಳ್ವವಿಪುಲವಾಹನಮಹೀಭುಜಂಗಮಾತನಂತಃಪುರಪ್ರಧಾನೆ
ಪದ್ಮಾವತಿಗಂ ಶ್ರೀಚಂದ್ರನೆಂಬಕುಮಾರನಾಗಿ ರಾಜ್ಯದೊಳ್ನಿಂದು ಬಹುಸಹಸ್ರ
ಸಂವತ್ಸರಂರಾಜ್ಯಂಗೆಯ್ದುಸಮಾಧಿಗುಪ್ತರೆಂಬಾಚಾರ್ಯ್ಯರಸಮಕ್ಷದೊಳ್ದೀಕ್ಷೆ
ಗೊಂಡುಗೋರೋಗ್ರತಪಂಗೆಯ್ದುಬ್ರಹ್ಮಕಲ್ಪಕ್ಕೆಪೋಗಿಬಂದೀಗಳ್ರಾಮದೇವನಾದ
ನೆಂದು ॥

ಕಂ ॥ ಬಲಭದ್ರರಾಮಜನ್ಮಾ ।
ವಳಿಯಂತಿಳಿವಂತುಪೇಳ್ದುಲಕ್ಷ್ಮಣನಭವಾ ॥
ವಳಿಯನಮೃತಾಬ್ಧಿವೀಚೀ ।
ಕಲಸ್ವರಂನೆಗಳೆಭುವನಗುರುವಿಂತೆಂದಂ ॥ 38

ವ ॥ ಮುಂನಂಪೇಳ್ದಯಕ್ಷಪುರದ ನಯುದತ್ತನೆಂಬ ಪರದಂಗವಮಾತನರಸಿಸುನಂದೆಗಂವ ಸುದತ್ತನೆಂಬಮಗನಾಗಿಕಾಲಂಗೆಯ್ದು ಮೃಣಾಳಕುಂಡಲಪುರಮನಾಳ್ವ ವಿಜಯ ಸೇನಮಹೀನಾಥನಮಗಂ ಶಂಭುವೆಂಬಂಗೆಶ್ರೀಭೂತಿಯೆಂಬಪುರೋಹಿತನಾಗಿಸನ್ಮಾರ್ಗ್ಗದೊಳ್ನಡೆದುನಿಜಸ್ವಾಮಿಯಪ್ಪಶಂಭುವಿನಕಯ್ಯೊಳ್ನ್ಯಾನಿಮಿತ್ತಂಸತ್ತು ದೇವಗತಿಯಪಿಪ್ಪಿಂಬಂದು ಪ್ರಭಾಪುರದೊಳ್ಪುನರ್ವ್ವಸುವೆಂಬವಿದ್ಯಾಧರನಾಗಿತಪಂಗೆಯ್ದು ದೇವಗತಿಯನಪ್ಪುಕೆಯ್ದಲ್ಲಿಂಬಂದೀಗಳ್ಲಕ್ಷ್ಮಣನಾದನೆಂದುಬೆಸಸಿಬಳಿಯಂ ರಾವಣನಭವಾವಳಿಯನಿಂತೆಂದುಪಸಸಿದರಾಮೃಣಾಳಕುಂಡಲಪುರಮನಾಳ್ವ ವಿಜಯಸೇನಂಗಂ ರತ್ನಮಾಲೆಗಂಪುಟ್ಟಿದಶಂಭುವೆಂಬದಾರಕನುಂಜಿನಧರ್ಮ್ಮನಿರ್ದ್ಧಾಟಕನುಮಾಗಿ ಮದ್ಯಮಾಂಸಮಧುಸೇವನೆಗೆಯ್ದು ನರಕಗತಿಗಳೊಳ್ಪಲಕಾಲಂತಿಱಿದೆಂತಾನುಂ ಪಾಪೋಪಶಮಮಪ್ಪುದುಂಕುಶಧ್ವಜನೆಂಬಪಾರ್ವ್ವಂಗವಮಾತನಸಾವಿರ್ತ್ರಿಗಂಭಾಸಕುಂಡಲನೆಂಬಮಗನಾಗಿ ಚಿತ್ರಸೇನಮುನಿಸಮೀಪದೊಳ್ಜಾತರೂಪಧರನಾಗಿನಿಷ್ಠೆಯಿಂನೆಗಳುತ್ತುಂವಂದನಾನಿಮಿತ್ತಂಸಂಮೇದಗಿರೀಂದ್ರದಜಿನೇಂದ್ರಭವನಂಗಳ್ಗೆ ಪೋಗುತ್ತುಂಕನಕನೆಂಬ ವಿದ್ಯಾಧರನ ವಿಭೂತಿಯುಂಕಂಡು ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿಮದೀಯತಪಃಫಲದಿಮೆನಗವಿಸಾವಿಭೂತಿಸಮನಿಸುವುದಕ್ಕೆಂದು ನಿದಾನಪೂರ್ವ್ವಕಂತಪಂಗೆಯ್ದುಕಾಲಪ್ರಾಪ್ತನಾಗಿಸನತ್ಕುಮಾರಕಲ್ಪಕ್ಕೆಪೋಗಿಬಂದೀಗಳ್ತ್ರಿಖಂಡಮಂಡಲಾಧಿಪತಿಯಪ್ಪರಾವಣನಾದಂ ॥

ಕಂ ॥ ಎಂದಱಿಪಿದಶಾಸ್ಯನಭವ ।
ಸಂದೋಹಮನಖಿಳಭುವನವಂದ್ಯಂಸೀತಾ ॥
ಸುಂದರಿಯಭವಮನಱಿಪೆನೆ ।
ಮುಂದರಧೈರ್ಯ್ಯಂಮುನೀಂದ್ರನಂದಿಂತೆಂದಂ ॥ 39

ವ ॥ ಈಭರತದಯಕ್ಷಪುರದಸಾಗರದತ್ತನೆಂಬಪರದಂಗವಮಾತನಪರದಿತಿರತ್ನಪ್ರಭೆಗಂ ಗುಣವತಿಯೆಂಬಮಗಳಾಗಿಮಿಥ್ಯಾಭಾವನೆಯಿಂಕಾಲಂಗೆಯ್ದುನಿತಾನುಂಕಾಲಂತಿರ್ಯ್ಯಗ್ಗತಿಯೊಳ್ತಿಱಿತಂದುಕಡೆಯೊಳ್ಪಿಡಿಯಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿತೊಳಲುತ್ತುಂಗಂಗೆಯತಡಿಯೊಳೊರ್ವ್ವತ್ತಿ[illegible]ದೊಳ್ಬಿದ್ದುರ್ಪ್ಪೊಡಮಸಲಾಱದಿರ್ವ್ವಸಮಯದೊಳ್ನಭೋಂಗಣದೊಳ್ಪೋಗುತ್ತುಂತರಂಗತಮನೆಂಬವಿದ್ಯಾಧರಂಕಂಡು ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದುಪಂಚನಮಸ್ಕಾರಮಂಪೇಳ್ದುದುಮುಪಶಮಚಿತ್ತದಿಂಸತ್ತು ಶಂಭುವಿನಪುರೋಹಿತಂಶ್ರೀಭೂಪತಿಗವಮಾತನಭಾರ್ಯ್ಯೆಸರಸ್ವತಿಗಂವೇದವತಿಯೆಂಬಮಗಳಾಗಿರೆತಂಮಮನೆಗೆಚರ್ಯ್ಯಾಮಾರ್ಗ್ಗದಿಂಬಂದಋಷಿಯರಂದೂಷಿಸಿನುಡಿಮೆತಂದೆಬಾರಿಸಿಜಿನಧರ್ಮ್ಮಸ್ವರೂಪಮಂತಿಳಿಯೆಪೇಳೆಕೇಳ್ದುಜೈನಮಾರ್ಗ್ಗದಿಂ ನಡೆಯುತ್ತುಮಿರಲಾಕೆಯುಮೂಜಿನೆಯಭವಪೊಳ್ರಾವಣನಾಗಿಪುಟ್ಟುವಶಂಭು ಕಂಡುಕಣ್ಸೋಲ್ತುಪೆಣ್ಡಿಯುಟ್ಟುವುದುಂಶ್ರೀಭೂತಿಮಿಥ್ಯಾದೃಷ್ಟಿಯೆಂದುಕೊಡು

ಗುಡಲೊಲ್ಲದಿರೆಮುಳಿದಾತನಂಕೊಲಿಸಿಮಗುಳ್ದು ಮಾಶಂಭುವಾಕೆಯುಂಬೇಡುವುದು ಮೊಡಂಬಡದೆ ಜನಕಶೋಕವೇಗದಿನಾತಂಗೆಮಱುಮೆಯೊಳ್ಯಾಳಾದೊಡಂವಿನಾಶಹೇತುವಾಗಿಜನಿಯಿಸುವೆನೆಂದುನಿದಾನಪೂರ್ವ್ವಕಂತಪಂಗೆಯ್ದು ಕಳೆದುಬ್ರಹ್ಮಕಲ್ಪದೊಳ್ಪುಟ್ಟಿಬಂದುಚಿತ್ತೋತ್ಸವೆಯೆಂಬಳಾಗಿಪುಟ್ಟಿಕ್ರಮದಿನೀಗಳ್ಸೀತೆಯಾದಳೆಂದುಪೆಸಸಿಪ್ರಭಾಮಂಡಲನಭವಾವಳಿಯುನಿಂತೆಂದುಬೆಸಸಿದರ್ಗ್ಗುಣವರ್ಮ್ಮನೆಂಬಪರದನಾಗಿಕುಂಡಲಮಂಡಿತನೆಂಬರಸನಾಗಿಬಳಿಯುಂಪ್ರಭಾಮಂಡಲನಾದಂ ವಸುದತ್ತನಾದಂನಿನಕೆಳೆಯನ್ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕಿ ವಿಭೀಷಣನಾಗಿಪುಟ್ಟಿಮುಂನಿನಕೆಳೆತನಂಕಾರಣಮಾಗೆಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಳ್ಬಂದುಕೂಡಿದಂಮುನ್ನೆಪೇಳ್ದಪದ್ಮರುಚಿಯುಕಯ್ಯೊಳ್ಪಂಚನಮಸ್ಕಾರಮಂಕೇಳ್ದವೃಷಭಂರಾಜಪುತ್ರನಾಗಿಪುಟ್ಟಿತಪಂಗೊಂಡುಸ್ವರ್ಗ್ಗದೊಳ್ಪುಟ್ಟಿಬಂದೀಗಳ್ಸುಗ್ರೀವನಾಗಿಮುನ್ನಿನುಪಕಾರಂಕಾರಣಮಾಗೆರಾಮಂಗನುವಶನಾಗಿಬೆಸಕೆಯ್ದನೆಂದಿದೆಲ್ಲಮಂಸಕಲಭೂಷಣಕೇವಲಿಗಳ್ಸವಿಸ್ತರಂರಾಮಂಗೆಪೇಳ್ದು ಮತ್ತಮಿಂತೆಂದರ್ ಶ್ರೀಭೂತಿಯೆಂಬಪುರೋಹಿತನಾದಂದುರಾವಣನಪ್ಪಶಂಭುವಿನಕಯ್ಯೊಳ್ಸತ್ತುದಱಿಂದಾಮುಳಿಸುಕಾರಣಮಾಗೆಲಕ್ಷ್ಮಣಂರಾವಣನಂಕೊಂದಂ ಸೀತೆಯುಂವೇದವತಿ ಯಾದಂದುಕುಂಡಲಪುರದೊಳೃಷಿಯರಮಂಡಳಿಯೊಳಿರ್ದ್ದಸುದರ್ಶ್ಶನಋಷಿಯರುಮನವರತಂಗೆಯರಪ್ಪಸುದರ್ಶ್ಶನೆಯರೆಂಬಕಂತಿಯರುಮಂತಂಮೊಳ್ಪೊರ್ದ್ದಿಸಿಪೊಲ್ಲದಂ ನುಡಿದುನೆಗಳುತ್ತುಮಿರೆವೇದವತಿಯುಮೊಗದೊಳೊಂದುಬೂಹುಪುಟ್ಟೆಪೊಲ್ಲರಲ್ಲದರಂಪೊಲ್ಲರೆಂದುನುಡಿದೊಡೀಬೂಹಾದುದೆಂದುಯೆಲ್ಲರ್ಗ್ಗಮಾದ್ಯಂತಂತಿಳಿಯೆಪೇಳ್ದುಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಂಗೊಂಡೊಳ್ಳಿತ್ತಾಗಿನಡೆದುಕಡೆಯೊಳ್ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆಪೋಗಿಬಂದುತಾನುಮೀಗಳಭಿಯೋಗಕ್ಕೆಪಕ್ಕಾದಳೆಂದುಮತ್ತಮಿಂತೆಂದರ್ ॥

ಚ ॥ ಜಿನಮುನಿಯಕ್ಕೆ ಜೈನನೆನಿಸಿರ್ದ್ದವನಕ್ಕೆ ಮಪಾಪಬುದ್ಧಿಯಿಂ ।
ತನಗೆಜಿನೇಂದ್ರಧರ್ಮ್ಮದವರಾರುಮನಾಗದುದೂಷಿಸಲ್ಕೆ ಕೇಂ ॥
ಮನೆಮುನಿವಂಗೆಮಚ್ಚರಿಸುವಂಗಱಿವಿಲ್ಲದವಂಗೆದೂಷಿಪಂ ।
ಗನಿತಿನಿತೆಂದುಲೆಕ್ಕವಿಡಲೇಂಗಳಬರ್ಪ್ಪುದೆಕವರ್ಮ್ಮಬಂಧಮುಂ ॥ 40

ವ ॥ ಎಂದುಪೇಳ್ವುದುಮನಂತರಂಕೃತಾಂತವಕ್ತ್ರನೆಂತಾನುಂರಾಮಸ್ವಾಮಿಯನೊಡಂಬಡಿಸಿಪಲಂಬರರಸುಮಕ್ಕಳ್ವೆರಸುಸಕಲಭೂಷಣಬೋಧನಿಧಿಯಸಂನಿಧಿಯೊಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ಅಱಿದಂದೆತೊಱೆಯುದಂದೇ ।
ತಱಿದ್ಧಱಿವೆಂದಱಿವೆತನಗೆತೊಡವಾದುದೆನ ॥
ಲ್ತೊಱೆದಾಕೃತಾಂತವಕ್ತ್ರಂ ।
ತಱಿಸಂದುಕೃತಾಂತವಕ್ತ್ರಮಂಮುದ್ರಿಸಿದಂ ॥ 41

ವ ॥ ಅಂತುಕೃತಾಂತವಕ್ತ್ರಂದೀಕ್ಷೆಗೊಳ್ವುದುಂರಾಮಸ್ವಾಮಿಯಿಂನುಂ ಕೆಲವುದಿವಸ
ಇರ್ದುದೀಕ್ಷೆಗೊಳ್ವೆನೆಂದುಮನದೊಳ್ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಭಟ್ಟಾರಕರ್ಗೆಸರ್ವಾಂಗಪ್ರಣತ
ನಾಗಿಸೀತಾಯಿರ್ಕೆಯರಲ್ಲಿಗೆವೋಗಿಲಕ್ಷ್ಮಣಾದಿಗಳ್ವೆರಸುನಿಶ್ಶಲ್ಯಂಗೆಯ್ದುದಿವ್ಯ
ಮುನಿಯಸಭಾಮಂಡಲಮಂಪೊಱಮಟ್ಟು ॥

ಮ ॥ ದಶದಿಗ್ಮಂಡಲಮಂಪಳಂಚಲೆಯೆಭೇರೀನಿಸ್ವನಂರಾಜಲೋ ।
ಕೇರೋಭೂಷಣಪುಂಜರತ್ನರುಚಿಲೇಖಾನೀಕದಿಂಶಕ್ರಚಾ ॥
ಪಶತಂಗಳ್ನಲಿವೆಚ್ಚಿರ್ಲಕ್ಷ್ಮಣಸಮೇತಂರಾಮದೇವಂಲವಾಂ ।
ಕುಶವಕ್ತ್ರಾಂಬುಜದತ್ತದೃಷ್ಟಿಪುರಮಂಪೊಕ್ಕಂಮಹೋತ್ಸಾಹದಿಂ ॥ 42

ವ ॥ ಅಂತಯೋಧ್ಯಾಪುರಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಸುಖದಿಂ ಕೆಲವುಕಾಲಮಿರ್ಪ್ಪುದುಮತ್ತಸೀತಾ
ಯಿರ್ಕೆಯುಪ್ಪರ್ಲವುವರ್ಷಂತಪಂಗೆಯ್ದು ಮುವ್ವತ್ತಾಱುದಿವಸಂಸನ್ಯಸನಮಂ
ಕಯ್ಕೊಂಡಚ್ಯುತಕಲ್ಪದೊಳ್ಸ್ವಯಂಪ್ರಭನೆಂಬಪ್ರತೀಂದ್ರನಾಗಿಪುಟ್ಟಿದಮ್ಮತ್ತ
ಮಿತ್ತಕಾಂಚನ ಪುರಮನಾಳ್ವಕಾಂಚನರಥಂಗಂವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲೆಗಂಪುಟ್ಟಿದಮಂದಾ
ಕಿನಿ ಚಂದ್ರವಕ್ತ್ರೆಯೆಂಬಕನ್ನೆಯರ್ಸ್ವಯಂಬರಕ್ಕೆನೆರೆದರಸುಮಕ್ಕಳೊಳೋ
ರ್ವರುಮಂ ಮೆಚ್ಚದೆಲವಂಗೆಮಂದಾಕಿನಿಮಾಲೆಯಂಸೂಡಿದಳಂಕುಶಂಗೆಚಂದ್ರ
ವಕ್ತ್ರೆಮಾಲೆಯಂ ಸೂಡಿದಳಾಸಭೆಯೊಳಿರ್ದ್ದಲಕ್ಷ್ಮಣನಯೆಣ್ಬರ್ಕುಮಾರರು
ಮದಂ ಕಂಡುನಿರ್ವೇಗಪರಾಯಣರಾಗಿಮಹಾಬಲಭಟ್ಟಾರಕರಪಕ್ಕದೆದೀಕ್ಷೆಯಂ
ಕಯ್ಕೊಂಡರಿತ್ತವಿದ್ಯಾಧರರಾಜ್ಯಸುಖಮನೆನಿತಾನುಂ ಕಾಲಂಪ್ರಭಾಮಂಡಲನನು
ಭವಿಸಿ ಕರುಮಾಡದೇೞನೆಯನೆಲೆಯೊಳಿರ್ದ್ದಲ್ಲಿಸಿಡಿಲ್ಪೊಡೆಯೆಸತ್ತುದೇವಕುರು
ವಿನೊಳ್ಪುಟ್ಟಿದ ನಿತ್ತಹನುಮಂಕರ್ಣಕುಂಡಲಪುರದೊಳಗರಸುಗೆಯ್ಯುತ್ತುಂಪ
ಲಕಾಲಮಿರ್ದೊಂದುದಿವಸಂ ಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷದಿರುಳ್ಮಣಿಮಾಡದೊಳಿರ್ದ್ದುಗಗನತಳ
ದಿಂಬಿಳ್ತಪ್ಪುರ್ಳ್ಕಮಂಕಂಡು ಸಂಸಾರಿಗಳಧನಮುಂಜೀವನಮುಂ ಜವ್ವನಮು
ಮಿಂತೆಕ್ಷಣದಿಂದಧ್ರುವಂಗಳೆಂದುಬಗೆದು ನಿರ್ವೇಗಪರನಾಗಿಸುವ್ರತನೆಂಬತಂನ
ಮಗಂಗೆ ರಾಜ್ಯಮಂಕೊಟ್ಟು ವಿದ್ಯುದ್ದ್ಯುತಿಮೊದಲಾಗೇಳ್ನೂಱಯ್ವದಿಂಬರ್ವಿ
ದ್ಯಾಧರ ವಲ್ಲಭರ್ವೆರಸುಧರ್ಮಾಭರಣರೆಂಬಚಾರಣಋಷಿಯರಸಮಕ್ಷದೊಳ್ದೀ
ಕ್ಷೆಯಂಕೊಂಡಂ ಹನುಮನರಸಿಯರೆಲ್ಲಂಸುಮತಿಗಂತಿಯರಪಕ್ಕದೊಳ್ತಪಸ್ಥೆಯ
ರಾದರ್ ಹನುಮಯುತಿಯುಂಘಾತಿಯುಮನಘಾತಿಯುಮಂಕಿಡಿಸಿನಿರ್ವಾಣಪ್ರಾಪ್ತ
ನಾದಂ ॥

ಕಂ ॥ ಇತ್ತಬಲದೇವನುಂಪುರು ।
ಷೋತ್ತಮನುಮನೇಕವತ್ಸರಂರಾಜ್ಯಸುಖಾ ॥
ಯತ್ತಮನನ್ನಿರವಧಿಸಂ ।
ಪತ್ತಿಗೆನೆಲೆಯೆನಿಸಿನಾಡೆನಲಿಯುತ್ತಿರ್ದ್ದರ್ ॥ 43

ವ ॥ ಅಂತಿರ್ಪ್ಪುದುಮತ್ತಲೊರ್ಮ್ಮೆಸುರಪರಿಷನ್ಮಧ್ಯವರ್ತ್ತಿಸೌಧರ್ಮ್ಮೇಂದ್ರಂಧರ್ಮ್ಮ ನಿರೂಪಣಪ್ರವಣನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ಮನುಜಗತಿಗತಿಗಳೊಳ್ಪಾ ।
ವನಮೆಂತೆನೆಮಿಕ್ಕಗತಿಗಳಪವರ್ಗ್ಗರ್ಕ್ಕೀ ॥
ಸ್ತನಮಂಡಲಗಾಢಾಲಿಂ ।
ಗನಸೌಖ್ಯಮನೀಯಲಾಱವಪ್ಪುದಱಿಂದಂ ॥ 44

ವ ॥ ಎಂಬುದುಮಾಸಭೆಯೊಳಿರ್ದ್ದಸಮ್ಯಗ್ದೃಷ್ಟಿಯಪ್ಪವಿಭಾವಸುವೆಂಬದೇವನಿಂ ತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ಮಳರಹಿತಮಪ್ಪತಪಮಂ ।
ತಳೆದಪವರ್ಗ್ಗಕ್ಕೆಸಲ್ವಮಾನವಗತಿಯುಂ ॥
ತಳೆವೊಡೆದಿವಿಜಾಯುಷ್ಯಂ ।
ಗಳಿಯಿಪತೆಱನಾವುದೆಂದುಸಂಭ್ರಮಿಸುವುದುಂ ॥ 45

ವ ॥ ಅದಂಕಂಡಾಗಳ್ಮತ್ತೊಬ್ಬಗೀರ್ವ್ವಾಣನಿಂತೆಂದಂ ॥

ಕಂ ॥ ಮನುಜಗತಿವಡೆದುಮುತ್ತಮು ।
ನೆನಿಸಿಯುಮಾಬ್ರಹ್ಮಕಲ್ಪದಿಂಬಂದುಂರಾ ॥
ಮನದೇಕೆದೀಕ್ಷೆಗೊಳ್ಳನೊ ।
ಮನುಷ್ಯಭವಮೊಂದೆದೀಕ್ಷೆಗೇಂಕಾರಣಮೇ ॥ 46

ವ ॥ ಎನೆವಿಭಾವಸುವೆಂದಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಳಾದಸ್ನೇಹಂಕಾರಣಮಾಗೆರಾಮಂತಪಮನು ಪೇಕ್ಷಿಸಿರ್ದ್ದಂ ॥

ಕಂ ॥ ಎಂತುಂಪೂರ್ವ್ವಭವಸ್ನೇ ।
ಹಂತೊಱೆಯಲ್ಬಪ್ಪುದಲ್ತುಲಕ್ಷ್ಮಣನವಿಯೋ ॥
ಗಂತನಗಾದೊಡೆರಾಮಂ ।
ಸಂತಾಪಮನತಿಪ್ರಳಾಪಮಂಕಯ್ಕೊಳ್ಗುಂ ॥ 47

ವ ॥ ಲಕ್ಷ್ಮಣನುಮಂತೆ ರಾಮಂಗತಿಸ್ನೇಹಿತನಾತನಗಲ್ದಾಗಳೆಸಾವುಗುಮೆನೆನಿಸರ್ಗ್ಗರಾ ಗಿಗಳಪ್ಪುದಱಿಂರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಸ್ನೇಹಮಂ ನೋಡಲರ್ತ್ಥಿಗಳಾಗಿರತ್ನಚೂಳನು ಮಮೃತಚೂಳನು ಮೆಂಬದೇವರೀರ್ವ್ವರುಮಯೋಧ್ಯಾಪುರಕ್ಕೆ ವಂದು ॥

ಮ॥ಸ್ರ॥ ಪರಲೋಕಪ್ರಾಪ್ತನಾದಂದಶರಥಸುತನೆಂಬಂತುಧಾಜಾಲಯುಂಶೋ ।
ಕರಸಾಂಭೋರಾಯೊಳ್ಮೋಂಕನೆಮುಳುಗಿದುದೆಂಬಂತೆಪಸ್ತಚ್ಛಟಾಜ ॥
ಜ್ಝರದುನ್ಮ್ಯದೆಶೆಯಾಸಂಗನುವನರದುಂರೋದನೋಕ್ಸ್ನಮುಂದಂ ।
ಭಂತಂಮಾಳ್ಪಂತುಮ್ಯಕುಮ್ವರ್ಣಪರಿಣತಿಯುಂಬೀಱುವಂರತ್ನಚೂಳಂ ॥ 48

ವ ॥ ಆಸಮಯದೊಳ್ ॥

ಮ ॥ ಬಲದೇವಾಕೃತಿಯುಂಸರಾಗನಮರಂನಿಷ್ಪ್ರಾಣನುಂವಿಕ್ರಿಯಾ ।
ಬಲದಿಂನಿರ್ಮ್ಮಿಸೆಕಂಡುಲಕ್ಷ್ಮಣನದಂನಿಸ್ಸೀಮಶೋಕಂಭಯಾ ॥
ಕುಲಿತಂಪೂನಿನದಾನುಗಂಕ್ಷಣದೆಜೀವಂಪೋಗೆಬಿದ್ದಂಧರಾ ।
ತಲದೊಳ್ಬಷ್ಟವಿಷಾದವೇಗದೊದವಿಂಸಾವಪ್ಪುದಾಶ್ಚರ್ಯ್ಯಮೋ ॥ 49

ವ ॥ ಅಂತು ಕಾಲಪ್ರಾಪ್ತನಪ್ಪುದುಮದಂಲಕ್ಷ್ಮಣನಂತಃಪುರಪುರಂಧ್ರಿಯರ್ಕ್ಕಂಡತಿಪ್ರ
ಳಾಪಂಗೆಯ್ವುದುಂರಾಮಂಕೇಳ್ದಿಯ್ತಂದುಕಂಡುತಾಂ ಮೂರ್ಛಿತನಾಗಿನೀಡಱು
ನೆಚ್ಚತ್ತುಗತಪ್ರಾಣನಾದಲಕ್ಷ್ಮಣನಕೆಲಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ಮಗುಳ್ದುಂಮೂರ್ಛಾಗತನಾ
ಗಿಮತ್ತಮೆಚ್ಚತ್ತುಪಲತೆಱದಿಂಪ್ರಳಾಪಂಗೆಯ್ವು ॥

ಕಂ ॥ ಹಾತಂಮನೆನಿನ್ನುಮನಾ ।
ಪಾತಕಬಿದಿಕೊಂಡುಪೋದನೇವೆನೆನುತ್ತುಂ ॥
ಸೀತಾಪತಿಪೂರ್ವ್ವಭವ ।
ಪ್ರೀತಿಯಿನತಿಶೋಕವೇಗವಿಹ್ವಳನಾದಂ ॥ 50

ವ ॥ ಅಂತಚಿಂತ್ಯದುಃಖಾಭಿಭೂತನಾಗಿ ಶೋಕಂಗೆಯ್ಯುತ್ತುಮಿರೆಲವಾಂಕುಶರ್ಕ್ಕಂಡ
ದುಪನಿಸ್ವರ್ಗಕಾರಣಮಾಗೆಬಂದುರಾಮಸ್ವಾಮಿಗೆ ಪೂಣನಪ್ಪುಸೇಳ್ವುಂಟುಮ
ಹೇಂದ್ರೋದ್ಯಾನದಮೃತೇಶ್ವರಭಟ್ಟಾರಕರಪಕ್ಕದೆ ತಪಸ್ಥರಾಗಿರ್ದ್ದರಿತ್ತರಾಮ
ನಶೋಕನುಂವಿಭೀಷಣಂಬಂದು ಸಂಸಾರದನಿತ್ಯತೆಯುಂಪೇಳ್ದುಪಶಮಿಸಲಾಱದಿರೆ
ಸುಗ್ರೀವಾದಿಗಳ್ನೆರೆದುಬಂದುಲಕ್ಷ್ಮಣನಶಬಮುಂದಹಿಸುವಮೆಂಬುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಅವರಂಪಲತೆಱದಿಂಬ ।
ಯ್ದುವುಯ್ದುಲಕ್ಷ್ಮಣನಪೆಣನನಾಕ್ಷಣದೊಳ್ಸಾ ॥
ನಿವರಸಮೀಪದೊಳಿರಲೆಂ ।
ತುಮಾಗದೆಂದೆತ್ತಿಕೊಂಡುರಾಮಂಪೋದಂ ॥ 51

ವ ॥ ಅಂತು ಶೋಕವಿಕಳನಾಗಿರಾಜಭವನಮಂ ಪೊಱಮಟ್ಟುಪೋಗಿ ॥

ಮ॥ಸ್ರ॥ ಮರುಳಾದಂವಾಸುದೇವಂಕಳೆದೊಡೆಬಲದೇವಂಪೆಣಕ್ಕಿತ್ತುವಸ್ತ್ರಾ।
ಭರಣಸ್ರಕ್ಚಂದನಾಲೇಪನಪರಿಕರವಂಪೊತ್ತುಕೊಂಡಿರ್ದಪಂತ॥
ಚ್ಚರವಂಗಂವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾವಿದನೆನೆವಿಕಳಂಮಾಳ್ಪದಾಕ್ಷ್ಯರ್ಯ್ಯಮೇಮಿ।
ಕ್ಕರನ್ನಾಸವಾಸ್ವಾದಿತಜಡರನೆಲೇಮೋಹಮೂರ್ಚ್ಛಾತಿರೇಕಂ॥ 52

ಕಂ॥ ಬಗೆಗಿಡಿಸೆಮೋಹನೀಯಂ।
ನಗಧರಶಬಧಾರಿಯಾಗೆಪೆಣ್ಮಾಸಮದೇಂ॥
ನೆಗಳ್ದುದೊಸಲೆಬಲದೇವನ।
ಪೆಗಲಪೆಣಂಕುಂದದೆಂಬನಾಣ್ಣುಡಿಜಗದೊಳ್॥ 53

ವ॥ ಅಂತುರಾಮಸ್ವಾಮಿರಾಜ್ಯರಕ್ಷಣಮಂಮಾಜಿದು ಲಕ್ಷ್ಮಣನವಿಯೋಗದಿಂ ವಿಕಳನಾಗಿರೆಯುಂಕೆಲದನೆಲದರಸುಮಕ್ಕಳ್ನೋಡಪ್ಪುಗೆಟ್ಟುಮಟ್ಟಮಿಪ್ಪರ್ದುಮಿತ್ತಲಿಂದಗಿಯುಮಗನಪ್ಪವಜ್ರಮಾಲಿ ಸುಂದರನಮಗನಪ್ಪಚಾರುರತ್ನಂಪೆರಸುಪಲರುಮಂಕೂಡಿಕೊಂಡಯೋಧ್ಯೆಗಾಸಂನಮಾಗಿಬಂದುಬಿಟ್ಟುದಂರಾಮಂಚರವಚನದಿಂ ಕೇಳ್ದು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಂಬಿಟ್ಟುಪೋಗಲಾರದತಿದುಃಖಿತನುಂ ಕಲುಷವಶಗತನುಮಾಗಿ ನಿಜವಜ್ರಾವರ್ತ್ತಚಾಪಮುಮನಗ್ನಿಮುಖಂಳೀಮುಖಂಗಳುಮಂನೋಡುತ್ತುಮಿರೆ ದೇವಗತಿವಡೆದಜಟಾಯುವುಂ ತಪಂಬಟ್ಟುಸುರಗತಿವಡೆದಕೃತಾಂತವಕ್ತ್ರನುಮಾಸನಕಂಪಮಾಗಲವಧಿಬೋಧದಿಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂಮರಣಪ್ರಾಪ್ತನಪ್ಪುದುಂ ರಾಮಂಶೋಕಾಭಿಭೂತನಾಗಿರೆಪಗೆವರೆಡೆಸೆರೆಯಲೆಂದು ಬಂದಯೋಧ್ಯೆಯುಂ ಬಳಸಿಬಿಟ್ಟುದರ್ದದನಱಿದಿರ್ವ್ವರುಂ ಬಂದಯೋಧ್ಯೆಯಂಸುತ್ತಿಮುತ್ತಿರ್ದಮಾಪ್ಪಡೆಯುನೋಡಿಸುವುದುಂ ವಜ್ರಮಾಲಿಯುಂ ಚಾರುರತ್ನನುಂತಮಗದುವೆ ನಿರ್ವೇಗಕಾರಣಮಾಗೆಪಲಬರರಸುಮಕ್ಕಳ್ವೆರಸು ರತಿವೇಗಭಟ್ಟಾರಕರಪಕ್ಕದೆತಪಸ್ಥರಾದರಿತ್ತಕೃತಾಂತವಕ್ತ್ರಜಟಾಯುದೇವರ್ಕ್ಕಳಿರ್ವ್ವರುಂ ರಾಘವನಲ್ಲಿಗೆವಂದು॥

ಕಂ॥ ಎನಿತಾನುಂತೆಱದಿಂಧ।
ರ್ಮ್ಮನಿರೂಪಣೆಗೆಯ್ದುಮೆಂತುಮೇನಾತ್ತರೆರಾ॥
ಮನವಿಕಳತೆಗಿಡಿಸಲ್ಕಂ।
ನಿನಭವದನುಬಂಧಮಂಕಳಲ್ಬುವರೊಳರೇ॥ 54

ವ॥ ಅಂತುಧರ್ಮ್ಮವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂ ರಾಮನಮನೋವ್ಯಕಲ್ಯಮಂಕಳೆಯಲಾಱದೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ನಯನಪಥದೊಳಿರ್ದ್ದ॥

ಮ॥ಸ್ರ॥ ಕಲನೊಂದಂತೀವಿನೀರಂಪೊಸೆದುಸಿಕತದಿಂಗಾಣಮಂಪೊಯ್ದುಮತ್ತಂ।
ಶಿಲೆಯೊಳ್ಬಿತ್ತಯುಮೊಣಗಿದಭೂಜಕ್ಕೆನೀರ್ವ್ವೆಯ್ವುದುಂಕೋ॥
ಟಲೆವಟ್ಟೆನಿಷ್ಫಲೋದ್ಯೋಗಮನೊಡರಿಪುದೇನೆಂಬುದುಂದೇವರೆಂದ।
ಬಲದೇವಂಗಣ್ಣನೀನೀಪೆಣನನೆಳಪಿನಿಂಪೊತ್ತಿರಲ್ಬಪ್ಪುದುಂಟೇ॥ 55

ವ ॥ ಎನೆಮುನಿಮುನೀವಮಾಂಗಲ್ಯವಚನಮನೇಕೆನುಡಿದಿರೆಂದುಕೃತಾಂತವಕ್ತ್ರನೊಳ್ನುಡಿಯುತ್ತುಮಿಪ್ಪರ್ನೆಗಪುತ್ತೆ ಜಟಾಯುದೇವನೊಂದುಪೆಣನಂಪೊತ್ತುಮುಂದಣ್ಗೆವಪ್ಪುದುಂರಾಮಂಕಂಡೀಮೃತಜನಂನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜನಮಿಂತೇಕೆಪೊತ್ತುತೊಳಲ್ವಪೆಯೆನೆಜಟಾಯುದೇವಂ ನೀನೀಪೆಣನಂಪೊತ್ತುತೊಳಲ್ವುದೇನಿಮಿತ್ತಮೆಂದು ತೋಱಿನುಡಿವುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಎಂತಾನುಂಪಲವುಂದೃ ।
ಷ್ಟಾಂತಮನೆನಿತಾನುಮುಪಮೆಯಿಂತದ್ದ್ವಿಜ ॥
ಮುನ್ಮರ್ತೋಱಿತೋಱಿಚಿತ್ತ ।
ಭ್ರಾಂತಿಯುಮಂಹಳಿಯಪಳಿಯುಮಂಪಿಂಗಿಸಿದರ್ ॥ 56

ವ ॥ ಅಂತಪಗತಮೋಹನಾದರಾಮಂಗೆದೇವರೀರ್ವರುಂತಂತಮದಿವ್ಯಸ್ವರೂಪಮಂತೋಱಿಮತ್ತಮಿಂತೆಂದರೆಮಗಾಸನಕಂಪಮಪ್ಪುದುಂ ನಿಮಗಾದುಪಸರ್ಗಮನಱಿದುಬಂದುನಿಂಮುಮೇಲೆಬಂದಪಗೆವರನೋಡಿಸುವುದು ಮಮರದುಮೆನಿರ್ವ್ವೇಗಕಾರಣಮಾಗೆಪಲಂಬರರಸುಮಕ್ಕಳ್ವೆರಸಾತಪಂಬಟ್ಟರೆಂಬುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಮುಗಿಲಮಱೆಪ್ರೋದಚಂಡಾಂ ।
ಶುಗೆಕಾಳಿಕೆಪೋದಪೊಂಗೆಪೋಗೆಪೋದಕೃಶಾ ॥
ನುಗೆಸಮನಾದಂಮೋಹಂ ।
ಬಗೆಯಿಂಪೊಱಮಟ್ಟುಪೋಗೆದಶರಥರಾಮಂ ॥ 57

ವ ॥ ಅಂತುನಿಷ್ಕಲುಷಹೃದಯನಾಗಿ ॥

ಕಂ ॥ ಏಂನುಮನಾನಱಿಯದೆಚಿಃ ।
ಬಂನಕ್ಕೊಳಗಾದೆನೆಂದುರಘುಕುಲತಿಲಕಂ ॥
ತಂನಂತಾನಱಿದೊಡಲಂ ।
ತಂನಿಂಬೇರ್ಪಡಿಸಲಾದಮುತ್ಸುಕನಾದಂ ॥ 58

ವ ॥ ಅಂತುವೈರಾಗ್ಯಪರನಾಗಿವಿಭೀಷಣ ಸುಗ್ರೀವ ನಳ ನೀಳ ಜಾಂಬವ ಪ್ರಸನ್ನಕೀರ್ತಿ ವಿರಾಧಿತಾದಿಗಳುಮಂಪೆಱರುಂಪ್ರಧಾನಪುರುಷರೆಲ್ಲರುಮಂಬರವೇಳ್ದಟ್ಟುವುದುಮವರ್ಬಂದುಸರಯೂಘಮೆಂಬ ತೊಱೆಯತಡಿಯೊಳ್ಲಕ್ಷ್ಮಣನಶಬಮಂ ಯಥಾವಿಧಿಯಿಂಸಂಸ್ಕರಿಸಿಬರ್ಪ್ಪನ್ನೆಗಮಾಗಳಂತೆರಾಮಸ್ವಾಮಿಲವನಪಿರಿಯಮಗಂಗೆರಾಜ್ಯಪಟ್ಟಮಂಕಟ್ಟಿ ಪಲಂಬರರಸುಮಕ್ಕಳ್ವೆರಸುಸುವ್ರತರೆಂಬಚಾರಣರಪಕ್ಕದೆತಪಸ್ಥನಾದಂ ವಿಭೀಷಣನುಂನಿಜ ತನೂಭವನಪ್ಪಸುಭೂಷಣಂಗೆಲಂಕೆಯುವರಾಜ್ಯಮನಿತ್ತುದೀಕ್ಷೆಯಂಕೊಂಡಂ ಸುಗ್ರೀವನುಮಂಗದಂಗೆರಾಜ್ಯಮಂಕೊ

ಟ್ಟುಮಲ್ಲಿಯೆದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡಂ ಶತ್ರುಘ್ನನಳ ನೀಳ ವಿರಾಧಿತ ಚಂದ್ರರಶ್ಮಿಪ್ರಮುಖರುಂರಾಮನೊಡನೆಸುವ್ರತಚಾರಣರಸಮಕ್ಷದೊಳ್ದೀಕ್ಷೆಯಂಕಯ್ಕೊಂಡರಂತನಿಬರಂತಃಪುರದಕಾಂತೆಯರುಂ ಶ್ರೀಮತ್ಯಾರ್ಯ್ಯಿಕಾಸಮಕ್ಷದೊಳ್ದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡರ್ಮ್ಮತ್ತಮಾರಾಮಯತಿಪತಿಪರಮಾಗಮಪ್ರಣೀತಮಾರ್ಗ್ಗದಿಂ ॥

ಕಂ ॥ ಮೂಲಗುಣೋತ್ತರಗುಣದಿಂ ।
ಶೀಲಮನಳವಡಿಸಿಸಮಿತಿಯುಂಗುಪ್ತಿಗಳಂ ॥
ಪಾಲಿಸಿಪಂಚಮಹಾವ್ರತ ।
ಲೀಲೆಯಿನೆಸೆದಂಪ್ರಮಾದಮಿಲ್ಲೆಂಬಿನೆಗಂ ॥ 59

ಪಿಡಿದುದಶಧರ್ಮ್ಮಮಂಗೆ ।
ಲ್ದೊಡತನುಮಂಕುಸುಮಬಾಣನಂಕಬ್ಬಿನಬಿ ॥
ಲ್ವಿಡಿದನನದೇಕೆಲೋಕಂ ।
ಕಡಂಗಿಬಂಣಿಪದುರಾಘವವ್ರತಿಪತಿಯುಂ ॥ 60

ಉ ॥ ಮೂಲಗುಣಂಗಳಿಂದೆದಶಧರ್ಮ್ಮಮನೇಱಿಸಿಕೊಂಡಮೋಘಬಾ ।
ಣಾಳಿಯನಲ್ಲಿತೊಟ್ಟುನಿಲಲೀಯದೆತೂಳ್ದಿಪರೀಷಹಂಗಳಂ ॥
ಮೇಳಿಸಿದಂಜಯಾಂಗನೆಯನೇಕವಿಹಾರದೊಳಾಮುನೀಶ್ವರಂ ।
ಮೇಳಿಸೆಕೀರ್ತ್ತಿಕೀರ್ತ್ತಿಮುಖದಂತೆದಿಶಾರದನೀರದಂಗಳಂ ॥ 61

ಕಂ ॥ ಕೇವಲಬೋಧೋದಯಮಂ ।
ಬೀವಿಭವಂಪೆತ್ತುಸಕಲರೂಪವ್ಯಾಪಾ ॥
ರಾವಹಸಂಪದದಿಂಸ ।
ರ್ವ್ವಾವಧಿಪುಟ್ಟಿತ್ತುರಾಘವವ್ರತಿಪತಿಯೊಳ್ ॥ 62

ವ ॥ ಅಂತುಸರ್ವ್ವಾವಧಿಯಂಪಡೆದುಲಕ್ಷ್ಮಣನತಂಮಮುಂನಿನಭವಂಗಳುಮಂಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಪ್ಪತ್ತೊಂದುವರ್ಷಂಗಳುಂದೆಪಂನಿರ್ಚ್ಛಾಸಿರವರುಷಮಂಜೀವಿಸಿಬಳಿಯಂಮಧೋಲೋಕಗತನಾದುದುಮಂಸ್ನೇಹಮಂಪರೀಕ್ಷಿಸಲ್ಬಂದದೇವಂಕಾರಣಮಾಗೆಲಕ್ಷ್ಮಣಂಸತ್ತನಲ್ಲದಾಪರಮಾಯುಷ್ಯಂನೆಱೆದುಸತ್ತನಲ್ಲೆಂಬುದುಮನಱಿದುರಾಮಭಟ್ಟಾರಕರುಗ್ರೋಗ್ರತಪಶ್ಚರಣನಿರತರಾಗಿದ್ವಾದಶದಿನಂಬರಮಾಹಾರಶರೀರಪರಿತ್ಯಾಗಪ್ರತ್ಯಾಖ್ಯಾನಮಂಕಯ್ಕೊಂಡುಪಾರಣೆಯದಿನದೊಳ್ ॥

ಕಂ ॥ ನಗರಾರಣ್ಯವಿಶೇಷಂ ।
ಬಗೆಗಿಲ್ಲೆನೆಕಾಲನಿಯಮದಿಂಬನದಿಂಚ ॥
ರ್ಯ್ಯಗೆಪೊಱಮಟ್ಟಂಮುನಿತಂ ।
ನಗಮನಮಂದ್ರುತವಿಲಂಬಿತಂಪೊರ್ದ್ದದೆನಲ್ ॥ 63

ವ ॥ ಅಂತುಬಂದುವಂಶಸ್ಥಳಿಯೆಂಬಪೊೞಲಂಪುಗುವುದುಮಾಪುರದಜನಮವರತಪಃಪ್ರಭಾವಮುಮಂದಿವ್ಯಶರೀರಮುಮಂನೋಡಿಕವ್ವರೆಗೊಂಡುಬೞಿಸಲ್ವದುಮದನಾಪೊೞಲನಾಳ್ವರಸಂಪ್ರತಿನಂದಿಕಂಡುರಾಮಭಟ್ಟಾರಕರಸಿದಿರ್ಗ್ಗೊಳಲ್ಮಣಿಮಾಡದಿಂಇೞಿದುಬರ್ಪ್ಪಂನೆಗಂಮಾರ್ಗ್ಗಮಱಿಯದಜನಂಗಳೆಂಮಮನೆಗೆೞ್ತಂನಿಮೆಂಬುದುಂಭಟ್ಟಾರಕರ್ಗ್ಗಚರ್ಯ್ಯಾವಿಘ್ನಮಾದೊಡಮಾಹಾರಂಗೊಂಡಂತೆ ಸಂತುಷ್ಟಚಿತ್ತರಾಗಿಪೊೞಲಂಪೊಱಮಟ್ಟು ಪೋಪುದುಮಿತ್ತಲ್ಪ್ರತಿನಂದಿರಾಮಭಟ್ಟಾರಕರ್ಗ್ಗಚರ್ಯ್ಯಾವಿಘ್ನಮಾದುದಕ್ಕೆಮನದೊೞ್ಚಿಂತಿಸುತ್ತುಮಿರ್ಪ್ಪನಮಿತ್ತಲ್ ॥

ಕಂ ॥ ಅನಶನಮಂಪಂನೆರಡುಂ ।
ದಿನಂಬರಂಪೂಣ್ದುಮಾಣ್ಬನಲ್ಲೆನದೆಂದುಂ ॥
ಜನಪದಮಂಪುಗೆನೆಂದಾ ।
ಮುನಿಪತಿಕಾಂತಾರಭಿಕ್ಷೆಯಂಕಯ್ಕೊಂಡಂ ॥ 64

ವ ॥ ಅಂತುಕಾಂತಾರಭಿಕ್ಷೆಯಂಕಯ್ಕೊಂಡುಪೋಗಿಮಹಾಗಹನಮಂಪೊಕ್ಕಿರ್ಪ್ಪುದುಂ ॥

ಕಂ ॥ ಒಂದುದಿನಮಾಮಹಾಮುನಿ ।
ವೃಂದಾರಕನಿರ್ದ್ದಕಾನನಕ್ಕೆಳೆದೊಯ್ದು ॥
ತ್ತೊಂದುವಿಷಮಾಶ್ವಮಾಪ್ರತಿ ।
ನಂದಿನೃಪಾಲಕನನುಚಿತಪರಿಪಾಲಕನಂ ॥ 65

ವ ॥ ಅಂತಾಸೂಕಳತುರಂಗಮತಿವಿಷಮಗಹನಮಂಪುಗುವುದುಂಪ್ರತಿನಂದಿಸೂಕಳಗುದುರೆಯಿಂನೆಲಕ್ಕೆಪಾಯ್ದುದಿಗವಲೋಕನಂಗೆಯ್ದುಸಮೀಪದೊಳೊಂದುಸರೋವರಮಂಕಂಡುಪೊಕ್ಕುಮಿಂದುಪೊಂದಾವರೆಯಪೂಗಳಿಂಕಂಠಿಕೆಯಂಸಮೆದುಜಿನಪ್ರತಿಮೆಯನಲ್ಲಿನಿಲಿಸಿಯರ್ಚ್ಚಿಸುತ್ತಿರ್ಪ್ಪಂನೆಗಮಾತನಂತಃಪುರಪ್ರಧಾನೆಪ್ರಭಾವತಿಯೆಂಬಳಾಸೂಕಳಶ್ವದಪಜ್ಜೆವಿಡಿದುಬಂದು ತಂನರಸನಂಕಂಡಾಸರೋವರದೊಳ್ನೀರಾಟಮನಾಡಿಬೋನಮನಲ್ಲಿಗೆತರಿಸುವುದುಮಾಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್ರಾಮಭಟ್ಟಾರಕರಿರ್ಪ್ಪತ್ತುನಾಲ್ಕುದಿವಸದಪಾರಣೆಗೆಕಾಂತಾರಭಿಕ್ಷೆಗೆಚರ್ಯ್ಯಾಮಾರ್ಗ್ಗದಿಂಬರ್ಪ್ಪುದುಂಪ್ರತಿನಂದಿಭೋಂಕನೆಕಂಡುಸಂಭ್ರಮದಿನಿದಿರೆೞ್ದುಪೊಡವಟ್ಟುನಿಲ್ಲಿಸಿಪಲತೆಱದಿನರ್ಚ್ಚಿಸಿದಿವ್ಯಾಹಾರಮಂಕುಡುವುದುಂ ॥

ಕಂ ‖ ರೈವೃಷ್ಟಿಕುಸುಮವರ್ಷಂ ।
ದೇವರಹೋಧ್ವಾನಘೋಷಣಂಹಿಮಪವನಂ ‖
ದೇವಾನಕರವವೊದವೆಮ ।
ಹಾವಿಸ್ಮಯಹೇತುವಾಯ್ತು ಪಂಚಾಶ್ಚರ್ಯಂ ‖ 66

ವ ‖ ಅಂತುರಾಮಭಟ್ಟಾರಕರ್ಪೂರ್ವಜಾಪ್ರಾಪ್ತರಾಗಿದುರ್ಧರತಪೋಮಾರ್ಗದೊಳ್ನಡೆದುಲಕ್ಷ್ಮಣಸೀತ್ತ್ರದಸಿದಧ್ಧಿಲೆಯನೇಱಿರಾತ್ರಿಪ್ರತಿಮಾಯೋಗಂನಿಂದುಕರ್ಮಕ್ಷಯಂಗೆಯ್ವುದನವಧಿಬೋಧದಿಂಸೀತೇಂದ್ರನಱಿದಚ್ಯುತಕಲ್ಪದಿಂಬಂದು ‖

ಮಂ ‖ ಆನುಂತಾನುಂಪರಮಪದಮಂಸಾಧಿಪೆಂಮುಂದೆಶುಕ್ಲ ।
ಧ್ಯಾನಕ್ಕೀವೆಂತವಿಲನೆನುತುಂರಾಮಯೋಗೀಂದ್ರನಿದ್ದಾ ‖
ಸ್ಥಾನಂಬೊಕ್ಕಂಮಕುಟರುಚಿರೋದೋಂತಮಂತೀವೆತಳ್ತೊ ।
ಯ್ದೀನಂಮಾಡಂವಿನಯವಿಕಳಂರಾಗಯೋಗಪ್ರಮತ್ತಂ ‖ 67

ವ ‖ ಅಂತುರಾಮಯತಿಪತಿಗಳಿರ್ದ್ದನಗೋಪರಿಮವನಮಂಪೋಕ್ಕಾಱಂಬುತುಗಳನಲ್ಲಿ ವಿಗುರ್ವಿಸಿತಾನೇಸೀತೆಯರೂಪಾಗಿವಿದ್ಯಾಧರಕಂನೆಯರ್ಬ್ಬಳಸಿಬರೆಸಮಿಾಪಕ್ಕೆ ಬಂದುನಿಂದುನೀಮಿನ್ನಂಗತ ಯೌವನಶರೀರರಲ್ಲರೀಮನೋಹರಾಕಾರ ಮನಕಾರಣಂಕಿಡಿಸದಿರಿಮಾನಂದುನಿಂವೊಡನೆಮುಳಿದುನಿವಾಸ್ನೇಹವಿಶ್ಲೇಷಮಪ್ಪಂತುತಪಂಬಟ್ಟೆನಲ್ಲದೆನಿಚ್ಛಯಂತಪಂಬಟ್ಟೆನಿಲ್ಲೆ ನಿತ್ತನಿಂಮನೆಪಂಬಲಿಸುತ್ತಿರ್ಪ್ಪೆನೆಂನೊಳಮಿಾವಿದ್ಯಾಧರಕಂನೆಯರೊಳಂಕೂಡಿಸುಖಮನನುಭವಿಸಿಬಳಿಕ್ಕೆನೀಮುನಾನು ಮಾಕೆಗಳುವೊಡನೆತಪಂಬಡುವಮೆಂದುತಪೋವಿಘ್ನಹೇತುಗಳಂತೋಱೆಯುಂ ನುಡಿಯೆಯುಂ ರಾಮಭಟ್ಟಾರಕರೆಂತುಮಸ್ಖಲಿತಚಿತ್ತದಿಂಶುಕ್ಲಧ್ಯಾನಪ್ರವಿಷ್ಟರಾಗಿಮಾಘಮಾಸದಶುಕ್ಲಪಕ್ಷದ್ವಾದಶಿಯಬೆಳಗಪ್ಪಜಾವದೊಳ್ ‖

ಉ ‖ ಆವರಿಸಿದ್ದಘಾತಿಘನಕಾಂಡಪಟಂಪೆಱಿಂಗೆದಿವ್ಯಭಾ ।
ಷಾವಧುವಿಂಗೆರಾಘವಯತಿಪ್ರವರಂವರನಾಗೆನಿರ್ಮ್ಮಲಂ ‖
ಕೇವಲಬೋಧಮೆಂಬಮಣಿದರ್ಪ್ಪಣಮುಜ್ವಳಿಸಿತ್ತುತೋರ್ಪ್ಪಿನಂ ।
ಜೀವಮಜೀವಮೆಂಬಖಿಲವಸ್ತುಗಳುಂಗುಣಪರ್ಯ್ಯಯಂಗಳುಂ ‖ 68

ವ ‖ ಅಂತುರಾಮಸ್ವಾಮಿಯಕೇವಲಬೋಧೋದಯದೊಡನೆತಮಗಾಸನಕಂಪಮಪ್ಪುದುಮವಧಿಬೋಧದಿಂದಱಿದು ‖

ಉ॥ ದುಂದುಭಿನಾದಮಾವರಿಸೆದಿಕ್ತಟಮಂಚಳಕೇತನಂಪಿಯ ।
ನ್ನಂದನಶಂಕೆಯಂಪಡೆಯೆರತ್ನವಿಮಾನವಿತಾನವಂಬುಜಾ ॥
ಲಂದಿವಿಜೇಂದ್ರಚಾಪದವಿಳಾಸಮನೇಳಿಸೆಕಣ್ಗೆವಂದವೇಂ ।
ಬಂದುದೊರಾಮಕೇವಲಿಯಕೇವಲಿಪೂಜೆಗೆದೇವಸಂಕುಲಂ ॥ 69

ಮ॥ ಭವನಾವಾಸದವರ್ಪದಿಂಬರಮರೇಂದ್ರರ್ವ್ಯಂತರಾವಾಸಸಂ ।
ಭವರೆಣ್ಬರ್ಸಸಿಸೂರ್ಯರೀರ್ವರುಳಿದರ್ಪಂನಿರ್ವರಿಂದ್ರರ್ನಭೋ ॥
ವಿವರಂತಂವಬಲಕ್ಕೆಪಾಲದನೆಮಾಱುಂಲೋಕಮೊಂದಾಗಿಬ ।
ರ್ಪವೊಲೇಂಬಂದರೊಮಾಳ್ಪಕೌತುಕದಿನಾಕೈವಲ್ಯಮಾಂಗಲ್ಯಮಂ ॥ 70

ವ॥ ಅಂತುಬಂದುಚತುರ್ನ್ನಿಕಾಯದೇವನಿಕಾಯದೊಡನೆಸೀತೇಂದ್ರನುಂರಾಮಭಟ್ಟಾರ
ಕರ್ಗ್ಗೆಕೇವಲಿಪೂಜೆಯಂಮಾಡಿಪೊಡವಟ್ಟುತದನಂತರಂ ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರಂಗೆಧರ್ಮ್ಮ
ಮಂಪ್ರತಿಬೋಧಿಸಲೆಂದುಶರ್ಕ್ಕರಪ್ರಭೆಯೆಂಬನರಕಕ್ಕೆವೋಗಿನೋಳ್ಪನಮಲ್ಲಿ
ತಂಮೊಳೋರೋರ್ವರನನೇಕವಿಧದಿಂಪೀಡಿಸುತ್ತಿರ್ಪನಾರಕರುಮಂತೀವ್ರವೇ
ದನೆಗಳಿಂನರಲುತ್ತುಮಿರ್ದ್ದರಾವಣನುಮಂಲಕ್ಷ್ಮಣನುಮನವರೀರ್ವರುಮಂಕಾಡಿ
ಸುತ್ತಿರ್ದ್ದಶಂಭುಕನುಮಂಕಂಡುಕರುಣದಿನವರ್ಗ್ಗೆಧರ್ಮ್ಮಶ್ರವಣಮಂಗೆಯ್ದೊ
ಡಂಬಡಿಸಿಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಮಂಮಱೆಯದಿರಿಮೆಂದುಪೇಳ್ದವರದುಃಖಕ್ಕೆಕರಮುಜ್ಬೆ
ಗಂಬಟ್ಟುತಂನಿರ್ಪ್ಪಚ್ಯುತಕಲ್ಪಕ್ಕೆವೋಗಿಮತ್ತಮೊಮ್ಮೆರಾಮಭಟ್ಟಾರಕರಸ
ಮೀಪಕ್ಕೆವಂದುಪೂಜಿಸಿಪೊಡವಟ್ಟುಧರ್ಮ್ಮಶ್ರವಣಾನಂತರಂಸೀತೇಂದ್ರಂದಶರಥಾ
ದಿಗಳಗತಿಯಂಬೆಸಗೊಳ್ವುದುಂ ॥

ಕಂ॥ ಹಿಮಕರಮಂಡಲದಿಂದೊಸ ।
ರ್ವಮುರ್ದನೆಮಧುರೋಕ್ತಿಬೆಸಸಿದಕ್ಕೇವಲಿಗ ॥
ಳ್ಪಮೆನಿಸಿದತ್ಯುತ್ತಮಸಂ ।
ಯಮಫಲದಿಂದಶರಥಂಗೆಕಲ್ಪಾವಾಸಂ ॥ 71

ವ॥ ಮತ್ತಮಪರಾಜಿತೆಗಂಕೈಕೆಗಂಸುಮಿತ್ರೆಗಂಸುಪ್ರಭೆಗಂಜನಕಂಗಂಕರ್ಮ್ಮೋಪಶ
ಮದಿಂಸುಗತಿಸಮನಿಸಿದುದುಲವಾಂಕುಶರುಮೀಭವದೊಳ್ನಮುಕ್ತರಪ್ಪರ್ಪ್ರಭಾ
ಮಂಡಲಂಸುಕೌಶಲಪುರಕ್ಕಾಗಸದೆಪೋಗುತ್ತುಂನಾಲ್ಕುತಿಂಗಳುಪವಾಸಮಿರ್ದ್ದ
ಮಾಪರ್ಮ್ಮಹಾಋಷಿಯರಂಕಂಡುಧರಾಮಂಡಲಕ್ಕವತರಿಸಿವಿಧಿಪೂರ್ವ್ವಕಮುವ
ಗ್ರಾಹಾರದಾನಮಂಕೊಟ್ಟುತನ್ನೂರ್ಗ್ಗೆವೋಗಿತಾನುಂತಂನಸುಂದರಮಾಲೆಯೆಂ
ಬರಸಿಯುಂಕರುಮಾಡದೊಳಿರ್ದ್ದಸಿಡಿಲ್ವೊಡೆಯೆಸತ್ತೀರ್ವ್ವರುಂಮುಂದರದತೆಂಕ
ಣಕುಱುವದೊಳ್ಮುಱುವಸೆತೋಪಮಮಾಯುಷ್ಕರಾಗಿಪುಟ್ಟಿದರೆಂದುಪೇಳ್ದು ॥

ಕಂ॥ ರಾವಣಲಕ್ಷ್ಮಣಭಾವಿಭ ।
ವಾವಳಿಯಂರಾಮದಿವ್ಯಮುನಿಸಂಶ್ರುತಿಸಾ ॥
ಖ್ಯಾವಹಮೆನೆಮೃದುಮಧುರಾ ।
ರಾವಂಸೀತಾಚರಾಮರಂಗಿಂತೆಂದಂ ॥ 72

ವ ॥ ರಾವಣನುಂಲಕ್ಷ್ಮಣನುಂನಿರಯವಾಸದಿಂಪೋಱಮಟ್ಟುಬಂದುಮಂದರದಪೂರ್ವ್ವದಿಗ್ಭಾಗದವಿಜಯಾವತಿಪೆಸರಪುರದೊಳ್ಸಂಪನೆಂಬಪ್ರೊಕ್ಕಲಿಗಂಗವೂತನಕುಲಸತಿರೋಹಿಣಿಗಂಅರ್ಹದ್ದಾಸನುಂಋಷಿದಾಸನುಮೆಂಬತನಯರಾಗಿಶ್ರಾವಕವ್ರತಂಗಳಂಕಯ್ಕೊಂಡುಕೊಂಡಾಡಿನಡೆದನಃಕ್ರಮದಿಂಜೀವಿತಾವಸಾನದೊಳ್ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆಪೋಗಿಮಗುಳ್ದುಬಂದುವಿಜಯಪುರದೊಳುತ್ಪಟ್ಟಋಷಿಯುಗ್ಗ್ರಹಾರದಾನಮನ್ನಿತ್ತುಕಾಲಂಗೆಯ್ದುಹರಿವರುಷದೊಳುತ್ಪಟ್ಟದೇವಲೋಕಕ್ಕೆಪೋಗಿಬಂದುಮುಂನೆಪೇಳ್ದವಿಜಯಪುರಮನಾಳ್ವಕುಮಾರಕೀರ್ತ್ತಿಗಮೂತನರಸಿಲಕ್ಷ್ಮೀಮತಿಗಂಜಯಕಾಂತನುಂಜಯಪ್ರಭನುಮೆಂಬಮಕ್ಕಳಾಗಿಪುಟ್ಟಿ ॥

ಕಂ॥ ಅಂತವರತಿಚಿರಕಾಲಂ ।
ಸಂತಸದಿಂರಾಜ್ಯಸುಖಮನನುಭವಿಸಿಬಳಿ ॥
ಕ್ಕಂತಪದೊಳೆಸಗಿಕಡೆಯೊ ।
ಳ್ಲಾಂತವಕಲ್ಪದೊಳನಲ್ಪಸುಖದಿಂದಿರ್ಪ್ಪರ್ ॥ 73

ವ ॥ ನೀನುಮಚ್ಯುತಕಲ್ಪದಿಂಬಂದುಭರತಕ್ಷೇತ್ರದೊಳ್ಸಕಲಚಕ್ರವರ್ತ್ತಿಯಾಗಿರ್ಪ್ಪದುಂಲಾಂತವಕಲ್ಪದಿಂದವರ್ಬ್ಬಂದುನಿನಗಿಂದುರಥನುಂಮೇಘರಥನುಮೆಂಬತನೂಭವರಪ್ಪರವರೊಳಗಗ್ರಸುತನಾಗಿಪುಟ್ಟಿದದಶಗ್ರೀವಂಸಂಸಾರಸುಖವಿಮುಖನಾಗಿತಪಂಗೊಂಡುಷೋಡಶಭಾವನೆಗಳಂಭಾವಿಸಿತೀರ್ತ್ಥಕರನಾಮಕರ್ಮ್ಮಮಂಕಟ್ಟಿವೈಜಯಂತವಿಮಾನದೊಳಹಮಿಂದ್ರನಾಗಿ ಮಗುಳ್ದುಬಂದುಭರತಕ್ಷೇತ್ರದರತ್ನಪುರದೊಳ್ತೀರ್ತ್ಥಕರಕುಮಾರನುಂಚಕ್ರವರ್ತ್ತಿಯುಮಾಗಿಪುಟ್ಟಿ ॥

ಮ ॥ ಸಕಲೋರ್ವ್ವೀತಳಚಕ್ರವರ್ತ್ತಿಪದಮಂಕಯ್ಕೊಂಡದಂಬಿಟ್ಟುತೀ ।
ರ್ತ್ಥಕರತ್ವಂಬಡೆದಿರ್ಪ್ಪದುಂಗಣಧರಂನೀನಪ್ಪೆತದ್ಭಾವಿತೀ ॥
ರ್ತ್ಥಕರಂಗಾದಬಳಿಕ್ಕೆಮುಕ್ತಿವಡೆವೈನೀನೆಂದುಭಟ್ಟಾರಕ ।
ಸ್ಸಕಲಜ್ಞತ್ತಿಳಿವಂತುಪೇಳೆತಳೆದಂಸೀತೇಂದ್ರನುತ್ಸಾಹಮಂ ॥ 74

ವ ॥ ಮತ್ತಂರಾಮಭಟ್ಟಾರಕರ್ಲಕ್ಷ್ಮಣಂಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆಪೋಪಂನೆಗಮಪ್ಪಭವಂಗಳನಿಂತೆಂದುಬೆಸಸಿದರ್ಮೇಘರಥಂತಪಂಬಟ್ಟು ದೇವಗತಿವಡೆದಲ್ಲಿಂಬಂದುಪೃಥ್ವೀಪುರದೊಳುಶ್ರುತಕೀರ್ತ್ತಿಯೆಂಬರಸನಾಗಿಮತ್ತಂತಪಂಬಟ್ಟುಷೋಡಶಭಾವನೆಗಳಂ

ಭಾವಿಸಿದೇವಲೋಕಕ್ಕೆವೋಗಿದಿವಿಜಸುಖಮನನುಭವಿಸಿಬಂದುಪುಷ್ಕರದ್ವೀಪದ
ಪೂರ್ವವಿದೇಹದಪದ್ಮಪುರಮನಾಳ್ವಚಕ್ರವರ್ತ್ತಿಯುಂತೀರ್ತ್ಥಕರಕುಮಾರ
ನುಮಾಗಿಪುಟ್ಟಿರಾಜ್ಯಸುಖಮನೊಲ್ಲದೆತಪಂಬಟ್ಟುತೀರ್ತ್ಥಕರನಾಗಿಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ
ಪೋಪಂನಾಮಿಂನೆರಡುವರುಷಕ್ಕೆ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪೋಪೆವೆಂದುಭಟ್ಟಾರಕರ್ತ್ತರ್ಗಂಮು
ಮುಂಪೇಳೆಕೇಳ್ದುಸಂತೋಷದಂತಮನೆಯ್ದಿ ॥

ಮ ॥ ಜಲಗಂಧಾಕ್ಷತಪಾರಿಜಾತಸುಮನೋದಾಮಂಗಳಿಂರಾಮಕೇ ।
ವಲಿಯಂಪೂಜಿಸಿಭಕ್ತಿಯಿಂದೆಱಗಿಸೀತೇಂದ್ರಂವಿಭೂಷಾಂಶುಮುಂ ॥
ಡಲಿಯುಂದೇಹಮರೀಚಿಯುಂಪುದಿಯೆಱೋದೋಭಾಗಮಂಚೆಲ್ವನಿ ।
ಕ್ಕರ್ಗಳಿಗೊಂಡಚ್ಯುತಕಲ್ಪಮಂದಿವಿಜಕೇಳೀತಲ್ಪಮುಂಮುಟ್ಟಿದಂ ॥ 75

ವ ॥ ಮತ್ತಿತ್ತರಾಮಭಟ್ಟಾರಕರ್ ॥

ಕಂ ॥ ತಮಗೆಪದಿನಾಱುಬಿಲ್ಲು ।
ದ್ದಮೆನಲ್ಪದಿನೆಂಟುಸಾಸಿರಂಪರಮಾಯು ॥
ಷ್ಯಮೆನಲ್ವರ್ತ್ತಿಸಿಮುಕ್ತಿ ।
ಪ್ರಮದಾಸಂಭೋಗಲೋಭರತರಾಗಿರ್ದ್ದರ್ ॥ 76

ವ ॥ ಅಂತುಸಮುಱುಸ್ಥಿತಿಯಂಪರಿಪಾಲಿಸುತ್ತುಮಿರ್ದ್ದರ್ ॥

ಮ ॥ ಸತತಂಪೂಜಿಸೆದೇವಮರ್ತ್ತ್ಯಖಚರಕ್ಷ್ಮಾಪಾಲಕರ್ಪ್ಪಂಚವಿಂ ।
ಶತಿಸಂವತ್ಸರಮಿಂತೆಪೂಜೆವಡೆಯುತ್ತುಂಭವ್ಯಸಸ್ಯಕ್ಕೆನಿ ॥
ರ್ವ್ಯಾಜಿತಧರ್ಮ್ಮಾಮೃತವೃಷ್ಟಿಯಂಕಱೆಯುತುಂನಿರ್ಬ್ಬಾಧಬೋಧಂಯಶೋ ।
ಲತೆಯಿಂಮುದ್ರಿಸಿದಂಜಗತ್ತ್ರಿತಯಮಂಶ್ರೀರಾಮಭಟ್ಟಾರಕಂ ॥ 77

ಶಾ ॥ ನೀಡುತ್ತುಂಕುಮತಕ್ಕೆ ತೇಜದಳಿವಂವಿಖ್ಯಾತಿಯಂತಾಳ್ದಿದೊ ।
ಳ್ನಾಡಂಕೂಡೆತೊಳಲ್ದುಭವ್ಯಜನಮಂರತ್ನತ್ರಯಾಲಂಕೃತಂ ॥
ಮಾಡುತ್ತುಂದೆಸೆವೆಣ್ಗೆ ತೇಜದೊದವಿಂಶ್ರೀಕೇಕರಾಲೋಕನ ।
ಕ್ರೀಡಾಮಂಡನಮಾಗೆಕೇವಲಿಕುಬೇರಾದ್ರೀಂದ್ರಮಂಮುಟ್ಟಿದಂ ॥ 78

ವ ॥ ಅಂತುಬಂದು ॥

ಮ॥ಸ್ರ॥ಕ್ಷಿತಿಭೃನ್ಮೂರ್ದ್ಧಾಭಿಷಿಕ್ತಂಪಲಮೆನಿಸಿದಕೈಲಾಸಶೈಲೇಂದ್ರದೊಳ್ಕ ।
ಲ್ಪತರುಸ್ತೋಮಂಗಳಿಂಮಂಡಳಿಸಿದಕನಕಾಂಭೋಜಷಂಡಂಗಳಿಂಮುಂ ॥
ಡಿತಮಾದತ್ಯಂತಶುದ್ಧಸ್ಫಟಿಕಮಣಿಶಿಲಾಪಟ್ಟದೊಳ್ರಾಮಚಂದ್ರಂ ।
ಪ್ರತಿಮಾಯೋಗಪ್ರಯೋಗಂಗುಣಭವನಮಣಿಸ್ತಂಭಮಿರ್ಪ್ಪಂತಿರಿರ್ದ್ದಂ ॥ 79

ವ ॥ ಅಂತಿರ್ದ್ದುಸೂಕ್ಷ್ಮಶರೀರಯೋಗದಿಂಸೂಕ್ಷ್ಮಕ್ರಿಯಾಪ್ರತಿಪಾತಿಯೆಂಬಪರಮಶು
ಕ್ಲಧ್ಯಾನದೊಳ್ನಿಲಿಸಿಲಘುಕರ್ಮ್ಮಪರಿಪಾತನಶಕ್ತಿಪ್ರಾಪ್ತಿನಿಮಿತ್ತಂದಂಡಕವಾಟ
ಲೋಕಪೂರಣಪ್ರತರಕ್ರಿಯೆಗಳಂಪ್ರತಿಸಮಯಂಪ್ರಯೋಗಿಸಿನಾಲ್ಕುಮಘಾತಿಕ
ರ್ಮ್ಮಸ್ಥಿತಿಯಂಕಾಲಮಂಸದೃಶಂಮಾಡಿಮೂಲಶರೀರಪ್ರಮಾಣದೊಳ್ನಿಂದುವಾ
ಙ್ಮನಃಕಾಯಯೋಗಮುಮನಡಂಗಿಸಿಸಕಲಬಂಧಾಶ್ರವನಿರೋಧದಿನಯೋಗಕೇವಲಿಗು
ಣಸ್ಥಾನಮಂಪೊರ್ದ್ದಿಸಮುಚ್ಛಿನ್ನಪ್ರಾಣಾಪಾನಪ್ರಚಾರಸಮುಚ್ಛಿನ್ನಕ್ರಿಯಾನಿವೃ
ತ್ತಿಧ್ಯಾನಪ್ರವರ್ತ್ತನಾಪರನಾಗಿ ॥

ಕಂ ॥ ಪರಿಪೂರ್ಣ್ಣಮೆನಿಸೆಗುಣಪರಿ ।
ಕರಂಯಥಾಖ್ಯಾತಚರಿತನಾಗಿಜಿನಂಮು ॥
ಕ್ತಿರಮಾಕಚಗ್ರಹಸ್ತನ ।
ಪರಿರಂಭಾರಂಭಕೇಳಿಗುತ್ಸುಕನಾದಂ ॥ 80

ವ ॥ ಆಗಿತದುಪಾಂತ್ಯಸಮಯದೊಳನ್ಯತರವೇದನೀಯದೇವಗತಿತತ್ಪ್ರಯೋಗ್ಯಾನು
ಪೂರ್ವ್ಯೌದಾರಿಕಶರೀರತದ್ಬಂಧನಸಂಘಾತಸಂಸ್ಥಾನಾಂಗೋಪಾಂಗಸಂಹನನವ
ರ್ಣ್ಣಗಂಧರಸಸ್ಪರ್ಶ್ಯಪ್ರಶಸ್ತಾಪ್ರಶಸ್ತವಿಹಾಯೋಗತಿಗುರುಲಘೂಪಘಾತಪರಘಾ
ತಾತಪೋದ್ಯೋತೋಚ್ಛ್ವಾಸನಿಶ್ವಾಸಪರ್ಯಾಪ್ತಿಪ್ರತ್ಯೇಕಶರೀರಸ್ಥಿರಾಸ್ಥಿರಸುಭಗ
ದುರ್ಭಗಸುಸ್ವರದುಸ್ವರಾದೇಯಾನಾದೇಯಯಶಸ್ಕೀರ್ತ್ಯಯಶಸ್ಕೀರ್ತ್ತಿನಿರ್ಮ್ಮಾ
ಣನೀಚೈರ್ಗ್ಗೋತ್ರಂಗಳೆಂಬೆಪ್ಪತ್ತೆರಡುಂಪ್ರಕೃತಿಗಳಂದೂರೀಕೃತಂಮಾಡಿ ॥

ಕಂ ॥ ಪ್ರಕೃತಿಗಳಗಲ್ಕೆಯಿಂಶು ।
ಕ್ತಿಕೆಯಿಂಪೊಱಮಟ್ಟಮೌಕ್ತಿಕಂನೀರದಮಾ ॥
ಳಿಕೆಯಿಂತೊಲಗಿದಶಶಿಕಾ ।
ಳಿಕೆಯಿಂಬೇರ್ಪಟ್ಟಕನಕಮಿರ್ಪ್ಪಂತಿರ್ದ್ದಂ ॥ 81

ವ ॥ ಅನಂತರಂಚರಮಸಮಯದೊಳ್ಪರಿಶೇಷಾನ್ಯತರವೇದನೀಯಮನುಷ್ಯಾಯು
ರ್ಮ್ಮನುಷ್ಯಗತಿಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಜಾತ್ಯಾನುಪೂರ್ವ್ಯತ್ರಸನಾಮಬಾದರಪರ್ಯ್ಯಾ
ಪ್ತಕಸುಭಗಾದೇಯಯಶಸ್ಕೀರ್ತ್ತಿತೀರ್ತ್ಥಕರನಾಮೋಚ್ಚೈರ್ಗ್ಗೋತ್ರಂಗಳೆಂಬಪ
ದಿಮೂಱುಂಪ್ರಕೃತಿಗಳುಮೊರ್ಮ್ಮೆಯೆನಿರ್ಮ್ಮೂಲಮಾಗೆಸಕಲಸಂಸಾರಭಾರ
ದುಃಖಭಾರಭಂಜನನುಂನಿರಂಜನನುಮಾಗಿ ॥

ಮ ॥ ಕಿಡೆನಿಶ್ಶೇಷನುಘಾತಿಪಜ್ಜಳಿಸೆತನ್ನೆಂಟುಂಗುಣಂಕೂಡೆನೇ ।
ರ್ಪ್ಪಡೆದೀಪಾರ್ಚ್ಚಿಗಳಂತಿರೂರ್ಧ್ವಗತಿಮಾಱಿಂಲೋಕದಿಂಮೇಲೆಬೆ ॥
ಳ್ಗೊಡೆಯಿರ್ಪ್ಪಂತೆಪ್ರೊಲಿರ್ದ್ದಸಿದ್ಧನಿಲಯಕ್ಕಾನಂದದಿಂಪೋಗಿಕ ।
ಯ್ಯೊಡಿದಂಶಾಶ್ವತಮಪ್ಪಮುಕ್ತಿವಧುವಂಶ್ರೀರಾಮಭಟ್ಟಾರಕಂ ॥ 82

ವ॥ ಅಂತುರಾಮಭಟ್ಟಾರಕಂಪರಮಪದಪ್ರಾಪ್ತನಪ್ಪುದುಂ॥

ಕಂ॥ ಪೂಮಳೆಕಱೆದತ್ತಬಿಳದಿ।
ಶಾಮುಖಮಂದೇವದುಂದುಭಿಧ್ವನಿತೀವಿ॥
ತ್ತಾಮೋದಮತ್ತಮಧುಕರ।
ದಾಮಂತೀಡಿತ್ತುಬಂದುಮಂದಸಮೀರಂ॥ 83

ಇನಿತಮರಪಟಹಪೇಟಕ।
ವಿನಿತಮರವಿಮಾನಪಟಲವಿನಿತಮರಪತಾ॥
ಕಿನಿಯೆಂದುನೆನೆಯಲಱಿದೆನೆ।
ಜಿನಪೂಜೆಗೆಬಂದರಮರಪರಿವೃಢರಾಗಳ್॥ 84

ಚಿತ್ರಾತಪತ್ರದಿಂಶತ।
ಪತ್ರವನಸ್ಥಳಿಯನಿಳಿಪಿನಭದೊಳ್ದಸೆಯುಂ॥
ಚಿತ್ರಿಸೆಕಿರೀಟಕಿರಣಂ।
ದ್ವಾತ್ರಿಂಶತ್ತ್ರಿದಶಪತಿಗಳಂದೆಳ್ತಂದರ್॥ 85

ವ॥ ಅಂತುನಿರ್ವ್ವಾಣಪೂಜೆಗೆನಿಖಿಲಗೀರ್ವ್ವಾಣಪತಿಗಳೆಳ್ತರ್ಪ್ಪಾಗಳ್॥

ಕಂ॥ ಪಳುಕಿನಕೊಡದೊಳ್ಗಂಗಾ।
ಜಳಂಗಳಂತೀವಿತರ್ಪ್ಪಸುರವನಿತೆಘನೋ॥
ಪಳಮಂತಾಳ್ದಿದವಿದ್ಯು।
ದ್ವಿಳಾಸಮಂನಿಜವಿಳಾಸದಿಂಮುಸುಳಿಸಿದಳ್॥ 86

ಚಂದನಕರ್ದ್ದಮಶುಕ್ತಿಕೆ।
ಕೆಂದಳದೊಳ್ತಳಿರೊಳೆಸೆವಪೂಗೊಂಚಲೆನ॥
ಲ್ಬಂದರ್ತ್ತಾರಾಂತಃಪುರ।
ಸುಂದರಿಯರ್ಪ್ಸರಮಚರಮಪೂಜೋತ್ಸವದೊಳ್॥ 87

ಸಿತವಿಕಸಿತಾಬ್ಜದೊಳ್ತೀ।
ವಿತಂದರೆಳವೆಱೆಯಕದಿರನೆಂದೆನಿಪಸಿತಾ॥
ಕ್ಷತಮಂದಿಗ್ದೇವತೆಯ।
ರ್ಸ್ಸಿತಲೋಚನರುಚಿದಿಗಂತಮಂಬಳಸುವಿನಂ॥ 88

ಉ॥ ಜ್ಞಾನಕೃಶಾನುವಿಂದಮುಱಿದಗ್ಗದಕಾಮನಮೋಹನಾಸ್ತ್ರಸಂ ।
ತಾನಶರಾಸನಾವಳಿಯನೊಪ್ಪಿಸಲೀಕೆಗೞೀಜಿನೇಂದ್ರನಾ ॥
ಸ್ಥಾನಿಗೆತಂದರಕ್ಕುಮೆಸೆರಂಜಿಸೆಕೆಂದಳದೊಳ್ಲತಾಂತಮಾ ।
ಲಾನಿಕುರುಂಬಮಿಕ್ಷುಲತೆಬಂದುದುಕಿಂನರಕನ್ಯಕಾಜನಂ ॥ 89

ಕಂ॥ ಕರೆಗಣ್ಮುವನಿಜಲಾವ ।
ಣ್ಯರಸಂಪರಿನಾಳಮಿಕ್ಕಿದತ್ತೆಸೆತಂದ ॥
ಳ್ಸುರಸುಂದರಿಚಂದನರಸ ।
ಭರಿತಾಯುತಕೇತಕೀದಳದ್ರೋಣಿಗಳಂ ॥ 90

ತಳೆದನಿಮಿಷವಧುಗಳ್ಕ ।
ಣ್ಗೊಳಿಸಿದರುನ್ಮಿಷಿತಕರ್ಣ್ಣಿಕಾರಲತಾಸಂ ॥
ಕುಳಮೆನೆಸುವರ್ಣ್ಣಮಯಪರಿ ।
ಯಣಮಂಭಕ್ಷ್ಯೋಪದಂಶಚರುವಿಳಸನಮಂ ॥ 91

ಪಡೆವರಲಾವ್ರದೊರಂಸದ ।
ಸೊಡರಾವುದೊವೇೞ್ವೆಂಬಿನಂಸಂದೆಗದ ॥
ಚ್ಚಿಡಿದಿರೆನಾಗಾಂಗನೆಯ ।
ರ್ಗ್ಗಡಣದಿಕ್ಕೈಲಾಸಶೈಲಮಂಸಾರ್ತ್ತಂದರ್ ॥ 92

ಚ ॥ ಬಗೆದಸುಚಂಮೊಗಂಗುಡದೆಚೆಲ್ವಿಸೊಳೇೞಸೆತತ್ಸಮಿಾಪದೊ ।
ಳ್ಪೊಗೆನೊಗವಾದಪ್ರೋಲ್ಲಳಿದಧೂಮಘಟಂಗಳನುಣ್ಮೆಪೋಣ್ಮಿತ ॥
ಳ್ತಗರುವಧೂಪಮಲೇಚಿಸುರಸುಂದರಿಯುನ್ನಡೆತಂದರಂದುಸು ।
ಯ್ಗೊಗೆವಳಿಪಾಲೆತಂಮಲುಱತಾಳಕದೊಳ್ತೊಡವಾದುದೇಬಿಸಂ ॥ 93

ಕಂ॥ ವಿವಿಧಫಲವಾದುಪ್ರೋರೊಂ ।
ದೆವಲ್ಲಿಗೆಸೆಚೆಲ್ವುವೆತ್ತುವಮುರೀಕರಪ ॥
ಲ್ಲವದೊಳ್ನವೀನಕದಳೀ ।
ನವಾಮ್ರನಾರಂಗನಾಳಿಕೇರಫಲಂಗಳ್ ॥ 94

ನಿರತಿಶಯಮೆನಿಪಧರ್ಮ್ಮಾ ।
ನುರಾಗಮೊತೋರ್ಪ್ಪುದೆಂಬಿನಂಸುರವನಿತಾ ॥
ಕರಕಿಸಲಯದೊಳ್ಕುಂಕುಮ ।
ಪರಿಪೂರ್ಣ್ಣಸುವರ್ಣ್ಣಭಾಜನಂರಂಜಿಸುಗುಂ ॥ 95

ಮ ॥ ಜವನಂ ರಾಮಜಿನಂ ಜವಂಗಿಡಿಸೆ ಗೆಲ್ಲಂಗೊಂಡು ಕೈಲಾಸಶೈ ।
ಲವಿಶಾಲಸ್ಫಟಿಕಸ್ಥಳೀನಿಕಟವುಂ ದ್ವಾತ್ರಿಂಶದಿಂದ್ರರ್ಕಳು ॥
ತ್ಸವದಿಂ ಪಟ್ಟರ್ಸುನಾಗಳೀಳಕಟಿದು ಮೋಕ್ಷಣ್ಣರ್ವೃತಾಸಾರವುಂ ।
ವಿವಿಧಾತೋದ್ಯಲಯಾನುಗಂ ಸುರನಟೀವುಂ ಜೇರಿಕಾಟಿಂಜಿತಂ ॥ 96

ಚ ॥ ಪಿರಿದೆನಿಸಿರ್ದ ರಾಮಕಥೆಯಂ ಕಿಱಿದಾಗಿರೆ ಪೇಳಿಮಾರ್ಗ್ಗವೆಂ ।
ಪೆರಡಱೊಳಂ ರಸಂಬಡೆದು ಪಂಡಿತಮಂ ಪಲಿಮೊಟ್ಟೆ ನೇರ್ಪ್ಪವೆ ॥
ತ್ತಿರಲವಿರೋಧವಾಗೆ ಕೃತಿವೇಳ್ದ ಪಸತ್ಕವಿನಾಗಚಂದ್ರನಂ ।
ತಿರೆಪೆಱರಾರ್ಸ್ಸರಸ್ವತಿ ಕುಡಲ್ಪಡೆದರ್ವ್ವರಮಂ ಕವೀಶ್ವರರ್ ॥ 97

ಮ ॥ ಕೃತವಿದ್ಯರ್ಸ್ಸಮಚಿತ್ತರಾಗಿಪಬಪಿಂದಾರಯ್ಯೆ ಕರ್ಣ್ನಾಟಸಂ ।
ಸ್ಕೃತಕಾವ್ಯಂಗಳೊಳರ್ತ್ಥದಿಂ ರಚನೆಯಿಂ ನೇರ್ಪ್ಪಟ್ಟು ವಿದ್ವತ್ತ್ವಮ ॥
ತ್ಕೃತಿಯುಪ್ಪಂತಿರೆ ನಾಗಚಂದ್ರವಿಬುಧಂ ಪೇಳ್ದಂದದಿಂದಾದ್ಯರ ।
ದ್ಯತನರ್ಪ್ಪೇಳ್ದಭಿರಾಮರಾಮಕಥೆಯೊಂ ಸೈಪಿಂಗಪರ್ಪ್ಪಾಗುಮೋ ॥ 98

ಗದ್ಯ ॥ ಇದು ಪರಮಜಿನಸಮಯಕುಮುದಿನೀಶರಚ್ಚಂದ್ರ ಬಾಳಚಂದ್ರಮುನೀಂದ್ರಚರಣನ
ಖಕಿರಣಚಂದ್ರಿಕಾಚಕೋರಂ ಭಾರತೀಕರ್ಣ್ನಪೂರಂ ಶ್ರೀಮದಭಿನವಪಂಪವಿರಚಿತ
ಮಪ್ಪ ರಾಮಚಂದ್ರಚರಿತಪುರಾಣದೊಳ್ ಪ್ರನಿರ್ವ್ವಾಣಕಲ್ಯಾಣೋತ್ಸವವರ್ಣ್ನನಂ
ಷೋಡಶಾಶ್ವಾಸಂ ॥

॥ ಸಂಪೂರ್ಣ್ನಂ ॥

ERRATA.

ಶುದ್ಧಾಶುದ್ಧಪತ್ರಿಕೆ.

ಪುಟ.	ಪಙ್ತಿ.	ಅಶುದ್ಧ.	ಶುದ್ಧ.
6	18	ನೋೞಿ	ನೋೞು
7	6	ನುರುವಣೆ	ನುರವಣೆ
,,	7	ದುರುಪಿದೆ	ದುರಿಪಿದ
9	15	ಪನ	ವನ
,,	25	ಮೆಯು	ವಾಯು
10	6	ಲಾರಂ	ಲಾಱಿರ್
11	19	ದಱಿದುಷ್ಷ	ದತಿದುಷ್ಷ
,,	24	53	58
12	14	ರೀಷಹ	ರೀಷವ
,,	16	ಮಿನಿದೆಪ	ಮಿದೆನಿಪ
,,	23	ಚತಾರಂಗುಳ	ಚತುರಂಗುಳ
,,	27	ಕಾಸುಮ	ಕುಸುಮ
13	9	ತೆನಿತು	ತನಿತು
14	3	ದವಱ	ದವರ
,,	12	ದವಱ	ದವರ
,,	19	ನವಱ	ನವರ
,,	23	ಕೊಳ್ತ್ರಗೆ	ಕೋಳ್ಮ್ರಗ
15	9	ಱಲವಳಿಕೆ	ರಲವಳಿಕೆ
,,	10	ಧಂರವಿಮಾಲ	ಧರಂವಿಮಲ
16	7	ಕೊಳ್ವುದಂ	ಕೊಳ್ವುದುಂ
,,	15	ಪ್ರಸಂನಜಿ	ಪ್ರಸೇನಜಿ
17	5	ದವಱ	ದವರ
,,	23	ದೈವಱಿಂ	ದೈವರಿಂ
19	29	ತೀರವೆ	ತೀಱಿವೆ
19	29	ಕಣ್ಗಾಪುದಾ	ಕಣ್ಣಾರ್ಪುದಾ
20	2	ದರಳ್ದ	ದರಲ್ದ
20	10	ಕಂಣಿವೆ	ಕಂಣೆವೆ
,,	13	ಗಜರಿ	ಗಜಱಿ
,,	25	ಬಿರುದಂಬಿನಂ	ಬಿರುದಿನಂಕ
		[ಕ	
,,	26	ಲಂಕರಿಸದ	ನುಕರಿಸುವ
,,	,,	ಜಲದೇವತಾಕ	ಜಲದೇವತೆಗೆಕ
		[ಳ	[ಳ
21	2	ನೆದೆ	ನೆರ್ದೆ
,,	19	ವ್ಯಾಡಿಕೆ	ವ್ಯಾಡಕೆ
,,	21	ವೀಧಿಯುಂ	ವೀಥಿಯುಂ
22	1	ಕೊಂಟೆ	ಕೋಂಟೆ
24	3	ರೆಂವೊಳ್	ರೆಂನೊಳ್
,,	5	ಗಿಡವೆಂದು	ಗಿಡದೆಂದು
26	11	ಸೆರಗ	ಸೆಱಂಗ
27	4	ತ್ರಿಯಿಂ	ತ್ರಿಯುಂ
,,	20	ಮದುವೆಯುಂ	ಶುಭದಿನ
		[ಶುಭದಿನ	
28	21	ಬಹಳ	ಬಹುಳ
29	2	ನುಡಿಗಿ	ನುಡುಗಿ
30	16	ಚ್ಛೇದದೊಳ್ಪ	ಚ್ಛೇದವುಂನಾ
		ಱಿದಿಕ್ಕದಂಜ	[ಲಗೆ
		ಸಂಪಬ್ಬುರ್ವಿ	
		ನಂಜಗತ್ರಯುಂ	
		ನಾಲಗೆ	
31	2	ಧರರಪ್ಪುದುಂ	ಧರನಪ್ಪುದುಂ
,,	10	ವಾಗಿ	ವಾಗೆ
,,	11	ತೊಡಱಂ	ತೊಡರಂ

ಪುಟ.	ಪಙ್ಕ್ತಿ.	ಅಶುದ್ಧ.	ಶುದ್ಧ.
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
,,	[illegible]	ಕ್ಷ[illegible]ಬೊಳೆ	ಕ್ಷದ[illegible]ಳೆ
[illegible]	18	ಕೀರ್ತಿಸಿದಂ	ಕೀರ್ತ್ತಿಧರಂ
[illegible]	22	ದಸೆಯೆಂತು	ದಸೆಯಂತು
[illegible]	20	ದೇವಿಗೆ ಚಿತ್ರ	ದೇವಿವಿಚಿತ್ರ
37	3	ಪೆಳೆದು	ಬಳೆದು
38	1[illegible]	ಕಮಳಬಂಧ	ಕಮಳಬಂಧು
38	[illegible]7	ಮಣಿವಕುಟ	ಮಣಿಮುಕುಟ
39	17	ಚಲ್ವಿಂ	ಚೆಲ್ವಿಂ
40	8	ಕ್ಕೆಡರಿದ	ಕ್ಕೆಡಱಿದ
42	17	ಳ್ವೆರಗನ	ಳ್ವೆರಸನ
45	1	ದೂಸರಿಂ	ದೂಸಱಿಂ
,,	16	ಅಳುಪು	ಅಳಿಪು
,,	26	ಕಳುಪು	ಕಳಿಪು
48	2	ದಿಕ್ಕೆಲ	ದಿಕ್ಕೆಲ
,,	8	ತೊಡಪು	ತೊಡವು
51	20	ಮುಡಗದೆ	ಮುಡಕದೆ
55	26	ಅಳಿವಂ	ಅಳಿಪಂ
,,	,,	ದರಲಾತ್ತುರ್	ತರಲಾತ್ತುರ್
56	27	ನೆಯ್ದಿಲೊಳದ	ನೆಯ್ದಿಲ್ಗೊಳದ
57	21	ಚಂನೆ	ಚೆಂನೆ
59	17	ತೋರ	ತೋಱ
60	10	ಕೀಳ್ತುಂ	ಕಿಳ್ತುಂ
61	18	ಪೇರ್ವ್ಮೊಲೆ	ಪೆರ್ಮ್ಮೊಲೆ
62	16	ಪೊಳೆಪು	ಪೊಳಪು
,,	20	ಬಿದಿ	ಬದಿ
,,	2[illegible]	ವೆಗ್ಗಳ	ವಗ್ಗಳ
63	17	ನಿಟ್ಟು	ನಿಟ್ಟೈ
66	3	ಪೇರ್ಮ್ಮೊಲೆ	ಪೆರ್ಮ್ಮೊಲೆ
,,	6	ತೋರ	ತೋಱ
67	24	ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮ	ಲಕ್ಷ್ಮಣ
69	9	ಮುಯ್ವನೆ	ಮುಯ್ಯನೆ
69	15	ನಪುಕೆ	ನಪ್ಪುಕೆ
,,	23	ಮುನ್ನುರೆ	ಮುನ್ನುಱೆ
69	25	ತೋರ	ತೋಱ
70	26	ಸಮುಧ್ಧರಣ	ಸಮುದ್ಧರಣ
77	10	ಉದ್ದಂಬರಿದತ್ತು	ಉದ್ದಂಪರಿದತ್ತು
,,	16	ನಡೆಪುತ್ತು	ನಡಪುತ್ತು
78	1	ದಯುಗೆ	ದಯೆಗೆ
,,	12	ಕುವಿಲ್ಲ	ಕುಡುವಿಲ್ಲ
,,	16	ಧರಡತ್ತೊಯ್ಜು	ಧರದತ್ತೊಯ್ದು
,,	19	ಸುವಡೆ	ಸುವೊಡೆ
79	2	ಬೇಡಪಡೆ	ಬೇಡವಡೆ
,,	4	ನಾಡರಸಂ	ಬೇಡರಸಂ
82	11	ವೋರಿ	ವೋಱ
,,	14	ಯಮಾರಿಯಂ	ಯಮೂರಿಯಂ
83	19	ತೇರೆಚ್ಚಂ	ತೇರೆಚ್ಚಂ
,,	20	ಮಾರಾಂಪ	ಮಾಱಾಂಪ
,,	21	ಕಾದಿ	ಕಾದೆ
84	16	ಪೇರ್ಮ್ಮಳ	ಪೆರ್ಮ್ಮಳ
85	20	ಪೇದ್ದೊಡಿಗೆ	ಪೆದ್ದೊಡಿಗೆ
87	5	ಪುಗವಾಗಳ್	ಪುಗುವಾಗಳ್
87	12	ಬಿರುವೋಡು	ಬಿಱುವೋಡು
,,	20	ಕಬ್ಬುನ	ಕಬ್ಬುನ
88	9	ತಟದ್ವಿಳಾಸ	ತಟೀವಿಳಾಸ
89	27	ಯಿಸಿದಳ್	ಯಿಸಿದುದು
90	12	ವೇಳ್ಪುದೆ	ವೇಳ್ವುದೆ
,,	20	ಪ್ಪುದು	ರ್ಪ್ಪುದು

ಪುಟ.	ಪಙ್ಕ್ತಿ.	ಅಶುದ್ಧ.	ಶುದ್ಧ.
92	13	ಪೇರ್ಮ್ಮಾರಿ	ಪೆರ್ಮ್ಮಾರಿ
,,	21	ರಂಗಮಂ	ರಂಗಮದು
,,	23	ದೇನೇಗೆಯ್ವೆ	ದೇಗೆಯ್ವೆ
93	9	ರಸ್ಮಿ	ರಶ್ಮಿ
,,	21	ಪೇರ್ವಿದಿರ	ಪೆರ್ವ್ವಿದಿರ
94	5	ಮೊಡೆವರೆ	ಮೊಡವರೆ
,,	13	ದೊಳೆರ್ದ್ರ	ದೊೞೆರ್ದ್ದ
95	9	ದಡರಿ	ದಡಱಿ
,,	20	ಲಾರ್ತ್ತವೆ	ಲಾರ್ತ್ತುವೆ
97	17	ಪಡಲ್ಪಡಿಸಿ	ಪಡಲ್ವಡಿಸಿ
103	7	ಮವಱ	ಮವರ
,,	,,	ಮವಱಿಕ್ಕೆಲ	ಮವರಿಕ್ಕೆಲ
,,	8	ಪೞಿಕೆಗಳೊ	ಪೞಿಗೆಗಳೊ
,,	10	ಮವಱ	ಮವರ
,,	16	ಪುರಷ	ಪುರುಷ
105	12	ಗಂಣ್ಗಳೊ	ಗಣ್ಗಳೊ
113	4	ಖರ್ಪ್ಪುರ	ಕರ್ಪ್ಪುರ
115	19	ಪೇರ್ಮ್ಮಾಳೆ	ಪೆರ್ಮ್ಮಾಳೆ
117	16	ಕೇರೊಳ್	ಕೇಱೊಳ್
119	26	ಪೋಱಗಾರು	ಪೆಱರಾರು
122	15	ಜನಡ	ಜನದ
129	14	ಕೀಳ್ತ	ಕಿಳ್ತ
130	2	ತಿವೆಸರೆಂಬ	ತಿಯೆಂಬ
,,	17	ಯಾಗಿಮಗು [ಳ್ದ	ಯಾಗಿಪೋಗಿ [ಮಗುಳ್ದ
132	22	ಪಡೆದು	ಪದೆದು
133	9	ಬಾಚಿಸಿ	ಬಾಜಿಸಿ
134	16	ತಮ್ಮ	ತನ್ನ
135	13	ಕುರುವ	ಕುಱುವ
,,	27	ಕಲ್ಪದೊಳ್	ತಲ್ಪದೊಳ್
137	13	ಡೊಡಯು	ಡೊಡೆಯು
,,	16	ಪೆಳ್	ಪೇಳ್
138	3	ಸಲ್ತೊಡಚ್ಚ	ಸಲ್ಗೊಡರ್ಚ್ಚ
,,	14	ಪೊಲ್ಲಿವಳ್	ಪೊಲ್ಲಿಪಳ್
139	19	ಕುಂ[illegible]ಮುದ	[illegible]ಲಮುದ
140	5	ಪೇಮ[illegible]ಗ	ಪೆರ್ಮ್ಮಗ
,,	21	ಲ್ಪಡೆ	ಲ್ವಡೆ
141	10	ಮೊ[illegible]ಲಾಗೆ	ಮೊದಲಾಗೆ
,,	15	ಸೆಪದಿರ್ದ್ದ	ಸೆಡೆದಿರ್ದ್ದ
,,	18	ಮೊಂದೆತಾಪ	ಮೊಂದತಾಪ
,,	19	ಪರಮೊಂದ	ಪದಮೊಂದ
142	7	ಗುರಿ	ಗುಱಿ
145	28	ಕುಲಕಿದು	ಕುಲಕ್ಕಿದು
147	13	ಪದಿನಾಲ್ಕುಂ	ಮು॥ಸ್ರ॥ಪದಿ [ನಾಲ್ಕುಂ
148	15	ಮಾತುಂಗುಡ	ಮಾತಂಗುಡ
,,	20	ಚಾಸುವುದೇ	ಚಾಱಿಸುವುದೇ
149	2	ಪೇರ್ವ್ವಾಗಿ	ಪೆರ್ವ್ವಾಗಿ
,,	8	ಯೊರೆಗೆಂ	ಯೊರೆಗಂ
150	20	ಮಿಡಲ್	ಮಿರಲ್
152	4	ಪೇರ್ಮ್ಮೊಲೆ	ಪೆರ್ಮ್ಮೊಲೆ
,,	3	ನವಱ	ನವರ
155	8	ಮುಳ್ಳಿನಂ	ಮುಳ್ವಿನಂ
,,	18	ತರಿಸದಿ	ಕರಿಸದಿ
156	17	ನೇಕಶಂಖ	ನೇಕೆಶಂಖ
156	22	ಪೇರ್ವ್ವಿಡಿ	ಪೆರ್ವ್ವಿಡಿ
159	12	ಮವಱ	ಮವರ
,,	13	ತ್ರರ್ವ್ವಿವಿಘ	ತ್ರವಿವಿಧ
,,	15	ಅವಱೊಡನೆ	ಅವರೊಡನೆ
,,	25	ಗಳೆವಿಭು	ಗಡೆವಿಭು
160	1[illegible]	ನಾರಿಸು[illegible]	[illegible]ಱಿಸುವೈ
161	2	ಅವಱ	ಅವರ

ಪುಟ.	ಪಜ್ತಿ.	ಅಶುದ್ಧ.	ಶುದ್ಧ.
161	2	ಅವಱ	ಅವರ
163	13	ದ್ಯಾತುರವೇಗ	ದ್ಯಾತುಲವೇಗ
167	2	ಧೇಯಂ	ದೇಯಂ
,,	7	ಮವಱೊಳ	ಮವರೊಳ
168	3	ಅವ್ರತಿಕ	ಅಬ್ರತಿಕ
,,	4	ರವ್ರತ	ರಬ್ರತ
,,	5	ನವ್ರೀಡಾಕರ	ನಬ್ರೀಡಾಕರ
169	13	ಪಡಲ್ಪಡಿಪ	ಪಡಲ್ವಡಿಪ
,,	15	ಮುಗುಳ್ದು	ಮಗುಳ್ದು
170	5	ತೃಷ್ಣವಿಕ್ಷೇ	ತೃಷ್ಣ್ಮವಿಕ್ಷೇ
,,	6	ಕ್ಷಿಸುತ್ತು	ಕ್ಷಿಸಿತ್ತು
,,	16	ತವಱ	ತವರ
,,	24	ತಿಕ್ಕವಜ್ರ	ತಿರ್ಕ್ಕವಜ್ರ
172	25	ತಣಿಯದೆ	ತಣಿಯದ
174	21	ಪೇರ್ಮ್ಮರ	ಪೆರ್ಮ್ಮರ
,,	25	ಕರೆದುವು	ಕಱೆದುವು
,,	,,	ಪೇರ್ಮ್ಮರ	ಪೆರ್ಮ್ಮರ
175	8	ಪೇರ್ಗ್ಗಱೆ	ಪೆರ್ಗ್ಗಱೆ
176	3	ಪಳೆಯ	ಪಗೆಯ
177	5	ಜ್ಯಶ್ರೀ	ಜ್ಯಮನಾ
177	17	ಪೇರ್ವ್ವಳು	ಪೆರ್ವ್ವಳು
178	13	ಗೊಂಡುಹಂಸ	ಗೊಂಡುಪೋಗಿ [ಹಂಸ
,,	,,	ತಳದೊ	ತಳ್ವದೊ
182	5	ಕಳುಪು	ಕಳಿಪು
,,	15	ಘೋಟ	ಘಾಟ
,,	17	ರ್ದ್ದರ್ತ್ತುಕಾ	ರ್ದ್ದತ್ತುಕಾ
183	1	ನೇಕಿಇಲ್ಲಿ	ನೇಕಿಲ್ಲಿ
,,	6	ಕ್ಷಿಸವುದುಂ	ಕ್ಷಿಸುವುದುಂ
,,	18	ಮವನವರ	ಮನವರ
,,	25	ಪತಿಯವಮಾಡದ	ಪತಿಯುಮಾಡ [ದ
184	1	ಪೇರ್ವ್ವಳು	ಪೆರ್ವ್ವಳು
,,	4	ವೆತ್ತೆಪು	ವೆತ್ತಪು
185	13	ಮಿರ್ದ್ದುದೀಪುರ	ಮಿರ್ಪ್ಪುದೀಪುರ
,,	,,	ಳಿರ್ದ್ದರಲ್ಲಿ	ಳಿರ್ಪ್ಪರಲ್ಲಿ
,,	15	ವರನಾಜ್ಞೆ	,ವರರಾಜ್ಞೆ
186	2	ಗೆಗಂಬೆರ	ಗೆಗುಬ್ಬರ
,,	12	ಪಸವಟ್ಟಂ	ಪಸೆವಟ್ಟಂ
,,	21	ದರ್ದು	ದರ್ದೊ
189	13	ಬಲ್ಲದೆ	ಒಲ್ಲದೆ
192	20	ಆಂತು	ಅಂತು
193	23	ಯಾರೆಕೇಳ್ದು	ಯಾಱೆಕೇಳ್ದು
194	5	ಸೆಗವರಲ	ಸಗದರಲ
196	19	ಳ್ನೊರಾನೆ	ಳ್ನೊಱಾನೆ
197	18	ಬೀಳ್ತರ್ಪ್ಪಿನಂ	ಬಿಳ್ತರ್ಪ್ಪಿನಂ
198	14	ಪಡಲ್ಪಡಿಸು	ಪಡಲ್ವಡಿಸು
199	4	ಮುಝ್ವಂ	ಮುಯ್ಯಂ
203	22	ಪ್ಪದೀತಂಗೆ	ಪ್ಪದಿತಂಗೆ
205	8	ಬಿಲ್ವಿಡಿ	ಬಲ್ವಿಡಿ
,,	16	ಕಱುಮಾಡ	ಕರುಮಾಡ
208	18	ಳ್ಚಚಿತ್ರಿಸೆ	ಳ್ಚಿತ್ರಿಸೆ
212	22	ಮರುದಿವಸಂ	ಮಱುದಿವಸಂ
,,	26	ನಾಳ್ಪಂ	ನಾಳ್ಟಂ
213	14	ಪೇರ್ವ್ವಿದಿರ	ಪೆರ್ವ್ವಿದಿರ
215	24	ಚ್ಛೇದನ	ಶ್ಛೇದನ
217	23	ಪೇರ್ಮ್ಮಗ	ಪೆರ್ಮ್ಮಗ
220	1	ಜಾಳ	ಬಾಳ
223	13	ದೊಡಱಿಸೆ	ದೊಡರಿಸೆ
,,	20	ಬರಸಿಡಿಲ	ಬಱಸಿಡಿಲ

ಪುಟ.	ಪಙ್ತಿ.	ಅಶುದ್ಧ.	ಶುದ್ಧ.
224	7	ತೆರಂಬೊ	ತೆಱಂಬೊ
225	1	ಕೊಲ್ವರಂ	ಕೋಲ್ವರಂ
226	19	ನಿವಱೊಳಂ	ನಿಪರೊಳಂ
,,	24	ಪೆಱಱ	ಪೆಱರ
231	11	ಕಾಣ್ಬನೋ	ಕಾಣ್ಬೆನೋ
233	13	ನಂಡಲವೆ	ನಂಡಲಯೆ
234	6	ಅವಱ	ಅವರ
235	21	ರಾವ	ರಾವು
239	22	ನಱಿಯಲಾ	ನಱಿಪಲಾ
244	14	ತಿಱಿಕಲ್ಲಾ	ತಿಱುಕಲ್ಲಾ
245	13	ತೋರವೆ	ತೋಱವೆ
247	5	ಪೇರ್ವ್ವಡೆ	ಪೆರ್ವ್ವಡೆ
252	20	ಜೆರಗಂ	ಜೆಱಗಂ
253	27	ಪೊಯ್ಡುಂ	ಪೊಯ್ದಂ
254	16	ಪೊಯ್ಲುತ್ತ	ಪೊಯ್ಲುತ್ತ
255	10	ತೊಳಲಿರ್ದ್ದ	ತೊಳೊಳಿರ್ದ್ದ
256	20	ಬಸದಾಗಿಸಿ	ಬಸನಾಗಿಸಿ
257	4	ಅಚ್ಚರಿಯೋ	ಅಚ್ಚರಿಯೇ
260	20	ಲಂಕೆಯು	ಅಂಕೆಯ
261	5	ನತ್ಯದಾತ್ತಂ	ನತ್ಯುದಾತ್ತಂ
272	21	ಮಹೀಥರ	ಮಹೀಧರ
277	27	ಜೆರಗಂ -	ಜೆಱಗಂ
281	18	ಗಳೀಱೆ	ಗಳ್ಬೀಱೆ
286	21	ಕಿಷಿಪುರ	ಕಿಷ್ಕಿಪುರ
292	12	ನೆತ್ತಿ ಬಂದು	ನೆತ್ತೆ ಬಂದು
298	2	ವಾರದಿ	ವಾರಣದಿ
302	5	ವನಿಕ್ಕು	ವರಿಕ್ಕು
,,	,,	ಸೇವನೆಂದ	ನಾವನೆಂದ
,,	22	ದಿಟ್ಟದೊಳೆ	ದಿಟ್ಟದಲೆ
308	3	ಟ್ಟಟೂಗು	ಟ್ಟಟ್ಟುಗ

ಪುಟ.	ಪಙ್ತಿ.	ಅಶುದ್ಧ.	ಶುದ್ಧ.
314	19	ಪರೋಪಕಾರ	ಪರಮೋಪಕಾ[ರ
315	16	ಕೇಸರಿಯು	ಕೇಸುರಿಯು
316	18	ಹಂಗತಿ	ಹಸಗತಿ
320	19	ವೇಳ್	ವೇಳ
321	18	ಜನವಿಂತ	ಜನೆಯಿಂತ
325	23	ಬೀಳ್ತರು	ಬಿಳ್ತರು
326	2	ದೆತಿವರರ್ಗಂ	ಯತಿವರರ್ಗಂ
327	21	ಪೇರ್ಮ್ಮರ	ಪೆರ್ಮ್ಮರ
328	16	ಲ್ಬನವುಂ	ಲ್ಬನಮಂ
330	29	ವೇಳ್ಪುದು	ವೇಳ್ವುದು
335	1	ಕಣೊಳೆ	ಕಣ್ಬೊಳೆ
335	23	ತರಲಾಱದೆ	ತರಲಾತ್ತುರ್ದೆ
337	2	ಪೇರ್ವ್ವಡೆ	ಪೆರ್ವ್ವಡೆ
342	23	ಕೊಪ್ಪಣರಂ	ಕೊಬ್ಬಣದಂ
346	27	ಮುದನಂ	ಮುದ್ರನಂ
347	6	ಸತ್ಯಶ್ರೀ	ಸತ್ಯೆಶ್ರೀ
349	27	ಶಯಸೂರಿ	ಶಯಶಾಲಿ
,,	31	ನೇರಿದುವೇ	ನೇಱಿದುವೇ
350	24	ತೋಳ್ವಸುಗೆ	ತೋಳ್ವೆಸುಗೆ
,,	25	ಪೂವಿನೊಳಂ	ಪಾವಿನೊಳಂ
352	6	ನ್ನೆರರದಾಳೋ[ಳ	ನ್ನೆರರೆದಾಳೋ[ಳ
354	29	ಪೊಳೆದು	ಪೊಣರ್ದ್ದು
356	6	ಳ್ಸಳ	ಲ್ಸಳ
,,	11	ಪೆರ್ಮ್ಮ	ಪೇರ್ಮ್ಮ
259	7	ಕೂಡುವದು	ಕೂಡುವುದು
364	22	ನಾವರಿಸೆ	ನಾವರಿಸಿ
365	12	ಯ್ದುರುವಣಿ	ಯ್ದುರವಣಿ
,,	14	ಪೇರ್ವ್ವಡೆ	ಪೆರ್ವ್ವಡೆ
,,	22	ಬೀಳ್ತಂದಂ	ಬಿಳ್ತಂದಂ

ಪುಟ.	ಪಙ್ತಿ.	ಅಶುದ್ಧ.	ಶುದ್ಧ.
267	4	ಬಿಸನೆತ್ತರು	ಬಿಸುನೆತ್ತರು
,,	8	ಪೇರ್ವ್ವಗಳು	ಪೆರ್ವ್ವಗಳು
267	12	ಪೇರ್ವ್ವಣಂ	ಪೆರ್ವ್ವಣಂ
,,	20	ಗಳಿಂದಸೆವುಂ	ಗಳಿಂದಿಸಿವುಂ
368	9	ಪೋಗಾಲುಂ	ನೋಂಗಾಲುಂ
369	6	ಕವಂಚಕಗಳು	ಕವಚಕಂಗಳ
,,	8	ದುಕ್ಕಿದವೀ	ದುಕ್ಕಿದುವೀ
,,	26	ಬಾಳಱೆ	ಬಾಳುಱೆ
371	12	ವೀಳ್ತರೆ	ಏಳ್ತರೆ
373	11	ತಾಪಂನ್ನಂ	ತಾಂಪನ್ನಂ
375	7	ಪೇಸೆಳೆಯೆ	ಪೆಸರಳಿಯೆ
377	15	ದಿಚ್ಛ್ವಸಾ	ದಿಚ್ಛಿಸು
378	27	ಪೇರ್ವ್ವಡೆ	ಪೆರ್ವ್ವಡೆ
383	19	ಗಂಡುವಾತು	ಗಂಡವಾತು
386	28	ನನೆದಪ	ನೆನೆದಪ
389	10	ಹ್ರದಪ್ರಭೋ	ಹ್ರದಾಪ್ರಭೋ
,,	26	ವುದುತ	ವುದ್ಭುತ
392	1	ಳ್ವಱರುವುರಿಕೆ	ಳ್ವಱುವು
			[ಱಿಕೆ
395	14	ವದಿವಶಸ್ತ್ರ	ವೆದಿವ್ಯಶಸ್ತ್ರ
,,	16	ವಣಂಗವು	ವಣಂಗವಾ
		[ಪಾಯು	[ಯು
402	26	ಮುಸುರೆವನಿ	ಮುಸುಱೆವನಿ
403	6	ಕಲ್ಪವುಂಕಳೆ	ಕಲ್ಪವುುಂಕಳೆ
405	13	ನಶಲ್ಯರೆಂದು	ನಶಕ್ತರೆಂದು
408	18	ತ್ತುಕಿಂಷ್ಕಿಂ	ತ್ತುಂಕಿಷ್ಕಿಂ
		[ಧಾ	[ಧಾ
411	16	ನಿಂನನನಚ್ಚಿರಾ	ನಿಂನನಚ್ಚಿನರಾ

ಪುಟ.	ಪಙ್ತಿ.	ಅಶುದ್ಧ.	ಶುದ್ಧ.
412	23	ದೊರೆಪೆತ್ತ	ದೊರೆವೆತ್ತ
413	6	ಗೆಯಿದ್ದ	ಗೆಯ್ದಿದ್ದ
,,	14	ಳ್ವದುನಾಗಸ	ಳ್ವದುವಾಗಸ
416	5	ಶ್ವರರಪವಿ	ಶ್ವರರಪ್ಪವಿ
,,	17	ಬಿರುತೋಡು	ಬಿಱುತೋಡು
421	10	ಬಿಱಿತೋಡಿಸಿ	ತಱಿದೋಡಿಸಿ
		[ದಂ	[ದಂ
423	18	ನೆಂಬುದುವೆ	ನೆಂದುವೆವು
		[ವು	
432	12	ತ್ಸವಿರಾಧಿಕ	ತ್ಸತವಿರಾಧಿಕ
,,	13	ವುಂದುರುವರಿ	ವುುಂದುಱೆವ
			[ರಿ
441	7	ಳಗಾಳ್ದು ಪಿರಿದ	ಳಗಳ್ದು ಪಿರಿದ
450	14	ನಿತರೊಳ್ಮಣ	ನಿತಱೊಳ್ಮ
			[ಣ
460	18	ಣ್ತರಿಗಿಬರೆ	ಣ್ತರುಗಿಬರೆ
462	1	ದಿಳಿದಸಂಭ್ರ	ದಿಳಿದುಸಂಭ್ರ
463	13	ವುನಕ್ಕಿಸಿ	ವುನಿಕ್ಕಿಸಿ
464	11	ನಾಸರೊವರ	ನಾಸರೋವರ
		[ದೊ	[ದೊ
465	18	ಬೆಚ್ಚರೆ	ಪೆಚ್ಚರೆ
469	,,	ಕುರುವಿ	ಕುಱುವಿ
472	13	ಲಾರದತಿ	ಲಾಱದತಿ
,,	29	ಯೊಳ್ಳಾಧ್ಯಂ	ಯೊಳ್ಳಾಧ್ಯಂ
,,	31	ಬಲದೇವಂ	ಬ್ಬಲದೇವಂ
475	6	ಕವ್ವರೆಗೊಂ	ಕವ್ವಱೆಗೊಂ
		[ಡು	[ಡು